Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Biblia.

https://hdl.handle.net/1874/358370

141. **Biblia latina.** [Straatsburg, J. Prüss] 1486. 2 dln. 2°. 111. D. 1, 2

Typen 2, 3. — HC* 3095. — BMC I p. 119. — Peddie I p. 107. — Pell. 2322. — Pr. 518.

Op het 1ste bl. van het 1ste dl.: „Pertinet religiosis fratribus sancte Brigitte in Teneramunda." (Dendermonde); op bl. 2a: „Pertinet religiosis fratribus sancte brigitte in teneramunda". „Bibliothecae Conventus(?) S. Bernardi". Op het 1ste bl. van dl. II: „Pertinet religiosis fratribus loci S. Bernardi". — In oorspr. doch herstelde zwijnsled. banden met nieuw vergulde ruggen en met sloten. — In den catalogus van 1835.

Textus Biblie.

D f
~~n° 304~~
Kast III
pl. D n° 1

Prologus biblie

Incipit epistola beati Hieronymi ad Paulinum presbyterum de omnibꝫ diuine historie libris. Capitulū I

Frater Ambrosius tua mihi munuscula perferens· detulit simul et suauissimas litteras: q̄ a principio amicitiaꝝ fidez ꝓbate iam fidei ⁊ veteris amicitie noua p̄ferebant. Vera enī illa necessitudo est et xp̄i glutino copulata: quā nō vtilitas rei familiaris· non p̄ntia tm̄ corporꝝ nō subdola ⁊ palpans adulatio: sꝫ dei timor ⁊ diuinarū scripturaꝝ studia ꝯciliant. Legimus ī veteribꝫ historijs· q̄sdā lustrasse ꝓuincias· nouos adijsse ꝑplos· maria trāsijsse: vt eos q̄s ex libris nouerāt· corā q̄z viderēt. Sic pythagoras mēphiticos vates· sic plato egyptū ⁊ archytā tarētinū· eāq̄z orā italie q̄ quondā magna grecia dicebat̄· laboriosissime ꝑagrauit: vt q̄ athenis mgr̄ erat ⁊ potēs· cuiusq̄z doctrinas achademie gymnasia ꝑsonabant· fieret ꝑegrinus atꝫ discipl̄s: malens aliena verecūde discere q̄z sua impudenter ingerere. Deniq̄z cuꝫ lr̄as q̄si toto orbe fugiētes ꝑsequit̄· capt⁹ a pirat̄ ⁊ venundat⁹· tyrāno crudelissimo paruit: duct⁹ captiuus vinct⁹ ⁊ seruus: tm̄ q̄z ph̄s maior emēte se fuit. Ad titū liuiū lacteo eloquētie fonte manantē· de vltimis hispanie galliarūq̄z finibꝫ: q̄sdaꝫ venisse nobiles legim⁹· ⁊ q̄s ad ꝯtēplationē sui roma nō traxerat: vni⁹ hoīs fama ꝑduxit. Habuit illa etas inauditū oībus secul̄ celebrandūq̄z miraculū· vt vrbeꝫ tantaꝫ ingressi· aliud extra vrbeꝫ q̄rerent. Apolloni⁹ siue ille mag⁹ (vt vulg⁹ loquit̄) siue ph̄s· vt pythagorici tradūt· intrauit persas· ꝑtrāsiuit caucasuꝫ· albanos· scytas· massagetas· opulētissima indie regna penetrauit· ⁊ ad extremuꝫ latissimo physon amne trāsmisso ꝑuenit ad brachmanas· vt hiarchā in throno sedentē aureo ⁊ de tantali fonte potātē· īter paucos discipl̄os: de natura: de moribꝫ· ac de cursu dieꝝ ⁊ sideꝝ audiret docentē. Inde ꝑ elamitas· babylōios· chaldeos· medos· assyrios· parthos· syros· phenices· arabes· palestinos: reuersus ad alexādriam· ꝑrexit ad ethiopiā: vt gymnosophistas ⁊ famosissimaꝫ solis mēsaꝫ videret in sabulo. Inuenit ille vir vbiq̄z q̄d disceret· ⁊ semꝑ proficiens· semꝑ se melior fieret. Scripsit suꝑ hoc plenissime octo voluminibꝫ· philostratus. II

Quid loq̄r de seculi hoībus cum apl̄us paulus· vas electiōis et magister gentiū· q̄ de ꝯsciētia tāti in se hospitis loq̄bat̄ dicens: An experimentū querit̄ eius q̄ in me loquitur christus: post damascū arabiāq̄z lustratā ascendit hierosolymā: vt videret petrū ⁊ mansit apud euꝫ diebꝫ q̄ndecim. Hoc enī mysterio hebdoadis ⁊ ogdoadis· futurus gentiū predicator īstruēdus erat. Rursumq̄z post ānos q̄ttuordecī assumpto barnaba ⁊ tito· exposuit cū apl̄is euāgeliū· ne forte in vacuū curreret aut cucurrisset. Habet nescio q̄d latētis energie viue vocis actus· ⁊ in aures discipl̄i de autoris ore transfusa fortius sonat. Vnde ⁊ eschynes cū rhodi exularet ⁊ legeret̄ illa demosthenis oratio· quā ad ūsus eū habuerat· mirantibꝫ cūctis atq̄z laudantibꝫ· suspirans ait: Quid· si ip̄aꝫ audissetis bestiā· sua verba resonantem. III

Nec hoc dico· q̄ sit aliq̄d in me tale· q̄d vel possis a me audire vel velis discere· sꝫ q̄ ardor tuus ⁊ discendi studiū etiaꝫ absq̄z nobis ꝑ se ꝓbari debeat. Ingeniuꝫ docile et sine

doctore laudabile ē. Nō q̄d inuenias sz q̄d q̄ras ꝯsideramus. Mollis cera ⁊ ad formandū facil'. etiā si artific' ⁊ plaste cessent man⁹: tñ virtute totū est q̄cq̄d esse pōt. Paulus apl's ad pedes gamalielis legē moysi ⁊ ꝓpl'as didicisse se gl'iat': vt armat⁹ spūalib⁹ telis. postea doceret ꝯfidenter. Arma enī nr̄e militie non carnalia sunt: sz potētia deo. ad destructionem munitionū ⁊ cogitatiōes destruētes et oēm altitudinē extollentē se adūsus scientiā dei. ⁊ captiuātes oēz intellectū ad obediendū xp̄o: ⁊ parati subiugare oēm inobediētiā. Timotheū scribit ab infantia sacr' lr̄is eruditū ⁊ hortat' ad studiuz lectiōis. ne negligat grāz q̄ data sit ei ꝑ impositiōez man⁹ presbyterij. Tito p̄cipit vt īter ceteras v̄tutes ep̄i: q̄s breui s̄mōe depinxit. sciam q̄z nō negligat scripturaꝝ obtinentē inq̄t eū q̄ s̄m doctrinā est: fidelē s̄monē vt potens sit exhortari ī doctrīa sana. ⁊ ꝯdicētes reuincere.

IIII

Sancta q̄ppe rusticitas solū sibi ꝓdest. ⁊ q̄ntuz edificat ex vite merito eccl'iam xp̄i: tantū nocet si destruentib⁹ nō resistat. Malachias ꝓpl'a. īmo ꝑ malachiā dñs īterrogauit sacerdotes legē. Intantū sacerdotis officiū est: interrogatuz rñdere de lege. Et ī deuteronomio legim⁹. Interroga pr̄em tuū ⁊ annūciabit tibi. maiores tuos ⁊ dicēt tibi. In psalmo q̄z centesimo decimooctauo. Cātabiles mihi erāt iustificatiōes tue. in loco ꝑegrinatiōis mee. Et in descriptiōe iusti viri. cū eū arbori vite dauid q̄ est in ꝑadiso compararet. īter ceteras v̄tutes hoc etiā intulit. In lege dñi volūtas ei⁹: et in lege ei⁹ meditabit' die ac nocte. Daniel in fine sacratissime visiōis. ait. iustos fulgere q̄si stellas. ⁊ intelligētes. i. doctos q̄si firmamentū. Vides q̄ntū īter se distāt iusta rusticitas ⁊ docta iusticia: Alij stell' alij celo cōpant'. q̄z q̄z iuxta hebraicā veritatē. vtrūq̄z de erudit' possit ītelligi. Ita enī apud eos legim⁹. Qui aūt docti fuerint fulgebūt q̄si splendor firmamēti: ⁊ q̄ ad iusticiā erudiūt ml'tos. q̄si stelle in perpetuas eternitates. Cur dicit' Paulus apl's vas electiōis? Nempe q̄z vas legis ⁊ scripturaꝝ scāꝝ erat armarium. Pharisei stupent in dñi doctrina. ⁊ mirant' in petro ⁊ iohanne quō legē sciant cū lr̄as nō didicerint. Quicq̄d enī alijs exercitatio ⁊ q̄tidiana in lege meditatio tribuere solet: illis hoc spūsscūs suggerebat. Et erāt iuxta q̄d scriptū est. docibiles deo. Duodecim ānos saluator impleuerat. ⁊ in tēplo sedens de q̄stionib⁹ legis interrogans: mag' docet duz prudenter interrogat. Nisi forte rusticuz petrū. rusticū iohannē dicim⁹: quoꝝ vterq̄z dicere poterat. ⁊ si impit⁹ sermōe: nō tñ sciētia. Johānes rustic⁹. piscator indoctus. Et vñ illa vox obsecro. In principio erat verbū. ⁊ verbū erat apud deuz ⁊ de⁹ erat verbū: Logos grece. multa significat: Nā ⁊ verbū est. ⁊ ratio. ⁊ supputatio. ⁊ causa vniuscuiusq̄z rei. ꝑ quam sunt singula que subsistūt: q̄ vniūsa recte intelligim⁹ in christo.

V

Hoc doct⁹ plato nesciuit. hoc demosthenes eloquēs ignorauit. Perdam inq̄t sapīam sapiētiū ⁊ prudētiaz prudētiuz reprobabo. Vera sapīa ꝑdet falsaz sapīam. ⁊ q̄z q̄z stulticia p̄dicatiōis in cruce sit: tñ paulus sapiētiam loquit' inter ꝑfectos. Sapīaz aūt nō seculi isti⁹ que destruit'. nec principū hui⁹ seculi: sz loquit' dei sapīam in mysterio absconditā: quaz p̄destinauit de⁹ ante secula. Dei sapīa xp̄s est. Christ⁹ eniz dei virt⁹ ⁊ dei sapīa. Hec sapīa in mysterio abscondita est. de q̄ ⁊ noni psalmi titulus p̄notat' pro occult' filij. in q̄ sunt oēs thesauri sapīe ⁊ sciētie dei absconditi. Et qui in mysterio abscōditus erat. p̄destinat⁹ est añ secula. p̄destinat⁹ autē ⁊ p̄figurat⁹ in lege ⁊ ꝓphetis. Vñ ⁊ ꝓphete appellabant' vidētes: q̄z videbāt euz quē ceteri nō videbant. Abraaz vidit diem ei⁹. ⁊ letatus est. Aperiebant' celi ecechieli: qui ꝓpl'o pctōri clausi erāt. Reuela inquit dauid oculos meos. ⁊ ꝯsideraba mirabilia de lege tua. Lex enī spūalis est. ⁊ reuelatione opus est vt intelligat'

ac reuelata facie dei gloriaꝫ ꝓtẽplemur. Liber in apocalypsi septẽ sigillis signat⁹ ostẽditur·quẽ si dederis homini scienti lras vt legat:rndebit tibi: Non possum. Signat⁹ est enĩ. Quanti hodie putant se nosse lras:tenẽt signatũ librꝫ·nec aperire pñt nisi ille reserauerit qui habz clauẽ dauid.q̃ aperit ⁊ nẽo claudit·claudit ⁊ nemo aperit. In actibꝫ apl̃oꝝ·sanctus eunuchus.ĩmo sanct⁹ vir (sic enim eum sancta scriptura cognoĩat) cũ legeret esaiã ꝓphetam:interrogat⁹ a philippo·putas ne intelligis q̃ legis:respõdit. Quõ possum nisi aliquis me docuerit: Egovt de me loq̃r interim nec sanctior sum hoc eunucho· nec studiosior qui de ethiopia·id est· de extremis finibꝫ mundi·venit ad templũ·reliquit aulã regiã. ⁊ tant⁹ amator legis fuit diuine atqꝫ scientie·vt etiã in vehiculo lras legeret sacras. Et tñ cũ librũ teneret·⁊ verba dñi in cogitatiõe ꝓcipet· lingua volueret·labijs ꝓsonaret:ignorabat eũ quem ĩ libro nesciens venerabat. Venit philippus: ostendit ei iesum qui clausus latebat ĩ lra. O mira docto⁹ virt⁹. Eadem hora credidit eunuchus :baptiçat⁹·fidelis et sanct⁹ magister efficit·de discipulo·plus in deserto fonte ecclesie cꝫ in aurato synagoge templo reperit. VI

Hec a me ꝓstricta sunt breuiter: neqꝫ enĩ epistolaris angustia euagari longi⁹ patiebat⁹:vt intelligeres te in scripturis sacris sine ꝓuio ⁊ monstrante semita· nõ posse ingredi. Taceo de grãmaticis·rhetoriciꝫ·phisgeometris·dialeticiꝫ·musicis·astronomicis·astrologis·medicis· quoꝝ scia mortalibꝫ satis:vel vtilissima est·⁊ in tres ptes scindit⁹·in doctrinã·rationẽ ⁊ vsum. Ad miores artes veniã·⁊ q̃ non tam lingua cꝫ manu administrant⁹. Agricole.cementarij·fabri metalloꝝ·lignorũqꝫ ceores·lanarij q̃z ⁊ fullones·⁊ ceteri quiviam supellectilẽ ⁊ vilia opuscula fabricant:absqꝫ doctore esse nõ pñt qõ cupiunt. Qõ medicoꝝ est ꝓmittũt medici: tractant fabrilia fabri. Sola scripturaꝝ ars est·quaz sibi passim oẽs vendicant. Scribim⁹ indocti:doctiqꝫ poemata passim. Hanc garrula anus hanc delir⁹ senex·hanc sophista verbosus· hanc vniũ si ꝓsumũt·lacerant·docẽt anteqꝫ discãt. Alij abducto supcilio grãdia verba trutinãtes:inter mulierculas de sacris lris philosophãt. Alij discũt (proh pudor)a femis qõ viros doceãt·⁊ ne parũ hoc sit q̃daz facilitate verboꝝ·ĩmo audacia edisserũt alijs·qõ ipi nõ intelligunt. Taceo de meis filiis·q̃ si forte ad scripturas sanctas post seculares lras venerint· et ꝑmone composito aures ꝑli mulserint q̃cquid dixerint·hoc legẽ dei putãt. Nec scire dignant⁹ quid ꝓphete q̃d apl̃i senserint·sed ad sensuz suuz incõgrua aptant testimonia·q̃si grãde sit ⁊ non viciosissimũ vicẽdi genus deprauare sententias ⁊ ad voluntatẽ suã sacrã scripturã trahere repugnantẽ. Quasi nõ legerim⁹ homerocẽtonas ⁊ virgiliocẽtonas· ac nõ sic etiã ⁊ maronẽ sine christo possimus dicere christianũ:qꝫ scripserit. Jã redit ⁊ virgo·redeũt saturnia regna. Jaz noua ꝓgenies·celo demittit⁹ alto. Et prẽz loquẽtez ad filiũ. Mate mee vires· mea magna potẽtia solus. Et post· verba saluatoris in cruce. Talia pstabat memorans fixusqꝫ manebat. Puerilia sũt hec ⁊ circulatoruz ludo similia·docere quod ignorez·ĩmo(vt cum stomacho loquar) nec hoc quidẽ scire qõ nescias. VII

Videlicet manifestissima ẽ generis:in q̃ de creatura mũdi·de exordio generis hũani·de diuisione terre·de ꝓfusiõe linguaꝝ·de descẽsiõe vsqꝫ ad egyptũ scribit⁹ hebreoꝝ. Patz exodus cũ decẽ plagis:cũ decalogo:cũ mysticis diuinisqꝫ ꝑceptis. In promptu ẽ leuiticus liber·in q̃ singula sacrificia ·immo singule pene sylabe ⁊ vestes aaron ⁊ totus ordo leuitic⁹ spirãt celestia sacramẽta. Numeri vero nõne toti⁹ arithmetice·⁊ ꝓphetie balaam·⁊ q̃dragintaduarũ mansionũ ꝓ hieremũ mysteria ꝓtinent: Deuteronomiũ vero secũda lex ⁊ euangelice leg⁹ ꝑfiguratio :nõne sic ea habet

que ꝓioꝛa ſunt vt tñ noua ſint oñia de veteribꝫ: Hucuſqꝫ moyſes: hucuſqꝫ pentateucus: q̃bus q̃nqꝫ verbis loq̃ ſe velle apl̃s in eccl̃ia gloꝛiaꝝ. Job exẽplar patiẽtie q̃ nõ myſteria ſuo ſermone cõplectitur: Proſa incipit verſu labiꝝ: pedeſtri ſermone finiꝝ: oẽſqꝫ leges dialectice: poſitione: aſſumptiõe: ꝯfirmatiõe: ꝯclu ſione determiat. Singula in eo verba plena ſunt ſenſibꝫ: vt de ceteris fileaꝫ reſurrectionẽ coꝛpoꝛ ſic ꝓbꝫtat: vt nullus de ea manifeſti? cautius ſcripſerit Scio inq̃t q̃ redẽptoꝛ me? viuit: tñ nouiſſimo die de terra reſurrectur? ſum: rurſuꝫ circundabor pelle mea: in carne mea videbo deũ: quẽ viſurus ſuꝫ egoipe oculi mei ꝯſpecturi ſunt nõ alí?: Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. Celeriam ad ieſuꝫ naue: q̃ typũ dñi nõ ſoluꝫ in geſtis: verũ etiã in noie ꝑfert: Trãſit iordanẽ: hoſtiũ regna ſubuertit: diuidit terrã victoꝛi ꝓpl̃o: ꝛ ꝑ ſingulas vrbes: viculos: mõtes: flumia: toꝛrẽtes atꝫ confinia eccl̃ie: celeſtiſqꝫ hieruſalẽ ſpũalia regna deſcripſit. In iudicũ libꝛo q̃t pricipes ꝓpl̃i tot figure ſunt. Ruth moabitꝫ eſaie exꝑlet vaticiniũ dicentis: Emitte agnũ dñe dñatoꝛẽ terre: de petra deſerti ad montẽ filie ſion. Samuel ĩ hẽli moꝛtuo ꝛ in occiſiõe ſaul veterẽ legẽ alvlitã monſtrat: ꝓꝛo in ſadoch atꝫ dauid noui ſacerdotij nouiqꝫ imperij ſacꝛa teſtaꝝ Malachim: id eſt: terti? ꝛ q̃rtus regũ liber a ſalomõe vſqꝫ ad iechoniã: ꝛa hieroboam filio nabath vſqꝫ ad oſee q̃ ductuſ eſt in aſſyrios: regnũ iuda ꝛ regnum deſcribit iſrl̃. Si hiſtoꝛiaꝫ reſpicias. verba ſimplicia ſunt: ſi in lr̃is ſenſuꝫ latentez inſpexeris: eccl̃ie paucitas ꝛ hereticoꝝ ꝯ eccl̃iam bella narraꝝ. Duodecim ꝓphete in vni? voluminis anguſtias coartati: mlto aliud q̃ ſonant in lr̃a ꝓfigurant Oſee crebꝛo noĩat effraim: ſamariã: ioſeph: ieꝛahel: ꝛ vꝛoꝛẽ foꝛnicariã ꝛ foꝛnicatiõis filios: ꝛ adulterã cubiculo clauſam mariti: multo tpe ſedere viduaꝫ: et ſub veſte lugubꝛi mariti ad ſe redituꝫ ꝓſtolari. Joel filius fatuel deſcribit terram duodeci tribuũ: eruca bruchꝫ locuſta: rubigine vaſtãte ꝯſumptã: ꝛ p? euerſionẽ ꝓioꝛiſ ꝓpl̃i effuſuꝫ iri ſpm̃ſcm̃ ſupſeruos dei ꝛ ancillas: i. ſupꝫ centũ vigiti credentiũ noĩa: ꝛ effuſum iri ĩ cenaculo ſion. Qui cẽtuꝫ viginti ab vno vſqꝫ ad q̃ndecim paulati ꝛ ꝑ incremẽta ſurgentes: q̃ndeci graduũ nũerũ efficiũt: qui ĩ pſalterio myſtice ꝓtinent Amos paſtoꝛ ꝛ ruſtic? ꝛ rubꝫ moꝛa diſtringens paucis verb̃ exꝑlicari nõ põt. Quis enĩ digne exꝑimat tria ꝛ quattuoꝛ ſcelera damaſci ꝛ gaze: tyri ꝛ idumee ꝛ filioꝝ ammon ꝛ moab: ꝛ in ſeptiõ ꝛ octauo gradu iude ꝛ iſrl̃: Hic loquit advaccas pigueſ q̃ ſunt ĩ ſamarie mõte: ꝛ ruituraꝫ domuꝫ maioꝛẽ minoꝛẽqꝫ teſtaꝝ. Ipe cernit victoꝛẽ locuſte: ꝛ ſtantẽ dñm ſupꝫ murũ litũ vel adamantinũ ꝛ vncinũ pomoꝝ attrahẽte: ſupplicia pctoꝛibꝫ: ꝛ famẽ ĩ terra. nõ famẽ panis nec ſitim aq̃: ſed audiendi verbũ dei. Abdias q̃ interꝑtaꝝ kuus dñi ꝓtonat ꝓtra edom: ꝛ ſanguineũ terrenũqꝫ frẽm: fratris q̃z iacob ſempꝫ emulũ haſta pcutit ſpiritali. Jonas pulcerrima colũba: naufragio ſuo paſſionem dñi ꝓfigurans: mũduꝫ ad pniam reuocat: ꝛ ſub noie niniue gentibꝫ ſalutẽ nũciat. Michꝛeas ỏ moꝛaſthi coꝛꝛeꝛes ꝓpria ſtationẽ annunciat filie latronis: ꝛ obſidionẽ ponit ꝓtra eã: q̃ maxillã pcuſſerit iudic? iſrl̃. Naum ꝓfolatoꝛ oꝛb̃ increpat ciuitatẽ ſanguinũ: ꝛ poſt euerſionẽ illi? loquit. Ecce ſup montes pedes euãgelizãtis ꝛ annũciãtis pacez. Abachuc luctatoꝛ foꝛtz ꝛ rigidus ſtat ſup cuſtodiaꝫ ſuã: ꝛ figit gradũ ſupꝫ munitiõeꝫ vt xp̃m in cruce ꝓtẽpleꝝ: ꝛ dicat: opuit celoſ gloria ei? ꝛ laudis ei? plena eſt terra: ſplendoꝛ ei? vt lux erit: coꝛnua ĩ manibꝫ eius ibi abſcõdita eſt foꝛtitudo ei?. Sophonias ſpeculatoꝛ et arcanoꝝ dei cognitoꝛ audit clamoꝛẽ a poꝛta piſciũ ꝛ eiulatum a ſecũda: ꝛ ꝓtritiõeꝫ a collibꝫ Indicit q̃z vlulatũ habitatoꝛibꝫ pile: quia cõticuit oĩs ꝓpl̃s chanaan: diſperſi ſunt vniuerſi q̃ inuoluti erãt argẽto. Aggeus feſtiuus ꝛ let? q̃ ſemiauit ĩ lachꝛymis vt in

gaudio meteret. destructuz templū edi-
ficat: deūq; pr̄ez inducit loquētē Adhuc
vnū modicūq; ⁊ ego cōmouebo celuz ⁊
terrā ⁊ mare ⁊ aridā. ⁊ mouebo oēs gen
tes ⁊ veniet desideratꝰ cunctꝫ gētibꝫ. Za
charias mēor dñi sui mltiplex ī ꝓphetia
iesum vestibꝫ sordidis indutū ⁊ lāpadez
oclor septē. cādelabrūq; aureū cuz toti-
dem lucernis q̄t oclis. duas q̄z oliuas a
sinistris lāpadis cernit. ⁊ a dextris: vt pꝰ
eq̄s rufos nigros varios ⁊ albos. ⁊ dissi
patas q̄drigas ex effraim ⁊ equū de hie-
rusalē. pauperem regē vaticinet. ⁊ p̄dicet
sedentē sup pullū filiū asine subiugalis
Malachias apte ⁊ in fine oīm ꝓphetaꝝ
de abiectiōe isrl ⁊ vocatiōe gentiū. Non
est mihi ait volūtas in vob dicit dñs ex
ercituū. ⁊ munꝰ nō suscipiā de maū vr̄a
Ab ortu enī sol vsq; ad occasuz magnuz
est nomē meū in gētibꝫ. ⁊ ī oī loco sacri-
ficat ⁊ offertur noī meo oblatio munda
Esaiā. hieremiā. ezechiel ⁊ daniel. q̄s po
test vel intelligere vel exponere? Quoꝝ
primꝰ nō ꝓphetiā videt mihi texere sed
euāgeliū. Scd̄s virgā nuceā ⁊ ollā suc
censaz a facie aq̄lonis. ⁊ pardū spoliatuz
suis coloribꝫ. et q̄druplex diuisis metris
nectit alphabetū. Tertiꝰ p̄ricipia et finē
tantꝫ hz obscuritatibꝫ īuoluta: vt apud
hebreos ip̄e partes cū exordio geneseos
añ ānos trigīta nō legant. Quartꝰ vero
q̄ ⁊ extremꝰ inter q̄ttuor ꝓphas. tēporuz
ꝯscius. ⁊ totiꝰ mūdi philohistoricꝰ lapi-
dez p̄cisuz de mōte sine manibꝫ. et regna
oīa subūtentē. claro ſmone pronunciat
Dauid simonides nr̄. pindarꝰ ⁊ alcheus
flaccus q̄z catulus atz serenꝰ. xp̄m lyra p
sonat. ⁊ in decachordo psalterio ab inferꝫ
excitat resurgentē. Salomō pacificꝰ et
amabil dñi. mores corrigit. naturaz do-
cet: eccl̄iam iūgit ⁊ xp̄m: scāꝝq; nuptiaꝝ
dulce canit epithalamiū. Hester ī eccl̄ie
typo ꝓpl̄m liberat de piculo. ⁊ interfecto
aman q̄ interp̄tat iniq̄tas. ptes cōuiuij
⁊ diē celebrē mittit in posteros. Parali
pomenon liber. id ē instrumenti veteris
epitome. tātus ac tal est. vt absq; illo si-
q̄s sciaz scripturaꝝ sibi voluerit arroga-
re: seip̄z irrideat. Per singl̄a q̄ppe noīa
iūcturasq; verboꝝ. ⁊ p̄termisse in regū li
bris tangunt historie. ⁊ innūerabiles ex
plicant euāgelij q̄stiōes. Esdras et nee-
mias. adiutor videlicz et ꝯsolator a dño
in vno volumīe artant: instaurant tem
plū. muros extruunt ciuitatꝫ: oīsq; illa
turba ꝓpl̄i redeuntꝫ in patriam. ⁊ descri
ptio sacerdotū. leuitaꝝ. israel. ꝓselitorū
ac p singl̄as familias muroꝝ ac turriuz
opa diuisa. aliud in cortice p̄ferūt. aliud
in medulla retinēt. Cernis me scriptu
raꝝ amore raptū. excessisse moduz epl̄e.
⁊ tñ nō implesse qd̄ volui Audiuimꝰ tm̄
q̄d nosse q̄d cupe debeamus vt ⁊ nos q̄z
possumꝰ dicere: Cōcupiuit aīa mea desi
derare iustificatiōes tuas in oī tpe. Ce-
terū illud socraticū implet in nob. Hoc
tm̄ scio qd̄ nescio. Tangā ⁊ nouū breui
ter testamētuz. Mattheus. marcꝰ. lucas
⁊ iohānes. q̄driga dñi. ⁊ verū cherub. qd̄
interp̄tat scīe plenitudo. p totū corpus
oculati sunt: scintille emicāt. discurrūt
fulgura. pedes hñt rectos. ⁊ in sublime
tendētes: terga pennata ⁊ vbiq; volātia
tenēt se mutuo sibiq; ꝓplexi sunt. ⁊ q̄si
rota in rotā voluunt ⁊ pgunt q̄cūq; eos
flatus spūssancti pduxerit. Paulꝰ apl̄s
ad septē scribit eccl̄ias: octaua enī ad he
breos. a plerisq; extra numeꝝ ponit. Ti-
motheū instruit ac titū ⁊ philemonē. p
fugitiuo famulo depcat: sup quo meliꝰ
tacere puto: q̄z pauca scribere. Actꝰ apl̄o
rum nudā quidē videtur sonare histori
am. ⁊ nascētis eccl̄ie infantiā texere: sed
si nouerimꝰ scriptorē eoꝝ lucā eē medi-
cum cuiꝰ laus ē in euangelio: aīaduerti
mus piter oīa verba illiꝰ aīe lāguētꝫ esse
medicinā. Jacobꝫ. petrꝰ. iohānes. iudas
septē epl̄as ediderūt tā mysticas q̄z suc-
cinctas. ⁊ breues piter ac lōgas: breues
in verbis. longas ī sentētijs. vt rarꝰ sit
qui nō in eaꝝ cecutiat lectiōe. Apocaly-
psis iohānis tot hz sacr̄a q̄t verba. Paꝝ
dixi: ⁊ p merito voluminis laus oīs in-
ferior est. In verbis singulis. multipli-
ces latēt intelligētie. Oro te frater cha-
rissime inter hec viuere. ista meditari.

nihil aliud nosse. nihilq; aliud querere. nōne videt̄ tibi iā hic in terris regni celestis habitaculū? Nolo vt offendaris ī scripturis scīs: simplicitate ⁊ q̄si vilitate v̄boꝝ q̄ vel vitio interp̄tū vel de industria sic ꝓlate sunt. vt rusticā cōtionē facili⁹ instruerēt. ⁊ in vna eadēq; snīa aliter doct⁹. aliter sentiret indoct⁹. Nō suꝫ tam petulās ⁊ hebes vt hec me nosse pollicear. ⁊ eoꝝ fruct⁹ cape in terra q̄ꝝ radices ī celo fixe sunt: sꝫ velle fateor. sedēti me p̄fero. mgr̄m renuens. comitē spondeo. Petēti dat̄. pulsanti apit̄: q̄rens inuenit. Discam⁹ ī terris q̄ꝝ scīa nob̄ ꝑseueret in celo. Obui⁹ te manib⁹ excipiaꝫ ⁊ vt inepte aliq̄d ac de hermagore tumiditate effundā: q̄cq̄d q̄sier⁹ tecū scire co

Habes hic amā- VIII nabor.
h tissimū tui frēm eusebiū q̄ lr̄aꝝ tuaꝝ mihi grām duplicauit: referens honestatē moꝝ tuoꝝ. ꝯtēptum seculi. fidē amicitie. amorē christi. Nā prudentiā ⁊ eloquij venustatē: etiā absq; illo ip̄o epl̄a p̄ferebat. Festina q̄so te. ⁊ herēti in salo nauicule funē mag⁹ p̄scinde q̄ꝫ solue. Nemo renūciatur⁹ seculo bn̄ potest vendere. q̄ contempsit vt venderet Quicq̄d in sumpt⁹ de tuo tuleris ꝓ lucro cōputa. Antiquū dictum est: Auaro deest tam qd̄ hꝫ. q̄ꝫ qd̄ nō hꝫ. Credēti totus mūdus diuitiaꝝ est. Infidel̄ autez etiaꝫ obolo indiget. Sic viuam⁹ q̄si nil hn̄tes. ⁊ oīa possidentes. Uict⁹ atq; vestitus. diuitie christianoꝝ sunt. Si hēs in ptāte rem tuā vende: si nō habes proijce. Tollenti tunicā. ⁊ palliū relinquēdum est. Scilicet nisi tu semꝑ recrastinans ⁊ diez de die trahens caute ⁊ pedetentim tuas possessiūculas vendideris. nō hꝫ christus vnde alat paupes suos. Totuꝫ deo dedit: qui se obtulit. Apl̄i tm̄ nauez ⁊ retia reliquerūt. vidua duo era misit in gaçophilatiū. ⁊ p̄fertur cresi diuitijs. Facile cōtemnit omnia q̄ se semper cogitat esse moriturum.

Explicit epistola sancti Hieronymi p̄sbyteri ad Paulinū presbyterum.

Incipit prefatio sancti Hieronymi presbyteri in pentateucum.

Desiderij mei desideratas accepi epl̄as. q̄ q̄daꝫ presagio futuroꝝ. cū daniele sortit⁹ est nomen obsecrātis. vt trāslatuꝫ in latinā linguam de hebreo s̄mōe pentateucū v̄roꝝ auribꝫ traderem. Periculosum op⁹ certe ⁊ obtrectatoꝝ meoꝝ latratibꝫ patēs: q̄ me asserūt in septuagīta interp̄tū suggillatōez noua ꝓ veteribꝫ cudere. ⁊ ita ingeniū q̄si vinū ꝓbātes: cū ego sepissime testat⁹ sim me ꝓ virili portiōe in tabernacl̄o dei offerre q̄ possim: nec opes alteri⁹ alioruꝫ paupꝫtate fedari. Qd̄ vt audirē origeīs me studiū ꝓuocauit q̄ editiōi antiq̄ trāslationē theodotiōis miscuit asterisco et obelo. i. stella ⁊ veru: om̄e op⁹ distīguēs dū aut illucescere facit q̄ min⁹ añ fuerāt aut supflua queq; iugulat ⁊ confodit: ⁊ maxīe que euāgelistaꝝ ⁊ apl̄oꝝ autoritas ꝓmulgauit. In q̄bus ml̄ta de veteri testamēto legim⁹ q̄ in nr̄is codicibꝫ n̄ habent̄: vt est illud: Ex egypto vocaui filiū meū. ⁊ qm̄ naçare⁹ vocabit̄. ⁊ videbunt in quē cōpunxerūt. ⁊ flumīa de vētre ei⁹ fluent aq̄ viue. ⁊ q̄ nec ocl̄s vidit nec auris audiuit nec ī cor homīs ascēdit q̄ preparauit de⁹ diligētibꝫ se. ⁊ ml̄ta alia q̄ ꝓ priū syntagma desiderāt. Interrogem⁹ g̃ eos vbi hec scripta sunt. ⁊ cū dicere nō potuerīt de libris hebraic⁹ ꝓferam⁹. Primū testimoniū est ī osee. secūdū ī esaia. tertiū in çacharia. q̄rtū in ꝓuerbijs. q̄ntū eque ī esaia: qd̄ ml̄ti ig̃norātes apocriphoꝝ deliramenta sectant̄: ⁊ hiberas nenias libr⁹ autētic⁹ p̄ferūt. Causas erroris nō est meū exponere. Judei prudēti factū dicūt eē ꝯsilio: ne ptolome⁹ vnius dei cultor etiā apud hebreos duplicē diuinitatē dep̄hēderet. Qd̄ maxīe idcirco faciebāt. qꝛ ī platonis dogma cadere videbat̄. Deniq; vbicūq; sacratū aliq̄d scriptura testat̄ de p̄re ⁊ filio ⁊ spūscō. aut aliter interp̄tati sunt. aut oīno tacuerūt

vt regi satisfacerēt. ⁊ arcanū fidei ñ vulgarent. Et nescio q̄s prim⁹ autor septuaginta cellulas alexādrie mēdacio suo extruxerit. q̄bus diuisi. eadē scriptitarint cū aristeus eiusdē ptolomei hyperaspistes. ⁊ nō mlto post tpe ioseph⁹ nihil tale retulerīt: sz in vna basilica ꝯgregatos ꝯtulisse scribāt: nō ꝓphetasse Aliud ē enī esse vatē: aliud est eē interp̄tez. Ibi spiritus ventura p̄dicit: hic eruditio ⁊ vbo rū copia ea q̄ intelligit trāsfert. Nisi forte putādus ē tullius economicuz xenofontis. ⁊ platonis pythagoram. ⁊ demosthēis ꝓ cthesifōte: afflat⁹ rhetorico spū trāstulisse. Aut aliter de eisdē libris ꝑ septuagīta īterp̄tes. alit̄ ꝑ apl̄os spūsscūs testimonia texuit. vt qd̄ illi tacuerūt. hi scriptū esse mētiti sint. Quid igit̄? Dānam⁹ veteres? Mīme: sz p⁹ prioꝝ studia in domo dñi qd̄ possum⁹ laboram⁹. Illi interp̄tati sunt añ aduētuz xp̄i. ⁊ qd̄ nesciebant: dubijs ꝓtulere sentētijs: nos post passionē ⁊ resurrectionē ei⁹: nō tam ꝓphetiā q̄z historiā scribim⁹. Alit̄ enī audita: aliter visa narrant̄. Qd̄ melius intelligim⁹: meli⁹ ⁊ ꝓferimus. Audi igit̄ emule obtrectator ausculta. Nō damno nō rep̄hendo septuagīta: sz ꝯfidēter cunctis illis apl̄os p̄fero. Per istoꝝ os mihi xp̄s sonat q̄s añ ꝓphetas īter spūalia charismata positos lego: in q̄bꝫ vltimū pene gradū interp̄tes tenēt. Quid liuore torq̄ris? Quid impitoꝝ aīos ꝯ me cōcitās? Sicubi in trāslatiōe tibi videor errare: interroga hebreos. diūsaꝝ vrbiū mgr̄os ꝯsule. Qd̄ illi hn̄t de xp̄o: tui codices nō habent. Aliud est si cōtra se postea ab apl̄is vsurpata testimonia ꝓbauerūt. ⁊ emēdatiora sunt exēplaria latīa q̄z greca: greca q̄z hebraica. Cleruz hec cōtra inuidos. Nūc te dep̄cor desideri charissime: vt q̄r me tm̄ opus subire fecisti ⁊ a genesi exordium cape orōibus iuues quo possim eodez spiritu q̄ scripti sunt libri. in latinū eos transferre sermonē.

Explicit p̄fatio. Incipit liber Genesis q̄ dicit̄ hebraice bresith. Capitulū I

In principio creauit de⁹ celū ⁊ t̄raz Terra aūt erat inanis ⁊ vacua. ⁊ tenebre erāt sup faciē abyssi. ⁊ spirit⁹ dñi ferebat̄ sup aq̄s. Dixitq̄z deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem ꝙ esset bona. ⁊ diuisit lucem a tenebris: appellauitq̄z lucē diem. ⁊ tenebras noctē. Factūq̄z est vespe ⁊ mane dies vnus. Dixit q̄z deus: Fiat firmamentū in medio aq̄rū. ⁊ diuidat aq̄s ab aq̄s. Et fecit de⁹ firmamētuz: diuisitq̄z aq̄s q̄ erant sub firmamēto ab his q̄ erāt sup firmamentū. Et factuz est ita. Vocauitq̄z deus firmamentū celū. ⁊ factū ē vespere ⁊ mane dies secūdus. Dixit vero de⁹ Congregent̄ aque q̄ sub celo sunt in locū vnū. ⁊ appareat arida. Et factuz ē ita Et vocauit de⁹ aridā t̄rā. ꝯgregatōesq̄z aq̄ꝝ appellauit maria. Et vidit de⁹ ꝙ eēt bonū. ⁊ ait Germinet terra herbā virentē ⁊ facientē semē. ⁊ lignuz pomifeꝝ faciens fructū iuxta gen⁹ suū: cui⁹ semen in semetip̄o sit sup terrā. Et factuz est ita: Et ꝓtulit terra herbā virētez ⁊ facientē semen iuxta gen⁹ suū. lignūq̄z faciēs fructum. ⁊ hn̄s vnūquodq̄z semētē s̄m speciem suā. Et vidit de⁹ ꝙ esset bonū. ⁊ factum est vespe ⁊ mane dies tertius. Dixit aūt de⁹: Fiant lumīaria in firmamento celi. ⁊ diuidant diē ac noctē. ⁊ sint ī signa ⁊ tp̄a ⁊ dies ⁊ annos: vt luceāt ī firmamento celi. ⁊ illuminēt terraz. Et factum est ita. Fecitq̄z de⁹ duo luminaria magna. lumīare mai⁹ vt p̄esset diei. ⁊ luminare min⁹ vt p̄esset nocti. et stellas. Et posuit eas in firmamēto celi. vt lucerēt sup t̄rā. ⁊ p̄essēt diei ac nocti. ⁊ diuiderent lucē ac tenebras. Et vidit deus ꝙ esset bonū. ⁊ factū est vespe ⁊ mane dies q̄rtus. Dixit etiaz deus. Producant aq̄

reptile anīe viuētꝫ ⁊ volatile sup terraꝫ:
sub firmamēto celi. Creauitqꝫ deus cete
grādia. ⁊ oēm aīam viuentē atꝫ motabi
lem quā ꝓduxerāt aq̄ in spēs suas. ⁊ oē
volatile ꝑm genꝰ suū. Et vidit deꝰ ꝙ es-
set bonū. bn̄dixitqꝫ eis dicens: Crescite
⁊ multiplicamini. ⁊ replete aq̄s maris.
auesqꝫ multiplicent̄ sup terrā. Et factū
est vespe ⁊ mane dies q̄ntꝰ. Dixit q̄ꝫ deꝰ
Producat terra aīaꝫ viuētez in genere
suo: iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias terre ꝑm
spēs suas. Factūqꝫ est ita. Et fecit deꝰ be
stias terre iuxta spēs suas. iumēta ⁊ oē
reptile terre ī genere suo. Et vidit deus
ꝙ esset bonū. ⁊ ait: Faciamꝰ hoīez ad ima
ginē ⁊ sil̄itudinē nr̄aꝫ. ⁊ p̄sit piscibꝫ marꝫ
⁊ volatilibꝫ celi ⁊ bestijs. vniu̇seqꝫ terre.
oīqꝫ reptili qd̄ mouet̄ in terra. Et crea-
uit deꝰ hoīem ad imaginē ⁊ sil̄itudinē su
am: ad imaginē dei creauit illū. masculū
⁊ feminā creauit eos. Bn̄dixitqꝫ ill̄ deus
⁊ ait: Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ reple
te t̄raꝫ ⁊ subijcite eā. ⁊ dn̄amini piscibus
marꝫ ⁊ volatilibꝫ celi. ⁊ vniu̇sis aīantibꝫ
q̄ mouent̄ sup terraꝫ. Dixitqꝫ deꝰ: Ecce
dedi vob̄ oēm herbā afferētez semē super
terrā. ⁊ vniu̇sa ligna q̄ hn̄t in semetipis
sementē generꝫ sui vt sint vob̄ in escā ⁊
cūctꝫ aīantibꝫ t̄re. oīqꝫ volucri celi ⁊ vni-
uersis q̄ mouent̄ in t̄ra. ⁊ ī q̄bꝫ ē anīa vi
uēs: vt hēant ad vescēdū. Et factū ē ita.
Vliditqꝫ deꝰ cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt valde
bona. Et factū ē vespe ⁊ mane dies sextꝰ

II

IGit̄ ꝑfecti sunt celi ⁊ ter-
ra. ⁊ oīs ornatus eoꝝ. Cōpleuit
qꝫ deus die septīo opus suū qd̄
fecerat: ⁊ req̄euit die septīo ab vniuerso
ope qd̄ patrarat. Et bn̄dixit diei septīo
⁊ scīficauit illum. qꝛ in ip̄o cessauerat ab
omni ope suo qd̄ creauit deꝰ vt faceret.
Iste sunt generatōes celi ⁊ terre qn̄ cre
ate sunt ī die q̄ fecit deꝰ celū ⁊ terrā. ⁊ oē
virgultū agri anteq̄ oriret̄ in t̄ra: oēm
qꝫ herbā regiōis priusq̄ germīaret. Nō
enī pluerat dn̄s deꝰ sup terrā. ⁊ hō non
erat q̄ oparet̄ terrā. Sꝫ fons ascēdebat
e terra: irrigās vniu̇saꝫ sup̄ficiē t̄re. For
mauit igit̄ dn̄s deꝰ hoīez de limo terre. ⁊
inspirauit in faciē eiꝰ spiraculū vite. ⁊ fa
ctus est hō in aīaꝫ viuētez. Plātauerat
aūt dn̄s deꝰ paradisuꝫ voluptatꝫ a prīci-
pio. in q̄ posuit hoīem quē formauerat.
Produxitqꝫ dn̄s deꝰ de humo oē lignuꝫ
pulcrū visu ⁊ ad vescendū suaue: lignū
etiā vite in medio ꝑadisi: lignūqꝫ scien-
tie boni ⁊ mali. Et fluuiꝰ egrediebat̄ de
loco voluptatꝫ ad irrigandū ꝑadisuꝫ. q̄
inde diuiditur in q̄ttuor capita: Nomē
vni phison. Ip̄e est q̄ circūit oēm terrā
euilath vbi nascit̄ aurū. ⁊ aurū terre il-
lius optimū est. Ibiqꝫ inuenit̄ bdelliū.
⁊ lapis onychinꝰ. Et nomē fluuij secun
di geon. Ip̄e est q̄ circūit oēꝫ terrā ethi-
opie. Nomē vero fluminis tertij tigris
Ip̄e vadit ꝯ assyrios. Fluuiꝰ aūt q̄rtus
ip̄e est eufrates. Tulit g̊ dn̄s deꝰ hoīez. ⁊
posuit eū in ꝑadisum voluptatꝫ vt opa-
ret̄ ⁊ custodiret illū. p̄cepitqꝫ ei dicens:
Ex oī ligno ꝑadisi comede: de ligno aūt
scīe boni ⁊ mali ne comedas: In q̄cunqꝫ
enī die comederis ex eo. morte morierꝫ
Dixit q̄ꝫ dn̄s deꝰ: Nō est bonū hoīez esse
solū: faciamus ei adiutoriū sil̄e sibi. For
matꝫ igit̄ dn̄s deus de humo cūctꝫ aīan-
tibꝫ terre ⁊ vniu̇sis volatilibꝫ celi. addu
xit ea ad adaꝫ. vt videret q̄d vocaret ea.
Om̄e enī qd̄ vocauit adaꝫ aīe viuentis
ip̄m est nomen eiꝰ. Appellauitqꝫ adā no
minibꝫ suis cūcta aīantia. ⁊ vniu̇sa vola
tilia celi. ⁊ oēs bestias terre. Ade v̄o nō
inueniebat̄ adiutor sil̄is eiꝰ. Immisitqꝫ
dn̄s deus soporē in adā. Cūqꝫ obdormis
set. tulit vnā de costis eiꝰ. ⁊ repleuit car
nem ꝓ ea. Et edificauit dn̄s deꝰ costam
quā tulerat de adā in mulierē ⁊ adduxit
eā ad adā. Dixitqꝫ adam: Hoc nūc os ex
ossibꝫ meis. ⁊ caro de carne mea. Hec vo
cabit̄ virago: quoniā de viro sumpta ē.
Quamobrem relinquet homo patrem
suum ⁊ matrem. ⁊ adherebit vxori sue ⁊
erunt duo in carne vna. Erat aūt vter-
qꝫ nudus. adaꝫ scilicet ⁊ vxor eius. ⁊ nō
erubescebant.

III

SEd ⁊ serpens erat callidior cun
ctis aīantibꝫ terre q̄ fecerat do-
minꝰ deus. Qui dixit ad mlierē

Cur precepit vobis deus vt non come/
deretis ex omni ligno paradiſi? Cui re/
ſpondit mulier. De fructu lignorũ que
ſunt in paradiſo veſcimur: de fructu ve/
ro ligni qđ eſt in medio paradiſi pcepit
nobis deus ne comederem⁹ & ne tange
remus illud ne forte moriamur. Dixit
aũt ſerpens ad mulierẽ. Nequaq̃ mor/
te moriemini. Scit enĩ deus q ĩ quocũ
q die comederitis ex eo: aperiẽt oculi ve/
ſtri & eritis ſicut dij ſciẽtes bonũ & malũ
Vidit igit mulier q bonũ eſſet lignum
ad veſcendũ & pulcrũ oculis aſpectuq̃ de
lectabile & tulit de fructu illi⁹ & comedit
deditq̃ viro ſuo. Qui comedit: & aperti
ſunt oculi amboꝝ. Cumq̃ cognouiſſent ſe
eſſe nudos: cõſuerũt folia ficus & feceũt
ſibi periçomata. Et cũ audiſſent vocem
dñi dei deambulantis in paradiſo ad auraz
poſt meridiẽ: abſcõdit ſe adã & vxor eius
a facie dñi dei in medio ligni paradiſi. Vo
cauitq̃ dñs de⁹ adam & dixit ei: Vbi es?
Qui ait: Vocem tuã dñe audiui in para
diſo & timui eo q nudus eſſem & abſcõ
di me. Cui dixit dñs: Quis enĩ indica/
uit tibi q nudus eſſes: niſi q ex ligno ẽ
quo pcepcam tibi ne comederes come
diſti? Dixitq̃ adam: Mulier quã dediſti
mihi ſociã dedit mihi de ligno & comedi
Et dixit dñs de⁹ ad mulierẽ. Quare hoc
feciſti? Que rñdit. Serpens decepit me
& comedi. Et ait dñs ad ſerpentẽ. Quia
feciſti hoc: maledict⁹ es ĩter oĩa aiantia &
beſtias tre. Sup pect⁹ tuũ gdiet & traz
comedes cũctis diebꝫ vite tue. Inimici/
tias ponã ĩter te & mlierẽ & ſemen tuũ &
ſemẽ illi⁹. Ipa conteret caput tuũ & tu in
ſidiaberis calcaneo ei⁹. Mulieri qq dixit:
Multiplicabo erũnas tuas & pcept⁹ tu/
os. In doloꝛe pies filios & ſub viri po/
teſtate eris & ipe dñabit tui. Adeo vero di
xit: Quia audiſti vocẽ vxoris tue & come
deres: maledicta terra in ope tuo. In la
boꝛibꝫ comedes ex ea cũctis diebꝫ vite tue
Spinas & tribulos germinabit tibi & co
medes herbas tre. In ſudoꝛe vult⁹ tui
veſceris pane tuo donec reũtaris ĩ terrã
de q ſumpt⁹ es: qꝛ pulvis es & ĩ pulverẽ
reũteris. Et vocauit adam nomẽ vxoris
ſue euã: eo q mr eſſet cũctoꝝ viuentiũ.
Fecitq̃ dñs de⁹ adã & vxori eius tunicas
pelliceas & induit eos. Et ait: Ecce adã
q̃ſi vn⁹ ex nob factus ẽ ſciẽs bonũ & ma/
lũ. Nũc g̃ ne forte mittat manũ ſuã & ſu
mat etiaz de ligno vite & comedat & vi/
uat in eternũ. Emiſit eũ dñs deus ẽ pa
radiſo voluptaz vt oparet terrã de qua
ſumptus ẽ. Eiecitq̃ adam & collocauit
añ paradiſum voluptaz cherubin & flãme
um gladium atq̃ verſatilem ad cuſtodi
endam viam ligni vite. IIII

Adam vero cognouit vxorẽ ſuã
& euã q̃ pcepit & pepit cayn dicẽs
Possedi hoĩez p deum. Rurſum
q̃ pepit frem eius abel. Fuit aũt abel pa
ſtor ouiũ & cayn agricola. Factũ eſt autẽ
poſt multos dies: vt offerret cayn ẽ fru
ctibꝫ terre munera dño. Abel q̃z obtulit
de pmogenitis greg ſui & de adipibꝫ eoꝝ
Et reſpexit dñs ad abel & ad mũera eius
ad cayn aũt & ad munera illius nõ reſpe
xit. Iratuſq̃ eſt cayn vehementer & con/
cidit vultus eius. Dixitq̃ dñs ad eum
Quare irat⁹ es & cur cõcidit facies tua?
Nõne ſi bñ egeris recipies? Sin autez
male ſtatim in foribꝫ pctm̃ tuum aderit.
Sz ſub te erit appetitus ei⁹ & tu dñabe
ris illius. Dixitq̃ cayn ad abel frem ſuũ
Egrediamur foras. Cũq̃ eẽnt in agro
ſurrexit cayn aduerſus frem ſuũ abel
& interfecit eũ. Et ait dñs ad cayn: Vbi
eſt abel frater tuus? Qui rñdit. Neſcio
Nunq̃d cuſtos fris mei fuz ego? Dixit/
q̃ ad euz. Quid feciſti? Vox ſanguinis
fris tui clamat ad me de terra. Nũc igit
maledictus eris ſup terraz q̃ aperuit os
ſuum & ſuſcepit ſanguinẽ fris tui ẽ ma
nu tua. Cuz operatus fueris eaz nõ dabit
tibi fruct⁹ ſuos. Vagus & profugus eris
ſup terrã. Dixitq̃ cayn ad dñm: Maior
eſt iniq̃tas mea q̃ vt veniã merear. Ec
ce eiicies me hodie a facie terre & a fa/
cie tua abſcondar & ero vagus & profu/
gus ĩ terra. Omnis igit q̃ inuenerit me
occidet me. Dixitq̃ ei dom⁹: Nequaq̃

ita fiet:sed omis q occiderit cayn·septu
plũ puniet. Posuitqz dñs ī cayn signũ
vt nõ interficeret eũ oīs qui inueniſſet
eũ Egreſſuſqz cayn a facie dñi habitauit p
fugus ī terra:ad oriẽtalez plagam eden.
Cognouit aũt cayn vroẽ ſuã q pcepit & pe
perit enoch. Et edificauit ciuitatez & vo
cauit nomẽ ei⁹ ex nomine filij ſui enoch
Porro enoch genuit irad. Et irad ge
nuit mauiael·& mauiael gennit mathu
ſael·& mathuſael gẽuit lamech. Qui ac
cepit duas vrores. Nomẽ vni ada·& no
mẽ alteri ſella. Genuitqz ada iabel q fu
it pr̃ habitãtiuz in tẽtoriis atz paſtoz·&
nomẽ frĩs ei⁹ tubal. Ipe fuit pr̃ canẽti
um cithara & organo. Sella aũz genuit
tubalcayn q fuit malleator & faber·in cũ
cta opa eris & ferri. Soror vo tubalca
yn noẽma. Dixitqz lamech vroribz ſuis
ade & ſelle. Audite vocẽ meaz vrores la
mech:auſcultate ꝓmonẽ meũ. Quĩ oc
cidi virũ in vuln⁹ meũ·& adoleſcentulũ
in liuorẽ meũ. Septupluz vltio dabit̃
de cayn:de lamech vero ſeptuagies ſepti
es. Cognouit aũz adhuc adã vroẽ ſuaz & pe
perit filiũ:vocauitqz nomẽ ei⁹ ſeth dicẽs
Posuit mihi de⁹ ſemẽ aliud ꝓ abel quez
occidit cayn. Sed & ſeth nat⁹ eſt filius·
quez vocauit enos. Iſte cepit inuocare
nomen domini. V

Hic eſt liber generatiõis adaz:in
die q creauit de⁹ hoiez. Ad ſilitu
dinẽ dei fecit illũ·maſculũ et fe
minã creauit eos & bñdixit ill'·& vocauit
nomẽ eoz adaz in die q creati ſunt. Vi
xit aũt adã cẽtuz triginta ãnis·& genuit
filium ad imaginẽ & ſilitudinẽ ſuã:voca
uitqz nomẽ eius ſeth. Et facti ſunt dieſ
adã poſtqz genuit ſeth octingẽti ãni:ge
nuitqz filios & filias. Et factũ eſt oẽ tps
qd vixit adã ãni nongẽti triginta & moz
tuus eſt. Vixit aũz ſeth cẽtũ q̃nqz ãnis·&
genuit enos. Vixitqz ſeth poſtqz genuit
enos octingẽtis ſeptẽ ãnis· genuitqz fili
os & filias. Et facti ſũt oẽs dies ſeth nõ
gentoz duodeci annoz·& moztu⁹ ẽ. Vi
xit vero enos nonaginta ãnis·& genuit
caynan. Poſt cui⁹ oztũ vixit octingẽtis
q̃ndeciz ãnis & genuit filios & filias. Fa
ctiqz ſunt oẽs dies enos nõgenti quiqz
ãni·& moztu⁹ eſt. Vixit q̃z caynan ſeptu
agĩta ãnis·& genuit malaleĥel· Et vixit
caynan poſtqz genuit malaleĥel octigẽ
tis q̃dragĩta ãnis·genuitqz filios & fili
as. Et facti ſũt oẽs dies caynan nõgẽti
decẽ anni·& moztu⁹ ẽ. Vixit aũt malale
ĥel ſeragĩtaq̃nqz ãniſ·& genuit iared. Et
vixit malaleĥel poſtqz genuit iared octi
gẽtis trigĩta ãnis·& gẽuit filios & filias
Et facti ſũt oẽs dies malaleĥel octigẽti
nonagĩtaq̃nqz anni·& moztu⁹ ẽ. Vixitqz
iared cẽtũ ſeragĩtaduob ãnis·& genuit
enoch. Et vixit iared poſtqz gẽuit enoch
octingẽtis ãnis·& genuit filios & filias.
Et facti ſunt oẽs dies iared nõgenti ſe
ragintaduo ãni·& moztu⁹ eſt. Porro e
noch vixit ſeragĩtaq̃nqz ãnis·et genuit
mathuſalẽ Et ambulauit enoch cũ deo
Et vixit enoch poſtqz genuit mathuſalẽ
trecẽtis ãnis·& genuit filios & filias. Et
facti ſunt oẽs dies enoch trecẽti ſeragĩ
taq̃nqz anni: ambulauitqz cũ deo & non
apparuit:qz tulit eũ de⁹. Vixit q̃z mathu
ſalez cẽtuz octogĩta ſeptẽ ãnis·& genuit
lamech. Et vixit mathuſalẽ poſtqz genu
it lamech ſeptingẽtz octogĩtaduob an
nis·& genuit filios & filiaſ. Et facti ſunt
oẽs dies mathuſalẽ nõgenti ſeragĩnta
nouẽ anni·& moztu⁹ eſt. Vixit autez la
mech cẽtuz octogintaduob annis·& ge
nuit filiũ:vocauitqz nomẽ ei⁹ noe dicẽs
Iſte ꝓſolabit̃ nos ab opib⁹ et labor̃ibus
manuũ nr̃az in terra cui maledixit dñs
Vixitqz lamech poſtqz genuit noe q̃ngẽ
tis nonagĩtaq̃nqz ãnis·& genuit filios &
filias. Et facti ſunt oẽs dies lamech ſe
ptingenti ſeptuagĩtaſeptẽ ãni·& moztu
us eſt. Noe vo cũ q̃ngentoz eẽt annoz
genuit ſem & cham & iaphet. VI

Ocepiſſent hoies multipli
cari ſup terram·& filias pcreaſ
ſent:videntes filij dei filias ho
minũ q̃ eſſent pulcre:acceperũt ſibi vxo
res ex oĩbus q̃s elegerãt. Dixitqz deus:
Nõ pmanebit ſpũs me⁹ in hoie in eter
nũ:qz caro eſt. Erũtqz dies illi⁹ cẽtuz vi

ginti ānoꝝ. Gigantes autē erāt ſup terrā in diebꝫ illꝭ. Poſtq̄ enī ingreſſi ſunt filij dei ad filias hoīm: illeq̄ genuerunt: iſti ſunt potētes a ſeculo: viri famoſi. Videns aūt dñs q̄ multa malicia hoīm eēt in terra ⁊ cūcta cogitatio cordis intēta eēt ad malū oī tpe: penituit eum q̄ hoīem feciſſet i terra. Et pcauēs in futurū ⁊ tactꝰ dolore cordis intrinſecꝰ: dixit hoīnē quē creaui a facie terre: ab hoīe vſq̄ ad aīantia: a reptili vſq̄ ad volucres celi. Penitet enī me feciſſe eos: Noe vero inuenit grām coram dño. Hec ſūt generatiōes noe. Noe vir iuſtꝰ atq̄ pfectus fuit in generatiōibꝫ ſuis: cū deo ambulauit ⁊ genuit tres filios ſem: cham: ⁊ iapheth. Corrupta ē aūt terra coram dño ⁊ repleta ē iniq̄tate. Cūq̄ vidiſſet deꝰ terrā eē corruptā: oīs q̄ pe caro corrupat viā ſuā ſup terrā: dixit ad noe: Finis vniuſe carnis venit coram me. Repleta ē terra iniq̄tate a facie eoꝝ: ⁊ ego diſpdam eos cū terra. Fac tibi arcā de lignis leuigatis. Māſiūculas in arca facies ⁊ bitumīe linies intrinſecꝰ ⁊ extrinſecꝰ: ⁊ ſic facies eaz: Trecētoꝝ cubitoꝝ erit longitudo arce: q̄nq̄ginta cubitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo illiꝰ. Feneſtrā in arca facies: ⁊ in cubito ꝑſummabis ſūmitatez eiꝰ. Oſtiū aūt arce pones i latere deorſum. Cenacula ⁊ triſtega facies i ea. Ecce ego adducā aq̄s diluuij ſup terrā vt interficiā oēm carnē in q̄ ſpūs vite ē ſubter celū: ⁊ vniuſa q̄ in tra ſunt cōſumēt. Ponā fedus meū tecū: ⁊ ingredieris arcā tu ⁊ filij tui: vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū: ex cūctis aīantibꝫ vniuſe carnis bina induces i arcā: vt viuāt tecū maſculini ſexꝰ ⁊ feminini. De volucribꝫ iuxta genꝰ ſuū: ⁊ de iumētis in genere ſuo: ⁊ ex oī reptili terre ex genꝰ ſuū: bina de oībꝫ ingredientur tecū vt poſſint viuere. Tolles igit tecū ex oībꝫ eſcis q̄ māduī pñt: ⁊ cōpor tabis apud te: ⁊ erūt tā tibi q̄ illi in eſcam. Fecit igit noe oīa q̄ preceperat illi deus.

VII

Dixitq̄ dñs ad eū. Ingredere tu ⁊ oīs dom tua i arcā. Te enī vidi iuſtū coram me in generatiōe hac. Ex oībꝫ aīantibꝫ mūdis tolles ſeptena ⁊ ſeptena: maſculuz ⁊ feminā: de aīantibꝫ vo imūdis duo ⁊ duo maſculū ⁊ feminā: ſz et de volatilibꝫ celi ſeptena ⁊ ſeptena: maſculū ⁊ feminā: vt ſaluet ſemē ſup faciē vniuſe tre. Adhuc enī ꝑ vij dies ſeptē ego pluā ſup terrā q̄draginta diebꝫ ⁊ q̄draginta noctibꝫ: ⁊ delebo oēm ſubſtanciā quā feci de ſuperficie terre. Fecit ḡ noe omia q̄ mandauerat ei dñs. Eratq̄ ſexcentoꝝ annoꝝ: qñ diluuie aq̄ inundauerūt ſuper terrā. Et ingreſſus eſt noe ⁊ filij eius: vxor eiꝰ ⁊ vxores filiorum eiꝰ cū eo in arcā: ꝓpter aq̄s diluuij. De aīantibꝫ q̄z mūdis ⁊ immundis ⁊ de volucribꝫ ⁊ ex oī q̄ mouet ſup terram duo ⁊ duo ingreſſi ſunt ad noe in arcaz maſculus ⁊ femīa: ſicut ꝑcepat dñs noe. Cunq̄ trāſiſſent ſeptē dies: aq̄ diluuij inundauerunt ſup terrā. Anno ſexcētēſimo vite noe mēſe ſecūdo: ſeptīodecīo die mēſis: rupti ſunt oēs fontes abyſſi magne: ⁊ cataracte celi apte ſunt: ⁊ facta eſt pluuia ſup terrā q̄dragīta diebꝫ ⁊ q̄dragīta noctibꝫ. In articulo diei illiꝰ ingreſſus ē noe: ⁊ ſem ⁊ cham ⁊ iapheth filij eiꝰ: ⁊ vxor illiꝰ: ⁊ vxores filioꝝ eiꝰ cū eis i arcā: ipi ⁊ oīne aīal ſm genꝰ ſuū vniuſa q̄z iumēta in genere ſuo: ⁊ oē q̄ mouet ſup terrā in genere ſuo: cūctumq̄z volatile ſm genꝰ ſuū. Ingreſſe ſūt aues oēſq̄ volucres ingreſſe ſūt ad noe i arcā: bina ⁊ bina ex oī carne in q̄ erat ſpūs vite. Et q̄ ingreſſa ſunt: maſculus ⁊ femīa ex oī carne introierūt: ſicut ꝑceperat ei deus: ⁊ incluſit eum dñs deforis. Factumq̄ ē diluuium q̄draginta diebꝫ ſuper terraz ⁊ multiplicate ſunt aque: ⁊ eleuauerūt arcam in ſublime a terra. Elenter enī inundauerunt ⁊ oīa repleuerunt in ſuperficie terre. Ipſa arca ferebaꝫ ſup aquas: ⁊ aq̄ ꝓualuerunt nimis ſup terrā: operteq̄ ſunt oēs montes excelſi ſub vniuſo celo. Quindecim cubitis altior fuit aq̄ ſuper mōtes q̄s operuerat. Cōſumptaq̄ eſt oīs caro q̄ mouebaꝫ ſup terraz volucrum aīantium beſtiarum: oīumq̄ reptilium q̄ reptant ſup terrā. Vniuer

si hoies ⁊ cũcta in q̃bus spiraculũ vite ẽ in terra·mortua sunt. Et deleuit dñ oẽz subam q̃ erat sup terraz ab hoie vsq; ad pecus·tam reptile q̃ volucres celi·⁊ dele ta sunt de terra. Remãsit autez solus noe ⁊ qui cũ eo erãt in arca. Obtinuerũt q; aque terram cẽtum q̃nq̃ginta dieb.

RECordat⁹ aũt dñs noe VIII
cũctorũq; aiantiũ· ⁊ oĩm iumẽ torũ q̃ erãt cũ eo in arca·adduxit spũm sup terrã ⁊ imminute sunt aq; ⁊ clausi sunt fontes abyssi ⁊ cataracte celi·⁊ phibite sunt pluuie de celo. Reuerse; q; sunt aq; de terra eũtes ⁊ redeũtes·⁊ ceperũt minui post cẽtum q̃nq̃ginta dies. Requieuitq; arca mẽse septimo vicesimo septio die mẽsis super mõtes armenie At vero aq; ibãt ⁊ decrescebãt vsq; ad decimũ mẽsem. Decimo enim mẽse prima die mensis apparuerũt cacumia mõtiũ Cũq; trãsissent q̃draginta dies·apiens noe fenestrã arce quam fecerat dimisit corui·q; egrediebaꝫ·⁊ non reũtebaꝫ donec siccarent aque sup terrã. Emisit q; columbã post eũ: vt videret si iam cessassent aq; sup faciẽ terre. Que cũ nõ inuenisset vbi requiesceret pes ei⁹·reũsa est ad eũ in arcã. Aq; enĩ erãt sup vniũsam terrã Extẽditq; manũ suã·⁊ apprehensaz intulit in arcã. Expectatz aũt vltra septẽ diebus alijs: rursus dimisit colũbã ex arca At illa venit ad eũ ad vespam·portãs ramũ oliue virẽtib⁹ folijs in ore suo. Intellexit g̃ noe q; cessassent aq; sup terraz. Expectauitq; nihilomin⁹ septẽ alios dies ⁊ emisit colũbã: q̃ nõ ẽ reũsa vltra ad eũ. Igit̃ sexcẽtesimo primo ãno vite noe. primo mẽse prima die mẽsis iminute sũt aq; sup terrã. Et apiens noe tectuz arce asperit·viditq; q; exiccata esset superficies terre. Mense secũdo septimo ⁊ vicesimo die mẽsis arefacta ẽ terra. Locut⁹ ẽ aũt dñs ad noe dicẽs: Egredere de arca·tu ⁊ vxor tua·filij tui ⁊ vxores filioz tuoz te cũ: cũcta aiantia q̃ sũt apud te: ex oi carne tã in volatilib⁹ q; in bestijs ⁊ vniũsis reptilib⁹ q̃ reptant sup terrã·educ tecũ ⁊ egredimini sup terrã. Crescite ⁊ multiplicamini sup eã. Egressus est g̃ noe ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor illi⁹ ⁊ vxores filioz ei⁹ cuz eo: ẽz ⁊ oĩa aiantia·iumẽta ⁊ reptilia q̃ reptant sup terrã sm gen⁹ suũ·egressa sũt de arca. Edificauit aut noe altare dño·⁊ tollẽs de cũctis pecorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mũdis·obtulit holocausta sup altare. Odoratusq; est dñs odorẽ suauitatis ·⁊ ait ad eũ: Nequaq; vltra maledicã terre ꝓpter hoies. Sensus enĩ ⁊ cogitatio humani cordis ĩ malũ prona sunt ab adolescẽtia sua. Nõ igit̃ vltra ꝑcutiã oẽm aiaz viuẽtem sicut feci. Cũctis diebus terre·semẽtis ⁊ messis·frigus ⁊ estus· estas ⁊ hyems nox ⁊ dies nõ requiescent. IX

BEnedixitq; dñs noe ⁊ filijs eius ⁊ dixit ad eos. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrã·⁊ terror vr̃ ac tremor sit sup cũcta aialia terre·et sup oẽs volucres celi cũ vniũsis q̃ mouent sup terrã. Oẽs pisces maris manui vr̃e traditi sunt·⁊ oẽ q̃ mouet ⁊ viuit erit vobis ĩ cibũ. Quasi olera virentia tradidi vob oĩa·excepto q; carnẽ cum sanguie nõ comedetis. Sanguinẽ eĩ aiarũ vr̃az requiram de manu cũctaz bestiarũ ⁊ de manu hois. De manu viri ⁊ de manu fris ei⁹ requiram aiam hois. Quicũq; effuderit hũanũ sanguinez: fundet̃ sanguis illius. Ad imaginez dei q̃ppe fact⁹ ẽ hõ Vos aũt crescite ⁊ multiplicamini·⁊ ingredimini sup terrã·⁊ iplete eã. Hec q̃z dixit dñs ad noe ⁊ ad filios ei⁹ cuz eo. Ecce ego statuã pactũ meũ vobiscũ·⁊ cũ semine vr̃o p⁹ vos· ⁊ ad oẽm aiaz viuẽtez q̃ est vobiscũ: tã in volucrib⁹ q; ĩ iumẽtis ⁊ pecudib⁹ terre. cũctisq; q̃ egressa sũt de arca ⁊ vniũsis bestijs terre. Statuã pactũ meũ vobiscũ·⁊ neq; q; vltra interficiet oĩs caro aq̃s diluuij: neq; erit deinceps diluuiũ dissipãs oẽz terrã. Dixitq; deus Hoc ẽ signuz federis q̃ do ĩter me ⁊ vos ⁊ ad oẽm aiaz viuẽtẽ q̃ ẽ vobiscũ in generatiões sempiternas. Arcũ meũ ponã ĩ nubib⁹ celi·⁊ erit signũ federis ĩter me ⁊ interra. Cũq; obduxero nubib⁹ celũ apparebit arc⁹ me⁹ ĩ nubib⁹ ⁊ recordabor federis mei q̃ pepigi vobiscũ·⁊ cũ oĩ

anīa viuēte q̄ carnē vegetat· ⁊ nō erunt vltra aq̄ diluuij ad vastādam vniuersam carnē. Eritq; arc⁹ meus in nubib⁹· ⁊ videbo illū ⁊ recordabor federis sempiterni: qđ pactū est inter deū ⁊ oēm aīaz viuentē vniūse carnis q̄ est sup terrā. Dixitq; dīs ad noe. Hoc ē signū federis q̄ ego ꝓstitui īter me ⁊ oēm carnē sup terram. Erant ḡ filij noe q̄ egressi sunt de arca: sem· cham· ⁊ iaphet. Porro cham ipse ē pr̄ chanaan: Tres isti filij sunt noe· ⁊ ab his dissēminatū est oīe gen⁹ hoīm sup vniūsaz terrā. Cepitq; noe vir agricola exercere terrā ⁊ plantauit vineam. Bibensq; vinū inebriat⁹ est: ⁊ nudatus iacuit ī tabernaculo suo. Qđ cū vidisset cham pr̄ chanaan· vrēda scz pr̄is sui eē nudata· nūciauit duob⁹ frīb⁹ suis foras. At vero sem ⁊ iaphet palliū imposuerūt humeris suis· ⁊ incedētes retrorsuz· operuerūt vrēda pr̄is sui. Facieq; eor⁹ auersе erāt ⁊ pr̄is virilia nō viderūt. Cui gilans aūt noe ex vino cū didicisset q̄ fecerat ei fili⁹ suus mīor ait. Maledictus chanaan· puus puor erit frīb⁹ suis. Dixitq;. Bñdict⁹ dīs de⁹ sem: sit chanaan puus ei⁹. Dilatet de⁹ iaphet ⁊ habitet in tabernacul' sem: sitq; chanaā pu⁹ ei⁹. Vixit aūt noe post diluuiū trecētis q̄nq̄gin gētor⁹ q̄nq̄ginta ānor⁹· ⁊ mortu⁹ ē.

X

Hē sunt generatiōes filior⁹ noe: sem cham ⁊ iaphet. Natiq; sunt eis filij p⁹ diluuiuz. Filij iaphet gomer ⁊ magog ⁊ madai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ mosoch et thyras. Porro filij gomer: asseneç ⁊ riphat ⁊ thogorma. Filij autē iauan: helisa ⁊ tharsis· cethim ⁊ dodanim. Ab his diuise sunt insule gentium in regiōib⁹ suis· vnus q̄sq; ꝑm līguā suā ⁊ familias suas in natiōib⁹ suis. Filij autez cham: chus ⁊ mesraim ⁊ phuth ⁊ chanaan. Filij aūt chus: saba euila ⁊ sabatha ⁊ regma ⁊ sabathaca. Filij regma saba ⁊ dadan. Porro chus genuit nemroth. Ipe cepit esse potēs ī terra· ⁊ erat robustus venator coram dīo. Ab hoc exiuit ꝓuerbiū: Quasi nemroth robust⁹ venator coram dīo. Fuit aūt ꝑncipiuz regni ei⁹ babylō· ⁊ arach· ⁊ achad· ⁊ chalanne: in terra sennaar. De terra illa egressus est assur ⁊ edificauit niniuen· ⁊ plateas ciuitat⁹ ⁊ chale. Resen q̄z ītер niniuen ⁊ chale. Hec ē ciuitas magna. At vero mesraim genuit ludim ⁊ anamim et laabim ⁊ neptuim ⁊ phetrusiz ⁊ celluim de q̄bus egressi sunt philistiim ⁊ captorim. Chanaan aūt genuit sidonez ꝑmogenitū suū et hēū ⁊ iebuseū ⁊ amorreuz ⁊ gergeseū ⁊ eueū ⁊ arachēū· cyneū ⁊ aradiū· samarithēn ⁊ amathēū. Et ꝓ hos dissеminati sunt ꝑ⁹ chananeor⁹. Factiq; sunt termini chanaan veniētib⁹ a sidone ierarā vsq; gaçā· donec ingrediaz sodomā ⁊ gomorrā ⁊ adamā ⁊ seboym vsq; iesa. Hi sunt filij cham in ꝓgnatiōib⁹ ⁊ linguis ⁊ generatiōib⁹ terris q̄; ⁊ gētib⁹ suis. De sem q̄z nati sunt pr̄e oīm filiorū hēber: fratre iaphet maiore. Filij sem hēlā ⁊ assur ⁊ arphaxat· lud ⁊ aram. Filij arā hus ⁊ hul ⁊ gether ⁊ mes. At vero arphaxat genuit sale· de q̄ ortus est hēber. Natiq; sunt hēber filij duo. Nomen vni phaleg: eo q⁹ in diebus eius diuisa sit terra· ⁊ nomē frīs eius iectan: Qui iectan genuit elmodad ⁊ saleph ⁊ asarmoth· iare ⁊ adurā ⁊ iaçal ⁊ zeda ⁊ hebal ⁊ abimahel· saba ⁊ iophir ⁊ euila ⁊ iobab: Omnes isti filij iectan. Et facta ē habitatio eorū de messa ꝓgentib⁹ vsq; sephar mōtē orientalē: Isti sunt filij sem ꝑm ꝓgnatiōes ⁊ linguas regiōis in gētib⁹ suis. De familie noe iuxta ꝑ⁹os et nationes suas Ab his diuise sunt gentes in terra post diluuium.

XI

Erat aūt tra labij vni⁹ ⁊ ꝑmonū eor⁹dē. Cūq; pficiscerent' de oriente inuenerūt cāpū in tra sennaar ⁊ habitauerūt ī eo. Dixitq; alt' ad ꝓximum suū: Clenite faciam⁹ lateres· ⁊ coq̄mus eos igni. Habuerūtq; lateres ꝓ saxis ⁊ bitumē ꝓ cemēto· ⁊ dixerūt. Clenite faciā⁹ nob⁹ ciuitatē· ⁊ turrē cui⁹ culmen pertingat vsq; ad celū ⁊ celebremus nomē nostrum anteq; diuidamur in vniuersas terras. Descēdit aūt dīs vt videret ci

uitatē ⁊ turrē quā edificabant filij adaz
⁊ dixit: Ecce vnus ē ppl's. ⁊ vnum ē labi
um oībus. Ceperūtq; hoc facere: nec de/
sistent a cogitatiōib; suis donec eas ope
re cōpleant. Venite igit' descēdam⁹ ⁊ cō
fundam⁹ ibi linguā eoꝝ. vt non audiat
vnusquisq; vocē proximi sui. Atq; ita di
uisit eos dn̄s ex illo loco in vniu'sas ter
ras. ⁊ cessauerunt edificare ciuitatē. Et
idcirco vocatuz ē nomē loci illius babel
qꝛ ibi ꝯfusum ē labiuz vniu'se terre. Et
inde dispersit eos dn̄s sup̄ faciē cuncta
rū regionū. He sunt generatiōes sem.
Sem erat cētum annoꝝ qn̄ genuit ar/
phaxat: biēnio post diluuiū Vixitq; sem
postq̄ genuit arphaxat quingētis ānis
⁊ genuit filios ⁊ filias. Porro arphaxat
vixit trigintaquinq; ānis ⁊ genuit sale.
Vixitq; arphaxat postq̄ gēuit sale trecē
tis tribus ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias.
Sale q̄z vixit trigīta annis ⁊ genuit he
ber Vixitq; sale postq̄ genuit heber q̄drī
gētis tribus ānis. ⁊ genuit filios ⁊ fili/
as. Vixit aūt heber trigintaq̄ttuor ānis
⁊ genuit phalech. Et vixit heber postq̄
genuit phalech q̄dringētis triginta an
nis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixit quoq;
phalech trigīta annis ⁊ genuit reu. Vi
xitq; phalech postq̄ genuit reu ducētis
nouē annis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vi/
xit aūt reu trigītaq̄nq; annis. et genuit
saruch. Vixit q̄z reu postq̄ gēuit saruch
ducētis septē annis. ⁊ genuit filios ⁊ fi/
lias. Vixit aūt saruch triginta annis. ⁊
genuit nachor. Vixitq; saruch postq̄ ge/
nuit nachor ducētis ānis. ⁊ genuit filios
⁊ filias. Vixit aūt nachor vigītinouē an
nis. ⁊ genuit thare. Vixitq; nachor post
q̄ genuit thare cētuz decē ⁊ nouē ānis.
⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixitq; thare se/
ptuaginta ānis. ⁊ genuit abraz ⁊ nachor
⁊ aram. He sunt aūt generatiōes thare
Thare genuit abrā. nachor ⁊ araz. Por/
ro aram genuit loth. Mortuusq; ē araz
ante thare prēm suū in terra natiuitat'
sue in vr chaldeoꝝ. Duxerūt aūt abraz
⁊ nachor vxores. Nomē vxoris abraz sa/
rai. Et nomē vxoris nachor. melcha filia
aram p̄tis melche ⁊ p̄tis iesche. Erat au
tē sarai sterilis: nec hēbat filios. Tulit
itaq; thare abrā filiū suū ⁊ loth filiuz a/
ram. filiū filij sui. ⁊ sarai nurū suā. vxorē
abram filij sui. ⁊ eduxit eos de vr chalde
orū. vt irēt in terrā chanaan. Venerūt
q; vsq; aran. ⁊ habitauerūt ibi. Et facti
sunt dies thare ducētoꝝ quīq; annorū
⁊ mortuus ē in aran.

XII

Dixit aūt dn̄s ad abraz. Egrede/
re de terra tua. ⁊ de cognatione
tua ⁊ de domo p̄tis tui ⁊ veni in
terrā quā monstrauero tibi. Faciāq; te
in gentē magnā. ⁊ benedicam tibi. ⁊ ma
gnificabo nomē tuū. erisq; bn̄dict⁹. Be/
nedicam bn̄dicentibus tibi: ⁊ maledicā
maledicentibus tibi: atq; in te bn̄dicen
tur vniu'se cognatiōes terre. Egressus
est itaq; abrā sicut p̄cepat ei dn̄s. et iuit
cū eo loth. Septuagintaq̄nq; ānorum
erat abraz cū egrederet' de aran. Tulitq;
sarai vxorē suā. ⁊ loth filium fratris sui
vniu'samq; sub̄am quā possederāt. ⁊ ani
mas q̄s fecerāt in aran: ⁊ egressi sunt vt
irent ī terrā chanaan. Cunq; venissent
in eā. ꝑtransiuit abrā terrā vsq; ad locū
sichem. ⁊ vsq; ad cōuallē illustrē. Chana
neus aūt tūc erat ī terra. Apparuit aūt
dn̄s abraz. ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo
terrā hanc. Qui edificauit ibi altare do
mino q̄ apparuerat ei. ⁊ īuocauit ibi no/
men ei⁹. Et inde trāsgrediēs ad montē
qui erat ꝯtra orientez bethel. tetēdit ibi
tabernaculū suū. ab occidēte hn̄s bethel
⁊ ab oriente hai. Edificauit q̄z ibi altare
dn̄o. ⁊ inuocauit nomē eius. Perrexit
q; abram vadens ⁊ vltra ꝓgrediens ad
meridiem: Facta est autē fames ī terra
Descēditq; abraz in egyptū vt ꝑegrina
ret' ibi. Preualuerat enī fames ī terra.
Cunq; ꝓpe eēt vt ingrederet' egyptū. di
xit sarai vxori sue. Noui q̄ pulcra sis mu
lier. ⁊ q̄ cum viderint te egyptij. dictu/
ri sunt: vxor illius est. ⁊ interficient me
⁊ te reseruabūt. Dic ergo obsecro te q̄
soror mea sis. vt bn̄ sit mihi ꝓpter te. et
viuat aīa mea ob gratiaz tui. Cunq; ita
ingressus esset abraz egyptū. viderunt

egyptij mulierem q̃ eẽt pulcra nĩs. Et nũciauerũt principes pharaoni ⁊ lauda uerũt eã apud illũ. Et sublata est mlier in domũ pharaonis: abraz vero bene vsi sunt ꝓpter illã. Fueruntq; ei oues ⁊ bo/ues ⁊ asini ⁊ fui ⁊ familie ⁊ asine ⁊ came li. Flagellauit aũt dñs pharaonẽ plagis maximis ⁊ domũ ei⁹ ꝓpter sarai vxorem abrã. Clocanitq; pharao abrã ⁊ dixit ei: Quid naz hoc q̃ feciſti mihi? Quare nõ indicaſti mihi q̃ vxor tua eẽt? Quaz ob causaz dixiſti eſſe sororẽ tuã: vt tolle/rem eã mihi in vxorẽ? Nunc igit ecce cõ iunx tua: accipe eam ⁊ vade. Precepitq; pharao sup abraz viris ⁊ deduxerũt euz ⁊ vxorẽ eius ⁊ oĩa q̃ habebat. XIII

Ascendit g̃ abrã de egypto ipe ⁊ vxor ei⁹ ⁊ oĩa q̃ hẽbat ⁊ loth cũ eo ad auſtralez plagã. Erat aũt diues valde in poſſeſſiõe auri ⁊ argenti Reuſuſq; eſt ꝓiter quo venerat a meri/die in bethel vſq; ad locũ vbi pri⁹ fixerat tabernaculũ inter bethel ⁊ hai in loco al taris q̃ fecerat pri⁹ ⁊ inuocauit ibi no/men dñi. Loz ⁊ loth q̃ erat cũ abraz fue/runt greges ouiũ ⁊ armẽta ⁊ tabernacu la nec poterat eos cape terra vt habita/rent ſil. Erat q̃ppe suba eoz mlta et ne/q̃bant habitare cõiter. Clñ facta eſt rixa inter paſtores gregũ abrã ⁊ loth. Eo au tem tempore chanane⁹ et phereseus ha bitabant in terra illa. Dixit ergo abraz ad loth. Ne queſo ſit iurgium inter me et te ⁊ inter paſtores meos et paſtores tuos: frẽs enĩ sum⁹. Ecce vniuſa terra coraz te eſt: recede a me: obſecro. Si ad ſiniſtrã ieris ego dexterã tenebo: ſi tu de xterã elegeris ego ad ſiniſtrã pgaz. Ele/uatis itaq; loth ocul⁹ vidit omnez circa regionẽ iordanis: q̃ vniuſa irrigabatur ante q̃ ſubũteret dñs sodomã ⁊ gomor ram ſic paradiſus dñi ⁊ ſicut egypt⁹ ve nientib⁹ in segor. Elegit ſibi loth regio nẽ circa iordanẽ ⁊ receſſit ab oriẽte. Di/uiſiq; sunt alterutrũ a fratre suo. Abrã habitauit in terra chanaan. Loth vero morat⁹ eſt in oppidis q̃ erãt circa iorda/nẽ ⁊ habitauit in sodomis. Homines aũt sodomite peſſimi erãt ⁊ peccatores coram dño nimis. Dixitq; dñs ad abrã poſtq; diuiſus ẽ ab eo loth. Leua oculos tuos in directũ ⁊ vide a loco in q̃ nunc es ad aquilonẽ ⁊ meridiẽ ad orientẽ ⁊ occidẽ/tem. Oẽm terrã quã cõſpicis tibi dabo ⁊ ſemini tuo vſq; in ſempiternũ faciãq; ſemen tuũ ſicut puluerẽ terre. Si quis põt hoĩm numerare puluerẽ terre. Ne/men q̃z tuũ nũerare poterit. Surge g̃ ⁊ pambula terrã in longitudie ⁊ in latitu dine ſua: q̃ tibi datur⁹ sum eã. Moues igit tabernaculũ ſuũ abrã venit ⁊ habi/tauit iuxta q̃uallẽ mabre q̃ eſt i hebron. Edificauitq; ibi altare dño. XIIII

Factũ eſt aũt in illo tpe vt amra phel rex ſennar ⁊ arioch rex pon ti ⁊ chodorlaomor rex elamitaz ⁊ thadal rex gẽtiũ inirẽt bellũ ꝓtra basa regẽ sodomoz ⁊ bersa regẽ gomorre ⁊ ſemeber regẽ ſeboym ꝓtraq; regem bale: ipa eſt segor Oẽs hi q̃uenerũt in vallem ſiluestrẽ q̃ nunc ẽ mare ſalis. Duodeci enĩz annis fuerãt chodorlaomor et tertiodecimo ãno receſſerũt ab eo. Igit q̃rtodecimo ãno venit chodorlaomor et reges q̃ erãt cũ eo ⁊ pcuſſerũt raphaym in aſtaroth ⁊ carnaym ⁊ çuçim cũ eis ⁊ emim in ſa be cariathaim ⁊ horreos in mõtib⁹ seyr vſq; ad cãpestria pharan q̃ eſt i ſolitudi/ne. Reuſiq; sunt ⁊ venerũt vſq; ad fon/tem mephat ipa eſt cades ⁊ pcuſſerunt oẽm regionẽ amalechitaz ⁊ ãmorreorũ q̃ habitabãt in aſaſonthamar. Et egreſ ſi sunt rex sodomorũ ⁊ rex gomorre rex q̃z adame ⁊ rex ſeboym necnõ ⁊ rex bale q̃ eſt segor ⁊ duxerũt aciẽ cõtra eos in valle ſiluestri ſ. adũſus chodorlaomor regem elamitaz ⁊ thadal regẽ gentiuz ⁊ amra/phel regẽ ſennaar ⁊ arioch regẽ ponti q̃t tuor reges adũſus q̃nq;. Vallis aũt ſil/uestris hẽbat puteos mltos bituminis Fugaq; rex sodomoz ⁊ rex gomorre terga verterũt ceciderũtq; ibi: et q̃ remãserãt fugerũt ad mõtez. Tulerũt aũt oẽz sub/ſtãtiaz sodomoz ⁊ gomorreoz ⁊ vniuſa q̃ ad cibũ ꝓtinẽt ⁊ abierunt. Necnon et

loth ⁊ sub̄am ei⁹. filiū frīs abraz q̄ habi/
tabat in sodomis. Et ecce vn⁹ q̄ euase/
rat nūciauit abrā hebreo q̄ habitabat in
ꝯualle mābre āmorrei. frīs eschol ⁊ frīs
aner. Hi enī pepigerāt fedus cū abram
Qd̄ cū audisset abrā captū videlicz loth
frēm suuz. nūerauit expeditos vernacu/
los suos trecētos decē et octo. ⁊ ꝑsecut⁹
est eos vsqz dan. Et diuisis socijs irru/
it sup eos nocte. Percussitqz eos ⁊ ꝑse
cutus ē vsqz soba ⁊ phenicen: q̄ ē ad leuā
damasci. Reduxitqz oēm sub̄az. et loth
frēm suū cū sub̄a illi⁹. mlr̄es q̄z ⁊ ppl'm.
Egressus est aūt rex sodomoꝝ ī occursū
ei⁹: postq̄z reūsus ē a cede chodorlaomor
⁊ regū qui cū eo erat in valle sabe: que ē
vallis reg⁹. At vero melchisedech rex sa
lē. ꝓferēs panē ⁊ vinū (erat eī sacerdos
dei altissimi) bn̄dixit ei et ait. Bn̄dictus
abrā deo excelso q̄ creauit celū ⁊ terrā. ⁊
bn̄dictus de⁹ excelsus: q̄ ꝓtegēte. hostes
in maībus tuis sunt. Et dedit ei decīas
ex oīb⁹. Dixit aūt rex sodomoꝝ ad abrā.
Da mihi aīas: cetera tolle tibi. Qui rn̄
dit ei: Leuo manū meā ad dn̄z deū excel
sū possessorē celi ⁊ t're: q̄ a fil o subtegmi
nis vsqz ad corrigiā calige nō accipiā ex
oīb⁹ q̄ tua sūt. ne dicas: ego ditaui abrā
exceptis his q̄ comederūt iuuenes. ⁊ ꝑ
tibus viroꝝ q̄ venerūt mecū aner. eschol
⁊ mābre. Isti accipiēt ꝑtes suas. XV

His itaqz trāsactis. fact⁹ est s̄mo
dn̄i ad abrā ꝑ visionez dicens:
Noli timere abrā: Ego ꝓtector
tuus. ⁊ merces tua magna nīs. Dixitqz
abrā: Dn̄e de⁹ q̄d dab̄ mihi? Ego vadaz
absqz liberis ⁊ filius ꝓcuratoris domus
mee: iste damascus elieçer. Addiditqz a/
brā: Mihi aūt nō dedisti semē. ⁊ ecce ver
naculus me⁹: heres meus erit. Statīqz
s̄mo dn̄i factus ē ad eū. dicēs: Non erit
hic heres tu⁹. sz q̄ egredieť de vtero tuo
ip̄m hēbis heredē. Eduxitqz eū foras et
ait illi: Suspice celuz. ⁊ nūera stellas si
potes. Et dixit ei: Sic erit semē tuum.
Credidit abrā deo. ⁊ reputatū est illi ad
iusticiā Dixitqz ad eū: Ego dn̄s q̄ eduxi
te de vr chaldeoꝝ: vt darē tibi terrā istā
⁊ possideres eā. At ille ait: Dn̄e deus vn̄
scire possum q̄ possessur⁹ sum eā? Et rn̄
dit dn̄s. Sume inq̄t mihi vaccā triēnē
⁊ caprā trimā. ⁊ arietē ānoꝝ triū. turtu/
rē q̄z ⁊ colūbaz. Qui tollens vniūsa hec
diuisit ea ꝑ mediū. ⁊ vtrasqz ꝑtes ꝯ se al
trinsecus posuit. Aues aūt non diuisit.
Descēderūtqz volucres sup cadauera ⁊
abigebat eas abraz. Cūqz sol occūberet.
sopor irruit sup abraz. ⁊ horror magn⁹ ⁊
tenebrosus inuasit eū. Dictūqz ē ad eū
Scito p̄noscēs q̄ ꝑegrinū futuꝝ sit se/
mē tuū in t'ra nō sua. ⁊ subijciēt eos s̄ui
tuti. ⁊ affligēt q̄dringēt⁹ ānis: Clerūtn̄
gentē cui s̄uituri sunt ego iudicabo. ⁊ p⁹
hec egredienť cū magna sub̄a. Tu autez
ibis ad p̄res tuos ī pace sepult⁹ in sene
ctute bona. Generatiōe aūt q̄rta reuer/
tenť huc. Necdū eī cōplete sunt iniq̄ta/
tes āmorreoꝝ vsqz ad p̄ns tp̄s. Cū ḡ oc
cubuisset sol. facta ē caligo tenebrosa. et
apparuit cliban⁹ fumans ⁊ lāpas ignis
trāsiens īter diuisiōes illas. In illo die
pepigit dn̄s fedus cū abrā dicēs. Semi
ni tuo dabo terraz. a fluuio egypti vsqz
ad fluuiū magnū eufraten: Cineos ⁊ ce
neçeos. cethmoneos ⁊ etheos ⁊ phere/
çeos. raphaim q̄z ⁊ āmorreos. eueos et
chananeos ⁊ gergeseos ⁊ iebuseos.

Igiť sarai vxor abrā XVI
nō genuerat sibi liberos: sz hn̄s
ancillā egyptiaz noīe agar. dixit
marito suo: Ecce ꝯclusit me dn̄s ne pa/
rerē: ingredere ad ancillā meam si forte
saltē ex illa suscipiā filios Cumqz ille ac
quiesceret dep̄canti: tulit agar egyptiaz
ancillaz suaz. post ānos decē q̄z habitare
cepant in terra chanaan: ⁊ dedit eā viro
suo vxorem. Qui ingressus est ad eam
At illa ꝯcepisse se videns despexit dn̄am
suā. Dixitqz sarai ad abraz. Inique agis
ꝯtra me: Ego dedi ancillā meaz in sinuz
tuum. q̄ videns q̄ ꝯcepit. despectui me
hz. Iudicet dn̄s inter me ⁊ te. Cui rn̄/
dit abrā: Ecce ait ācilla tua ī manu tua
est: vtere ea vt libet. Affligēte igiť eā sa/
rai: fugā inijt. Cūqz īuenisset eaz angel⁹
dn̄i iuxta fōtē aq̄ ī solitudīe q̄ ē ī via sur

Vide de sacrificio folio 42.

in tẽpto·dixit ad illaz. Agar ancilla sarai vñ venis ⁊ q̃ vadis: Que rñdit. A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixitq; ei ãgelus dñi. Reũtere ad dñaz tuã. ⁊ hũiliare sub manu illi⁹. Et rursuz multiplicans inq̃t multiplicabo semẽ tuũ. ⁊ nõ nũerabit pre multitudie. Ac tẽinceps ecce ait cepisti ⁊ pies filiuz: vocabisq; nomẽ ei⁹ hismael. eo q̃ audierit dñs afflictionez tuã: Hic erit fer⁹ hõ. man⁹ eius ꝫ oẽs. ⁊ man⁹ oĩm ꝫ eũ. ⁊ e regiõe vniũsoz fratz suoz figet tabernacula. Vocauit autẽ agar nomẽ dñi q̃ loq̃batur ad eã: tu deus q̃ vidisti me. Dixit enĩ: Profecto hic vidi posteriora videntis me. Propterea appellauit puteũ illũ: puteũ viuentis ⁊ videntis me. Ipe est inter cades ⁊ barad. Peperitq; agar abre filiuz: q̃ vocauit nomẽ eius hismael. Octogĩta ⁊ sex ãnoz erat abrã qñ peperit ei agar hismaelem. XVII

Postq; vero nonaginta ⁊ nouem annoz eẽ cepat: apparuit ei dn⁹. Dixitq; ad eũ. Ego dñs omnipotens. Ambula coram me. ⁊ esto perfectus Ponãq; fedus meũ inter me ⁊ te. ⁊ multiplicabo te vehemẽter nimis. Cecidit abrã pron⁹ in faciẽ. Dixitq; ei dn⁹: Ego sum ⁊ ponã pactũ meũ tecũ. eriscq; pr̃ multarũ gentiũ. Nec vltra vocabit nomen tuuz abrã. sz appellaberis abrãã: q̃z pr̃em multarũ gẽtiũ ostitui te. Faciãq; te crescere vehemẽtissime ⁊ ponã te in gẽtib⁹. regesq; ex te egredient. ⁊ statuã pactũ meuz inter me ⁊ te ⁊ iter semẽ tuũ p⁹ te in generationib⁹ suis federe sempiterno. vt sim deus tu⁹ ⁊ semis tui p⁹ te. Dabo tibi et semini tuo p⁹ te terrã pegrinatõis tue oẽm terrã chanaan in possessionẽ eternã: eroq; dn⁹ eoz. Dixit iterq; dn⁹ ad abrãã Et tu ꝫ custodies pactũ meũ. ⁊ semẽ tuum p⁹ te in generatiõib⁹ suis. Hoc ẽ pactũ meũ qđ obseruabis inter me ⁊ vos ⁊ semẽ tuũ post te. Circũcidet⁹ ex vob⁹ omne masculinũ. ⁊ circũcidetis carnẽ preputij vr̃i: vt sit in signũ federis iter me ⁊ vos Infans octo dier̃ circũcidet⁹ in vob⁹. Oẽ masculinũ in generatõib⁹ vr̃is tã verna culus q̃z emptici⁹ circũcidet⁹. ⁊ q̃cũq; nõ fuerit de stirpe vr̃a. Eritq; pactũ meuz ĩ carne vr̃a in fedus eternũ. Masculꝰ cuius ꝓputij caro circũcisa nõ fuerit. delebit aĩa illa de pplo suo: q̃z pactũ meũ irritũ fecit. Dixit q̃z dn⁹ ad abrãam: Sarai vxor tua nõ vocabit sarai: sz sarã. Et benedicã ei. ⁊ ex illa dabo tibi filiuz cui bñdicturus sum. Eritq; ĩ natiões. ⁊ reges populoz orient̃ ex eo. Cecidit abrãã ĩ faciẽ suã. ⁊ risit in corde suo dicẽs: Putasne cẽtenario nascet filiꝰ. ⁊ sara nonagẽaria pariet? Dixitq; ad dñm. Vtinã hismael viuat coram te. Et ait dñs ad abrãam. Sara vxor tua pariet tibi filiũ vocabisq; nomẽ ei⁹ ysaac Et statuã pactũ meũ illi ĩ fedus sempiternũ. ⁊ semini ei⁹ post eum. Sup hismael q̃z exaudiui te. Ecce bñdicã ei. ⁊ augebo ⁊ multiplicabo eũ valde. Duodecĩ duces generabit. ⁊ faciã illũ crescere in gẽtẽ magnã. Pactum vero meũ statuã ad ysaac. quẽ pariet tibi sara tpe istoc ãno altero. Cũq; finit⁹ eẽt sermo loq̃ns cũ eo: ascẽdit dn⁹ ad abrãam. Tulit aũt abrãam hismael filiũ suũ ⁊ oẽs vernaculos dom⁹ sue. vniũsoq; q̃s emerat. ⁊ cũctos mares ex oĩb⁹ viris domus sue. ⁊ circũcidit carnẽ ꝓputij eoz. statim in ipa die sic̃ pcepat ei dn⁹. Abrãã nonagĩta ⁊ nouẽ erat ãnoz qñ circũcidit carnem preputij sui. ⁊ hismael filiꝰ su⁹ tredecim ãnos impleuerat tpe circũcisiõis sue. Eadem die circisus est abrãam. ⁊ hismael filius eius. ⁊ oẽs viri domus illi⁹ tam vernaculi q̃z empticij ⁊ alienigene pariter circumcisi sunt. XVIII

Apparuit aũt ei dñs in cõualle mabre. sedẽti in ostio tabernaculi sui ĩ ipo feruore diei. Cumq; eleuasset oculos. apparuerũt ei tres viri stantes ꝓpe eũ. Quos cũ vidisset. cucurrit ĩ occursuz eoz ⁊ ostio tabernaculi sui. ⁊ adorauit ĩ tra. ⁊ dixit. Dñe si iueni grã̃ in oculis tuis ne trãseas seruũ tuũ. sz afferã paurillũ aq̃. ⁊ lauẽt pedes vr̃i. ⁊ requiescite sub arbore. Ponãq; buccellã panis. ⁊ cfortet cor vr̃m: p⁹ ea trãsibitis. Idcirco enĩ declinastis ad seruũ vr̃m. Qui dixer̃t. Fac vt locut⁹ es. Festinauit abrãam ĩ ta-

bernaculū ad saram. dixitq; ei. Accelera
tria sata simile cōmisce ⁊ fac subcineri-
cios panes. Ipe vero ad armētū cucur
rit ⁊ tulit inde vitulū tenerrimū ⁊ opti
mū. deditq; puero. Qui festinauit et co
xit illū. Tulit q̄z butyrū ⁊ lac ⁊ vitulum
quē coxerat. ⁊ posuit corā eis. Ipe vero
stabat iuxta eos sub arbore. Cūq; come-
dissent dixerūt ad euz: Ubi est sara vxor
tua? Ille rñdit: Ecce ī tabnaculo ē. Cui
dixit. Reūtens veniā ad te tpe isto. vita
comite. ⁊ hēbit filiū sara vxor tua: Quo
audito sara. risit post ostiuz tabernaculi.
Erāt aūt ambo senes ꝓuecteq; etatis. ⁊
desierāt sare fieri muliebria. Que risit
occulte dicēs: Postq̄z ꝯsenui ⁊ dñs me⁹
vetulus est. voluptati opam dabo? Di-
xit autē dñs ad abraaz: Quare risit sara
vxor tua dicēs: nō vero ꝑitura suz an⁹?
Nunq̄d deo q̄cq̄z est difficile? Iuxta ꝯdi
ctum reūtar ad te hoc eodē tpe. vita co-
mite. ⁊ hēbit sara filiū. Negauit sara. di
cens: nō risi. timore ꝑterrita. Dñs aūt
nō est inq̄t ita. sz risisti. Cuz ḡ surrexissēt
inde viri. direxerūt oculos ꝯ sodomā. ⁊
abraaz sil' ḡdiebat. deducens eos. Dixit
q; dñs. Nū celare potero abraaz q̄ gestu
rus suz. cū futur⁹ sit in gentē magnā ac
robustissimā. ⁊ bñdicende sint in eo oēs
natiōes terre. Scio enī q̄ ꝑceptur⁹ sit
filijs suis ⁊ domui sue post se. vt custodi
ant viā dñi. ⁊ faciāt iudiciū ⁊ iusticiā. vt
adducat dñs ꝓpter abraaz oīa q̄ locutus
est ad eū. Dixit itaq; dñs. Clamor sodo
moꝝ ⁊ gomorreoꝝ multiplicat⁹ ē. ⁊ pec-
catū eoꝝ aggrauatū est nimis. Descen-
dam ⁊ videbo: vtrū clamorez q̄ venit ad
me ope cōpleuerīt. an nō est ita: vt sciaz
Cōuerterūtq; se inde ⁊ abierūt sodomā
Abraaz vero adhuc stabat corā dño. ⁊ ap
propinquās ait: Nunq̄d ꝑdes iustū cuz
impio? Si fuerīt q̄nq̄ginta iusti in ciui
tate ꝑibūt sil'. ⁊ non ꝑces loco illi ꝓpter
q̄nq̄ginta iustos si fuerīt in eo? Absit a
te vt rē hanc facias. ⁊ occidas iustuz cuz
impio. fiatq; iust⁹ sicut impi⁹. Nō ē hoc
tuū q̄ iudicas oēm terrā. Nequaq̄z faci-
es iudiciū hoc. Dixitq; dñs ad euz: Si
inuenero sodomis q̄nq̄ginta iustos in
medio ciuitat; dimittā oī loco ꝓpt eos.
Rñdit abraaz ⁊ ait: Quia semel cepi. lo-
q̄r ad dñm meū cū sim puluis et cinis.
Quid si min⁹ q̄nq̄ginta iustis q̄nq; fue
rint: deleb ꝓpter q̄dragītaq̄nq; vniuersā
vrbez? Et ait. Nō delebo si inuenero ibi
q̄dragītaquīq;. Rursūq; locut⁹ ē ad euz
Si aūt q̄dragīta ibi inuēti fuerīt q̄d fa-
cies? Ait: Nō ꝑcutiaz propter q̄dragīta
Ne q̄so inq̄t īdigner; dñe si loq̄r. Quid
si ibi inuēti fuerīt trigīta? Rñdit. Nō fa
ciam. si īuenero ibi trigīta. Quia semel
ait cepi: loq̄r ad dñm meuz. Quid si ibi
inuēti fuerīt vigīti? Ait: Nō interficiaz
ꝓpter vigīti. Obsecro inq̄t ne irascaris
dñe: si loq̄r adhuc semel. Quid si īuēti
fuerīt ibi decē? Dixit Nō delebo ꝓpter de
cē. Abijt dñs postq̄z cessauit loq̄ ad abra
am. ⁊ ille reūsus est ī locū suū. XIX

Venerūtq; duo angeli sodomaz
vespe sedēte loth in foribꝫ ciui-
tatis. Qui cuz vidisset eos sur-
rexit ⁊ iuit obuiā eis: adorauitq; pron⁹
in terraz. ⁊ dixit: Obsecro dñi. declinate
in domū pueri vr̄i. ⁊ manete ibi. Lauate
pedes vr̄os. ⁊ mane ꝓficiscemī ī viā ve-
strā. Qui dixerūt. Minime: sz in platea
manebim⁹. Cōpulit illos opido vt diu
terēt ad eū. Ingressisq; domuz ei⁹ fecit
ꝯuiuiū: coxit acyma. ⁊ comederēt. Prius
aūt q̄z irēt cubitū. viri ciuitat; vallaue-
rūt domū illi⁹ a puero vsq; ad senez oīs
ꝓpl's sil'. Vocauerūtq; loth. ⁊ dixerūt ei
Ubi sunt viri q̄ introierūt ad te nocte.
Educ illos huc vt cog̊scam⁹ eos. Egres
sus ad eos loth post tergū accludēs osti
um. ait. Nolite q̄so frēs mei. nolite ma-
luz hoc facere. Habeo duas filias q̄ nec
dum cognouerūt virū. Educam eas ad
vos. ⁊ abutimini eis sic vobis placuerit
dūmodo viris ist; nihil mali faciat;: qr ī
gressi sūt sub vmbra culmīs mei. At illi
dixerēt. Recede illuc. Et rursus. Ingres
sus es inquiūt vt aduena. nunq̄d vt iu
dices? Te ḡ ipm magis q̄z hos affligem⁹
Vimq; faciebant loth vehementissime
Jāq; ꝓpe erat vt effrigerēt fores. ⁊ ecce

miserũt manũ viri: ⁊ introduxerunt ad se loth: clauseruntq; ostiũ. ⁊ eos q̃ foris erãt percusserũt cecitate a mĩmo vsq; ad maximũ: ita vt ostiũ inuenire nõ possent. Dixerũt aũt ad loth: Habes hic quẽpiã tuoꝝ generꝝ aut filios aut filias? Oẽs q̃ tui sunt educ de vrbe hac. Delebim⁹ enĩ locũ istũ. eo q̃ increuerit clamor eoꝝ coram dño q̃ misit nos vt p̃damus illos. Egressus itaq; loth. locut⁹ est ad generos suos q̃ accepturi erãt filias eius. ⁊ dixit. Surgite ⁊ egredimini ō loco isto: qz delebit dñs ciuitatẽ hanc. Et visus est eis q̃si ludens loq̃. Cũq; eẽt mane. cogebãt eũ angli dicẽtes: Surge tolle vxorẽ tuam ⁊ duas filias q̃s hẽs ne ⁊ tu pariter peas in scelere ciuitatis. Dissimulãte illo apprehenderũt manũ ei⁹. ⁊ manus vxoris ac duarꝝ filiarꝝ ei⁹. eo q̃ parceret dñs illi: eduxerũtq; eũ ⁊ posuerũt extra ciuitatẽ: ibiq; locuti sunt ad eũ dicẽtes: Salua aiaꝝ tuã. Noli respicere post terguz: nec stes in oi circa regiõe: sz in monte saluũ te fac. ne et tu simul peas. Dixitq; loth ad eos: Queso dñe mi: qz inuenit famulus tu⁹ grãm coram te. ⁊ magnificasti glaz ⁊ misericordiã tuã quã fecisti mecũ vt saluares aiam meã. nec possum in mõte saluari. ne forte apprehendat me malũ ⁊ moriar. Est ciuitas hic iuxta ad quã possum fugere pauca ⁊ saluabor ĩ ea. Nũqd nõ modica est ⁊ viuet aĩa mea? Dixitq; ad eũ. Ecce etiã in hoc suscepi pces tuas vt nõ subuertam vrbez p q̃ locut⁹ es. Festina ⁊ saluare ibi qz nõ potero facere q̃cq; donec ingrediaris illuc. Idcirco vocatũ est nomẽ vrbis illius segor. Sol egressus est sup trã. ⁊ loth ingressus est segor. Igit̃ dñs pluit sup sodomã ⁊ gomorraz sulphur ⁊ ignẽ a dño de celo. ⁊ subuertit ciuitates has. ⁊ oẽz circa regionẽ: vniuersos hĩtatores vrbiuz ⁊ cũcta terre virẽtia. Respiciẽsq; vxor eius post se versa est in statuã sal. Abraã aũt cõsurgens mane vbi steterat prius cũ dño. intuit⁹ est sodomã ⁊ gomorrã ⁊ vniuersaz terrã regiõis illi⁹. Eliditq; ascẽdentẽ fauillã de tra q̃si fornacis fumũ. Cũ ei subuerteret dñs ciuitates regionis illi⁹. recordatus est abraae. ⁊ liberauit loth de subuersione vrbiũ in q̃bus hĩtauerat. Ascendit q; loth de segor. ⁊ mãsit in mõte: duoq; filie ei⁹ cũ eo. Timuerat enĩ manere in segor. Et mãsit in spelunca ipe. ⁊ due filie ei⁹ cum eo: Dixitq; maior ad minorẽ. Pr̃ nr̃ senex est. ⁊ nullus virorꝝ remansit in tra q̃ possit ingredi ad nos iuxta morẽ vniuerse tre. Eleni inebriem⁹ eũ vino. dormiamusq; cũ eo. vt seruare possim⁹ ex pre nro semẽ. Dederũt itaq; pr̃i suo bibere vinũ nocte illa. Et ingressa est maior dormiuitq; cũ pre. At ille nõ sensit. nec qñ accubuit filia nec qñ surrexit. Altera q̃z die dixit maior ad mĩorẽ: Ecce dormiui heri cũ pre meo. Demus ei bibere vinũ etiã hac nocte ⁊ dormies cũ eo vt saluem⁹ semẽ de pre nro. Dederũtq; etiaz ⁊ illa nocte pr̃i suo bibere vinũ: Ingressaq; mĩor filia dormiuit cũ eo. Et nec q̃dem tũc sensit qñ cõcubuerit: vel qñ illa surrexit. Cõcepẽrt g̃ due filie loth ō pre suo. Peperitq; maior filiũ. ⁊ vocauit nomẽ ei⁹ moab. Ipe est pr̃ moabitaꝝ vsq; in pñtẽ diẽ. Minor q̃z pepit filiũ: ⁊ vocauit nomẽ ei⁹ ãmon: id est filius pplꝰ mei. Ipe est pr̃ ãmonitaꝝ vsq; hodie. XX

Profectus inde abraã in terraz australẽ. habitauit ĩter cades ⁊ sur. ⁊ pegrinat⁹ est in gerare. Dixitq; de sara vxore sua: soror mea est. Misit g̃ abimelech rex gerare ⁊ tulit eã. Venit aũt de⁹ ad abimelech p somniuz nocte. ⁊ ait illi: En morieris ppter mulierem quã tulisti. Habet enĩ virũ. Abimelech vero nõ tetigerat eã. Et ait: Dñe nũ gẽtem ignorantẽ ⁊ iustã interficies? Nonne ipe dixit mihi soror mea est? ⁊ ipa ait: frat⁹ me⁹ est? In simplicitate cordis mei ⁊ mũdicia manuũ mearꝝ feci hoc. Dixitq; ad eũ deus: Et ego scio q̃ simplici corde feceris: ⁊ iõ custodiui te. ne peccares in me. ⁊ nõ dimisi vt tangeres eã. Nunc g̃ redde viro suo vxorẽ. ⁊ orabit p te. qz p phẽta est. ⁊ vives. Si aũt noluerꝝ reddere: scito q̃ morte morieris. tu ⁊ oĩa que tua sunt. Statimq; de nocte consurgẽs abimelech vocauit oẽs famulos suos: ⁊ lo-

cutus ē vnūſa verba hec in auribꝫ eorū Timueruntqꝫ oēs viri valde. Vocauit aūt abimelech etiam abraam. ⁊ dixit ei. Quid feciſti nob? Quid peccauimuſ in te. qꝛ induxiſti ſup me ⁊ ſup regnū meū peccatū grāde? Que nō debuiſti facere. feciſti nobis. Rurſuſqꝫ expoſtulans ait: Quid vidiſti vt hoc faceres? Reſpōdit a braam. Cogitaui mecū dicēs. Forſitan nō eſt timoꝛ dei in loco iſto. ⁊ interficiēt me ꝓpter vxoꝛē meā. Alias aūt ⁊ vere ſoꝛoꝛ mea ē. filia pris mei. ⁊ nō filia mris mee. ⁊ duxi eā in vxoꝛē. Poſtqꝫ aūt eduxit me de⁹ de domo pris mei. dixi ad eā: Hanc miſericoꝛdiā facies mecū. In oī loco ad quez ingrediem dices q frater tuus ſim. Tulit igit abimelech oues ⁊ bones ⁊ ſuos ⁊ ancillas ⁊ dedit abraam. Reddiditqꝫ illi ſarā vxoꝛē ſuā. ⁊ ait: Terra coꝛā vob eſt: vbicūqꝫ tibi placuerit habita. Bare aūt dixit: Ecce mille argēteos dedi fratri tuo. hoc erit tibi in velamē oculoꝛ ad oēs q tecū ſunt. ⁊ q̄cunqꝫ preteris memēto te ꝛēpſenſaꝛ. Orāte autē abraaꝫ ſanauit de⁹ abimelech ⁊ vxoꝛem ancillaſqꝫ eius: ⁊ peperūt. Cōcluſerat enī dns oēm vuluā dom⁹ abimelech ꝓpter ſaram vxoꝛem abrae. XXI

Viſitauit aūt dns ſaraꝫ ſic ꝓmiſerat ⁊ impleuit q̄ locut⁹ ē. Cōcepitqꝫ ⁊ peꝛpit filiū in ſenectute ſua. tpe q̄ p̄dixerat ei de⁹. Vocauitqꝫ abraam nomē filij ſui quez genuit ei ſara yſaac. ⁊ circūcidit eū octauo die. ſicut p̄cepat ei de⁹ cū eēt centū annoꝛ. Hac q̄p pe etate pris natus ē yſaac. Dixitqꝫ ſara Riſuꝫ fecit mihi de⁹. ⁊ quicūqꝫ audierit coꝛridebit mihi. Rurſumqꝫ ait: Quis auditur⁹ crederet abraā q ſara lactaret filiū. quē peꝛpit ei iā ſeni? Creuit igit puer. ⁊ ablactat⁹ ē. Fecitqꝫ abraā grāde cōuiuiū in die ablactatiōis ei⁹. Cūqꝫ vidiſſet ſara filiū agar egyptie ludentez cum yſaac filio ſuo. dixit ad abraā: Eiſce ancillam hāc ⁊ filiū ei⁹. Nō enī erit hꝛes filius ancille cū filio meo yſaac. Dure accepit hoc abraā ꝓ filio ſuo. Cui dixit deus: Non tibi videat aſperū ſup puero ⁊ ſup ancilla tua. Oia q̄ dixerit tibi ſara. audi vocē ei⁹. qꝛ in yſaac vocabit tibi ſemen. Sz ⁊ filiū ancille faciā in gentē magnā qꝛ ſemē tuū ē. Surrexit itaqꝫ abraā mane ⁊ tollens panē ⁊ vtrē aq̄ impoſuit ſcapule ei⁹. tradiditqꝫ puer ⁊ dimiſit eam. Que cū abiſſet. errabat in ſolitudie ber ſabee. Cūqꝫ ꝓſumpta eēt aq̄ in vtre. abiecit puer ſubter vnā arbꝛē q̄ ibi erat. ⁊ abiit. Sedit qꝫ e regiōe ꝓcul. q̄ntuꝫ pōt arc⁹ iacere. Dixit enī: Nō videbo moꝛiē tem puer. Et ſedēs ē. leuauit vocē ſuaꝫ ⁊ fleuit. Exaudiuit aūt de⁹ vocem pueri Vocauitqꝫ angl⁹ dni agar de celo dicēs Quid agis agar? Noli timere. Exaudiuit enī de⁹ vocē pueri: de loco in quo eſt: Surge ⁊ tolle puer ⁊ tene manū illius qꝛ in gentē magnā faciā euꝫ. Aperuitqꝫ oculos ei⁹ de⁹. Que vidēs puteū aque. abiit ⁊ impleuit vtrē. deditqꝫ puero bibere. ⁊ fuit cū eo. Qui creuit ⁊ moꝛat⁹ ē in ſolitudie. factuſqꝫ ē iuueis ſagittar⁹ Habitauitqꝫ in deſerto pharan Et accepit illi mr̄ ſua vxoꝛē de terra egypti. Eodem tpe dixit abimelech et phicol princeps exercit⁹ ei⁹ ad abraā. De⁹ tecū ē in vniuſis q̄ agis. Jura g̃ p dēm ne noceas mihi ⁊ poſteris meis ſtirpiqꝫ mee. ſz iuxta miſericoꝛdiā quam feci tibi. facies mihi ⁊ tre in q̄ verſat⁹ es aduena. Dixitqꝫ abraā: Ego iurabo. Et increpauit abimelech ꝓt puteū aq̄ quē vi abſtulerāt ſui ei⁹. Rñditqꝫ abimelech: Neſciui q̄s fecerit hāc rē. Sz ⁊ tu nō indicaſti mihi ⁊ ego nō audiui ꝓter hodie. Tulit itaqꝫ abraā oues ⁊ bues. ⁊ dedit abimelech. Percuſſerūtqꝫ ambo fedus. Et ſtatuit abraaꝫ ſeptē agnas gregꝫ ſeoꝛſuꝫ Cui dixit abimelech: Quid ſibi volūt ſeptez agne iſte q̄s ſtare feciſti ſeoꝛſum? At ille Septē inq̄t agnas accipies ꝺ manū mea vt ſint mihi in teſtimoniuꝫ: qm̄ ego fodi puteū iſtuꝫ. Idcirco vocat⁹ ē loc⁹ ille berſabee: qꝛ ibi vterqꝫ iurauit. ⁊ inierūt fedus ꝓ puteo iuramēti. Surrexit aūt abimelech ⁊ phicol princeps exercit⁹ ei⁹: reūſiqꝫ ſunt ī terrā paleſtinoꝛ. Abraam vero plātauit nem⁹ in berſabee. et inuo-

cauit ibi nomẽ dei eterni ⁊ fuit colonus terre paleſtinoꝝ diebꝰ mltis. XXII

Quæ poſtq̃ geſta ſũt. tẽptauit dẽ⁹ abraaz. ⁊ dixit ad eũ: Abraã abra am. At ille rñdit. Adſum. Ait il li: Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligiſ yſaac. ⁊ vade in trã viſionis. atq; ibi offe/ res eũ in holocauſtũ. ſup vnũ montiuꝫ quẽ mõſtrauero tibi. Iurgiꝫ abraã de no/ cte cõſurgens. ſtrauit aſinũ ſuũ. ducẽs ſecũ duos iuuenes ⁊ yſaac filiũ ſuũ. Cũq; cõcidiſſet ligna ĩ holocauſtuꝫ. abijt ad locũ quẽ ꝓcepat ei dẽ⁹. Die aũt tertio e/ leuatis oculꝭ vidit locũ ꝓcul. dixitq; ad pueros ſuos: Expectate hic cuꝫ aſino: e/ go ⁊ puer illucvſq; ꝓperãtes: poſtq̃ ado rauerim⁹ reuertẽ ad vos. Tulit q̃q; li/ gna holocauſti. ⁊ ĩpoſuit ſup yſaac filiuꝫ ſuũ. Ipſe vero portabat in manibꝰ ignẽ et gladiuꝫ. Cũq; duo pgerẽt ſil. dixit yſaac pri ſuo: Pr̃ mi. At ille rñdit: Quid vis fili: Ecce inq̃t ignis ⁊ ligna. vbi ẽ victi/ ma holocauſti: Dixit aũt abraã. Deꝰ p/ uidebit ſibi victimaꝫ holocauſti fili mi. Pergebãt g̃ pariter. ⁊ venerũt ad locum quẽ oñderat ei dẽ⁹. in q̃ edificauit altare ⁊ deſup ligna cõpoſuit. Cunctꝫ alligaſſet yſaac filiũ ſuũ: poſuit eum in altare ſup ſtruẽ lignoꝝ. Extẽditq; manũ ⁊ arripu/ it gladiũ vt ĩmolaret filiuꝫ ſuuꝫ. Et ecce angl⁹ dñi de celo clamauit dicẽs: Abraã abraam. Qui rñdit: Adſum. Dixitq; ei: Nõ extẽdas manuꝫ tuaꝫ ſup puerꝫ. neq; facias illi q̃q̃. Nũc cogui q̃ timeas dõ/ minũ. ⁊ nõ pepciſti vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit abraã oculos ſuos vi/ ditq; poſt tergũ arietẽ int̃ vepres hrẽtẽ cornibꝰ. Quẽ aſſumens. Obtulit holo/ cauſtũ ꝓ filio. Appellauitq; nomẽ loci il lius. dñs videt. Vñ vſq; hodie dicit̃: in mõte dñs videbit. Vocauit aũt angel⁹ dñi abraã ſecũdo de celo. dicẽs: Per me metiꝑm iuraui dicit dñs. qꝛ feciſti hanc rẽ. ⁊ nõ pepciſti filio tuo vnigenito ꝓp̃t me: bñdicã tibi. ⁊ mltiplicabo ſemẽ tuuꝫ ſicut ſtellas celi. ⁊ velut arenã q̃ eſt in li tore maris. Poſſidebit ſemẽ tuũ portas inimicoꝝ ſuoꝝ. ⁊ bñdicent̃ in ſemĩe tuo oẽs gẽtes terre: qꝛ obediſti voci mee. Re uerſus ẽ abraaz ad pueros ſuos: abierũt q̃ berſabee ſil. ⁊ hitauit ibi. Dis itaq; ge ſtis nunciatum ẽ abraã q̃ melcha q̃q; ge nuiſſet filios nachoꝝ fratri ſuo: hus pri/ mogenitũ. ⁊ buꝫ frẽm eiꝰ. ⁊ chamuel pa trẽ ſyroꝝ. ⁊ caſeth. ⁊ açau. phældas q̃q; ⁊ yedlaf ⁊ bathuhel. de q̃ nata ẽ rebecca. Oc/ cto iſtos genuit melcha nachoꝝ fratri a/ braaz. Cõcubina vero illius noĩe roma peperit thabee. ⁊ gaon. ⁊ thaas. ⁊ maacha

Vixit aũt ſara centũ XXIII viginti ſeptẽ ãnis. ⁊ mortua eſt in ciuitate arbee. q̃ eſt hebron ĩ terra chanaan. Venitq; abraaz vt plan/ geret. ⁊ fleret eã. Cũq; ſurrexiſſet ab of/ ficio funeris. locut⁹ eſt ad filios heth. di cẽs: Aduena ſuꝫ. ⁊ pegrin⁹ apud vos. da te mihi ius ſepulcri vobiſcuꝫ: vt ſepeliã mortuũ meuꝫ. Rñderũt filij heth. dicẽ/ tes: Audi nos dñe. Princeps dei es a/ pud nos. in electis ſepulcris nr̃is. ſepeli mortuũ tuuꝫ. nulluſq; phibere te pote/ rit q̃n in monumẽto ei⁹ ſepelias mortu um tuuꝫ. Surrexit abraã. ⁊ adorauit po pulũ terre. filios videlicꝫ heth. Dixitq; ad eos: Si placet aĩe vr̃e vt ſepeliã mor tuum meuꝫ. audite me. ⁊ intercedite ꝓ me apud ephron filiuꝫ seor. vt det mihi ſpeluncã duplicẽ quã hꝫ in extrema pte agri ſui. Pecunia digna tradat eã mihi coram vob̃ in poſſeſſionẽ ſepulcri. Habita bat aũt ephron ĩ medio filioꝝ heth. Re ſponditq; ephron ad abraã cunctꝭ audiẽ tibꝰ q̃ ingrediebant̃ portã ciuitatꝭ illius dicẽs: Neq̃q̃ ita fiet dñe mi. ſꝛ tu magiſ auſculta q̃ loq̃r. Agr̃. trado tibi. ⁊ ſpe/ luncã q̃ ĩ eo ẽ p̃tibꝰ filijs ꝓpli mei. Se peli mortuũ tuuꝫ. Adorauit abraã coraꝫ dño. ⁊ ꝓplo terre. ⁊ locut⁹ eſt ad ephron: circũſtãte plebe eius. Queſo vt audias me: Dabo pecuniaꝫ ꝓ agro. ſuſcipe eã. et ſic ſepeliã mortuũ meuꝫ in agro. Rñdit q̃q; ephron. Dñe mi audi me. Terra quã poſtulas q̃dringẽtos ſiclos argẽti valet Iſtud ẽ preciũ inter me ⁊ te. Sꝛ q̃ntuꝫ eſt hoc: Sepeli mortuũ tuuꝫ. Qñ cum audiſſet abraaz appendit pecuniã quam

ephron postulauerat·audiētibꝫ filijs heth
q̄dringētos siclos argēti· ꝓbate mone/
te publice. Cōfirmatusq̄ ē ager q̄ndaꝫ
ephronis in q̄ erat spelūca duplex respi
ciens mābre·tā ipe q̄ꝫ spelunca· ⁊ oēs ar
bores eiꝰ in cūctꝫ termīs eiꝰ ꝑ circūituꝫ
abrae ī possessionē vidētibꝫ filijs heth·⁊
cūctis q̄ intrabāt portā ciuitatꝫ illiꝰ. Atꝫ
ita sepeliuit abraā sarā vxorē suā ī spelū
ca agri duplici q̄ respiciebat mābre: hec
est hebron ī terra chanaan. Et ꝯfirmatꝰ
est ager ⁊ antrū qd̄ erat ī eo abrae ī pos/
sessionē monumenti a filijs heth.

XXIIII

Erat aūt abraam se/
nex dierūq̄ multoꝝ·⁊ dn̄s ī cū/
ctis bn̄dixerat ei. Dixitq̄ ad ser
uum seniorē domus sue q̄ p̄erat oībꝫ q̄
habebat. Pone manuꝫ tuaꝫ subter fem̄
meuꝫ vt adiurez te ꝑ deuꝫ celi ⁊ terre vt
nō accipias vxorē filio meo de filiabꝫ cha
naneoꝝ inter q̄s habito: sꝫ ad terrā ⁊ co
gnationē meā ꝓficiscaris·⁊ inde accipi/
as vxorē filio meo ysaac. Rn̄dit seruꝰ: Si
noluerit mlr̄ venire mecū in terrā hāc:
nunq̄d reducere debeo filiuꝫ tuuꝫ ad lo/
cum de q̄ tu egressus es? Dixitq̄ abraaꝫ
Caue ne qn̄ reducas filiuꝫ meum illuc:
Dn̄s celi ⁊ terre q̄ tulit me de domo pa
tris mei·⁊ de terra natiuitatis mee q̄ lo
cutus ē mihi·⁊ iurauit mihi dicēs: semi
ni tuo dabo terrā hāc·ipe mittet āgeluꝫ
suū corā te·⁊ accipies inde vxorem filio
meo. Sin aūt mlr̄ noluerit seq̄ te·non
teneberꝫ iuramēto: filiū tm̄ meuꝫ ne re/
ducas illuc. Posuit g̊ seruus manuꝫ sub
femore abraā dn̄i sui·⁊ iurauit illi super
sermone hoc. Tulitq̄ decē camelos de gre
ge dn̄i sui·⁊ abijt·ex oībꝫ bonis eius por/
tans secū: ꝓfectusq̄ prexit in mesopota
miā ad vrbē nachor. Cūq̄ camelos fecis
set accūbere extra oppidū iuxta puteum
aq̄ vespe·eo tpe q̄ solent mulieres egre
di ad hauriēdā aquā: orauit dn̄m dicēs
Dn̄e deus dn̄i mei abraaꝫ· occurre obse
cro mihi hodie: et fac misericordiaꝫ cum
dn̄o meo abraaꝫ. Ecce ego sto ꝓpe fontē
aq̄ ⁊ filie habitatoꝝ huiꝰ ciuitatꝫ egredi
entur ad hauriendā aquaꝫ. Igit̄ puella
cui dixero: inclina hydriā tuā vt bibam
⁊ illa rn̄derit·bibe·q̄n ⁊ camelis tuis da
bo potū: ipa est quā prepasti seruo tuo ysa
ac: ⁊ ꝑ hoc intelligā q̄ feceris misericor/
diā cū dn̄o meo abraaꝫ. Nec dū intra se
verba cōpleuerat: ⁊ ecce rebecca egredie
bat̄ filia bathuel filij melche vxoris na/
chor frīs abraaꝫ: hn̄s hydriaꝫ in scapula
sua: puella decora nīs virgoq̄ pulcerri/
ma·⁊ incognita viro. Descēderat autez
ad fontē ⁊ impleuerat hydriā aq̄: ac reū/
tebat̄. Occurritq̄ ei seruus ⁊ ait: Pauxil
luꝫ aq̄ mihi ad bibenduꝫ prebe de hydria
tua. Que rn̄dit: Bibe dn̄e mi. Celeriter
q̄ deposuit hydriā sup vlnā suā·et dedit
ei potuꝫ. Cūq̄ ille bibisset·adiecit. Quī
⁊ camelis tuis hauriā aquā: donec cūcti
bibant. Effundensq̄ hydriā in canalibꝫ
recurrit ad puteum vt hauriret aquā·⁊
haustā oībꝫ camelis dedit. Ipe aūt con
templabat̄ eā tacitus: scire volēs vtruꝫ
ꝓsperꝫ iter suū fecisset deꝰ an nō. Postq̄ꝫ
autē biberūt cameli ꝓtulit vir inaures
aureas·appēdētes siclos duos: ⁊ armil/
las totidē pondo sicloꝝ decē. Dixitq̄ ad
eā: Cuiꝰ es filia? Indica mihi. Est in do
mo p̄ris tui locꝰ ad manenduꝫ? Que re
spondit: Filia suꝫ bathuelis·filij nachor:
quē pepit ei melcha. Et addidit dicens:
Paleaꝝ q̄ꝫ ⁊ feni plurimū est apud nos
⁊ locus spaciosus est ad manēdū. Incli
nauit se hō·⁊ adorauit dn̄m dicens: Be
nedictꝰ dn̄s deꝰ dn̄i mei abraaꝫ·q̄ nō ab/
stulit misericordiā ⁊ veritatē suaꝫ a dn̄o
meo: ⁊ recto itinere me ꝑduxit in domū
frīs dn̄i mei Cucurrit itaq̄ puella ⁊ nū
ciauit in domū mr̄is sue oīa q̄ audierat.
Habebat aūt rebecca frēm nomīe laban
Qui festinꝰ egressus est ad homīeꝫ vbi
erat fons. Cūq̄ vidisset inaures ⁊ armil
las in manibꝫ sororis sue·⁊ audisset cū/
cta verba referentis·hec locutꝰ est mihi
hō: venit ad virū q̄ stabat iuxta camelos
⁊ ꝓpe fontē aq̄·dixitq̄ ad eū. Ingredere
benedicte dn̄i. Cur foris stas? prepaui
domū ⁊ locū camel̄ tuis. Et introduxit
eū in hospitiuꝫ·ac destrauit camelos: de/
ditq̄ paleas ⁊ fenuꝫ·⁊ aquā ad lauādos

pedes camelor̃·⁊ viror̃ qui venerãt cuz eo. Et appoſitus ẽ in ꝓſpectu ei⁹ panis. Qui ait: Nõ comedã: donec loq̃r ſermones meos. Rñdit ei: Loquere. At ille. Seruus inq̃t abraaz ſum. Et dñs bene dixit dño meo valde·⁊ magnificatuſ eſt ⁊ dedit ei oues ⁊ boues· argentũ ⁊ aurũ ſeruos ⁊ ancillas· camelos ⁊ aſinos. Et pepit ſara vxor dñi mei filiuz dño meo ĩ ſenectute ſua: deditq̃ illi oĩa que habuerat. Et adiurauit me dñs meus dicens Nõ accipies vxorẽ filio meo de filiabus chananeor̃·in q̃r terra habito·ſz ad domũ pris mei pges: ⁊ de cognatione mea accipies vxorẽ filio meo. Ego vero rñdi dño meo Quid ſi noluerit venire mecũ mulier? Dñs ait in cui⁹ ꝓſpectu ambulo· mittet angelũ ſuuz tecũ·⁊ diriget viam tuã: accipieſq̃ vxorẽ filio meo de cognatiõe mea de domo pris mei. Inno/cens eris a maledictiõe mea: cũ veneris ad primos meos·⁊ nõ dederit tibi. Veni q̃ hodie ad fontez aq̃·⁊ dixi: Dñe deus dñi mei abraaz ſi direxiſti viã meã ĩ qua nunc ambulo· ecce ſto iuxta fontẽ aque ⁊ virgo q̃ egrediet ad hauriendã aquaz audierit a me· da mihi paxillum aq̃ ad bibendũ de hydria tua·⁊ dixerit mihi· et tu bibe·⁊ camelis tuis hauriã· ipa ẽ mulier quã præparauit dñs filio dñi mei. Cũ q̃z hec tacit⁹ mecũ voluerez· apparuit rebecca veniẽs cũ hydria quaz portabat in ſcapula: deſcẽditq̃ ad fontez·⁊ hauſit aquã. Et aio ad eã: Da mihi paululũ bibere. Que feſtinãs depoſuit hydriam de hũero·⁊ dixit mihi: Et tu bibe: et camelis tuis tribuã potũ. Bibi·⁊ adaq̃uit camelos. Interrogauiq̃ eã ⁊ dixi: Cui⁹ es filia Que rñdit: Filia bathuel ſũ filij nachor quẽ pepit ei melcha. Suſpẽdi itaq̃ inaures ad ornandã faciem ei⁹: ⁊ armillas poſui in manib⁹ ei⁹. Deprocidiq̃ adoraui dñm· bñdicens dño deo dñi mei abraaz· qui direxit me recto itinere· vt ſumerẽ filiã fris dñi mei filio ei⁹. Quãobrẽ ſi facitis miſericordiã ⁊ veritatẽ cuz dño meo indicate mihi· ſin aũt aliud placet· ⁊ hoc dicite mihi· vt vadã ad dexteraz ſiue ad ſiniſtrã. Rñderunt laban ⁊ bathuel. A dño egreſſus eſt ſmo. Nõ poſſumus extra placitũ ei⁹ q̃cq̃z aliud loq̃ tecũ. En rebecca coram te ẽ· tolle eã ⁊ pficiſcere: et ſit vxor filij dñi tui: ſic locut⁹ eſt dñs. Qđ cũ audiſſet puer abraã; pcidẽs adorauit in terra dñm. Prolatiſq̃ vaſis argẽteis ⁊ aureis ac veſtib⁹ dedit ea rebecce· p munere. Fratribus q̃q ei⁹ ⁊ matri dona obtulit. Finito q̃uiuio veſcẽtes piter ⁊ bibentes mãſerunt ibi. Surgẽs aũt mane locutus ẽ puer. Dimittite me· vt vadaz ad dñm meũ. Rñderũtq̃ frater eius ⁊ mr̃ Maneat puella ſaltẽ decẽ dies apud nos ⁊ poſtea pficiſcet. Nolite ait me retinere· q̃ dñs direxit viã meaz. Dimittite me vt pgam ad dñm meũ. Et dixerũt: Vocemus puellã·⁊ q̃ramus ip⁹ voluntatẽ Cui⁹q̃ vocata venieſſet· ſciſcitati ſũt. Vis ire cuz hoĩe iſto? Que ait: Vadã. Dimiſerunt g̃ eaz ⁊ nutricẽ illi⁹· ſuumq̃ abraam ⁊ comites eius· imprãtes proſpera soror ſue atq̃ dicẽtes: Soror nra es. Creſcas in mille milia ⁊ poſſideat ſemẽ tuũ portas inimicor̃ ſuor̃. Igit̃ rebecca ⁊ puelle illi⁹ aſcẽſis camel⁹ ſecute ſunt viruz q̃ feſtinus reũtebat ad dñz ſuũ. Eo aũt tpe deambulabat yſaac p viã q̃ ducit ad puteuz· cui⁹ nomẽ eſt viuẽtis ⁊ videntis Habitabat enĩ in terra auſtrali· ⁊ egreſſus fuerat ad meditandũ in agro inclinata iã die. Cunq̃z eleuaſſet oculos· vidit camelos venientes procul. Rebecca q̃q ꝓſpecto yſaac deſcẽdit de camelo· ⁊ ait ad puer: Quis ẽ ille hõ q̃ venit p agrũ ĩ occurſum nobis? Dixitq̃ ei: Ipe eſt dñs meus. At illa tollens cito palliuz ſuum opuit ſe. Seruus autẽ cũcta q̃ geſſerat narrauit dño ſuo yſaac. Qui introduxit eam in tabernaculum ſare matris ſue· ⁊ accepit eam vxorem· ⁊ intantuz dilexit eam vt voluerit q̃ ex morte matris eius acciderat temperaret.

XXV

Abraam vero aliã duxit vxorem noĩe cethurã: q̃ pepit ei zamran ⁊ iecſan· ⁊ madan· et madian· et iesboch et Sue. Iecſan quoq̃z genuit ſaba ⁊ dadã. Filij dadã fuerunt· aſſurim ⁊

lathusim ⁊ laomim. At vero ex madian
ortꝰ ē epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊ abida hel-
daa. Oēs hi filij cethure. Deditq; abra-
am cūcta q̄ possederat ysaac: filijs aūt cō-
cubinaꝝ largitꝰ est mūera. ⁊ sepauit eos
ab ysaac filio suo duz adhuc ipe viueret
ad plagā orientalē. Fuerūt aūt dies vi-
te abrae centū septuagintaq̄nq; anni. ⁊
deficiens mortuꝰ est ī senectute bona ꝓ-
uecteq; etatꝫ ⁊ plenus dierū: ꝯgregatus
q; est ad ꝑplm suū. Et sepelierūt euz ysa-
ac ⁊ hismael filij sui in spelūca duplici q̄
sita est ī agro ephron. filij seor ethei: e re
gione mābre quaz emerat a filijs heth.
Ibi sepultꝰ est ipe ⁊ sara vxor eiꝰ. Et pꝰ
obitū illiꝰ bn̄dixit deꝰ ysaac filio eiꝰ: qui
habitabat iuxta puteū noīe viuentis ⁊
vidētis. He sunt generatiōes hismael
filij abrae quem pepit ei agar egyptia fa
mula sare: ⁊ hec noīa filioꝝ eiꝰ in vocabu
lis ⁊ gn̄atiōibꝫ suis. Prīogeītꝰ hismael
nabaioth. deinde cedar. ⁊ abdehel. ⁊ mab
san. masma quoq; ⁊ duma ⁊ massa. adad
⁊ thema ⁊ iachur ⁊ naphis ⁊ cedma. Isti
sunt filij hismael. ⁊ hec noīa ꝑ castella et
oppida eoꝝ duodecim prīcipes tribuuz
suaꝝ. Et facti sunt āni vite hismael cen
tū trigintaseptē: deficiensq; mortuꝰ ē. et
appositꝰ ad ꝑplz suū. Habitauit aūt ab e
uila vsq; sur q̄ respicit egyptū introeū-
tibꝫ assyrios. Corā cūctꝫ frībꝫ suis obijt
He q̄z sunt generatiōes ysaac filij abra-
am. Abraam genuit ysaac. Qui cū q̄dra
ginta esset ānoꝝ duxit vxorē rebeccā fili
am bathuel syri de mesopotamia sororē
laban. Deprecatusq; ē ysaac dn̄m ꝓ vxo
re sua: eo q̄ esset sterilis. Qui exaudiuit
eū. ⁊ dedit ꝯceptū rebecce: sz collidebant
in vtero eiꝰ ꝑuuli. Que ait. Si sic mi-
hi futurum erat q̄d necesse fuit ꝯcipe?
Perrexitq; rebecca vt consuleret dn̄m.
Qui rn̄dens ait: Due gētes sunt ī vte-
ro tuo. ⁊ duo ꝑpli ex vētre tuo diuident
ꝑplusq; ꝑplm supabit ⁊ maior ꝑuiet mi-
nori. Jā tps pariendi aduenerat. ⁊ ecce
gemini ī vtero eiꝰ repti sūt. Qui primꝰ
egressus ē rufus erat ⁊ totꝰ in morē pell
hispidus. vocatūq; est nomē eius esau.
Protinus alt egrediēs. plantaz frīs te-
nebat manu. ⁊ idcirco appellauit euz ia-
cob. Sexagenariꝰ erat ysaac qn̄ nati sūt
ꝑuuli. Quibꝫ adultꝫ. factus est esau vir
gnarus venādi ⁊ hō agricola. iacob aūt
vir simplex hītabat ī tabernacul. Ysaac
amabat esau: eo q̄ de venatiōibꝫ illiꝰ ve-
sceret et rebecca diligebat iacob. Coxit
aūt iacob pulmētū. Ad quē cuz venisset
esau de agro lassus ait: Da mihi de cocti
one hac rufa: qz opido lassus suz. Quaz
ob cām vocatū est nomē eiꝰ edom. Cui
dixit iacob. Vende mihi prīogeīta tua:
Ille rn̄dit: En morior. Quid mihi ꝓde
rūt prīogenita? Ait iacob: Jura g̊ mihi.
Jurauit ei esau. ⁊ vēdidit prīogenita. ⁊
sic accepto pane ⁊ lentꝫ edulio comedit
⁊ bibit ⁊ abijt: ꝑuipendens q̄ prīogeni-
ta vendidisset. XXVI

Orta aūt fame sup terrā post eā
sterilitatez q̄ acciderat in diebꝫ
abraam: abijt ysaac ad abimelech regez
palestinoꝝ ī gerara. Apparuitq; ei dn̄s ⁊
ait: Ne descēdas in egyptū. sz q̄esce ī ter-
ra quā dixero tibi ⁊ ꝑegrinare ī ea. eroq;
tecū ⁊ bn̄dicaz tibi. Tibi enī ⁊ semī tuo
dabo vniūsas regiōes has. cōplēs iura-
mentū qd̄ spopōdi abraā pr̄i tuo: ⁊ mul-
tiplicabo semē tuū sic stellas celi. Dabo-
q; posteris tuis vniūsas regiōes has: et
bn̄dicent in semīe tuo oēs gētes t're: eo
q̄ obedierit abraā voci mee ⁊ custodierit
ꝑcepta ⁊ mādata mea ⁊ cerimōias. leges
q; ꝑuauerit. Mānsit itaq; ysaac ī geraris.
Qui cū interrogaret a viris loci illius
sup vxore sua. rn̄dit. Soror mea est. Ti
muerat enī ꝯfiteri q̄ sibi eēt sociata ꝯiu
gio: reputās ne forte interficerēt euz ꝓ-
pter illiꝰ pulcritudinē. Cūq; ꝑtrāssissēt
dies plimi ⁊ ibidem moraret ꝓspiciens
abimelech rex palestinoꝝ ꝑ fenestrā: vi-
dit eū iocantē cū rebecca vxore sua. ⁊ ac-
cersito eo ait: Perspicuuz ē q̄ vxor tua
sit. Cur mētitꝰ es eā sororē tuā eē? Rn̄-
dit: Timui ne morerer ꝓpt eaz. Dixitq;
abimelech. Quare imposuisti nob. Po
tuit coire q̄spiā de ꝑplo cū vxore tua: ⁊ in
duxeras sup nos grāde pctm̄. Precepit

q̄z oī pp̄lo dicenſ: Qui tetigerit hȳis h⁹ ȳroz̄e· moꝛte moꝛiet. Egreſſuſ aūt yſaac ī ꝛra illa: ⁊ iueīt in ip̄o āno cētuplū. Bñdixitq̄z ei dn̄s ⁊ locupletatus ē hō: ⁊ ibat p/ficiens atq̄z ſuccreſcēs· donec magn⁹ nimꝛ mēter effectus ē: habuitq̄z poſſeſſiones ouiū ⁊ armētoꝛ· ⁊ fāilie plīmū· Ob hoc inuidētes ei paleſtini· oēs puteos q̄s fo derāt ſui p̄ris illi⁹ abꝛaā: illo tpe obſtru xerūt implētes humo: intantum vt ip̄e abimelech dicerz ad yſaac. Recede a no bis: q̄m̄ potētioꝛ nob fact⁹ es valde· Et ille diſcedēs vt veniret ad toꝛrentez ge/rare habitaretq̄z ibi· rurſum fodit alios puteos· q̄s foderāt ſui p̄ris ſui abꝛaam ⁊ q̄s illo moꝛtuo oli obſtruxerant phili ſtijm. Appellauitq̄z eoſ eiſdē noibꝫ q̄buſ añ p̄ vocauerat. Foderūtq̄z in toꝛrente ⁊ reppererūt aquā viuā. Sꝛz ⁊ ibi iurgi/um fuit paſtoꝛ gerare· ad ꝙ ſus paſtoꝛes yſaac dicētiū: Nr̄a eſt aq̄. Quāobꝛez no/mē putei ex eo q̄d acciderat vocauit ca/lūniaz. Foderūt aūt ⁊ aliū ⁊ p illo q̄z ri/xati ſūt appellauitq̄z eū īimicitias. Qꝛo fect⁹ inde fodit aliū puteū: p q̄ nō ꝓten/derūt. Itaq̄z vocauit nomē ei⁹ latitudo dicēs: Nūc dilatauit nos dn̄s· ⁊ fecit cre ſcere ſup terraz. Aſcēdit aūt yſaac ex illo loco ī bersabee: vbi apparuit ei dn̄s ī ip̄a nocte dicēs: Ego ſuz de⁹ abꝛaā p̄ris tui. Noli timere: qꝛ ego tecū ſuz. Bñdicaz ti bi ⁊ mlt̄iplicabo ſemē tuuz: ꝓpter ſuum meū abꝛaam. Itaq̄z edificauit ibi altare dn̄o: ⁊ inuocato noīe dn̄i extēdit tabna/culū· ꝑcepitq̄z ſuis ſuis vt foderēt pute um. Ad quē locū cū veniſſent de geraris. abimelech· ⁊ ochoz̄ath amic⁹ illi⁹ ⁊ phi/col dux militū: locut⁹ eſt yſaac. Quid ve niſtis ad me ꝛoiem quē odiſtiz· et expuli/ſtis a vob? Qui rñderūt: Vidim⁹ tecuz eſſe dn̄m· ⁊ idcirco nos dixim⁹: Sit iu/ramentū inꝰ nos· ⁊ ineam⁹ fedus vt nō facias nob q̄q̄z mali ſic̄ ⁊ nos nihil tuo rū attigimus nec fecim⁹ q̄d te lederet: ſz cū pace dimiſim⁹ auctū bñdictōe dn̄i Fecit g̃ eis ꝓuiuiū. Et poſt cibuz ⁊ potuz ſurgētes mane· iurauerūt ſibi mutuo: dimiſitq̄z eos yſaac pacifice in locū ſuū.

Ecce aūt venerūt in ip̄o die fui yſaac: ā/nunciātes ei de puteo quē foderāt· atq̄z dicētes: Inuenim⁹ aquā. Vn̄d appella uit eū abundantiā· ⁊ nomē vrbi impoſi tū eſt bersabee vſq̄z in p̄ntez diē. Eſau ve ro q̄dragenarius duxit vxoꝛes duas: iu dith filiā beeri ethei· ⁊ baſemath filiaz e/lon eiuſdē loci: q̄ ambe offenderāt aīum yſaac ⁊ rebecce.

XXVII

Enuit aūt yſaac: ⁊ caligauerūt oculi ei⁹· ⁊ videre nō poterat: vo cauitq̄z eſau filiū ſuū maioꝛez· ⁊ dixit ei: Fili mi. Qui rñdit: Adſum. Cui p̄. Ui des inq̄t q senuerī· ⁊ ignoꝛē diē moꝛtis mee. Sume arma tua· ⁊ pharetrā ⁊ ar/cū ⁊ egredere foras. Cūq̄z venatu aliq̄d apꝑhēderz fac mihi inde pulmētū ſic̄ vt le me noſti· ⁊ affer vt comedā· ⁊ bñdicat tibi aīa mea añq̄z moꝛiar. Qd cū audiſſz rebecca ⁊ ille abiſſet ī agrū vt iuſſionem p̄ris ipleret· dixit filio ſuo iacob: Audi/ui p̄rez tuū loq̄ntē cuz eſau frē tuo· ⁊ di/centē ei: Affer mihi d venatiōe tua· ⁊ fac cibos vt comedā· ⁊ bñdicā tibi coꝛā dn̄o añq̄z moꝛiar. Nūc g̃ fili mi acq̄eſce ꝓſilijſ meis· ⁊ pgēs ad gregē affer mihi duos hedos optimos vt faciam ex eis eſcas p̄ri tuo q̄d libent vescat· q̄s cū intulerz ⁊ co/mederit· bñdicat t̄ priuſq̄z moꝛiat. Cui ille rñdit: Noſti q̄ eſau frr meus hō pilo ſus ſit et ego lenis. Si attractauit me p̄r me⁹ ⁊ ſenſerit· timeo ne putet ſibi vo luiſſe me illudere· ⁊ inducat ſup me ma ledictiōez ꝓ bñdictiōe. Ad quē mr̄· ī me ſit ait iſta maledictio fili mi: tm̄ audi vo cē meā ⁊ pgens affer q̄ dixi. Abijt ⁊ attu lit: deditq̄z mr̄i. Parauit illa cibos ſic̄ vel le noūat p̄rez illi⁹· ⁊ veſtibꝰ eſau valde bo nis· q̄s apud ſe hēbat domi· induit eū pel liculaſq̄z hedoꝝ circūdedit maſbꝰ ⁊ colli nuda pterit. Deditq̄z pulmētū· ⁊ panes q̄s coꝛerat tradidit· Quibꝰ illatis· dixit: p̄r mi. At ille rñdit: Audio. Quis es tu fili mi Dixitq̄z iacob: Ego ſuz p̄rioge nit⁹ tu⁹ eſau. Feci tibi ſic̄ p̄cepiſti mihi. Surge ſede ⁊ comede de venatiōe mea vt bñdicat mihi aīa tua. Rurſumq̄z yſa ac ad filiū ſuū: Quō inq̄t tā cito inuenire

potuisti fili mi? Qui rñdit: Volũtas dei
fuit vt cito occurreret mihi qđ volebaz
Dixitqz ysaac: Accede huc vt tangã te fi
li mi. ⁊ ꝓbem vtꝝ tu sis filiꝰ meꝰ esau. an
nõ. Accessit ille ad pr̃ez. ⁊ palpato eo. di/
xit ysaac: Vox q̃dẽ. vox iacob ẽ: sz manus
manꝰ sunt esau. Et nõ cog̃nouit euz. qꝛ
pilose manꝰ sil̃itudinẽ maiorꝫ exp̃sserãt
Bñdicẽs g̃ illi. ait: Tu es filiꝰ meꝰ esau
Rñdit: Ego suz. At ille: Affer inq̃t mihi
cibos de venatiõe tua fili mi. vt bñdicat
tibi aĩa mea Quos cũ oblatos comedis
set: obtulit ei etiã vinũ. Quo hausto di
xit ad eũ: Accede ad me. ⁊ da mihi oscu/
lũ fili mi. Accessit ⁊ osculatꝰ ẽ eũ. Stati
qz vt sensit vestim̃toꝝ eiꝰ fragrãtiã. bñdi
cens illi. ait: Ecce odor filij mei sic̃ odor
agri pleni. cui bñdixit dñs. Det tibi deꝰ
de rore celi. ⁊ de pinguedĩe t̃re abũdãtiã
frumẽti vini ⁊ olei. ⁊ ꝓuiãt tibi ꝓpl̃i. ⁊ ad
orent te tribꝫ. Esto dñs fratꝝ tuoꝝ. ⁊ in/
curuenꝛ añ te filij mr̃is tue. Qui male/
dixerit tibi. sit ille maledictꝰ. ⁊ q̃ bñdixe/
rit tibi bñdictiõibꝫ repleaꝛ. Vix ysaac ꝓ/
monẽ ĩpleuerat. ⁊ egresso iacob foras ve
nit esau coctosqz de venatiõe cibos intu
lit pr̃i dicẽs: Surge pr̃ mi ⁊ comede de
venatiõe filij tui. vt bñdicat mihi aĩa
tua. Dixitqz illi ysaac: Quis eniz es tu?
Qui rñdit: Ego suz filiꝰ tuus pr̃iogeni
tus esau. Expauit ysaac stupore vehemẽ
ti. ⁊ vltra q̃z credi põt ãmirãs ait: Quis
igiꝛ ille est q̃ dudũ captã venatiõez attu
lit mihi: et comedi ex oĩbꝫ priusq̃z tu ve/
nires? Bñdixiqz ei: ⁊ erit bñdictꝰ. Audi/
tis esau ꝓmonibꝫ pr̃is. irrugijt clamore
magno: ⁊ ꝯsternatꝰ ait: Bñdic etiã ⁊ mi/
hi pr̃ mi. Qui ait: Veĩt germanꝰ tuus
fraudulẽter. ⁊ accepit bñdictiõem tuaz.
At ille subiũxit: Juste vocatũ est nomẽ
eiꝰ iacob. Supplãtauit enĩ me en alte/
ra vice. Pr̃iogenita mea añ tulit. ⁊ nũc
secũdo surripuit bñdictionẽ meã. Rur
sumqz ad pr̃ez: nũq̃d nõ reꝓuasti ait ⁊ mi
hi bñdictionẽ? Rñdit ysaac: dñm tuũ il
lũ cõstitui: ⁊ oẽs frẽs suos ꝓuituti eius
subiugaui. Frumẽto ⁊ vino ⁊ oleo stabi
liui eũ: ⁊ tibi post hec fili mi vltra q̃d faci
am? Cui esau. Nũ vnã inq̃t tm̃ bñdicti
onẽ hẽs pr̃? Mihi q̃z obsecro vt benedi
cas. Cũqz eiulatu magno fleret. motus
ysaac dixit ad eũ: In pĩguedĩe t̃re ⁊ ĩ ro/
re celi desup erit bñdictio tua Viues in
gladio ⁊ frĩ tuo ꝓuies: tpsqz veniet cũ ex
cutias ⁊ soluas iugũ eiꝰ d̃ ceruicibꝫ tuis
Oderat g̃ sp esau iacob ꝓ bñdictõe q̃ be
nedixerat ei pr̃. Dixitqz ĩ corde suo: Ve/
niẽt dies luctus pr̃is mei. ⁊ occidam ia
cob frẽz meũ. Nũciata sunt hec rebecce.
Que timẽs ⁊ vocãs iacob filiũ suuz. di/
xit ad eũ: Ecce esau fr̃ tuꝰ minaꝛ vt occi/
dat te. Nũc g̃ fili audi vocẽ meã. ⁊ cõsur/
gens fuge ad laban frẽm meũ in arã. ha
bitabisqz cũ eo dies paucos donec req̃e/
scat furor frĩs tui. ⁊ cesset indig̃tio eius
obliuiscaꝛqz eoꝝ q̃ fecisti ĩ eũ. postea mit
tã ⁊ adducã te inde huc. Cur vtroqz or/
babor filio ĩ vno die? Dixitqz rebecca ad
ysaac. Tedet me vite mee ꝓpꝛ filias heth
Si accepit iacob vxorez de stirpe huius
terre. nolo viuere. XXVIII
Vocauit itaqz ysaac iacob ⁊ bene
dixit eũ: ꝓcepitqz ei dicẽs: Noli
accipe ꝯiugẽ de genere chanaan: sz vade
⁊ ꝓficiscere ĩ mesopotamiaz syrie. ad do/
mũ bathuel pr̃is mr̃is tue. ⁊ accipe tibi
inde vxorẽ de filiabꝫ laban auunculi tui
Deus aũt oĩpotẽs bñdicat tibi. ⁊ cresce
re te faciat atz mltiplicet vt sis ĩ turbas
ꝓplꝰoꝝ. ⁊ det tibi bñdictiões abrae ⁊ semĩ
tuo post te: vt possideas terrã pegrinati
onis tue. quã pollicitus ẽ auo tuo. Cũ/
qz dimisisset eũ ysaac ꝓfectus ꝑuenit in
mesopotamiã syrie ad laban filiũ bathu
el syri. frẽm rebecce mr̃is sue. Vidẽs au
tẽ esau q̃ bñdixisset pr̃ suus iacob. ⁊ mi/
sisset eũ in mesopotamiaz syrie. vt inde
vxorẽ duceret. ⁊ q̃ post bñdictiõez prece
pisset ei dicẽs: nõ accipies vxorẽ de filia/
bus chanaan: q̃dqz obediẽs iacob parẽti
bus suis isset ĩ syriã: ꝓbãs q̃z q̃ nõ liben
ter aspiceret filias chanaã pr̃ suꝰ: iuit ad
hismaelẽ. ⁊ duxit vxorẽ absqz his q̃s pri
us hẽbat. melech filiã hismael filij abra
am sororez nabaioth. Igiꝛ egressus ia/
cob de bersabee. ꝑgebat aran. Cũqz venis

ſet ad quẽdaz locũ ⁊ vellet in eo reqeſce
re poſt ſol occubitũ. tulit de lapidib⁹ qui
iacebãt. ⁊ ſupponẽs capiti ſuo. dormiuit
in eodẽ loco. Vidit q̃z i ſomnis ſcalã ſtã/
tem ſup terrã. ⁊ cacumẽ illi⁹ tangens ce
lũ: anglos q̃z dei aſcẽdẽtes ⁊ deſcẽdẽtes
p eam: ⁊ dñm innixũ ſcale dicẽtem ſibi.
Ego ſuz dñs de⁹ abrahaz ꝓtis tui ⁊ de⁹ yſa
ac. Terrã in q̃ dormis tibi dabo ⁊ ſemini
tuo. eritq̃z ſemẽ tuũ q̃ſi puluis tre. Di/
latabe⁹ ad orientẽ ⁊ occidentẽ. ⁊ ſeptẽtri
onẽ ⁊ meridiẽ. ⁊ bñdicent in te ⁊ i ſemie
tuo cũcte tribꝰ tre. Et ero cuſtos tuus q̃
cũq̃z prexeꝝ. ⁊ reducã te i terraz hãc. nec
dimittã niſi cõpleuo vniuſa q̃ dixi. Cũ/
q̃z euigilaſſet iacob de ſomno. ait: Vere
dñs ẽ i loco iſto. ⁊ ego neſciebaz. Pauẽſ
q̃z q̃z terribil' eſt inq̃t loc⁹ iſte: Non ẽ hic
aliꝰ niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Surgẽs q̃
iacob mane: tulit lapidẽ quez ſuppoſue
rat capiti ſuo. ⁊ erexit in titulũ fundens
oleũ deſup. Appellauitq̃z nomen vrb⁹ be
thel: q̃ prius luſa vocabat. Vouit etiam
votũ dicẽs: Si fuerit dñs mecũ. ⁊ cuſto
dierit me i via p quã ego ãbulo. ⁊ dede/
rit mihi panẽ ad veſcendũ ⁊ veſtimentũ
ad induendũ. reuſuſq̃z fuero ꝓſpere ad
domũ ꝓtis mei: erit mihi dñs in deuz. ⁊
lapis iſte quẽ erexi in titulũ. vocabit⁹ do
m⁹ dei: cũctoꝝũq̃z q̃ dederis mihi. decias
p offeram tibi. XXIX

Profect⁹ q̃ iacob venit in terraz
orientalẽ. ⁊ vidit puteũ in agro
tres q̃z greges ouiũ accubãtes iuxta eũ
Nã ex illo adaq̃bant pecora: ⁊ os ei⁹ grã
di lapide claudebat. Moſq̃z erat. vt cun
ctis ouib⁹ ꝓgregat⁹ deuoluerẽt lapidez:
⁊ refect⁹ gregib⁹ rurſuz ſup os putei po
nerẽt. Dixitq̃z ad paſtores: Frẽs vnde
eſtis: Qui rñderũt de aran. Quos intro
gans: nũq̃d ait noſt⁹ laban filiũ nachor:
Direrũt: Nouim⁹. Sanus ne eſt inq̃t:
Valet inquiũt. ⁊ ecce rachel filia ei⁹ venit
cũ grege ſuo. Dixitq̃z iacob: Adhuc mul
tũ diei ſupeſt: nec ẽ tps vt reducant ad
caulas greges. Date aũt potũ ouib⁹. et
ſic eas ad paſtũ reducite. Qui rñderũt
Nõ poſſum⁹. donec oĩa pecora ꝓgregent
⁊ amoueamus lapidẽ de ore puteꝝ vt ad
aquem⁹ greges. Adhuc loq̃bant: ⁊ ecce
rachel veniebat cuz ouib⁹ ꝓtis ſui. Nam
gregẽ ipa paſcebat. Quã cuz vidiſſet ia/
cob. ⁊ ſciret ꝓbrinã ſuã: ouesq̃z labã a/
uunculi ſui. amouit lapidẽ q̃ pute⁹ clau
debat: ⁊ adaq̃to grege oſculat⁹ eſt eã. Et
eleuata voce fleuit. ⁊ indicauit ei q̃ frat
eſſet ꝓtis ſui. ⁊ fili⁹ rebecce. At illa feſti/
nans nũciauit ꝓti ſuo. Qui cũ audiſſet
veniſſe iacob filiuz ſororis ſue. occurrit
obuiã ei: cõpleruſq̃z eũ. ⁊ oſcula ruens
duxit in domũ ſuã. Auditq̃z aũt cauſis iti
neris. rñdit: Os meũ es ⁊ caro mea. Et
poſtq̃z impleti ſunt dies mẽſis vni⁹. di/
xit ei: Nũ q̃ frat me⁹ es. gr̃atis ſeruies mihi:
Dic q̃d mercedis accipies. Habebat vero
duas filias. Nomẽ maioꝝ lya: mino/
appellabat rachel. Sz lya lippis erat ocu
lis. rachel decora facie ⁊ venusto aſpectu.
quã diligẽs iacob. ait: Seruiã tibi ꝓ ra
chel filia tua minore septẽ ãnis. Rñdit la
ban: Melio⁹ ẽ vt tibi eã dem q̃z alteri viro
Mane apud me. Seruiuit g̃ iacob ꝓ ra
chel septẽ ãnis. ⁊ videbant illi pauci di/
es p amoꝝ magnitudine. Dixitq̃z ad la
ban: Da mihi vroꝛẽ meã. qr iã tps ĩple
tũ eſt vt ingrediar ad illã. Qui vocatis
multꝝ amicoꝝ turb̃ ad conuiuiuz fecit nu/
ptias. ⁊ veſpe lyã filiã ſuã introduxit ad
eũ: dans ancillã filie ꝯelphã nomĩe. Ad
quã cũ ex more iacob fuiſſet ingreſſus.
facto mane vidit lyã. ⁊ dixit ad ſocerũ ſu
um. Quid ẽ q̃ facere voluiſti: Nõne ꝓ
rachel ſeruiui tibi: Quare impoſuiſti mi/
hi: Rñdit laban: Nõ eſt i loco nr̃o conſue/
tudinis vt minores ãñ tradamus ad nu
ptias. Imple hebdomadã dieꝝ huius
copule. ⁊ hãc q̃z dabo tibi ꝓ ope q̃ ſerui/
turus es mihi septẽ ãnis alijs. Acq̃euit
placito ⁊ hebdomada trãſacta rachel du
xit vroꝛẽ. Cui pr̃ ſeruã balaz tradiderat
Tandẽq̃z potit⁹ optatꝝ nuptijs amoreꝝ
ſequẽtis prioꝛi ꝓtulit: ſeruiẽs apud euz
septẽ ãnis alijs. Videſ aũt dñs q̃ deſpi
ceret lyã. aperuit vuluaz ei⁹. ſororẽ ſterili
manẽte. Que ꝯceptũ genuit filiũ: vo/
cauitq̃z nomen ei⁹ ruben. dicens. Vidit

dñs hũilitatem meã. Nunc amabit me
vir me⁹. Rursumq; ꝯcepit ⁊ pepit filiũ
⁊ ait: Qm̃ vidit me dñs hr̃i cõtemptui
dedit etiã istũ mihi. Vocauitq; nomen
ei⁹ symeon. Concepitq; tertio ⁊ genuit
aliũ filiũ. dixitq; Nũc q̃z copulabit̃ mihi
marit⁹ meus: eo q̃ pepererim ei tres fili
os. Et idcirco appellauit nomẽ ei⁹ leui.
Quarto ꝯcepit. ⁊ pepit filiuz. ⁊ ait: Mo/
do ꝯfitebor dño. Et ob hoc vocauit eum
iudam. Cessauitq; parere. XXX

CErnens aũt rachel q̃ infecũda
esset. inuidit sorori sue. ⁊ ait ma
rito suo. Da mihi liberos. alio/
q̃n moriar. Cui irat⁹ rñdit iacob: Nũ ꝓ
deo ego sum. q̃ priuauit te fructu vẽtris
tui? At illa. Habeo inq̃t famulã balã: in/
gredere ad illam vt pariat super genua
mea ⁊ habeam ex illa filios. Deditq; illi
balã in ꝯiugiũ. Que ingresso ad se viro
ꝯcepit ⁊ pepit filiuz. Dixitq; rachel: In/
dicauit mihi dñs. ⁊ exaudiuit vocẽ meã
dans mihi filium Et idcirco appellauit
nomẽ eius dan. Rursumq; bala cõcipi/
ens pepit alterũ. ꝓ quo ait rachel. Con/
parauit me dñs cuz sorore mea ⁊ ĩualui
Vocauitq; eũ neptalim. Sentiens lya
q̃ parere desisset. çelphã ancillã suã ma
rito tradidit. Qua post ꝯceptuz edente
filiuz dixit: Feliciter. Et idcirco vocauit
nomen ei⁹ gad. Pepit q̃z çelpha alterũ
dixitq; lya: Hoc ꝓ btĩtudĩe mea: Beatã
q̃ppe me dicẽt oẽs mlieres. Propterea
appellauit eũ Aser. Egressus aũt ruben
tpe messis triticee in agrũ repperit mã/
dragoras. q̃s mr̃i lye detulit. Dixitq; ra
chel: Da mihi partẽ de mãdragoris filij
tui. Illa rñdit: Parũ ne tibi videt̃ q̃ p̃/
ripueris maritũ mihi: nisi etiã mandra
goras filij mei tuleris? Ait rachel: Dor/
miat tecũ hac nocte ꝓ mãdragoris filij
tui. Redeũtiq; ad vespam iacob de agro
egressa ẽ in occursuz ei⁹ lya. ⁊ ait: Ad me
inq̃t intrabis: q̃z mercede ꝯduxi te ꝓ mã
dragoris filij mei. Dormiuitq; cũ ea no
cte illa. ⁊ exaudiuit de⁹ p̃ces ei⁹ Cõcepit
q̃z ⁊ pepit filiuz q̃ntuz. ⁊ ait: Dedit deus
mercedẽ mihi. q̃z dedi ancillã meã viro
meo. Appellauitq; nomẽ eius ysachar.
Rursũ lya ꝯcipiẽs pepit sextũ filiũ. ⁊ ait
Dotauit me de⁹ dote bona. Etiã hac vi/
ce mecũ erit marit⁹ me⁹: eo q̃ genueriz
ei sex filios. Et idcirco appellauit nomẽ
ei⁹ çabulõ. Post quẽ pepit filiã noĩe di
nã. Recordatusq; dñs rachel: exaudiuit
eã. ⁊ apuit vuluã ei⁹. q̃ ꝯcepit ⁊ pepit fi/
liũ dicens: Abstulit de⁹ opprobriũ meũ.
Et vocauit nomẽ illi⁹ ioseph. dicẽs: Ad
dat mihi dñs filiũ alterum. Nato autez
ioseph. dixit iacob socero suo: Dimitte
me vt reũtar in patriã meã ⁊ ad terram
meã. Da mihi vxores ⁊ liberos meos ꝓ
q̃bus seruiui tibi vt abeam. Tu vo nosti
seruitutẽ q̃ seruiui tibi. Ait illi laban. In
ueniã grãm ĩ ꝯspectu tuo. Expimẽto di
dici: q̃z bñdixerit mihi de⁹ ꝓpt̃ te: Cõsti/
tue mercedẽ tuã quã dem tibi. At ille re
spõdit: Tu nosti quõ seruierĩ tibi. ⁊ q̃nta
ĩ maĩbꝫ meis fuit possessio. Modicũ ha/
buisti añq̃z venirẽ ad te. ⁊ nũc diues effe
ctus es: bñdixitq; tibi de⁹ ad ĩtroitũ me
uz. Justũ ẽ igit̃ vt aliq̃n ꝓuideã domui
mee Dixitq; labã. Quid tibi dabo? At il
le ait: nihil volo. sz si feceris q̃d postulo:
iteruz pascã ⁊ custodiã pecora tua. Gyra
oẽs greges tuos. ⁊ separa cũctas oues
varias ⁊ sparso vellere: ⁊ quodcunq; ful
uũ ⁊ maculosuz variũq; fuerit. tã in oui
bus q̃z ĩ capris. erit merces mea: Rñde
bitq; mihi cras iusticia mea. q̃n placiti
tps aduenerit corã te. ⁊ oĩa q̃ nõ fuerint
varia ⁊ maculosa ⁊ vulua tã in ouibꝫ q̃z
in capris furti me argues. Dixitq; labã
Gratũ habeo q̃d petis. Et sepauit ĩ die
illa capras ⁊ oues ⁊ hircos ⁊ arietes va
rios ⁊ maculosos. Cunctũ aũt gregem
vnicolorẽ. i. albi ⁊ nigri vellerꝫ. tradidit
in manu filioꝝ suoꝝ. ⁊ posuit spaciuz iti
neris triũ dieꝝ inter se ⁊ geneꝝ: q̃ pasce
bat reliq̃s greges ei⁹. Tollẽs g̃ iacob vir
gas populeas virides ⁊ amygdalinas ⁊
ex platanis. ex pte decortauit eas. De/
tractisq; corticibꝫ ĩ his q̃ spoliata fuerãt
candor appuit: illa vero q̃ integ̃ fuerant
viridia pmanserũt. atz ĩ hũc moduz co/
lor effect⁹ est vari⁹. Posuitq; eas ĩ cana

libꝫ vbi effundebaꝫ aq̃ vt cū vēniſſēt gre
ges ad bibendū. añ oc̃los hꝫent virgas
7 in aſpectu eaꝝ cōcipent. Factūq; eſt vt
in ipō caloꝛe coit⁹ oues intuerenꝫ ꝛ gaſ
7 parerēt maculoſa 7 varia 7 diuerſo co
loꝛe reſperſa. Diuiſitq; gregē iacob 7 po
ſuit virgas ī canalib⁹ añ oc̃los arietum
Erāt aūt alba 7 nigra q̃q; labā. ceteraue
ro iacob: ſepatis int ſe gregib⁹. Igiꝫ qñ
pīo tpe aſcēdebantur oues ponebat ia
cob virgas ī canalib⁹ aq̃ꝫ añ oc̃los arie/
tū 7 ouiū. vt ī eaꝝ ꝓtēplatiōe cōciperēt.
Qñ vo ſerotina admiſſura erat. 7 cōce/
ptus extrem⁹: nō ponebat eas. Factaq;
ſunt ea q̃ erāt ſerotina laban et q̃ primi
tpis. iacob. Ditatuſq; ē hō vltra modū
7 habuit greges mltos. ancillas 7 ſuos
camelos 7 aſinos XXXI

POſtq; aūt audiuit ꝛba filioꝝ la
bā dicētiū: tulit iacob oīa q̃ fue
rūt ptis nr̄i. 7 ō illi⁹ facl̃tate ditat⁹. fact⁹
eſt inclit⁹: nō aduertit q̃z faciez laban q ñ
eſſet erga ſe ſicut hēri et nudiuſtertius:
maxīe dicēte ſibi dñō: reūtere in terraz
patrū tuoꝝ 7 ad generatiōez tuaz. eroq;
tecū: miſit 7 vocauit rachel 7 lyā in agrū
vbi paſcebat greges. dixitq; eis: Video
faciē ptis vr̄i q nō ſit erga me ſic hēri 7
nudiuſterti⁹. Deꝰ aūt ptis mei fuit me
cū. 7 ipe noſtis q totꝫ viribꝫ meis ſerui
erim ptī vr̄o. Dz 7 pē vr̄ circūuenit me
7 mutauit mercedē meā decē vicib⁹. 7 tñ
ñ dimiſit eū deꝰ vt nocerꝫ mihi. Si qñ
dixit: varie erūt mercedes tue pariebāt
oēs oues varios fet⁹. qñ vo econtrario
ait: alba q̃q; accipies ꝓ mercede. oēs gre
ges alba pepereŕt. Tulitq; deꝰ ſubaz ptis
um 7 dedit mihi. Poſtq; enī ꝓcept⁹ oui
7 vidi ī ſomnis aſcēdētes mares ſup fe
minas. varios 7 maculoſos 7 diuerſoꝝ
coloꝝ. Dixitq; angl⁹ dñi ad me in ſom/
nis: Jacob. Et ego rñdi: Adſū. Qui ait
Leua oc̃los tuos. 7 vide vniūſos maſcu
los aſcēdentes ſup femias varios ma/
culoſos atꝫ reſperſos. Vidi enī oīa q̃ fe/
cit tibi laban. Ego ſum deus bethel. vbi
vnxiſti lapidē. 7 votū vouiſti mihi. Nūc
ergo ſurge 7 egredere ō terra hac reuer
tens in terrā natiuitatiꝫ tue. Reſponde
runtq; rachel 7 lya: Numq̃d habemus re
fidui quicq̃ ī facultatib⁹ 7 hereditate do
mus ptis noſtri? Nonne q̃ſi alienas re
putauit nos. 7 vendidit comeditq; pre/
cium noſtrū? Sed deꝰ tulit opes patri/
nī. 7 eas tradidit nobis ac filiis noſtris
Cūctō oīa que ꝓcepit tibi dñs. fac. Surſ
rexit aūt iacob 7 impoſitis liberis ac cō
iugibus ſuis ſup camelos abiit: tulitq;
oēm ſubam ſuam 7 greges. 7 quicq̃d in
meſopotamia acq̃ſierat: pergens ad yſa/
ac patrem ſuum in terraz chanaan. Eo
tpe ierat laban ad tondendas oues ſuas 7 ra
chel furata eſt idola patris ſui. Noluitq;
iacob cōfiteri ſocero ſuo q ꝓ fugeret. Cū
q; abiſſet tam ipe q; oīa que iuris ſui
erant. 7 amne tranſmiſſo ꝓgeret contra
montē galaad. nunciatū eſt labā die ter
tio q fugeret iacob. Qui aſſumptis fra
tribꝫ ſuis: pſecut⁹ eſt eū diebꝫ ſeptē. 7 cō
prehendit eū in mōte galaad. Elicitq; ī
ſomnis dicentē ſibi dñm Caue ne quic
q̃ aſpere loq̃ris ꝫ iacob. Jā q; iacob extē
derat in mōte tabernaculū. Cūq; ille cō
ſecut⁹ fuiſſet eū cuz fribꝫ ſuis in eodem
monte galaad fixit tentoꝛiū. Et dixit ad
iacob: Quare ita egiſti: vt clā me abige
res filias meas quaſi captiuas gladio?
Cur iḡrante me fugere voluiſti: nec īdi
care mihi vt pſeq̃rer te cū gaudio 7 cāti
cis 7 tympanis 7 citharis? Nō es paſſus vt
oſculārer filios meos et filias. Stulte
opat⁹ es. Et nūc q̃dem valz man⁹ mea
reddere tibi malū ſz deꝰ ptis tui hēri di/
xit mihi: Caue ne loq̃ris ꝫ iacob quicq̃
duri⁹. Eſto. Ad tuos ire cupiebas. 7 de/
ſiderio erat tibi dom⁹ ptis tui: Cur fura
tus es deos meos? Rñdit iacob Q iſcio
te pfect⁹ fuiz: timui ne violenť auferes fi
lias tuas. Q aūt furti me arguis. apud
quēcunq; ineneris deos tuos: neceť co
ram fribus noſtris. Scrutare quicq̃d
tuoꝛum apud me ineneris auſer. Hec
dicens ignoꝛabat q rachel furata eſſet
idola. Ingreſſus itaq; laban tabernacu
lum iacob 7 lye et vtriuſq; famule. non

inuenit. Cũq; intrasset tẽtoriuz rachel: illa festinãs abscõdit idola subt' stramẽta cameli ⁊ sedit desup: scrutãtiq; oẽ tentoriũ ⁊ nihil iueniẽti ait: Ne iraſcat dñs me⁹ q; coram te assurgere neq; o· qz iuxta ꝓsuetudinem femiaꝝ nũc accidit mihi. Sic delusa sollicitudo q̃rentẽ ẽ. Tumẽsq; iacob· cũ iurgio ait: Quã ob culpam meã ⁊ ob qó pctm̃ meuz sic exarsisti post me ⁊ scrutat⁹ es oẽz suppellectilẽ meaz: Quid inueĩsti de cũcta suba dom⁹ tue: Pone h̃ coã fribꝫ meis ⁊ fribꝫ tuis: ⁊ iudicẽt iter me ⁊ te. Idcirco vigĩti annis fui tecũ: oues tue ⁊ capre steriles nõ fuerũt· arietes gregis tui nõ comedi: nec captũ a bestia ostidi tibi. Ego dãnũ oẽ requirebã· Quicq̃d furti pibat a me exigebas die noctuq; estu vrgebar et gelu: fugiebatq; somn⁹ ab oculis meis. Sicq; p vigĩti ãnos i domo tua seruiui tibi· q̃ttuordeciz ꝓ filiabꝫ ⁊ sex ꝓ gregibꝫ tuis. Immutasti q̃z mercedẽ meã decẽ vicibꝫ. Nisi deus ptis mei abraã ⁊ timor ysaac affuisset mihi· forsitã modo nudũ me dimisisses Afflictionẽ meã ⁊ labores manuũ mearũ respexit dñs· ⁊ arguit te hesri. Respondit ei laban: Filie mee ⁊ filij ⁊ greges tui ⁊ oĩa q̃ cernis mea sunt. Quid possuz facere filijs ⁊ nepotibꝫ meis: Veni g̃ ⁊ ineamus fedus· vt sit testioniũ iter me ⁊ te. Tulit itaq; iacob lapidẽ ⁊ erexit illũ i titulũ Dixitq; fribꝫ suis. Afferte lapides. Qui ꝓgregãtes feceũt tumuluz: comedeũtq; sup eũ. Quẽ vocauit labã tumulũ testiz ⁊ iacob aceruũ testionij· vtq; iuxta ꝓpietatẽ lĩgue sue. Dixitq; labã: Tumulus iste testiz erit iter me ⁊ te hodie. Et idcirco appellatũ ẽ nomẽ ei⁹ galaad· i· tumulus testiz. Et adiecit laban. Intueat⁹ ⁊ iudicet dñs iter nos qñ receſserim⁹ a nobis si afflixeris filias meas ⁊ si introduxeris alias vxores sup eas. Nullus sermõis nr̃i testiz ẽ absq; deo q̃ pñs respicit. Dixitq; rursus ad iacob. En tumul⁹ hic ⁊ lapis quẽ erexi: iter me ⁊ te testiz erit. Tumulus inq; iste ⁊ lapis sint i testioniuz si aut ego trãsiero illũ pgens ad te· aut tu pterieriz malũ mihi cogitans: Deus abraaz ⁊ de⁹ nachor iudicet ĩter nos: deus ptis eor. Jurauit g̃ iacob p timorẽ ptis sui ysaac: ĩmolatisq; victimis i mõte vocauit frẽs suos vt ederẽt panẽ. Qui cũ comedissẽt mãserũt ibi. Laban vo de nocte ꝓsurgẽs osculat⁹ est filios ⁊ filias suas· ⁊ bñdixit illis: reũsusq; ẽ in locũ suuz.

XXXII

Iacob aũt abijt i iti/nere q̃ cepat· fuerũtq; ei obuiã angeli dei. Quos cũ vidisset ait Castra dei sunt hec. Et appellauit nomẽ loci illi⁹ manaim· i· castra. Misit autez ⁊ nũcios añ se ad esau frẽm suũ i tra seyr· in regiõe edom pcepitq; eis dicẽs: sic loq̃mini dño meo esau. Hec dic frat⁹ tu⁹ iacob: Apud laban pegrinat⁹ suz ⁊ fui vsq; in pñtẽ die. Habeo boues ⁊ asinos et oues ⁊ fuos ⁊ ãcillas: mittoq; nũc legationẽ ad dñm meũ vt inueniã grãm in ꝓspectu tuo. Reũsiq; sũt nũcij ad iacob· dicẽtes: Venim⁹ ad esau frẽz tuũ· ⁊ ecce ꝑperat in occursuz tuũ cũ q̃dringentis viris. Timuit iacob valde ⁊ pterrit⁹ diuisit pplm q̃ secũ erat: greges q̃z ⁊ oues et boues ⁊ camelos i duas turmas· dicẽs Si venerit esau ad vnã turmã ⁊ pcusserit eã: alia turma q̃ reliq̃ est saluabit. Dixitq; iacob: De⁹ ptis mei abraã· ⁊ de⁹ patris mei ysaac· dñe q̃ dixisti mihi: reũtere i terrã tuã ⁊ i locũ natiuitatis tue· ⁊ benefaciã tibi· miserz suz cũctis miseratiõibꝫ tuis· ⁊ veritate tua quã explesti fuo tuo Jn baculo meo trãsiui iordanẽ istuz· et nunc cũ duabꝫ turmis regredior: Erue me ꝺ manu fris mei esau· q; valde euz timeo: ne forte veniẽs pcutiat mẽz cuz filijs. Tu locut⁹ es q; bñ faceres mihi: et dilatares semẽ meũ sic arenã marz· q̃ p̃ multitudie nũerari nõ põt. Cũq; dormisset ibi nocte illa· sepauit de his q̃ hẽbat mũera esau frĩ suo· capras ducẽtas· hircos viginti· oues ducẽtas· ⁊ arietes viginti· camelas fetas cũ pullis suis trigĩta· vaccas q̃dragĩta· ⁊ tauros vigĩti· asinas viginti· ⁊ pullos earum decem. Et misit p manꝰ fuoꝝ suorũ· singulos seorsum greges· dixitq; pueris suis: Anteite me: ⁊ sit spaciũ inter gregẽ ⁊ gregẽ.

Et ꝑcepit ꝓcori dicẽs: Si obuiũ habu
eris frẽm meũ eſau ⁊ interrogauerit te
cui⁹ es aut ꝙ vadis aut cui⁹ ſũt iſta ꝙ ſe
ꝗris: rñdebis: Serui tui iacob. Mune
ra miſit dño ſuo eſau: ipe ꝙz poſt nos ve
nit. Dixĩt dedit mãdata ſecũdo ⁊ tertio:
⁊ cũctis ꝙ ſeqbanꝰ greges dicẽs: Hiſdẽ
verb loqmini ad eſau cũ inueneritꝭ euz
⁊ addetꝭ: Ipe ꝙz ſuus tu⁹ iacob iter no
ſtrũ inſeqtur. Dixit enĩ: Placabo illum
mũeribꝫ ꝙ ꝓcedũt ⁊ poſtea videbo illuz.
Forſitan ꝓpitiabit mihi. Ꝓceſſerunt
itaqꝫ mũera añ eũ ipe vero mãſit nocte
illa in caſtris Cumqꝫ mature ſurrexiſſet
tulit duas vxores ſuas ⁊ totidẽ famlas
cũ vndeci filijs ⁊ trãſiuit vadũ iaboch.
Traductiſqꝫ oĩbꝫ ꝙ ad ſe ptinebãt man
ſit ſolus ⁊ ecce vir luctabat cuz eo vſqꝫ
mane. Qui cũ videret ꝙ euz ſupare nõ
poſſet: tetigit neruũ femorꝭ ei⁹ ⁊ ſtatim
emarcuit. Dixitqꝫ ad euz: Dimitte me
tam te niſi bñdixerꝭ mihi. Ait ḡ: Qõ eſt
nomẽ tibi? Rñdit: Jacob. At ille. Neq
ꝙz inqt iacob appellabit nomẽ tuũ ſz iſ
rael. Quia ſi cõtra deũ fortꝭ fuiſti ꝙntomagꝭ
cõ hoĩes ꝑualebꝭ? Interrogauit eum iacob
Dic mihi ꝙ appellarꝭ noĩe? Rñdit. Cur
ꝗris nomẽ meũ qõ ẽ mirabile? Et bñdi
xit ei in eodẽ loco. Vocauitqꝫ iacob no
cie ad faciẽ ⁊ ſalua facta ẽ aĩa mea. Orꝛ
exit ei ſtati ſol poſtqꝫ trãſgreſſus ẽ pha
nuel. Ipe vo claudicabat pede. Quã ob
cãm nõ comedũt neruũ filij iſrl ꝙ emar
cuit i femore iacob vſqꝫ in pñtez diẽ: eo
qꝫ tetigerit neruũ femorꝭ ei⁹ ⁊ obſtupu
lans fleuit: leuatiſqꝫ oculꝰ vidit mlieres
⁊ puulos eaꝝ ⁊ ait: Quid ſibi volũt iſti
⁊ ſi ad te ptineãt? Rñdit: Paruuli ſunt
qꝫ donauit mihi dꝰ ſuo tuo. Et aꝓxi
pinqntes ãcille ⁊ filij eaꝝ incuruati ſũt.
Acceſſit qꝫz lya cũ pueꝛꝭ ſuis ⁊ cũ ſilr ad
oꝛauerunt extremi ioſeph ⁊ rachel adoꝛa
uerunt. Dixitqꝫ eſau: Que nã ſunt iſte
turme ꝙs obuiã habui? Rñdit: Ut inue
niẽ grãm coꝛã dño meo. At ille ait: Ha
beo plꝰma fraꝛ mi: ſint tua tibi. Dixitqꝫ
iacob: Noli ita obſecro ſz ſi inueni grãz
in oculꝭ tuis: accipe munuſculũ de mani
bus meis. Sic enĩ vidi faciẽ tuã qſi vi
derim vultũ dei. Eſto mihi ꝓpitꝰ ⁊ ſuſci
pe bñdictõez quã attuli tibi ⁊ quã dona
uit mihi dꝰ tribuẽs oĩa. Vix frẽ cõpellẽ
te ſuſpiciẽs ait: Gradiamr̃ ſiꝰ eroqꝫ ſoci⁹
itinerꝭ tui. Dixitqꝫ iacob: Noſti dñe mi
ꝙ paruulos habeã teneros ⁊ oues ⁊ bo
ues fetas mecũ: qꝫs ſi plus in ambulan
do fecero laborare: morient vno die cun
cti greges. Ꝓcedat dñs me⁹ añ ſeruũ
ſuũ ⁊ ego ſeqr paulatĩ veſtigia ei⁹ ſic vi
dero puulos meos poſſe donec veniã ad
dñm meuz in ſeyr. Rñdit eſau: Ordo te
vt de pꝛlo ꝙ mecũ ẽ ſaltẽ ſocij remaneãt
vie tue. Nõ eſt inqt neceſſe: hoc vno tm̃
indigeo vt inueniã grãm i ꝓſpectu tuo
dñe mi. Reũſus eſt itaqꝫ illo die eſau iti
nere ꝙ venerat in ſeyr. Et iacob venit in
ſochot: vbi edificata domo ⁊ firis tento
rijs appellauit nomẽ loci illi⁹ ſochot i.
tabernacula. Trãſiuitqꝫ i ſalẽ vrbẽ ſichi
moꝝ ꝙ eſt in tra chanaan poſtqꝫ reũſus
eſt de meſopotamia ſyrie ⁊ hitauit iuxta
oppidũ emitqꝫ ptẽ agri in ꝙ fixerat tabꝰ
nacla a filijs emoꝛ pris ſichẽ cẽtũ agnis
⁊ erecto ibi altari: inuocauit ſuper illud
foꝛtiſſimũ deũ iſrl. XXXIIII

Egreſſa eſt autẽ dina filia lye vt
videret mulieres regiõis illi⁹.
Quã cũ videſſz ſichẽ filꝰ emoꝛ
euei ꝓceps tre illi⁹ adamauit eã et ra
puit ⁊ dormiuit cũ illa: vi o ꝓmes vir
ginẽ. Et ꝙglutinata ẽ aĩa eius cũ ea tri
ſtemqꝫ deliniuit blãditijs ⁊ pergens ad
emoꝛ ꝓtez ſuuz accipe inqt mihi puellã

hanc ꝓiugē. Qō cū audisset iacob absen
tib⁹ filijs ⁊ in pastu pecoꝝ occupatꝫ: silu
it donec rediret. Egresso autē emoꝛ pꝛe
sichem vt loq̄ret ad iacob·ecce filij eius
veniebāt de agro:auditoqꝫ qō acciderat
irati sunt valde:eo ꝙ fedam rē opat⁹ es/
set in isrl·⁊ violata filia iacob rē illicitaꝫ
ꝑpetrasset. Locut⁹ est itaqꝫ emoꝛ ad eos
Sichem filij mei adhęsit aīa filie vestre
Date eā illi vꝛoꝛē ⁊ iūgam⁹ vicissim cō/
nubia. Filias vras tradite nob·et filias
nras accipite·⁊ hītate nobiscuꝫ. Terra ī
ptāte vra est:exercete·negociamī ⁊ possi
dete eā. Dixⁱ ⁊ sichem ad pꝛem et ad frēs
ei⁹ ait: Jnueniā grāꝫ coꝛā vob ⁊ q̄cunqꝫ
statueritꝫ·dabo. Augete dotez·⁊ munera
postulate·⁊ libēter tribuā qō petieritis:
tm̄ date mihi puellā hāc vꝛoꝛez. Rn̄de/
rūt filij iacob:sichem ⁊ pr̄i ei⁹ in dolo:se/
uientes ob stupr̄ soꝛoꝛis: Nō possum⁹
facere qō petitꝫ:nec dare soꝛoꝛē nr̄aꝫ hoī
incircūciso qō illicituꝫ ⁊ nefarium est a/
pud nos. Dixⁱ in hoc valebim⁹ federari.
Si volueritꝫ esse fil'es nr̄i et circūcidat⁹
in vob oīs masculini sex⁹·tūc dabim⁹ et
accipiem⁹ mutuo filias vras ac nr̄as et
habitabim⁹ vobiscū·erimusqꝫ vn⁹ pp'l's
Si aūt circūcidi nolueritꝫ:tollem⁹ filiā
nr̄am ⁊ recedem⁹. Placuit oblatio eoꝝ
emoꝛ ⁊ sichem filio ei⁹: nec distulit ado/
lescens q̄n statiꝫ qō petebat⁹ expleret. Al/
mabat enī puellā valde·⁊ erat inclyt⁹ ī
oīi domo pr̄is sui. Jngressiqꝫ portā vr
bis locuti sunt ad pp'm. Viri isti pacifi/
ci sunt·⁊ volūt hītare nobiscū. Negociē
tur in terra ⁊ exerceāt eā:q̄ spatiosa ⁊ la/
ta cultoꝛibꝫ indiget. Filias eoꝝ accipiē⁹
vꝛoꝛes·⁊ nr̄as ill' dabimus. Vnuꝫ est q̄
differt⁹ tantū vnū. Si circūcidam⁹ ma
sculos nr̄os ritū gentꝫ imitātes·⁊ suba
eoꝝ ⁊ pecora ⁊ cūcta q̄ possidēt nr̄a erūt.
Tm̄ in hoc acq̄escam⁹ ⁊ hītātes fil'·vnū
efficiam⁹ pp'm. Assensiqꝫ sunt oēs:circū
cisis cūctꝫ maribꝫ. Et ecce die tertio q̄n
guissimus vulnerꝫ dolor ē·arreptis duo
filij iacob·symeon et leui frēs dine gla/
dijs·ingressi sunt vrbē ꝑfidēter:interfe
ctisqꝫ oībꝫ masculi·emoꝛ et sichem ꝑiter
necauerūt:tolleteqꝫ dinā de domo sich
em soꝛoꝛē suā. Quibꝫ egressis irruerūt
sup̄ occisos ceteri filij iacob·⁊ depopula/
ti sunt vrbez in vltionē stupꝛi:oues eoꝝ
⁊ armēta ⁊ asinos.cūctaqꝫ vastātes q̄ in
domibꝫ ⁊ in agris erāt :puulos q̄ꝫ eoꝝ ⁊
vꝛoꝛes duxerūt captiuas. Quibꝫ perpe
tratꝫ audacter· iacob dixit ad symeō ⁊ le
ui. Turbastis me·⁊ odiosuꝫ fecistis me
chananeis ⁊ pherezeis hītatoꝛibꝫ terre
hui⁹. Nos pauci sum⁹:illi ꝛegregati ꝑcu
tient me·⁊ delebꝛ ego ⁊ dom⁹ mea. Rn̄/
derūt. Nūq̄d vt scoꝛto abuti debuere so/
ꝛoꝛe nostra:

XXXV

Interea locut⁹ est d⁹ ad iacob.
Surge·⁊ ascēde bethel·⁊ habita
ibi faciꝫ altare dño q̄ appuit t̄ q̄n fugi/
ebas esau frēm tuū. Jacob ꝛo ꝙocata
oī domo sua·ait: Abiicite deos alienos
q̄ in medio vr̄i sunt ⁊ mūdamī:ac muta
te vestimēta vra. Surgite·⁊ ascēdam⁹ ī
bethel·vt faciam⁹ ibi altare dño q̄ exau/
diuit me ī die tribulatiōis mee·⁊ socius
fuit itineꝫ mei. Dederūt ḡ ei oēs deos
alienos q̄s hēbant·⁊ inaures q̄ erāt in
auribꝫ eoꝝ. Et ille infodit eas subt̄ tere/
binthū:q̄ ē post vrbē sichem. Cunqꝫ ꝑfe
cti eēnt·frꝛoꝛ dei iuasit oēs p circūituꝫ ci
uitates·⁊ nō sunt ausi ꝑsequ recedentes
Venit igit̄ iacob lucan q̄ est ī tra chana
an cogm̄eto bethel. Jpe ⁊ oīs pp'l's cū eo
Edificauitqꝫ ibi altare et appellauit no/
mē loci illi⁹ dom⁹ dei. Jbi enꝫ apparuit
ei d⁹ cū fugeret frēꝫ suū. Eodē tpe moꝛ
tua est debꝛa nutrix rebecce.⁊ sepulta ē
ad radices bethel subter quercū:vocatū
qꝫ est nomē loci illi⁹ querc⁹ fletus. Appa
ruit aūt itez deus iacob postqꝫ reuīsus ē
de mesopotamia syrie ⁊ benit ī bethel·bñ
dixitqꝫ ei dicens: Nō vocaberis vltra ia/
cob·sed isrl erit nomē tuum. Et appel/
lauit eum israel. Dixitqꝫ ei: Ego d⁹ oī/
poteus. Cresce ⁊ multiplicare:gentes ⁊
pp'i nationū ex te erūt. Reges de lūbis
tuis egredient̄: terrāqꝫ quā dedi abꝛaaꝫ
⁊ ysaac·dabo tibi ⁊ semini tuo post te Et
recessit ab eo. Jlle vero erexit tituluꝫ la
pideū·in loco quo locutus fuerat ei d⁹

libans ſup eū libamīa: ⁊ effundēs oleū vocanſq; nomē loci illi⁹ bethel. Egreſſuſ aūt inde venit verno tpe ad terrā q̄ ducit effratā. In q̄ cū parturiret rachel ob difficultatē part⁹ periclitari cepit. Dixit q; ei obſtetrix. Noli timere: qz ⁊ hūc habebis filiū. Egrediēte aūt aīa p dolore ⁊ imminēte iaz morte: vocauit nomē filij ſui benoni. i. fili⁹ doloris mei. Pr̄ vero appellauit eum beniamin. i. filius dextre Mortua eſt g̃ rachel ⁊ ſepulta eſt in via q̄ ducit effratā. hec ē bethleem. Erexitq; iacob titulū ſup ſepulcrū ei⁹. Hic eſt titulus monumēti rachel uſq; in p̃ntem diē. Egreſſus inō fixit tabernaculū trās turrē greg. Cūq; habitaret in illa regiōe abiit ruben ⁊ dormiuit cū bala ꝯcubina p̃is ſui. Qđ illū mīme latuit Erāt aūt filij iacob duodeciz. Filij lye p̃iogenit⁹ ruben ⁊ ſymeon ⁊ leui iudas ⁊ yſachar ⁊ zabulon. Filij rachel: ioſeph ⁊ beniamī Filij bale ancille rachel: dan ⁊ neptalim Filij zelpe ācille lye: gad ⁊ aſer. Hi ſūt filij iacob: q̄ nati ſunt ei ī meſopotamia ſyrie. Venit etiā ad yſaac p̃ez ſuuz ī mā grinat⁹ eſt abraaz ⁊ yſaac. Et cōpleti ſūt dies yſaac centū octogīta annoꝝ: ⁊ ſum ptuſq; etate mortu⁹ eſt ⁊ appoſit⁹ eſt populo ſuo ſenex ⁊ plen⁹ dieꝝ ⁊ ſepelierūt eum eſau ⁊ iacob filij ſui. XXXVI

Hec aūt ſunt generationes eſau ipe eſt edom. Eſau accepit vxores de filiabꝫ chanaan ada filiaz elom ethei ⁊ oolibama filiaz ane filij ſebeon euei. Baſemath q̄z filiā hiſmael ſoroz nabaioth. Pepit aūt ada eliphaz Baſemath genuit rahuel. Oolabama genuit iehus ⁊ ihelon ⁊ chore. Hi filij eſau q̄ nati ſunt ei ī terra chanaan. Tulit aūt eſau vxores ſuas ⁊ filios ⁊ filias et oēm aīam domus ſue ⁊ ſubaz ⁊ pecora ⁊ cūcta q̄ hr̄e poterat ī tra chanaā. ⁊ abiit in alterā regionē. receſſitq; a fratre ſuo iacob. Diuites enī erāt valde ⁊ ſil habitare nō poterāt. nec ſuſtinebat eos terra pegrinatiōis eoꝝ p multitudine gregū Habitauitq; eſau in mōte ſeyr: ipe eſt edom. Hec aūt ſunt generatōes eſau patris edom in mōte ſeyr ⁊ hec noīa filiorū ei⁹. Eliphaz fili⁹ ada: vxoris eſau. Raguhel q̄z fili⁹ baſemath vxoris eius. Fuerūtq; eliphaz filij: themā. omar. ſephua ⁊ gathan. ⁊ cenez ⁊ chore. Erat aūt thāna cōcubina eliphaz filij eſau: q̄ peperit ei amalech. Hi ſunt filij ada vxoꝛ eſau Filij autē rahuel: naath ⁊ zara. ſemma ⁊ meza. Hi filij baſemath vxoꝛ eſau. Iſti q̄z erant filij oolibama filie ane filij ſebeon vxoris eſau. q̄s genuit ei: iehus ⁊ ihelon ⁊ chore. Hi duces filiorum eſau. Filij eliphaz p̃iogeniti eſau. dux themā. dux omar. dux ſephua. dux cenez. dux chore. dux gathan. dux amalech. Hi filij eliphaz in terra edom. ⁊ hi filij ada. Hi q̄z filij rahuel filij eſau. Dux naath. dux zara. dux ſemma. dux meza. Hi aūt duces rahuel: in tra edom. Iſti filij baſemath vxoris eſau. Hi autē filij oolibama vxoris eſau. Dux iehuſ. dux ihelon. dux chore. Hi duces oolibama filie ane vxoris eſau. Iſti ſunt filij eſau. ⁊ hi duces eoꝝ. ipe ē edom. Iſti ſunt filij ſeyr horrei habitatores terre: lothan ⁊ ſobal ⁊ ſebeon ⁊ anan ⁊ diſon ⁊ eſer ⁊ diſan. Hi duces horrei filij ſeyr; ī terra edom. Facti ſunt autē filij lothan: horrei ⁊ eman. Erat autē ſoror lothan thāna. Et iſti filij ſobal: aluhan ⁊ maneeth ⁊ ebal ſephi ⁊ onan. Et hi filij ſebeon: achia ⁊ anā. Iſte eſt anan q̄ inuenit aq̄s calidas in ſolitudie: cum paſceret aſinas ſebeon patris ſui. Habuitq; filium diſan ⁊ filiam oolibama. Et iſti filij diſan: abdas ⁊ ieſban ⁊ iethran ⁊ charan. Hi quoq; filij eſer: balaam annan ⁊ zeuan ⁊ achan. Habuit autē filios diſan hus ⁊ aran. Hi duces horreorum. dux lothan. dux ſobal. dux ſebeon. dux ana. dux diſon. dux eſer. dux diſan. Iſti duces horreoꝝ qui imperauerūt in terra ſeyr. Reges autem qui regnauerūt in terra edom. anteq; haberēt regem filij iſrael. fuerunt hi. Balach filius beoꝝ: nomēq; vrbis ei⁹ denaba. Mortu⁹ eſt autē balach: ⁊ regnauit pro eo iobab filius zare de boſra. Cumq; mortu⁹ eſſet

Jobab regnauit ꝓ eo hʒsan de tra thæ/
manoꝝ. Hoc q̃z mortuo: regnauit ꝓ eo
adad fili⁹ badadi q̃ pcussit madiã in regi
one moab·⁊ nomẽ vrbis ei⁹ auith. Cũ
q̃z mortu⁹ esset adad:regnauit ꝓ eo sem
la de maserecha. Hoc q̃z mortuo regna/
uit ꝓ eo saul de fluuio rooboth. Cũq̃z et
hic obisset:successit in regnũ balanan fi
lius achobor. Jsto q̃z mortuo :regnauit
ꝓ eo adad:nomẽq̃z vrbi ei⁹ phou. Et ap/
pellabat vxor ei⁹ meeçabel filia matreth
filie miçaab. Hecq̃ noĩa ducũ esau in co
gnatõibꝫ ⁊ locis ⁊ vocabul' suis: dux thã
na· dux aluha· dux iethæth· dux oolliba/
ma·dux ela·dux phinon·dux çeneç· dux
thæman·dux mabsar·dux mabdiel·dux
hiram: Hi duces edom habitãtes i ter
ra imperij sui:ipe ẽ esau pr̃ idumeorum
Habitauit autem iacob in terra chana
an:in qua pr̃ suus ꝑegrinatus est :et hæ
sunt generationes eius. XXXVII
Joseph cũ sedecim eẽt ãnoꝝ pa
scebat gregẽ cum frib⁹ suis ad/
huc puer. Et erat cũ filijs bale
⁊ çelphæ vxorũ pr̃is sui:accusauitq̃z frẽs
suos apud pr̃em crimine pessimo Jsrael
autẽ diligebat ioseph sup oẽs filios:eo
q̃ in senectute genuisset eum. Fecitq̃z ei
tunicã polymitã. Videntes aũt frẽs eius
q̃ a pr̃e plus cunctis filijs amaret· odert
eũ:nec poterãt ei q̃cq̃z pacifice loq̃. Acci/
dit q̃z vt visus somniũ referret frib⁹ suis
q̃ cã maioris odij semiariũ fuit. Dixitq̃z
ioseph frib⁹ suis:Audite somniũ meum
q̃d vidi. Putabã nos ligare manipulos
in agro·⁊ q̃si surgere manipulũ meum
⁊ stare:vestrosq̃z manipulos circũstãtes
adorare manipulũ meũ. Rñderũt frẽs
ei⁹: Nũq̃d rex nr̃ eris: aut subijciemur
ditiõi tue: Hec ꝑ cã somnior atq̃ ꝛmo/
nũ:inuidie ⁊ odij fomitẽ mĩstrauit. Alli/
ud q̃z vidit somniũ q̃d narrãs frib⁹ ait:
Vidi ꝑ somniũ q̃si solẽ ⁊ lunam ⁊ stellas
vndecim adorare me. Qd cũ pr̃i suo et
frib⁹ retulisset:increpauit eũ pr̃ su⁹· ⁊ di
xit: Quid sibi vult hoc somniũ q̃d vidi/
sti: Nũ ego ⁊ mr̃ tua ⁊ frẽs tui adorabi/
mus te sup terrã: Jnuidebãt ei igitur
frẽs sui:pr̃ vero rẽ tacit⁹ ꝑsiderabat. Cũ
q̃z frẽs illi⁹ in pascẽdis gregib⁹ pr̃is mo
rarent' in sichẽ· dixit ad eum israel. Frẽs
tui pascũt oues in sichimis· veni mittã
te ad eos. Quo rñdẽte· pr̃o suo· ait: Ela
de ⁊ vide si cuncta ꝑspera sint erga frẽs
tuos ⁊ pecora·⁊ renũcia mihi quid agat'
Missus de valle hebrõ veit i sichem. In
uenitq̃z eũ vir errantẽ i agro·⁊ interroga/
uit q̃d q̃reret. At ille rñdit: Frẽs meos
q̃ro. Jndica mihi vbi pascãt gregES. Di
xitq̃z ei vir: Recesserunt de loco isto. Au
diui aũt eos dicẽtes: Eam⁹ in dothaim
Perrexit itaq̃z ioseph post frẽs suos ⁊ i/
uenit eos i dothaim. Qui cum vidissent
eũ ꝑcul:añq̃z accederet ad eos cogitaue
rũt illũ occidere·⁊ mutuo loq̃bant': Ec/
ce somniator venit. Venite occidamus
eũ:⁊ mittam⁹ in cisternã veterẽ· dicem⁹
q̃z fera pessima devorauit eũ·⁊ tũc appare
bit q̃d illi ꝓfint somnia sua. Audiẽs aũt
hæc ruben·nitebat' liberare eũ de manib⁹
eor·⁊ dicebat. Nõ interficiam⁹ aĩam ei⁹
nec effundam⁹ sanguinẽ:sed ꝓicite eũ in
cisternã veterẽ q̃ est i solitudie manusq̃z
vr̃as seruate innocias. Hoc autẽ dicebat
volens eripe eũ de manib⁹ eor·⁊ redde/
re pr̃i suo. Cõfestim igit' vt ꝓueĩt ad fra
tres suos·nudauerũt eum tunica talari
⁊ polymita:miserũtq̃z eum in cisternã ve/
terẽ q̃ nõ hẽbat aquã. Et sedẽtes vt co/
mederẽt panẽ viderũt hismaelitas via
tores venire de galaad·⁊ camelos eorum
portãtes aromata ⁊ resinã ⁊ stacten i e/
gyptum. Dixit g̃ iudas frib⁹ suis: Quid
nob ꝓdest si occiderim⁹ frẽm nr̃m·⁊ cela
uerim⁹ sanguinẽ ipi⁹: Melius ẽ vt ve
nundet' hismaelitis:⁊ man⁹ nr̃e nõ pollu
ant'. Frat' enim ⁊ caro nr̃a ẽ. Acqueuerũt frẽs
ꝛmõib⁹ illi⁹:⁊ ptereuntib⁹ madianitis ne/
gociatoribꝫ extrahẽtes eũ de cisterna vẽ
diderũt eũ hismaelitis vigiti argẽteis: q̃
duxerũt eũ i egyptum. Reuersusq̃z ruben ad
cisternã non inuenit puerũ:⁊ scissis vesti
bus ꝑgens ad frẽs suos ait: Puer non
cõparet·⁊ ego quo ibo: Tulerunt autem
tunicã eius·⁊ in sanguinẽ hœdi quem oc
ciderant tinxerunt: mittẽtes qui ferrẽt

ad pr̃em·⁊ dicer̃et: Hanc inuenim⁹ ·vi/
de vtrū tunica filij tui ſit an nō. Quam
cū cog̃uiſſet p̃·ait: Tunica filij mei eſt.
Fera peſſima comedit eum: beſtia deuora/
uit ioſeph. Sciſſiſq; veſtib· indutus ē
cilitio: lugens filiū ſuum ml̃to tpe. Con
gregatiq; aūt cūctiq; liber̃ ei⁹ vt lenir̃et do/
lorē p̃is: noluit ꝯſolatiōez accipe·ſzait:
Deſcēdam ad filiū meū lugēs ī infernū
Et illo pſeuerāte ī fletu: madianite vē/
diderunt ioſeph ī egypto·phutifari eu/
nucho pharaonis magiſtro militū.

Eodez tpe deſcē/ XXXVIII
dens iudas a frib̃ ſuis·diuertit
ad virū odollamiten noīe hirā
viditq; ibi filiā hūs chananei vocabulo
Sue. Et accepta vxore ingreſſus ē ad eā
Que cōcepit ⁊ pepit filiū· ⁊ vocauit no/
mē eius her. Rurſumq; ꝯcepto fetu na
tū filiū vocauit onan. Tertiū q̃q; peperit
quez appellauit ſela. Quo nato patere
vltra ceſſauit. Dedit aūt iudas vxorez
primogenito ſuo her· noīe thamar. Fuit
q̃q; her primogenit⁹ iude· nequā in ꝯſpectu
dñi· ⁊ iō ab eo occiſus eſt. Dixit ḡ iudas
ad onan filiū ſuum. Ingredere ad vxorē
fratris tui ⁊ ſociare illi vt ſuſcites ſemē
fratri tuo. Ille ſciēs nō naſci ſibi filios
introiens ad vxorē frīs ſui· ſemē funde/
bat ī terrā: ne liberi frīs noīe naſcerent.
Et idcirco ꝯcuſſit eū dñs: eo q; rez tete/
ſtabilem faceret. Quā obrez dixit iudas
thamar nurui ſue: Eſto vidua in domo
p̃is tui: donec creſcat ſela fili⁹ me⁹. Ti/
mebat enī ne ⁊ ipe moreret ſicut fratres
eius. Que abijt ⁊ habitauit ī domo pa/
tris ſui. Euolutis aūt ml̃tis ānis: mor
tua eſt Sue vxor iude. Qui poſt luctu
ꝯſolatiōe ſuſcepta· aſcēdebat ad tōſores
ouiū ſuaz ipe ⁊ hiras opilio gregū odol/
lamita in thānas. Nunciatumq; eſt tha
mar q; ſocer illi⁹ aſcēderet ī thānas: ad
tondēdas oues Que depoſitis viduitatiq;
veſtib· aſſumpſit teriſtrū· ⁊ mntato ha
bitu ſedit in biuio itineris qđ ducit thā/
nā: eo q; creuiſſet ſela ⁊ nō eū accepiſſet
maritū. Quā cū vidiſſet iudas ſuſpica/
tus eſt eē meretricē. Operuerat ei vul/
tum ſuum ne agnoſceret. Ingredien ſcđ
ad eā· ait: Dimitte me vt coeā tecū. Ne
ſciebat enī q; nurus ſua eēt. Qua rñdē
te· qđ dab̃ mihi vt fruaris ꝯcubitu meo·
dixit: Vittā tibi hedū de gregib̃. Rur/
ſumq; illa dicēte: patiar qđ vis ſi deder̃
mihi arraboñē donec mittas qđ pollice/
ris· ait iudas Quid tibi vis ꝑ arraboñe
dari: Rñdit: Annulū tuum ⁊ armillas et
baculū quez manu tenes. Ad vnuz igit̃
coitū ml̃r cōcepit· ⁊ ſurgēs abijt: depoſi/
toq; habitu quē ſumpſerat: induta ē vi
duitatiq; veſtib̃. Miſit aūt iudas hedū ꝑ
paſtorē ſuum odollamiten: vt recipet pi
gnus qđ dederat ml̃ieri. Qui cū nō in/
ueniſſet eā: interrogauit hoīes loci illi⁹.
Ubi eſt ml̃r q̃ ſedebat in biuio: Rñden
tib̃ cūctiq; nō fuit ī loco iſto meretrix· re/
uerſus ē ad iudā· ⁊ dixit ei: Nō inueni eaz
Viz ⁊ hoīes loci illi⁹ dixerūt mihi: nūq;
ſediſſe ibi ſcortū. Ait iudas: Habeat ſibi
Certe mēdacij arguere nos ſi pōt. Ego
miſi hedū quē ꝑmiſerā· ⁊ tu nō inueiſti
eā. Ecce aūt poſt tres mēſes nūciaueř
iude dicētes: Fornicata eſt thamar nu/
rus tua· ⁊ videt vterus illi⁹ intumeſce/
re. Dixitq; iudas: Producite eaz vt cō/
burat. Que cū ducer̃et ad penam: miſit
ad ſocerū ſuum dicens: De viro cui⁹ hec
ſunt· ꝯcepi. Cogſce cui⁹ ſit ānulus ⁊ ar/
milla ⁊ baculus. Qui agnitis mūeribus
ait: Juſtior me ē: q; nō tradidi eā ſela fi/
lio meo. Ultrā vltra nō cognouit eā. In
ſtāte aūt ptu apparuer̃t gemini ī vtero
atq; ī ipa effuſiōe īfantiū vn⁹ ꝓtulit ma
nū in q̃ obſtetrix ligauit coccinū dicēs:
Iſte egredier̃ ꝓior. Illo vo retrahente
manū: egreſſus ē alt̃. Dixitq; ml̃r: Qua
re diuiſa ē ꝑ te maceria: Et ob hāc
cām vocauit nomē ei⁹ phares. Poſtea
egreſſus ē frater ei⁹ ī cui⁹ ꝑ manū erat coc/
cinū· quē appellauit ẓaram. XXXIX

Ioſeph ductꝰ eſt ī egyptū:
emitq; eū phutifar eunuchus
pharaōis p̃ceps exercitꝰ sui·
vir egyptiꝰ de manu hiſmaelitaz: a quib̃
ꝓductꝰ erat. Fuitq; dñs cū eo· ⁊ erat vir
in cūctis ꝓſpere agens. Habitauitq; in

domo dñi sui: qui optīe nouerat dñz eē
cū eo. ⁊ oīa q̄ gereret ab eo dirigi ī maū
illi⁹. Inueītqꝫ ioseph grāz corā dño suo
⁊ mīstrabat ei. A q̄ p̄posit⁹ oīb⁹ guberna
bat creditā sibi domū: ⁊ vniūsa q̄ ei tra-
dita fuerāt. Bñdixitqꝫ dñs domui egy-
ptij ꝓpter ioseph: ⁊ mltiplicauit tā ī edi
bus q̄ꝫ in agris cūctaꝫ ei⁹ subaꝫ. Nec q̄c-
q̄ꝫ aliud nouerat: nisi panē quo vescebat̄
Erat aūt ioseph pulcra facie et decorus
aspectu. Post mltos itaqꝫ dies: iniecit
dña sua oculos suos ī ioseph ⁊ ait: Dor
mi mecū. Qui neq̄q̄ꝫ acquiescēs opi ne
fario. dixit ad eā. Ecce dñs me⁹ oīb⁹ mi
hi traditꝫ. ignorat q̄d hēat in domo sua:
nec quicq̄ꝫ est q̄d nō in mea sit ptāte: vl
nō tradiderit mihi. p̄ter te q̄ vxor ei⁹ es
Quō ḡ possuꝫ hoc malū facere: ⁊ peccare
in dñm meū? Huiuscemodi v̄bis ꝑ sin
gulos dies loq̄bant̄. ⁊ mlr molesta erat
adolescēti. ⁊ ille recusabat stupruꝫ. Acci-
dit aūt q̄dā die vt ītraret ioseph domuꝫ
⁊ opis q̄ ꝓpiā absqꝫ arbitris faceret. ⁊ illa
app̄hensa lacinia vestimēti eius diceret
Dormi mecū. Qui relicto ī manu eius
pallio fugit. ⁊ egressus ē foras. Cūqꝫ vi
disset mlr vestē in manib⁹ suis. ⁊ se eē cō
temptā: vocauit ad se hoīes dom⁹ sue. et
ait ad eos: En ītroduxit virū hebreū: vt
illuderet nob. Ingressus est ad me vt
coiret mecū. Cunqꝫ ego succlamassem ⁊
audisset vocē meā: reliq̄t palliū q̄d tene
bā. ⁊ fugit foras. In argumentū ḡ fidei
retētuꝫ palliū oñdit marito reūtenti do
mū. ⁊ ait: Ingressus ē ad me ſu⁹ hebre⁹
quē adduxisti. vt illuderet mihi. Cunqꝫ
audisset me clamare: reliq̄t palliū q̄d te
nebā: ⁊ fugit foras. His auditꝫ dñs ⁊ ni
miū credulus v̄bis ꝯiugis irat⁹ est val
de. tradiditqꝫ ioseph in carcerē vbi vin-
cti regꝫ custodiebant̄. ⁊ erat ibi clausus.
Fuit aūt dñs cū ioseph ⁊ misert⁹ ē illi⁹.
⁊ dedit ei grām in ꝯspectu principis car
ceris. Qui tradidit in manu illi⁹ vniū-
sos vinctos q̄ in custodia tenebant̄ ⁊ q̄c
quid fiebat sub ip̄o erat: nec nouerat ali
quid cūctis ei creditis Dñs enī erat cū
illo: ⁊ oīa opa ei⁹ dirigebat. XL.

His itaqꝫ gestis accidit vt pecca-
rent duo eunuchi. pīcerna regꝫ
egypti ⁊ pistor. dño suo. Iratus
qꝫ ꝯtra eos pharao. naꝫ alter pincernis
p̄erat. alter pistorib⁹. misit eos in carce-
rem principis militu⁹. in quo erat vin-
ctus ⁊ ioseph. At custos carcerꝫ tradidit
eos ioseph: q̄ ⁊ ministrabat eis. Aliquā-
tulū tp̄is fluxerat: ⁊ illi in custodia tene
bant̄. Viderūtqꝫ ābo somniū nocte vna
iuxta interp̄tationeꝫ ꝯgruaꝫ sibi. Ad q̄s
cū ītroijsset ioseph mane ⁊ vidisset eos
tristes sciscitat⁹ est dicēs: Cur tristior ē
hodie solito facies vr̄a? Qui rñderunt.
Somniū vidim⁹. ⁊ non est q̄ interp̄tet̄
nob. Dixitqꝫ ad eos ioseph. Nunq̄d nō
dei est interp̄tatio? Referte mihi q̄d vi-
deritꝫ. Narrauit prior p̄posit⁹ pincernaꝝ
somniū suū. Videbā corā me vitez in q̄
erāt tres ꝓpagines crescere paulatiz in
gēmas. ⁊ post flores vuas maturescere.
calicēqꝫ pharaonis ī manu mea. Tuli ḡ
vuas ⁊ exp̄ssi in calicē quē tenebā. ⁊ tra-
didi poculum pharaoni. Rñdit ioseph:
Hec est interp̄tatio somnij. Tres ꝓpagi
nes: tres adhuc dies sunt. post q̄s recor
dabitur pharao ministerij tui. ⁊ restitu-
et te in gradū pristinū: dabisqꝫ ei calicez
iuxta officiū tuū sicut añ facere ꝯsueue-
ras. Tm̄ memēto mei cū tibi bñ fuerit
⁊ facies mecū misericordiā vt suggeras
pharaoni vt educat me de isto carcere.
qꝛ furtī sublat⁹ suꝫ de t̄ra hebreoꝝ. ⁊ hic
innocēs ī lacū missus suꝫ. Vidēs pistoꝝ
mgr̄ q̄ prudēter somniū dissoluissꝫ. ait:
Et ego vidi somniū q̄ tria canistra fari
ne hr̄ez sup caput meū: ⁊ ī vno canistro
q̄d erat excelsi⁹ portare me putabaꝫ oēs
cibos q̄ fiūt arte pistoria: auesqꝫ comede
re ex eo. Rñdit ioseph. Hec est interp̄ta
tio somnij. Tria canistra tres adhuc di-
es sūt post quos auferet pharao caput
tuū: ac suspendet te in cruce ⁊ lacerabūt
volucres carnes tuas. Exinde dies ter-
tius nataliti⁹ pharaonis erat. Qui faci
ens grande cōuiuiuꝫ pueris suis: recor
dat⁹ ē inter epulas mgr̄i pincernaꝝ ⁊ pi
stoꝝ prīcipis: restituitqꝫ alteꝝ in locum

sūū vt porrigeret ei poculū·alterꝫ suspē/
dit ī patibulo:vt ꝓiectorꝫ veritas ꝓbare
tur.Et tñ succedētibꝫ ꝓsperis:ꝑpositus
pincernarꝫ oblitus est interpretis sui.

Post duos ānos vidit pharao somnium.Putabat se
stare sup fluuiuꝫ de q̄ ascēdebāt
septē bues pulcre ⁊ crasse nīs ⁊ pascebā
tur in locꝫ paluſtribꝫ Alie q̄z septē emer
gebāt de flumine fede ꝓfectecꝫ macie·et
pascebant in ipa amnis ripa in locis vi
rentibꝫ:deuorauerūtcꝫ eas q̄z mira spe/
cies ⁊ habitudo corporꝫ erat Expgefact⁹
pharao rursuꝫ dormiuit·⁊ vidit alteruꝫ
somniū.Septē spice pullulabāt in cul
mo vno plene atꝫ formose:alie q̄z totidē
spice tenues·⁊ pcusse vredine orientē
deuorātes oēz priorꝫ pulcritudinē.Eui/
gilans pharao p⁹ quietez·⁊ facto mane
pauore pterrit⁹ misit ad oēs cōiectores
egypti·cūctosqꝫ sapiētes:⁊ accersitꝫ nar
rauit somniū.nec erat q̄ interptaretur.
Tūc demū remiscēs mḡr pincernarꝫ ait
Cōfiteor pctm̄ meū.Irat⁹ rex huius suis
me ⁊ mḡm pistorꝫ retrudi iussit ī carce
rē pncipis militū:vbi vna nocte vterqꝫ
vidim⁹ somniū ꝑsagiuꝫ fuforꝫ.Erat ibi
puer hebre⁹ eiusdē ducꝫ militū famulus
cui narrātes somnia·audiuim⁹ q̄cq̄d po
stea rei ꝓbauit euētus.Ego ei redditus
suꝫ officio meo·⁊ ille suspensus ē ī cruce
Porro ad regē impiū eductū de carce
re ioseph totōderūt·ac veste mutata ob
tulerūt ei.Cui ille ait:Audidi sōnia nec ē
q̄ edisserat·q̄ audiui te sapiētissime con
icere.Rñdit ioseph:Absqꝫ me de⁹ rñde
bit ꝓspera pharaōi.Narrauit ḡ pharao
q̄ viderat.Putabā me stare sup ripam
flumīs·⁊ septē bues de amne ascēdere
pulcras nīs ⁊ obesis carnibꝫ:q̄ in pastu
paludis virecta carpebāt.Et ecce has se
q̄bant alie septē bues ītantū deformes
⁊ macilēte vt nunq̄ tales in tra egypti
viderim.Que deuoratꝫ ⁊ ꝓsūptis priori
bus·nullū saturitatis dedere vestigiū sz
fili macie ⁊ squalore horrebāt.Euigilās
rursus sopre dēpssus vidi somniū:Se
ptem spice pullulabāt ī culmo vno ple/
ne atcꝫ pulcerrime:Alie q̄z septē tenues
⁊ pcusse vredine·orientē e stipula q̄ pri
orū pulcritudinē deuorauerūt.Narraui
ꝓiectoribꝫ somniū:⁊ nēo est q̄ edisserat.
Rñdit ioseph:Somniū regis vnū est:
Que facturus ē de⁹ oñdit pharaōi:Se
ptem bues pulcre ⁊ septez spice plene·
septē vbertatꝫ anni sunt:eandemqꝫ vim
somnij cōprēndūt.Septē q̄z bues te/
nues atꝫ macilēte q̄ ascēderūt post eas·
⁊ septē spice tenues ⁊ vento vrēte pcus/
se·septē āni venture sunt famis:q̄ hoc or
dine cōplebunt.Ecce septē āni venient
fertilitatꝫ magne ī vniūsa tra egypti q̄s
sequent septē āni alij tante sterilitatis:
vt obliuiōi tradat cūcta retro abūdātia
Cōsumptura ē enī fames oēm terrāz·⁊
vbertatꝫ magnitudinē ꝑditura est iopie
magnitudo.Qđ aūt vidisti secūdo·ad
eandez rē ptinēs somniū:firmitatꝫ indi
ciū est:eo q̄ fiat ⁊mo dei ⁊ velociꝰ imple/
atur.Nūc ḡ puideat rex virū sapientē ⁊
industriū ⁊ ꝓficiat eū terre egypti q̄ cō/
stituat ꝓpositos p cūctas regiōes·⁊ q̄n
tā ptez fructuū·p septē ānos fertilitatꝫ
q̄ iā nūc futuri sunt·congreget ī horrea·et
oīe frumētū sub pharaōis ptāte cōda
tur:fuetqꝫ in vrbibꝫ ꝓparet fuge septē
annorꝫ fami·q̄ oppressura ē egyptū:⁊ nō
cōsumet terra inopia.Placuit pharaōi
cōsiliū:⁊ cūctis ministris ei⁹.Locutusqꝫ est
ad eos:Nūquid inuenire poterim⁹ talē virum
qui spū dei plen⁹ sit:Dixit ḡ ad ioseph:
Quia oñdit tibi deus oīa q̄ locutus es
nunq̄d sapientiorē ⁊ cōsilem tui inuenire
potero:Tu eris sup domuz meam·⁊ ad
tui oris impiū cūct⁹ ꝑplis obediet.Uno
tñ regni solio ꝓcedam te.Dixitcꝫ rur/
sum pharao ad ioseph:Ecce cōstitui te
sup vniuersam terram egypti.Tulitcꝫ
annulū de manu sua ⁊ dedit eū in manu
eius·vestiuitcꝫ euꝫ stola byssina:⁊ collo
torquem aureā circūposuit.Fecitcꝫ euꝫ
ascēdere sup currū suuz secundū clamā
te ꝓcone:vt oēs coram eo genuflecterent
⁊ ꝓpositus esse scirent vniūse tre egypti
Dixit q̄z rex egypti ad ioseph:Ego sum
pharao.Absqꝫ tuo impio non mouebit

q̃sq̃ manũ aut pedez in oĩ terra egypti.
Vertitq̃ nomẽ ei⁹. ⁊ vocauit eũ lingua
egyptiaca. saluatorẽ mũdi. Deditq̃ illi
vxorẽ: assenec filiã phutifaris sacerdot⁹
heliopoleos. Egressus ẽ itaq̃ ioseph ad
terrã egypti. Trigĩta annoꝝ erat qñ ste
tit ĩ ꝯspectu reg⁹ pharaõis ⁊ circumiuit
oẽs regiões egypti. Venitq̃ fertilitas
septẽ ãnoꝝ. ⁊ ĩ manipulos redacte sege
tes ꝯgregate sũt in horrea egypti. Oĩs
etiã frugũ abũdãtia in singul' vrbib⁹ cõ
dita est. Tãtaq̃ fuit abũdãtia tritici. vt
arene maris coeq̃ret ⁊ copia mẽsurã ex
cederet. Natiq̃ sunt ioseph filij duo añ
q̃ veniret fames q̃s pepit ei assenes filia
phutifaris sacerdot⁹ heliopoleos. Voca
uitq̃ nomẽ prĩogeniti manasses dicẽs:
Obliuisci me fecit de⁹ oĩm laboꝝ meoꝝ.
⁊ dom⁹ pr̃is mei. Nomẽ q̃z secũdi appel
lauit effraim dicẽs: Crescere me fec̃ de⁹
in terra pauptat⁹ mee. Igit̃ trãsactis se
ptẽ vbertat⁹ ãnis q̃ fuerãt ĩ egypto: cepe
rũt venire septẽ ãni inopie. q̃s p̃dixerat
ioseph. ⁊ in vniuso orbe fames p̃ualuit.
In cuncta etiã terra egypti fames erat
Qua esuriẽte clamauit ppl's ad pharao
nẽ. alimẽta petẽs. Quib⁹ ille rñdit. Ite
ad ioseph. ⁊ q̃cq̃d ipe vob dixerit. facite.
Crescebat aũt q̃tidie fames ĩ oĩ t̃ra. ape
ruitq̃ ioseph vniuſa horrea ⁊ vendebat
egyptijs. Nã ⁊ illos oppresserat fames.
Oẽsq̃ ꝓuincie veniebãt ĩ egyptuz vt e
merẽt escas. ⁊ malũ inopie temperarẽt.

Audiens aũt iacob q̃ XLII
alimẽta venderent̃ ĩ egypto di
xit filijs suis: Quare negligit⁹?
Audiui q̃ triticũ venũdet̃ ĩ egypto. De
scendite ⁊ emite nob̃ necessaria. vt possi
mus viuere. ⁊ nõ ꝯsumam̃ inopia. De
scẽdentes igit̃ frẽs ioseph decẽ. vt eme
rent frumẽta ĩ egypto. beniamin domi
retẽto a iacob q̃ dixerat frib⁹ ei⁹: ne for
te in itinere q̃cq̃ patiat̃ mali: ĩgressi sũt
terrã egypti cũ alijs q̃ pgebãt ad emen
dũ. Erat aũt fames ĩ terra chanaan. et
ioseph erat prĩceps ĩ terra egypti: atz ad
eius nutũ frumẽta ppl'is vendebantur.
Cunq̃ adorassent eũ frẽs sui ⁊ agnouisset
eos. q̃si ad alienos duri⁹ loq̃bat̃. Inter
rogans eos. Vñ venistis? Qui rñderũt
de terra chanaan: vt emamus victui ne
cessaria. Et tñ frẽs ipe cog̃scens: non est
cognit⁹ ab eis. Recordatusq̃ somnioꝝ
q̃ aliqñ viderat ait ad eos: Exploratores
estis: vt videat⁹ infirmiora terre venist⁹
Qui dixerũt: Nõ est ita dñe: sz s̃ui tui ve
nerũt vt emerẽt cibos. Oẽs filij vni⁹ vi
ri sum⁹. Pacifici venimus: nec q̃cq̃ fa
muli tui machinant̃ mali. Quib⁹ ille re
spondit. Aliter ẽ. Immunita t̃re h⁹ ꝯsi
derare venistis. At illi dixert̃: Duodeciz
inq̃unt frẽs s̃ui tui sumus: filij viri vni
us ĩ terra chanaan. Minim⁹ cũ pr̃e nr̃o
est: alius nõ ẽ sup̃. Hoc ẽ ait q̃d locutus
sum: Exploratores est⁹. Jã nũc exp̃imẽ
tũ vr̃i capiã. Per salutẽ pharaõis nõ e
grediemi hinc donec veniat frater vr̃ mi
nimus. Mittite ex vob̃ vnuz ⁊ adducat
eũ. vos aũt erit⁹ in vincul' donec ꝓbent̃
q̃ dixistis. vtrũ vera an falsa sint. Alioq̃n
p̃ salutem pharaõis exploratores estis.
Tradidit g̃ illos custodie trib⁹ diebus.
Die aũt tertio educt⁹ de carcere ait: Fa
cite q̃ dixi. ⁊ viuetis. Deũ ei timeo. Si
pacifici est⁹ frater vr̃ vn⁹ liget̃ ĩ carcere:
vos aũt abite. ⁊ ferte frumẽta q̃ emistis
in domos vr̃as. ⁊ frẽm vr̃m minimũ ad
me adducite: vt possim vr̃os ꝓbare ser
mones. ⁊ nõ moriamini. Fecerũt vt di
xerat. ⁊ locuti sunt ad inuicẽ. Merito h̃
patim̃: q̃z peccauim⁹ in frẽm nr̃m viden
tes ãgustias aĩe illi⁹. dũ dep̃caret̃ nos et
nõ audiuim⁹: idcirco venit sup̃ nos ista
tribulatõ. E q̃b⁹ vnus ruben ait. Nũq̃d
nõ dixi vob̃. nolite peccare in pueꝝ. ⁊ nõ
audistis me? En sanguis ei⁹ exq̃rit̃: Ne
sciebat eni q̃ intelligeret ioseph: eo q̃ p̃
interp̃tez loq̃ret̃ ad eos. Auertitq̃ se pa
rump̃ ⁊ fleuit. ⁊ reuſus locut⁹ ẽ ad eos.
Tollensq̃ simeon ⁊ ligans illis p̃senti
bus. iussit mĩstris vt ĩplerẽt eoꝝ saccos
tritico ⁊ reponerẽt pecunias singuloꝝ ĩ
saccul' suis: dat⁹ sup̃ cibarijs ĩ via. Qui
fecerũt ita. At illi portãtes frumenta in
asinis suis ꝓfecti sunt. Aptoq̃ vn⁹ sac
co vt daret iumẽto pabulũ in diuſorio.

cõtemplat⁹ pecuniã in ore ſacculi: dixit
fribꝫ ſuis: Reddita ẽ mihi pecunia. En
habeẽ in ſacco. Et obſtupefacti turbati⁹
q; mutuo dixerũt. Quid nam ẽ iſ qđ fe
cit nob⁹ de⁹? Veneruntq; ad iacob patrẽ ſu
uz in terra chanaan: & narrauerũt ei oĩa
q̃ accidiſſent ſibi dicẽtes: Locut⁹ eſt no⁹
bis dñs tre. dure. & putauit nos explo⁹
ratores eẽ puincie. Cui rñdim⁹. Pacifi
ci ſum⁹. necvllas moliñ inſidias. Duo
decim frẽs vno pre geniti ſum⁹: vnus
nõ eſt ſup: minim⁹ cũ pre nro eſt in ter⁹
ra chanaan. Qui ait nob⁹: Sic ꝓbabo q;
pacifici ſitis. Frem vrm vnũ dimittite
apud me. & cibaria domib⁹ vris neceſſa
ria ſumite & abite. Fremq; vrm mimũ
adducite ad me. vt ſciã q; nõ ſitis explo
ratores. & iſtũ q̃ teneẽ in vinculis recipe
poſſit⁹ ac deinceps q̃ vult⁹ emẽdi hẽatis
lniam. His dictis cũ frumẽta effunde⁹
rẽt. ſinguli reppererũt in ore ſaccor liga
tas pecunias. extritiſq; ſimul oĩb⁹ dixit
pẽ iacob: Abſq; liberis me eẽ feciſt⁹: Jo
ſeph nõ eſt ſup: ſymeon teneẽ in vincu
lis. & beniamin auferetis. In me iſ oĩa
mala reciderunt. Cui rñdit ruben: Du
os filios meos interfice: ſi nõ reduxero il⁹
lũ tibi. Trade illũ i manu mea. & ego eũ
tibi reſtituã. At ille: Nõ deſcẽdet inq̃t fi
lius me⁹ vobiſcũ. Frater eius mortuus
eſt & ipſe ſolus remãſit. Si q̃d ei aduer
ſitat⁹ acciderit in tra ad quã pgitis: dedu
cetis canos meos cũ dolore ad inferos:

Interim fames oẽm XLIII
terrã vehemẽter ꝑmebat: ꝓſum
ptiſq; cibis q̃s ex egypto detule
rãt. dixit iacob ad filios ſuos: Reuerti⁹
mini & emite nob⁹ paurillum eſcar. Rñ
dit iudas. Denũciauit nob⁹ vir ille ſb at
teſtatiõe iuriſiurãdi dicẽs: Nõ videbi⁹
faciẽ meã: niſi frem vrm mimũ addure
ritis vobiſcũ. Si g̃ vis eũ mittere nobi
ſcũ pgem⁹ parit & emem⁹ tibi nãria: ſi
aũt nõ vis nõ ibim⁹. Dixit enim vt ſepe dixi
mus. denũciauit nob⁹ dicẽs: Nõ videbi
tis faciẽ meã abſq; fratre vro minimo:
Dixit eis iſrl: In meã iſ feciſtis miſeriã
vt idicaret⁹ ei & aliũ hre vos frem. At il⁹
li rñderũt Interrogauit nos hõ ꝓ ordinẽ
nãm pgeniẽ. ſi pr̃ viueret. ſi haberem⁹
frẽz. Et nos rñdim⁹ ei ꝓ ſequẽter: iurta
id qđ fuerat ſciſcitat⁹. Nũq̃d ſcire pota⁹
m⁹ q; dictur⁹ eẽt. adducite frem vrm vo
biſcum: Judas q̃z dixit pri ſuo: Mitte
puerũ mecũ vt pficiſcamr̃ & poſſimus vi
uer ne moriam̃ nos & puuli nri: Ego ſu
ſcipio puerũ: de manu mea requre illum
Niſi reduxero & reddidero eũ tibi: ero pec
cati re⁹ i te oĩ tpe. Si nõ interceſſiſſz dila
tio: iam vice alta venſſem⁹. Igit⁹ iſrl pr̃
eor dixit ad eos: Si ſic nce ẽ: facite qđ
vult⁹. Sumite de optĩs tre frugib⁹ ter⁹
ſis vris. & ꝓferte viro munera: modicũ
reſine & mell & ſtorac⁹ ſtactes & terebinthi
& amygdalar. Pecuniãq; duplicẽ ferte
vobiſcũ. & illã quã inueniſt⁹ in ſaccis re
portate: ne forte errore factũ ſit. Sed et
frem vrm tollite. & ite ad virũ. Deus aũt
meus oĩpotẽs faciat vob⁹ eũ placabilem
& remittat vobiſcũ fratrẽ vrm quẽ tenz
invinculis & hũc beniamin: Ego aũt q̃ſi
orbat⁹ abſq; liberis ero. Tulerũt g̃ viri
munera: & pecuniã duplicẽ & beniamin:
deſcenderũt in egyptũ & ſteterũt coram io
ſeph. Quos cũ ille vidiſſet & beniamĩ ſi
mul. ꝑcepit diſpenſatori domus ſue di⁹
cens: Introduc viros domuz. & occide
victimas & inſtrue cõuiuium: qm̃ hodie
mecũ ſunt comeſturi meridie. Fecit ille
quod ſibi fuerat imꝑatũ & introduxit vi⁹
ros domũ. Ibiq; extriti dixerũt mutuo
Propt⁹ pecuniã quã retulim⁹ ꝓius i ſac
cis nris. intoducti ſum⁹: vt deuoluat in
noſ calũniã. & violẽter ſubiiciat ſibi nos
& nos & aſinos nros. Quãobrẽ i ipis fo
ribꝫ accedẽtes ad diſpẽſatorẽ. locuti ſũt
Oram⁹ dñe vt audias noſ: Jã añ deſcẽ
dim⁹ vt emẽm⁹ eſcas: q̃b⁹ ẽpt⁹ cũ vẽiſſe
m⁹ ad diuſoriũ: apuim⁹ ſaccoſ nros: & i⁹
uenim⁹ pecuniã i ore ſaccor: quã nũc eo
dẽ pdere repertauim⁹. Oz & aliõ attu⁹
lim⁹ argẽtũ: vt emam⁹ q̃ nob⁹ nãria ſũt
Nõ ẽ in nra ꝓſcia: q̃s poſuerit eã in mar
ſupijs nris. At ille rñdit: Pax vobiſcuz
nolite timere. Deus vr & deus pris vri
dedit vob⁹ theſauros in ſacc⁹ vris. Nam

pecuniam quā dedistis mihi. ꝓbatā ego
habeo: Eduxitq; ad eos symeon. Et in-
troductis domū. attulit aquā. ⁊ lauerūt
pedes suos: deditq; pabulū asinis eoꝝ.
Illi vo parabāt mūera: donec ingrede
ret ioseph meridie: Audierāt enī ꝙ ibi
comesturi essent panē. Igit ingressus ē
ioseph domū suā: obtulerūtq; ei mūera.
tenētes in manib suis. ⁊ adorauerunt
ꝓni in t̄rā. At ille clemēter resalutatis
eis int̄rogauit eos dicēs: Sanꝰ ne est
pr̄ vr̄ senex: de q̄ dixeratis mihi? Adhuc
viuit? Qui rn̄derūt. Sospes ē ſuus tu
us pr̄ nr̄. Adhuc viuit. Et īcuruati ado
rauerūt eū. Attollēs āt ioseph oculos:
vidit beniamin frēm suū vterinū. ⁊ ait:
Iste est frat̄ vr̄ ꝑuulus de q̄ dixerat̄ mi
hi? Et rursuz: Deus inq̄t miſat̄ tui fili
mi. Festinauitq; ī domū qꝛ cōmota fue
rāt viscera eius sup̄ fratre suo ⁊ erūpe-
bāt lachryme ⁊ introiēs cubiculū fleuit
Rursumq; lota facie egressus: cōtinuit
se. ⁊ ait: Ponite panes: Quib apposit̄
seorsuz ioseph. ⁊ seorsuz frīb. egyptijs
q̄z q̄ vescebant̄ simul seorsum. Illicituz
est eī egyptijs comedere cū hebreis: ⁊ ꝓ
phanū putāt huiuscemōi ꝯuiuiū: sede-
rūt corā eo. prīogenitꝰ iuxta prīogenita
sua. ⁊ mīmꝰ iuxta etatē suā. Et mirabā
tur nimis: sūpt̄ ꝑtib q̄s ab eo accepāt.
Maiorq; ꝑs venit beniamin: ita vt q̄nq;
ꝑtib excederet. Biberuntq; ⁊ inebriati
sunt cum eo. XLIIII

Precepit aūt ioseph dispēsato-
ri domus sue dicēs: Imple sac
cos eoꝝ frumēto q̄ntū pn̄t cape
re ⁊ pone pecuniā singuloꝝ in sūmitate
sacci. Cyphū aūt meū argēteū ⁊ p̄cium
qd̄ dedit tritici: pone in ore sacci iunioꝝ.
Factumq; est ita. Et orto mane. dimis-
si sunt cū asinis suis. Jāq; vrbē exierāt
⁊ ꝓcesserāt paululū. Tūc ioseph accersi
to dispēsatore domus ait: Surge inq̄t
⁊ ꝑseq̄re viros. ⁊ app̄hēsis dicito: Qua
re reddidistis malum ꝓ bono? Cyphus
quē furati estis: ipe est in quo bibit dn̄s
meꝰ ⁊ in q̄ augurari solet. Pessimā rez
fecistis. Fecit ille vt iusserat: ⁊ app̄hēsis
per ordinē locutus est: Qui rn̄derunt:
Quare sic loq̄tur dn̄s nr̄ vt serui tui tā
tū flagitij ꝯmiserint? Pecuniā quā in-
uenimus in summitate saccoꝝ reporta-
uimꝰ ad te de terra chanaan. Et qūo cō
sequēs est. vt furati simus de domo dn̄i
tui aurū vel argentuz. Apud quēcunq;
fuerit inuentū seruoꝝ tuoꝝ qd̄ queris.
moriat̄: ⁊ nos erimus serui dn̄i nostri.
Qui dixit eis: Fiat iuxta vestrā senten-
tiā. Apud quēcūq; fuerit inuentū: ipse
sit seruus meus: vos autem eritis īno-
xij. Itaq; festinato deponentes in terraz
saccos: apuerunt singuli. Quos scruta
tus incipiēs a maiore vsq; ad mīmum:
inuenit cyphū in sacco beniamin. At il-
li scissis vestib. oneratisq; rursuz asinis
reuersi sunt in opidū. p̄musq; iudas cū
fratrib ingressus est ad ioseph. Necdū
enī de loco abierat. Oēsq; ante eū parit̄
in t̄rā corruerūt. Quib ille ait: Cur sic
agere voluistis? An ig̊ratis ꝙ nō sit sil̄is
mei ī augurādi scīa? Cui iudas: Quid
rn̄debimꝰ inq̄t dn̄o meo. vl̄ quid loque
mur: aut iuste poti̇mꝰ obtēdere? Deus
inuenit iniq̄tatē ſuoꝝ tuoꝝ. En oēs ser
ui sumus dn̄i mei: ⁊ nos ⁊ apd̄ quē īuē-
tus ē cyphus. Rn̄dit ioseph: Absit a me
vt sic agā. Qui furatꝰ est cyphū ipse sit
ſuus meꝰ: vos aūt abite liberi ad patrē
vr̄m. Accedēs aūt ꝓpius iudas. ꝯfident̄
ait: Oro dn̄e audi me: vt loq̄tur seruus
tuus vbū in auribꝰ tuis: ⁊ ne irascat̄ fa
mulo tuo. Tu es eī post pharaonē dn̄s
meus. Int̄rogasti p̄us ſuos tuos. hēt̄
pr̄em aut fratrē. ⁊ nos rn̄dimꝰ tibi dn̄o
meo: Est nob pater senex: ⁊ puer ꝑuulꝰ
qui in senectute illiꝰ natus est: cuiꝰ vte
rinus frater est mortuus. ⁊ ip̄m solū hz
mater sua. pr̄ vo tenere diligit eū. Di-
xistiq; seruis tuis: Adducite eū ad me: ⁊
ponā oculos meos sup̄ illū. Suggessi-
mus tibi dn̄o meo: nō pōt puer relinq̄-
re pr̄ez suū. Si. n. illū dimiserit morietur
Et dixisti ſuis tuis: Nisi venerit frater
vester minimus vobiscū nō videbit̄ am
plius faciem meā. Cū g̊ ascendissemus
ad famulū tuū patrē nostꝝ: narrauimꝰ

ei oīa que locutus est dn̄s meus. Et di
xit pater nr̄. Reūtimini. ⁊ emite nob̄ pa
rū tritici. Cui diximus: Nō possum⁹ ire
Si frat̄ nr̄ minimus descenderit nobi/
scū ꝓficiscem̄ simul: alioquin illo absen
te nō audemus videre faciē viri. At ille
rn̄dit. Vos scit⁹ ꝙ duos genuerit mihi
vxor mea. Egressus est vnus ⁊ dixistis:
bestia deuorauit eū ⁊ hucusq; nō ꝯparet
Si tuleritis ⁊ istū ⁊ aliq̄d ei ī via ꝯtige/
rit: deducetis canos meos cum merore
ad inferos. Igit̄ si intrauero ad ſuū tu
um pr̄em nr̄m ⁊ puer defuerit. cū aīa il/
li⁹ ex hui⁹ aīa depēdeat videritq; eū nō
esse nobiscum morieť. ⁊ deducēt famuli
tui canos ei⁹ cū dolore ad īferos. Ego ꝓ
prie ſuus tu⁹ sim: qui ī meā hūc recepi
fidē. ⁊ spopōdi dicens: Nisi reduxero eū
peccati reus ero in pr̄em oī tp̄e. Mane/
bo itaq; ſuus tuus ꝓ puero in mīsterio
dn̄i mei ⁊ puer ascēdat cū frīb⁹ suis. Nō
enī possuz redire ad pr̄ez absente puero.
ne calamitatis q̄ oppressura est patrem
meum testis assistam. XLV

Non se poterat vltra cohibere io
seph multis corā astātib⁹: vn̄ p̄/
cepit vt egrederētur cūcti foras
⁊ nullus intesset alien⁹ agnitiōi mutue
Eleuauitq; vocē cū fletu. quā audierūt
egyptij: oīsq; domus pharaonis. ⁊ dixit
fratrib⁹ suis: Ego sum ioseph: Adhuc
pat̄ meus viuit? Nō poterāt rn̄dere fra
tres: nimio terrore ꝑtriti. Ad q̄s ille cle
mēter: accedite inq̄t ad me. Et cū acces/
sissent ꝓpe: ego sū ait ioseph frat̄ vr̄ quē
vēdidistis in egyptū: Nolite pauere: ne
q; vob̄ durū eē videat̄ ꝙ vēdidistis me ī
his regiōib⁹. Pro salute eniz vr̄a misit
me de⁹ ante vos in egyptū. Biēniū ē eī
ꝙ cepit fames ī t̄ra eē. ⁊ adhuc q̄nq; an/
ni restāt quib⁹ nec arari poť it nec meti
Premisitq; me de⁹ vt reſuemini super
terrā ⁊ escas ad viuēdū hr̄e possitis. Nō
vr̄o ꝯsilio sed dei volūtate huc miss⁹ suz
qui fecit me quasi patrē pharaōis ⁊ do/
minū vniūse domus eius ac p̄ncipez in
omni terra egypti. Festinate ⁊ ascēdite
ad pr̄em meū. ⁊ dicetis ei: Hec mandat
filius tuus ioseph: Deus fecit me dn̄z
vniūse t̄re egypti. descēde ad me ne mo/
rer⁹. ⁊ hītab̄ ī t̄ra iessen. Erisq; iuxta me
tu ⁊ filij tui. ⁊ filij filioꝝ tuoꝝ: oues tue
⁊ armēta tua ⁊ vniūsa q̄ possides: ibiq; te
pascā. Adhuc eī q̄nq; anni residui sunt
famis. ne ⁊ tu ꝑeas ⁊ oīs dom⁹ tua. ⁊ oīa
q̄ possides. En oculi vr̄i ⁊ oculi frīs mei
beniamī vidēt ꝙ os meū loq̄tur ad vos
Nūciate pr̄i meo vniūsam gl̄iam meaz
⁊ cūcta q̄ vidistis ī egypto. Festinate et
adducite eū ad me. Cūq; amplexat⁹ re/
cidisset ī collū beniamī frīs sui. fleuit: il/
lo q̄z sil̄r flēte sup̄ collū ei⁹. Osculatusq;
est ioseph oēs frēs suos. ⁊ plorauit sup̄
singulos. Post q̄ ausi sunt loq̄ ad eum
Auditūq; ē ⁊ celebri ſmone vulgatū in
aula reg⁹. venerūt frēs ioseph. Et gaui/
sus ē pharao atq; oīs familia ei⁹. Dixit
q; ad ioseph vt īparet frīb⁹ suis dicens
Onerātes iumēta. ite in t̄rā chanaan et
tollite inde pr̄em vr̄m ⁊ cognatiōem. ⁊
venite ad me ⁊ ego dabo vob̄ oīa bona e/
gypti. vt comedatis medullā t̄re. Pre/
cipe etiā vt tollāt plaustra de terra egyp
ti ad subuectiōem ꝑuuloꝝ suoꝝ ac ꝯiu/
gū. Et dicito: Tollite pr̄em vr̄m ⁊ ꝓpe/
rate q̄ntotius venientes: nec dimittat⁹
q̄cq̄z de suppellectili vr̄a: qꝛ om̄s opes e/
gypti vr̄e erūt. Fecerūtq; filij isrl̄ vt eis
mādatū fuerat. quib⁹ d̄dit ioseph plau
stra ſm pharaōis impiū ⁊ cibaria in iti
nere. Singul̄ q̄z ꝓferri iussit binas sto/
las: beniamin vo dedit trecētos argen/
teos cū q̄nq; stol̄ optimis: tātūdē pecu/
nie ⁊ vestiū mittēs pr̄i suo: addēs eis asi
nos decē. q̄ subueherent ex oīb⁹ diuitijs
egypti. ⁊ totidē asinas. triticū in itinere
panesq; portātes. Dimisit g̊ frēs suos:
⁊ ꝓficiscentib⁹ ait: Ne irascamini in via
Qui ascēdentes ex egypto: venerūt ī ter
rā chanaā ad pr̄ez suū iacob. ⁊ nūciaue/
runt ei dicentes: Joseph filius tuus vi
uit: ⁊ ipse dominat̄ in omni terra egyp/
ti. Quo audito iacob: quasi de g̊ui som
no euigilans. tamen non credebat eis:
Illi econtra referebant omnē ordinez
rei. Cūq; vidissent plaustra ⁊ vniūsa q̄

miserat:reuixit spūs eius ⁊ait: Sufficit mihi si adhuc ioseph filius meus viuit:vadam ⁊videbo illum anteq̄ moriar.

XLVI

Profectusq̄ isr̄l cū oīb⁹ q̄ habebat.venit ad puteū iuramēti et mactatis ibi victimis deo patr̄ sui ysaac.audiuit eū p visiones nocte⁹ vocāte se ⁊dicētē sibi: Jacob iacob. Cui respōdit: Ecce assu⁹. Ait illi de⁹: Ego sum fortissim⁹ de⁹ p̄tis tui: Noli timere: sed descēde īegyptū.q⁹ in gētē magnā faciā te ibi. Ego descēdā tecū illuc:⁊ ego inde adducā te reuītētē. Joseph q̄z ponet manus suas sup oculos tuos. Surrexit iacob mane a puteo iuramēti :tulerūtq̄ eū filij cū puulis ⁊ vxoribꝫ suis in plaustris q̄ miserat pharao ad portādū senez ⁊ oīa q̄ possederat in t̄ra chanaā. Venitq̄ in egyptū cū oī semīe suo:filij eius ⁊ nepotes. filie ⁊ cūcta sīl ꝓgenies. Hec sūt āt noīa filioꝝ isr̄l q̄ ingressi sūt īegyptū ipe cū liber⁹ suis. Primogenit⁹ rubē Filij rubē:enoch ⁊ phallu ⁊ esrō ⁊ charmi. Filij symeō:iamuel ⁊ iamin et iami ⁊ ahod ⁊ iachin ⁊ saber ⁊ saul filius chananitidis. Filij leui:gerson ⁊ caath ⁊ merari. Filij iuda:her ⁊ onan ⁊ sela ⁊ phares ⁊ çara. Mortui sunt aūt her ⁊ onan in terra chanaan. Natiq̄ sunt filij phares:esrom ⁊ amul. Filij ysachar: thola ⁊ phua ⁊ iobab ⁊ semron. Filij çabulō:sareth ⁊ chelon ⁊ ialelel. Hi filij lye q̄s genuit īmesopotamia syrie cum dina filia sua. Oēs aīe filioꝝ eius ⁊ filiarꝫ triginta tres. Filij gad:sephon ⁊ aggi ⁊ eselon ⁊ suni ⁊ heri ⁊ aridi ⁊ areli. Filij aser iemna ⁊ iesua ⁊ iesui ⁊ beria sara q̄z sororeorū. Filij beria:heber ⁊ melchiel. Hi filij çelphe quā dedit laban lye filie sue:⁊ hos genuit iacob:sedecī aīaf. Filij rachel voris iacob:ioseph ⁊ beniamī. Natiq̄ sunt ioseph filij in t̄ra egypti q̄s genuit ei asseneç filia phutifaris sacerdotis eliopoleos:manasses ⁊ effraim. Filij beniamin: bela ⁊ bechor ⁊ asbel ⁊ gera ⁊ naamā ⁊ iechri ⁊ iethros ⁊ resemophī ⁊ ofiz ⁊ ared. Hi filij rachel q̄s genuit iacob oēs aīe quattuordecī. Filij dan:vsan. Filij neptalim:iasiel ⁊ guni ⁊ iesser ⁊ salem. Hi filij bale.quaz dedit laban rachel filie sue ⁊ hos genuit iacob:oēs aīe septē. Cūcte q̄z aīe q̄ ingresse sunt cū iacob īegyptuz ⁊ egresse sunt de femore illi⁹ absq̄ vxoribus filioꝝ ei⁹.sexaginta sex. Filij aūt ioseph qui nati sūt ei in t̄ra egypti anime due. Oēs aīe dom⁹ iacob q̄ ingresse sūt in egyptū fuere septuagīta. Visit autē iacob iudā añ se ad ioseph īegyptū vt nūciaret ei ⁊ ille occurreret ī iessen.quo cuz puenisset iuncto ioseph curru suo. ascēdit obuiā p̄ri ad eūdē locuz:videsq̄ eū irruit sup collū ei⁹:⁊ inꝫplex⁹ fleuit. Dixitq̄ p̄r ad ioseph: Jā let⁹ moriar.q⁹ vidi faciē tuā:⁊ supstitē te relinq̄. Et ille locut⁹ ē ad frēs suos.⁊ ad oēz domū p̄tis sui: Ascēdā ⁊ nūciabo pharaōi: dicāq̄ ei: Frēs mei ⁊ domus p̄tis mei q̄ erāt in t̄ra chanaan venerūt ad me.⁊ sūt viri pastores ouiū:curāq̄ hūt alēdoruz gregū. Pecora sua ⁊ armēta ⁊ oīa q̄ habere potuerūt adduxerūt secū. Cūq̄ vocauerit vos ⁊ dixerit:q⁹ est opus vr̄m: rīdebitis: Viri pastores sumus fuit tui ab infantia nr̄a vsq̄ in p̄sens:⁊ nos ⁊ p̄tes nr̄i. Hec aūt dicetis vt habitare possitis i terra iessen. q⁹ detestant egyptij omnes pastores ouium.

XLVII

Ingressus g̃ ioseph nunciauit pharaōi dicēs: Pat⁹ me⁹ ⁊ fratres oues eoꝝ ⁊ armenta ⁊ cūcta q̄ possidēt venerūt de t̄ra chanaā: ⁊ ecce ꝓsistūt ī t̄ra iessen. Extremos q̄z fratꝝ suoꝝ q̄nq̄ viros ꝓstituit cora rege. q̄s ille introgauit: Quid hētis opis: Rīdere rūt. Pastores ouiū sumus serui tui:et nos ⁊ patres nr̄i: Ad pegrinādū in terra tua venim⁹: qm̄ nō est herba gregib⁹ seruoꝝ tuoꝝ ingrauescente fame in t̄ra chanaan. Petimusq̄ vt ee nos iubeas seruos tuos in terra iessen. Dixit itaq̄ rex ad ioseph: Pater tuus ⁊ fratres tui venerunt ad te. Terra egypti in conspectu tuo est:in optimo loco fac eos habitare.⁊ trade eis terram iessen. Quod si nosti in eis ee viros industrios:ꝓstitue

illos mgr̄os pecoꝝ meoꝝ. Post hec ĩtro
duxit ioseph pr̄em suũ ad regẽ: ⁊ statuit
eũ corã eo. Qui bñdicẽs illi: ⁊ int̄roga-
tus ab eo: q̄t sunt dies ãnoꝝ vite tue: rñ
dit: Dies pegrinatiõis vite mee. cẽtuꝫ
triginta ãnorũ sunt. parui ⁊ mali: ⁊ non
puenerũt vsq̄ ad dies patrũ meoꝝ q̄bꝫ
pegrinati sunt. Et bñdicto rege egressꝰ
est foras. Joseph vo pr̄i ⁊ fribꝫ suis de-
dit possessionẽ ĩ egypto ĩ optimo t̄re lo-
co ramesses vt p̄cepat pharao: ⁊ alebat
eos. oẽmq̄ domũ pr̄is sui. p̄bẽs cibaria
singul'. In toto enĩ orbe panis deerat: ⁊
oppresserat fames t̄rã. maxime egypti ⁊
chanaan. E quibꝫ oẽm pecuniã ꝯgrega-
uit ꝑ vẽditiõe frumẽti: ⁊ ĩtulit eã in era
riũ regis. Cũq̄ defecisset emptoribꝫ p̄ci
um venit cũcta egyptꝰ ad ioseph dicẽs:
Da nob̄ panes. quare morim̄ corã te de
ficiẽte pecunia? Quibꝫ ille rñdit: Addu
cite pecora vr̄a: ⁊ dabo vob̄ ꝑ eis cibos: si
p̄ciũ nõ habetis. Que cũ adduxissent de
dit eis alimẽta ꝑ equis ⁊ ouibꝫ ⁊ bobꝫ ⁊
asinis. sustẽtauitq̄ eos illo anno ꝑ com
mutatione pecoꝝ. Uenerũt q̄ꝫ ãno secũ
do ⁊ dixerũt ei: Non celamꝰ dño nr̄o ꝙ
deficiẽte pecunia. pecora simul defecerũt
nec clam te est ꝙ absq̄ corpibꝫ ⁊ t̄ra ni-
hil habeamꝰ. Cur g̃ morim̄ te vidente?
Et nos ⁊ t̄ra nr̄a tui erimꝰ. Eme nos ĩ
seruitutẽ regiã. ⁊ p̄be semĩa: ne peũte cul-
tore redigat̄ terra ĩ solitudinẽ. emit igi-
tur ioseph oẽm t̄rã egypti: vẽdẽtibꝫ sin
gulis possessiões suas p̄ magnitudĩe fa
mis. Subiecitq̄ eã pharaõi. ⁊ cunctos
ꝑplos eius a nouissimis terminis egy-
pti vsq̄ ad extmos fines eiꝰ p̄ter t̄rã sac̄
dotũ q̄ a rege tradita fuerat eis: q̄bꝫ ⁊ sta
tuta cibaria ex horreis publicis p̄bebant̄
⁊ idcirco nõ sunt cõpulsi vẽdere posses-
siões suas. Dixit g̃ ioseph ad ꝑplos: En
vt cernitis ⁊ vos ⁊ t̄rã vr̄aꝫ pharao pos-
sidet. Accipite semina ⁊ serite agros vt
fruges habere possitis. Quintã ptez re-
gi dabitis: q̄ttuor reliq̄s pmitto vob̄ in
sementẽ. ⁊ in cibum familijs ⁊ liber' ve-
stris. Qui responderũt: Salus nostra
in manu tua est. Respiciat nos tm̄ dñs
noster: ⁊ leti seruiemꝰ regi. Ex eo tempo-
re vsq̄ in p̄sentẽ diez in vniũsa terra e-
gypti regibꝫ quĩta ps soluitur: ⁊ factuꝫ
est quasi in legem. absq̄ terra sacerdota
li. q̄ libera ab hac ꝯditiõe fuit. Habita-
uit g̃ israel in egypto. i. in t̄ra iessen ⁊ pos
sedit eã: auctusq̄ est ⁊ multiplicatus ni
mis: ⁊ vixit in ea decẽ ⁊ septẽ annis. Fa-
ctiq̄ sunt oẽs dies vite illius cẽtũq̄dra
gintaseptẽ ãnoꝝ. Cũq̄ appropinq̄re cer
neret diẽ mortis eius. vocauit filiũ suũ
ioseph. ⁊ dixit ad eũ: Si inueni gr̄am ĩ
cõspectu tuo. pone manũ tuã sub femo
re meo. ⁊ facies mihi mĩam ⁊ vitatẽ: vt
nõ sepelias me in egypto: sed dormiã cũ
patribꝫ meis: ⁊ auferas me de t̄ra hac cõ
dasq̄ in sepulcro maioꝝ meoꝝ. Cui rñ-
dit ioseph: Ego faciã q̄d iussisti. Et ille:
Jura g̃ inq̄t mihi. Quo iurante adora-
uit israel dñm ꝯuersus ad lectuli caput.

His ita trãsactis XLVIII
hnũciatũ est ioseph ꝙ egrotaret
pr̄ suꝰ. Qui assũptꝫ duobꝫ filijs
manasse ⁊ effraĩ ire prexit. Dictũq̄ ẽ se-
ni: Ecce filius tuus ioseph venit ad te.
Qui ꝯfortatꝰ sedit in lectulo. Et ĩgres-
so ad se ioseph. ait: Deꝰ oĩpotẽs apparu
it mihi ĩ luça. q̄ ẽ in t̄ra chanaã bñdixit
q̄ mihi. ⁊ ait: Ego te augebo ⁊ multipli
cabo. ⁊ faciã te ĩ turbas ꝑplꝰ. Daboq̄ ti
bi t̄rã hãc. ⁊ semĩ tuo post te. in possessio-
nẽ sempit̄nã. Duo g̃ filij tui q̄ nati sunt
tibi ĩ t̄ra egypti. añq̄ huc venirez ad te:
mei erũt effraim ⁊ manasses: sicut rubẽ
⁊ symeon reputabuntur mihi. Reliq̄s
aũt quos genueris post eos tui erunt. ⁊
nomine fratrũ suoꝝ vocabũtur in pos-
sessiõibꝫ suis. Mihi enim quãdo venie-
bam de mesopotamia: mortua est rachel
in terra chanaan in ipso itinere. Eratq̄
vernũ tps. Et ingrediebar effratam. et
sepeliui eam iuxta viaꝫ effrate q̄ alio no
mine appellatur bethleẽ. Uidens autez
filios eius dixit ad eum: Qui sunt isti?
Respondit: Filij mei sunt: quos dona-
uit mihi dñs in hoc loco. Adduc inquit
eos ad me. vt benedicã illis. Oculi enĩ
israel caligabant pre nimia senectute: ⁊

clare videre nō poterat. Applicituſq; ad
ſe oſculat⁹ ⁊ circūplexus eos. dixit ad
filiū ſuū: Nō ſum fraudat⁹ aſpectu tuo
inſup oñdit mihi dē ſemē tuum. Cūq;
tuliſſet eos ioſeph de gremio pīis: ado-
rauit pnus in trā. ⁊ poſuit effraim ad dē
xterā ſuā. i. ad ſiniſtrā iſrl. manaſſen vo
in ſiniſtra ſua. ad dexterā ſcz pīis. appli-
cuitq; amb⁹ ad eū. Qui extēdens ma-
nū dexterā. poſuit ſup caput effraim iu-
nioris fratris. ſiniſtrā aūt ſup caput ma
naſſe qui maior natu erat: commutans
man⁹. Benedixitq; iacob filios ioſeph. et
ait: Deꝰ in cuꝰ ꝓſpectu ambulauerunt
pēſ mei abrahā ⁊ yſaac: deꝰ qui paſcit me
ab adoleſcētia mea vſq; in pnte die: an-
gelus qui eruit me de cūctis mal. benedi
cat pueris iſtis. ⁊ inocet ſup eos nomē
meū. noīa q̄z patrū meoꝝ abrahā ⁊ yſaac.
⁊ creſcāt in multitudiem ſup terrā. Vi-
dens aūt ioſeph q̄ poſuiſſet pat ſuus de
xterā manū ſup caput effraiz: grauiter ac-
cepit. Et apprehenſam manū pīis leua
re conat⁹ eſt de capite effraim. ⁊ tranſfer
re ſup caput manaſſe. Dixitq; ad pēm
Non ita quenit pē: q̄ hic eſt pmogeni-
tus. Pone dexterā tuā ſup caput eius.
Qui renuens ait: Scio fili mi ſcio. Et
iſte quippe erit ī pl̄os ⁊ multiplicabit.
ſz frat ei⁹ iunior maior erit illo. ⁊ ſemen
illius creſcet in gentes. Benedixitq;
eis in tempore illo. dicens: In te bene-
dicetur iſrael: atq; dicet. Faciat tibi deꝰ
ſicut effraim ⁊ ſic manaſſe. Cōſtituitq;
effraim añ manaſſen. Et ait ad ioſeph
filiū ſuū. En ego morior ⁊ erit deꝰ vobi
ſcū: reducetq; vos ad terrā patrū veſtro
rū. Do tibi ptem vnaz extra frēs tuos
quā tuli de mānu āmorrei in gladio ⁊ ar-
cu meo

XLIX

Vocauit autem iacob filios ſu-
os. ⁊ ait eis: Congregamini vt
annunciem que ventura ſunt
vob ī diebꝫ nouiſſimis. Cōgregamini ⁊
audite filij iacob audite iſrl patrē vēm.
Rubē primogēit⁹ me⁹: tu fortitudo mea.
⁊ principiū doloꝝ mei. ꝫrior ī donis. ma
ior ī ipio. Effuſus es ſic aq̄: Nō creſcas.
q; aſcēdiſti cubile pīis tui: ⁊ maculaſti
ſtratū eius. Symeō ⁊ leui frēs vaſa ini
quitatis bellātia. In ꝓſiliū eoꝝ nō veni
at aīa mea. ⁊ in cetu illoꝝ nō ſit gloria
mea. q; in furore ſuo occiderūt virū. et
in uolūtate ſua ſuffoderūt murū. Ma-
ledict⁹ furor eoꝝ q; ptinax. ⁊ indignatō
eoꝝ q; dura. Diuidā eos in iacob: ⁊ diſ-
pgā eos ī iſrael. Juda: te laudabūt fra-
tres tui. Man⁹ tue in ceruicibꝫ īimicoꝝ
tuoꝝ: adorabūt te filij pīis tui. Catul⁹
leonis iuda: Ad ꝓdaz fili mi aſcēdiſti re-
quieſcens accubuiſti vt leo. ⁊ q̄ſi leena.
Quis ſuſcitabit eū: Nō auferet ſceptꝝ
de iuda ⁊ dux de femore eius: donec veni
at qui mittēdus eſt. ⁊ ipe erit expectatio
gētiū. Ligās ad vineā pullū ſuū: ⁊ ad vi
tem o fili mi aſinā ſuā. Lauabit in vino
ſtolā ſuā: ⁊ in ſanguine vue palliū ſuuz
Pulcriores ſunt oculi eius vino. ⁊ dē-
tes ei⁹ lacte cādidiores. Zabulon in lito
re maris hītabit. ⁊ in ſtatiōe nauiū ptī-
gēs vſq; ad ſidonē. Yſachar aſinus fortiſ
accubās int terminos. Vidit requem q̄
eſſet bona ⁊ trā q̄ optima: ⁊ ſupposuit hūe
rū ſuū ad portādū: factuſq; eſt tributis
ſeruiens. Dan iudicabit pp̄l'm ſuū ſic et
alia trib⁹ in iſrl. Fiat dan coluber ī via.
cerastes in ſemita mordēs vngulas eq̄:
vt cadat aſcēſor ei⁹ retro. Salutare tu-
um expectabo dñe. Gad accinct⁹ pliabit
añ eū: ⁊ ipſe accinget retrorſuz. Aſer pī-
guis panis ei⁹. ⁊ prebit delicias regib⁹.
Neptalim ceru⁹ emiſſus. ⁊ dans eloq̄a
pulcritudis. Fili⁹ accreſcēs ioſeph: fili⁹
accreſcēs ⁊ decor⁹ aſpectu. Filie diſcurre
rūt ſup murū. ſed exaſperauerūt eum ⁊
iurgati ſunt inuiderūtq; illi hītes iacu
la. Sedit in forti arc⁹ eius: ⁊ diſſoluta
ſunt vincula brachioꝝ ⁊ manuū illius:
p man⁹ potēt⁹ iacob. Inde paſtor egreſ-
ſus eſt: lapis iſrael. Deꝰ pīis tui erit ad
iutor tuus: ⁊ omnipotens benedicet ti-
bi bñdictiōibꝫ celi desup. benedictionib⁹
abyſſi iacentis deorſum: benedictionib⁹
uberū ⁊ vulue. Bñdictiōes pīis tui. cō-
fortate ſunt benedictionibus patrum
eius. donec veniret deſiderium collium

eternoꝝ. Fiant in capite ioseph ⁊ in
vertice nazarei inʒ fratres suos. beniamĩ
lup⁹ rapax. mane comedet p̃daz: ⁊ vespe
diuidz spolia. Oēs hi ĩ tribub isrl̃ duo
decim. Hec locut⁹ est eis pr̃ suus: bñdi/
xitqz singul' bñdictiõib ꝓpr̃is. et p̃cepit
eis dicẽs: Ego ꝯgregor ad pp̃m meum
Sepelite me cũ pr̃ib meis ĩ spelũca du
plici q̃ est in agro ephron ethei ℨ mãbre
in ẗra chanaã: quã emit abraã cuz agro
ab ephron ethео in possessiõem sepulcri
Ibi sepelierũt eũ ⁊ sarã vxorẽ eius. Ibi
sepultus est ysaac cũ rebecca ꝯiuge sua.
Ibi ⁊ lya cõdita iacet. Finitisqz mãdat̃
quib⁹ filios ĩstruebat. collegit pedes su/
os sup lectulũ ⁊ obijt: appositusqz ẽ ad
pp̃m suum:

L

Qlod cernẽs ioseph. ruit sup fa
ciẽ pr̃is. flens ⁊ osculãs eũ: p/
cepitqz ſuis suis medicis. vt aro
matib⁹ cõdirẽt patrẽ. Quib⁹ iussa explẽ
tib⁹ trãsierũt q̃draginta dies. Iste q̃ppe
mos erat cadauerũ ꝯditoꝝ. Fleuitqz eũ
egyptus septuaginta dieb⁹. Et expleto
plãctus tpe: locut⁹ est ioseph ad famili/
am pharaõis. Si inueni gr̃am in ꝯspe/
ctu vr̃o. loq̃mini in auribus pharaõis. eo
q̃ pater meus adiurauerit me dicens:
En morior: in sepulcro meo q̃ fodi mi
hi in ẗra chanaan. sepelies me. Ascẽdaz
igit̃ ⁊ sepeliã patrẽ meũ: ac reũtar. Dixit
qz ei pharao: Ascẽde ⁊ sepeli pr̃ez tuũ sic
adiurat⁹ es. Quo ascẽdente. ierũt cum
eo oēs senes dom⁹ pharaonis. cunctiqz
maiores natu terre egypti: dom⁹ ioseph
cũ frib⁹ suis absqz puulis ⁊ gregib⁹ atqz
armẽtis: q̃ reliq̃rũt in ẗra iessen. Ha/
buit q̃z in comitatu currus ⁊ eq̃tes: ⁊ fa
cta est turba nõ modica. veneruntqz ad
areã achad. q̃ sita est trãs iordanẽ: vbi ce
lebrantes exequias plãctu magno atqz
vehemẽti impleuerũt septem dies. Qõ
cũ vidissent hĩtatores ẗre chanaã. dixe/
rũt: Planct⁹ magn⁹ est iste egyptijs. Et
idcirco vocatũ est nomẽ loci illius plan
ctus egypti. Fecerũt ꝯ filij iacob sic p̃ce/
pat eis: ⁊ portãtes eũ in ẗrã chanaã. sepe
lierũt eũ in spelũca duplici: quã emerat
abraã cũ agro in possessionẽ sepulcri. ab
ephron ethео ℨ faciẽ mãbre. Reũsusqz ẽ
ioseph ĩ egyptũ cũ frib⁹ suis ⁊ oĩ comi/
tatu: sepulto patre. Quo mortuo timẽ
tes frẽs ei⁹ ⁊ mutuo colloq̃ntes. ne for/
te memor sit iniurie quaz passus est. ⁊
reddat nob⁹ omne malũ q̃ fecim⁹: man
dauerũt ei dicẽtes. Pater tuus p̃cepit
nob⁹ añqz moreret vt hec tibi vbis illi⁹
dicerem⁹. Obsecro vt obliuiscaris sce/
leris fratrũ tuor: ⁊ pctĩ atz malicie quã
exercuerũt in te. Nos q̃z oram⁹ vt ſuo
dei patri tuo dimittas iniq̃tatem hanc
Quib⁹ auditis fleuit ioseph: venerũtqz
ad eũ frẽs sui ⁊ pni adorãtes ĩ ẗrã. dixe/
rũt: Serui tui sum⁹. Quib⁹ ille rñdit:
Nolite timere. Nũ dei possumus resiste
re volũtati? Vos cogitastis de me malũ
sz de⁹ vtit illud in bonũ: vt exaltaret me
sic in p̃tiarũ cernitis: ⁊ saluos faceret
multos pp̃los. Nolite timere. Ego pa/
scã vos: ⁊ puulos vr̃os. Cõsolatusqz est
eos ⁊ blãde ⁊ lenit̃ est locutus: ⁊ hĩtauit
in egypto cuz oĩ domo p̃ris sui. Viritqz
centũdecẽ annis. ⁊ vidit effraim filios
vsqz ad ẗiã gñatiõez. Filij q̃z machir fi
lij manasse nati sũt ĩ genib⁹ ioseph. q̃b⁹
trãsactis locut⁹ ẽ frib⁹ suis. Post mor/
tẽ meã de⁹ visitabit vos ⁊ ascẽdẽ vos fa
ciet de ẗra ista. ad terrã quã iurauit abra
am ysaac ⁊ iacob. Cumqz adiurasset eos
atqz dixisset. de⁹ visitabit vos. asportate
ossa mea vobiscũ de loco isto. mortuus
est expleto cẽtũdecẽ vite sue ãnis: ⁊ odit⁹
aromatib⁹. repositus ẽ ĩ loculo ĩ egypto.

Explicit lib Genes. Incipit lib helleſ/
moth quẽ nos Exodi dicim⁹. Capm I

Hec sunt nomi
na filioꝝ israel. qui ingres/
si sunt ĩ egyptũ cuz iacob.
Singli cũ domib⁹ suis ĩ/
troierunt. Ruben. Symeon leui. iudas.
ysachar. zabulon. ⁊ beniamin. dan ⁊ nep
talim: gad ⁊ aser. Erãt igit̃ oēs aie eorũ
qui egressi sunt de femore iacob septua
ginta. Joseph aũt ĩ egypto erat. Quo
mortuo ⁊ vniũsis fratrib⁹ eius omnib⁹

cognatiõe sua: filij israel creuerũt ⁊ q̃si
germinãtes multiplicati sunt: ac robo-
rati nimis impleuerũt t̃rã. Surrexit ĩ-
terea rex nou⁹ sup̄ egyptũ: qui ig̃rabat
ioseph. Et ait ad ppl'm suũ: Ecce ppl'us
filioꝝ isrl' mult⁹ ⁊ fortior nob̄ est. Veni-
te sapiẽter opprimam⁹ eũ. ne forte mul
tiplicet̃: ⁊ si ingruerit ꝯ nos bellũ addat̃
inimicis nr̃is. expug̃tisq̃ nob̄ egrediat̃
de terra. Preposuit itaq̃ eis mgr̃os ope
rũ vt affligerẽt eos oneribꝫ. Edificaue-
rũtq̃ vrbes tab̄naculoꝝ pharaoni. phi-
ton ⁊ ramesses. Quãtoq̃ opprimebant
eos: tãto magis multiplicabãt̃ ⁊ cresce
bãt. Oderantq̃ filios israel egiptij. ⁊ af
fligebãt illudẽtes ⁊ inuidẽtes eis: atq̃
ad amaritudinẽ p̄ducebãt vitam eoruꝫ
opibꝫ duris luti ⁊ lateris. oĩq̃ famula-
tu q̃ in t̃re opibꝫ p̄mebant̃. Dixit autẽ
rex egypti obstetricibꝫ hebreoꝝ: q̃rũ vna
vocabat̃ sephora. alt̃a phua. p̄cipiẽs eis:
Qñ obstetricabitis hebreas. ⁊ p̄tus tẽ-
pus aduenerit. si masculus fuerit int̃fi
cite eũ: si femina reſuate. Timuerũt ãt
obstetrices deũ. ⁊ nõ fecerũt iuxta p̄cep
tũ reg̃ egypti: sed ꝯſuabãt mares. Qui
bus accersitis. ad se rex ait: Quid nã est
h̄ q̃d facere voluistis: vt pueros ſuare-
tis? Que rñdert̃. Nõ sunt hebree sicut
egyptie mulieres. Ip̄e. n. obstetricandi
h̄nt sciam. ⁊ p̄usq̃ veniam⁹ ad eas pari
unt. Bñ g̃ fecit de⁹ obstetricibꝫ ⁊ creuit
ppl's: ꝯfortatusq̃ est nimis. Et q̃ timu
erũt obstetrices deum: edificauit eis do
mos. Precepit g̃ pharao oĩ ppl'o suo di
cẽs: Quicq̃d masculini sex⁹ natuꝫ fue-
rit. ĩ flumẽ p̄ijcite: q̃cq̃d femĩni. reſuate

Egressus est post hec vir de II
domo leui ⁊ accepit vxorem stir
pis sue. q̃ ꝯcepit ⁊ pep̄it filiũ. et
vidẽs eũ elegãtẽ abscõdit tribꝫ mẽsibꝫ.
Cũq̃ iã celare nõ posset: sumpsit fiscel-
lã scirpeã. ⁊ liniuit eã bitumĩe ac pice: po
suitq̃ int⁹ infantulũ ⁊ exposuit eũ ĩ cha
recto ripe flumĩs stante p̄cul sorore ei⁹
⁊ ꝯsiderãte euẽtũ rei. Ecce aũt d̃scende-
bat filia pharaõis vt lauaret̃ in flumĩe
⁊ puelle ei⁹ g̃diebant̃ p̄ crepidinẽ aluei.
Que cũ vidisset fiscellã in papyriõe. mi
sit vnã e famulabꝫ suis. ⁊ allatã ap̄iens
cernẽsq̃ in ea p̄uulũ vagiẽtem. miserta
eius ait:. De infantibꝫ hebreoꝝ est hic.
Cui soror pueri: Vis inq̃t vt vadã ⁊ vo
cẽ tibi mlierẽ hebreã q̃ nutrire possit in
fantulũ? Rñdit: Vade. Perrexit puel-
la. ⁊ vocauit mr̃em suaꝫ. Ad quã locuta
filia pharaõis: accipe ait puerũ istum. ⁊
nutri mihi: ego dabo tibi mercedẽ tuaꝫ
Suscepit mlr̃ ⁊ nutriuit puerũ: adul-
tũq̃ tradidit filie pharaõis. Quem illa
adoptauit in locũ filij: vocauitq̃ nomẽ
ei⁹ moyses dicẽs: q̃ de aq̃ tuli eum. In
diebꝫ ill' postq̃ creuerat moyses. egres-
sus est ad frẽs suos: viditq̃ afflictiõem
eoꝝ. ⁊ virũ egyptiũ p̄cutiẽtẽ quendã de
hebreis frĩbꝫ suis. Cũq̃ circunspexisset
huc atq̃ illuc ⁊ nullũ adesse vidisset: per
cussum egyptiũ abscõdit sabulo. Et e-
gressus die altero. ꝯspexit duos hebreos
rixantes: dixitq̃ ei qui faciebat iniuriaꝫ
Quare p̄cutis p̄ximũ tuũ? Qui rñdit:
Quis ꝯstituit te p̄ncipem ⁊ iudicẽ sup̄
nos? Nũ occidere me tu vis sic̃ heri oc-
cidisti egyptiuꝫ? Timuit moyses ⁊ ait:
Qũo palã factũ est v̄bũ istud? Audiuit
q̃ pharao sermonẽ hũc: ⁊ q̃rebat occide
re moysen. Qui fugiẽs de cõspectu ei⁹:
morat⁹ est in terra madiã. ⁊ sedit iuxta
puteũ. Erãt aũt sacerdoti madian sep-
tẽ filie q̃ venerãt ad hauriẽdã aquã: ⁊ im
pletis canalibꝫ adaq̃re cupiebãt greges
p̄ris sui. Sup̄uenere pastores. ⁊ eiece-
runt eas. Surrexitq̃ moyses ⁊ defens̃
puellis adaq̃uit oues earũ. Que cũ reu
tissent ad raguel p̄rem suũ. dixit ad eas
Cur velocius venistis solito? Rñderũt
Vir egypti⁹ liberauit nos de manu pa-
stoꝝ. Insup̄ ⁊ hausit aquã nobiscũ: po-
tũq̃ d̃dit ouibꝫ. At ille: Vbi est inquit?
Quare dimisistis hoĩem? Vocate eum
vt comedat panem. Jurauit ergo moy
ses q̃ habitaret cuꝫ eo. Accepitq̃ sepho
ram filiã eius vxorem: que pep̄it ei filiũ
quẽ vocauit gersan dicẽs: Aduena fui ĩ
t̃ra aliena. Alterũ v̄o pep̄it: quẽ vocauit
elyeçer dicens: Deus enim patris mei

adiutor meus: & eripuit me de manu pharaonis. Post multum vero tpis mortuus est rex egypti. Et ingemiscentes filij israel ppter opa vociferati sunt. Ascenditq; clamor eor ad deum ab opib; & audiuit gemitu eor ac recordat' est federis qđ pepigit cū abraā ysaac & iacob. Et respexit dñs filios israel: & liberauit eos. III

Moyses aūt pascebat oues ietro soceri sui sacerdotis madian. Cūq; minasset gregē ad interiora deserti: venit ad montē dei oreb. Apparuitq; ei dñs in flāma ignis de medio rubi: & videbat qđ rubus arderet & nō cōburer̄. Dixit ḡ moyses: Gladior & videbo visiōem hāc magnā: qre nō ꝓburat' rubus Cernēs aūt dñs qđ ꝓgeret ad videndum vocauit eū de medio rubi. & ait: Moyses moyses. Qui rñdit. Adsum. At ille: Nō appropies hūc. Solue calciamētū de pedib; tuis. Locus. n. in q̄ stas trā sctā est. Et ait: Ego sum deus patris tui: deus abraam. deus ysaac. & deus iacob. Absconditq; moyses faciē suā. Nō enī audebat aspicere deū: Cui ait dñs: Vidi afflictiōem ppli mei in egypto: & clamorē eius audiui. ppter duritiā eor qui ꝓsunt opib;. Et sciens dolorē eius. descēdi vt liberē eū de manib; egyptior. & educā de terra illa in terrā bonā & spatiosam. in trā q̄ fluit lacte et melle: ad loca chananei & ethei & amorrei & pherezei & euei & iebusei. Clamor ḡ filior israel venit ad me. vidiq; afflictiones eor q̄ ab egyptijs oppimūtur. Ite veni & mittā te ad pharaōem: vt educas ppl'm meū filios isr̄l de egypto. Dixitq; moyses ad deū: Quis sum ego vt vadā ad pharaōem. & educā filios isr̄l de egypto: Qui dixit ei: Ego ero tecū. & hoc tibi signū qđ miserim te. Cū edureris ppl'm meū de egypto: immolabis deo sup montem istū. Ait moyses ad deum: Ecce ego vadā ad filios israel. & dicā eis: Deus patrū vester misit me ad vos. Si dixerint mihi. qđ est nomen eius: qđ dicam eis? Dixit dñs ad moysen: Ego sum q̄ sum Ait: Sic dices filijs israel. Qui est misit me ad vos. Dixitq; iterū deus ad moysen. Hec dices filijs isr̄l: Dñs deus patrū vester deus abraā & deus ysaac & deus iacob: misit me ad vos. Hoc nomē mihi ē in eternū. & hoc memoriale meū in gñatiōe & gñatiōem. Congrega seniores isr̄l & dices ad eos: Dñs deus ptm vester apparuit mihi: deus abraā & deus ysaac & deus iacob. Dicēs: Visitās visitaui vos. & vidi oīa que acciderūt vob; in egypto. et dixi vt educā vos de afflictiōe egypti in trā chananei & ethei & amorrei & pherezei & euei & iebusei. ad trā fluentē lacte & melle. & audiēt vocē tuā. Ingredieris tu & seniores isr̄l ad regē egypti. & dices ad eū. Dñs deus hebreor vocauit nos: Ibim' viā triū dierū in solitudinē: vt immolem' dño deo nro. Sed ego scio qđ nō dimittet vos rex egypti vt eatis: nisi p manū validā. Extēdāq; manū meā & percutiā egyptū in cūctis mirabilib; meis q̄ factur' sum in medio eor. post hoc dimittet vos: dabitq; gratiam pplo huic coram egyptijs. Et cū egrediemī. nō exibitis vacui: sed postulabit mulier a vicina sua & ab hospita sua vasa argentea & aurea. ac vestes. ponetisq; eas sup filios & filias vestras & spoliabitis egyptū. IIII

Respōdens moyses. ait. Nō credet mihi: neq; audiēt vocē meā sed dicēt: nō apparuit tibi dñs: Dixit ḡ ad eū: Quid ē qđ tenes in manu tua? Rñdit. Virga. Dixitq; dñs. Proijce eā i trā. Proiecit. & versa ē i colubr̄ ita vt fugeret moyses. Dixitq; dñs: Extēde manū tuā & apprehende caudā ei?. Extendit & tenuit. & versa est in virgā. Ut credāt inqt qđ apparuerit tibi dñs deus patr tuor: deus abraā & deus ysaac & deus iacob. Dixitq; dñs rursum: Mitte manū tuā in sinū tuū. Quā cū misisset in sinū protulit leprosam instar niuis. Retraxit manū tuam in sinū tuū. Retraxit & protulit iteruz & erat similis carni reliquę. Si nō crediderint inqt tibi. neq; audierint vocē signi prioris. credēt voci signi sequntis. Si nec duobus quidem his signis crediderint. neq; audierīt vocē tuam: sume aquā fluminis & effunde eam

nō.
Ote & legit egypti diebat pharaonis/ nomē dignitatis.
Os eius ꝓ appellabat nomē vt hic. & habebat Chenereb.

sup aridã. ⁊ q̃cquid hauseris de fluuio. vtef in sanguinẽ. Dixit moyses: Obsecro dñe. nõ sum eloq̃ns ab hẽri ⁊ nudiuster tius. ⁊ ex q̃ locutus es ad fuũ tuũ. im/peditioris ⁊ tardioris lingue suꝫ. Dixit dñs ad eũ: Quis fec̃ os hois: Aut quis fabricat⁹ est mutũ ⁊ surdũ. videntẽ ⁊ ce/cũ: Nõne ego: Perge igit ⁊ ego ero in ore tuo: docebꝫ q̃d loq̃ris. At ille. Ob/secro dñe inquit: mitte quẽ missur⁹ es. Iratus dñs in moysen. ait: Aarõ frater tuus leuites. scio q eloq̃ns sit. Ecce ip/se egredief in occursum tuũ: videbꝫ te letabit corde. Loq̃re ad eũ ⁊ pone verba mea in ore ei⁹. ⁊ ego ero in ore tuo ⁊ in ore illi⁹. ⁊ ondã vob q̃d agere debeatis. Et ipse loq̃tur p te ad pplm. ⁊ erit os tu um: tu ãt eris ei in his q̃ ad deũ ptinẽt Virgã q̃z hãc sume ĩ manu tua: in q̃ fa/ctur⁹ es sig̃. Abijt moyses ⁊ reuꝫsus ẽ ad ietro socerũ suũ. Dixitq̃ ei: Vadã ⁊ reu tar ad frẽs meos in egyptũ: vt videã si adhuc viuãt. Cui ait ietro: Vade in pa ce. Dixit q̃ dñs ad moysen in madian: Vade ⁊ reuertere in egyptũ: Mortui enĩ sunt oẽs qui q̃rebãt aiam tuaz. Tulit q̃ moyses vroꝛẽ suã ⁊ filios suos. ⁊ impo/suit eos sup asinũ. rꝰsusq̃ est in egyptũ dabãs virgã dei in manu sua. Dixitq̃ ei dñs reuerteti ĩ egyptũ. Vide: vt oĩa osẽ/ta q̃ posui in manu tua facias corã pha/raõe. Ego idurabo cor ei⁹. ⁊ nõ dimittet pplm. Diceisq̃ ad eũ: Hec dic̃ dñs: Fili⁹ meus pmogenit⁹ isrl. Dixi tibi: Dimit te filiũ meũ vt seruiat mihi. ⁊ noluisti di/mittere eũ. Ecce ego interficiã filiũ tuuz pmogenitũ. Cũq̃ eẽt in itinere in di/uersorio occurrit ei dñs. ⁊ volebat occide re eũ. Tulit igitur silico sephora acutissi/mã petrã. ⁊ circuncidit ppucium filij sui. Tetigitq̃ pedes ei⁹. ⁊ ait: Sponsꝰ sangui nũ tu mihi es. Et dimisit eũ postq̃ dixe rat: sponsus sanguinũ tu mihi es ob cir/cucisionem. Dixitq̃ dñs ad aarõ: Vade in occursum moysi in deserti. Qui pter/it obuiã ei in mõte dei. ⁊ osculat⁹ est eũ. Narrauitq̃ moyses aarõ oĩa verba dñi p q̃bꝫ miserat eũ: ⁊ signa que mãdauerat.

Congregauit

Congregauerũtq̃ simul ⁊ congregauerit cũctos senioꝛes filioꝝ isrl. Locutusq̃ est aa/rõ oĩa verba q̃ dixerat dñs ad moysen. et fec̃ signa coram pplo ⁊ credidit pplꝰ. Audi erũtq̃ q̃ visitasset dñs filios isrl ⁊ q̃ re/spexisset afflictiões illoꝝ. ⁊ pni adoꝛauerit

Post hec ingressi sunt moy/ses ⁊ aarõ ⁊ dixerũt pharaoni: Hec dic̃ dñs deus isrl: Dimit/te pplm meũ vt sacrificet mihi in deserto At ille rñdit: Quis est dñs vt audiã vo cẽ eius. ⁊ dimittã isrl: Nescio dñm. ⁊ israel nõ dimittã. Dixerũtq̃: Deus hebꝝ vocauit nos. vt eam⁹ viã triũ dierũ in solitudinẽ. ⁊ sacrificem⁹ dño deo nro: ne forte accidat nob pestꝫ aut gladius. Ait ad eos rex egypti: Quare moyses ⁊ aa/rõ sollicitatis pplm ab opibꝰ suis: Ite ad onera vra. Dixitq̃ pharao: Multus est pplꝰ tre. Videtis q̃ turba succreue/rit: q̃nto magis si dederitꝫ eis requem ab opibꝰ. Precepit g̃ in die illo pfectis ope rũ ⁊ exactoribꝰ ppli dicens: Necq̃z vltra dabitꝫ paleas pplo ad ofic̃edos lateres sic̃ prius. sed ipi vadãt ⁊ colligant stipu las ⁊ mẽsurã laterũ quã prius faciebãt imponetis sup eos: nec minuetis q̃cq̃z. Vacãt enĩ ⁊ idcirco vociferant dicẽtes: Eamus ⁊ sacrificemus deo nro. Oppri mant opibꝰ ⁊ expleãt ea: vt nõ acq̃escãt vbis mẽdacibꝰ. Igit egressi pfecti op⁹ ⁊ exactores ad pplm dixerũt. Sic dicit pharao: Nõ do vob paleas. Ite ⁊ colligi te sicubi iuenire potitis: nec minuet q̃c/q̃z de ope vro. Dispersusq̃ est pplꝰ in oẽz terrã egypti ad colligẽdas paleas. Pre fecti q̃z op⁹ instabãt dicentes: Cõplete op⁹ vrm q̃tidie vt prius facere solebatis q̃n dabant vob palee. Flagellatiq̃ sunt qui pẽrãt opibꝰ filioꝝ isrl: ab exactoribꝰ pharaõis dicẽtibꝰ: Quare nõ implesti mẽsurã latex sic̃ prius: nec hẽri nec hodie: Congregerũtq̃ pfecti filioꝝ isrl. ⁊ vociferati sunt ad pharaõem dicentes: Cur ita agis ptra fuos tuos: Palee nõ dant no bis ⁊ lateres fiũt ĩpant. En famuli tui flagellis ceduñ. ⁊ iniuste agit ptra pplm tuũ. Qui ait: Vacatis ocio: ⁊ idcirco di

citis: Eamus ⁊ sacrificemus dño. Ite
g̃ ⁊ opamī. Palee nō dabunt̃ vobis. et
reddetis ꝯsuetū numerū laterū. Clide-
bantq̃ se p̃positi filioꝝ isrl̃ in malū eo q̃
diceret̃ eis: nō minuet̃ quicq̃ opis d̃ la
teribꝫ per singulos dies. Occurrerūtq̃
moysi ⁊ aarō qui stabāt ex adūso. egredi
entes a pharaone. ⁊ dixerūt ad eos: Cli-
deat dñs ⁊ iudicet: qm̃ fetere fecist̃ odo
rē nr̃m corā pharaōe ⁊ ſuis eius. ⁊ pre-
buistis ei gladiū vt occideret nos. Reu̅
susq̃ est moyses ad dñm. ⁊ ait: Dñe. cur
afflixisti ppl̃m istuz? Quare misisti me?
Ex eo enim q̃ ingressus sum ad pharao
nē vt loquerer ex nomīe tuo. afflixit po-
pulū tuū. ⁊ non liberasti eos. VI

Dixitq̃ dñs ad moysen. Nūc vi
debis q̃ facturus sum pharaōi:
Per manū enī fortez dimittet
eos. ⁊ in manu robusta eijciet illos de t̃-
ra sua. Locutusq̃ est dñs ad moysen di
cens: Ego dñs qui apparui abraā ysaac
⁊ iacob in deo oīpotente. ⁊ nomē meuz
adonay non indicaui eis. Pepigiq̃ fe-
dus cū eis vt darē eis terraz chanaan:
terram pegrinationis eoꝝ in q̃ fuerunt
aduene. Ego audiui gemitū filioꝝ isra-
el q̃ egyptij oppresserūt eos. ⁊ recordat⁹
sum pacti mei. Ideo dic filijs isrl̃: Ego
dñs qui educā vos de ergastulo egyptio
rū: ⁊ eruā de ſuitute. ac redimam in bra
chio excelso ⁊ iudicijs magnis ⁊ assumā
vos mihi in ppl̃m. ⁊ ero vester deus. Et
scietis qꝛ ego sum dñs de⁹ vr̃. q̃ eduxerī
vos de ergastulo egyptioꝝ. ⁊ induxerim
vos in t̃rā sup quā leuaui manū meam
vt darem eam abraā ysaac ⁊ iacob: dabo
q̃ illā possidē dā vob̃. ego dñs. Narrauit
g̃ moyses oīa filijs isrl̃: qui nō acq̃euert̃
ei. ꝓpt̃ angustiā spūs ⁊ opus durissimū
Locutusq̃ ē dñs a moysen dicens: In
gredere ⁊ loq̃re ad pharaōem regē egy-
pti vt dimittat filios isrl̃ de terra sua.
Rñdit moyses corā dño: Ecce filij isra-
el nō audiūt me: ⁊ qūo audiet pharao:
p̃sertim cū incircūcisus sim labijs? Lo-
cutusq̃ est domin⁹ ad moysen ⁊ aaron.
⁊ dedit mādatū ad filios israel ⁊ ad pha
raonem regem egypti vt educerent fili
os israel de terra egypti. Isti sunt prin
cipes domoꝝ per familias suas. Filij ru
ben primogeniti israelis: enoch ⁊ phal-
lu. esrom ⁊ charmi. He cognatiōes ru-
ben. Filij symeon: iamuel ⁊ iamin ⁊ ia-
mi ⁊ ahod ⁊ iachin ⁊ saber ⁊ saul filius
chananitidis: He progenies symeō. Et
hec nomina filioꝝ leui p cognatiōes su-
as: gerson ⁊ caath ⁊ merari. Anni aūt vi
te leui fuerunt centumtrigintaseptem.
Filij gerson: lobni ⁊ semei per cognatio
nes suas. Filij caath: amram ⁊ ysuar et
hebrō ⁊ oçiel. Anni quoq̃ vite caath cē-
tumtrigintatres. Filij merari: mooli ⁊
musi. He cognationes leui per famili-
as suas. Accepit aūt amram vxorem io
chabeth patruelē suam: que pepit ei aa-
ron ⁊ moysen ⁊ mariam. Fuerūtq̃ an-
ni vite amrā centūtrigintaseptez. Filij
quoq̃ ysuar: chore ⁊ napheg ⁊ çechri. Fi-
lij quoq̃ oçiel misael ⁊ elisaphan ⁊ sech
ri. Accepit aūt aaron vxorem. elisabeth
filiam aminadab. sororē naason: que pe
pit ei nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar
Filij quoq̃ chore: aser ⁊ helchana ⁊ abia
sab. He sunt cognationes choritarum.
At vero eleaçar filius aaron accepit vxo
rem de filiabꝫ phutiel: que pepit ei phi-
nees. Hi sunt p̃ncipes familiaꝝ leuiti-
carū p cognatiōes suas. Iste est aarō et
moyses quibꝫ p̃cepit dñs vt educerent
filios isrl̃ de terra egypti p turmas suas
Hi sunt q̃ loquūtur ad pharaōez regē
egypti vt educant filios isrl̃ de egypto.
Iste est moyses ⁊ aarō in die qua locu-
tus est dñs ad moysen in terra egypti.
Et locutus est dñs ad moysen dicens:
Ego dñs. Loquere ad pharaonem re-
gem egypti. omnia que loquor tibi. Et
ait moyses coram domino: En incircū-
cisus labijs suz. Quomodo audiet me
pharao? VII

Dixitq̃ dominus ad moysen:
Ecce constitui te deum phara
onis. ⁊ aaron frater tuus erit
propheta tuus. Tu loqueris ei oīa que
mando tibi. ⁊ ille loq̃tur ad pharaōem

vt dimittat filios israel de t̃ra sua. Sz
ego indurabo cor ei⁹ ⁊ mlt̃iplicabo sig̃ et
ostẽta mea in terra egypti. ⁊ non audiet
vos. Immittãq; manũ meã sup egyp-
tũ ⁊ educã exercitũ ⁊ ppl'm meũ filios is
rael de terra egypti: p iudicia maxĩa. Et
scient egyptij. quia ego sum dñs qui ex
tẽderiz manũ meã sup egyptũ: ⁊ eduxe-
rim filios isrl̃ de medio eoꝝ. Fecit itaq;
moyses ⁊ aarõ: sic̃ p̃cepat dñs. ita egerẽt
Erat aũt moyses octogĩta annoꝝ. ⁊ aa-
rõ octogintatriũ qñ locuti sunt ad pha
raõem. Dixitq; dñs ad moysen ⁊ aaron
Cũ dixerit vobis pharao: oñdite signa
dices ad aarõ. Tolle v̄gã tuã ⁊ ꝓijce eaz
corã pharaõe. ac v̄tatur in colubrũ. In
gressi itaq; moyses ⁊ aarõ ad pharaõez:
fecerũt sic̃ p̃cepat dñs. Tulitq; aarõ vir
gã coram pharaõe ⁊ ſuis eius: q̃ v̄sa est
in colubrũ. Vocauit aũt pharao sapiẽ-
tes ⁊ maleficos. ⁊ fecerũt etiã ipsi p incã
tatiões egyptiacas ⁊ arcana quedã sil'r:
Proiecerũtq; singuli v̄gas suas q̃ v̄se
sunt in dracones. Sed deuorauit v̄ga
aarõ. v̄gas eoꝝ. Induratũq; est cor pha
raonis. ⁊ nõ audiuit eos sic̃ p̃cepat dñs
Dixit aũt dñs ad moysen: Ingr̃uatũ est
cor pharaõis. ⁊ nõ vult dimittere ppl'm
Vade ad eũ mane. ecce egredietꝫ ad aq̃s
Et stab̃ in occursum eius sup ripã flu-
mĩs. ⁊ v̄ga q̃ ꝯuersa est in draconẽ. tol-
les in manu tua. dicesq; ad eũ: Dñs de-
us heb̃oꝝ misit me ad te. dicẽs: Dimit-
te ppl'm meũ vt sacrificet mihi in deſto
⁊ vsq; ad pñs audire noluisti. Hec igitꝫ
dic̃ dñs: In h̃ scies q̃ sim dñs. Ecce p-
cutiã v̄ga q̃ in manu mea est aquaz flu
mĩs. ⁊ v̄tetꝫ in sanguinẽ. Pisces q̃z qui
sunt in fluuio morientꝫ. ⁊ cõputrescent
aque. ⁊ affligentꝫ egyptij bibẽtes aquaz
fluminis. Dixit q̃z dñs ad moysen: Dic
ad aarõ. Tolle v̄gã tuã ⁊ extẽde manuz
tuã sup aq̃s egypti. ⁊ sup fluuios eoꝝ ⁊
riuos ⁊ paludes ⁊ oẽs lacus aq̃rũ vt v̄-
tantꝫ in sanguinẽ. ⁊ sit cruor in oĩ terra
egypti. tam in ligneis vasis q̃z in saxeis
Fecerẽtq; moyses ⁊ aarõ sic̃ p̃cepat dñs.
Et eleuãs v̄gã p̃cussit aquã flumĩs co-
ram pharaõe ⁊ ſuis eius. que v̄sa est in
sanguinẽ. ⁊ pisces qui erãt in flumine
mortui sunt. Cõputruitq; fluuius ⁊ nõ
poterãt egyptij bibere aquã flumĩs. ⁊ fu
it sanguis in tota t̃ra egypti. Fecerũtq;
sil'r malefici egyptioꝝ incãtatiõibꝫ suis
Et induratũ est cor pharaõis: nec audi
uit eos sic̃ p̃cepat dñs. Aũtitq; se ⁊ ĩgres
sus est domũ suã: nec apposuit cor etiaz
hac vice. Foderũt aũt oẽs egyptij p cir-
cũitũ flumĩs aquã vt biberẽt. Nõ. n. po-
terãt bibere aquã fluminis. Impletiq;
sũt septẽ dies postq̃z p̃cussit dñs fluuiũ.

VIII

Dixit q̃z dñs ad moysen
Ingredere ad pharaõem. ⁊ di-
ces ad eũ: Hec dic̃ dñs: Dimit
te ppl'm meũ vt sacrificz mihi. Si ãt no
lueris dimittere: ecce ego p̃cutiaz oñs
termĩos tuis ranis: ⁊ ebulliet fluuius
ranas. que ascẽdent ⁊ ĩgredientꝫ domuz
tuã ⁊ cubiculũ lectuli tui. ⁊ sup stratuz
tuũ. ⁊ in domos ſuoꝝ tuoꝝ. ⁊ in ppl'z tu-
uz ⁊ in furnos tuos ⁊ ĩ reliq̃as ciboꝝ tuo
rũ. ⁊ ad te ⁊ ad ppl'm tuũ. ⁊ ad oẽs ſuos
tuos ĩtrabũt rane. Dixitq; dñs ad moy
sen: Dic ad aarõ. Extẽde manũ tuã su-
per fluuios ⁊ super riuos ⁊ paludes. ⁊ e-
duc ranas sup t̃rã egypti. Et extẽdit aa
rõ manũ sup aq̃s egypti ⁊ ascẽderũt ra-
ne. opuerũtq; t̃rã egypti. Fecerũt aũt ⁊
malefici p incãtatiões suas sil'r. eduxerẽt
q̃z ranas sup terrã egypti. Vocauit aũt
pharao moysen ⁊ aarõ. ⁊ dixit eis: Ora-
te dñm vt auferat ranas a me ⁊ a popu
lo meo: ⁊ dimittã ppl'm vt sacrificz dño
Dixitq; moyses ad pharaõez: Cõstitue
mihi qñ depcer ꝓ te ⁊ pro ſuis tuis ⁊ ꝓ
ppl'o tuo: vt abigantꝫ rane a te. ⁊ a domo
tua ⁊ a ſuis tuis. ⁊ a ppl'o tuo. ⁊ tm̃ ĩ flu-
mĩe remaneãt: Qui rñdit: Cras. At ille
iuxta inquit v̄buz tuũ faciam. vt scias
qm̃ non est sicut dñs deus noster. ⁊ rece
dent rane a te: ⁊ a domo tua ⁊ a seruis tu
is ⁊ a populo tuo. ⁊ tantũ in flumine re
manebũt. Egressiq; sunt moyses ⁊ aa-
ron a pharaone. ⁊ clamauit moyses ad
dominum pro sponsione ranarum quã
condixerat pharaoni. Fecitq; dñs iu-

ꝯta ꝟbū moyſi: ⁊ moꝛtue ſunt rane ꝺ domibꝫ ⁊ de villis. ⁊ de agris. Cōgregaueꝛũtqꝫ eas in immēſos aggeres: ⁊ cōputruit ⁊ra. Videꝫ aũt pharao q̄ data eēt reqūes. inḡuauit coꝛ ſuum ⁊ nō audiuit eos ſicut p̄ceperat dñs. Dixitqꝫ dñs ad moyſen: Loq̄re ad aaron: Extende ꝟgā tuā ⁊ pcute puluerē terre. ⁊ ſint cynifes in vniu͛ſa ⁊ra egypti. Feceruntqꝫ ita. Et extēdit aaron manū ꝟgā tenēs. pcuſſitqꝫ puluerē ⁊re: ⁊ facti ſunt cynifes ī hoīb⁹ ⁊ iumēt⁹. Oīs puluis ⁊re ꝟſus eſt in cynifes p̄ totā ⁊rā egypti. Fecerūtqꝫ ſic malefici incātatiōib⁹ ſuis vt educerēt cynifes ⁊ nō ꝓtuerūt. Erātqꝫ cynifes tā in hoīb⁹ qꝫ in iumēt⁹. Et dixerunt malefici ad pharaōem. Digit⁹ dei ē hic Induratūqꝫ eſt coꝛ pharaonis. ⁊ nō audiuit eos ſic̄ p̄cepat dñs. Dixit q̄ꝫ dñs ad moyſen. Cōſurge diluculo. ⁊ ſta coꝝ pharaōe. Egredie ⁊ enī ad aq̄s. Et dices ad eū: Hec dic̄ dñs: Dimitte pp̄l̄m meū vt ſacrificet mihi. q̄ ſi nō dimiſer⁹ eū: ecce ego mittā in te ⁊ in ⁊uos tuos ⁊ in pp̄l̄m tuū ⁊ in domos tuas. oē gen⁹ muſcaꝝ. ⁊ ip̄lebūt oēs domos egyptioꝝ muſc⁹ diu͛ſi gener⁹ ⁊ vniu͛ſa ⁊ra in q̄ fuerint. Faciāqꝫ mirabilē in die illa ⁊rā ieſſen in q̄ pp̄l̄s meꝰ eſt vt nō ſint ibi muſce. ⁊ ſcias q̄m ego dñs in medio ⁊re: ponāqꝫ diuiſiōem int⁊ pp̄l̄z meū ⁊ pp̄l̄m tuum. Cras erit ſignū iſtud: Feciteꝫ dñs ita. Et venit muſca ḡuiſſima in domos pharaonis ⁊ ſeruoꝝum eius ⁊ in omnē terram egypti: coꝛruptaqꝫ eſt terra ab huiuſcemōi muſcis. Vocauitqꝫ pharao moyſen ⁊ aarō ⁊ ait eis: Jte ⁊ ſacrificate deo vr̄o in terra hac. Et ait moyſes: Nō poteſt ita fieri. Abominatiōes enim egyptioꝝ immolabimus dño deo nr̄o. Q̄ ſi mactauerimus ea que colūt egyptij coram eis lapidib⁹ nos obruent. Viam triū dier⁹ pgemus in ſolitudinē: ⁊ ſacrificabimus dño deo noſtro ſicut p̄cepit nobis. Dixitqꝫ pharao: Ego dimittam vos vt ſacrificetis dño deo vr̄o in deſerto: verūtn̄ longius ne abeatis. Rogate p̄ me. Et ait moyſes: Egreſſus a te oꝛabo dñm: ⁊ recedet muſca a pharaone ⁊ a ⁊uis ſuis ⁊ a pp̄lo eius cras. Caueat tn̄ noli vltra fallē: vt nō dimittas pp̄l̄m ſacrificare dño. Egreſſuſqꝫ moyſes a pharaōe. oꝛauit dñm. Qui fec̄ iuxta ꝟbū illi⁹ ⁊ abſtulit muſcas a pharaōe ⁊ a ſeruis ſuis ⁊ a pp̄lo eius. Non ſupfuit necvna quidē. Et inḡuatū eſt coꝛ pharaōis ita vt nec hac quidē vice dimitteret pp̄l̄m.

IX

Dixit aũt dñs ad moyſen: Jngredere ad pharaōem ⁊ loq̄re ad eū: Hec dicit dñs deus hebreoꝝ: Dimitte pp̄l̄m meū vt ſacrificet mihi. Q̄ ſi adhuc renuis ⁊ retineſ eos ecce manꝰ mea erit ſupꝛ agroſ. ⁊ ſupꝛ eq̄s ⁊ aſinos. ⁊ camelos. ⁊ oues. ⁊ boues. peſtis valde ḡuis. Et faciet dñs mirabile int⁊ poſſeſſiōes iſrl̄ ⁊ poſſeſſiōeſ egyptioꝝ vt nil oīo peat ex his q̄ ꝓtinēt ad filios iſrael. Cōſtituitqꝫ dñs tempus dicens: Cras faciet dñs ꝟbū iſtud in ⁊ra. Fecit ꝙ dñs ꝟbuꝫ b altera die: ⁊ moꝛtua ſunt oīa aīantia egyptioꝝ. De aīalib⁹ vo filioꝝ iſrl̄ nihil oīno periit. Et miſit pharao ad videdū. nec erat q̄qꝫ moꝛtuū de his q̄ poſſidebat iſrl̄. Jnḡuatūqꝫ eſt coꝛ pharaonis. ⁊ nō dimiſit pp̄l̄m. Et dixit dñs ad moyſen ⁊ aaron: Colle plenas manꝰ cineris de camino. ⁊ ſpargat illuꝫ moyſes ī celū coram pharaōe ſitqꝫ puluiſ ſupꝛ oēm terrā egypti. Erūt enī in hoīb⁹ ⁊ iumēt⁹ vlcera ⁊ veſice turgētes: ī vniu͛ſa terra egypti. Tulerūtqꝫ cinerē de camino ⁊ ſteterūt coram pharaōe. ⁊ ſparſit illū moyſes ī celū. Factaqꝫ ſūt vlcera veſicaꝝ turgētiū ī hoīb⁹ ⁊ iumēt⁹: nec poterāt malefici ſtare coram moyſe ꝓp̄ vlcera q̄ in illis erāt. ⁊ ī oī terra egypti. Jnduratūqꝫ dñs coꝛ pharaōis. ⁊ nō audiuit eos ſic̄ locut⁹ ē dñs ad moyſen. Dixitqꝫ dñs ad moyſen: Mane cōſurge ⁊ ſta coram pharaone. ⁊ dices ad eū: Hec dicit dñs deus hebreoꝝ: Dimitte pp̄l̄m meū vt ſacrificet mihi: qꝛ in hac vice mittaꝫ oēs plagas meas ſuper coꝛ tuum ⁊ ſupꝛ ſeruos tuos ⁊ ſupꝛ ꝓpulum tuū. vt ſcias q̄ non ſit ſimilis mei in omni terra. Nūc enim extendēs manū: ꝓcutiā te et

ppl'm tuũ pestē. pibisq; te tra. Idcirco
aũt posui te vt oñdã in te fortitudinem
meã. ⁊ narret nomẽ meũ in oĩ tra. Ad
huc retines ppl'm meũ. ⁊ nõ vis eos di
mittere: Ecce pluã cras hac ipa hora grã
dinẽ multã nimis: qlis non fuit in egy
pto a die q̃ fundata est vsq; in pñs tps.
Mitte g̃ iã nunc ⁊ congrega iumẽta tua ⁊
oĩa q̃ habes in agro. Homines enĩ ⁊ iumẽ
ta ⁊ vniũsa q̃ inuẽta fuerĩt foris. nec cõ
gregata de agris cecideritq; sup ea grã
do: morientẽ. Qui timuit verbũ dñi de ser
uis pharaõis. fecit confugere suos suos
⁊ iumẽta in domos: qui aũt neglexit ser
monẽ dñi: dimisit suos suos ⁊ iumẽta
in agris. Et dixit dñs ad moysen: Extẽ
de manũ tuã in celũ. vt fiat grãdo ĩ vni
uersa tra egypti sup homines ⁊ sup iumẽta
⁊ sup oẽm herbã agri in tra egypti. Ex
tẽditq; moyses virgã in celũ ⁊ dñs dedit
tonitrua ⁊ grãdinẽ ac discurrẽtia fulgu
ra sup terraz. Pluitq; dñs grandinem
sup terrã egypti. ⁊ grãdo ⁊ ignis mixta
parit ferebañ. Tãteq; fuit magnitudi
nis. q̃nta ante nũq; apparuit in vniũsa
tra egypti ex q̃ gens illa condita est. Et p
cussit grãdo in oĩ tra egypti cũcta q̃ fue
rũt in agris ab homĩe vsq; ad iumẽtum.
Cunctãq; herbã agri pcussit grando. et
omne lignũ regionis confregit. Tm in ter
ra iessen vbi erãt filij isrl. grando nõ ce
cidit. Misitq; pharao vocauit moysen
⁊ aaron dicens ad eos: Peccaui etiam
nũc. Dñs iustus. ⁊ ego ⁊ ppl's meus im
pij. Orate dñm vt desinãt tonitrua dei
⁊ grando: vt dimittã vos. ⁊ neq; hic vl
tra maneatis. Dixit moyses: Cũ egressus
fuero de vrbe extẽdam palmas meas ad
dñm. ⁊ cessabunt tonitrua ⁊ grãdo non
erit: vt scias q̃ dñi est tra. Noui aũt q̃
⁊ tu ⁊ fui tui necdũ timeatis dñm deũ
Linũ g̃ ⁊ hordeũ lesum est. eo q̃ hordeũ
eẽt virẽs. ⁊ linũ iã folliculos germina
ret. Triticũ aũt ⁊ far nõ sunt lesa. q̃ se
rotina erant. Egressusq; moyses a pha
one ex vrbe. tetẽdit manũ ad dñm ⁊ ces
sauerũt tonitrua ⁊ grãdo: nec vltra stil
lauit pluuia sup trã. Videns aũt pharao
q̃ cessasset pluuia ⁊ grando ⁊ tonitrua.
auxit pctm̃. ⁊ inguatũ est cor eius ⁊ fuo
rũ illi⁹ ⁊ induratũ nimis. nec dimisit is
rael. sic pcepat dñs p manũ moysi X

ET dixit dñs ad moysen. Ingre
dere ad pharaonẽ. Ego enĩ ĩdu
raui cor ei⁹ ⁊ fuor illius vt faci
am sig̃ mea hec in eo. ⁊ narres in auribꝫ
filij tui ⁊ nepotũ tuor. q̃tiẽs otriuerim
egyptios ⁊ signa fecerim in eis. ⁊ sciatis
q̃ ego dñs. Introierũt g̃ moyses ⁊ aa
ron ad pharaonẽ. ⁊ dixerũt ei: Hec dicit
dñs de⁹ hebreor: Usq; q̃ non vis subiici
mihi: Dimitte ppl'm meũ vt sacrificet
mihi. Sin aũt resistis ⁊ nõ vis dimit
tere eũ: ecce ego inducã cras locustã ĩ fi
nes tuos q̃ operiet superficiẽ tre. ne q̃q; ei⁹
appareat tr̃ comedat q̃ residuũ fuerit
grãdini. Corrodet enim oĩa ligna q̃ ger
minãt in agris. ⁊ implebũt domos tuas ⁊
fuor tuor ⁊ oĩm egyptior: q̃ntã nõ vi
derũt pres tui ⁊ aui ex q̃ orti sunt super
terrã vsq; in pñtez diem. Auertitq; se ⁊
egressus est a pharaõe. Dixerũt aũt fui
pharaõis ad eũ: Usq; q̃ patiem̃ hr̃ scãda
lũ: Dimitte homines vt sacrificẽt dño deo
suo. Nõne vides q̃ perierit egyptus: Re
uocauerũtq; moysen ⁊ aarõ ad pharao
nem. Qui dixit eis: Ite: sacrificate dño
deo vr̃o: Qui nã sunt qui ituri sũt: Ait
moyses: Cũ puul' ntris ⁊ seniorib⁹ pge
mus: cũ filijs ⁊ filiab⁹. cũ ouib⁹ ⁊ armen
tis. Est. n. solennitas dñi dei nri. Et rñ
dit pharao: Sic dñs sit vobiscũ: Quo
mõ ego dimittam vos ⁊ puulos vros:
cui dubiũ est q̃ pessime cogitetis: Non
fiat ita: sed ite tantũ viri ⁊ sacrificate do
mino. Hoc enĩz ⁊ ipsi petistis. Statiq;
eiecti sunt de conspectu pharaõis. Dix
it aũt dominus ad moysen: Extẽde ma
num tuam sup terram egypti ad locu
stam vt descendat sup terraz. ⁊ deuoret
oẽm herbam q̃ residua fuerit grandini
Et extẽdit moyses virgã sup terrã egy
pti. ⁊ dñs induxit ventuz vrentem tota
die illa ⁊ nocte. Et mane facto: ventus
vrens leuauit locustas. Que ascende
runt super vniuersam terram egypti: ⁊

sederũt in cũctis finibꝫ egyptiorꝫ innũe
rabiles:q̃les añ illud tps nõ fuerãt .nec
postea future sunt. Quẽttꝫ vniũsam
supficiẽ tre vastãtes oĩa. Deuorata est
igit̃ herba tre.7 q̃cq̃d pomoꝝ ĩ arboribus
fuit q̃ grãdo dimiserat. Nihil q̃ꝫ oĩo vi
rẽs relictũ est ĩ lignis 7 ĩ herbꝫ tre:in cũ
cta egypto. Quãobrẽ festinus pharao
vocauit moysen 7 aarõ:7 dixit eis:Pec
caui in dñm deũ vrm 7 ĩ vos. Ꝛz nunc
dimittite pctm̃ mihi etiã hac vice.7 ro
gate dñz deũ vrm vt auferat a me mor
tẽ istã. Egressusqꝫ est moyses de ꝓspectu
pharaõis.7 orauit dñm: Qui flare fec
ventũ ab occidẽte vehemẽtissimuꝫ.7 ar
reptã locustã piecit ĩ mare rubrũ. Non
remãsit nec vna q̃dẽ ĩ cũctis finibꝫ egy
pti. Et ĩdurauit dñs cor pharaõis .nec
dimisit filios isrl̃. Dixit ãt dñs ad moy
sen. Extẽde manũ tuã in celũ.7 sint te
nebre sup trã egypti:tam dẽse vt palpa
ri queãt. Extẽditꝫ moyses manũ in ce
lũ.7 facte sunt tenebre horribiles ĩ vniũ
sa terra egypti. Tribꝫ diebꝫ nemo vidit
fratrẽ suũz:nec mouit se de loco in quo
erat. Ubicũqꝫ aũt hĩtabãt filij israel lux
erat. Uocauitꝫ pharao moysen 7 aarõ
7 dixit eis: Ite sacrificate dño: Oues tã
tũ vestre 7 armẽta remaneãt: puuli vri
eant vobiscũ. Ait moyses: Hostias q̃ꝫ 7
holocausta dabꝫ nob:q̃ offeram9 dño do
nõ. Cuncti greges pgent nobiscũ: Nõ
remanebit ex eis vngula que necessaria
sunt in cultũ dñi dei nri ꝑtim.cuꝫ igre
mus q̃d debeat ĩmolari:donec ad ipm lo
cũ pueniam9. Indurauit autẽ dñs cor
pharaõis 7 noluit dimittere eos. Dixit
qꝫ pharao ad moysen: Recede a me 7 ca
ue ne vltra videas faciẽ meã. Quocũqꝫ
die apparueris mihi morieris. Respon
dit moyses: Ita fiat vt locut9 es. Non
videbo vltra faciem tuam. XI

Et dixit dñs ad moysen: Adhuc
vna plaga tangã pharaonem 7
egyptũ.7 post h̃ dimittet vos et
erite cõpellet. Dices q̃ omni plebi vt po
stulet vir ab amico suo 7 mulier a vici
na sua vasa argẽtea 7 aurea 7 vestẽ. Da
bit aũt dñs gram populo suo corã egy
ptijs. Fuitqꝫ moyses vir magnus val
de in terra egypti corã seruis pharaõis et
oĩ pl̃o. Et ait: Hec dicit dñs: Media no
cte ĩgrediar ĩ egyptũ .7 morietur oẽ ꝓmo
genitũ in terra egyptiorꝫ.a ꝓmogenito
pharaõis q̃ sedz ĩ solio ei9 vsqꝫ ad ꝓmoge
nitũ ancille q̃ est ad molã.7 oĩa ꝓmoge
nita iumẽtorꝫ. Eritqꝫ clamor magn9 in
vniũsa trra egypti:q̃lis nec ante fuit:nec
postea futur9 est. Apud oẽs aũt filios is
rael non mutiet canis ab hoĩe vsqꝫ ad pe
cus:vt sciatꝭ q̃nto miraculo diuidat do
minus egyptios 7 isrl̃. Descẽdẽtqꝫ oẽs
serui tui isti ad me.7 adorabũt me dicen
tes: Egredere tu 7 oĩs ꝑ̃ls qui subiect9
est tibi. Ꝑost hec egrediem̃. Et exiuit a
pharaõe.irat9 nimis. Dixit aũt dñs ad
moysen: Nõ audiet vos pharao vt mul
ta signa fiãt in trra egypti. Moyses autẽ
7 aarõ fecerũt oĩa signa 7 ostẽta q̃ scrip
ta sunt.corã pharaõe.7 indurauit dñs
cor pharaonis:nec dimisit filios israel
de terra sua. XII

Dixit q̃ꝫ dñs ad moysen 7 aaron
in terra egypti: Mensis iste vob
ꝓncipiũ mesũ:ꝑim9 erit ĩ mẽ
sibꝫ anni. Loq̃mĩ ad vniũsum cetũ filio
rũ isrl̃:7 dicite eis: Decima die mensis
hui9 tollat vnusquisqꝫ agnũ ꝑ familias
7 domos suas. Sinaũt minor est nũer9
vt sufficere possit ad vescẽdũ agnũ:assu
metvicinũ suũ qui ꝓximus est domui ei9
iurta numerũ aiarꝫ q̃ sufficere possint ad
esuz agni. Erit aũt agnus absqꝫ macula
masculus ãniculus. Iurta quẽ ritũ tol
let̃:7 hedũ:7 seruabit̃ eũ vsqꝫ ad q̃rtãdeci
mã diẽ mẽs hui9. Immolabitqꝫ eũ vni
uersa multitudo filiorꝫ israel ad vesperã
7 sument de sanguine eius ac ponẽt su
per vtrunqꝫ postem.7 in supliminaribꝫ
domorum in quibus comedent illum.
Et edent carnes nocte illa assas igni:et
azymos panes cũ lactucꝫ agrestibꝫ. Nõ
comedetis ex eo cruduz quid.nec coctũ
aqua.sed assum tm̃ igni. Caput cum pe
dibꝫ eius 7 intestinis vorabitis:nec re
manebit quicquaz ex eo vsqꝫ mane. Si

quid residuū fuerit. igne comburetis.
Sic aūt comedetis illuz. Renes vr̄os
accingetis ⁊ calciamēta hēbitis in pedi-
bus. tenētes baculos ī manib⁹: ⁊ come
detis festināter. Est eī phase. i. trāsitus
dñi. Et trāsibo ꝑ terrā egypti nocte illa
ꝑcutiāq; oē ꝑmogenitū in terra egypti
ab hoīe vsq; ad pecus. ⁊ ī cūctis dijs egy
pti faciā iudicia. ego dñs. Erit aūt san-
guis vob̄ in signū ī edib⁹ ī q̄b⁹ erit⁹. ⁊ vi-
debo sāguinē ⁊ trāsibo vos: nec erit ī vob̄
plaga disꝑdens: qñ ꝑcussero terrā egy-
pti. Hēbitis aūt hūc diē ī monimētū ⁊
celebrabitis eā sollēnē dño ī generatiōi
bus vr̄is cultu sempit̄no. Septē dieb⁹
açyma comedetis. In die ꝑmo nō erit
fermētū ī domib⁹ vr̄is. Quicūq; comed̄
rit fermētū. ꝑibit aīa illa d̄ israel. a ꝑmo
die vsq; ad diē septimū. Dies ꝑma erit
sancta ac solēnis. ⁊ dies septima eadez
festiuitate venerabil'. Nihil opis faciet⁹
in eis. exceptis his q̄ ad vescēdū ꝑtinēt
⁊ obꝛuabitis açyma. In eadē enim ipa
die educā exercitū vr̄m de terra egypti.
⁊ custodietis diē istū ī generatiōes vr̄as
ritu ꝑpetuo. Primo mēse q̄rtadecima
die mēsis ad vesperā. comedetis açyma
vsq; ad diē vicesimāprimā eiusdē menꝭ
ad vespā. Septē dieb⁹ fermētatuz non
inueniet̄ in domib⁹ vr̄is. Qui comede-
rit fermētatū. peribit aīa eius de cetu is-
rael tam de aduenis q̄ꝫ de indigenis ter
re. Oē fermētatū nō comedet⁹. In cū-
ctis habitaculis vr̄is edet⁹ açyma. Vo-
cauit āt moyses oēs seniores filioꝝ isra
el. ⁊ dixit ad eos: Ite tollentes aīal ꝑ fa
milias vr̄as ⁊ īmolate phase. Fasciculū
q; hysopi tingite ī sanguine qui est in li
mine ⁊ aspgite ex eo suꝑlimīare ⁊ vtrū-
q; postē. Nullus vr̄m egrediat̄ ostiū do-
mus sue vsq; mane. Trāsibit enī dñs ꝑ
cutiens egyptios. Cūq; viderit sangui
nē in suꝑliminari ⁊ in vtroq; poste: tran
scendet ostiū domus. ⁊ nō sinet ꝑcussorē
ingredi domos vr̄as ⁊ ledere. Custodi
v̄bū istd̄ legittimū tibi ⁊ filijs tuis vsq;
in et̄nū. Cūq; ītroierit⁹ t̄rā quā dñs de⁹
datur⁹ est vob̄ vt pollicitus est. obserua
bit⁹ cerimonias istas. Et cū dixerīt vob̄
filij vr̄i q̄ est ista religio ⁊ dicet⁹ eis: Vi-
ctima trāsitus dñi est: qñ trāsiuit super
domos filioꝝ isrl' in egypto ꝑcutiēs egy
ptios. ⁊ domos nr̄as liberās. Incurua-
tusq; ꝓpl's adorauit. et egressi filij israel
fecerūt sicut ꝑcepat dñs moysi ⁊ aaron
Factū est aūt in noctis medio. percussit
dñs oē primogenitū ī t̄ra egypti: a ꝑmo
genito pharaōis q̄ ī solio eius sedebat:
vsq; ad ꝑmogenitū captiue q̄ erat ī car-
cere: ⁊ oē ꝑmogenitū iumētoꝝ. Surre
xitq; pharao nocte ⁊ oēs ꝛui eius cūcta-
q; egyptus: ⁊ ortus est clamor magnus
in egypto. Neq; enī erat dom⁹ in q̄ non
iacerz mortuus. Vocatisq; pharao moy
se ⁊ aarō nocte. ait: Surgite: egredimī
a populo meo vos ⁊ filij isrl': Ite ⁊ imo-
late dño sicut dicitis. Oues vr̄as ⁊ ar-
mēta assumite vt petieratis: ⁊ abeuntes
bñdicite mihi. Vrgebātq; egyptij ꝓpl'm
israel de t̄ra exire velocit' dicētes: Omīs
moriem̄. Tulit igit̄ ꝓpl'us ꝯspersam fari
nā anteq̄ fermētaret̄: ⁊ ligās in pallijs
posuit sup humeros suos. Fecerūtq; fi
lij israel sic ꝑcepat dñs moysi. ⁊ petierīt
ab egyptijs vasa argētea ⁊ aurea vestēq;
plurimā. Dñs aūt dedit gr̄am ꝓpl'o co-
rā egyptijs vt cōmodarēt eis: ⁊ spoliaue
rūt egyptios. Profectiq; sunt filij isra-
el de ramesse ī sochot sexcenta fere milia
peditū viroꝝ: absq; ꝑuulis ⁊ mulierib⁹.
Sz ⁊ vulgus ꝓmiscuū innūerabile ascē
dit cū eis oues ⁊ armēta: ⁊ aīantia diu-
si generis multa nimis Coxerūtq; fari
nā quā dudū de egypto ꝯspersam tule-
rāt: ⁊ fecerunt subcinericios panes açy
mos. Neq; enim poterat fermentari co
gentibus exire egyptijs. ⁊ nullaz facere
sinentibus moram: nec pulmēti quicq̄
occurrerat preparare. Habitatio aūt fi
lioꝝ israel q̄ māsert̄ in egypto fuit q̄drī-
gentoꝝ triginta annoꝝ. Quib⁹ expletis
ead̄ die egressus ē oīs exercit⁹ dñi d̄ ter
ra egypti. Nox est ista obꝛuabil' dñi: qñ
eduxit eos de t̄ra egypti. Hanc obꝛuare
debent oēs filij isrl' in generatiōib⁹ suis
Dixitq; dñs ad moysen ⁊ aarō. Hec est

religio phase. Oīs alienigena nō come
det ex eo. Oīs aūt ſuus empticius cir/
cūcidet̄. ⁊ sic comedet. Aduena ⁊ mercē
narius non edent ex eo. In vna domo
comedet̄: nec efferetis de carnib⁹ ei⁹ fo/
ras: nec os illius ꝯfringetis. Oīs cetus
filioꝝ isrl̄ faciet illud. ꝙ si q̄s ꝑegrinoꝝ
in vr̄am voluerit trāsire coloniā ⁊ face/
re phase dñi: circūcidet̄ prius oē mascu
linū eius. ⁊ tūc rite celebrabit: eritq̄ sic̄
indigena t̄re. Si q̄s aūt circūcisus nō
fuerit: nō vescet̄ ex eo. Eadē lex erit indi
gene: ⁊ colono q̄ ꝑegrinat̄ apd̄ vos. Fe
cerūtq̄ oēs filij isrl̄ sic̄ p̄cepat dñs moy
si ⁊ aarō: ⁊ eadē die. eduxit dñs filios is/
rael de t̄ra egypti ꝑ turmas suas. XIII

Locutusq̄ ē dñs ad moysen di/
cēs: Sāctifica mihi oē p̄moge/
nitū qd̄ apit vuluā in filijs isrl̄
tā de hoīb⁹ q̄ de iumētis. Mea sunt enī
oīa. Et ait moyses ad ppl̄m: Memētote
diei hui⁹ ī q̄ egressi estis de egypto et de
domo ſuitut̄: qm̄ in manu forti eduxit
vos dñs de loco isto: vt nō comedat̄ fer
mentatū panez. Hodie egredimini mē
se nouarū frugū. Cūq̄ introduxerit te
dñs ī t̄rā chananei. ⁊ ethei. ⁊ amorrei. et
euei. ⁊ iebusei. quā iurauit patrib⁹ tuis
vt daret tibi terrā fluētez lacte ⁊ melle:
celebrabit̄ hūc morem sacroꝝ mēse isto
Septez dieb⁹ vesceris açymis: ⁊ in die
septimo erit sollēnitas dñi. Açyma co/
medetis septem dieb⁹. Non apparebit
apd̄ te aliquid fermētatū. nec in cūctis
finib⁹ tuis. Narrabisq̄ filio tuo ī die il/
lo dicens: Hoc ē qd̄ fecit mihi dñs qñ
egressus suz de egypto. Et erit q̄si signū
ī māu tua ⁊ quasi monimētū añ oculos
tuos: ⁊ vt lex dñi sp̄ sit ī ore tuo. In ma
nu eī forti eduxit te dñs de egypto. Cu/
stodies huiuscemōi cultū statuto tp̄e a
dieb⁹ in dies. Cūq̄ introduxerit te dñs
in terraz chananei. sic̄ iurauit tibi ⁊ pa/
trib⁹ tuis: ⁊ dederit tibi eam. sep̄abis oē
qd̄ apit vuluā dño: ⁊ qd̄ primitiuū est ī
pecorib⁹ tuis. Quicq̄d habueris mascu
lini sexus. ꝯsecrabis dño. Primogeni/
tū asini mutabis oue. qd̄ si nō redeme/
ris interficies. Omne aūt primogeni/
tū hoīs de filijs tuis p̄cio redimes. Cū/
q̄ interrogauerit te fili⁹ tu⁹ cras dicēs:
q̄d est h̄. rñdebis ei. In manu forti edu
xit nos dñs de terra egypti: de domo ſui
tut̄. Nā cū indurat⁹ esset pharao ⁊ nol
let nos dimittere. occidit dñs oē p̄mo/
genitū ī t̄ra egypti. a p̄mogenito homīs
vsq̄ ad p̄mogenitū iumētoꝝ: Idcirco
īmolo dño oē qd̄ apit vuluā masculini
sexus: ⁊ oīa p̄mogenita filioꝝ meoꝝ re/
dimo. Erit igit̄ q̄si signū in manu tua ⁊
q̄si appensum quid ob recordatiōem añ
ocl̄os tuos: eo ꝙ in manu forti eduxit
vos dñs d̄ egypto. Igit̄ cū emisissz pha
rao ppl̄m. nō eos duxit dñs ꝑ viā terre
philistijm q̄ vicina est reputās ne forte
peniteret eū si vidissz adūsum se bella cō
surgere ⁊ reūterent̄ egyptū: sed circum
duxit ꝑ viā deſti: q̄ est iuxta mare rubꝝ
Et armati ascēderūt filij israel de terra
egypti. Tulit q̄z moyses ossa ioseph se/
cū: eo ꝙ adiurasset filios isrl̄ dicēs: Ti/
sitabit vos deus: efferte ossa mea hīc vo
biscū. Profectiq̄ de sochot castrameta/
ti sunt ī ethā: ī extremis finib⁹ solitudi/
nis. Dñs aūt p̄cedebat eos: ad oñdēdā
viā ꝑ diē ī colūna nubis: ⁊ ꝑ noctem in
colūna ignis. vt dux esset itineris vtro
q̄ tp̄e. Nūq̄ defuit colūna nubis ꝑ diez
nec columna ignis per noctem coraz po
pulo. XIIII

Locut⁹ est autē dñs ad moysen
dicēs: Loq̄re filijs isrl̄. Reuersi
castrametētur e regione phiai/
roth: q̄ est inter magdalū ⁊ mare ꝯ beel/
sephon: In conspectu eius castra ponet̄
sup mare. Dicturusq̄ est pharao super
filijs israel. Coartati sunt in terra. con/
clusit eos desertū. Et indurabo cor eius
ac ꝑsequet̄ vos ⁊ glorificabor in pharao
ne. ⁊ in oī exercitu eius: scientq̄ egyptij
q̄r ego sum dñs. Fecerūtq̄ ita. Et nun/
ciatū est regi egyptioꝝ: ꝙ fugisset popu/
lus. Immutatūq̄ est cor pharaōis et
ſuoꝝ ei⁹ sup ppl̄z. ⁊ dixert̄. Quid volui/
m⁹ facē vt dimitterem⁹ isrl̄ ne ſuirz no
bis? Iūxit ḡ curꝝ ⁊ oēz ppl̄z suū assūpsit

secū. Tulitq; sexcētos currus electos: ⁊
q̄cq̄d ī egypto curruū fuit: ⁊ duces toti⁹
exercit⁹. Indurauitq; dn̄s cor pharao-
nis regis egypti. ⁊ ꝑsecut⁹ ē filios israel
At illi egressi erāt ī manu excelsa. Cūq;
ꝑseq̄rent̄ egyptij vestigia p̄cedētiū: rep-
pererūt eos in castris sup̄ mare. Oīsq;
eq̄tat⁹ ⁊ currus pharaōis ⁊ vniūsus ex-
ercitus erant in phiairoth ꝯ beelsephon
Cūq; appropinq̄sset pharao. leuātes fi-
lij isrl̄ oculos. viderūt egyptios post se.
⁊ timuerunt valde. Clamaueruntq; ad
dn̄m. ⁊ dixerūt ad moysen: Forsitan nō
erāt sepulcra in egypto: ideo tulisti nos
vt morerem̄ in solitudīe. Quid h̄ face-
re voluisti. vt educeres nos ex egypto?
Nōne iste ē sermo quē loquebam̄ ad te
in egypto. dicētes. recede a nob̄ vt ꝛuia
mus egyptijs? Multo eī meli⁹ erat ser
uire eis: q̄ꝫ mori ī solitudīe. Et ait moy
ses ad ꝓpl̄m: Nolite timere state ⁊ vide
te magnalia dn̄i q̄ factur⁹ ē hodie. Egy-
ptios enī quos nūc videt̄. neq̄q̄ꝫ vltra
videbit̄ vsq; in sempit̄nū. Dn̄s pugna
bit pro vobis: ⁊ vos tacebitis. Dixitq;
dn̄s ad moysen: Quid clamas ad me?
Loq̄re filijs israel vt ꝓficiscant̄. Tu aūt
eleua v̄gā tuā ⁊ extende manū tuā sup̄
mare ⁊ diuide illd̄: vt gradiātur filij is-
rael ī medio mari ꝑ siccū. Ego āt īdura
bo cor egyptioꝝ vt ꝑsequātur vos: ⁊ glo
rificabor in pharaōe ⁊ ī oī exercitu ei⁹ et
in curribꝫ ⁊ in equitibꝫ illius. Et scient
egyptij q̄r ego sū dn̄s. cū glorificat⁹ fue-
ro ī pharaōe: ⁊ ī curribꝫ atq; in eq̄tibꝫ ei⁹
Tollensq; se angelus dn̄i q̄ p̄cedebat ca
stra isrl̄: abijt post eos: ⁊ cū eo parit̄ colū
na nub̄ p̄ora dimittēs. post tergū stetit
int̄ castra egyptioꝝ ⁊ castra isrl̄. Et erat
nubes tenebrosa ⁊ illūinās noctē: ita vt
ad se inuicē toto noctis tp̄e accedere nō
valerēt. Cūq; extēdissꝫ moyses manuꝫ
sup̄ mare. abstulit illud dn̄s: flāte vēto
vehemēti ⁊ vrēte tota nocte ⁊ vertit ī sic
cū. Diuisaq; ē aq̄: ⁊ īgressi sūt filij isrl̄ ꝑ
mediū sicci maris. Erat enī aq̄ q̄si mur⁹
a dextera eoꝝ ⁊ leua. Persequentesq; e-
gyptij ingressi sunt post eos: ⁊ oīs eq̄ta-
tus pharaōis. curr⁹ ei⁹ ⁊ eq̄tes ꝑ mediū
mar̄. Jāq; aduenerat vigilia matutīa:
⁊ ecce respiciēs dn̄s sup̄ castra egyptioꝝ
ꝑ colūnā ignis ⁊ nubis: int̄fecit exercitū
eoꝝ. ⁊ subūtit rotas curruū. ferebāturq;
ī ꝓfundū. Dixerūt g̊ egyptij: Fugiam⁹
israelē. dn̄s enī pugnat ꝓ eis ꝯ nos. Et
ait dn̄s ad moysen. Extende manū tuā
sup̄ mare: vt reūtant̄ aque ad egyptios
sup̄ curr⁹ ⁊ eq̄tes eoꝝ. Cūq; extendisset
moyses manū ꝯ mare. reūsuꝫ ē p̄mo di
luculo ad p̄orē locū. Fugiētibusq; egy-
ptijs occurrerūt aq̄: ⁊ īuoluit eos dn̄s ī
medijs fluctibꝫ. Reūseq; sunt aq̄: ⁊ ope-
ruert̄ curr⁹ ⁊ eq̄tes cūcti exercit⁹ phara-
onis. q̄ seq̄ntes īgressi fuerāt mare: nec
vn⁹ q̄dē sup̄fuit ex eis: Filij aūt isrl̄ ꝑre
xerūt ꝑ mediū sicci maris: ⁊ aq̄ eis erant
q̄si ꝓ muro a dextris ⁊ a sinistris. Libera
uitq; dn̄s in die illo israel de manu egy-
ptioꝝ: ⁊ viderūt egyptios mortuos sup̄
litus mar̄. ⁊ manū magnā quā exercue
rat dn̄s ꝯ eos. Timuitq; ꝓpl̄s dn̄ꝫ. ⁊ cre
diderunt dn̄o. ⁊ moysi ꝛuo eius XV

Tunc cecinit moyses ⁊ filij isra-
el. carmē h̄ dn̄o. ⁊ dixerūt: Can
tem⁹ dn̄o Gloriose. n. magnifi-
cat⁹ est: equū ⁊ ascensorē deiecit ī mare:
Fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ fact⁹
ē mihi ī salutē. Iste de⁹ me⁹ ⁊ glorifica-
bo eū: de⁹ p̄tis mei: ⁊ exaltabo eū. Dn̄s q̄
si vir pugnator: oīpotēs nomē ei⁹: curr⁹
pharaonis ⁊ exercitū eius ꝓiecit ī mare
Electi p̄ncipes ei⁹ submersi sunt ī mari
rubro: abyssi op̄uerūt eos: d̄scendert̄ in
ꝓfundū q̄si lapis. Dextera tua dn̄e ma-
gnificata est in fortitudine: dextera tua
dn̄e ꝑcussit īimicū: ⁊ ī m̄ltitudīe glorie
tue deposuisti adūsarios meos. Misisti
irā tuā q̄ deuorauit eos sicut stipulā: ⁊ ī
spū furoris tui ꝯgregati sunt aq̄. Ste-
tit vnda fluēs: ꝯgregati sunt abyssi ī me
dio mari. Dixit īimic⁹: Persequar ⁊ cō
prehendam: diuidaꝫ spolia: implebitur
anima mea. Euaginabo gladiū meū: in
terficiet eos manus mea. Flauit spūs
tuus ⁊ op̄uit eos mare: submersi sunt
q̄si plūbū ī aquis vehemētibꝫ. Quis si-

mil' tui in fortibus dñe: Quis sil'is tui
magnific' in sctitate: terribil' atz lauda-
bil'. ⁊ faciēs mirabilia: Extēdisti manuz
tuā: ⁊ d̄uorauit eos t̄ra. Dux fuisti ī mi
sericordia tua: ppl'o quem redemisti. Et
portasti eū in fortitudine tua: ad hītacu
lū sanctū tuum. Ascenderūt ppl'i ⁊ irati
sunt dolores obtinuerūt hītatores phi
listijz. Tūc ɔturbati sunt p̄ncipes edom
robustos moab obtinuit tremor: obri-
guerūt oēs hītatores chanaan. Irruat
sup eos formido ⁊ pauor in magnitudi
ne brachij tui. Fiāt īmobiles q̄si lapis.
donec ptrāseat ppl's tuus dñe: donec per
trāseat ppl's tuus iste quē possedisti. In
troduces eos. ⁊ plātab' in mōte hereditatis
tue firmissimo hītaculo tuo quod
operatus es dñe: Sctūariū tuum dñe:
quod firmauerunt manus tue. Domi-
nus regnabit in et'nū: ⁊ vltra. ingressus
est eī eques pharao cuz curribꝫ ⁊ eq̄tibꝫ
eius in mare: ⁊ reduxit sup eos dñs aq̄s
mar'. Filij aūt isrl' ambulauerūt p siccū
in medio eius. Sūpsit g̊ maria ꝓphetis
sa. soror aar ontympanū in manu sua
egresseq̄z sunt oēs ml'ieres post eaz cum
tympanis ⁊ choris. q̄bꝫ p̄cinebat dicens
Cantemus dño. Gl'iose enī magnifica-
tus est. equū ⁊ ascēsorē deiecit in mare.
Tulit āt moyses isrl' de mari rubro: ⁊ e-
gressi sunt in desr̄tū sur. Ambulauer̄tq̄z
tribꝫ diebꝫ p solitudinē: ⁊ nō īueniebāt
aquā. Et venerūt ī marath: nec poterāt
bibere aq̄s de marath: eo q̄ eēnt amare.
Vñ ⁊ ɔgruū loco nomē imposuit: vocās
illū marath. i. amaritudinem. Et mur-
murauit ppl's ɔ̄ moysen dicens: Quid
bibem': At ille clamauit ad dñm: q̄ oñ-
dit ei lignū: qd̄ cū misissz ī aq̄s ī dulcedi
nē v̄se sunt. Ibi ɔstituit ei p̄cepta atq̄z
iudicia ⁊ ibi tēptauit eū dicens: Si au
dieris vocē dñi dei tui. ⁊ qd̄ rectū est co-
rā eo feceris. ⁊ obedieris mādatis eius.
custodierisq̄z oīa p̄cepta illi': cūctū lāg-
uorē quē posui ī egypto nō inducā sup
te. Ego eī dñs sanator tuus. Venerunt
āt ī heliz filij isrl': vbi erāt. xij. fontes aq̄-
rū ⁊ septuaginta palme: ⁊ castrametati
sunt iuxta aquas.

XVI

Profectiq̄z de heliz venit oīs ml'-
titudo filioꝝ isrl' in desr̄tum sin.
qd̄ est inter helim ⁊ sinai: quīta-
decima die mensis secundi. postq̄z egres-
si sunt de terra egypti. Et murmurauit
oīs cōgregatio filioꝝ israel ɔ̄ moysen et
aaron in solitudine. Dixerūtq̄z filij isra
el ad eos. Vtinā mortui essemus p ma
num dñi in terra egypti. quādo sedeba
mus sup ollas carniū. ⁊ comedebamus
panē in saturitate. Cur induxistis nos
in desr̄tū istd̄ vt occideretis oēm multi-
tudinē fame: Dixit aūt dñs ad moysen
Ecce ego pluā vob' panes de celo. Egre
diat' ppl'us ⁊ colligat q̄ sufficiūt p singu-
los dies: vt tēptem eū. vtꝝ ambulet in
lege mea. an nō. Die autē sexto parēt q̄
inferāt. ⁊ sit duplū q̄z colligere solebant
p singulos dies. Dixeruntq̄z moyses ⁊
aarō ad oēs filios israel: Vespe sciet' q̄
dñs eduxerit vos de terra egypti. ⁊ ma-
ne videbitis gloriā dñi. Audiui eī mur
mur vr̄m ɔ̄ dñm. Nos v̄o q̄d sumus. qꝛ
musitast' ɔ̄ nos: Et ait moyses: Dabit
vobis dñs vespere carnes edere. ⁊ mane
panes in saturitate: eo q̄ audierit mur-
murationes vestras quibꝫ murmurati
estis ɔtra eū. Nos enī quid sum': Nec
cōtra nos est murmur vestrū: sed cōtra
dominū. Dixit quoq̄z moyses ad aaron
Dic vniu̇se congregationi filioꝝ israel.
Accedite coram dño: Audiuit enī mur-
mur vr̄m. Cūq̄z loq̄ret' aaron ad omnē
cetū filioꝝ isrl': respexer̄t ad solitudinē. ⁊
ecce gl'ia dñi apparuit ī nube. Locutus ē
aūt dñs ad moysen dicēs. Audiui mur-
muratōes filioꝝ israel. Loquere ad eos
Vespe comedetis carnes. ⁊ mane satura
bimini panibꝫ. scietisq̄z q̄ ego sum dñs
deus vester. Factū est ergo vespe ⁊ ascen
dēs coturnix cooperuit castra. mane q̄z
ros iacuit p circūitū castroꝝ. cūq̄z opuis
set supficiem t̄re: apparuit in solitudine
minutū ⁊ q̄si pilo tusuz ī sil'itudinē pru
ine sup t̄rā. Qd̄ cū vidissent filij isrl' dix
erūt ad inuicem: Mānhu: Qd̄ significat
quid est h̄: Ignorabāt eī q̄d esset. Qui

bus ait moyses. Iste est panis quē dñs dedit vobis ad vescendū. Hic est sermo quez pcepit vobis dñs. Colligat vnusq̄sq̄z ex eo q̄ntū sufficit ad vescendū: gomor p singula capita. Iuxta nūerū aiarum vrar q̄ habitāt in tabernaculo. sic tollet. Feceruntq̄z ita filij isrl. et collegerūt alius plus. alius minus. et mēsi sūt ad mēsuram gomor: Nec qui plus collegerat habuit ampliusi: Nec qui minus paraverat reperit minus. sed singuli iuxta id qđ edere poterant congregauerunt. Dixitq̄z moyses ad eos: Nullus relinq̄t ex eo in mane. Qui non audierūt eū. sz dimiserūt quidā ex eis vsq̄z mane. et scatere cepit vermib atq̄z cōputruit. Et iratus est sup eos moyses. Colligebāt autez mane singuli quātū sufficere poterat ad vescendū. Cūq̄z incaluisset sol: liq̄fiebat In die aūt sexta collegerūt cibos duplices. i. duo gomor p singulos hoies. Venerunt aūt oēs pncipes multitudinis et narrauerūt moysi. Qui ait eis: Hoc ē qđ locut⁹ est dñs: Requies sabbati sctificata est dño. Eras qđcunq̄z operandū est. facite: et que coquēda sūt coquite. Quicq̄d autē reliquū fuerit. reponite vsq̄z in mane. Fecerūtq̄z ita vt pcepat moyses. et nō cōputruit: neq̄z vermis inuētus ē in eo. Dixitq̄z moyses: Comedite illud hodie: q⁹ sabbatū ē dño: nō inuenietur hodie in agro. Sex diebz colligite: i die autē septimo sabbatū ē dño: idcirco nō inueniet. Venitq̄z septima dies: et egressi de pplo vt colligerēt nō inuenerūt. Dixit autē dñs ad moysen: Vsquequ nō vultis custodire mādata mea et legē meaz: Videte q⁹ dñs dederit vob sabbatum: et pp hoc die sexta tribuit vob cibos duplices. Maneat vnusq̄sq̄z apd semetipm et nullus egrediat de loco suo die septimo. Et sabbatizabit pplus die septimo. Appellauitq̄z domus isrl nomē ei⁹ man qđ erat q̄si semē coriādri albū: gustusq̄z eius quasi simile cum melle. Dixit aūt moyses: Iste est sermo quem precepit dominus. Imple gomor ex eo et custodiat in futuras retro generationes vt nouerint panem: quo aluiros in solitudine: quādo educti estis de terra egypti Dixitq̄z moyses ad aaron: Sume vas vnū et mitte ibi man. quātū pōt capere gomor et repone coram dño ad seruādum in generationes vras. sic precepat dñs moysi. Posuitq̄z illud aaron in tabernaculo' reseruandū. Filij aūt israel comederūt man q̄draginta annis: donec venirēt in terrā habitabilez. Hoc cibo aliti sunt vsq̄z quo tangerent fines terre chanaan Gomor aūt decima ps est ephi. XVII

Igitur pfecta omnis multitudo filioz israel de deserto sin per mansiones suas iuxta sermonē domini: castrametati sunt in raphidim vbi non erat aqua ad bibendū populo. Qui iurgatus contra moysen ait: Da nobis aquam vt bibam⁹. Quibus rñdit moyses: Quid iurgamini mecum me: Cur tēptat⁹ dñz. Sitiuit q̄ ibi pplus p aque penuria. et murmurauit cōtra moysen dicēs: Cur fecisti nos exire de egypto: vt occidēs nos et libos nros ac iumēta siti Clamauit aūt moyses ad dñm dicens: Quid faciā pplo huic: Adhuc paululū et lapidabit me. Et ait dñs ad moysen: accede pplz. et sume tecū de senioribz isrl et virgā q̄ percussisti fluuiū. tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te sup petram oreb. percutiesq̄z petrā. et exibit ex ea aq̄ vt bibat pplus. Fecit moyses ita coram senioribz isrl. Et vocauit nomē loci illi⁹. tēptatio. pp iurgiū filioz isrl. et q⁹ tēptauerūt dñz. dicētes: Est ne de⁹ in nob an non: Venit autē amalech et pugnabat cōtra filios israel in raphidim: Dixitq̄z moyses ad iosue. Elige viros. et egressus pugna cōtra amalech cras: Ego stabo in vertice collis: hns virgā dei i manu mea. Fecit iosue vt locut⁹ erat moyses et pugnauit cōtra amalech. Moyses autē et aaron et hur. ascēderūt sup vticē collis. Cūq̄z leuaret moyses manus. vincebat isrl. Sin aūt paululū remisisset. superabat amalech. Manus aūt moysi erant graues. Sumētes igit lapidē posuerūt subter eū in quo sedit. Aaron aūt et hur

sustentabant manus eius ex vtraq; pte
Et factū est vt man⁹ illius nō lassarent
vsq; ad occasum solis. Fugauitq; iosue
amalech ⁊ ppl'm eius in ore gladij. Di-
xit āt dñs ad moysen: Scribe h̄ ob mo-
nimētum in libro. ⁊ trade auribꝫ iosue.
Delebo. n. memoriā amalech sub celo.
Edificauitq; moyses altare. ⁊ vocauit
nomē eius. dñs exaltatio mea. dicens:
Quia manus solius dñi ⁊ bellū dei erit
cōtra amalech: a gñatiōe in gñationē.

c Cunq; audisset ietro XVIII
sacerdos madiā. cognat⁹ moysi
oīa q̄ fecerat dñs moysi et isrl'
ppl'o suo: ⁊ q̄ eduxissꝫ dñs isrl' de egypto
tulit sephorā vxorē moysi quam remise
rat ⁊ duos filios eius: q̄ꝝ vnus vocabat
gersan dicente pr̄e: aduena fui in terra
aliena. alt' v̄o elyeçer. deus enī ait pr̄is
mei adiutor meus: ⁊ eruit me de gladio
pharaōis. Venit g̊ ietro cognatus moy
si ⁊ filij eius ⁊ vxor ei⁹ ad moysen in des
tum. vbi erat castrametatus iuxta mō
tem dei. ⁊ madanuit moysi dicens: Ego
ietro cognatus tuus venio ad te: Et vx
or tua. et duo filij tui cum ea. Qui e-
gressus in occursum cognati sui adora-
uit: ⁊ osculat⁹ est eū. Salutauerūtq; se
mutuo verbis pacificis. Cūq; intrasset
tabnaculū: narrauit moyses cog̃to suo
cūcta q̄ fecerat dñs pharaōi ⁊ egyptijs
ppt' isrl': vniūsumq; laborē qui accidisset
eis in itinere: ⁊ q̄ liberauerat eos dñs.
Letatusq; est ietro sup̄ oībꝫ bonis q̄ fece
rat dñs israeli eo q̄ eruisset eū d̄ manu
egyptioꝝ. Et ait: Bñdictus dñs qui li-
berauit vos de manu egyptioꝝ ⁊ de ma-
nu pharaonis. q̄ eruit ppl'm suū de ma-
nu egypti. Nūc cognoui qꝛ magn⁹ dñs
sup̄ oēs deos: eo q̄ sup̄be egerint ꝯ eos.
Obtulit g̊ ietro cognatus moysi holo-
causta ⁊ hostias domino. Venerūtq; aa
ron ⁊ oēs seniores filioꝝ isrl' vt comede
rēt panē cū eo corā dño. Altera aūt die
sedit moyses vt iudicaret ppl'm: q̄ assi-
stebat moysi a mane vsq; ad vesperam.
Qd̄ cū vidissꝫ cognat⁹ eius oīa. s. q̄ age
bat in ppl'o. ait: Quid est qd̄ facis in ple
be? Cur solus sedes: ⁊ oīs populus p̄sto
lat' de mane vsq; ad vesp̄am? Cui rn̄dit
moyses: Venit ad me ppl'us querēs sen
tētiā dei. Cūq; acciderit eis aliq̄ discep-
tatio veniūt ad me vt iudicē int' eos et
oñdam precepta dei ⁊ leges eius. At il-
le. Nō bonā inquit rem facis. Stulto la
bore ꝯsumeris: ⁊ tu ⁊ ppl'us iste qui tecū
est. Vltra vires tuas est negociū. So-
lus illud nō poteris sustinere: sed audi
v̄ba mea atꝫ ꝯsilia: ⁊ erit dñs tecū. Esto
tu ppl'o in his que ad deū p̄tinēt vt refe
ras q̄ dicuntur ad eū: oñdasq; ppl'o ceri-
monias ⁊ ritū colēdi: viāq; p̄ quā ingre
di debeāt: ⁊ opus qd̄ facere debeāt. Pro
uide aūt de oī plebe viros sapiētes ⁊ ti-
mētes deū in q̄bꝫ sit v̄itas. ⁊ qui oderit
auariciā. ⁊ ꝯstitue ex eis tribunos ⁊ cen
turiones. ⁊ quinq̄genarios. ⁊ decanos:
qui iudicēt ppl'm oī tp̄e. Quicq̄d autez
mai⁹ fuerit referāt ad te. ⁊ ip̄i minora tā
tūmodo iudicēt leuiusq; sit tibi. p̄tito ī
alios onere. Si h̄ feceris impleb̄ imp̄i-
um dñi: ⁊ p̄cepta eius poteris sustētare:
⁊ oīs hic ppl's reūtet' ad loca sua cū pace
Quibꝫ auditis moyses fec̄ oīa que ille
suggesserat. Et electis viris strenuis de
cūcto isrl'. cōstituit eos p̄ncipes ppl'i. tri-
bunos. ⁊ cēturiōes. ⁊ quinq̄genarios. ⁊
decanos. qui iudicarēt plebē dñi oī tp̄e
Quicq̄d aūt g̃uius erat referebāt ad eū
faciliora tm̄mō iudicātes. Dimisitq; co
gnatū suū qui reūsus abijt in t̄rā suam

Mense tertio egressiōis XIX
isrl' de t̄ra egypti: in die hac ve-
nert in solitudinē sinai. Nā p̄fe
cti de raphidī ⁊ p̄ueniētes vsq; ī desertū si
nai castrametati sut ī eod̄ loco: ibiq; isrl'
fixit tētoria e regiōe mōt'. Moyses aūt
ascēdit in mōtē ad deū. Vocauitq; eum
dñs de mōte. ⁊ ait: Hec dices domui ia
cob. ⁊ annūciabis filijs isrl'. Vosipsi vi-
distis q̄ fecerī egyptijs: qūo portauerim
vos sup̄ alas aquilarū: ⁊ assumpseriꝫ mi
hi. Si g̊ audieritis vocē meā ⁊ custodie
ritis pactū meū. eritis mihi in peculiū
de cūctis populis. Mea est enim oīs ter
ra. ⁊ vos eritis mihi in regnū sac̄dotale

⁊ gens ſancta. Hec ſunt verba que loq̃/
tris ad filios iſrael. Venit moyſes:⁊ cõ/
uocatis maioribꝫ natu populi expoſuit
omnes ſmones q̃s mandauerat dñs.
Rñditq̃ omnis ꝑplus ſimul: Cũcta q̃
locut⁹ eſt dñs. faciem⁹ :Cũq̃ retuliſſet
moyſes verba populi ad dñm. ait ei dñs
Jam nũc veniã ad te in caligine nubis:
vt audiat me ꝑplus loquẽtem ad te. et
credat tibi in ꝑpetuũ. Nũciauit ḡ moy/
ſes verba populi ad dñm. Qui dixit ei:
Vade ad populũ:⁊ ſanctifica illoſ hodie
⁊ cras. lauentq̃ veſtimẽta ſua:⁊ ſint pa/
rati in diẽ tertiũ. In die ei tertio deſcẽ/
det dñs coã omni plebe ſup mõtẽ ſinai
Cõſtitueſq̃ termios populo ꝑ circũitũ
⁊ dices ad eos: Cauete ne aſcendatis in
mõtem: nec tãgatis fines illius. Oĩs q̃
tetigerit mõtem. morte morieť. Manꝰ
nõ tãgent eũ ſed lapidibꝫ oppꝛimeť. aut
cõfodieť iaculo. Siue iumẽtũ fuerit ſi/
ue hõ. nõ viuet. Cũ cepit clãgere bucci
na. tũc aſcẽdant in mõtem. Deſcẽditq̃
moyſes de monte ad ꝑplm:⁊ ſctificauit
eũ. Cunq̃ lauiſſent veſtimẽta ſua: ait ad
eos: Eſtote parati in diẽ tertiũ:⁊ ne ap/
ꝓpinq̃tis vxoribꝫ vr̃is. Jãq̃ aduene/
rat tertiꝰ dies ⁊ mane inclaruerat :⁊ ec/
ce cepẽrt audiri tonitrua. ac micare ful/
gura:⁊ nubes dẽſiſſima opire montem.
Clãgorq̃ buccine vehemẽtius ꝑſtrepa/
bat.⁊ timuit ꝑplꝰ qui erat in caſtr̃. Cũ/
q̃ educiſſet eoſ moyſes in occurſum dei
de loco caſtroꝝ. ſteterẽt ad radices mõt̃:
Totus aũt mõs ſinai fumabat. eo q̃ de
ſcẽdiſſet dñs ſup eũ in igne:⁊ aſcende/
ret fum⁹ ex eo q̃ſi de fornace. Eratq̃ oĩs
mons terribilis:⁊ ſonitus buccine pau
latim creſcebat in maius:⁊ plixius ten
debať. Moyſes loq̃bať:⁊ dñs rñdebat
ei. Deſcenditq̃ dñs ſup montẽ ſinai in
ipſo montis vertice:⁊ vocauit moyſen in
cacumẽ eius. Quo cũ aſcendiſſet. dixit
ad eum: Deſcende⁊ cõteſtare ꝑplm: ne
forte velit trãſcendere terminos ad vi/
dẽdũ dñm:⁊ peat ex eis plurima multi
tudo. Sacerdoteſq̃ qui accedũt ad do
minũ ſctificent ne ꝑcutiat eos. Dixitq̃
moyſes ad dñm. Nõ poterit vulgꝰ aſcẽ/
dere in montem ſinai. Tu enĩ teſtifica/
tus es.⁊ iuſſiſti dicẽs: Pone terminos
circa montem:⁊ ſanctifica illuꝫ. Cui ait
dominus: Vade deſcende: aſcẽdeſq̃ tu
⁊ aaron tecum. Sacerdoteſ aũt⁊ popu
lus nõ trãſeant terminos: nec aſcẽdant
ad dominũ: ne forte interficiet illos. De/
ſcenditq̃ moyſes ad populum:⁊ omnia
narrauit eis.

XX

Locutuſq̃ eſt dñs cunctos ſer/
mones hos. Ego ſuꝫ dñs deus
tuus. qui eduxi te de terra egy/
pti: de domo ſeruitutis. Nõ habebis de/
os alienos coã me. Nõ facieſ tibi ſculp
tile: neq̃ oĩm ſimilitudinẽ q̃ eſt in celo
deſup:⁊ que in terra deorſum: nec eorũ
que ſunt in aquis ſub terra. Nõ adorab
ea neq̃ coles. Ego ſum dñs deus tuus
fortis ẓelotes viſitãs iniquitatẽ patrũ
in filios. in tertiã⁊ q̃rtam generationez
eoꝝ qui oderunt me:⁊ faciẽs miſericordi
am in milia. his qui diligũt me⁊ cuſto
diũt ꝑcepta mea. Non aſſumes nomen
dñi dei tui in vanũ. Nec enim hẽbit in/
ſontẽ dñs eũ: qui aſſumpſerit nomẽ do
mini dei ſui fruſtra. Memẽto vt diẽ ſab/
bati ſanctifices. Sex diebꝫ operaberis: et
facies oĩa opa tua. Septimo autez die
ſabbatũ domini dei tui eſt. Nõ facies oẽ
opus in eo: tu⁊ filius tuus⁊ filia tua fi/
uus tu⁹⁹ ancilla tua: iumẽtũ tuũ⁊ ad/
uena: qui eſt intra portas tuas. Sex enĩ
diebꝫ fecit deus celũ⁊ terrã⁊ mare⁊ oĩa
que in eis ſunt.⁊ requeuit ĩ die ſeptimo.
Idcirco bñdirit dñs diei ſabbati.⁊ ſan
ctificauit eũ. Honora patrẽ tuũ⁊ mtez
tuã: vt ſis lõgeuus ſup terrã quaz dñs
deus tuus dabit tibi. Nõ occides. Non
mechaberis. Non furtum facies. Non
loquaris contra ꝓximũ tuum falſum
teſtimonium. Non concupiſces domũ
ꝓximi tui. Nec deſiderabis vxorez ei⁹⁹:
non ſeruum. non ancillam. non bouem
non aſinum. nec omnia que illius ſunt
Cunctus autem populus videbat vo/
ces⁊ lampades⁊ ſonitum buccine. mõ
temq̃ fumantez:⁊ perterriti ac pauoꝛe

concussi:steterūt procul. dicētes moy
si. Loq̄re tu nobis ⁊ audiem⁹. Non loq̄/
tur nobis dñs:ne forte moriam̄. Et ait
moyses ad pp̄lm. Nolite timere. Ut ei
pbaret vos venit deus.⁊ vt terror illius
esset in vobis:⁊ nō peccaretis. Stetitq̄
pp̄ls de longe:moyses aūt accessit ad ca/
liginez in q̄ erat deus. Dixitq̄ preterea
dñs ad moysen: Hec dices filijs israel:
Vos vidistis q̄ de celo locut⁹ sim vob̄
Nō facietis deos argēteos:nec deos au
reos facietis vobis. Altare d̄ terra facie
tis mihi ⁊ offeretis sup eo holocausta ⁊
pacifica vra. oues vras ⁊ boues in omni
loco in quo memoria fuerit nois mei.
Veniā ad te ⁊ benedicā tibi. Q̄ si altare
lapideū feceris mihi: nō edificabis illō
de sectis lapidib⁹. Si enī leuaueris cul
trū sup eo. polluet. Non ascendes p gra
dus ad altare meū:ne reuelet turpitu/
do tua

XXI

Hec sunt iudicia que ꝓpones eis
Si emeris seruū hebreū. sex an
nis seruiet tibi:in septimo egre
diet liber gr̄tis. Cum q̄li veste intrauerit
cum tali ereat. Si habens vroē:⁊ vroz
egrediet simul. Si naūt dñs dederit il/
li vroē.⁊ pepit filios ⁊ filias:mulier ⁊ li
beri eius erūt dñi sui:ipse vero exibit cū
vestitu suo. Q̄ si dixerit seruus: diligo
dñm meū ⁊ vroē ac liberos. nō egredi/
ar liber:offerat eū dñs dijs ⁊ applicabit
ad ostiū ⁊ postes:pforabitq̄ aurē ei⁹ su/
bula.⁊ erit ei ꝑuus in seculū. Si quis
vendiderit filiā suā in famulā.non egre
diet sicut ancille exire ꝯsueuerunt. Si
displicuerit oculis dñi sui cui tradita
fuerit dimittet eā:populo aūt alienovē
dendi nō habebit potestatē. si spreuerit
eā. Si aūt filio suo d̄sponderit eā:iurta
morē filiaꝝ faciet illi. Q̄ si alterā ei ac/
ceperit prouidebit puelle nuptias ⁊ ve/
stimēta:⁊ preciū pudicitie non negabit
Si tria ista non fecerit:egredietꝫ gratis
absq̄ pecunia. Qui percusserit hoīem vo/
lens occidere. morte moriat. Qui autē
non est insidiatus. sed de⁹ illuz tradidit
in manus ei⁹. ꝯstituā tibi locuz in q̄ fu/
gere debeat. Si quis p industriā occide
rit proximū suū ⁊ p̄ insidias:ab altari meo
euelles eū vt moriat. Qui percusserit pa
trē suū aut mātem:morte moriat. Qui
maledixerit pri suo vel mri. morte mo/
riat. Qui furatus fuerit hoīem ⁊ vendi
derit eū:quictus nore. morte moriatur
Si rixati fuerint viri ⁊ percusserit alter
proximū suū lapide vel pugno. ⁊ ille mor
tuus nō fuerit sed iacuerit in lectulo:si
surrexerit ⁊ ambulauerit foris sup ba/
culū suū. innocēs erit qui percusserit: ita
tm̄ vt opas eius ⁊ impēsas in medicos
restituat. Qui percusserit ꝑuū suū vel an/
cillā vga:⁊ mortui fuerit in manib⁹ ei⁹
crimis reus erit. Si autem vno die vel
duob⁹ supuixerit. nō subiacebit pene:qz
pecunia illi⁹ est. Si rixati fuerint viri ⁊
percusserit q̄s mulierē pegnātē ⁊ aborti/
uū q̄dē fecerit:sed ipa vixerit:subiacebit
dāno q̄ntuz marit⁹ mulieris exp̄terit
⁊ arbitri iudicauerint. Si aūt mors ei⁹
fuerit subsecuta:reddet aīaz p aīa. ocu/
lū p oculo. dentē p dēte. manū pro ma/
nu. pedē pro pede. adustiōez p adustiōe
vulnus p vulnere. liuorē p liuore. Si
percusserit quispiā oculū ꝑui sui aut ācil/
le⁊ luscos eos fecerit:dimittet eos libe
ros p oculo quē eruit. Dentem q̄z si er
cusserit ꝑuo vel ancille sue :simliter di/
mittet eos liberos. Si bos cornu pcus/
serit vir̄ aut mulierē ⁊ mortui fuerint.
lapidib⁹ obruet⁹ ⁊ nō comedent carnes
eius:dñs q̄z bouis innocens erit. Q̄ si
bos cornupeta fuerit ab hēri et nudiu/
stertius.⁊ ꝓtestati sunt dominum eius
nec recluserit eū. occideritq̄ virum aut
mulierem.⁊ bos lapidibus obruetur.⁊
dominū eius occidet. Q̄ si preciū fue/
rit ei ip̄sitū. dabit p aīa sua q̄cq̄d fuerit
postulat⁹. Filiū q̄z ⁊ filiā si cornu pcusse
rit simili sne subiacebit. Si ꝑuū ancil/
lāq̄ inuaserit:triginta siclos argenti do
mino dabit:bos lapidib⁹ opprimet.
Si quis apuerit cisternam ⁊ foderit.⁊
nō opuerit eam. ceciderit q̄ bos aut asi/
nus in eam:reddet dñs cisterne preciū
iumēto⁹:qō aūt mortuū est ipsius erit

Si bos alienus bouem alterius vulnerauerit & ille mortuus fuerit: vēdent bouē viuū & diuident pciū: cadauer aūt mortui inter se dispartiēt. Si autē sciebat q̄ bos cornupeta esset: ab hēri & nudi ustertius. & non custodiuit eum dñs suus reddet bouem pro boue et cadauer integrum accipiet. XXII

Si quis furatus fuerit bouē aut ouem. & occiderit vel vēdiderit quinq̄ boues pro uno boue restituet. & q̄tuor oues pro una oue. Si effringēs fur domū siue suffodiens fuerit inuentus. & accepto vulnere mortuus fuerit: pcussor non erit reus sanguinis. Q si orto sole hoc fecerit. homicidiū ꝑpetrauit & ipse moriat. Si nō habuerit q̄d pro furto reddat ipse vendūdabit. Si inuētū fuerit apud eū q̄d furatus est viuens siue bos siue asinus siue ouis. dupluz restituet. Si leserit q̄spiā agrum vel vineā & dimiserit iumētum suū vt depascat aliena: quicq̄d optimuz habuerit in agro suo vel in vinea. ꝑ dāni estimatiōe restituet. Si egress' ignis inuenerit spicas & cōprehenderit aceruos frugū siue stantes segetes in agris reddet dānum qui ignē succēderit. Si quis cōmendauerit amico pecuniā aut vas in custodiā. & ab eo qui suscepat furto ablata fuerint: si inuenit fur dupluz reddet. Si latet fur: dñs domus applicabit ad deos. & iurabit q̄ nō extenderit manū in rem primi sui ad ꝑpetrandum fraudē. tam in bouē q̄z in asino & oue ac vestimēto. & quicquid dānū inferre pōt Ad deos vtriusq̄ causa perueniet: & si illi iudicauerint: duplū restituet primo suo. Si quis cōmēdauerit primo suo bouē. asinū. ouē. & omne iumētū ad custodiā. & mortuū fuerit. aut debilitatuz vel captū ab hostib'. nullusq̄ hoc viderit iusiurādum erit in medio q̄ non extenderit manū ad rez primi sui: suscipietq̄ dñs iuramētū & ille reddere non cogēt. Q si furto ablatū fuerit restituet damnū dño. Si comestū a bestia. deferat ad eū q̄d occisum est. & non restituet. Qui a proximo suo quicq̄ hoz mutuo postulauerit: & debilitatū aut mortuū fuerit dño nō ꝑsente reddere cōpellit. Q si in ꝑsentiarū dñs fuerit: nō restituet: mercede opis sui. Si seduxerit q̄s virginē necdū despōsatam. dormieritq̄ cū ea: dotabit eā & habebit eā vxorē. Si pr̄ virginis dare noluerit: reddz pecuniā iuxta modū dotis quā virgines accipe ꝑsueuer̄t. Maleficos nō patieris viuere. Qui coierit cū iumēto. morte moriat. Qui īmolat dijs occidet̄: ꝑter dño soli. Aduenam nō ꝓtristabis: neq̄ affliges eum. Aduene enī & ipsi fuistis in terra egypti. Vidue & pupillo nō nocebitis. Si leseritis eos: vociferabūtur ad me. & ego audiā clamorē eorū & indignabit furor meus: ꝑcutiamq̄ vos gladio. & erunt vxores vestre vidue & filij vestri pupilli. Si pecuniā mutuā dederis populo meo pauperi qui hītat tecū: nō vrgebis eū q̄si exactor: nec vsuris oppr̄imes. Si pignus a ꝓximo tuo accepis vestimētū: ante solis occasum reddes ei. Ipsum enī est solū q̄ opitur īdumentū carnis eius: nec habet aliud in q̄ dormiat. Si clamauerit ad me exaudiā eū. q̄z misericors sum. Dijs nō detrahes & principi ꝑpli tui non maledices. Decimas & primitias tuas nō tardabis offerre. Primogenitū filioz tuoz dabis mihi. De bobus q̄z & ouib' similiter facies Septē diebus sit cū matre sua: die octaua reddes eum mihi. Viri sancti eritis mihi. Carnē q̄ a bestijs fuerit ꝑgustata. nō comedetis: sed ꝑjcietis canibus.

Non suscipies vocem XXIII
mēdacij nec iūges manū tuam vt ꝑ impio dicas falsum testimoniū. Non sequeris turbam ad faciēdum malū: nec in iudicio plurimoz acquiescēs sentētie. vt a vero dūies. Pauperis q̄z nō misereberis in iudicio. Si occurreris bouī inimici tui. aut asino erranti: reduc ad eum. Si videris asinū odientis te iacere sub onere: nō ꝓtrāsib' sed subleuabis cum eo. Nō declinabis in iudiciuz pauperis. Mēdaciū fugies.

Insontem ⁊ iustum non occides: qꝛ ad
uersoꝛ impiuꝫ. Nec accipies munera q̄
etiam excecant prudentes. ⁊ subuertūt
verba iustoꝛū. Peregrino molestus nō
eris. Scitis eī aduenarū aīas: qꝛ ⁊ ipsi
pegrini fuistis in terra egypti. Sex an
nis seminab̄ terrā tuā. ⁊ cōgregabis fru
ges eius. Anno autē septimo dimittes
eam ⁊ requiescere facies: vt comedant
pauperes ꝑpl̄i tui. ⁊ quicq̄d reliquuꝫ fue
rit. edant bestie agri. Ita facies in vinea
⁊ in oliueto tuo. Sex diebꝫ opaber̄: sep
tima die cessabis vt req̄escat bos ⁊ asin⁹
tuus. ⁊ refrigeret̄ filius ancille tue ⁊ ad
uena Omnia que dixi vob̄ custodite: et
per nomen externoꝝ deoꝝ non iurabit̄:
neq̄ audiet̄ ex ore vestro. Tribꝫ vicibꝫ ꝑ
singulos annos mihi festa celebrabitis
Sollennitatem q̄ꝫ açymoꝝ custodies.
Septem diebꝫ comedetis açyma sicut
precepi tibi tpe mēsis nouoꝝ: qñ egres
sus es de egypto. Nō apparebis in ꝯspe
ctu meo vacuus. Et solennitatē mēsis
primitiuoꝝ opis tui quecūq̄ seminaue
ris in agro: solennitatē q̄ꝫ in exitu anni
qñ ꝯgregauer̄ oēs fruges tuas de agro
Ter in āno apparebit omne masculinū
tuū coꝛā dño deo tuo. Non immolabis
sup̄ fermēto sanguinē victime tue: nec
remanebit adeps sollēnitatis mee vsq̄
mane. Primitias frugū terre tue defe
res in domū dñi dei tui. Non coques he
dum ī lacte matris sue. Ecce ego mittā
angelū meū q̄ precedat te ⁊ custodiat in
via et introducat in locū quē p̄paraui.
Obserua eum ⁊ audi vocē eius: nec cō
tēnendū putes: qꝛ nō dimittet cū pecca
ueris. ⁊ ē nomē meū in illo. Q̄ si audie
ris vocē ei⁹. ⁊ feceris oīa que loq̄ꝛ. inimi
cus ero inimicis tuis. ⁊ affligā affligen
tes te. Precedetq̄ te angelus me⁹ ⁊ in
troducet te ad amoꝛreū ⁊ etheū ⁊ phere
çeū chananeūq̄ ⁊ eueū ⁊ iebuseū: quos
ego ꝯteraꝫ. Non adorab̄ deos eoꝝ: neq̄
coles. eos. Nō facies opa eoꝝ: sꝫ d̄strues
eos. ⁊ ꝯfriges statuas eoꝝ. Seruietisq̄
dño deo vestro vt benedicā panibꝫ tuis
⁊ aquis. ⁊ auferaꝫ infirmitatē de medio
tui. Non erit infecunda nec sterilis ter
ra tua. Numerū dierū tuoꝛuꝫ implebo.
Terroꝛem meum mittā in precursum
tuum. ⁊ occidā omnem populū ad quē
ingredieris. Cunctoꝛūq̄ inimicoꝝ tuo
rum coꝛam te terga vertā: emittēs scra
brones prius qui fugabūt eueū ⁊ chana
neū ⁊ etheū anteq̄ꝫ introeas. Non eijci
am eos a facie tua anno vno. ne terra in
solitudinē redigat̄. ⁊ crescant contra te
bestie. Paulatim expellam eos de cōspe
ctu tuo: donec augearis ⁊ possideas ter
ram. Ponā aūt terminos tuos a mari
rubro. vsq̄ ad mare palestinoꝝ. ⁊ a d̄ser
to vsq̄ ad fluuiū. Tradā in manibꝫ ve
stris habitatoꝛes terre. ⁊ eijciam eos de
conspectu vestro. Non inibis cuꝫ eis fe
dus. nec cum dijs eoꝝ. Non habitēt in
terra tua: ne forte peccare te faciāt ī me
si seruieris dijs eoꝛum. quod tibi certe
erit in scandalum. XXIIII

Moysi q̄ꝫ dixit: Ascende ad domi
num tu ⁊ aaron. nadab ⁊ abiu
⁊ septuaginta senes ex israel. et
adoꝛabitis ꝓcul. Solusq̄ moyses ascē
det ad dñm. ⁊ illi nō appropinq̄būt: nec
ꝑpl̄us ascendet cū eo. Clenit ergo moy
ses ⁊ narrauit plebi oīa verba dñi atꝫ iu
dicia. Responditq̄ oīs ꝑpl̄us vna voce:
Oīa verba dñi que locutus est. faciem⁹
Scripsit aūt moyses vniuersos sermo
nes dñi. ⁊ mane ꝯsurgens edificauit al
tare dño ad radices montis ⁊ duodecī
titulos ꝑ duodecim tribꝫ isrl̄. Misitq̄
iuuenes de filijs isrl̄. ⁊ obtulerunt holo
causta. immolauerūtq̄ victimas pacifi
cas dño vitulos duodecim. Tulit itaq̄
moyses dimidiā ꝑtem sanguinis ⁊ mi
sit in crateras. ꝑtem aūt residuaꝫ fudit
super altare. Assumensq̄ volumen fede
ris legit audiente populo. Qui dixerūt
Omnia que locutus est dominus facie
mus. ⁊ erimus obedientes. Ille vero
sumptum sanguineꝫ respersit in popu
lum. Et ait: Hic est sanguis federis q̄d
pepigit dominus vobiscum super cun
ctis sermonibꝫ his. Ascenderūtq̄ moy
ses ⁊ aaron. nadab ⁊ abiu ⁊ septuaginta

de senioribꝫ israel ⁊ viderũt deuꝫ israel. Sub pedibꝫ eius q̃si opus lapidis sapphyrini ⁊ q̃si celũ cũ serenũ est. Necnon sup eos qui procul recesserãt de filijs isrl̃: misit manũ suam. Cliderũtq; deũ ⁊ comederũt ac biberũt. Dixit aũt dñs ad moysen: Ascende ad me in mõtez ⁊ esto ibi: dabꝫq; tibi tabulas lapideas ⁊ legez ac mandata que scripsi. vt doceas filios isrl̃. Surrexerũt moyses ⁊ iosue minister eius: ascenditq; moyses in montẽ dei. senioribꝫ ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis aarõ ⁊ hur vobiscum: si quid natum fuerit questiõis referetis ad eos. Cũq; ascendisset moyses. operuit nubes mõtem. ⁊ habitauit gl̃ia dñi sup̃ sinai tegens illuꝫ nube sex diebꝫ. Septimo aũt die vocauit eũ dominus de medio caliginis. Erat aũt species glorie dñi quasi ignis ardẽs super verticem mõtis: in ꝓspectu filioꝝ israel. Ingressusq; moyses medium nebule. ascẽdit in montem. ⁊ fuit ibi q̃draginta diebꝫ ⁊ q̃draginta noctibꝫ. XXV

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens: Loq̃re filijs isrl̃ vt tollãt mihi primitias. Ab omni hoie qui offert vltroneꝰ accipietis eas. Hec sunt aũt q̃ accipere debetis. Aurũ ⁊ argẽtum ⁊ es ⁊ hyacinthũ ⁊ purpurã. coccũq; bis tinctũ ⁊ byssum ⁊ pilos caprarum ⁊ pelles arietũ rubricatas. pelles q; hyacinthinas ⁊ ligna sethim: oleũ ad luminaria cõcinnãda. aromata in vnguentum ⁊ thymiamata boni odoris: lapides onychios ⁊ gẽmas ad ornãdum ephot ⁊ rationale. Faciẽtq; mihi sanctuariũ ⁊ habitabo i medio eoꝝ. iuxta oẽm similitudinẽ tabernaculi qd̃ ostẽdam tibi. ⁊ omniũ vasoꝝ in cultũ eius. Sicq; facietis illud. Arcam de lignis sethim cõpingite: cuiꝰ longitudo habeat duos ⁊ semis cubitos: latitudo cubitũ ⁊ dimidiũ: altitudo cubitũ similiter ac semissem. ⁊ deaurabis eã auro mũdissimo intus ⁊ foris. Facies q; sup̃ coronã aureaz p circuitum. ⁊ quattuor circulos aureos. quos pones per quattuor arce angulos. Duo circuli sint in latere vno ⁊ duo in altero Facies q̃z vectes de lignis sethim. ⁊ operies eos auro: Inducesq; p circulos q̃ sunt in arce lateribꝫ. vt portetur in eis. Qui semp erũt in circulis: nec vnq̃z extrahent̃ ab eis. Ponesq; in arca testificationem quã dabo tibi. Facies ⁊ ꝓpitiatoriũ de auro mũdissimo. Duos cubitos ⁊ dimidiũ tenebit longitudo eius. ⁊ cubitũ ac semissez latitudo. Duos quoq; cherubin aureos ⁊ productiles facies ex vtraq; parte oraculi. Cherub vnus fit i latere vno. ⁊ alter in altero. Extrũq; latus ꝓpitiatorij tegant expandẽtes alas ⁊ opientes oraculũ: respiciantq; se mutuo versis vultibꝫ in ꝓpitiatoriuꝫ q̃ operienda est arca in q̃ pones testimonium. qd̃ dabo tibi. Inde precipiã ⁊ loq̃r ad te sup̃ ꝓpitiatorium. s. ac de medio duorum cherubin qui erunt sup̃ arcã testimonij cuncta q̃ mandabo per te filijs israel. Facies ⁊ mensam de lignis sethim habentem duos cubitos longitudinis ⁊ in latitudine cubitũ ⁊ in altitudine cubituz ac semissem: ⁊ inaurabis eã auro purissimo. Faciesq; illi labiũ aureũ per circuitũ: ⁊ ipsi labio coronã interrasilem altã q̃ttuor digitꝫ. ⁊ super illã alterã coronaz aureolaz. Quattuor q̃z circulos aureos preparabis. ⁊ pones eos in q̃ttuor angulis eiusdem mẽse per singulos pedes Subter coronam erũt circuli aurei vt mittant̃ vectes p eos: ⁊ possit mensa portari. Ipsos q̃z vectes facies de lignis sethim ⁊ circundabis auro ad subuehendã mensaz. parabis ⁊ acetabula ac phialas thuribula ⁊ cyathos in quibꝫ offerẽda sunt libamina ex auro purissimo: et pones supra mensam panes ꝓpositiõis in conspectu meo semper. Facies ⁊ candelabꝝ ductile de auro mũdissimo hastile eius ⁊ calamos. cyphos ⁊ sphæerulas ac lilia ex ipso procedentia. Sex calami egredientur de lateribus. tres ex vno latere: ⁊ tres ex altero. Tres cyphi quasi i nucis modum per calamos singulos: sphæerulaq; simul. ⁊ lilia. ⁊ tres similiter cyphi in stat nucis in calamo altero: sphæ-

rulecꝫ simul ⁊ lilia. Hoc erit op⁹ ser ca/
lamor: qui pducēdi sunt de hastili. In
ipso aūt candelabro erunt quattuor cy/
phi in nucis modū: splæruleqꝫ p singu
los ⁊ lilia. Splærule sō duob⁹ calamis
per tria loca. qui simul ser fiunt ꝓceden
tes de hastili vno. Et splærule igiť ⁊ ca/
lami er ipso: erunt vniuersa ductilia er
auro purissimo. Facies ⁊ lucernas sep/
tem: ⁊ pones eas sup candelabrū vt lu/
ceant er aduerso. Emūctoria ąꝫ ⁊ vbi ea
que emuncta sunt ertinguātur: fiant ō
auro purissimo. Omne pondus cande/
labri cum vniuersis vasis suis habebit
talētū auri purissimi. Inspice ⁊ fac ſm
exemplar qō tibi in mōte mōstratū est.

Tabernaculum vo ita facies. Decez cortinas de byſſo retorta ⁊ hyacintho ac purpura coccoqꝫ bis tincto variatas ope pluma rio facies. Longitudo cortine vniuſ ha bebit vigintiocto cubitos: latitudo ąꝫ tuor cubitor erit. Vnius mēsure fient vniuersa tentoria. Quinqꝫ cortine sibi iūgenť mutuo: ⁊ alie quinqꝫ neru simi/ li coſrerebunt. Ansulas hyacinthinas ī lateribꝫ ac summitatibꝫ facies cortinaꝝ. vt possint inuicem copulari. Quinqge nas ānsulas cortina habebit in vtraqꝫ p/ te. ita insertas. vt ansa otra ansam veni at: ⁊ altera alteri possit aptari. Facies et quinqginta circulos aureos quib⁹ cor/ tinarū vela iungenda sunt vt vnū taber naculū fiat. Facies ⁊ saga cilicina vnde/ cim. ad opiendū tectū tabernaculi. Lon gitudo sagi vni⁹ habebit triginta cubi/ tos ⁊ latitudo ānttuor. Equa erit mēsu/ ra sagor oīm. E quib⁹ quinqꝫ iūges se/ orsuz ⁊ ser sibi mutuo copulabis. ita vt sertū sagū in fronte tecti duplices. Fa/ cies ⁊ quinqginta ansas in ora sagi vni⁹ vt ꝓiungi cū altero queāt. ⁊ quinqgin/ ta ansas in ora sagi alterius vt cum al/ tero copuletur. Facies ⁊ quinquaginta fibulas eneas quibus iūgantur anse: vt vnū er omnib⁹ opimentū fiat. Qō aūt supfuerit in sagis que parātur tecto. i. vnū sagū qō amplius est: er medietate eius opies tabernaculi posteriora. ⁊ cu/ bit⁹ er vna pte pendebit. ⁊ alter ⁊ altera qui plus est in sagor lōgitudie. vtrūqꝫ latus tabernaculi ptegens. Facies ⁊ ope rimētū aliud tecto de pellib⁹ arietuz ru/ bricatis ⁊ sup hoc rursum aliō opimētū de hyacinthinis pellib⁹. Facies et tabu/ las stantes tabernaculi ō lignis sethim que singule denos cubitos in lōgitudi/ ne habeāt. ⁊ in latitudine singulos ac se missez. In lateribꝫ tabule due incastra/ ture fiēt quib⁹ tabula alteri tabule con/ nectať. Atqꝫ in hūc modū cūcte tabule parabūť. Quarū viginti erūt in latere meridiano qō vergit ad austrū: quib⁹ q̄ draginta bases argenteas fundes: vt bi ne bases singulis tabulis p duos angu los subijcianť. In latere ąꝫ secūdo tab/ naculi qō vergit ad aquilonē. viginti ta bule erūt: q̄draginta hūtes bases argē/ teas: bine bases singul' tabulis suppo/ nētur. Ad occidētalē vo plagaꝫ taberna culi facies ser tabulas. ⁊ rursuz alias du as que in angulis eriganť post tergū ta bernaculi. Erūtqꝫ sibi ꝓiuncte a deorsuz vsqꝫ ad sursuz. ⁊ vna oēs cōpago retine bit. Duab⁹ ąꝫ tabulis que in angul' po/ nēde sunt: similis iūctura seruabiť. Et erūt simul tabule octo: bases ear argē/ tee sedecim. duab⁹ basib⁹ p vnā tabulaz supputatis. Facies ⁊ vectes de lignis se/ thim quīqꝫ. ad otinēdas tabulas ī vno latere tabnaculi. ⁊ q̄nqꝫ alios in altero. ⁊ eiusdez numeri ad occidentalē plagaꝫ qui mittenť per medias tabulas a sum mo vsqꝫ ad summuz. Ipas ąꝫ tabulas deaurab. ⁊ fundes in eis annulos aure/ os p q̄s vectes tabulata otineāt. q̄s opi/ es laminis aureis. Et eriges tabnacu/ lū iurta erēplar qō tibi in mōte mōstra/ tū est. Facies ⁊ velū de hyacintho ⁊ pur pura. coccoqꝫ bis tincto ⁊ byſſo retorta opere plumario. ⁊ pulcra varietate con tertum: quod appendes ante quattuor colūnas de lignis sethim que ipse qui/ dem deaurate erunt. ⁊ habebunt capita aurea: ⁊ bases argēteas. Inseretur aūt velum p circulos: intra qō pones arcaꝫ

testimonij:quo ⁊ sanctuariū ⁊ sanctua/
rij sanctuaria diuidētur. Pones ⁊ ꝓpi/
tiatoriū sup arā testimonij ī sancta san/
ctor:mensāmq extra velū.⁊ contra mē
sam cādelabrū in latere tabernaculi me
ridiano. Mensa enī stabit in ꝑte aquilo
nis. Facies ⁊ tentorium in introitu ta/
bernaculi de hyacintho ⁊ purpura cocco
q bis tincto ⁊ byſſo retorta opere plu/
mario.⁊ q̄nq colūnas deaurabis ligno
rū sethim.ante q̄s ducēt tentoriū.qua/
rū erūt capita aurea ⁊ bases enee.

Facies ⁊ altare de lignis sethim qō hēbit q̄nq cu XXVII
bitos in lōgitudine.⁊ totidē in
latitudine.i.q̄drū ⁊ tres cubitos in alti
tudine. Cornua autē ꝑ q̄ttuor angulos
ex ipso erūt.⁊ operies illud ere. Facieſq
in vsus eius lebetes ad suscipiendos ci
neres ⁊ forcipes atq fuscinulas.⁊ igniū
receptacula. Oia vasa ex ere fabricabis
Craticulāq in modū retis eneā:ꝑ cui⁹
q̄ttuor ām̄gulos erūt q̄ttuor ām̄guli enei q̄s
pones subter arulā altaris. Eritq crati
cula vsq ad altaris mediū. Facies ⁊ ve/
ctes altaris de lignis sethī duos q̄s ope
ries laminis eneis ⁊ induces ꝑ circulos
erūtq ex vtroq latere altaris ad portā/
dū. Non solidū sed inane ⁊ cauū intrī/
secus faciēs illud:sicut tibi in mōte mō
stratū est. Facies ⁊ atriū tabernaculi:ā cu/
ius australi plaga ꝓtra meridiem erunt
tentoria de byſſo retorta. Centum cubi
tos vnū latus tenebit in lōgitudine.et
colūnas viginti cum basibꝫ totidē ene
is:q̄ capita cū celaturis suis hēbunt ar
gētea. Similiter ⁊ in latere aq̄lonis ꝑ
lōgum erunt tētoria centū cubitorū co
lūne viginti. ⁊ bases enei eiusdē nume
ri:⁊ capita earū cū celaturis suis argen
tea. In latitudine vero atrij quod respi
cit ad occidentē erūt tentoria ꝑ quinq/
ginta cubitos.⁊ columne decē. baseſq
totidem. In ea q̄z atrij latitudīe que re
spicit ad orientē quinq̄ginta cubiti erūt.
in quibus quindecim cubitorum tēto/
ria lateri vno deputabuntur .colūneq
tres ⁊ bases totidem . ⁊ in latere altero
erunt tentoria cubitos obtinentia qui/
decim.columneq tres.⁊ bases totidē.
In introitu vero atrij fiet tentoriuz cu
bitorum viginti ex hyacintho ⁊ purpua.
coccoq bis tincto ⁊ byſſo retorta opere
plumario. Colūnas hēbit quattuor cū
basibꝫ totidem. Omnes colūne atrij ꝑ
circūitum vestite erūt argenteis lamis:
capitibꝫ argenteis ⁊ basibꝫ eneis. In lō
gitudine occupabit atriū cubitos centuz
in latitudie quinq̄ginta :altitudo q̄nq
cubitor erit . Fietq de byſſo retorta: et
habebit bases eneas. Cūcta vasa taber/
naculi in oēs vsus ⁊ cerimonias tā pa
illos eius q atrij ex ere facietis. Præci/
pe filijs israel vt afferant tibi oleū de ar
boribꝫ oliuarū purissimū.piloq ꝓtusum
vt ardeat lucerna semp in tabernaculo
testimonij extra velum qō oppansum est
testimonio.⁊ collocabūt eā aaron ⁊ filij
eius ⁊ vsq mane luceat coram dño. Per
petuus erit cultus per successiones eo/
rum coram filijs israel.

Applica q̄z ad te aaron fratrē tu XXVIII
um cū filijs suis de medio filio/
rum isrl̄.vt sacerdotio fungan
tur mihi.aaron.nadab.⁊ abiu.eleaçar ⁊
ythamar:faciesq vestē sanctā aaron fra
tri tuo in gloriā ⁊ decorem. Et loq̄ris cū
ctis sapientibꝫ corde q̄s repleui spiritu
prudentie:vt faciant vestes aaron fratri
tuo in gloriā ⁊ decorem:in quibꝫ sancti/
ficatus ministret mihi. Hec aūt erūt ve
stimenta que facient. Rōnale ⁊ suphūe
rale:tunicā ⁊ lineā strictā.cydarim ⁊ bal
theū. Facient fratri tuo aarō ⁊ filijs ei⁹
vestimenta sancta:vt sacerdotio fungā
tur mihi. Accipientq aurum ⁊ hyacin/
thum ⁊ purpuram.coccūq bis tinctuz
⁊ byssum. Facient autē superhumerale
de auro ⁊ hyacintho ⁊ purpura. coccoq
bis tincto ⁊ byſſo retorta ope polymito
Duas oras iūctas habebit in vtroq la
tere summitatū:vt in vnuz redeāt. Ip
sa q̄z textura ⁊ cūcta operis varietas erit
ex auro.⁊ hyacintho ⁊ purpura: coccoq
bis tincto ⁊ byſſo retorta. Sumesq du/
os lapides onychinos:⁊ sculpes in eis

nomina filioꝝ iſrael ſex nomĩa in lapide vno.⁊ ſex reliq̃ in altero iuxta ordinẽ natiuitatis eoꝝ. Opꝰ ſculptoris⁊ celatura gemmarij.ſculpes eos nois filiorũ iſrl̃.incluſos auro atq; circũdatos:⁊ pones in vtroq; latere ſuphumeralis.memoriale filijs iſrl̃. Portabitq; aarõ nomina eoꝝ coram dño ſup vtrũq; humerũ ob recordatiõem. Facies⁊ vncinos ex auro.⁊ duas catenulas auri puriſſimi ſibi inuicẽ coherẽtes.quas inſeres vncinis. Rationale quoq; iudicij facies opꝰ polymito iuxta texturã ſuperhumeralis ex auro hyacintho⁊ purpura.coccoq; bis tincto⁊ byſſo retorta. Quadrangulum erit⁊ duplex. Menſuram palmi habebit.tam in longitudine q̃ in latitudine poneſq; in eo quattuor ordines lapidũ. In primo verſu erit lapis ſardius⁊ topacius⁊ ſmaragdus. In ſecundo carbunculus⁊ ſapphyrus⁊ iaſpis. In tertio ligurius achates⁊ amethiſtus. In quarto chryſolitus onychinus⁊ beryllus. Incluſi auro erunt p ordies ſuos: habebuntq; nomina filioꝝ iſrl̃. Duodecim nominibꝫ celabuntur.ſinguli lapides nominibꝫ ſinguloꝝ p duodecim tribus. Facies in rationali catenas ſibi inuicem coherentes ex auro puriſſimo.et duos ãnulos aureos q̃s pones in vtraq; rõnalis ſummitate:catenaſq; aureas iunges annulis qui ſunt in marginibꝫ eius.⁊ ipſarũ catenaruꝝ extrema duobꝫ copulabis vncinis in vtroq; latere ſuphumeralis quod rationale reſpicit. Facies⁊ duos annulos aureos q̃s pones in ſummitatibꝫ rationalis.⁊ ĩ oris que e regiõe ſunt ſuphumeralis⁊ poſterioꝝ eius aſpiciunt.necnon⁊ alios duos annulos aureos qui ponẽdi ſunt ĩ vtroq; latere ſuphumeralis dextrum.quod reſpicit extra faciẽ iuncture inferioris vt aptari poſſit cum ſuphumerali.⁊ ſtringat rationale annulis ſuis cum annul' ſuphũeralis.vitta hyacinthina vt maneat iunctura fabrefacta.⁊ a ſe inuicem rationale⁊ ſuphumerale nequeant ſeparari. Portabitq; aaron nomina filiorum iſrael in rationali iudicij ſup pect' ſuũ q̃n ingredietur ſanctuariũ memoriale coram dño in eternũ. Ponesq; aũt in rationali iudicij doctrinã⁊ veritatẽ q̃ erũt in pectore aarõ q̃n ingredietur coram dño. ⁊ geſtabit iudicium filioꝝ iſrl̃ in pectore ſuo in ſpectu dñi ſemp. Facies⁊ tunicã ſuphumeralis totã hyacinthinã.in cuius medio ſup̃ erit capitium et ora per gyrum eius textilis:ſicut fieri ſolet in extremis veſtiũ ne facile rũpantur. Deorſum vo ad pedes eiuſdẽ tunice per circũitum quaſi malapunica facies ex hyacintho⁊ purpura⁊ cocco bis tincto⁊ byſſo retorta:mixtis in medio tintinnabulis:itavt tintinnabulũ ſit aureum⁊ malũpunicũ.rurſumq; tintinnabulũ aliud aureũ⁊ malũpunicũ. Et veſtiet ea aaron in officio miniſterij vt audiat ſonitus q̃n ingredit⁊ egredit ſanctuariũ in ſpectu domini.⁊ nõ moriat Facies⁊ laminam de auro puriſſimo:ĩ qua ſculpes opꝰ celatoris ſanctũ dñio Ligabiſq; eã vitta hyacinthina⁊ erit ſuper thyaram ĩminens fronti pontificis Portabitq; aarõ iniq̃tates eoꝝ q̃ obtulerũt⁊ ſanctificauerũt filij iſrl̃:in cũctis muneribꝫ⁊ donarijs ſuis. Erit autẽ lamina ſemp in fronte eius vt placat' ſit ei dñs. Stringeſq; tunicã byſſo⁊ thyaram byſſinã faciet⁊ baltheũ opꝰ pluma rij. Pro filijs aarõ tunicas lineas parabis⁊ baltheos ac thyaras in gloriã et decorez: veſtieſq; his omnibꝫ aaron fratrem tuũ⁊ filios eius cum eo.⁊ cunctorum cõſecrabis manus: ſanctificabiſq; illos vt ſacerdotio fungãtur mihi. Facies⁊ femĩalia linea vt opiãt carnẽ turpitudinis ſue.a renibꝫ vſq; ad femora: ⁊ vtẽtur eis aarõ⁊ filij eius q̃n ingredient tabernaculum teſtimonij.vel q̃n appropinq̃nt ad altare vt miniſtrẽt in ſanctuario:ne iniquitatis rei moriant. Legittimum ſempiternum erit aaron⁊ ſemini eius poſt eum. XXIX

Sed⁊ hꝰ facies vt mihi in ſacerdotio ſanctifices. Tolle vitulũ de armẽto⁊ arietes duos ĩmacu-

latos: panesq̃ açymos ⁊ crustulaz absq̃ fermento. q̃ ꝯspersa sint oleo. lagana q̃z açyma: oleo lita. De simila triticea cuncta facies. ⁊ posita ĩ canistro offeres: vitulũ aũt ⁊ duos arietes. ⁊ aaron ac filios eius applicabis ad ostiũ tabnaculi testimonij. Cũq̃ lauer̃ pr̃ez cũ filijs suis aqua indues aaron vestimentis suis. i. linea ⁊ tunica ⁊ suphũerali ⁊ rõnali qd̃ ꝯstriges baltheo. ⁊ pones thyarã in capite eius ⁊ laminã sctãm sup thyarã. ⁊ oleum vnctiõis fundes sup caput ei⁹: atq̃ hoc ritu ꝯsecrabit̃. Filios q̃z illius applicabis ⁊ indues tunicis lineis. cingesq̃ baltheo. aaron. s. ⁊ liberos eius. ⁊ impones eis mitras erũtq̃ sacerdotes mihi religione ꝑpetua. Postq̃ initiauer̃ manus eoꝝ: applicab̃ ⁊ vitulũ coram tabernaculo testimonij. Imponentq̃ aaron ⁊ filij eius man⁹ sup caput illius. ⁊ mactabis eum in ꝯspectu dñi. iuxta ostiuz tabnaculi testimonij: sumptũq̃ de sanguine vituli. pones sup cornua altaris digito tuo: reliquũ ãt sanguinẽ fundes iuxta basim eius. Sumes ⁊ adipem totũ qui opit intestina ⁊ reticuluz iecoris ac duos renes. ⁊ adipem qui sup eos est ⁊ offeres incensuz sup altare: carnes vo vituli ⁊ coriũ ⁊ fimũ cõbures foris extra castra: eo q̃ ꝓ pctõ sit. Vnũ q̃z arietem sumes sup cuius caput ponẽt aaron et filij eius manus. quẽ cũ mactauer̃. tolles de sanguine eius. ⁊ fundes circa altare: ip̃m aũt arietẽ secabis in frusta: lotaq̃ intestina eius ⁊ pedes pones super concisas carnes ⁊ sup caput illius. ⁊ offeres totũ arietẽ in incẽsum sup altare. Oblatio est dño odor suauissimus victime dñi. Tolles q̃z arietẽ alterum. super cuius caput aaron ⁊ filij eius ponẽt manus. Quẽ cum ĩmolaueris. sumes de sanguine eius. ⁊ pones sup extremũ auricule dextre aaron ⁊ filioꝝ eius. ⁊ super pollices manus eoꝝ ac pedis dextri. fundesq̃ sanguinem sup altare. ꝑ circũitum. Cũq̃ tuleris de sanguine: qui est super altare. ⁊ de oleo vnctionis aspges aaron ⁊ vestes eius. filios ⁊ vestimenta eoꝝ. Consecratisq̃ ipsis ⁊ vestib⁹ tolles adipem de ariete. ⁊ caudam. ⁊ aruinaz q̃ opit vitalia. ac reticuluz iecoris ⁊ duos renes atq̃ adipem qui sup eos ẽ. armũq̃ dextrũ eo q̃ sit aries ꝯsecratiõis: tortamq̃ panis vni⁹. crustulã ꝯspersaz oleo laganũ de canistro açymoꝝ qd̃ positum est in ꝯspectu dñi. ponesq̃ oĩa sup man⁹ aaron ⁊ filioꝝ eius ⁊ sanctificabis eos: eleuãs corã domino. Suscipiesq̃ vniũsa de manib⁹ eoꝝ. ⁊ incendes sup altare in holocaustũ. odorem suauissimum in conspectu dñi. qꝛ oblatio eius est. Sumes q̃z pectusculũ de ariete q̃ initiatus est aaron. sanctificabisq̃ illud eleuatuz corã domino. ⁊ cedet in ꝑtẽ suam. Sanctificabisq̃ ⁊ pectusculũ ꝯsecratum ⁊ armũ quẽ de ariete sepasti. q̃ initiatus est aarõ ⁊ filij eius: cedentq̃ in ꝑtez aaron ⁊ filioꝝ eius iure perpetuo a filijs isrl̃: qꝛ primitiua sunt ⁊ initia de victimis eoꝝ pacificis q̃ offerũt dño. Vestẽ aũt sctãz qua vtet̃ aaron. habebũt filij ei⁹ post eũ vt vngãtur in ea. ⁊ ꝯsecrent̃ manus eorum. Septem dieb⁹ vtet̃ illa qui pontifex ꝓ eo fuerit ꝯstitutus de filijs eius. ⁊ qui ingredie t̃ tabernaculuz testimonij vt ministret in sanctuario. Arietẽ autẽ cõsecratiõis tolles. ⁊ coques carnes ei⁹ in loco sancto: quib⁹ vescet̃ aaron ⁊ filij eius. Panes q̃z qui sunt in canistro. in vestibulo tabernaculi testimonij comedẽt. vt sit placabile sacrificiũ. ⁊ sctĩficentur offerẽtiũ manus. Alienigena nõ vescet̃ ex eis: qꝛ sancti sunt. Q si remãserit de carnib⁹ ꝯsecratis siue de panib⁹ vsq̃ mane: cõbures reliquias igni. Non cõmedent̃: qꝛ sctĩficata sunt. Oĩa q̃ precepi tibi facies sup aarõ ⁊ filijs ei⁹. Septem dieb⁹ ꝯsecrabis manus eoꝝ. ⁊ vitulum ꝓ pctõ offeres ꝑ singulos dies ad expiãdum. Mundabisq̃ altare cũ ĩmolaueris expiatiõis hostiã ⁊ vng[illegible]es illud in sctĩficatiõem. Septem dieb⁹ expiab̃ altare ⁊ sctĩficab̃. ⁊ erit sctm̃ sctõꝝ. Oĩs qui tetigerit illud. sanctificabitur. Hoc est quod facies in altari. Agnos agniculos duos ꝑ singulos dies iugiter. vnũ

agnū mane ⁊ alterū vespere. decimā ptē
simile ofperſe oleo tuſo: quod hēat mē
ſurā qrtam ptem hin. ⁊ vinū ad libādū
eiuſdem mēſure in agno vno. Alteruz
vo agnū offeres ad veſperā iuxta ritum
matutine oblationis: iuxta ea que diri
mus in odorē ſuauitatis. Sacrificiuz ē
domino deo oblatiōe ꝑpetua in genera
tiones veſtras. ad oſtiū tabnaculi teſti
monij coꝝ dño: vbi oſtituaz vt loqr ad
te. Ibiq; precipiā filijs iſrael. ⁊ ſanctifi
cabit altare in gloria mea. Sanctifica
bo ⁊ tabernaculū teſtimonij cum altari
⁊ aaron cū filijs ſuis: vt ſacerdotio fun
gāt mi. Et hītabo ī medio filioꝝ iſrl. ero
q; eis de⁹. ⁊ ſciēt q; ego dñs de⁹ eoꝝ. qui
eduxi eos de tra egypti. vt manerez int
illos: ego dñs deus ipoꝝ XXX

Facies āz altare ad adolendum
thymiama de lignis ſethim: ha
bens cubitū lōgitudinis ⁊ alte
rū latitudinis. i. q̄drāgulum. ⁊ duos cu
bitos in altitudine. Cornua ex ipſo pro
cedent: veſtieſq; illō auro puriſſimo taz
craticulā eius q̄ parietes ꝑ circūituz ⁊
cornua. Facieſq; ei coronā aureolam ꝑ
gyrū. ⁊ duos annulos aureos ſub coro
na per ſingula latera: vt mittātur in eos
vectes ⁊ altare portet. Ipſos āz vectes
facies de lignis ſethim ⁊ inaurab. Po
neſq; altare ptra velū qō añ arcā pendz
teſtimonij. coꝝ ꝓpitiatorio q̄ tegit teſti
moniū. vbi loqr tibi: ⁊ adolebit incēſuz
ſuper eo aarō. ſuaue fragrās. Mane qñ
cōponet lucernas incendet illud ⁊ quā
do collocat eas ad veſperū vret thymia
ma ſempiternū coꝝ dño in generatio
nes vras. Non offeretis ſup eo thimia
ma cōpoſitionis alterius. nec oblatiōez
⁊ victimaz: nec libabitis. Et deprecabit
aaron ſuper cornua eius ſemel p annuz
in ſanguine qō oblatū eſt ꝑ petō. ⁊ pla
cabit ſup eo in generatiōibz vris. San
ctū ſctōꝝ erit domino. Locutuſq; eſt do
minus ad moyſen dicens. Qñ tuleris
ſummā filioꝝ iſrl iuxta numerū. dabūt
ſinguli preciuz ꝑ aīab ſuis dño. ⁊ non
erit plaga in eis cū fuerit recēſiti. Hoc
aūt dabit oīs qui trāſit ad nomē: dimi
diū ſicli iuxta mēſuraz templi. Siclus
viginti obolos habet. Media ps ſicli of
feretur dño. Qui hētur in nūero a vi
gīti ānis ⁊ ſup dabit pciū. Diues nō ad
det ad mediū ſicli: ⁊ paup nihil minuet
Suſceptāq; pecuniā q̄ collata eſt a filijs
iſrl trades in vſus tabernaculi teſtimo
nij: vt ſit monimentū eoꝝ coram dño. ⁊ p
pitiet aīabz eoꝝ. Locutuſq; eſt dominus
ad moyſen dicens: Facies ⁊ labiū eneū
cū baſi ſua ad lauandum: poneſq; illud
inter tabnaculū teſtimonij. ⁊ altare. Et
miſſa āq; lauabūt in ea aaron ⁊ filij eius
manꝰ ſuas ac pedes: qñ ingreſſuri ſūt ta
bernaculū teſtimonij: ⁊ qñ acceſſuri ſūt
ad altare. vt offerāt in eo thymiama do
mino: ne forte moriant. Legittimū ſem
piternū erit ipſi ⁊ ſemini eiꝰ ꝑ ſucceſſiones
Locutuſq; eſt dñs ad moyſen dicens:
Sume tibi aromata ꝑme myrrhe ⁊ ele
cte q̄ngētos ſiclos. ⁊ cinamomi mediū.
i. ducētos q̄nq̄gīta ſiclos. calami ſimilit
ducentos q̄nq̄ginta ſiclos. caſie aūt q̄n
gentos ſiclos ī pondere ſcūarij: oleū de
oliuetis mēſurā hin. Facieſq; vnctiōis
oleū ſctm: vnguentū cōpoſituz ope vn
guentarij. ⁊ vnges ex eo tabernaculū te
ſtimonij ⁊ arcā teſtamēti. mēſamq; cuz
vaſis ſuis. candelabrū ⁊ vtenſilia eiꝰ. al
taria thymiamatis ⁊ holocauſti. ⁊ vniū
ſam ſuppellectilē q̄ ad cultuz eoꝝ ptinet
ſctificabiſq; oīa. ⁊ erit ſcta ſctōꝝ. Qui te
tigerit ea ſctificabit. Aarō ⁊ filios eius
vnges. ſctificabiſq; eos vt ſacdotio fun
gāt mihi. Filijs āz iſrl dices: Hoc oleū
vnctiōis ſcm erit mihi ī gnatiōes vras
Caro hominis non vnget ex eo. ⁊ iuxta
cōpoſitiōem eius nō facietis ſimile aliud. quia
ſanctificatū ē. ⁊ ſctm erit vobis. Homo
q̄cūq; tale cōpoſuerit ⁊ dederit ex eo alie
no. exterminabit ō pplo ſuo. Dixitq; dñs
ad moyſen. Sume tibi aromata. ſtactē
⁊ onychā. galbanen boni odoris. ⁊ thus
lucidiſſimū. eq̄lis pōderis erūt oīa. Fa
cieſq; thymiama cōpoſitū ope vnguen
tarij mixtum diligēter ⁊ purū ⁊ ſanctifi
catiōe digniſſimū. Cuiq; in tenuiſſimū

puluerē vniūsa cōtuderis :pones ex eo
coꝝ tabernaculo testimonij: in quo lo/
co apparebo tibi. Sctm̄ sctōꝝ erit vobis
thymiama. Talē cōpositiōem nō facietis
in vsus vros: qz sctm̄ est dño. Homo q̄
cūqz fecerit simile: vt odore illi⁹ pfruat
peribit de populis suis XXXI.

Locutusqz ē dñs ad moysen di/
cens: Ecce vocaui ex noie beseleel filium huri filij hur de tribu
iuda. ⁊ impleui eū spū dei. sapiētia ⁊ in/
telligētia ⁊ sciētia in omni ope ad excogitanduz quicq̄d fabrefieri pōt ex auro
⁊ argento ⁊ ere marmore ⁊ gēmis. ⁊ diū
sitate lignoꝝ. Dedicqz ei sociū ooliab fili
um achisamech de tribu dan. Et in cor
de bois eruditi posui sapiam vt faciant
cuncta que precepi tibi. tabernaculū fe/
deris. ⁊ arcam testimonij. ⁊ propitiatoriuz
quod sup eā est. ⁊ cūcta vasa tabernacu/
li mensamqz ⁊ vasa eius. cādelabruz pu
rissimū cuz vasis suis. ⁊ altaria thymia
matis ⁊ holocausti ⁊ oia vasa eoꝝ: labiū
cum basi sua: vestes sanctas in ministe/
rio aaron sacerdoti ⁊ filijs eius vt fun/
gātur officio suo in sacris. oleū vnctio/
nis. ⁊ thymiama aromatū i sanctuario
oia q̄ precepi tibi facient. Et locut⁹ est
dñs ad moysen dicēs. Loqre filijs isrl̄.
⁊ dices ad eos: Videte vt sabbatū meū
custodiatis: qz signū est inter me ⁊ vos
in generationib⁹ vris: vt sciatis qz ego
dñs qui sctificovos. Custodite sabbatū
meū. Sctm̄ est enim vob. Qui pollue/
rit illud. morte moriat. Qui fecerit in
ea opus: pibit aia illius de medio ppli
sui. Sex diebꝰ facietis opus: in die sep
timo sabbatū est. reqes sctā dño. Omis q̄
fecerit opus in hac die. morietur. Custo/
diāt filij isrl̄ sabbatū. ⁊ celebrēt illud in
generationib⁹ suis. Pactū est sempiter
nū int̄ me ⁊ filios isrl̄: signūqz perpetuū
Sex enim diebus fecit dñs celuz ⁊ ter/
ram. ⁊ in septimo ab omni opere cessa/
uit. Deditqz dominus moysi cōpletis
huiuscemōi sermonib⁹ in monte sinai:
duas tabulas testimonij lapideas: scri/
ptas digito dei. XXXII

Videns aūt ppl̄us q̄ moꝝ face/
ret moyses descēdendi de mōte
cōgregatus aduersus aaron di
xit: Surge fac nobis deos qui nos pre/
cedāt. Moysi ei huic viro qui nos edu
xit ō terra egypti: ignoram⁹ quid acciderit
Dixitqz ad eos aaron: Tollite inaures
aureas de vxoꝝ filioꝝqz ⁊ filiarū vestra/
rum auribꝰ. et afferte ad me. Fecit ppl̄s
q̄ iusserat: referens in aures ad aaron.
Quas cuz ille accepisset: formauit ope
fusorio ⁊ fecit ex eis vitulū pflatilē. Di/
xeruntqz: Hi sunt dij tui isrl̄ qui te eduxe/
runt de terra egypti. Qō cū vidisset aa/
ron edificauit altare coꝝ eo. ⁊ preconis
voce clamauit dicens: Cras sollennitas
dñi est: Surgentesqz mane obtulerūt
holocausta ⁊ hostias pacificas. ⁊ sedit po
pulus manducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerūt
ludere. Locutus est aūt dñs ad moysen
dicens: Vade ⁊ descēde. peccauit ppl̄s tu
us quē eduxisti de terra egypti. Recesse
rūt cito de via quā ondisti eis. Feceruntqz
sibi vitulū pflatilem ⁊ adoraverūt: atqz
immolātes ei hostias dixerūt: Isti sunt
dij tui isrl̄. qui te eduxerūt de terra egy/
pti. Rursumqz ait dñs ad moysen: Cer
no q̄ ppl̄s iste dure ceruicis sit. Dimit/
te me vt irascat furor meus ptra eos ⁊
deleā eos: faciāqz te in gentē magnam.
Moyses aūt orabat dñm deum suuz di
cens: Cur domine irascitur furor tuus
contra populū tuum quem eduxisti de
terra egypti. in fortitudine magna ⁊ in
manu robusta: Ne queso dicāt egyptij
callide eduxit eos vt interficeret in mō
tibus. ⁊ deleret e terra: quiescat ira tua.
⁊ esto placabilis super nequitia populi
tui. Recordare abraam ⁊ ysaac ⁊ isrl̄
fuoꝝ tuoꝝ: quib⁹ iurasti p temetipsum
dicens: Multiplicabo semen vrm̄ sicut
stellas celi. ⁊ vniūsam terrā hāc de q̄ lo/
cutus suz dabo semini vro. ⁊ possidebit
eā sp. Placatusqz ē dñs ne faceret ma/
lū qō locut⁹ fuerat adūsus ppl̄z suū. Et
reūsus ē moyses de mōte portās duas
tabulas testimonij i manu sua. scriptas
ex vtraqz parte. et factas opere domini.

Scriptura q̃z dei erat sculpta in tabu-
lis. Audiens aũt iosue tumultũ populi
vociferãtis. dixit ad moysen: Ululatus
pugne audit̃ in castris. Qui rñdit: Nõ
est clamor adhortãtium ad pugnã: neq̃z
vociferatio cõpellentiũ ad fugã: sed vo-
cem cãtãtium ego audio. Cunq̃z appro-
pinq̃sset ad castra. vidit vitulũ ⁊ choros
iratusq̃z valde: ꝓiecit de manu tabulas
⁊ ꝯfregit eas ad radicẽ mõtis. Arripiẽs-
q̃z vitulũ quẽ fecerãt cõbussit ⁊ ꝯtriuit
vsq̃z ad puluerẽ quẽ sparsit in aquã ⁊ de-
dit ex eo potũ filijs isrl̃. Dixitq̃z ad aarõ
Quid tibi fecit hic ꝑpl̃us: vt induceres
sup̄ eũ peccatũ maximũ? Cui ille rñdit:
Ne indignet̃ dñs meus. Tu eniz nosti
ꝑpl̃m istũ q̃ pronus sit ad malũ. Dixe-
rũt mihi: Fac nobis deos qui nos prece-
dant. Huic enĩ moysi qui nos eduxit de
terra egypti: nescimus quid acciderit.
Quib⁹ ego dixi: Quis vr̃m h̃z aurum?
Tulerũt ⁊ dederũt mihi. ⁊ ꝓieci illud in
ignẽ: egressusq̃z est hic vitulus. Videns
ergo moyses ꝑpl̃m q̃ eẽt nudat⁹. spolia-
uerat enĩ eũ aarõ ꝓpt̃ ignominiã sordis
⁊ inter hostes nudũ ꝯstituerat ⁊ stans ĩ
porta castroꝝ ait: Si quis est dñi iunga-
tur mihi: Cõgregatiq̃z sunt ad eũ oms̃
filij leui. Quib⁹ ait: Hec dicit dñs deus
isrl̃: Ponat vir gladiũ sup̄ femur suuz:
Ite ⁊ redite de porta vsq̃z ad portã p̄ me-
dium castroꝝ. ⁊ occidat vnusquisq̃z fra-
trẽ suũ ⁊ amicũ ⁊ ꝓximũ suũ. Fecerũtq̃z
filij leui iuxta ꝑmonẽ moysi: cecidert̃q̃z
in die illo quasi vigintitria milia hoĩm
Et ait moyses: Cõsecrastis man⁹ vr̃as
hodie dño. vnusq̃sq̃z ĩ filio ⁊ ĩ fratre suo:
vt det̃ vobis benedictio. Facto aũt alte-
ro die locut⁹ est moyses ad ꝑpl̃m: Pec-
castis peccatũ maximũ: Ascendã ad dñz
si q̃ mõ quiuero eũ depcari ꝓ scelere ve-
stro: Reuersusq̃z ad dñm ait: Obsecro. pec-
cauit ꝑpl̃us iste peccatũ maximũ fecert̃-
q̃z sibi d̃os aureos: Aut dimitte eis hãc
noxam: aut si non facis: dele me de libro
tuo quẽ scripsisti. Cui rñdit dominus:
Qui peccauerit mihi: delebo eum de li-
bro meo. Tu aũt vade. ⁊ duc ꝑpl̃m istuz
quo locutus sum tibi. Angelus meus
precedet te. Ego aũt in die vltionis vi-
sitabo ⁊ hoc peccatum eoꝝ. Percussit au-
tem dñs ꝑpl̃m pro reatu vituli: quem
fecerat aaron.

XXXIII

Locutusq̃z ẽ dñs ad moysen di-
cens. Vade. ascende d̃ loco isto
tu ⁊ ꝑpl̃us tuus quẽ eduxisti de
terra egypti in terrã quã iuraui abraaz
ysaac ⁊ iacob dicens: Semini tuo dabo
eã. ⁊ mittã precursorẽ tui ãgelum. vt eij-
ciã chananeum ⁊ ammorreũ ⁊ etheũ et
phericeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuseũ. ⁊ ĩtres in t̃rã
fluentẽ lacte ⁊ melle. Nõ enĩ ascendã te
cũ: q̃z ꝑpl̃s dure ceruicis est ne forte dis-
perdã te in via. Audiensq̃z ꝑpl̃us sermo-
nẽ hũc pessimuz luxit. ⁊ nullus ex more
indutus est cultu suo. Dixitq̃z dñs ad
moysen: Loq̃re ficijs isrl̃. Populus du-
re ceruicis es. semel ascendaz in medio
tui ⁊ delebo te. Jam nunc depone orna-
tum tuũ. vt sciã quid faciã tibi. Depo-
suerunt g̃ filij isrl̃ ornatũ suũ a mõte o-
reb. Moyses q̃z tollẽs tabernaculũ tetẽ-
dit extra castra ꝓcul: vocauitq̃z nomen
eius tab̃naculũ federis. Et oĩs ꝑpl̃us q̃
habebat aliquã q̃stiõem. egrediebatur
ad tabernaculũ federis extra castra. Cũ-
q̃z egrederet̃ moyses ad tab̃naculũ sur-
gebat vniuersa plebs ⁊ stabat vnusq̃sq̃z
in ostio papilionis sui: respiciebãtq̃z ter-
gum moysi donec ingrederetur tentori-
um. Ingresso autem illo tabernaculuz
federis: descendebat columna nubis et
stabat ad ostium: loquebaturq̃z domin⁹
cum moyse cernentibus vniuersis q̃
columna nubis staret ad ostium taber-
naculi. Stabantq̃z ⁊ ipsi et adorabant
per fores tabernaculorum suorum. Lo-
quebatur autem dominus ad moysen
facie ad faciem: sicut solet loqui homo
ad amicum suuz: Cunq̃z ille reuertere-
tur in castra: minister ei⁹ iosue fili⁹ nun
puer non recedebat de tabernaculo. Di-
xit autem moyses ad dominum: Preci-
pis vt educam populum istum ⁊ nõ in-
dicas mihi quem missurus sis mecum
presertim cuz dixeris. noui te ex nomĩe.

⁊ inueniſti gꝛam coꝛã me. Si g̃ inueni gꝛam in ꝓſpectu tuo: oñde mihi faciem tuã vt ſciã te ⁊ iueniã gꝛam ante oc̃los tuos. Reſpice ꝑp̃lm tuũ gentẽ hãc. Dixitq; dñs: Facies mea p̃cedet te. ⁊ requiez dabo tibi. Et ait moyſes: Si nõ tuipſe p̃cedas ne educas nos ꝺ loco iſto. In q̃ ei ſcire poterim⁹ ego ⁊ ꝑp̃l's tuus iue/niſſe nos gꝛam in ꝓſpectu tuo. niſi ãbu/lauer⁹ nobiſcũ: vt gl'ificeꝛ ab oĩb ꝑp̃lis qui habitãt ſup̃ terrã: Dixit autez dñs ad moyſen: Et ꝺbũ iſtꝺ qꝺ locut⁹ es fa ciã. Inueniſti ei gꝛam coꝛã me. ⁊ teipm noui ex noĩe. Qui ait: Oñde mihi gl'iã tuã. Rñdit: Ego oñdã oẽ bonũ tibi ⁊ vo cabo⁹ in noĩe dñi coꝛã te: ⁊ miſereboꝛ cui voluero. ⁊ clemẽs ero in quẽ mihi pla/cuerit. Rurſumq; ait: Nõ poteris vide/re faciẽ meã. Nõ enĩ videbit me hõ ⁊ vi uet. Et iterũ: Ecce inq̃t eſt loc⁹ apꝺ me. ⁊ ſtabis ſup̃ petrã. Cũq; trãſibit gloꝛia mea ponã te in foꝛamine petre. ⁊ ꝓtegaz dextera mea ꝺ nec trãſeaz. Tollãq; ma/nũ meã ⁊ videb posteriora mea: faciẽ ãt meam videre nõ poteris. XXXIIII

Hꝛ dixitq; ꝑcide ait tibi duas tabulas lapideas inſtar ꝑoꝛ et ſcribã ſup̃ eas ꝛba q̃ habuerãt ta bule q̃s fregiſti. Eſto pat⁹ mane vt aſcẽ das ſtatim in mõtem ſinai: ſtabiſq; me/cũ ſup̃ vticẽ mõtis. Nullus aſcẽdat te/cũ: nec videaĩ q̃ſpiã ꝑ totuz mõtem: bo/ues q̃z ⁊ oues nõ paſcanĩ ecõtra. Exci/dit g̃ duas tabulas lapideas q̃les antea fuerãt. ⁊ de nocte ꝓſurgẽs aſcẽdit in mõ tez ſinai ſicꝫ pꝛecepat ei dñs: poꝛtãs ſecuz tabulas. Cũq; deſcendiſſet dñs ꝑ nubẽ ſtetit moyſes cũ eo. inuocãs nomẽ dñi Quo trãſeunte coꝛã eo: ait: Dñator⁹ do/mine de⁹. miſericoꝛs ⁊ clemẽs. patiẽs et mlte miſeratiõis ac verax. qui cuſtodis miſericoꝛdiã in milia: qui auferſ iniq̃tatẽ ⁊ ſcelera atz ꝑccata. nulluſq; apꝺ te ꝓſe innocẽs eſt. qui reddis iniq̃tatẽ patruz filijs ac nepotibꝫ in tertiã ⁊ q̃rtã ꝓgenĩẽ Feſtinuſq; moyſes curuat⁹ eſt ꝓnus in terrã ⁊ adoraſ ait: Si inueni gꝛam in cõ ſpectu tuo dñe: obſecroꝛ vt g̃diaris nobi/ſcum. ꝑp̃lus enĩ dure ceruicis eſt: vt au feras iniq̃tates nr̃as atz pctã noſq; poſſi deas. Rñdit dñs: Ego inibo pactuz vi/dentibꝫ cũctis: ſigna faciã que nũq; viſa ſunt ſup̃ terram. nec in vllis gentibus: vt cernat ꝑp̃lus iſte in cuius es medio. opus dñi terribile quod facturus ſum Obſerua cuncta que hodie mãdaui ti bi. Ego ipſe eiciaz ante faciem tuã am/moꝛreuz ⁊ chananeũ ⁊ et hetheũ: pheꝛeꝛeuz q̃z ⁊ eueum ⁊ iebuſeũ. Caue ne vnq; cũ habitatoꝛibꝫ terre illius iũgas amiciti as. que ſint tibi in ruinã: ſed ⁊ aras eoꝝ dꝛ ſtrue. confringe ſtatuas: lucoſq; ſucci de. Noli adoꝛare deũ alienũ. Dñs ze/lotes nomen eius: deus eſt emulatoꝛ. Ne ineas pactũ cum hoĩbꝫ illarũ regionuz: ne cum foꝛnicati fuerint cũ diis ſuis et adoꝛauerint ſimulacra eoꝝ: vocet te q̃/ſpiã vt comedas de immolatis. Nec vxoꝛẽ de filiabꝫ eoꝛum accipies filijs tuis. ne poſtq; ipſe fuerint foꝛnicate. foꝛnicari fa ciant ⁊ filios tuos in deos ſuos. Deos conflatiles nõ facies tibi. Sollennita/tẽ azymoꝝ cuſtodies. Septem diebus veſceris azymis. ſicut pꝛecepi tibi in tẽ/poꝛe menſis nouoꝝ. Menſe enĩz veri tpis egreſſus es de egypto. Omne qꝺ aperit vuluã generis maſculini. meum erit. De cunctis aĩantibꝫ tã de bobus q̃z de ouibus. meum erit. Primogenituz aſini redimes oue. Si autem nec pre/cium pꝛo eo dederis. occidetur. Primo genitũ filiorꝝ tuoꝝ redimes: nec appareb̃ in ꝓſpectu meo vacuus. Sex diebꝫ opa beris: die ſeptimo ceſſab arare ⁊ metere Solẽnitatẽ hebdomadarũ facies tibi i ꝑmitijs frugũ meſſis tue triticee. ⁊ ſolẽ nitatẽ q̃ñ redeunte anni tempoꝛe cũcta condunĩ. Tribꝫ tempoꝛibꝫ anni appare/bit omne maſculinum tuũ. in cõſpectu omnipotentis dñi dei iſrael. Cũ enĩ tulero gẽtes a facie tua ⁊ dilatauero ter minos tuos. nullus inſidiabitur terre tue: aſcendente te ⁊ apparente in conſpe ctu dñi dei tui ter in anno. Non im molabis ſuper fermento ſanguinem ho ſtie mee: neq; ꝛſidebit mane ꝺ victimis

solennitatis phase. Primitias fruguz terre tue offeres ĩ domo domini dei tui Non coques hedu3 in lacte matris sue. Dixitq3 dñs ad moysen: Scribe tibi v̄ba hec: quib3 ⁊ tecũ ⁊ cum isrl' pepigi fedus. Fuit g̃ ibi cũ dño moyses q̃draginta dies ⁊ q̃draginta noctes: panẽ nõ comedit ⁊ aquã nõ bibit. ⁊ scripsit in tabulis verba federis decẽ. Cunq3 descenderet moyses d̄ mõte sinai. tenebat duas tabulas lapideas testimonij. ⁊ ig̃rabat q̄ cornuta esset facies sua. ex ꝯsortio sermonis dñi. Vidẽtes aũt aaron ⁊ filij israel cornutũ moysi faciẽ: timuerũt ꝓpe accedere. Vocatiq3 ab eo reu̇si sunt: ta3 aarõ q̃3 principes synagoge. Et postq̃3 locutus est ad eos: venerũt ad eũ etiã oẽs filij isrl'. Quib3 precepit cũcta q̃ audierat a dño in mõte sinai. Impletisq3 sermonib3 posuit velamẽ sup̄ faciem suam Qui ingressus ad dñm ⁊ loquẽs cũ eo: auferebat donec exiret. ⁊ tũc loq̃bat̄ ad filios isrl' oĩa q̃ sibi fuerãt impata. Qui videbãt faciẽ egrediẽtis moysi esse cornutã sed opiebat ille rursus faciẽ suam si qñ loq̃batur ad eos.

XXXV

Igit̄ ꝯgregata oĩ turba filioꝝ israel. dixit ad eos: Hec sunt que iussit dñs fieri. Sex dieb3 facietis opus. Septimus dies erit yob̄ sanctus: sabbatu3 ⁊ req̃es dñi. Qui fecerit opus in eo. occidet̄. Nõ succẽdetis ignẽ in oĩb3 habitacul' vr̄is p̄ diẽ sabbati. Et ait moyses ad oẽm cateruã filioꝝ israel. Iste est sermo quẽ precepit dñs dicẽs: Separate apud vos primitias domino Oĩs voluntarius ⁊ ꝓno aĩo offerat eas dño: Aurũ ⁊ argentũ ⁊ es. hyacinthum ⁊ purpurã. coccũq3 bis tinctũ ⁊ byssum pilos capraꝝ. pellesq3 arietũ rubricatas ⁊ hyacinthinas: ligna sethim. ⁊ oleum ad luminaria ꝯcinnanda. ⁊ vt ꝯficiatur vnguẽtũ ⁊ thymiama suauissimũ. lapides onychinos ⁊ gẽmas ad ornatũ sup̄humeral' ⁊ rõnalis. Quisquis vr̄m sapiens est. veniat ⁊ faciat q̄d domin⁹ imp̄auit tab̄naculũ sc3 ⁊ tectũ eius at3 operimẽtũ. annulos ⁊ tabulata cũ vectib3. paxillos ⁊ bases. arcam ⁊ vectes. ꝓpitiariũ ⁊ velũ. q̄d ante illud oppandit̄: mensam cũ vectib3 ⁊ vasis ⁊ ꝓpositiõis panibus. cãdelabrũ ad luminaria sustentanda. vasa illius ⁊ lucernas ⁊ oleũ ad nutrimẽta igniũ: altare thymiamatis ⁊ vectes ⁊ oleum vnctionis ⁊ thymiama ex aromatib3: tẽtoriũ ad ostiu3 tab̄naculi. altare holocausti ⁊ craticulã eius eneaz cum vectib3 ⁊ vasis suis: labru3 ⁊ bases eius: cortinas atrij cũ colũnis ⁊ basib3. tentoriũ in forib3 vestibuli. paxillos tab̄naculi atrij cũ funicul' suis: vestimenta q̃ꝝ vsus est in ministerio sanctuarij: vestes aarõ pontificis ac filioꝝ eius vt sac̄dotio fungant̄ mihi. Egressaq3 oĩs mlt̄itudo filioꝝ isrl' de ꝯspectu moysi. obtulerũt mẽte ꝓmptissima at3 deuota p̄mitias dño. ad faciẽdũ opus tab̄naculi testimonij. Quicq̃d ad cultu3 ⁊ ad vestes sanctas necessariũ erat. viri cũ mulieribus prebuerũt armillas ⁊ inaures annulos ⁊ dextralia. Oẽ vas aureũ in donaria dñi sep̄atũ est. Si quis hẽbat aurũ. hyacinthũ ⁊ purpurã. coccũq3 bis tinctũ. byssum ⁊ pilos caprarũ. pelles arietum rubricatas hyacinthinas. argenti ⁊ auri erisq3 metalla obtulerunt dño: lignaq3 sethim in varios vsus. Sz ⁊ mulieres docte que venerant dederunt hyacinthũ purpurã ac vermiculũ ac byssu3 ⁊ pilos caprarũ. sponte ꝓpria cuncta tribuentes. Principes vero obtulerũt lapides onychinos. ⁊ gẽmas ad superhumerale ⁊ rõnale. aromataq3 ⁊ oleum ad luminaria cõcinnanda ⁊ ad prep̄andu3 vnguentũ ac thymiama odoris suauissimi cõponẽdũ. Oẽs viri ⁊ mulieres mẽte deuota obtulerũt donaria vt fierent op̄a q̃ iusserat dñs p̄ manũ moysi. Cuncti filij isrl' volũtaria dño dedicauerunt Dixitq3 moyses ad filios israel. Ecce vocauit dñs ex noĩe beseleel filiũ huri. filij hur de tribu iuda. ĩpleuitq3 eũ spũ dei: sapientia ⁊ intelligentia ⁊ scientia ⁊ omni doctrina. ad excogitandũ ⁊ faciendu3 opus in auro ⁊ argẽto ⁊ ere ⁊ ferro. sculpendisq3 lapidibus ⁊ opere carpentario.

Quicquid fabre adinueniri pōt: dedit in corde eius. Ooliab q̄z filium achisamech de tribu dan ambos erudiuit sapiētia: vt faciāt opa abietarij polymitarij ac plumarij de hyacītho ⁊ purpura. coccoq̄z bis tincto ⁊ bysso. ⁊ texāt omnia ac noua queq̄z reperiant.

XXXVI

Fecit ergo beseleel ⁊ ooliab ⁊ oīs vir sapiēs. quibꝫ dedit dn̄s sapientiā ⁊ intellectū vt scirent fabre opari que in vsu sanctuarij necessaria sunt ⁊ q̄ precepit dn̄s. Cūq̄z vocasset eos moyses ⁊ oēm eruditū virū cui dederat dn̄s sapīaz. ⁊ qui sponte sua obtulerant se ad faciendū opus. tradidit eis oīa donaria filioꝝ isrl̄. Qui cū instarent opi q̄tidie: mane vota ꝓpl̄us offerebat. Unde artifices venire cōpulsi. dixerunt moysi: Plus offert ꝓpl̄us q̄z necessariū est. Jussit ergo moyses p̄conis voce cātari: Nec vir nec mlr̄ quicq̄z offerat vltra in ope sanctuarij. Sicq̄z cessatuz est a muneribꝫ offerēdis: eo q̄ oblata sufficerēt ⁊ supabundarēt. Feceruntq̄z oēs corde sapientes ad explendū opus tabernaculi: cortinas decē. de bysso retorta et hyacītho ⁊ purpura. coccoq̄z bis tincto. opere vario: ⁊ arte polymita. Quarum vna hēbat in longitudine vigintiocto cubitos. ⁊ in latitudine quattuor. Una mensura erat oīm cortinarū. Cōiunxitq̄z cortinas q̄nq̄z alteram alteri. ⁊ alias q̄nq̄z sibi inuicem copulauit. Fecit ⁊ ansas hyacinthinas in ora cortine vnius ex vtroq̄z latere ⁊ in ora cortine alterius silr̄ vt ꝯtra se inuicem venirent anse. et mutuo iūgerent̄. Uñ ⁊ quinq̄ginta fudit circulos aureos: qui morderent cortinarū ansas. ⁊ fieret vnū tab̄naculum Fecit ⁊ saga vndecim de pilis capraruz: ad opiendū tectū tabernaculi. Unū sagū in lōgitudine habebat cubitos trigīta. ⁊ in latitudine cubitos q̄ttuor. Uniꝰ mēsure erant oīa saga. Quoꝝ q̄nq̄z iunxit seorsuz ⁊ sex alia sepatim. Fecitq̄z ansas quinq̄ginta in ora sagi vniꝰ. ⁊ q̄nq̄gīta in ora sagi alteriꝰ vt sibi inuicē iūgerent̄. ⁊ fibulas eneas q̄nq̄ginta quibꝫ necteret̄ tectū: vt vnū palliū ex omnibꝫ sagis fieret. Fecit ⁊ optoriuz tab̄naculi de pellibꝫ arietuz rubricatis. aliudq̄z desup velamen de pellibꝫ hyacinthinis: Fecit ⁊ tabulas tab̄naculi de lignis sethim stātes. Decē cubitoꝝ erat lōgitudo tabule vniꝰ ⁊ vnū ac semis cubitū latitudo retinebat. Bine incastrature erant per singulas tabulas. vt altera alteri iūgeret̄. Sic fecit in omnibꝫ tabernaculi tabul̄. E quibꝫ viginti ad plagā meridianam erant ꝯtra austrū cuz q̄draginta basibꝫ argēteis. Due bases sub vna tabula ponebātur ex vtraq̄z pte anguloꝝ: vbi incastrature laterū in angulis terminantur Ad plagam q̄z tab̄naculi que respicit ad aquilonē fecit viginti tabulas cū q̄draginta basibus argenteis duas bases p singulas tabulas. Contra occidentem vero. i. ad eā ptez tabernaculi q̄ mare respicit. fecit sex tabulas. ⁊ duas alias per singulos āgulos tabernaculi retro que iūcte erant a deorsum vsq̄z sursum. ⁊ in vnā cōpagez pariter ferebant̄. Ita fecit ex vtraq̄z pte per angulos: vt octo essent simul tabule ⁊ haberēt bases argenteas sexdecim: binas scz bases sub singul̄ tabulis. Fec̄ ⁊ vectes de lignis sethim q̄nq̄z ad ꝯtinendas tabulas vnius lateris tabernaculi. ⁊ q̄nq̄z alios ad alterius lateris coaptandas tabulas. ⁊ extra hos. quinq̄z alios vectes ad occidentalez plagam tabernaculi contra mare. Fecit q̄z vectem alium qui per medias tabulas ab angulo vsq̄z ad angulum perueniret Ipsa autem tabulata deaurauit: fusis basibus earum argenteis. Et circulos eorum fecit aureos. per quos vectes induci possent quos ⁊ ipsos laminis aureis opuit. Fecit ⁊ velū de hyacītho ⁊ purpura. ꝟmiculo ac bysso retorta ope polymitario. variū atz distinctū. ⁊ quattuor colūnas de lignis sethim q̄s cum capitibus deaurauit: fus̄ basibꝫ eaꝝ argēteis. Fec̄ ⁊ tētoriū in ītroitu tab̄nacl̄i ex hyacītho purpura ꝟmiculo byssoq̄z retorta ope plumarij ⁊ colūnas q̄nq̄z cū capitibꝫ suis q̄s opuit auro: basesq̄z earuz fudit

eneas quas ⁊ operuit auro. XXXVII

Fecit autem beseleel ⁊ arcam de lignis sethim habentez duos ⁊ semis cubitos in longitudine. ⁊ cubitum ac semissem in latitudine: altitudo quoqꝫ vnius cubiti fuit ⁊ dimidij: vestiuitqꝫ eaz auro purissimo intus ⁊ foris. Et fecit illi coronam aureaz. per gyrum cõflans quattuor annulos aureos per quattuor angulos eius. duos annulos ĩ latere vno ⁊ duos ĩ altero. Electes quoqꝫ fecit de lignis sethim q̃s vestiuit auro ⁊ quos misit in ãnulos qui erant in lateribꝫ arce ad portãdum eam Fecit ⁊ ꝓpitiatoriũ id est oraculũ de auro mũdissimo duoꝝ cubitoꝝ ⁊ dimidij in longitudine ⁊ cubiti ac semis in latitudine. Duos etiaz cherubĩ ex auro ductili q̃s posuit ex vtraqꝫ parte propitiatorij. cherub vnum in summitate vniꝰ ꝑtis. ⁊ cherub alterũ in summitate ꝑtis alteriꝰ. Duos cherubin in singul' summitatibꝫ ꝓpitiatorij: extẽdentes alas et tegentes ꝓpitiatoriũ. seqꝫ mutuo ⁊ illd̃ respicientes. Fecit ⁊ mẽsam de lignis sethim in lõgitudine duoꝝ cubitorum: ⁊ in latitudine vnius cubiti q̃ habebat in altitudine cubitũ ac semissem. Circũdeditqꝫ eã auro mũdissimo: ⁊ fecit illi labium aureũ ꝑ gyrum: ipsiqꝫ labio coronã aureã intrasilẽ q̃ttuor digitoꝝ: ⁊ sup eãdem alterã coronã aureã. Fudit ⁊ q̃ttuor circulos aureos q̃s posuit in q̃ttuor angulis per singulos pedes mense ꝯtra coronaz: misitqꝫ in eos vectes vt possit mensa portari. ipsos q̃z vectes fecit de lignis sethim ⁊ circũdedit eos auro. Et vasa ad diuꝛsos vsus mense: acetabula: phialas ⁊ cyathos et thuribula ex auro puro. in quibus offerenda sunt libamina. Fec̃ ⁊ candelabꝝ ductile d̃ auro mũdissimo. De cuius vecte. calami. cyphi spheruleqꝫ ac lilia ꝓcedebant sex in vtroqꝫ latere. Tres calami ex ꝑte vna. ⁊ tres ex altera. Tres cyphi in nucis moduz ꝑ calamos singulos. spheruleqꝫ simul ⁊ lilia. ⁊ tres cyphi instar nucis in calamo altero: spheruleqꝫ simul ⁊ lilia. Equum erat opus sex calamoꝝ qui procedebant de stipite candelabri. In ipso autẽ vecte erãt q̃ttuor cyphi in nucis moduz spheruleqꝫ ꝑ singulos ⁊ lilia. ⁊ spherule sub duobꝫ calamis ꝑ loca tria qui simul sex fiunt calami procedentes de vecte vno: Et spherule igit̃ ⁊ calami ex ipso erant: vniuꝛsa ductilia ex auro purissimo. Fec̃ ⁊ lucernas septem cũ emũctorijs suis. ⁊ vasa vbi ea que emũcta sunt extinguãtur de auro mundissimo. Talentũ auri appendebat cãdelabrũ cũ omnibꝫ vasis suis. Fec̃ ⁊ altare thymiamat̃ de lignis sethim ꝑ quadrum singulos hñs cubitos. ⁊ in altitudine duos: e cuius angulis procedebant cornua. vestiuitqꝫ illud auro purissimo cum craticula ac parietibꝫ ⁊ cornibꝫ. Fecitqꝫ ei coronã aureolã per gyrum. ⁊ duos annulos aureos sub corona per singula latera: vt mittantur in eos vectes. ⁊ possit altare portari. Ipsos aũt vectes fecit de lignis sethim. et oꝑuit laminis aureis. Composuit ⁊ oleum ad sanctificatiõis vnguentũ ⁊ thymiamata de aromatibꝫ mundissimis opere pigmentarij. XXXVIII

Fecit ⁊ altare holocausti d̃ lignis sethim: quinqꝫ cubitoruz per q̃drum. ⁊ trium in altitudine. cuius cornua d̃ angulis procedebant. operuitqꝫ illud laminis eneis. Et in vsus eiꝰ parauit ex ere vasa diuersa: lebetes. forcipes. fuscinulas. vncinos. ⁊ ignium receptacula. Craticulãqꝫ eius in modũ retis fecit eneam ⁊ subter eam in altar̃ medio arulaz fusis quattuor annulis ꝑ totidem retiaculi summitates: ad ĩmittendos vectes ad portandum. Quos et ipsos fecit de lignis sethim. ⁊ operuit laminis eneis: induxitqꝫ in circulos qui ĩ lateribꝫ altaris eminebãt. Ipsum aũt altare nõ erat solidũ sed cauũ ex tabulatis ⁊ intꝰ vacuũ. Fec̃ ⁊ labꝝ eneũ cũ basi sua de specul' mlierꝝ. q̃ excubabãt ĩ ostio tabnaculi. Fec̃ ⁊ atriũ ĩ cuiꝰ australi plaga erãt tẽtoria de bysso retorto cubitoꝝ cẽtũ colũne enee vigĩti cũ basibꝫ suis: capita colũnarum ⁊ tota operis celatura

argentea: Eque ad septẽtriõalẽ plagaz tẽtoria colũne baſeſqz ⁊ capita colũnaz eiuſdem mẽſure ⁊ opis ac metalli erãt. In ea vo plaga q̃ ad occidentẽ reſpicit fuerũt tentoria cubitoz q̃nq̃ginta. colũne decem cũ baſibꝫ ſuis enee. ⁊ capita colũnaz ⁊ tota operis celatura argentea. Porro ptra orientẽ quinq̃gita cubitoz pauit tẽtoria. e quibꝫ quidecim cubitos colũnaz triũ cũ baſibꝫ ſuis vnum tenebat lat⁹. ⁊ in pte altera. qz inter vtraqz introituz tabnaculi fecit. quidecim eque cubitoz erãt tẽtoria. colũneqz tres ⁊ baſes totidẽ. Cuncta atrij tentoria byſſus retorta teruerat. Baſes colũnarũ fuere enee. capita autẽ earũ cũ cũctis celaturis ſuis argentea: ſed ⁊ ipſas colũnas atrij veſtiuit argento. Et in introitu ei⁹ opere plumario fecit tentoriũ ex hyacintho purpura. vermiculo ac byſſo ꝛtorta. qđ habebat viginti cubitos in lõgitudine: altitudo vo quinqz cubitoz erat. iurta mẽſuram quã cũcta atrij tentoria habebãt. Colũne aũt in ingreſſu fuere q̃ttuor cum baſibꝫ eneis. capitaqz eaz ⁊ celature argentee. Paxillos q̃z tabernaculi ⁊ atrij p gyruz fecit eneos. Hec ſunt inſtrumẽta tabernaculi teſtimonij q̃ enumerata ſunt iurta preceptũ moyſi in cerimonijs leuitarũ p manũ ythamar filij aarõ ſacerdotis: q̃ beſeleel filij hur de tribu iuda. dño p moyſen iubẽte cõpleuerat: iũcto ſibi ſocio ooliab filio achiſamech ð tribu dan. qui ⁊ ipſe artifex lignoz egregius fuit. ⁊ polymitarius atz plumarius ex hyacitho. purpura. vermiculo ⁊ byſſo. De aurũ qđ expenſum ẽ in ope ſanctuarij. ⁊ qđ oblatũ eſt in donarijs. viginti ⁊ nouẽ talentoz fuit. ⁊ ſeptingentoz triginta ſiclorz: ad mẽſurã ſanctuarij. Oblatũ eſt ãt ab his q̃ trãſierũt ad numerũ a viginti annis et ſupra: de ſexcentis tribꝫ milibꝫ ⁊ quingẽtis quinq̃gita armatoz. Fuerũt pterea cẽtũ talẽta argenti: e quibꝫ cõflate ſunt baſes ſanctuarij. ⁊ introit⁹ vbi velũ pendet. Centũ baſes facte ſunt de talẽtis cẽtuz ſingulis talentis p baſes ſingulas ſupputatis. De mille aũt ſeptingentis ⁊ ſeptuagintaquinqz ſiclis fecit capita colũnarum q̃s ⁊ ipſas veſtiuit argento. Eris q̃z oblata ſunt talenta ſeptuaginta duo milia: ⁊ q̃dringẽta ſup̃ ſicli: ex q̃bꝫ fuſe ſunt baſes in introitu tabernaculi teſtimonij: ⁊ altare eneũ cũ cẽticula ſua. oiaqz vaſa q̃ ad vſum eius ptinẽt. ⁊ baſes atrij tam in circũitu q̃z in ingreſſu eius. ⁊ paxilli tabnaculi atz atrij p gyruz

Ex hyacintho vo ⁊ purpura vermiculo ac byſſo fecit veſtes quibꝫ indueret aaron q̃n miſtrabat in ſanctis ſicut precepit dñs moyſi. Fecit igit̃ ſuphumerale de auro hyacintho ⁊ purpura coccoqz bis tincto ⁊ byſſo retorta. opere polymitario. Incidituqz bracteas aureas ⁊ extenuauit in fila vt poſſent torqueri cũ preioz coloꝛuz ſub tegmine: duaſqz oras ſibi inuicẽ copulatas in vtroqz latere ſũmitatũ. ⁊ balthey ex eiſdẽ coloꝛibꝫ: ſicut p̃cepat dñs moyſi. Parauit ⁊ duos lapides onychinos aſtrictos ⁊ ĩcluſos auro. ⁊ ſculptos arte gẽmaria noibꝫ filioz iſrl̃. Sex nomina in lapide vno. ⁊ ſex in altero: iurta ordinẽ natiuitatis eoz. Poſuitqz eos ĩ lateribꝫ ſuphumeralis in monimẽtũ filioz iſrl̃. ſic̃ precepat dñs moyſi. Fecit ⁊ rationale ope polymito iurta opus ſuphũeral̃. ex auro. hyacitho. purpura. coccoqz bis tincto ⁊ byſſo retorta. q̃drangulũ dupler. mẽſure palmi. ⁊ poſuit in eo gemmarum ordines quattuor. In primo verſu erat ſardius. topaçius. ſmaragdus. In ſecundo: carbunculus. ſapphyrus iaſpis. In tertio. liguri⁹. achates ⁊ amethiſtus. In quarto chryſolithus. onychinus. ⁊ berillus: circundati ⁊ incluſi auro per ordines ſuos. Ipſiqz lapides duodecim ſculpti erant nominibus duodecim tribuum iſrael: ſinguli per nomina ſinguloꝛum. Fecerunt in rationali ⁊ catenulas ſibi inuicem colexrentes de auro puriſſimo ⁊ duos vncinos. totidẽqz ãnulos aureos. Porro ãnulos poſuerũt ĩ vtroqz latere rõal̃: ex q̃bꝫ pẽderẽt due catene auree q̃s ĩſeruerũt

vncinis qui in superhumeralis angulis eminebant. Hec ante retro ita cõueniebãt sibi. vt suphũerale rationale mutuo necterent: stricta ad balteũ et annulis fortius copulata. ꝗs iungebat vitta hyacinthina ne lara fluerẽt a se inuicem mouerent. sicut precepit dñs moysi. Fecerũt ꝗz tunicã suphumeralis totã hyacinthinã. capitiũ in supiori p te contra mediũ oraꝗz p gyrũ capitij textilẽ: deorsum aũt ad pedes malapunica ex hyacintho. purpura: vermiculo ac byssо retorta. tintinabula de auro purissimo. que posuerũt inter malogranata in extrema pte tunice p gyrũ: tintinnabulum aũt aureũ malũpunicũ. quibꝫ ornatus incedebat põtifex qũ ministerio fungebat: sicut precepit dominꝰ moysi. Fecerũt tunicas byssinas ope textili aarõ et filijs eius. et mitras cũ coronulis suis ex byssо: feminalia ꝗz linea byssina. cingulũ vo de byssо retorta: hyacintho: purpura ac vermiculo distinctũ arte plumaria sicut precepat dñs moysi. Fecerũt et laminã sacre veneratiõis de auro purissimo: scripserũtꝗz in ea ope gẽmario sanctũ dñi. et strinxerũt eã cũ mitra vitta hyacinthina. sic precepat dñs moysi. Perfectũ est igit oe opus tabnaculi et tecti testimonij. Fecerũtꝗz filij israel cũcta ꝗ precepat dñs moysi. et obtulerũt tabernaculũ et tectũ. et vniũsam suppellectilez: annulos. tabulas. vectes. columnas ac bases. opertoriũ de pellibꝫ arietũ rubricatis. et aliud operimẽtũ de hyacinthinis pellibꝫ: velũ. arcã. vectes. propitiatoriũ. mẽsam cũ vasis suis. et propositiõis panibꝫ candelabrũ. lucernas. et ytensilia earũ cũ oleo. altare aureũ et vnguentuz et thymiama ex aromatibꝫ. et tẽtoriuz in introitu tabnaculi. altare eneũ. retiaculũ vectes et vasa eius oĩa. labrũ cuz basi sua tentoria atrij et columnas cũ basibꝫ suis. tentoriũ in introitu atrij: funiculosꝗz illius et parillos. Nihil ex vasis defuit ꝗ in ministeriũ tabnaculi et in tectũ federis iussa sunt fieri. Vestes ꝗz ꝗbꝫ sacerdotes vtũtur in sctũario. aaron. s. et filij eius. obtulerũt filij israel. sicut precepat dñs. Que postꝗz moyses cũcta vidit completa. benedixit eis. XL.

Locutusꝗz ẽ dñs ad moysen dicẽs: Dies primo. prima die mẽsis eriges tabnaculũ testimonij. et pones in ea arcã. demittesꝗz ante illaz velum. et illata mensa pones sup eam que rite pcepta sunt: candelabꝝ stabit cũ lucernis suis. et altare aureuz in ꝗ adolef incẽsuz: coram arca testimonij. Tentoriũ in itroitu tabnaculi testimonij pones. et ante illud altare holocausti. Labꝝ inter altare et tabnaculũ: qõ implebis aq̃. Circũdabisꝗz atriũ tẽtoriis et ingressum eiꝰ Et assumpto vnctionis oleo vnges tabernaculũ cũ vasis suis vt sanctificent: altare holocausti et oĩa vasa eiꝰ labrũ cũ basi sua. Oĩa vnctionis oleo ꝓsecrabis vt sint sancta sanctorꝫ. Applicabisꝗz aarõ et filios eius ad fores tabernaculi testimonij. et lotos aqua indues sanctis vestibus vt ministrent mihi: et vnctio eorum in sacerdotiũ sempiternum proficiat. Fecitꝗz moyses oĩa ꝗ precepat dñs: Igit mense primo anni secundi. prima die mensis collocatũ est tabernaculum Erexitꝗz moyses illud et posuit tabulas ac bases et vectes: statuitꝗz colũnas et expandit tectum super tabernaculum: imposito desup opimento: sicut dominus imperauerat. Posuit et testimoniuz in arca. subditis infra vectibꝰ. et oraculum desuper: Cunctꝗz intulisset arcam in tabernaculum testimonij. appendit ante eam velũ vt expleret dñi iussiõem. Posuit et mẽsaz in tabernaculo testimonij ad plagã septẽtrionalem extra velũ: ordinatis coram ꝓpositionis panibꝰ: sicut precepat dñs moysi. Posuit et candelabrũ i tabnaculo testimonij e regiõe mẽse in pte australi: locatis p ordinem lucernis iuxta preceptũ dñi. Posuit et altare aureum sub tecto testimonij. contra velum. et adoleuit super eo incẽsum aromatum: sicut iusserat dominꝰ moysi. Posuit et tentoriũ in introitu tabernaculi testimonij. et altare holocausti in

vestibulo testimonij: offerēs in eo holocaustū ⁊ sacrificia vt dñs ipauerat. Labrū q̄z statuit int̄ tabnaculū testimonij ⁊ altare implēs illud aq̄: lauerūtq̄ in eo moyses ⁊ aaron ac filij eius manus suas ⁊ pedes cū ingrederēt̄ tectū federis. ac accederent ad altare: sic̄ p̄cepat dñs moysi. Erexit ⁊ atriū p̄ gyrū tabnaculi. ⁊ altaris: ducto in introitu eius tēt̄orio Hostiq̄ oīa pfecta sūt. opuit nubes tabnaculū testimonij. ⁊ gloria dñi ipleuit illud. Nec poterat moyses igredi tectū federis nube opiēte oīa. ⁊ maiestate dñi coruscāte q̄ cuncta nubes opuerat. Si q̄n nubes tabnaculū deserebat: pficiscebant filij isrl̄ p̄ turmas suas. Si pēdebat desup: manebāt in eod̄ loco. Nubes quippe dñi incubabat p̄ diez tabnaculo ⁊ ignis in nocte: vidētib⁹ cūctis populis israel per cunctas mansiones suas.

Explicit liber exodi. Incipit vaiecra id est liber leuiticus. Capitulum. I

VOcauit autem moysen. ⁊ locutus est ei dñs de tabernaculo testimonij dicens: Loq̄re filijs israel. ⁊ dices ad eos: Homo qui obtulerit ex vob̄ hostiā dño de pecorib⁹. i. ō bubus ⁊ ouib⁹. offerēs victimas: si holocaustū fuerit eius oblatō ac de armēto. masculū imaculatū offerz ad ostiū tabnaculi testimonij ad placādū sibi dñm. Ponetq̄ sup̄ caput hostie manus ⁊ acceptabil' erit: atz in expiatiōnē eius. pficiēs. Immolabitq̄ vitulū coram dño ⁊ offerent filij aarō sacerdotis sanguinē eius. fundētes p̄ altaris circūitū: qd̄ est ante ostiū tabernaculi. Detractaq̄ pelle hostie artus in frusta ꝯcident ⁊ subijciēt̄ ī altari ignē: strue lignoz ante cōpsita ⁊ mēbra q̄ sunt cesa desup̄ ordinātes caput videlicet ⁊ cūcta que adhærēt iecori: intestinis ⁊ pedib⁹ lotis aq̄. adolebitq̄ ea sacerdos sup̄ altare in holocaustū ⁊ suauem odorez dño: Q̄ si de pecorib⁹ oblatio est. de ouib⁹ siue de capris holocaustū: agnū anniculū ⁊ absq̄ macula offeret: immolabitq̄ ad latꝰ altaris qd̄ respicit ad aquilonem coram domino. Sanguinē vero illius fundent sup̄ altare filij aaron per circūitum: dividentq̄ membra. caput ⁊ oīa que adhærent iecori. ⁊ imponent sup̄ ligna que subijciendus est ignis. Intestina vero ⁊ pedes lauabūt aqua. ⁊ oblata oīa adolebit sacerdos sup̄ altare in holocaustū ⁊ odorem suauissimū domino. Si aut̄ de auib⁹ holocausti oblatio fuerit domino. de turturib⁹ ⁊ pullis colūb⁹: offeret eā sacerdos ad altare. ⁊ retorto ad collū capite. ac rupto vulneris loco. decurrere faciet sanguinē super crepidinem altaris. reiculā vero gutturis ⁊ plumas proijciet. p̄pe altare ad orientalez plagā: in loco in quo cineres effundi solēt. Ō fringetq̄ ascellas eius. ⁊ nō secabit: nec̄q̄ ferro diuidet eam ⁊ adolebit super altare lignis igne suppositō: Holocaustū est ⁊ oblatio suauissimi odoris dño. II

ANima cum obtulerit oblationē sacrificij dño: similа erit eius oblatio. Fundetq̄ sup̄ eam oleum. ⁊ ponet thus ac deferet ad filios aaron sacerdotis. Quorū vnus tollet pugillū plenum simile. ⁊ olei ac totū thus ⁊ ponet memoriale super altare in odorem suauissimū domino. Quod autem reliquū fuerit de sacrificio. erit aaron et filioz eius. sanctuz sanctoz de oblationib⁹ domini. Cum autē obtuleris sacrificiū coctuz in clibano de simila. panes scilicet absq̄ fermēto ꝯspersos oleo. ⁊ lagana azyma oleo lita: si oblatio tua fuerit de sartagine simile conspersē oleo et absq̄ fermento: dividesq̄ eam minutatim ⁊ fundes super eam oleum. Si autem de craticula fuerit sacrificiuz. eque simila oleo conspergetur: quam offerens domino. trades manib⁹ sacerdotis. Qui cū obtulerit eā: tollet memoriale de sacrificio: ⁊ adolebit sup̄ altare ī odorē suauitatis dño. Quicq̄d aūt reliquū ē. erit aaron ⁊ filioz ei⁹: sanctū sanctoz de oblationib⁹ dñi. Nis oblatō que offertur domino absq̄ fermento: fiet nec quicq̄

fermēti ac mellis adolebit̄ in sacrificio
dñi. Primitias tm̄ eoꝝ offeretis ac mu
nera: sup̄ altare v̄o nō īponent̄ in odorē
suauitatis. Quicq̄d obtuleris sacrificij
sale ꝯdies: nec auferes sal federis dei tui
de sacrificio tuo. In oī oblatiōe offeres
sal. Si aūt obtuleris mun⁹ primitiaꝝ
frugū tuarū dño. de spicis adhuc viren
tibꝫ: torrebis eas igni. ⁊ ꝯfringes in mo
rem farris. ⁊ sic offeres primitias tuas
dño fundēs sup̄ ea oleum. ⁊ thus impo
nēs. qꝛ oblatio domini est: de q̄ adolebit
sacerdos in memoriā muneris. ꝑtē far
ris fracti. ⁊ olei ac totū thus. III

Quod si hostia pacificoꝝ fuerit
ei⁹ oblatio. ⁊ de bobus voluerit
offerre. marē siue feminā: īma
culata offeret coꝛā dño. Ponetq̄ ma
nū sup̄ caput victime sue. q̄ immolabit̄
in introitu tab̄naculi testimonij. Fun
dentq̄ filij aaron sacerdotis sanguinez
ꝑ altaris circūitu. ⁊ offerēt de hostia pa
cificoꝝ in oblatiōem dño adipē qui ope
rit vitalia. ⁊ quicq̄d pinguedinis est in
trinsecus. duos renes cū adipe q̄ tegun
tur ilia. ⁊ reticulū iecoris cum renūcul̄:
adolebūtq̄ ea sup̄ altare in holocaustu
lignis igne supposito in oblatiōem sua
uissimi odoris dño. Si v̄o d̄ ouibꝫ fue
rit eius oblatio ⁊ pacificoꝝ hostia: siue
masculū obtulerit siue feminā: imma
culata erīt oīa. Si agnū obtulerit coꝛaꝫ
dño: ponꝫ manū suā sup̄ caput victime
sue: que immolabit̄ in vestibulo tab̄na
cl̄i testimonij. Fūdētq̄ filij aarō sangui
nem eius per circūitū altaris: ⁊ offerēt
de pacificoꝝ hostia sacrificium dño. adi
pem ⁊ caudā totā cum renibꝫ ⁊ pingue
dinē q̄ opit ventrē: atq̄ vniu̇sa vitalia.
⁊ vtrūq̄ renūculū cū adipe qui est iuxta
ilia. reticulūq̄ iecoris cum renūculis. ⁊
adolebit ea sacerdos sup̄ altare ī pabu
lum ignis ⁊ oblationis dñi. Si cap̄ fue
rit eius oblatio ⁊ obtulerit eaꝫ domino
ponet manum suā super caput eius: im
molabitq̄ eā in ītroitu tab̄naculi testi
monij. Et fundent filij aaron sanguinē
eius ꝑ altaris circūitū: tollētq̄ ex ea in
pastū ignis dñici adipē qui opit vētrez
⁊ qui tegit vniu̇sa vitalia. duos renūcu
los cū reticulo qd̄ est sup̄ eos iuxta ilia.
⁊ aruinā iecoris cū renūculis: adolebit
q̄ ea sup̄ altare sacerdos in alimoniam
ignis ⁊ suauissimi odoris. Omīs adeps
dñi erit iure ꝑpetuo ī generatiōibꝫ ⁊ cū
ctis habitaculis vr̄is: nec sanguinē nec
adipem omnino comedetis. IIII

Locutusq̄ ē dñs ad moysen di
cens: Loq̄re filijs isrl̄. Anima q̄
peccauerit ꝑ ig̃rātiam. ⁊ de vni
uersis mādatis dñi q̄ precepit vt nō fie
rent. quippiā fecerit. si sacerdos qui vn
ctus est peccauerit delinq̄re faciēs ꝓpl̄m
offeret ꝓ pctō suo vitulū immaculatuꝫ
dño. Et adducet illū ad ostiū tabernacu
li testimonij coꝛā dño ponetq̄ manū su
per caput eius. ⁊ īmolabit eū dño. Hau
riet q̄ꝫ de sanguine vituli. inferēs illuꝫ
in tab̄naculū testimonij. Cūq̄ intinxe
rit digitū in sanguinē asp̄get eū septies
coꝛā dño ꝯ velū sanctuarij: ponetq̄ d̄ eo
dem sanguine sup̄ cornua altaris thy
miamatis g̃tissimi dño: qd̄ est in tab̄na
culo testimonij. Oēm aūt reliquū san
guinē fundet in basim altaris holocau
sti in introitu tab̄naculi. Et adipem vi
tuli offeret ꝓ pctō tam eum qui vitalia
opit. q̄ꝫ oīa q̄ intrinsecus sunt. duos re
nūculos ⁊ reticulū qd̄ est sup̄ eos iuxta
ilia. ⁊ adipē iecoris cū renūcul̄. sicut of
ferr̄ d̄ vitulo hostie pacificoꝝ. ⁊ adolebit
ea sup̄ altare holocausti. Pellē v̄o ⁊ om
nes carnes cū capite ⁊ pedibus ⁊ intesti
nis ⁊ fimo ⁊ reliq̄ coꝛpe. efferet extra ca
stra in locum mundum vbi cineres ef
fundi solēt: incēdetq̄ ea sup̄ lignoꝝ stru
em: que ī loco effusoꝝ cinerū cremabū
tur. Q si oīs turba filioꝝ isrl̄ ignoraue
rit ⁊ ꝑ impitiā fecerit qd̄ ꝯ mādatū dñi
est. ⁊ postea ītellexerit pctm̄ suū. offeret
pro pctō suo vitulum. Adducetq̄ eum
ad ostiū tabernaculi. ⁊ ponent seniores
ꝓpl̄i manus sup̄ caput eius coꝛā domīo
Immolatoq̄ vitulo in conspectu dñi.
inferet sacerdos qui vnctus est. de san
guine ei⁹ in tab̄naculū testimonij: tīcto

digito aſpgens ſepties ꝓtra velũ. ꝓpo/
netq; de eode sanguine in cornib⁹ altaꝝ
qđ est coꝝ dño in tabernaculo testimo/
nij. Reliquũ aũt sanguinẽ fundet iurta
basim altaris holocaustoꝝ. qđ ẽ in ostio
tabernaculi testimonij. Oẽmq; eius adi
pem tollet ⁊ adolebit sup altare: sic faci/
ens ⁊ de hoc vitulo qũo fec̃ ⁊ prius: ⁊ ro/
gante pro eis sacerdote, ꝓpitius erit eis
dñs. Ipm aũt vitulum efferet extra ca
stra atq; cõburet sic̃ ⁊ priorẽ vitulũ: qa est
pro pctõ multitudinis. Si peccauerit
princeps ⁊ fecerit vnũ e pluribꝰ p ignoran
tiã qđ dñi lege ꝓhibet̃. ⁊ postea intellexe
rit pctm̃ suũ: offeret hostiã coꝝ domino
hircũ de capris imaculatũ. ponetq; ma/
num suã sup caput eius. Cumq; imola/
uerit eum in loco vbi solet mactari ho/
locaustũ coꝝ dño qa ꝓ pctõ est. tinget sa
cerdos digitũ in sanguine hostie ꝓ pctõ
tãgens cornua altaris holocausti ⁊ reli/
quũ fundens ad basim eius: adipez vo
adolebit sup̃. sicut in victimis pacifico
rum fieri solet. Rogabitq; pro eo sacer
dos ⁊ ꝓ peccato eius ⁊ dimittet̃ ei. Q si
peccauerit aĩa p ignorantiã de pl'o terrevt
faciat quicq; de his q̃ dñi lege ꝓhibent̃
atq; ꝛolinqt ⁊ cognouerit pctm̃ suũ. offe
ret capram̃ immaculatã: ponetq; man' su
per caput hostie q̃ ꝓ peccato est. ⁊ imola/
bit eã in loco holocausti. Tolletq; sacer/
dos de sanguine in digito suo. ⁊ tangẽs
cornua altaris holocausti: reliquũ fun/
det ad basim eius. Oẽm aũt adipẽ aufe
rens. sicut auferri solet de victimis pa/
cificoꝝ. adolebit sup altare in odorẽ sua
uitatis domino. rogabitq; ꝓ eo ⁊ dimit
tet̃ ei. Si aũt de pecorib⁹ obtulerit vi/
ctimã pro peccato. ouem. s. immaculatã
ponet manũ sup caput eius. ⁊ immola/
bit eam in loco vbi solent cedi holocau
storuz hostie. Sumetq; sacerdos de san
guine eius digito suo. ⁊ tangẽs cornua
altaris holocausti: reliquũ fundet ad ba
sim eius. Omnem quoq; adipem aufe/
rens: sicut auferri solet adeps arietis q̃
immolatur pro pacificis cremabit sup
altare incensuz domini. rogabitq; ꝓ eo
⁊ pro peccato eius ⁊ dimittetur ei. V
Si peccauerit aĩa ⁊ audierit vocẽ
iurantis. testisq; fuerit q̃ ipse
vidit. aut conscius est: nisi indi
cauerit: portabit iniq̃tatem suã. Aĩa q̃ te
tigerit aliq̃d imundũ. siue qđ occisuz a
bestia ẽ aut per se mortuũ aut q̃libet ali
ud reptile ⁊ oblita fuerit imundicie sue
rea ẽ ⁊ delinq̃t. ⁊ si tetigerit q̃cq; de imũdi
cia hoĩs iurta oẽm impuritatẽ q̃ pollui
solet. oblitaq; cognouerit postea: iudica/
bit delicto. Anima q̃ iurauerit ⁊ ꝓtu/
leris labijs suis vt vel male quid facerz
vel bene ⁊ nõ fecerit. ⁊ idipsum iuramẽ/
to ⁊ sermone firmauerit. oblitaq; postea
intellexerit delictũ suũ: agat pniam pro
pctõ. ⁊ offerat de gregib⁹ agnum si ue ca
prã. orabitq; ꝓ ea sacerdos ⁊ ꝓ pctis ei⁹.
Si nautẽ nõ potuerit offerre pecus. of/
ferat duos turtures vel duos pullos co
lũbaz dño vnũ ꝓ pctõ. ⁊ alterũ in holo/
caustũ. dabitq; eos sacdoti. Qui primũ
offerẽs pro pctõ. retorq̃bit caput eius
ad pennulas ita vt collo adhereat. ⁊ nõ
penitus abrũpat̃. ⁊ aspget de sangui ne
eius: parietẽ altaris. Quicqđ autẽ reli/
quũ fuerit faciet distillare ad fundamẽ
tum eius. qa ꝓ pctõ est. Alterũ vo in ho
locaustũ adolebit vt fieri solet: rogabit
q; ꝓ eo sacerdos ⁊ pro peccato eius ⁊ di/
mittet̃ ei. Q si nõ quiuerit manus ei⁹
duos offerre turtures aut duos pullos
colũbarũ: offeret ꝓ pctõ suo similε ptez
ephi tricimã. Nõ mittet in eã oleuz nec
thuris aliquid imponet. qa ꝓ pctõ ẽ: tra
detq; eã sacerdoti qui plenũ er ea pugil
lũ hauriẽs cremabit sup altare ĩ moni/
mẽtum eius qui obtulerit. rogãs ꝓ illo
⁊ expians: reliquam vo ptem ipse habe
bit in munere. Locutusq; est dominus
ad moysen dicẽs: Aĩa si preuaricãs ceri
monias ꝓ errorẽ in his q̃ dño sunt sctifi
cata peccauerit. offeret ꝓ delicto suo arie
tẽ imaculatũ de gregib⁹. qui emi potest
duob⁹ siclis iurta põd' sctuarij: iꝑmq;
qđ ĩtulit dãni restituet. ⁊ q̃ntã ptẽ pon⁊
sup̃ tradẽs sacerdoti q̃ rogabit ꝓ eo of/
ferens arietem. ⁊ dimittet̃ ei. Anima q̃

pccauerit p ignoraãtiam. fecerit̃q; vnuz
ex his q̃ dñi lege ꝓhibent. ⁊ pcti rea ītel
lexerit iniq̃tatẽ suã. offeret arietẽ imma
culatũ de gregib; sacerdoti iuxta mẽsu/
ram estimatiõemq; peccati: qui orabit
p eo: qz nescies fecerit. ⁊ dimittet ei. qz
p errorẽ deliquit in dño. VI

Locutusq; ẽ dñs ad moysen di/
cens: Alia q̃ peccauerit. ⁊ ptemp
to dño negauerit, primo suo de
positũ qõ fidei eius crediuz fuerat. vel
vi aliq̃d extorserit. aut calũniã fecerit. si
ue rem pditam inuenerit. ⁊ inficiãs in/
sup peierauerit. ⁊ q̃tlibet aliud ex pluri/
bus fecerit in quib; solẽt peccare hoies:
cõuicta delicti. reddet oĩa q̃ p fraudẽ vo
luit obtinere integ. ⁊ q̃ntã insup ptem
dño cui dãnũ intulerat. ℞o pctõ autẽ
suo offeret arietẽ īmaculatũ de grege. ⁊
dabit eũ sacerdoti iuxta estimationem
mẽsuramq; delicti: qui rogabit p eo co/
rã dño. ⁊ dimittet̃ illi p singul' que faciẽ
do peccauit. Locutusq; est dñs ad moy/
sen dicens: ℞ecipe aaron ⁊ filijs eius.
Hec est lex holocausti: Cremabit̃ in al/
tari tota nocte vsq; mane. Ignis ex eo/
dẽ altari erit. Vestiet̃ tunica sacerdos ⁊
feminalib; lineis: tolletq; cineres q̃s vo
rãs ignis exussit ⁊ ponẽs iuxta altare spo
liabit̃ pozib; vestimẽtis. indutisq; alijs
efferet eos extra castra. ⁊ ī loco mũdissi/
mo vsq; ad fauillã ꝓsumi faciet. Ignis
aũt in altari sp ardebit quẽ nutriet sac/
dos. subijciẽs ligna mane. per singulos
dies. ⁊ ĩposito holocausto desup. adipes
adolebit pacificoz. Ignis est iste ꝑpetu
us: qui nũq; deficiet in altari. Hec ẽ lex
sacrificij ⁊ libamẽtoz q̃ offerent filij aa
ron coꝝ dño ⁊ coꝝ altari. Tollet sacer/
dos pugillũ simile q̃ ospsa est oleo. ⁊ to/
tũ thus qõ sup simila est: adolebitq; il/
lud in altari. in monimẽtũ odoris sua/
uissimi dño. Reliquã aũt ptẽ simile co/
medet aaron cũ filijs suis absq; fermẽ/
to. ⁊ comedet in loco scũarij tabnaculi.
Jõ aũt nõ fermẽtabit̃. qz ps ei' in dñi
offert̃ incẽsum. Sctm̃ sctoz erit sic̃ pro
pctõ atq; delicto. Mares tm̃ stirpis aarõ
comedẽt illud. Legitimũ ac sempit̃nuz
erit in gnatiõib; vtis de sacrificijs dñi.
Omis qui tetigerit illa sctificabit̃. Locu/
tusq; est dñs ad moysen dicẽs: Hec est
oblatio aarõ ⁊ filioz eius quã offerre de
bẽt dño in die vnctiõis sue: Decimam
ptẽ ephi offerẽt simile in sacrificio sem
pit̃no. Mediũ ei' mane ⁊ mediũ ei' vel
pere: q̃ i sartagie oleo ospsa friget̃. Of/
feret aũt eã calidã in odorẽ suauissimuz
dño sacerdos qui iure pr̃i successerit: Et
tota cremabit̃ in altari. Dẽ. n. sacrificiũ
sacerdotũ igne ꝓsumet̃: nec q̃sq; come/
det ex eo. Locut' ẽ aũt dñs ad moysen di
cẽs: Loq̃re aarõ ⁊ filijs ei': Jsta ẽ lex ho/
st'e p pctõ. In loco vbi offert̃ holocau/
stũ: īmolabit̃ coꝝ dño. Sctm̃ sctoz est.
Sacerdos qui offert comedet eã in lo/
co sctõ in atrio tabnaculi. Quicq̃d teti/
gerit carnes eius sctificabit̃. Si de san
guine illi' vestis fuerit aspsa lauabit̃ in
loco sctõ. Clas aũt fictile in q̃ cocta ẽ cõ/
friget̃. Q; si vas eneũ fuerit. ofricabit̃ ⁊
lauabit̃ aq̃. Omis masculus de genere sa
cerdotali vescet̃ de carnib; ei': qz sanctũ
sctoz ẽ. Hostia. n. q̃ cedit̃ p pctõ. cuius
sanguis īfert̃ in tabnaculuz testimonij
ad expiãdũ in sanctuario: non comedet̃
sed comburetur igni. VII

Hec q̃z ẽ lex hostie p delicto. Sã
cta sctoz est. Idcirco vbi īmola
bit̃ holocaustũ: mactabit̃ ⁊ victi
ma p delicto. Sanguis ei' p gyrũ alta/
ris fundet̃. Offerẽt ex ea caudã ⁊ adipẽ
qui opit vitalia: duos renũculos ⁊ pin/
guedinẽ q̃ iuxta ilia ẽ. reticulũq; iecoris
cũ renũculis ⁊ adolebit ea sacdos sup al/
tare. Incẽsum ẽ dñi p delicto: Omis ma
sculus de sacdotali genere in loco scõ ve
scet̃ his carnib: qz sctm̃ sctoz est. Sic̃ p
pctõ offert̃ hostia: ita ⁊ p delicto. Utrius
q; hostie lex vna erit. Ad sacdotẽ qui eaz
obtulerit ptinebit. Sacerdos q̃ offert
holocausti victimã hẽbit pellẽ eius. Et
oẽ sacrificiũ sil'e qõ coquit̃ in clibano et
quicq̃d in ctricula vel ī sartagine prepat̃
ei' erit sacerdotis q̃ offert̃: siue oleo cõ/
spsa siue arida fuerit. Cũctis filijs aarõ

mensura eq̃ p singulos diuidet. Hec ē
lex hostie pacificoꝝ q̃ offert dño. Si pro
gratꝝ actõe oblatio fuerit: offerēt panes
absq; fermento. psparsos oleo. ⁊ lagana
azyma uncta oleo. coctãq; similã ⁊ colly
ridas olei admixtiõe psparsas: panes q̃z
fermẽtatos cũ hostia gratarũ q̃ immolat̃
p pacificis: ex q̃bꝫ unus p oblatione offer
tur dño. ⁊ erit sacerdotꝭ q̃ fundet hostie
sanguinẽ. Cuius carnes eaꝺ comedent̃
die: nec remanebit ex eis quicq̃ usq; ma
ne. Si uoto ul̃ spõte quispiã obtulerit
hostiã: eaꝺ simꝫ edet̃ die. Qꝫ ⁊ si q̃d in cra
stinũ remãserit uesci licitũ est. Quicq̃d
aũt tertiꝰ inuenerit dies. ignis absumꝫ
Si q̃s de carnibꝫ uictime pacificoꝝ die
tertio comederit: irrita fiet eius oblatõ
nec pderit offerẽti: q̃npotiꝰ q̃cũq; aĩa ta
li se edulio pcontaminauerit. puaricatiõis
rea erit. Caro q̃ aliq̃d tetigerit imũduꝫ
non comedet̃: sꝫ cõburet̃ igni. Qui fue
rit mũdus uescet̃ ex ea. Aĩa polluta q̃ ede
rit de carnibꝫ hostie pacificoꝝ q̃ oblata ē
dño pibit de pꝓlis suis: ⁊ q̃ tetigerit im
mũdiciã hoĩs ul̃ iumẽti siue oĩs rei que
polluere põt. ⁊ comederit ex huiuscemo
di carnibꝫ: interibit de pꝓlis suis. Locu
tusq; ē dñs ad moysen dicẽs: Loq̃re fili
is isrl̃. Adipẽ ouis ⁊ bouis ⁊ capre nõ co
medetis. Adipẽ cadaueꝝ mortuicini ⁊ ei⁹
aĩal̃ qđ a bestia captũ ē: hẽbitis in vari
os usus. Siq̃s adipẽ qui offerri dz̃ in
cẽsum dñi comederit. pibit de pꝓlo suo
Sãguinẽ q̃z oĩs aĩal̃ nõ sumetꝭ in cibꝫ
tã de auibꝫ q̃z de pecoribꝫ. Oĩs aĩa q̃ ede
rit sanguinem. pibit de pꝓlis suis. Locu
tusq; est dñs ad moysen dicẽs: Loque
re filijs israel dicens. Qui offert victi
mam pacificoꝝ dño: offerat simul et
sacrificiũ. i. libamẽta ei⁹. Tenebit mani
bus adipẽ hostie. ⁊ pectusculũ. Cũq; ãlꝫ
oblata dño pconsecrauerit: tradet sacerdo
ti. qui adolebit adipẽ sup altare: pectu
sculũ aũt erit aarõ ⁊ filioꝝ eius. Armus
q̃z dext̃ de pacificoꝝ hostijs. cedet in pmi
tias sacerdotis. Qui obtulerit sangui
nẽ ⁊ adipem filioꝝ aarõ. ipe habebit ⁊ ar
mũ dextrũ in portione sua. Pectusculũ
eni eleuatiõis ⁊ armũ sepatiõis tuli a fi
lijs isrl̃ de hostijs eoꝝ pacificis. ⁊ dedi aa
ron sacerdoti ⁊ filijs eius lege perpetua
ab omni pꝓlo isrl̃. Hec est unctio aaron
⁊ filioꝝ eius in cerimonijs dñi: die quo
obtulit eos moyses ut sacerdotio fun
gerent̃. ⁊ q̃ precepit eis dari dñs a filijs
isrl̃ religiõe ppetua in generatiõibꝫ suis
Ista est lex holocausti ⁊ sacrificij. p pecca
to atz delicto. ⁊ p consecratiõe ⁊ pacificoꝝ
victimis: quã statuit dñs moysi in mõ
te sinai qñ mandauit filijs isrl̃ ut offer
rẽt oblationes suas dño in deserto sinai.

Locutusq; est dñs ad moysen dicens: Tolle aarõ cuꝫ
filijs suis. uestes eoꝝ ⁊ unctiõis
oleũ. uitulũ p pctõ. duos arietes. cani
strũ cũ azymis. ⁊ congregabꝫ oẽm cetũ isrl̃
ad ostiũ tabernaculi. Fecꝭ moyses ut dñs
impauerat: congregataq; oĩ turba ad fo
res tabernaculi ait: Iste est sermo quẽ iussit
dñs fieri. Statimq; obtulit aaron ⁊
filios eius. Cunctꝭ lauisset eos. uestiuit
põtificẽ subucula linea: accingẽs eũ bal
theo. ⁊ induẽs eũ tunica hyacinthina.
⁊ desup humerale imposuit: quo astrin
gens cingulo aptauit rõnali in q̃ erat do
ctrina ⁊ ueritas. Cydari q̃z texit caput. et
sup eam cõ frõtem posuit laminã aureã
consecratã in sanctificatione. sicut pre
cepat ei dñs. Tulit ⁊ unctionis oleuꝫ q̃
liniuit tabernacnlũ cũ omni supellectili
sua. Cunctꝭ sanctificans aspersisset altare
septẽ uicibꝫ. unxit illud ⁊ oĩa uasa eius:
labrũq; cum basi sua sanctificauit oleo.
Quꝭ fundẽs sup caput aarõ. unxit eũ et
cõsecrauit. Filios q̃z eius oblatos pcessi
uit. uestiuitq; tunicis lineis ⁊ cinxit bal
theis: imposuitq; mitras ut iusserat do
min⁹. Obtulit ⁊ uitulũ p peccato. Cũ
q̃z sup caput eius posuisset aaron ⁊ filij
eius manus suas immolauit eũ hauri
ens sanguinẽ ⁊ tincto digito tetigit cor
nua altaris per gyrũ. Quo expiato ⁊ sanc
tificato: fudit reliquũ sanguinẽ ad funda
menta eius. Adipẽ uo qui erat sup ui
talia ⁊ reticulum iecoris duosq; renũcu
los cũ aruinul̃ suis adoleuit sup altare

Leuiticus

vitulũ cũ pelle ⁊ carnib⁹ ⁊ fimo cremãs extra castra. sicut p̃cepat dñs. Obtulit ⁊ arietẽ in holocaustũ. Sup̃ cuius caput cũ imposuissent aaron ⁊ filij eius manꝰ suas īmolauit euꝫ. ⁊ fudit sanguinẽ eiꝰ p circũitũ altaris. Ipmq; arietẽ in frusta ꝯcidens. caput eius ⁊ artus ⁊ adipez adoleuit igni: lotis p̃ius īteſtinis ⁊ pedib⁹. Totũq; filʾ arietẽ incẽdit sup̃ altare eo q̃ esset holocaustũ suauissimi odoris dño. sic̃ p̃ecepat ei. Obtulit ⁊ arietẽ secũdũ in ꝯsecrationẽ sacerdotũ. posuerũt q; sup̃ caput eiꝰ aarõ ⁊ filij eius manus suas. Quẽ cũ īmolasset moyses. sumẽs de sanguine eiꝰ. tetigit extremũ auriculẽ dextre aarõ ⁊ pollicẽ manꝰ eius dextre filʾ ⁊ pedis. Obtulit ⁊ filios aarõ. Cũq; de sanguine arietis īmolati tetigisset extremũ auricule sinistre. ⁊ pollices manꝰ ac dextri pedis: reliquuꝫ fudit sup̃ altare p circũitũ. Adipẽ vo ⁊ caudã oẽmq; pinguedinẽ q̃ opit inteſtina: reticulũq; iecoris ⁊ duos renes cũ adipib⁹ suis ⁊ armo dextro separauit. Tollens aũt de canistro azymoꝝ qõ erat coꝝ dño panes absq; fermẽto ⁊ collyridam ꝯspersam oleo. laganũq; posuit sup̃ adipes et armũ dextrũ. tradẽs filʾ oĩa aarõ ⁊ filijs eius. Qui postq; leuauerũt ea coꝝ dño rursum suscepta de manib⁹ eoꝝ. adoleuit sup̃ altare holocausti: eo q̃ ꝯsecrationis esset oblatio in odorẽ suauitatis sacrificij dño. Tulitq; pectusculũ eleuãs illud coꝝ dño de ariete ꝯsecrationis in ptẽ suam. sic̃ p̃ecepat ei dñs. Assumẽsq; vnguẽtũ ⁊ sanguinẽ qui erat in altari aspersit sup̃ aarõ ⁊ vestimenta eiꝰ ⁊ sup̃ filios illius ac vestes eoꝝ. Cũq; sctificasset eos in vestitu suo: p̃cepit eis dicẽs. Coquite carnes añ foꝝes tabnaculi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̃q; ꝯsecrationis edite q̃ posuti sũt in canistro. sic̃ p̃cepit mihi dñs dicẽs: Aarõ ⁊ filij eiꝰ comedẽt eos. Quicq̃d aũt reliquũ fuerit de carne ⁊ panib⁹. igni cõsumẽs. Septẽ dieb⁹ vsq; ad diẽ q̃ cõplebit tẽpus ꝯsecrationis vr̃e: Septẽ.n. diebus finit ꝯsecratio sic̃ impsentiarũ factũ ẽ vt ritus sacrificij complereť. Die ac nocte manebit⁹ in tabnaculo. obſeruãtes custodias dñi ne moriamur. Sic enĩ mihi p̃ceptũ est. Feceruntq; aarõ ⁊ filij eius cũcta q̃ locutus est dñs p manũ moysi

IX

Facto autez octauo die: vocauit moyses aarõ ⁊ filios eius ac maiores natu isrl. dixitq; ad aaron Tolle de armẽto vitulũ p pctõ ⁊ arietẽ in holocaustũ vtrũq; immaculatũ. ⁊ offer illos coꝝ dño. ⁊ ad filios isrl loq̃ris. Tollite hircũ p pctõ. ⁊ vitulũ atz agnũ ãniculũ ⁊ sine macula in holocaustũ bouem ⁊ arietẽ p pacificis. ⁊ īmolate eos coꝝ dño in sacrificio singulox: similam cõspersam oleo offerẽtes. Hodie.n. dñs apparebit vob. Tulerũt q̃ cũcta q̃ iusserat moyses ad ostiũ tabnaculi: vbi cuꝫ oĩs mlʾtitudo astaret. ait moyses: Iste est sermo quẽ p̃cepit dñs: facite ⁊ apparebit vob gl̃ia eiꝰ. Et dixit ad aarõ: Accede ad altare. ⁊ īmola p pctõ tuo. Offer holocaustũ ⁊ depc̃are p te ⁊ p pp̃lo. Cũq; mactaueris hostiã pp̃li. oza p eis sic̃ p̃cepit dñs. Statimq; aaron accedens ad altare immolauit vitulũ p pctõ suo. cuiꝰ sanguinẽ obtulerũt ei filij sui. In q̃ tingẽs digitũ tetigit coꝛnua altaris. ⁊ fudit residuũ ad basim eius. Adipemq; ⁊ renũculos ac reticulũ iecoꝛ q̃ sunt p pctõ adoleuit sup̃ altare: sic̃ p̃cepat dñs moysi. Carnes vo ⁊ pellem eiꝰ extra castra cõbussit igni: īmolauit ⁊ holocausti victimã. Obtulerũtq; ei filij sui sanguinem eiꝰ quẽ fudit p altaris circũituꝫ. Ipam etiã hostiã in frusta ꝯcisam cuꝫ capite et membris singulʾ obtulerũt: q̃ oĩa sup̃ altare cremauit igni. lotꝫ aq̃ pius intestinis ⁊ pedib⁹. Et p pctõ pp̃li offerens. mactauit hircũ: expiatoq; altari fecit holocaustũ addẽs in sacrificio libamẽta q̃ pariť offerunť. ⁊ adolens ea sup̃ altare: absq; cerimonijs holocausti matutini. Immolauit ⁊ bouẽ atz arietẽ hostias pacificas pp̃li. Obtulerũtq; ei filij sui sanguinez quẽ fudit sup̃ altare in circũitu: adipẽ aũt bouis ⁊ caudã arietꝫ renũculosq; cũ adipib⁹ suis ⁊ reticulũ iecoris posue-

rũt sup̃ pectora. Cunq̃ cremati essent adipes sup̃ altare: pectora eoꝝ. ⁊ armos dextros sep̃auit aarõ eleuãs corã dño: sicut p̃cep̃at moyses. Et extendens manũ ad ꝓpl'm bñdixit ei: sicq̃ cõpletis hostijs ꝓ pctõ ⁊ holocaustis ⁊ pacificis. descendit. Ingressi aũt moyses ⁊ aaron in tab̃naculũ testimonij ⁊ deĩceps egressi: bñdixer̃t ꝓpl'o. Apparuitq̃ gl'ia dñi omni ml'titudini: ⁊ ecce egressus ignis a domino deuorauit holocaustuz ⁊ adipes q̃ erãt sup̃ altare. Qd̃ cuz vidissent turbe: laudauerũt dñz ruẽtes ĩ facies suas. X

Arreptisq̃ nadab ⁊ abiu filij aaron thuribul' imposuerũt ignẽ ⁊ incẽsum desup̃ offerẽtes corã dño ignem alienũ: qd̃ eis preceptũ non erat. Egressusq̃ ignis a dño deuorauit eos. ⁊ mortui sunt coram dño. Dixitq̃ moyses ad aarõ: Hoc est qd̃ locutus est dñs: Scĩficabor ĩ his qui appropinq̃nt mihi: ⁊ ĩ ꝯspectu oĩs ꝓpl'i gl'ificabor. Qd̃ audiens tacuit aarõ. Elocatis aũt moyses mysahele ⁊ elisaphan filijs oçiel patrui aaron. ait ad eos: Ite ⁊ tollite fratres vr̃os de ꝯspectu scũarij: ⁊ asportate extra castra. Cõfestimq̃ ꝑgentes tuler̃t eos sic̃ iacebãt vestitos lineis tunicis: ⁊ eiecerũt foras vt sibi fuerat imp̃atũ. Locutusq̃ ẽ moyses ad aaron ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar filios eius. Capita vr̃a nolite nudare. ⁊ vestimenta nolite scindere. ne forte moriamini: ⁊ sup̃ oẽm cetũ oriatur indignatio. Fratres vr̃i ⁊ oĩs domus israel plangãt incendiũ qd̃ dñs suscitauit: vos aũt nõ egrediemini fores tabernacl'i alioq̃n p̃ibit. Oleũ q̃ppe scẽ vnctiõis est sup̃ vos. Qui fecerunt oĩa iuxta p̃ceptũ moysi. Dixitq̃ dñs ad aarõ. Vinũ ⁊ oẽ qd̃ inebriare põt nõ bibetis. tu ⁊ filij tui qñ intrabitis in tab̃naculũ testimonij ne moriamĩ. qꝛ p̃ceptuz sempiternũ est in generationes vr̃as: ⁊ vt habeatis sc̃iam discernẽdi inter scm̃ ⁊ ꝓphanũ. int' pollutũ ⁊ mũdũ: doceatisq̃ filios isrl' oĩa legitima mea q̃ locutus suz ad eos p̃ manũ moysi. Locutusq̃ ẽ moyses ad aarõ ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar filios eius qui erant residui. Tollite sacrificiũ qd̃ remãsit de oblatione domini ⁊ comedite illud absq̃ fermẽto iuxta altare: qꝛ scm̃ scõꝝ est: comedetis aũt in loco scõ qd̃ datũ est tibi. ⁊ filijs tuis de oblatiõib' dñi. sic̃ p̃ceptũ est mihi. Pectusculũ q̃z qd̃ oblatũ est. ⁊ armũ qui sep̃atus est. edetis in loco mũdissimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue tecũ. Tibi enĩ ac liberis tuis reposita sunt de hostijs salutarib' filioꝝ isrl': eo q̃ armũ ⁊ pectus ⁊ adipes qui cremãtur in altar: eleuauerũt coraz dño: ⁊ ꝑtineãt ad te ⁊ ad filios tuos lege ꝑpetua. sic̃ p̃cepit dñs. Int' hec hircũ q̃ oblatus fuerat ꝓ pctõ cum q̃reret moyses exustũ repp̃it: itatusq̃ ꝯtra eleaçar ⁊ ythamar filios aarõ qui remãserãt. ait: Cur nõ comedistis hostiã ꝓ pctõ in loco scõ q̃ scã scõꝝ est. ⁊ data vob' vt portetis iniq̃tatẽ ml'titudĩs ⁊ rogetis ꝓ ea in cõspectu dñi: prest̃im cũ de sanguine illi⁹ nõ sit illatũ intra scã. ⁊ comedere debueratis eã in scũario sic̃ preceptũ ẽ mihi: Rñdit aaron: Oblata est hodie victima ꝓ peccato ⁊ holocaustũ coraz dño: mihi autẽ accidit qd̃ vides. Qũo potui comedere eam: aut placere dño in cerimoniis mẽte lugubri? Qd̃ cũ audisset moyses recepit satisfactionem XI

Locutus est domin⁹ ad moysen ⁊ aaron dicẽs: Dicite filijs isrl': Custodite oĩa q̃ scripsi vobis vt sim de⁹ vester. Hec sunt aĩalia q̃ comedere debetis de cũctis aĩantib' terre. Oẽ qd̃ hz diuisam vngulã ⁊ ruminat in pecorib' comedetis. Quicq̃d aũt ruminat ⁊ hz vngulã sed nõ diuidit eã. sic̃ camelus ⁊ cetera. nõ comedetis illd̃. ⁊ int' immũda reputabitis. Cyrogrillus q̃ ruminat vngulãq̃ nõ diuidit. ĩmũdus est: lepus q̃z nã ⁊ ip̃e ruminat sz vngulã non diuidit. ⁊ sus q̃ cũ vngulã diuidat. non ruminat: hoꝝ carnib' nõ vescemĩ. nec cadauera ꝯtingetis qꝛ ĩmũda sunt vobis Hec etiã sunt q̃ gignũtur in aq̃s ⁊ vesci licitũ est. Oẽ qd̃ hz pẽnulas ⁊ squamas tã in mari q̃z in fluminib' ⁊ stagnis. comedetis. Quicq̃d aũt pẽnulas ⁊ squa-

mas nō hz eoꝝ que in aquis mouētur
ꝛ viuūt:abominabile vobis erecrādūqz
erit. Carnes eoꝝ nō comedetis.ꝛ mozti
cina vitabitis. Cūcta que nō hñt pēnu/
las ꝛ squamas in aq̄s.polluta erūt. Hec
sunt q̄ de auib comedere nō debetis. et
vitāda sunt vobis. Aquilā ꝛ gryphuz ꝛ
halietū ꝛ miluū ac vulturez iurta gen⁹
suū:ꝛ oē coruini generis in silitudinez
suā:strutiōem ꝛ noctuā ꝛ laruz ꝛ accipi/
trē iurta gen⁹ suū:bubonē ꝛ mergulū ꝛ
ibin ꝛ cygnū ꝛ onocrocalū ꝛ porphyrio/
nē.herodionē ꝛ caradrion iurta gen⁹ su
um.vpupā q̄z vespertilionē. Oē de volu
cribz qō gdiē sup q̄ttuoꝛ pedes.abomīa/
bile erit vob. Quicqd aūt ambulat qui
dem sup q̄ttuoꝛ pedes :sed habet lōgio/
ra retro crura p q̄ salit sup tra comedet
debet, vt est brucḥ in genere suo.ꝛ at/
thac⁹ atqz ophimac⁹ atz locusta. singla
iurta gen⁹ suū. Quicqd aūt ex volucri/
bus q̄ttuoꝛ tm̄ hz pedes.execbile erit vo
bis.ꝛ quicūqz mozticīa eoꝝ tetigerit.pol
luet.ꝛ erit īmūdus vsqz ad vesperaz. ꝛ si
necesse fuerit vt poꝛtet quippiā hoꝝ moꝛ
tuū:lauabit vestimēta sua.ꝛ immūdus
erit vsqz ad occasum sol. Oē aīal qō hz
qdē vngulā sz nō diuidit eaz nec rumi/
nat īmūdū erit.ꝛ qcqd tetigerit illō.ꝓta
minabit. Qō ambulat sup man⁹ ex cū/
ctis aīantibz q̄ incedūt q̄drupedia īmū/
duz erit. Qui tetigerit mozticina eoꝝ.
polluet vsqz ad vesperū.ꝛ qui poꝛtauerit
huiuscemōi cadauera.lauabit vestimta
sua ꝛ īmūdus erit vsqz ad vesperū:quia
oīa hec īmūda sunt vob. Hec q̄z int pol/
luta reputabūt de his q̄ mouent in ter
ra:mustela ꝛ mus ꝛ crocodil⁹.singla iu/
xta gen⁹ suū migale.cameleō.ꝛ stellio.ꝛ
lacerta.ꝛ talpa.oīa ls̄ īmūda sunt. Qui
tetigerit mozticina eoꝝ. immūdus erit
vsqz ad vesperū ꝛ sup qō ceciderit qcqz ō
mozticinis eoꝝ polluet. Tam vas ligne
um ꝛ vestimētū q̄z pelles ꝛ cilicia.ꝛ in q̄/
cūqz fit op⁹.tingēt aq̄.ꝛ polluta erūt vsqz
ad vesperū.ꝛ sic postea mūdabunt. Vas
aūt fictile in qō hoꝝ qcqz intro ceciderit
polluet.ꝛ idcirco frangēdū est. Cis cib⁹
quē comedetis si fusa fuerit sup eū aq̄.
īmūdus erit:ꝛ oē liq̄ns qō bibit ō vnū
so vase.īmūdū erit. Et qcqd de mozticī
nis huiuscemōi ceciderit sup illō.īmū/
dū erit:siue clibani siue sytropodes de/
struent.ꝛ immūdi erūt. Fontes vo ꝛ ci
sterne ꝛ cis aq̄ꝝ ꝓgregatio.munda erit.
Qui mozticina eoꝝ tetigerit polluetur
Si ceciderit sup semētē nō polluet eaz.
Si aūt q̄spiā aq̄ sementē pfuderit ꝛ po/
stea mozticinis tacta fuerit ilico polluet
Si mozтuū fuerit aīal qō hz vob come
dere.q̄ cadauer ei⁹ tetigerit.immūdus
erit vsqz ad vesperuz. Et qui comederit
ex eo quippiā siue poꝛtauerit:lauabit ve
stimēta sua.ꝛ īmūdus erit vsqz ad vespe
rū. Oē qō reptat sup tra .abomīabile e/
rit:nec assumet in cibū. Quicqd sup pe
ct⁹ q̄drupes gdiē ꝛ multos hz pedes siue
p humū trahit.nō comedetis qz abomi
nabile est. Nolite ꝓtaminare aīas vras
nec tāgatis qcqz eoꝝ ne īmūdi fit⁹. Ego
sum dns deus vr. Sancti estote qz ego
scūs suz:ne polluatis aīas vras in cī rep
tili qō mouet sup terrā. Ego.n. suz dns
qui eduri vos de tra egypti: vt eem vob
in deū. Sci eritis.qz ego scūs suz. Ista
ē lex aiantiū ac volucrū ꝛ oīs aīe viuēt⁹
q̄ mouet in aq̄ ꝛ reptat in tra.vt differē
tias noueri⁹ mūdi ꝛ īmūdi.ꝛ sciat⁹ qd
comedere ꝛ respuere debeatis XII

Locutusqz ē dns ad moysen di/
cēs: Loqre filijs isr̄l.ꝛ dices ad
eos: Mulier si suscepto semine
pepererit masculū.īmūda erit septē die
bus iurta dies sepatiōis mēstrue.ꝛ die
octauo circuncidet infantulus:ipsa vo
triginta tribz diebz manebit in sanguine
purificatiōis sue. Oē scīm nō tāget nec
ingrediet in scūariū donec īpleant dies
purgationis sue. Sin aūt feminā pepe
rerit.immūda erit duabz hebdomatibz
iurta ritū fluxus mēstrui.ꝛ sexaginta ser
diebz manebit in sanguine purificatio/
nis sue. Cūqz erpleti fuerint dies puri/
ficatiōis sue,p filio siue pro filia.deferet
agnū anniculū in holocaustū ꝛ pullū co
lūbe siue turturē ꝓ pctō ad ostiū tabna/

culi testimoniū. ⁊ tradet sacerdoti qui offe
ret illa coram dño ⁊ orabit p ea. ⁊ sic mun
dabit̄ p fluuio sanguis sui. Ista est lex
parietis masculū aut femina. Q si non
inuenerit manꝰ eius. nec potuerit offer
re agnū: sumet duos turtures vl̄ duos
pullos colūbarū. vnū in holocaustuz et
altez p pctō. Orabitqz pro ea sacerdos.
⁊ sic mundabitur XIII

Locutusqz est dns ad moysen ⁊
aarō dicēs: Hō in cuius cute ⁊
carne ortus fuerit diuīsus color
siue pustula. aut q̄si lucēs q̄ppiā. i. plaga
lepre. adducet̄ ad aaron sacerdotem. vel
ad vnū quēlibet filioz eius. Qui cū vi
derit lepā in cute. ⁊ pilos in albū muta
tos colorē. ipsamqz spēm lepre humilio
rē cute ⁊ carne reliq̄. plaga lepre est. ⁊ ad
arbitriū eiꝰ sepabit̄. Sinautē lucis cā
dor fuerit ī cute. nec humilior carne re
liq̄. ⁊ pili colozis pristini. recludet eū sac̄
dos septem dieb⁹ ⁊ considerabit die sep
timo. Et siqdē lep̄ vltra nō creuerit nec
trāsierit ī cute priores terminos: rursuz
recludet eū septē dieb⁹ alijs. ⁊ die septi
mo ꝓtemplabit̄. Si obscurior fuerit le
pra ⁊ nō creuerit in cute. mūdabit eam
q̄ scabies est. lauabitqz homo vestimen
ta sua. ⁊ mūdus erit. Q si postq̄ a sacer
dote visus est ⁊ reddit⁹ mūditie iteruz
lepra creuerit adducet̄ ad eū. ⁊ immun
ditie ꝓdemnabit̄. Plaga lepre si fuerit
in hoīe. adducetur ad sacerdotē. ⁊ vide
bit eū. Cunqz color albus in cute fuerit
⁊ capilloꝝ mutauerit aspectū. ipsa q̄z ca
ro viua apparuerit: lep̄ vetustissima iu
dicabit̄ atqz inolita cuti. Cōtaminabit
itaqz eum sacerdos ⁊ nō recludet: quia
perspicue immūditie est. Sinaūt efflo
ruerit discurrēs lep̄ in cute. ⁊ operuerit
oēm carnem a capite vsqz ad pedes q̄c
quid sub aspectu oculoꝝ cadit: ꝓsidera
bit eum sacerdos. ⁊ teneri lep̄ mundissi
ma iudicabit. eo q̄ ois in cādorem vsa
sit. ⁊ idcirco homo mūdus erit. Quan
do vo caro viuens in eo apparuerit. tūc
sacerdotis iudicio polluet̄. ⁊ int̄ immū
dos reputabit̄. Caro enī viua si lep̄ asp
gitur: immūda est. Q si rursum vsa fue
rit in albrē ⁊ totū hoīem opuerit. ꝓside
rabit eū sacerdos ⁊ mūdū esse decernet.
Caro aūt ⁊ cutis in q̄ vlcus natū est et
sanatū. ⁊ in loco vlceris cicatrix alba ap
paruerit siue subrufa: adducet̄ hō ad sa
cerdotē. Qui cū viderit locū lepre hūi
liorē carne reliq̄. ⁊ pilos versos in cādorē
cōtaminabit eū. Plaga enī lepre orta ē
in vlcere. Q si pilus colorīs ē pristini. ⁊
cicatrix subobscura ⁊ vicina carne nō est
humilior: recludet eū septem dieb⁹. Et
siqdem creuerit. adiudicabit eum lepre
si naūt steterit in loco suo. vlceris est ci
catrix ⁊ hō mūdus erit. Caro aūt ⁊ cutꝫ
quā ignis exusserit. ⁊ sanata: albam siue
rufam habuerit cicatricē: ꝓsiderabit eaz
sacerdos. Et ecce si versa est in albrē. ⁊ lo
cus eius reliq̄ cute est hūilior: ꝓtamina
bit eū q̄ plaga lepre in cicatrice orta est
Q si piloꝝ color nō fuerit imutatꝰ. nec
humilior plaga carne reliq̄ ⁊ ipsa lepre
species fuerit subobscura. recludet euz
septem dieb⁹. ⁊ die septimo ꝓtemplabi
tur. Si creuerit in cute lep̄ contamina
bit eū: si naūtem in loco suo cādor stete
rit nō satis clarus plaga cōbustiōis est:
⁊ idcirco mūdabit̄ q̄ cicatrix est combu
sture. Calr siue mulier in cuiꝰ capite vel
barba germinauerit lep̄. videbit eos sa
cerdos. Et siquidez humilior fuit locꝰ
carne reliq̄. ⁊ capillus flauus: solitoqz
subtilior. contaminabit eos: q̄ lep̄ capi
tis ac barbe est. Si naūt viderit locum
macule eq̄lem vicine carni ⁊ capillum
nigrum: recludet eos septem diebus ⁊
die septimo intuebitur. Si non cre
uerit macula ⁊ capillus sui colorīs est. ⁊
locus plage carni reliq̄ eq̄lis: radet̄ ho
mo absqz loco macule. ⁊ recludet̄ septez
dieb⁹ alijs. Si die septimo visa fuerit
stetisse plaga in loco suo. nec humilior
carne reliq̄: mūdabit eū. lotisqz vestib⁹
suis. mūdus erit. Si naūt post emūda
tiōem rursus creuerit macla ī cute: nō
q̄ret ap̄liꝰ vtz capillus ī flauū colorē fit
cōmutatꝰ q̄ apte īmūdus ē. Ideo si
steterit macla ⁊ capilli nigri fuerit: no

uerit hoiem sanatū esse. ⁊ ꝓfidēter eum ꝓnūciet mūdū. Vir siue mr̄ i cui⁹ cute cādoꝝ apparuerit: intuebit eos sacēdos. Si tēpḥēderit sub obscurū albœ lucere in cute sciat nō ee lepꝛā: sz maculā coloris cādidi ⁊ hoiem mūdū. Vir de cui⁹ capite capilli fluūt. calu⁹ ⁊ mūdus ē. Et si a frōte ceciderit pili: recaluaster ⁊ mūdus ē. Si naūt i caluitio siue i recaluatione alb⁹ vl̄ rufus color fuerit exort⁹. ⁊ ꝫ sacerdos viderit: ꝺēnabit eu⁹ haud dubie lepꝛe q̄ orta ē in caluitio. Quicū q̄ ḡ maculat⁹ fuerit lep⁹ ⁊ sepat⁹ ē ad arbitriū sacerdotis. hēbit vestimēta dissuta. caput nudū. os veste ꝺtectū. ꝺtamiatum ac sordidū se clamabit. Oī tpe q̄ leꝓsus ē ⁊ imūdus: solus hītabit extra castra. Vestis lanea siue linea q̄ lepꝛā hūerit in stamine atz subtegmine. aut certe pell̄. vl̄ q̄cq̄d ex pelle ꝓfectū est: si albavl̄ rufa macula fuerit ifecta lep⁹ reputabit oñdeturq̄ sacꝺoti: Qui ꝓsideratā recludet septē diebꝫ. ⁊ die septimo rursus aspiciēs. si tēpḥēderit creuisse. lep⁹ pseuderas est pollutū iudicabit vestimētū. ⁊ oē in quo fuerit inuenta. ⁊ idcirco cōburet flammis. Q⁹ si eam viderit nō creuisse: precipiet ⁊ lauabūt id in q̄ lep⁹ est: reludetq̄ illud septē diebꝫ alijs. Et cū viderit faciē quidē ꝑstinā nō reūsam. nec tū creuisse lepꝛā immūdū iudicabit ⁊ igne cōburet. eo q̄ ꝑ ifusa sit in superficie vestimēti vel ꝑ totū lep⁹. Si naūt obscurioꝛ fuerit loc⁹ lepꝛe postq̄ vestis ē lota: abrūpet eū ⁊ a solido diuidz. Q⁹ si vltra apparuerit in his locis q̄ ꝑius īmaculata erāt lep⁹ volatil̄ ⁊ vaga. ꝺz igne cōburi. Si cessauerit. lauabit aq̄ ea q̄ pura sūt secūdo ⁊ mūda erūt. Ista est lex lepꝛe vestimenti lanei ⁊ linei. staminis atz subtegminis. oisq̄ supellectilis pellicee: quomō mūdari ꝺbeat vel contaminari. XIIII

Locutusq̄ ē dñs ad moysen dicēs: Hic est ritus lepꝛosi q̄n mūdāꝺus est. Adducet ad sacerdote. Qui egressus de castris cū inuenerit lepꝛā esse mūdatā. precipiet ei qui purificat⁹ vt offerat duos passeres viuos ꝑ se quos vesci licitū est. ⁊ lignū cedrinuz vmiculūq̄ ⁊ hysopū. Et vnum ex passeribꝫ immolari iubebit in vase fictili sup aq̄s viuētes: aliū autē viuū cū ligno cedrino ⁊ cocco ⁊ hysopo. tinget in sanguine passeris immolati q̄ asperget illū qui mundādus est septies vt iure purget⁹. ⁊ dimittet passerē viuū vt in agrū auolet. Cumq̄ lauerit hō vestimēta sua. radet omēs pilos corꝑis ⁊ lauabit aq̄. purificatusq̄ ingrediet castra. ita tū tarat vt maneat extra tabnaculū suum septē diebꝫ. ⁊ die septima radet capillos capitis. barbāq̄ ⁊ supcilia. ac totius corꝑis pilos. Et lotis rursum vestibꝫ ⁊ corꝑe. die octauo sumet duos agnos īmaculatos. ⁊ ouē anniculā absq̄ macula. ⁊ tres decimas simile in sacrificiū q̄ cōspsa sit oleo. ⁊ seorsum olei sextariū. Cūq̄ sacerdos purificās hoiem statuerit eu⁹. ⁊ hec oīa coꝝ dño in ostio tabnaculi testimonij: tollet agnū ⁊ offeret eum ꝑ delicto. oleiq̄ sextarium. Et oblatis ante dñm oīb⁹. īmolabit agnū vbi solet immolari hostia ꝑ pctō. ⁊ holocaustū. i. in loco scō. Sicut enī ꝑ pctō ita ⁊ ꝑ delicto ad sacꝺotē ptinet hostia. Sancta scōꝝ ē. Assumēsq̄ sacerdos de sanguine hostie q̄ immolata est ꝑ delicto. ponet sup extremū auricule dextre eius q̄ mūdaī. ⁊ sup pollices manus dextre ⁊ pedis. ⁊ de olei sextario mittet in manū suā sinistrā tigetq̄ digitū dextrū in eo. ⁊ aspget coꝝ dño septies. Qd̄ aūt reliquū est olei in leua manu. fundet sup extremū auricule dextre eius qui mūdaī. ⁊ sup pollices manus ac pedis dextri. ⁊ sup sanguinē qui effusus est ꝑ delicto. ⁊ sup caput ei⁹. Rogabitq̄ ꝑ eo coꝝ dño: ⁊ faciet sacrificiuz ꝑ pctō. Tūc īmolabit holocaustuz. ⁊ ponet illd̄ in altari cū libamētis suis. ⁊ hō rite mundabit. Q⁹ si paup est ⁊ non pōt manus eius inuenire q̄ dicta sunt: ꝑ delicto assumet agnū ad oblatiōem vt roget ꝑ eo sacerdos. decimamq̄ ptem simile ꝺspse oleo in sacrificiū. ⁊ olei sextariū: duosq̄ turtures siue duos pullos colūbe. q̄ꝝ vnus sit ꝑ pctō. ⁊ alter in ho-

locauſtū. offeretq; ea die octauo purifi-
catiōis ſue ſacerdoti ad oſtiū tabnaculi
teſtimonij coꝝ dño. Qui ſuſcipiens a-
gnū p delicto ⁊ ſextariū olei. leuabit ſil:
immolatoq; agno. de ſanguīe eius ponꝫ
ſup extremū auricule dextre ei⁹ qui mu
dat. ⁊ ſup pollices manuſ ei⁹ ac pedis de
xtri. Olei vo ꝓtē mittet in manū ſuā ſi-
niſtrā: in q̄ tingens digitū dextre man⁹
aſpget ſepties ꝯ dñm. tāgetq; extremū
dextre auricule illi⁹ qui mundat ⁊ polli-
ces man⁹ ac pedis dextri: in loco ſangui
nis qui effuſus eſt p delicto. Reliquam
aūt ꝓtē olei q̄ eſt in ſiniſtra manu: mit-
tet ſup caput purificat⁹ vt placet ꝓ eo
dñm ⁊ turturē ſiue pullū colūbe offerꝫ
vnū p delicto. ⁊ alterū in holocauſtū cū
libamētis ſuis. Hoc eſt ſacrificiū lepꝛo
ſi qui hꝫe nō pōt oīa in emūdatiōez ſui
Locutuſq; eſt dñs ad moyſen ⁊ aarō di-
cēs: Cūq; ingreſſi fueritis trā chanaan
quā ego dabo vob in poſſeſſionē ſi fuerit
plaga lepꝛe in edib⁹. ibit cuius eſt dom⁹
nūciās ſacdoti. ⁊ dicet: Quaſi plaga le-
pꝛe videt mihi eſſe in domo mea. Ait ille
precipiet vt efferant vniūſa de domo p-
uſq; īgrediat eā ⁊ videat vtꝫ lepꝛoſa ſit
ne imūda fiāt oīa q̄ in domo ſunt. In-
trabitq; poſtea vt ꝓſideret lepꝛā domus
⁊ cum viderit in parietib⁹ illi⁹ q̄ſi valli-
cu las palloꝛe ſiue rubꝛe deformes ⁊ hu
miliꝛes ſupficie reliq;. egredie oſtium
dom⁹ ⁊ ſtati claudet illā ſeptē diebꝫ: reū
ſuſq; die ſeptimo ꝓſiderabit eā. Si in-
uenerit creuiſſe lepꝛā: iubebit erui lapi-
des in q̄bꝫ lep̄ eſt. ⁊ pīci eos extra ciuita
tē in locū imūdū. domū aūt ipam radi
intrinſec⁹ p circūitū ⁊ ſpargi puluerem
raſure extra vbē in locū imūdum: lapi
deſq; alios reponi p his qui ablati fue-
rāt. ⁊ luto alio liniri domū. ſinaūt poſt-
q̄ eruti ſunt lapides ⁊ puluis elatus ⁊
alia trā lita: ingreſſus ſacerdos viderit
reuerſam lepꝛā ⁊ parietes reſperſos ma
culis: lep̄ eſt pſeuerans ⁊ immunda do-
mus. Quā ſtatim deſtruet ⁊ lapides ei⁹
ac ligna atq; vniuerſum puluerem pīci-
et extra oppidū in locū imundū. Qui
intrauerit domū quando clauſa eſt im-
mūdus erit vſq; ad veſperum. ⁊ qui dor
mierit in ea ⁊ comederit quippiā. laua-
bit veſtimenta ſua. Si introiēs ſacer-
dos viderit lepꝛā non creuiſſe in domo
poſtq̄ denuo lita fuerit. purificabit eaꝫ
reddita ſanitate. ⁊ in purificatione eius
ſumet duos paſſeres lignūq; cedrinuꝫ
⁊ hyſopuꝫ ⁊ īmolato vno
paſſere in vaſe fictili ſup aq̄s viuas. tol
let lignū cedrinū ⁊ hyſopū ⁊ coccū ⁊ paſ
ſerē viuuꝫ. ⁊ tīget oīa in ſanguīe paſſeris
immolati. atq; in aq̄s viuentib⁹ ⁊ aſpget
domum ſepties purificabitq; eā taꝫ in
ſanguīe paſſeris q̄ in aq̄s viuētib⁹. ⁊ in paſſe
re viuo lignoq; cedrino ⁊ hyſopo atq; hy
miculo. Cūq; dimiſerit paſſerē auolat
in agꝝ libere: oꝝabit p domo ⁊ iure mū
dabit. Iſta eſt lex oīs lepꝛe ⁊ pcuſſure
lepꝛe veſtium ⁊ domoꝝ. cicatricis ⁊ erū-
pentium papularū: lucentis macule et
in varias ſpēs coloꝝib⁹ immutatis: vt
poſſit ſciri quo tempoꝛe mundum quid
vel immundum ſit XV

Locutuſq; ē dñs ad moyſen et
aarō dicens: Loq̄mini filijs iſrl
⁊ dicite eis. Vir qui patit fluxū
ſemis. imūdus erit. ⁊ tūc iudicabit hu-
ic vitio ſubiacere: cū p ſingula mēbra
adlxerit carni eius atq; ꝓcreuerit fet⁹
humoꝝ. Oē ſtratū in q̄ dormierit īmun
dū erit. ⁊ vbicunq; ſederit. Siq̄s hoīm
tetigerit lectū ei⁹. lauabit veſtimēta ſua
⁊ ipſe lot⁹ aq̄. immūdus erit vſq; ad veſ
perū. Si ſederit vbi ille ſederat. ⁊ ipe la
uabit veſtimēta ſua. ⁊ lotus aq̄ immun
dus erit vſq; ad veſperū. Qui tetigerit
carnē eius. lauabit veſtimēta ſua. ⁊ ipſe
lotus aqua immūdus erit vſq; ad veſpe
rū. Si ſaliuā huiuſcemōi hō iecerit ſu
per eū qui mūdus eſt. lauabit veſtimen
ta ſua. ⁊ lot⁹ aq̄ immūdus erit vſq; ad
veſpe. Sagma ſup q̄ ſederit īmūdus
erit. ⁊ quicq̄d ſub eo fuerit qui fluxuꝫ ſe-
minis patit. pollutū erit vſq; ad veſpe
Qui portauerit hoꝝ aliq̄d. lauabit veſti-
mēta ſua. ⁊ ipe lot⁹ aq̄ īmūdus erit vſq;
ad veſperum. Oīs quē tetigerit qui tal

est nō lotis ante manibꝫ. lauabit vestim̄ta sua. ⁊ lotus aq̄ immundus erit vsq̄ ad vesperꝫ. Clas fictile qd̄ tetigerit cōfrīgeť: vas autē ligneū lauabiť aq̄. Si sanatus fuerit qui huiuscemodi sustinet passionez numerabit septem dies post emundatiōem sui. ⁊ lotis vestibꝫ ⁊ toto corpe in aquis viuentibꝫ erit mundus Die autē octauo sumet duos turtures aut duos pullos colūbe. ⁊ veniet in ꝯspectu dñi ad ostiū tabnacli testimonij. dabitq̄ eos sacerdoti. Qui faciet vnū pro pctō ⁊ alterum in holocaustū: rogabitq̄ ꝓ eo corā dño vt emundeť a fluxu seminis sui. Vir de q̄ egredieť semē coitus. lauabit aq̄ omne corpus suum: ⁊ īmundus erit vsq̄ ad vesperꝫ. Vestez ⁊ pellem quā habuerit: lauabit aq̄ ⁊ īmunda erit vsq̄ ad vesperꝫ. Mulier cū q̄ coierit lauabitur aq̄ ⁊ īmūda erit vsq̄ ad vesperum Mulier q̄ redeūte mēse patiť fluxū sanguinis: septē diebꝫ sepabiť. Oīs qui tetigerit eā immūdus erit vsq̄ ad vesperꝫ ⁊ locus in q̄ dormierit vel sederit diebꝫ separatiōis sue. polluet. Qui tetigerit lectū suū. lauabit vestimenta sua. ⁊ ipse lotus aq̄ immūdus erit vsq̄ ad vesperū Oē vas sup̄ qd̄ illa sederit. quisq̄s attigerit: lauabit vestimēta sua. ⁊ ipse lotus aqua pollutꝰ erit vsq̄ ad vesperum. Si coierit cū ea vir tpe sanguinis mēstrualis īmūdus erit septē diebꝫ. ⁊ oē stratuz in q̄ dormierit. polluet. Mulier q̄ patiť mltis diebꝫ fluxū sanguīs nō in tēpore mēstruali vel q̄ post mēstruū sanguinez fluere nō cessat: q̄ꝫdiu subiacz huic passioni. īmūda erit q̄si sit in tpe mēstruo: Omne stratū in q̄ dormierit ⁊ vas in q̄ sederit pollutū erit. Quicūq̄ tetigerit eā. lauabit vestimēta sua. ⁊ ipse lotus aq̄ immūdus erit vsq̄ ad vesperuz. Si steterit sanguis ⁊ fluere cessauerit. nūerabit septem dies purificatiōis sue. ⁊ die octauo offeret ꝓ se sacerdoti duos turtures aut duos pullos colūbaꝫ ad ostium tabnaculi testimonij: qui vnū faciet ꝓ pctō ⁊ alterū ī holocaustū. rogabit pro ea corā dño. ⁊ pro fluxu immūditie eius. Docebit̄ ḡ filios israel vt caueāt immūdicias ⁊ nō moriātur ī sordibus suis cū polluerit tabnaclm meū. qd̄ ē inter eos. Ista est lex eius qui patiť fluxū semīs. ⁊ qui polluiť coitu. ⁊ que mēstruis temporibꝫ sepatur. vel que iugi fluit sangunie. ⁊ hominis qui dormierit cuz ea.

XVI

Locutusq̄ ē dñs ad moyseu pꝰ mortē duoꝝ filioꝝ aarō: qñ offerētes ignē alienū intfecti sunt. Et p̄cepit ei dicēs: Loq̄re ad aarō frēm tuuz ne oī tpe ingrediať scūariuz qd̄ est intra velū corā ꝓpitiatorio q̄ tegiť arca vt nō moriať: qꝛ in nube apparebo super oraculū: nisi hec añ fecerit. Vitulum ꝓ pctō offeret ⁊ arietē in holocaustuz. Tunica linea vestieť: feminalibꝫ lineis verēda celabit. Accingeť çona linea: cydariz lineam imponet capiti. Hec eni vestim̄ta sunt scā: quibꝫ cūctis cuz lotꝰ fuerit induetur. Suscipietq̄ ab vniūsa multitudine filioꝝ isrl duos hircos ꝓ peccato ⁊ vnū arietē in holocaustū. Cūq̄ obtulerit vitulū ⁊ orauerit ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua. duos hircos stare faciet corā dño in ostio tabernacli testimonij: mittēsq̄ super vtrūq̄ sortem. vnam dño. ⁊ alteraz capro emissario: cuiꝰ exierit sors dño. offeret illū ꝓ pctō: cuiꝰ āt in capꝝ emissarium. statuet eū viuuz coraz dño vt fundat p̄ces sup̄ eū. ⁊ emittat euz in solitudinē. His rite celebratis offeret vitulū ⁊ rogās ꝓ se ⁊ ꝓ domo sua. immolabit eū. Assūptoq̄ thuribulo qd̄ de prunis altaris impleuerit. ⁊ hauriēs manu cōpositū thymiama in īcensuz. vltra veluz intrabit in scā vt positis sup̄ ignem aromatibꝫ nebula eoꝝ ⁊ vapor opiat oraculum qd̄ est sup̄ testimoniū. ⁊ nō moriať Tollet q̄z de sanguīe vituli. ⁊ aspget digito septies ꝯ ꝓpitiatoriū ad orientem. Cūq̄ mactauerit hircū ꝓ pctō ꝓpli: īferet sanguinē eiꝰ intra velū sicut p̄ceptū est de sanguine vituli. vt aspgat e regione oracli. ⁊ expiet sanctuariū ab immūditijs filiorum israel. ⁊ a preuaricatiōibus eorū. cunctisq̄ peccatis. Juxta hūc

ritū faciet tabernacl'o testimonij quod
fixū est int' eos in medio sortiū habita-
tiōis eoꝝ. Nullus hoīm sit in tab'naculo
qñ pontifex scūariū ingredit' vt roget ꝓ
se ⁊ ꝓ domo sua ⁊ ꝓ vniu'so cetu isrl'. do-
nec egrediat' tab'naculū. Cū aūt exierit
ad altare qd' corā dño ē oret ꝓ se. ⁊ sum-
ptū sanguinē vituli atꝫ hirci fundat su-
per cornua eius ꝑ gyruꝫ: aspgensqꝫ digi
to septies. expiet ⁊ scificet illd' ab īmūdi
tijs filioꝝ isrl'. Postq̄ꝫ emūdauerit scūa
riū ⁊ tabernaculū ⁊ altare. tunc offerat
hircū viuētem. ⁊ posita vtraqꝫ māu sup
caput eius. ꝯfiteat' oēs iniq̄tates filioꝝ
isrl' ⁊ vniu'sa delicta atqꝫ peccata eoꝝ que
imprecās capiti ei⁹ emittet illū ꝑ hoīeꝫ
ꝑatū in deſtū. Cunqꝫ portauerit hircus
oēs iniq̄tates eoꝝ in terrā solitariā. ⁊ di
missus fuerit in deſto. reu'tet' in tab'na-
culū testimonij. ⁊ depositis vestib⁹ quib⁹
prius indutus erat cū intraret scūariuꝫ
relictisqꝫ ibi. lauabit carnem suā in loco
sancto. indueturqꝫ vestib⁹ suis. Et post-
q̄ꝫ egressus obtulerit holocastū suum ac
plebis. rogabit tam ꝓ se q̄ꝫ ꝓ ppl'o. ⁊ adi
peꝫ qui oblatus est ꝓ pctīs. adolebit su-
per altare. Ille v̄o qui dimiserit capruꝫ
emissariū: lauabit vestimēta sua ⁊ corp⁹
aq̄. ⁊ sic ingredie' in castra. Vitulū aūt
⁊ hircū qui ꝓ pctō fuerāt īmolati. ⁊ q̄rū
sanguis illat⁹ est in sanctuariū vt expia
tio cōpleret'. asportabūt foras castra. ⁊ cō
burēt igni tam pelles q̄ꝫ carnes eoꝝ ac fi
mū. ⁊ quicunqꝫ cōbusserit ea. lauabit ve
stimēta sua ⁊ carnē aq̄. ⁊ sic ingredie' ca
stra. Eritqꝫ vob' h' legitimū sempit'nuꝫ:
Mense aūt septimo. decima die mēsis.
affligetis aīas vestras nullumqꝫ opus
facietis siue indigena siue aduena qui
peregrinatur inter vos. In hac die ex-
piatio erit vestri atqꝫ mundatio ab om
bus pctīs vr̄is: corā dño mūdabimini.
Sabbatū enī req̄etiōis est. ⁊ affligetis
aīas vr̄as religiōe ꝑpetua. Expiabit āt
sacerdos qui vnctus fuerit ⁊ cuius ma
nus īitiate sunt vt sacerdotio fungat' ꝓ
pr̄e suo. Indueturqꝫ stola linea ⁊ vesti-
bus scīs ⁊ expiabit scūariū ⁊ tab'naculū
testimonij atqꝫ altare: sacerdotes q̄ꝫ et
vniu'sum ppl'm. Eritqꝫ h' vob' legitimū
sempit'nū: vt oretis ꝓ filijs isrl'. ⁊ ꝓ cun
ctis pctīs eoꝝ semel in anno. Fecit igi-
tur sicut precepat domin⁹ moysi. XVII.

Et locutus ē dñs ad moysen di
cens: Loq̄re aaron ⁊ filijs eius
⁊ cūctis filijs isrl'. dicēs ad eos:
Iste ē ſmo quem mādauit dñs dicens
Homo quilibet d' domo isrl' si occiderit
bouē aut ouē siue caprā ī castris vl' extra
castra. ⁊ nō obtulerit ad ostiū tab'naculi
oblationem dño: sanguinis reus erit.
Quasi si sanguinē fuderit: sic peribit de
medio ppl'i sui. Ideo sacerdoti offerre
debent filij isrl' hostias suas q̄s occidunt
in agro vt scificent' dño añ ostiū tab'na-
culi testimonij. ⁊ īmolēt eas hostias pa-
cificas dño. Fundetqꝫ sacerdos sangui-
nem sup altare dñi ad ostiuꝫ tab'naculi
testimonij. ⁊ adolebit adipē in odorem
suauitatis dño. ⁊ neq̄q̄ꝫ vltra īmolabūt
hostias suas demonib⁹ cū quib⁹ fornica
ti sunt. Legitimū sempit'nū erit illis et
posteris eoꝝ. Et ad ipsos dices: Homo
de filijs isrl' ⁊ d' aduenis q̄ ꝑegrināt' apd'
vos qui obtulerit holocaustū siue victi
mā. ⁊ ad ostiū tab'naculi testimonij non
adduxerit eā vt offerat dño. interibit de
ppl'o suo. Hō quilibet de domo isrl' et de
aduenis qui ꝑegrinātur int' vos si come
derit sanguiuē. obfirmabo faciē meaꝫ ꝯ
aīam illius. ⁊ disꝑdam eā d' ppl'o suo: qꝛ
anima carnis in sanguine est. ⁊ ego dedi
illum vobis. vt super altare in eo expie-
tis pro animab⁹ vr̄is. ⁊ sanguis pro aīe
piaculo sit. Idcirco dixi filijs isrl'. Om-
nis anima ex vobis nō comedet sangui
nem. nec ex aduenis qui peregrinantur
apud vos. Homo quicunqꝫ de filijs is-
rael ⁊ de aduenis qui peregrinātur apd'
vos. si venatione atqꝫ aucupio ceperit fe
rā vel auē quib⁹ vesci licitum est: fundat
sanguinē eius ⁊ opiat illū terra. Anima
enī omnis carnis in sanguine est. Vnd'
dixi filijs israel. Sanguinem vniuerse
carnis non comedetis: qꝛ aīa carnis in
sanguīe ē. ⁊ q̄cūqꝫ cōederit illū. īteribit.

Isa q̃ comederit mozticinũ vel captũ a
bestia.tã de indigenis q̃z de aduenis laua
bit vestimẽta sua ⁊ semetipm aq̃ ⁊ cõta/
miãt⁹ erit vsq̃z ad vespũ.⁊ sic mundus
dus fiet. Q si nõ lauerit vestimẽta sua
vel coꝛp⁹.portabit iniq̃tatẽ suaz. XVIII

Locutusq̃ ẽ dñs ad moysen di/
cẽs: Loqre filijs isrl̃.⁊ dices ad
eos. Ego sum dñs de⁹ vr̃. Jux
ta cõsuetudinẽ tre egypti in q̃ habitastis
nõ facietis:⁊ iusta moꝛẽ regiõis chana
an ad quã ego introducturꝰ sum vos.
nõ agetis.nec i legitis eoꝛ ãbulabitis. Fa
cietis iudicia mea ⁊ pcepta mea.q̃uabitis⁊
ãbuletis in eis. Ego dñs deus vr̃. Cu/
stodite leges meas atz iudicia: q̃ faciẽs
hõ viuet in eis. Ego dñs deus vr̃. Vlis
hõ ad primã sanguis sui nõ accedet vt
reuelet turpitudiez ei⁹. Ego dñs. Tur/
pitudinẽ pris tui ⁊ turpitudinez mris
tue nõ discoopies. Mater tua est:nõ re
uelab turpitudiem ei⁹. Turpitudinez
vxoꝛis pris tui nõ discooperies. Turpi
tudo enĩ pris tui est. Turpitudinez so/
roꝛis tue ex pre siue ex mre q̃ domi vl̃ fo
ris genita est.nõ reuelab. Turpitudiez
filie filij tui vel neptis ex filia nõ reuela
bis:q̃z turpitudo tua est. Turpitudinẽ
filie vxoꝛis pris tui quã pepit pri tuo et
est soꝛoꝛ tua.nõ reuelab. Turpitudinez
soꝛoꝛis patris tui nõ discooperies:q̃z ca
ro est pris tui. Turpitudinẽ soꝛoꝛis ma
tris tue non reuelab:eo q̃ caro sit mris
tue. Turpitudinẽ patrui tui nõ reuela/
bis:nec accedes ad vxoꝛẽ ei⁹ q̃ tibi affini
tate ꝓiungit. Turpitudinez nurus tue
nõ reuelab:q̃z vxoꝛ filij tui est:nec disco
operies ignominiã eius. Et vxoꝛẽ fratris
tui nullus accipiat. Turpitudinez vxo
ris fris tui nõ reuelab: quia turpitudo
fratris tui ẽ. Turpitudinẽ vxoꝛis tue ⁊
filie eius nõ reuelab. Filiã filij eius ⁊ fi/
liã filie illius non sumes.vt reueles ig/
miniaz eius:q̃z caro illius sunt. ⁊ talis
coitus incestus est. Soroꝛẽ vxoꝛis tue
in pelicatũ illius nõ accipies:nec reuela
bis turpitudinẽ eius adhuc illa viuen/
te. Ad mulierẽ q̃ patit̃ mẽstrua nõ acce/
des:nec reuelabis feditatẽ ei⁹. Cũ vxo/
re primi tui non coibis.nec seminis cõ
mixtiõe maculaberis. De semĩe tuo nõ
dabis vt ꝓsecret̃ idolo moloch:nec pol/
lues nomẽ dei tui. Ego dñs. Cũ masculo
nõ cõmiscearis coitu femineo:q̃z abo
minatio est. Cũ oĩ pecoꝛe nõ coibis:nec
maculaberis cũ eo. Mulier nõ succũbet
iumẽto nec miscebit̃ ei:q̃z scelus ẽ. Nec
polluami in oĩbꝰ his q̃bꝰ ꝓtaminate sũt
vniũse gẽtes q̃s ego eĩciã añ ꝓspectũ ve
strũ.⁊ q̃bꝰ polluta est tra cuius ego scele
ra visitabꝰ:vt euomat hĩtatoꝛes suos.
custodite legitia mea atz iudicia vt nõ fa
ciat⁹ ex oĩbꝰ abomiatoĩbꝰ isti⁹ tã indigena
q̃z colonus qui pegrinat̃ apũd vos. Oẽs
enĩ erectiões istas fecerũt accole tre qui
fuerũt añ vos ⁊ polluerũt eã. Cauete g̃
ne ⁊ vos filr̃ euomat cũ paria feceritis:
sic euomuit gentẽ q̃ fuit ante vos. Olis
aĩa q̃ fecerit de abomiationibꝰ his q̃ppiã
peribit de medio ppli sui. Custodite mã
data mea. Nolite facere q̃ fecerũt hi qui
fuerũt ante vos.⁊ ne polluamini in eis.
Ego dñs deus vester. XIX

Locutus est dominus ad moy/
sen dicens: Loquere ad omnez
cetũ filioꝛ israel.⁊ dices ad eos
Sancti estote:q̃z ego sanct⁹ sum domi
nus deus vester. Unusquisq̃z patrez su/
um ⁊ matrem suam timeat. Sabbata
mea custodite. Ego dominus deus ve/
ster. Nolite conuerti ad idola:nec deos
conflatiles facietis vobis. Ego domin⁹
deus vester. Si ĩmolaueritis hostiã pa/
cificoꝛum domino vt sit placabil̃:eo die
quo fuerit immolata comedetis eam:
⁊ die altero. Quicquid aũt residuũ fue
rit in diẽ tertiuz:igne comburetis. Si
quis post biduũ comederit ex ea ꝓpha/
nus erit ⁊ impietatis reus: portabitq̃z
iniq̃tatẽ suaz:q̃z scm̃ dñi polluit.⁊ pibit
aĩa illius de pplo suo. Cũq̃z messueris se
getes tre tue nõ tõdeb̃ vsq̃z ad solũ sup/
ficiẽ tre:nec remanẽtes spicas colliges
neq̃z in vinea tua racemos ⁊ gna decidẽ
tia ꝓgregab̃:sed paupibꝰ ⁊ pegrinis car/
penda dimittes. Ego dñs deus vester.

Nō facietis furtū: nō mētiemini: nec de
cipiet vnusq̄sq; ꝓximū suū. Nō ꝑiurab̄
in noīe meo: nec pollues nomē dei tui.
Ego dn̄s. Nō facies calūniā ꝓximo tuo
nec vi opprimes eū. Nō morabit̄ opus
mercēnarij tui apd̄ te vsq; mane. Non
maledices surdo: nec corā ceco pones of
fendiculū: sed timeb̄ dn̄z deū tuū: quia
ego sum dn̄s. Non facies qd̄ iniquū est
nec īiuste iudicab̄. Nō ꝯsideres ꝑsonaz
pauꝑis: nec honores vultū potētis. Iu
ste iudica ꝓximo tuo. Nō eris crimina
tor nec susurro in ꝑplis. Non stab̄ ꝯ san
guinē ꝓximi tui. Ego dn̄s. Non oderis
frēm tuū in corde tuo. sz publice argue
euz ne habeas super illo pctm̄. Nō q̄ras
vltionē: nec memor eris iniurie ciuiuz
tuoꝝ. Diliges amicū tuū sic teip̄z. Ego
dn̄s. Leges meas custodite. Iumenta
tua non facies coire cū alterius generis
aīantib̄. Agrū tuū nō seres diuso semi
ne. Vestē q̄ ex duob̄ texta est. nō indue
ris. Hō si dormierit cū muliere coitu se
mīs q̄ sit ancilla etiā nobil̄. ⁊ tn̄ p̄cio nō
redēpta nec lib̄tate donata. vapulabūt
ambo ⁊ nō morientur: qꝛ nō fuit libera.
Pro delicto aūt suo offeret dn̄o ad osti
um tab̄naculi testimonij arietē: orabit
q; ꝓ eo sacerdos ⁊ ꝓ pctō eius corā dn̄o
⁊ repropitiabitur ei dimitteturq; pctm̄
Qn̄ ingressi fueritis terrā ⁊ plātaueri
tis in ea ligna pomifera auferetis p̄pu
tia eoꝝ. Poma q̄ germināt. immunda
erūt vob̄. nec edetis ex eis. Quarto aūt
anno oīs fruct⁹ eoꝝ scīficabit̄: laudabil̄
dn̄o. Quinto aūt anno comedetis fru
ctus: ꝯgregātes poma q̄ ꝓferūt. Ego do
minus de⁹ vr̄. Nō comedetis carnē cuz
sanguīe. Nō augurabimī nec obs̄uabi
tis somnia. Neq; in rotūdū attōdebit̄
comā: nec radetis barbā. Et super mor
tuo nō incidetis carnes vr̄as neq; figu
ras aliq̄s aut stigmata facietis vobis.
Ego dn̄s. Ne ꝓstituas filiā tuā ne ꝯta
minet̄ terra ⁊ impleat̄ piaculo. Sabba
ta mea custodite ⁊ scūariū meū metui
te. Ego dn̄s. Non inclinetis ad magos
nec ab ariolis aliq̄d sciscitemī vt pollua
mini ꝑ eos. Ego dn̄s deus vr̄. Corā ca
no capite ꝯsurge. ⁊ honora ꝑsonā senis.
⁊ time dn̄m deū tuū. Ego suz dn̄s. Si
habitauerit aduena in terra vr̄a. ⁊ mo
rat⁹ fuerit int̄ vos. nō exprobretis ei: sz
sit int̄ vos q̄si indigena ⁊ diligetis eum
q̄si vosmetip̄os. Fuistis. n. ⁊ vos adue
ne in t̄ra egypti. Ego dn̄s deus vr̄. No
lite facere iniquū aliq̄d. in iudicio. in re
gula. in pōdere: in mēsura. Statera iu
sta. ⁊ equa sint pondera: iustus modius
equusq; sextari⁹. Ego domin⁹ de⁹ vr̄. q̄
eduxi vos de t̄ra egypti. Custodite om
nia p̄cepta mea ⁊ vniuersa iudicia. ⁊ fa
cite ea. Ego dominus. XX

Locutusq; ē dn̄s ad moysen di
cens: Hec loq̄ris filijs isrl̄. Hō
de filijs isrl̄ ⁊ de aduenis qui hī
tāt in isrl̄: siquis dederit de semine suo
idolo moloch: morte moriat̄. Popul⁹
terre lapidabit eū. ⁊ ego ponā faciē meā
ꝯ illū: succidāq; eū de medio ꝑpli sui: eo
q̄ dederit de semīe suo moloch. ⁊ ꝯtami
nauerit scūariū meū ac polluerit nomē
sanctū meum. Q; si negligens populus
terre ⁊ q̄si ꝑuipēdēs impiū meuz: dimi
serit hoīem qui dedit de semine suo mo
loch nec voluerit eū occidere: ponā faciē
meā sup hoīem illū ⁊ cognatiōem eius
succidāq; ⁊ ip̄m ⁊ oēs qui ꝯsenserūt ei.
vt fornicaret̄ cū moloch de medio ꝑpli
tui. Aīa que declinauerit ad magos et
arilos. ⁊ fornicata fuerit cum eis: ponaz
faciem meā ꝯ eā. ⁊ interficiam illam de
medio populi sui. Sanctificamī ⁊ esto
te scī: qꝛ ⁊ ego scūs suz dn̄s deus vr̄. Cu
stodite p̄cepta mea ⁊ facite ea: Ego dn̄s
q̄ scīfico vos. Qui maledixerit p̄ri suo
aut mr̄i. morte moriat̄. P̄ri mr̄iq; qui
maledixerit: sanguis ei⁹ sit sup euz. Si
mechat⁹ quis fuerit cū vxore alterius
⁊ adulteriū ꝑpetrauerit cū coniuge ꝓxi
mi sui: morte moriat̄ ⁊ mechus ⁊ adul
tera. Qui dormierit cuz nouerca sua. ⁊
reuelauerit ig̊miniā p̄ris sui. morte mo
riant̄ ābo. Sāguis eoꝝ sit sup eos. Si
q̄s dormierit cū nuru sua. vtq; moriat̄
quia scelus opati sunt. Sāguis eoꝝ sit

super eos. Qui dormierit cuꝫ masculo coitu femineo: vterqꝫ opatus est nefas morte moriant̃. Sit sanguis eoꝝ super eos. Qui sup̃ vxorẽ filiã. duxerit matrẽ eius: scelus opat⁹ est. Cliuus ardebit cũ eis: nec ꝑmanebit tm̃ nefas in medio vestri. Qui cum iumento ⁊ pecore coierit morte moriat̃: pecus q̃ꝫ occidite. Mulier q̃ succubuerit cuilibet iumẽto: simul interficiet̃ cum eo. Sanguis eoꝝ sit super eos. Qui accepit sororẽ suã. filiã patris sui vl̃ filiã matris sue. ⁊ viderit turpitudinẽ ei⁹. illaqꝫ ꝯspexerit fratris ignominiã: nefariã rẽ opati sunt. occident̃ in cõspectu ꝑpl̃i. eo ꝙ turpitudinẽ suã mutuo reuelauerint. ⁊ portabũt iniq̃tatem suã: Qui coierit cũ muliere ĩ fluxu mẽstruo. ⁊ reuelauerit turpitudinẽ ei⁹: ipsaqꝫ apuerit fontẽ sanguinis sui: int̃fici ent̃ ambo de medio ꝑpl̃i sui. Turpitudinẽ matertere ⁊ amite tue nõ discoopies Qui h̃ fecerit ignominiã carnis sue nudauit: portabũt ambo iniq̃tatẽ suã. Qui coierit cum vxore patrui vel auũculi sui ⁊ reuelauerit ignominiam cognatiõis sue: portabũt ambo pctm̃ suũ. Absqꝫ liberis morient̃. Qui duxerit vxorẽ fratris sui. rẽ facit illicitã: turpitudinez fratris sui reuelauit. absqꝫ filijs erit. Custodite leges meas atqꝫ iudicia ⁊ facite ea: ne et vos euomat t̃ra quã intraturi est̃ ⁊ habitaturi. Nolite ambulare in legitimis nationũ: q̃s ego expulsur⁹ suꝫ ante vos Oĩa enĩ hec fecerũt. ⁊ abominatus sum eas. Vob̃ aũt loq̃r: Possidete terrã eoꝝ quã dabo vob̃ in hereditatẽ. terrã fluentem lacte ⁊ melle. Ego dñs deus vester: qui separaui vos a ceteris ꝑpl̃is. Separate g̃ ⁊ vos iumẽtũ mundũ ab ĩmũdo. ⁊ auẽ mũdã ab immũda. Ne polluatis animas vestras in pecore ⁊ auibꝫ ⁊ cunctis que mouẽtur in terra. ⁊ que vobis ostendi esse polluta. Eritis sancti mihi: qꝛ sanctus ego sum dñs. ⁊ separaui vos a ceteris ꝑpl̃is vt essetis mei. Vir siue mlr in q̃bꝫ phithonicus vl̃ diuinatiõis fuerit spũs: morte moriant̃. lapidibus obruẽt eos. Sãguis eoꝝ sit sup̃ illos.

XXI

Dixit q̃ꝫ dñs ad moysen loq̃re ad sacerdotes filios aarõ ⁊ dices ad eos: Ne ꝯtaminet̃ sacerdos in mortibꝫ ciuiũ suoꝝ. nisi tm̃ in cõsanguineis ac ꝓpinquis. i. sup̃ pr̃em ⁊ mr̃em ⁊ filiũ ⁊ filiã. fr̃em q̃ꝫ ⁊ sororẽ v̄gi nẽ q̃ nõ est nupta viro. sed nec in p̃ncipe ꝑpl̃i sui cõtaminabit̃. Nec radent caput nec barbã: neqꝫ in carnibꝫ suis faciẽt incisuras. Sc̃i erũt deo suo. ⁊ nõ polluẽt nomẽ eius. Incẽsuꝫ enĩ dñi ⁊ panes dei sui offerũt ⁊ iõ sc̃i erũt. Scortuꝫ ⁊ vile ꝓstibulũ nõ ducet vxorẽ: nec eã que repudiata est a marito. qꝛ ꝯsecratus ẽ deo suo. ⁊ panes ꝓpositionis offert. Sit ergo scũs: qꝛ ⁊ ego scũs sum dñs qui sc̃ifico vos. Sacerdotis filia si dep̃hẽsa fuerit ĩ stupro. ⁊ violauerit nomẽ pr̃is sui: flãmis exuret̃. Pontifex. i. sacerdos maximus int̃ fr̃es. sup̃ cuius caput fusuꝫ ẽ vnctiõis oleũ. ⁊ cui⁹ man⁹ in sacerdotõ cõsec̃te sunt: vestitusqꝫ est sc̃is vestibꝫ: caput suũ nõ discoopiet: vestimẽta nõ sc̃idet. ⁊ ad oẽm mortuũ nõ ingredie t̃ oĩo. Sup̃ pr̃e q̃ꝫ suo ⁊ mr̃e nõ ꝯtaminabit̃: nec egredie t̃ de sanctis ne polluat scũariũ dñi: qꝛ oleũ sc̃ẽ vnctiõis dei sui sup̃ eũ est. Ego dñs. Virginem ducet vxorẽ. Viduã aũt ⁊ repudiatã ⁊ sordidã atꝫ meretricẽ nõ accipiet sꝫ puellaꝫ de ꝑpl̃o suo. ne cõmisceat stirpẽ generis sui vulgo gẽtis sue. qꝛ ego dñs q̃ sc̃ifico eũ. Locutusqꝫ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Loq̃re ad aarõ: Hõ de semine tuo ꝑ familias q̃ habuerit maculã. nõ offeret panes deo suo: nec accedet ad ministeriũ eius. Si cecus fuerit. si claudus. si vel paruo vel grandi ⁊ torto naso. si fracto pede. si manu. si gibbus. si lippus. si albuginem habens in oculo. si iugem scabiem. si impetiginẽ in corpe. vel herniosus: oĩs q̃ habuerit maculã de semĩe aarõ sacerdotis non accedet offerre hostias dño. nec panes deo suo. Vescet̃ tñ panibus qui offeruntur in sanctuario. ita dũtaxat. vt intra velũ non ingrediatur: nec accedat ad altare qui maculam habet. et contaminare non debet sanctuarium meum.

Ego dñs qui scīfico eos. Locutus est ꝯ moyses ad aarō ⁊ ad filios ei⁹ ⁊ ad oēm isrl̄: cūcta q̄ sibi fuerāt impata XXII

Locutus q̄z ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄re ad aaron ⁊ ad filios ei⁹. vt caueāt ab his q̄ ꝯsecrata sunt filioꝝ isrl̄ ⁊ nō ꝯtaminēt nomē sctīficatoꝝ mihi q̄ ipsi offert̄. Ego domin⁹. Dic ad eos ⁊ ad posteros eorū. Oīs hō qui accesserit de stirpe vr̄a ad ea q̄ ꝯsecrata sunt. ⁊ q̄ obtulerūt filij isrl̄ dño in q̄ est īmūditia: ꝑibit corā dño. Ego suꝫ dominus. Hō de semine aaron qui fuerit leprosus aut patiēs fluxū semīs. non vescet̄ de his q̄ sctīficata sunt mihi. donec sanet̄. Qui tetigerit īmūdum sup̄ mortuo. ⁊ ex q̄ egredit̄ semē q̄si coitus. ⁊ qui tāgit reptile ⁊ q̄tlibet īmūdū cui⁹ tactus est sordidus. īmūdus erit vsq̄z ad vesperū. ⁊ nō vescet̄ his q̄ sctīficata sunt. sꝫ cū lauerit carnē suā aq̄ ⁊ occubuerit sol tūc mūdatus vescet̄ de sanctificatis: q̄z cibꝫ illius est. Morticinū ⁊ captū a bestia nō comedēt. nec polluent̄ in eis. Ego sum dñs. Custodiāt p̄cepta mea vt nō subiaceāt pctō. ⁊ moriant̄ in scūario cū polluerint illud. Ego dñs qui sctīfico eos. Oīs alienigena nō comedet de sctīficatis. Inq̄lin⁹ sac̄dotis ⁊ mercēnari⁹ nō vescent̄ ex eis. Quē aūt sacerdos emerit ⁊ q̄ v̄naculus dom⁹ ei⁹ fuerit: hi comedēt ex eis. Si filia sac̄dotꝫ cuilibet ex populo nupta fuerit. de his q̄ scīficata sūt ⁊ de p̄mitijs nō vescet̄. Sinautē vidua vl̄ repudiata ⁊ absq̄z liberis reuꝰsa fuerit ad domū p̄ris sui. sic̄ puella ꝯsueuerat. alet̄ cib̄ p̄ris sui. Oīs alienigena comedendi ex eis nō habet ptātez. Qui comederit de sauctificatis p̄ ig̃rantiam. addet q̄ntā p̄tē cum eo q̄d comedit. ⁊ dabit sacerdoti in sanctuariū: nec ꝯtaminabūt scīficata filioꝝ isrl̄ q̄ offerūt̄ dño: ne forte sustineāt iniq̄tatē delicti sui cū scīficata comederīt. Ego dñs qui sctīfico eos Locutusq̄z est dñs ad moysen dicēs: Loq̄re ad aarō ⁊ filios ei⁹. ⁊ ad oēs filios israel. dicesq̄z ad eos: Hō de domo isrl̄ ⁊ d̄ aduenis q̄ hītāt apd̄ vos qui obtulerit oblatiōem suā. vel vota soluēs vel spōte offerēs. quicq̄d illd̄ obtulerit ī holocaustū dñi vt offerat̄ p̄ vos: masculus īmaculatus erit ex bobus ⁊ ouibꝫ ⁊ ex capris Si maculā habuerit nō offeretis. neq̄z erit acceptabile. Hō qui obtulerit victimā pacificoꝝ dño vl̄ vota soluēs vl̄ spōte offerēs tā de bobus q̄z d̄ ouibꝫ īmaculatū offeret vt acceptabile sit. Oīs macula nō erit in eo. Si cecū fuerit. si fractū. si cicatricē hñs. si papulas aut scabiē aut impetiginē. nō offeretis ea dño nec adolebitis ex eis sup̄ altare dñi. Bouem ⁊ ouē aure ⁊ cauda āputatis. volūtarie offerre potes. votū aūt ex his solui nō pōt. Dē aīal q̄d vl̄ ꝯtritis vel tonsis vel sectis. ablatisq̄z testiculis est. nō offeretis dño. ⁊ in terra vr̄a h̄ omnino ne faciatis. De manu alienigene non offertis panes deo vr̄o. ⁊ quicq̄d alid̄ dare voluerit. q̄z corrupta ⁊ maculata sunt oīa nō suscipietis ea. Locutusq̄z est dñs ad moysen dicēs: Bos. ouis ⁊ cap̄ cū genita fuerint septez diebꝫ erunt sub vbere mr̄is sue die aūt octauo ⁊ deīceps offerri poterūt dño. Siue illa bos siue ouis nō immolabunt̄ vna die cū fetibꝫ suis. Si īmolaueritis hostiā p̄ gr̄aꝝ actione dño vt possit esse placabilis: eodē die comedetis eā. Nō remanebit quicq̄z ī mane alteri⁹ diei. Ego dñs: Custodite mādata mea ⁊ facite ea. Ego dñs. Ne polluatis nomē meū sctm̄ vt sctīficer ī medio filioꝝ isrl̄. Ego dñs qui sctīfico vos ⁊ eduxi de terra egypti vt essez vob̄ in deum. Ego dominus. XXIII

Locutusq̄z est dominus ad moysen dicens: Loquere filijs israel ⁊ dices ad eos: He sunt ferie domini q̄s vocabitꝫ scās. Sex diebꝫ facietꝫ opus: dies septim⁹ q̄z sabbati requies ē vocabitur sanctus. Omne opus nō facietis in eo. Sabbatuꝫ domini est in cūctis habitationibꝫ vestris. He sunt ergo ferie domini sancte quas celebrare debetis temporibus suis. Mense primo quartadecima die mensis ad vesperum. phase domini est. ⁊ quintadecima

die mẽſis huiꝰ. ſolennitas açymoꝝ dñi
eſt. Septẽ diebꝫ açyma comedetis. Di
es primus erit vob celeberrimꝰ. ſctũſqꝫ.
Oẽ opus ſeruile nõ facietis in eo: ſz offe/
retis ſacrificiũ in igne dño ſeptẽ diebus.
Dies aũt ſeptimꝰ erit celebrioꝝ ⁊ ſancti
oꝝ: nullũqꝫ ſeruile opꝰ faciet in eo. Locu/
tuſqꝫ ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs: Loqre filijs
iſrl ⁊ dices ad eos: Cũ ingreſſi fueritis
terrã quã ego dabo vob. ⁊ meſſueritis ſe
getem feretis manipulos ſpicarũ primi/
tias meſſis vre ad ſacerdotez. Qui ele/
uabit faſciculũ coram dño vt acceptabile
ſit p vobis altero die ſabbati. ⁊ ſctificа/
bit illũ. Atqꝫ in eodẽ die quo manipul⁹
cõſecrab. cedet agn⁹ immaculat⁹ ãnicu/
lus in holocauſtũ dñi. ⁊ libamẽta offerẽ
tur cũ eo due decime ſimile ɔſpſe oleo
in incẽſuz dñi odoreꝫqꝫ ſuauiſſimũ. liba
ũz vini. ꝙrta pars hin. Panẽ ⁊ polẽtam
⁊ pultes nõ comedet ex segete: vſqꝫ ad
diẽ q offeretis ex ea deo vro. Preceptuz
eſt ſempiternũ in generatiõibꝫ cũctiſqꝫ
hitaculi vris. Numerabitis ꝙ ab altero
die ſabbati in q obtuliſtis manipulum
primitiarum ſeptẽ hebdomadas plenas
vſqꝫ ad alterã diẽ expletionis hebdoma
de ſeptime. i. quinqginta dies ⁊ fic offe/
retis ſacrificiũ nouũ dño ex oĩbꝫ hitacu
lis vris: panes primitiarũ duos de dua/
bus decimis ſimile fermẽtate: qs coque
tis in primitias dñi. Offeretiſqꝫ cũ pani
bus ſeptẽ agnos imaculatos ãniculos:
⁊ vitulũ de armẽto vnũ ⁊ arietes duos
⁊ erũt i holocauſtũ cũ libamẽtis ſuis in
odorẽ ſuauiſſimũ dño. Facietis ⁊ hircũ
p pctõ. duoſqꝫ agnos ãniculos hoſtias
pacificoꝝ. Cũqꝫ eleuauerit eos ſacerdos
cũ panibꝫ primitiaꝝ coram dño. cedet i vſũ
ei⁹. Et vocabitis hũc diẽ celeberrimum
atqꝫ ſctiſſimũ. Oẽ opus ſeruile nõ faciet
in eo. Legitimũ ſempiternũ erit in cũctiſ
hitaculi ⁊ generatiõibꝫ vris. Poſtqꝫ ãt
meſſueritis ſegetẽ terre vre. nõ ſecabit
eã vſqꝫ ad ſolũ: nec remanentes ſpicas
colligetis. ſz paupibꝫ ⁊ pegrinis dimit/
tetis eas. Ego ſum dñs deus vr. Locu/
tuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs: Loqre fi
lijs iſrl: Menſe ſeptimo. prima die mẽſis
erit vob ſabbatuz memoriale clãgẽtib⁹
tub. ⁊ vocabit ſcm. Oẽ opꝰ ſeruile non fa
cietis in eo. ⁊ offeretis holocauſtũ dño.
Locutuſqꝫ ẽ dñs ad moyſen dicẽs: De/
cimo die mẽſis huiꝰ ſeptimi dies expia
tionũ erit celebrimꝰ. ⁊ vocabit ſctũs: af/
fligetiſqꝫ aias vras in eo. ⁊ offeretis holo
cauſtũ dño. Oẽ opus ſeruile nõ faciet in
tpe diei huiꝰ: qꝫ dies ꝓpitiatiõis eſt. vt
ꝓpitiet vob dñs deus vester. Oĩs aia q̃
afflicta non fuerit die hac. peribit de pplis
ſuis. ⁊ q̃ opis q̃ppiã fecerit: delebo eaz de
pplo ſuo. Nihil ꝙ opis facietis in eo. Le
gitimũ ſempiternũ erit vob in cũctaz gene
ratiõibꝫ ⁊ hitatiõibꝫ vris. Sabbatũ re/
quietiõis eſt. ⁊ affligetis aias vras. Die
nono mẽſis ſeptimi a veſpe vſqꝫ ad ve/
ſperũ celebrabitis ſabbata vra. Et locutꝰ
ẽ dñs ad moyſen dicẽs: Loqre filijs iſrl
A q̃ntodecimo die mẽſis huiꝰ ſeptimi.
erũt ferie tabernaculoꝝ ſeptem diebus
dño. Dies primꝰ vocabit celeberrimus
atz ſctiſſimꝰ. Oẽ opus ſeruile nõ facietis
in eo: ⁊ ſeptẽ diebꝫ offeretis holocauſta
dño. Dies octauus erit celeberrimꝰ
atz ſctiſſimꝰ. ⁊ offeretis holocauſtũ dño
Eſt enĩ cetꝰ atqꝫ collecte. Oẽ opus ſer/
uile nõ facietis i eo. He ſũt ferie dñi qs
vocabitis celeberrimas atqꝫ ſctiſſimas:
offeretiſqꝫ i eis oblatiões dño. holocau/
ſta ⁊ libamẽta iuxta ritũ vniuſcui⁹ uſqꝫ di
ei exceptis ſabbatꝫ dñi domiſqꝫ vris. ⁊ q̃
offeretis ex voto. vel q̃ ſponte tribuetis
dño. A q̃ntodecimo ꝙ die menſ ſeptimi
qñ ꝓgregaueritis oes fructꝰ terre veſtre
celebrabitis ferias dñi ſeptẽ diebꝫ. Die
primo ⁊ die octauo erit ſabbatũ. i. requies.
Sumetiſqꝫ vobis die primo fructus ar/
boris pulcerrime. ſpatulaſqꝫ palmaruz
⁊ ramos ligni denſarũ frondium. ⁊ ſali/
ces de torrente. ⁊ letabimini coraz dño
deo veſtro. celebrabitiſqꝫ ſolennitatem
eius ſeptem diebus per annum. Legiti
mũ ſempiternũ erit in generatiõibꝫ vris:
Menſe ſeptimo feſta celebrabitis ⁊ hi/
tabitis in umbraculis ſeptẽ diebꝫ. Oĩs
qui de genere ẽ iſrl. manebit in tabnacu

lis vt discāt posteri vr̄i q̄ in tab̄naculꝰ hi
tare feceri filios isrl̄ cū educerē eos de t̄
ra egypti. Ego dn̄s deus vr̄. Locutusq̄
est moyses super solennitatib̄ domini
ad filios israel

XXIIII

Et locutꝰ est dn̄s ad moysen di
cens: Precipe filijs isrl̄ vt affe
rāt tibi oleum de oliuis purissi
mū ac lucidū ad ꝯcīnādas lucnas iugit̄
extra velū testimonij in tab̄naculo fede
ris. Ponetq̄ eas aarō a vespe vsq̄ ī ma
ne corā dn̄o cultu ritoq̄ ꝑpetuo in gene
rationib̄ vr̄is. Sup̄ cādelabrū mūdis
simū ponent̄ sp̄ in ꝯspectu dn̄i. Accipies
q̄z similā ⁊ coques ex ea duodecī panes
qui singuli hēbūt duas decimas. Quo
rū senos altrinsecus sup̄ mēsam puris
simā corā dn̄o statues ⁊ pones sup̄ eos
thus lucidissimū vt sit panis in moni
mētū oblationis dn̄i. Per singula sab
bata mutabunt̄ corā dn̄o. suscepti a fili
is isrl̄ federe sempit̄no. erūtq̄ aarō ⁊ fi
lioꝝ eius vt comedāt eos ī loco sctō. q̄z
sctm̄ sctōꝝ est de sacrificijs dn̄i iure ꝑpe
tuo. Ecce aūt egressus filiꝰ mulieris is
raelitidis quē pepat de viro egyptio int̄
filios isrl̄: iurgatꝰ est in castris cuz viro
israelite. Cūq̄ blasphemassz nomē dn̄i
⁊ maledixisset ei: adductus est ad moy
sen. Vocabat̄ aūt mater eius salumith
filia dabri: de tribu dan: Miserūtq̄ euz
in carcerē: donec noscēt quid iuberet do
minꝰ. Qui locutꝰ est ad moysen dicēs:
Educ blasphemū extra castra. ⁊ ponant
oēs qui audierūt manꝰ suas sup̄ caput
eius. ⁊ lapidet eū ꝓplus vniūsus. Et ad
filios isrl̄ loq̄r̄: Hō qui maledixerit deo
suo portabit pctm̄ suū: ⁊ qui blasphema
uerit nomē dn̄i: morte moriat̄. Lapidi
bus opprimet eū oīs mltitudo ꝓpl̄i. Si
ue ille ciuis siue peregrinus fuerit. qui
blasphemauerit nom̄ dn̄i morte moria
tur. Qui ꝑcusserit ⁊ occiderit hominez:
morte moriat̄. Qui ꝑcusserit aīal red
dz vicariū. i. aīaz ꝓ aīa. Qui irrogauerit
maculā cuilibz ciuiū suoꝝ: sic̄ fec̄: sic fiet
ei. Fracturā ꝓ fractura. oculū ꝓ oclo. dē
tem ꝓ dente restituet. Qualē inflixerit
maculā. talē sustinere coget̄. Qui ꝑcus
serit iumētū. reddat aliud. Qui ꝑcusse
rit hoīem. puniet̄. Equū iudiciū sit int̄
vos. siue ꝑegrinꝰ siue ciuis peccauerit:
q̄z ego suz dn̄s deꝰ vr̄. Locutusq̄ ē moy
ses ad filios isrl̄. ⁊ eduxerūt eū qui blas
phemauerat extra castra: ac lapidib̄ op
presserūt. Feceruntq̄ filij israel sicut p̄
ceperat dn̄s moysi.

XXV

Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen in
mōte sinai dicēs: Loq̄re filijs is
rael. ⁊ dices ad eos: Qn̄ īgressi
fuerit̄ terrā quā ego dabo vob̄: sabbati
cetis sabbatum dn̄o. Sex annis seres
agrum tuuz. et sex annis putabis vine
am tuaz: colligesq̄ fructus eiꝰ. Septio
aūt āno sabbatū erit t̄re requietiōis do
mini. Agrū nō seres. vineā nō putabis
Que spōte gignet humꝰ non metes et
vuas p̄mitiaꝝ tuaꝝ nō colliges q̄si vīde
miā. Annꝰ eī req̄etiōis t̄re ē. Sed erūt
vob̄ in cibū tibi ⁊ suo tuo. ancille ⁊ mer
cēnario tuo. ⁊ aduene q̄ ꝑegrinat̄ apud
te. Iumentis tuis ⁊ pecorib̄ oīa q̄ na
scūt̄ p̄bebūt cibū. Nūerab̄ q̄z tibi septez
hebdomadas ānoꝝ. i. septies septē. q̄ sil̄
faciūt q̄dragintanouē. ⁊ clāges buccina
mēse septimo decima die mēsis ꝓpitia
tionis tp̄e in vniūsa t̄ra vr̄a. Sctīfica
bisq̄ ānū q̄nq̄gesimū. ⁊ vocab̄ remissio
nē cūctis hītatorib̄ t̄re tue. Ipe est enī
iubileꝰ. Reūtet̄ hō ad possessionē suā. et
vnusquisq̄ rediet ad familiā p̄stinā. q̄z
iubileus ē ⁊ q̄nq̄gesimꝰ ānꝰ. Nō seretis
atz metet̄. spōte in agro nascētia. ⁊ p̄mi
tias vindemie nō colliget̄: ob sctīficatō
nē iubilei: sed statim ablata comedetis.
Anno iubilei rediēt omnes ad possessio
nes suas. Quādo vendes quippiam ci
ui tuo vel emes ab eo. ne contristes fra
trem tuum: sed iuxta numerū annoruz
iubilei emes ab eo. ⁊ iuxta supputatiōez
frugum vendet tibi. Quanto plus an
ni remanserint post iubileum. tāto cre
scet et precium: quanto minus tempo
ris numeraueris. tanto minoris ⁊ emp
tio constabit. Tempus enim frugum
vēdet tibi. Nolite affligere contribules

vr̄os: sed timeat vnusq̄sq; deū suuz: qꝛ
ego dn̄s deus vester. Facite p̄cepta mea
⁊ iudicia custodite. ⁊ implete ea vt habi
tare possitis in terra absq; vllo pauore.
⁊ gignat vob̄ humus fructus suos q̄bꝫ
vescamī vsq; ad saturitatē: nullius īpe/
tum formidātes: Q; si dixeritis quid co
medem⁹ anno septimo si nō seuerim⁹
neq; collegerim⁹ fruges nr̄as: dabo bn̄/
dictiōem meā vobis anno sexto. ⁊ faciet
fructus triū annoꝝ: seretisq; anno octa
uo ⁊ comedetis veteres fruges vsq; ad
nonū annū. donec noua nascant̄ edetis
vetera. Terra q̄z nō vendet̄ in ꝑpetuum
quia mea est. ⁊ vos aduene ⁊ coloni mei
estis. Cūn̄ cūcta regio possessiōis vr̄e sub
redemptionis ꝯditiōe vendet̄. Si atte
nuat⁹ frater tuus vēdiderit possessiūcu
lam suā ⁊ voluerit ꝓpinquus eius: pōt
redimere qd̄ ille vēdiderat. Sinaūt nō
habuerit ꝓximū. ⁊ ip̄e preciū ad redimē
dum potuerit inuenire: cōputabuntur
fruct⁹ ex eo tp̄e q̄ vēdidit. ⁊ qd̄ reliquuz
est. reddz emptori sicq; recipiet possessio
nē suā. Q; si nō inuenerit man⁹ eius vt
reddat preciū: hēbit emptor qd̄ emerat
vsq; ad annū iubileū. In ip̄o eī oīs ven
ditio redibit ad dn̄m ⁊ ad possessorē p̄sti
nū. Qui vēdiderit domū ītra vrbis mu
ros: hēbit lnīam redimēdi donec vnus
impleat̄ annus. Si nō redemerit ⁊ an/
ni circulus fuerit euolut⁹. emptor possi
debit eā ⁊ posteri eius in ꝑpetuū. ⁊ redi/
mi nō poterit etiā in iubileo. Sinautē
in villa fuerit domus q̄ muros nō hēt:
agroꝝ iure vendet̄. Si ante redēpta nō
fuerit: in iubileo reūtet̄ ad dn̄m suum:
Edes leuitarū q̄ in vrbibꝫ sunt: semper
p̄nt redimi. Si redempte non fuerint.
in iubileo reūtent̄ ad dominos: qꝛ dom⁹
vrbiū leuitarū ꝓ possessiōibꝫ sunt int̄ fi/
lios isrl̄. Suburbana aūt eoꝝ nō vene/
ant: qꝛ possessio sempit̄na ē. Si attenua
tus fuerit frater tuus ⁊ īfirm⁹ manu. ⁊
suscep̄is eū q̄si aduenā ⁊ ꝑegrinū ⁊ vixe
rit tecū: ne accipias vsuras ab eo. nec ā/
plius q̄z dedisti. Time deū tuū vt viue/
re possit frater tuus apud te. Pecuniaz
tuā nō dabis ei ad vsurā. ⁊ frugum sup̄
abūdantiā nō exiges. Ego dn̄s deus vr̄
qui eduxi vos de terra egypti: vt darem
vobis terrā chanaan ⁊ essem vester de⁹.
Si paup̄tate cōpulsus vendiderit se ti
bi frater tuus: non eū opprimes serui/
tute famuloꝝ: sed q̄si mercennarius et
colonus erit: Usq; ad annū iubileū ope
rabit̄ apd̄ te. ⁊ postea egredie t̄ cū liberis
suis. ⁊ reuertet̄ ad cognatiōem ⁊ ad pos/
sessiōem patrū suoꝝ. Mei enī s̄ui sunt.
⁊ ego eduxi eos de terra egypti: Non ve/
neāt ꝯditione s̄uoꝝ. Ne affligas eum ꝑ
potētiam. sed metuito deū tuum. Ser
uus ⁊ ancilla sint vobis de nationibꝫ q̄
in circūitu vr̄o sunt. ⁊ de aduenis qui
peregrinātur apud vos vel qui ex his na
ti fuerint in t̄ra vr̄a. Hos hēbitis famu
los. ⁊ hereditario iure transmittetis ad
posteros. ac possidebitis in eternū. Fra
tres aūt vr̄os filios isrl̄: ne opprimatis
ꝑ potētiā. Si inualuerit apud vos ma/
nus aduene atz peregrini. ⁊ attenuatus
frater tuus vendiderit se ei: aut cuiq̄z de
stirpe eius. post venditiōem potest redi/
mi. Qui voluerit ex fratribꝫ suis redi/
met eū. ⁊ patruus ⁊ patruel̄ ⁊ ꝯsangui/
neus ⁊ affinis. Sinautē ⁊ ipse potuerit
redimz se: supputatis dumtaxat annis
a tp̄e venditionis sue vsq; in annū iubi
leū. ⁊ pecunia q̄ venditus fuerat iuxta ā/
noꝝ numerū. ⁊ ratione mercēnarij sup/
putata. Si plures fuerint āni q̄ rema/
nent vsq; ad iubileū s̄m hos reddet ⁊ p̄/
ciū. si pauci. ponet rationē cū eo iuxta ā/
noꝝ nūeꝝ. ⁊ reddet emptori qd̄ reliquū
est ānoꝝ quibꝫ āte s̄uiuit mercedibꝫ im/
putatis. Nō affliget eū violēter in ꝯspe
ctu tuo. Q; si ꝑ hec redimi non potuerit
anno iubileo egredie t̄ cum liberis suis
Mei enī sunt serui filij isrl̄. q̄s eduxi de
terra egypti.

XXVI

Ego dn̄s de⁹ vr̄. Nō facietis vo/
bis idolū ⁊ sculptile nec titulos
eriget̄, nec īsignē lapidē ponet̄,
in terra vestra vt adoretis eū. Ego eniz
sum dn̄s deus vester. Custodite sabba/
ta mea. ⁊ pauete ad sanctuarium meuz

Ego dñs. Si in preceptis meis ambu
laueritis ⁊ mãdata mea custodieritis ⁊
feceritis ea: dabo vob pluuias tempib
suis: ⁊ terra gignet germẽ suũ. ⁊ pomis
arbores replebũtur. Apprehẽdet messiũ
tritura vindemiã. ⁊ vindemia occupa
bit sementẽ. ⁊ comedetis panẽ vsq in
saturitate. ⁊ absq pauore habitabitis i
terra vra. Dabo pacem in finib vestris
dormietis. ⁊ nõ erit qui exterreat. Auferã
malas bestias. ⁊ gladius nõ trãsibit ter
minos vros. Persequemini inimicos
vros. ⁊ corruẽt coram vob. Persequẽt̃ qn
q de vris centũ alienos. ⁊ centũ de vob
decẽ milia. Cadẽt inimici vri gladio in
conspectu vro. Respiciã vos ⁊ crescere
faciã mltiplicabimini. ⁊ firmabo pactuz
meum vobiscuz. Comedetis vetustissi
ma veterũ ⁊ vetera nouis supuenienti
bus proijcietis. Ponam tabernaculuz
meũ in medio vestri. ⁊ non abijciet vos
aĩa mea. Ambulabo inter vos. ⁊ ero de⁹
vester. vosq eritis pplus meus. Ego do
min⁹ deus vester qui eduxi vos de terra
egyptioz ne seruiretis eis. ⁊ qui cõfregi ca
tenas ceruicũ vrazt vt incederetis erecti.
Q si nõ audieritis me. nec feceritis oĩa
mãdata mea. sed spreueritis leges me
as. ⁊ iudicia mea detẽpseritis vt nõ facia
tis ea q a me cõstituta sunt: ⁊ ad irritũ p
ducatis pactũ meũ: ego hoc facã vob
Visitabo vos velociter in egestate ⁊ ar
dore. qui cõficiat oculos vestros. ⁊ consu
mat aĩas vras. Frustra seretis semen
tem. q ab hostib devorabitur. Ponã fa
ciem meã contra vos. ⁊ corruetis coram ho
stib vris. ⁊ subijciemini his qui odert
vos. Fugietis nemine persequẽte. Sin
aũt nec sic obedieritis mihi. addam cor
reptiões vestras septuplũ propter peccata
vra. ⁊ superbiã duritie vre. Dabo q
vobis celũ desup sicut ferrũ: ⁊ terrã ene
am. Consumet incassuz labor vester. nõ
proferet terra germen: nec arbores poma
prebebunt. Si ambulaueritis ex aduso
mihi: nec volueritis audire me: addam
plagas vestras vsq in septuplum propter
peccata vra. Emittãq in vos bestias agri
que deuorãt vos ⁊ pecora vra. ⁊ ad pau
citatem cuncta redigant: deserteq fient
vie vre. Q si nec sic volueritis recipe di
sciplinã. sed ambulaueritis ex aduso mi
hi: ego q̃q contra vos aduersus incedã. ⁊ p
cutiã vos septies propter pctã vra. indu
camq super vos gladium vltoremq fede
ris mei. Cumq profugeritis in vrbes. mit
tã pestilentiam in medio vestri. ⁊ trade
mini in manib hostiuz postq confregero
baculum panis vestri. ita vt decẽ mulie
res in vno clibano coquãt panes ⁊ red
dãt eas ad pondus ⁊ comedetis ⁊ nõ sa
turabimini. Sinautem nec per hec au
dieritis me: sed ambulaueritis contra me
⁊ ego incedã aduersus vos in furore cõ
trario: ⁊ corripiam vos septem plagis
propter pctã vestra: ita vt comedatis car
nes filioz vroz ⁊ filiarum vestrarũ. De
struã excelsa vra: ⁊ simulacra confringam
Cadetis int̃ ruinas idoloz vroz. ⁊ abo
minabit̃ vos aĩa mea intãtuz vt vrbes
vras redigã in solitudinẽ. ⁊ deserta faci
am scũaria vra. nec recipiã vltra odorẽ
suauissimũ. dispergãq terrã vram. ⁊ stu
pebũt sup ea inimici vri cũ hitatores il
lius fuerint. Vos aũt dispgã in gẽtes.
⁊ euaginabo post vos gladiũ: eritq terra
vestra deserta. ⁊ ciuitates vestre dirute.
Tunc placebunt terre sabbata sua cun
ctis diebus solitudinis sue. Quando
fueritis in terra hostili: sabbatizabit ⁊ re
q̃escet i sabbatis solitudis sue: eo q nõ
requieuerit in sabbatis vris. qñ habita
batis in ea. Et qui de vob remanserint
dabo pauorẽ in cordib eoz in regiõib
hostiũ. Terrebit eos sonitus folij volã
tis. ⁊ ita fugient q̃si gladiũ. Cadent nul
lo sequente: ⁊ corruẽt singuli super fra
tres suos quasi bella fugientes. Nemo
vim inimicis audebit resistere. Peribi
tis inter gentes. ⁊ hostilis vos terra dsu
met: Q si ⁊ de his aliq remãserit: tabe
scẽt in iniq̃tatib suis in tra ĩmicoz suoz
⁊ ppt̃ pctã patrũ suoz ⁊ sua affligẽt̃ vo
nec confiteãt iniq̃tates suas ⁊ maioz suoz
q̃b ꝓuaricati sũt i me. ⁊ ãbulauerit er ad
uerso mihi. Ambulabo igit̃ ⁊ ego ꝓ eos

⁊ inducā illos in terrā hostilē. donec eru
bescat icircūcisa mēs eoꝝ. Tūc orabūt ꝓ
ipietatib⁹ suis. ⁊ recordabor federis mei
qđ pepigi cū iacob ⁊ ysaac ⁊ abraā. t're q̄z
memor ero: q̄ cū relicta fuerit ab eis. cō
placebit sibi in sabbatis suis: patiēs so
litudinē ꝓpter illos. Ipsi vo rogabunt
ꝓ pctis suis: eo q̄ abiecerīt iudicia mea
⁊ leges meas despexerint. Attñ etiā cuz
essent in terra hostili. nō penitus abieci
eos: neq̄z sic despexi vt ꝯsumerent̄. ⁊ irri
tū facerē pactū meū cum eis. Ego eniz
sum dñs deus eoꝝ. ⁊ recordabor federis
mei pristini: qñ eduxi eos đ terra egypti
in ꝯspectu gentiū vt essem deus eorum
Ego dñs deus. Hec sunt iudicia atq̄z p̄
cepta ⁊ leges q̄s dedit dñs inter se ⁊ int̄
filios isrl̄ in mōte sinai ꝑ manū moysi.

XXVII

Locutusq̄z est dñs
ad moysen dicēs: Loq̄re filijs is
rael ⁊ dices ad eos: Hō qui vo
tū fecerit ⁊ spopōderit deo aīaz suā: sub
estimatiōe dabit p̄ciū. Si fuerit mascu
lus a vicesimo āno vsq̄z ad sexagesimū
ānū. dabit q̄nq̄ginta siclos argēti ad mē
surā sanctuarij: si mulier. trigīta. A qui
to aūt āno vsq̄z ad vicesimū. masculus
dabit viginti siclos: femina decem. Ab
vno mēse vsq̄z ad ānū q̄ntū: ꝓ masculo
dabunt̄ q̄nq̄z sicli. ꝓ femina tres. Sexa
genari⁹ ⁊ vltra masculus dabit q̄ndeciz
siclos: femīa decē. Si paup̄ fuerit ⁊ esti
matiōem reddere nō valebit: stabit corā
sacerdote. ⁊ q̄ntū ille estimauerit ⁊ vide
rit eū posse reddere tm̄ dabit. Aīal autē
qđ īmolari potest dño siq̄s vouerit. scm̄
erit ⁊ mutari nō poterit. i. nec meli⁹ ma
lo nec peius bono. Q̄ si mutauerit. ⁊ ip
sum qđ mutatū est. ⁊ illud ꝓ q̄ mutatū
est ꝯsec̄tum erit dño. Aīal immūdū qđ
immolari dño nō pōt si q̄s vouerit ad
ducet̄ añ sacerdotē. qui diiudicās vtrū
bonū an malū sit. statuet p̄ciuz. Q̄ si da
re volueritis qui offert. addet sup̄ esti
matiōez q̄ntā ꝑtē. Hō si vouerit domuz
suā ⁊ scīficauerit dño: ꝯsiderabit eā sac̄
dos vtꝝ bona an mala sit. ⁊ iuxta p̄cium
qđ ab eo fuerit ꝯstitutū venundabitur:
Si aūt ille qui vouerat voluerit redi
mere eā. dabit q̄ntā ꝑtē estimatiōis sup̄
⁊ hēbit domū: Q̄ si agꝝ possessionis sue
vouerit ⁊ ꝯsec̄uerit dño. iuxta mēsurā se
mētz estimabit̄ preciū. Si triginta mo
dijs hordei serit̄ t'ra. q̄nq̄gīta siclis venū
det̄ argēti. Si statī ab āno incipiētis iu
bilei vouerit agrū: q̄nto valere pōt. tan
to estimabit̄. Sin autē post aliq̄ntuluz
tp̄is: supputabit sacerdos pecuniā iuxta
annoꝝ qui reliqui sunt nūeꝝ vsq̄z ad iu
bileū. ⁊ detrahet̄ ex precio. Q̄ si voluerit
redimere agꝝ ille q̄ vouerat. addet q̄ntā
ꝑtez estimate pecunie ⁊ possidebit eam:
Sin autē noluerit redimere. sed alteri
cuilibet fuerit venūdat⁹. vltra eū qui vo
uerat redimere nō poterit. q̄z cum iubi
lei venerit dies: scīficat⁹ erit dño. ⁊ pos
sessio ꝯsecrata ad ius ꝑtinet sacerdotuz
Si ager emptus est ⁊ nō de possessione
maioꝝ sanctificatus fuerit dño: suppu
tabit sacerdos iuxta annoꝝ numeꝝ vsq̄z
ad iubileū preciū. ⁊ dabit ille qui voue
rat eum dño. In iubileo aūt reūtet̄ ad
priorē dñm qui vendiderat eum ⁊ hūe
rat in sortē possessiōis sue. Omnis esti
matio siclo sanctuarij ponderabit̄. Si
clus viginti obolos habet. Primogeni
ta q̄ ad deuz ꝑtinēt nemo sanctificare po
terit ⁊ vouere. Siue bos siue ouis fue
rit: dñi sunt. Q̄ si immūdū est aīal redi
met qui obtulit iuxta estimationē suaz.
⁊ addet q̄ntā ꝑtē p̄cij. Si redimere no
luerit vēdet̄ alteri. q̄ntūcūq̄z fuerit ante
estīatū. Oē qđ dño ꝯsec̄tur siue hō fue
rit siue aīal siue ager. nō veniet nec redi
mi potit. Quicq̄d semel fuerit ꝯsec̄tum
scm̄ scōꝝ erit dño. Et oīs ꝯsec̄tio q̄ offer
tur ab hoīe nō redimet̄. sz morte morietur
Oēs decime t're siue de pomis arboꝝ si
ue de frugib⁹ dñi sunt. ⁊ illi scīficantur.
Si q̄s aūt voluerit redimere decimas
suas addet q̄ntā ꝑtē eaꝝ. Oīm decimaꝝ
bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̄ sub pastoris v̄ga
trāseūt: q̄cq̄d decimuz venerit scīficabit̄
dño nō eliget̄ nec bonū nec malū nec al
tero cōmutabit̄. Siq̄s mutauerit. ⁊ qđ
mutatū ē. ⁊ ꝓ q̄ mutatū ē scīficabit̄ dño

lia quingenti q̄nq̄ginta. Leuite autē nō
sunt numerati int filios isrl'. Sic enim
p̄cepat dn̄s moysi. Fecerūtq; filij isrl' iu
xta oīa que mādauerat dn̄s. Castrame-
tati sunt ꝑ turmas suas. ⁊ profecti per
familias ac domos patꝝ suoꝝ. III

HE sunt generatiōes aarō ⁊ moy
si in die q̄ locut⁹ est dn̄s ad moy
sen in mōte sinai. ⁊ h̄ noīa filio-
rū aarō. Primogenitus eius nadab: de
inde abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar. Hec no-
mina filioꝝ aaron sacerdotuꝫ qui vncti
sunt. ⁊ q̄rū replete ⁊ ꝯsecr̄te man⁹ vt sac̄-
dotio fungerent̄. Mortui sunt eniꝫ na-
dab ⁊ abiu cum offerēt ignē alienuꝫ in
cōspectu dn̄i: in deſto sinai absq; liberis
functiq; sunt sacerdotio eleaçar ⁊ ytha-
mar corā aarō p̄re suo. Locutusq; ē dn̄s
ad moysen dicens: Applica tribū leui. ⁊
fac stare in ꝯspectu aarō sac̄dotis vt mi-
nistrent ei ⁊ excubent ⁊ obseruent quic-
quid ad cultum pertinet multitudinis
corā tabernaculo testimonij ⁊ custodiāt
vasa tab̄naculi. ſuiētes in mīsterio eius
Dabisq; dono leuitas aaron ⁊ filijs ei⁹
quib⁹ traditi sunt a filijs isrl'. Aarō aūt
⁊ filios eius ꝯstitues sup̄ cultū sacerdo
tij. Externus qui ad ministrādū accesse
rit. morieť. Locutusq; est dn̄s ad moy-
sen dicēs: Ego tuli leuitas a filijs israel
pro oī primogenito qui ap̄it vuluā in fi
lijs isrl'. erūtq; leuite mei. Meū est eniꝫ
oē primogenitū. Ex q̄ ꝑcussi p̄mogeni-
tos in t̄ra egypti: scīficaui mihi quicq̄d
p̄mū nascit̄ in isrl'. Ab hoīe vsq; ad pec⁹
mei sunt. Ego dn̄s. Locutusq; est dn̄s
ad moysen in deserto sinai dicens: Nu-
mera filios leui ꝑ domos patrū suoꝝ ⁊
familias. oēm masculū ab vno mense ⁊
sup̄. Numerauit moyses vt p̄cepat dn̄s
⁊ inuēti sunt filij leui ꝑ noīa sua: gerson
⁊ caath ⁊ merari. Filij gerson: lebni ⁊ se-
mei. Filij caath: amram ⁊ iessaar. hebrō
⁊ oçiel. Filij merari: mooli ⁊ musi. De
gerson fuere familie due: lebnitica ⁊ se-
meitica. q̄rum nūerat⁹ est ꝓpl'us sexus
masculini ab vno mense ⁊ sup̄: septem
milia quingenti. Hi post tabernaculuꝫ
metabunt̄ ad occidētē sub p̄ncipe helia-
saph filio iahel. ⁊ habebūt excubias ī ta-
bernaculo federis: ip̄m tabernaculuꝫ et
op̄imētū eius. tentoriū q̄d trahit̄ ante
fores tecti federis ⁊ cortinas atrij. tēto-
riū q̄ꝫ q̄d appendit̄ in introitu atrij tab̄-
naculi. ⁊ quicquid ad ritū altaris ꝑtinꝫ:
funes tabernaculi ⁊ oīa vtēsilia ei⁹. Cog̃-
tio caath hēbit ꝓpl'os amramitas ⁊ ies-
saaritas et hebronitas ⁊ oçielitas. He
sunt familie caathitarū. recēsite ꝑ noīa
sua oēs generis masculini ab vno men
se ⁊ sup̄ octo milia sexcenti: Habebūt ex
cubias sancturij ⁊ castrametabūtur ad
meridianā plagā. Princepsq; eorū erit
helisaphā filius oçiel ⁊ custodiāt arcam
mēsamq; ⁊ cādelabꝝ altaria ⁊ vasa san-
ctuarij in quib⁹ ministrat̄ ⁊ velū. cūctā-
q; huiuscemodi supellectilē. Princeps
aūt principū leuitarū: eleaçar filius aa-
ron sacerdotis erit sup̄ excubitores cu-
stodie sanctuarij. At vero d̄ merari erūt
ꝓpl'i moolite ⁊ musite. recēsiti per noīa
sua oēs generis masculini ab vno men
se ⁊ sup̄ sex milia ducēti. Princeps eoꝝ
suriel filius abiael in plaga septētriona
li castrametabūt̄. Erūt sub custodia eoꝝ
tabule tabernaculi ⁊ vectes ⁊ colūne ac
bases earū. ⁊ oīa q̄ ad cultū huiuscemōi
ꝑtinēt: colūneq; atrij ꝑ circūitū cū basi-
bus suis: ⁊ paxilli cū funib⁹: Castrame-
tabūtur ante tabernaculuꝫ federis. i. ad
orientalē plagā. moyses ⁊ aarō cuꝫ filijs
suis. hn̄tes custodiā scūarij ī medio filio
rū israel. Quisquis alien⁹ accesserit: mo
rieť. Oēs leuite q̄s nūerauerūt moyses
⁊ aaron iuxta p̄ceptū dn̄i ꝑ familias su-
as in genere masculino a mense vno et
sup̄. fuerūt vigintiduo milia. Et ait do
min⁹ ad moysen. Nūera primogenitos
sexus masculini de filijs isrl' ab vno mē
se ⁊ sup̄. ⁊ hēbis summaꝫ eoꝝ. Tollesq;
leuitas mihi ꝓ oī primogenito filioruꝫ
isrl'. Ego sum dn̄s. Et pecora eoꝝ ꝓ vni
uersis primogenitis pecoꝝ filioꝝ israel.
Recēsuit moyses sic̄ p̄cepat dn̄s primo
genitos filioꝝ isrl'. ⁊ fuerūt masculi per
noīa sua a mense vno ⁊ sup̄. vigintiduo

ꝛ non redimetur. Hec sunt precepta q̄ mandauit dominus moysi ad filios isrl̄ in monte sinai.

Explicit liber Leuiticus. Incipit vaiedabber.id est.liber Numeri.Capm. I

Locutusqz ē dñs mnus ad moysen in deserto sinai in tabnaclo federis pma die mēsis secūdi anno alto egressionis eoꝝ ex egypto dicens: Tollite summā vniuse ꝯgregationis filioꝝ israel p cognatiōes ꝛ domos suas.ꝛ noia singuloꝝ.quicquid sexus est masculini a vicesimo anno ꝛ supꝫ.oim viroꝝ fortiū ex israel:ꝛ numerabitis eas p turmas suas tu ꝛ aaron: erūtq; vobiscū principes tribuū ac domoꝝ in cognationibꝫ suis: q̄ꝝ ista sunt noia. De tribu ruben:elysur filius sedeur. De tribu symeon: salamihel filius surisaddai. De tribu iuda :naason filꝰ aminadab. De tribu ysachar: nathanael filius suar. De tribu çabulō eliab filꝰ helō .Filioꝝ autē ioseph de tribu ephraiz.elisama filꝰ ammiud. De tribu manasse:gamalihel filius phadassur De tribu beniamin:abidan filꝰ gedeonis. De tribu dan:abiezer filꝰ amisaddai. De tribu aser: phegiel filꝰ ochran. De tribu gad :heliasaph filꝰ duel . De tribu neptalim:ahira filꝰ enan. Hi nobilissimi principes multitudis p tribꝫ ꝛ cognatiōes suas ꝛ capita exercitus isrl̄ q̄s tulerūt moyses ꝛ aaron cū oi vulgi multitudie.ꝛ ꝯgregauerunt primo die mēsis secūdi recensentes eos p cognatōnes ꝛ domos ac familias.ꝛ capita ꝛ nomina singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ supꝫ: sicut precepat dñs moysi. Numeratiqz sunt in deserto sinai de ruben primogenito israelis p generationes ꝛ familias ac domos suas ꝛ noia capitū singuloꝝ oē qd̄ sexus est masculini a vicesimo anno ꝛ supꝫ pcedētiū ad bellū :q̄dragītasex milia quigenti. De filijs symeon per generationes ꝛ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sunt p noia ꝛ capita singuloꝝ.omne qd̄ sexus est masculini a vicesimo anno ꝛ supꝫ pcedentiū ad bellū:quinq̄gintanouez milia trecenti. De filijs gad p generatiōes ꝛ familias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sunt p nomia singuloꝝ a vigīti annis ꝛ supꝫ oēs qui ad bella pcederāt:q̄dragintaq̄n qz milia sexcēti quinq̄ginta. De filijs iuda p generationes ꝛ familias ac domos cognationū suaꝝ p noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ supꝫ oēs qui poterāt ad bella pcedere.recēsiti sunt : septuagintaq̄tuoꝝ milia sexcēti. De filijs ysachar per generationes ꝛ familias ac domos cognationū suarū p noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ supꝫ oēs qui ad bella pcederent.recēsiti sunt quinquagintaq̄ttuoꝝ milia q̄dringenti. De filijs çabulon per generataones ꝛ familias ac domos cognationū suarū:recēsiti sunt p noia singloꝝ a vicesimo āno ꝛ supꝫ oēs qui poterāt ad bella pcedere:quinq̄gintaseptem milia q̄dringenti. De filijs ioseph filiorū ephraī p generationes ꝛ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sunt p noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ supꝫ. oēs qui poterāt ad bella pcedere:q̄dragīta milia quingenti. Porro filioꝝz manasse per generationes ꝛ familias ac domos cognationuz suarū :recensiti sunt per noia singuloꝝ a viginti annis ꝛ supꝫ oēs qui poterant ad bella pcedere:trigītaduo milia ducēti. De filijs beniamin per generationes ꝛ familias ac domos cognationū suarū .recensiti sunt noibus singuloꝝ a vicesimo āno ꝛ supꝫ.omnes qui poterāt ad bella pcedere:trigintaq̄nqz milia q̄dringenti. De filijs dan p generatiōes ꝛ familias ac domos cognationum suarū.recēsiti sunt noibꝫ singulorū a vicesimo anno ꝛ supꝫ.oēs qui poterāt ad bella pcedere: sexagītaduo milia septingenti. De filijs aser p generationes ꝛ familias ac domos cognationum suarū recēsiti sunt p noia singuloꝝ a vicesimo anno ꝛ supꝫ.oēs qui poterant ad bella procedere:q̄draginta milia ꝛ mille quigēti. De filijs neptalim p gñatiōes

⁊ familias ac domos cognationū suarū recēsiti sunt noīb⁹ singulor̄ a vicesimo anno ⁊ sup̄. oēs qui poterāt ad bella ꝓcedere: quinq̄gītatria milia q̄dringēti. Hi sunt q̄s nūerauerūt moyses ⁊ aaron ⁊ duodeciz p̄ncipes isrl̄. singl̄os ꝑ domos cognationū suar̄. Fuerūtq̄ oēs filij isrl̄ ꝑ domos ⁊ familias suas a vicesimo anno ⁊ sup̄ qui poterāt ad bella procedere: sexcēta tria milia virorū q̄ngēti q̄nq̄ginta. Leuite aūt in tribub⁹ familiarū suarū nō sunt nūerati cū eis. Locutusq̄ est dn̄s ad moysen dicēs: Tribuz leui noli nūerare: neq̄ pones sūmā eor̄ cuz filijs isrl̄: sz ꝯstitues eos sup̄ tab̄naculū testimonij ⁊ cūcta vasa eius. ⁊ quicq̄d ad cerimonias ꝑtinet. Ipi portabunt tab̄naculū ⁊ oīa vtēsilia eius. ⁊ erūt in mīsterio ac ꝑ gyrū tab̄naculi metabunt̄. Cuz ꝓficiscēdū fuerit deponēt leuite tabernaculū. cuz castrametāda erigēt. Quisq̄s ext̄nor̄ accesserit occidet̄. Metabunt̄ āt castra filij isrl̄. vnusquisq̄ ꝑ turmas et cuneos atq̄ exercitū suuz. Porro leuite ꝑ gyrū tab̄naculi figēt tētoria. ne fiat indignatio sup̄ mlt̄itudinē filior̄ isrl̄. et excubabūt in custodijs tab̄naculi testimonij. Fecerunt g̊ filij israel iuxta oīa q̄ preceperat dn̄s moysi.

II

Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen et aarō dicēs: Sīgl̄i ꝑ turmas sig̃ atq̄ vexilla ⁊ domos cog̃tionuz suarū castrametabunt̄ filij isrl̄. ꝑ gyruz tabernaculi federis. Ad oriētem iudas figet tētoria ꝑ turmas exercit⁹ sui: erit q̄ princeps filior̄ eius naason fili⁹ aminadab. ⁊ oīs de stirpe eius sūma pugnātiū septuagītaq̄ttuor milia sexcēti. Iuxta eū castrametati sunt de tribu ysachar. q̄rū p̄nceps fuit nathanael fili⁹ suar ⁊ oīs numer⁹ pugnator̄ eius quinq̄gintaq̄ttuor milia q̄dringenti. In tribu çabulō p̄nceps fuit heliab filius helō: omnisq̄ de stirpe eius exercit⁹ pugnatoruz quinq̄ginta septem milia q̄dringenti. Uniūsi qui in castris iude annumerati sunt. fuerūt centū octogintasex milia q̄dringenti ⁊ ꝑ turmas suas primi egredient̄. In castris filioruz ruben ad meridianā plagā erit p̄nceps elysur filius sedeur. ⁊ cūctus exercitus pugnator̄ eius qui nūerati sunt q̄dragintasex milia q̄ngenti. Iuxta eū castrametati sunt de tribu symeō. q̄r̄ p̄nceps fuit salamihel filius surisaddai. ⁊ cūctus exercit⁹ pug̃tor̄ eius qui numerati sunt q̄nq̄gintanouē milia trecēti. In tribu gad p̄nceps fuit heliasaph filius duel. ⁊ cunctus exercit⁹ pugnator̄ eius qui nūerati sunt q̄dragintaq̄nq̄ milia sexcēti quinquaginta. Oēs qui recēsiti sunt in castris rubē cētū q̄nq̄ginta milia ⁊ mille q̄dringēti q̄nq̄ginta: ꝑ turmas suas in secūdo loco ꝓficiscēt̄. Leuabit̄ aūt tab̄naculū testimonij ꝑ officia leuitarum ⁊ turmas eoruz. Quō erigēt̄. ita ⁊ deponēt̄. Singuli ꝑ loca ⁊ ordines suos ꝓficiscent̄. Ad occidentalē plagā erūt castra filior̄ ephraiz: q̄rū p̄nceps fuit helisama filius āmiud Cūctus exercitus pugnator̄ ei⁹ qui numerati sunt: q̄dragīta milia quingenti. Et cū eis trib⁹ filior̄ manasse. q̄r̄ princeps fuit gamaliel fili⁹ phadassur: cūct⁹q̄ exercit⁹ pug̃tor̄ ei⁹ qui nūerati sunt trigītaduo milia ducēti. In tribu filiorū beniamī p̄nceps fuit abidan, fili⁹ gedeonis. ⁊ cūctus exercit⁹ pug̃tor̄ ei⁹ qui recēsiti sunt. trigintaq̄nq̄ milia q̄dringēti. Oēs q̄ nūerati suut ī castr̄ ephraim cētūocto milia cētuz ꝑ turmas suas tertij ꝓficiscēt̄. Ad aq̄lonis ꝑtē castrametati sunt filij dan. q̄r̄ p̄nceps fuit abieçer fili⁹ amisaddai. Cūct⁹ exercit⁹ pug̃tor̄ ei⁹ qui nūerati sunt. sexagnitaduo milia septīgēti. Iuxta eū fixere tētoria de tribu aser: q̄r̄ p̄nceps fuit phegiel filius ochran. Cūct⁹ exercit⁹ pug̃tor̄ eius qui nūerati sunt q̄dragīta milia ⁊ mille q̄ngēti. De tribu filior̄ neptalī p̄nceps fuit ahira fili⁹ enan. Cūct⁹ exercit⁹ pug̃tor̄ eius q̄nq̄gintatria milia q̄dringēti. Oēs qui nūerati sunt ī castris dan. fuerūt centū quinq̄gintaseptem milia sexcēti. ⁊ nouissim ꝓficiscent̄. Hic nūerus filior̄ israel ꝑ domos cognationū suarū ⁊ turmas diuisi exercit⁹: sexcēta tria mi-

milia ducēti septuagītatres Locutusq̄ est dn̄s ad moysen dicēs: Tolle leuitas ꝓ prīogenitis filioꝝ isrl'. ⁊ pecora leuitaꝝ ꝓ pecoribꝫ eoꝝ. eruntq̄ leuite mei. Ego sum dn̄s. In p̄cio aūt ducentoꝝ septuagintatriū qui excedūt numerū leuitaꝝ de primogenitis filioꝝ isrl'. accipies q̄nq̄ siclos ꝑ singula capita: ad mensuraꝫ sanctuarij. Siclus habet viginti obolos. Dabisq̄ pecuniā aarō ⁊ filijs eiꝰ: p̄ciū eorū qui sup̄ sunt. Tulit igit̄ moyses pecuniā eoꝝ qui fuerāt ampliꝰ. ⁊ q̄s redemerat a leuitis ꝓ primogenitis filiorū isrl': mille trecētoꝝ sexagītaq̄nq̄ siclorꝝ iuxta pōdus scūarij. ⁊ dedit eā aarō ⁊ filijs eiꝰ iuxta v̄bū q̄d p̄cepat sibi dn̄s

Locutusq̄ est dn̄s ad moysen ⁊ aarō dicēs: Tolle summā filioꝝ caath d̄ medio leuitarū ꝑ domos ⁊ familias suas a tricesimo āno ⁊ sup̄ vsq̄ ad quinq̄gesimū annuꝫ: oīm qui ingrediunt̄ vt stēt ⁊ ministrēt in tabernaculo feder'. Hic est cultꝰ filiorū caath. Tabernacl'm feder' ⁊ scm̄ scōꝝ ingredient̄ aarō ⁊ filij eiꝰ q̄n mouenda sunt castra. ⁊ deponēt velū q̄d pendet añ fores īuoluētq̄ eo arcā testimonij ⁊ operiēt rursum velamīe hyacinthinarū pelliū: extēdentq̄ desup̄ palliū totū hyacinthinū ⁊ inducēt vectes. Mensam q̄ꝫ ꝓpositionis inuoluēt hyacinthino pallio ⁊ ponēt cum eo thuribula ⁊ mortariola cyathos ⁊ crateras ad liba fundēda. Panes sp̄ in ea erūt. Extēdentq̄ desup̄ palliū coccineū q̄d rursum opiēt velamēto hyacinthinarū pelliū. ⁊ inducēt vectes. Sumēt ⁊ palliū hyacinthinū q̄ opient cādelabrū cū lucernis ⁊ forcipibꝫ suis ⁊ emūctorijs ⁊ cūctis vas olei q̄ ad ꝯcīnādas lucernas nec̄ria sunt. ⁊ sup̄ omnia ponēt opimētuꝫ hyacinthinaꝝ pellium ⁊ inducēt vectes. Necnō ⁊ altare aureuꝫ inuoluēt hyacinthino vestimento. ⁊ extendent desup̄ opimētū hyacinthinarū pelliū: inducentq̄ vectes. Oīa vasa quibus ministrat̄ in scūario īuoluēt hyacīthino pallio. ⁊ extendēt desup̄ opimētū hyacinthinaꝝ pelliū inducentq̄ vectes: Sed ⁊ altare mūdabūt cinere. ⁊ inuoluēt illd̄ purpureo vestim̄to: ponētq̄ cū eo oīa vasa quibꝫ in mīsterio eiꝰ vtunt̄ id ē igniū receptacula. fuscinulas ac tridētes. vncinos ⁊ batilla. Cūcta vasa altaris opient siml' velamīe hyacinthinarū pelliū. ⁊ inducēt vectes. Cūq̄ inuoluerint aarō ⁊ filij eius scūariū ⁊ oīa vasa eius in cōmotiōe castroꝝ. tunc intrabūt filij caath vt portēt inuoluta. ⁊ non tāgent vasa scūarij ne moriantur. Ista sunt onera filioꝝ caath in tabernaculo federis sup̄ q̄s erit eleaçar filiꝰ aarō sac̄dotis: ad cuius ꝑtinet curā oleū ad ꝯcinnādas lucernas ⁊ cōpositiōis incēsuꝫ et sacrificiū q̄d sp̄ offert̄ ⁊ oleū vnctiōis et quicquid ad cultū tabernaculi pertinet oīmq̄ vasoꝝ q̄ in scūario sunt. Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen ⁊ aaron dicens. Nolite ꝑdere ppl'm caath de medio leuitaꝝ sed h̄ facite eis vt viuāt ⁊ nō moriātur si tetigerint scā scōꝝ. Aarō ⁊ filij eius intrabūt. ipsiq̄ disponent opa singuloꝝ. ⁊ diuidēt q̄d portare quis debeat. Alij nulla curiositate videāt q̄ sunt ī scūario p̄usq̄ īuoluāt̄: alioq̄n morient̄. Locutusq̄ est dn̄s ad moysen dicēs: Tolle summā etiā filioꝝ gerson ꝑ domos ac familias ⁊ cog̃tiones suas a triginta ānis et sup̄ vsq̄ ad ānos q̄nq̄ginta. Nūera oēs qui īgrediūtur ⁊ mīstrāt in tabernacl'o federis. Hoc est officiū familie gersonitaꝝ vt portēt cortinas tab̄naculi ⁊ tectū federis opimētū alid̄. ⁊ sup̄ oīa velamē hyacīthinū: tētoriūq̄ q̄d pēdet in ītroitu tab̄naculi federis cortinas atrij ⁊ veluꝫ in ītroitu q̄d est añ tab̄naculū. Oīa q̄ ad altare ꝑtinēt funiculos ⁊ vasa ministerij iubēte aarō ⁊ filijs eiꝰ portabūt filij gerson. ⁊ sciēt singuli cui d̄beāt oneri mācipari. Hic ē cultꝰ familie gersonitaꝝ in tab̄naculo feder': Erūtq̄ sub manu ythamar filij aarō sac̄dot'. Filios q̄ꝫ merari ꝑ familias ⁊ domos patꝝ suorū recēsebis a triginta annis ⁊ sup̄ vsq̄ ad annos q̄nq̄ginta: oēs qui īgrediunt̄ ad officiū mīsterij sui ⁊ cultū federis testimonij. Hec sunt onera eoꝝ. Portabūt

tabulas tabnaculi ⁊ vectes eius. colum
nas ac bases eaꝝ. colũnas q̃z atrij p cir
cũitũ cum basib⁹ ⁊ paxillis ⁊ funib⁹ su
is. Oia vasa ⁊ suppellectilẽ ad numerũ
accipiẽt. ficq̃z portabũt. Hoc est officiuz
familie merarit aꝝ ⁊ mĩsteriũ in taberna
culo federis: erũtq̃z sub manu ythamar
filij aarõ sacdotis. Recẽsuerũt igit̃ moy
ses ⁊ aaron ⁊ pncipes synagoge filios ca
ath p cognationes ⁊ domos pr̃m suoꝝũ
a triginta annis ⁊ sup̃ vsq̃z ad annũ q̃nq̃
gesimũ. oẽs qui ingrediunt̃ ad mĩsteri
uz tabernaculi federꝭ. ⁊ inuẽti sunt duo
milia septingẽti quinq̃ginta. Hic ẽ nũe
rus ppl̃i caath qui intrãt tabernaculũ fe
derꝭ. Hos nũerauit moyses ⁊ aarõ iuxta
ꝓmonẽ dñi p manũ moysi. Nũerati sũt
⁊ filij gerson p cogtiões ⁊ domos patrũ
suoꝝ a triginta annis ⁊ sup̃ vsq̃z ad q̃nq̃
gesimũ ãnũ. oẽs qui ĩgrediũtur, vt mi
nistret in tabnaculo federis. ⁊ inuẽti sunt
duo milia sexcẽti triginta. Hic est ppl̃s
gersonitarũ. q̃s nũerauerũt moyses et
aarõ iuxta ꝛbũ dñi. Nũerati sunt ⁊ filij
merari p cognationes ⁊ domos patruz
suoꝝ a trigĩta annis ⁊ sup̃ vsq̃z ad annũ
quinq̃gesimũ. oẽs qui ĩgrediunt̃ ad ex
plẽdos rit⁹ tabnaculi federꝭ. ⁊ ĩuẽti sũt
tria milia ducẽti. Hic ẽ nũer⁹ filioꝝ me
rari: q̃s recẽsuerũt moyses ⁊ aarõ iuxta
ĩpiũ dñi p manũ moysi. Oẽs qui recẽsi
ti sunt de leuitis ⁊ q̃s recẽseri fec̃ ad no
mẽ. moyses ⁊ aarõ ⁊ pncipes isr̃l p cog̃
tiones ⁊ domos pr̃m suoꝝ a trigĩta an
nis ⁊ sup̃ vsq̃z ad annũ quinq̃gesimũ in
grediẽtes ad mĩsteriũ tabernaculi ⁊ one
ra portãda: fuerũt simul octo milia qui
genti octoginta. Juxta ꝛbũ dñi recẽsu
it eos moyses vnũquẽq̃z iuxta officiuz
⁊ onera sua. sic̃ pcepat ei dñs. V

Locutusq̃z ẽ dñs ad moysen di
cens: Præcipe filijs isr̃l. vt eiici
ant de castris oẽm leprosum et
qui semine fluit. pollutusq̃z est sup̃ mor
tuo. Tam masculũ q̃z feminã eiicite de
castris: ne ꝓtaminẽt ea cũ hĩtauerint vo
biscũ. Fecerũtq̃z ita filij isr̃l ⁊ eiecerũt e
os extra castra sic̃ locut⁹ erat dñs moysi

Locutusq̃z est dñs ad moysen dicẽs: Lo
quere ad filios isr̃l: Cuir siue mulier cuz
fecerint ex oĩb⁹ peccatis q̃ solẽt hoĩb⁹ ac
cidere. ⁊ p negligentiã trãsgressi fuerint
mãdatũ dñi atq̃z delĩq̃rint: ꝓfitebuntur
pctm̃ suũ ⁊ reddẽt ipm caput. quintãq̃z
ptẽ desup̃ ei in quẽ peccauerint. Sin ãt
nõ fuerit qui recipiat. dabũt dño ⁊ erit
sacerdotis. excepto ariete qui offerr̃ p ex
piatiõe vt sit placabil̃ hostia. Oẽs q̃z pri
mitie q̃s offert filij isr̃l ad sacerdotẽ pti
nẽt. ⁊ quicq̃d in scũariũ offerr̃ a singul
⁊ tradit̃ manib⁹ sacdotis. ipius erit. Lo
cutusq̃z est dñs ad moysen dicens. Lo
q̃re ad filios isr̃l. ⁊ dices ad eos: Cuir cu
ius vxor errauerit. maritũq̃z ꝓtẽnẽs vxo
rem cũ alĩo viro. ⁊ ꝺ marit⁹ dẽ p̃hẽde
re nõ quiuerit fz latet adulteriũ ⁊ testi
bus argui nõ põt. qz nõ est iuẽta in stu
pro: si spũs ẓelotypie ꝓcitauerit virum
vxorẽ suã q̃ vl̃ polluta est. vel falsa suspi
tiõe appetit̃ adducet eã ad sacerdotẽ. et
offeret oblatiõem p illa decimã partẽ sa
ti farine hordeacee. Nõ fundz sup eã ole
um. nec imponet thus qz sacrificiũ ẓelo
typie est. ⁊ oblatio inuestigãs adulteriũ
Offeret igit̃ eã sacerdos ⁊ statuet coraz
dño: assumetq̃z aquã scãm in vase ficti
li. ⁊ paxillũ terre de pauimẽto taberna
culi mittet in eã. Cumq̃z steterit mulier
in ꝓspectu dñi. discoopiet caput ei⁹ ⁊ po
net sup̃ man⁹ illius sacrificiũ recordatõ
nis ⁊ oblatiõem ẓelotypie. Ipse aũt te
nebit aq̃s amarissimas in quib⁹ cũ execr̃
tiõe maledicta ꝓgessit: adiurabitq̃z eã ⁊
dicet: Si ñ dormiuit vir alien⁹ tecũ. ⁊ si
nõ polluta es deserto mariti thoro: non
te nocebũt aq̃ iste amarissime in q̃s ma
ledicta ꝓgessi. Sinaũt declinasti a viro
tuo atq̃z polluta es. ⁊ ꝓcubuisti cum al
tero: his maledictiõib⁹ subiacebis. Det
te dñs in maledictiõez. exẽplũq̃z cũctoꝝ
in popl̃o suo. Putrescere faciat femur
tuũ. ⁊ tumẽs vterus tuus dirũpat̃. Ingre
diant̃ aque maledicte in ventrẽ tuũ
⁊ vtero tumescẽte putrescat femur. Et
respõdebit mulier. Amen. amen. Scri
betq̃z sacerdos in libello ista maledicta:

⁊ delebit ea aquis amarissimis in quas maledicta congessit. ⁊ dabit ei bibere. Quas cum exhauserit. tollet sacerdos de manu eius sacrificiū çelotypie ⁊ eleuabit illud corā dño. imponetq; illd̄ super altare: ita dūtaxat vt prius pugillū sacrificij tollat de eo quod offertur ⁊ incēdat sup̄ altare. ⁊ sic potum det muleri aq̄s amarissimas. Quas cū biberit si polluta est. ⁊ ɔtēpto viro adulterij rea: p̄trāsibūt eā aq̄ maledictionis. ⁊ inflato ventre cōputrescet femur: eritq; mulier in maledictiōem ⁊ in exempluz oī populo. Q̄ si polluta nō fuerit: erit innoxia ⁊ faciet liberos. Ista est lex çelotipie. Si declinauerit mulier a viro suo. ⁊ si polluta fuerit maritusq; çelotipie spiritu ɔcitatus adduxerit eā in ɔspectu domini: ⁊ fecerit ei sacerdos iuxta omīa q̄ scripta sunt: maritus absq; culpa erit. ⁊ illa recipiet iniquitatem suam.

VI

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄re ad filios isrl': ⁊ dices ad eos: Cū sive mulier cum fecerint votum vt scīficent̄. ⁊ se voluerint dño ɔsecrare: a vino ⁊ omī qd̄ īebriare pōt. abstinebūt. Acetū ex vino ⁊ ex q̄libz alia potione. ⁊ quicquid de ea exp̄mitur nō bibēt: vuas recentes siccasq; non comedēt cunctis diebꝫ quibꝫ ex voto dño cōsecrātur. Quicquid ex vinea esse pōt ab vua passa vsq; ad acinū nō comedēt Omni tp̄e sep̄atiōis sue nouacula nō trāsibit p̄ caput eius vsq; ad cōpletum diē q̄ dño ɔsecrat̄. Scūs erit crescēte cesarie capit̄ eius. Oī tp̄e ɔsec̄tionis sue sup̄ mortuū nō ingrediet̄: nec sup̄ p̄ris quidē ⁊ m̄ris ⁊ fratris ⁊ sororisq; funere cōtamīabit̄: q̄ ɔsec̄tio dei sui sup̄ caput ei⁹ est. Oībꝫ diebꝫ separatiōis sue scūs erit dño. Sin aūt mortu⁹ fuerit subito quispiā corā eo. polluet̄ caput ɔsec̄tionis eius. qd̄ radet ilico ⁊ in ead̄ die purgationis sue ⁊ rursuz septima. In octaua aūt die offeret duos turtures vl' duos pullos columbe sacerdoti in introitu federis testimonij. facietq; sacerdos vnū p̄ pctō ⁊ alterū in holocaustū. ⁊ dep̄cabit̄ p̄ eo. q̄ peccauit sup̄ mortuo: scīficabitq; caput eius in die illo. ⁊ consecrabit dño die separatiōis illius offerens agnū anniculū p̄ pctō. ita tñ vt dies pores irriti fiāt: qm̄ polluta est scīficatō ei⁹ Ista est lex ɔsec̄tionis. Cū dies q̄s ex voto decreuerat cōplebūtur: adducet euz ad ostiū tabernabuli federis. vt offerat oblationē eius dño. agnū āniculū īmaculatū in holocaustū ⁊ ouē anniculā immaculatā p̄ pctō. ⁊ arietē īmaculatū hostiā pacificā: canistr̄ q̄z panū açymoꝝ q̄ cōsp̄si sunt oleo. ⁊ lagana absq; fermento vncta oleo ac libamīa singuloꝝ. q̄ offeret sacerdos corā dño. ⁊ faciet taz pro pctō q̄z in holocaustū. Arietē vo īmolabit hostiā pacificā dño. offerēs simul canistrū açymoꝝ ⁊ libamēta q̄ ex more debent̄. Tūc radet̄ naçareus ad hostiū tabernaculi federis cesarie ɔsecratiōis sue tolletq; capillos eius ⁊ ponat sup̄ ignez qui est suppositꝰ sacrificio pacificoꝝ ⁊ armū coctū arietis: tortāq; absq; fermēto vnam de canistro. ⁊ laganū açymū vnū ⁊ tradet in manus naçarei postq̄z rasum fuerit caput eius: susceptaq; rursuz ab eo eleuabit in ɔspectu dñi. ⁊ scīficata sac̄dotis erunt: sic pectusculuz qd̄ separari iussum est ⁊ femur. Post hec pōt bibere naçareus vinū. Ista est lex naçarei cum vouerit oblatiōem suā dño tp̄e ɔsec̄tionis sue: exceptis his q̄ inuenerit man⁹ eius. Iuxta qd̄ mēte deuouerat: ita faciet ad p̄fectiōem scīficationis sue. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loq̄re aaron ⁊ filijs eius. Sic bñdicetis filijs israel ⁊ dicetis eis: Bñdicat tibi dñs et custodiat te. Ostendat dñs faciē suā tibi: ⁊ misereat̄ tui. Conuertat dñs vultū suū ad te. ⁊ det tibi pacē. Inuocabūtq; nomen meum super filios israel. ⁊ ego benedicam eis.

VII

Factū est aūt in die q̄ compleuit moyses tabernaculū ⁊ erexit illud: vnxitq; ⁊ scīficauit cū oībꝫ vasis suis altare similiter ⁊ oīa vasa ei⁹ obtulerūt principes israel ⁊ capita familiaꝝ q̄ erāt p̄ singulas tribꝫ prefecti eoꝝ

qui numerati fuerãt munera coꝝã dño
ſex plauſtra tecta cuꝫ duodecim bobus.
Vnum plauſtrũ obtulere duo duces ⁊
vnũ bouẽ ſinguli:obtulerũtq; ea in cõ/
ſpectu tabernaculi.Dixit aũt dñs ad moy
ſen:Suſcipe ab eis vt ſeruiãt in mini/
ſterio tabernaculi.⁊ tradeſ ea leuitis iu
xta ordinẽ miniſterij ſui. Itaq; cũ ſuſce
piſſet moyſes plauſtra ⁊ bues:tradidit
ea leuitꝭ. Duo plauſtra ⁊ q̃ttuoꝝ bues
dedit filijs gerſon:iuxta id qđ habebant
neceſſariũ.q̃ttuoꝝ alia plauſtra ⁊ octo bo
ues dedit filijs merari ſcđm officia ⁊ cul
tuꝫ ſuũ:ſub manu ythamar filij aaron
ſacerdotis.Filij aũt caath nõ dedit plau/
ſtra ⁊ bues:qꝛ in ſanctuario ſuiunt.et
onera ꝓprijs portãt humeris. Igit ob/
tulerũt duces in dedicationem altaris
die qua vnctũ eſt. oblatiõem ſuaꝫ ante
altare.Dixitq; dñs ad moyſen.Singu
li duces ꝑ ſingulos dies offerãt mune
ra in dedicationem altaris.Primo die
obtulit oblationẽ ſuã naaſon filꝰ ami/
nadab de tribu iuda:fuerũtq; in ea ace/
tabulũ argẽteũ.pondo cẽtuꝫ triginta ſi/
cloꝝ:phiala argẽtea hñs ſeptuaginta ſi
clos iuxta põdus ſcũarij.vtrũq; plenuꝫ
ſimila ꝙſpſa oleo in ſacrificiũ:mortario
lũ ex decẽ ſiclis aureis plenũ incenſo: bo
uẽ đ armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ i ho
locauſtũ.hircũq;ꝑ pctõ.⁊ i ſacrificio pa
cificoꝝ bues ſ duos.arietes q̃nq; hircos
quinq;.agnos agniculos quinq;. Hec
eſt oblatio naaſon filij aminadab. Se/
cũdo die obtulit nathanael filius ſuar
duxꝭ de tribu ẏſachar acetabulũ argẽte/
um appẽdens cẽtũ triginta ſiclos.phia
lã argenteaꝫ hñtem ſeptuaginta ſiclos
iuxta põdus ſcũarij.vtrũq; plenũ ſimi/
la ꝙſperſa oleo in ſacrificiũ: mortariolũ
aureũ hñs decem ſiclos plenũ incenſo:
bouẽ đ armẽto ⁊ arietẽ.⁊ agnuꝫ annicu
lũ in holocauſtũ hircũq;ꝑ pctõ.⁊ in ſa/
crificio pacificoꝝ bues duos.arietes
quinq;.hircoſ q̃nq;.agnos ãniculos q̃n
q;.Hec fuit oblatõ nathanael filij ſuar
Tertio die ꝓnceps filioꝝ ẓabulon hẽ/
liab filius hẽlon obtulit acetabulũ argẽ
teum appendes centuꝫ triginta ſiclos.
phialã argenteam habentẽ ſeptuagĩta
ſiclos ad pondus ſanctuarij.vtrũq; ple
nũ ſimila ꝙſperſa oleo in ſacrificiũ:mor
tariolũ aureum appendens decez ſiclos
plenũ incenſo:bouẽ đ armento ⁊ arietẽ
⁊ agnum anniculũ in holocauſtũ hircũ/
q; ꝓ pccato.⁊ in ſacrificio pacificoꝝ
bues duos.arietes quinq;. hircos q̃n/
q; agnos anniculos quinq;.Hec eſt ob
latio hẽliab filij hẽlon.Die quarto ꝓn
ceps filioꝝ ruben elisur filiꝰ ſedeur .ob/
tulit acetabulũ argenteũ appendẽs cen
tum triginta ſiclos.phialã argẽteã ha/
bentẽ ſeptuaginta ſiclos ad põdus ſan
ctuarij.vtrũq; plenũ ſimila ꝙſpſa oleo
in ſacrificiũ:mortariolũ aureum appen
dens decẽ ſiclos plenũ incẽſo:bouẽ đ ar
mento ⁊ arietẽ ⁊ agnũ anniculũ in holo
cauſtũ.hircũq;ꝑ pctõ:⁊ in ſacrificio pa/
cificoꝝ bues duos.arietes q̃nq;.hircoſ
quinq;.agnos anniculos q̃nq;.Hec fu/
it oblatio elisur filij ſedeur. Die quĩto
ꝓnceps filioꝝ ſymeõ ſalamiſel filiꝰ ſu/
riſaddai obtulit acetabulũ argẽteuꝫ ap/
pendens centũ triginta ſiclos.phialam
argenteã hñtem ſeptuaginta ſiclos ad
põdus ſcũarij.vtrũq; plenũ ſimila ꝙſp
ſa oleo in ſacrificiũ. mortariolũ aureuꝫ
appendẽs decẽ ſiclos plenũ incẽſo :bouẽ
đ armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ anniculuꝫ in
holocauſtum.hircumq; ꝓ peccato. et
in hoſtias pacificoꝝ bues duos.arie
tes quinq;.hircos quinq;. agnos anni/
culos quĩq;.Hec fuit oblatõ ſalamiſel
filij ſuriſaddai.Die ſexto ꝓnceps filio
rũ gad hẽliaſaph filiuſ duel.obtulit ace
tabulũ argẽteũ appendẽs centũ trigin/
ta ſiclos.phialã argenteã hñtez ſeptua/
gĩta ſiclos ad põdus ſcũarij:vtrũq; ple
nũ ſimila ꝙſpſa oleo in ſacrificiũ:morta
riolũ aureũ appẽdẽs decẽ ſiclos plenũ ĩ
cẽſo:bouẽ đ armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãni
culũ in holocauſtũ . hircũq;ꝑ pctõ.⁊ in
hoſtias pacificoꝝ.bues duos.arietes
quinq;.hircos quinq;.agnos ãniculos
quinq;.Hec fuit oblatio hẽliaſaph filij
duel.Die ſeptĩo ꝓnceps filioꝝ ephra/

Numeri

im eliſama filius ãmiud. obtulit aceta/
bulũ argenteũ appẽdens cẽtuz triginta
ſiclos. phialã argẽteã hñtem ſeptuagĩ/
ta ſiclos ad põdus ſcũarij. vtrũcz plenũ
ſimila ꝺſpſa oleo in ſacrificiũ: moztario
lũ aureũ appendẽs decẽ ſiclos plenũ in/
cenſo: bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnum
anniculũ in holocauſtũ. hircũcz ꝓ pctõ:
⁊ in hoſtias pacificoꝝ bues duos arie
tes quĩcz. hircos q̃ucz. agnos ãniculos
q̃ncz. Hec fuit oblatio eliſama filij ãmi
ud. Die octauo ꝓnceps filioꝝ manaſſe
gamaliel filĩ phadaſſur. obtulit aceta/
bulũ argẽteũ appẽdens cẽtũ triginta ſi
clos. phialã argenteã hñtem ſeptuagĩ/
ta ſiclos ad põdus ſanctuarij vtrũcz ple
nũ ſimila ꝺſpſa oleo in ſacrificiũ. mozta
riolũ aureũ appendẽs decẽ ſiclos plenũ
incenſo: bouem de armento. ⁊ arietem ⁊
agnũ ãniculũ in holocauſtũ. hircũcz ꝓ
pctõ. ⁊ in hoſtias pacificoꝝ bues duos
arietes q̃ncz. hircos q̃ncz. agnos ãnicu/
los quincz. Hec fuit oblatõ gamaliel fi
lij phadaſſur. Die nono ꝓnceps filiozũ
beniamin abidan filius gedeonis obtu/
lit acetabulũ argenteũ appendẽs centũ
triginta ſiclos. phialã argenteã hñtem
ſeptuaginta ſiclos ad põdus ſanctuarij
vtrũcz plenũ ſimila ꝺſpſa oleo in ſacrifi
ciũ mozтariolũ aureũ appendẽs decem
ſiclos plenũ incẽſo: bouem de armẽto ⁊
arietẽ ⁊ agnũ anniculũ in holocauſtum
hircũcz ꝓ pctõ. ⁊ in hoſtias pacificoꝝ bo/
ues duos. arietes quincz. hircos q̃ncz.
agnos ãniculos quĩcz. Hec fuit oblatõ
abidan filij gedeonis. Die decimo prin
ceps filioꝝ dan abieẽer filius amiſaddai
obtulit acetabulũ argẽteuz appendens
centũ triginta ſiclos. phialã argenteaz
hñtez ſeptuagĩta ſiclos ad põdus ſcũa/
rij. vtrũcz plenũ ſimila ꝺſpſa oleo in ſa
crificiũ: mozтariolũ aureuz appendens
decẽ ſiclos plenũ incẽſo: bouẽ de armẽto
⁊ arietẽ ⁊ agnũ anniculũ in holocauſtuz
hircũcz ꝓ pctõ. ⁊ in hoſtias pacificoꝝ bo/
ues duos. arietes quincz. hircos quĩcz
agnos anniculos quincz. Hec fuit ob/
latio abieẽer filij amiſaddai. Die vnde/
cimo ꝓnceps filioꝝ aſer phꝛegiel filius
ochꝛan obtulit acetabulum argenteuſz
appendens centuz triginta ſiclos. phia/
lam argenteam habentem ſeptuaginta
ſiclos ad pondus ſanctuarij. vtrũcz ple
nũ ſimila ꝺſpſa oleo in ſacrificiũ: moz
tariolũ aureum appendens decez ſiclos
plenuz incenſo: bouem de armẽto ⁊ arie
tem ⁊ agnum anniculũ in holocauſtuz.
hircũcz ꝓ peccato. ⁊ in hoſtias pacificoꝝ
bues duos arietes q̃ncz hircos q̃ncz.
agnos ãniculos q̃ncz. Hec fuit oblatõ
phꝛegiel filij ochꝛã. Die duodecimo ꝓn/
ceps filiozum neptalim ahira filius hꝛe/
nan. obtulit acetabulũ argenteum ap/
pendens centum triginta ſiclos. phialã
argenteam habentẽ ſeptuaginta ſiclos
ad pondus ſanctuarij. vtruncz plenum
ſimila oleo conſpſa in ſacrificum: moz/
tariolum aureũ appendens decez ſiclos
plenum incenſo bouẽ de armẽto ⁊ arie/
tem ⁊ agnum anniculũ in holocauſtuz
hircũcz ꝓo peccato. ⁊ in hoſtias pacifico
ruz bues duos. arietes quincz. hircos
quincz. agnos anniculos quincz. Hec
fuit oblatio ahira filij hꝛenan. Hec in de
dicatione altaris oblata ſunt a ꝓncipi
bus iſrl in die qua ꝺſecratũ eſt: acetabu
la argentea duodecim. phiale argentee
duodecim. mozтariola aurea duodeciz
ita vt centũ triginta ſiclos haberet vnũ
acetabulũ. ⁊ ſeptuagĩta ſiclos vna phia
la id eſt ĩ cõe vaſoꝝ oĩm er argẽto: ſicli
duo milia q̃drĩgẽti põdere ſcũarij. moz
tariola aurea duodecim plena incenſo.
denos ſiclos appendẽtia põdere ſcũarij
i. ſimul auri ſicli centũ vigiti: bues de
armẽto in holocauſtũ duodeciz. arietes
duodecĩ. agni anniculi duodecĩ ⁊ libam̃
ta eoꝝ: hirci duodecim ꝓ peccato: in ho/
ſtias pacificoꝝ. bues vigĩtiq̃ttuoꝝ. arie/
tes ſeragĩta hirci ſeragĩta. agni ãniculi
ſeragĩta. Hec oblata ſunt ĩ ꝺdicatiõe al
taris q̃ vnctũ ẽ. Cũcz ingrederet moy
ſes tabnaculũ federis vt ꝺſuleret oracu
culum: audiebat vocem loquẽtis ad ſe
de ꝓpitiatorio. quod erat ſuper arcam
teſtimonij inter duos cherubin: vnde

ꝛloquebatur ei.

LOcutuſqꝫ ē dñs ad moyſen di
cens: Loqre aarō. ꝛ dices ad eū:
Cū poſueris ſeptē lucernas cā
delabꝛ i auſtrali pte erigaſ. Hoc igitur
pcipe vt lucne ꝺ lxeā e regione reſpici
ciāt ad mēſam panū ꝓpoſitionis: ꝺ cam
ptē quā candelabꝛ reſpicit. lucere debe
būt. Fecitqꝫ aaron ꝛ impoſuit lucernas
ſupꝛ cādelabꝛum. vt pcepat dñs moyſi.
Hec aūt erat factura candelabri. ex au
ro ductili tam medius ſtipes qꝫ cūcta q̄
ex vtroqꝫ calamoꝛ latere naſcebanſ. Ju
xta exēplū qꝺ oñdit dñs moyſi: ita opa
tus ē cādelabꝛ. Et locut⁹ ē dñs ad moy
ſen dicēs: Tolle leuitas ex medio filioꝛ
iſrl. ꝛ purificab eos iuxta hūc ritū. Aſp
ganſ aq̄ luſtratiōis ꝛ radant oēs pilos
carnis ſue. Cūqꝫ lauerint veſtimēta ſua
ꝛ mūdati fuerint. tollēt vnū ẽ armētis
ꝛ libamētū ei⁹. ſimilā oleo ꝛſpſaꝛ: vnū
aūt alterū de armēto accipies ꝓ pctō. et
applicabis leuitas coꝛā tabnaculo fede
ris: ꝓuocata oī mlt̄itudīe filioꝛ iſrl. Cū
qꝫ leuite fuerint coꝛā dño. ponēt filij iſrl
manus ſuas ſupꝛ eos. ꝛ offeret aarō leui
tas munus in cōſpectu dñi a filijs iſrl:
vt fuiāt in miſterio eius. Leuite q̄ꝫ po
nēt manus ſuas ſupꝛ capita vnū: e quib
vnū facies ꝓ pctō. ꝛ alteruꝫ in holocau
ſtū dñi. vt depceris ꝓ eis. Statue ſqꝫ le
uitas in ꝓſpectu aaron ꝛ filioꝛ ei⁹. ꝛ ꝓſec
bis oblatos dño. ac ſepabis de medio fi
lioꝛ iſrl vt ſint mei. ꝛ poſtea igrediāt
tabernaculū federꝭ vt fuiāt mihi. Sic
qꝫ purificab ꝛ ꝓſecbis eos in oblatiōez
dñi. qm̄ dono donati ſūt mihi a filijs iſ
rael. Pro ꝓiogēitꝰ q̄ apiūt oēm vuluaꝫ
in iſrl. accepi eos. Mea ſunt. n. oīa pīo
genita filioꝛ iſrl: tā ex hoīb q̄ꝫ ex iumētꝭ
ex die q̄ pcuſſi oē pīogēitū i tra egypti:
ſcificaui eos mihi. ꝛ tuli leuitas ꝓ cūctꝭ
pmogēitis filioꝛ iſrl. tradidiqꝫ eos dono
aarō ꝛ filijs ei⁹ ꝺ medio ꝑpl̄i vt fuiāt mi
hi ꝓ iſrl i tabnaculo federꝭ. ꝛ oꝛēt ꝓ eis
ne ſit in ꝑpl̄o plaga. ſi auſi fuerit accede
re ad ſcūariū. Fecerūtqꝫ moyſes ꝛ aarō
ꝛ oīs mlt̄itudo filioꝛ iſrl ſupꝛ leuitꝭ q̄ ꝑ
cepat dñs moyſi: purificatiq̄ ſunt ꝛ la
uerūt veſtimēta ſua. Eleuauitqꝫ eos aa
rō in ꝓſpectu dñi ꝛ oꝛauit ꝓ eis: vt puri
ficati īgrederēſ ad officia ſua i tabnacu
lū federis coꝛā aarō ꝛ filijs ei⁹. Sicꝫ pce
pat dñs moyſi de leuitꝭ: ita fcm̄ ē. Locu
tuſqꝫ ē dñs ad moyſē dicēs: Hec ē lex le
uitaꝝ. A vigitiq̄nqꝫ ānis ꝛ ſupꝫ īgrediēſ:
vt miſtrēt in tabnaclo federꝭ. Cūqꝫ q̄nq̄
geſimū ānū etatꝭ īpleuerint fuire ceſſa
būt: erūtqꝫ miſtri fratꝝ ſuoꝝ i tabnaclo
federꝭ: vt cuſtodiāt q̄ ſibi fuerit cōmēda
ta: opa āt ipa non faciāt. Sic diſpones
leuitis in cuſtodijs ſuis.

IX

LOcut⁹ ē dñs ad moyſen in deſ
to ſinai. āno ſecūdo poſtqꝫ egreſ
ſi ſunt de tra egypti. mēſe ꝓmo
dicēs: Faciāt filij iſrl phaſe i tpe ſuo q̄r
tadecīa die mēſ huiꝰ ad veſpā: iuxta oēs
cerimonias ꝛ iuſtificatiōes ei⁹. Precep
itqꝫ moyſes filijs iſrl vt facerēt phaſe.
Qui feceīt tpe ſuo q̄rtadecīa die mēſis
ad veſpā in mōte ſinai. Juxta oīa q̄ mā
dauerat dñs moyſi fecerūt filij iſrl. Fe
ce āt q̄dā īmūdi ſupꝛ aīa hoīs q̄ n̄ poterāt
facere phaſe i die illo: accedētes ad moy
ſen ꝛ aarō: dixerūt eis. Immūdi ſum⁹
ſupꝛ aīa hoīs: q̄re fraudaīi vt non valea
mus oblatiōem offerre dño in tpe ſuo
inſ filios iſrael? Quib⁹ rñdit moyſes:
State: vt ꝓſulā q̄d pcipiat dñs de vob.
Locutuſqꝫ ē dñs ad moyſen dicēſ. Loq̄
re filijs iſrl. Hō qui fuerit īmūdus ſupꝛ
aīa. ſiue i via pcul ī gēte vra. faciat pha
ſe dño i mēſe ſecūdo q̄rtadecīa die mēſ
ad veſpā: cū azymis ꝛ lactuc̄a agreſtib⁹
comedēt illud. Nō relinq̄nt ex eo q̄ꝫpiā
vſqꝫ mane. ꝛ os ei⁹ nō ꝓfrīgēt: oēm ritū
phaſe obſeruabūt. Si q̄s āt ꝛ mūd⁹ ē ꝛ i
itinere nō fuit ꝛ tū nō feē phaſe: extermia
biſ aīa illa ꝺ ꝑpl̄is ſuis: q̄ ſacrificiū dño
nō obtulit tpe ſuo. Pctm̄ ſuū ipſe por
tabit. Peregrin⁹ q̄ꝫ ꝛ aduena ſi fuerint
apꝺ vos: faciēt phaſe dño iuxta cerimo
nias ꝛ iuſtificatiōes ſuaſ. Preceptū ide
erit apꝺ vos tā aduene qꝫ idigene. Igit
die q̄ erectū ē tabnaculū. opuit illō nu
bes. A veſpe aūt ſupꝛ tentoꝛium erat q̄ſi

species ignis vsq; mane. Sic fiebat iu-
giter. Per diē operiebat illud nubes. et
p noctē q̄si species ignis. Cūq; ablata fu
isset nubes q̄ tabnaculū ꝓtegebat. tūc ꝓ
ficiscebātur filij isrl̄ ⁊ in loco vbi stetissz
nubes. ibi castrametabant̄. Ad īpiū dñi
ꝓficiscebāt̄ ⁊ ad impiū illi⁹ figebāt tab-
naculū. Cūctis diebꝫ q̄bꝫ stabat nubes
sup tabnaculū: manebāt in eodē loco. ⁊
si euenisset vt mlto tpe maneret sup il-
lud. erāt filij isrl̄ ī excubijs dñi: ⁊ nō ꝓfi-
ciscebāt̄ q̄tq̄t diebꝫ fuisset nubes sup ta-
bernaculū. Ad īpiū dñi erigebāt tētoria
⁊ ad impiū illi⁹ deponebāt. Si fuissz nu
bes a vespe vsq; mane ⁊ statī diluculo ta
bernaculū reliq̄sset ꝓficiscebant̄. ⁊ si post
diē ⁊ noctē recessisset: dissipabāt tētoria
Si v̄o biduo aut vno mēse vel lōgiori
tpe fuisset sup tabnaculū. manebāt filij
isrl̄ in eodē loco ⁊ nō ꝓficiscebant̄: statiz
āt vt recessisset mouebāt castra. Per v̄-
bū dñi figebāt tētoria. ⁊ p v̄bū illi⁹ ꝓfi-
ciscebātur: erātq; in excubijs domini iu
xta imperium eius per manum moysi.

Locutusq; est dñs ad moy X
sen dicēs: Fac tibi duas tubas
argenteas ductiles. quibꝫ ꝯuo-
care possis mltitudinē q̄n mouēda sunt
castra. Cūq; īcrepueris tub: cōgregabit̄
ad te oīs turba ad ostiū tabnaculi fede-
ris. Si semel clāgueris: veniēt ad te prī
cipes ⁊ capita mltitudīs isrl̄. Si āt ꝓli-
xior atq; ꝯcisus clāgor increpuerit. mo-
uebūt castra p̄mi qui sunt ad orientalē
plagā. In secūdo aūt sonitu ⁊ pari vlu
latu tube leuabunt tentoria qui hītant
ad meridiē ⁊ iuxta hūc moduz reliqui
faciēt vlulātibꝫ tubis in ꝓfectiōez. Qn̄
aūt ꝯgregādus est ꝓplus. simplex tuba-
rū clangor erit. ⁊ nō ꝯcise vlulabunt. Fi
lij autē aaron sacerdotis clangent tub:
eritq; hoc legitimū sempit̄nū in genera
tionibꝫ vr̄is. Si exieritis ad bellū de ter
ra vestra. cōtra hostes qui dimicant adu
sum vos. clangetis vlulantibꝫ tubis. et
erit recordatio vestri corā domīo deo ve-
stro: vt eruamini de manibus inimicoꝝ
vestrorū. Si quādo habebitis epulum
⁊ dies festos ⁊ kalendas: canetis tubis
super holocaustis ⁊ pacificis victimis:
vt sint vobis in recordatiōem dei vestri
Ego dñs deus vester. Anno secūdo mē
se secundo vicesima die mensis eleua-
ta ē nubes de tabernaculo federis. Pro
fectiq; sunt filij israel p turmas suas de
deserto sinai. ⁊ recubuit nubes ī solitu-
dine pharan. Mouerūtq; castra primi
iuxta impiū dñi p manū moysi. Filij iu
da p turmas suas. quorū princeps erat
naason filius aminadab. In tribu filio
rū ysachar fuit princeps nathanael fili
us suar. In tribu çabulō erat princeps
eliab fili⁹ helō. Depositumq; est taberna
culum: quod portātes egressi sunt filij
gerson ⁊ merari. Profectiq; sunt ⁊ filij
ruben per turmas ⁊ ordinem suum q̄rū
princeps erat elisur fili⁹ sedeur. In tri-
bu autem filiorū symeon princeps fuit
salamihel filius surisaddai: Porro ī tri
bu gad erat p̄nceps heliasaph filius du
el. Profectiq; sunt ⁊ caathite. portātes
sanctuariū. Tamdiu tabernaculum por
tabatur donec venirent ad erectionis lo
cum. Mouerunt castra ⁊ filij ephraim
per turmas suas in quoꝝ exercitu prin-
ceps erat elisama fili⁹ āmiud. In tribu
aūt filioꝝ manasse princeps fuit gama-
liel filius phadassur ⁊ in tribu beniamī
erat dux abidan filius gedeonis. Nouis
simi castroꝝ omnium profecti sunt filij
dan per turmas suas. in quoꝝ exercitu
princeps fuit abieçer filius amisaddai.
In tribu āt filioꝝ aser erat p̄nceps phe
giel fili⁹ ochrā. Et in tribu filioꝝ nepta-
liz p̄nceps fuit ahira fili⁹ henā. Hec sūt
castra ⁊ ꝓfectiōes filioꝝ isrl̄ p turmas su
as q̄n egrediebāt̄. Dixitq; moyses obab
filio raguel madianite cog̃to suo. Pro
ficiscimur ad locuz quem dñs daturus
est nobis: veni nobiscuz vt benefaciam⁹
tibi: quia domin⁹ bona promisit israeli.
Cui ille respondit: Non vadam tecum
sed reuertar in terrā meā in qua natus
sum. Et ille: Noli inquit nos relinq̄re.
Tu enī nosti in quibus locis p desertuz
castra ponere debeam⁹. ⁊ eris ductor nr̄.

Cũq; nobiscuz veneris: quicquid opti-
mũ fuerit ex opib; q̃s nob̃ traditur⁹ est
dñs dabim⁹ tibi. Profecti sunt g̃ d̃ mõ
te dñi viã triũ dieꝝ. arcaq; federis dñi
p̃cedebat eos ꝑ dies tres ꝓuidẽs castro
rũ locũ. Nubes q̃z dñi sup̃ eos erat ꝑ di
em cũ incederẽt. Cũq; eleuaret̃ arca di-
cebat moyses: Surge dñe ⁊ dissipentur
inimici tui. ⁊ fugiãt qui odert̃ te a facie
tua. Cũ aũt deponeret̃. aiebat: Reũtere
dñe ad mlt̃itudinẽ exercitus israel XI

Interea ortũ est murm̃ ꝓpl̃i: q̃si
dolẽtiũ ꝓ labore ꝯ dñm. Qd̃ cũ
audissz irat⁹ est. ⁊ accẽsus ĩ eos
ignis dñi. deuorauit extremã castroꝝ ꝑ-
tem. Cũq; clamasset ꝓpl̃s ad moysen o-
rauit moyses ad dñz ⁊ absorpt⁹ ẽ ignis.
Vocauitq; nomẽ loci illius incẽsio. eo
q̃ succẽsus fuisset ꝯ eos ignis dñi. Vul
gus q̃ppe ꝓmiscuũ qd̃ ascẽderat cuz eis
flag̃uit desiderio sedẽs ⁊ flens. iũctis si-
bi parit̃ filijs isrl̃. ⁊ ait: Quis dabit nob̃
ad vescendũ carnes? Recordam̃ pisciuz
quos comedebamus in egypto g̃tis: in
mentẽ nobis veniũt cucumeres ⁊ pepo-
nes porriq; ⁊ cepe ⁊ allia. Aĩa nr̃a arida ẽ
nihil aliud respiciũt oculi nr̃i nisi man
Erat aũt man q̃si semen coriãdri color⁹
bdelleij. Circũibatq; ꝓpl̃s. ⁊ colligẽs il-
lud frangebat mola siue terebat in mor
tario: coquens in olla ⁊ faciens ex eo tor
tulas saporis q̃si panis oleati. Cunq; de
scenderet nocte sup̃ castra ros. d̃scende
bat parit̃ ⁊ man. Audiuit g̃ moyses flẽ-
tem ꝓpl̃m ꝑ familias: singulos per ostia
tẽtorij sui. Iratusq; est furor dñi valde
sed ⁊ moysi intolerãda res visa est. ⁊ ait
ad dñm: Cur afflixisti ſuum tuũ? Qua
re nõ ĩuenio g̃ram corã te? Et cur impo
suisti põdus vniũsi ꝓpl̃i huius sup̃ me?
Nũquid ego ꝯcepi oẽm hanc mlt̃itudi
nem vel genui eã? vt dicas mihi: porta
eos ĩ sinu tuo sicut portare solet nutrix
infantulũ. ⁊ defer in terrã ꝓ q̃ iurasti pa
trib; eoꝝ? Vnde mihi carnes vt dem tã
te multitudini? Flent ꝯ me dicẽtes: da
nobis carnes vt comedam⁹. Nõ possuz
solus sustinere oẽm hũc ꝓpl̃m qꝛ g̃uis ẽ
mihi. Sin aliter tibi videt̃: obsecro vt
interficias me. ⁊ inueniaz g̃ram in ocul̃
tuis: ne tãtis afficiar mal̃. Et dixit dñs
ad moysen: Cõgrega mihi septuagĩta
viros de senioribꝫ israel q̃s tu nosti q̃ se
nes populi sint ac mg̃ri. et duces eos
ad ostiũ tab̃naculi feder⁹: faciesq; ibi sta
re tecũ vt descẽdã ⁊ loq̃r tibi. ⁊ auferam
de spũ tuo tradãq; eis. vt sustẽtent tecũ
onus ꝓpl̃i. ⁊ nõ tu solus g̃ueris. Popu
lo q̃z dices: Sãctificamini: Cras come
detis carnes. Ego enĩ audiui vos dicere
Quis dabit nobis escas carniũ? Bene
nobis erat in egypto. Vt det vobis dñs
carnes ⁊ comedat⁹. nõ vno die nec duo
bus vel quinq; aut decẽ. nec vigĩti q̃dez
sed vsq; ad mẽsez dieꝝ: donec exeat ꝑ na
res vr̃as ⁊ v̄tat̃ in nauseã. eo q̃ repule-
ritis dñm qui in medio vr̃i ẽ. ⁊ fleuerit⁹
corã eo dicẽtes: Quare egressi sum⁹ ex
egypto vt perirem⁹ in solitudĩe? Et ait
moyses ad dñm. Sexcenta milia pedi-
tũ huius ꝓpl̃i sunt. Et tu dic⁹ dabo eis
esum carniũ mẽse integro? Nunq̃d oui
um ⁊ boũ multitudo cedet̃ vt possit suf-
ficere ad cibũ. vl̃ oẽs pisces mar⁹ in vnũ
cõgregabunt̃ vt eos satient? Cui rñdit
dñs: Nũquid man⁹ dñi ĩualida est? Iã
nũc videb̃ vtꝝ meus ſmo ope cõpleat̃.
Venit igit̃ moyses ⁊ narrauit ꝓpl̃o v̄ba
dñi. ꝯgregãs septuagĩta viros de senio
ribꝫ isrl̃: q̃s stare fec̃ circa tabernaculuz.
Descẽditq; dñs ꝑ nubẽ. ⁊ locut⁹ ẽ ad eũ
auferẽs de spũ q̃ erat in moyse. ⁊ dãs se
ptuagĩta vir⁹. Cũq; req̃euissz ĩ eis spũs
ꝓphetauerũt nec vltra cessauert̃. Remã
serãt aũt in castris duo viri. q̃ꝝ vn⁹ vo-
cabat̃ heldad ⁊ alt̃ medad sup̃ q̃s requie
uit spũs: nã ⁊ ipsi descripti fuerãt ⁊ non
exierãt ad tab̃naculũ. Cũ ꝓphetarẽt ĩ ca
stris: cucurrit puer ⁊ nũciauit moysi di
cens: Heldad ⁊ medad ꝓphetant in ca-
stris. Statĩ iosue fili⁹ nun mĩster moy
si ⁊ elect⁹ e pluribꝫ. ait: Dñe mi moyses
ꝓhibe eos. At ille: q̃d ĩquit emular̃ ꝓ me
Quis tribuat vt oĩs ꝓpl̃s ꝓphetet. ⁊ det
eis dñs spm̃ suũ? Reũsusq; est moyses
⁊ maiores natu israel ĩ castra. Ventus

aūt egrediēs a dño arreptas trans ma/
re coturnices detulit ⁊ dimisit in castra
itinere q̄ntū vno die confici potest ex oī
ꝑte castroꝝ ꝑ circūitū: volabantq; in ae/
re duob; cubitis altitudine sup terraz.
Surgēs g̃ ꝓpl's toto die illo ⁊ nocte ac
die altero: cōgregauit coturnicū multi/
tudinē: qui paꝝ. decē choros. ⁊ siccaue/
rūt eas ꝑ gyruz castroꝝ. Adhuc carnes
erāt in dentib; eoꝝ. nec defecerat huius/
cemōi cib;. ⁊ ecce furor dñi ꝯcitatus in
ꝓpl'z. ꝑcussit eū plaga mag̃ nimis. Loca
tusq; ē ille loc⁹ sepulc̄ ꝯcupiscētie: ibi eī
sepelierūt ꝓpl'm q̄ desiderauerat carnes.
Egressi aūt de sepulcris cōcupiscētie ve
nerūt in aseroth. ⁊ māserūt ibi. XII

LOcutaq; est maria ⁊ aarō ꝯtra
moysen ꝓpter vxorez eius ethio
pissam. ⁊ dixerūt: Num ꝑ solū
moysen locutus est dñs? Nonne ⁊ nob
simil'r est locutus? Qd̄ cū audisset dñs
iratus est valde. Erat enim moyses vir
mitissimus sup oēs hoīes qui morabāt̄
in t̄ra. Statī locut⁹ est dñs ad euz ⁊ ad
aaron ⁊ mariā. Egrediemī vos tm̄ tres
ad tab̄naculū federis. Cūq; fuissent e/
gressi descēdit dñs in colūna nubis. ⁊ ste
tit in introitu tab̄naculi vocās aaron ⁊
mariā. Qui cū issent. dixit ad eos: Au/
dite sermones meos. Si q̄s fuerit int̄
vos ꝓpheta dñi in visiōe appareho ei. vel
ꝑ somniū loq̄r ad illū. At nō talis seru⁹
meus moyses qui ī omni domo mea fi/
delissim⁹ est. Ore enī ad os loq̄r ei. Pa/
lā ⁊ nō ꝑ enigmata ⁊ figuras deū videt.
Quare ergo nō timuistis detrahere ser
uo meo moysi? Iratusq; ꝯtra eos abijt
Nubes q̄z recessit q̄ erat sup tab̄naculuz
Et ecce maria apparuit candens lep̄ q̄si
nix. Cūq; respexisset eā aarō ⁊ vidisset ꝑ/
fusam lep̄. ait ad moysen. Obsecro dñe
mi. ne īponas nob̄ h̄ pctm̄ qd̄ stulte cō/
misimus: ne fiat hec q̄si mortua. ⁊ vt ab
ortiuū qd̄ ꝓijcit̄ de vulua mr̄is sue. Ec/
ce iam medium carnis eius deuoratuz
est a lep̄. Clamauitq; moyses ad dñm
dicens: Deus obsecro sana eaz. Cui rn̄/
dit domin⁹: Si pr̄ eius spuisset in faciē
illius: nōne debuerat saltim septē dieb;
rubore suffundi? Sepet̄ septē dieb; ex/
tra castra. ⁊ postea reuocabit̄. Exclusa ē
itaq; maria extra castra septē dieb;. ⁊ po/
pulus non est motus de loco illo. donec
reuocata est maria. XIII

PRofectusq; est ꝓpl's de aseroth.
fixis tētorijs in deserto pharan
Ibiq; locut⁹ ē dñs ad moysen
dicens. Mitte viros qui ꝯsiderēt terrā
chanaā quā daturus sum filijs isrl': sin
gulos de singulis tribub; ex p̄ncipibus
Fecit moyses qd̄ dñs imparat: de deser
to pharan. mittēs p̄ncipes viros. q̄ruz
ista sunt noīa. De tribu rubē: semmua
filiuz çechur. De tribu symeon: saphat
filiū vri. De tribu iuda: caleb filium ie
phone. De tribu ysachar: igal filium io
seph. De tribu ephraim: osee filiū nun
De tribu beniamin: phalti filiū raphu.
De tribu çabulon: geddihel filium sodi
De tribu ioseph sceptri manasse gaddi
filium susi. De tribu dan: amihel filiuz
gemalli. De tribu aser: sthur filium mi
chael. De tribu neptalim: naabi filiuz
napsi. De tribu gad: guhel filiuz machi
Hec sunt noīa viroꝝ quos misit moy/
ses ad considerandam terrā. vocauitq;
osee filium nun iosue. Misit ergo eos
moyses ad considerandam terram cha
naan. ⁊ dixit ad eos: Ascendite per meri
dianam plagaz. Cūq; veneritis ad mō/
tes. considerate terram q̄lis sit. ⁊ ꝓpl'm
qui inhītator est ei⁹: vtꝝ fortis sit an in/
firmus. pauci nūero an plures. ipsa t̄ra
bona an mala. vrbes quales murate an
absq; muris. hum⁹ pinguis an sterilis
nemorosa an absq; arboribꝫ. Conforta/
mini. ⁊ afferte nob̄ de fructib; t̄re. Erat
aūt tp̄s qñ iā precoq̄ vue vesci possunt.
Cūq; ascēdissent explorauerūt t̄rā a de/
serto sin. vsq; roob ītrātib; emath. Ascē
derūtq; ad meridiē ⁊ venerūt in hebron
vbi erant achiman ⁊ sisai ⁊ tolmai. filij
enach: nā hebron septē ānis aū thanim
vrbē egypti ꝯdita est. Pergētesq; vsq;
ad torrētez botri. absciderūt palmitē cuz
vua sua quem portauerūt in vecte duo

viti. De malis q̃z granatis ⁊ de ficis lo/
ci illius tulerũt qui appellatus est nehe
lescol. i. torrẽs botri. eo ꝙ botꝝ portasset
inde filij isrl. Reuersiq̃z exploratores t're
post q̃draginta dies oĩ regione circũita.
venerũt ad moysen ⁊ aarõ ⁊ ad oẽm ce/
tũ filioꝝ isrl in desertũ pharan: qd̃ est in
cades. Locutiq̃z eis ⁊ oĩ mltitudini oñ/
derũt fructꝰ t're. ⁊ narrauerũt dicentes.
Venimꝰ in terrã ad quã misistis nos.
q̃ reuera fluit lacte ⁊ melle. vt ex his fru
ctibꝫ cognosci põt: sed cultores fortissi/
mos hz. ⁊ vrbes grãdes atq̃z muratas.
Stirpem enach vidimus ibi. Amalech
hĩtat in meridie. et heus ⁊ iebuseus et
amorreꝰ in mõtanis. Chananeꝰ v̄o mo
rat̃ iuxta mare. ⁊ circa fluenta iordanis.
Int̃ hec caleb cõpescens murm̃ ppl'i qui
oriebat̃ ꝯ moysen ait: Ascendamꝰ ⁊ possi
deamꝰ terrã qm̃ poterimꝰ obtinere eam
Alij v̄o qui fuerãt cũ eo dicebãt: Neq̃q̃z
ad hũc ppl'm valemus ascẽdere: qꝛ forti
or nob̃ est. Detraxerũt t're quã inspexe/
rãt apd̃ filios isrl dicẽtes: Terra quã lu
strauimꝰ d̃uorat habitatores suos. Po
pulus quẽ aspeximꝰ ꝓcere stature ẽ. Ibi
vidimꝰ mõstra q̃dã filioꝝ enach de gene
re giganteo. quibꝫ comparati quasi lo/
custe videbamur.

XIIII

Igitur vociferãs oĩs turba fle/
uit nocte illa. ⁊ murmurati sũt
ꝯ moysen ⁊ aaron cũcti filij isrl
dicẽtes: Vtinã mortui essemꝰ ĩ egypto.
⁊ nõ in hac vasta solitudine. Vtinã ꝑea
mus. ⁊ non inducat nos dñs in terraz
istã ne cadamꝰ gladio ⁊ vxores ac liberi
nr̃i ducãtur captiui. Nõne meliꝰ est reu
ti in egyptũ? Dixerũtq̃z alter ad alterũ:
Cõstituamꝰ nob̃ ducẽ ⁊ reutam̃ in egy/
ptũ. Quo audito moyses ⁊ aaron ceci/
derũt ꝓni in terrã corã oñi mltitudine
filioꝝ isrl. At v̄o iosue filiꝰ nun ⁊ caleb
filius iephone qui ⁊ ipsi lustrauerũt ter
rã. sciderũt vestimẽta sua. ⁊ ad oẽm mlt/
titudinẽ filioꝝ israel locuti sunt. Terra
quã circũiuimꝰ valde bona est. Si ꝓpi/
tius fuerit dñs inducet nos in eã ⁊ tra
det humũ lacte ⁊ melle manãtẽ. Nolite
rebelles eẽ ꝯ dñm. neq̃z timeatis ppl'm
t're huiꝰ: qꝛ sic̃ panẽ ita eos possumꝰ de/
uorare. Recessit ab eis oñe p̃sidiũ: dñs
nobiscũ est: nolite metuere. Cunq̃z cla/
maret oĩs multitudo ⁊ lapidibꝫ eos vel
let opprimere: apparuit gl'ia dñi sup̃ te/
ctũ federis. cũctis vidẽtibꝫ filijs israel.
Et dixit dominus ad moysen: Vsq̃z quo
detrahet mihi ppl'us iste? Quousq̃z nõ
credent mihi in oĩbꝫ signis q̃ feci coraz
eis? Feriã igit̃ eos pestilentia atq̃z cõsu/
mã. te aũt faciã principẽ sup̃ gẽtem ma
gnã ⁊ fortiorez q̃z hec est. Et ait moyses
ad dñm. Vt audiãt egyptij d̃ q̃ꝝ medio
eduxisti ppl'm istũ. ⁊ hĩtatores terre hu/
ius qui audierunt ꝙ tu dñe in ppl'o isto
sis. ⁊ facie videaris ad faciẽ. ⁊ nubes tua
protegat illos. ⁊ in columna nubis p̃ce
das eos p̃ diẽ ⁊ in colũna ignis p̃ noctẽ
ꝙ occideris tãtã mltitudinẽ q̃si vnum
hoĩem. ⁊ dicãt: Nõ poterat introducere
ppl'm in terrã ꝓ q̃ iurauerat: idcirco occi
dit eos in solitudine. Magnificet̃ ergo
fortitudo dñi sicut iurasti dicens: Dñs
patiẽs ⁊ multe misericordie. auferẽs ini/
quitatẽ ⁊ scelera. nullũq̃z innoxiũ dereli
quẽs. qui visitas pctã p̃m in filios in
tertiã ⁊ q̃rtã generatiõem. Dimitte ob
secro pctm̃ ppl'i tui huius s̃m magnitu
dinẽ misericordie tue: sic̃ ꝓpitiꝰ fuisti egre
diẽtibꝫ de egypto vsq̃z ad locũ istuz. Di
xitq̃z dñs: Dimisi iuxta verbũ tuuz. Vi
uo ego ⁊ implebit̃ gl'ia dñi vniuersa ter
ra. Attñ oẽs hoĩes qui viderũt maiesta
tẽ meã ⁊ signa q̃ feci in egypto ⁊ in soli/
tudine. ⁊ tẽptauerũt me iã p̃ decẽ vices
nec obedierũt voci mee: nõ videbũt ter
raz ꝓ q̃ iuraui patribꝫ eoꝝ. nec quisq̃z ex
illis qui d̃traxit mihi intuebit̃ eã. Ser
uuz meũ caleb qui plenꝰ alio spiritu se/
cutus est me. inducã in terrã hãc quam
circũiuit. ⁊ semen eius possidebit eam:
quoniam amalach ites ⁊ chananeꝰ ha/
bitant in vallibus. Cras mouete castra
⁊ reuertimini in solitudinez per viã ma
ris rubri. Locutusq̃z est dominꝰ ad moy
sen et aaron dicens: Vsq̃z quo multi/
tudo hec pessima murmurat cõtra me:

Querelas filioꝝ isrl' audiui. Dic ḡ eis: Uiuo ego ait dñs: sicut locuti estis audiente me: sic faciā vobis. In solitudīe hac iacebūt cadauera vr̄a. Oēs qui nūerati estis a viginti ānis ⁊ sup̄. ⁊ murmurastis ꝯ me: nō intrabitis terrā sup̄ quā leuaui manū meā vt hītare vos facerez preter caleb filiū iephone. ⁊ iosue filiuz nun. Paruulos aūt vr̄os de quib⁹ dixistis. ꝙ prede hostib⁹ forēt: introducaz vt videant terrā q̄ vob̄ displicuit. Ur̄a cadauera iacebunt in solitudine. Filij vr̄i erūt vagi in deserto annis q̄draginta. ⁊ portabūt fornicatiōem vr̄am donec consumant̄ cadauera pr̄m in deserto. iuxta nūeruz q̄draginta dieꝝ quib⁹ ꝯsiderast̄ terrā. Annus ꝓ die īputabit̄. Et q̄draginta annis recipietis iniquitates vr̄as ⁊ scietis vltiōem meā. Qm̄ sic̄ locutus sum. ita faciā oī multitudini huic pessime. que ꝯsurrexit adu̇sum me. In solitudine hac deficiet ⁊ morieť. Igit̄ om̄s viri q̄s miserat moyses ad ꝯtēplādam terrā. ⁊ qui reu̇si murmurare fecerāt ꝯ eū oēm multitudinez. detrahētes terre ꝙ esset mala. mortui sunt atq̄ ꝑcussi in cōspectu dñi. Iosue āt fili⁹ nun ⁊ caleb filius iephone vixerūt ex oib⁹ qui ꝑrexerāt ad ꝯsiderandā terraz. Locutusq̄ est moyses vniu̇sa v̄ba hec ad oēs filios isrl' ⁊ luxit ꝓpl's nimis. Et ecce mane primo surgentes. ascēderūt v̄ticē mōtis atz dixerūt: Parati sum⁹ ascēdere ad locū de q̄ dñs locut⁹ est qꝛ peccauim⁹. Quibus moyses: Cur inq̄t trāsgredimini v̄buz dñi. qd̄ vob̄ nō cedet in ꝓsperuz? Nolite ascēdere: nō. n. ē dñs vobiscū: ne corruatis corā īimic̄ vr̄is. Amalechites ⁊ chananeus añ vos sunt q̄ꝝ gladio corruet̄ eo ꝙ nolueritis acq̄escere dño: nec erit dñs vobiscū. At illi ꝯtenebrati. ascēdert̄ in v̄ticē mōtis. Arca aūt testamēti dñi ⁊ moyses nō recesserūt de castris: Descēditq̄ amalachites et chananeus q̄ hītabat in mōte. ⁊ ꝑcutiēs eos atq̄ cōcidēs ꝑsecut⁹ ē eos vsq̄ horma. XV

Locutus est dñs ad moysen dicēs: Loq̄re ad filios isrl' ⁊ dices ad eos: Cū ingressi fueritis terrā habitatiōis vr̄e quā ego dabo vobis. ⁊ feceritis oblatiōem dño in holocaustū aut victimā pacificā. vota soluētes. vel sponte offerētes mūera. aut ī solēnitatib⁹ vr̄is adolētes odorē suauitat̄ dño de bobus siue de ouib⁹. offeret quicūq̄ īmolauerit victimā: sacrificiū simile decimā ꝑtē ephi ꝯsp̄sam oleo. qd̄ mēsuram habebit q̄rtā ꝑtē hin. ⁊ vinū ad liba fundēda eiusdez mēsure dabit in holocaustū siue in victimā. Per agnos singulos ⁊ arietes erit sacrificiū. simile duarū decimarū. q̄ ꝯsp̄sa sit oleo tertie ꝑtis hin. et vinū ad libamētū tertie ꝑtis eiusdē mensure offeret in odorem suauitatis dño. Qñ v̄o de bobus feceris holocaustū aut hostiā vt impleas votū vel pacificas victimas: dabis per singulos boues simile tres decimas cōsp̄se oleo. qd̄ hēat mediū mēsure hin. ⁊ vinū ad liba fundenda eiusdez mēsure in oblationē suauissimi odoris dño. Sic facies ꝑ singulos boues ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos. Taz indigene q̄ꝫ ꝑegrini eodem ritu offerent sacrificia. Unū preceptū erit atq̄ iudicium tā vobis q̄ꝫ aduenis terre. Locutus est dñs ad moysen dicēs: Loq̄re filijs israel. ⁊ dices ad eos: Cū veneritis in terrā quā dabo vob̄ ⁊ comederitis de panibus regiōis illius: separabitis p̄mitias dño de cibis vr̄is. Sicut d̄ areis p̄mitias separabitis: ita ⁊ de pulmēt̄ dabitis p̄mitiua dño. Q̄ si ꝑ ig̊rantiaz preterieritis q̄cq̄ꝫ hoꝝ q̄ locut⁹ ē dñs ad moysen ⁊ mādauit ꝑ eū ad vos. a die q̄ cepit iubere ⁊ vltra. oblitaq̄ fuerit facere multitudo. offeret vitulū de armēto holocaustū in odorē suauissimū dño. ⁊ sacrificiū eius ac liba vt cerimonie postulant. hircūq̄ ꝓ pctō ⁊ rogabit sacerdos ꝓ oī ml'titudīe filioꝝ isrl'. ⁊ dimittet̄ eis. qm̄ nō spōte peccauert̄: nihilomin⁹ offerētes īcēsuz dño ꝓ se ⁊ ꝓ pctō atz errore suo. ⁊ dimittet̄ vniu̇se plebi filioꝝ isrl' ⁊ aduenis q̄ ꝑegrinant̄ int̄ eos. qm̄ culpa ē oīs ꝓpl'i ꝑ ig̊rātiā. Q̄ si aīa vna nesciēs peccauerit offeret caprā ānicl'am ꝓ pctō suo ⁊

ꝛ̃pcabit̃ ꝓ ea ſacerdos q̃ inſcia peccaue
rit coꝝ dño: impetrabitq; ei veniã ⁊ di
mittet̃ illi. Nam indigenis q̃z aduenis
vna lex erit oĩz q̃ peccauerit ignãtes. Ma
no q̃ ꝑ ſuperbiã aliquid cõmiſerit ſiue ci
uis ſit ille ſiue peregrinus: qm̃ adũſus do
minũ rebell̃ fuit: peribit de pp̃lo ſuo. Ver
bũ. n. dñi cõtempſit ⁊ p̃ceptũ illi⁹ fecit ir
ritũ: idcirco delebit̃ ⁊ portabit iniquita
tẽ ſuã. Factũ eſt ãt cũ eẽnt filij iſrl̃ in ſa
bbatiſ die ⁊ inueniſſent hoiem colligẽtẽ li
gna in die ſabbati: obtulerũt eũ moyſi ⁊
aarõ ⁊ vniuerſe mlt̃itudini. Qui recluſe
rũt eũ i carcere. neſciẽtes q̃d ſup eo face
re deberẽt. Dixitq; dom̃in⁹ ad moyſen.
Morte moriat̃ hõ iſte: obruat eũ lapidi
bus oĩs turba extra caſtra. Cũq; eduriſ
ſent eũ foras. obruerũt eũ lapidib⁹. ⁊ mo
rtuus ẽ ſic̃ p̃cepat dñs. Dixit q̃z dñs ad
moyſen: Loq̃re filijs iſrl̃. ⁊ dices ad eos
vt faciãt ſibi fimbrias p̃ angulos q̃ttu
or palliorũ. ponẽtes in eis vittas hyacin
thinas. Quas cũ viderit. recordet̃ oĩm
mãdatorũ dñi. nec ſeq̃nt̃ cogitatiões ſu
as. ⁊ oculos p̃ res varias fornicãtes ſed
magis memores p̃ceptorũ dñi faciãt ea:
ſintq; ſci deo ſuo. Ego dñs deus vr̃. qui
eduxi vos de tra egypti vt eẽm deus vr̃.

XVI

Ece aũt chore filius
iſuar filij caath: filij leui. ⁊ da
thã atq; abiron filij eliab: hon q̃
q̃z fili⁹ phaleth de filijs rubẽ. surrexerũt
cõ moyſen. alijq; filioꝝ iſrl̃ ducẽti quinq̃
ginta viri. pceres ſynagoge. ⁊ qui tpe cõ
cilij p̃ noĩa vocabãtur. Cumq; ſtetiſſent
adũſum moyſen ⁊ aarõ. dixerũt: Suffi
ciat vob̃ q̃ oĩs mlt̃itudo ſcõꝝ eſt. ⁊ in ip
ſis eſt dñs. Cur eleuamĩ ſup̃ pp̃lm dñi
Qđ cũ audiſſet moyſes: cecidit ꝓnus i
faciẽ. locutuſq; ad chore ⁊ ad oẽm mlt̃i
tudinẽ: mane inquit notũ faciet dñs q̃
ad ſe ptineãt. ⁊ ſcõs applicabit ſibi: ⁊ q̃s
elegerit approp̃inq̃bũt ei. Hoc igit̃ faci
te. Tollat vnuſquiſq; thuribula ſua. tu
chore ⁊ omne cõcilium tuum. ⁊ hauſto cras
igne ponite deſup thymiama coram dño:
⁊ quẽcũq; elegerit. ipſe erit ſanct⁹. Vul
tũ erigimini filij leui. Dixitq; rurſum
ad chore: Audite filij leui. Nũ paꝝ vob̃
q̃ ſeparauit vos de⁹ iſrl̃ ab oĩ pp̃lo. ⁊ iun
xit ſibi vt ſuaretis ei in cultu tabernacu
li. ⁊ ſtaretis coram frequntia pp̃li ⁊ miſtra
retis ei: Idcirco ad ſe fecit accedere te ⁊
omnes fratres tuos filios leui. vt vob
etiã ſacerdotiũ vendicetis. ⁊ oĩs globus
tuus ſtet ꝓtra dñm: Quid eſt enim aa
ron vt murmuretis ꝛ̃ cuz: Miſit ergo
moyſes vt vocaret dathan ⁊ abiron fili
os eliab. Qui reſpõderũt. Non venim⁹
Nũquid paꝝ ẽ tibi q̃ eduxiſti nos de tra
egypti q̃ lacte ⁊ melle manabat vt occi
deres in deſto. niſi ⁊ dominat⁹ fueris no
ſtri: Reuera induxiſti nos in terrã q̃ flu
it riuis lactis ⁊ mellis: ⁊ dediſti nob̃ poſ
ſeſſiones agroꝝ ⁊ vineaꝝ: An ⁊ oculos
nõs vis eruere: Non venimus. Ira
tuſq; moyſes valde. ait ad dominũ. Ne
reſpicias ſacrificia eoruz. Tu ſcis q̃ nec
aſellum quidẽ vnq̃z acceperi ab eis: nec
afflixerim quẽpiam eoꝝ. Dixitq; ad cho
re: Tu ⁊ oĩs ꝯgregatio tua ſtate ſeoꝝſuz
coram dño. ⁊ aaron die craſtino ſepara
tim. Tollite ſinguli thuribula veſtra. et
ponite ſup ea incẽſuz offerẽtes dño du
centa quiq̃ginta thuribula: aaron q̃z te
neat thuribulũ ſuũ. Qđ cum feciſſent
ſtãtib⁹ moyſe ⁊ aarõ ⁊ coaceruaſſent ad
uerſum eos omnem multitudinem ad
oſtiũ tabernaculi. apparuit cunctis glo
ria domini. Locutuſq; eſt dñs ad moy
ſen ⁊ aaron ait: Separamini de medio
cõgregatiõis hui⁹ vt eos repẽte diſpdã
Qui cecideruñ ꝓni in faciẽ atq; dixerunt
Fortiſſime deus ſpirituũ vniuſe carnis
nũ vno peccãte. ꝛ̃ oẽs ira tua deſeuiet:
Et ait dñs ad moyſen: Precipe vniuer
ſo pp̃lo vt ſeparet̃ a tabnacul̃ chore ⁊ da
thã ⁊ abirõ. Surrexitq; moyſes ⁊ abijt
ad dathan ⁊ abiron. ⁊ ſeq̃ntib⁹ eum ſe
nioribꝫ iſrl̃ dixit ad turbam. Recedite a
tabernaculiſ impioꝝ. ⁊ nolite tangere q̃
ad eos pertinẽt. ne inuoluamini in pec
catis eorum. Cumq; receſſiſſent a tento
rijs eorũ ꝓ circũitum: dathan et abirõ
egreſſi ſtabãt in ĩtroitu papilionũ ſuaꝝ
cuz vxoribꝫ ⁊ liberis oĩq; frequentia. Et

ait moyses: In hoc scietis quod dñs miserit
me vt facerem vniuersa que cernitis. et non ex pro-
prio ea corde protulerim. Si consueta hominum
morte interierint et visitauerit eos plaga
que et ceteri visitari solent: non misit me dñs
Sin autem nouam rem fecerit dñs et aperiens
terra os suum deglutiat eos et omnia que ad illos
pertinent. descenderintque viuentes in infernum
scietis quod blasphemauerint dñm. Confe-
stim igitur vt cessauit loqui. dirupta est terra sub
pedibus eorum. et aperiens os suum deuorauit il-
los cum tabernaculis suis et vniuersa substantia eorum
Descenderintque viui in infernum operti humo
et perierunt de medio multitudinis. At vero omnis
israel qui stabat per gyrum fugit a clamore pe-
reuntium dicens: Ne forte et nos terra degluti-
at. Sed et ignis egressus a dño interfecit
ducentos quinquaginta viros qui offerebant
incensum. Locutusque est dñs ad moysen di-
cens: Precipe eleazaro filio aaron sacerdoti
vt tollat thuribula que iacent in incendio. et
ignem huc illucque dispergat: quoniam sanctificata
sunt in mortibus peccatorum: producatque ea in lami-
nas. et affigat altari. eo quod oblatum sit in eis
incensum dño. et sanctificata sint vt cernant ea
pro signo et monimento filij israel. Tulit ergo
eleazar sacerdos thuribula enea. in quibus
obtulerant hi quos incendium deuorauit. et pro-
duxit ea in laminas affigens altari. vt habe-
rent postea filij israel quibus commouerentur. ne quis
accedat alienigena. et qui non est de semine
aaron ad offerendum incensum dño: ne patiatur
sicut passus est chore. et omnis congregatio eius lo-
quente dño ad moysen. Murmurauit autem
omnis multitudo filiorum israel sequenti die contra
moysen et aaron dicens: Vos interfecistis
populum dñi. Cumque oriretur seditio. et tumul-
tus increscerent: moyses et aaron fugerunt
ad tabernaculum federis. Quod postquam ingressi
sunt operuit nubes. et apparuit gloria dñi.
Dixitque dominus ad moysen: Recedite de
medio huius multitudinis: etiam nunc delebo
eos. Cumque iacerent in terra. dixit moyses
ad aaron: Tolle thuribulum. et hausto
igne de altari mitte incensum desuper. per-
gens cito ad populum vt roges pro eis. Iam enim
egressa est ira a dño. et plaga deseuit. Quod
cum fecisset aaron et cucurrisset ad mediam
multitudinem quam iam vastabat incendi-
um obtulit thymiama et stans inter mor-
tuos ac viuentes pro populo deprecatus est. et
plaga cessauit. Fuerunt autem qui percussi
sunt quattuordecim milia hominum et septin-
genti absque his qui perierant in seditione
chore. Reuersusque est aaron ad moysen ad
ostium tabernaculi federis postquam quieuit interitus

XVII

Et locutus est dñs ad
moysen dicens: Loquere ad filios
israel. et accipe ab eis virgas singu-
las per cognationes suas a cunctis principi-
bus tribuum virgas duodecim et vniuscu-
iusque nomen superscribes virge sue. Nomen
autem aaron erit in tribu leui. et vna virga
cunctas eorum familias continebit: ponesque
eas in tabernaculo federis coram testimo-
nio vbi loquar ad te. Quem ex his ele-
gero germinabit virga eius. et cohibebo
a me querimonias filiorum israel: quibus contra
vos murmurant. Locutusque est moyses
ad filios israel. et dederunt ei omnes principes vir-
gas per singulas tribus. Fueruntque virge
duodecim absque virga aaron. Quas cum
posuisset moyses coram dño in tabernacu-
lo testimonij sequenti die regressus inue-
nit germinasse virgam aaron in domo leui. et
turgentibus gemmis eruperant flores qui
folijs dilatati in amygdalas deformati
sunt. Portulit ergo moyses omnes virgas de
conspectu domini ad cunctos filios is-
rael. videruntque et receperunt singuli vir-
gas suas. Dixitque dominus ad moysen
Refer virgam aaron in tabernaculum
testimonij. vt seruet ibi in signum. rebel-
lium filiorum israel. et quiescant querele eo-
rum a me ne moriantur. Fecitque moyses
sicut preceperat dñs. Dixerunt autem filij isra-
el ad moysen: Ecce consumpti sumus.
omnes peribimus. Quicumque accedit ad
tabernaculum domini moritur. Numquid vsque
ad internitionem cuncti delendi sumus?

XVIII

Dixitque dñs ad aaron: Tu et filij
tui et domus patris tui tecum porta-
bitis iniquitatem sanctuarij. et tu et filij
tui simul sustinebitis peccata sacerdotij vestri.
Sed et fratres tuos de tribu leui et sceptrum
patris tui sume tecum: prestoque sint et ministrent

tibi. Tu aūt ⁊ filij tui mīstrabitis in ta-
bernaculo testimonij. Excubabūtq; le-
uite ad p̄cepta tua ⁊ ad cūcta op̄a tab̄na
culi: ita dūtaxat vt ad vasa scūarij ⁊ alta
re nō accedāt. ne ⁊ illi moriant̄. ⁊ vos pe
reatis siml̄. Sin aūt tecū ⁊ excubent in
custodijs tab̄nacl̄i ⁊ in oīb; cerimonijs
eius. Alienigena non miscebit̄ vob̄. Ex
cubate in custodia scūarij. ⁊ in mīsterio
altar̄: ne oriat̄ indig̃tio sup̄ filios israel
Ego dedi vob̄ frēs vr̄os leuitas de me-
dio filioꝝ isrl̄. ⁊ tradidi donū dño vt ser
uiāt in mīsterijs tab̄naculi ei⁹. Tu aūt
⁊ filij tui custodite sacerdotiū vr̄m ⁊ oīa
q̄ ad cultū altaris p̄tinēt ⁊ intra velum
sunt. p̄ sac̄dotes āministrabunt̄. Si q̄s
ext̄nus accesserit. occidet̄. Locutusq; est
dñs ad aarō: Ecce dedi tibi custodiā pri
mitiaꝝ meaꝝ. Oīa q̄ scīficant̄ a filijs isrl̄
tibi tradidi ⁊ filijs tuis p̄ officio sac̄do-
tali: legitima sempit̄na. Hec g̃ accipies
de his q̄ scīficant̄ ⁊ oblata sūt dño. Oīs
oblatō ⁊ sacrificiū ⁊ q̄cq̄d p̄ pctō atq; d̄li
cto reddit̄ mihi ⁊ cedet in scā scōꝝ: tuuz
erit ⁊ filioꝝ tuoꝝ. In scūario comedes
illd̄. Mares tm̄ edēt ex eo: q̄r ꝯsec̄tū est
dño. Primitias autē q̄s vouerint ⁊ ob-
tulerint filij isrl̄: tibi dedi ⁊ filijs tuis ac
filiab; tuis iure p̄petuo. Qui mūdus ē
in domo tua. vescet̄ eis. Oēm medullā
olei ⁊ vini ac frumēti. quicq̄d offerunt
p̄mitiarū dño tibi dedi. Vniūsa fruguz
initia q̄ gignit hum⁹ ⁊ dño deportant̄:
cedēt in vsus tuos. Qui mūdus est in
domo tua. vescet̄ eis. Oē qd̄ ex voto red
diderīt filij isrl̄. tuū erit. Quicq̄d p̄muz
erūpet e vulua cūcte carnis quā offerūt
dño. siue ex hoīb; siue de pecorib; fuerit.
tui iuris erit. ita dūtaxat vt p̄ hoīs prīo
genito p̄ciū accipias. ⁊ oē aīal qd̄ īmun
dū est redimi facias. cui⁹ redēptio erit
post vnū mēsem: siclis argēti q̄nq; pōde
re scūarij. Siclus vigīti obolos hz. Pri
mogenitū aūt bouis ⁊ ouis ⁊ capre non
facies redimi. q̄r scīficata sunt dño. Sā
guinē tm̄ eoꝝ fundes sup̄ altare. ⁊ adi-
pes adolebis in suauissimū odorē dño.
Carnes vo in vsum tuū cedēt. sicut pe-
ctusculū ꝯsec̄tū ⁊ armus dexter tua erit.
Oēs p̄mitias scūarij q̄s offert̄ filij isrl̄
dño tibi dedi ⁊ filijs ac filiab; tuis iure
p̄petuo. Pactū salis est sempit̄nū coraz
dño tibi ac filijs tuis. Dixitq; dñs ad aa
ron: In terra eorum nihil possidebitis
nec habebitis partem inter eos. Ego
pars et hereditas tua in medio filioruz
israel. Filijs autem leui dedi omnes de
cimas israel̄ in possessiōem p̄ mīsterio q̄
seruiūt mihi in tabernaculo federis. vt
nō accedāt vltra filij isrl̄ ad tab̄naculū
nec cōmittāt pctm̄ mortiferū solis filijs
leui mihi in tab̄naculo ꝟuiētib; ⁊ portā-
tib; pctā p̄pl̄i. Legitimū sempit̄nū erit
in generatiōib; vr̄is. Nihil alid̄ posside
būt. decimarū oblatiōe ꝯtenti q̄s in vs⁹
eoꝝ ⁊ necessaria separaui. Locutusq; est
dñs ad moysen dicēs: Precipe leuit̄ atq;
denūcia. Cū accepitis a filijs israel deci-
mas q̄s dedi vob̄: primitias eoꝝ offerte
dño. i. decimā p̄tē decime vt reputet̄ vo
bis in oblatiōem p̄mitiuoꝝ: tam de are
is q̄ꝫ de torcularib; ⁊ vniūsis q̄ꝝ accipit̄
primitias offerte dño. ⁊ date ea aarō sac̄
doti. Omnia que offeretis ex decimis ⁊
in donaria domini separabitis: optima
⁊ electa erunt cuncta. Dicesq; ad eos:
Si p̄clara ⁊ meliora queq; obtuleritis
ex decimis: reputabitur vobis quasi de
area ⁊ torculari dederitis primitias. et
comedetis eas in omnib; locis vestris:
tam vos q̄ꝫ familie vestre: quia precium
est pro ministerio quo seruitis in taber
naculo testimonij. ⁊ non peccabitis sup̄
hoc: egregia vobis ⁊ pinguia reseruātes
ne polluatis oblationes filiorum israel
et moriamini.

XIX

Locutusq; est dñs ad moysen ⁊
aarō dicēs: Ista est religio victi
me quam constituit dominus.
Precipe filijs israel vt adducant ad te
vaccam rufam etatis integre in q̄ nul-
la sit macula nec portauerit iugum: tra
desq; eā eleaçaro sacerdoti. Qui eductā
extra castra īmolabit in ꝯspectu oīm et
tingēs digitū in sanguīe eius. asp̄get ꝯ
fores tab̄naculi septez vicib; cōburetq;

eam cunctis videntibꝫ taꝫ pelle ⁊ carni/
bus eius cꝫ sanguine ⁊ fimo flāme tra/
ditis. Lignū q̄ꝫ cedrinū ⁊ hysopū coccū
cꝫ bis tinctū sacerdos mittet in flāmaꝫ
q̄ vaccā vorat. Et tūc demū lotis vestib⁹
⁊ corpe suo. ingrediet in castra: cōmacu
latusꝫ erit vsqꝫ ad vesperuꝫ. Sed ⁊ ille
qui cōbusserit eā: lauabit vestimēta sua
⁊ corpus. ⁊ īmūdus erit vsqꝫ ad vesperū
Colliget aūt vir mūdus cineres vacce.
⁊ effundet eos extra castra in loco puris
simo: vt sint mlt̄itudini filioꝝ isrl̄ in cu
stodiā ⁊ in aquam aspsionis. qꝫ p pecca/
to vacca cōbusta est. Cumꝫ lauerit qui
vacce portauerat cineres vestimēta sua:
immūdus erit vsqꝫ ad vesperū. Habebūt
hec filij isrl̄ ⁊ aduene qui habitāt int̄ eos
legē. iure perpetuo. Qui tetigerit cada/
uer hoīs. ⁊ ppter hoc septez dieb⁹ fuerit
immūdus: aspget ex hac aq̄ die tertio ⁊
septimo. ⁊ sic mundabit. Si die tertio
aspsus non fuerit: septimo non poterit
emūdari. Omis qui tetigerit humane
aie morticinū. ⁊ aspsus hac cōmixtione
nō fuerit. polluet tabernaculū dñi. ⁊ peri/
bit ex isrl̄. Quia aq̄ expiatiōis nō est asp
sus. īmundus erit ⁊ manebit spurticia
eius sup eū. Ista est lex hoīs qui morit
in tabernaculo. Oēs qui ingrediūtur tē/
toriū illius. ⁊ vniūsa vasa que ibi sunt.
polluta erūt septē dieb⁹. Clas qd̄ nō ha
buerit operculū nec ligaturā desup. īmū/
dus erit. Si quis in agro tetigerit cada/
uer occisi hoīs. aut p se mortui siue os
illius vel sepulcrū: immūdus erit septē
dieb⁹. Colligētqꝫ de cineribꝫ cōbustionis
atqꝫ pctī. ⁊ mittēt aq̄s viuas sup eos in
vas: in quibꝫ cū homo mūdus tinxerit
hysopū. aspget ex eo omne tentoriuꝫ. et
cunctā supellectilē. ⁊ homines huiusce/
modi ꝓtagione pollutos: Atqꝫ hoc mō
mūdus lustrabit immūdū tertio ⁊ sep/
timo die: expiatusqꝫ die septimo. laua/
bit se ⁊ vestimēta sua. ⁊ immundus erit
vsqꝫ ad vesperū. Si q̄s hō ritu non fuerit
expiatus: pibit aīa illius de medio eccle
sie. qꝫ sanctuariū dñi polluit. ⁊ nō est aq̄
lustratiōis aspsus. Erit hō ꝑceptū legiti
mū sempiternū. Ipse q̄ꝫ qui aspgit aq̄s
lauabit vestimenta sua. Qui tetige/
rit aq̄s expiationis: immūdus erit vsqꝫ
ad vesperū. Quicqd tetigerit īmūdus.
immūdū faciet. ⁊ aīa q̄ hoc quippiā teti
gerit īmūda erit vsqꝫ ad vesperuꝫ. XX.

Venerūtqꝫ filij isrl̄ ⁊ ois mlt̄itu
do in desertū sin mēse ꝓmo ⁊ mā
sit pplus in cades. Mortuaqꝫ ē
ibi maria ⁊ sepulta in eodē loco. Cumqꝫ
indigeret aq̄ pplus ꝙuenerunt adūsum
moysen ⁊ aaron. ⁊ versi in seditionez di/
xerūt: Vtinā perissem⁹ inter fratres no
stros coram dño. Cur eduxistis ecclesiam
dñi in solitudinē: vt ⁊ nos ⁊ nostra iumē
ta moriam⁹? Quare nos fecistis ascēde/
re de egypto ⁊ eduxistis in locū istū pessi
mū qui seri nō pōt: qui nec ficū gignit.
nec vineas. nec malogranata: insuper ⁊
aquā nō habet ad bibēdū? Ingressusqꝫ
moyses ⁊ aaron. dimissa mlt̄itudine in
tabernaculū federis. corruerūt ꝓni in ter
rā: clamaueruntqꝫ ad dñm. atqꝫ dixerūt
Dñe deus audi clamorē huius populi.
⁊ aperi eis thesaurum tuū fontez aque
viue: vt satiati cesset murmuratio eor⁹.
Et apparuit gloria domini sup eos. Lo/
cutusqꝫ est dominus ad moysen dicens
Tolle virgam ⁊ congrega populum tu
⁊ aaron frater tuus. ⁊ loquimini ad pe/
trā coram eis. ⁊ illa dabit aq̄s. Cumqꝫ edu
xeris aquā de petra: bibet ois mlt̄itudo
⁊ iumēta eius. Tulit igitur moyses vi/
gam q̄ erat in ꝺspectu dñi sic ꝑceꝑat ei:
cōgregata mlt̄itudīe ante petrā. dixitqꝫ
eis. Audite rebelles ⁊ īcreduli. Nūd de pe
tra hac vob⁹ aquā potim⁹ eicere? Cūqꝫ
eleuasset moyses manū ꝑcutiēs virga bis
silicē egresse sūt aq̄ largissime: ita vt po/
pulus biberet ⁊ iumēta. Dixitqꝫ dñs ad
moysen ⁊ aarō. Quia nō credidistis mihi
vt sc̄ificaret⁹ me coram filijs isrl̄. nō introdu
cetis hos pplos in terrā quam dabo eis
Hec est aqua contradictionis vbi iur/
gati sunt filij israel ꝓtra dñm. ⁊ sanctifi
catus est in eis. Misit interea nuncios
moyses d̄ cades ad regē edom q̄ dicerēt
Hec mādat frater tuus isrl̄. Nosti oēm

laborē qui apprehendit nos: quō descēde
rint p̄res nr̄i in egyptū. ⁊ habitauerim⁹
ibi multo tp̄e: afnixerintq̄ nos egyptij
⁊ p̄res nr̄os. ⁊ quō clamauerim⁹ ad do/
minū ⁊ exaudierit nos: miseritq̄ ange/
lū qui eduxerit nos de egypto. Ecce ī vr
be cades q̄ est in extremis finib⁹ tuis po/
siti: obsec̄mus vt nob̄ trāsire liceat per
terrā tuā. Nō ibimus ꝑ agros nec ꝑ vi/
neas: nō bibem⁹ aq̄s de puteis tuis. sed
g̃diem̄ via publica nec ad dexteram nec
ad sinistrā declinātes donec trāseamus
terminos tuos. Cui rn̄dit edom: Non
trāsibis ꝑ me. Alioquin armat⁹ occur/
rā tibi. Dixerūtq̄ filij isrl̄: Per tritaz g̃/
diem̄ viā ⁊ si biberim⁹ aquas tuas nos
⁊ pecora nr̄a: dabimus qd̄ iustū est. Nul
la erit in p̄cio difficultas: tm̄ velocit̄ trā
seamus. At ille rn̄dit: Non transibitis.
Statimq̄ egressus est obuius cū infi/
nita mlt̄itudīe ⁊ manu forti: nec voluit
acq̄escere dep̄canti vt ꝯcederet trāsitū ꝑ
fines suos. Quāobrē diuertit ab eo is/
rael. Cunq̄ castra mouissent de cades.
venerūt in mōtē hor qui ē in finib⁹ terre
edom: vbi locut⁹ est dn̄s ad moysen di/
cēs: Pergat inquit aaron ad ꝓpl̄os su/
os. Non enī intrabit t̄rā quā dedi filijs
isrl̄: eo q̄ incredulus fuerit ori meo ad
aq̄s ꝯdictiōis. Tolle aaron ⁊ filiū ei⁹ cū
eo. ⁊ duces eos in mōtē hor: Cunq̄ nu/
daueris p̄rem veste sua. indues ea elea/
çarū filiū eius. ⁊ aarō colliget̄ ⁊ morietur̄
ibi. Fec̄ moyses vt p̄cepat dn̄s. ⁊ ascen/
derūt in mōtem hor corā omni mlt̄itu/
dine. Cunq̄ aaron spoliasset vestib⁹ suis
induit eis eleaçaꝝ filiū eius. Illo mor/
tuo in mōtis sup̄cilio descēdit cū ēleaça
ro. Dīs autē mlt̄itudo videns occubu
isse aaron. fleuit sup̄ eo triginta diebus
ꝑ cunctas familias suas. XXI

Quod cuz audisset chananeꝰ rex
arad qui habitabat ad meridiez
venisse scz isrl̄ ꝑ exploratoꝝ viaz
pugnauit ꝯ illuz. ⁊ victor exn̄s. duxit ex
eo predā. At isrl̄ voto se dn̄o obligās. ait
Si tradideris ꝓpl̄m istū in manu mea
delebo vrbes ei⁹. Exaudiuitq̄ dn̄s p̄ces
israel. ⁊ tradidit chananeū: quez ille in/
terfecit subuersis vrbibus eius. ⁊ vocauit
nomen loci illius horma id ē anathema
Profecti sunt autē de mōte hor per viā
que ducit ad mare rubꝝ vt circūirēt ter
ram edom. Et tedere cepit ꝓpl̄m itinerꝭ
ac laboris: locutusq̄ est contra dn̄m et
moysen. ait: Cur eduxisti nos de egypto
vt morerem̄ in solitudīe? Deest panis
nō sunt aque: aīa nr̄a iam nauseat sup̄
cibo isto leuissimo. Quāobrē misit dn̄s
in ꝓpl̄m ignitos s̄pentes: ad q̄rū plagas
⁊ mortes plurimoꝝ. venerūt ad moysen
atq̄ dixerūt: Peccauimus: qꝛ locuti su
mus ꝯ dn̄m ⁊ te. Ora vt tollet a nobis
s̄pētes. Orauit moyses ꝓ ꝓpl̄o. Et locu
tus est dn̄s ad eū: Fac s̄pentē eneū ⁊ po/
ne eū ꝓ signo. Qui ꝑcussus aspexerit eū
viuet. Fecit g̃ moyses s̄pentē eneū. ⁊ po
suit eū ꝓ signo. Quē cū ꝑcussi aspicerēt
sanabāt̄. Profectiq̄ filij isrl̄ castrameta
ti sunt in oboth. Vn̄ egressi fixere tento
ria ī ieabarim in solitudīe que respicit
moab ꝯ orientalē plagā. ⁊ inde mouen/
tes venerūt ad torrentem çareth. Quē
relinq̄ntes castrametati sunt ꝯtra arnō
q̄ est in deserto. ⁊ ꝓminet in finibus am
morrei. Siquidem arnon terminus ē
moab: diuidens moabitas ⁊ ammorre
os. Vnde dicit̄ in libro belloꝝ domini:
Sicut fecit in mari rubro: sic faciet in
torrētibus arnon. Scopuli torrentiū
inclinati sunt vt requiescerent in arnō
⁊ recumberent in finibus moabitarum
Ex eo loco apparuit puteus: sup̄ quo lo
cutus est dominus ad moysen: Cōgre/
ga ꝓpl̄m. ⁊ dabo ei aquam. Tunc cecinit
isrl̄ carmen istud: Ascendat puteus. cō/
cinebant: pute⁹ quē foderūt p̄ncipes et
parauerunt duces multitudinis in da
tore legis ⁊ in baculis suis. Profectiq̄
sunt de solitudīe mathana. De matha/
na ī nahalihel. De nahalihel ī bamoth.
Bamoth vallis est in regione moab in
vertice phasga. qd̄ respicit contra desertū
Misit āt isrl̄ nūcios ad seō regē āmor/
reoꝝ dicēs: Obsecro vt trāsire mihi lice
at ꝑ t̄rā tuā. Non declinabim⁹ in agros

ꝛ vineas: nō bibemus aquas ex puteis. Via regia gradiem̄: donec transeamus termīos tuos. Qui cōcedere noluit vt trāsiret israel ꝑ fines suos. quinpotius exercitu ꝯgregato egressus est obuiam in desertū: ꝛ venit in iasa: pugnauitq; ꝯtra eū. A quo ꝑcussus est ī ore gladij. ꝛ possessa est terra eius ab arnon vsq; ieboc ꝛ filios āmon. qꝛ forte p̄sidio tenebantur termini āmonitaꝝ. Tulit ḡ israel oēs ciuitates eius. ꝛ hītauit in vrbib; āmorrei: in esebon. scꝫ ꝛ viculis eiꝰ. Vrbs esebon fuit seon regis ammorrei. qui pugnauit ꝯtra regē moab. ꝛ tulit oēm terram que ditionis illius fuerat vsq; arnon. Idcirco dr̄ in ꝓuerbio: Venite ī esebon edificet̄ ꝛ ꝯstruatur ciuitas seō. Ignis egressus est de esebō. flāma de oppido seon. ꝛ deuorauit arnō moabitarū ꝛ hītatores excelsoꝝ arnō. Ve tibi moab: peristi ꝓpl'e chamos. Dedi filios eius in fugā: ꝛ filias in captiuitatē regi āmorreoꝝ seon. Jugū ip̄oꝝ disp̄ijt ab esebon vsq; dibon: lassi ꝑuenerūt in iophe ꝛ vsq; madaba. Habitauitq; israel in terra āmorrei. Misit itaq; moyses qui explorarēt iaçer. Cuius ceperunt viculos ꝛ possederūt habitatores. Verterūtq; se ꝛ ascēderūt ꝑ viaꝫ basan. ꝛ occurrit eis og rex basan cum omni ꝓpl'o suo pugnaturus in hedrai. Dixitq; dn̄s ad moysē. Ne timeas eū. qꝛ in manu tua tradidi illū ꝛ oēꝫ ꝓpl'm ac terrā eius: faciesq; illi sic̄ fecisti seon regi āmorreoꝝ habitatori esebon. Percusser̄t igit̄ ꝛ hūc cū filijs suis. vniuersumq; ꝓpl'm eius vsq; ad internitionē. ꝛ possederūt terrā illius.

XXII

Profectiq; castrametati sunt in campestrib; moab: vbi transiordanē hiericho sita est. Vidēs āt balac filius sephor oīa q̄ fecerat isrl' ammorreo. ꝛ q̄ ꝑtimuissent eū moabite et impetū eius ferre non possent. dixit ad maiores natu madian. Ita delebit hic ꝓpl'us oēs qui in nr̄is finib; cōmorant̄. quō solet bos herbas vsq; ad radices capere. Ipse aūt erat eo tp̄e rex in moab. Misit ergo nūcios ad balaā filiuꝫ beor ariolū. qui hīt abat sup̄ flumē t̄re filioꝝ āmon. vt vocarēt eū ꝛ dicerent: Ecce egressus est populus ex egypto qui op̄uit sup̄ficiem terre sedens ꝯ̄ me. Veni igit̄ ꝛ maledic ꝓpl'o huic qui fortior me est: si q̄ mō possim ꝑcutere ꝛ eijcere eū de terra mea. Noui. n. q̄ bn̄dictꝰ sit cui benedixeris: ꝛ maledictꝰ in quē maledicta cōgesseris. Perrexerūtq; seniores moab ꝛ maiores natu madian hn̄tes diuinatiōis p̄ciū in manib;. Cūq; venissent ad balaā. ꝛ narrassent ei oīa v̄ba balac. ille rn̄dit: Manete hic nocte. ꝛ rn̄debo quicquid mihi dixerit dn̄s. Manētib; autē ill' apud balaā: venit deus: ꝛ ait ad eum: Quid sibi volūt hoīes isti apud te? Rn̄dit: Balac filius sephor: rex moabitaruꝫ misit ad me dicēs: Ecce ꝓpl's q̄ egressus est de egypto op̄uit sup̄ficiē terre. veni ꝛ maledic ei: si q̄ mō possiꝫ pugnās abigere eū. Dixitq; deus ad balaam: Noli ire cū eis neq; maledicas ꝓpl'o: qꝛ bn̄dictus est. Qui mane ꝯsurgēs. dixit ad p̄ncipes Ite in terrā vr̄am qꝛ ꝓhibuit me deus venire vobiscū. Reuersi p̄ncipes. dixerunt ad balac: Noluit balaā venire nobiscuꝫ. Rursum ille mlto plures ꝛ nobiliores q̄ꝫ ante miserat. misit. Qui cū venissent ad balaā dixerūt: Sic dicit balaac filiꝰ sephor. Ne ꝯteris venire ad me: paratū hēo honorare te. ꝛ quicquid voluer̄ dabo tibi. Veni ꝛ maledic ꝓpl'o isti. Rn̄dit balaā: Si dederit mihi balac plenā domū suā argenti ꝛ auri nō potero īmutare v̄bū dn̄i dei mei: vt vel plus vel minꝰ loq̄r: Obsecro vt hic maneatis etiā hac nocte. vt scire queam quid mihi rursuꝫ rn̄deat dn̄s. Venit ḡ deꝰ ad balaā nocte ꝛ ait ei: Si vocare te venerūt hoīes isti. surge ꝛ vade cum eis: ita dumtaxat vt quod tibi p̄cepero facias. Surrexit balaā mane. ꝛ strata asina ꝓfectus est cuꝫ eis. Et iratus est deus. Stetitq; angelus dn̄i in via contra balaam qui sedebat asine. ꝛ duos pueros hēbat secum. Cernēs asina angelū stātē in via euaginato gladio. aūtit se d̄ itinere. ꝛ ibat per agrū. Quam cū v̄beraret balaā ꝛ vellet

ad semitam reducere. stetit angelus in angustis duaruz maceriaꝝ quibꝫ vinee cingebant. Quē vidēs asina iūxit se parieti. ⁊ attriuit sedētis pedem. At ille iterū verberabat eam ⁊ nihilominus angelus ad locū angustum trāsiens. vbi nec ad dexterā nec ad sinistrā poterat dūiari obuius stetit. Cūqꝫ vidisset asina stantē angelū. ꝯcidit sub pedibꝫ sedētis. Qui iratus. vehementius cedebat fuste latera eius. Aperuitqꝫ dn̄s os asine. ⁊ locuta est: Quid feci tibi? Cur ꝑcutis me ecce iaꝫ tertio? Rn̄dit balaā: Quia cōmeruisti ⁊ illusisti mihi: Vtinā haberē gladiū vt te ꝑcuterez. Dixit asina: Nonne animal tuū suꝫ cui semꝑ sedere ꝯsuesti: vsqꝫ in pn̄tez diē. Dic quid simile vnq̄ꝫ fecerim tibi? At ille ait: Nunq̄ꝫ. Protinus aꝑuit dn̄s oculos balaā. ⁊ vidit angelū stātē in via euaginato gladio: adorauitqꝫ eū ꝓnus in terram. Cui angelꝰ Cur inquit tertio ꝟberas asinā tuam? Ego veni vt adūsarer tibi: qꝛ ꝑuersa est via tua. mihiqꝫ ꝯtraria. Et nisi asina declinasset de via dās locū resistenti: te occidissez. ⁊ illa viueret. Dixit balaā: Peccaui: nesciēs ꝙ tu stares ꝯ̄ me. Et nūc si displicet tibi vt vadā reūtar. Ait angelus: Vade cū istis ⁊ caue ne aliud q̄ꝫ ꝑcepero tibi loq̄ris. Iuit igit̄ cū principibꝫ Qd̄ cum audisset balac: egressus est in occursum eius in oꝑpido moabitaꝝ qd̄ situ est in extremis finibꝫ arnon. Dixitqꝫ ad balaā: Misi nūcios vt vocarez te: Cur non statim venisti ad me? An quia mercedē aduētui tuo reddere nequeo? Cui ille rn̄dit: Ecce adsum. Nūquid loqui potero aliud nisi qd̄ deus posuerit ī ore meo? Perrexerūt g̊ simul. ⁊ venerūt in vrbē que in extremis regni eius finibus erat. Cūqꝫ occidisset balac boues ⁊ oues misit ad balaā ⁊ principes qui cuꝫ eo erāt munera. Mane aūt facto. duxit eū ad excelsa baal. ⁊ intuitꝰ est extremaꝫ partem populi.

XXIII

Dixitqꝫ balaaꝫ ad balac: Edifica mihi hic septem aras ⁊ para totidem vitulos: eiusdēqꝫ numeri arietes. Cunqꝫ fecisset iuxta ꝯmonez balaā imposuerūt simul vitulū ⁊ arietē suꝑ aram. Dixitqꝫ balaā ad balac. Sta paulisꝑ iuxta holocaustū tuū donec vadā si forte occurrat mihi dn̄s. ⁊ qd̄cūqꝫ imperauerit loq̄r tibi. Cunqꝫ abijsset velociter: occurrit illi deus. Locutusqꝫ ad eū balaā: septē inquit aras erexi. ⁊ imposui vitulū ⁊ arietē desuꝑ. Dn̄s autē posuit verbū in ore eius ⁊ ait: Reūtere ad balac. ⁊ hec loq̄ris. Reūsus inuenit stantem balac iuxta holocaustū suum ⁊ oēs principes moabitaꝝ: assumptaqꝫ ꝑabola sua. dixit: De araꝫ adduxit me balac rex moabitaꝝ: de mōtibꝫ orientis. Veni inquit ⁊ maledic iacob. ꝓpera ⁊ detestare isrl̄. Quō maledicā: cui nō maledixit deus? Qua rōne detester. quē dn̄s non detestat̄? De summis silicibꝫ videbo eum ⁊ de collibꝫ ꝯsiderabo illū. Populus solus habitabit ⁊ inter gētes nō reputabit̄. Quis dinumerare possit puluerez iacob: ⁊ nosse nūerū stirpis isrl̄? Moriatur aīa mea morte iustoꝝ. ⁊ fiāt nouissima mea horuꝫ similia. Dixitqꝫ balac ad balaā: Quid est h̄ qd̄ agis? Vt maledicerēs īimicis meis vocaui te. ⁊ tu econtrario bn̄dices eis? Cui ille rn̄dit: Nuꝫ aliud possum loqui: nisi qd̄ iusserit dn̄s Dixit g̊ balac: Veni mecū in alteruꝫ locū. vnde ꝑtē isrl̄ videas. ⁊ totuꝫ videre nō possis: inde maledicito ei. Cunqꝫ duxisset euꝫ in locū sublimē suꝑ ꝟticē mōtis phasga. edificauit balaā septē aras ⁊ impositis suꝑ vitulis atqꝫ arietibꝫ. dixit ad balac: Sta hic iuxta holocaustū tuū donec ego obuius ꝑgam. Cui cuꝫ dn̄s occurrisset. posuissetqꝫ ꝟbuꝫ in ore eius ait: Reūtere ad balac. ⁊ hec loqueris ei. Reūsus inuenit eū stātē iuxta holocaustum suū ⁊ principes moabitaꝝ cum eo Ad quem balac: Quid inquit locutus est dn̄s? At ille assumpta parabola sua. ait: Sta balac et ausculta. audi fili sephor. Nō est deus q̄si homo vt mentiat̄: nec vt filiꝰ hoīs vt mutet̄. Dixit g̊ ⁊ nō faciet: locutus est ⁊ nō implebit? Ad benedicēdū adductꝰ suꝫ: bn̄dictionē ꝓhi-

bere non valeo. Non est idolū in iacob.
nec videt simulacrū in isrl. Dñs deus
ei⁹ cū eo ē. ⁊ clāgor victorie reg̃ in illo:
Deus eduxit illū de egypto cui⁹ fortitu
do simil est rhinocerot̃. Nō ē auguriū ī
iacob: nec diuinatio in isrl. Tpib⁹ suis
dicet iacob ⁊ isrl: q̄d opatus sit de⁹. Ecce
ppl's vt leena ꝯsurget. ⁊ q̄si leo erigetur
Nō accubabit donec deuoret p̄dā: ⁊ occi
sor sanguinē bibat. Dixitq̄ balac ad ba
laā: Nec maledicas ei nec bñdicas. Et il
le: nōne ait dixi tibi. ꝙ q̄cq̄d mihi deus
īparet h̄ facerē. Et ait balac ad eū: Veni
⁊ ducam te ad aliū locū: si forte placeat
deo vt inde maledicas eis. Cūq̄ duxissz
eū sup̄ vticē mōtis phogor qui respicit
solitudinē dixit ei balaaz: Edifica mihi
hic septē aras: ⁊ para totidē vitulos: e
iusdēq̄ nūeri arietes. Fec̄ balac vt bala
am dixerat. īposui tq̄ viutlos ⁊ arietes
per singulas aras.

XXIIII

Cūq̄ vidisset balaam ꝙ place
ret dño vt bñdiceret israeli neq̄
q̄ abijt vt ante p̄rexerat vt au
guriū q̄reret. sz dirigēs ꝯ desertū vultuz
suū. ⁊ eleuās oc'los vidit isrl in tētorijs
cōmorātē p̄ trib⁹ suas ⁊ irruēte in se spi
ritu dei. assumpta p̄abola ait: Dixit bala
am filius beor. dixit hō cuius obturat⁹ ē
oculus. dixit auditor s̄monū dei qui vi
siōem oīpotentis intuit⁹ est. qui cadit ⁊
sic ap̄iunt oculi ei⁹. Quā pulc̄ taberna
cula tua iacob. ⁊ tētoria tua isrl: vt val
les nemorose: vt horti iuxta fluuios ir
rigui: vt tab̄nacula q̄ fixit dñs. q̄si cedri
p̄pe aq̄s. Fluet aq̄ de situla eius. ⁊ semē
illi⁹ erit in aq̄s mltas. Tollet p̄pt agag
rex ei⁹: ⁊ auferet regnū illius. De⁹ edu
xit illū de egypto: cuius fortitudo simil
est rhinocerot̃. Deuorabūt gentes ho
stes illius: ossaq̄ eor ꝯfringent. ⁊ p̄fora
būt sagittis. Accubās dormiuit vt leo.
⁊ q̄si leena quā suscitare nullus audebit
Qui bñdixerit tibi erit ⁊ ip̄e bñdictus:
qui maledixerit tibi in maledictiōe re
putabit. Iratusq̄ balac ꝯ balaā. cōplo
sis manib⁹ ait: Ad maledicendū inimi
cis meis vocaui te: quib⁹ ecōtrario ter
tio bñdixisti. Reuertere ad locū tuum.
Decreuerā quidē magnifice honorare
te: sed dñs p̄uauit te honore disposito.
Rñdit balaā ad balac: Nōne nūcijs tu
is q̄s misisti ad me dixi. si dederit mihi
balac plenā domuz suā argēti ⁊ auri nō
potero preterire sermonē dñi dei mei vt
vel boni vel mali quid p̄feram ex corde
meo. sz quicq̄d dñs dixerit. h̄ loq̄r: Ver
tū pergēs ad ppl'm meū dabo tibi ꝯsiliū
quid ppl's tu⁹ ppl'o huic faciat extremo
tp̄e. Sūpta igitur p̄abola. rursum ait:
Dixit balaaz filius beor. dixit hō cuius
obturatus est oculus. dixit auditor ser
monū dei. qui nouit doctrinā altissimi.
⁊ visiōes oīpotētis videt: qui cadēs ap̄
tos hz oculos: Videbo eū sed nō modo
intuebor illū sed nō p̄pe. Orietur stella
ex iacob. ⁊ ꝯsurget v̄ga de isrl. ⁊ p̄cutiet
duces moab. vastabitq̄ oēs filio seth. ⁊
erit idumea possessio ei⁹. Hereditas se
yr cedet inimicis suis: isrl v̄o fortit agz
De iacob erit q̄ dñet. ⁊ p̄dat reliq̄as ci
uitatis. Cūq̄ vidissz amalech: assumēs
p̄abolā ait: Principiū gentiū amalech:
cuius extrema p̄dent. Vidit q̄z cyneuz.
⁊ assumpta p̄abola ait. robustū quidē est
hītaculū tuū: sed si in petra posueris ni
dū tuū. ⁊ fuer̃ elect⁹ de stirpe cyn q̄dīu
poteris p̄manere: Assur enim capiet te.
Assumptaq̄ parabola iterū locutus est:
Heu quis victur⁹ est qñ ista faciet de⁹.
Venient in trierib⁹ de italia: sup̄abunt
assyrios. vastabūtq̄ hebreos. ⁊ ad extre
mū etiā ipsi p̄ibūt. Surrexitq̄ balaam
⁊ reuersus est in locum suum: balac q̄z
via qua venerat. redijt.

XXV

Morabat aūt eo tp̄e isrl in sethī
⁊ fornicat⁹ est ppl's cū filiab⁹ mo
ab. q̄ vocauerūt eos ad sacrificia
sua. At illi comederūt. ⁊ adorauerūt de
os ear. Initiatusq̄ ē isrl beelhegor. Et
irat⁹ dñs ait ad moysen: Tolle cūctos
p̄ncipes ppl'i. ⁊ suspende eos ꝯ solē in pa
tibulis: vt aūtat furor meus ab israel.
Dixitq̄ moyses ad iudices israel. Occi
dat vnusquisq̄ p̄ximos suos qui īitia
ti sunt beelphegor. Et ecce vnus d̄ filijs

israel intrauit corã fratribꝫ suis ad scor-
tũ madianiten. vidente moyse ⁊ omni
turba filioꝝ isrl' qui flebãt ante fores ta
bernaculi. Qđ cũ vidisset phinees fili⁹
eleaçari filij aarõ sacerdotis. surrexit de
medio multitudĩs. ⁊ arrepto pugione
ingressus est post virũ israelitẽ in lupa-
nar ⁊ ꝑfodit ambos simul virũ. s. ⁊ mlie
rem in locis genitalibꝫ. Cessauitqꝫ pla-
ga a filijs isrl'. ⁊ occisi sunt vigintiq̃ttu-
or milia hoĩm. Dixitqꝫ dñs ad moysen:
Phinees filius eleaçari filij aaron sac-
dotis aũtit iram meã a filijs isrl': qꝛ çelo
meo cõmotus est ꝯ eos: vt nõ ipe dele-
rem filios isrl' in çelo meo. Idcirco loq̃
re ad eũ: Ecce do ei pacez federis mei. ⁊
erit tam ipsi q̃ꝫ semini eius pactũ sacer
dotij sempiternũ: qꝛ çelat⁹ est ꝓ deo suo. ⁊
expiauit scelus filioꝝ isrl'. Erat aũt no-
mẽ viri israelite qui occisus est cuꝫ ma-
dianitide çambri filius salumi: dux de
cog̃tione ⁊ tribu symeonis. Porro mu
lier madianitis q̃ pariter int̃fecta est vo
cabat̃ coçbi: filia sur p̃ncipis nobilissimi
madianitaꝝ. Locutusqꝫ est dñs ad moy
sen dicẽs: Hostes vos sentiãt madiani
te ⁊ ꝑcutite eos. qꝛ ⁊ ipsi hostilit̃ egerũt
ꝯ vos. ⁊ decepe insidijs ꝑ idolũ phogor.
⁊ coçbi filiã ducis madian sororẽ suã: q̃
ꝑcussa ẽ ĩ die plage ꝓ sacrilegio phogor.

Postq̃ꝫ noxioꝝ sanguis XXVI
effusus est dixit dñs ad moysen
⁊ eleaçarũ filiũ aarõ sacerdotẽ:
Numerate oẽm summã filioꝝ isrl' a vi-
ginti annis ⁊ sup̃ ꝑ domos ⁊ cog̃tiones
suas: cunctos qui p̃nt ad bella ꝓcedere.
Locuti sunt itaqꝫ moyses ⁊ eleaçar sac-
dos in campestribꝫ moab sup̃ iordanẽ ꝯ
hiericho ad eos qui erãt a viginti annis
⁊ sup̃. sic dñs imperarat: q̃ꝝ iste est nũe-
rus. Ruben prĩogenit⁹ isrl'. Huius fili⁹
enoch. a q̃ familia enochitaꝝ: ⁊ phallu.
a q̃ familia phalluitaruꝫ: ⁊ esrom. a q̃ fa
milia esromitaꝝ: ⁊ charmi. a q̃ familia
charmitaruꝫ. He sunt familie de stirpe
ruben. q̃ꝝ numerus inuẽt⁹ est q̃dragin-
tatria milia ⁊ septingẽti triginta. Fili⁹
phallu. eliab huius filij namuhel et da-
than ⁊ abirõ. Isti sunt dathan ⁊ abirõ
principes ꝑpl'i qui surrexerũt ꝯ moysen ⁊
aaron in seditiõe chore q̃n adũsus dñm
rebellauerũt. ⁊ aperiẽs t̃ra os suũ d̃uora
uit chore moriẽtibꝫ pl'rimis q̃n cõbussit
ignis ducẽtos q̃nq̃gita viros. Et fcm̃ ẽ
grãde miraculũ: vt chore. ꝑeũte filij illi
us nõ ꝑirent. Filij symeon ꝑ cog̃tiones
suas namuhel. ab h̃ familia namuhelita
rũ: ⁊ iamin. ab hoc familia iaminitaꝝ: ia
chin. ab hoc familia iachinitarum: çare
ab h̃ familia çareitaꝝ: saul. ab h̃ familia
saulitaꝝ. He sũt familie de stirpe symeõ
q̃ꝝ oĩs nũerus fuit vigintiduo milia du
centi. Filij gad ꝑ cog̃tiones suas: sephõ
ab hoc familia sephonitaꝝ: aggi. ab h̃ fa-
milia aggitaꝝ: suni. ab hoc familia suni-
nitaꝝ: oçni. ab hoc familia oçnitaꝝ: her.
ab hoc familia heritaꝝ: arod. ab hoc fami
lia aroditaꝝ: arihel. ab h̃ familia arihelitarũ: Iste sunt familie gad: q̃ꝝ oĩs nũe-
rus fuit q̃draginta milia quingenti. Fi
lij iuda: her ⁊ onan: qui ãbo mortui sunt
in terra chanaã. Fuerũtqꝫ filij iuda per
cog̃tiones suas: sela. a q̃ familia selaitaꝝ
phares. a q̃ familia pharesitaꝝ: çare. a q̃
familia çareitaꝝ. Porro filij phares: es-
rom. a q̃ familia esromitarũ ⁊ amul. a q̃
familia amulitaꝝ: Iste sunt familie iu
da: q̃ꝝ oĩs numer⁹ fuit septuaginta sex
milia quingenti. Filij ysachar ꝑ cog̃tio-
nes suas: thola. a q̃ familia tholaitarum
phua. a q̃ familia phuaitaꝝ: iasub. a q̃ fa
milia iasubitaꝝ. semran. a quo familia
semranitaꝝ. He sunt cog̃tiones ysachar
q̃rũ numerus fuit sexagintaq̃ttuor mi-
lia trecẽti. Filij çabulon ꝑ cognationes
suas: sared. a q̃ familia sareditaꝝ: helon:
a q̃ familia helonitaruꝫ: ialel. a q̃ familia
ialelitaꝝ. He sunt cognationes çabulõ:
q̃ꝝ numerus fuit sexaginta milia quin-
gẽti. Filij ioseph ꝑ cog̃tiones suas ma-
nasse ⁊ ephraim. De manasse ortus est
machir. a quo famlia machiritarum.
Machir genuit galaad. a q̃ familia gala
aditarum. Galaad habuit filios ieçer.
a quo familia ieçeritaꝝ: ⁊ elech a quo fa
milia elechitaruꝫ: ⁊ asrihel. a quo fami-

lia asrihelitarum: et sechem. a quo familia sechemitarum: et semida. a quo familia semidaitarum et epher. a quo familia epheritarum. Fuit autem epher pater salphaad. qui filios non habebat sed tantum filias. quarum ista sunt nomina: maala et noa et egla et melcha et thersa. He sunt familie manasse et numerus earum quinquagintaduo milia septingenti. Filij autem ephrami per cognationes suas fuerunt hi Suthala. a quo familia suthalaitarum becher. a quo familia becheritarum: tehen. a quo familia tehenitarum. Porro filius suthala fuit heran. a quo familia heranitarum. He sunt cognationes filiorum ephraim. quarum numerus fuit trigintaduo milia quingenti. Isti sunt filij ioseph per familias suas. Filij beniamin in cognationibus suis: bale a quo familia baleitarum: acbel. a quo familia acbelitarum: achiram. a quo familia achiramitarum: supham. a quo familia suphamitarum: vpham. a quo familia vphamitarum: Filij bale: hered et noeman. De hered. familia hereditarum. de noeman. familia noemanitarum. Hi sunt filij beniamin per cognationes suas: quarum numerus fuit quadragintaquinque milia sexcenti. Filij dan per cognationes suas: suhan. a quo familia suhanitarum. He sunt cognationes dan per familias suas. Omnes fuere suhanite: quarum numerus erat sexagintaquattuor milia quadringenti. Filij aser per cognationes suas: iemna. a quo familia iemnaitarum: iessui. a quo familia iessuitarum: brie. a quo familia brieitarum. Filij brie: haber. a quo familia haberitarum: et melchiel. a quo familia melchielitarum. Nomen autem filie aser. fuit sara. He cognationes filiorum aser: et numerus eorum quinquagintatria milia quadringenti. Filij neptalim per cognationes suas: iessihel. a quo familia iessihelitarum guni. a quo familia gunitarum: iaser. a quo familia iaseritarum: sellem. a quo familia sellemitarum. He sunt cognationes filiorum neptalim per familias suas quorum numerus quadragintaquinque milia quadringenti. Ista est summa filiorum israel qui recensiti sunt. sexcenta milia et mille septingenti triginta. Locutusque est dominus ad moysen dicens. Istis diuidetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas. Pluribus maiorem partem dabis et paucioribus minorem: singulis sicut nunc recensiti sunt tradetur possessio ita dumtaxat vt sors terram tribubus diuidat et familijs. Quicquid sorte contigerit hoc vel plures accipiant vel pauciores. Hic quoque est numerus filiorum leui per familias suas: Gerson a quo familia gersonitarum: caath. a quo familia caathitarum: merari. a quo familia meraritarum. He sunt familie leui. Familia lobni. familia hebroni. familia mooli. familia musi. familia chori. At vero caath genuit amram: qui habuit vxorem iochabeth filiam leui. que nata est ei in egypto. Hec genuit amram viro suo filios aaron et moysen et mariam sororem eorum. De aaron orti sunt nadab et abiu et eleaçar et ythamar. Quorum nadab et abiu mortui sunt cum obtulissent ignem alienum coram domino. Fuerunt que omnes qui numerati sunt vigintitria milia generis masculini. ab vno mense et supra qui non sunt recensititi inter filios israel: nec eis cum ceteris data possessio est. Hic est numerus filiorum israel. qui descripti sunt a moyse et eleaçaro sacerdote in campestribus moab supra iordanem contra hiericho. inter quos nullus fuit eorum qui ante numerati sunt a moyse et aaron in deserto sinai. Predixerat enim dominus quod omnes morerentur in solitudine. Nullusque remansit ex eis nisi caleb filius iephone et iosue filius nun.

XXVII

Accesserunt autem filie salphaad. filij epher. filij galaad. filij machir. filij manasse qui fuit filius ioseph. quarum sunt nomina. maala et noa et egla et melcha et thersa: steterunt que coram moyse et eleaçaro sacerdote et cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi federis atque dixerunt: Pater noster mortuus est in deserto. nec fuit in seditione que concitata est contra dominum sub chore: sed in peccato suo mortuus est. Hic non habuit mares filios: Cur tollitur nomen illius de familia sua: quare non habet filium? Date nobis possessionem inter cognatos patris nostri. Retulitque moyses

causam eaꝝ ad iudicium dñi. Qui dixit
ad eū. Iustā rem postulāt filie salpaad.
Da eis possessione inter cog̃tos p̃tis sui
⁊ ei in hereditatē succedāt. Ad filios au-
tem isrl̃ loq̃ris hec. Hō cū mortuus fue
rit absq; filio ad filiā eius trāsibit here-
ditas: si filiā nō habuerit: hēbit successo
res fratres suos. Q si ⁊ frēs nō fuerint
dabitis hereditatē fratribus p̃tis eius.
Sinaūt nec patruos habuerit: dabit̃ he
reditas his qui ei ꝓximi sunt. Eritq; h̃
filijs isrl̃ scm̃ lege ꝑpetua: sicut precepit
dñs moysi. Dixit q̃q; dñs ad moysen:
Ascende in montem istuz abarim. ⁊ cō-
templare inde terrā quā daturus sum
filijs isrl̃. Cunq; videris eā. ibis ⁊ tu ad
ꝓplm tuū sic̃ iuit frater tu⁹ aarō. qꝛ offē
distis me in deſto sin in ꝯdictione mul
titudinis: nec sanctificare me voluistis
corā ea suꝑ aq̃s. He sunt aq̃ ꝯdictionis
in cades deserti sin. Cui rñdit moyses:
Prouideat dñs deus spm̃ omīs carnis
hoīem qui sit suꝑ multitudinē hanc. ⁊
possit exire ⁊ intrare ante eos. ⁊ educere
eos vel introducere: ne sit ꝓpl̃s dñi sicut
oues absq; pastore. Dixitq; dñs ad euz:
Tolle iosue filiū nun virū in q̃ est spūs
dei: ⁊ pone manū tuā suꝑ eū. Qui stabit
corā eleaçaro sacerdote ⁊ oī multitudīe
⁊ dabis ei p̃cepta cūctis vidētib⁹ ⁊ ꝑtez
gl̃ie tue: vt audiat eū oīs synagoga filio
rū israel. Pro hoc si quid agenduz erit:
eleaçar sacerdos ꝯsulet dñm. At ꝟbum
eius egredieť ⁊ ingredieť ipse ⁊ oēs filij
israel cū eo ⁊ cetera mlt̃itudo. Fec̃ moy
ses vt p̃ceꝑat dñs. Cunq; tulisset iosue
statuit eū coram eleaçaro sacerdote ⁊ oī
freq̃ntia ꝓpl̃i. ⁊ ī positis capiti eius mani
bus cūcta replicauit q̃ mādauerat dñs

XXVIII

Dixit q̃z dñs ad moy
sen: Precipe filijs israel. ⁊ dices
ad eos: Oblationē meam ⁊ pa-
nes ⁊ incēsum odoris suauissimi offer-
te ꝑ tꝑa sua. Hec sunt sacrificia q̃ offer
re debetis. Agnos āniculos īmaculatos
duos q̃tidie in holocaustū sempit̃num:
vnū offeretis mane. ⁊ alteꝝ ad vesperuz
decimā ꝑtez ephi simile. q̃ ꝯsꝑsa sit oleo
purissimo. ⁊ habeat q̃rtā ꝑtem hin. Ho
locaustū iuge est qđ obtulistis in mōte
sinai in odorē suauissimuz incensi dñi.
Et libabitis vini q̃rtā ꝑtez hin ꝑ agnos
singl̃os ī scūario dñi. Alterūq; agnū si-
milit̃ offeretis ad vesꝑam iuxta oēm ri-
tū sacrificij matutini ⁊ libamētoꝝ eius
oblationez suauissimi odoris dño. Die
aūt sabbati offeretis duos agnos anni
culos īmaculatos. ⁊ duas decimas simi
le oleo ꝯsꝑse ī sacrificio. ⁊ liba q̃ rite fun
dunť ꝑ singula sabbata in holocaustuz
sempiternū. In kalēdis aūt. i. in mēsiu
exordijs offeretis holocaustū dño. vitu
los de armēto duos. arietē vnū. agnos
anniculos septē īmaculatos. ⁊ tres deci
mas simile oleo ꝯsperse in sacrificio per
singulos vitulos. ⁊ duas decimas simi
le oleo ꝯsꝑse ꝑ singulos arietes. ⁊ deci-
mā decime simile ex oleo in sacrificio ꝑ
agnos singulos. Holocaustū suauissi-
mi odoris atz incēsi est dño. Libamēta
aūt vini q̃ ꝑ singulas fundēda sunt vi-
ctimas. ista erūt: Media ꝑs hin ꝑ singu
los vitulos: tertia ꝑ arietē. q̃rta ꝑ agnū
Hoc erit holocaustū ꝑ oēs menses: qui
sibi āno ꝟtente succedūt. Hirc⁹ q̃z offe
reť dño ꝓ pctis in holocaustū sempiter
nū cum libamentis suis. Mēse aūt pri-
mo q̃rtadecima die mensis. phase dñi
erit. ⁊ q̃ntadecima die sollennitas. Se-
ptez dieb⁹ vescenť açymis: q̃ꝝ dies p̃ma
venerabilis ⁊ scā erit. Omne opus ſui-
le nō facietis in ea. Offeretisq; incēsuz
holocaustū dño vitulos de armento du
os. arietē vnū. agnos anniculos īmacu
latos septē. ⁊ sacrificia singl̃oꝝ ex simila
q̃ ꝯsꝑsa sit oleo: tres đcimas ꝑ singulos
vitulos. ⁊ duas decimas ꝑ arietē. ⁊ deci
mā decime ꝑ agnos singulos. i. ꝑ septez
agnos. ⁊ hircū ꝓ peccato vnū vt expieť
pro vobis preter holocaustū matutinuz
qđ semper offeretis. Ita facietis per sin
gulos dies septē dierū: in fomitē ignis
⁊ in odorē suauissimū dño qui surget đ
holocausto ⁊ de libationib⁹ singulorum
Dies q̃z septimus celeb̃rim⁹ ⁊ sanctus
erit vob̃. Omne opus ſuile nō facietis

in eo. Dies etiã ꝓmitiuoꝝ qñ offeretis nouas fruges dño expletis ebdomatibus: venerabilis ⁊ sancta erit. Oẽ opus seruile nõ facietis in ea. Offeretisq; holocaustũ in odorẽ suauissimũ dño. vitulos de armẽto duos. arietẽ vnũ: agnos anniculos ĩmaculatos septẽ. atq; in sacrificijs eoꝝ simile oleo ꝙsperse tres decias per singulos vitulos: per arietes duos: ꝑ agnos decimã decime qui simul sunt agni septem. hircũ q; qui mactaf ꝓ expiatiõe ꝑter holocaustũ sempiternũ ⁊ libamina eius. Immaculata offeretis omnia cum libationibꝫ suis. XXIX

In mensis etiã septimi ꝓma dies venerabil' ⁊ sancta erit vobis. Oẽ opus seruile non facietis in ea: qꝝ dies clãgoris est ⁊ tubaꝝ. Offeretis q; holocaustũ in odorem suauissimum dño. vitulũ de armento vnũ. ⁊ arietem vnũ. ⁊ agnos anniculos immaculatos septẽ. ⁊ in sacrificijs eoꝝ simile oleo cõsperse tres decimas ꝑ singulos vitulos duas decimas per arietem: vnã decimã per agnũ. qui simul sunt agni septem. ⁊ hircũ ꝓ pctõ qui offerf in expiatiõez populi ꝑter holocaustũ ⁊ libamẽta eꝝ cũ sacrificijs suis: ⁊ holocaustũ sempiternũ cũ libationibꝫ solitis. In his dẽ cerimonijs offeretis in odorẽ suauissimũ incẽsum dño Decima q; dies mẽsis huius septimi. erit vobis sancta atq; venerabilis. ⁊ affligetis aias vras. Oẽ op' seruile nõ facietis in ea. Offeretisq; holocaustũ dño in odorẽ suauissimũ. vitulũ de armẽto vnũ arietẽ vnũ. agnos ãniculos ĩmaculatos septẽ. ⁊ in sacrificijs eoꝝ simile oleo ꝙsperse tres decimas ꝑ singulos vitulos: duas decimas ꝑ arietẽ. decimã decime per agnos singulos. qui sunt simul agni septem. ⁊ hircuꝫ ꝓ pctõ. absq; his q offeri ꝓ delicto solet in expiationem. ⁊ holocaustum sempiternũ in sacrificõ ⁊ libaminibꝫ eoꝝ. Quintadecima vo die mẽsis septimi q vob sca erit atq; venerabilis: oẽ opus seruile nõ facietis in ea. sed celebrabitis sollennitatem dño septem diebꝫ Offeretisq; holocaustũ i odorẽ suauissimum dño. vitulos de armento tredecĩ arietes duos. agnos anniculos ĩmaculatos q̃ttuordecim. ⁊ in libamẽtis eoꝝ. simile oleo ꝙsperse tres decimas ꝑ vitulos singulos. qui sunt simul vituli trecim. ⁊ duas decias arieti vno. i. simul arietibꝫ duobꝫ. ⁊ decimã decie agnis singulis. qui sunt sil' agni q̃ttuordecim. et hircũ ꝓ pctõ. absq; holocausto sempiterno ⁊ sacrificio ⁊ libamie eius. In die altero offeretis vitulos de armento duo decim. arietes duos. agnos anniculos ĩmaculatos q̃ttuordecim: sacrificiaq; ⁊ libamia singuloꝝ per vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ absq; holocausto sempiterno sacrificioq; ⁊ libamie eius. Die tertio offeretis vitulos vndecĩ. arietes duos. agnos ãniculos ĩmaculatos q̃ttuordecĩ. sacrificiaq; ⁊ libamina singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ. absq; holocausto sempiterno sacrificioq; ⁊ libamie ei'. Die q̃rto offeretꝫ vitulos decẽ. arietes duos. agnos anniculos ĩmaculatos q̃ttuordecĩ: sacrificiaq; ⁊ libamia singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ. absq; holocausto sempiterno sacrificioq; ei' ⁊ libamie. Die q̃nto offeretꝫ vitulos nouẽ. arietes duos. agnos ãniculos ĩmaculatos q̃ttuordecĩ. sacrificiaq; ⁊ libamia singuloꝝ per vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ peccato absq; holocausto sempiterno sacrificioq; eius ⁊ libamie. Die sexto offeretꝫ vitulos octo. arietes duos. agnos ãniculos ĩmaculatos q̃ttuordeciz: sacrificiaq; ⁊ libamia singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝫ. ⁊ hircũ ꝓ peccato absq; holocausto sempiterno sacrificioq; ei' ⁊ libamie. Die septimo offeretis vitulos septẽ. ⁊ arietes duos. agnos anniculos ĩmaculatos q̃ttuordecĩ. sacrificiaq; ⁊ libamina singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pctõ absq; holocausto sempiterno sacrificioq; eius ⁊ libamine. Die octauo qui est celebrimus. omne opus seruile non

facietis offerētes holocaustū in odorem
suauissimū domino. vitulūvnū. arietem
vnū. agnos anniculos immaculatos se
ptē. sacrificiaq; & libamīa singulor̄ p vi
tulos & arietes & agnos rite celebrabit̄
& hircuz pro pctō. absq; holocausto sem
piterno. sacrificioq; ei⁹ & libamīe. Hec
offeretis dño in solennitatib⁹ vr̄is: pre
ter vota & oblatiões spontaneas in holo
causto. in sacrificio. in libamine. & in hо
stijs pacificis XXX

Narrauitq; moyses filijs isr̄l oīa
que ei dñs imperarat. & locut⁹ ē
ad principes tribuū filioz israel
Iste est sermo quem precepit dñs. Si
quis viroz votū domino vouerit. aut se
constrinxerit iuramēto: non faciet irri
tū vbū suū sed omne qđ pmisit imple
bit. Mulier si quippiā vouerit & se ꝑstrī
xerit iuramento que est in domo patris
sui & in etate adhuc puellari: si cognoue
rit pater votū qđ pollicita est. & iuramē
tū q̄ obligauit aīam suā & tacuerit: voti
rea erit. Quicqd pollicita est & iurauit.
ope cōplebit. Sinautē statim vt audie
rit ꝓtradixerit pr̄. & vota & iuramīta eius
irrita erunt. nec obnoxia tenebitur spō
sioī eo q ꝓtradixerit pater. Si maritū
habuerit & vouerit aliqd. & semel de ore
eius vbū egrediēs. aīam eius obligaue
rit iuramēto: quo die audierit vir & nō
contradixerit. voti rea erit: reddetq; qđ
cunq; pmiserat. Sinautē audiens sta
tim ꝓtradixerit. & irritas fecerit pollicita
tiones ei⁹. vbaq; quib⁹ obstrīxerat aīaz
suā. ppitius erit ei dñs. Vidua & repu
diata quicqd vouerit: reddēt. Vxor i do
mo viri cuz se voto ꝑstrinxerit & iuramē
to: si audierit vir & tacuerit nec cōtradi
xerit sponsioni: reddet qđcūq; pmiserat
Sinaūt ex tēplo ꝓdixerit: nō tenebitur
pmissionis rea. quia maritus ꝓdixit. et
dñs ei ppitius erit. Si vouerit & iura
mēto se ꝑstrinxerit. vt p ieiuniū vel cete
raz rez abstinentiam affligat aīam suaz
in arbitrio viri erit si faciat siue nō faci
at. Qđ si audiens vir tacuerit. & in alte
rā diē distulerit sniam: quicqd vouerat
atq; pmiserat. reddet: qz statim vt audi
uit. tacuit. Sinautē ꝓdixerit postq̄z re
sciuit: portabit ipse iniqtatez eius. Iste
sunt leges q̄s cōstituit dominus moysi
inter virū & vxorē: int̄ patrem & filiaz que
in puellari adhuc etate est: vel que ma
net in parentis domo. XXXI

Locutusq; est dominus ad moy
sen dicens. Vlciscere pus filios
isr̄l de madianitis. & si colligeris
ad pp̄lm tuū. Statimq; moyses arma
te inquit ex vobis viros ad pugnaz qui
possint vltionē dñi expetere de madiani
tis. Ville viri de singulis tribub⁹ eligā
tur ex isr̄l qui mittant ad bellū. Decern
q; millenos ꝺ singul' tribub⁹. i. duodeci
milia expedit⁹ ad pugnaz. quos misit
moyses cum phinees filio eleaçari sac̄
dotis. vasaq; scā & tubas ad clāgendum
tradidit ei. Cunq; pugnassent ꝺ madia
nitas atq; vicissent. oēs mares occidēt
& reges eoz eui & recem & sur & vr & rebe
quinq; pncipes gētis. balaā q̄z filiū beor
interfecerūt gladio: ceperuntq; mulieres
eoz & puulos. oīaq; pecora & cūctaz sup
pellectilē. Quicqd hīe potuerāt de popu
lati sunt. tam vrbes q̄z viculos & castel
la flāma ꝓsumpsit. Et tulerūt predā: et
vniūsa que ceperant tam ex hoīb⁹ q̄z ex iu
mētis. adduxerūt ad moysen & eleaçarū
sacerdotem & ad oēm multitudinē filio
rū israel. Reliq̄ aūt vtēsilia portauerūt
ad castra in campestrib⁹ moab: iuxta ior
danē ꝺ hiericho. Egressi sunt aūt moy
ses & eleaçar sacerdos & oēs pncipes sy
nagoge in occursum eoz extra castra:
Iratusq; moyses principib⁹ erercit⁹ tri
bunis & cēturiōib⁹ qui venerāt de bello
ait: Cur feminas reuasstis? Nonne iste
sunt q̄ decepunt filios isr̄l ad suggestio
nē balaā. & preuaricari vos fecerūt in do
mino sup pctō phogor. vñ & pcussus est
pp̄s: Ergo cūctos interficite. quicqd ē
generis masculini etiā in puulis. & mu
lieres que nouerūt viros in coitu. iugu
late: puellas aūt & oēs feminas virgines
reuate vob. & manete extra castra septē
dieb⁹: Qui occiderit hoīem vel occisum

tetigerit: lustrabitur die tertio ⁊ septio
Et de omni p̄da siue vestimentū fuerit
siue vas ⁊ aliquid in vtēsilia p̄paratū de
capraꝝ pellibꝫ ⁊ pilis ⁊ ligno expiabitur
Eleaçar q̄z sacerdos ad viros exercitus
qui pugnauerant sic locutus est: Hoc est
preceptū legis qd̄ mādauit deus moysi
Aurū ⁊ argentū ⁊ es ⁊ ferrū ⁊ plūbuz ⁊
stānuz ⁊ omne qd̄ potest trāsire ꝑ flam-
mas. igne purgabit̄: quicquid aūt ignē
non pōt sustinere. aq̄ expiatiōis sanctifi
cabit̄. ⁊ lauabit̄ vestimēta vr̄a die septi-
mo. ⁊ purificati postea castra intrabitis:
Dixit q̄z dn̄s ad moysen. Tollite sum-
mā eoꝝ q̄ capta sunt. ab hoīe vsq̄z ad pe-
cus. tu ⁊ eleaçar sac̄dos. ⁊ oēs p̄ncipes
vulgi: diuidesq̄z ex equo p̄daz inter eos
qui pugnauerūt egressiq̄z sunt ad bellū
⁊ int̄ oēm reliquā multitudinē ⁊ sepab̄
ꝑtez dn̄o ab his qui pugnauerūt ⁊ fue-
rūt in bello vnā aīam de quingētis tam
ex hoībꝫ q̄z ex bobus ⁊ asinis ⁊ ouibꝫ. ⁊ da
bis eā eleaçaro sacerdoti: q̄z p̄mitie dn̄i
sunt. Ex media q̄z ꝑte filioꝝ isr̄l accipies
quinq̄gesimū caput. hoīm ⁊ boū ⁊ asino
rū ⁊ ouiū cūctorūq̄z aīantiuz ⁊ dabis ea
leuitis qui excubāt in custodijs tab̄na-
culi dn̄i. Fecerūtq̄z moyses ⁊ eleaçar sic̄
p̄cepat dn̄s. Fuit aūt p̄da quaz exercit⁹
cepat. ouiū sexcēta septuagītaquīq̄z mi
lia: boū septuagintaduo milia: asinoruz
sexaginta milia ⁊ mille: aīe hoīm sex⁹ fe-
minei q̄ nō cognouerāt viros. triginta
duo milia. Dataq̄z ē media ꝑs his qui ī
prelio fuerāt. ouiū trecēta trigītaseptez
milia quingente. e quibꝫ in ꝑtē dn̄i sup
putate sunt oues sexcēte septuagītaq̄n
q̄z ⁊ de bobꝫ trigintasex milibꝫ. boues se-
ptuaginta ⁊ duo. de asinis triginta mili
bus quingētis. asini sexagintaun⁹. De
aīabꝫ hoīm sedecim milibꝫ cesserūt in ꝑ-
tē dn̄i trigintadue aīe. Tradiditq̄z moy
ses numeꝝ p̄mitiaꝝ dn̄i eleaçaro sacer-
doti. sicuti fuerat ei impatum ex media
parte filioꝝ isr̄l: quam sepauerat his q̄
in prelio fuerant. De media vero parte
que ꝯtigerat relique multitudini id est
de ouibus trecentis trigintaseptem mi
libus quingētis. ⁊ de bobus trigintasex
milibus. ⁊ de asinis triginta milibꝫ qui
gentis. ⁊ d̄ hominibꝫ sedecim milibꝫ tu
lit moyses quinq̄gesimum caput ⁊ de-
dit leuitis qui excubabāt in tabernacu-
lo domini: sic̄ preceperat domin⁹. Cūq̄z
accessissent principes exercitus ad moy
sen ⁊ tribuni cēturionesq̄z dixerūt: Nos
serui tui recēsuim⁹ numerū pugnatoꝝ
quos habuimus sub manu nostra. ⁊ ne
vn⁹ quidē defuit. Ob hāc causam offe-
rimus in donarijs domini singuli quod
in preda auri potuim⁹ inuenire. perisce-
lides ⁊ armillas. annulos ⁊ dextralia ac
murenulas vt depreceris ꝑ nobis dn̄z.
Susciperūtq̄z moyses ⁊ eleaçar sac̄dos
oē aurū in diuīsis speciebꝫ pondere san-
ctuarij sedecim milia septingentos q̄n-
q̄ginta siclos a tribunis ⁊ centurionibꝫ
Unusquisq̄z. n. qd̄ in p̄da rapuerat suū
erat. Et susceptū intulerūt in tabernacu-
lum testimonij in monimentum filioꝝ
israel corā domino. XXXII

Filij aūt rubē ⁊ gad hēbāt peco-
ra multa. ⁊ erat illis in iumētis
īfinita substātia. Cūq̄z vidissent
iaçer ⁊ galaad aptas aīalibꝫ alēdis t̄ras
venerūt ad moysen ⁊ ad eleaçaꝝ sac̄dotez
⁊ principes mlt̄itudinis. atq̄z dixerunt.
Astaroth ⁊ dibon ⁊ iaçer ⁊ nemra esebon
⁊ eleale ⁊ saban ⁊ nebo ⁊ beon terra quaz
ꝑcussit dn̄s in ꝯspectu filioꝝ isr̄l. regiōis
vberrime est ad pastuz aīaliū. ⁊ nos s̄ui
tui habem⁹ iumēta plurima p̄camurq̄z
si inuenim⁹ gr̄am coraz te vt des nobis
famulis tuis eā in possessionē. nec faci-
as nos trāsire iordanem. Quibꝫ rn̄dit
moyses: Nūquid fr̄es vr̄i ibunt ad pu-
gnā. ⁊ vos hic sedebit̄: Cur subūtit̄ mē
tes filioꝝ isr̄l. ne trāsire audeāt in locuz
quē eis datur⁹ est dn̄s: Nōne ita egerūt
p̄res vr̄i. qn̄ misi de cadesbarne ad explo
randā t̄rā: Cūq̄z venissent vsq̄z ad vallē
botri lustrata oī regione subūterūt cor
filioꝝ isr̄l vt nō intrarēt fines q̄s eis do-
minus dedit: quibꝫ iratus iurauit dicēs
Si videbūt hoīes isti qui ascenderūt ex
egypto a vigīti ānis ⁊ sup̄ t̄raz quā sub

iuramẽto pollicit⁹ sum abꝛaã ysaac ⁊ ia
cob.⁊ noluerũt seq̃ me ꝑter caleb filiuz
iephone cenezeũ ⁊ iosue filiuz nun. Si
ꝑleuerũt⁊ volũtatẽ meaz. Iratusqz dñs
adu̇sum isrl̃ circũduxit eũ ꝑ deſtũ q̃dra/
ginta annis donec ꝯsumeret vniu̇sa ge
neratio q̃ fecerat malũ in ꝯspectu eius.
Et ecce inq̃t vos surrexistis ꝑ ptib⁹ vꝛis
incremẽta ⁊ alũni hoim pctoꝝ vt auge
retis furoꝛẽ dñi ꝛ isrl̃. Q si noluerit⁊ seq̃
eũ in solitudie ꝑm derelinq̃t. ⁊ vos cã
eritis necis oim. At illi ꝑpe accedentes.
dixerũt. Caulas ouiũ fabꝛicabimus et
stabula iumẽtoꝝ. puulis q̃z nꝛis vꝛbs
munitas nos aũt ipsi armati ⁊ accincti
pgem⁹ ad ꝑliũ añ filios isrl̃ donec intro
ducamus eo ad loca sua. Paruuli nꝛi ⁊
quicq̃d hꝛe possum⁹ erũt in vꝛbib⁹ mu/
nitis ꝓꝑ hꝛitatoꝝ insidias. Nõ reuertem̃
in domos nꝛas vsq̃ dũ possideãt filij is/
rael hꝛeditatẽ suã: nec quicq̃z q̃remus
trãs iordanẽ qz iã habemus possessiõem
nꝛam in oꝛiẽtali ei⁹ plaga. Quib⁹ moy
ses ait: Si facit⁊ qd̃ ꝑmittit⁊. expediti ꝑ/
gite coꝛã dño ad pugnã. ⁊ ois vir bella/
toꝛ armat⁹ iordanẽ trãseat: donec subu̇
tat dñs ĩmicos suos: ⁊ subiciat ei ois
ꝛra: tũc erit⁊ ĩculpabiles apud deũ ⁊ apd̃
isrl̃. ⁊ obtinebit⁊ regiones q̃s vultis co/
rã dño. Sinaũt qd̃ dicitis nõ feceritis:
nulli dubiũ est quin peccetis in deũ. ⁊ sci
tote qm̃ pctm̃ vꝛm apꝛehẽdet vos. Edi
ficate g̃ vꝛbs puul̃ vꝛis. ⁊ caulas ⁊ sta/
bula ouib⁹ ac iumẽtis. ⁊ qd̃ polliciti est⁊
implete. Dixerũtq̃z filij gad ⁊ ruben ad
moysen. Serui tui sumus. Faciemus
qd̃ iubet dñs noster. Paruulos nõos ⁊
mulieres ⁊ pecoꝛa ac iumẽta relinq̃m⁹
ĩ vꝛbib⁹ galaad: nos aũt famul̃i tui oẽs ex
pediti ꝑgemus ad bellũ fic̃ tu dñe loque
ris. Precepit g̃ moyses eleaçaro sacdo/
ti ⁊ iosue filio nun ⁊ principib⁹ familia/
rũ trib⁹ isrl̃. ⁊ dixit ad eos: Si trãsierit
filij gad ⁊ filij ruben vobiscuz iordanem
oẽs armati ad bellũ coꝛã dño. ⁊ vob fue/
rit terra subiecta: date eis galaad ĩ pos/
sessiõem. Sinaũt noluerint trãsire vo/
biscũ in trã chanaã: int̃ vos habitãdi ac
cipiãt loca. Rñderũtq̃z filij gad ⁊ filij ru
ben: Sic̃ locut⁹ est dñs seruis suis. ita fa
ciem⁹. Ipsi armati ꝑgem⁹ coꝛaz dño in
trã chanaan. ⁊ possessiõem iaz suscepisse
nos ꝓtemur trãs iordanẽ. Dedit itaq̃z
moyses filijs gad ⁊ ruben ⁊ dimidie tri/
bui manasse filij ioseph regnũ seõ regis
ammoꝛrei. ⁊ regnũ og regis basan. ⁊ ter
rã eoꝝ cũ vꝛbib⁹ suis ꝑ circũitũ. Igitur
extruxerunt filij gad dibon ⁊ astaroth ⁊
aroer ⁊ roth ⁊ sophan ⁊ iaçer iecbaa et
bethnemra ⁊ betharam vꝛbes mu̇ras. ⁊
caulas pecoꝛib⁹ suis. Filij aũo ruben edi
ficauerũt esebon ⁊ eleale ⁊ cariathaim ⁊
nabo ⁊ baalmeon ꝛ̃sis nõib⁹ sabama q̃s
imponẽtes vocabula vꝛbib⁹ q̃s extruxe/
rant. Porro filij machir filij manasse ꝑ
rexerũt in galaad. ⁊ vastauerũt eã int̃fec/
cto ammoꝛreo hꝛitatoꝛe eius. Dedit er/
go moyses terram galaad machir filio
manasse: qui habitauit in ea. Iair au/
tem filius manasse abiit ⁊ occupauit vi
cos eius quos appellauit auothiair. id
ẽ villas iair. Nobe q̃z prexit ⁊ appꝛehẽ/
dit chanath cuz viculis suis: vocauitq̃z
eam ex nomine suo nobe. XXXIII

Hec sũt mãsiões filioꝝ isrl̃ egredi/
entiu̇m de egypto ꝑ turmas suas
in manu moysi ⁊ aarõ: q̃s descri
psit moyses iuxta castꝛoꝝ loca q̃ dñi ius
sione mutabãt. Profecti igit̃ de rameſ/
se mẽse ꝓmo q̃ntadecima die mẽsis pri
mi: altꝛa die phase filij isrl̃ in mãu excel/
sa vidẽtib⁹ cũctis egyptijs ⁊ sepelietib⁹
ꝓiogenitos q̃s percusserat dñs. Nã ⁊ ĩ deos
eoꝝ exercuerat vltiões. Castrametati sũt
in sochoth: de sochot venerunt in etham
q̃ est in extremis finib⁹ solitudinis. In
de egressi venerũt ꝛ̃ phiairoth q̃ respicit
belsephon. ⁊ castrametati sunt añ mag/
dalũ. Profecti q̃ de phiairoth. trãsierũt
ꝑ mediũ mare in solitudinẽ: ⁊ ambulã/
tes trib⁹ diebꝫ ꝑ deſtũ etha. castrameta
ti sunt in mara. Profecti q̃ de mara. ve/
nerũt in helim vbi erãt duodecim fon/
tes aq̃ ⁊ palme septuagĩta: ibiq̃z castra/
metati sunt. Sed ⁊ inde egressi: hꝛerũt
tẽtoꝛia sup mare rubꝛuz. Profecti q̃ de

mari rubro.castrametati sūt ī dephto sin
vſq egressi venēr in raphā. Profectiq
ō raphā castrametati sūt ī hal' egressi
q ō hal'.raphidī fixē tētoria:vbi pplo ō
fuit aq ad bibendū. Profectiq ō raphi
dim.castrametati sunt in deserto sinai.
Sed ⁊ de solitudine sinai egressi venēr
ad sepulcra ꝯcupiscentie. Profectiq de
sepulcr̄ ꝯcupiscentie.castrametati sunt
ī asseroth.⁊ de asseroth venēr ī rethma
Profectiq ō rethma castrametati sūt
ī remōphares :vnde egressi venēr ī leb
na. De lebna castrametati sūt ī ressa: e
gressiq ō ressa venēr ī ceelatha. Ēt pfe
cti castrametati sūt ī mōte sepher.egres
si de mōte sepher venerūt ī arada. Inde
pficiscentes castrametati sunt in mace
loth. Profectiq de maceloth venerunt
in taath. De thaath castrametati sunt
in thare vnde egressi fixere tentoria in
metcha. Et de metcha castrametati
sunt in esmona. Profectiq de esmo
na venerunt in moseroth. Et de mose
roth castrametati sūt ī baneiachā. pfe
ctiq ō baneiachā venēr ī mōtē gadgad
Ēt pfecti. castrametati sunt ī iethbba
tha:⁊ ō iethbbatha venerūt in hebrona.
Egressiq de hebrona .castrametati sūt ī
asiongaber:inde pfecti.venerūt i ōsertū
sin. Hec est cades. Egressiq de cades.ca
strametati sūt ī mōte hor in extremis fi
nib terre edom. Ascēditq aarō sacēdos
in mōtē hor.iubēte dño.⁊ ibi mortu' ē
ānō qdragesimo egressiōis filior isrl' ex
egypto mēse qnto pmo die mēsis cū eēt
ānor cētū vigītitriū. Audiuitq chana
neꝰ rex arad qui hītabat ad meridiez: in
trā chanaā venisse filios isrl'. Et pfecti ō
mōte hor.castrametati sunt in salmona
vnde egressi venerunt in phinon. Pro
fectiq de phinon castrametati sunt in
oboth.⁊ de oboth venerunt in ieabarim
que est in finib moabitarū. Profectiq
de ieabarim.fixere tentoria in dibongad
vnde egressi.castrametati sunt ī elmō
deblathaim. Egressiq de elmondebla
thaim.venerunt ad montes abarim cō
tra nabo. Profectiq de montibus aba
rim.transierūt ad campestria moab su
pra iordanem contra hiericho. Ibiq ca
strametati sunt de bethsimō vsq ad bel
sathim in planioribus locis moabita
rum vbi locutus est dominus ad moy
sen: Precipe filijs israel.et dic ad eos:
Quando transieritis iordanem intran
tes terraz chanaan. disperdite ;cunctos
habitatores terre illius :confringite ti
tulos.et statuas comminuite atq om
nia excelsa vastate:mundantes terram
et habitantes in ea. Ego enim dedi vo
bis illam in possessionem .quam diuide
tis vobis sorte. Pluribus dabitis latio
rem et paucioribus angustiorez. Sin
gulis vt sors ceciderit :ita tribuetur he
reditas. Per tribus et familias posses
sio diuidetur. Sinautem nolueritis
interficere habitatores terre qui remā
serint.erunt vobis quasi claui in oculis
et lācee in lateribus.et aduersabuntur
vob in tra hītatiōis vre.et q̄cq̄d ill' cogi
tauerā facere.vob faciā. XXXIIII

Locutusq est dominus ad moy
sen dicens :Precipe filijs israel
et dices ad eos. Cum ingressi
fueritis terram chanaan et in possessio
nem vobis sorte ceciderit. his finibus
terminabitur. Pars meridiana incipi
et a solitudie sin que ē iuxta edom ⁊ ha
bebit terminos contra orientem mare
salsissimum:qui circumibunt australez
plagam per ascensum scorpionis.ita vt
transeant in senna ⁊ perueniant ad me
ridiem vsq ad cadesbarne:vnde egredi
entur confinia ad villam nomine adar
et tendent vsq asemona. Ibitq per gy
rum terminus ab asemona vsq ad tor
rentem egypti.et magni maris litore fi
nietur. Plaga autem occidētalis a ma
ri magno incipiet et ipso fine claudetur
Porro ad septentrionalem plagam a
mari magno termini incipient perue
nientes vsq ad montem altissimum:a
q̄ veniēt ī emath vsq ad tmios sedada:
ibūtq finia vsq ad hebrō ⁊ villā henā
Hi erunt termini in pte aq̄lonis. Inde
metabunt fines ptra orientalem plagā

de villa henan vsq; sephama. ⁊ de sepha
ma descēdent t'mini i reblatha ꝯ fontez
daphnim. Inde ꝑueniēt ꝯ oriētem ad
mare cenereth. ⁊ tendēt vsq; iordanē. ⁊
ad vltimū salsissimo claudentur mari.
Hāc hēbitis t'rā ꝑ fines suos i circūitu
Precepitq; moyses filijs isrl'. dicens:
Hec erit t'ra quā possidebit' sorte. ⁊ quā
iussit dn̄s dari nouē tribub; ⁊ dimidie
tribui. Trib; ei filioꝝ ruben ꝑ familias
suas. ⁊ trib; filioꝝ gad iuxta cognationū
nūerū: media q̄z trib; manasse. i. due se-
mis trib; accepert ꝑtē suā trās iordanē
ꝯ hiericho ad orientalē plagā. Et ait do-
minus ad moysen: Hec sūt noīa viroꝝ
qui terrā vob' diuidēt. Eleaçar sacerdos
⁊ iosue fili' nun ⁊ singuli p̄ncipes de tri-
bub; singul'. q̄ꝝ ista sunt vocabula. De
tribu iuda: caleb filius iephone. De tri
bu symeō: samuhel fili' amiud. De tri-
bu beniamin: heliad filius chaselon. De
tribu filioꝝ dan. bocci filius iogli. Filio-
rū ioseph de tribu manasse: bannihel fi-
lius ephot. De tribu ephraim: camuhel
filius sephtan. De tribu çabulō helisa-
phan fili' pharnath. De tribu ysachar.
dux phaltihel filius oçan. De tribu aser
abiud filius salomi. De tribu neptaliz:
phedahel fili' amiud. Hi sunt quib; p̄ce
perat domin' vt diuiderent filijs israel
terram chanaan. XXXV

Hec q̄z locut' est dn̄s ad moysen
in campestrib; moab sup̄ iorda-
nē ꝯ hiericho. Precipe filijs isrl'
vt dent leuitis de possessiōib; suis vrbes
ad hītandum. ⁊ suburbana eaꝝ ꝑ circūi
tū vt ip̄i in oppidis maneāt. ⁊ suburba-
na sint pecorib; ac iumētis: q̄ a muris ci
uitatū forinsecus ꝑ circūitū mille passu
um spacio tēdent'. Cōtra orientez. duo
milia erūt cubiti. ⁊ ꝯ meridiē silr' erunt
duo milia. Ad mare q̄z qd̄ respicit occi-
dētē. eadē mēsura erit. ⁊ septētrionalis
plaga eq̄li termino finiet'. Erūtq; vrbes
in medio. ⁊ foris suburbana. De ipsis
autē oppidis q̄ leuitis dabitis sex erunt
in fugitiuoꝝ auxilia separata. vt fugiat
ad ea qui fuderit sanguinez. ⁊ exceptis
his alia q̄dragintaduo oppida. i. simil' q̄-
dragintaocto cū suburbanis suis. Ipe
q; vrbes q̄ dabunt' de possessionib; filioꝝ
isrl' ab his qui plus hn̄t. plures auferē-
tur. ⁊ qui minus pauciores. Singuli
iuxta mēsurā hereditatis sue dabūt op-
pida leuitis. Ait dominus ad moysen:
Loq̄re filijs israel. ⁊ dices ad eos: Quā
do trāsgressi fueritis iordanem in terra
chanaan. decernite q̄ vrbes esse debeant
in p̄sidia fugitiuoꝝ qui nolētes sangui-
nē fuderit. i q̄b; cū fugerit ꝓfug'. cogt'
occisi nō poterit euz occidere donec stet
in ꝯspectu multitudīs. ⁊ causa illius iu
dicet'. De ipsis aūt vrbib; q̄ ad fugitiuo
rū subsidia separant'. tres erūt trās ior-
danē. ⁊ tres in terra chanaan. tam filijs
israel q̄z aduenis atq; ꝑegrinis: vt ꝯfu-
giat ad eas qui nolens sanguinez fude-
rit. Si quis ferro ꝑcusserit. ⁊ mortuus
fuerit qui ꝑcussus est: re' erit homicidij
⁊ ipse morietur. Si lapidē iecerit. ⁊ ictus
occubuerit. similit' punietur. Si ligno ꝑ-
cussus interierit: ꝑcussoris sanguine vi
dicabit'. Propinquus occisi hoīcidā int'
ficiet: statim vt apprehēderit eū. int'ficie
tur. Si ꝑ odiū q̄s hoīem impulerit vel
iecerit quippiā in eū ꝑ insidias: aut cuz
eēt inimicus manu ꝑcusserit. ⁊ ille mor
tuus fuerit: ꝑcussor homicidij reus erit
Cognatus occisi statim vt īuenerit eū
iugulabit. Q̄ si fortuitu ⁊ absq; odio et
inimicitijs quicq̄z horum fecerit. ⁊ hoc
audiente populo fuerit comprobatum
atq; inter percussorem ⁊ ꝓpinquum san
guinis questio ventilata: liberabitur in
nocens de vltoris manu ⁊ reducetur ꝑ
sententiam in vrbem ad quam cōfuge-
rat: manebitq; ibi donec sacdos magn'
qui oleo scō vnct' est. moriat'. Si int'fe
ctor extra fines vrbiū q̄ exulib; d̄putate
sunt fuerit inuēt'. ⁊ ꝑcussus ab eo q̄ vl-
tor ē sanguīs. absq; noxa erit q̄ eū occi-
derit. Debuerat. n. ꝓfug' vsq; ad mortē
pōtificis i vrbe residere. Postq̄z āt ille ob
ierit: hoīcida reuertetur in terram suaz
Hec sempit'na erūt ⁊ legitima in cūctis
habitationibus vestris. Homicida sub

testib⁹ punietur. Ad vnius testimoniū
null⁹ ꝯdēnabit̄. Nō accipiet ꝑciū ab eo
qui reus est sanguīs: statī ⁊ ipe morieť.
Exules ⁊ ꝓfugi añ mortē pōtificis nul/
lo mō in vrbes suas reuerti poterūt ne
polluatis terrā hītationis vr̄e. q̄ inson/
tiū cruore macl̄at̄: nec aliter expiari pōt
nisi ꝑ ei⁹ sanguinē q̄ alti⁹ sanguīez fude
rit. Atq; ita emūdabit̄ vr̄a possessio me
cōmorāte vobiscuz. Ego eī sum domin⁹
qui habito inter filios isrl̄. XXXVI

Accesserūt aūt ⁊ p̄ncipes familia
ruz galaad filij machir filij ma/
nasse de stirpe filioꝝ ioseph locu
tiq; sunt moysi corā p̄ncipib⁹ isrl̄ atz di/
xerūt: Tibi dn̄o nr̄o p̄cepit dn̄s vt terrā
sorte diuideres filijs isrl̄. ⁊ vt filiab⁹ sal/
phaad fr̄is nr̄i dares possessiōem debitā
pr̄i: q̄s si alteri⁹ trib⁹ hoīes vxores acce/
perint. seq̄tur possessio sua ⁊ trāslata ad
aliū tribum de nr̄a hereditate minuet̄:
atq; ita fiet vt cū iubileus id est quiq̄ge
sim⁹ ānus remissiōis aduenerit cōfun/
dat̄ sortiuz distributio: ⁊ alioꝝ possessio
ad alios trāseat. Rn̄dit moyses filijs is/
rael ⁊ dn̄o p̄cipiēte ait: Recte trib⁹ filio/
rū ioseph locuta est. ⁊ hec lex sup̄ filiab⁹
salphaad a domino ꝓmulgata est. Nu/
bant quib⁹ volunt: tm̄ vt sue trib⁹ hoīb⁹
ne cōmisceatur possessio filioꝝ isrl̄ de tri
bu in tribum. Omnes enī viri ducent
vxores de tribu ⁊ cognatione sua. ⁊ cun/
cte femine de eadē tribu maritos accipi
ent. vt hereditas ꝑmaneat in familijs.
nec sibi misceant̄ trib⁹: sed ita maneant
vt a dn̄o separate sunt. Feceruntq; filie
salphaad vt sibi fuerat imꝑatū. ⁊ nupse
runt maala ⁊ thersa ⁊ egla et melcha et
noa filijs patrui sui de familia manasse
qui fuit filius ioseph. ⁊ possessio q̄ illis
fuerat attributa mansit in tribu ⁊ fami
lia patris earum. Hec sunt mandata at
q; iudicia que mādauit dominus ꝑ ma
num moysi ad filios israel in campestri
bus moab sup̄ iordanem ꝯ hiericho.

Explicit liber Numeri. Incipit liber
elleaddaberim qui deuteronomiuz pre/
notatur Capitulum. I.

Hec sunt verba
que locutus ē moyses ad
omnem israel trans iorda
nem in solitudine campe/
stri contra mare rubrū: inter pharan et
thofel ⁊ laban ⁊ aseroth: vbi auri ē plu/
rimum vndecim dieb⁹ de oreb per viaz
montis seir vsq; cadesbarne. Quadra/
gesimo anno vndecimo mense primo
die mensis locutus est moyses ad filios
israel oīa que preceperat illi dn̄s vt dice
ret eis: postq̄ percussit seon regem am/
morreoꝝ: qui habitauit in esebon. ⁊ og
regem basan qui mansit in aseroth ⁊ in
edrai trans iordanē in terra moab. Ce/
pitq; moyses explanare legem ⁊ dicere:
Dn̄s deus noster locutus est ad nos in
oreb dicēs: Sufficit vobis q̄ in h̄ mōte
mansistis: Reūtimini ⁊ venite ad mon
tem ammorreoꝝ ⁊ ad cetera que ei pro/
xima sunt campestria atq; montana et
humiliora loca contra meridiem et iu/
xta litus maris: terram chananeorum
et libani vsq; ad flumen magnum eu/
fratem. En inquit tradidi vobis: In/
gredimini et possidete eam: super quaz
iurauit dominus patribus vestris abra
am ysaac et iacob: vt daret illam eis et
semini eorum post eos. Dixitq; vobis il
lo in tempore: Non possum solus susti/
nere vos. quia dominus deus vester ml̄/
tiplicauit vos: ⁊ estis hodie sicut stelle ce
li plurimi. Dominus deus patrum ve
strorum addat ad hunc numerum ml̄/
ta milia. ⁊ bn̄dicat vob̄ sic̄ locut⁹ est. Nō
valeo solus negocia vr̄a sustinere ⁊ pon
dus ⁊ iurgia. Date ex vobis viros sapi
entes ⁊ gnaros. quoꝝ conuersatio sit ꝓ/
bata in tribubus vestris: vt ponam eos
vobis p̄ncipes. Tūc respondistis mihi:
Bona res est quam vis facere. Tuliq;
de tribubus vestris viros sapiētes ⁊ no
biles. ⁊ constitui eos p̄ncipes tribunos
⁊ cēturiōes ⁊ q̄nq̄genarios ac decanos
q̄ docerēt vos singula: p̄cepiq; eis dicēs
Audite illos ⁊ q̄d iustū ē iudicate. Si/
ue ciuis sit ille siue peregrin⁹: nulla erit

distantia ꝑsonaꝝ. Ita ꝑuū audietis vt
magnū: nec accipietꝫ cuiusq̄ ꝑsonaꝫ: qꝛ
dei iudiciū est. Q si difficile vobis visuꝫ
aliq̄d fuerit. referte ad me. ⁊ ego audiaꝫ.
Precepiq̄ eis oīa que facere deberetis.
Profecti aūt de oreb trāsiuim⁹ ꝑ here-
mū t̄ribilē ⁊ maximā solitudinē quā vi-
distꝫ ꝑ viā mōtꝫ āmorrei. sic̄ ꝑcepat dn̄s
de⁹ nr̄ nob̄. Cūq̄ venissem⁹ in cadesbar-
ne. dixi vobis: Venistis ad mōtē āmor-
rei. quē dn̄s de⁹ vr̄ datur⁹ est vob̄. Vide
terrā: quā dn̄s de⁹ tu⁹ dabit tibi. Ascen
de ⁊ posside eā: sic̄ locut⁹ ē dn̄s de⁹ nr̄ pr̄i
bus tuis. Noli timere: nec q̄cq̄ paueas
Et accessistis ad me oēs atꝫ dixistꝫ. Mit
tam⁹ viros q̄ ꝯsiderēt t̄rā. ⁊ renūcient ꝑ
qd̄ iter debeam⁹ ascēdere. ⁊ ad q̄s ꝑgere
ciuitates. Cūq̄ m̄ ſmo placuissꝫ: misi ex
vob̄ duodecī viros singl̄os d̄ tribub̄ su
is. Qui cū ꝑrexissēt ⁊ ascēdissēt ī mōta-
na venerūt vsq̄ ad vallē botri. ⁊ ꝯsiderata
terra. sumētes de fructib̄ ei⁹ vt oñderēt
vb̄tatē attulerūt ad nos atq̄ dixerūt: Bo
na est t̄ra quā dn̄s de⁹ nr̄ datur⁹ est nob̄
Et noluistis ascēdere sꝫ increduli ad ser
monē dei nr̄i murmurastis in taberna-
cul̄ vr̄is. atꝫ dixistis: Odit nos dn̄s. ⁊ id
circo eduxit nos d̄ t̄ra egypti vt traderꝫ
nos in manu āmorrei atꝫ deleret. Quo
ascēdem⁹? Nūcij terruerūt cor nr̄m di-
centes: Maxima multitudo est. ⁊ nobis
statura ꝓcerior. Vrbes magne. ⁊ ad celū
vsq̄ munite. Filios enachim vidimus
ibi. Et dixi vobis. nolite metuere. nec ti
meatꝫ eos. Dn̄s de⁹ q̄ ductor est nr̄ ꝓ vo
bis ipse pugnabit: sic̄ fecit in egypto cū
ctis vidētib̄. ⁊ in solitudīe ip̄i vidistis.
Portauit te dn̄s de⁹ tu⁹ vt solet homo
gestare ꝑuulū filiū suū in oī via ꝑ quaꝫ
ambulastis donec veniretis ad locū istū
Et nec sic quidē credidistis dn̄o deo ve-
stro qui ꝑcessit vos in via. ⁊ metat⁹ est lo
cū in q̄ tētoria figere deberetꝫ: nocte oñ-
dēs vob̄ iter ꝑ ignē. ⁊ die ꝑ colūnā nub̄
Cunq̄ audisset dn̄s vocē ſmonū vr̄oꝝ
iratus iurauit. ⁊ ait: Non videbit quis-
piā de hoīb̄ generatiōis hui⁹ pessime t̄-
rā bonā quā sub iuramēto pollicit⁹ sum
patrib̄ vr̄is: ꝑter caleb filium iephone.
Ipse enim videbit eam. ⁊ ipsi dabo ter-
raꝫ quā calcauit. ⁊ filijs ei⁹: qꝛ secut⁹ est
dominū. Nec miranda indignatio in po
pulū: cum mihi q̄ꝫ irat⁹ de⁹ ꝓꝑter vos di
xerit: Nec tu ingredieris illuc. sꝫ iosue fi
lius nun minister tu⁹ ip̄e intrabit ꝓ te
Hunc exhortare ⁊ robora. ⁊ ip̄e sorte ter
ram diuidet israeli. Paruuli vr̄i de q̄b̄
dixistꝫ q̄ captiui ducerent̄. ⁊ filij qui ho
die boni ac mali ig̃rant distātiaꝫ. ipsi in-
gredient̄. ⁊ ipsis dabo terrā ⁊ possidebūt
eā: vos aūt reūtimini ⁊ abite in solitudi
nem ꝑ viā maris rubri. Et respondistꝫ
mihi: Peccauim⁹ domīo. Ascendemus
⁊ pugnabimus. sicut precepit dominus
de⁹ noster. Cunq̄ instructi armis perge
retis in montem. ait mihi domin⁹. Dic
ad eos: Nolite ascendere neq̄ pugnetꝫ:
Non enī sum vobiscū ne cadatis coram
inimicꝫ vestris. Locutus sum ⁊ non au
distis. sed aduersantes imperio dn̄i. ⁊ tu
mentes superbia ascendistis in mōtem
Itaq̄ egressus ammorre⁹ qui habita-
bat in montib̄ ⁊ obuiā veniens persecu
tus est vos sicut solēt apes persequi. ⁊ ce
cidit de seir vsq̄ horma. Cunq̄ reūsi plo
raretis coram dn̄o nō audiuit vos. nec
voci vestre voluit acquiescere. Sedistis
ergo in cadesbarne multo tp̄e. II

Profectiq̄ inde venimus in so-
solitudinez q̄ ducit ad mare ru-
bruꝫ sicut mihi dixerat domin⁹.
⁊ circūiuimus montem seir lōgo tēpore
Dixitq̄ dn̄s ad me: Sufficit vobis cir
cūire montem istum ite ꝯtra aquilonez
⁊ ꝑplo precipe dicēs: Transibitis per ter
minos fratrum vr̄oꝝ filioꝝ esau qui hī
tāt in seir. ⁊ timebūt vos. Videte g̃ dili
gēter ne moueamini contra eos. Neq̄
enim dabo vobis de terra eoꝝ q̄ntū pōt
vni⁹ pedis calcare vestigiū. qꝛ ī possessio-
nem esau dedi montem seir. Cibos eme
tis ab eis pecunia ⁊ comedetꝫ: aquā em
ptā haurietꝫ ⁊ bibetꝫ. Dn̄s de⁹ tu⁹ bn̄di-
xit tibi in oī ope manuū tuaꝝ. Nouit it̄
tuū. quō trāsieris solitudinē hanc ma-
gnam ꝑ quadraginta annos: habitans

tecũ dñs deꝰ tuꝰ. ⁊ nihil tibi defuit. Cũq̃ trãsissemꝰ frẽs nr̃os filios esau. qui hĩtabãt in seir ꝑ viã cãpestrẽ de helath ⁊ de asiongaber. venimꝰ ad iter qđ ducit ĩ desertuz moab. Dixitq̃ dñs ad me: Non pugnes ꝯ moabitas: nec ineas adu̇sus eas p̃liũ. Nõ eĩ dabo tibi quicq̃ de terra eoꝝ: qꝛ filijs loth tradidi eã in possessionẽ. Emim p̃mi fuerũt hĩtatores eiꝰ populus magnꝰ ⁊ validus ⁊ tã excelsus vt de enachim stirpe q̃si gigãtes crederẽtur ⁊ eẽnt similes filiorũ enachim. Deniq̃ moabite appellãt eos emim. In seir ãt p̃us habitauerũt horrei: quibꝫ expulsis atq̃ deletis hĩtauerũt filij esau sicut fecĩ israel in terra possessionis sue quã dedit illi dñs. Surgentes g̃ vt trãsiremꝰ torrentẽ çareth: venimꝰ ad eũ. Tp̃s autez quo ambulauimus de cadesbarne vsq̃ ad trãsitũ çareth triginta ⁊ octo annoꝝ fuit: donec ꝯsumeret̃ oĩs ꝯgregatio hominũ bellatoꝝ đ castris. sicut iurauerat dñs: cuius manꝰ fuit aduersus eos vt interirẽt de castroꝝ medio. Postq̃ aũt vniuersi ceciderũt pugnatores locutꝰ ẽ dñs ad me dicẽs: Tu trãsibis hodie terminos moab vrbẽ noĩe ar. ⁊ accedẽs in vicinia filiorũ ãmon caue ne pugnes ꝯ eos nec mouearis ad p̃liũ. Nõ enĩ dabo tibi de terra filioꝝ ãmõ qꝛ filijs loth dedi eã in possessionẽ. Terra gigãtũ reputata est. ⁊ in ipsa olim habitauerũt gigãtes. q̃s ãmonite vocãt çomim. ꝑ̃ls magnꝰ ⁊ multꝰ ⁊ ꝓcere lõgitudĩs: sicut enachim q̃s deleuit dñs a facie eoꝝ. et fecit illos hĩtare ꝓ eis: sic̃ fecerat filijs esau q̃ hĩtãt in seir delẽs horreos. ⁊ terrã eoꝝ illis tradẽs: quã possidẽt vsq̃ ĩ p̃ñs. Eueos q̃z qui hĩtabãt in aserim vsq̃ gaçam cappadoces expulerũt qui egressi de cappadocia deleuerñt eos. ⁊ hĩtauerũt ꝓ illis. Surgite trãsite torrentem arnon Ecce tradidi in manu tua seon regẽ esebon ãmorreoꝝ ⁊ terrã eius ĩcipe possidere. ⁊ cõmitte adu̇sus eũ p̃liũ. Hodie incipiã mittere terrorẽ atq̃ formidinẽ tuam in ꝑ̃ls qui hĩtant sub omĩ celo vt audito noĩe tuo paueãt ⁊ in morẽ ꝑturiẽtiũ ꝯtremiscãt. ⁊ dolore teneant̃. Misi g̃ nũcios de solitudĩe cademoth ad seon regẽ esebõ v̄bis pacific̃ dicẽs. Trãsibimꝰ ꝑ terrã tuã: publica g̃diemur via: Nõ declinabimꝰ neq̃ ad dexterã neq̃ ad sinistrã. alim̃ta p̃cio vẽde nob̃ vt vescam̃ aquã pecunia tribue. ⁊ sic bibemus. Tm̃ est vt nobis ꝯcedas trãsitũ: sic̃ fecerunt filij esau qui hĩtãt in seir. ⁊ moabite qui morant̃ in ar donec veniamꝰ ad iordanẽ ⁊ trãseamꝰ ad terrã quã dñs deus nr̃ daturus ẽ nob̃. Noluitq̃ seõ rex esebon dare nobis trãsitũ: qꝛ indurauerat dñs deus tuus sp̃m eiꝰ. ⁊ obfirmauerat cor illius ita vt traderet̃ in manus tuas sicut nũc vides. Dixitq̃ dñs ad me: Ecce cepi tibi tradere seon ⁊ terrã eiꝰ: ĩcipe possidere eã. Egressusq̃ est seon obuiã nobis cuz oĩ ꝑ̃ls suo ad p̃liuz in iasa. ⁊ tradidit eũ dñs deus nr̃ nobis: ꝑcussimusq̃ eũ cũ filijs suis ⁊ oĩ ꝑ̃ls suo. cũctasq̃ vrbes in tp̃e illo cepimꝰ int̃fectis hĩtatoribꝫ eaꝝ viris ac mulieribꝫ ⁊ ꝑuulis. Nõ reliq̃mus in eis quicq̃ absq̃ iumẽtis. q̃ in ꝑtẽ venere predãtiũ. ⁊ spolijs vrbiũ q̃s cepimus ab aroer q̃ est sup̃ ripaz torrẽtis arnon oppido. qđ in valle situz est vsq̃ galaad. Nõ fuit vicus ⁊ ciuitas que nr̃as effugeret manus. Oẽs tradidit dñs deus nr̃ nobis: absq̃ terra filiorũ ammon ad quã non accessimus ⁊ cũctis que adiacẽt torrẽti ieboc ⁊ vrbibus mõtanis: vniuersisq̃ locis a quibꝫ nos prohibuit dñs deus noster. III

Itaq̃ ꝯu̇si ascẽdimus ꝑ iter basan. Egressusq̃ est og rex basan ĩ occursuz nobis cũ ꝑ̃ls suo ad bellanduz in edrai. Dixitq̃ dñs ad me: Ne timeas eũ: qꝛ ĩ mãu tua traditꝰ ẽ cũ oĩ ꝑ̃ls ac t̃ra sua: faciesq̃ ei sic̃ fecisti seõ regi ãmorreoꝝ q̃ hĩtauit ĩ esebõ. Tradidit g̃ dñs deꝰ nr̃ in manibꝫ nr̃is etiaz og regẽ basan ⁊ vniu̇sum ꝑ̃lm eius. ꝑcussimusq̃ eos vsq̃ ad internitiõem. vastãtes cũctas ciuitates illiꝰ vno tempore: Nõ fuit oppidũ qđ nos effugerz. Sexaginta vrbes ⁊ oẽm regionẽ argob regni og in basan. Cũcte vrbes erant munite

muris altissimis: portisq; ⁊ vectib; : absq; oppidis inumer; q̄ nō hēbāt muros. Et deleuim⁹ eos sicut feceram⁹ seon regi esebon dispdētes oēm ciuitatē virosq; ac mlieres ⁊ puulos : iumenta aūt et spolia vrbiū diripuim⁹. Tulimusq; illo in tpe terrā de manu duoꝝ regū āmorreoꝝ qui erāt trās iordanē a torrente arnon vsq; ad mōtez hernō quē sidonij sariō vocāt. ⁊ āmorrei sanir: oēs ciuitates q̄ site sunt in planitie ⁊ vniūsam terraz galaad ⁊ basan vsq; ad selcha ⁊ edrai ciuitates regni og in basan. Solus q̄ppe og rex basan restiterat de stirpe gigātuz Et mōstrat⁹ lectus eius ferre⁹ qui est ī rabath filioꝝ āmon: nouē cubitos hn̄s lōgitudīs. ⁊ q̄ttuor latitudīs ad mensurā cubiti virilis manus. Terrāq; possedimus tpe illo ab aroer q̄ est sup̄ ripaz torrētis arnon. vsq; ad mediā ptē montis galaad. ⁊ ciuitates illius dedi ruben ⁊ gad. Reliquā aūt ptē galaad ⁊ oēm basan regni og. tradidi medie tribui manasse oēm regiōem argob. Cūctaq; basan vocabat̄ terra gigātum. Iair filius manasse possedit oēm regiōez argob vsq; ad termīos gessuri ⁊ machati. Vocauitq; ex noīe suo basan auothiair. i. villas iair vsq; in pn̄tem diez. Machir q̄z dedi galaad. ⁊ tribub; rubē ⁊ gad dedi de terra galaad vsq; ad torrentē arnon mediū torrētis ⁊ ꝯfiniū vsq; ad torrentem geboc qui est termin⁹ filioꝝ ammon. et planitiē solitudīs atq; iordanē. ⁊ terminos cenereth vsq; ad mare deſti qd̄ est salsissimū ad radicē mōtis phasga ꝯ orientē. Precepiq; vobis in tpe illo dicēs: Dn̄s deus vr̄ dat vobis terrā hāc in hereditatē: expediti p̄cedite frēs vr̄os filios israel oēs viri robusti absq; vxorib; ⁊ paruulis atq; iumētis. Noui eī q̄ plura hēatis pecora ⁊ in vrbib; remanere d̄bebūt q̄s tradidi vob̄: donec req̄ez tribuat dn̄s frīb; vr̄is sic̄ vob̄ tribuit. ⁊ possideāt ipsi etiā terrā quaz daturus est eis trās iordanē. tūc reūtetur vnusquisq; ī possessiōem suā quā dedi vobis. Iosue q̄z in tpe illo p̄cepi dicēs: Oculi tui viderūt q̄ fecit dn̄s deus noster duob; his regib;. sic faciet oīb; regnis ad q̄ trāsiturus es. Ne timeas eos. Dn̄s eniz deus vr̄ pug̃bit p vobis. Precatusq; sum dominū in tpe illo dicens: Domine deus tu cepisti ostendere seruo tuo magnitudinē tuā manūq; fortissimā. Neq; eniz est alius deus vel in celo vel in terra qui possit facere opa tua ⁊ comparari fortitudini tue. Transibo igitur ⁊ videbo terram hanc optimā trās iordanem. ⁊ mōtem istum egregiū ⁊ libanū. Iratusq; ē dn̄s mihi ꝓpter vos. nec exaudiuit me. sed dixit mihi: Sufficit tibi: neq̄q̄ vltra loq̄ris de hac re ad me. Ascēde cacumē phasge. ⁊ oculos tuos circūfer ad occidentē ⁊ ad aquilonē austrūq; ⁊ orientem. ⁊ aspice. Nec enī trāsibis iordanez istū. Precipe iosue ⁊ corrobora euz atq; cōforta qr ipse precedet ꝓpl'm istū ⁊ diuidet eis terrā quā visur⁹ es. Māsimusq; in valle ꝯtra phanum phogor: IIII

Et nunc isrl' audi p̄cepta ⁊ iudicia q̄ ego doceo te vt faciens ea viuas. ⁊ īgrediēs possideas terrā quā dn̄s deus pr̄m vr̄oꝝ daturus est vobis. Nō addetis ad v̄bū qd̄ vob̄ loq̄r nec auferetis ex eo. Custodite mādata dn̄i dei vr̄i q̄ ego p̄cipio vobis. Oculi vestri viderūt omnia que fecit dominus cōtra beelphegor: quomodo cōtriuerit omnes cultores eius de medio vestri. Vos autem qui adheretis domino deo vestro. viuitis vniuersi vsq; in presentē diem. Scitis q̄ docuerim vos precepta atz iusticias. sicut mādauit mihi dn̄s deus meus: sic facietis ea in terra quaz possessuri estis. ⁊ obseruabitis ⁊ implebitis opere. Hec est enim vestra sapientia ⁊ intellectus corā populis. vt audiētes vniūsi p̄cepta hec dicant: En ꝓpl'us sapiens ⁊ intelligens: gēs magna. Nec est alia natio tam grādis que habeat deos appropinquātes sibi: sicut deus noster adest cūctis obsecrationib; nostris: Que enī est alia gēs sic inclyta vt hēat cerimonias iustaq; iudicia ⁊ vniūsaz legem quā ego ꝓponā hodie ante oculos

vr̄os: Custodi igit̄ temetip̄m ⁊ aīaz tu
am sollicite. Ne obliuiscaris ꝟbor̄ q̄ vi-
derūt oculi tui: ⁊ ne excidāt de corde tuo
cūctis diebꝫ vite tue. Doceb̄ ea filios ac
nepotes tuos: die q̄ stetisti corā dn̄o deo
tuo in oreb qn̄ dn̄s locutus est mihi di
cens: Cōgrega ad me ꝑpl'm vt audiant
s̄mones meos. ⁊ discāt timere me omī
tp̄e q̄ viuūt in terra: doceantq̄ filios su
os. Et accessistis ad radices mōtis qui
ardebat vsq̄ ad celū: erantq̄ in eo tene-
bre ⁊ nubes ⁊ caligo. Locutusq̄ est dn̄s
ad vos de medio ignis. Vocē ꝟbor̄ eius
audistis. ⁊ formā penitus non vidistis.
Et on̄dit vobis pactuz suum qd̄ prece-
pit vt faceretis. ⁊ decez ꝟba q̄ scripsit in
duabꝫ tabulis lapideis. Mihiq̄ māda-
uit in illo tp̄e vt docerez vos cerimoni-
as ⁊ iudicia que facere deberetis ī terra
quā possessuri estis. Custodite igit̄ solli
cite aīas vr̄as. Nō vidistis aliquā simi-
litudinē in die q̄ locutus est vobis dn̄s
in oreb de medio ignis. Ne forte d̄cepti
faciatis vobis sculptā sil'itudinem. aut
imaginē masculi vel femine sil'itudinez
oīm iumētor̄ q̄ sunt sup̄ terrā vel auiū
sub celo volantiū. atq̄ reptiliū q̄ mouē
tur in terra. siue pisciū qui sub t̄ra mo-
rātur in aquis: ne forte eleuatis oculis
ad celū videas solē ⁊ lunā ⁊ oīa astra celi
⁊ errore deceptus adores ea ⁊ colas. que
creauit dn̄s deus tuus in mīsteriū cun
ctis gētibꝫ q̄ sub celo sunt. Vos aūt tu-
lit dn̄s ⁊ eduxit de fornace ferrea egypti
vt h̄ret ꝑpl'm hereditariuz sic̄ est in p̄nti
die. Iratusq̄ est dn̄s ꝯ me ꝓpt̄ s̄mones
vr̄os ⁊ iurauit vt nō trāsirē iordanē nec
ingrederer terrā optimā quā datur⁹ est
vobis. Ecce moriar in hac humo: non
trāsibo iordanē: vos trāsibitis ⁊ posside-
bitis terrā egregiā. Caue ne qn̄ obliui-
scaris pacti dn̄i dei tui qd̄ pepigit tecuz.
⁊ facias tibi sculptā similitudinē eor̄ q̄
fieri dn̄s ꝓhibuit. Quia dn̄s de⁹ tuus
ignis ꝯsumēs est: de⁹ emulator. Si ge-
nueritis filios ac nepotes. ⁊ morati fue
rit̄ ī t̄ra: deceptiq̄ feceritis vob̄ aliquaz
sil'itudinē patrātes malū coraz dn̄o deo
vr̄o vt eū ad iracūdiaz ꝓuocetis. testes
īuoco hodie celū ⁊ terram. cito ꝑituros
vos eē de t̄ra. quā trāsito iordane posses-
suri estis. Nō h̄itabitis in ea longo tp̄e:
sz delebit vos dn̄s atz disp̄get in oēs gē
tes. ⁊ remanebitis pauci in natiōibꝫ ad
q̄s vos ductur⁹ ē dn̄s. Ibiq̄ s̄uiet̄ dijs
qui hoīm māu fabricati sunt. ligno ⁊ la-
pidi q̄ nō vidēt. nec audiūt. nec cōedūt.
nec odorant̄. Cūq̄ q̄sieris ibi dn̄m deū
tuū inuenies eū: si tn̄ toto corde q̄sier̄ ⁊
tota tribulatiōe aīe tue postq̄ te īuene-
rīt oīa q̄ p̄dicta sunt: Nouissimo āt tp̄e
reuteris ad dn̄m deū tuū ⁊ audias vocē
eius: qz de⁹ mis̄icors dn̄s deus tuus est
Non dimittet te nec oīno delebit: neq̄
obliuiscet̄ pacti in q̄ iurauit p̄ribꝫ tuis.
Interroga de diebꝫ antiq̄s q̄ fuerūt an̄
te ex die q̄ creauit dn̄s deus hoīem super
t̄rā a summo celi vsq̄ ad summū ei⁹: si
facta ē aliqn̄ huiuscemōi res. aut vnq̄
cognitū est. vt audiret ꝑpl'm vocē dn̄i dei
loq̄ntis de medio ignis sic̄ tu audisti et
vidisti: si fecit deus vt ingrederetur et
tolleret sibi gentem de medio nationū
per temptationes. signa atq̄ portenta. ꝑ
pugnam ⁊ robustaz manū extentumq̄
brachiū ⁊ horribiles visiones. iuxta om
nia que fecit pro nobis dn̄s deus nr̄ in
egypto videntibꝫ oculis tuis vt scires
qm̄ dn̄s ip̄e est deus. ⁊ nō est alius pret̄
vnū. De celo te fecit audire vocē suā. vt
doceret te. ⁊ in terra on̄dit tibi ignem su
um maximū. ⁊ audisti ꝟba illius de me
dio ignis. qz dilexit p̄res tuos. ⁊ elegit
sem̄ eor̄ post eos. Eduxitq̄ te p̄cedens ī
ꝟtute sua magna ex egypto vt deleret
nationes maximas ⁊ fortiores te in in-
troitu tuo. ⁊ introduceret te. daretq̄ ti
bi terrā earū in possessionē. sicut cernis
in p̄nti die: Scito g̃ hodie ⁊ cogitato in
corde tuo q̄ dn̄s ip̄e ē de⁹ in celo sursuz
⁊ in t̄ra deorsum ⁊ nō sit alius. Custodi
precepta eius atq̄ mādata q̄ ego p̄cipio
tibi. vt bn̄ sit tibi ⁊ filijs tuis post te. ⁊ ꝑ
maneas ml'to tp̄e sup̄ t̄raz quā dn̄s de⁹
tu⁹ datur⁹ ē tibi. Tūc sep̄auit moyses
tres ciuitates trās iordanē ad oriētalez

plagã vt ꝓfugiat ad eaſ qui occiderit no
lens ꝓximũ ſuũ: nec fuerit ſibi ĩimicus
ante vnũ ⁊ alterũ diẽ. ⁊ ad haꝫ aliquaꝫ
vrbiũ poſſit euadere: lvſoꝛ in ſolitudine
q̃ ſita eſt in terra cãpeſtri de tribu ruben
⁊ ramoth in galaad q̃ eſt in tribu gad. ⁊
golam in baſan q̃ eſt in tribu manaſſe.
Iſta eſt lex quã ꝓpoſuit moyſes coram
filijs iſrael ⁊ hec teſtimonia ⁊ cerimonie
atq; iudicia q̃ locut⁹ eſt ad filios iſrl̃ qñ
egreſſi ſunt de egypto trãs ioꝛdanez in
valle ꝯ phanum phogoꝛ in ṫra ſeon re/
gis ãmoꝛrei qui hĩtauit in eſebon quez
ꝑcuſſit moyſes. Filij q̃z iſrl̃ egreſſi ex egy
pto poſſederũt terrã eius. ⁊ terrã og re/
gis baſan duoꝝ regũ ãmoꝛreoꝝ q̃ erãt
trãs ioꝛdanẽ ad ſolis oꝛtũ ab aroer q̃ ſi/
ta eſt ſup ripã toꝛrẽtis arnõ vſq; ad mõ
tem ſanir qui eſt ⁊ hermon oẽm planici
em trãs ioꝛdanẽ ad oriẽtalẽ plagaz vſq;
ad mare ſolitudinis. et vſq; ad radices
montis phaſga.

V

Vocauitq; moyſes oẽm iſraelez
⁊ dixit ad euz: Audi iſrl̃ cerimo/
nias atq; iudicia q̃ ego loq̃r in
auribꝫ vr̃is hodie. Diſcite ea. ⁊ ope com
plete. Dñs deus nr̃ pepigit nobiſcuz fe/
dus in oꝛeb. Nõ cũ pr̃ibꝫ nr̃is iniit pa/
ctũ ſed nobiſcũ: qui impr̃iaꝫ ſumus ⁊
viuim⁹. Facie ad faciẽ locut⁹ eſt nobis
in monte de medio ignis. Ego ſeq̃ſter ⁊
medius fui int̃ deũ ⁊ vos in tpe illo: vt
annũciarez vobis ꝛba eius. Timuiſtis
enĩ ignẽ ⁊ nõ aſcẽdiſtis in mõtẽ. Et ait:
Ego dñs deus tuus qui eduri te de ter
ra egypti de domo ſuitutis. Non hẽbis
deos alienos in ꝓſpectu meo. Nõ facies
tibi ſculptile nec ſimilitudinẽ oĩm q̃ in ce/
lo ſunt deſup. ⁊ q̃ in terra deoꝛſuz. ⁊ q̃ ꝛ/
ſanṫ in aquis ſub terra. Nõ adoꝛabiſ ea
⁊ nõ coles. Ego enĩ ſuz dñs de⁹ tu⁹. de⁹
emulatoꝛ reddẽs iniq̃tatẽ ꝑr̃m ſup fili/
os in tertiã ⁊ q̃rtã generatiõem hiis qui
oderũt me. ⁊ faciẽs miſicoꝛdiã in mlta
milia diligẽtibꝫ me ⁊ cuſtodientibꝫ ꝓ/
cepta mea. Nõ vſurpabꝫ nomen dei tui
fruſtra: q̃ nõ erit ĩpunit⁹ q̃ ſup re vana
nomẽ ei⁹ aſſũpſerit. Obſua diẽ ſabba/
ti vt ſcĩfices eũ. ſic̃ ꝑcepit tibi dñs deus
tuus. Sex diebꝫ opaberis. ⁊ facies oĩa
opa tua. Septim⁹ dies ſabbati ẽ. i. req
es dñi dei tui. Nõ facies in eo q̃cq̃ opis
tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia. ſuus ⁊ ãcilla. bos ⁊ a/
ſin⁹. ⁊ oẽ iumẽtũ tuũ. ⁊ ꝓgrin⁹ q̃ ẽ intra
ꝓrtas tuas. vt requieſcat ſu⁹ ⁊ ãcilla tua
ſic̃ ⁊ tu. Memẽto q̃ ⁊ ipe ſuieris in egy
pto. ⁊ eduxerit te inde dñs de⁹ tu⁹ ĩ ma/
nu forti ⁊ brachio extẽto. Idcirco ꝑce/
pit tibi vt obſuares diẽ ſabbati. Hono
ra ꝑrez tuũ ⁊ mr̃ez. ſic̃ ꝑcepit tibi dñs de⁹
tu⁹: vt lõgoviuas ſꝑe. ⁊ bñ ſit tibi in ṫra
quã dñs de⁹ tu⁹ dabit⁹ ẽ tibi. Non occi
des: neq; mechaberꝭ: furtũq; nõ facies.
nec loq̃rꝭ ꝯ ꝓximũ tuũ falſũ teſtimoniũ
Nõ ꝓcupiſces vxoꝛẽ ꝓximi tui. non do/
mũ. nõ agꝝ. nõ ſuũ. nõ ancillã. nõ bouẽ
nõ aſinũ. ⁊ vniũſa q̃ illius ſunt. Hec ve/
ba locut⁹ ẽ dñs ad oẽz mlt̃itudinẽ vr̃az
in mõte de medio ignis ⁊ nub ⁊ caligi
voce magna. nihil addens amplius. et
ſcripſit ea in duabꝫ tabulis lapideis q̃s
tradidit mihi. Vos aũt poſtq̃ audiſtis
vocẽ de medio tenebraꝝ ⁊ mõtez ardere
vidiſtis. acceſſiſtis ad me oĩs ꝓncipes
tribuũ ⁊ maiozes natu atq; diriſtis: Et
ce oſtendit nobis dñs de⁹ nr̃ maieſtatez et
magnitudinez ſuam: Vocem enĩ eius
audiuimus de medio ignis ⁊ ꝓbauiꝫ
mus hodie q̃ loquente deo cum homĩe
vixerit homo. Cur ergo moꝛiemur ⁊ de
uoꝛabit nos ignis hic maxim⁹? Si enĩ
audierimus vltra vocez domini dei no/
ſtri moꝛiemur. Quid eſt omnis caro vt
audiat vocem dei viuẽtis qui de medio
ignis loquitur ſicut nos audiuimus ⁊
poſſit viuere? Tu magis accede. ⁊ audi
cũcta q̃ dixerit dñs deus nr̃ tibi: loque/
riſq; ad nos. ⁊ nos audiẽtes faciem⁹ ea.
Qd̃ cum audiſſet dñs. ait ad me: Audi
ui vocẽ ꝛbꝝ ꝓpl̃i huius q̃ locuti ſunt ti
bi. Bene oĩa ſunt locuti. Quis det talẽ
eos habere mentẽ vt timeãt me ⁊ cuſto
diant vniũſa mãdata mea in oĩ tpe: vt
bene ſit eis ⁊ filijs eoꝝ in ſempiternum
Vade ⁊ dic eis: Reuertimini in tẽto/
ria vr̃a. Tu aũt hic ſta mecum. ⁊ loq̃r

tibi oīa mādata mea ⁊ cerimonias atq; iudicia q̄ docebis eos vt faciāt ea in terra quā dabo illis in possessiōez. Custodite igit̄ ⁊ facite q̄ p̄cepit dn̄s deus vobis Nō declinabitis neq; ad derterā neq; ad sinistrā: sed ꝑ viā quā p̄cepit dn̄s deus vester ambulabitis: vt viuat̄. ⁊ bene sit vobis: ⁊ protelentur dies vestri in terra possessionis vestre.

VI.

Hec sunt p̄cepta ⁊ cerimonie atq; iudicia q̄ mādauit dn̄s deus vester vt docerē vos. vt faciatis ea in terra ad quā trāsgredimī possidendā: vt timeas dn̄m deū tuum. ⁊ custodias oīa mādata ⁊ p̄cepta eius que ego precipio tibi ⁊ filijs ac nepotib; tuis cunctis dieb; vite tue vt ꝓlongēt̄ dies tui. Audi isrl̄ ⁊ obſua vt facias q̄ p̄cepit tibi dominus ⁊ bene sit tibi. ⁊ mlt̄ipliceris amplius. sic̄ pollicit⁹ est dn̄s de⁹ patrū tuorū tibi terrā lacte ⁊ melle manātez. Audi isrl̄: Dn̄s deus vester deus vnus est. Diliges dn̄z deū tuū ex toto corde tuo. ⁊ ex tota aīa tua. ⁊ ex tota fortitudīe tua Erūtq; v̄ba hec q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo: ⁊ narrabis ea filijs tuis. et meditaberis sedens in domo tua. ⁊ ambulans in itinere dormiens atq; ꝯsurgēs ⁊ ligabis ea quasi signuz in manu tua: eruntq; ⁊ mouebūtur inter oculos tuos: scribesq; ea in limine ⁊ ostijs domus tue. Cūq; introduxerit te dn̄s deus tuus in terrā pro qua iurauit p̄rib; tuis: abraā ysaac ⁊ iacob. ⁊ dederit tibi ciuitates magnas ⁊ optimas q̄s non edificasti. domos plenas multaꝝ opuz q̄s non extruxisti. cisternas q̄s nou fodisti. vineta ⁊ oliueta q̄ non plantasti. ⁊ comedert̄ ⁊ saturatus fueris. caue diligent̄ ne obliuiscaris dn̄i dei tui. qui eduxit te d̄ terra egypti de domo ſuitutis. Dn̄m deuz tuū timebis. ⁊ illi soli seruies: ac ꝑ nomen illius iurabis. Nō ibitis post deos alienos cunctaꝝ gētiū q̄ in circūitu vr̄o sunt: quoniā deus emulator dn̄s deus tuus in medio tui: ne quādo irascatur furor dn̄i dei tui contra te. ⁊ auferat te de ſuꝑficie terre. Nō tēptabis dominuz deum tuū: sicut temptasti in loco tēptatiōis. Custodi precepta dn̄i dei tui ac testimonia ⁊ cerimonias quas precepi tibi. ⁊ fac q̄d̄ placitū est ⁊ bonum in cōspectu dn̄i vt bene sit tibi. ⁊ ingressus possideas terrā optimaz de qua iurauit dn̄s patrib; tuis. vt deleret oēs inimicos tuos coram te. sicut locutus est. Cū interrogauerit te filius tuus cras dicēs: q̄d sibi volūt testimonia hec ⁊ cerimonie atq; iudicia q̄ precepit dn̄s deus nr̄ nob̄: dices ei: Serui eramus pharaonis in egypto ⁊ eduxit nos dn̄s d̄ egypto ī manu forti: fecitq; sig̃ atq; prodigia magna. ⁊ pessima in egypto contra pharaōem ⁊ oēm domū illius in ꝯspectu nostro. ⁊ eduxit nos īde vt introductis daret terram ſuꝑ qua iurauit patribus nostris. Precepitq; nobis dn̄s vt faciamus oīa legitima hec ⁊ timeamus dn̄m deū nostrū vt bene sit nobis cūctis dieb; vite nr̄e sic̄ est hodie. Eritq; nr̄i misericors. si custodierimus ⁊ fecerimus oīa p̄cepta eius coraz domino deo nostro sicut mādauit nobis.

VII

Cum v̄o introduxerit te dn̄s deus tuus in terrā quā possessur⁹ ingredieris. ⁊ deleuerit gentes multas coram te. etheū ⁊ gergeçeum et āmorreū ⁊ chananeū ⁊ phereçeū ⁊ eueū ⁊ iebuseum. septem gentes mlt̄o maioris nūeri q̄ꝫ tu es ⁊ robustiores te. tradideritq; eas dn̄s de⁹ tu⁹ tibi. ꝑcuties eas vsq; ad int̄nitionē. Nō inibis cū eis fedus. nec misereber̄ eaꝝ: neq; sociabis cū eis ꝯiugia. Filiā tuā nō dabis filio eius nec filiā illi⁹ accipies filio tuo q̄ seducz filiū tuū ne seq̄tur me. ⁊ vt magis ſuiet dijs alienis. Irasceturq; furor dn̄i ⁊ delebit te cito. Quinpoti⁹ hec facietis eis: Aras eoꝝ subūtite. ⁊ cōfringite statuas lucosq; succidite. ⁊ sculptilia cōburite. q̄ ꝓpl̄us scūs es dn̄o deo tuo. Te elegit dn̄s de⁹ tu⁹ vt sis ei ꝓpl̄s peculiar̄ d̄ cūct̄ ꝓpl̄is q̄ sūt ſuꝑ t̄rā. Nō q̄ cūctas gētes nūero vīcebat̄. vob̄ iūct⁹ ē dn̄s ⁊ elegit vos. cū oīb; sit̄ ꝓpl̄is pauciores: ſz q̄ dilexit vos dn̄s. ⁊ custodiuit iuramētū q̄d̄

iurauit patribꝫ vestris. Eduxitq; vos in
manu forti ⁊ redemit de domo seruitu-
tis de manu pharaonis regis egypti. ⁊
scies qꝛ dñs deus tuus ipe est deus for-
tis ⁊ fidelis: custodiēs pactuꝫ ⁊ misericor-
diā diligētibꝫ se. ⁊ his qui custodiūt pre-
cepta eius in mille generationes. ⁊ red-
dēs odiētibꝫ se statiꝫ. ita vt dispdat eos
⁊ vltra nō differat. ꝓtinꝰ eis restituens
qđ merent. Custodi ḡ p̄cepta ⁊ cerimo-
nias atq; iudicia q̄ ego mādabo tibi ho-
die vt facias. Si postq̄ audieris hec iu-
dicia. custodieris ea ⁊ feceris. custodiet
⁊ dñs deꝰ tuus pactū tibi ⁊ mīam quaꝫ
iurauit p̄ribꝫ tuis. ⁊ diliget te ac multi-
plicabit: bñdicetq; fructui vētris tui et
fructui t̄re tue frumēto tuo atq; vinde
mie. oleo ⁊ armentis. gregibꝫ ouiū tua-
rū sup terrā. ꝓ q̄ iurauit patribꝫ tuis vt
daret eā tibi. Bñdictus eris int̄ oēs po-
pulos. Non erit apud te sterilis vtriusq;
sexus: tam in hoībꝫ q̄ in gregibꝫ tuis
Auferet dñs a te oēm languorē. ⁊ infir-
mitates egypti pessimas q̄s nouisti nō
inferet tibi: sed cūctis hostibꝫ tuis. De-
uorabis oēs ꝓplos q̄s dñs deus tuꝰ da-
turus est tibi. Non pcet eis oculus tuꝰ
nec seruies dijs eoꝝ: ne sint in ruinā tui.
Si dixeris in corde tuo. plures sunt gē-
tes iste q̄ ego. quō potero delere eas: no
li metuere sꝫ recordare q̄ fecerit dñs de-
us tuus pharaōi ⁊ cūctis egyptijs pla-
gas maxīas q̄s viderēt oculi tui. ⁊ signa
atq; portēta manūq; robustā. ⁊ extētum
brachiū. vt educeret te dñs deus tuus
Sic faciet cūctis ꝓplis q̄s metuis. In
sup ⁊ scabrones mittet dñs deus tuus
in eos donec deleat oēs atꝫ dispdat qui
te fugerint ⁊ latere nō poterint. Non ti-
mebis eos. qꝛ dñs deus tuus in medio
tui est. deus magnus ⁊ terribilis. Ipse
cōsumet natiōes has ī ꝯspectu tuo pau-
latim atꝫ per ptes. Nō poteris eas dlere
parit̄: ne forte multiplicētur ꝯtra te be-
stie terre. Dabitq; eos dñs deꝰ tuus in
cōspectu tuo ⁊ int̄ficiet illos donec peni-
tus deleant̄. Tradetq; reges eoꝝ in ma-
nus tuas. ⁊ dispdes noīa eoꝝ sub celo.
Nullus poterit resistere tibi: donec ꝯte-
ras eos. Sculptilia eoꝝ igne cōbures.
Nō ꝯcupisces argentū ⁊ aurū de quibꝫ
facta sunt: neq; assumes ex eis tibi q̄cq̄
ne offendas. ꝓpterea qꝛ abominatio est
dñi dei tui. nec inferes quippiā ex idolo
in domū tuā. ne fias anathema. sic ⁊ illd
est. Quasi spurcitiā detestaberis. ⁊ velut
inquinamētū ac sordes abominationi
habebis qꝛ anathema est. VIII

Omne mandatū qđ ego p̄cipio
tibi hodie caue diligenter vt fa-
cias vt possitis viuere ⁊ multi-
plicemini: ingressiq; possideatis terram
pro qua iurauit dominꝰ patribꝫ vestris
Et recordaberis cuncti itineris ꝑ quod
adduxit te dñs deus tuus q̄draginta ā-
nis ꝑ desertum vt affligeret te atq; tem-
ptaret. ⁊ nota fierēt que ī tuo aīo ꝟsabā-
tur. vtrū custodires mandata illius an
non. Afflixit te penuria. ⁊ dedit tibi cibū
manna qđ ignorabas tu ⁊ patres tui vt
ostēderet tibi ꝙ non in solo pane viuit
homo. sed in omni ꝟbo qđ egreditur de
ore dñi. Vestimentū tuuꝫ q̄ opiebaris
nequaq̄ vetustate defecit. ⁊ pes tuus nō
ē subtritꝰ. En q̄dragesimꝰ ānus ē. vt re-
cogites ī corde tuo: qꝛ sic erudit filiū su-
um hō. sic dñs deꝰ tuꝰ erudiuit te vt cu-
stodias mādata dñi dei tui ⁊ ambules ī
vijs eius. ⁊ timeas eū. Dñs. n. deꝰ tuus
introducet te in terrā bonā: terrā riuoꝝ
aq̄rūq; ⁊ fontiū. in cuius cāpis ⁊ mōti-
bus erumpūt fluuiorū abyssi: terrā fru-
menti hordei ac vinearuꝫ: in qua ficus ⁊
malogranata ⁊ oliueta nascunt̄: terram
olei ac mellis. vbi absq; vlla penuria co-
medes panē tuuꝫ. ⁊ reꝝ oīm abundan-
tia ꝑfrueris: cuiꝰ lapides ferrū sunt. ⁊ de
mōtibꝫ eius eris metalla fodiunt̄ vt cū
comederis ⁊ satiatus fueris. benedicas
dño deo tuo ꝓ terra optima quā dedit
tibi. Obserua ⁊ caue ne qñ obliuiscaris
dñi dei tui. ⁊ negligas mandata eiꝰ atq;
iudicia ⁊ cerimonias q̄s ego p̄cipio tibi
hodie. ne postq̄ comederis ⁊ satiatꝰ fueris
domos pulcras edificaueris ⁊ hītaueris
in eis. habuerisq; armēta boum. ⁊ ouiū

greges. argēti ⁊ auri cūctarūq; rer̄ copi
az eleuet̄ cor tuū. ⁊ nō remiscaris dñi di
tui qui eduxit te d̄ terra egypti d̄ domo
seruitutis. ⁊ ductor tuus fuit in solitu
die magna atq; terribili: in q̄ erat s̄pēs
flatu adurēs ⁊ scorpio ac dipsas ⁊ nulle
oīno aq̄: qui eduxit riuos de petra duris
sima. ⁊ cibauit te māna in solitudīe qd̄
nescier̄t p̄res tui. Et postq̄ afflixit ac p̄
bauit. ad extremū mis̄tus est tui ne di
ceres in corde tuo: fortitudo mea ⁊ ro
bur manus mee hec mihi oīa p̄stiterūt
sed recorderis dñi dei tui q̄ ip̄e vires ti
bi p̄buerit: vt impleret pactum suū su
per quo iurauit p̄ribꝫ tuis sicut p̄ñs in
dicat dies. Sinautē oblitus dñi dei tui
secut⁹ fueris deos alienos. coluerisq; il
los ⁊ adoraueris: ecce nūc p̄dico tibi q̄
oīno disp̄ias. Sic̄ gētes q̄s deleuit dñs
in ītroitu tuo: ita ⁊ vos p̄ibitis si inobe
dientes fueritis voci dñi dei vr̄i. IX

Audi israel: Tu trāsgredieris ho
die iordanē. vt possideas natio
nes maximas ⁊ fortiores te ciui
tates ingētes ⁊ ad celū vsq; muratas po
pulū magnū atq; sublimē. filios enachī
q̄s ipse vidisti ⁊ audisti: quibꝫ nullus po
test ex adūso resistere. Scies g̊ hodie q̄
dñs deus tuus ipse trāsibit añ te ignis
deuorās atq; ꝯsumēs: qui ꝯterat eos. et
deleat atq; disp̄dat ante faciē tuā veloci
ter: sicut locut⁹ ē tibi. Ne dicas in corde
tuo cū deleuerit eos dñs deus tuus in
cōspectu tuo: p̄pter iusticiā meā ītrodux
it me dñs vt terrā hanc possiderē. cum
p̄pter īpietates suas iste delete sint na
tiones. Neq; enī p̄pt̄ iusticias tuas ⁊ eq̄
tatē cordis tui ingredieris vt possideas
terras ear̄. sed q̄ ille egerūt impie. ītro
enute te. delete sunt. ⁊ vt cōpleret v̄bu
suuz dñs qd̄ sub iuramēto pollicitus ē
p̄ribꝫ tuis abraaz ysaac ⁊ iacob. Scito g̊
q̄ nō p̄pt̄ iusticias tuas dñs de⁹ tuus de
derit tibi terrā hanc optimā in possessio
nē cū durissime ceruicis sis p̄pl̄s. Mem̄
to ⁊ ne obliuiscaris quō ad iracundiam
p̄uocaueris dñm deū tuū in solitudine
⁊ ex eo die q̄ egressus es ex egypto vsq;
ad locum istū semp̄ aduersum dñm cō
tendisti. Nā ⁊ in oreb p̄uocasti eū. ⁊ ira
tus delere te voluit: qñ ascēdi in mōtez
vt acciperē duas tabulas lapideas pacti
qd̄ pepigit vobiscū deus. Et p̄seueraui
in mōte q̄draginta diebꝫ ac noctibꝫ. pa
nem non comedens ⁊ aquā nō bibens.
Deditq; mihi dñs duas tabulas lapi
deas scriptas digito dei. ⁊ ꝯtinētes om
nia v̄ba q̄ vobis locut⁹ est in monte de
medio ignis qñ cōtio p̄pl̄i ꝯgregata est.
Cunq; trāsissent q̄draginta dies ⁊ toti
dem noctes: dedit mihi dñs duas tabu
las lapideas. tabulas federis. dixitq; mi
hi: Surge ⁊ descēde hinc cito: q̄ p̄pl̄us
tuus quem eduxisti de egypto deserue
runt velociter viā quā demōstrasti eis:
fecer̄tq; sibi ꝯflatile. Rursumq; ait dñs
ad me: Cerno q̄ p̄pl̄us iste dure ceruic⁹
sit. Dimitte me vt ꝯterā eum. ⁊ deleaz
nomē eius de sub celo. ⁊ ꝯstituam te su
per gentē q̄ hac maior ⁊ fortior sit. Cun
q; de monte ardente descenderem. ⁊ du
as tabulas federis vtraq; tenerē manu
vidissemq; peccasse vos dño deo vr̄o: et
fecisse vobis vitulū ꝯflatilem ac deseru
isse velociter viā eius quaz vobis oñde
rat: p̄ieci tabulas de manibꝫ meis. ꝯfre
giq; eas in ꝯspectu vr̄o. Et p̄cidi añ do
minuz sicut prius q̄draginta diebꝫ ⁊ no
ctibꝫ. panē non comedēs ⁊ aquā non bi
bens. p̄pt̄ oīa peccata vr̄a q̄ gessistis ꝯ̄ do
minū. ⁊ eū ad iracundiā p̄uocastis. Ti
mui enī indignatiōem ⁊ irā illius. qua
aduersuz vos ꝯcitatus. delere vos volu
it. Et exaudiuit me domin⁹ etiā hac vi
ce: Aduersum aaron q̄z vehemēter irat⁹
voluit eū ꝯterere. ⁊ pro illo similiter de
precat⁹ sum. Octm̄ autem vr̄m qd̄ fece
ratis id est vitulū. arripiēs igne cōbussi
⁊ in frusta cōminuēs. oīo q̄z in puluerez
redigens. p̄ieci in torrētem qui de mon
te descendit. In incēdio q̄z ⁊ in tēptatō
ne ⁊ in sepulcris ꝯcupiscētie p̄uocast⁹
dñm: ⁊ quādo misit vos de cadesbarne
dicēs. ascendite ⁊ possidete terraz quam
dedi vobis. ⁊ contempsistis imperiuz do
mini dei vestri ⁊ non credidistis ei: neq;

vocem eius audire voluistis: sed semp
fuistis rebelles a die q̃ nosse vos cepi. Et
iacui coꝝ dñō q̃draginta diebꝫ ac no-
ctibꝫ quibꝫ euꝫ supplicit deꝑcabar. ne de
leret vos vt fuerat cōminatus. ⁊ audi
dixi: Dñe deus ne dispdas pplm tuuꝫ ⁊
hereditatē tuā quā redemisti i magnitu
dine tua. q̃s eduxisti ō egypto in manu
forti. Recordare seruoꝝ tuoꝝ abrāā ysā
ac ⁊ iacob. Ne aspicias duritiā ppli hui⁹
⁊ impietatē atq; pctm̄: ne forte dicāt ha
bitatores terre de q̃ eduxisti nos. non po
terat dominus introducere eos in terrā
quā pollicitus est eis. ⁊ oderat illos. id-
circo eduxit vt interficeret eos in solitudi
ne qui sunt pplus tuus ⁊ hereditas tua
quos eduxisti in fortitudie tua magna.
⁊ in brachio tuo extento. X

In tpe illo dixit dñs ad me. Do
la tibi duas tabulas lapideas si
cut priores fuerūt. ⁊ ascēde ad me
in mōtem: faciesq; arcā ligneā. ⁊ scribaꝫ
in tabulis vba que fuerūt in his quas
ante cōfregisti: ponesq; eas in arca. Feci
igit arcam de lignis sethim. Cumq; do-
lassez duas tabulas lapideas istar prio-
rū. ascendi in mōtez hns eas in manib⁹
Scripsitq; in tabulis iuxta id qđ prius
scripserat vba decem q̃ locutus est dñs
ad vos in mōte de medio ignis qñ pplus
cōgregat⁹ est. ⁊ dedit eas mihi. Reuersus
q; de mōte descēdi. ⁊ posui tabulas in ar
cam quā feceꝝ. q̃ hucusq; ibi sunt sicut
mihi p̄cepit dñs. Filij aūt isrl mouerūt
castra ex beroth filioꝝ iachan in mosera
vbi aarō mortuus ⁊ sepultus est p q̃ sa
cerdotio functus est eleaçar filius eius
Inde venerūt in gadgad. de q̃ loco pfe-
cti. castrametati sunt in iethabatha in
terra aq̃ atq; torrētium. Eo tpe separa
uit tribū leui: vt portaret arcam federis
dñi. ⁊ staret coꝝ eo in ministerio ac bñ-
diceret in noīe illius vsq; in p̃item diē
Quāobrē nō habuit leui partem neq;
possessionē cū fribꝫ suis. qz ipse domin⁹
possessio eius est: sicut pmisit ei domin⁹
deus tuus. Ego autem steti in mōte si-
cut prius quadraginta diebꝫ ac noctibꝫ
exaudiuitq; me dñs etiā hac vice. ⁊ te p
dere noluit. Dixitq; mihi. Clade ⁊ pce-
de pplm vt ingrediat ⁊ possideat terraꝫ
quā iuraui pribꝫ eoꝝ. vt traderem eis.
Et nūc isrl quid dñs deus tuus petit a
te. nisi vt timeas dñm deū tuū. ⁊ ambu
les i vijs ei⁹. ⁊ diligas eū. ac fuias dño
deo tuo: in toto coꝛde tuo. ⁊ in tota aīa
tua. custodiasq; mādata dñi ⁊ cerimoni
as eius q̃s ego hodie p̄cipio tibi vt bene
sit tibi? Ēn dñi dei tui celū est. ⁊ celū ce-
li: terra ⁊ oīa que i ea sunt: ⁊ tñ pribꝫ tu-
is ꝯglutinat⁹ est dñs ⁊ amauit eos: ele-
gitq; semē eoꝝ post eos id est vos de cun
ctis gētibꝫ. sicut hodie cōprobat. Circū-
cidite igit pputiū coꝛdis vr̄i. ⁊ cerviceꝫ
vr̄am ne induretis amplius: qz dñs de-
us vr̄ ipse ē de⁹ deoꝝ ⁊ dñs dñantiū. de⁹
magnus ⁊ potēs ⁊ terribilis: qui psonā
nō accipit nec mūera. Facit iudiciū pu-
pillo ⁊ vidue: amat pegrinū. ⁊ dat ei vi
ctū atq; vestitum. Et vos q̃ amate pegri-
nos. quia ⁊ ipi fuistis aduene in tra egy
pti. Dñm deū tuū timebis ⁊ ei soli ser-
es. Ipsi adhereb: iurabisq; in noīe illi⁹.
Ipse est laus tua ⁊ de⁹ tuus qui fecit tibi
hec magnalia ⁊ terribilia q̃ viderūt ocu
li tui. In septuaginta aiabꝫ descēderūt
pres tui in egyptum. ⁊ ecce nūc multipli
canit te dñs de⁹ tuus sic astra celi. XI

Ama itaq; dñm deū tuū: ⁊ obser
ua p̄cepta eius ⁊ cerimonias. iu
dicia atq; mādata oī tpe. Cog-
scite hodie q̃ ign̄rant filij vr̄i qui nō vide
rūt disciplinā dñi dei vr̄i magnalia ei⁹
⁊ robustā manum. extētumq; brachiuꝫ
signa ⁊ opa q̃ fecit in medio egypti pha
raoni regi ⁊ vniuerse terre eius oiq; ex-
ercitui egyptioꝝ ⁊ eq̃s ac curribus quō
operuerint eos aq̃ maris rubri. cuꝫ vos
psequerent. ⁊ deleuerit eos dñs vsq; in
p̃item diem: vobisq; que fecerit in soli-
tudine donec veniretis ad hunc locum.
⁊ dathan atq; abirō filijs eliab q̃ fuit fi-
lius ruben quos apto ore suo terra ab-
sorbuit cuꝫ domib⁹ ⁊ tabernaculis ⁊ vni
uersa substa coꝝ quā habebant in medio
israel. Oculi vr̄i viderunt oīa opa dñi

magna que fecit: vt custodiatis vniuer
sa mãdata illi⁹ q̃ ego hodie p̃cipio vobis
⁊ possitis introire ⁊ possidere terram ad
quã ingredimini: multoq̃ in ea viuat⁹
tempe. quã sub iuramẽto pollicitus est
domin⁹ patrib⁹ vr̃is ⁊ semini eoꝝ lacte
⁊ melle manantem. Terra enĩ ad quaꝫ
ingredieris possidendã non est sicut ter
ra egypti de qua existi. vbi iacto semine
in hortoꝝ morẽ aque ducũtur irrigue.
sed montosa est ⁊ campestris. de celo ex-
pectãs pluuias: quã domin⁹ deus tuus
semper inuisit. ⁊ oculi illus in ea sunt a
principio anni vsq̃ ad finẽ ei⁹. Si ergo
obedieritis mãdat⁹ meis que ego hodie
p̃cipio vobis vt diligat⁹ dñm deuꝫ vr̃m:
⁊ seruiatis ei in toto corde vestro ⁊ in to
ta aĩa vestra: dabit pluuiã terre vestre tẽ
poraneã ⁊ serotinam vt colligatis frum̃
tum ⁊ vinũ ⁊ oleum fenũq̃ ex agris ad
pascenda iumenta. ⁊ vt ipsi comedatis
ac saturemĩ. Cauete ne forte decipiatur
cor vestꝝ ⁊ recedatis a domĩo. seruiatis
q̃ dijs alienis ⁊ adoretis eos. iratusq̃
domin⁹ claudat celum. ⁊ pluuie non de
scẽdant. nec terra det germẽ suum: pere
atisq̃ velociter de terra optima quã do-
min⁹ datur⁹ est vobis. Ponite hec v̄ba
mea in cordib⁹ ⁊ in animis vr̃is ⁊ suspẽ
dite ea pro signo in maĩb⁹. ⁊ int̃ oculos
vestros collocate. Docete filios vestros
vt illa meditẽt̃. Quãdo seder⁹ in domo
tua ⁊ ãbulaueris in via. ⁊ accubuer⁹ atꝫ
surrexeris. scribes ea sup̃ postes ⁊ ianu-
as domus tue vt multiplicent̃ dies tui
⁊ filioꝝ tuoꝝ in t̃ra quã iurauit domin⁹
p̃rib⁹ tuis: vt daret eis q̃ꝫdiu celũ immi
net terre. Si enĩ custodierit⁹ mãdata q̃
ego precipio vobis. ⁊ feceritis ea vt dili
gat⁹ dñm deũ vestꝝ. ⁊ ambuletis in oib⁹
vijs eius adherẽtes ei. disp̃det domin⁹
omnes gẽtes istas ante faciẽ vestram. ⁊
possidebitis eas q̃ maiores sunt ⁊ fortio
res vob̃. Oĩs loc⁹ quẽ calcauerit pes ve
ster. vester erit. A d̃ſto ⁊ libano ⁊ flumi-
ne magno eufrate vsq̃ ad mare occidẽ-
tale erũt termini vestri. Nullus stabit ꝯ
vos. Terrorem vr̃m ⁊ formidinẽ dabit
dñs deus vester sup̃ oẽm terram quam
calcaturi estis: sicut locut⁹ est vobis. En
ꝓpono in ꝯspectu vestro hodie benedictõ
nem ⁊ maledictiõem. bñdictiõem si obe
dierit⁹ mãdatis dñi dei vr̃i q̃ ego hodie
precipio vob̃. maledictiõem si nõ obedie
rit⁹ mãdatis dñi dei vr̃i: sed recesseritis
de via quã ego nũc oñdo vobis ⁊ ambu
laueritis post deos alienos q̃s ig̃ratis.
Cum v̄o introduxerit te dñs deus tu⁹
in terrã ad quã p̃g⁹ hĩtandã: pones bene
dictõem sup̃ montem gariçim. maledi
ctõem sup̃ mõtem hebal qui sunt trãs
iordanẽ post viam q̃ vergit ad sol̃ occu-
bitũ. in terra chananei qui hĩtat ĩ cãpe-
strib⁹ ꝯ galgalam que est iuxta vallez tẽ
dentem ⁊ ĩtrãtem ꝓcul. Clos enĩ trãsi-
bit⁹ iordanem vt possideatis terraꝫ quã
dñs deus vester datur⁹ est vob̃: vt hẽat⁹
⁊ possideatis illam. Clidete g̃ vt ĩpleat⁹
cerimonias atq̃ iudicia que ego hodie
ponam in conspectu vestro XII

Hec sunt p̃cepta atꝫ iudicia q̃ fa
cere debet⁹ in terra quã dñs de⁹
p̃rm tuorũ daturus est tibi. vt
possideas eam cũctis dieb⁹ quib⁹ super
humũ g̃dieris. Subuertite oĩa loca in
quib⁹ coluerũt gentes q̃s possessuri est⁹
deos suos: sup̃ mõtes excelsos ⁊ colles
⁊ subter omne lignũ frõdosuꝫ. Dissipa-
te aras eaꝝ ⁊ confringite statuas: lucos
igne cõburite. ⁊ idola cõminuite. disp̃-
dite noĩa eoꝝ de locis illis. Nõ facietis
ita domĩo deo vr̃o: sed ad locũ quez ele-
gerit dñs de⁹ vr̃ de cũctis tribub⁹ vr̃is
vt ponat nomẽ suũ ibi ⁊ hĩtet in eo ve-
nietis ⁊ offeretis in loco illo holocau-
sta ⁊ victimas vr̃as. decimas ⁊ p̃mitias
manuũ vr̃aꝝ ⁊ vota atq̃ donaria. primo
genita boũ ⁊ ouiũ. ⁊ comedetis ibi ĩ ꝯspe
ctu dñi dei vr̃i ac letabimĩ in cũctis ad
que miseritis manũ vos ⁊ dom⁹ vr̃e in
quib⁹ bñdixerit vob̃ dñs deus vr̃. Non
facietis ibi q̃ nos hic facimus hodie. sin
guli qd̃ sibi rectũ videt̃. Neq̃ enĩ vsq̃ ĩ
p̃ñs tp̃s venistis ad req̃em ⁊ possessiõez:
quã dñs deus vr̃ datur⁹ est vobis. Trã
sibitis iordanẽ ⁊ hĩtabitis in t̃ra quam

dominus deus vester daturus est vobis
vt reqescatis a cūctis hostibꝫ ꝑ circūitū
⁊ absq; vllo timore hītetis in loco quē
elegerit dñs deus vr̄: vt sit nomē eius
in eo. Illuc oīa que precipio conferetis
holocausta ⁊ hostias ac decimas ⁊ p̄miti
tias manuū vr̄aꝝ. ⁊ quicquid p̄cipuum
est in muneribꝫ que vouistis dño. Ibi
epulabimini corā dño deo vr̄o. vos ⁊ fi/
lij ⁊ filie vestre. famuli ⁊ famule. atq; le/
uites qui ī vr̄is vrbibꝫ cōmoratur. Ne/
q; enī hz aliā ꝑtem ⁊ possessionem inter
vos. Caue ne offeras holocausta tua in
omni loco quē videris: sed in eo quem
elegerit dñs in vna tribuū tuaꝝ offeres
hostias. ⁊ facies quecunq; precipio tibi.
Si autē comedere volueris. ⁊ te esus
carniū delectauerit occide ⁊ comede iu/
xta bñdictiōem dñi dei tui quā dedit ti
bi in vrbibꝫ tuis: siue immūdū fuerit. hꝫ
ē maculatū ⁊ debile siue mundū. hꝫ e in/
tegrum ⁊ sine macula quod offerri li
cet sicut capreā ⁊ ceruū. comedes: absq;
esu dūtaxat sanguīs quez sup terrā q̄si
aquā effundes. Nō poteris comedere ī
oppidis tuis decimā frumēti ⁊ vini ⁊ o/
lei tui. primogenita armētoꝝ ⁊ pecoꝝ. ⁊
oīa q̄ voueris ⁊ sponte offerre volueris.
⁊ p̄mitias manuū tuaꝝ: sz corā dño deo
tuo comedes ea ī loco quē elegerit dñs
deꝰ tuꝰ tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia ⁊ ꝓuꝰ ⁊ famu/
la atq; leuites qui manet in vrbibꝫ tuis
⁊ letaberis ⁊ reficieris corā dño deo tuo ī
cūctis ad q̄ extēderis manū tuaz. Caue
ne derelinq̄s leuiten in oē tpe q̄ ꝟsaris
in terra. Qñ dilatauerit dñs deus tuꝰ
terminos tuos sicut locutus est tibi: et
volueris vesci carnibꝫ q̄s desiderat anīa
tua: locus autē quez elegerit dñs deus
tuus vt sit nomē eiꝰ ibi: si ꝓcul fuerit.
occides de armentis ⁊ pecoribꝫ q̄ habue
ris sicut p̄cepit tibi ⁊ comedes in oppi/
dis tuis vt tibi placet. Sicut comedit̄
caprea ⁊ ceruus: ita vesceris eis. ⁊ mun/
dus ⁊ īmūdus in cōmune vescent̄: hꝫ so
lum caue ne sanguinē comedas. San/
guis enī eoꝝ ꝓ aīa est. ⁊ idcirco nō d̄bes
aīaz comedere cū carnibꝫ: sed sup terraz
fundes q̄si aquā vt bene sit tibi ⁊ filijs
tuis post te: cū feceris qd̄ placet in ꝯspe/
ctu dñi. Que autē scīficaueris ⁊ vouer̄
dño. tolles ⁊ venies ad locuz quē elege/
rit dñs. ⁊ offeres oblatiōes tuas carnez
⁊ sanguinē sup altare dñi dei tui. San/
guinez hostiaꝝ fundes in altari: carnibꝫ
aūt ipe vesceris. Obserua ⁊ audi oīa q̄
ego p̄cipio tibi vt bñ sit tibi ⁊ filijs tu/
is post te in sempit̄nū cuz feceris qd̄ bo/
num est ⁊ placitū in ꝯspectu dñi dei tui
Qñ dispdiderit dñs deꝰ tuus añ faciez
tuā gētes ad q̄s ingredieris possidēdas
⁊ possederis eas atq; hītaueris in terra
eaꝝ caue ne imiteris eas postq̄ te fuerit
introeūte subuerse. ⁊ requiras cerimo/
nias eaꝝ dicēs: Sicut coluerunt gētes
iste deos suos. ita ⁊ ego colā. Nō facies
similiter dño deo tuo. Oēs enī abomīa
tiones q̄s auersat̄ dñs. fecer̄t dijs suis
offerentes filios ⁊ filias. ⁊ comburētes
igni. Qd̄ p̄cipio tibi hꝫ tm̄ facito domio
nec addas q̄cq̄ nec minuas. XIII

Si surrexerit in medio tui ꝓphe
tes aut qui somniū vidisse se di
cat. ⁊ p̄dixerit signū atq; porten/
tum. ⁊ euenerit qd̄ locutus est. ⁊ dixerit
tibi: eamꝰ ⁊ sequam̄ deos alienos q̄s ig/
ras. ⁊ ꝓuiamus eis: nō audies ꝟba ꝓphe
te illius aut somniatoris. qꝛ tēptat vos
dñs deus vr̄ vt palā fiat vtrū diligatis
eū an non in toto corde ⁊ in tota aīa ve/
stra. Dominū deū vr̄m seq̄mī ⁊ ipm̄ ti/
mete: ⁊ mādata illius custodite. ⁊ audi/
te vocē eius. Ipsi ꝓuietis. ⁊ ipsi adhere/
bitis. Propheta autē ille aut fictor som
nioꝝ interficiet̄. qꝛ locutꝰ est vt vos au/
teret a dño deo vr̄o q̄ eduxit vos de tra
egypti ⁊ redemit vos de domo ꝓuitutis
vt errare te faceret de via quā tibi prece
pit dñs deus tuus: ⁊ auferes maluz de
medio tui. Si tibi voluerit persuadere
frater tuus filiꝰ mr̄is tue aut filiꝰ tuus
vel filia siue vxor que est in sinu tuo. aut
amicꝰ quē diligis vt aīam tuā clam di/
cēs: eamus ⁊ ꝓuiamꝰ dijs alienis q̄s ig/
ras tu ⁊ pr̄es tui cunctaꝝ in circūitu gē
tiū que iuxta vel ꝓcul sunt ab īitio vsq;

ad finẽ terre.nõ acq̃escas ei nec audias: nec̃ parcat ei oculus tuus vt miſereat̃ 7 occultes eũ ſed ſtatim interficies. Sit primũ manus tua ſup eum.7 poſt te oĩs pp̃lus mittat manũ. Lapidibꝫ obrutus necabit̃ur.qꝛ voluit te abſtrahere a dño deo tuo qui eduxit te de terra ægypti de domo ſeruitutis:vt 7 oĩs iſrael audiẽs timeat.7 neq̃ ꝯ vltra faciat q̃ppiaꝫ hui⁹ rei ſimile. Si audieris in vna vrbium tuarꝫ q̃s dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi ad hĩtan dũ dicentes aliq̃s egreſſi ſunt filij belial de medio tui 7 auterũt hĩtatores vrbis tue atq̃ dixerũt:eam⁹ 7 ſuiam⁹ diſſalie nis q̃s ignorat̃.q̃re ſollicite 7 diligẽter rei ꝟitatẽ perſpecta ſi inueneꝛ̃ certũ eſſe q̃d dr.7 abominatõem hanc ope ꝓpetra tam:ſtatim percuties hĩtatores vrb̃ illi us in ore gladij.7 deleb̃ eam.oĩaq̃ que i illa ſunt vſq̃ ad pecora. Quicq̃d etiam ſupellectilis fuerit. cõgregab̃ in medio plateaꝝ ei⁹.7 cum ipſa ciuitate ſuccẽdeſ ita vt vniũſa ꝟſumas dño deo tuo.7 fit tum ꝯulus ſempit⁹n⁹. Nõ edificabit̃ ãpli us.7 nõ adhærebit de illo anathemate q̃c q̃ in manu tua:vt aũtat̃ domin⁹ ab ira furoꝛis ſui 7 miſereat̃ tui: mꝫltiplicetq̃ te ſic̃ iurauit pr̃ibꝫ tuis q̃ſ audieꝛ̃ voc̃ domini dei tui.cuſtodiens oĩa ꝓcepta ei us que ego ꝓcipio tibi hodie: vt fa cias quod placitum eſt in conſpectu do mini dei tui.

XIIII

Filij eſtote dñi dei vr̃i. Nõ vos incidetis nec faciet̃ caluitiũ ſup mortuo:qm̃ pp̃lus ſcũs es dño deo tuo:7 te elegit vt ſis ei in pp̃lm pecu liarẽ de cũct̃ gẽtibꝫ q̃ ſunt ſup terram. Ne comedatis q̃ imunda ſunt. Hoc eſt aial qđ comedere debeꝛ̃:bouẽ 7 ouẽ 7 ca pr̃a.ceruũ 7 capreã.bubalũ.tragelaphũ pygargũ orygem camelopardaluꝫ. Oẽ aial qđ in duas ptes findit vngulam et ruminat.comedet̃:de his ãt que rumi nant 7 vngulã nõ findũt.hec comedere nõ debeꝛ̃:camelũ lepꝛem cyrogrillum. Quia ruminãt 7 nõ diuidũt vngulam immũda erũt vob. Sus q̃ꝛ qm̃ diuidit vngulã 7 nõ ruminat.immũda erit. Car nibꝫ eoꝝ nõ veſcemi⁹.7 cadauera nõ tan getis: Hec comedetis ex oĩbꝫ q̃ morant̃ in aq̃s. Que hñt pennulas 7 ſquamas comedite q̃ abſq̃ pẽnul⁹ 7 ſquamis ſũt. ne comedatis:qꝛ imunda ſunt. Oĩes aues mũdas comedite.immũdas ne co medatis.aquilã.ſ.7 grypheꝫ 7 haliyetũ ixon 7 vulturem.ac miluũ iuxta gen⁹ ſu um 7 oẽ coruini generis.7 ſtrutiõem ac noctuã 7 larũ atq̃ accipitrẽ iurta gen⁹ ſuũ:herodiũ ac cygnuꝫ 7 ibin ac mergu lum porphyriõeꝫ 7 nycticoracẽ. onocro calũ 7 caradriuꝫ: ſingula in genere ſuo: vpupã q̃ꝛ 7 veſptilionẽ.7 oẽ qđ reptat 7 pennulas hꝫ.imũdum erit 7 nõ come dent. Oẽ qđ mũduꝫ eſt comedite. Quic quid aũt monticinũ eſt:ne veſcamini ex eo. Peregrino qui intra portas tuas ẽ. da vt comedat aut vende ei:qꝛ tu pp̃l⁹ ſcũs dñi dei tui es. Nõ coques hedum in lacte mr̃is ſue. Decimã p tẽ ſepab̃ de cũ ctis fructib⁹ tuis qui naſcunt̃ in terra p annos ſingulos.7 comedes in ꝯſpectu dñi di tui i loco quẽ elegerit vt i eo no mẽ illi⁹ inuocet̃: decimã frumẽti tui 7 vi ni 7 olei 7 primogẽita de armẽtis 7 oui bus tuis:vt diſcas timere dñm deum tu uꝫ i oi tpe. Cũ aũt lõgioꝛ fuerit via 7 lo cus quẽ elegerit dñs de⁹ tuus tibiq̃ bñ dixerit.nec poteris ad eũ hec cũcta porta re.vẽdes oĩa 7 in pciũ rediges.portabis q̃ manu tua 7 pficiſceris ad locũ quem elegerit dñs deus tuus.7 emes ex eadẽ pecunia quicq̃d tibi placuerit ſiue ex ar mẽtis ſiue ex ouibꝫ vinũ q̃ꝛ 7 ſicerã.7 oẽ qđ deſiderat aia tua.7 comedes coram do mino deo tuo.7 epulaberis tu 7 domus tua 7 leuita qui itra portas tuas eſt. Cã ue ne derelinq̃s eum:qꝛ non hꝫ aliam p tem in poſſeſſiõe tua. Anno tertio ſepa rabis aliã decimam ex oĩbꝫ que naſcunt̃ tibi eo tpe 7 repones intra ianuas tuas venietq̃ leuites qui aliaꝫ non hꝫ ptem nec poſſeſſiõem tecuꝫ.7 peregrin⁹ ac pu pillus 7 vidua qui intra portas tuas ſũt 7 comedent 7 ſaturabunt̃:vt benedicat tibi dominus deus tuus in cũctis operi bus manuum tuarꝫ que feceris.

Septimo ãno facies remissiõez que hoc ordine celebrabit̃. Cui debetur aliquid ab amico vl' ꝓximo ac fratre suo. repetere nõ poterit qꝛ ann⁹ remissiõis est dñi. A ꝑegrino ⁊ aduena exiges: ciuẽ ⁊ ꝓpinquũ repetẽdi nõ habeb̃ ptãtem. Et oĩno indigẽs ⁊ mẽdicus non erit inter vos: vt benedicat tibi domin⁹ deus tuus in terra quã traditurus ẽ tibi in possessionẽ: si tamẽ audieris vocem domini dei tui. ⁊ custodieris vniuersa que iussit. ⁊ que ego hodie p̃cipio tibi: bñdicet tibi vt pollicit⁹ est. Fenerab̃ gẽtib⁹ multis. ⁊ ipse a nullo accipies mutuuz. Dñaber̃ nationib⁹ plurimis. ⁊ tui nemo dominabit̃. Si vn⁹ de frib⁹ tuis qui morãtur intra portas ciuitat̃ tue in tra quã dñs d̃s tu⁹ datur⁹ ẽ tibi. ad pauꝑtatẽ d̃uenerit. nõ obdurab̃ cor tuũ nec ꝯhes manũ sꝫ aꝑies eã pauꝑi ⁊ dab̃ mutuuz q̃ eum indigere perspexeris. Caue ne forte subrepat tibi impia cogitatio ⁊ dicas in corde tuo: appropinq̃t septim⁹ ann⁹ remissiõis. ⁊ auertas oculos tuos a paupere frẽ tuo. nolens ei qd̃ postulat mutuum cõmodare: ne clamet ꝯ te ad dñm ⁊ fiat tibi in pctm̃. sed dab̃ ei. Nec ages quippiã callide in eius necessitatib⁹ subleuandis. vt bñdicat tibi domin⁹ de⁹ tuus in oĩ tꝑe. ⁊ in cũctis ad q̃ manũ miser̃. Nõ deerũt pauꝑes ĩ terra hitatiõis tue: idcirco ego precipio tibi. vt aperias manuz fratri tuo egeno ⁊ pauꝑi: qui tecũ ꝟsatur in terra. Cũ tibi vendit⁹ fuerit frat̃ tuus hebre⁹ aut hebrea ⁊ sex annis seruierit tibi: ĩ septimo anno dimittes eum liberũ. Et quẽ libertate donaueris nequaq̃ vacuũ abire patieris: sed dab̃ viaticum de gregib⁹ ⁊ de area ⁊ torculari tuo quib⁹ domin⁹ deus tuus bñdixerit tibi. Memento ꝙ ⁊ ipse seruieris in terra egypti. ⁊ liberauerit te dñs de⁹ tuus. ⁊ idcirco ego nũc p̃cipio tibi. Sinautẽ dixerit: nolo egredi eo qd̃ diligat te ⁊ domũ tuã. ⁊ bñ sibi apud te esse sentiat: assumes subulã ⁊ ꝑforabis aurem eius in ianua domus tue ⁊ seruiet tibi vsq̃ in eternũ. Ancille q̃z similit̃ facies. Non auertes ab eis oculos tuos quãdo dimiseris eos liberos. qm̃ iuxta mercedẽ mercennarij. per sex annos seruiuit tibi: vt bñdicat tibi dñs deus tu⁹ in cũctis oꝑib⁹ q̃ agis. De primogenit̃ que nascunt̃ in armẽtis ⁊ ouib⁹ tuis: q̃c quid est sex⁹ masculini scĩficabis domĩo deo tuo. Non operaberis in primogenito bouis. ⁊ nõ tondeb̃ primogenita ouiuz. In ꝯspectu domini dei tui comedes ea per annos singulos in loco quem elegerit dñs. tu ⁊ domus tua. Sinautem habuerit maculã ⁊ vel claudum fuerit vel cecũ aut in aliq̃ parte deforme vel debile: non ĩmolabit̃ domĩo deo tuo: sed ĩtra portas vrbis tue comedes illud. Tã mũdus q̃z immũdus similit̃ vescent̃ eis q̃si caprea ⁊ ceruo. Hoc solum obseruabit̃ vt sanguinez eoꝝ non comedas: sed effundas in terrã q̃si aquam

XVI

Obserua mẽsem nouaꝝ fruguz ⁊ verni primum tꝑis vt facias phase dño d̃o tuo: qm̃ ĩ isto mẽse eduxit te dñs deus tu⁹ de egypto nocte. Immolabisq̃z phase dño d̃o tuo de ouib⁹ ⁊ de bob⁹ in loco quem elegerit domin⁹ deus tuus vt habitet nomẽ eius ibi. Non comedes in eo panem fermentatũ. Septem dieb⁹ comedes absq̃z fermento afflictionis panẽ: qm̃ in pauore egressus es de egypto: vt memineris diei egressiõis tue de egypto oĩb⁹ dieb⁹ vite tue. Non apparebit fermẽtatũ in oĩb⁹ termĩs tuis septẽ dieb⁹. ⁊ non remanebit de carnib⁹ eius qd̃ immolatũ est vespere. in die p̃mo vsq̃z mane. Nõ poteris immolare phase in q̃libet vrbium tuaꝝ q̃s domin⁹ de⁹ tuus datur⁹ est tibi: sed ĩ loco quẽ elegerit dñs de⁹ tuus vt habitet nomen ei⁹ ibi. Immolabisq̃z phase vespere ad solis occasum qñ egressus es de egypto ⁊ coq̃s ⁊ comedes in loco quẽ elegerit dñs de⁹ tuus: maneq̃z consurgens vades ĩ tabernacula tua. Sex diebus comedes açyma: ⁊ in die saptĩa qꝛ collecta est domini dei tui. nõ facies op⁹. Septem hebdomadas numerabis tibi ab ea die qua falcem in segetem mi-

seris. ⁊ celebrabis diem festum hebdo-
madaꝝ dño deo tuo oblatiõem sponta
neã man⁹ tue quã offeres iuxta bñdictõ
nẽ dñi dei tui. ⁊ epulaberis coraꝫ dño deo
tuo. tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua ⁊ ꝟu⁹ tu⁹ ⁊ ã
cilla tua. ⁊ leuites q̃ ẽ ĩtra portas tuas. ⁊
aduena ac pupillus ⁊ vidua qui morãt̃
vobiscũ in loco quẽ elegerit domin⁹ de⁹
tuus. vt habitet nomẽ eius ibi. ⁊ recor-
daberis qm̃ seruus fueris in egypto: cu
stodiesq̃ ac facies que tibi p̃cepta sunt.
Solennitatẽ q̃ꝫ tabernaculoꝝ celebrab̃
per septem dies qñ collegeris de area ⁊
torculari fruges tuas. ⁊ epulaberis in fe
stiuitate tua. tu ⁊ fili⁹ tuus ⁊ filia ⁊ ꝟu⁹
tuus ⁊ ancilla: leuites q̃ꝫ ⁊ aduena ⁊ pu
pillus ⁊ vidua qui intra portas tuas sũt
Septeꝫ diebꝫ dño deo tuo festa celebra
bis in loco quẽ elegerit dñs. bñdicetq̃
tibi dñs de⁹ tuus in cũctis frugibꝫ tuis
⁊ in oĩ ope manuũ tuaꝝ erisq̃ in leticia
Tribꝫ vicibꝫ ꝑ annum apparebit oẽ ma
sculinũ tuũ in ꝯspectu dñi dei tui in lo-
co quem elegerit in solennitate açymo-
rum. ⁊ in solennitate hebdomadaꝝ ⁊ in
solennitate tabernaculoꝝ. Non appare-
bit ante dominum vacuus: sed offeret
vnusquisq̃ scd̃m ꝙ habuerit iuxta bñ-
dictiõem domini dei sui quaꝫ dederit ei
Iudices ⁊ magistros constitues in om
nibꝫ portis tuis quas dñs deus tuus de
derit tibi ꝑ singulas tribꝫ tuas vt iudi-
cent ppl'm iusto iudicio: nec in alteraꝫ ꝑ
tem declinent. Non accipies ꝑsonaꝫ nec
munera: qꝛ mũera excecãt oculos sapiẽ
tum. ⁊ mutãt v̄ba iustoꝝ. Iuste qd̃ iu-
stum est ꝑsequeris vt viuas ⁊ possideas
terrã quaꝫ dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Nõ
plantab̃ lucũ ⁊ oẽm arboreꝫ iuxta altare
dñi dei tui: nec facies tibi atq̃ ꝯstitues
statuã: q̃ odit dñs deus tuus. XVII

Non ĩmolabis domĩo deo tuo
bouem ⁊ ouem in quo est macu
la aut quippiam vitij: quia abo-
minatio est dño deo tuo. Cunq̃ reper-
ti fuerint apud te intra vnam portaruꝫ
tuaꝝ quas dñs deus tu⁹ dabit tibi. vir
aut mulier qui faciant malũ in ꝯspectu
domini dei tui ⁊ transgrediãtur pactuꝫ
illi⁹ vt vadãt ⁊ ꝟuiant dijs alienis ⁊ ado
rent eos solez ⁊ lunã ⁊ oẽm militiã celi
que non p̃cepi. ⁊ hoc tibi fuerit nũciatũ
audiensq̃ inquisieris diligenter. ⁊ verũ
esse repereris ⁊ abominatio facta est ĩ is-
rael: educes virum ac mulierem qui rẽ
sceleratissimam perpetrarũt. ad portas
ciuitatis tue. ⁊ lapidibꝫ obruẽt̃. In ore
duoꝝ aut trium testiũ peribit qui inter
ficiet̃. Nemo occidatur: vno ꝯ̃ sedicẽte
testimoniũ. Man⁹ testiũ prima interfi-
ciet eum. ⁊ manus reliqui ppl'i extrema
mittetur. vt auferas malũ de medio tui
Si difficile ⁊ ambiguũ apud te iudicũ
esse ꝓspexeris. inter sanguinez ⁊ sangui-
nem: causam ⁊ causam. lepram ⁊ non le
pram. ⁊ iudiciũ intra portas tuas vide-
ris verba variari: surge ⁊ ascende ad lo-
cum quem elegerit domin⁹ deus tuus:
veniesq̃ ad sacerdotes leuitici generis
⁊ ad iudicẽ qui fuerit illo tempore: que-
resq̃ ab eis qui iudicabũt tibi iudicij ve
ritatem. ⁊ facies qd̃cunq̃ dixerint qui
presunt loco quẽ elegerit domin⁹ et do-
cuerĩt te iuxta legẽ eius sequerisq̃ sen-
tentiã eoꝝ. nec declinabis ad dextrã neq̃
ad sinistrã. Qui autẽ suꝑbierit nolens
obedire sacerdotĩ ĩperio qui eo tꝑemini
strat domino deo tuo. ex decreto iudicis
morieť homo ille. ⁊ auferes malum de
israel: cunctusq̃ ppl'us audiẽs timebit
vt nullus deinceps intumescat suꝑbia
Cum ingressus fueris terram quã dñs
deus tuus dabit tibi. ⁊ possederis eã ha
bitauerisq̃ in illa ⁊ dixeris: ꝯstituã super
me regem sicut habẽt oẽs ꝑ circũitum
nationes: eum ꝯstitues quẽ domin⁹ de⁹
tuus elegerit de nũero fratrũ tuoꝝ. Nõ
poteris alterius gentis hoĩem regeꝫ fa-
cere: qui non sit frater tuus. Cunq̃ fue
rit ꝯstitutus: nõ multiplicabit sibi eq̃s
nec reducet ppl'm in egyptũ equitatus
numero subleuat⁹: preſtim cũ dñs pre
ceperit vobis vt nequaq̃ amplius ꝑ eã-
dem viã reuertamini. Non habebit vxo
res plurimas que alliciãt animuꝫ eius
neq̃ argenti ⁊ auri immensa pondera.

Postq̃ autem sederit in solio regni sui
describet sibi deuteronomiũ legis hui⁹
in volumine accipiẽs exemplar a sacer/
dotib⁹ leuitice trib⁹ ⁊ habebit secũ. leget
q̃ illud oib⁹ dieb⁹ vite sue. vt discat ti/
mere dñm deũ suũ. ⁊ custodire v̄ba ⁊ ce
rimonias eius q̃ in lege precepta sunt.
Nec eleuet̃ cor eius in sup̄biã sup̄ frẽs
suos: neq̃ declinet in p̄tem dexteram vl̄
sinistrã. vt longo tempore regnet ipse ⁊
filij eius sup̄ israel.

XVIII

Non habebũt sacerdotes ⁊ leui/
te ⁊ oẽs qui de eadez tribu sunt
p̄tem ⁊ hereditatẽ cũ reliquo is/
rael: quia sacrificia dñi ⁊ oblatiões eius
comedent. ⁊ nihil aliud accipiẽt de pos/
sessione fratrũ suoꝝ. Dñs enĩ ipse est he
reditas eoꝝ. sicut locutus est illis. Hoc
erit iudiciũ sacerdotuz a ꝓpl'o ⁊ ab his q̃
offerunt victimas siue bouẽ siue ouem
immolauerint dabũt sacerdoti armuz
ac ventriculũ. primitias frumẽti vini ⁊
olei ⁊ lanaꝝ p̄tem ex ouiũ tõsiõe. Ip̄m
enĩ elegit dominus deus tuus de cũctis
tribub⁹ tuis vt stet ⁊ ministret noĩ dñi
dei tui ipse ⁊ filij eius in sempiternum
Si exierit leuites ex vna vrbiũ tuaꝝ ex
omni israel in q̃ habitat ⁊ voluerit veni
re desiderans locum quẽ elegerit domi/
nus: mĩstrabit in noĩe dñi dei sui sicut
oẽs fratres eius leuite qui stabũt eo tẽ/
pore corã domino. Partẽ ciboꝝ eandem
accipiet quã ⁊ ceteri. excepto eo q̃d in vr
be sua ex paterna ei successione debetur:
Quando ingressus fueris terrã quam
dñs deus tuus dabit tibi. caue ne imita
ri velis abominationes illaꝝ gentiũ: nec
inueniat̃ in te qui lustret filiũ suuz aut
filiam ducẽs per ignez aut qui ariolos
sciscitet̃. aut obseruet somnia atz augu/
ria: ne sit maleficus. nec incãtator. neq̃
phitones ꝯsulat nec diuinos ⁊ querat
a mortuis veritatẽ. Oĩa eniz hec abomi/
nat̃ dñs. ⁊ ꝓpter istiusmodi scelera dele
bit eos in introitu tuo. p̄fectus eris et
absq̃ macula cũ domĩo deo tuo. Gẽtes
iste quarum possideb̃ terraz. augures et
diuinos audiũt: tu autẽ a dño deo tuo
aliter institutus es. Prophetã de gente
tua ⁊ de fratrib⁹ tuis sic̃ me suscitabit ti
bi dñs deus tuus. ip̄m audies vt petisti
a dño deo tuo in oreb quãdo cõtio ꝯgre
gata est atq̃ dixisti: Vltra non audiam
vocem dñi dei mei. ⁊ ignẽ hũc maximũ
amplius non videbo ne moriar. Et ait
dñs mihi. Bñ oĩa sunt locuti. Prophe
tam suscitabo eis de medio fratrũ suoꝝ
similẽ tui. ⁊ ponã verba mea in ore eius
loq̃turq̃ ad eos oĩa q̃ p̄cepero illi. Qui
aũt v̄ba eius que loq̃tur ĩ noĩe meo au
dir̃ noluerit: ego vltor existã. Propheta
autẽ qui arrogantia dep̄uatus voluerit
loqui in noĩe meo q̃ ego nõ p̄cepi illi vt
diceret. aut ex noĩe alienoꝝ deoꝝ. interfi
ciet̃. Q̃ si tacita cogitatiõe rñderis. quõ
possum intelligere v̄bũ q̃d dñs non est
locutus. h̄ hẽbis signũ. Q̃d in noĩe do/
mini ꝓpha ille p̄dixerit ⁊ nõ euenerit. h̄
dñs nõ est locut⁹: sed p̄ tumorez animi
sui propheta confinxit. ⁊ idcirco non ti/
mebis eum.

XIX

Cum disp̄diderit dñs de⁹ tuus
gẽtes q̃rũ tibi traditur⁹ ẽ t̃raz ⁊
possederis eã hĩtauerisq̃ in vr/
bib⁹ eius ⁊ in edib⁹: tres ciuitates sepa
rabis tibi in medio terre quã dñs deus
tuus dabit tibi in possessiõem sternens
diligẽter viam. ⁊ in tres eq̃liter p̄tes to
taz terre tue ꝓuinciã diuides. vt hẽat e
vicino qui ꝓpter hoĩcidiũ ꝓfugus est q̃
possit euadere. Hec erit lex homicide fu
giẽtis cui⁹ vita ſuãda ẽ. Qui p̄cusserit
ꝓximũ suũ nesciẽs. ⁊ q̃ heri ⁊ nudiuster
ti⁹ nll'm ꝯ eũ odiũ habuisse cõprobat̃ sz
abisse cũ eo simpl'r ĩ siluã ad ligna cedẽ
da. ⁊ in succisiõe lignoꝝ securis fugerit
manu: ferrumq̃ lapsum de manubrio
amicuz eius p̄cusserit ⁊ occiderit: hic ad
vnã sup̄dictaꝝ vrbiuz ꝯfugiet ⁊ viuet:
ne forsitan proximus ei⁹ cuius effusus
est sanguis dolore stimulat⁹ p̄seq̃t̃ ⁊ ap/
prehẽdat eum si lõgior via fuerit: ⁊ p̄cu
tiat aĩam ei⁹ qui non est reus mortis:
qꝛ nullũ ꝯtra eum qui occisius est odiũ
prius habuisse mõstrat̃. Idcirco p̄cipio
tibi vt tres ciuitates eq̃lis ĩtra se spatij

diuidas. Cū autem dilatauerit dñs de/
us tuus terminos tuos sic iurauit pa/
tribꝫ tuis ⁊ dederit tibi cūctā terrā quā
eis pollicit⁹ est: si tñ custodieris mādata
eius ⁊ feceris q̄ hodie p̄cipio tibi vt dili
gas dñm deū tuū ⁊ ambules in vijs ei⁹
omni tēpe: addes tibi tres alias ciuita/
tes. ⁊ sup̄dictaꝝ triū vbiū nūeꝝ dupli/
cabis. vt nō effundat̄ sanguis innocius
in medio terre quā dñs de⁹ tuus dabit
tibi possidendā. ne sis sanguis reus. Si
quis aūt odio hns p̄mū. insidiat⁹ fue
rit vite eius surgensqꝫ p̄cusserit illuꝫ et
mortuus fuerit. fugeritqꝫ ad vnā de su/
p̄dictis vbibꝫ: mittēt seniores ciuitat̄
illius. ⁊ arripiēt eum de loco effugij: tra
dentqꝫ in manu p̄mi cui⁹ sanguis ef/
fusus est: ⁊ morie⁊. Non misereberis ei⁹
⁊ auferes noxiū sanguinē de isr̄l: vt bene
fit tibi. Nō assumes ⁊ transferes termi
nos p̄mi tui q̄s fixerūt p̄iores in pos/
sessiōe tua quā dñs deus tuus dabit ti
bi in terra quā acceperis possidendā. Nō
stabit testis vn⁹ ꝯ aliquē. quicquid illō
peccati ⁊ facinoris fuerit sed in ore duo
rū aut trīū testiū stabit oē vbū. Si ste/
terit testis mēdax ꝯ hoiem accusans eū
p̄uaricatōis: stabūt ambo q̄ causa est
ante dñm in ꝓspectu sacerdotuꝫ ⁊ iudi/
cuꝫ qui fuerint in dieb⁹ illis. Cūqꝫ dili
gentissime p̄scrutātes inuenerint fal/
sum testē dixisse ꝯ frēm suū mēdacium
reddēt ei sicut frī suo facere cogitauit. ⁊
auferes malū de medio tui. vt audien/
tes ceteri timorē habeant. ⁊ neq̄qꝫ talia
audiāt facere. Nō misereberis eius. sed
aīaꝫ p aīa. oculū p oculo. dentemꝫ p dente
manū p mānu. pedē p pede eriges. XX

Si exieris ad bellū ꝯ hostes tuos
⁊ videris eq̄tatus ⁊ curr⁹ ⁊ ma/
iorē q̄ tu habeas adūsarij exerci
tus multitudinē. non timeb⁹ eos: qz dñs
de⁹ tuus tecuꝫ est qui edurit te de terra
egypti. Appropinq̄nte aūt iā p̄lio. stabit
sacd̄os ad acie⁊ ⁊ sic loq̄t ad p̄l'm. Audi
isr̄l. Vos hodie ꝯ inimicos vr̄os pugnā
cōmittitis: nō ptimescat cor vr̄m. Noli
te metuere. nolite cedere. nec formide/
tis eos: qz dñs deus vester in medio vr̄i
est. ⁊ p vobis ꝯ aduersarios dimicabit
vt eruat vos de periculo. Duces q̄ꝫ per
singulas turmas audiēte exercitu ꝓcla/
mabūt: Quis ē hō q̄ edificat domū no
uā. ⁊ non dedicauit eā? Eladat ⁊ reuerta
tur in domū suā: ne forte moriat in bel/
lo ⁊ alius dedicet eam. Quis est homo
qui plantauit vineā. ⁊ necdū fecit eam
esse cōem de q̄ vesci omnib⁹ liceat? Ela/
dat ⁊ reuertatur in domum suā: ne for/
te moriatur in bello. ⁊ alius homo eius
fungat̄ officio. Quis ē homo qui despō
dit vxorem. ⁊ non accepit eam? Eladat
⁊ reuertatur ī domū suā ne forte moria
tur in bello ⁊ alius homo accipiat eam.
His dictis addēt reliq̄. ⁊ loq̄ntur ad po
pulū: Quis est hō formidolosus ⁊ cor/
de pauido? Eladat ⁊ reuertat̄ in domuꝫ
suā: ne pauere faciat corda fratrū suoꝝ
sicut ipse timore perterritus est. Cumqꝫ
siluerint duces exercitus ⁊ finem loq̄n
di fecerint: vnusquisqꝫ suos ad bellādū
cuneos p̄parabit. Si q̄n accesser̄ ad ex/
pugnandā ciuitatem: offeres ei p̄mū
pacē. Si receperit ⁊ apuerit tibi portas
cūctus p̄l's qui in ea est. saluabit̄. ⁊ ser/
uiet tibi sub tributo. Sinautez fedus
inire noluerit ⁊ ceperit ꝯ te bellū: oppu/
gnabis eam. Cumqꝫ tradiderit dñs de⁹
tuus illaꝫ in manu tua. percuties oē q̄d
in ea generis masculini est in ore gladij
absqꝫ mulieribꝫ ⁊ infantibꝫ iumentis ⁊
ceteris q̄ in ciuitate sunt. Oēm predaꝫ
exercitui diuides. ⁊ comedes de spolijs
hostiū tuoꝝ q̄ dñs deus tuus dederit ti/
bi. Sic facies cūctis ciuitatibꝫ q̄ a te p/
cul valde sunt. ⁊ non sunt de his vrbib⁹
q̄s in possessiōem accepturꝰ es. De his
aūt ciuitatibꝫ q̄ dabunt̄ tibi. nullū om/
nino p̄mittes viuere. sz interficies in ore
gladij: et hxū videlicet ⁊ āmorreū ⁊ cha/
naneū. pherezeū ⁊ eueum ⁊ iebuseū. sic
p̄cepit tibi dñs de⁹ tuus: ne forte doceāt
vos facere cūctas abominationes q̄s ipsi
opati sunt dijs suis. ⁊ peccetis in dñm
deū vr̄m. Cū obsederi⁊ ciuitatez multo
tpe ⁊ munitiōibꝫ circūdederis vt expu/

gnes eam: nõ succides arbores de quibꝫ
vesci potest: nec securibꝫ ꝑ circũitum de
bes vastare regiõem. qm̃ lignũ est ⁊ nõ
hõ: nec põt bellãtium ꝯ te augere nũerꝫ
Si q̃ autẽ ligna non sunt pomifera sed
agrestia ⁊ in ceteros apta vsus: succide
⁊ extrue machinas donec capias ciuita-
tem que contra te dimicat. XXI

Q Uando inuentũ fuerit in terra
quã dñs deus tuus daturꝰ est
tibi. hoĩs cadauer occisi. ⁊ igra-
bitur cedis reus: egredienť maiores na
tu ⁊ iudices tui. ⁊ metienť a loco cadaue
ris singulaꝝ ꝑ circũituꝫ spacia ciuitatũ
⁊ quã viciniorẽ ceterꝰ eẽ ꝑspexerit. senio
res ciuitatis illius tollẽt vitulaꝫ de ar-
mẽto que nõ traxit iugum. nec terrã sci
dit vomere. ⁊ ducẽt eã ad vallẽ asperam
atqꝫ saxosaꝫ que nũq̃ꝫ arata est. nec semẽ
tem recepit. ⁊ cedẽt in ea ceruices vitu-
le. Accedẽtqꝫ sacerdotes filij leui q̃s ele-
gerit dñs deus tuus vt mĩstrẽt ei ⁊ bñ-
dicãt in noĩe eius. ⁊ ad v̄bũ eoꝝ oẽ nego
ciũ pendet: ⁊ quicquid mũdũ vel ĩmun
dũ est iudiceť. Et veniẽt maiores natu
ciuitatis illius ad inťfectũ. lauabuntqꝫ
manus suas sup vitulã q̃ in valle ꝑcus-
sa est. ⁊ dicẽt: Manꝰ nr̃e nõ effuderunt
sanguinẽ hũc: nec oculi viderũt. Pro-
pitiꝰ esto ꝓpl'o tuo isrl' quẽ redemisti do
mĩe. ⁊ nõ reputes sanguinẽ innocẽtem
in medio ꝓpl'i tui isrl'. Et auferet ab eis
reatꝰ sanguĩs. tu autẽ alienꝰ eris ab in-
nocẽtis cruore qui fusus es cuꝫ feceris
qd̃ ꝑcepit dñs. Si egressus fuerꝰ ad pu
gnã ꝯtra ĩimicos tuos. ⁊ tradiderit eos
dñs deꝰ tuus in manu tua. captiuosqꝫ
duxeris ⁊ videris in numero captiuoꝝ
mulierẽ pulcrã ⁊ adamaueris eam vo-
luerisqꝫ habere vxorẽ: introduces eã in
domũ tuã. Que radet cesariẽ ⁊ circũci-
det vngues ⁊ deponet vestẽ ĩ qua capta
est: sedensqꝫ in domo tua flebit p̃rem et
mr̃em suã vno mẽse. ⁊ postea intrab ad
eam. dormiesqꝫ cum illa. ⁊ erit vxor tua
Si autẽ postea non sederit aĩo tuo. di-
mittes eam liberã: nec vendere poteris
pecunia. nec opprimere ꝑ potẽtiã: qꝛ hũi
liasti eam. Si habuerit homo vxores
duas vnã dilectaꝫ ⁊ alterã odiosam ge-
nueritqꝫ ex eis liberos. ⁊ fuerit filius o-
diose primogenitꝰ. volueritqꝫ substãti
am inť filios suos diuidere. nõ poterit
filiũ dilecte facere prĩogenitũ ⁊ p̃ferre fi
lio odiose: sꝫ filiũ odiose agr̃scet prĩogeni
tũ. dabitqꝫ ei d̃ his q̃ habuerit cũcta du
plicia. Iste est eĩ p̃ncipiũ liberoꝝ eius: ⁊
huic d̃benť prĩogenita. Si genuerit ho
mo filiũ ꝯtumacẽ ⁊ ꝓteruũ qui non au
dierit p̃ris ac matris ĩpiũ ⁊ coercitꝰ obe
dire ꝯtempserit. apprehendent eũ ⁊ du
cent ad seniores ciuitatis illius ⁊ ad por
tã iudicij. dicẽtqꝫ ad eos: Filius nr̃ iste
proteruus ⁊ contumax est. monita nr̃a
audire ꝯtẽnit. comesatiõibꝫ vacat ⁊ lu-
xurie atꝫ ꝯuiuijs: lapidibꝫ eũ obruet po
pulꝰ ciuitatꝭ. ⁊ morieť: vt auferatꝭ ma-
lũ de medio vr̃o. ⁊ vniu̇sus isrl' audiẽs
ꝑtimescat. Qñ peccauerit hõ qd̃ morte
plectẽdũ est. ⁊ adiudicatus morti appẽ
sus fuerit in patibulo: nõ ꝑmanebit ca
dauer eius in ligno. sed in eadẽ die sepe
lieť: qꝛ maledictꝰ a deo est qui pendet in
ligno. ⁊ nequaq̃ꝫ contamĩab terrã tuaꝫ
quam dominus deus tuus dederit tibi
in possessionem. XXII

N On videbis bouem fratris tui
aut ouẽ errãtem. ⁊ p̃teribis: sed
reduces frĩ tuo: etiaꝫ si non est
ꝓpinquus frater tuus nec nosti eũ. du-
ces in domũ tuã ⁊ erũt apud te q̃ꝫdiu q̃
rat ea frater tuus ⁊ recipiat. Similiter
facies de asino ⁊ de vestimento ⁊ de oĩ re
frĩs tui que ꝑierit: si inueneris eam ne
negligas quasi alienã. Si videris asi-
nũ frĩs tui aut bouẽ cecidisse in via: nõ
despicies. sed subleuabis cuꝫ eo. Nõ in-
dueť mulier veste virili: nec vir vteť ve
ste feminea. Abomĩabilis enĩ apud deũ
est qui facit hꝰ. Si ambulãs ꝑ viã. in ar
bore vel in terra nidũ auis inueneris et
matrem pullis vel ouis desuper incu-
bantẽ: nõ teneb eã cũ filijs. sꝫ abire pa-
tieris captos tenẽs filios: vt bñ sit tibi
⁊ lõgo viuas tp̃e. Cũ edificauerꝰ domũ
nouã. facies murũ tecti ꝑ circũitum ne

effundat̃ sanguis in domo tua ⁊ sis re⁹
labẽte alio ⁊ in p̃ceps ruẽte. Non seres
vineã tuam altero semĩe: ne ⁊ sementis
quã seuisti ⁊ q̃ nascunt̃ ex vinea pariter
scĩficent̃. Nõ arab̃ in boue simul ⁊ asino
Nõ indueris vestimẽto qđ ex lana lino
q̃ ꝯtextũ est. Funiculos in fimbrijs fa-
cies ꝑ q̃ttuor angulos pallij tui q̃ operi
ris. Si duxerit vir vxorẽ. ⁊ postea odio
habuerit eam. q̃ sieritq̃ occasiões quib̃
dimittat eã obijciẽs ei nomẽ pessimum
⁊ dixerit: vxorẽ hãc accepi ⁊ ĩgressus ad
eam non inueni virginem. tollẽt eã pt̃
⁊ mr̃ eius: ⁊ ferẽt secũ signa ṽginitatis
eius ad seniores vrb̃ qui in porta sunt.
⁊ dicet pt̃: Filiã meaꝫ dedi huic vxorem
quã qꝛ odit imponit ei nomẽ pessimum
vt dicat. nõ inueni filiã tuã ṽginẽ. ⁊ ec-
ce hec sunt signa ṽginitat̃ filie mee. Ex
pandẽt vestimẽtũ corã senioribꝫ ciuitat̃
apprehendẽtq̃ senes vrbis illi⁹ virũ et
verberabũt illũ. ꝯdẽnantes insup̃ centũ
siclis argẽti q̃s dabit pr̃i puelle. qm̃ dif-
famauit nomẽ pessimũ sup̃ ṽginẽ isrl̃:
hẽbitq̃ eã vxorẽ ⁊ nõ poterit dimittere
oĩbꝫ diebꝫ vite sue. Q̃ si verũ ẽ qđ obij-
cit. ⁊ nõ est in puella inuẽta ṽginitas: eij
cient eã extra fores dom⁹ pr̃is sui. ⁊ lapi
dibꝫ obruẽt viri ciuitatis illi⁹. ⁊ morieť
qm̃ fec̃ nephas in israel vt fornicaretur
in domo pr̃is sui. ⁊ auferes malũ de me
dio tui. Si dormierit vir cum vxore al
terius. vterq̃ morieť. id ẽ adulter ⁊ ad-
ultera. ⁊ auferes malũ de israel. Si pu-
ellam ṽginem desponderit vir ⁊ inuene
rit eam aliquis in ciuitate ⁊ ꝯcubuerit
cum ea. educes vtrũq̃ ad portã ciuitat̃
illius. ⁊ lapidibꝫ obruẽtur: puella quia
non clamauit cum esset in ciuitate: vir
qꝛ humiliauit vxorem ꝓximi sui ⁊ aufe
res malum de medio tui. Sinautez in
agro repperit vir puellã que d̃sponsata
est. ⁊ apprehendẽs ꝯcubuerit cum ea. ip
se morieť solus: puella nihil patieť. nec
est rea mortis: qm̃ sicut latro ꝯsurgit cõ
tra fratrẽ suum. ⁊ occidit aĩam eius. ita
⁊ puella perpessa est. Sola erat in agro
clamauit. ⁊ nullus affuit qui liberaret
eam. Si inuenerit vir puellã virginez
que non habet sponsum. ⁊ apprehendẽs
concubuerit cum illa. ⁊ res ad iudiciuꝫ
venerit: dabit qui dormiuit cũ ea pr̃i pu
elle: quinq̃ginta siclos argẽti. ⁊ habebit
eam vxorem: quia humiliauit illaꝫ. Nõ
poterit dimittere eam cunctis diebus
vite sue. Non accipiet homo vxorem pa
tris sui: nec reuelabit operimentum ei⁹

Non intrabit eunuch⁹ XXIII
attrit̃ vl̃ amputatis testiculis ⁊
absciso veretro eccl̃iam domini
Nõ ingredieť manser. h̃ est de scorto na
tus in eccl̃iam dñi vsq̃ ad decimã gene
ratiõem. Ammonites ⁊ moabites etiaꝫ
p⁹ decimã gñatiõem nõ ĩtrabũt eccl̃iaꝫ
dñi ĩ et̃nũ: qꝛ noluerũt vob̃ occurrere cuꝫ
pane ⁊ aq̃ in via qñ egressi estis de egy-
pto: ⁊ qꝛ ꝯduxerũt contra te balaam fili
um beor de mesopotamia syrie vt male
diceret tibi. ⁊ noluit dñs de⁹ tuus audi
re balaam: vertitq̃ maledictionẽ eius ĩ
benedictionẽ tuã eo q̃ diligeret te. Nõ
facies cuꝫ eis pacem: nec queras eis bo-
na cũctis diebꝫ vite tue in sempiternuꝫ
Non abominaberis idumeum. quia fra
ter tuus est. nec egyptiuꝫ. quia aduena
fuisti in terra ei⁹. Qui nati fuerĩt ex eis
tertia gñatione intrabũt in ecclesiã dñi
Quando egressus fueris aduersus ho-
stes tuos in pugnã. custodies te ab om
ni re mala. Si fuerit int̃ vos homo qui
nocturno pollut⁹ sit somnio: egredieť
extra castra. ⁊ nõ reuerteť priusq̃ ad ve-
speraꝫ lauetur aqua: ⁊ post solis occasuꝫ
regredietur in castra. Habebis locuꝫ ex
tra castra ad quem egrediaris ad requi-
sita nature. gerens paxillum in balthco
Cunq̃ sederis fodies per circũitũ. ⁊ ege
sta humo operies q̃ releuatus es. Dñs
enĩ de⁹ tu⁹ ambulat ĩ medio castroꝝ. vt
eruat te ⁊ tradat tibi inimicos tuos: vt
sint castra tua scã. ⁊ nihil ĩ eis appareat
feditatis. ne derelinquat te. Nõ trades
seruũ dño suo qui ad te cõfugerit. Ha-
bitabit tecum in loco qui ei placuerit. ⁊
in vna vrbiũ tuarum requiescet: ne cõ-
tristes eum. Nõ erit meretrix de filiabꝫ

israel: nec scortator de filijs israel. Non offeres mercedem prostibuli. nec precium carnis in domo dñi dei tui quicq̃d illud est quod vouerint: q̃r abominatio est vtrũq; apud dñm deum tuũ. Nõ fenerab̃ fratri tuo ad vsurã pecuniaꝫ. nec fruges nec quãlibet aliã rem: sed alieno Fratri autem tuo absq; vsura. id q̃ indiget cõmodabis: vt bñdicat tibi dñs de⁹ tuus in oi ope tuo in terra ad quã ĩgredieris possidedam. Cũ votũ roueris domino deo tuo non tardabis reddere q̃r requiret illud dñs deus tuus. ⁊ si moratus fueris reputabit̃ tibi in pctm̃. Si nolueris polliceri: absq; peccato er̃. Qd̃ autẽ semel egressuꝫ est de labijs tuis obseruabis. ⁊ facies sicut ꝓmisisti dño deo tuo. ⁊ ꝓpria volũtate ⁊ ore tuo locutus es. Ingressus vineã ꝓximi tui comede vuas q̃ꝫtum tibi placuerit: foras autẽꝫ ne efferas tecũ. Si intraueris segetẽꝫ amici tui: franges spicas. ⁊ manu conteres. falce aũt non metes. XXIIII

Si accepit homo vxorẽ ⁊ habuerit eã ⁊ nõ ĩuenerit gr̃am ante ocl̃os ei⁹ ꝓpt̃ aliquam feditatẽ: scribet libellũ repudij. ⁊ dabit in manu illius. ⁊ dimittet eã de domo sua. Cũq; egressa alterũ marituꝫ duxerit. ⁊ ille q̃ꝫ oderit eã. dederitq; ei libellũ repudij et dimiserit de domo sua vel certe mortu⁹ fuerit: nõ poterit prior marit⁹ recipe eã in vxorẽ: q̃r polluta est ⁊ abominabil̃ facta corã dño: ne peccare facias terrã tuã quã dñs de⁹ tuus tradiderit tibi possidendã. Cũ accepit hõ nup̃ vxorẽ. non ꝓcedet ad bellũ. nec ei quippiã necessitat̃ iniunget̃ publice: sed vacabit absq; culpa domui sue vt vno anno letet̃ cũ vxore sua. Non accipies loco pigneris inferiorẽ ⁊ supiorẽ molã: q̃r aĩam suã apposuit tibi: Si deꝓhensus fuerit hõ sollicitãs frem suũ de filijs israel ⁊ vendito eo accepit preciũ. int̃ficiet̃. ⁊ auferes malũ de medio tui. Obserua diligenter ne incurras plagã lepre: sed facies quecunq; docuerint te sacerdotes leuitici generis iuxta id qd̃ ꝓcepi eis. ⁊ ĩple sollicite. Memẽtote q̃ fecerit dñs de⁹ vester marie in via cũ egrederemi de egypto. Cũ repetes a ꝓxĩo tuo rẽ aliquã quã dꝫ tibi nõ ingredier̃ domũ eius vt pign⁹ auferas. sed stab̃ foris ⁊ ille tibi ꝓferet qd̃ habuerit. Si aũt paup̃ est. nõ ꝑnoctabit apd̃ te pign⁹. sꝫ stati reddes ei añ sol̃ occasuꝫ. vt dormiẽs in vestimẽto suo bñdicat tibi. ⁊ habeas iusticiã coraꝫ dño deo tuo. Nõ negab̃ mercedẽ indigẽtis ⁊ pauperis frĩs tui siue aduene qui tecũ morat̃ in terra ⁊ intra portas tuas est: sꝫ eadem die reddes ei ꝑciũ laboris sui ante sol̃ occasum: q̃r paup̃ est ⁊ ex eo sustẽtat aĩam suã: ne clamet ꝯ te ad dñm ⁊ reputet̃ tibi in pctm̃. Nõ occident̃ pr̃es ꝓ filijs. nec filij ꝓ pr̃ibꝫ: sꝫ vnusq̃sq; ꝓ peccato suo morie t̃: Nõ ꝑutes iudiciũ aduene ⁊ pupilli: nec auferes pig̃ris loco vidue vestim̃tũ. Memẽto q̃ ꝯuieris ĩ egypto. ⁊ eruerit te dñs de⁹ tuus inde. Id circo ꝑcipio tibi vt facias hãc rem. Qñ messueris segetẽ in agro tuo ⁊ oblitus manipulũ reliq̃ris: nõ reu̇ter̃ vt tollas illũ: sed aduenã ⁊ pupillũ ⁊ viduã auferre patieris: vt bñdicat tibi dñs de⁹ tu⁹ in oĩ ope manuũ tuaꝝ. Si fruges collegeris oliuaꝝ: q̃cq̃d remãserit in arboribꝫ nõ reu̇teris vt colligas sed relinq̃s aduene. pupillo ac vidue. Si vindemiaueris vineã tuã. nõ colliges remanentes racemos: sed cedent in vsus aduene. pupilli ac vidue. Memento q̃ ⁊ tu seruieris in egypto. ⁊ idcirco precipio tibi vt facias hanc rem. XXV

Si fuerit causa inter aliquos et interpellauerĩt iudices quez iustum esse perspexerint. illi iusticie palmam dabunt: quem impium cõdemnabunt impietatis. Si nautez eũ qui peccauit dignũ viderĩt plag̃: ꝓsternẽt ⁊ corã se faciẽt ꝯberari. Pro mẽsura pctĩ erit ⁊ plagaꝝ mod⁹. ita dũtaxat vt q̃ dragenariũ nũeꝝ nõ excedãt ne fede lacerat⁹ añ ocl̃os tuos obeat frat̃ tu⁹. Nõ ligabis os bouis terẽtis in area fruges tuas. Qñ hĩtauerint fr̃es simul ⁊ vn⁹ ex eis absq; liberis mortuus fuerit: vxor

defuncti nõ nubet alteri: sed accipiet eaz
frat̃ eius ⁊ suscitabit semẽ frĩs sui. ⁊ pri
mogenitũ ex ea filiũ noĩe illius appella
bit. vt nõ deleat̃ nomẽ eius ex isrl̃. Sin
autem noluerit accipe vxorẽ fratris sui
q̃ ei lege debet̃. ꝑget mulier ad portam ci
uitatis ⁊ int̃pellabit maiores natu. dicet
qꝫ: Nõ vult frat̃ viri mei suscitare semẽ
frĩs sui in isrl̃: nec me in ꝯiugiũ sumere
Statimqꝫ accersiri eũ faciẽt. ⁊ interro-
gabũt. Si rñderit: nolo eam vxorez ac-
cipere: accedꝫ mlr̃ ad eũ corã senioribꝫ ⁊
tollꝫ calciam̃tũ d̃ pede ei⁹. spuetqꝫ ĩ faci-
em ei⁹ ⁊ dicꝫ: Sic fiet hõi q̃ nõ edificat
domũ fratris sui. Et vocabit̃ nomẽ illi⁹
in isrl̃ domus discalciati. Si habuerĩt
inter se iurgiũ viri duo. ⁊ vnus ꝯtra al-
terũ rixari cepit. volensqꝫ vxor alterius
eruere virum suum de manu fortioris:
miseritqꝫ manũ ⁊ apprehenderit veren-
da eius: abscides manũ illi⁹: nec flecte-
ris super eã vlla mĩa. Non hẽbis in sac
culo diuersa põdera maius ⁊ min⁹: nec
erit in domo tua modi⁹ maior ⁊ minor.
Pondus hẽbis iustũ ⁊ verũ. ⁊ modius
eq̃lis ⁊ ver⁹ erit tibi: vt mlto viuas tpe
sup̃ terrã quã dñs de⁹ tuus dederit tibi
Abomĩatur enĩ domin⁹ eũ qui fac̃ hec: ⁊
aduersat̃ oẽm iniusticiã. Memẽto que
fecerit tibi amalech ĩ via qñ egredieba-
ris ex egypto: quõ occurrerit tibi ⁊ extre
mos agmĩs tui qui lassi residebãt ceci-
derit. quãdo tu eras fame ⁊ labore cõfe-
ctus. ⁊ nõ timuerit deũ. Cũ g̃ dominus
deus tu⁹ dederit tibi req̃ez. ⁊ subiecerit
cũctas per circũitũ natiões in terra quã
tibi pollicit⁹ est: delebis nomen eius sb̃
celo. Caue ne obliuiscaris. XXVI

Cunqꝫ intraueris terrã quã do-
min⁹ deus tuus tibi datur⁹ est
possidendã. ⁊ obtinueris eaz. at
qꝫ hĩtaueris in illa: tolles de cũctis fru-
gibꝫ tuis p̃mitias ⁊ pones in cartallo. ꝑ
gesqꝫ ad locum quẽ dñs deus tuus ele-
gerit vt ibi inuocet̃ nomẽ eius: accedes
qꝫ ad sac̃dotem qui fuerit in diebꝫ illis.
⁊ dices ad eum: Profiteor hodie coram
domĩo deo tuo ꝙ ingressus sum in ter-
ram pro q̃ iurauit patribꝫ nostris vt da-
ret eam nobis. Suscipiensqꝫ sacerdos
cartallum de manu tua ponet ante alta
re domini dei tui. ⁊ loqueris in cõspectu
domini dei tui: Syrus ꝑsequebat̃ p̃rez
meum: qui descendit in egyptum. ⁊ ibi
peregrinat⁹ est in paucissimo numero:
creuitqꝫ in gentem magnã ac robustaz
⁊ infinite mltitudĩs. Affluxeruntqꝫ nos
egyptij ⁊ persecuti sunt imponẽtes one
ra grauissima ⁊ clamauim⁹ ad dñm de-
um p̃rm nostroꝝ qui exaudiuit nos. et
respexit humilitatem nr̃am et laborem
atqꝫ angustiam. ⁊ eduxit nos de egypto
in manu forti ⁊ brachio extẽto. in ingẽ-
ti pauore. in signis atqꝫ portẽtis ⁊ intro
duxit ad locũ istum ⁊ tradidit nobis ter
ram lacte ⁊ melle manantem. Et idcir-
co nũc offero primitias frugũ terre quã
dominus deus dedit mihi. Et dimittes
eas in ꝯspectu domini dei tui: ⁊ adorato
dño tuo. epulaberꝫ in oĩbꝫ bonis q̃ dñs
deus tuus dederit tibi ⁊ domui tue. tu
⁊ leuites ⁊ aduena qui tecũ est. Quan-
do cõpleueris decimã cũctaꝝ frugũ tua
rum anno decimaꝝ tertio: dabis leuite
⁊ aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue vt comedãt
intra portas tuas. ⁊ saturent̃: loquerisqꝫ
in ꝯspectu dñi dei tui. Attuli quod san-
ctificatũ est de domo mea. ⁊ dedi illud le
uite ⁊ aduene ⁊ pupillo ac vidue sic̃ ius-
sisti mihi. Non preteriui mandata tua
nec sum oblitus imperij tui. Nõ come
di ex eis in luctu meo: nec separaui ea
in qualibet immundicia: nec expendi ex
his quicq̃ꝫ in re funebri. Obediui voci
domini d̃i mei. ⁊ feci omnia sicut p̃cepi
sti mihi. Respice d̃ sanctuario tuo. ⁊ de
excelso celoꝝ hĩtaculo. ⁊ bñdic populo
tuo isrl̃. ⁊ terre quã dedisti nobis sic̃ iu-
rasti p̃ribꝫ nr̃is: terre lacte ⁊ melle ma-
nãti. Hodie dñs deus tuus p̃cepit tibi
vt facias mandata hec atqꝫ iudicia: vt
custodias ⁊ impleas ex toto corde tuo ⁊
ex tota aĩa tua. Dñz elegisti hodie vt sit
tibi de⁹ ⁊ ãbules in vijs ei⁹ vt custodias
cerimonias illi⁹ ⁊ mandata atqꝫ iudicia
⁊ obedias eius impio. En dñs elegit te

hodie vt sis ei ppl'us peculiaris sic̄ locu/
tus est tibi. ⁊ custodias oīa p̄cepta illius
⁊ faciet te excelsiorē cūctis gētib⁹ q̄s crea/
uit in laudē ⁊ nomē ⁊ gl'iam suaz. vt sis
ppl's scūs dñi dei tui sic̄ locutus est.

XXVII

Precepit aūt moy/
ses ⁊ seniores ppl'o isrl' dicētes
Custodite oē mādatū q̄d preci
pio vobis hodie. Cunq̄ trāsieris iorda/
nem in terrā quā dñs de⁹ tuus dabit ti
bi: eriges ingentes lapides ⁊ calce leui/
gabis eos vt possis in eis scribere oīa v̄/
ba legis huius iordane trāsmisso. vt in
troeas terraz quā domin⁹ de⁹ tuus da/
bit tibi: terram lacte ⁊ melle manātem
sicut iurauit p̄rib⁹ tuis. Qñ ergo trāsie
ritis iordanē erigite lapides q̄s ego ho/
die precipio vobis in mōte hebal. ⁊ leui
gabis eos calce. ⁊ edificabis ibi altare do
mino deo tuo de lapidib⁹ q̄s ferruz non
tetigit ⁊ de saxis informib⁹ ⁊ impolitis.
⁊ offeres sup eo holocausta dño d̄o tuo
⁊ immolab̄ hostias pacificas. comedes
q̄ ibi ⁊ epulaberis corā dño deo tuo. Et
scribes sup lapides oīa v̄ba legis huius
plane ⁊ lucide: Dixeruntq̄ moyses ⁊ sa
cerdotes leuitici generis ad oēm israelē
Attende ⁊ audi israel: Hodie factus es
ppl'us dñi dei tui. Audies vocem eius. ⁊
facies mandata atq̄ iusticias q̄s ego p̄ci
pio tibi: Precepitq̄ moyses ppl'o ī die
illo dicens: Hi stabunt ad benedicēduz
dño sup mōtem gariçim iordane trans/
misso: symeon. leui. iudas. ysachar. io/
seph. ⁊ beniamin. Et e regiōe isti stabūt
ad maledicendū in monte hebal: ruben.
gad ⁊ aser. çabulon. dan ⁊ neptalim. Et
pronūciabūt leuite: dicentq̄ ad oēs vi/
ros israel excelsa voce. Maledictus ho/
mo qui facit sculptile ⁊ ꝯflatile abomīa/
tionē dñi opus manuū artificuz: ponit
q̄ illud in abscōdito. Et rñdebit omīs
ppl's ⁊ dicet amen. Maledictus qui nō
honorat p̄rem suū ⁊ mr̄em suā. Et dicet
oīs ppl's amen. Maledict⁹ qui trāsfert
termīos p̄rimi sui. Et dicet omīs ppl's
amen. Maledict⁹ qui errare facit cecuz
in itinere. Et dicet oīs ppl's amē. Male
dictus qui p̄uertit iudiciū aduene pu/
pilli ⁊ vidue. Et dicet omīs ppl's amen
Maledict⁹ qui dormit cū vxore p̄ris sui
⁊ reuelat operimētum lectuli eius. Et
dicet oīs ppl's amē. Maledictus qui dor
mit cū omni iumēto. Et dicet oīs ppl's
amē. Maledict⁹ qui dormit cum sorore
sua filia patris sui vel matris sue. Et di
cet oīs ppl'us amē. Maledictus qui dor
mit cū socru sua. Et dicet oīs ppl's amē
Maledict⁹ qui clam p̄cusserit p̄rimum
suū. Et dicet oīs ppl's amē. Maledict⁹
qui dormit cū vxore p̄rimi sui. Et dicet
oīs ppl'us amē.. Maledict⁹ qui accipit
mūera vt p̄cutiat aīam sanguinis inno
centis. Et dicet oīs ppl's amē. Maledi/
ctus qui non p̄manet in sermonib⁹ le/
gis huis: nec eos opere perficit. Et dicz
omnis populus amen.

XXVIII

Si autem audieris vocē domini
dei tui vt facias atq̄ custodias
oīa mādata ei⁹ que ego p̄cipio
tibi hodie: faciet te dñs deus tuus excel
siorē cūctis gentib⁹ q̄ v̄sant̄ in terra. Ve
nientq̄ sup te vniūse benedictiones iste
⁊ apprehēdent te: si tñ p̄cepta eius audie
ris. Bñdict⁹ tu in ciuitate. ⁊ bñdictus ī
agro. Bñdictus fruct⁹ vētris tui. ⁊ fru/
ctus terre tue: fructusq̄ iumētoꝝ tuoꝝ
greges armētoꝝ tuoꝝ ⁊ caule ouiū tua/
rū. Benedicta horrea tua: ⁊ benedicte re
liquie tue. Benedictus eris ingrediēs
⁊ egrediens. Dabit dominus inimicos
tuos qui consurgent aduersum te cor/
ruentes in conspectu tuo. Per vnam
viam venient contra te. ⁊ per septem fu
gient a facie tua. Emittet dominus be/
nedictionem super cellaria tua: ⁊ super
oīa opa manuum tuarum benedicetq̄
tibi in terra quam acceperis. Suscita/
bit te dominus sibi in populū scm̄ sicut
iurauit tibi: si custodieris mandata dñi
dei tui. ⁊ ambulaueris in vijs eis. Vide
buntq̄ oēs terraꝝ ppl'i q̄ nomen dñi in
uocatum sit sup te ⁊ timebūt te. Abun/
dare te faciet dñs oīb⁹ bonis fructu vte
ri tui ⁊ fructu iumētorum tuoꝝ: fructu
terre tue quā iurauit dñs p̄rib⁹ tuis vt

daret tibi. Apiet dñs thesaurꝫ suũ opti-
mũ celũ: vt tribuat pluuiã t̃re tue in tẽ
pore suo: bñdicetq̃ cũctꝫ opibꝫ manuuꝫ
tuaꝝ. Et fenerab̃ gentibꝫ multis. ⁊ ip̃e a
nullo fen⁹ accipies. Cõstituet te dñs de
us tu⁹ in caput ⁊ nõ in caudã. ⁊ eris sp̃
sup̃ ⁊ nõ subt̃: si tñ audierꝫ mandata dñi
d̃i tui q̃ ego p̃cipio tibi hodie. ⁊ custodie
ris ⁊ feceris. ac non declinauerꝫ ab eis.
nec ad dexterã nec ad sinistrã. nec secut⁹
fueris deos alienos neq̃ colueris eos.
Q. si audir̃ noluerꝫ vocẽ dñi d̃i tui vt cu
stodias ⁊ facias oĩa mãdata eius ⁊ ceri-
monias q̃s ego p̃cipio tibi hodie: veniẽt
sup̃ te oẽs maledictiões iste ⁊ apprehen
dent te: Maledict⁹ eris in ciuitate: male
dict⁹ in agro. Maledictũ horreuꝫ tuum
⁊ maledicte reliquie tue. Maledict⁹ fru
ctus ventris tui. ⁊ fructus t̃re tue armẽ
ta boũ tuoꝝ ⁊ greges ouiũ tuaꝝ. Male-
dict⁹ eris ingrediẽs. ⁊ maledictus egre-
diẽs. Mittet dñs sup̃ te famẽ ⁊ esuriez
⁊ increpatiõem in oĩa opa tua q̃ tu faci-
es: donec ꝯterat te ⁊ p̃dat velociter ꝓpter
adinuẽtiones tuas pessimas in quibꝫ re
liquisti me. Adiũgat tibi dñs pestilenti-
am: donec cõsumat te de terra ad quam
ingredierꝫ possidẽdã. Percutiat te dñs
egestate febri ⁊ frigore. ardor̃ ⁊ estu ⁊ ae
re corrupto ac rubigĩe. ⁊ p̃sequat̃: donec
pereas. Sit celũ qd̃ sup̃ te est eneum ⁊
terra quã calcas ferrea. Det dñs imbrẽ
terre tue puluerẽ. ⁊ de celo descendat su
per te cinis donec ꝯterarꝫ. Tradat te do-
minus corruẽtem ante hostes tuos. ⁊ p̃
vnam viã egrediarꝫ ꝯ eos. ⁊ per septem
fugias. ⁊ disp̃garꝫ per omĩa regna terre.
Sitq̃ cadauer tuũ in escã cũctꝫ volatili
bus celi ⁊ bestijs t̃re. ⁊ nõ sit qui abigat.
Percutiat te dñs vlcere egypti: ⁊ p̃tem
corp̃is p̃ quaꝫ stercora digerunt̃. scabie
q̃ꝫ ⁊ prurigine ita vt curari neq̃as. Per
cutiat te dñs amentia ⁊ cecitate ac furo
re mẽtis. ⁊ palpes in meridie sicut pal-
pare solet cecus in tenebris: ⁊ non diri-
gas vias tuas. Oĩq̃ tp̃e calũniã sustine
as. ⁊ opprimarꝫ violẽtia. nec habeas qui
liberet te. Vxorem accipias. ⁊ ali⁹ dormi
at cum ea. Domũ edifices: ⁊ non habi-
tes in ea. Plãtes vineã. ⁊ nõ vindemi-
es eã. Bos tuus immolet̃ corã te. ⁊ nõ
comedas ex eo. Asinus tuus rapiatur ĩ
ꝯspectu tuo: ⁊ nõ reddat̃ tibi. Oues tue
dentur inimicꝫ tuis: ⁊ nõ sit qui te adiu-
uet. Filij tui ⁊ filie tue tradant̃ alteri po
pulo videntibꝫ ocul̃ tuis ⁊ deficientibꝫ
ad ꝯspectũ eoꝝ tota die ⁊ nõ sit fortitu-
do in manu tua. Fruct⁹ terre tue ⁊ oẽs
labores tuos comedat ꝓpl̃s quem igno
ras ⁊ sis semp̃ calũniã sustinẽs. ⁊ oppres
sus cunctꝫ diebꝫ: ⁊ stupens ad terrorem
eoꝝ q̃ videbunt oculi tui. Percutiat te
dñs vlcere pessimo in genibꝫ ⁊ in suris:
sanariq̃ nõ possis a plãta pedis vsq̃ ad
v̄ticẽ tuuꝫ. Ducetq̃ te domin⁹ ⁊ regez
tuũ quem ꝯstitues sup̃ te in gentẽ quã
ignoras tu ⁊ p̃res tui: ⁊ seruies ibi dijs
alienis ligno ⁊ lapidi: ⁊ eris p̃ditus in ꝓ
uerbiũ ac fabulã oĩbꝫ ꝓpl̃is ad q̃s te in-
troduxerit dñs. Sementẽ multaꝫ iaci-
es ĩ terrã ⁊ modicũ ꝯgregab̃: q̃ locuste
deuorabunt oĩa. Vineã plantab̃ ⁊ fodi-
es. ⁊ vinũ nõ bibes. nec colliges ex ea q̃p
piã qm̃ vastabit̃ v̄mibꝫ. Oliuas habeb̃
in oĩbꝫ terminis tuis ⁊ nõ vngerꝫ oleo:
quia defluent ⁊ deperibunt. Filios gene
rabis ⁊ filias ⁊ non frueris eis: qm̃ du-
centur in captiuitatem. Omnes arbo-
res tuas ⁊ fruges terre tue rubigo con-
sumet. Aduena qui tecum v̄satur in ter
ra. ascendet super te eritq̃ sublimior tu
aũt descẽdes. ⁊ eris inferior. Ipse fene-
rabit tibi. ⁊ tu nõ feneraberꝫ ei. Ip̃e erit
in caput. ⁊ tu eris in caudã. Et venient
sup̃ te oẽs maledictiões iste. ⁊ p̃sequen
tes apprehẽdẽt te donec intereas: q̃ nõ
audisti vocẽ dñi dei tui: nec seruasti mã-
data eius ⁊ cerimonias q̃s p̃cepit tibi.
Et erũt in te signa atq̃ ꝓdigia ⁊ in semĩe
tuo vsq̃ ĩ sempiternũ: eo q̃ nõ seruierꝫ
dño deo tuo in gaudio cordisq̃ leticia
ꝓpter rerum oĩum abundantiam. Ser
uies inimico tuo quez emittet tibi dñs
in fame ⁊ siti ⁊ nuditate ⁊ omĩ penuria.
⁊ ponet iugũ ferreũ super ceruicem tuã
donec te ꝯterat. Adducet dñs sup̃ te gẽ-

tem de longinq̃ ⁊ de extremis terre fini-
bus in similitudinẽ aquile volãtis cuꝫ
impetu. cui⁹ linguã ĩtelligere nõ possis
gentẽ ꝓcacissimã: q̃ non deferat seni nec
misereat ꝑuuli ⁊ deuoret fructũ iumen
toꝝ tuoꝝ ac fruges terre tue donec inte
reas: ⁊ nõ relinq̃t tibi triticum. vinuꝫ ⁊
oleũ. armẽta boũ ⁊ greges ouiuꝫ: donec
te dispdat ⁊ ꝯterat in cũctis vrbib⁹ tu-
is ⁊ destruãtur muri tui firmi atq̃ sub-
limes in quib⁹ hẽbas fiduciaꝫ in omni
terra tua. Obsideberis intra portas tu-
as in oĩ trrra tua quã dabit tibi dñs de
us tuus ⁊ comedes fructuꝫ vteri tui ⁊
carnes filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuarum q̃s de
derit tibi domin⁹ deus tuus in angustia
⁊ vastitate q̃ opprimet te hostis tu⁹. Ho
mo delicat⁹ in te ⁊ luxuriosus valde in-
uidebit fratri suo ⁊ vxori que cubat in si
nu suo ne det eis de carnib⁹ filioꝝ suoꝝ
quas comedet. eo ꝙ nihil aliud habeat
in obsidione ⁊ penuria qua vastauerint
te inimici tui intra omnes portas tuas
Tenera mulier ⁊ delicata q̃ super terraꝫ
ingredi non valebat. nec pedis vestigiũ
figere propter mollitiem ⁊ teneritudi-
nem nimiaꝫ: inuidebit viro suo qui cu-
bat in sinu eius super filij ⁊ filie carnib⁹
⁊ illuuie secundinaꝝ q̃ egrediunt̃ de me
dio feminũ eius. ⁊ sup liberis qui eadẽ
hora nati sunt. Comedent enĩ eos clam
ꝓpter rerũ oĩm penuriã: in obsidione ⁊
vastitate q̃ opprimet te inimic⁹ tuus in
tra portas tuas. Nisi custodieris ⁊ fece-
ris oĩa verba legis hui⁹ que scripta sunt
in hoc volumĩe. ⁊ timueris nomen eius
gloriosum ⁊ terribile hoc est dñm deuꝫ
tuũ: augebit dñs plagas tuas ⁊ plagas
semĩs tui. plagas magnas ⁊ ꝑseuerãtes
infirmitates pessimas ⁊ ꝑpetuas. ⁊ ꝯuer
tet in te oẽs afflictiões egypti q̃s timui
sti ⁊ adherebũt tibi. Insup ⁊ vniũsos lã
guores ⁊ plagas q̃ nõ sunt scripte in vo
lumĩe legis hui⁹: ĩducet dñs sup te: do-
nec te ꝯterat. Et remanebitis pauci nu
mero qui p̃us erat̃ sic̃ astra celi pre mul
titudĩe: qm̃ nõ audistis vocẽ dñi dei vr̃i
Et sic̃ añ letat⁹ est dñs sup vos. bñ vob

faciẽs vosq̃ mltiplicãs. sic letabit̃ disp-
dens vos atq̃ subũtens vt auferamini
de terra ad quam ingredieris possiden-
dam. Dispget te domin⁹ in oẽs ꝑplos a
summitate terre vsq̃ ad terminos ei⁹.
⁊ ꝑuies ibi dijs alienis q̃s ⁊ tu ignoras
⁊ pr̃es tui. lignis ⁊ lapidib⁹. In gentib⁹
q̃z ill' non quiesces: neq̃ erit req̃es vesti
gio pedis tui. Dabit enĩ tibi dñs ibi cor
pauidũ ⁊ deficiẽtes oculos ⁊ aĩam ꝯsum
ptã merore. ⁊ erit vita tua q̃si pendens
ante te. Timeb̃ nocte ⁊ die ⁊ nõ credes
vite tue. Mane dices. q̃s mihi det ves-
perum. et vespere quis mihi det mane
propter cordis tui formidinẽ qua terre
ber̃. ⁊ ꝓpt̃ ea que tuis videb̃ ocul'. Redu
cet te dñs classib⁹ in egyptũ ꝑ viaꝫ de q̃
dixit tibi vt eam amplius non videres
Ibi venderis inimic̃ tuis in ꝑuos ⁊ an
cillas. ⁊ nõ erit qui emat. XXIX

Hec sunt ꝟba federis q̃d p̃cepit
domin⁹ moysi vt feriret cum fi-
lijs isrl' in terra moab: preter il-
lud fedus q̃d cum eis pepigit in oreb.
Vocauitq̃ moyses omnem israel. ⁊ di-
xit ad eos: Vos vidistis vniuersa que
fecit dominus coram vob̃ in terra egy-
pti pharaoni ⁊ omnib⁹ seruis eius vni
uerseqũ terre illius: temptationes ma-
gnas quas viderunt oculi tui: signa illa
portentaq̃ ingentia. ⁊ non dedit vobis
domin⁹ cor intelligens ⁊ oculos viden-
tes ⁊ aures que possint audire vsq̃ in p̃
sentem diem. Adduxit vos quadragin-
ta annis per desertum: non sunt attrita
vestimenta vestra nec calciamenta pedũ
vestroruꝫ vetustate ꝯsumpta sunt. Pa-
nem non comedistis. vinum ⁊ siceram
non bibistis vt sciretis quia ipse est do-
min⁹ deus vester. Et venist̃ ad hunc lo-
cũ egressusq̃ ẽ seõ rex eselon ⁊ og rex ba
san occurrẽtes nob̃ ad pugnã. ⁊ ꝑcussi-
mus eos. ⁊ tulim⁹ terraꝫ eoꝝ: ac tradidi
mus possidendaꝫ ruben ⁊ gad ⁊ dimidie
tribui manasse. Custodite g̃ ꝟba pacti
huius ⁊ implete ea vt intelligat̃ vniũsa
q̃ facit̃. Vos stat̃ hodie cũcti coraꝫ dño
deo vr̃o. p̃ncipes vr̃i ⁊ trib⁹ ac maiores

natu atq; doctores oīs pplis isrl. liberi et uxores vře ꝙ aduene qui tecū morātur in castris. exceptis lignoꝝ cesoribꝫ ꝙ hiis qui compactāt aqs: vt trāseas in federe dñi dei tui. ꝙ in iureiurādo qđ hodie do/ min⁹ de⁹ tuus pcutit tecū vt suscitet te sibi in pplm. ꝙ ipse sit dñs deus tuus si cut locutus est tibi. ꝙ sic iurauit patrib⁹ tuis abraam ysaac ꝙ iacob. Nec vob solis ego bꝰ fedus ferio ꝙ hec iuramēta ꝓfirmo sed cūctis psentib⁹ ꝙ absentib⁹. Vos enim nostis quō habitauerim⁹ in terra egy/ pti. ꝙ quō trāsierim⁹ p mediū nationū qs transeūtes vidistis abominatiōes et sordes id est idola eoꝝ lignū ꝙ lapidem. argētum ꝙ aurum q colebāt. Ne forte si inter vos vir aut mulier familia aut tri bus cuius cor auersum est hodie a dño deo vro vt vadat ꝙ seruiat diis illaꝝ gen/ tium. ꝙ sit inter vos radix germinās fel ꝙ amaritudinē. Cumq audierit verba iu/ ramēti hui⁹ benedicat sibi in corde suo dicēs: pax erit mihi. ꝙ ambulabo in pui/ tate cordis mei ꝙ assumat ebria sitientē ꝙ dns non ignoscat ei: sed tunc q̄ maxi/ me furor eius fumet. ꝙ zelus ꝰ hoiem il lum. ꝙ sedeāt sup eum oīa maledicta que scripta sunt in bꝰ volumine. ꝙ deleat dns nomē eius sub celo. ꝙ ꝓsumat eum in per ditiōe ex oīb⁹ tribub⁹ isrl: iuxta maledi/ ctiōes q in libro legis huius ac federis cōtinent. Dicetq; seqns generatio ꝙ fi/ lij qui nascent̄ de⁹ inceps ꝙ peregrini qui de longe venerint videtes plagas terre illius ꝙ infirmitates quib⁹ eaꝝ afflixerit dns sulphure ꝙ salis ardore cōburens ita vt vltra nō seret̄. nec virēs quippiaꝝ germinet in exemplū subuersionis sodo/ me ꝙ gomorre. adame ꝙ seboim qs sub/ uertit dns in ira ꝙ in furore suo. ꝙ dicēt oēs gētes: Quare sic fecit dns terre hu ic? Que est hec ira furoris eius īmensa? Et rndebūt: Quia dereliq̄runt pactuꝫ domini qđ pepigit cū pribus eoꝝ qñ edu/ xit eos de terra egypti. ꝙ fuerūt diis alie nis ꝙ adorauerūt eos qs nesciebāt ꝙ qb⁹ non fuerāt attributi: idcirco iratus est furor dñi ꝰ terrā illaꝫ vt induceret sup eā oīa maledicta q̄ in bꝰ volumīe scripta sunt. ꝙ eiecit eos de terra sua in ira ꝙ in fu/ rore ꝙ in indignōe maxīa: pieciq; in trā alienā sic hodie cōprobat̄. Abscondita a dño deo nro q̄ manifesta sunt nob ꝙ filiis nris vsq; in sempiternum vt faciamus vniuersa legis huius

XXX

Cūm ḡ venerint sup te oēs sermo nes isti: bñdictō siue maledictō quā ꝓposui in ꝓspectu tuo. ꝙ du/ ctus penitudie cordis tui ī vniūsis gēti bꝰ ī qs dispserit te dns de⁹ tu⁹. ꝙ reūrsus fueris ad eum. ꝙ obedieris eius imperijs sicut ego hodie pcipio tibi cum filijs tu is in toto corde tuo ꝙ in tota aīa tua: re ducet te domin⁹ deus tuus de captiuita te tua ac miserebit̄ tui. ꝙ rursum ꝓgre/ gabit te de cūctis pplis ī qs te ante dissp sit. Si ad cardines celi fueris dispsat⁹ inde te retrahet domin⁹ de⁹ tuus. ꝙ assu met atq; introducet in terrā quā possede rūt pres tui ꝙ obtinebꝭ eā. ꝙ bñdices tibi maiores nūeri te esse faciet quā fuerūt pa tres tui. Circūcidet domin⁹ de⁹ tu⁹ cor tuū ꝙ cor semīs tui: vt diligas dñm deū tuū ex toto corde tuo ꝙ ī tota aīa tua vt possis viuere. Oēs autē maledictiones has quertet sup inimicos tuos. ꝙ eos q̄ oderūt te. psequt̄. Tu autē reuerteris ꝙ audies vocē dñi dei tui. faciesq; vniuer/ sa mādata que ego pcipio tibi hodie. ꝙ abundare te faciet domin⁹ deus tuus in cūctis opib⁹ manuuꝫ tuarum in solole vteri tui ꝙ in fructu iumentoꝝ tuorum in vbertate terretue. ꝙ in rerum omnū largitate. Reūtet̄ enim domin⁹ vt gau/ deat sup te in oīb⁹ bonis sic gauisus est ī pribus tuis: si tñ audieris vocē dñi di tui ꝙ custodieris pcepta eius ꝙ cerimonias q̄ in hac lege ꝓscripta sunt. ꝙ reuertaris ad dñm deū tuū in toto corde tuo ꝙ in tota aīa tua. Mādatū bꝰ qđ ego pcipio tibi hodie nō sup te est. neq; procul positū nec ī celo sitū: vt possis dicere qs nīz va lz ad celū ascēdere vt ōferat illō ad nos vt audiam⁹ atq; ope cōpleam⁹ neq; trās mare positū vt causet̄ ꝙ dicas: qs e nob poterit mare trassretare ꝙ illud ad nos

vsq; deferre vt possimus audire ⁊ facere
qd̄ p̄ceptū est: sed iuxta te est ſmo valde
in ore tuo ⁊ in corde tuo vt facias illuz.
Cōsidera q̄ hodie ꝓposuerī in cōspectu
tuo vitā ⁊ bonū. ⁊ ecōtrario mortē ⁊ ma
lū vt diligas dn̄m deū tuū ⁊ ambules ī
vijs eius ⁊ custodias mādata illius ⁊ ce
rimonias atz iudicia. ⁊ viuas: atz multi
plicet te bn̄dicatq; tibi in terra ad quaz
ingredieris possidendam. Si aūt auer
sum fuerit cor tuū ⁊ audire nolueris atz
errore decept⁹ adoraueris deos alienos
⁊ ſuieris eis: p̄dico tibi hodie q̄ pereas
⁊ ꝑuo tp̄e moreris in terra ad quā iorda
ne trāsmisso īgredierꝫ possidēdā. Testes
īuoco hodie celū ⁊ t̄rā q̄ ꝓposuerī vob̄ vi
tā ⁊ bonū: bn̄dictiōez ⁊ maledictōez. Eli
ge g̊ vitā vt ⁊ tu viuas ⁊ semē tuū. ⁊ di
ligas dn̄m deū tuū atq; obedias voci ei⁹
⁊ illi adhereas. Ipse est enī vita tua ⁊ lō
gitudo dierū tuoꝝ. vt habites in terra
ꝓ q̄ iurauit dn̄s p̄rib⁹ tuis abraā ysaac ⁊
iacob vt daret eam illis. XXXI

Abijt itaq; moyses ⁊ locutus est
oīa v̄ba hec ad vniu̅sum israel:
⁊ dixit ad eos: Centū vigīti an
noꝝ suz hodie: nō possum vltra egredi ⁊
ingredi. p̄sertim cū ⁊ dn̄s dixerit mihi.
nō trāsibis iordanē istū. Dn̄s g̊ deus tu
us trāsibit ante te. Ipse delebit oēs gē
tes has in ꝯspectu tuo. ⁊ possidebis eas
Et iosue iste trāsibit ante te: sicut locu
tus est dn̄s. Facietq; dn̄s eis sic̄ fecit se
on ⁊ og regib⁹ āmorreoꝝ ⁊ terre eoꝝ: de
lebitq; eos. Cum g̊ ⁊ hos tradiderit vob̄
similiter facietis eis sic̄ p̄cepi vob̄. Viri
liter agite ⁊ ꝯfortamini. Nolite timere
nec paueatis ad ꝯspectū eoꝝ. q̄r dn̄s de⁹
tuus ipse est ductor tuus. ⁊ nō dimittet
nec derelinquet te. Vocauitq; moyses
iosue. ⁊ dixit ei corā omni isrl̄: Cōforta
re ⁊ esto robustus. Tu eniz introduces
ꝑpl̄m istū in terraz quā daturū se p̄rib⁹
eoꝝ iurauit dn̄s. ⁊ tu eaz diuides sorte:
Et dn̄s qui ductor est vester. ipse erit te
cū: non dimittet nec derelinq̄t te. Noli
timere nec paueas. Scripsit itaq; moy
ses legē hanc ⁊ tradidit eam sac̄dotib⁹
filijs leui qui portabāt arcā federis dn̄i.
⁊ cūctis senioribꝫ israel. Precepitq; eis
dicens: Post septē annos anno remis
siōis in solennitate tab̄naculoꝝ ꝯueniē
tib⁹ cunctis ex isrl̄ vt appareant in ꝯspe
ctu domini dei tui in loco quez elegerit
dn̄s. leges v̄ba legis huius corā omni
israel: audiētib⁹ eis ⁊ in vnū oī ꝑpl̄o con
gregato tam viris q̄z mulierib⁹. paruu
lis ⁊ aduenis qui sunt intra portas tu
as vt audiētes discant. ⁊ timeant dn̄m
deū vt̄m. ⁊ custodiāt. impleantq; om̄s
sermones legis huius. Filij q̄z eoꝝ qui
nūc ignorāt vt audire possint ⁊ timeant
dn̄m deū suū cunctis dieb⁹ quib⁹ v̄san
tur in terra: ad quam vos iordane trās
misso ꝑgitis obtinēdam. Et ait dn̄s ad
moysen: Ecce prope sunt dies mortꝫ tue
Voca iosue. ⁊ state in tabernaculo testi
monij vt p̄cipiā ei. Abierūt g̊ moyses ⁊
iosue ⁊ steterūt in tabernaculo testimo
nij apparuitq; dn̄s ibi in columna nub̄
que stetit in introitu tabernaculi: dixit
q̄z domin⁹ ad moysen: Ecce tu dormies
cū p̄rib⁹ tuis. ⁊ ꝑpl̄s iste ꝯsurgēs forni
cabit̄ post deos alienos in terra ad quaz
ingredietur vt habitet in ea ibi derelin
quet me. ⁊ irritū faciet fedus qd̄ pepigi
cum eo. Et irascetur furor meus cōtra
eum in die illo. ⁊ derelinquam euz ⁊ ab
scondam faciem meam ab eo. ⁊ erit in
deuorationem. Inuenient eum omnia
mala ⁊ afflictiōes. ita vt dicat in illo die
Vere quia non est deus mecum: īuene
runt me hec mala. Ego autez abscondā
⁊ celabo faciem meam in die illo propt̄
omnia mala que fecit: quia secutus est
deos alienos. Nunc itaq; scribite vobis
canticum istud ⁊ docete filios israel vt
memoriter teneant ⁊ ore d̄cantent. ⁊ sit
mihi carmē istud ꝓ testimōio int̄ filios
isrl̄. Introducā enī eū in terrā ꝓ q̄ iura
ui p̄rib⁹ ei⁹ lacte ⁊ melle manātē. Cūq;
comederīt ⁊ saturati crassiq; fuerīt. con
uertent̄ ad deos alienos ⁊ seruient eis:
d̄trahētq; mihi ⁊ irritū faciēt pactū me
um. Postq̄z inuenerīt eū mala ml̄ta ⁊
afflictiones: rn̄debit ei cāticū istud pro

testimonio qđ nulla delebit obliuio ex
ore semīs tui. Scio enī cogitatiōes ei⁹
que factur⁹ sit hodie anteq̄ introducaz
eum in terrā quā ei pollicit⁹ sum. Scri
psit q̄z moyses canticum. ⁊ docuit filios
isrl̄. Precepitq̄ domin⁹ iosue filio nun
⁊ ait: Cōfortare: ⁊ esto robust⁹. Tu eniz
introduces filios isrl̄ in terrā quaz pol
licitus sum. ⁊ ego ero tecum. Postq̄ ḡ
scripsit moyses ꝟba legis huius in vo
lumine atq̄ compleuit: p̄cepit leuitis q̄
portabāt arcam federis dñi dicēs: Tol
lite libꝝ istū ⁊ ponite eum in latere arce
federis dñi dei vr̄i: vt sit ibi ꝯ te in testi
moniū. Ego enī scio ꝯtentiōem tuam
⁊ ceruicem tuā durissimā. Adhuc viuē
te me ⁊ ingrediēte vobiscuz semp̄ ꝯten
tiose egistis ꝯ dñm: q̄ntomagis cū mor
tuus fuero: Congregate ad me oēs ma
iores natu p̄ tribꝫ vr̄as atq̄ doctores. ⁊
loq̄r audiētibꝫ eis ſmones istos. ⁊ īuo
cabo ꝯ eos celū ⁊ terram. Noui enī q̄ p⁹
mortem meā inique agetis ⁊ declinabi
tis cito de via quā precepi vob̄. ⁊ occur
rent vobis mala in extremo tp̄e qñ fece
ritis malū in ꝯspectu dñi vt irritet̄ euz
per op̄a manuū vr̄aꝝ. Locut⁹ est ḡ moy
ses audiēte vniuerso cetu isrl̄ ꝟba car
mīs hui⁹. ⁊ ad finē vsq̄ compleuit.

Audite celi que loq̄r: XXXII
audiat terra ꝟba oris mei. Con
crescat in pluuiā doctrina mea:
fluat vt ros eloquiū meum. Quasi im
ber sup̄ herbaz ⁊ q̄si stille sup̄ gramina:
q̄r nomē domini īuocabo. Date magni
ficentiā deo nr̄o: dei p̄fecta sunt op̄a. et
oēs vie eius iudicia. De⁹ fidelis ⁊ absq̄
vlla iniq̄tate: iustus ⁊ rect⁹. Peccauer̄t
ei: ⁊ non filij eius in sordibꝫ. Generatio
p̄ua atz p̄uersa: heccine reddis dño pp̄le
stulte ⁊ insipiēs? Nūquid nō ipse est p̄r
tuus qui possedit te. ⁊ fecit ⁊ creauit te?
Memēto dieꝝ antiq̄ꝝ: cogita generatio
nes singulas. Interroga p̄rez tuū ⁊ an
nūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt tibi
Quādo diuidebat altissimus gentes:
qñ separabat filios adam: ꝯstituit termi
nos pp̄loꝝ iuxta numeruz filioꝝ israel:
Pars autē dñi pp̄l'us eius. iacob funi
culus hereditatis eius. Inuenit euz in
terra deserta: in loco horroris ⁊ vaste so
litudinis. Circūduxit euz ⁊ docuit: ⁊ cu
stodiuit q̄si pupillā oculi sui. Sicut aq̄
la p̄uocans ad volādum pullos suos. ⁊
sup̄ eos volitās expandit alas suas. ⁊ as
sumpsit eum atq̄ portauit in humeris
suis. Domin⁹ sol⁹ dux eius fuit: ⁊ nō
erat cuz eo deus alienus. Cōstituit euz
sup̄ excelsam terram: vt comederet fru
ctus agroꝝ. Vt sugeret mel de petra: ole
umq̄ de saxo durissimo. Butyruz de ar
mento ⁊ lac de ouibꝫ: cum adipe agnoꝝ
⁊ arietū filioꝝ basan. Et hircos cuz me
dulla tritici: ⁊ sanguinem vue biberent
meracissimū. Incrassat⁹ ē dilectus ⁊ re
calcitrauit: incrassat⁹ impinguatus di
latatus. Dereliq̄t deū factorē suuz: ⁊ re
cessit a deo salutari suo. Prouocauerūt
eum in dijs alienis: ⁊ in abominatiōibꝫ
ad iracūdiā ꝯcitauerūt. Immolauerūt
demonijs ⁊ nō deo: dijs q̄s ignorabant.
Noui recentesq̄ venerunt: q̄s nō colue
runt p̄res eoꝝ. Deum qui te genuit de
reliquisti: ⁊ oblit⁹ es domini creatoris
tui. Vidit domin⁹ ⁊ ad iracundiam con
citatus est: quia prouocauerunt eum fi
lij ⁊ filie. Et ait: abscondam faciem me
am ab eis: ⁊ considerabo nouissima eoꝝ
Generatio enim peruersa est: ⁊ infide
les filij. Ipsi me prouocauerunt in eo
qui non erat deus: ⁊ irritauerunt in va
nitatibꝫ suis. Et ego p̄uocabo eos in eo
qui nō est pp̄l'us: ⁊ in gente stulta irrita
bo illos. Ignis succēsus ē ī furore meo
⁊ ardebit vsq̄ ad īferni nouissima. De
uorabitq̄ terrā cū germīe suo: ⁊ mōtiū
fundam̄ta cōburet. Congregabo super
eos mala: ⁊ sagittas meas cōplebo ī eis
Cōsument̄ fame: ⁊ deuorabūt eos aues
morsu amarissimo. Dentes bestiaꝝ im
mittā in eos: cū furore trahētiū sup̄ t̄rā
atz ſpentiū. Foris vastabit eos gladius
⁊ intus pauor. iuuenē simul ac ꝟginem
lactentē cū hoīe sene. Et dixi: Vbi nam
sunt? Cessare faciaz ex hoībꝫ mēoriā eoꝝ
Sed p̄pt̄ iram īimicoꝝ distuli: ne forte

supbirent hostes eoꝝ. ⁊ dicerent: Manꝰ
nr̄a excelsa: ⁊ nō dn̄s fec̄ hec omīa. Gēs
absq; ꝯsilio est ⁊ sine prudētia. vtinā sa-
perēt ⁊ intelligerēt ac nouissima ꝓuide-
rent. Quō ꝑseq̄bat̄ vnus mille: ⁊ duo
fugarēt decē milia: Nonne ideo qꝛ deus
suus vendidit eos: ⁊ dn̄s ꝯclusit illos?
Nō. n. est deus nr̄ vt dij eoꝝ: ⁊ īimici no
stri sunt iudices. De vinea sodomoꝝ vi
nea eoꝝ: ⁊ de suburbāis gomorre. Vua
eoꝝ vua fellis: ⁊ botrus amarissimꝰ. Fel
draconū vinū eoꝝ: ⁊ venenū aspiduꝫ in
sanabile. Nōne hec ꝯdita sunt apud me
⁊ signata in thesauris meis: Mea est vl
tio ⁊ ego retribuā eis in tempore. vt la-
batur pes eoꝝ. Juxta est dies ꝑditiōis
⁊ adesse festināt tempora. Judicabit do
minus ꝑplm̄ suuꝫ: ⁊ in seruis suis mise
rebit̄. Videbit q̄ infirmata sit manus:
et clausi q̄ꝫ d̄fecerūt: residuiq; ꝯsumpti
sunt. Et dicēt: Vbi sunt dij eoꝝ ī quibꝫ
hēbāt fiduciā: De q̄ꝝ victimis comede
bant adipes: ⁊ bibebant vinū libaminū
Surgāt ⁊ opitulent̄ vobis: ⁊ in necessi
tate vos ꝓtegāt. Videte q̄ ego sim solꝰ:
⁊ non sit alius deus preter me. Ego oc-
cidam ⁊ ego viuere faciā: ꝑcutiaꝫ ⁊ ego
sanabo: ⁊ nō est qui de manu mea possit
eruere. Leuabo ad celū manū meā: ⁊ di-
caꝫ: Viuo ego in eternū. Si acuero vt
fulgur gladiū meū. ⁊ arripuerit iudici-
um manus mea. Reddā vltiōem hosti
bus meis. ⁊ his qui oderūt me retribu
am. Inebriabo sagittas meas sanguine
⁊ gladius meus deuorabit carnes. De
cruore occisoꝝ: ⁊ de captiuitate nudati
inimicoꝝ capitis. Laudate gētes ꝑplm̄
eius qꝛ sanguinē ſuoꝝ suoꝝ vlciscetur.
Et vindictā retribuet in hostes eoꝝ: et
ꝓpitius erit terre ꝑplī sui. Venit g̃ moy
ses ⁊ locutus est oīa ꝟba cātici huius in
auribꝫ ꝑplī: ipse ⁊ iosue filius nun. Cō-
pleuitq; oēs sermōes istos loquens ad
vniuersum isrl̄. ⁊ dixit ad eos: Ponite
corda vr̄a in omnia ꝟba mea que ego te
stificor vobis hodie: vt mādetis ea filijs
vestris custodire ⁊ facere. ⁊ implere vni
uersa q̄ scripta sunt in volumine legis
huius: qꝛ nō incassum p̄cepta sunt vob̄
sed vt singuli in eis viuerent. que faciē
tes longo ꝑseueretis tempe in terra ad
quā iordane transmisso ingredimī possi
dendā. Locutusq; ē dominꝰ ad moysen ī
eadem die dicens. Ascende in montem
istū abarim id est trāsitū in montē nebo
qui est in terra moab contra hiericho. ⁊
vide terram chanaan quā ego tradā fi-
lijs israel obtinēdā. ⁊ morere in monte.
Quē ꝯscēdēs iungeris ꝑplīs tuis sicut
mortuus est aaron frater tuus in mon
te hor ⁊ appositus ꝑplīs suis. qꝛ p̄uarica
ti estis ꝯ̄ me in medio filioꝝ isrl̄ ad aq̄s
cōtradictionis in cades deſti sin. ⁊ non
sanctificastis me inter filios israel. Ecō
tra videbis terrā. ⁊ nō ingredieris in eā
quā ego dabo filijs israel. XXXIII

Hec est benedictio qua benedixit
moyses homo dei filijs israel an
te mortez suā. Et ait. Dominꝰ
de sina venit. ⁊ de seir ortus est nobis.
Apparuit de monte pharan. ⁊ cum eo
sanctoꝝ milia. In dextera eius ignea lex
dilexit populos. Omnes sancti in ma-
nu illius sunt ⁊ qui a ꝓpropinquant pe-
dibꝫ eius. accipient de doctrina illiꝰ. Le-
gem precepit nobis moyses: hereditatē
multitudinis iacob. Erit apud rectissi-
mum rex: congregatis principibus ꝑplī
cū tribubꝫ israel. Viuat ruben ⁊ nō mo-
riat̄: ⁊ sit paruus in numero. Hec est iu
de beneuictio Audi domine vocem iude
⁊ ad ꝑplm̄ suū introduc euꝫ. Manꝰ eiꝰ
pugnabunt pro eo: ⁊ adiutor illius con
tra adūsarios eiꝰ erit. Leui q̄ꝫ ait: Per-
fectio tua ⁊ doctrina tua a viro scō tuo
quē ꝓbasti in tēptatione: ⁊ iudicasti ad
aq̄s ꝯdictionis. Qui dixit pr̄i suo ⁊ mr̄i
sue. nescio vos. ⁊ fr̄ibꝫ suis ignoro illos
⁊ nescierunt filios suos. Hi custodierūt
eloquiū tuū ⁊ pactū tuū seruauerūt iu
dicia tua o iacob. ⁊ legem tuam o israel
Ponēt thymiama ī furore tuo: ⁊ holo-
locausta sup altar̄ tuū. Bn̄dic dn̄e forti-
tudini eius: ⁊ opa manuū illius suscipe
Percute dorsa īimicoꝝ eius: ⁊ q̄ oderūt
eum non consurgant. Et beniamin ait:

Amantissimus domini. habitabit cõfi-
dẽter ĩ eo: q̃si ĩ thalamo tota die mora-
bit̃: ⁊ int̃ hũeros illi⁹ req̃escet. Joseph
q̃z ait: De bñdictione dñi terra eius: de
pomis celi ⁊ rore atq̃ abysso subiacente
De pomis fructuũ sol' ac lune: de v̄tice
antiq̃ꝝ mõtium: d̄ pomis colliũ eterno
rum ⁊ de frugib⁹ terre: ⁊ de plenitudine
eius. Benedictio illi⁹ qui apparuit in
rub o veniat sup̄ caput ioseph: ⁊ super
verticẽ naçarei int̃ frẽs suos. Quasi pri
mogeniti tauri pulcritudo eius: cornua
rhinocerotis cornua illi⁹. In ipsis ven-
tilabit gẽtes vsq̃ ad termĩos terre. He
sunt mlt̃itudines ephraim: ⁊ hec milia:
manasse. Et çabulõ ait. Letare çabulõ
in exitu tuo: ⁊ ysachar in tab̄naculis tu
is: ꝓpl'os vocabũt ad mõtem: ibi ĩmola-
bunt victimas iusticie. Qui ĩundatio-
nẽ maris q̃si lac sugẽt: ⁊ thesauros abscõ
ditos arenaꝝ. Et gad ait: Bñdict⁹ in la-
titudine gad. Quasi leo requieuit: cepe
ritq̃ brachiũ ⁊ v̄ticez. Et vidit p̄ncipa-
tũ suũ q̄ in parte sua doctor esset reposi
tus. qui fuit cũ p̄ncipib⁹ ꝓpl'i ⁊ fecit iusti
cias dñi. ⁊ iudiciũ suũ cũ israel. Dan q̃z
ait. Dan catulus leonis. fluet largiter
de basan. Et neptalim dixit: Neptalim
abundantia ꝑfruet̃. ⁊ plenus erit bene-
dictiõib⁹ dñi. Mare ⁊ meridiez posside-
bit. Aser q̃z ait: Bñdict⁹ ĩ filijs aser: Sit
placẽs in frĩb⁹ suis: ⁊ tĩgat in oleo pedẽ
suũ. Ferrũ ⁊ es calciam̃tũ ei⁹. Sic̃ dies
iuuẽtutis tue: ita ⁊ senectus tua. Nõ est
ali⁹ vt deus rectissimi. Ascensor celi au-
xiliator tu⁹. Magnificẽtia eius discurr̃t
nubes: hĩtacl'm ei⁹ sursũ. ⁊ subt̃ brachia
sempit̃na. Eijciet a facie tua ĩimicũ di-
cetq̃ ꝯterere. Hĩtabit isrl' ꝯfidẽter ⁊ so-
lus. Oculus iacob in t̃ra frum̃ti ⁊ vini
celiq̃ caligabunt rore. Beatus tu israel
Quis sil'is tui. ꝓpl'e qui saluaris in dño
Scutũ auxilij tui: ⁊ gladi⁹ gl'ie tue. Ne
gabũt te ĩimici tui. ⁊ tu eoꝝ colla calcab̄

Ascendit g̃ moy XXXIIII
ses de cãpestrib⁹ moab sup̄ mon
tem nebo in verticẽ phasga ꝯtra
hiericho ostẽditq̃ ei dñs oẽm terraz ga
laad vsq̃ dan. ⁊ vniuersuz neptalim ter
ramq̃ ephraim ⁊ manasse ⁊ oẽm terraz
iuda vsq̃ ad mare nouissimũ. ⁊ australẽ
ꝑtem ⁊ latitudinem campi hiericho ci-
uitat̃ palmaꝝ vsq̃ segor dixitq̃ dñs ad
eum: Hec est terra pro q̃ iuraui abraam
ysaac ⁊ iacob dicens: Semini tuo dabo
eã. Vidisti eã oculis tuis ⁊ nõ trãsibis
ad illã. Mortuusq̃ est ibi moyses ſuus
dñi in terra moab iubente dño. ⁊ sepeli-
uit euz in valle terre moab ꝯ phogor. et
nõ cog̃uit homo sepulcrũ eius vsq̃ in p̄
sentem diẽ. Moyses cẽtuz ⁊ viginti an
noꝝ erat qñ mortuus est. Nõ caligauit
oculus eius: nec dẽtes illius moti sunt
Fleuerũtq̃ eum filij isrl' in campestrib⁹
moab triginta dieb⁹ ⁊ cõpleti sunt dies
plãctus lugẽtium moysen. Josue vero
filius nun replet⁹ est spũ sapĩe. q̃z moy-
ses posuit sup̄ euz manus suas. Et obe-
dierũt ei filij israel: fecerũtq̃ sicut p̄ce-
pit dñs moysi. Et nõ surrexit ꝓpheta vl
tra in israel sicut moyses quez nosset do
minus facie ad faciẽ in oĩb⁹ signis atq̃
portentis q̃ misit per eũ vt faceret ĩ ter-
ra egypti pharaoni ⁊ oĩb⁹ ſuis eius vni
uerseq̃ terre illius. ⁊ cũctã manum ro
bustã magnaq̃ mirabilia q̃ fecit moy-
ses coram vniuerso israel.

Explicit Deut̃onomiũ. Incipit ꝓlog⁹
bti Hieronymi p̄sbiteri ĩ librũ Josue.

Tandez finito pẽtateuco moy
si velut grandi fenore liberati
ad iesum filiũ naue manum
mittim⁹ quẽ hebrei iosue bẽ-
nun. i. iosue filiũ nun vocãt. ⁊ ad iudici-
um libꝝ quẽ sopthim appellãt: ad ruth
q̃z ⁊ hester q̃s eisdẽ noĩb⁹ effert̃. Mone-
musq̃ lectorẽ vt siluã hebraicoꝝ noĩm.
⁊ distinctiões ꝑ mẽbra diuisas. diligẽs
scriptura ꝯseruet: ne ⁊ noster labor ⁊ illi
us studiuz ꝑeat. Et vt in p̄mis qd̄ sepe
testatus suz sciat me nõ in rep̄hensionẽ
veteꝝ noua cudere sic̃ amici mei crimi-
nant̃: sed ꝓ virili portione offerre lĩgue
mee hoĩb⁹ q̃s tamen nr̃a delectant: vt ꝓ
grecoꝝ hexaplis que ⁊ sumptu et labore

maximo indigent. editionem nostram habeāt. Et sicubi ī antiq̄ꝝ voluminū lectione dubitarint: hec illis ꝯferentes inueniāt qđ requirūt: Maxime cum apđ latinos tot sint exemplaria q̄t codices. ⁊ vnusquisq̄ pro arbitrio suo vel addiderit vel subtraxerit qđ ei visum est. et vtiq̄ non possit verum esse qđ dissonat Tūn cessz arcuato vulnere ꝯ nos īsurgere scorpiꝰ ⁊ scm̄ opꝰ venenata carpere lingua desistat: vel suscipiēs si placet: vel cōtēnens si displicet: memineritq̄ illorū versuū: Os tuū abundauit malicia: ⁊ lingua tua ꝯcinnabat dolos. Sedēs adūsus frēm tuū loq̄baris: ⁊ aduersus filiū matris tue ponebas scādalū: hec fecisti: ⁊ tacui. Existimasti īique ꝙ ero tui sil'is arguam te ⁊ statuam illa ꝯtra faciē tuā Que enī audiētis vel legentis vtilitas est nos laborando sudare. ⁊ alios detrahendo laborare: dolere iudeos ꝙ calūniandi eis ⁊ irridendi christianos sit oblata occasio. ⁊ ecclesie homīes id despicere imo lacerare vñ aduersarij torqueant̄? Q̄ si vetus eis tm̄ interp̄tatio placet q̄ ⁊ mihi non displicet. ⁊ nihil extra recipienduz putant. cur ea que sub asteriscꝫ ⁊ obelis vel addita sunt vel amputata. legunt ⁊ negligūt? Quare danielez iuxta theodotiōis traditionē ecclesie suscepe/rūt? Cur origenem mirant̄ ⁊ eusebiuz pamphili: cūctas editiones simil'r disserētes? Aut q̄ fuit stulticia: postq̄ꝫ vera dixerint ꝓferre que falsa sunt? Unde aūt in nouo testamēto ꝓbare poterunt assumpta testimonia q̄ in libris veteribꝫ nō habent̄? Hec dicimus: ne oīno calūniātibꝫ tacere videam̄. Ceterū post sancte paule dormitionē cuius vita virtutis exemplum est. ⁊ hos libros q̄s eustochio virgini christi negare nō potui. decreuimꝰ dum spūs hos regit artꝰ ꝓphetaꝝ explanationi incūbere. ⁊ omissuz iā diu opus quasi quodaz postliminio repetere: presertim cum ⁊ āmirabilis sanctusq̄ vir pāmachius hoc idem litteris flagitet. ⁊ nos ad patriā festinantes mortiferos syrenarum cantus surda debeamus aure transire.

Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumentū

Iesus filius naue. typum domini nō solum in gestis. verꝝ etiā in nomine gerens: transit iordanē. hostiū regna subuertit. diuidit terram victori ꝓpl'o. ⁊ per singulas vrbes viculos. montes. flumina. torrentes atq̄ ꝯfinia ecclesie celestisq̄ hierl'm spiritalia regna describit.

Explicit argumētum. Incipit liber Josue. Capitulum I

Et factum est post mortem moysi serui domini. vt loq̄retur dominus ad iosue filiū nun ministrum moysi. ⁊ diceret ei: Moyses seruus meus mortuus est. Surge ⁊ trāsi iordanē istum tu ⁊ oīs ꝓpl's tecū: in terram quam ego dabo filijs israel. Oēm locū quē calcauerit vestigiū pedis vestri vobis tradā: sicut locutus suz moysi. A deserto ⁊ libano vsq̄ ad fluuiū magnū eufratem oīs terra etheoꝝ vsq̄ ad mare magnū cōtra solis occasuz erit terminus vester. Nullus poterit vobis resistere cūctis diebꝫ vite tue. Sicut fui cum moyse. ita ero tecū: non dimittaz nec derelinquā te. Cōfortare. ⁊ esto robustus Tu enim sorte diuides ꝓpl'o huic terraz pro qua iuraui p̄ribꝫ tuis vt traderem eam illis. Cōfortare igit̄ ⁊ esto robustꝰ valde vt custodias ⁊ facias omnez legē quā precepit tibi moyses seruus meus Ne declines ab ea ad dexteram vel ad sinistrā. vt intelligas cūcta que agis. Nō recedat volumē legis huius ab ore tuo sed meditaberis ī eo diebꝫ ac noctibꝫ vt custodias ⁊ facias oīa que scripta sunt in eo. Tūc diriges viam tuaz. ⁊ intelliges eam. Ecce precipio tibi: ꝯfortare et esto robustꝰ. Noli metuere ⁊ noli timere: qm̄ tecum est dominus deꝰ tuus in omnibꝫ ad quecunq̄ perrexeris. Precepitq̄ iosue principibꝫ ꝓpl'i dicēs. Trans

ite per medium castroꝝ. ⁊ imperate po-
pulo ac dicite: Preparate vobis cibaria:
qm̄ post diem tertiū trāsibitis iordanez
⁊ intrabitis ad possidendā terrā quā do
minus deus nr̄ daturus est nob̄. Rube-
nitis q̄z ⁊ gadditis ⁊ dimidie tribui ma
nasse ait: Memētote sermonis quē pre
cepit vobis moyses famulus dn̄i dicēs
Dn̄s deus vester dedit vobis requiem
⁊ oēm terram. Uxores vr̄e ⁊ filij vr̄i ac
iumenta manebunt in terra quā tradi
dit vobis moyses trās iordanē. Vos āt
trāsite armati ante fratres vr̄os om̄es
fortes manu ⁊ pugnate ꝓ eis. donec det
requiē dn̄s fratribꝫ vr̄is sicut ⁊ vob̄ de-
dit. ⁊ possideant ipsi q̄z terrā quā dn̄s de
us vester datur⁹ est eis: ⁊ sic reuertimi-
ni in terram possessiōis vr̄e. ⁊ hītabitis
in ea quā vobis dedit moyses famulus
dn̄i trans iordanez contra solis ortum.
Responderūtq̄z ad iosue. atq̄z dixerunt
Oīa que p̄cepisti nobis faciemus. ⁊ q̄-
cunq̄z miseris ibimus. Sicut obediui-
mus in cunctis moysi. ita obediemus ⁊
tibi: tm̄ sit dn̄s deus tecum sicut fuit
cum moyse. Qui ꝯdixerit ori tuo ⁊ nō
obedierit cunctis ſmonibꝫ q̄s p̄cepis ei
moriat̄. Tu tm̄ ꝯfortare. ⁊ viril̄r age. II

Misit igitur iosue filius nun de
sethim duos viros exploratores
in abscōdito. ⁊ dixit eis: Ite
⁊ ꝯsiderate terrā vrbēq̄z hiericho. Qui
ꝑgentes ingressi sunt domuz mulieris
meretricis noīe raab. ⁊ quieuerūt apd̄
eam. Nunciatūq̄z est regi hiericho. ⁊ di-
ctū: Ecce viri ingressi sunt huc per no-
ctem de filijs israel. vt explorēt terram.
Misitq̄z rex hiericho ad raab meretricē
dicēs: Educ viros qui venerūt ad te. ⁊
ingressi sunt domū tuaz. Exploratores
quippe sūt. ⁊ oēz terrā ꝯsiderare venerūt
Tollensq̄z mulier viros. abscōdit ⁊ ait:
Fateor venerūt ad me. sed nesciebaz vn̄
essent. Cunq̄z porta clauderet̄ in tene-
bris. ⁊ illi pariter exierūt: nescio q̄ abie-
rūt: Perseq̄mini cito ⁊ comprehēdetis
eos. Ipsa autē fecit ascendere viros in
solariū domus sue: operuitq̄z eos stipu-
la lini que ibi erat. Hi aūt qui missi fue
rant. secuti sunt eos ꝑ viam que ducit
ad vadum iordanis: illisq̄z egressis statī
porta clausa est. Nec dū obdormierant
qui latebant. ⁊ ecce mulier ascendit ad
eos. ⁊ ait: Noui q̄ dn̄s tradiderit vobis
terrā. Eteniz irruit in nos terror vester
⁊ elanguerūt oēs habitatores terre. Au
diuim⁹ q̄ siccauerit dn̄s aq̄s maris ru-
bri ad vr̄m introitū quādo egressi estis
ex egypto. ⁊ q̄ feceritis duobꝫ āmorreoꝝ
regibꝫ qui erāt trās iordanez. seon ⁊ og
quos interfecistis. Et hec audiētes per-
timuim⁹ ⁊ elanguit cor nr̄m nec reman
sit in nobis spūs ad introitū vr̄m. Do-
minus enī de⁹ vr̄ ipse ē deus in celo sur
sum ⁊ in terra deorsuz. Nūc ḡ iurate mi
hi per dn̄m vt quō ego mīam feci vobi-
scū: ita ⁊ vos faciatis cū domo pr̄is mei
detisq̄z mihi verū signū vt saluetis pr̄ez
meū ⁊ mr̄em. fratres ac sorores meas ⁊
omnia que illoꝝ sunt. ⁊ eruatis aīas no
stras a morte. Qui rn̄derūt ei: Aīa nr̄a
sit ꝓ vobis in mortē: si tn̄ non ꝓdideris
nos. Cunq̄z tradiderit nobis dn̄s terrā
faciemus in te miſicordiā ⁊ vitatē. De
misit ergo eos ꝑ funē de fenestra. Do-
mus enī eius herebat muro. Dixitq̄z ad
eos: Ad mōtana cōscendite. ne forte oc
currāt vob̄ reuertētes: ibiq̄z latitate tri-
bus diebꝫ. donec redeāt. ⁊ sic ibitis ꝑ vi-
am vr̄am. Qui dixerūt ad eam: Inno
xij erim⁹ a iuramento h̄ quo adiurasti
nos. si ingrediētibꝫ nobis terrā. signuz
nō fuerit funiculus iste coccineus. ⁊ li-
gaueris eū in fenestra ꝑ quam demisisti
nos. ⁊ pr̄ez tuū ac mr̄em frēsq̄z ⁊ omnē
cog̃tionem tuā ꝯgregaueris in domum
tuā. Qui ostiū domus tue egressus fue
rit: reus sibi erit: sanguis ipsius erit in
caput eius ⁊ nos erimus alieni: Cūcto
rū aūt sanguis qui tecū in domo fuerīt
redundabit ī caput nr̄m: si eos aliquis
tetigerit. Q̄ si nos prodere volueris et
sermonem istū proferre in mediū. eri-
mus mundi ab hoc iuramēto quo adiu
rasti nos. Et illa respondit: Sicut locu
ti estis. ita fiat. Dimittensq̄z eos vt per

gerent appendit funiculū coccineum in
fenestra. Illi vero ambulantes ꝑuene-
runt ad mōtana. ⁊ mā̄serunt ibi tres di
es donec reuerterētur qui fuerāt ꝑsecu
ti. Querētes enim per oēm viā nō rep-
pererūt eos. Quibꝫ vrbem ingressis. re-
uersi sunt. ⁊ descenderūt exploratores de
monte. ⁊ trasmisso iordane venerūt ad
iosue filium nun. narrauerūtq; ei oīa q̄
acciderant sibi. atq; dixerunt: Tradidit
dominus oēm terrā hāc in manus nr̄as
⁊ timore prostrati sunt cuncti habitato
res eius.

III

Igitur iosue de nocte cōsurgēs
mouit castra. egrediētesq; de se-
thim. venerūt ad iordanem ip̄e
⁊ omnes filij isrl̄. ⁊ morati sūt ibi ꝑ tres
dies. Quibꝫ euolutis trāsierūt p̄cones
per castroꝝ mediū. ⁊ clamare ceperunt.
Quando videritis arcaꝫ federis domi-
ni dei vestri ⁊ sacerdotes stirpis leuitice
portantes eam: vos q̄ꝫ ꝯsurgite ⁊ sequi-
mini p̄cedētes: sitq; inter vos ⁊ arcā spa
tium cubitoꝝ duū miliū. vt ꝓcul magꝫ
videre possitis. ⁊ nosse per quā viam in-
grediamini. qꝛ prius non ambulastis ꝑ
eam. ⁊ cauete ne appropinquetis ad ar-
cam. Dixitq; iosue ad populuꝫ: Sancti
ficamini: cras enī faciet dn̄s int̄ vos mi
rabilia. Et ait ad sacerdotes. Tollite ar
cam federis. ⁊ p̄cedite ppl̄m. Qui iussa
complentes tulerūt. ⁊ ambulauerunt
ante eos. Dixitq; domin⁹ ad iosue. Ho
die incipiā exaltare te corā omni israel
vt sciāt ꝙ sicut cū moyse fui. ita ⁊ tecuꝫ
sim. Tu aūt p̄cipe sac̄dotibꝫ qui portāt
arcam federis. ⁊ dic eis: Cū ingressi fue
ritis ꝑteꝫ aque iordanis: state in ea. Di
xitq; iosue ad filios israel: Accedite huc
⁊ audite v̄bum dn̄i dei vr̄i: Et rursum
in h̄ inquit scietis ꝙ dn̄s deus viuens
in medio vr̄i est. ⁊ disꝑdet in ꝯspectu ve
stro chananeū ⁊ etheū. eueū ⁊ phereçeū
gergeseum q̄ꝫ ⁊ iebuseū ⁊ āmorreuꝫ. Ec
ce arca federis dn̄i oīs terre añcedet vos
per iordanē. Parate duodecī viros de
duodecim tribubꝫ isrl̄: singulos per sin
gulas tribꝫ. Et cū posuerint vestigia pe-
dum suoꝝ sacerdotes qui portant arcaꝫ
federis dn̄i dei vniu̅se terre in aquis ior
danis. aque q̄ inferiores sunt decurrēt
atq; deficient: que autē desuꝑ veniūt. in
vna mole ꝯsistent. Igitur egressus est
ppl̄s de tabnaculis suis vt trāsirent ior
danē. ⁊ sacerdotes qui portabāt arcam
federis ꝑgebāt ante eū. Ingressisq; eis
iordanem ⁊ pedibꝫ eoꝝ in ꝑte aque tin-
ctis: iordanis autē ripas aluei sui tpe
messis impleuerat: steterūt aque descē-
dentes in loco vno. ⁊ ad instar montis
intumescentes apparebāt ꝓcul ab vrbe
que vocat̄ edom vsq; ad locum sarthan
que aūt inferiores erant in mare solitu
dinis q̄d nūc vocat̄ mortuū descenderūt
vsq; q̄ oīno deficerēt. Populus aūt ince
debat ꝯtra iordanē. ⁊ sacerdotes qui por
tabāt arcā federis dn̄i stabāt suꝑ siccaꝫ
humū in medio iordanis accincti. oīsq;
ppl̄s ꝑ arentē alueum transibat.

IIII

Quibꝫ transgressis dixit dn̄s ad
iosue: Elige duodeciꝫ viros sin
gulos per singulas tribꝫ. ⁊ preci
pe eis vt tollāt de medio iordaīs alueo
vbi steterūt pedes sacerdotū. duodeciꝫ
durissimos lapides: q̄s ponetis in loco
castroꝝ vbi fixeritis hac nocte tentoria
Vocauitq; iosue duodeciꝫ viros q̄s ele
gerat de filijs israel singulos de singul̄
tribubꝫ. ⁊ ait ad eos: Ite ante arcā dn̄i
dei vr̄i ad iordanis mediū. ⁊ portate in-
de singuli singl̄os lapides in hūeris ve-
stris iuxta numerum filioꝝ isrl̄ vt sit si
gnū inter vos. Et quando interrogaue
rint vos filij vr̄i cras dicētes: quid sibi
volunt isti lapides. rn̄debitis eis. Defe
cerūt aq̄ iordaīs añ arcā federis dn̄i cuꝫ
trāsiret eū. idcirco positi sūt lapides isti
in monimētū filioꝝ isrl̄ vsq; in eternū.
Fecerūt ergo filij isrl̄ sic̄ precepit eis io-
sue. portantes de medio iordanis alueo
duodecim lapides vt dn̄s ei imperarat
iuxta numerū filioꝝ isrl̄ vsq; in locum ī
quo castrametati sunt. ibiq; posuerunt
eos. Alios q̄ꝫ duodecim lapides posuit
iosue in medio iordanis alueo vbi stete
runt sacerdotes qui portabāt arcam fe-

deris domini. ⁊ sunt ibi vsq̃ in p̃ntem
diē. Sacerdotes aūt qui portabāt arcā
stabant in iordanis medio. donec omīa
cōplerent̄ q̄ iosue vt loq̄retur ad ppl'm
precepat dn̄s ⁊ dixerat ei moyses. Festi
nauitq̃ ppl's ⁊ trāsijt. Cunq̃ trasissent
oēs. trasiuit ⁊ arca dn̄i: sacerdotes q̄z p̄
gebāt ante ppl'm. Filij q̄z ruben ⁊ gad et
dimidia tribꝰ manasse armati p̄cedebāt
frēs suos filios israel: sicut eis p̄cepat
moyses. ⁊ q̄draginta pugnatoꝝ milia p̄
turmas ⁊ cuneos incedebant per plana
atq̃ cāpestria vrbis hiericho. In die il-
lo magnificauit dn̄s iosue corā omni is-
rael: vt timerēt eū sicut timuerāt moy-
sen dum adhuc viueret. Dixitq̃ ad eū
Precipe sacerdotibꝰ qui portant arcam
federis dn̄i vt ascēdāt de iordane. Qui
precepit eis dicēs: Ascendite de iordane
Cunq̃ ascendissent portātes arcā fede-
ris dn̄i ⁊ siccam humū calcare cepissent
reuerse sunt aque in alueū suum: ⁊ flue
bant sicut ante ꝯsueuerant. Populus
aūt ascendit de iordane decimo die mē-
sis primi. ⁊ castranetati sunt in galgalis
cōtra oriētalē plagā vrb̄ hiericho. Duo-
decim q̄z lapides q̄s de iordanis alueo
sumpserant: posuit iosue in galgalis:
⁊ dixit ad filios isrl': Quādo īterrogaue
rint filij vr̄i cras p̄res suos. ⁊ dixerint
eis: quid sibi volūt lapides isti: docebit̄
eos atq̃ dicetis. Per arentē alueū trās
iuit israel iordanē istuz. siccāte dn̄o deo
nr̄o aq̄s eius in ꝯspectu nr̄o donec trās-
irem⁹ sicut fecerat prius in mari rubro
q̄d siccauit donec transiremus. ⁊ discāt
oēs terraꝝ ppl'i fortissimā dei manū: vt
⁊ vos timeat̄ deum vr̄m oī tp̄e. V

Postq̃ ḡ audierūt om̄es reges
ammorreoꝝ qui hītabāt trans
iordanē ad occidentalē plagam
⁊ cuncti reges chanaan qui ꝓpinq̄ possi-
debant magni maris loca. q̄ siccasset do
minus fluēta iordanis coram filijs isrl'
donec trāsirent. dissolutuz est cor eoꝝ et
non remāsit in eis spūs. timētiū introi
tum filioꝝ isrl'. Eo tp̄e ait dn̄s ad iosue:
Fac tibi cultros lapideos. ⁊ circūcide se
cundo filios israel. Fecit q̄z q̄d iusserat
dn̄s ⁊ circūcidit filios israel in colle p̄pu
tioꝝ. Hec aūt causa est secunde circūci-
sionis: Oīs ppl'us qui egressus ē de egy
pto generis masculin vniūsi bellatores
viri mortui sunt in deserto p̄ lōgissimos
vie circūitus qui oēs circūcisi erāt: ppl's
aūt qui natus est in d̄serto per q̄dragin
ta annos itineris latissime solitudinis
incircūcisus fuit donec ꝯsumerent̄ qui
nō audierūt vocē domini. ⁊ quibꝰ ante
iurauerat vt oñderet eis terram lacte ⁊
melle manātem. Hoꝝ filij in locuz suc-
cesserūt patrū. ⁊ circūcisi sunt a iosue. q̄
sicut nati fuerant in preputio erāt: nec
eos in via aliquis circūciderat. Postq̃
aūt oēs circūcisi sunt: māserunt in eo-
dem castroꝝ loco. donec sanarent̄. Dixit
q̃ dn̄s ad iosue: Hodie abstuli oppro-
briū egypti a vob̄. Vocatūq̃ est nomē
loci illius galgala vsq̃ in p̄ntem diem.
Māserūtq̃ filij israel in galgalis: ⁊ fece
rūt phase q̄rtadecīa die mēsis ad vesperꝝ
in cāpestribꝰ hiericho ⁊ comederūt de fru-
gibꝰ terre die altero ⁊ açymos panes et
polentā eiusdem anni. Defecitq̃ māna
postq̃ comederunt de frugibꝰ terre: nec
vsi sunt vltra cibo illo filij isrl'. sed come
dexūt de frugibꝰ p̄ntis anni terre chana
an. Cū autē esset iosue ī agro vrbis hie
richo. leuauit oculos. ⁊ vidit virū stātez
cōtra se euaginatū tenentē gladiū: pre-
xitq̃ ad eū ⁊ ait: Noster es. an adūsario-
rū: Qui rn̄dit: Neq̄q̃. sed sum p̄nceps
exercitus dn̄i. ⁊ nunc venio. Cecidit io-
sue ꝓnus in terrā. ⁊ adorans ait: Quid
dn̄s meus loquit̄ ad ſuū suuz: Solue
inquit calciamētum tuū de pedibꝰ tuis
Locus enī in q̄ stas sanctus est. Fecitq̃
iosue vt sibi fuerat impatū. VI

Hiericho aūt clausa erat atz mu
nita timore filioꝝ isrl'. ⁊ nullus
egredi audebat aut ingredi. Di
xitq̃ dn̄s ad iosue: Ecce dedi in manus
tuas hiericho ⁊ regē eius: omnesq̃ for-
tes viros. Circūite vrbem cuncti bella-
tores semel p̄ diez. Sic facietis sex die-
bus. Septīo aūt die sacerdotes tollēt

septē buccinas: q̄ꝝ vsus est in iubileo. ⁊ precedēt arcā federis. Septiesq̄ circūibitis ciuitatē. ⁊ sacerdotes clangēt buccinis. Cunq̄ insonuerit vox tube lōgior atq̄ ꝯcisior. ⁊ in auribꝫ vr̄is increpuerit cōclamabit oīs ꝓplus vociferatiōe maxima. ⁊ muri funditus corruēt ciuitatꝫ ingredienturq̄ singuli ꝑ locū ꝯtra quē steterint. Vocauit ergo iosue filiꝰ nun sacerdotes. ⁊ dixit ad eos: Tollite arcaꝫ federis. Et septē alij sacerdotes tollant septē iubileoꝝ buccinas. ⁊ incedāt ante arcā dn̄i. Ad ꝓplm q̄ꝫ ait: Ite ⁊ circūite ciuitatem armati p̄cedētes arcam dn̄i. Cunq̄ iosue verba finisset. ⁊ septem sacdotes septē buccinis clāgerēt ante arcaꝫ federis dn̄i: oīsq̄ ꝓplus p̄cederet armati exercitus. reliquū vulgus arcam seq̄bat̄ ac buccinis oīa ꝯcrepabāt. Preceperat aūt iosue ꝓplo dicēs: Nō clamabitis: nec audiet̄ vox vr̄a. neq̄ vllꝰ sermo ex ore vr̄o egredieť donec veniat dies in quo dicā vobis: Clamate ⁊ vociferamī Circūiuit g̃ arca dn̄i ciuitatē semel ꝑ diem. ⁊ reuersa in castra mansit ibi. Igit̄ iosue de nocte ꝯsurgente tulerunt sacerdotes arcam dn̄i: ⁊ septeꝫ ex eis septem buccinas q̄ꝝ in iubileo vsus est. p̄cedebātq̄ arcā dn̄i ambulātes atq̄ clangentes. ⁊ armatus ꝓplus ibat ante eos. vulgus autē reliquū seq̄bat̄ arcā. ⁊ buccinis ꝑsonabat. Circūierūtq̄ ciuitatē secūdo die semel. ⁊ reuersi sunt ī castra. Sic fecerūt sex diebꝫ. Die aūt septīo dilucu lo ꝯsurgentes: circūierunt vrbem: sicut dispositū erat septies. Cūq̄ septimo circūitu clāgerent buccinis sacerdotes. dixit iosue ad oēm isrl̄: Vociferamī. Tradidit enī vob̄ dn̄s ciuitatē. Sitq̄ ciuitas hec anathema. ⁊ oīa q̄ in ea sunt domino. Sola raab meretrix viuat cum vniuersis q̄ cū ea in domo sunt. Abscōdit enī nūcios q̄s direxerimꝰ. Vos aūt cauete ne de his que p̄cepta sunt vobis quippiā ꝯtingatis. ⁊ sitis p̄uaricatiōis rei: ⁊ oīa castra israel sub peccato sint atꝫ turbentur. Quicq̄d autē auri aut argēti fuerit ⁊ vasoꝝ eneoꝝ ac ferri. dn̄o ꝯsecretur repositu ꝫ in thesauris eius. Igit̄ omni ꝓplo vociferāte ⁊ clāgentibꝫ tubis postq̄ in aures multitudīs vox sonitusq̄ increpuit. muri ilico corruerūt. ⁊ ascēdit vnusquisq̄ ꝑ locū qui ꝯtra se erat. Ceperūtq̄ ciuitatē. ⁊ interfecerūt omnia q̄ erant in ea a viro vsq̄ ad mulierē ab infante vsq̄ ad senem. Boues q̄q̄ ⁊ oues ⁊ asinos in ore gladij percusserūt. Duobꝫ aūt viris qui exploratores missi fuerant. dixit iosue: Ingredimini domū mulieris meretricis ⁊ ꝓducite eam ⁊ oīa q̄ illius sunt: sicut illi iuram̄to firmastis. Ingressiq̄ iuuenes eduxerunt raab ⁊ parētes eius: frēs q̄ꝫ ⁊ cunctā supellectilē ac cog̃tionē illiꝰ. ⁊ extra castra israel manere fecerunt. Vrbem autem ⁊ oīa que inuenta sunt in ea. succenderūt absq̄ auro ⁊ argēto ⁊ vasis eneis ac ferro. que in erariū dn̄i ꝯsecrūt. Raab vero meretricē ⁊ domū patris eius ⁊ omnia que hēbat fecit iosue viuere ⁊ hītauerūt in medio isrl̄ vsq̄ in p̄ntez diē. eo q̄ absconderit nuncios q̄s miserat vt explorarēt hiericho. In tp̄e illo imp̄catus est iosue dicēs: Maledictus vir corā dn̄o: qui suscitauerit ⁊ edificauerit ciuitatē hiericho. In primogēito suo fundamēta illius iaciat. ⁊ in nouissimo liberoꝝ ponat portas eius. Fuit ergo dn̄s cū iosue ⁊ nomē eiꝰ vulgatū est in oī terra. VII

Filij aūt isrl̄ p̄uaricati sunt mādatū. ⁊ vsurpauerūt d̄ anathemate. Nā achan filius charmi filij çabdi filij çare de tribu iuda tulit aliq̄d de anathemate. Iratusq̄ est dn̄s ꝯtra filios israel. Cūq̄ mitteret iosue de hiericho viros ꝯ hay. q̄ est iuxta bethauen ad orientalē plagaꝫ oppidi bethel. dixit eis: Ascendite ⁊ explorate terrā. Qui precepta cōplentes explorauerūt hay. Et reuersi dixerūt ei: Nō ascendat omnis populus: sed duo vel tria milia virorum pergant. ⁊ deleant ciuitateꝫ. Quare omnis ꝓplus frustra vexabit̄ contra hostes paucissimos: Ascēderūt g̃ tria milia pugnatoꝝ: Qui statim terga v̄tētes. ꝑcussi sunt a viris vrb̄ hay. ⁊ corruerūt ex eis

triginta ⁊ sex homines. Persecutiq; sunt
eos aduersarij de porta vsq; ad sabarim
⁊ ceciderunt per prona fugientes. Per
timuitq; cor ppl'i ⁊ adinstar aque lique-
factum est. Josue vero scidit vestimēta
sua. ⁊ pnus cecidit in terrā corā arca do-
mini vsq; ad vesperam: tam ipse q̄ oēs
senes isrl'. Miseritq; puluerē sup capita
sua. ⁊ dixit iosue: Heu dñe deus. Quid
voluisti traducere ppl'm istū iordanem
fluuiuz vt traderes nos in manus am-
morrei ⁊ perderes? Utinam vt cepim⁹
mansissemus trans iordanē. Mi domi-
ne deus quid dicā: videns israelē hostib⁹
suis terga vtentem? Audiēt chananei
⁊ oēs habitatores terre. ⁊ pariter ꝯglo-
bati circūdabunt nos: atq; delebūt no-
men nr̄m de terra. Et quid facies ma-
gno nomini tuo? Dixitq; dñs ad iosue
Surge: cur iaces pnus in terra? Pec-
cauit israel ⁊ p̄uaricatus est pactū meū
tuleruntq; de anathemate ⁊ furati sunt
atq; mentiti. ⁊ absconderunt intervasa
sua. Nec poterit israel stare ante hostes
suos: eosq; fugiet. qz pollut⁹ est anathe
mate. Non ero vltra vobiscū. donec ꝯte
ratis euz qui hui⁹ sceleris re⁹ est. Sur
ge scīfica ppl'm. ⁊ dic eis: Scīficamī in
crastinū. Hec enim dicit dñs deus isrl':
Anathema in medio tui est isrl'. Non po
teris stare corā hostib⁹ tuis donec deleat
ex te qui h̄ ꝯtaminat⁹ est scelere. Accede
tisq; mane singuli per trib⁹ vr̄as. ⁊ quā-
cūq; tribū sors inuenerit: accedz per co-
gnationes suas. ⁊ cognatio per domos.
domusq; p viros. ⁊ quicunq; ille in hoc
facinore fuerit dep̄hensus comburetur
igni cū oī substātia sua: qm̄ p̄uaricat⁹ ē
pactū dñi. ⁊ fecit nephas in isrl'. Sur-
gens itaq; iosue mane: applicuit israel
per trib⁹ suas. ⁊ inuenta est trib⁹ iuda:
Que cū iuxta familias suas esset obla
ta: inuēta est familia çare. Illa q̄z p do-
mos offerens repperit çabdi. cuius do-
mum in singulos diuidēs viros. īuenit
acham filiū charmi. filij çabdi. filij çare
de tribu iuda. Et ait iosue ad achan: Fi-
li mi. da gl'iam dño deo isrl'. ⁊ ꝯfitere: atz
indica mihi quid fecer⁹: ne abscondas:
Respōditq; acham iosue ⁊ dixit ei: Ve-
re ego peccaui domino deo isrl'. ⁊ sic ⁊ sic
feci. Vidi enī inter spolia palliū coccine
um valde bonū ⁊ ducētos siclos argen-
ti. regulāq; auream quinq̄ginta siclo⁊ ⁊
cōcupiscēs abstuli ⁊ abscōdi in terra cō-
tra mediū tabernacl'i mei argētūq; fos-
sa humo operui. Misit ergo iosue mi-
nistros qui currētes ad tab̄naculū illi⁹
reppererūt cūcta abscōdita in eodē loco
⁊ argētū siml'. Auferētesq; de tētorio tu
lerunt ea ad iosue ⁊ ad oēs filios isrl'. p-
iecerūtq; ante dñm. Tollēs itaq; iosue
achā filiū çare argētumq; ⁊ palliū ⁊ au-
reā regulā. filios q̄z ⁊ filias eius. boues
⁊ asinos ⁊ oues ip̄mq; tab̄naculū ⁊ cun
ctā supellectilē ⁊ oīs isrl' cum eo: duxe-
runt eos ad vallem achor. vbi dixit io-
sue: Quia turbasti nos: exturbet te dñs
in die hac. Lapidauitq; euz oīs isrl'. ⁊ cū
cta que illius erāt igne cōsumpta sunt.
Cōgregauer̄tq; sup eū aceruū magnū
lapidū: qui pmanet vsq; in p̄ntem diez
Et auersus est furor dñi ab eis. Voca-
tumq; est nomen loci illius vallis achor
vsq; hodie.

VIII

Dixit aūt dñs ad iosue. Ne time
is: neq; formides: Tolle tecuz
oēm multitudinē pugnator. ⁊
consurgens ascende in oppidū hay. Ec-
ce tradidi in manū tuā regē eius ⁊ ppl'm
vrbemq; ⁊ terrā. Faciesq; vrbi hay ⁊ regi
eius: sic̄ fecisti hiericho ⁊ regi illi⁹. Pre-
dam vo ⁊ oīa animātia diripiet⁹ vobis.
Pone insidias vrbi post eam. Surre-
xitq; iosue. ⁊ oīs exercitus bellator cum
eo: vt ascenderēt in hay. Et electa trigī-
ta milia viror fortiū misit nocte. p̄cepit
q; eis dicēs. Ponite insidias post ciui-
tatem. Nec lōgius recedat⁹: ⁊ eritis om
nes parati: Ego autē ⁊ reliq̄ multitudo
que mecū est. ascēdem⁹ ex aduerso ꝯtra
vrbē. Cunq; exierint ꝯ nos. sicut ante fe
cimus fugiemus: ⁊ terga vtem⁹ donec
perseq̄ntes ab vrbe longius ꝓtrahātur.
Putabunt enī nos fugere sicut prius.
Nob̄ g̊ fugiētib⁹ ⁊ ill' pseq̄ntib⁹ ꝯsurget⁹

de insidijs ⁊ vastabitis ciuitatē tradetq̄
eam dn̄s deus vr̄ in manus vr̄as. Cun
q̄ ceperit̄ succēdite eā. ⁊ sic oīa facietis
vt iussi. Dimisitq̄ eos ⁊ p̄rexerūt ad lo-
cū insidiaꝝ: sederūtq̄ inter bethel ⁊ hay
ad occidētalem plagam vrb̄ hay. Josue
aūt nocte illa ī medio māsit ppl̄i. Sur-
gensq̄ diluculo recēsuit socios. ⁊ ascen
dit cū senioribꝫ in frōte exercit⁹: vallat⁹
auxilio pugnatoꝝ. Cūq̄ venissent ⁊ a-
scēdissent ex aduerso ciuitatis. steterūt
ad septētrionalem vrb̄ plagā: int̄ quā ⁊
eos. vallis erat media. Quinq̄ aūt mi
lia viros elegerat ⁊ posuerat in insidijs
inter bethauen ⁊ hay ex occidentali p̄te
eiusdē ciuitat̄. Oīs v̄o reliqu⁹ exercit⁹
ad aquilonē aciē dirigebat: ita vt nouis
simi multitudīs occidētalē plagā vrbis
attingerēt. Abijt ḡ iosue nocte illa. ⁊ ste-
tit in vallis medio. Qd̄ cuꝫ vidisset rex
hay festinauit mane. ⁊ egressus est cum
oī exercitu ciuitatis: direxitq̄ aciē ꝯ dek̄
tū: iḡrans q̄ post tergū laterent insidie.
Josue vero ⁊ oīs israel cesserūt loco: si-
mulātes metū ⁊ fugiētes p̄ solitudinis
viā. At illi vociferātes parit̄ ⁊ se mutuo
cohortātes persecuti sunt eos. Cūq̄ re-
cessissent a ciuitate. ⁊ ne vnus quidē in
vrbe hay ⁊ bethel remāsisset qui nō p̄seq̄
ret̄ isrl̄. sicut erup̄ant ap̄ta oppida relin
q̄ntes. dixit dn̄s ad iosue: Leua clypeuꝫ
qui in manu tua est ꝯ vrbem hay: qm̄ ti
bi tradā eā. Cunq̄ eleuasset clypeum ex
aduerso ciuitatis. insidie q̄ latebāt. sur
rexerūt ꝯfestim ⁊ p̄gētes ad ciuitatē ce-
perunt. ⁊ succēderunt eā. Viri autē ciui
tat̄ qui p̄seq̄bātur iosue. respicientes ⁊
vidētes fumū vrb̄ ad celū vsq̄ ꝯscende
re: non potuerūt vltra huc illucq̄ diffu
gere. p̄ktim cum hi qui simulauerāt fu
gā. ⁊ tēdebāt ad solitudinē. ꝯ p̄seq̄ntes
fortissime restitissent. Vidensq̄ iosue ⁊
oīs isrl̄ q̄ capta esset ciuitas ⁊ fumus vr
bis ascēderet. reu̇sus p̄cussit viros hay
Siquidē ⁊ illi qui ceperāt ⁊ succēderāt
ciuitatē: egressi ex vrbe ꝯtra suos medi-
os hostiū ferire ceper̄t. Cū ergo ex vtra
q̄ p̄te aduersarij cederētur ita vt null⁹
de tāta mlt̄itudīe saluaretur. regem q̄ꝫ
vrbis hay apprehenderūt viuētem ⁊ ob
tuler̄t iosue. Igit̄ oībꝫ int̄fectis q̄ isra-
elem ad dek̄ta tendētem fuerāt persecu-
ti ⁊ in eodē loco gladio corruētibꝫ. reu̇si
filij isrl̄ percusserūt ciuitatē. Erāt autē
qui in eodem die conciderāt a viro vs-
q̄ ad mulierē: duodeciꝫ milia hominū
omēs vrbis hay. Josue vero nō ꝯtraxit
manum quaꝫ in sublime porrexerat te-
nens clypeū: donec interficerent̄ oēs hi
tatores hay. Jumenta aūt ⁊ p̄daꝫ ciui-
tatis diuiser̄t sibi filij isrl̄: sic p̄cep̄at do-
min⁹ iosue. Qui succēdit vrbem. ⁊ fecit
eam tumulū sempit̄nū. Regeꝫ q̄ꝫ eius
suspēdit in patibulo vsq̄ ad vesperaꝫ et
solis occasum. p̄cepitq̄ iosue ⁊ deposue
rūt cadauer eius de cruce: p̄iecerūtq̄ in
ipso introitu ciuitatis ꝯgesto sup̄ eo ma
gno aceruo lapidū qui p̄manet vsq̄ in
p̄ntem diē. Tūc edificauit iosue altare
dn̄o deo isrl̄ in mōte hebal: sicut p̄cep̄at
moyses famul⁹ dn̄i filijs isrl̄. ⁊ scriptuꝫ
est in volumine legis moysi. altare de la
pidibꝫ impolitis q̄s ferrū non tetigit. ⁊
obtulit sup̄ eo holocaustū dn̄o: immola
uitq̄ pacificas victimas. Et scripsit su-
per lapides deuteronomiū legis moysi
qd̄ ille digesserat coram filijs isrl̄. Oīs
aūt ppl̄us ⁊ oēs maiores natu. ducesq̄
ac iudices stabant ex vtraq̄ parte arce ī
conspectu sacerdotū qui portabāt arcaꝫ
federis domini: vt aduena. ita ⁊ indige-
na. Media pars eoꝝ iuxta mōtem gari-
cim. ⁊ media iuxta mōtem hebal sic p̄ce-
p̄at moyses famulus dn̄i. Et primuꝫ
quideꝫ bn̄dixit ppl̄o israel: post hec legit
oīa v̄ba benedictiōis ⁊ maledictionis. ⁊
cuncta que scripta fuerāt in legis volu-
mine. Nihil ex his q̄ moyses iusserat re
liquit intactuꝫ: sed vniuersa replicauit
coram omni multitudine israel mulie-
ribus ac paruulis ⁊ aduenis qui inter
eos morabantur.

IX

Quibꝫ auditis cuncti reges trās
ordanē qui v̄sabant̄ in monta
nis ⁊ campestribꝫ. in maritimis
ac litore magni maris. hi q̄ꝫ q̄ hītabant

iuxta libanum et hetheus ⁊ ammorre⁹. cha
naneus. pherezeus ⁊ eueus ⁊ iebuseus
cōgregati sunt pariter: vt pugnent ꝓtra
iosue ⁊ isrl̄ vno aīo eadēq; sntia. At hi q̄
habitabant in gabaon. audientes cun/
cta que fecerat iosue hiericho ⁊ hay: cal/
lide cogitātes tulerūt sibi cibaria. saccos
veteres asinis imponētes. ⁊ vtres vina
rios scissos atq; ꝓsutos: calciamentaq;
pantiq̄ que ad indicium vetustatis pita
tis ꝓsuta erāt: induti veteribus vestimen
tis. panes q̄z quos portabāt ob viaticuz
duri erant ⁊ in frusta cōminuti. Perre/
rūtq; ad iosue qui tūc morabaf in ca
stris galgale. ⁊ dixerunt ei atq; simul oī
israeli: De terra longinq̄ venim⁹ pacem
vobiscum facere cupientes. Rīderūtq;
filij israel ad eos. atq; dixerūt: Ne forte
in terra q̄ nobis sorte debef habitetis. ⁊ nō
possim⁹ fedus inire vobiscū. At illi ad io
sue fui inquiūt tui sum⁹. Quib⁹ iosue
ait: Qui nā estis vos. aut vñ venistis?
Rīderunt. De terra longinq̄ valde ve/
nerūt serui tui in noīe dñi dei tui. Audi
uimus enī famā potētie eius. cūcta que
fecit in egypto ⁊ duob⁹ regib⁹ āmorreo/
rū qui fuerūt trās iordanē. seō regi ese/
bon ⁊ og regi basan qui erāt in astaroth
direruntq; nobis seniores ⁊ oēs habita/
res terre nre. Tollite in manib⁹ vris ci
baria ob lōgissimā viam. ⁊ occurrite eis
⁊ dicite: Serui vri sumus: fedus inite
nobiscū. En panes qñ egressi sumus de
domib⁹ nris vt veniremus ad vos cali/
dos sumpsim⁹: nūc sicci facti sunt: ⁊ ve/
tustate nimia cōminuti. Utres vini no
uos ipleuim⁹. nunc rupti sunt ⁊ soluti.
Uestes ⁊ calciamenta quib⁹ induim⁹ ⁊ q̄
habem⁹ in pedib⁹ ob lōgitudinē lōgioꝝ
vie trita sunt ⁊ pene ꝓsumpta. Suscepe/
rūt igit̄ de cibarijs eoꝝ. ⁊ os dñi non
interrogauerūt. Fecitq; iosue cū eis pacē
et inito federe pollicit⁹ est vt nō occiderē
tur. Principes q̄z multitudis iurauerūt
eis. Post dies aūt tres initi federis. au
dierūt q⁹ in vicino habitarēt. ⁊ inf eos
futuri essent. Mouerūtq; castra filij isra/
el. ⁊ venerūt in ciuitates eoꝝ die tertio:
quaꝝ hec vocabula sunt: gabaon ⁊ caphi
ra ⁊ beroth ⁊ cariathiarim. Et nō ꝓcus/
serunt eos eo q⁹ iurassent eis principes
multitudis in nomīe dñi dei isrl̄. Mur
murauit itaq; omne vulg⁹ ꝓtra ꝓncipes
isrl̄. Qui rīderūt eis: Iurauim⁹ eis in
nomīe domini dñi isrl̄. ⁊ idcirco nō possu
mus eos ꝓtingere. Sed hoc faciemus
eis: Reseruentf quidē vt viuāt ne ꝓtra
nos ira dñi ꝓcitef si pierauerimus: sed
sic viuāt vt in vsus vniuerse multitu/
dinis ligna cedāt. aq̄sq; cōportent. Qui
bus hec loquētib⁹ vocauit gabaonitas
iosue. ⁊ dixit eis: Cur nos decipere frau
de voluistis. vt diceretis ꝓcul valde ha
bitamus a vobis: cū in medio nrī sitis?
Itaq; sub maledictiōe eritis ⁊ nō defici
et de stirpe vra ligna cedens. aquasq; cō
portans in domū dei mei. Qui rīderūt
Nūciatū est nobis fuis tuis q⁹ ꝓmisisset
dñs deus tuus moysi fuo suo: vt trade
ret vob⁹ oēm terrā. ⁊ disperderet cunctos
hītatores eius. Timuimus igitf valde.
⁊ puidimus aīab⁹ nrīs vīo terrore cō/
pulsi. ⁊ hoc ꝓsiliū iniuimus. Nunc aūt in
manu tua sum⁹: q̄d tibi bonū ⁊ rectum
videf. fac nobis. Fecit ergo iosue vt di/
xerat ⁊ liberauit eos de manu filioꝝ isra
el vt non occiderentf. Decreuitq; in illo
die eos esse in mīsterio cūcti ppli ⁊ alta/
ris dñi. cedētes ligna ⁊ aquas cōportā/
tes: vsq; ꝓpis tps i loco quē dñs elegisset

Quē cū audisset adonisedech x
rex hierusalē q⁹ sez cepisset iosue
hay ⁊ subūtisset eā: sicut enī fe/
cerat hiericho ⁊ regi eius. sic fecit hay ⁊
regi illius. ⁊ q⁹ trāsfugissent gabaonite
ad isrl̄. ⁊ essent federati eoꝝ. timuit val/
de Urbs enī magna erat gabaon ⁊ vna
ciuitatū regalium. ⁊ maior oppido hay
oēsq; bellatores eius fortissimi. Misit g̃
adonisedech rex hierl̄m ad oham regez
hebrō ⁊ ad pharā regē hierimoth ad ia/
phie q̄z regem lachis ⁊ ad dabir regem
eglon. dicens: Ad me ascēdite ⁊ ferte ꝓsi
dium vt expugnemus gabaon: quare
transfugerit ad iosue ⁊ ad filios israel?
Cōgregati igit̄ ascēderūt quinq; reges

ammorreoꝝ:rex hierusalez ; rex hebron
rex hierimoth.rex lachis . rex eglon. sil'
cum exercitib⁹ suis.⁊ castrametati sunt
circa gabaon oppugnātes eam. Habita
tores autē gabaō vrbis obsesse.miserūt
ad iosue qui tunc morabatur in castris
apud galgalam.⁊ dixerunt ei: Ne retra/
has manus tuas ab auxilio seruoꝝ tuo
rū. Ascende cito ⁊ libera nos:ferq̄ presi/
dium. Cōuenerunt enī aduersum nos
omnes reges amorreoꝝ qui habitant ī
montanis. Ascenditq̄ iosue de galgalis
⁊ omnis exercitus bellatoꝝ cum eo viri
fortissimi. Dixitq̄ domin⁹ ad iosue: Ne
timeas eos. In manus enī tuas tradi/
di illos. Null⁹ eī ex eis tibi resistere po
terit. Irruit itaq̄ iosue sup̄ eos repēte:
tota nocte ascēdēs de galgal'. Et ꝯturba
uit eos dn̄s a facie israel:cōtriuitq̄ pla/
ga magna in gabaon.ac persecutus est
eos p̄ viā ascensus bethoron.⁊ percussit
vsq̄ açecha ⁊ maceda. Cunq̄ fugerent
filios isrl'.⁊ essent in descensu bethoron.
domin⁹ misit sup̄ eos lapides magnos
de celo vsq̄ ad açecha. Et mortui sunt
multo plures lapidib⁹ grandinis:q̄ q̄s
gladio p̄cusserant filij isrl'. Tunc locut⁹
est iosue domīo in die q̄ tradidit āmor/
reum in ꝯspectu filioꝝ israel. dixitq̄ co/
ram eis: Sol cōtra gabaon ne mouea/
ris.⁊ luna ꝯtra vallem haylō. Steterūt
q̄ sol ⁊ luna donec vlcisceretur se gens
de inimicis suis. Nonne scriptū est hoc
in libro iustoꝝ? Stetit itaq̄ sol in me/
dio celi ⁊ non festinauit occūbere spatio
vnius diei. Nō fuit antea ⁊ postea tam
longa dies obediēte dn̄o voci hoīs.⁊ pu
gnante pro israel. Reuersusq̄ est iosue
cum omni isrl' in castra galgale. Fuge/
rant enī quinq̄ reges.⁊ se abscōderant
in spelunca vrbis maceda. Nūciatum
q̄ est iosue ꝙ inuenti essent quinq̄ re/
ges:latentes in spelunca vrbis maceda
Qui precepit socijs.⁊ ait: Voluite saxa
ingentia ad os spelunce.⁊ ponite viros
industrios qui clausos custodiāt. Vos
autem nolite stare:sed persequimini ho
stes.⁊ extremos quosq̄ fugiētium cedi
te: Ne dimittatis eos vrbiū suaꝝ intra/
re presidia:quos tradidit dominus de⁹
in manus vr̄as. Cesis ergo aduersarijs
plaga magna ⁊ vsq̄ ad internitiōem pe
ne consumptis hi qui israel effugere po
tuerūt.ingressi sunt ciuitates munitas
Reuersusq̄ est oīs exercitus ad iosue ī
maceda vbi tūc erāt castra.sani ⁊ ītegro
numero. Nullusq̄ ꝯtra filios israel mu
tire ausus est. Precepitq̄ iosue dicens
Aperite os spelūce.⁊ p̄ducite ad me q̄n/
q̄ reges qui in ea latitant. Fecerūtq̄ mi/
nistri vt sibi fuerat imperatum. ⁊ addu
xerūt ad eū quinq̄ reges de spelunca:re
gem hierusalē.regem hebrō.regem hie
rimoth.regem lachis.regez eglon. Cū/
q̄ educti essent ad eum vocauit oēs vi/
ros isrl'.⁊ ait ad principes exercitus qui
secum erant: Ite ⁊ ponite pedes sup̄ col
la regum istoꝝ. Qui cū p̄rexissent ⁊ sub
iectoꝝ colla pedib⁹ calcarent rursum ait
ad eos: Nolite timere nec paueatis:cō/
fortamini ⁊ estote robusti. Sic enī faci/
et dn̄s cūctis hostib⁹ vr̄is aduersum q̄s
dimicabitis. Percussitq̄ iosue ⁊ inter/
fecit eos:atq̄ suspendit sup̄ quinq̄ stipi
tes:fuerūtq̄ suspensi vsq̄ ad vesperꝝ. Cū
q̄ occūberet sol.precepit socijs vt depo/
nerēt eos de patibulis:qui depositos p̄/
iecerunt in speluncā in qua latuerant ⁊
posuerūt sup̄ os eius saxa ingētia que p̄
manent vsq̄ in pn̄s. Eodem die mace/
daz q̄z cepit iosue ⁊ p̄cussit in ore gladij:
regemq̄ illius interfecit.⁊ oēs habita/
tores eius. Non dimisit in ea saltem p̄/
uas reliquias. Fecitq̄ regi maceda sicut
fecerat regi hiericho. Trāsiuit aūt cum
omni isrl' de maceda in lebna ⁊ pugna/
bat contra eam.quam tradidit dn̄s cuz
rege suo in manus israel. Percusserūt
q̄ vrbez in ore gladij ⁊ oēs habitatores
eius. Non dimiserunt in ea vllas reliq̄
as: Fecerūtq̄ regi lebna sicut fecerant
regi hiericho. De lebna transiuit in la/
chis cum omni israel. ⁊ exercitu per gy/
rum disposito:oppugnabat eā :tradidit
q̄ domin⁹ lachis in manus filioꝝ israel
⁊ cepit eā die altero atq̄ percussit in ore

gladij omnem animaz que fuerat in ea sicut fecerat lebna. Eo tēpore ascendit hiram rex gazer vt auxiliaretur lachis: quē percussit iosue cuz omni pplo eius vsqz ad internitiōem. Trāsiuitqz de lachis in eglon. z circūdedit atz expugnauit eaz in eadē die: percussitqz in ore gladij oēs animas que erāt in ea iuxta omnia q̄ fecerat lachis. Ascendit q̄z cū omni isrl de eglon in hebron z pugnauit ꝯ eam: cepitqz z pcussit in ore gladij. regē q̄z eius z oīa oppida regionis illius vniuersasqz aīas que in ea fuerāt cōmorāte: Non reliquit in ea vllas reliquias. Sicut fecerat eglon. sic fecit z hebron: cuncta q̄ in ea repperit ꝑsumens gladio Inde reuersus in dabir. cepit eā atz vastauit: regem q̄z eius atqz oīa per circūitum oppida pcussit in ore gladij. Nō dimisit in ea vllas reliquias. Sicut fecerat hebron z lebna z regib eaz sic fecit dabir z regi illius. ꝯ Percussit itaqz iosue oēm terrā mōtanā z meridianā atqz campestrem. z aseroth cuz regib suis. Non dimisit in ea vllas reliqas: sed omne qō spirare poterat interfecit: sicut precepat ei dōs dē isrl. a cadesbarne vsqz gazam Omnē terrā gosen vsqz gabaō vniuersosqz reges z regiones eoz vno impetu cepit atz vastauit. Dōs enī deus israel pugnauit pro eo: Reuersusqz est cum omni israel ad locum castrorum in galgala.

XI

Q Vle cum audisset iabin rex asor misit ab iobab regem madan z ad regem semeron atz ad regez acsaph. ad reges q̄z aquilonis qui habitabant in montanis z in planitie cōtra meridiē ceneroth. in campestrib quoqz z regionib dor iuxta mare: chananeum q̄z ab oriente z occidente. z ammorreuz atz etheum ac pherezeum z iebuseum i mōtanis: eueuz q̄z qui hītabat ad radices hermon in terra maspha. Egressiqz sunt. omnes cū turmis suis: pplus multus nimis. sicut harena que est in litore maris. equi q̄z z currus immēse multitudinis. Cōuenerūtqz omnes reges isti in vnū ad aquas meron vt pugnarent ptra isrl. Dixitqz dōs ad iosue: Ne timeas eos. Cras enī hac eadē hora ego tradā oēs istos vulnerādos in cōspectu israel. Equos eoz subneruabis. z currꝰ igne combures. Venitqz iosue z oīs exercitꝰ eius cū eo adūsos illos ad aqs meron subito. z irruerūt sup eos tradiditqz illos dōs in manus israel. Qui pcusserūt eos z psecuti sunt vsqz ad sidonē magnā z aqs masserephot: campūqz masphe qui est ad orientalē illius partez Itaqz pcussit oēs vt nullas dimitteret ex eis reliqas. Fecitqz sicut pcepat ei dominus. Eqs eoz subneruauit: curruscz cōbussit igni. Reuersusqz statim cepit asor. z regez eius pcussit gladio: Asor ei antiquitus inter oīa regna hec principatum tenebat. ꝯ Percussitqz oēs aīas que ibidē morabātur. Non dimisit in ea vllas reliquias: sed vsqz ad internitionez vniuersa vastauit: ipsamqz vrbem peremit incendio. z oīes p circūitum ciuitates. Reges q̄z eaz cepit. pcussit atz delevit: sicut precepat ei moyses famulus domini. Absqz vrbib que erant in collibus z in tumulis site. ceteras succendit israel: vnam tm asor munitissimā flamma ꝯsumpsit. Oēmqz predam istarum vrbium ac iumenta diuiserunt sibi filij israel cunctis hominibus interfectis Sicut pcepat dōs moysi seruo suo: ita precepit moyses iosue. z ille vniūsa cōpleuit. Non preterijt de vniuersis mandatis: nec vnū quidē verbū qō iusserat dominus moysi. Cepit itaqz iosue oēm terrā mōtanā z meridianā. trāqz gosen z planitiē z occidētales plagā mōtemqz isrl z cāpestria ei z ptē mōtis q̄ ascēdit seir vsqz baalgath per planitiem libani subt mōtē hermon: oēs reges eoz cepit pcussit z occidit. Multo tpe pugnauit iosue ptra reges istos. Non fuit ciuitas q̄ se nō traderz filijs isrl ꝑter eueū q̄ hītabat i gabaō. Oēs enī bellando cepit. Dōs ei sponte fuerat vt īdurarēt corda eorū z pugnarēt ꝯ isrl z caderēt z nō mererent vllā clemētiā. ac pirēt sicut pcepat

dominus moysi. In tpe illo venit iosue
& interfecit enachi de montanis hebron & da
bir & anab & de omni monte iuda & israel:
vrbesq; eor delevit. Non reliquit vllu de
stirpe enachim in terra filior israel absq;
ciuitatibus gaza & geth & azoto. in quibus
solu relicti sunt. Cepit g iosue oem ter
ram. sic locut' est dns ad moysen. & tra
didit ea in possessionem filijs israel secm par
tes & tribus suas. quieuitq; tra a prelijs.

XII

Hi sunt reges qs percusse
runt filij israel & possederunt terram
eor trans iordanem ad solis ortus
a torrente arnon vsq; ad montem hermon
& oem orientalem plagam que respicit soli
tudinem. Seon rex ammorreor qui habita
bat in esebon. dnatus est ab aroer q sita
est sup ripam torretis arnon. & medie partis
in valle dimidieq; galaad vsq; ad torren
tem iaboc qui est termin filior amon. &
a solitudine vsq; ad mare cineroth ptra
orientem. & vsq; ad mare deserti qd est mare
salsissimum. ad orientalem plagam per viaz q
ducit bethsimoth. & ab australi parte q
subiacet aseroth vsq; phasga terminos
og regis basan. de reliquijs raphaim q
habitauit in astaroth & in edrai. & dnat'
est in monte hermon & in salecha atq; in
vniuersa basan vsq; ad terminos gessuri
& machati & dimidie ptis galaad ad ter
minos seon regis esebon. Moyses famu
lus dni & filij israel percusserunt eos tradi
ditq; terram eor moyses in possessionem ru
benitis & gadditis & dimidie tribui ma
nasse. Hi sunt reges terre quos percussit
iosue & filij israel trans iordanem ad occidem
talem plagaz a baalgad in campo libani vsq;
ad montem libani cuius ps ascendit in se
ir. Tradiditq; eam iosue in possessionez
tribubus israel: singulis ptes suas. tam in
montanis q in planis atq; campestribus
In aseroth & in solitudine ac in meridie
ethneus fuit & amorreus chananeus et
pherezeus. eueus & iebuseus. Rex hie
richo vn'. Rex hay q est ex latere bethel
vnus. Rex hierusalem vnus. Rex hebron
vnus. Rex hierimoth vn'. Rex lachis
vnus. Rex eglon vnus. Rex gazer vn':
Rex dabir vnus. Rex gader vnus. Rex
herma vnus. Rex hereth vnus. Rex le
bna vnus. Rex odallam vnus. Rex ma
ceda vnus. Rex bethel vn'. Rex taphua
vnus. Rex ofer vnus: Rex affec vnus.
Rex saron vnus. Rex madan vn'. Rex
asor vnus. Rex sameron vnus. Rex ma
saph vnus. Rex thenach vn'. Rex ma
geddo vnus. Rex cedes vnus. Rex ia
chanen carmeli vnus. Rex dor & prouin
cie dor vnus. Rex gentium galgal vnus.
Rex thersa vnus. Omnes reges trigin
taunus.

XIII

Iosue senex puectq; etate erat
& dixit dominus ad eu: Senui
sti & longeuus es: terraq; latissi
ma derelicta est. q necdum sorte diuisa est
omnis videlicz galilea philistijm & uni
uersa gessuri. a fluuio turbido qui irri
gat egyptum. vsq; ad terminos accaron
contra aquilonem terra chanaan que i
quinq; regulos philistijm diuidit. gaze
os & azotios ascalonitas geth eos & acca
ronitas. Ad meridiem vero sunt euei.
omnis terra chanaan. & maara sidonio
rum vsq; afeca & terminos ammorrei
eiusq; confinia: libani quoq; regio con
tra orientem a baalgad sub monte her
mon donec ingrediaris emath. Omni
um qui habitabant in monte a libano
vsq; ad aquas masserephot & uniuersis
sidonij. Ego sum qui delebo eos a facie
filiorum israel. Dieniat ergo in partem
hereditatis israel. sicut precepi tibi. Et
nunc diuide terram in possessionem no
uem tribubus & dimidie tribui manasse
cu qua rube & gad possederut terra qua
tradidit eis moyses famulus dni trans
fluenta iordanis ad orientalem plagam ab
aroer q sita e in ripa torretis arnon & in
vallis medio: vniuersaq; campestria me
daba vsq; dybon. & cunctas ciuitates se
on regis amorrei qui regnuit in esebon vsq;
ad terminos filior ammon. & galaad ac
terminu gessuri & machati & oem mon
tem hermon & vniuersam basan vsq; sa
lecha. omne regnum og in basan qui re
gnauit in astaroth et edrai. ipse fuit de

reliquiſs raphaim: percuſſitq; eos moy/
ſes atq; deleuit. Noluerūtq; diſperdere fi/
lij iſrael geſſuri ꝙ machati. ꝙ hītauerūt ī
medio iſrael vſq; in pñtem diem. Tri/
bui aūt leui nō dedit poſſeſſiōem: ſed ſa/
crificia ꝙ victime dñi dei iſrael. ipſa ē ei?
hereditas ſicut locutus eſt illi. Dedit g̃
moyſes poſſeſſiōem tribui filioꝝ ruben
iuxta cognationes ſuas. Fuitq; termi/
nus eoꝝ ab aroer que ſita eſt in ripa tor/
rentis arnon. ꝙ in valle eiuſdem torren
tis media vniuerſam planitiē que du/
cit medaba ꝙ eſebon cunctoſq; viculos
eaꝝ qui ſunt in campeſtribꝫ. dibon q̃q; ꝙ
bamothbaal ꝙ oppidū baalmaō. ꝙ geſſa
ꝙ cedimoth ꝙ mephet ꝙ cariathaim ꝙ ſa/
bama ꝙ ſarathaſar. in monte conuallis
bethphogor ꝙ aſeroth phaſga ꝙ bethaiſi
moth omnes vrbes cāpeſtres. vniuerſa
q; regna ſeon regis amorrei qui regna/
uit in eſebō. quem percuſſit moyſes cuꝫ
principibꝫ madiā: eueuꝫ ꝙ recen ꝙ ſur ꝙ
ꝙ rebec duces ſeon habitatores terre
ꝙ balaā filiū beor ariolū occiderūt filij iſ/
rael gladio cuꝫ ceteris interfectis: fact?
q; eſt terminus filioꝝ rubē iordanis flu
uius. Hec eſt poſſeſſio rubenitaꝝ per co/
gnationes ſuas vrbium ꝙ viculoꝝ. De
ditq; moyſes tribui gad ꝙ filijs eius per
cognationes ſuas poſſeſſionē cuius hec
diuiſio eſt. Terminus gaçer ꝙ oēs ciui/
tates galaad. ꝙ dimidiā ptem terre filio
rū āmon vſq; ad aroer q̃ eſt ꝓtra rabba
ꝙ ab eſebō vſq; ramoth. maſphe ꝙ betha
nim. ꝙ a manaim vſq; ad terminos da/
bir. In valle q̃q; bethara ꝙ bethnemra et
ſoccoth ꝙ ſaphon reliquā partem regni
ſeon regis eſebon. Huiuſ q̃q; finis iorda
nis eſt vſq; ad extremā ptē maris cene/
reth trās iordanē ad orientalē plagam.
Hec eſt poſſeſſio filioꝝ gad per familias
ſuas ꝙ ciuitates ꝙ ville eaꝝ. Dedit ꝙ di/
midie tribui manaſſe filijſq; eius iurta
cogtiōes ſuas poſſeſſiōem. cuius lō pnci
piū eſt: Amanaim vniuerſam baſan et
cūcta regna og regis baſan. oēſq; vicos
iahir qui ſunt in baſan ſeragīta oppida
ꝙ dimidiā ptē galaad. ꝙ aſtaroth ꝙ edrai
vrbes regni og in baſan filijs machir fi/
lij manaſſe dimidie pti filioꝝ machir.
iurta cognationes ſuas. Hāc poſſeſſio/
nem diuiſit moyſes in campeſtribꝫ mo
ab trās iordanē ꝓtra hiericho od orien/
talē plagā. Tribui aūt leui nō dedit poſ/
ſeſſiōez. ſicut locutus eſt illi. XIIII

Hec eſt q̄ poſſederūt filij iſrl̄ in
terra chanaā quā dederunt eis
eleaçar ſacerdos ꝙ ioſue filius
nun ꝙ ꝓncipes familiaꝝ ꝑ tribꝫ iſrl̄ ſorte
oīa diuidentes. ſicut ꝑcepat dñs in ma
nu moyſi nouem tribubꝫ ꝙ dimidie tri
bui manaſſe. Duabꝫ enī tribubꝫ ꝙ dimi
die dederat moyſes trās iordanē poſſeſ/
ſionez abſq; leuitis qui nihil terre acce/
perūt inter fratres ſuos: ſed in eoꝝ ſuc/
ceſſerāt locum filij ioſeph. in duas diui
ſi tribꝫ: manaſſe ꝙ effraim. Nec acceperūt
leuite aliam in terra partem niſi vrbes
ad habitādum ꝙ ſuburbana eaꝝ ad alē/
da iumenta ꝙ pecora ſua. Sicut ꝑcepe/
perat dñs moyſi. ita feceruut filij iſrael
ꝙ diuiſerūt terram. Acceſſerunt itaq; fi/
lij iuda ad ioſue in galgala. locutuſq; ē
ad eum caleph filius iephone ceneçeus
Noſti quid locutus ſit dñs ad moy
ſen hominē dei de me ꝙ te in cadeſbarne
Quadraginta annoꝝ eram quādo mi/
ſit me moyſes famulus dñi de cadeſbar
ne vt ꝓſiderarē terram. nūciauiq; ei q̄d
mihi verū videbat. Fratres autez mei
qui aſcenderāt mecū diſſoluerūt coꝝ po
pulū. ꝙ nihilominus ſego ſecut? ſuꝫ dñm
deū meū. Jurauitq; moyſes in die illo
dicēs: Terra quā calcauit pes tuus erit
poſſeſſio tua ꝙ filioꝝ tuoꝝ in eternū. q̃
ſecut? es dñm deū tuū. Cōceſſit g̃ dñs vi
tā mihi ſic̄ pollicit? eſt vſq; in pñtez diē
Quadragīta ꝙ q̄nq; āni ſūt ex q̄ locut? ē
dñs ꝛbū iſtud ad moyſen q̄ ambula/
bat iſrael ꝑ ſolitudinē. hodie octoginta/
q̄nq; ānoꝝ ſuꝫ ſic valēs vt eo valebā tpe
q̄ ad explorādū miſ? ſuꝫ: illi? ī me tpis
fortitudo vſq; hodie ꝑſeuerat tā ad bel
lādū q̃q; ad gdiēdū. da g̃ mihi mōtē iſtuꝫ
quem pollicitus eſt dñs te q̃q; audiente

in quo enachim sunt vrbes magne atq; munite: si forte sit dominus mecũ ⁊ potuero delere eos sicut ꝓmisit mihi. Benedixitq; ei iosue. ⁊ tradidit ei hebrõ in possessiõem atq; ex eo fuit hebrõ caleph filio iephone ceneçeo vsq; in pñtem diem: qꝛ secutus est dñm deũ isrl'. Nomẽ hebron antea vocabat̃ cariatharbe. Adã maximus ibi inter enachim situs est. et terra cessauit a prelijs.

XV

Igitur sors filioꝝ iude ꝑ cognatiões suas ista fuit: a t̃mio edõ vsq; ad deſtũ sin ꝯ meridiem ⁊ vsq; ad extremã ꝑtẽ australis plage. Initiũ eins a summitate mar̃ salsissimi. ⁊ a lingua eius q̃ respicit meridiẽ egrediturq; ꝯtra ascẽsum scorpionis ⁊ ꝑtransit in sina. ascenditq; in cadesbarne ⁊ peruenit in esrom. ascendens ad darã ⁊ circũiens cariathaa: atq; inde pertrãsiens in asemona ⁊ perueniẽs ad torrẽtez egypti. eruntq; termini eius mare magnũ Hic erit finis meridiane plage. Ab oriẽte vero erit initiũ mare salsissimuz vsq; ad extrema iordanis: ⁊ ea que respiciũt ad aquilonẽ a lingua maris vsq; ad eũdem iordanis fluuiũ: ascenditq; terminus in bethagla ⁊ transit ab aquilone ĩ betharaba. ascendens ad lapidem boem filij ruben. ⁊ tendens vsq; ad terminos debera de valle achor contra aquilonem respiciẽs galgala q̃ est ex aduerso ascensionis adõmim ab australi parte torrẽtis. trãsitq; aq̃s que vocãtur fons solis ⁊ erũt exitus eius ad fontẽ rogel: ascenditq; per ꝯuallem filij ennon ex latere iebusei ad meridiem. hec est hierl'm. ⁊ inde se erigens ad v̄ticẽ mõtis qui est contra gehẽnon ad occidentem in summitate vallis raphaim ꝯtra aquilonem: pertrãsitq; a vertice mõtis vsq; ad fontem aque nepthoa. ⁊ ꝑuenit vsq; ad vicos mõtis ephron. inclinaturq; in bala que est cariathiarim. i. vrbs siluaꝝ ⁊ circuit de bala ꝯtra occidentẽ vsq; ad montem seir: trãsitq; iuxta latus mõtis iarĩ ad aquilonẽ in cheslon. ⁊ d̄scẽdit in bethsames trãsitq; in thãna. ⁊ ꝑuenit cõtra aquilonẽ ꝑtis accaron ex latere: inclinaturq; secrona ⁊ transit montẽ baala: ꝑuenitq; in gebneel. ⁊ magni maris ꝯtra occidentẽ fine ꝯcludit̃. Hi sunt termini filioꝝ iuda ꝑ circũitum in cog̃tionib; suis. Caleph vero filio iephone dedit ꝑtem ĩ medio filioꝝ iuda. sicut p̄cepat ei dñs. cariatharbe p̄ris enach. ipsa est hebron: deleuitq; ex ea caleph tres filios enach: sesai ⁊ haymã ⁊ tholmai de stirpe enach: atq; inde conscendẽs venit ad hĩtatores dabir q̃ prius vocabat̃ cariathsepher. i. ciuitas lr̃aruz. Dixitq; caleph. Qui ꝑcusserit cariathsepher ⁊ ceperit eã: dabo ei axã filiã meã vxorez. Cepitq; eã othoniel filius ceneç frater caleph iunior. deditq; ei axã filiã suã vxorẽ. Que cum ꝑgerent simul. suasa est a viro suo vt peteret a p̄re suo agruz: suspirauitq; vt sedebat ĩ asino. Cui caleph: quid habes inq̃t. At illa rñdit: Da mihi benedictiõem. Terrã australẽ ⁊ arentez dedisti mihi: iunge ⁊ irriguã. Dedit itaq; ei caleph irriguũ suꝑius ⁊ inferius. Hec est possessio trib; filioꝝ iuda ꝑ cog̃tiões suas: erãtq; ciuitates ab extremis ꝑtibus filioꝝ iuda iuxta terminos edom a meridie. cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimona ⁊ adada ⁊ cedes ⁊ asor ⁊ iethan[illegible] et telem ⁊ baloth asor noua ⁊ cariothesron hec est assor mãsame et melo da ⁊ asergadda ⁊ assemoth ⁊ bethfeleth ⁊ asersual ⁊ bersabee ⁊ baçiothia ⁊ abala ⁊ humesem ⁊ heltholad ⁊ exul ⁊ sarma ⁊ sicelech ⁊ medemena ⁊ sensẽna iebaoth ⁊ selim ⁊ ahemremmon: omnes ciuitates vigintinouem ⁊ ville earuz. In cãpestribus vero estaol ⁊ sarea ⁊ asena et açone ⁊ engannim ⁊ taphua ⁊ enaym ⁊ hiermoth ⁊ adulan socho ⁊ açecha ⁊ sarim ⁊ adithaym ⁊ gedera ⁊ giderothaiz vrbes q̃ttuordecĩ ⁊ ville eaꝝ. Sanam ⁊ adasa ⁊ magdalgad deleã ⁊ masepha ⁊ iectel lachis ⁊ baschat ⁊ eglõ tebbõ ⁊ leemas ⁊ cethis ⁊ gideroth ⁊ bethdagon ⁊ neama ⁊ maceda: ciuitates sedecĩ ⁊ ville eaꝝ. Labana ⁊ ether ⁊ asã: iepta ⁊ esna ⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achçib ⁊ maresa ciuitates

nouem ⁊ ville eaꝝ. Accaron cum vicis ⁊
villulis suis. Ab accaron vsq; ad mare
omīa q̄ v̄gūt ad açotum ⁊ viculos eiꝰ.
Açotus cum vicis ⁊ villulis suis. Gaça
cum vicis ⁊ villulis suis vsq; ad torrē/
tem egypti. ⁊ mare magnū terminꝰ eiꝰ.
⁊ in monte samir ⁊ iecther ⁊ socchoth et
edēna cariathsenna. hec est dabir: anab
⁊ histemo ⁊ anym gosen ⁊ olon ⁊ gylo.
ciuitates vndecim ⁊ ville earuz: Arab
⁊ roma ⁊ esaan ⁊ ianum ⁊ bethafua ⁊ afe
ca athmatha ⁊ cariatharbe. hec est hebrō
⁊ sior: ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ. Maon
⁊ chermel ⁊ çiph ⁊ loche ieçrahel ⁊ iuca/
daz ⁊ çanoe accaym gabaa ⁊ thāna ciui/
tates decem ⁊ ville eaꝝ. Alul ⁊ bethsor ⁊
hiedormareth ⁊ bethanoth ⁊ helthecen
ciuitates sex ⁊ ville eaꝝ Cariath baal: h̄
est cariathiarim vrbs siluaꝝ ⁊ arebba: ci
uitates due ⁊ ville earuz. In deserto be
tharaba meddyn ⁊ sacha ⁊ nebsā: ciuita
tes salis. ⁊ engaddi: ciuitates sex ⁊ ville
earuz. Fiūt simul cētuz quindecim. Je
buseum autē hītatorē hierl'm nō potue
rūt filij iuda d̄lere: hītauitq; iebuseꝰ cū
filijs iuda in hierl'm vsq; ī p̄ntem diez.

XVI

Cecidit q̄z sors filioꝝ io/
seph ab iordane ꝯ hiericho ⁊ ad
aq̄s eiꝰ ab oriēte solitudo q̄ ascē
dit de hiericho ad mōtē bethel. ⁊ egredit̄
de bethel luçā. trāsitq; t̄minū archiatha
roth ⁊ descēdit ad occidētē iuxta t̄minū
iefleti vsq; ad terminos bethoron infe/
rioris ⁊ gaçer: finiunturq; regiōes eius
mari magno: possederuntq; filij ioseph
manasses ⁊ effraim. Et factus est termi
nus filioꝝ effraim per cognatiōes suas
⁊ possessio eoꝝ ꝯtra orientez astaroth ad
dar vsq; bethorō supiorē: egrediūturq;
confinia in mare. Machmetath v̄o aq̄/
lonem respicit ⁊ circūit terminos ꝯtra
orientem in thanatselo. ⁊ pertrāsit a tor
rente ianoe. descenditq; de ianoe ī atha/
roth ⁊ noaratha ⁊ peruenit in hiericho.
egrediturq; ad iordanem de taphua. p/
transitq; contra mare in villam harun
dineti. suntq; egressus eius in mare sal
sissimum. Hec est possessio trib; filioruz
effraim per familias suas: vrbesq; sepa/
rate sunt filijs effraī in medio possessio
nis filioꝝ manasse ⁊ ville earum. Et nō
interfecerunt filij effraim chananeum
qui habitabat in gaçer: habitauitq; cha
naneus in medio effraim vsq; in diem
hanc tributarius.

XVII

Cecidit autem sors tribui ma/
nasse ipse enim est primogenitꝰ
ioseph. machir prīogenito ma
nasse patri galaad qui fuit vir pugna/
tor. habuitq; possessionē galaad ⁊ basan
⁊ reliquis filioruz manasse iuxta famili
as suas. filijs abieçer ⁊ filijs helech ⁊ fi/
lijs hesrihel ⁊ filijs sichem ⁊ filijs epher
⁊ filijs semida. Isti sunt filij manasse fi/
lij ioseph. mares per cognationes suas
Salphaat vero filio epher filij galaad
filij machir filij manasse non erant filij
sed sole filie. quarum ista sunt nomina.
maala ⁊ noa et egla et melcha et thersa.
Teneruntq; in conspectu eleaçari sacer
dotis ⁊ iosue filij nun ⁊ principum di/
centes: dominus precepit ꝑ manū moy
si vt daret̄ nobis possessio in medio fra/
trum nostroꝝ. Deditq; iuxta imperiuz
domini possessionem in medio fratrum
patris eaꝝ. ⁊ ceciderunt funiculi manas
se decez absq; terra galaad ⁊ basan trās
iordanem. Filie enim manasse possede/
runt hereditatem in medio filioruz eiꝰ:
Terra autem galaad cecidit in sortez fi/
liorum manasse qui reliqui erant. Fuit
q; terminus manasse ab aser machma/
ta que respicit sychem ⁊ egreditur ad de
xteram iuxta habitatores fontis tha/
phue. Etenī in sorte manasse ceciderat
terra thaphue: que est iuxta terminos
manasse filioꝝ effraim. Descēditq; ter/
minꝰ vallis harūdineti in meridiē tor/
rēt̄ ciuitatū effraiz: q̄ in medio sunt vr
biū manasse. Terminus manasse ab aq̄
lone torrētis ⁊ exitꝰ eius ꝑgit ad mare:
ita vt possessio effraim sit ab austro. ⁊ ab
aquilone manasse. et vtranq; claudat
mare. ⁊ cōiungātur sibi in tribu aser ab
aquilone. ⁊ in tribu ysachar ab oriente
Fuitq; hereditas manasse in ysachar et

in aser. ~~bersan~~ bethsan ⁊ viculi eius. ⁊ iebblaan
cum viculis suis. ⁊ hitatores dor cū op
pidis suis. hitatores q̄z endor cū vicul'
suis sil'rq̄z hitatores thenach cum vicu
lis suis. ⁊ hitatores mageddo cuz vicul'
suis. ⁊ tertia ꝑs vrbis nophech. Nec po
tuerūt filij manasse has ciuitates sub
uertere. sed cepit chananeus hitare in
terra sua. Postq̄z autē ꝯualuerunt filij
israel. subiecerūt chananeos ⁊ fecerunt
sibi tributarios. nec interfecerunt eos.
Locutiq̄z sunt filij ioseph ad iosue. ⁊ di
xerūt: Quare dedisti mihi terrā ī posses
sionē sortꝫ ⁊ funiculi vnius. cū sim tāte
multitudīs ⁊ bn̄dixerit mihi dn̄s? Ad
q̄s iosue ait: Si ppl's multus es ascēde
in siluā. ⁊ succide tibi spatia in terra ꝑhe
reçei ⁊ raphaim: quia angusta est tibi
possessio mōtis effraim. Cui rn̄derūt fi
lij ioseph: Nō poterim⁹ ad mōtana con
scendere: cū ferreis curribꝫ vtantur cha
nanei qui habitāt in terra cāpestri: in q̄
sitꝫ sunt bersan cū vicul' suis. ⁊ ieçrahel
mediā possidēs vallez. Dixitq̄z iosue ad
domū ioseph ⁊ effraim ⁊ manasse. Po
pulus multus es ⁊ magne fortitudīs.
nō habebis sortem vnā: sed trāsibis ad
mōtez. ⁊ succides tibi atq̄z purgabis ad
hitandū spatia. ⁊ poteris vltra ꝓcedere
cuz subuerteris chananeū quē dicis fer
reos hr̄e curr⁹ ⁊ eē fortissimū. XVIII

Congregatiq̄z sunt oēs filij isrl'
in sylo. ibiq̄z fixerūt tab'naculuz
testimonij. ⁊ fuit eis terra sub
iecta. Remāserāt autē filioꝝ isrl' septez
tribꝫ que necduz accepant possessiones
suas. Ad quos iosue ait: Vsq̄z q̄ marcetꝫ
ignauia. ⁊ nō intratis ad possidēdaz ter
ram quā dn̄s deus pr̄m vr̄oꝝ dedit vob'
Eligite de singulis tribubus ternos vi
ros vt mittā eos. ⁊ ꝑgant atz circūeant
terrā ⁊ describāt eā iuxta nūeruz vniuſ
cuiusq̄z multitudīs. referātq̄z ad me q̄d
descripserint. Diuidite vob' terraz in se
ptē ꝑtes. Judas sit in termīs suis ab
australi plaga. ⁊ domus ioseph ab aqui
lone: mediā inter hos terram in septem
ꝑtes describite. ⁊ huc venietis ad me vt
coram domino deo vestro mittaz vobis
hic sortem. q̄z nō est inter vos pars leui
taꝝ. sed sacerdotiū dn̄i est eoꝝ hereditas
Gad aūt ⁊ rubē ⁊ dimidia tribꝫ manas
se. iam accepant possessiones suas trās
iordanē ad orientalē plagaz. q̄s dedit eis
moyses famulus dn̄i. Cūq̄z surrexissent
viri vt ꝑgerēt ad describendā terrā ꝑce
pit eis iosue dicēs: Circūite terraz ⁊ de
scribite eā. ac reuertimini ad me vt hic
corā dn̄o deo vr̄o in sylo mittā vobis sor
tem. Itaq̄z ꝑrexerūt ⁊ lustrātes eaz in se
ptem ꝑtes diuiserūt scribentes in volu
mīe. reuersiq̄z sunt ad iosue in castra sylo:
Qui misit sortes corā dn̄o in sylo: diui
sitq̄z terrā filijs israel in septem partes
Et ascēdit sors p̄ma filioꝝ beniamin ꝑ
familias suas vt possiderēt terraz inter
filios iuda ⁊ filios ioseph. Fuitq̄z termi
nus eoꝝ ꝯtra aquilonē a iordane ꝑgēs
iuxta lat⁹ hiericho septētrionalis plage.
⁊ inde ꝯtra occidentē ad mōtana ꝯscen
dens ⁊ ꝑueniēs ad solitudinē bethauen
atq̄z pertāsiens iuxta lusam ad meridi
em. ipsa est bethel: descēditq̄z in astaroth
addar in montem qui est ad meridiem
bethoron inferioris. ⁊ inclinatur circūi
ens ꝯtra mare ad meridiem mōtis qui
respicit bethoron contra africuz. Sunt
q̄z exitus eius in cariathebaal. que voca
tur ⁊ cariathiarī vrbē filioꝝ iuda. Hec
est plaga ꝯtra mare ad occidentē. A me
ridie aūt ex ꝑte cariathiarim egreditur
terminus ꝯtra mare. ⁊ peruenit vsq̄z ad
fontem aq̄ꝝ nepthoa. Descenditq̄z in ꝑ
tem mōtis qui respicit vallē filioꝝ en
non. ⁊ est contra septentrionalem pla
gam in extrema parte vallis raphaim.
Descēditq̄z in gehēnon. i. vallis ennon
iuxta lat⁹ iebusei ad austrū. ⁊ ꝑuenit ad
fontē rogel trāsiēs ad aquilonez. ⁊ egre
diens ad ensemes. i. fontem solis. ⁊ per
trāsit vsq̄z ad tumulos qui sunt e regiōe
ascensus adōmim: descenditq̄z habenbo
em id ē lapidem boem filij ruben. ⁊ per
trāsit ex latere aquilonis ad campestria
descenditq̄z in planitiez. ⁊ p̄tergredit' ꝯ
aq̄lonē bethagla: suntq̄z exit⁹ eius ꝯtra

linguam maris salsissimi ab aquilone in fine iordanis ad australē plagam qui est terminus illius ab oriente. Hec est possessio filioꝝ beniamin per termios suos in circūitu ⁊ familias suas. Fuerūt ꝯ ciuitates eius hiericho ⁊ bethagla et vallis casis betharaba ⁊ samaraim ⁊ bethel ⁊ auim ⁊ affara ⁊ offora villa hemona ⁊ offni ⁊ gabee: ciuitates duodecim ⁊ ville earum. Gabaon ⁊ rāma ⁊ beroth ⁊ mesphe caphara ⁊ amosa ⁊ recem iarephel ⁊ tharela ⁊ sela heleph ⁊ iebus q̄ est hierusalem gabaad ⁊ cariath: ciuitates q̄ttuordecim ⁊ ville eaꝝ. Fuerūt omēs ciuitates viginti sex. Hec est possessio filioꝝ beniamī iuxta familias suas. XIX

Egressa est sors secūda filioꝝ symeon ꝑ cognatiōes suas: fuitꝯ hereditas eoꝝ in medio possessiōis filioꝝ iuda. bersabee ⁊ sabee ⁊ molada ⁊ asersua baala ⁊ asem ⁊ heltholad bethularma ⁊ sicelech ⁊ bethmarcha both ⁊ asersua ⁊ bethlepaloth ⁊ saroheꝛ. ciuitates tredecim ⁊ ville eaꝝ. Aym ⁊ remon ⁊ athar ⁊ asan: ciuitates q̄ttuor et ville eaꝝ. Omēs viculi per circūituꝫ ve biū istaꝝ vsq̄ ad balaad bercameth ꝓtra austrālē plagam. Fueruntꝯ oēs ciuitates decē ⁊ septē. Hec est hereditas filioꝝ symeon iuxta cogtiones suas ī possessione ⁊ funiculo filioꝝ iuda. qꝛ maioꝛ erat. ⁊ idcirco filij symeon possederūt in medio hereditatis eius. Ceciditꝯ sors tertia filioꝝ zabulon per cogtiones suas. ⁊ factus est terminus possessionis filioꝝ zabulon vsq̄ sarit. Ascenditꝯ de mari ⁊ medalaa. ⁊ puenit ī debbaseth vsq̄ ad toꝛrētem q̄ est ꝺ ieconan. ⁊ reuertit̄ ꝺ sarith ꝓtra oriētē in finē ceseleth thabꝛ ⁊ egredit̄ ad dabereth ascenditꝯ ꝺ iasie ⁊ inde ptransit vsq̄ ad oriētalē plagaz gethhefer ⁊ thachasin. ⁊ egredit̄ in rēmō amphar ⁊ noa. ⁊ circūit ad aq̄lonē ⁊ nathan. Būtꝯ egressus eius vallis iepthahel ⁊ cathhethlet naalol ⁊ semron ⁊ iedaba ⁊ bethleem: ciuitates duodecim ⁊ ville earum. Hec est hereditas tribꝰ filioꝝ zabulon per cognationes suas. vrbes ⁊ viculi earuꝫ. ysachar egressa est sors q̄rta per cognationes suas: fuitꝯ eius hereditas iezrahel ⁊ casaloth ⁊ sunem ⁊ aphraim ⁊ sehon ⁊ naaroth ⁊ rabboth ⁊ cesien haemes ⁊ rameth ⁊ enganni ⁊ hennada ⁊ bethphesses. ⁊ peruenit terminus eius vsq̄ thabꝛ ⁊ seesima ⁊ bethsames erantꝯ exitus eius iordanis ciuitates sedecim ⁊ ville earum. Hec est possessio filiorum ysachar per cognationes suas vrbes ⁊ viculi earum. Ceciditꝯ sors q̄nta tribui filiorum aser per cognationes suas: fuitꝯ terminus eorum alchat et cali ⁊ bethden ⁊ apharab ⁊ elmeleth ⁊ amaad ⁊ messal. ⁊ peruenit vsq̄ ad carmelū maris ⁊ syhor ⁊ labanath: ac reuertitur ꝓtra orientem bethdagon. ⁊ pertrānsit vsq̄ zabulon ⁊ vallem iephthahel ꝓtra aquilonē in bethemeth ⁊ neiel: egrediturꝯ ad leuam cabul ⁊ acran ⁊ roob ⁊ amon ⁊ chana vsq̄ ad sydonem magnam. reuertiturꝯ in horma vsq̄ ad ciuitatem munitissimam tyrum ⁊ vsq̄ osam: erūtꝯ exitus eius in mare de funiculo acciba et amma ⁊ afeg et roob: ciuitates viginti due ⁊ ville earum. Hec est possessio filiorum aser per cognationes suas: vrbesq̄ ⁊ viculi earum. Filiorum neptalim sexta pars cecidit per familias suas. ⁊ cepit terminus de beleb ⁊ helon sannanim ⁊ adami que est neceb ⁊ iebnahel. vsq̄ lecun. ⁊ egressus eorum vsq̄ ad iordanez reuertiturꝯ terminus contra occidentem ⁊ azanoth thabor: atꝯ inde egreditur in vcuca. ⁊ pertransit in zabulon cōtra meridiem. ⁊ in aser contra occidentem ⁊ in iuda ad iordanē ꝺ ortum solis ciuitates munitissime: assedim ser ⁊ ammad ⁊ rechath et cenereth et edema et arama asor et cedes ⁊ edrai nasor et ieron et magdihel horez ⁊ bethanath ⁊ bethsames: ciuitates decem ⁊ nouē ⁊ ville eaꝝ. Hec ē possessio tribꝰ filioꝝ neptalis per cognationes suas vrbes ⁊ viculi earum. Tribui filioꝝ dan ꝑ familias suas egressa ē sors septia. ⁊ fuit fin⁹ possessionis ei⁹ saraa ⁊ hestaol ⁊ hairsemes. i. ciuitas solis: selebin ⁊ ahialon ⁊ iethela

helon ⁊ thēna ⁊ achron helcheten iebtō
⁊ baaladiud ⁊ bane ⁊ barach ⁊ iethrem-
mō atq; hiercon ⁊ arechon. cū termīo q̄
respicit ioppen. ⁊ ipso fine ꝯcludit̄. Ascē
derūtq; filij dan ⁊ pugnuerūt ꝯtra lesen.
ceperūtq; eam. ⁊ ꝑcusserūt eaz in ore gla
dij. ⁊ possederūt ⁊ hītauerūt in ea vocan
tes nomē eius lesen. dan ex nomīe dan
p̄ris sui. Hec est possessio tribꝰ filiorum
dan per cognationes suas: vrbes ⁊ vicu
li eaꝝ. Cūq; cōplesset sorte diuidere t̄rā
singulis per tribꝰ suas dederunt filij is-
rael possessionem iosue filio nun in me-
dio sui iuxta p̄ceptū domini. vrbez quā
postulauit tānathsaraa in mōtem effra-
im. Et edificauit ciuitatē habitauitq; ī
ea. He sunt possessiones quas sorte di-
uiserunt eleaçar sacerdos ⁊ iosue filius
nun. ⁊ principes familiaꝝ ac tribuū filio
rum israel in sylo. corā domino ad ostiū
tabnacl̄i testimonij. ꝑtitiq; sunt terram

XX

Et locutus est dn̄s ad io
sue dicens: Loq̄re filijs isrl̄ ⁊ dic
eis: Separate vrbes fugitiuoꝝ
de quibꝰ locutus sum ad vos ꝑ manuz
moysi: vt ꝯfugiat ad eas quicunq; aīaz
percusserit nescius ⁊ possit euadere iram
ꝓximi qui vltor est sanguīs. cū ad vnaz
haꝝ ꝯfugerit ciuitatuz: stabitq; ante por
tam ciuitatis ⁊ loq̄tur senioribꝰ vrbis
illius ea que se cōprobent innocētez: sic
q; suscipiēt eū ⁊ dabūt ei locum ad ha-
bitādum. Cunq; vltor sanguinis eum
fuerit ꝑsecutus. non tradent in manꝰ
eius. qꝛ ignorās ꝑcussit ꝓximū eius. nec
ante biduū triduū ve eius ꝓbat̄ inimi-
cus. Et habitabit in ciuitate illa donec
stet ante iudiciū causaz reddēs facti sui.
⁊ moriat̄ sacerdos magnus qui fuerit ī
illo tp̄e. Tūc reuertetur homicida. ⁊ in-
gredietur ciuitatem ⁊ domū suā de qua
fugerat. Decreuerūtq; cedes in galilea
montis neptalī. ⁊ sychem in mōte effra
im ⁊ cariatharbe. ip̄a est hebron in mon
te iuda. ⁊ trans iordanē ꝯtra orientalez
plagā hiericho statuerūt bosor q̄ sita est
in campestri solitudine de tribu ruben ⁊
ramoth galaad de tribu gad. ⁊ gaulon ī
basan de tribu manasse. He ciuitates cō
stitute sunt cunctis filijs isrl̄ ⁊ aduenis
qui habitabāt inter eos vt fugeret ad
eas qui aīam nescius ꝑcussissz. ⁊ nō mo
reret̄ in manu ꝓximi. effusum sangui-
nem vindicare cupiētis donec staret an
te ppl̄m expositurus causaz suā.

XXI

Accesserūtq; principes familiaꝝ
leui ad eleaçaꝝ sacerdotem ⁊ io-
sue filiū nun. ⁊ ad duces cogna
tionū per singulas tribꝰ filioꝝ israel: lo-
cutiq; sunt ad eos in sylo terre chanaan
atq; dixerunt: Dominus precepit ꝑ ma
num moysi vt darent̄ nobis vrbes ad
habitādum ⁊ suburbana eaꝝ ad alenda
iumenta. Dederūtq; filij isrl̄ de posses-
sionibꝰ suis iuxta imperiū domini ciui-
tates ⁊ suburbana eaꝝ. Egressaq; ē sors
in familiā caath filiorū aarō sacerdotis
de tribu iuda ⁊ symeon ⁊ beniamin ciui
tes tredecim. ⁊ reliquis filioꝝ caath id ē
leuitis qui suꝑfuerant de tribubꝰ effra
im ⁊ dan ⁊ dimidie tribꝰ manasse. ciui-
tates decem. Porro filijs gerson egres-
sa est sors vt acciperēt de tribubꝰ ysach-
ar ⁊ aser ⁊ neptaliz. dimidiaq; tribu ma
nasse in basan ciuitates numero trede-
cim. Et filijs merari per cognatiōes su-
as de tribubꝰ ruben ⁊ gad ⁊ çabulon: vr
bes duodecim. Dederūtq; filij israel le-
uitis ciuitates ⁊ suburbana earuz sicut
precepit dominus per manum moysi.
singulis sorte tribuentes. De tribubꝰ
filiorum iuda ⁊ symeō dedit iosue ciui-
tates: quaruz ista sunt nomina. filijs aa
ron per familias caath leuitici generis.
prima enim sors illis egressa est: caria-
tharbe p̄ris enach. que vocatur hebron
in monte iuda. ⁊ suburbana eius ꝑ cir-
cumitum. Agros vero ⁊ villas eius de-
derat caleph filio iephone ad possidēduz
Dedit ergo filijs aaron sacerdotis he-
bron confugij ciuitatem ac suburbana
eius. et lobnam cum suburbanis suis.
et iether et istimon et helon et dabir et
ain et iethan et bethsames cum sub-
urbanis suis. ciuitates nouem de tri-
bubus vt dictuz est duabus. De tribu

autez filioꝝ beniamin. gabaõ ⁊ gabae ⁊
anathot ⁊ almon cũ suburbanis suis. ci
uitates q̃ttuor: oẽs simꝰ ciuitates filioꝝ
aaron sac̃dotis tredecim cum suburba-
nis suis. Reliquis v̄o ꝑ familias filioꝝ
caath leuitici generis hec est data posses-
sio. De tribu effraiz vrbes ꝯfugij sychẽ
cũ suburbanis suis in mõte effraiz ⁊ ga
çer ⁊ iebsam ⁊ bethoron cuz suburbanis
suis ciuitates q̃ttuor. De tribu q̃z dan
helteco ⁊ gabathon ⁊ haialon ⁊ iethrem
mon cũ suburbanis suis. ciuitates q̃t-
tuor. Porro de dimidia tribu manasse
tenach ⁊ iethrẽmon cuz suburbanis su
is. ciuitates due. Oẽs ciuitates decẽ. et
suburbana eaꝝ date sunt filijs caath in
ferioris gradus. Filijs q̃z gerson leuiti-
ci generis dedit de dimidia tribu manas-
se confugij ciuitates. gaulon in basan ⁊
bosram cum suburbanis suis. ciuitates
duas. Porro de tribu ysachar. cesion ⁊
dabereth ⁊ iaramoth ⁊ engãnim cũ sub
urbanis suis. ciuitates q̃ttuor. De tri-
bu autem aser. masan ⁊ abdon ⁊ elrath
⁊ roob cum suburbanis suis. ciuitates
q̃ttuor. De tribu q̃z neptalim ciuitates
confugij cedes in galilea ⁊ amothdor ⁊
carthari cũ suburbanis suis. ciuitates
tres. Oẽs vrbes familiaꝝ gerson trede-
ciz cũ suburbãis suis. Filijs ãt merari le
uitis ĩferioris gradus ꝑ familias suas:
data ẽ de tribu çabulõ iecnal ⁊ cartha ⁊
dãna ⁊ naalol. ciuitates q̃ttuor cũ sub-
urbãis suis. De tribu gad ciuitates cõ
fugij ramoth in galaad ⁊ manaim ⁊ ese
bon ⁊ iaçer. ciuitates q̃ttuor cũ suburba
nis suis. De tribu ruben vltra iordanẽ
cõtra hiericho ciuitates refugij: bosor in
solitudĩe. misor ⁊ iaçer ⁊ iethson ⁊ mas-
pha ciuitates q̃ttuor cũ suburbanis su
it. Omnes vrbes filioꝝ merari per fami
lias ⁊ cognatiões suas duodecim. Ita
q̃z ciuitates vniuerse leuitaꝝ in medio
possessionis filioꝝ israel. fuerũt quadra-
ginta octo cũ suburbanis suis. singule
per familias distribute. Deditq̃z dñs de
us israeli oẽm terram quã traditurũ se
p̃ribꝫ eoꝝ iurauerat: ⁊ possederunt illaz
atq̃z habitauerunt in ea. Dataq̃z est ab
eo pax in oẽs per circũituz nationes: nul
lusq̃z eis hostiũ resistere ausus est: sed cũ
cti in eoꝝ ditionẽ redacti sunt. Ne vnũ
quidem verbũ qđ illis p̃stiturũ se esse ꝓ
miserat. irritum fuit: sed rebus expleta
sunt omnia.

XXII

Eodem tpe vocauit iosue rube-
nitas ⁊ gadditas. ⁊ dimidiaz tri
buz manasse. dixitq̃z ad eos: Fe
cistis oĩa que p̃cepit vob̄ moyses famu
lus dñi: mihi q̃z in oĩbꝫ obedistis: nec re
liquistis frẽs vr̄os longo tpe vsq̃z in p̃-
sentẽ diẽ: custodiẽtes impiũ dñi dei vr̄i
Quia igitur dedit dñs deus vr̄ fratribꝫ
vr̄is quietẽ ⁊ pacẽ sicut pollicitus est: re
uertimini ⁊ ite in tab̄nacula vr̄a ⁊ in ter
ram possessionis quã tradidit vob̄ moy
ses famulus dñi trãs iordanẽ: ita dũta-
xat vt custodiatis attẽte ⁊ ope complea
tis mãdatum ⁊ legez quã p̃cepit vobis
moyses famulus dñi: vt diligatis dñm
deũ vr̄m. ⁊ ambuletis in oĩbꝫ vijs eius
⁊ obs̄uetis mãdata illiꝰ: adhereatisq̃z ei:
ac s̄uiatis in omni corde. ⁊ in oĩ aĩa vr̄a
Bñdixitq̃z eis iosue ⁊ dimisit eos. Qui
reuersi sunt ĩ tab̄nacula sua. Dimidie
aũt tribui manasse possessiõem moyses
dederat in basan. ⁊ idcirco medie q̃ sup-
fuit dedit iosue sortez inter ceteros fra-
tres suos trãs iordanẽ ad occidentalez
eius plagam. Cunq̃z dimitteret eos in
tabernacula sua ⁊ benedixisset eis. dixit
ad eos. In multa substantia atq̃z diui-
tijs reuertimini ad sedes vestras cum
argento ⁊ auro. ere ac ferro ⁊ veste mul-
tiplici. Diuidite predam hostium cum
fratribus vestris. Reuersiq̃z sunt ⁊ abie
runt filij ruben ⁊ filij gad ⁊ dimidia tri-
bus manasse a filijs israel de sylo que si
ta est in chanaan: vt intrarẽt galaad ter
ram possessionis sue: quam obtinuerãt
iuxta imperium domini in manu moy-
si. Cunq̃z venissent ad tumulos iorda-
nis in terrã chanaan. edificauerunt iu-
xta iordanẽ altare infinite magnitudĩs.
Qđ cũ audissent filij isrl̄. ⁊ ad eos certi
nũcij detulissent edificasse filios ruben ⁊

gad ⁊ dimidie tribus manasse altare in
terra chanaan sup iordanis tumulos ꝯ
filios israel. ꝯuenerẽt oẽs in sylo vt ascẽ-
derent ⁊ dimicarẽt ꝯ eos. Et interĩ mi-
serunt ad illos in terrã galaad phinees
filiũ eleaçari sacerdotis. ⁊ decem princi
pes cuz eo singulos de singulis tribub
Qui venerũt ad filios ruben ⁊ gad ⁊ di-
midie trib manasse in terram galaad.
dixerũtq ad eos. Hec mãdat oĩs ppl'us
dñi. Que est ista trãsgressio? Cur reliq-
stis dñm deũ israel edificantes altare sa
crilegum. ⁊ a cultu illius recedẽtes? An
paꝝ vobis est ꝙ peccastis in beelphegor
⁊ vsq in pñtem diẽ macula huius scele
ris in vobis ꝑmanet: mltiq de ppl'o cor
ruerũt? Et vos hodie reliquistis dñm. ⁊
cras in vniuersum israel ira eius deseui
et? Q si putatis ĩmundã esse terrã pos-
sessionis vr̃e. trãsite ad terrã in q̃ tabna
culũ dñi ẽ ⁊ hĩtate int' nos: tm̃ vt a dño
⁊ a nr̃o ꝯsortio ñ recedat. edificato alta
ri ꝑter altare dñi dei nr̃i. Nõne achã fili
us çare ꝑterijt mãdatuz dñi. ⁊ super oẽz
ppl'm israel ira ei' incubuit? Et ille erat
vnus homo atq vtinam solus ꝑisset in
scelere suo. Rñderũtq filij ruben ⁊ gad
⁊ dimidie trib manasse ꝑncipib lega-
tionis isrl'. Fortissim' dñs deus ipse no
uit. ⁊ israel simul intelliget si ꝑuaricatõ
nis aĩo h̃ altare ꝯstruxim': nõ custodiat
nos sed puniat nos in pñti. Et si ea mẽ
te fecim' vt holocausta ⁊ sacrificiũ ⁊ pa
cificas victimas sup eo imponerem' ip
se querat ⁊ iudicet. ⁊ non ea magis cogi
tatiõe atq tractatu vt dicerem' cras di
cent filij vr̃i filijs nr̃is: Quid vob ⁊ do-
mino deo israel? Terminuz posuit dñs
int' nos ⁊ vos o filij ruben ⁊ filij gad ior-
danẽ fluuiũ: ⁊ idcirco ꝑtem nõ habetis
in domino. ⁊ per hanc occasiõem auer-
tent filij vr̃i filios nr̃os a tĩore dñi. Pu
tauimus itaq melius. ⁊ diximus: Ex-
truam' nobis altare. nõ in holocausta
neq ad victimas offerẽdas: sed in testi-
monium inter nos ⁊ vos. ⁊ sobolem no
strã. vr̃amq ꝓgeniẽ vt ꝓuiamus dño. ⁊
iuris nr̃i sit offerre ⁊ holocausta ⁊ victi-
mas ⁊ pacificas hostias. ⁊ neq̃q dicant
cras filij vr̃i filijs nr̃is. non est vobis ꝑs
in dño. Q si voluerĩt dicere: rñdebunt
eis: Ecce altare dñi qd fecerũt ꝑres nr̃i
non in holocausta. neq in sacrificiũ: sed
in testimoniũ nr̃m ac vr̃m. Absit a nob
h̃ scelus vt recedamus a dño ⁊ eius ve-
stigia relinq̃mus. extructo altari ad holo
causta ⁊ sacrificia ⁊ victimas offerẽdas:
preter altare dñi dei nr̃i qd extructum ẽ
ante tabnaculũ eius. Quib audit phi
nees sacerdos ⁊ ꝑncipes legationis isra
el qui erãt cum eo placati sunt. ⁊ verba
filioꝝ ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribus ma
nasse libentissime susceperunt. Dixitq
phinees filius eleaçari sacerdos ad eos
Nunc scimus ꝙ nobiscum sit dominus
qm̃ alieni estis a ꝑuaricatiõe hac. ⁊ libe-
rastis filios israel de manu dñi. Reuer-
susq ẽ cũ principib a filijs rubẽ ⁊ gad
de terra galaad finiũ chanaan ad filios
israel: ⁊ retulit eis. Placuitq sermo cũ
ctis audientib. Et laudauerunt deum
filij israel. ⁊ neq̃q vltra dixerũt vt ascẽ-
derent ꝯtra eos atq pugnarẽt. ⁊ delerẽt
terrã possessiõis eoꝝ. Vocauerũtq filij
ruben ⁊ filij gad altare qd extruxerãt: te
stimoniũ nr̃m. ꝙ dñs ipse sit deus.

XXIII

Euoluto autẽ multo
tempore postq̃ pacez dederat do
minus israeli. subiectis in gyro
nationib vniuersis. ⁊ iosue iam longe
uo ⁊ persenilis etat. postq̃ diuiserat ter
ram filijs israel ꝓm quod dominus im-
ꝑauerat: vocauit iosue omnem israeelz
maioresq natu ⁊ principes ac duces ac
magistros. dixitq ad eos: Ego senui ⁊
progressioris etatis suz: vosq cernitis
omnia que fecerit dominus deus vester
cunctis per circũitum nationibus quo
modo ꝓ vobis ipse pugnauerit. Et nũc
quia vobis sorte diuisit ommem terraz
ab orientali parte iordanis vsq ad ma-
re magnuz multeq adhuc sup sunt na-
tiones: dñs deus vr̃ disꝑdet eas ⁊ aufe-
ret a facie vr̃a. ⁊ possidebit terraz sic vob
pollicitus est: Tm̃ cõfortamini ⁊ estote
solliciti vt custodiat cũcta q̃ scripta sũt

in volumine legis moysi ⁊ non decline-
tis ab eis neq; ad dexteraz neq; ad sini-
rã ne postq̃ intraueritis ad gentes que
inter vos future sunt. iuretis in nomie
deoꝝ eaꝝ ⁊ ꝟuiatis eis ⁊ adoretis illos:
sed adhereatis dño deo vr̃o qd̃ fecistis
vsq; in diez hãc. Et tũc auferet dñs deꝰ
in ꝯspectu vr̃o gentes magnas ⁊ robu-
stissimas ⁊ nullus vobis resistere poterit
Unus e vobis ꝑseq̃tur hostiũ mille vi-
ros: qꝛ dñs deus vester ꝓ vobis ipse pu
gnabit sicut pollicitꝰ est. h̃ tm̃ diligẽtissi
me p̃cauete vt diligatis dñm deũ vr̃m.
Q si voluerit gẽtiũ haꝝ que inter vos
habitãt erroribꝫ adherere. ⁊ cũ eis misce
re cõnubia atz amicitias copulare: iam
tunc scitote ꝙ dñs deus vester nõ eas de
leat ante faciẽ vr̃am: sed erũt vob̃ in fo-
ueã ac laqueũ ⁊ offendiculũ ex latere ve
stro. ⁊ sudes in oculis vr̃is. donec vos
auferat atz disperdat de terra hac optĩa
quã tradidit vobis. En ego hodie ingre
diar viam vniuꝰse terre. ⁊ toto aĩo cog̃-
scetis ꝙ de oĩbꝫ ꝟbis que se dñs p̃stituꝝ
vobis eẽ pollicitꝰ est: vnũ non p̃terierit
incassum. Sic̃ ergo impleuit ope qd̃ ꝓ
misit. ⁊ ꝓspa cũcta venerũt: sic adducet
sup vos quicq̃d maloꝝ cõminatꝰ est. do
nec vos auferat atz disp̃dat de terra hac
optĩa quã tradidit vob̃: eo ꝙ p̃terieritis
pactũ dñi dei vr̃i qd̃ pepigit vobiscum ⁊
seruieritis dijs alienis ⁊ adoraueritis
eos. Cito atq; velociter ꝯsurget in vos
furor dñi. ⁊ auferemini ab hac t̃ra opti-
ma quam tradidit vobis. XXIIII

c Congregauitq; iosue oẽs tribꝫ
israel in sychẽ. ⁊ vocauit maio-
res natu ac principes ⁊ iudices
⁊ mgr̃os. steterũtq; in ꝯspectu dñi. ⁊ ad
pol̃m sic locutus est. Hec dicit dñs deꝰ
israel. Trãs fluuiũ habitauerunt p̃res
vr̃i ab initio: thare pr̃ abraam ⁊ nachor
ꝟuierũtq; dijs alienis. Tuli g̃ p̃rem ve-
strũ abraaz de mesopotamie finibꝫ. ⁊ ad-
duxi eũ in terrã chanaan. multiplicaui
q; semẽ eius. ⁊ dedi ei ysaac. illiq; rursuz
dedi iacob ⁊ esau. E quibꝫ esau dedi mõ
tem seyr ad possidẽduz. iacob vero ⁊ filij
eius descenderũt in egyptum. Misiq;
moysen ⁊ aarõ. ⁊ ꝑcussi egyptũ multis
signis atz portẽtꝫ: eduxiq; vos ⁊ p̃res ve
stros de egypto. ⁊ venistis ad mare: per-
secutiq; sunt egyptij p̃res vr̃os cũ cur-
ribꝫ ⁊ equitatu vsq; ad mare rubrum.
Clamauerũt aũt ad dominũ filij israel:
qui posuit tenebras inter vos ⁊ egypti-
os. ⁊ adduxit sup eos mare ⁊ opuit eos
Viderũt oculi vestri cũcta que ĩ egypto
fecerim. ⁊ habitastis in solitudine mul
to tp̃e. ⁊ introduxi vos in terrã ãmorrei
qui habitabat trans iordanẽ. Cũq; pu
gnarẽt contra vos. tradidi eos in manꝰ
vr̃as. ⁊ possedistis terrã eoꝝ atz interfe-
cistis eos. Surrexit autẽ balach filius
sephor rex moab. ⁊ pugnauit cõtra isra-
elem. Misitq; ⁊ vocauit balaã filiũ beor
vt malediceret vobis ⁊ ego nolui audi-
re eum: sed econtrario per illũ benedixi
vobis ⁊ liberaui vos de manu eiꝰ. Trãsi
stisq; iordanẽ ⁊ venistis ad hiericho: pu-
gnauerũtq; ꝯtra vos viri ciuitatis eiꝰ:
ammorreus ⁊ phereçeus ⁊ chananeus
⁊ ethꝰ ⁊ gergeseus ⁊ eueꝰ ⁊ iebuseus. et
tradidi illos in manus vr̃as. Misiq; an
te vos scabrones. ⁊ eieci eos de locis su
is duos reges ãmorreoꝝ. nõ in gladio ⁊
in arcu tuo: dediq; vobis tetrã in q̃ non
laborastis. ⁊ vrbes q̃s non edificastis vt
habitaretis in eis vineas ⁊ oliueta que
non plãtastis. Nũc g̃ timete dñm ⁊ ser-
uite ei perfecto corde atz verissimo. ⁊ au
ferte deos quibꝫ ꝟuierũt p̃res vr̃i in me
sopotamia ⁊ in egypto ac ꝟuite domino
Sinautẽ malũ vobis videt̃ vt dño ser
uiatis. optio vob̃ dat̃. Eligite hodie qd̃
placet cui ꝟuire potissimũ debeatis: vtꝝ
dijs quibꝫ ꝟuiert̃ p̃res vr̃i in mesopota
mia. an dijs ãmorreoꝝ in q̃ꝝ terra habi
tatis. Ego aũt ⁊ domꝰ mea ꝟuiemꝰ dño
Rñditq; ꝑpl̃s ⁊ ait: Absit a nob̃ vt relin
quamnꝰ dñm ⁊ ꝟuiamus dijs alienis.
Dñs deus nr̃ ipse eduxit nos ⁊ p̃res no
stros de terra egypti ⁊ de domo ꝟuitutꝫ:
fecitq; vidẽtibꝫ nob̃ sig̃ ingẽtia. ⁊ custo-
diuit nos in oĩ via ꝑ quã ambulauimꝰ
⁊ in cũctis ꝑpl̃is ꝑ q̃s trãsiuimꝰ. ⁊ eiecit

vniuſas gẽtes ãmoꝛreuꝫ hĩtatoꝛẽ terre quã nos ĩtrauim⁹. Seruiem⁹ igiꝫ dño qꝛ ipſe eſt ꝺeus nr̃. Dixitq; ioſue ad po/ pulũ. Nõ poteritis ſuire dño: ꝺe⁹ enim ſctũs ⁊ foꝛtis emulatoꝛ eſt: nec ignoſcet ſceleribꝫ vr̃is atq; ꝑccatis. Si dimiſe/ ritis dñm ⁊ ſeruieritis dijs alienis. ꝓuer tet ſe ⁊ affliget vos atq; ſubũtet: poſtq; vobis ꝑſtiterit bona. Dixitq; ꝑp̃l⁹ ad io/ ſue. Nequaq; ita vt loq̃ris erit: ſed dño ſeruiemus. Et ioſue ad ꝑp̃lm: teſtes in/ quit vos eſtis: qꝛ ipi elegeritis vob dñz vt ſeruiatis ei. Reſponderuntq;: Teſtes. Nũc ergo ait auferte ꝺeos alienos ꝺe me dio vr̃i. ⁊ inclinate coꝛda vr̃a ad dñz ꝺe/ um iſrl̃. Dixitq; ꝑp̃l⁹ ad ioſue: Dño ꝺeo nr̃o ſeruemus. ⁊ obediẽtes erim⁹ ꝓce ceptis eius. Pepcuſſit g̃ ioſue in die il/ lo fedus. ⁊ ꝓpoſuit ꝑp̃l⁹ ꝑcepta atq; iu/ dicia in ſychẽ. Scripſit q̃z omnia ⅋ba hꝛc in volumine legis dñi. ⁊ tulit lapidẽ ꝑgrandẽ. poſuitq; eũ ſubter quercum que erat ĩ ſanctuario dñi. ⁊ dixit ad om nem populũ. Ẽn lapis iſte erit vobis in teſtimoniũ qꝛ audieritis oĩa ⅋ba dñi q̃ locutus eſt vobis: ne foꝛte poſtea nega/ re velitis ⁊ mentiri dño ꝺeo vr̃o. Di/ miſitq; ꝓpulũ ſingulos in poſſeſſionez ſuam. Et poſt hꝛc moꝛtuus eſt ioſue fili us nun ſeruus dñi centum ꝺecẽ annoꝛ ſepelieruntq; eum in finib⁹ poſſeſſionis ſue in tãna thſare: que ſita eſt in monte effraim. a ſeptentrionali parte montis gaas. Seruiuitq; iſrael dño cũctis die bus ioſue ⁊ ſenioꝛ qui lõgo vixerãt tpe poſt ioſue. ⁊ qui nouerant omnia opera ꝺomini que fecerat ĩ iſrael. Ossa quoq; ioſeph q̃ tulerãt filij iſrael ꝺe egypto ſe/ pelierunt in ſychẽ ĩ parte agri quez eme rat iacob a filijs emmoꝛ patris ſychem centũ nouellis ouib⁹ ⁊ fuit in poſſeſſio/ nem filioꝛum ioſeph. Eleaçar quoq; fi/ lius aaron moꝛtuus eſt. ⁊ ſepelierũt eũ in gabaath phinees. filij eius: que ꝺata eſt ei in monte effraim.

Explicit liꝺ ioſue Incipit lib̃ ſophtiz quẽ nos Judicũ appellam⁹. Caplm. I

Post moꝛtẽ ioſue conſuluerũt filij iſrl̃ dñm ꝺicentes. Quis a/ ſcendet ante nos cõtra chananeũ ⁊ erit ꝺux bel li? Dixitq; dñs: Judas aſcendet. Ecce tradidi terrã in manu ei⁹: Et ait iudas ſymeoni fratri ſuo. Aſcẽde mecũ in ſoꝛ tem meã. ⁊ pugna ꝓtra chananeũ: vt ⁊ ego pergã tecũ in ſoꝛtẽ tuã. Et abijt cuꝫ eo ſymeõ. Aſcẽditq; iudas ⁊ tradidit do/ min⁹ chananeuꝫ ac phꝛereçeũ in manus eoꝝ. ⁊ ꝑcuſſerũt in ꝺeçech ꝺecẽ milia vi/ roꝝ. Inuenerũtq; adonibeçech ĩ ꝺeçech. ⁊ pugnauerũt ꝯ eũ ac ꝑcuſſerũt chananeuꝫ ⁊ phꝛereçeũ. Fugit aũt adonibeçech. que ꝑſecuti cõꝑhẽꝺerũt ceſis ſummitatiꝫ/ bus manuũ ei⁹ ac ꝑꝺum. Dixitq; ado/ nibeçech. Septuaginta reges ãputatiꝫ manuuꝫ ac ꝑꝺuꝫ ſummitatib⁹ colligeꝫ/ bãt ſub mẽſa mea cibꝝ reliquias: ſicut feci. ita reꝺꝺidit mihi ꝺe⁹. Adduxerũtq; eum in hierlm ⁊ ibi moꝛtuus eſt. Op/ pugnãtes aũt filij iuda hierlm. ceperũt eaꝫ ⁊ ꝑcuſſerũt in oꝛe gladij tradentes cun ctã incẽꝺio ciuitatem. Et poſtea ꝺeſcen/ ꝺentes pugnerũt ꝓtra chananeum qui hĩtabat in mõtanis ⁊ ad meriꝺiẽ in cã/ peſtrib⁹. Pergenſq; iudas ꝯ chananeũ qui habitabat in hebrõ cui⁹ nomen fuit antiquit⁹ cariatharbe. ꝑcuſſit ſeſai ⁊ hai man ⁊ tholmai: atq; inde ꝓfect⁹ abijt ad habitatoꝛes ꝺabir: cui⁹ nomẽ vet⁹ erat cariathſepher. i. ciuitas litteraꝝ. Dixit q; caleph. Qui ꝑcuſſerit cariathſepher ⁊ vaſtauerit eam ꝺabo ei aꝛam filiã meã vxoꝛẽ. Cunq; cepiſſet eã othoniel filius ceneç frater caleph minoꝛ: ꝺedit ei aꝛaꝫ filiã ſuã ꝓiugẽ. Quã pgentez in itinere monuit vir ſuus vt peteret a pr̃e ſuo a/ gꝛũ. Que cũ ſuſpiraſſet ſedẽs in aſino ꝺixit ei caleph. Quid habes? At illa rñ/ ꝺit. Da mihi bñdictiõem: qꝛ terrã areꝫ tez ꝺediſti mihi: da ⁊ irriguã aquis. De ꝺit ergo caleph irriguum ſuperius ⁊ ir riguum inferius. Filij autez cineꝝ cog/ ti moyſi aſcenderũt ꝺe ciuitate palmaꝝ

cum filijs iuda in ꝛctum ſoꝛtis eiꝰ qꝫ̄ eſt ad meridiē arath: ⁊ habitauerūt cuꝫ eo. Abijt autē iudas cū ſymeone fratre ſuo. ⁊ pcuſſerūt ſimul chananeū qui hī tabat in ſephat. ⁊ interfecerūt euꝫ. Vocatū ꝫ eſt nomē vrbis hoꝛma id ē anathꝛma Cepitꝫ iudas gaçaꝫ cum finib ſuis. ⁊ aſchalonē atꝫ accharon cū termīs ſuis. Fuitꝫ dñs cū iuda. ⁊ mōtana poſſedit. Nec potuit ꝛelere hītatoꝛes vallis: quia falcatis curribꝫ abundabāt. Dederunt ꝫ caleph hebꝛō ſicē dixerat moyſes: qui ꝛeleuit ex ea tres filios enach. Jebuſeū autē hītatoꝛē hierl'm nō ꝛeleuerūt filij beniamin: hītauitꝫ iebuſeus cuꝫ filijs beniamin in hierl'm vſꝫ in pñtem diez Domꝰ ꝫ ioſeph aſcēdit ī bethel: fuitꝫ dñs cuꝫ eis. Nā cuꝫ obſideꝛēt vrbē q̄ pri us luça vocabaꝰ. viderunt hoīem egre dientez de ciuitate. dixeruntꝫ ad eum. Oſtende nob introitū ciuitatis ⁊ faciem⁹ tecum maīm. Qui cuꝫ oñdiſſet eis. per cuſſerūt vrbē in oꝛe gladij. hoīem autez illū ⁊ oēm cogtionē eiꝰ dimiſerūt. Qui dimiſſus abijt in terrā ethim ⁊ edifica uit ibi ciuitatē vocauitꝫ eā luçam q̄ ita appellaꝰ vſꝫ in pñtem diez. Manaſſes ꝫ nō ꝛeleuit bethſan ⁊ canath cum vi culis ſuis. ⁊ hītatoꝛes doꝛ ⁊ ieblaā ⁊ ma geddo cum viculis ſuis: cepitꝫ chana neus hītare cū eis. Poſtꝫ autē ꝓfoꝛta tus eſt iſrael fecit eos tributarioſ ⁊ ꝛele re noluit. Effraim etiam nō interfecit chananeum qui hītabat in gaçer. ſz hī tauit cum eo. Zabulō nō ꝛeleuit hītato ꝛes bethꝛō ⁊ naalō ſed hītauit chanane⁹ in medio eiꝰ factuſꝫ eſt ei tributarius. Aſer ꝫ nō ꝛeleuit hītatoꝛes accho ⁊ ſido nis alab ⁊ achacib ⁊ āma ⁊ aphec ⁊ ro ob: habitauitꝫ in medio chananei ha bitatoꝛis illi⁹ terre nec interfecit euꝫ. Ne ptalī ꝫ nō ꝛeleuit hītatoꝛes bethſemes ⁊ bethanath. ⁊ hītauit inꝰ chananeū hī tatoꝛē terre: fuerūtꝫ eibethſemite ⁊ be thanite tributarij. Artauitꝫ āmoꝛeꝰ filios dan in monte: nec dedit eis locuꝫ vt ad planioꝛa deſcenderēt: habitauitꝫ in mōte hares qō interptaꝰ teſtatio in haylō ⁊ ſalabim. Et aggrauata eſt ma nus domus ioſeph: factuſꝫ ē ei tributa rius. Fuit aūt termin⁹ āmoꝛrei ab aſcē ſu ſcoꝛpiōis petra ⁊ ſupioꝛa loca.

II

Aſcenditꝫ angelus dñi de gal galis ad locuꝫ flētiū ⁊ ait. Edu xi vos de egypto. ⁊ introduxi in terrā p q̄ iuraui pribꝫ vris. ⁊ pollicitus ſum vt nō facerē irritū pactū meum vo biſcū in ſempiternum. ita dūtaxat vt nō feriretis fedus cū hītatoꝛibꝫ terre huiꝰ ⁊ aras eoꝝ ſubūteretis. ⁊ noluiſtis audi re vocē meam. Cur ꝛ feciſtis? Quāob rem nolui ꝛelere eos a facie vēa: vt ha beatis hoſtes. ⁊ dij eoꝝ ſint vobis in rui nam. Cūctꝫ loq̄reꝰ angelus dñi hec ver ba ad oēs filios iſrl'. eleuauerūt vocē ſu am ⁊ fleuerūt. Et vocatū eſt nomē loci illi⁹ locus flentiū ſiue lacheymaꝝ. īmo lauerūtꝫ ibi hoſtias dño. Dimiſit q̄ io ſue ppl'm. ⁊ abierūt filij iſrael vnuſq̄ſqꝫ in poſſeſſionē ſuā vt obtineꝛēt eā. Fue runtꝫ dño cūctis diebꝫ eius ⁊ ſenioꝛuꝫ qui lōgo poſt eū vixerūt tpe. ⁊ nouerant oīa opa dñi que fecerat cum iſrl'. Moꝛ tuus eſt autē ioſue filius nun famulus dñi centū ⁊ decez annoꝝ. ⁊ ſepelierūt eū in finib poſſeſſionis ſue in thānathſa re' in mōte effraim a ſeptētrionali pla ga mōtis gaas. Oiſq̄ illa generatio cō gregata eſt ad pꝛes ſuos. ⁊ ſurrexerunt alij qui nō nouerūt dñm. ⁊ opa que fe cerat cū iſrl'. Fecerūtꝫ filij iſrael maluꝫ in ꝛſpectu dñi ⁊ ſeruierūt baalim. ac dimi ſerūt dñm deum patrū ſuoꝝ qui eduxe rat eos de terra egypti. ⁊ ſecuti ſunt de os alienoſ. deos q̄ꝫ pl'oꝝ qui habitabāt in circūitu eoꝝ. ⁊ adoꝛauerunt eos. ⁊ ad iracūdiā ꝛcitauerūt dñm. dimittentes eum. ⁊ ſeruientes baal ⁊ aſtaroth. Ira tuſꝫ dñs ꝓtra iſrael tradidit eos in ma nus diripientiū. qui ceperūt eos ⁊ ven diderūt hoſtib qui habitabāt p gyrum nec potuerūt reſiſtere aduerſarijs ſuis: ſed quocunq̄ pgere voluiſſent: manus dñi ſup eos erat. ſicut locut⁹ eſt ⁊ iura uit eis. ⁊ vehemēter afflicti ſunt. Suſci tauitꝫ dñs iudices qui liberarent eos

de vastantium manibꝫ: sed nec eos au-
dire voluerunt. fornicātes cuꝫ dijs alie
nis ⁊ adorantes eos. Cito deseruerunt
viā ꝑ quā ingressi fuerāt pr̄es eoꝝ ⁊ au-
diētes mādata dn̄i omīa fecere ꝯtraria.
Cunqꝫ dn̄s iudices suscitaret. in diebꝫ
eoꝝ flectebat̄ misericordia ⁊ audiebat af-
flictoꝝ gemitus. ⁊ liberabat eos de cede
vastantiū. Postq̄ aūt mortuꝰ esset iu-
dex reūtebant̄. ⁊ multo faciebāt maio-
ra q̄ fecerāt pr̄es eoꝝ seq̄ntes deos alie
nos seruientes eis. ⁊ adorantes illos. Nō
dimiserūt adinuētiones suas. ⁊ viaꝫ du
rissimā ꝑ quam ambulare ꝯsueuerant.
Iratusqꝫ ē furor domini in israel. ⁊ ait:
Quia irritū fecit gēs ista pactuꝫ meuꝫ
qd̄ pepigerā cum pr̄ibꝫ eoꝝ ⁊ vocē meaꝫ
audire ꝯtempsit. ⁊ ego nō delebo gētes
quas dimisit iosue. ⁊ mortuus est: vt in
ipsis experiar isrl̄ vtrū custodiāt viam
dn̄i. ⁊ ambulēt in ea: sicut custodierūt
pr̄es eoꝝ. an nō. Dimisit g̊ dn̄s oēs na-
tiones has. et cito subuertere noluit:
nec tradidit in manus iosue. III

HE sunt gentes quas dn̄s dereli
quit vt erudiret in eis israelez
⁊ oēs qui nō nouerāt bella cha-
naneoꝝ. ⁊ postea discerent filij eoꝝ certa
re cū hostibꝫ. ⁊ habere ꝯsuetudinē preliā
di. quinqꝫ satrapas philistinoꝝ. oēmqꝫ
chananeum ⁊ sidoniū. atqꝫ eueū qui hī
tabat in mōte libano de mōte baal her-
mon vsqꝫ ad introitū emath. Dimisit
qꝫ eos vt in ipsis expiretur israelē vtrū
audirēt mādata dn̄i q̄ p̄cepat pr̄ibꝫ eoꝝ
ꝑ manū moysi. an nō. Itaqꝫ filij isrl̄ hī-
tauerunt in medio chananei et ethei et
ammorrei ⁊ phereçei ⁊ euei ⁊ iebusei. et
duxerunt vxores filias eoꝝ: ipsiqꝫ filias
suas filijs eoꝝ tradidert̄: ⁊ seruierūt dijs
eoꝝ. Fecerūtqꝫ malum in ꝯspectu dn̄i.
⁊ obliti sunt dei sui seruientes baalim ⁊
astaroth. Iratusqꝫ ꝯtra israel dn̄s. tra-
didit eos in manus chusanrasathaim
regis mesopotamie seruierūtqꝫ ei octo an
nis. Et clamauerūt ad dn̄m qui suscita
uit eis saluatorē. ⁊ liberauit eos othoni-
el videlicet filiū ceneç frēm caleph mi-
norez: fuitqꝫ in eo spiritus domini: ⁊ iu-
dicauit israel. Egressusqꝫ est ad pugnaꝫ
⁊ tradidit dn̄s in manus eius chusan-
rasathim regem syrie. ⁊ oppressit eum.
Quieuitqꝫ terra q̄dragīta annis. ⁊ mor
tuus est othoniel filius ceneç. Addidert̄
autez filij israel facere maluꝫ in ꝯspectu
dn̄i: qui cōfortauit aduersum eos eglō
regez moab: quia fecerūt malū in ꝯspe-
ctu eius. Et copulauit ei filios āmon ⁊
amalech: abijtqꝫ ⁊ ꝑcussit isrl̄: atqꝫ posse
dit vrbē palmaꝝ. Seruierūtqꝫ filij isrl̄
eglon regi moab decē ⁊ octo annis ⁊ po-
stea clamauerūt ad dn̄m. Qui suscita-
uit eis saluatorem vocabulo aioth fili-
um gera filij gemini. qui vtraqꝫ manu
pro dextera vtebat̄. Miserūtqꝫ filij isrl̄
per illū munera eglon regi moab. Qui
fecit sibi gladium ancipitem hn̄tem in
medio capulū lōgitudinis palme ma-
nus. ⁊ accinctus est eo subter sagū in de
xtro femore. Obtulitqꝫ munera eglō re
gi moab. Erat aūt eglon crassus nimis
Cunqꝫ obtulisset ei munera ꝓsecutus
est socios qui cum eo venerant. ⁊ reuer-
sus de galgalis vbi erant idola. dixit ad
regem. Verbū secretū habeo ad te o rex
Et ille imperauit silentiū. Egressisqꝫ oī
bus qui circa eū erāt. īgressus est aioth
ad eum. Sedebat aūt in estiuo cenacu
lo solus. Dixitqꝫ. Verbuꝫ dei habeo ad
te. Qui statim surrexit de throno. Extē
ditqꝫ aioth sinistrā manum. ⁊ tulit sicā
de dextero femore suo. infixitqꝫ eam in
ventrē eius tam valide vt capulus seq̄-
ret̄ ferrū in vulnere: ac pinguissimo adi
pe stringeret̄. Nec eduxit gladiū. sed ita
vt ꝑcusserat reliquit in corpe: statimqꝫ
per secreta nature alui stercora ꝓrupert̄.
Aioth aūt clausis diligentissime ostijs
cenaculi ⁊ obfirmatis sera per posticum
egressus est. Seruiqꝫ regis ingressi. vi
derūt clausas fores cenaculi: atqꝫ dixert̄
Forsitan purgat aluū in estiuo cenaclo
Expectātesqꝫ diu donec erubescerent. et
videntes q̄ nullus aperiret. tulerūt cla
uem. ⁊ aperiētes inuenerūt dominū su
um in terra iacentem mortuuꝫ. Aioth

autem dum illi turbarẽtur.effugit ⁊ p/
transijt locũ idoloꝛ vnde reuerſus fue
rat.Clenitq; in ſeyrath.⁊ ſtatim inſonu
it buccina in mõte effraim.deſcenderũt
q; cum eo filij iſrael ipſo in frõte gradi/
ente.Qui dixit ad eos: Sequmini me.
Tradidit enĩ dñs inimicos nr̃os moa/
bitas in manus nr̃as.Deſcenderuntq;
poſt eũ ⁊ occupauerũt vada iordanis q̃
trãſmittunt in moab ⁊ non dimiſerũt
trãſire quẽq;:ſed pcuſſerunt moabitas
in tpe illo circiter decẽ milia oẽs robu/
ſtos ⁊ fortes viros.Nullus eoꝛ euade/
re potuit. Hũiliatuſq; eſt moab in die
illo ſub mãu iſrael.⁊ quieuit terra octo
ginta annis a plijs.Poſt hunc fuit ſan
gar filius anath q̃ pcuſſit ỏ philiſtijz ſexcẽ
tos viros vomere.Et ipe q̃z defedit iſrl̃

Fideruntq; filij iſrl̃ IIII
facere malũ in ꝓſpectu dñi poſt
moꝛtẽ aioth.⁊ tradidit illos do
min⁹ in manus iabin regis chanaan q̃
regnauit in aſoꝛ.habuitq; ducẽ exercit⁹
ſui noie ſyſaram. Ipſe autẽ habitabat i
aroſeth gentium .Clamaueruntq; filij
iſrl̃ ad dñm.Nongẽtos enĩ habebat fal/
catos curr⁹.⁊ p viginti annos vexemen
ter oppreſſerat eos.Erat autẽ deboꝛa p/
phetes vxoꝛ lapidoth.q̃ iudicabat pplm
in illo tpe.⁊ ſedebat ſub palma q̃ nomi
ne illius vocabat̃:inter rama ⁊ bethel in
monte effraim.aſcendebãtq; ad eaz filij
iſrl̃ in omne iudiciuz.Que miſit ⁊ voca
uit barach filiuz abinoem de cedes ne/
ptalim.dixitq; ad eũ. Precepit tibi do/
min⁹ deus iſrl̃.Clade deſcẽde:⁊ duc exer
citum in mõtem thaboꝛ:tolleſq; tecum
decem milia pugnatoꝛ de filijs neptaliz
⁊ de filijs zabulõ. Ego autẽ adducaz ad
te in loco toꝛrẽtis ciſon ſyſarã principẽ
exercitus iabin ⁊ currus ei⁹ atq; oẽm mlt̃
titudinẽ:⁊ tradaz eos in manu tua.Di
xitq; ad eam barach:Si vxenis mecũ va
dam:ſi nolueris venire mecum non p/
gam.Que dixit ad eũ. Ivo quidem te/
cum ſed in hac vice victoria nõ reputa
bitur tibi:quia in manu mulieris trade
tur ſyſara.Surrexit itaq; deboꝛa ⁊ pre/
xit cum barach in cedeſ.Qui accerſitis
zabulon ⁊ neptalim aſcendit cum decez
milibꝰ pugnatoꝛ hñs deboꝛã in comita
tu ſuo.Heber aũt cineus receſſerat quõ/
dam a ceteris cineis fratribꝰ filijs ſuis
obab cognati moyſi.⁊ tetenderat taber/
nacula vſq; ad vallẽ que vocat̃ ſennim.
⁊ erat iurta cedes.Nunciatumq; eſt ſy/
ſare q̃ aſcendiſſet barach filius abinoez
in montem thaboꝛ. Et congregauit nõ
gentos falcatos currus.⁊ omnem exer
citum de aroſeth gentium ad toꝛrentẽ
ciſon.Dixitq; deboꝛa ad barach: Sur/
ge.Hec eſt enĩ dies in qua tradidit dñs
ſyſaram in manꝰ tuas. Ecce ipſe ductoꝛ
eſt tuus.Deſcẽdit itaq; barach de mon
te thaboꝛ ⁊ decem milia pugnatoꝛ cum
eo.Perterruitq; dñs ſyſarã ⁊ oẽs cur/
rus eius.vniuerſamq; multitudinem
in oꝛe gladij ad ꝓſpectũ barach intãtuz
vt ſyſara de curru deſiliens pedibꝰ fuge
ret.⁊ barach ꝑſequeret fugiẽtes currus ⁊
exercitum vſq; ad aroſeth gentiũ.⁊ oĩs
hoſtiũ multitudo vſq; ad internitiõem
caderet.Syſara autem fugiens perue/
nit ad tentoꝛiuz iahel vxoꝛis aber cinei.
Erat autẽ pax inter iabin regẽ aſoꝛ.⁊ do
muz aber cinei.Egreſſa igit̃ iahel in oc/
curſuz ſyſare.dixit ad eũ: Intra ad me
dñe mi:ne timeas.Qui ingreſſus tab/
naculũ eius ⁊ optus ab ea pallio dixit
ad eam:Da mihi obſecro paululũ aq̃.
q; ſitio valde.Que aperuit vterem la/
ctis.⁊ dedit ei bibere.⁊ operuit illũ.Dixit
q; ſyſara ad eam:Sta ante oſtiũ taber/
naculi:⁊ cũ venerit aliquis interrogãs te
⁊ dicens:nunquid hic eſt aliquis:rñde
bis:Nullus ẽ. Tulit itaq; iahel vxoꝛa/
ber clauũ tabernaculi aſſumẽs pariter ⁊
malleũ.⁊ ingreſſa abſcõdite ⁊ cum filen
tio.poſuit ſupra tps capitis eius clauũ
percuſſumq; malleo defixit in cerebꝝum
vſq; ad terram:qui ſopoꝛem moꝛtis ſo/
cians defecit:⁊ moꝛtuus eſt. Et ecce ba/
rach ſequẽs ſyſarã veniebat.egreſſaq; ia
hel in occurſuz eius dixit ei:Veni.⁊ oſtẽ/
dam tibi virum quẽ queris.Qui cũ in
traſſet ad eam.vidit ſyſarã iacentẽ moꝛ/

tuuz. ⁊ clauū infixū in tempe eius. Hu
miliauit ergo deus in die illo iabin regē
chanaan corā filijs israel: qui crescebāt
quotidie. ⁊ forti manu opprimebant ia
bin regē chanaā donec delerent eū. V

Cecineruntq; delbora ⁊ barach fi
lius abinoem in illo die dicen/
tes. Qui sponte obtulistis de isra
el aīas vr̄as ad periculuz: bn̄dicite dn̄o.
Audite reges auribꝫ ꝑcipite principes:
Ego sum ego sum q̄ dn̄o canā: psallam
dn̄o deo israel. Dn̄e cum exires de seyr.
⁊ transires ꝑ regiones edom. terra mo/
ta est: celiq; ac nubes distillauerūt aq̄s.
Mōtes fluxerūt a facie dn̄i. ⁊ sinai a facie
dn̄i dī isrl'. In diebꝫ sangar filij anath
in diebꝫ iahel quieuerunt semite ⁊ qui
ingrediebant ꝑ eas ambulauerūt ꝑ cal
les deuios. Cessauerūt fortes in israel
⁊ quieuerūt donec surgeret delbora: sur/
geret mater in israel. Noua bella elegit
dn̄s: ⁊ portas hostiū ipse subuertit. Cly
peus ⁊ hasta si apparuerūt in quadragī/
ta milibꝫ israel. Cor meū diligit princi
pes israel: Qui ꝓpria voluntate obtuli/
stis vos discrimini bn̄dicite dn̄o: qui a/
scenditis sup̄ nitentes asinos. ⁊ sedetis
sup̄ in iudicio ⁊ ābulatis ī via loquimi
ni. Ubi collisi sunt curr⁹ ⁊ hostiū suffo/
catus est exercitus. ibi narrent̄ iusticie
dn̄i. ⁊ clemētia in fortes israel. Tunc de
scendit populus dn̄i ad portas: ⁊ obtinu
it principatum. Surge surge delbora:
surge surge ⁊ loquere canticum. Sur/
ge barach ⁊ apprehende captiuos tuos
fili abinoem. Saluate sunt reliquie po
puli. Dn̄s ī fortibꝫ dimicauit. Et effra/
im deleuit eos in amalech ⁊ post euz ex
beniamin in ꝑpl'os tuos o amalech. De
machir prīcipes descenderūt. ⁊ de çabu
lon qui exercitū ducerent ad bellanduz
Duces ysachar fuere cum delbora. ⁊ ba/
rach vestigia sunt secuti: qui quasi in p̄/
ceps ac baratrū se discrimini dedit. Di/
uiso contra se ruben. magnanimoꝝ re/
perta est contentio. Quare habitas in/
ter duos t̄mīos: vt audias sibilos gre/
gum: Diuiso contra se ruben: magna/
nimoꝝ repta est cōtentio. Galaad trās
iordanem quiescebat. ⁊ dan vacabat na
uibus. Aser habitabat in litore maris.
⁊ in portubus morabatur. zabulon vero
⁊ neptalim obtulerunt aīas suas mor/
ti in regione morome. Venerūt reges
⁊ pugnauerunt: pugnauerūt reges cha
naan in thane iuxta aquas mageddo: ⁊
tamen nihil tulere predantes. De celo
dimicatum est contra eos: stelle manē/
tes in ordine ⁊ cursu suo aduersus sysa
ram pugnauerunt. Torrens cyson tra/
xit cadauera eorum. torrens cadumim
torrens cyson. Cōculca anima mea ro/
bustos. Ungule equorum ceciderunt:
fugientibus impetu. ⁊ preceps ruenti/
bus fortissimis hostiuz. Maledicite ter
re meroç. dixit angelus domini: maledi
cite habitatoribꝫ eius. quia non venerūt
ad auxilium domini. in adiutorium for
tissimoꝝ eius. Benedicta inter mulie/
res iahel vxor aber cinei: ⁊ bn̄dicatur in
tabernaculo suo: Aquam petenti lac de/
dit. ⁊ in ꝓhiala principum obtulit buty
rum. Sinistram manum misit ad cla/
uum. ⁊ dextram ad fabrorum malleos:
percussitq; sysaraz querēs ī capite vul/
neri locū. ⁊ tempus valide ꝑforās. In/
ter pedes eius ruit: defecit ⁊ mortuus ē
Voluebat̄ ante pedes eius: ⁊ iacebat ex
animis ⁊ mirabilis. Per fenestrā respi
ciēs vlulabat mater ei⁹. ⁊ de cenaculo lo
quebat̄. Cur morat̄ regredi currus ei⁹:
quare tardauerūt pedes q̄drigaꝝ illius:
Una sapiētior ceteris vxoribꝫ ei⁹ hec so
crui v̄ba rn̄dit: Forsitā nūc diuidit spo/
lia. ⁊ pulcerrima feminaꝝ eligit̄ ei. Ve/
stes diuersoꝝ coloꝝ sysare traduntur in
predam. ⁊ supellex varia ad ornanda col
la congeritur. Sic pereant omnes ini/
mici tui dn̄e: qui aūt diligunt te: sicut
sol ī ortu suo splēdet. ita rutilēt. Quie/
uitq; terra ꝑ quadraginta annos. VI

Fecerunt autem filij israel ma/
lum in ꝯspectu domini: qui tra/
didit illos in manu madian se/
ptez annis ⁊ oppressi sunt valde ab eis.
Feceruntq; sibi antra ⁊ spelūcas in mō/

tibus. ⁊ munitissima ad repugnādum
loca. Cunq; seuissz israel. ascēdebat ma-
dian ⁊ amalech ceteriq; orientaliuz na-
tionū ⁊ apud eos figentes tētoria. sicut
erant in herbis cūcta vastabant vsq; ad
introitum gaçe. nihilq; omnino ad vi-
tam ꝑtinens relinq̄bant in israel: non
oues. nō boues. non asinos. Ipsi enī ⁊
vniuersi greges eoꝝ veniebāt cū taber-
naculis suis. ⁊ instar locustaꝝ vniuersa
complebant. innūera multitudo hoīm
⁊ cameloꝝ quicquid tetigerāt deuastan
tes. Humiliatusq; est israel valde in cō
spectu madian. Et clamauit ad dn̄m po
stulās auxiliū contra madianitas. Qui
misit ad eos virū prophetaz. ⁊ locutus
est. Hec dicit dn̄s deus israel: Ego vos
feci cōscendere de egypto. ⁊ eduxi vos de
domo seruitutis. ⁊ liberaui de māu egy-
ptioꝝ. ⁊ omniū inimicoꝝ qui affligebāt
vos. Eieciq; eos ad introitū vr̄m. ⁊ tra
didi vobis terraz eoꝝ. ⁊ dixi: Ego domi
nus deus vester. Ne timeatis deos am
morreoꝝ in quoꝝ terra habitatꝫ. Et no-
luistis audire vocē meā. Venit aūt an
gelus domini ⁊ sedit sub quercu q̄ erat
in effra. ⁊ pertinebat ad ioas pr̄em fami
lie eçri. Cunq; gedeon filius eius excu
teret atq; purgaret frumēta in torcula
ri vt fugeret madian: apparuit ei ange
lus dn̄i. ⁊ ait. Dn̄s tecū viroꝝ fortissime
Dixitq; ei gedeō. Obsecro mi dn̄e si do
minus nobiscū est. cur ergo apprehende
rūt nos hec omīa? Vbi sunt mirabilia
eius que narrauer̄t pr̄es nostri atq; di
xerūt: de egypto eduxit nos dn̄s. Nunc
aūt dereliquit nos domin⁹. ⁊ tradidit in
manu madian. Respexitq; ad eū dn̄s et
ait: Vade in hac fortitudine tua ⁊ libera
bis isrl̄ de manu madian. Scito q̄ mi
serim te. Qui rn̄dens ait: Obsecro mi
domīe in quo liberabo israel? Ecce fami
lia mea infima est in manasse. ⁊ ego mi
nimus in domo pr̄is mei. Dixitq; ei do
minus. Ego ero tecū. ⁊ ꝑcuties madian
quasi vnū virū. Et ille: si inueni inquit
gr̄az corā te. da mihi signū q̄ tu sis qui
loq̄ris ad me. Ne recedas hinc donec re
uertar ad te portans sacrificiū ⁊ offerēs
tibi. Qui rn̄dit: Ego p̄stolabor aduētuz
tuū. Ingressus est itaq; gedeon ⁊ coxit
hedū. ⁊ de farine modio açymos panes
carnesq; ponēs in canistro. ⁊ ius carniū
mittens in ollam. tulit oīa sub quercu.
⁊ obtulit ei. Cui dixit angelus domini:
Tolle carnes ⁊ açymos panes. ⁊ pone su
pra petrā illam. ⁊ ius desuꝑ funde. Cun
q; fecisset ita. extēdit āgelus dn̄i summi
tatē virge quā tenebat in manu ⁊ teti-
git carnes ⁊ panes açymos: ascenditq;
ignis de petra ⁊ carnes açymosq; panes
cōsūpsit: āgelus aūt dn̄i euanuit ex ocu
lis eius. Videnscq; gedeon q̄ esset ange
lus dn̄i: ait. Heu mi dn̄e deus: qr vidi
angelū dn̄i facie ad faciē. Dixitq; ei dn̄s
Pax tecū. Ne timeas: nō morierꝫ. Edi-
ficauit g̃ ibi gedeon altare dn̄o vocauit
q; illud. domini pax vsq; in pn̄tem diez.
Cunq; adhuc esset in effra que est fa-
milie eçri. nocte illa dixit dn̄s ad eum:
Tolle taurū pr̄is tui ⁊ alterū taurū an-
noꝝ septē destruesq; aram baal q̄ est pa-
tris tui. ⁊ nemus qd̄ circa aram est suc-
cide. ⁊ edificabis altare dn̄o deo tuo in
summitate petre huius. suꝑ quaz ante
sacrificiū posuisti: tollesq; taurū secun-
dum. ⁊ offeres holocaustū suꝑ struez li-
gnoꝝ que de nemore succideris. Assum
ptis ergo gedeon decē viris de seruis su
is: fecit sicut p̄ceꝑat ei dn̄s. Timēs aūt
domū pr̄is sui. ⁊ hoīes illius ciuitatis ꝑ
diē noluit facere: sed oīa nocte cōpleuit
Cunq; surrexissent viri oppidi eius ma
ne: viderūt d̄structā arā baal lucūq; suc
cisum. ⁊ taurū alteꝝ impositū suꝑ alta-
re qd̄ tunc edificatū erat dixer̄tq; ad in-
uicē: Quis h̄ fecit? Cunq; ꝑquirerent
auctorē facti. dictū est: Gedeon filius
ioas fecit hec omīa. Et dixerūt ad ioas.
Produc filium tuū huc vt moriat̄: qr
destruxit arā baal ⁊ succidit nem⁹. Qui
bus ille rn̄dit: Nunquid vltores estis
baal vt pugnetis ꝓ eo? Qui aduersari⁹
est eius. moriatur anteq̄ lux crastina ve
niat. Si deus est: vindicet se de eo qui
suffodit aram eius. Ex illo die vocatus

est gedeon hierobaal: eo q̄ dixisset ioas
vlciscatur se de eo baal. qui suffodit arā
eius. Igitur omnis madian ⁊ amalech
⁊ orientales ppl'i ꝯgregati sunt simul. ⁊
trāseuntes iordane. castrametati sunt ī
valle ieçrael. Spūs aūt dñi induit ge-
deon. qui clangens buccina cōuocauit
domū abieçer vt seq̄ret̄ se. Misitq̄ nun
cios in vniuersuz manassen: qui ⁊ ipse
secutus ē euz. Et alios nuncios in aser
⁊ çabulon ⁊ neptalim qui occurrerunt
ei. Dixitq̄ gedeon ad dñm: Si saluuz
facis ꝑ manū meaz ppl'm israel sicut lo-
cutus es: ponā h̄ vellus lane ī area. Si
ros in solo vellere fuerit ⁊ in oī terra sic
citas: sciā q̄ ꝑ manū meā sicut locutus
es liberabis israel. Factumq̄ est ita. Et
de nocte ꝯsurgēs exp̄sso vellere conchā
rore impleuit. Dixitq̄ rursus ad dñm:
Ne irascatur furor tuus ꝯtra me: si ad
huc semel temptauero signuz querēs ī
vellere. Oro vt solum vellus siccū sit ⁊
oīs terra rore madens. Fecitq̄ dñs no-
cte illa vt postulauerat. ⁊ fuit siccitas in
solo vellere. ros in omni terra. VII

Igitur hierobaal qui ⁊ gedeon
de nocte cōsurgēs ⁊ oīs ppl's cū
eo: venit ad fontē q̄ vocat̄ arad:
Erāt aūt castra madian in valle ad se-
ptētrionalē plagam collis excelsi. Dixit
q̄ dñs ad gedeon: Multus tecum est
ppl'us. nec tradet̄ madian in manus ei⁹
ne glorie t̄ ꝯtra me isrl'. ⁊ dicat: meis vi-
rib⁹ liberatus sum. Loq̄re ad ppl'm. ⁊ cū
ctis audientib⁹ p̄dica. Qui formidolo-
sus ⁊ timidus est. reuertat̄. Recesserūt
q̄ de mōte galaad. ⁊ reuersi sunt ex ppl'o
vigintiduo milia viroꝝ. ⁊ tm̄ decē milia
remāserūt. Dixitq̄ dñs ad gedeon: Ad
huc ppl'us multus est. Duc eos ad aq̄s
⁊ ibi ꝓbabo illos. ⁊ de quo dixero tibi vt
tecū vadat ipse ꝑgat: quē ire ꝓhibuero.
reuertatur. Cūq̄ descendisset ppl'us ad
aquas. dixit dominus ad gedeon: Qui
manu ⁊ lingua lambuerīt aquas sicut
solent canes lambere. sep̄abis eos seor-
sum: qui aūt curuatis genub⁹ biberint.
in altera parte erunt. Fuit itaq̄ nume-
rus eoꝝ qui manu ad oēs ꝓijciente aq̄s
lambuerant trecēti viri: omnis aūt reli
qua multitudo flexo poplice biberat. Et
ait dñs ad gedeon: In trecentis viris q̄
lambuerunt aquas liberabo vos ⁊ tradā
in manu tua madian: omnis autē reliq̄
multitudo reuertat̄ in locū suum. Sū
ptis itaq̄ ꝑ nūero cibarijs ⁊ tubis oēm
reliquā multitudinē abire p̄cepit ad ta
bernacl'a sua. Et ip̄e cū trecentis viris se
certamī dedit. Castra aūt madian erāt
subter in valle. Eadem nocte dixit dñs
ad eū: Surge ⁊ descende in castra quia
tradidi eos ī manu tua. Sin autez sol⁹
ire formidas. descēdat tecū phara puer
tu⁹. Et cū audieris q̄d loq̄nt̄. tuc ꝯforta
būt̄ man⁹ tue ⁊ securior ad hostiū castra
descēdes. Descēdit ergo ip̄e ⁊ phara pu
er eius in ꝑtem castroꝝ. vbi erant arma
toꝝ vigilie. Madian autez ⁊ amalech ⁊
oēs orientales ppl'i fusi iacebant in val
le vt locustaꝝ multitudo. Cameli autē
innūerabiles erāt. sicut arena que iacet
in litore maris. Cunq̄ venisset gedeon
narrabat aliquis somniū ꝓximo suo. ⁊
⁊ in hūc modum referebat q̄d viderat:
Vidi somnium. ⁊ videbat̄ mihi q̄si sub
cinericius panis ex hordeo volui. ⁊ in ca
stra madiā descēdere. cūq̄ ꝑuenisset ad
tabernaculū. ꝑcussit illud atq̄ subuer-
tit. ⁊ terre funditus coeq̄uit. Rn̄dit is
cui loq̄bat̄. Non est h̄ aliud nisi gladius
gedeonis filij ioas viri israelite. Tradi-
dit enī dñs in manus ei⁹ madian. ⁊ oīa
castra eius. Cūq̄ audisset gedeon som
nium ⁊ interp̄tationē eius. adorauit et
reuersus est ad castra israel. ⁊ ait: Sur-
gite: tradidit eī dñs in man⁹ nr̄as castra
madian. Diuisitq̄ trecentos viros in
tres partes ⁊ dedit tubas in manib⁹ eo
rū. lagenasq̄ vacuas ac lampades ī me
dio lagenaruz. Et dixit ad eos: Q̄d me
facere videritis h̄ facite. Ingrediar par
tem castroꝝ. ⁊ q̄d fecero sectamini. Qñ
personuerit tuba in manu mea: vos q̄z
per castroꝝ circūitū clāgite. ⁊ conclama-
te dño ⁊ gedeoni. Ingressusq̄ est gede-
on ⁊ trecēti viri qui erant cū eo in ꝑtez

Judicum

castroꝝ incipiẽtibꝫ vigilijs noctis me/
die ⁊ custodibꝫ suscitatis ceperunt buc
cinis clangere. ⁊ complodere inter se
lagenas. Cunctꝫ p gyruꝫ castroꝝ in tri/
bus psonarẽt locꝭ. ⁊ hydrias ꝓfregissent
tenuerũt finistris manibꝫ lampades ⁊
dextris sonãtes tubas clamauerũtqꝫ gla/
dius dñi ⁊ gedeonis. ſtãtes singuli ī lo/
co suo p circũitꝫ castroꝝ hostiliũ. Om
nia itaqꝫ castra turbata sunt ⁊ vociferã/
tes vlulãtesqꝫ fugerũt. Et nihilomin⁹
insistebãt trecenti viri buccinis perso/
nantes. Immisitqꝫ dñs gladiũ in oĩbꝫ
castris. ⁊ mutua se cede truncabãt. fugi
entes vsqꝫ ad bethseca ⁊ crepidinez abel
meula in thebbath. Cõclamãtes autez
viri israel de neptalim ⁊ aser ⁊ omi ma/
nasse psequebanꝫ madian. Et dedit domi/
nus victoriã pl'o isrl'in die illa. Misit
qꝫ gedeon nũcios in oẽm mõtem effra/
im dicẽs: Descẽdite ī occursuꝫ madian
⁊ occupate aquas vsqꝫ bethbera atqꝫ ior
danẽ. Clamauitqꝫ oĩs effraim. ⁊ põccu/
pauit aq̃s atꝫ iordanẽ vsqꝫ bethbera. Ap
prehẽsosqꝫ duos viros madian. oreb ⁊
zeb. interfecit oreb in petra oreb: zeb vo
in torcular zeb. Et psecuti sunt madiã
capita oreb ⁊ zeb portantes ad gedeon
trans fluenta iordanis. VIII

Dixerũtqꝫ ad eum viri effraim:
Quid est hoc qꝺ facere voluisti
vt nos nõ vocares cũ ad pugnã
pergeres ꝯ madian? Jurgãtes fortiter
⁊ ppe vim inferentes. Quibꝫ ille rñdit:
Quid enī tale facere potui q̃le vos feci/
stis? Nõne melior est racem⁹ effraim vi
demijs abiezer? In man⁹ vras dñs tra
didit prĩcipes madiã. oreb ⁊ zeb. Quid
tale facere potui q̃le vos fecistis? Qꝺ cũ
locutus esset requieuit spũs eoꝝ q̃ tu/
mebant ꝯ eum. Cunctꝫ venisset gedeon
ad iordanẽ trãsiuit eũ cũ trecẽtis viris
qui secũ erãt. ⁊ pre lassitudine. fugiẽtes
psequi nõ poterãt. Dixitqꝫ ad viros soc
coth: Date obsecro panes pl'o qui me
cum est. qꝫ valde defecerũt: vt possimus
psequi zebee ⁊ salmana reges madian.
Rñderũt princpes soccoth. Forsitã pal
me manuũ zebee ⁊ salmana ī manu tua
sunt ⁊ idcirco postulas vt demus exerci
tui tuo panes. Quibꝫ ille ait. Cuꝫ ergo
tradiderit dñs zebee ⁊ salmana in man⁹
meas. ⁊ cũ reuꝫsus fuero victor in pace
cõterã carnes vras cũ spinis tribulisqꝫ
dextri. Et inde pscẽdẽs venit in phanuel
locutusqꝫ est adviros loci illius similia
Cui ⁊ ille rñderũt sicut rñderãt viri soc
coth. Dixit itaqꝫ eis: Cuꝫ reuꝫsus fuero
victor ī pace: destruã turrim hãc. Zebee
autẽ ⁊ salmana requiescebãt cũ oĩ exer/
citu suo. Quindecim enī milia viri re/
mãserant ex oĩbꝫ turmis orientaliũ pl'o/
ru. cesis cẽtuꝫ viginti milibꝫ bellatoꝝ ⁊
educẽtiuꝫ gladiũ. Ascendensqꝫ gedeon
p viã eoꝝ qui in tabnaculis morabãtur
ad orientalem ptẽ nobe ⁊ iecbaa: percussit
castra hostiũ qui securi erãt. ⁊ nihil adũ/
si suspicabãtur. fugieꝝtqꝫ zebee ⁊ salma/
na q̃s psequẽs gedeon cõprehẽdit tur/
bato oĩ exercitu eoꝝ. Reuẽtensqꝫ de bello
ante solis ortũ apprehendit puerũ de vi
ris soccoth: interrogauitqꝫ eũ noĩa prĩ/
cipũ ⁊ senioꝝ soccoth. ⁊ ꝺscripsit septua
gintaseptẽ viros. Venitqꝫ ad soccoth.
⁊ dixit eis: En zebee ⁊ salmana sup quibꝫ
exprobrastis mihi dicẽtes: Forsitan ma/
nus zebee ⁊ salmana ī manibꝫ tuis sunt
⁊ idcirco postulas vt demus viris q̃ las/
si sunt ⁊ defecerũt panes. Tulit ergo se
niores ciuitatis. ⁊ spinas deserti ac tri/
bulos. ⁊ ptriuit cũ eis atqꝫ cõminuit vi
ros soccoth. Turrĩ q̃qꝫ phanuel subũtit
occisis habitatoribꝫ ciuitatĩ. Dixitqꝫ ad
zebee ⁊ salmana: Quales fuerũt viri q̃s
occidistis in thabor? Qui rñderũt: Si/
miles tui: ⁊ vnus ex eis q̃si filius regis.
Quibꝫ ille rñdit. frẽs mei fuerunt filij
mris mee. Juiuit dñs: qꝺ si fuasset eos
nõ vos occiderẽ. Dixitqꝫ iether primo/
genito suo: Surge ⁊ interfice eos. Qui
nõ edurit gladiũ. Timebat enī qꝺ adhuc
puer erat. Direruntqꝫ zebee ⁊ salmana:
Tu surge ⁊ irrue in nos: qꝺ iuxta etatez
robur est hominis. Surrexit gedeon ⁊
interfecit zebee ⁊ salmana. ⁊ tulit orna/
mẽta ac bullas quibus colla regalium

camelorꝫ decorari solent. Dixerũtq̃ om
nes viri isrl' ad gedeon: Dñare nr̃i tu ⁊
filiꝰ tuus ⁊ filiꝰ filij tui: qꝛ liberasti nos
de manu madian. Quibꝫ ille ait: Nõ do
minabor vr̃i. nec dñabit̃ in vos filus me
us. sed dñabitur vobis dñs. Dixitq̃ ad
eos: Vnã petitionem postulo a vob. Da
te mihi inaures ex preda vr̃a. Inaures
enĩ aureas hismaelite hr̃e cõsueuerant
Qui rñderũt. Libentissime dabimus:
Expandẽtesq̃ sup terrã palliũ ꝓiecer̃t
in eo inaures de preda. ⁊ fuit põdus po
stulataꝝ inauriuꝫ mille septingẽti auri
sicli. absq̃ ornamẽtis ⁊ monilibꝫ ⁊ veste
purpurea quibꝫ reges madian vti soli
ti erant. ⁊ p̃ter torques aureas camelo
rũ. Fecitq̃ ex eo gedeon ephot. ⁊ posuit
illud in ciuitate sua ephra. Fornicatus
q̃ est oĩs israel in eo. ⁊ factũ est gedeoni
⁊ oĩ domui eius in ruinã. Hũiliatus ẽ
aũt madian corã filijs israel nec potuer̃t
vltra ceruices eleuare: sed quieuit ter
ra ꝑ q̃draginta annos quibꝫ gedeõ pre
fuit. Abijt itaq̃ hierobaal filius ioas ⁊
habitauit ĩ domo sua habuitq̃ septua
ginta filios qui egressi sunt de femore
eius: eo ꝙ plures hr̃et vxores. Cõcubi
na aũt illius quam habebat in sychem
genuit ei filiũ nomĩe abimelech. Mor
tuusq̃ est gedeon filius ioas in senectu
te bona. ⁊ sepultus est in sepulcro ioas
patris sui in ephra de familia esri. Po
stq̃ aũt mortuꝰ est gedeon. auersi sunt
filij isrl'. ⁊ fornicati sunt in baalim. Per
cusseruntq̃ cũ baal fedus vt esset eis in
deũ: nec recordati sũt dñi dei sui q̃ eruit
eos de manibꝫ inimicoꝝ suoruꝫ oĩm per
circũitũ: nec fecer̃t mĩaꝫ cũ domo hiero
baal gedeõ iuxta oĩa bona q̃ fecerat isrl'i

Abijt aũt abimelech filiꝰ hie/IX
robaal in sychem ad frẽs mr̃is
sue. ⁊ locutꝰ est ad eos ⁊ ad oẽm
cognationeꝫ domus pr̃is matrisq̃ sue
dicens. Loquimini ad oẽs viros sychez
Quid vobis est melius. vt dominẽtur
vestri septuaginta viri omnes filij hie
robaal. an vt dñetur vobis vnus vir?
Simulq̃ ꝯsiderate. qꝛ os vr̃m et caro
vr̃a sum. Locutiq̃ sunt fratres matris
eius de eo ad oẽs viros sychem vniuer
sos ꝑmones istos: ⁊ inclinauerũt cor eo
rũ post abimelech dicentes: Frater no
ster est. Dederũtq̃ illi septuaginta pon
dera argenti de phano baal berith. Qui
cõduxit sibi ex eo viros inopes ⁊ vagos
secutiq̃ sũt eũ. Et venit ĩ domũ pr̃is sui
in ephra. ⁊ occidit frẽs suos filios hiero
baal septuaginta viros sup lapidẽ vnũ
Remansitq̃ ioathan filiꝰ hierobaal mi
nimus. ⁊ abscõditꝰ est. Cõgregati sunt
aũt oẽs viri sychem ⁊ vniuerse familie
vrbis mello: abierũtq̃ ⁊ ꝯstituerũt re
gem abimelech iuxta quercum que sta
bat in sychem. Qd̃ cum nunciatũ esset
ioathan iuit ⁊ stetit in vertice mõtis ga
riçim: eleuataq̃ voce clamauit et dixit:
Audite me viri sychez ita vt audiat vos
dñs: Jerũt ligna vt vngerent sup se re
gem. Dixerũtq̃ oliue. Impera nobis.
Que rñdit: Nũquid possuꝫ deserere pin
guedinẽ meã q̃ ⁊ dij vtũtur ⁊ hoĩes ⁊ ve
nire vt inter ligna promouear? Dixer̃t
q̃ ligna ad arborẽ ficũ: Veni ⁊ sup nos
regnum accipe. Que respondit eis: Nũ
quid possum deserere dulcedinem meã
fructusq̃ suauissimos. ⁊ ire vt int̃ cete
ra ligna promouear? Locutaq̃ sunt li
gna ad vitẽ: Veni ⁊ impera nobis. Que
respondit eis. Nunquid possum desere
re vinũ meum quod letificat deuꝫ ⁊ ho
mines. ⁊ inter ligna cetera promoueri?
Dixeruntq̃ omĩa ligna ad rhãnuꝫ: Ve
ni ⁊ impera super nos. Que respondit
eis: Si vere me regem vobis constitui
tis. venite ⁊ sub vmbra mea requiescite
Si autẽ non vultis egrediatur ignis
de rhãno. ⁊ d̃uoret cedros libani. Nunc
igitur si recte ⁊ absq̃ peccato constitui
stis super vos regem abimelech. ⁊ bene
egistis cum hierobaal ⁊ cum domo eiꝰ
⁊ reddidistis vicem beneficijs eius qui
pugnauit ꝓ vobis ⁊ animã suam dedit
periculis vt erueret vos de manu madi
an qui nunc surrexistis contra domum
patris mei. ⁊ interfecistis filios eius se
ptuaginta viros super vnum lapidem

⁊ constituistis regem abimelech filium
ancille eius super habitatores sychez eo
q̄ frater vester sit. Si ergo recte ⁊ absq̄
vitio egistis cum hierobaal ⁊ domo ei⁹
hodie letemini in abimelech. ⁊ ille letet̄
in vobis. Sin aūt peruerse: egrediatur
ignis ex eo. ⁊ ꝯsumat hītatores sychem
⁊ oppiduz mello: egrediaturq̄ ignis de
viris sychem ⁊ de oppido mello. ⁊ deuo-
ret abimelech. Que cū dixisset fugit et
abijt in bera: habitauitq̄ ibi ob metum
abimelech fratris sui. Regnauit itaq̄
abimelech sup̄ israel trib⁹ annis. Misit
q̄ dn̄s spiritū pessimū inter abimelech
⁊ habitatores sychez qui ceperunt eum
detestari. ⁊ scelus interfectionis septua
ginta filiorum hierobaal ⁊ effusionem
sanguinis eoꝝ conferre in abimelech
fratrē suū. ⁊ in ceteros sychimoꝝ princi
pes qui eum adiuuerant: Posuerūtq̄
insidias aduersum eum in summitate
mōtium. ⁊ dum illius p̄stolabātur ad-
uētū. exercebāt latrocinia agētes p̄das
de pretereūtib⁹. Nūciatumq̄ est abime
lech. Venit aūt gaal filius obed cuz fra-
trib⁹ suis: ⁊ trāsiuit in sychymā. Ad cu-
ius aduentū erecti habitatores sychem
egressi sunt in agros vastantes vineas
vuasq̄ calcātes. ⁊ factis cantātiū choris
ingressi sunt phanū dei sui ⁊ inter epu-
las ⁊ pocula maledicebāt abimelech cla
mante gaal filio obed: Quis est iste abi
melech. ⁊ que est sychem vt ꝑuiamus ei
Nunquid non est ipse filius hierobaal
⁊ cōstituit principem çebul ꝑuuz suum
super viros emor p̄tis sychem. Cur er-
go ꝑuiemus ei: Vtinā daret aliquis po
pulū istū sub manu mea vt auferrez de
medio abimelech. Dictūq̄ est abime-
lech. Cōgrega exercitus multitudinez:
⁊ veni. Zebul enī princeps ciuitatis au
ditis ꝑmonib⁹ gaal filij obed iratus est
valde. ⁊ misit clam ad abimelech nunci
os dicens: Ecce gaal filius obed venit ī
sychimā cū fratrib⁹ suis: ⁊ oppugnat ad
uersum te ciuitatē. Surge itaq̄ nocte
cum ꝓpl'o qui tecum est. ⁊ latita in agro
⁊ p̄rio mane oriēte sole irrue sup̄ ciuita
tem. Illo autē egrediente aduersuz te
cum ꝓpl'o suo. fac ei q̄d potueris. Sur-
rexit itaq̄ abimelech cū oī exercitu suo
nocte ⁊ tetendit insidias iuxta sychimā
in quattuor locis. Egressusq̄ est gaal fi-
lius obed. ⁊ stetit in introitu porte ciui-
tatis. Surrexit autez abimelech ⁊ oīs
exercitus cū eo de insidiaꝝ loco. Cunq̄
vidisset ꝓpl'm gaal. dixit. ad çebul: Ecce
de mōtib⁹ multitudo descēdit. Cui ille
rn̄dit: Vmbras montiū vides quasi ca
pita hoīm. ⁊ hoc errore d̄cipis. Rursum
q̄ gaal ait. Ecce ꝓpl'us de vmbilico ter-
re descēdit. ⁊ vnus cuneus venit per vi-
am que respicit quercū. Cui dixit çebul
Vbi est nūc os tuū quo loq̄baris: quis
est abimelech vt ꝑuiamus ei. Nōne hic
ꝓpl'us est quē despiciebas: Egredere et
pugna ꝯtra eū. Abijt ergo gaal expectā-
te sychimoꝝ ꝓpl'o ⁊ pugnauit ꝯtra abi-
melech qui p̄secut⁹ est eū fugiētem ⁊ in
vrbem cōpulit. Ceciderūtq̄ ex p̄te eius
plurimi vsq̄ ad portā ciuitatis. ⁊ abime
lech sedit in ruma. Zebul autem gaal ⁊
socios eius expulit de vrbe. nec ī ea pas-
sus est commorari. Sequenti ergo die
egressus est ꝓpl'us in campū: q̄d cuz nū-
ciatū esset abimelech. tulit exercitū suū
⁊ diuisit in tres turmas: tēdēs insidias
in agr⁹. Vidēsq̄ q̄ egrederet̄ ꝓpl'us de ci
uitate surrexit ⁊ irruit in eo cum cuneo
suo oppugnās ⁊ obsidēs ciuitatez. due
aūt turme palātes p̄ cāpuz adu̇sarios p̄
seq̄bātur. Porro abimelech oī die illo
oppugnabat vrbē: quā cepit interfectis
habitatorib⁹ eius: ipsa q̄z destructa. ita
vt sal in ea disp̄geret. Quod cū audis-
sent qui habitabāt in turre sychimorū:
ingressi sunt phanū dei sui berith vbi fe
dus cū eo pepigerāt. ⁊ ex eo locus nomē
accep̄at: qui erat munitus valde. Abi-
melech q̄z audiēs viros turris sychimo
rum pariter cōglobatos. ascēdit in mō-
tem selmon cū omni populo suo. ⁊ arre
pta securi precidit arboris ramum: im-
positumq̄ ferens humero. dixit ad so-
cios: Quod me vidistis facere. cito fa-
cite. Igitur certatim ramos de arborib⁹

precidētes seq̄bant̄ ducē. Qui circūdā-
tes p̄sidiū succēderūt. atz ita factū est vt
fumo ⁊ igne mille hoīm necarent̄ viri
pariter ⁊ mlieres hītatoꝝ turris sychez
Abimelech aūt inde ꝓficiscēs venit ad
oppidū thebes: qd̄ circūdans obsidebat
exercitu. Erat aūt turris excelsa in me-
dia ciuitate ad quā ꝯfugerāt simul viri
ac mulieres ⁊ oēs prīcipes ciuitat̄, clau-
sa firmissime ianua. ⁊ sup̄ turris tectuz
stātes p̄ ꝓpugnacula. Accedēsq̄ abime-
lech iuxta turrim pugnabat fortiter. et
appropinquās ostio ignē supponere ni-
tebat̄. Et ecce vna mulier fragmen mo
le desup̄ iaciēs illisit capiti abimelech ⁊
cōfregit cerebrū eius. Qui vocauit cito
armigerū suū. ⁊ ait ad eū: Euagina gla
dium tuuz ⁊ p̄cute me: ne forte dicat̄ q̄
a femina interfect⁹ sim. Qui iussa p̄fici
ens int̄fecit eū. Illo q̄z mortuo oēs qui
cū eo erāt de isrl̄. reuersi sunt in sedes su-
as. ⁊ reddidit deus malū qd̄ fecerat abi-
melech ꝯ p̄tem suū interfectis septua-
ginta fratribꝫ suis. Sychimitis q̄z qd̄
opati erāt retributū est. ⁊ venit sup̄ eos
maledictio ioathan filij hierobaal. X

Post abimelech surrexit dux in
israel thola filius phua patrui
abimelech vir de ysachar q̄ ha-
bitauit in sanir mōtis effraim. ⁊ iudica
uit israel viginti ⁊ tribꝫ annis: mortu-
usq̄ est ac sepultus in sanir. Huic suc-
cessit iair galaadites qui iudicauit isra-
el p̄ viginti ⁊ duos ānos: hn̄s triginta
filios sedētes sup̄ triginta pullos afina
rū ⁊ principes trigīta ciuitatū q̄ ea noīe
eius sunt appellate anothiair. i. oppida
iair vsq̄ in p̄ntem diem in terra galaad
Mortuusq̄ ē iair ac sepult⁹ in loco cui
est vocabulū camon. Filij aūt isrl̄ pecca-
tis veteribꝫ iūgētes noua. fecerūt malū
in ꝯspectu dn̄i. ⁊ ꝯuierūt idolis baalim
⁊ astaroth ⁊ dijs syrie ac sidonis ⁊ moab
⁊ filioꝝ āmon ⁊ philistijm: dimiserūtq̄
dn̄m ⁊ nō coluerūt euz. Contra q̄s dn̄s
iratus tradidit eos in man⁹ philistijm
⁊ filioꝝ āmon: afflictiq̄ sunt ⁊ vehemen
ter oppressi p̄ annos decē ⁊ octo oēs qui
habitabāt trās iordanē ī terra ammor-
rei que est in galaad: intantū vt filij am
mon iordane trāsmisso vastarēt iudam
⁊ beniamin ⁊ effraim. Afflictusq̄ est isrl̄
nimis. Et clamātes ad dn̄m dixerunt.
Peccauimus tibi: qꝛ dereliquim⁹ dn̄m
deū nr̄m ⁊ ꝯuiuim⁹ baalim. Quibꝫ lo-
cutus est dn̄s. Nunquid non egyptij et
ammorrei filijq̄ āmon ⁊ philistijm. si-
donij q̄z ⁊ amalech ⁊ chanaan oppresserūt
vos. ⁊ clamastis ad me ⁊ erui vos de ma
nu eoꝝ? Et tn̄ reliq̄stis me ⁊ coluistis de
os alienos. Idcirco nō addam vt vltra
vos liberē. Ite ⁊ inuocate deos q̄s elegi
stis. Ipsi vos liberent in tp̄e angustie.
Dixeruntq̄ filij isrl̄ ad dn̄m. Peccaui-
mus: redde tu nob̄ quicq̄d tibi placet:
tm̄ nūc libera nos. Que dicentes oīa de
finibꝫ suis alienoꝝ deoꝝ idola ꝓiecerūt
⁊ ꝯuiernnt dn̄o deo: qui doluit sup̄ mise
rijs eoꝝ. Itaq̄ filij āmon cōclamātes ī
galaad fixere tētoria: ꝯtra q̄s ꝯgregati fi
lij isrl̄. ī maspha castrametati sunt. Di-
xeruntq̄ principes galaad singuli ad p̄-
ximos suos. Qui prim⁹ ex nob̄ cōtra fi-
lios ammon ceperit dimicare: erit dux
populi galaad. XI

Fuit itaq̄ illo in tp̄e iepthe gala
adites vir fortissimus atq̄ pug̃
tor. filius mulieris meretricis
qui natus est de galaad. Habuit aūt ga
laad vxorem de qua suscepit filios: qui
postq̄z creuerant eiecerūt iepthe dicen-
tes: Heres in domo patris nostri eē nō
poteris quia de adultera mr̄e natus es
Quos ille fugiens atq̄ deuitans habi
tauit in terra thob. Congregatiq̄ sunt
ad eum viri inopes ⁊ latrocinantes. et
quasi principem sequebantur. In illis
diebꝫ pug̃bāt filij āmō ꝯ isrl̄ q̄bꝫ acriter
instātibꝫ perrexerūt maiores natu de ga
laad vt tollereut in auxilium sui iepthe
de terra thob. Dixeruntq̄ ad eum: Ve-
ni ⁊ esto princeps noster. ⁊ pugna ꝯtra
filios ammon. Quibus ille respondit:
Nonne vos estis qui odistis me ⁊ eieci-
stis de domo patris mei. ⁊ nunc venistis
ad me necessitate compulsi? Dixerūtq̄

principes galaad ad iepthe: Ob hāc igit̄
causam nūc ad te venim⁹ vt ꝓficiscaris
nobiscū. ⁊ pugnes ꝯ filios ammō: fisq̄
dux oīm qui habitāt in galaad. Iepthe
q̄z dixit eis. Si vere venistis ad me vt
pugnē ꝑ vobis ꝯ filios āmon: tradide-
ritq̄ eos dn̄s in manus meas. ego ero
vester princeps? Qui rn̄derūt ei. Dn̄s
qui hec audit ipse mediator ac testis est
q̄ nr̄a ꝓmissa faciemus. Abijt itaq̄ ie-
pthe cū principibꝫ galaad fecitq̄ eū oīs
ꝑpl̄s principez sui. Locutusq̄ est iepthe
oēs s̄mones suos corā dn̄o in maspha.
Et misit nūcios ad regē filioꝝ ammon
qui ex ꝑsona sua dicerēt: Quid mihi et
tibi est: q̄r venisti ꝯ me vt vastares terrā
meā? Quibꝫ ille rn̄dit: Quia tulit isrl̄
terrā meā qn̄ ascēdit de egypto: a finibꝫ
arnon vsq̄ ieboc atq̄ iordanē. Nūc g̊ cuz
pace redde mihi eā. Per q̄s rursuz mā-
dauit iepthe: ⁊ imperauit eis vt dicerēt
regi ammō. Hec dicit iepthe: Nō tulit
israel terrā moab nec terrā filioꝝ āmon
sed qn̄ de egypto ꝯscenderēt. ambulauit
ꝑ solitudinē vsq̄ ad mare rubrū ⁊ venit
in cades. Misitq̄ nūcios ad regē edō di-
cens: Dimitte vt trāseā terram tuam.
Qui noluit acquiescere p̄cibꝫ ei⁹. Misit
q̄z ad regē moab: qui ⁊ ipse transituz p̄-
bere ꝯtempsit. Mansit itaq̄ in cades et
circūiuit ex latere terrā edom ⁊ terram
moab. Venitq̄ ad oriētalē plagaz terre
moab. ⁊ castrametat⁹ est trās arnon: nec
voluit intrare termīos moab. Arnō q̄p
pe ꝯfinium est terre moab. Misit itaq̄
israel nūcios ad seon regez āmorreoꝝ q̄
hītabat in esebon. ⁊ dixerunt ei. Dimit-
te vt trāseam per terrā tuā vsq̄ ad fluui-
um. Qui ⁊ ipse israel v̄ba despiciēs nō
dimisit eū trāsire ꝑ terminos suos: sed
infinita multitudīe ꝯgregata egressus
est cōtra eū in iasa. ⁊ fortiter resistebat.
Tradiditq̄ eū dn̄s in manu israel com
omni exercitu suo ⁊ ꝑcussit eum ⁊ posse-
dit oēm terrā ammorrei hītatoꝝ regio-
nis illius ⁊ vniuersos fines eius de ar-
non vsq̄ ieboc ⁊ de solitudine vsq̄ ad ior-
danem. Domin⁹ ergo de⁹ israel subuer-
tit ammorreū pugnantē ꝯtra illum po-
pulo suo israel. Et tu nūc vis possidere
terram eius? Nōne ea que possedit cha-
mos de⁹ tuus tibi iure debentur? Que
aūt dn̄s deus noster victor obtinuit. in
nr̄am cedent possessionez. Nisi forte me-
lior es balac filio sephor rege moab. aut
docere potes q̄ iurgatus sit ꝯtra israel
⁊ pugnauerit ꝯ eū qn̄ hītauit in esebon
⁊ viculis ei⁹ ⁊ in aroer ⁊ villis illius. vel
in cūctis ciuitatibꝫ iuxta iordanē ꝑ tre-
centos annos? Quare tanto tp̄e nihil
sup̄ hac repetitione temptasti? Igitur
nō ego pecco in te. sed tu ꝯtra me male
agis indicens mihi bella non iusta. Iu-
dicet dn̄s arbiter huius diei int̄ isrl̄ ⁊ fi-
lios ammon. Noluitq̄ acquiescere rex
filioꝝ āmō v̄bis iepthe q̄ per nūcios mā-
dauerat. Fact⁹ est ergo sup̄ iepthe spūs
dn̄i ⁊ circūiens galaad ⁊ manasse. mas-
pha q̄z galaad. ⁊ inde trāsiens ad filios
ammon votū vouit dn̄o dicēs: Si tra-
dideris filios āmon in man⁹ meas qui-
cunq̄ prim⁹ fuerit egressus de foribꝫ do-
mus mee. mihiq̄ occurrerit reuerten-
ti cū pace a filijs āmon: eū holocaustuz
offerā dn̄o. Trāsiuitq̄ iepthe ad filios
ammon vt pugnaret contra eos quos
tradidit dominos in manus eius. per-
cussitq̄ ab aroer vsq̄ dum venias ī mē-
nithviginti ciuitates. ⁊ vsq̄ ad abel que
est vineis consita plaga magna nimis.
humiliatiq̄ sunt filij ammon a filijs is-
rael. Reuertenti autē iepthe in maspha
domum suam: occurrit ei vnigenita fi-
lia sua cum tympanis ⁊ choris. Non eī
habebat alios liberos. Qua visa scidit
vestimēta sua ⁊ ait: Heu me filia mi: de-
cepisti me. ⁊ ip̄a decepta es. Ap̄ui enī os
meū ad dn̄m. ⁊ aliđ facere nō poto. Cui
illa rn̄dit: Pater mi: si ap̄uisti os tuum
ad dn̄z. fac mihi q̄đcūq̄ pollicit⁹ es ꝯces-
sa tibi vltiōe atz victoria de hostibꝫ tuis
Dixitq̄ ad p̄rez: Hoc solū mihi p̄sta q̄đ
đp̄cor. Dimitte me vt duobꝫ mēsibꝫ cir-
cūeā mōtes. ⁊ plāgā v̄gītatē meā cū so-
dalibꝫ meis. Cui ille rn̄dit: Vade. Et
dimisit eā duobꝫ mēsibꝫ: cūq̄ abisset cū

ſocijs ac ſodalib⁹ ſuis: flebat virginitatez ſuã in mõtib⁹. Expletiſq; duob⁹ mẽſibus. reuerſa eſt ad ꝓtem ſuũ. ⁊ fecit ei ſicut vouerat. Que ignorabat virũ. Et inde mos increuit in iſrael. ⁊ ꝓſuetudo ſuata eſt: vt poſt anni circulũ ꝓueniant in vnũ filie iſrael. ⁊ plangãt filiã iepthe galaadite dieb⁹ quattuor. XII

Ece aũt in effraim orta eſt ſedi-tio. Nam trãſeuntes ꝓtra aquilonẽ. dixerũt ad iepthe: Quare vadẽs ad pugnã ꝓtra filios ammon vocare nos noluiſti: vt ꝓgeremuſ tecum? Igitur incendem⁹ domũ tuã. Quib⁹ ille rñdit. Diſceptatio erat mihi ⁊ pp̃lo meo ꝯ filios ammon vehemẽs: vocaui q; vos vt ꝓpetretis mihi auxiliũ. ⁊ facere noluiſtis. Qõ cernẽs. poſui aiam meaz in manib⁹ meis trafiuiq; ad filios ãmõ ⁊ tradidit eos dom̃n⁹ in manus meas Quid cõmerui: vt aduerſum me conſurgatis in ꝓlũ? Clocatis itaq; ad ſe cũctis viris de galaad pugnabat ꝯ effraiz. Percuſſerũtq; viri galaad effraim. qz dixerat: fugitiuus eſt galaad de effraim ⁊ habitat in medio effraim ⁊ manaſſe. Occupauerũtq; galaadite vada iordanis per que effraim reuerſur⁹ erat. Cũq; veniſſet ad ea de effraim numero fugiẽs atq; diriſſet: obſecro vt me trãſire ꝓmittas. dicebant ei galaadite: Nũq̃d effrateus es? Quo dicẽte. nõ ſum. interrogabãt eũ. Dic g̃ ſebboleth qõ interp̃tat̃ ſpica. Qui rñdebat chebboleth. eadez lẽa. ſpicã exꝓimere nõ valens ſtatimq; apprehẽſum iugulabãt in ipſo iordãis trãſitu. Et ceciderũt in illo tpe de effraĩ quadragĩtaduo milia. Judicauit itaq; iepthe galaadites iſrael ſex annis. ⁊ mortuus eſt ac ſepultus in ciuitate ſua galaad. Poſt hũc iudicauit iſrael abeſſan de bethleẽ: qui habuit triginta filios et totidez filias. Quas emittẽs foras maritis dedit. ⁊ eiuſdez numeri filijs ſuis accepit vxores. introducẽs in domũ ſuam. Qui ſeptez annis iudicauit iſrael: mortuuſq; eſt ac ſepultus in bethleem. Cui ſucceſſit abialon zabulonites. ⁊ iudicauit iſrael decem annis: mortuuſq; eſt ac ſepult⁹ in zabulõ. Poſt hũc iudicauit iſrael abdon filius hellel pharatonites qui habuit q̃draginta filios ⁊ triginta ex eis nepotes aſcendentes ſup ſeptuagĩta pullos aſinaz. ⁊ iudicauit iſrl octo annis: mortuuſq; eſt ac ſepultus i pharatõ terre effraim ĩ mõte amalech.

Rurſumq; filij iſrael fece XIII cerũt malũ in ꝓſpectu dñi q̃ tradidit eos in manus philiſtinorum quadraginta annis. Erat aũt quidam vir de ſaraa ⁊ de ſtirpe dan nomine manue hñs vxorẽ ſterilem: cui apparuit angelus dñi. ⁊ dixit ad eaz. Sterilis es ⁊ abſq; liberis. ſed concipies ⁊ paries filiũ. Caue ergo ne bibas vinũ ac ſicerã. nec immũduz quicq; comedas: qz cõcipies ⁊ paries filiũ: cuius nõ tanget caput nouacula. Erit enĩ naçareus dei ab infantia ſua ⁊ ex matris vtero. ⁊ ipe incipiet liberare iſrael de manu philiſtinoz. Que cum veniſſet ad maritũ ſuuz dixit ei: Vir dei venit ad me hñs vultũ angelicũ: terribilis nimis. Quem cuz interrogaſſem quis eſſet ⁊ vnde veniſſ ⁊ q̃ nõie vocaretur: noluit mihi dicere. ſed hꝰ rñdit: Ecce ꝓcipies ⁊ paries filiuz Caue ne vinũ bibas nec ſiceraz ⁊ ne aliquo veſcaris immũdo. Erit ei puer naçareus dei ab infantia ſua ⁊ ex vtero matris ſue vſq; ad diem mortis ſue. Orauit itaq; manue dominum ⁊ ait: Obſecro domine vt vir dei quem miſiſtine veniat iterum ⁊ doceat nos quid debeam facere de puero qui naſcitur⁹ eſt. Exaudiuitq; dominus deprecantem manue ⁊ apparuit rurſum angel⁹ dñi mulieri ſedenti in agro. Manue autem maritꝰ eius non erat cum ea. Que cum vidiſſ angelum feſtinauit ⁊ cucurrit ad virum ſuum. nunciauitq; ei dicens: Ecce apparuit mihi vir quem ante videraz. Qui ſurrexit ⁊ ſecutus eſt vxorem ſuam: venienſq; ad virum dixit ei: Tu es qui locut⁹ es mulieri? Et ille rñdit: Ego ſum. Cui manue: qñ inq̃t ſermo tu⁹ fuerit expletus q̃d vis vt faciat puer. aut a q̃ ſe

obseruare debebit? Dixitq; angelus dñi ad manue. Ab oĩbꝫ q̃ locutꝰ sum vxori tue abstineat se. ⁊ quidq̃d ex vinea nascitur nõ comedat. vinũ ⁊ sicerã nõ bibat: nullo vescat̃ ĩmũdo. ⁊ qd̃ ei p̃cepi impleat atq; custodiat: Dixit itaq; manue ad angelũ dñi: Obsecro te vt acq̃escas p̃cibus meis. ⁊ faciamꝰ tibi hedũ de capris Cui rñdit ãgelꝰ. Si me cogꝫ non comedã panes tuos: si aũt vis holocaustũ facere. offer illud dño. Et nesciebat manue q̃ ãgelꝰ dñi eẽt. Dixitq; ad eũ. Qd̃ est tibi nomẽ vt si ſmo tuꝰ fuerit expletus honoremꝰ te? Cui ille rñdit: Cur q̃ris nomẽ meum qd̃ est mirabile? Tulit itaq; manue hedũ de capr̃ ⁊ libamẽta. ⁊ posuit sup̃ petrã offerẽs dño qui fac̃ mirabilia. Ipse aũt ⁊ vxor eiꝰ intuebãtur. Cũq; ascenderet flãma altaris in celuꝫ angelus dñi parit̃ in flãma ascẽdit. Qd̃ cũ vidisset manue ⁊ vxor eiꝰ. ꝓni cecidẽrũt in terrã. ⁊ vltra eis nõ apparuit angelus dñi. Statimq; intellexit manue angelũ dñi esse. ⁊ dixit ad vxorez suam: Morte moriem̃: q̃ vidimus dñm. Cui rñdit mulier: Si dñs nos vellet occidere. de manibꝫ nr̃is holocaustũ ⁊ libamẽta nõ suscepisset. nec oñdisset nobis hec oĩa: neq; ea q̃ sunt vẽtura dixisset. Peperit itaq; filiuꝫ. ⁊ vocauit nomen eius samson. Creuitq; puer. ⁊ bñdixit ei dñs cepitq; spiritus domini esse cum eo in castris dan: inter saraa ⁊ esthaol. XIIII

Descendit g̃ samson in thãnata videnſq; ibi mulierẽ de filiabꝫ philistijm. ascẽdit ⁊ nunciauit p̃ri suo ⁊ mr̃i sue dicens: Vidi mulierẽ in thãnata de filiabꝫ philistinoꝝ: quam queso vt mihi accipiatis vxorẽ. Cui dixerũt pater ⁊ mater sua: Nũquid nõ est mulier in filiabꝫ fratrũ tuoꝝ ⁊ in oĩ populo tuo q̃ vis accipe vxorẽ de philistiim qui ĩcircũcisi sunt? Dixitq; samson ad p̃rem suũ. Hãc mihi accipe: q̃ placuit oculꝰ meis. Parẽtes aũt eiꝰ nesciebãt q̃ res a dño fieret. ⁊ quereret occasiões cõtra philistijm. Eo enĩ tp̃e philistijm dominabant̃ israeli. Descẽdit itaq; samson cum patre suo ⁊ matre in thãnata. Cũq; vẽissent ad vineas oppidi apparuit catulꝰ leonis seuꝰ ⁊ rugiẽs ⁊ occurrit ei. Irruit aũt spũs dñi in samson. ⁊ dilacerauit leonẽ q̃si hedũ in frusta decerperet nihil omnino hñs in manu. ⁊ hoc patri ⁊ matri noluit indicare. Descenditq; ⁊ locutus est mulieri q̃ placuerat oculꝰ eius. Et post aliq̃t dies reuertẽs vt accip̃et eam. declinauit vt videret cadauer leonis. Et ecce examẽ apũ in ore leonis erat. ac fauus mellis. Quẽ cũ sumpsisset in manibꝫ. comedebat in via veniensq; ad p̃rem suũ ⁊ mr̃em dedit eis ꝑtem qui ⁊ ipsi comedert̃. nec tñ eis voluit indicare q̃ mel de corp̃e leonis assumpserat. Descẽdit itaq; p̃r eiꝰ ad mulierẽ ⁊ fec̃ filio suo samson ꝯuiuiũ. Sic enĩ iuuenes facere ꝯsueuerant. Cũ g̃ ciues loci illius vidissent eũ. dederunt ei sodales trigĩta qui eẽnt cũ eo. Quibꝫ locutꝰ ẽ samson: Proponã vob̃ ꝓbleuma qd̃ si solueritis mihi intra septẽ dies cõuiuij. dabo vob̃ trigĩta syndones ⁊ totidem tunicas. Sin aũt nõ potuerit̃ soluere. vos dabitis mahi triginta syndones. ⁊ eiusdẽ numeri tunicas. Qui rñderunt ei: Propone ꝓbleuma vt audiamus. Dixitq; eis: De comedẽte exiuit cibꝫ. ⁊ de forti egressa ẽ dulcedo. Nec potuerũt p̃ tres dies ꝓpositiõem soluere Cunq; adesset dies septimꝰ dixerũt ad vxorẽ samsõ. Blãdire viro tuo. ⁊ suade ei vt indicet tibi q̃d significet ꝓbleuma Qd̃ si facere noluer̃: incendemꝰ te ⁊ domũ p̃ris tui. An idcirco vocastis nos ad nuptias vt spoliaretis? Que fundebat apud samson lachrymas. ⁊ q̃rebat̃ dicẽs Odis me ⁊ nõ dilig̃: idcirco ꝓbleuma qd̃ ꝓposuisti filijs ꝓpl̃i mei nõ vis mihi exponere. At ille rñdit. P̃ri meo et mr̃i nolui dicere. ⁊ tibi ĩdicare poto? Septẽ igit̃ diebꝫ ꝯuiuij flebat ante eũ. tandemq; die septimo cum ei eẽt molesta exposuit: Que statim indicauit ciuibꝫ suis: Et illi dixerũt ei die septimo ante solis occubitũ. q̃d dulciꝰ melle. ⁊ q̃d fortius leone? Qui ait ad eos: Si nõ arassetis

in vitula mea nō inuenissetis ꝓpositio/
nem meā. Irruit itaq; in euz spūs dñi
descenditq; aschalonē: ⁊ pcussit ibi trigi
ta viros: q̄z ablatas vestes dedit his qui
ꝓblema soluerāt. Iratusq; nimis ascē
dit in domū p̄tis sui: vxor aūt eius acce
pit maritū vnū de amicis ei⁹ ⁊ ꝓnubis.

Post aliq̄ntulū aūt tpis XV
cū dies triticee messis instarēt:
venit samson iuisere volēs vxo
rem suam. ⁊ attulit ei hedum de capris:
Cunq; cubiculū eius solito vellet intra
re, phibuit illū pater illius dicēs: Pu/
taui q̄ odisses eam. ⁊ ideo tradidi illam
amico tuo. Sed habet sororem que iu/
nior ⁊ pulcrior illa est. sit tibi ꝓ ea vxor:
Cui samson rndit: Ab hac die non erit
culpa in me contra philisteos. Faciam
enī vobis mala. Perrexitq; ⁊ cepit tre
centas vulpes: caudasq; earū iunxit ad
caudas. ⁊ faces ligauit in medio: quas
igne succendens dimisit vt huc illucq;
discurrerēt. Que stati p̄rexerūt in sege/
tes philistinoz. Quib⁹ succēsis ⁊ cōpo
tate iam fruges ⁊ adhuc stātes in stipu/
la ꝓcremate sunt: intantū vt vineas q̄z
⁊ oliueta flāma ꝓsumeret. Dixeruntq;
philistijm. Quis fecit hanc rem: Qui/
bus dictū est. Samson gener thānatei
q̄ tulit vxorez eius ⁊ alteri tradidit: hec
opatus est. Ascēderuntq; philistijm. et
cōbusserūt tam mulierē q̄z p̄rem eius:
Quib⁹ ait samson: Licet hec feceritis:
tamē adhuc ex vobis exp̄tā vltionem ⁊
tūc quiescā. Percussitq; eos ingēti pla
ga. ita vt stupentes surā femori impone
rēt. Et descendēs habitauit in spelunca
petre etham: Igit̄ ascendentes philisti
im in terrā iuda. castrametati sunt i lo/
co qui postea vocatus est lechi. i. maxilla
vbi eoz fusus est exercitus. Dixerūtq;
ad eos de tribu iuda: Cur ascēdistis ad/
uersum nos: Qui rndērūt. Et ligem⁹
samson venimus. ⁊ reddamus ei que
in nos opatus est. Descenderunt ergo
tria milia viroz de iuda ad specū silicis
etham. Dixerūtq; ad samson: Nescis q̄
philistijm imperēt nobis. Quare h̄ fa/
cere voluisti: Quib⁹ ille ait: Sicut fece
runt mihi. sic feci eis. Ligare inquiunt
te venimus ⁊ tradere in manus philis/
tinoz. Quib⁹ samson. iurate ait ⁊ spon
dete mihi q̄ non occidatis me. Dixēt:
Non te occidemus. sed vinctū tradem⁹
Ligauerūtq; eū duob⁹ nouis funibus
⁊ tulerūt eum de petra etham. Qui cū
venisset ad locū maxille. ⁊ philistijm vo
ciferātes occurrissent ei: irruit spūs do/
mini in eū. ⁊ sicut solēt ad ardorē ignis
ligna ꝓsumi. ita vincula quib⁹ ligatus
erat. dissipata sunt ⁊ soluta: Inuentāq;
maxillā id est mādibulam asini que ia/
cebat arripiēs. interfecit in ea mille vi/
ros. ⁊ ait: In maxilla asini in mādibula
pulli asinaz dedeui eos ⁊ pcussi mille vi
ros. Cunq; hec verba canēs complesset
piecit mādibulā de manu. ⁊ vocauit no
mē loci illius ramathlechi: q̄ interp̄ta
tur eleuatō maxille. Sitiēsq; valde. cla
mauit ad dñz. ⁊ ait: Tu dedisti in manu
serui tui salutē hāc maximā atq; victo/
riā: ⁊ en siti moriar: incidamq; in ma⁹
incircūcisoz. Aperuit itaq; dñs molarē
dentem i maxilla asini ⁊ egresse sunt ex
eo aque. Quib⁹ hausit̄ refocillauit spūs
⁊ vires recepit. Idcirco appellatum est
nomē loci illius. fons inuocātis de ma
xilla. vsq; in p̄sentem diem. Iudicauitq;
isrl̄ in diebꝫ philistijm vigīti ānis. XVI

Abijt quoq; in gazaz. ⁊ vidit ibi
mulierem meretricem. ingres/
susq; est ad eam. Quod cuz au/
dissent philistijm ⁊ percrebruisset apud
eos intrasse vbez samson. circundede/
runt eum. positis in porta ciuitatis cu/
stodibus. ⁊ ibi tota nocte cum silentio
p̄stolantes vt facto mane ereuntem
occiderēt. Dormiuit aūt samson vsq;
ad medium noctis ⁊ inde consurgens
apprehendit ambas portę fores cum po/
stibus suis et sera: impositisq; humeris
suis portauit ad verticem montis que
respicit hebron. Post hec amauit mu/
lierem que habitauit in valle sorech.
et vocabatur dalila. Eleneruntq; ad eaz
principes philistinoz. atq; dixerunt

Decipe eum ⁊ discе ab illo in quo habe/
at tantã fortitudinẽ. ⁊ quõ eũ superare va
leam⁹ ⁊ vinctũ affligere. Qõ si feceris.
dabimus tibi singuli mille centũ argẽ/
teos. Locuta ẽ ḡ dalila ad samson: Dic
mihi obsecro in q̃ sit tua maxima forti/
tudo ⁊ quid sit q̃ ligatus erumpere neq̃
as. Cui rñdit samson. Si septẽ neruice
is funibꝫ necdũ siccis ⁊ adhuc humẽti/
bus ligatus fuero: infirmus ero vt ce/
teri homines. Attulerũtq̃ ad eã satrapæ
philistinoꝝ septẽ funes vt dixerat: qui/
bus vinxit eũ latẽtibꝫ apud se insidijs ⁊
in cubiculo finem rei expectãtibꝫ. Cla/
mauitq̃ ad eum: Philistijm sup te sam/
son. Qui rupit vincula quõ si rumpat
quis filium de stuppa tortũ sputamine
cũ odorẽ ignis acceperit. ⁊ nõ est cogni/
tum in q̃ esset fortitudo ei⁹. Dixitq̃ ad
eum dalila: Ecce illusisti mihi. ⁊ falsum
locutus es. Saltẽ nũc indica mihi q̃ li
gari debeas. Cui ille rñdit. Si ligatus
fuero nouis funibꝫ qui nunq̃ fuerũt i
ope. infirmus ero. ⁊ alioꝝ hoim similis.
Quibꝫ rursum dalila vinxit eũ. ⁊ clama/
uit: philistijm super te samson. in cubi/
culo insidijs ꝓparatis. Qui ita rupit vi/
cula quasi fila telaꝝ. Dixitq̃ dalila rur
sum ad eũ: Usq̃quo deципis me ⁊ falsum
loq̃ris? Dñe de q̃ vinciri debeas. Cui
rñdit samson. Si iquit septẽ crines ca/
pitis mei cũ licio plexueris ⁊ clauõ his
circũligatũ terre fixeris: infirmus ero.
Qõ cũ fecisset dalila. dixit ad eũ. Phili
stijm sup te samson. Qui ꝓsurgens de
somno extraxit clauũ cũ crinibꝫ ⁊ licio.
Dixitq̃ ad eũ dalila: Quõ dicis q̃ amas
me cũ animus tuus nõ sit mecũ? Ter
tres vices mẽtitus es mihi. ⁊ noluisti
dicere in quo sit maxima fortitudo tua
Cunq̃ molesta esset ei ⁊ p multos dies
iugiter adhereret. spatiũ ad quietẽ non
tribuẽs. defecit aĩa eius: ⁊ ad mortẽ vsq̃
lassata est. Tũc aperiẽs veritatẽ rei dixit
ad eã; Ferrus nunq̃ ascendit sup caput
meũ q̃ naçareus. i. ꝓsecratus dño sum
de vtero matris mee. Si rasum fuerit
caput meũ. recedet a me fortitudo mea
⁊ deficiã. eroq̃ sicut ceteri hoies. Videꝫ
q̃ illa q̃ confessus ei esset oẽm animuꝫ
suũ: misit ad principes philistinoꝝ ac mã
dauit: Ascẽdite adhuc semel. q̃ nũc mi
hi aperuit coꝛ suũ. Qui ascenderũt: as/
sumpta pecunia quã ꝓmiserant. At illa
dormire eũ fecit sup genua sua ⁊ in sinu
suo reclinare caput. Vocauitq̃ tõsorẽ
⁊ rasit septẽ crines ei⁹ ⁊ cepit abigere eũ
⁊ a se repellere. Statim enĩ de eo fortitu/
do discessit. Dixitq̃: Philistijm sup te
samson. Qui de somno ꝓsurgens dixit
in animo suo: Egrediar sicut ante feci
⁊ me excutiaꝫ nesciẽs q̃ recessisset ab eo
dñs. Quẽ cũ apprehẽdissent philistijm
statim eruerũt oculos eius. ⁊ duxerunt
gaçam vinctum catenis. ⁊ clausum in
carcere molere fecerunt. Jamq̃ capilli
eius renasci ceperant. ⁊ principes phili/
stinoꝝ cõuenerũt in vnum vt immola
rent hostias magnificas dagõ deo suo ⁊
epularentur dicentes. Tradidit de⁹ no/
ster inimicum nr̃m samson in manus
nostras. Qõ etiam ꝑplus videns lau/
dabat deũ suum eademq̃ dicebat. Tra
didit deus noster aduersarium nr̃m in
manus nr̃as: qui deleuit terrã nr̃am ⁊
occidit plurimos. Letantesq̃ p cõuiuia
sumptis iam epulis præceperũt vt voca
retur samson: ⁊ ante eos luderet. Qui
adductus de carcere ludebat ante eos:
feceruntq̃ eum stare inter duas colum
nas. Qui dixit puero regẽti gressus su
os: Dimitte me vt tãgã colũnas quibꝫ
ois imminet domus. ⁊ recliner sup eas
⁊ paululuꝫ requiescam. Domus autẽ
erat plena viroꝝ ac mulieruꝫ. ⁊ erãt ibi
oẽs principes philistinoꝝ. ac de tecto ⁊ so
lario circiter tria milia vtriusq̃ sex⁹ spe
ctãtes ludẽtesq̃ samson. At ille inuocato
dño ait: Dñe de⁹ me⁹ mei⁹to mei. ⁊ red
de mihi nũc fortitudinẽ pristinã de⁹ me⁹
vt vlciscar me de hostibꝫ meis. ⁊ p amis/
sione duoꝝ luminũ vnã vltionẽ recipiã
Et apprehẽdẽs ãbas colũnas q̃bꝫ inite/
batur domus. alteraq̃ earuꝫ dextera et
alteram leua tenẽs ait: Moriatur ani/
ma mea cũ philistijm. Cõcussisq̃ fortiꝫ

colūnis: cecidit domus sup̄ oēs princi-
pes ⁊ ceterā multitudinē q̄ ibi erat. Mul-
toq̄ plures intfecit moriēs: q̄ ante vi-
uus occiderat. Descēdētes aūt frēs ei⁹
⁊ vniūsa cogtio. tulerūt corp⁹ eius: ⁊ se-
pelierunt inter saraa ⁊ esthaol in sepul-
cro patris sui manue: iudicauitq̄ israel
viginti annis. XVII

Fuitq̄ eo tp̄e vir quidā de mon-
te effraim noīe michas: qui di-
xit matri sue. Mille centū argē-
teos q̄s sep̄aueras: ⁊ sup̄ quib⁹ me audi-
ente iuraueras: ecce ego habeo. ⁊ apud
me sunt. Cui illa rn̄dit: Bn̄dictus fili⁹
meus dn̄o. Reddidit g̊ eos mr̄i sue. que
dixerat ei. Cōsecraui ⁊ voui hoc argen-
tum dn̄o: vt de manu mea suscipiat fili-
us meus ⁊ faciat sculptile atq̄ ꝯflatile
⁊ nunc trado illd̄ tibi. Reddidit igitur
eos mr̄i sue. Que tulit ducētos argen-
teos. ⁊ dedit eos argentario: vt faceret
ex eis sculptile atq̄ cōflatile qd̄ fuit in
domo miche. Qui ediculaz q̄z in ea deo
separauit ⁊ fecit ephot ⁊ theraphim id ē
vestē sacerdotalem ⁊ idola. Impleuitq̄
vnius filioꝝ suoꝝ manū. ⁊ fact⁹ est ei sa-
cerdos. In dieb⁹ illis nō erat rex in isrl̄
sed vnusquisq̄ qd̄ sibi rectū videbat̄ h̄
faciebat. Fuit q̄z in tp̄e illo alter adole-
scens de bethleez iuda ex cognatione ei⁹
eratq̄ ipse leuites ⁊ hītabat ibi. Egres-
susq̄ de ciuitate bethleē: p̄egrinari volu-
it vbicunq̄ sibi cōmodū reperisset. Cū-
q̄ venisset in mōtem effraim iter faciēs
⁊ declinasset parumper in domo miche:
interrogat⁹ est ab eo vnde venissz. Qui
respōdit. Leuita sum de bethleem iuda
⁊ vado vt habitem vbi potuero ⁊ vtile
mihi eē ꝓspexero. Dixitq̄ micha: Ma-
ne apud me inquit. ⁊ esto mihi parens
ac sacerdos daboq̄ tibi per annos singu-
los decem argenteos ac vestem duplicē
⁊ que ad victuz sunt necessaria. Acquie-
uit ⁊ mansit apud hominem fuitq̄ illi
quasi vn⁹ de filijs. Impleuitq̄ micha
manuz eius. ⁊ habuit puerū sacerdotez
apud se. nūc scio dicēs q̄ bn̄faciet mihi
de⁹ hn̄ti leuitici gener⁹ sac̄dotē. XVIII

In dieb⁹ illis nō erat rex in isra-
el. ⁊ trib⁹ dan q̄rebat possessiōez
sibi vt hītaret in ea. Usq̄ ad il-
lum enī diez inter ceteras trib⁹ sortem
non acceperat. Miserunt ergo filij dan
stirpis ⁊ familie sue quinq̄ viros for-
tissimos de saraa ⁊ esthaol vt explorarēt
terrā ⁊ diligenter inspicerēt. Dixerunt
q̄ eis: Ite ⁊ ꝯsiderate terrā. Qui cū per-
gētes venissent in mōtem effraim ⁊ in-
trassent domū miche requieuerunt ibi.
Et ag̊scētes vocē adolescētis leuite. vtē-
tesq̄ illius diuersorio. dixerūt ad eum:
Quis te huc adduxit? Quid hic agis?
Quā ob cām huc venire voluisti? Qui
rn̄dit eis: Hec ⁊ hec p̄stitit mihi michas
⁊ me mercede ꝯduxit vt sim ei sacerdos
Rogauerūt autē eum vt ꝯsuleret dn̄m
⁊ scire possent an prospero itinere perge-
rent. ⁊ res haberet effectum. Qui respō-
dit eis: Ite cum pace. Dn̄s respicit vi-
am vr̄am ⁊ iter quo p̄gitis. Eūtes igit̄
quīq̄ viri venerūt lais. viderūtq̄ ꝓplm̄
habitātez in ea absq̄ vllo timore iuxta
cōsuetudinē sidonioꝝ securuz ⁊ quietū
nullo eis penitus resistēte. magnarūq̄
opū. ⁊ procul a sidone atq̄ a cūctis hoī-
bus sep̄atum. Reuersiq̄ ad fratres su-
os ī saraa ⁊ esthaol ⁊ quid egissent scisci-
tantib⁹ rn̄derūt. Surgite ⁊ eamus ad
eos. Vidim⁹ enī terrā valde opulētaz ⁊
vberez. Nolite negligere: nolite cessare.
Eamus ⁊ possideam⁹ eam. nullus erit
labor. Intrabim⁹ ad securos in regiōez
latissimam. tradetq̄ nobis dn̄s locū in
quo nullius rei est penuria eoꝝ q̄ gignū-
tur in terra. Profecti igitur sunt de co-
gnatiōe dan de saraa ⁊ esthaol sexcēti vi-
ri accīcti armis bellicis ascendētesq̄ mā-
serūt in cariathiarim iude: qui locus ex
eo tēp̄e castroꝝ dan nomen accepit ⁊ est
post tergū cariathiarī. Inde trāsierūt ī
mōtez effraim. Cūq̄ venissent ad domū
miche. dixerūt quīq̄ viri qui p̄us missi
fuerāt ad ꝯsiderādā t̄rā lais. ceter⁹ fr̄ib⁹
suis. Nostis q̄ in domib⁹ istis sit ephot
⁊ theraphim ⁊ sculptile atq̄ conflatile.
Videte q̄d vob̄ placeat. Et cū paululuz

declinassent ingressi sunt domum ado-
lescētis leuite qui erat ī domo michæ: sa-
lutauerūtq; euz v̄bis pacificis: sexcenti
autē viri ita vt erāt armati stabāt ante
ostiū. At illi qui ingressi fuerāt domum
iuuenis: sculptile ⁊ ephot ⁊ theraphim
atq; ꝯflatile tollere nitebāt. ⁊ sacerdos
stabat ante ostiū. sexcētis viris fortissi-
mis haud ꝓcul expectātibꝫ. Tulerūt igi-
tur qui intrauerāt sculptile ephot ⁊ ido-
la atq; cōflatile: Quibus dixit sacerdos
Quid facitis? Cui rn̄derūt. Tace ⁊ po-
ne digitum sup̄ os tuū: veniq; nobiscū
vt habeamus te p̄rem ac sacerdotem.
Quid tibi melius est vt sis sacerdos in
domo vni⁹ viri an in vna tribu ⁊ fami-
lia in isrl̄? Qd̄ cū audisset acq̄euit s̄mo-
nibꝫ eoꝝ. ⁊ tulit ephot ⁊ idola ac sculpti-
le ⁊ ꝓfectus est cum eis. Qui cū perge-
rent ⁊ ante se ire fecissent ꝑuulos ac iu-
mēta. ⁊ oē qd̄ erat preciosum iāq; a do-
mo michæ essent procul: viri qui habita-
bant ī edibꝫ michæ ꝯclamātes sicuti sūt
⁊ post tergum clamare ceperūt. Qui cū
respexissent dixerunt ad michaz. Quid
tibi vis? Cur clamas? Qui rn̄dit. De-
os meos q̄s mihi feci. tulistis ⁊ sacerdo-
tem ⁊ oīa q̄ habeo: ⁊ dicit̄: quid tibi est?
Dixerūtq; ei filij dan. Caue ne vltra lo-
q̄ris ad nos. ⁊ veniant ad te viri aīo ꝯci-
tati. ⁊ ip̄e cuz oī domo tua ꝑeas. Et sic
cepto itinere ꝑrexerūt. Vidēs autē mi-
cha q̄ fortiores se essent: reuersus est in
domuz suā. Sexcēti autē viri tulerunt
sacerdotē ⁊ q̄ sup̄ diximus: veneruntq;
in lais ad ꝓpl̄m quiescentē atq; securuz:
⁊ ꝑcusserūt eos in ore gladij. vrbēq; in-
cendio tradiderūt. nullo penit⁹ ferēte p̄-
sidiū. eo q̄ ꝓcul hītarēt a sidone. ⁊ cum
nullo hominuz haberēt quicq̄ societat̄
ac negocij. Erat autē ciuitas sita in re-
gione roob. quā rursum extruētes hīta-
uer̄t in ea. Vocato nōie ciuitat̄ dan iu-
xta vocabulū p̄ris sui quē genuerat isrl̄
que p̄us lais dicebat̄. Posuerūtq; sibi
sculptile. ⁊ ionathan filium gersan filij
moysi ac filios ei⁹ sac̄dotes ī tribu dan
vsq; ad diē captiuitatis sue. Mansitq;
apud eos idoluz michæ oī tp̄e q̄ fuit do-
mus dei in silo. In diebꝫ illis non erat
rex in israel.

XIX

Fuit q̄dā vir leuites hītās in la-
tere mōt̄ effraī: qui accepit vxo-
rē de bethleez iuda. Que reliq̄t
eū. ⁊ reuersa est ī domū p̄ris sui ī bethleez
mānsitq; ap̄d eū q̄ttuor mēsibꝫ. Secut⁹
q; ē eā vir su⁹ volensq; recōciliari ei atq;
blādiri ⁊ secū reducere: hn̄s ī comitatu
puerū ⁊ duos asinos. Que sucepit euz
⁊ introduxit ī domū p̄ris sui. Qd̄ cū au-
disset socer ei⁹. eūq; vidisset. occurrit ei
let⁹. ⁊ āplexat⁹ est hoīez. Mānsitq; gener
in domo soceri tribꝫ diebꝫ comedēs cuz
eo ⁊ bibēs familiariter: die aūt q̄rto de
nocte consurgēs ꝓficisci voluit. Quem
tenuit socer. ⁊ ait ad euz: Gusta p̄us pu-
silluz panis ⁊ cōforta stomachū ⁊ sic ꝓfi-
cisceris. Sederuntq; simul ac comede-
runt ⁊ biberūt. Dixitq; p̄r puelle ad ge-
neruz suū. Queso te vt hodie hic mane-
as: pariterq; letem̄. At ille cōsurgēs ce-
pit velle ꝓficisci. Et nihilomin⁹ obnixe
eum socer tenuit. ⁊ apud se fecit mane-
re. Mane aūt facto ꝑabat leuites iter.
Cui socer rursuz. Obsecro inq̄t vt pau-
lulū cibi capias. ⁊ assumpt̄ viribꝫ donec
increscat dies. postea ꝓficiscaris. Come-
derūt g̊ simul. surrexitq; adolescēs vt ꝑ-
geret cū vxore sua ⁊ puero. Cui rursuz
locut⁹ ē socer. Cōsidera q̄ dies ad occa-
sum decliuior sit. ⁊ ꝓpinq̄t ad vesperum.
Mane apud me etiā hodie ⁊ duc letum
diē. ⁊ cras ꝓficisceris vt vadas ī domū
tuā. Noluit gener acq̄escere s̄mōibꝫ ei⁹
sz statī ꝑrexit ⁊ vēit ꝯtra iebꝫ q̄ altero no-
mīe vocat̄ hierl̄m: ducēs secū duos asi-
nos onustos ⁊ concubinam. Jamq; ad-
erant iuxta iebus ⁊ diei mutabat̄ in no-
ctem. Dixitq; puer ad dn̄m suū. Veni
obsecro declinem⁹ ad vrbez iebuseoꝝ. et
maneam⁹ in ea. Cui rn̄dit dn̄s: Non in-
grediar oppidū gentis aliene q̄ nō est de
filijs isrl̄. sz trāsibo vsq; gabaa. ⁊ cū illuc
ꝑuenero manebim⁹ ī ea: aut certe in vr-
be rama. Trāsier̄t g̊ iebus. ⁊ ceptū carpe-
bāt it̄. occubuitq; eis sol iuxta gabaa q̄ ē

in tribu beniamin: diuerterūtq; ad eam
vt manerēt ibi. Quo cū intrassent: sede
bant in platea ciuitatis ⁊ nullus eos re
cipere voluit hospitio: Et ecce apparuit
homo senex reuertēs de agro ⁊ de opere
suo vespi: qui ⁊ ipse de mōte erat effraiz
⁊ pegrinus habitabat in gabaa. Hoīes
aūt regiōis illius erāt filij gemini. Ele-
uatisq; oculis vidit senex sedentē hoīez
cū sarcinulis suis in platea ciuitatis et
dixit ad eū: Unde venis. ⁊ q̄ vadis? Qui
rn̄dit ei: Profecti sumus de bethleez iu
da ⁊ pergimus ad locū nr̄m qui est in la
tere mōtis effraiz vn̄ ieram⁹ in bethleē
Et nūc vadimus ad domū dei nullusq;
sub tectū suū nos vult recipe. hn̄tes pa
leas ⁊ fenū in asinoꝝ pabulū. ⁊ panez ac
vinū in meos ⁊ ācille tue vsus ⁊ pueri
qui mecū ē. Nulla re īdigem⁹ nisi hospi
tio. Cui rn̄dit senex. Pax tecuz sit. Ego
p̄bebo oīa q̄ necessaria sunt. tm̄ q̄so ne in
platea maneas. Introduxitq; eū in do-
mū suā. ⁊ pabulū asinis p̄buit. ac postq̄
lauerūt pedes suos recepit eos in ꝯui-
uiū. Illis epulātibꝫ. ⁊ post laborē itinerꝫ
cibo ⁊ potu reficiētibꝫ corpa. venerūt vi-
ri ciuitatis illi⁹ filij belial. i. absq; iugo.
⁊ circūdantes domū senis. fores pulsa-
re ceperūt clamātes ad dn̄m dom⁹ atq;
dicētes: Educ virū qui ingressus est do
mū tuā. vt abutam̄ eo. Egressusq; ē ad
eos senex. ⁊ ait: Nolite frēs nolite facere
malū h̄. q̄r īgressus est hō hospitiū meū
⁊ cessate ab hac stulticia. Habeo filiam
v̄ginē ⁊ hic hō habet ꝯcubinā: educam
eas ad vos vt humilietꝫ eas ⁊ vr̄am libi
dinē cōpleatis. tm̄ obsecro ne scelus h̄
cōtra naturā opemī in virū. Nolebant
acq̄escere s̄monibꝫ illi⁹. Qd̄ cernēs hō
eduxit ad eos ꝯcubinā suaz. ⁊ eis tradi-
dit illudendā. Qua cū tota nocte abusi
essent: dimiserūt eam mane. At mulier
recedentibꝫ tenebris venit ad ostiū do-
mus vbi manebat dn̄s suus. ⁊ ibi cor-
ruit. Mane fctō surrexit homo ⁊ apuit
ostiū vt ceptā expleret viā. ⁊ ecce ꝯcubi-
na eius iacebat ante ostiū sparsis in lu
mine manibꝫ. Cui ille putās eam qui-
escere loquebatur. Surge vt ambule-
mus. Qua nihil rn̄dente: intelligēs q̄
erat mortua. tulit eaz ⁊ imposuit asino:
reuersusq; est in domū suā. Quā cū eēt
ingressus arripuit gladiū. ⁊ cadauer v-
xoris cū ossibꝫ suis in duodeciz ꝑtes ac
frusta ꝯcidēs misit in om̄es terminos
isrl̄. Qd̄ cū vidissent singuli conclama
bant: Nunq̄ res talis facta est in israel
ex eo die quo ascenderūt patres nostri
de egypto vsq; in pn̄s tp̄s. Ferte senten
tiam. ⁊ in commune decernite quid fa-
cto opus sit.

XX

Egressi itaq; sunt oēs filij israel
⁊ pariter ꝯgregati q̄si vir vnus
de dan vsq; bersabee ⁊ terra ga-
laad ad dn̄m in maspha. oēs quoq; an-
guli ꝓpl'oꝝ ⁊ cūcte tribꝫ israel in eccl'iam
ꝓpl'i dei ꝯuenerūt q̄draginta milia pedi-
tū pugnatoꝝ: Nec latuit filios beniamī
q̄ ascendissent filij isrl̄ in maspha. Int-
rogatusq; leuita marit⁹ mulieris inter
fecte quō tm̄ scelus perpetratū esset. rn̄-
dit: Veni in gabaa beniamin cuz vxore
mea illucq; diuerti. Et ecce homines ci
uitatis illius circūderūt nocte domū in
qua manebam volentes me occidere. ⁊
vxorē meaz incredibili furore libidinis
vexantes deniq; mortua est. Quam ar-
reptam in frusta concidi: misiq; partes
in omnes terminos possessionis vestre:
quia nūq̄ tm̄ nephas ⁊ tam grāde pia-
culum factū est in isrl̄. Adestis oēs filij
isrl̄ decernite q̄d facere debeatꝫ. Stāsq;
oīs ꝓpl's ⁊ q̄si vnius hoīs s̄mone rn̄dit:
Nō recedem⁹ in tabernacl'a nr̄a: nec suā
quisq̄ ītrabit domū. sz h̄ ꝯ gabaa in cōe
faciem⁹. Decē viri eligant̄ e cētū ex oībꝫ
tribubꝫ isrl̄. ⁊ centū de mille ⁊ mille de
decē milibꝫ vt cōportent exercitui ciba-
ria ⁊ possim⁹ pugnare ꝯtra gabaa benia
mī ⁊ reddere ei ꝓ scelere qd̄ meret̄. Cō-
uenitq; vniūsus isrl̄ ad ciuitatez q̄si hō
vn⁹ eadē mēte vnoq; cōsilio. ⁊ miserūt
nūcios ad oēm tribū beniamī q̄ dicerēt
Cur tm̄ nephas in vob̄ reptū ē? Tradi-
te hoīes de gabaa qui h̄ flagitiū ꝑpertra
rūt vt moriant̄. ⁊ auferat̄ malū de israel

Qui noluerũt fratrũ suoꝝ filioꝝ iſrł au
dire mandatũ: ꝛ exĉuctiſ vębibꝫ q̃ ſoꝛtis
ſue erãt ꝓuenerũt in gabaa vt illis fer
rẽt auxiliũ ꝛ ꝯ vniuſuꝫ ꝑlm iſrł dimica
rẽt. Inuẽtiq̃ ſunt vigĩtiquiq̃ milia ve
ńiamin educẽtiuꝫ gladiũ: ꝓter habita
toꝛes gabaa. q̃ ſeptingẽti erãt viri foꝛtiſ
ſimi ita ſiniſtra vt ꝺextra ꝓeliãtes. ꝛ ſic
fundis lapides ad certũ iacientes vt ca
pillũ q̃ poſſent ꝓcutere. ꝛ neq̃q̃ in alte
rã ꝑtẽ icẽt lapidiſ ꝺeferreł. Cliroꝝ q̃ iſrł
abſq̃ filijs ńiamin inuenta ſunt q̃dra
ginta milia educẽtiũ gladios et parato
rũ ad pugnã. q̃ ſurgẽtes ꝟnerunt in do
mũ ꝺei. ih̃ē i ſylo. ꝛ ſuluerũtq̃ dominũ at
q̃ ꝺixerũt. Quis erit i exercitu nr̃o ꝑn
ceps certaminis ꝟra filios ńiamin?
Quibꝫ reſpõdit dom̃: Judas ſit duꝛ
veſter. Statiq̃ filij iſrł ſurgẽtes mane
caſtrametati ſunt iuxta gabaa. ꝛ inde p
cedẽtes ad pugnã ꝟra ńiamin. vębꝫ
oppugnare ceperũt. Egreſſiq̃ filij ńenia
min ꝺ gabaa occiderũt ꝺ filijs iſrł. ꝺie il
lo vigĩtiduo milia viroꝝ. Rurſum filij
iſrł ꝛ foꝛtitudie ꝛ nũero ꝓfidẽtes ĩ eodẽ
loco in q̃ ꝑ⁹ certauerũt. aciẽ ꝺixerũt:
ita tĩ vt ꝑ⁹ aſcẽderẽt ꝛ flerẽt coꝛã ꝺño
vſq̃ ad noctem. ꝓſulerẽtq̃ eũ ꝛ ꝺicerẽt:
Debem⁹ vltra ꝓcedere ad ꝺimicãdũ ꝯ
filios ńeniamin frẽs nr̃os. an nõ? Qui
bus ille rĩndit: Aſcendite ad eos. ꝛ inite
certamẽ. Cũq̃ filij iſrł altera ꝺie cõtra fi
lios ńeniamin ad ꝑliũ ꝓceſſiſſent: erupe
rũt filij ńeniamin ꝺe poꝛtis gabaa. et oc
currẽtes eis tanta in illos cede bachati
ſunt. vt ꝺecẽ ꝛ octo milia viroꝝ educẽti
um gladiũ ꝓſternerẽt. Quãobręꝛ oẽs fi
lij iſrł ꝟnerũt in ꝺomũ ꝺei. ꝛ ſedẽtes fle
bãt coꝛam ꝺño. Jeiunauerũtq̃ ꝺie illo
vſq̃ ad veſperã. ꝛ obtulerunt ei holocau
ſta atq̃ pacificas victimas. et ſup ſtatu
suo interrogauerũt. Eo tpe ibi erat ar
ca fꝺeris ꝺñi. ꝛ phinees filiꝰ eleaçari fi
lij aaron ꝑpoſitꝰ ꝺom̃. Cõſuluerũt igiꝝ
ꝺñm atq̃ ꝺixerũt: Exire vltra ꝟębemus
ad pugnã ꝟra filios ńeniamin frẽs no
ſtros an q̃eſcere? Quibꝫ ait ꝺñs. Aſcẽꝺi
te. Tras enim tradam eos in manus ve
ſtras. Poſuerũtq̃ filij iſrael inſidias ꝑ
circũitum ꝟębis gabaa. et tertia vice ſi
cut ſemel et bis contra ńeniamin exerci
tum ꝑduxerunt. Sed et filij ńeniamin
audacter eruperũt ꝺe ciuitate. et fugiẽ
tes aduerſarios lõgius ꝑſecuti ſunt ita
vt vulnerarẽt ex eis ſicut ꝓmo ꝺie et
ſecũdo. ꝛ cederẽt ꝑ ꝺuas ſemitas vertẽ
tes terga quarũ vna ferebaꝛ in ńethel. ꝛ
altera in gabaa. atq̃ ꝓſternerẽt triginta
circiter viros. Putauerũt enim ſolito
eos moꝛe cedere. Qui fugã arte ſimulã
tes inierũt conſiliũ vt abſtraherẽt eos
ꝺe ciuitate et quaſi fugiẽtes ad ſuprad
ictas ſemitas ꝑducerent. Oẽs itaq̃ filij
iſrael ſurgẽtes ꝺe ſedibꝫ ſuis. tetẽderũt
aciem in loco qui vocaꝛ baalthamar. in
ſidie quoq̃ q circa ꝟbẽ erãt paulatiz ſe
apire ceperũt. ꝛ ab occidẽtali ꝟbis ꝓte
ꝓcedere. Sed ꝛ alia ꝺecẽ milia viroꝝ ꝺe
vniuerſo iſrł habitatoꝛes ꝟbis ad cer
tamĩa ꝓuocabãt. inguatũq̃ eſt bellũ cõ
tra filios ńeniamin. ꝛ nõ intelleꝛerũt q
ex omĩ ꝑte illis inſtaret interitus. Per
cuſſitq̃ eos ꝺñs in ꝓſpectu filioꝝ iſrł. et
interfecerũt ex eis in illo ꝺie vigĩtiqui
q̃ milia ꝛ centũ viros. oẽs bellatoꝛes et
educẽtes gladiũ. Filij aũt ńeniamin cũ
ſe inferioꝛes eſſe vidiſſent. ceperũt fuge
re. Qꝺ cernẽtes filij iſrł ꝺederũt eis ad
fugiẽdũ locũ vt ad ꝑparatas inſidias ꝺe
ueniręt q̃s iuxta ꝟbẽ poſuerãt. Qui cũ
repẽte ꝺe latibuł ſurreꝛiſſent. ꝛ ńeniamĩ
terga cedẽtibuſ ꝺaret: ingreſſi ſunt ciui
tatem et ꝑcuſſerũt eaz in oꝛe gladij. Si
gnũ aũt ꝺederãt filij iſrael ꝟis quos in
inſidijs collocauerant vt poſtq̃ ꝟbẽ ce
piſſent. igne accẽderẽt vt aſcẽdẽte in al
tũ fumo captã ꝟbẽ ꝺemõſtrarent. Qꝺ
cũ cernerẽt filij iſrł in ipo certamĩe poſi
ti: putauerunt enĩ filij ńeniamin eos fu
gere et inſtãtius ꝑſequebanł: ceſis ꝺ ex
ercitu eorũ trigĩta viris vt viderũt q̃ſi
colũnã fumi ꝺe ciuitate aſcẽꝺere: ńenia
min q̃z reſpiciẽs retro cũ captam cerne
rent ciuitatẽ et flãmas. in ſublime ferri
qui ꝑius ſimulauerãt fugã. verſa facie
foꝛtius reſiſtebãt. Qꝺ cũ vidiſſent filij

beniamin. in fugā versi sunt. ⁊ ad viā de
serti ire ceperūt. illuc q̄z eos aduersarijs
ꝑsequētib⁹. Sz et hi q̄ vrbē succēderāt
occurrerūt eis. atq̄z ita factum est vt ex
vtraq̄z parte ab hostibus cederētur. nec
erat vlla requies morientiū. Ceciderūt
atq̄z ꝓstrati sunt ad orientalē plagā vr-
bis gabaa. Fuerūt aūt qui in eode loco
interfecti sunt decē ⁊ octo milia virorū
oēs robustissimi pugnatores. Quod cū
vidissent q̄ remāserāt de beniamin fuge
rūt in solitudinē. ⁊ ꝑgebant ad petrā cu
ius vocabulū est remmon. In illa quo
q̄z fuga palātes ⁊ in diuersa tendentes
occiderūt quīq̄z milia viros. Et cum vl
tra tenderēt ꝑsecuti sunt eos. ⁊ interfe
cerūt etiā alia duo milia. Et sic factum
est vt oēs qui ceciderāt de beniamin ī di
uersis locis essent vigintiquinq̄z milia
pugnatores ad bella ꝓmptissimi. Remā
serūt itaq̄z de omī numero beniamin q̄
euadere potuerāt et fugere in solitudi-
nē sexcēti viri: sederuntq̄z in petra rem-
mon mēsib⁹ q̄tuor. Regressi aūt filij is-
rael oēs reliquias ciuitatis a viris vsq̄z
ad iumēta gladio ꝑcusserūt. cūctasq̄z vr
bes et viculos beniamin vorax flāma cō
sumpsit.

XXI

Iurauerāt q̄z filij isrl̄ ī maspha
et dixerūt: Nullus nostrum da
bit filijs beniamin de filiab⁹ su-
is vxorē. Venerūtq̄z oēs ad domū dei in
sylo. et in cōspectu eius sedētes vsq̄z ad
vesperā leuauerūt vocem. ⁊ magno vlu
latu ceperūt flere dicentes: Quare dñe
deus isrl̄ factuz est hoc malū in ꝓplo tuo
vt hodie vna trib⁹ auferet̄ ex nobis? Al
tera aūt die diluculo consurgētes extru
xerūt altare: obtulerūtq̄z ibi holocausta
et pacificas victimas. et dixerūt: Quis
nō ascēdit in exercituz dñi de vniuersis
tribub⁹ isrl̄? Grādi enī iuramēto se con
strinxerāt cū essent in maspha. interfici
eos q̄ defuissent. ductiq̄z pnīa filij isrl̄ su
per fratre suo beniamin. ceperūt dicere:
Ablata ē trib⁹ vna de isrl̄. Vñ vxores ac
cipiēt? Oēs enī in cōe iurauim⁹ nō da-
turos nos his filias nr̄as. Idcirco dixe
rūt: Quis ē de vniūsis tribub⁹ isrl̄ q̄ nō
ascendit ad dñm in maspha? Et ecce in
uēti sunt habitatores iabis galaad in il
lo exercitu nō fuisse. Eo q̄z tp̄e cū essent
in sylo nullus ex eis ibi reꝑtus ē. Mise-
runt itaq̄z decem milia viros robustissi-
mos et p̄ceperūt eis: Ite et ꝑcutite ha-
bitatores iabis galaad in ore gladij. taz
vxores q̄z ꝑuulos eoꝝ. ⁊ hoc erit q̄ obser
uare debebitis: Om̄e generis masculini
⁊ mulieres q̄ cognouerāt viros interfici-
te. virgines aūt reseruate. Inuēteq̄z sunt
de iabis galaad q̄dringēte virgines que
nescierūt viri thoꝝ. ⁊ adduxerūt eas ad
castra in sylo ī terrā chanaan. Miserūt-
q̄z nūcios ad filios bēiamin qui erāt in
petra rēmon. ⁊ p̄ceperūt eis vt eas susci
pent ī pace. Venerūtq̄z filij bēiamin in
illo tp̄e. ⁊ date sūt eis vxores de filiabus
iabis galaad: alias aūt ñ repperert̄ q̄s si
mili mō traderēt. Vniūsusq̄z isrl̄ valde
doluit ⁊ egit pnīaz sup̄ interfectōe vni⁹
trib⁹ ex israel: dixerūtq̄z maiores natu:
Quid faciemus reliq̄s qui nō acceperūt
vxores? Oēs in beniamin femine cōci-
derūt. ⁊ magna nobis cura ingētiq̄z stu-
dio ꝓuidendū est: ne vna trib⁹ deleatur
ex isrl̄. Filias enī nr̄as eis dare nō possu
mus ꝯstricti iuramēto ⁊ maledictōne q̄
diximus: maledict⁹ qui dederit de filia-
bus suis vxorē beniamin. Ceperūtq̄z cō-
siliū atq̄z dixerūt: Ecce solēnitas dñi est
in sylo āniuersaria q̄ sita est ad septētri-
onē vrbis bethel: ad oriētalē plagam vie
que de bethel tēdit ad sichimaz. ⁊ ad me
ridiem oppidi lebona. Preceperūtq̄z fili
is beniamin. atq̄z dixerūt: Ite et latita-
te in vineis. Cūq̄z videritis filias sylo
ad ducēdos choros ex more ꝓcedere: exi
te repēte de vineis. ⁊ rapite ex eis singu
li vxores singulas. et ꝑgite in terrā ben
iamin. Cunq̄z venerint pr̄es earū ac fra
tres et aduersuz vos q̄ri ceperīt atq̄z iur
gari dicemus eis: Miseremini eoꝝ. Nō
enim rapuerūt eas iure bellantiuz atq̄z
victorū: sed rogātib⁹ vt acciperēt nō de-
distis. ⁊ a vestra ꝑte peccatū est. Fecerūt
q̄z filij beniamin vt sibi fuerat imperatū

et iuxta numerũ suum rapuerũt sibi de his que ducebant choros vxores singulas: abieruntq; in possessionẽ suaz edificantes vrbes. et habitãtes in eis. Filij quoq; isrl' reuersi sunt ꝑ tribus et familias in tabernacula sua. In diebus illis nõ erat rex in isrl'. sed vnusquisq; quod sibi rectũ videbatur hoc faciebat.

Explicit liber iudicum. Incipit liber Ruth. Capl'm I

In diebus vnius iudicis qñ iudices ꝑerant. facta ẽ fames ĩ terra: Abijtq; homo de bethleem iuda vt ꝑegrinaret in regione moabiti de cũ vxore sua ac duob' liberis. Ipe vocabatur elimelech. et vxor eius noemi. ⁊ duo filij/alter maalon ⁊ alter chelion. effratei de bethleem iuda. Ingressiq; regionẽ moabitidẽ morabant' ibi Et mortuus est elimelech marit' noemi: remãsitq; ipa cũ filijs. Quia acceperunt vxores moabitidas quaruz vna vocabat' orpha. alteraq; ruth. Mãserũtq; ibi decez annis. ⁊ ambo mortui sunt: maalon videlicet ⁊ chelion: remãsitq; mulier orbata duobus liberis ac marito. Et surrexit vt in patriã ꝑgeret cuz vtraq; nuru sua de regiõe moabitide. Audierat enĩ ꝙ respexisset dñs ꝓpl'um suum ⁊ dedisset eis escas. Egressa est itaq; de loco ꝑegrinationis sue cũ vtraq; nuru. ⁊ iã in via reuertẽdi posita in terrã iuda. dixit ad eas Ite ĩ domũ mr̃is vestre. Faciat vobiscũ dñs misericordiã: sicut fecistis cũ mortuis ⁊ mecũ. Det vobis inuenire requiez in domib' virorũ q̃s sortiture estis. Et osculata est eas. Que eleuata voce flere ceperũt. ⁊ dicere: Tecũ ꝑgem' ad populum tuũ. Quib' illa rñdit: Reuertimini filie mi: Cur venitis mecũ? Num vltra habebo filios in vtero meo: vt viros ex me sperare possitis? Reuertimini filie mi et abite. Jam enĩ senectute cõfecta sum. nec apta vinculo cõiugali. Etiaz si possem hac nocte ꝯcipe ⁊ parere filios si eos expectare velitis donec crescãt ⁊ annos pubertatis impleãt: añ eritis vetule q̃z nubatis. Nolite q̃so filie mi facere hoc: qꝛ vestra angustia magis me ꝑmit. et egressa est manus dñi ꝯtra me: Eleuata igit' voce rursum flere ceperũt. Orpha osculata est socrũ ac reuersa ẽ: ruth adhesit socrui sue. Cui dixit noemi: En reuersa est cognata tua ad ꝓpl'm suũ et ad deos suos vade cum ea. Que rñdit: Ne aduerseris mihi vt relinquaz te ⁊ abeã: Quocũq; enĩ ꝑrexeris. ꝑgaz. et vbi morata fueris. ⁊ ego pariter morabor. Populus tuus ꝓpl's meus. et deus tuus deus meus. Que te terra suscepit moriẽtem: in ea moriar ibiq; locũ accipiam sepulture. Hec mihi faciat deus ⁊ hec addat si non sola mors me ⁊ te sepauerit. Videns ḡ noemi ꝙ obstinato ruth aĩo decreuisset secũ ꝑgere. aduersari noluit nec ad suos vltra reditum persuadere. Profecteq; sunt simul ⁊ venerũt ĩ bethleem. Quib' vrbem ingressis velox apd cunctos fama ꝑcrebruit dicebãtq; mulieres. Hec ẽ illa noemi. Quib' ait: Ne vocetz me noemi. i. pulcrã. sz vocate me mara. i. amarã: qꝛ amaritudine valde repleuit me omĩpotẽs. Egressa suz plena et vacuaz reduxit me dñs. Cur ergo vocatis me noemi. quã dñs humiliauit. ⁊ afflixit omĩpotens? Venit ergo noemi cũ ruth moabitide nuru sua de terra ꝑegrinatõis sue. ac reuersa est in bethleem qñ primũ hordea metebant'. II

Erat aũt viro elimelech cõsanguine' hõ potens ⁊ magnaruz opũ nomĩe booꝫ. Dixitq; ruth moabitis ad socrũ suaz. Si iubes vadã in agrũ. ⁊ colligã spicas q̃ fugerint manus metẽtiũ: vbicũq; clemẽtis ĩ me patrisfamilias repperero gr̃az. Cui illa rñdit: Vade filia mi. Abijt itaq; ⁊ colligebat spicas post terga metẽtium. Accidit aũt vt ager ille haberet dñm noĩe booꝫ: qui erat de cognatõe elimelech. Et ecce ipe veniebat de bethleem. dixitq; messoribus: Dñs vobiscũ. Qui rñderunt ei:

Benedicat tibi dñs. Dixit q̃ boꝫ iuue-
ni qui messoribꝫ p̃erat: Cui⁹ est hec pu-
ella? Cui rñdit. Hec est moabitꝫ que ve-
nit cũ noemi d̃ regione moabitide. ⁊ ro-
gauit vt spicas colligeret remanentes.
sequẽs messorũ vestigia. Et de mane vs-
q̃ nũc stat in agro. et nec ad momentũ
q̃dez domũ reuersa ẽ. Et ait boꝫ ad ruth
Audi filia: Ne vadas in alterũ agruꝫ ad
colligendum. nec recedas ab hoc loco. sꝫ
iungere puellis meis. ⁊ vbi messuerint
sequere. Mandaui enĩ pueris meis vt
nemo molestus sit tibi. sꝫ etiã si sitieris
vade ad sarcinulas et bibe aquas de q̃bꝫ
et pueri mei bibũt. Que cadẽs in faciẽ
suã. et adorãs sup̃ terrã dixit ad eũ: Vñ
mihi hoc vt inuenirẽ gr̃am ante oculos
tuos et nosse me dignareris p̃egrinam
mulierẽ? Cui ille rñdit: Nunciata sunt
mihi omĩa q̃ feceris socrui tue post mor-
tem viri tui. et q̃ reliq̃ris parẽtes tuos
et terrã in qua nata es. ⁊ veneris ad po-
pulũ quẽ antea nesciebas. Reddat tibi
dñs p̃ op̃e tuo. et plenã mercedẽ recipi-
as a dño deo isrl̃ ad quẽ venisti. ⁊ sub cu-
ius ꝯfugisti alas. Que ait: Inueni gr̃aꝫ
apud oculos tuos dñe mi. qui cõsolat⁹
es me. et locutus es ad cor ancille tue.
que nõ sum similis vnius puellaꝝ tua-
ruꝫ. Dixitq̃ ad eã boꝫ: Quãdo hora ve-
scendi fuerit veni huc ⁊ comede panẽ. ⁊
intinge buccellã tuã ĩ aceto. Sedit ita-
q̃ ad messorũ latus ⁊ cõgessit polentã si-
bi: comeditq̃ et saturata est. ⁊ tulit reli-
quias. Atq̃ ĩde surrexit vt spicas ex mo-
re colligeret. Precepit aũt boꝫ pueris
suis dicẽs: Etiã si vobiscũ metere volu-
erit ne p̃hibeatis eaꝫ et de vestris quoq̃
manipulis p̃iicite de industria. et rema-
nere p̃mittite vt absq̃ rubore colligat.
et colligentẽ nemo corripiat. Collegit
ergo in agro vsq̃ ad vesperã. ⁊ que colle-
gerat virga cedẽs ⁊ excutiẽs: ĩuenit hor-
dei quasi ephi mensuraꝫ. i. tres modios
quos portans reuersa est in ciuitatem ⁊
ostendit socrui sue. Insup̃ protulit ⁊ de-
dit ei de reliquijs cibi sui. quo saturata
fuerat. Dixitq̃ ei socrus sua Vbi hodie
collegisti? Et vbi fecisti opus? Sit bñ-
dictus qui misertus est tui. Indicauit
q̃ ei apud quem esset op̃ata. ⁊ nomẽ di-
xit viri q̃ boꝫ vocaret̃. Cui respõdit no-
emi: Bñdictus sit a dño qm̃ eandẽ gr̃aꝫ
quã prebuerat viuis. seruauit ⁊ mortu-
is. Rursumq̃ ait: Propinquus noster
est hõ. Et ruth. hoc q̃ꝫ inquit p̃cepit mi-
hi vt tamdiu messoribus eius iungeret
donec oẽs segetes meterent̃. Cui dixit
socrus. Meli⁹ est filia mi vt cuꝫ puellis
ei⁹ exeas ad metendũ. ne in alieno agro
q̃spiã resistat tibi. Iũcta ẽ itaq̃ puellis
boꝫ et tãdiu cuꝫ eis messuit donec hor-
dea ⁊ triticũ in horreis ꝯderent̃. III

Postq̃ aũt reuersa est ad socruꝫ
suã: audiuit ab ea: Filia mi que-
ram tibi requiẽ. ⁊ prouidebo vt
bene sit tibi. Booꝫ iste cuius puellis in
agro iũcta es p̃pinquus noster est. ⁊ hac
nocte areã hordei ventilat. Lauare igit̃
et vngere. ⁊ induere cultioribꝫ vestimẽ-
tis et descende in areaꝫ. Non te videat
homo: donec esum potũq̃ finierit. Quã-
do aũt ierit ad dormiendũ: nota locũ in
quo dormiat. Veniesq̃ et discooperies
palliũ quo op̃itur a p̃te pedũ. et p̃iicies
te et ibi iacebis. Ip̃e autez dicet tibi q̃d
agere debeas. Que rñdit. Quicq̃d p̃ce-
peris faciam. Descẽditq̃ in areã: et fecit
omĩa que sibi imperauerat socrus. Cũ-
q̃ comedisset boꝫ ⁊ bibisset. ⁊ factus es-
set hilarior: issetq̃ ad dormiẽdum iuxta
aceruum manipulorũ. venit abscõdite:
et discoop̃to a pedibus eius pallio se p̃-
iecit. Et ecce nocte iã media expauit ho-
mo. et conturbatus est: viditq̃ mulierẽ
iacentem ad pedes suos. et ait illi: Que
es? Illaq̃ rñdit: Ego sum ruth ancilla
tua. Expande pallium tuũ sup̃ famulã
tuam: q̃ꝛ propinquus es. Et ille. benedi-
cta inquit es a dño filia. ⁊ priorẽ miseri-
cordiã posteriore sup̃asti. q̃ꝛ non es secu-
ta iuuenes paup̃es siue diuites. Noli
ergo metuere: sed quicq̃d dixeris mihi
faciã tibi Scit enĩ oĩs p̃pl̃s qui habitat
intra portas vrbis mee mulierez te esse
v̄tutis. Nec abnuo me p̃pinquũ: sed est

alius me ꝓpinquior. Quiesce ac nocte. et facto mane. si te voluerit ꝓpinquitatꝫ iure retinere bene res acta est. sin autez ille noluerit. ego te absq; vlla dubitatõ ne suscipiã: viuit dñs. Dormi vsq; mane. Dormiuit itaq; ad pedes eiꝰ vsq; ad noctis abscessuz. Surrexit itaq; anteq̃ hoĩes se cognoscerẽt mutuo et dixit boꝯ. Caue ne quis nouerit ꝙ huc venerꝫ Et rursum: expãde inquit palliũ tuũ q̃ opiris ⁊ tene vtraq; manu. Qua extendẽte ⁊ tenẽte. mẽsus est sex modios hordei. et posuit sup eã. Que portãs in gressa est ciuitatẽ. ⁊ venit ad socrũ suã. Que dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitq; ei oĩa q̃ sibi fecisset hõ. Et ait: Ecce sex modios hordei dedit mihi. ⁊ ait: nolo vacuã te reuerti ad socrũ tuã. Dixitq; noemi: Expecta filia donec videamus quez res exitũ habeat. Neq; eniz cessabit hõ. nisi cõpleuerit quod locutus est. IIII

Ascẽdit ergo boꝯ ad portam ⁊ sedit ibi. Cunq; vidisset propĩquuz preterire d̃ quo prius sermo habitus est. dixit ad eum: Declina paulisper et sede hic. vocans eum nomine suo. Qui diuertit ⁊ sedit. Tollẽs autem boꝯ decem viros de senioribus ciuitatꝫ: dixit ad eos. Sedete hic. Quibꝫ residẽtibꝫ locutꝰ est ad ꝓpinquũ: Partẽ agri fratris nostri elimelech vẽdet noemi que reuersa est d̃ regiõe moabitide: quod audiri te volui et tibi dicere coraz cunctis sedentibus et maioribus natu de populo meo: Si vis possidere iure ꝓpinquitatis eme et posside. si autem displicet tibi hoc ip̃m indica mihi vt sciam quid facere debeam. Nullus enĩ est propinquus excepto te qui prior es. et me qui secũdus sum At ille respondit: Ego agrũ emam. Cui dixit boꝯ: Qñ emerꝫ agrũ de manu mulieris. ruth q̃z moabitidẽ que vxor defuncti fuit debes accipe vt suscites nomen ꝓpinqui tui in hereditate sua. Qui respondit. Cedo iuri ꝓpinquitatis. Neq; enim posteritatez familie mee delere debeo. Tu meo vtere priuilegio quo me libenter carere profiteor. Hic autem erat mos antiquitus in israel inter propinquos: vt si quãdo alter alteri suo iuri cedebat vt esset firma cocessio. soluebat homo calciamẽtũ suum. et dabat ꝓpinquo suo. Hoc erat testimoniuz cessionis in israel. Dixit ergo propinquo suo boꝯ. Tolle calciamẽtuz. Quod statim soluit de pede suo. At ille maioribus natu et vniuerso populo: testes vos inquit estis hodie ꝙ possederim omnia que fuerunt elimelech et chelion et maalõ tradẽte noemi. ⁊ ruth moabitidem vxorẽ maalon in coniugium sumpserim vt suscitem nomen defuncti in hereditate sua ne vocabulum eius de familia sua ac fratribꝫ et ꝓplo deleatur. Vos inquã huiꝰ rei testes estis Rñdit omnis populus qui erat in porta et maiores natu: Nos testes sumus. Faciat dñs hanc mulierẽ que ingrediꝫ domum tuã sicut rachel ⁊ lyam que edificauerẽt domũ israel. vt sit exemplũ virtutis in effrata ⁊ habeat celebre nomen in bethleem. Fiatq; domus tua sicut domus phares quẽ thamar pepit iude. de semine quod tibi dederit dñs ex hac puella. Tulit itaq; boꝯ ruth. ⁊ accepit vxorem: ingressusq; est ad eã. et dedit illi dominus vt ꝯciperet et pareret filiũ. Dixerũtq; mulieres ad noemi: Bñdictus dominus qui nõ est passus vt deficeret successor familie tue. et vocareꝫ nomen eius in israel. et habeas qui consoletur animã tuam et enutriet senectutẽ. De nuru enĩ tua natus est qui te diliget. et multo tibi melior est q̃z si septẽ haberes filios. Susceptũq; noemi puerum posuit in sinu suo. et nutricis ac gerule fũgebatur officiũ. Vicine autez mulieres ꝯgratulãtes ei ⁊ dicẽtes: natꝰ ẽ filiꝰ noemi. vocauerũt nomẽ eiꝰ obed. Hic ẽ pr̃ isai pr̃is dauid. He sunt generationes phares. Phares genuit esrom. Esrom genuit araz. arã gẽuit aminadab. Amĩadab genuit naasõ: naasõ genuit salmõ Salmõ gẽuit boꝯ: boꝯ genuit obed. Obed gẽuit isai: isai gẽuit dauid regez.

Explicit liber Ruth

Prologus

Incipit ꝓlog⁹ sancti Hieronymi in libros Regum

Viginti et duas lr̃as esse apud hebreos. syrorũ q̃z lingua et caldeorum testatur que hebree magna ex ꝑte confinis est. Nam et ip̃i vigintiduo elemẽta habent eodẽ sono. sed diuersis caracteribꝫ. Samaritani etiam pentateucuꝫ moysi tot idem litteris scriptitant: figuris tantũ et apicibus discrepãtes. Certũq̃z est esdram scribam legisq̃z doctorẽ post captã hierosolymam et instaurationẽ templi sub çorobabel alias litteras repperisse q̃bus nũc vtimur. cum ad illud vsq̃z tp̃s ijdem samaritanorũ ⁊ hebreoꝝ characteres fuerĩt. In libro q̃z numeroꝝ hec eadem supputatio. sub leuitaꝝ ac sacerdotum censu mystice ostendit̃. et nomen dñi tetragrãmaton in quibusdã grecis voluminibꝫ vsq̃z hodie antiquis exp̃ssuꝫ lr̃is inuenimus. Sed et psalmi tricesimussextus et centesimusdecimus et cẽtesimusundecimus et centesimusdecimusoctauus et centesimusquadragesimusquartus: q̃z q̃z diuerso scribant̃ metro: tñ eiusdẽ numeri texuutur alphabeto. Et hieremie lamẽtatões ⁊ oratõ ei⁹ salomonis q̃z in fine ꝓuerbia. ab eo loco in quo ait: Mulierẽ fortẽ quis inueniet eisdẽ alphabet⁹ vel ĩcisionibꝫ supputant̃. Porro quĩq̃z littere duplices apd̃ hebreos sunt. caph. mem. nun. phe. sade. Aliter enĩ scribunt̃ ꝑ has principia medietatesq̃z verboꝝ. aliter fines: vnde et a plerisq̃z libri duplices estimant̃: samuel malachim. dabreiamĩ. esdras. hieremias. cũ cynoth. i. lamẽtatõibꝫ suis. Quõ igit̃ vigintiduo elemẽta sunt ꝑ que scribimus hebraice om̃e qd̃ loquimur. ⁊ eorũ initijs vox humana ꝯprehẽdit̃: ita vigintiduo volumina supputant̃: quibꝫ q̃si litteris ⁊ exordijs in dei doctrina tenera adhuc ⁊ lactẽs viri iusti erudit̃ infantia. Primus apud eos liber vocat̃ bresith: quẽ nos genesim dicim⁹. secũd⁹ ellesmoth qui exod⁹ appellat̃. terti⁹ vagecra. i. leuiticus. quart⁹ vagedaber: quez numerũ vocamus. quĩtus elleaddabarim. q̃ deuteronomiũ p̃notat̃. Hi sunt q̃nq̃z libri moysi: q̃s ꝓprie thorath. i. legem appellãt. Scd̃m ꝓphetaruꝫ ordinẽ faciunt ⁊ incipiũt ab iesu filio naue. q̃ apud illos iosue ben nun dicit̃. Deinde subtexũt sopthim. i. iudicũ librũ et in eundẽ cõpingũt ruth. qꝛ in diebꝫ iudicuꝫ facta eius narrat̃ historia. terti⁹ sequit̃ samuel: quẽ nos regnorũ primũ ⁊ scd̃um dicim⁹. quart⁹ malachim. i. reguꝫ: q̃ tertio ⁊ quarto regnoꝝ volumine cõtinet̃. Meliusq̃z multo est malachim. i. reguꝫ q̃z malacoth. i. regnoꝝ dicere. Nõ enim multarũ gentiũ describit regna: sed vnius israelitici ꝓpl̃i qui tribubꝫ duodecim continet̃. quĩtus est esaias. sext⁹ hieremias. septim⁹ eçechiel. octau⁹ liber duodecim ꝓphetarũ: qui apud illos vocat̃ thareasra. Tertius ordo: agiog̃pha possidet. Et primus liber incipit ab iob. secũdus a dauid quẽ quĩq̃z incisionibꝫ et vno psalmoꝝ volumine ꝯp̃hendũt. tertius est salomõ. tres libros habẽs. prouerbia. q̃ illi parabolas. i. masloth appellãt. quart⁹ ecclesiasten. i. coeleth: quĩt⁹ est canticũ canticoꝝ. quẽ titulo syrasyrĩ prenotant. sextus est daniel. septimus dabreiamin. i. v̄ba dieꝝ qd̃ significãtius chronicon totius diuine historie possumus appellare. qui liber apd̃ nos paralipomenon primus ⁊ scd̃s inscribit̃. octauus esdras: q̃ et ip̃i similit̃ apud grecos et latinos in duos libros diuisus ẽ. nonus hester. Atq̃z ita fiũt parit̃ veteris legis libri vigĩtiduo. i. moysi quĩq̃z. ⁊ ꝓphetaꝝ octo: agiog̃phoꝝ nouẽ. Quãq̃z non nulli ruth ⁊ cynoth int̃ agiographa scriptitẽt ⁊ hos libros in suo putẽt numero supputãdos. ac ꝑ hoc esse prisce legis libros vigĩtiq̃ttuor. q̃s sb̃ numero vigĩtiq̃ttuor senioꝝ apocalypsis iohãnis inducit. adorãtes agnũ ⁊ coronas suas ꝓstratis vultibꝫ offerẽtes: stãtibꝫ coraꝫ q̃ttuor aĩalibꝫ oculatis añ ⁊ retro. i. in p̃teritũ ⁊ ĩ futuꝝ respiciẽtibꝫ. ⁊ ĩdefessa voce clamãtibꝫ: scũs. scũs. scũs. dñs deus oĩ

potēs q̄ erat ⁊ qui ē. ⁊ qui vētur⁹ ē. Hic
ꝓlogus scripturaꝝ q̄si galeatū p̄ricipiū
oīb⁹ libris q̄s d̄ hebreo vertim⁹ ī latinuꝫ
ꝯuenire pōt. vt scire valeam⁹ quicq̄d ex
tra hos ē int̄ apocripha eē ponēdū. Igit̄
sapīa q̄ vulgo salomonis īscribit̄. ⁊ iesu
filij syrach liber. ⁊ iudith. ⁊ tobias. et pa
stor nō sūt ī canone. Machabeoꝝ primū
librū hebraicū reppi. Scd̄s grec⁹ ē: qd̄
ex ip̄a phrasin ꝓbari pōt. Que cū ita se
habeāt. obsecro te lector ne laborē meuꝫ
rep̄hēsionē estimes ātiquoꝝ. In tēplo
dei offert vnusq̄sq̄ qd̄ pōt: Alij auꝝ ⁊ ar
gentū et lapides p̄ciosos: alij byssum et
purpurā et coccū offerūt ⁊ hyacintum.
Nobiscū bn̄ agit̄: si obtulerim⁹ pelles ⁊
caprarū pilos. Et tn̄ apl's ꝯtemptibilio
ra nr̄a magis necessaria iudicat. Und̄ ⁊
tota illa tabernaculi pulcritudo et ꝑ sin
gulas spēs ecclesie p̄ntis futureq̄ disti
ctio pellib⁹ tegit̄ et cilitijs: ardorēq̄ sol'
et iniuriā imbriū ea que viliora sunt ꝓ
hibēt. Lege g̊ primū samuel et malachī
meū. Meū inquā meū. Quicquid eniꝫ
crebrius: vertēdo et emēdando soliciti
us et didicimus ⁊ tenemus: nr̄m ē. Et
cū ītellexeris qd̄ antea nesciebas. vel in
terp̄tez me estimato si gratus es. vl' pa
raphrasten si ingratus: q̄ꝫq̄ mihi oīo cō
scius nō sim. mutasse me quippiā de he
braica v̄itate. Certe si incredulus es. le
ge grecos codices et latinos. ⁊ cōfer cuꝫ
his opuscul' q̄ nup̄ emēdauimus. ⁊ vbi
cūq̄ discrepare inter se videt̄. int̄roga
quēlibet hebreoꝝ. cui magis accomoda
re debeas fidez. ⁊ si nr̄a firmauerit. puto
ꝙ eū nō estimes ꝯiectorē vt ī eodē loco
mecū similit̄ diuinarit. Sz ⁊ vos famu
las christi rogo q̄ dn̄i discūbēt̄ p̄ciosissi
ma fidei myrrha vngitis caput. q̄ neq̄
q̄ꝫ saluatorē q̄rit̄ in sepulcro quib⁹ iam
ad patrē christus ascēdit: vt ꝯ latrantes
canes q̄ aduersuꝫ me rabido ore deseui
ent. ⁊ circūeunt ciuitatē atq̄ in eo se do
ctos arbitrant̄. si alijs detrahāt. oratio
nū vestrarū clypeos opponatis. Ego sci
ens humilitatē meā. illius semp̄ sn̄ie re
cordabor: Dixi custodiaꝫ vias meas. vt
nō delinquaꝫ in lingua mea. Posui ori
meo custodiā: cū ꝯsisteret pctōr adūsuꝫ
me Obmutui ⁊ hūiliat⁹ sū ⁊ silui a bōis

Explicit ꝓlogus. Incipit liber
Samuelis primus. Capl'm I

Fuit vir vnus
de ramathaim sophim de
monte effraim. et nomen
eius helchana. filius hie
roboaꝫ filij heliu. filij thau. filij suph. ef
frateus. et habuit duas vxores: nomeu
vni anna. et nomē secūde fenenna. Fu
erūtq̄ fenēne filij anne aūt non erāt li
beri. Et ascēdebat vir ille d̄ ciuitate sua
statutis dieb⁹ vt adoraret ⁊ sacrificaret
dn̄o exercituū in sylo. Erāt aūt ibi duo
filij heli. ofni et phinees sacerdotes dn̄i
Venit ergo dies et īmolauit helchana
deditq̄ fenēne vxori sue et cūctis filijs
eius et filiab⁹ ꝑtes. Anne aūt dedit ꝑtē
vnā tristis: qꝛ annā diligebat. Dn̄s au
tem cōcluserat vuluā eius. Affligebat
q̄ꝫ eam emula eius. et vehemēter ange
bat. intantū vt exꝓbraret ꝙ dn̄s ꝯclusis
set vuluā eius. Sicq̄ faciebat ꝑ singu
los annos cū redeūte tp̄e ascēderent ad
templū dn̄i. et sic ꝓuocabat eaꝫ. Porro
illa flebat. et nō capiebat cibū. Dixit er
go ei helchana vir suus. Anna cur fles.
et quare nō comedis. et quāobrez affli
gitur cor tuū? Nunquid nō ego melior
tibi sum! quā decē filij? Surrexit aūt an
na postq̄ comederat et biberat ī sylo Et
heli sacerdote sedente sup̄ sellam ante
postes domus dn̄i. cū esset anna amaro
aīo. orauit ad dn̄m flens largiter. et vo
tū vouit dicēs: Dn̄e exercituū si respici
ens videris afflictionē famule tue. ⁊ re
cordatus mei fueris. nec oblitus ancil
le tue. dederisq̄ serue tue sexū virilē. da
bo eū dn̄o oīb⁹ dieb⁹ vite eius. et noua
cula nō ascendet sup̄ caput eius. Factū
est autem cuꝫ illa multiplicaret p̄ces co
raꝫ dn̄o. vt heli obseruaret os ei⁹. Por
ro anna loquebat̄ in corde suo: tantūq̄

labia eius mouebant. ⁊ vox penit⁹ non
audiebat. Estimauit ergo eā heli temu
lentam. dixitq; ei: Usq; q̄ ebria eris? Di
gere paulisp vinū quo mades. Respō
dens anna: neq̄q̄ inquit dñe mi. Nam
mulier infelix nimis ego sum: vinūq; ⁊
omne qd̄ inebriare pōt non bibi. sed ef
fudi animā meam in ꝯspectu dñi: Ne re
putes ancillā tuā quasi vnā de filiabꝫ be
lial. qꝛ ex multitudine doloris ⁊ meroꝝ
mei locuta sum vsq; in pñs. Tunc heli
ait ei: Vade in pace. ⁊ de⁹ isrl' det tibi pe
titionē tuā quā rogasti eū. At illa dixit
Vtinā inueniat ancilla tua grāz in ocu
lis tuis. Et abijt mulier in viā suā. et co
medit vultusq; illius nō sunt amplius
in diuersa mutati. Et surrexerunt ma
ne. et adorauerunt corā dño: reuersiq;
sunt et venerunt in domum suā rama
tha. Cognouit aūt helchana annā vxo
rē suā. et recordat⁹ est ei⁹ dñs. Et factū
est post circulū dierū: cōcepit anna et pe
pit filium: vocauitq; nomē eius samu
el. eo q̄ a dño postulasset eum. Ascendit
aūt vir ei⁹ helchana et oīs domus eius
vt īmolaret dño hostiā solēnē et votuz
suum: ⁊ anna nō ascendit. Dixit enī vi
ro suo: Non vadā donec ablactet infās
et ducā eum vt appareat ante cōspectuz
dñi. et maneat ibi iugiter. Et ait ei hel
chana vir suus: Fac qd̄ bonuz tibi vide
tur. ⁊ mane donec ablactes eum p̄corq;
vt impleat dñs verbū suum. Mānsit er
go mulier et lactauit filium suuz: donec
amoueret eum a lacte. Et adduxit eum
secum postq̄ ablactauerat in vitulis tri
bus. et tribus modijs farine. et ampho
ra vini. et adduxit eum ad domum dñi
in sylo. Puer autē erat adhuc infantu
lus. Et īmolauerunt vitulum et obtu
lerunt puerum heli. Et ait anna: Obse
cro mi dñe: viuit aīa tua. Ego sum illa
mulier que steti corā te hic. orans dñm
p puero isto. Oraui. et dedit mihi dñs
petitionē meā quā postulaui eū. Idcir
co ⁊ ego cōmodaui eū dño: cūctis diebꝫ
q̄bꝫ fuerit accōmodatus dño. Et adora
uerūt ibi dñm. Et orauit āna. et ait: II.

Exultauit cor meuz in dño: ⁊ exal
tatum ē cornu meū in deo meo
Dilatatum est os meū sup̄ ini
micos meos: qꝛ letata sū in salutari tuo
Nō est sanct⁹ vt est dñs: neq; enī ē aliuſ
extra te. ⁊ nō est fortis sicut deus noster
Nolite ml'tiplicare loqui sublimia: glo
riātes. Recedāt vetera de ore vr̄o. qꝛ de⁹
sciētiaruz dñs est: et ipi p̄parant cogita
tōes. Arcus fortium supatus ē: et infir
mi accincti sunt robore. Repleti prius
p panibꝫ se locauerunt: ⁊ famelici satu
rati sunt. Donec steril' pepit plurimos:
et que multos habebat filios infirmata
est. Dñs mortificat et viuificat: deducit
ad inferos et reducit. Dñs paupem fa
cit et ditat: humiliat et subleuat. Su
scitat de puluere egenū: ⁊ de stercore ele
uat pauperē: vt sedeat cuz principibꝫ: et
soliū glorie teneat. Dñi enī sunt cardi
nes terre. ⁊ posuit super eos orbez. Pe
des sanctoꝝ suoꝝ seruabit ⁊ īpij in tene
bris cōticescēt: qꝛ nō in fortitudine sua
roborabit vir. Dñm formidabūt aduer
sarij eius: et super ipos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre. et dabit im
periū regi suo: et sublimabit cornu chri
sti sui. Et abijt helchana in ramatha in
domū suā. Puer aūt erat minister in cō
spectu dñi ante faciē heli sacerdot⁹. Por
ro filij heli. filij belial nesciētes dñm ne
q; officiū sacerdotū ad ppl'm. sed q̄cūq;
īmolasset victimā: veniebat puer sacer
dotis dū coquerent carnes ⁊ habebat fu
scinulā tridentē in manu sua. et mitte
bat eū in lebetē vel ī caldariā. aut in ollā
siue ī cacabū. et oē qd̄ leuabat fuscinula
tollebat sacerdos sibi. Sic faciebāt vni
uerso israeli veniētiū in sylo. Etiā aūq;
adolerēt adipē: veniebat puer sacerdot⁹
⁊ dicebat īmolāti: Da mihi carnē vt co
quā sacerdoti. Nō enī accipiā a te carnē
coctā sed crudā. Dicebatq; ille īmolās
Incendatur primū iuxta morez hodie
adeps et tolle tibi quātumcunq; deside
rat aīa tua. Qui rñdens aiebat ei: Neq̄
q̄. Nunc enī dabis: alioquin tollam vi.
Erat ergo peccatū pueroꝝ grāde nimis

corā dño: qꝛ detrahebant hoīes sacrificio
dñi. Samuel aūt ministrabat ante fa-
ciez dñi puer accinctus ephot lineo. Et
tunicā ꝑuam faciebat ei mater sua quā
afferebat statutis diebꝫ ascēdens cum
viro suo. vt īmolaret hostiā solēnem et
votū suum. Et bñdixit heli helchane et
vxori eius dixitq; ei: Reddat tibi dñs se
mē de muliere hac pro fenore qđ cōmo
dasti dño. Et abierūt in locum suū. Vi
sitauit ergo dñs annā ⁊ ꝯcepit. et pepit
tres filios ⁊ duas filias. Et magnifica-
tus ē puer samuel apud dñm. Heli aūt
erat senex valde. et audiuit oīa que faci
ebant filij sui vniuerso israeli. ⁊ quomō
dormiebāt cum mulieribꝫ que obserua
bāt ad ostiū tabnaculi. ⁊ dixit eis. Qua
re facitꝫ res huiuscemodi. quas ego au-
dio: res pessimas ab oī populo? Nolite
filij mei. Nō enī est bona fama quā ego
audio: vt trāsgredi faciatis populū dñi
Si peccauerit vir in virū. placari ei po
test deus: si aūt in deū peccauerit vir qs
orabit ꝓ eo? Et nō audierūt vocē patris
sui. quia voluit dñs occidere eos. Pu-
er aūt samuel ꝓficiebat atq; crescebat:
et placebat tam deo q̄ hoībꝫ. Venit aūt
vir dei ad heli ⁊ ait ad eū: Hec dicit dñs
Nūquid nō apte reuelatus sum domui
patris tui cū eēt in egypto ī domo pha-
raonis? Et elegi eū ex oībꝫ tribubꝫ isrl
mihi in sacerdotez vt ascēderet ad alta-
re meū. et adoleret mihi īcensū. ⁊ porta
ret ephot corā me ⁊ dedi domui pr̄is tui
oīa de sacrificijs filioꝝ isrl. Quare calce
abiecistis victimā meā et munera mea
que p̄cepi vt offerrent̄ in templo: ⁊ ma
gis honorasti filios tuos q̄ me. vt come
deretis primitias oīs sacrificij isrl popu
li mei? Propterea ait dñs deus isrl. Lo
quēs locutus sum. vt domꝰ tua ⁊ domꝰ
pr̄is tui mīstraret in cōspectu meo vsq;
in sempiternū. Nūc aūt dicit dñs: Absit
hā me. Sꝫ quicūq; honorificauerit me
glorificabo eū: qui aūt contemnunt me
erūt ignobiles. Ecce dies veniūt et p̄ci
daz brachiū tuū. et brachiū domꝰ patris
tui. vt nō sit senex in domo tua. Et vi-
debis emulū tuū in templo in vniūsis
ꝓsperis isrl. et nō erit senex in domo tua
omībꝫ diebꝫ. Veruntñ nō auferā peni-
tus virū ex te ab altari meo: sed vt defi-
ciāt oculi tui. et tabescat aīa tua et pars
magna domus tue morietur cum ad vi
rilē etatē venerit. Hoc autē erit tibi si-
gnuz qđ vēturū ē duobꝫ filijs tuis ofni
et phinees: In die vno morient̄ ambo
Et suscitabo mihi sacerdotē fidelez qui
iuxta cor meū ⁊ aīaz meā faciet. ⁊ edifica
bo ei domū fidelē. ⁊ ambulabit corā chri
sto meo cūctis diebꝫ. Futurū est aūt vt
quicūq; remāserit in domo tua. veniat
vt oret̄ ꝓ eo. ⁊ offerat nūmū argēteū et
tortā panis. dicatq;: Dimitte me obse-
cro ad vnā ꝑtez sacerdotalē vt comedā
buccellaz panis.

III

Puer aūt samuel mīstrabat dño
corā heli. ⁊ sermo dñi erat p̄cio-
sus. In diebꝫ illis nō erat visio
manifesta. Factū est g̊ in die quadaz he-
li iacebat in lectulo suo. ⁊ oculi eius ca-
ligauerant. nec poterat videre lucernaz
dei añq̄ extingueret̄. Samuel aūt dor-
miebat in templo dñi vbi erat arca dei.
Et vocauit dñs samuel. Qui rñdēs ait
Ecce ego. Et cucurrit ad heli ⁊ dixit. Ec
ce ego. Vocasti enī me. Qui dixit: Non
vocaui te fili. Reūtere ⁊ dormi. Et abijt
et dormiuit. Et adiecit dñs rursum vo-
care samuel. Cōsurgensq; samuel abijt
ad heli. et dixit: Ecce ego: qꝛ vocasti me.
Qui rñdit: Nō vocaui te fili mi. Reūte
re et dormi. Porro samuel necduz scie-
bat dñm: nec reuelatus fuerat ei sermo
dñi. Et adiecit dñs. ⁊ vocauit ad huc sa
muel tertio. Qui cōsurgens abijt ad he
li. et ait: Ecce ego: qꝛ vocasti me. Intel
lexit ergo heli qꝛ dñs vocaret pueruz. et
ait ad samuel: Vade et dormi. et si dein-
ceps vocauerit te dices: Loquere dñe.
qꝛ audit seruus tuus. Abijt ergo samu-
el et dormiuit in loco suo. Et venit dñs
et stetit. ⁊ vocauit sicut vocauerat scđo:
Samuel samuel. Et ait samuel: Loq̄re
dñe: qꝛ audit seruus tuus. Et dixit dñs
ad samuel. Ecce ego facio verbū in isrl.

quod quicũq; audierit. tinniẽt ambe au
res eius. In die illa suscitabo aduersuz
heli oĩa que locutus sum sup domũ ei⁹.
Incipiã et complebo. Predixi enĩ ei q
iudicaturus essez domũ eius in eternũ
ꝓpter iniquitatẽ. eo q nouerat indigne
agere filios suos. et nõ corripuerit eos
Idcirco iuraui domui heli q nõ ex pie
tur iniquitas domus eius victimis et
muneribꝫ vsq; ineternũ. Dormiuit au
tem samuel vsq; mane: apuitq; ostia do
mus dñi. Et samuel timebat indicare
visionẽ heli. Vocauit ergo heli samuelẽ
et dixit: Samuel fili mi. Qui respõdẽs
ait: Presto sum. Et interrogauit eum:
Quis est sermo quẽ locutus est domi
nus ad te? Oro te ne celauerꝫ me. Hec
faciat tibi deus et hec addat. si absconde
ris a me sermonẽ ex oĩbꝫ verbis que di
cta sunt tibi. Indicauit itaq; ei samuel
vniuersos sermones. et nõ abscõdit ab
eo: Et ille respondit. Dñs est: Quod bo
num est in oculis suis faciat. Creuit au
tem samuel: et dñs erat cũ eo. ⁊ non ce
cidit ex oĩbꝫ verbis eius in terraz. Et co
gnouit vniu⁹s⁹ isrl' a dan vsq; bersabee. q
fidelis samuel ꝓpheta esset dñi. Et addi
dit dñs vt appareret in sylo: qm̃ reuela
tus fuerat dñs samueli in sylo iuxta ver
buz dñi. Et euenit sermo samuelis vni
uerso israeli.

IIII

Et factũ est in diebꝫ illis. conue
nerunt philistijm in pugnam.
Egressus est nãq; israel obuiaz
philistijm in p̃lium. ⁊ castrametatus ẽ
iuxta lapidem adiutorij. Porro phili
stijm. venerũt in affec. et instruxerũt aci
em contra israel. Inito autẽ certamine
terga vertit israel philisteis. ⁊ cesa sunt
in illo certamine passim ꝑ agros quasi
quattuor milia virorũ. Et reuersus est
populus ad castra Dixeruntq; maiores
natu de israel. Quare ꝑcussit nos domi
nus hodie corã philistijm? Afferamus
ad nos de sylo arcã federis dñi. et veni
at in mediũ nostri vt saluet nos de ma
nu inimicoꝝ nr̃oꝝ: Misit g̃ ꝓpl's in sylo
et tulerunt inde arcz federis dñi exer
cituũ sedẽtis sup cherubin. Erãtq; duo
filij heli cũ arca federis dñi ofni et phi
nees. Cũq; venisset arca federis dñi in
castra vociferatus est oĩs israel clamore
grandi et ꝑsonuit terra. Et audierunt
philistijm vocem clamoris. dixeruntq;
Que nã est hec vox clamoris magni i ca
stris hebreorũ? Et cognouerunt q arca
dñi venisset in castra. Timuerũtq; phi
listijm dicẽtes. Venit deus in castra. Et
ingemuerũt dicentes: Ve nobis. Non
enĩ fuit tanta exultatio heri ⁊ nudiuster
tius: Ve nobis. Quis nos saluabit de
manu deoꝝ sublimiũ istoꝝ? Hi sũt dij. q
ꝑcusserũt egyptũ omni plaga in d̃serto
Confortamini et estote viri philistijm
ne seruiatis hebreis sicut et illi seruierũt
nobis: Confortamini ⁊ bellate Pugna
uerũt g̃ philistijm. ⁊ cesus est israel ⁊ fu
git vnusquisq; in tabernaculũ suuz. Et
facta est plaga magna nimis. ⁊ cecidert
de israel triginta milia peditum. et arca
dei capta ẽ: Duo q̃z filij heli mortui sũt
ofni et phinees. Currẽs autem vir de
beniamin ex acie venit in sylo in die illa:
scissa veste ⁊ ꝯspsus puluere caput. Cũ
q; ille venisset: heli sedebat sup sellã con
tra viã expectans. Erat aũt cor eius pa
uẽs ꝑ arca dñi: Vir aũt ille postq̃ ĩgres
sus est nũciauit vrbi ⁊ vlulauit oĩs ciui
tas. Et audiuit heli sonitũ clamoris. di
xitq;: Quis est hic sonit⁹ tumultus hu
ius? At ille festinauit et venit. ⁊ nuncia
uit heli. Heli aũt erat nonaginta ⁊ octo
ãnorũ. et oculi eius caligauerãt et vide
re non poterat. Et dixit ad heli: Ego suz
qui veni de p̃lio: ⁊ ego qui de acie fugi ho
die. Cui ille ait: Quid actuz est fili mi?
Rñdens aũt ille qui nũciabat: fugit in
quit israel coram philistijm. ⁊ ruina ma
gna facta est in ꝓpl'o. Insup et duo filij
tui mortui sunt ofni et phinees. ⁊ arca
dei capta est. Cũq; ille nominasset arcaz
dei. cecidit de sella retrorsuz iuxta ostiuz
et fractis ceruicibꝫ mortuus est: Senex
enĩ erat vir et grandeuus: et ip̃e iudica
uit israel quadraginta annis. Nur⁹ aũt
eius vxor phinees. pregnãs erat vicina

q̄ partui. Et audito nuncio q̄ capta esset arca dei: et mortuus esset socer suus et vir suus: incuruauit se et peperit. Irruerant enī in eam dolores subiti. In ipso aūt mom̄eto mortis eius dixerūt ei qui stabāt circa eā: Ne timeas: q̄ filiū peperisti. Que nō rñdit eis neq̄ animadūtit. Et vocauit puerū icabod dicēs: Trāslata ē gloria dñi de isrl: q̄ capta est arca dei. Et p̄ socero suo et p̄ viro suo ait: Trāslata est glia ab israel: eo q̄ capta est arca dei.

V

Philistijm autē tulerūt arcā dei et aspetauerūt eaz a lapide adiutoriū in açotū. Tuleruntq̄ philistijm arcā dei. et intulerūt eā in templū dagon. et statuerūt eā iuxta dagon. Cū q̄ surrexissent diliculo açotij altera die ecce dagon iacebat p̄nus in terra ante arcā dñi. Et tulerūt dagon. ⁊ restituerūt eū in locū suū. Rursumq̄ mane die altera consurgētes inuenerūt dagon iacē tem sup̄ faciē suā in terra coraz arca dñi Caput aūt dagon et due palme manuum ei⁹ abscise erat sup̄ limē: p̄ro dagō sol⁹ truncꝰ remanserat in loco suo: Propter hāc causam non calcāt sacerdotes dagon: et oēs qui ingrediunt templuz eius sup̄ limen dagon in açoto vsq̄ in hodiernū diē. Aggrauata est aūt manus dñi sup̄ açotios. et demolit⁹ est eos. Et percussit in secretiori p̄ parte natiū açotū et fines eius. Et ebullierūt ville ⁊ agri in medio regiōis illius. et nati sūt mures: ⁊ facta est p̄fusio mortis magne in ciuitate. Clamātes aūt viri açotij huius cemodi plagā dixerūt: Nō maneat arca dei isrl apd̄ nos. q̄m dura ē man⁹ ei⁹ sup̄ nos ⁊ sup̄ dagon deū nr̄m. Et mittētes congregauerūt oēs satrapas philistinoruū ad se. et dixerūt: Quid faciemus d̄ arca dei isrl: Rñderūtq̄ gethei. Circūducat arca dei isrl. Et circūduxerūt arcam dei isrl. Illis aūt circūducētibus eā. fiebat manus dñi dei p̄ singulas ciuitates int̄ fectionis magne nimis. et percutiebat viros vniuscuiusq̄ vrbis a paruo vsq̄ ad maiorē. ⁊ cōputrescebāt p̄mūnētes ertales eoz. Inieruntq̄ gethei cōsiliuz et fecerunt sibi sedes pelliceas. Misert ergo arcā dñi in accharon. Cunq̄ venisset arca dñi dei in accharon. exclamauerunt accharonite dicentes: Adduxerūt ad nos arcaz dei israel vt interficiat nos et populū nostrū. Misertunt itaq̄ et cōgregauerunt omnes satrapas philistinoruū. Qui dixerūt. Dimittite arcaz dei isrl. ⁊ reuertat̄ in locū suū. vt nō interficiat nos cuz populo nostro. Fiebat enim pauor mortis in singulis vrbibus ⁊ grauissima valde manus dñi dei. Viri q̄z qui mortui nō fuerāt p̄cutiebant̄ in secretiori parte natium. ⁊ ascendebat vlulatus vniuscuiusq̄ ciuitatis in celū.

Erat ḡ arca dñi in regiōe VI philistinoruū septē mensibus. Et vocauerūt philistijm sacerdotes et diuinos dicētes. Quid faciem⁹ de arca dei: Indicate nobis: quō remittamus eam in locū suū Qui dixerunt: Si remittitis arcam dei isrl: nolite dimittere eā vacuam: sed q̄ debetis ei reddite p̄ peccato. et tūc curabimini. et scietis quare nō recedat man⁹ eius a vobis. Qui dixerūt: Quid ē q̄d p̄ delicto reddere debeam⁹ ei: Rñderūtq̄ illi. Iuxta numerū p̄uinciaz philistinoruz quinq̄ anos aureos faciet⁹. ⁊ q̄nq̄ mures aureos: q̄ plaga vna fuit oīb⁹ vobis et satrapis vestris. Facietisq̄ similitudines anoruū vestroz. ⁊ similitudines muriū q̄ demoliti sunt terram. ⁊ dabitis deo isrl gloriam: si forte releuet manum suam a vobis ⁊ a dīs vestris et a terra vestra. Quare grauatis corda vra: sicut aggrauauit egyptus ⁊ pharao cor suum: Nōne postquam percussus est. tunc dimisit eos et abierunt? Nūc ergo arripite et facite plaustrum nouum vnum. ⁊ duas vaccas fetas quibus non est impositus iugum iungite in plaustro: ⁊ recludite vitulos earum domi. Tolletisq̄ arcam domini. ⁊ ponetis in plaustro. ⁊ vasa aurea que exoluistis ei p̄ delicto ponetis in capsellam ad latus eius: et dimittite eam vt vadat. et aspicietis. Et siquidē

p viã finiũ suorũ ascẽderit ꝯ bethsames
ipe fecit nobis hoc malũ grãde. sin autẽ
mĩme. sciemus qꝛ neq̃q̃ man⁹ eius te-
tigit nos: sed casu accidit: Fecerũt ergo
illi hoc mõ. ⁊ tollẽtes duas vaccas q̃ la-
ctabãt vitulos. iunxerunt ad plaustrũ:
vitulosq; earũ cõcluserũt domi. Et po-
suerũt arcã dei sup plaustrũ ⁊ capsellaꝫ
que habebat mures aureos et similitudi
nem anorũ. Ibant aũt in directuꝫ vac-
ce p viã que ducit bethsames. ⁊ itinere
vno gradiebant̃ pgentes ⁊ mugiẽtes. ⁊
nõ declinabãt neq; ad dextraꝫ neq; ad si-
nistrã. Sed et satrape philistijm seque
2a bant̃ vsq; ad t̃minos bethsames. Por-
ro bethsamite metebãt triticum in val
le. Et eleuantes oculos viderũt arcam
et gauisi sunt cũ vidissent. Et plaustrũ
venit in agrũ iosue bethsamite. et stetit
ibi. Erat aũt ibi lapis magnus. Et cõci
derũt ligna plaustri. vaccasq; imposue-
runt sup ea holocaustũ dño. Lenite aũt
deposuerunt arcã dei. ⁊ capsellã que erat
iuxta eã in qua erant vasa aurea. ⁊ posu
erũt sup lapidẽ grandeꝫ. Viri autẽ beth
samite obtulerunt holocausta. ⁊ ĩmola
uerunt victimas in die illa dño. Et q̃n
q; satrape philstinorũ viderũt et reuersi
sunt in accharon in die illa. Hi sunt au
tẽ ani aurei q̃s reddiderẽt philistijm p d̃
licto dño Açot⁹ vnũ. gaça vnũ. aschalõ
vnuꝫ. geth vnũ. accharõ vnũ. ⁊ mures
aureos s̃m numeruũ vrbiñ philistijm
q̃nq; pu̅ĩciarũ: ab vrbe murata vsq; ad
villam que erat absq; muro. et vsq; ad
abel magnũ sup quem posuerunt arcaꝫ
dñi que erat vsq; ĩ illa die in agro iosue
3a bethsamitis. Percussit autẽ dñs de vi-
ris bethsamitibus. eo q; vidissent arcaꝫ
dñi. et pcussit de populo septuaginta vi
ros et quinquaginta milia plebis. Lu-
xitq; populus. eo q̃ dñs pcussisset plebẽ
plaga magna. Et dixerunt viri bethsa-
mite. Quis poterit stare in ꝯspectu dñi
dei sancti hui⁹? Et ad quẽ ascendet a no
bis? Miseruntq; nuncios ad habitato
res cariathiarim dicentes. Reduxerẽt
philistijm arcam domini. descendite et
reducite eam ad vos.

VII

Venerũt ergo viri cariathiarim
et reduxerũt arcã dñi. et intule
runt eaꝫ in domũ aminadab in
gabaa. Eleaçarũ autẽ filiũ ei⁹ sanctifica
cauerũt. vt custodiret arcam dñi. Et fa
ctuꝫ est. ex qua die mansit arca dñi in ca
riathiarim. mltiplicati sunt dies. Erat
quippe iam annus vicesimus. Et reqe
uit oĩs domus israel post dñm. Ait autẽ
samuel ad vniuersam domũ isrl' dicẽs:
Si in toto corde vestro reuertimini ad
dñm: auferte deos alienos de medio ve
stri. baalim et astaroth. ⁊ p̃parate corda
vestra dño. et seruite ei soli: ⁊ eruet vos
de manu philistijm. Abstulerũt ergo fi-
lij israel baalim et astaroth. et seruierũt
dño soli. Dixit aũt samuel. Cõgregate
vniuersum isrl' in masphat vt orem p
vobis dñm. Et cõuenerũt in masphat
Hauserũtq; aquã et effuderunt in con
spectu dñi. ⁊ ieiunauerunt in die illa at
q; dixerunt: Tibi peccauimus dñe. Iu-
dicauitq; samuel filios isrl' in masphat
Et audierũt philistijm q̃ cõgregati es-
sent filij israel in masphat et ascẽderũt
satrape philistinorũ ad israel. Quod cũ
audissent filij israel. timuerẽt a facie phi
listinorũ. Dixerũtq; ad samuelẽ. Ne ces
ses p nobis clamare ad dñm deuꝫ nr̃m
vt saluet nos de manu philistinor̃. Tu-
lit aũt samuel agnũ lactentẽ vnũ. et ob
tulit illũ holocaustũ integrum domino
Et clamauit samuel ad dñm pro israel
et exaudiuit eum dñs. Factum est autẽ
cum samuel offerret holocaustuꝫ domi-
no: philistijm iniere preliuꝫ contra isra
el. Intonuit autẽ dominus fragore ma
gno in die illa super philistijm. et exter-
ruit eos et cesi sunt a filijs israel. Egres
siq; filij israel de masphat persecuti sunt
philisteos. ⁊ percusserunt eos vsq; ad lo
cũ qui erat subter bethchar. Tulit autẽ
samuel lapidem vnum. ⁊ posuit eum in
ter masphat et inter sen. et vocauit no-
mẽ loci illius. lapis adiutorij. Dixitq;:
Hucusque auxiliatus est nobis domi-
nus. Et humiliati sunt philistijm. nec

apposuerũt vltra vt venirẽt in termios
isrl. Facta ẽ itaq; manꝰ dñi sup philiste
os cũctis diebꝫ samuelis. ⁊ reddite sunt
vrbes q̃s tulerãt philistiim ab isrl̃ israe
li. ab accharõ vsq; geth ⁊ tminos suos.
Liberauitq; isrl̃ de manu philistinorum
eratq; pax inter israel et ãmorreũ. Judi
cabat q̃z samuel israel cũctis diebꝫ vite
sue. et ibat p singulos annos circũiens
bethel et galgala ⁊ maspha ⁊ iudicabat
israelem in supradictis locis. Reuerte
batq; in ramatha: ibi enĩ erat dom' ei⁹:
et ibi iudicabat israelẽ. Edificauit etiã
ibi altare dño.

VIII

Factũ est aũt cũ senuisset samu
el posuit filios suos iudices in
israel. Fuitq; nomẽ filij eius pri
mogeniti ioel: et nomen secundi abia
iudicũ in bersabee. Et nõ ambulauerũt
filij illius in vijs eius: sed declinauerũt
post auariciã. acceperũtq; munera. et p
uerterũt iudiciũ. Congregati ergo vniũ
si maiores natu israel. venerũt ad samu
elẽ in ramatha. dixerũtq; ei: Ecce tu se
nuisti. ⁊ filij tui nõ ambulãt in vijs tuis
Constitue nobis regẽ. vt iudicet nos. si
cut et vniũse habent natões. Displicu
itq; sermo in oculis samuelis. eo q̃ di
xissent: da nobis regem vt iudicet nos.
Et orauit samuel ad dñm Dixit aũt dñs
ad samuelẽ: Audi vocez populi in oĩbꝫ q̃
loquũt tibi. Nõ enĩ te abiecerũt sed me
ne regnez sup eos. Juxta oĩa opa sua q̃
fecerunt a die qua eduxi eos de egypto
vsq; ad diẽ hãc: sicut dereliquerũt me ⁊
seruierũt dijs alienis: sic faciũt etiaz ti
bi. Nunc ergo vocẽ eorũ audi. Clerũtñ
cõtestare eos. et pdic eis ius regis qui
regnaturus est super eos. Dixit itaq; sa
muel oĩa verba dñi ad populũ qui petie
rat a se regẽ. et ait. Hoc erit ius regis q̃
imperaturus est vobis. Filios vestros tol
let et ponet in curribꝫ suis. facietq; sibi
equites et pcursores quadrigarũ suarũ
et ostituet sibi tribunos et centuriones.
et aratores agrorꝫ suorꝫ. ⁊ messores sege
tũ. ⁊ fabros armorꝫ ⁊ curruũ suorꝫ. Fili
as quoq; vras faciet sibi vnguẽtarias ⁊
focarias et panificas. Agros q̃z vestros
et vineas et oliueta optima tollet. ⁊ da
bit seruis suis. Sz et segetes vras ⁊ vi
nearũ redditus addecimabit: vt det eu
nuchis et famulis suis. Seruos etiaz
vestros et ancillas ⁊ iuuenes optimos
et asinos auferet. et ponet in opere suo.
Greges q̃z vestros addecimabit: vosq;
eritis ei serui. Et clamabitis in die illa
a facie regis vestri quẽ elegistis vobis. ⁊
nõ exaudiet vos dñs in die illa: quia pe
tistis vobis regem. Noluit aũt populus
audire vocẽ samuelis sed dixerunt. Ne
q̃q̃. Rex enĩ erit sup nos ⁊ erimus nos
q̃z sic oẽs gentes. ⁊ iudicabit nos rex no
ster. et egredietur ante nos. ⁊ pugnabit
bella nostra p nobis. Et audiuit samu
el omnia verba ppli. et locutus est ea in
auribꝫ dñi. Dixit aũt dñs ad samuelem
Audi vocẽ eorũ. ⁊ cõstitue sup eos regẽ.
Et ait samuel ad viros isrl̃. Uadat vn⁹
quisq; in ciuitatem suam.

IX

Erat vir de beniamin nomine
Cis filius abiel. filij seor. filij de
chor. filij sareth. filij aphia. filij
viri gemini fortis robore. Et erat ei filiꝰ
vocabulo saul. electus ⁊ bonꝰ. et nõ erat
vir de filijs isrl̃ melior illo. Ab humero
et sursũ eminebat sup oẽz populũ. Pe
rierãt autez asine cis patris saul. Et dixit
cis ad saul filiũ suũ: Tolle tecũ vnuz de
pueris. et cõsurgẽs vade et q̃re asinas.
Qui cũ transissent p montẽ effraim et
p terrã salisa et nõ inuenissent. trãsierũt
etiã p terrã salim: et nõ erãt: sed et p ter
ram gemini. ⁊ minime reppererũt. Cuz
aũt venissent in terrã suph. dixit saul ad
puerũ q̃ erat cuz eo: Veni et reũtamur
ne forte dimiserit pater meus asinas ⁊
sollicitus sit p nobis. Qui ait ei: Ecce
vir dei ẽ in ciuitate hac. vir nobilis. oĩa
qõ loquit̃ sine ambiguitate venit. Nũc
ergo eamus illuc. si forte indicet nobis
de via nra. propter quam venimus. Di
xitq; saul ad puerũ suuz. Ecce ibimus.
Quid feremus ad virum dei? Panis
defecit in sistartijs nostris. ⁊ sportulam
nõ habemus vt demus homini dei: nec

quicq̃ aliud. Rursuz puer rñdit sauli et
ait. Ecce inuenta est in manu mea q̃rta
pars stateris argẽti: demus homĩ dei. vt
indicet nobis viã nostrã. Olim in isrl'
sic loquebat' vnusquisq̃: vadẽs cõsule-
re deũ. Venite et eamus ad videntem.
Qui enĩ ꝓpha dicit' hodie: vocabat' oliz
vidẽs. Et dixit saul ad puerũ suum: O
ptimus sermo tu'. Veni eamus. Et ie
runt in ciuitatẽ in qua erat vir dei. Cũ-
q̃ ascẽderẽt cliuuz ciuitatis: inuenerũt
puellas egrediẽtes ad hauriendã aquã
et dixerũt eis: Nũ hic est videns? Que
rñdẽtes dixerũt illis: Hic est. Ecce ante
te. Festina nũc. Hodie enĩ venit in ciui
tatẽ: qꝛ sacrificiũ ẽ hodie ꝓpl'i in excelso.
Ingrediẽtes vrbẽ statim ĩuenietis eũ:
anteq̃ ascẽdat excelsum ad vescendum.
Neq̃ enĩ comesturus est ꝓpl's donec il-
le veniat: qꝛ ipe bñdicet hostie. ⁊ dinceps
comedẽt qui vocati sunt. Nũc g̃ ꝯscẽdi-
te: qꝛ hodie repietis eũ. Et ascẽderũt in
ciuitatẽ. Cũq̃ ambularẽt in medio vr-
bis apparuit samuel egrediẽs obuiã eis
vt ascẽderet in excelsuz. Dñs aũt reue-
lauerat auriculã samuelis ante vnã diẽ
q̃ veniret saul dicẽs: Hacip̃a hora que
nũc est. cras mittã virũ ad te de terra bẽ
iamin. et vnges eũ ducẽ sup ꝓpl'm meũ
isrl'. Et saluabit ꝓpl'm meũ de manu phi
listinorũ. qꝛ respexi ꝓpl'm meum. Venit
enĩ clamor eorũ ad me. Cũq̃ aspexisset
samuel saulẽ dñs dixit ei: Ecce vir quez
dixerã tibi. Iste dñabit' ꝓpl'o meo Acces
sit aũt saul ad samuelẽ in medio porte. ⁊
ait: Indica oro mihi. vbi est domus vi-
dentis? Et rñdit samuel sauli dicens:
Ego suz vidẽs. Ascẽde ante me in excel
sum vt comedas mecũ hodie. et dimit-
tam te mane. ⁊ oĩa que sunt ĩ corde tuo
indicabo tibi. Et de asinis q̃s nudiuster
ti' ꝑdidisti ne sollicit' sis. qꝛ inuẽte sũt
Et cuius erũt optima queq̃ isrl'? nõne
tibi et omĩ domui patris tui? Rñdens
aũt saul ait: Nũquid non filius gemini
ego sum de minima tribu isrl'. et cogna
tio mea nouissima inter oẽs familias de
tribu bẽiamin? Quare g̃ locut' es mi-
hi sermonẽ istũ? Assumẽs itaq̃ samuel
saulẽ et puerũ eius. ĩtroduxit eos in tri
cliniũ. et dedit eis locũ in capite eorum
qui fuerãt inuitati. Erãt enĩ q̃si trigĩta
viri. Dixitq̃ samuel coco: Da ꝑtẽ quaz
dedi tibi. et p̃cepi vt reponeres seorsum
apud te. Leuauit aũt cocus armũ. et po
suit ante saul. Dixitq̃ samuel: Ecce qd̃
remãsit pone ante te ⁊ comede: qꝛ de in-
dustria seruatũ est tibi qñ ꝓpl'm vocaui
Et comedit saul cũ samuele in die illa.
Et descẽderunt de exelso in opidũ. et lo-
cutus est cum saule in solario. strauitq̃
saul in solario ⁊ dormiuit. Cunq̃ mane
surrexissent ⁊ iã dies lucesceret. vocauit
samuel saulẽ in solario dicens: Surge
vt dimittã te. Et surrexit saul. Egressi
sunt ambo. ipe videlicet ⁊ samuel. Cun
q̃ descenderẽt in extrema ꝑte ciuitatis.
samuel dixit ad saul: Dic puero vt ante
cedat nos ⁊ transeat. Tu autez subsiste
paulisp vt indicẽ tibi verbũ dñi. X

Tulit aũt samuel lenticulã olei
et effudit sup caput eius. et de-
osculatus est eũ. et ait: Ecce vn
xit te dñs sup hereditatẽ suam in prin-
pem et liberabis populũ suum de mani-
bus inimicorũ eius qui in circũitu ei'
sunt. Et hoc tibi signũ: qꝛ vnxit te dñs
in principẽ. Cũq̃ abieris hodie a me: in
uenies duos viros iuxta sepulcrum ra
chel in finib' beniami in meridie. dicẽt
q̃ tibi: Inuẽte sunt asine ad quas ieras
perquirẽdas et intermissis pater tuus
asinis sollicitus est pro vobis. et dicit.
Quid faciaz de filio meo? Cũq̃ abieris
inde. ⁊ vltra trãsieris ⁊ veneris ad quer
cum thabor. inueniẽt te tres viri ascẽdẽ
tes ad deũ in bethel. vn' portãs tres he
dos. ⁊ alius tres tortas panis. ⁊ ali' por
tans lagenã vini. Cũq̃ te salutauerint
dabunt tibi duos panes. et accipies de
manu eoꝝ. Post hec venies in collem
dñi. vbi est statio philistinoꝝ. Et cuz in
gressus fueris ibi vrbem: obuiũ habebis
gregẽ ꝓphetaꝝ desendẽtiuz de excelso. et
ante eos psalteriũ ⁊ tympanũ ⁊ tibiã et
citharã. ip̃osq̃ ꝓphetantes. et insiliet in

te spūs dñi.⁊ pphetabis cū eis.et mutaberis in virū aliū. Ñ ergo euenerit ſi gna hec oīa tibi: fac quecūq; inuenerit manus tua: qz dñs tecū ē. Et descēdes añ me in galgala. Ego quippe descendā ad te vt offeras oblationē.⁊ īmoles victimas pacificas. Septē dieb⁹ expectabis donec veniā ad te.et ostēdā tibi que facias. Itaq; cū auertisset humerū suū vt abiret a samuele īmutauit ei de⁹ coz aliud.⁊ venerūt oīa signa hec in die illa Et venerūtq; ad ꝓdictū collē.⁊ ecce cune⁹ pphetarū obuius ei. Et insiluit sup eū spūs dñi.⁊ prophetauit in medio eoz Videtes aūt oēs qui nouerāt eū heri ⁊ nudiustertius q; esset cū pphetis ⁊ pphetaret.dixerūt ad inuicē: Que naz res accidit filio cis. Num et saul īter pphetas? Respondit⁹q; alius ad alterū dicēs: Et quis pt eius? Propterea versus est in puerbiū: Num ⁊ saul īter pphetas? Cessauit aūt pphetare.et venit ad excelsuz. Dixit q; patruus saul ad eū ⁊ ad pueruz eius: Quo abistis? Qui rnderūt. Querere asinas. Quas cū nō repperissemus.venimus ad samuelē. Et dixit ei patruus suus. Indica mihi quid dixerit tibi samuel. Et ait saul ad patruū suū: Indicauit nobis.q; inuēte essent asine. De sermone aūt regni nō indicauit ei quē locut⁹ fuerat ei samuel. Et vocauit samuel pl'm ad dñm in maspha.⁊ ait ad filios isr̄l: Hec dicit dñs deus isr̄l. Ego eduxi isr̄l de egypto.⁊ erui vos de manu egyptioz et de manu omniū regum qui affligebāt vos. Vos aūt hodie piecistis dñm deū vestrū. qui solus saluauit vos de vniuersis malis ⁊ tribulatōib⁹ vris. et dixistis: Nequaq; sz regē cōstitue super nos. Nūc ergo state coram dño p tribus vestras ⁊ p familias. Et applicuit samuel oēs tribus isr̄l ⁊ cecidit sors sup tribum beniamin. Et applicuit tribū beniamin et cognatōes eius. ⁊ cecidit sup cognationē methri.⁊ puenit vsq; ad saul filiū cis. Quesierūt ergo eū.et nō est inuēt⁹ illic. Et ꝛsuluerūt post hec dñm vtr naz venturus esset illuc Rñditq; dñs: Ecce abscōditus est domi. Cucurrerūt itaq; ⁊ tulerūt eū unde.stetitq; in medio pp̄li et altior fuit vniūso pp̄lo ab humero et sursuz. Et ait samuel ad oēm pp̄lm. Certe videtis quē elegit dñs:qm̄ non sit similis illi in oī pp̄lo. Et clamauit omis populus.⁊ ait: Viuat rex. Locutus est aūt samuel ad pp̄lm legē regni. ⁊ scripsit i libro et reposuit coram dño. Et dimisit samuel oēm pp̄lm.singulos in domū suā. Sed ⁊ saul abijt in domū suā in gabaa. Et abijt cū eo ps exercitus. quorū tetigerat deus corda. Filij vero belial dixerūt. Nū saluare nos poterit iste? Et despexerūt eū et nō attulerūt ei munera. Ille ẽm dissimulabat se audire. XI

Et factū est quasi post mensem ascendit naas āmonites.et pugnare cepit adūsum iabes galaad. dixeruntq; omnes viri iabes ad naas. Habeto nos federatos.⁊ seruiemus tibi. Et respondit ad eos naas āmonites. In hoc feriā vobiscū fedus.vt eruam omium vestrū oculos dextros:ponāq; vos opprobriū in vniuerso israel. Et dixerūt ad eū seniores iabes. Cōcede nobis septē dies.vt mittamus nūcios ad vniuersos terminos israel.⁊ si non fuerit qui defendat nos egrediemur ad te. Venerūt ergo nūcij in gabaa saulis.et locuti sunt vba hec audiēte populo. Et leuauit omis populus vocē suaz.⁊ fleuit Et ecce saul veniebat sequens boues de agro.et ait: Quid hēt popul⁹ q; ploret? Et narrauerūt ei verba viroz iabes. Et insiluit spūs dñi in saul cū audisset hec verba.et iratus est furor eius nimis. Et assumēs vtrūq; bouez cōcidit in frusta: misitq; in omēs terminos isr̄l p manū nūcioz dicēs: Quicūq; non exierit.⁊ secutus fuerit saul et samuel.sic fiet bob ei⁹: Inuasit ḡ timor dñi pp̄lm. ⁊ egressi sunt quasi vir vnus ⁊ recensuit eos in bezeth. Fuerūtq; filioz isr̄l trecēta milia. virozū aūtē iuda triginta milia Et dixerunt nuncijs qui venerāt. Sic dicetis viris q̄ sunt i iabes galaad. Cras erit vob salus cū incaluerit sol Venerūt ḡ nūcij

et nūciauerunt viris iabes. Qui letati
sunt et dixerūt: Vane exibim⁹ ad vos.
et facietis nobis omne qđ placuerit vo
bis. Et factū est cū dies crastinus veni
set, ꝓstituit saul pp̄lum in tres ptes. Et
ingressus ē media castra ī vigilia matu
tina ⁊ pcussit āmon vsq; dū icalesceret
dies. Reliqui autē dispsi sunt ita vt nō
relinquerent̄ ex eis duo pariter. Et ait
pp̄s ad samuelē: Quis ē iste q̄ dixit: saul
nō regnabit sup nos? Date viros et in
terficiemus eos. Et ait saul. Nō occide
tur quisq; in die hac: qz hodie fecit dūs
salutē in isrl. Dixit aūt samuel ad pp̄lm
Venite ⁊ eamus in galgala. ⁊ inouem⁹
ibi regnū. Et pcrit oīs pp̄s in galgala
et fecerūt ibi regē saul coraz dño in gal
gala. Et īmolauerūt ibi victimas paci
ficas coram dño. Et letatus est ibi saul
et cūcti viri israel nimis. XII

Dixit aūt samuel ad vniuersū
israel: Ecce audiui vocē vestrā
iuxta oīa que locuti estis ad me
et cōstitui sup vos regē. Et nūc rex gra
ditur ante vos. Ego autē senui et inca
nui. Filij mei vobiscū sunt. Ita
q; cōuersatus coram vobis ab adolescen
tia mea vsq; ad hāc diē ecce pcesto sum.
Loquimini de me coram dño et coram chri
sto eius. vtrum bouem cuiusq; tulerim
aut asinū. si quēq; calūniatus sum. si op
pcessi aliquē. si de manu cuiusq; munus
accepi. ⁊ contēnam illud hodie restituā
q; vobis. Et dixerūt. Non es calūniat⁹
nos. neq; oppcesisti neq; tulisti ꝺ manu
alicuius quippiā. Dixitq; ad eos: Testis
est dūs aduersum vos et testis chr̄istus
eius in die hac: qz nō inuenerit̄ in ma
nu mea quippiā. Et dixerūt. Testis. Et
ait samuel ad ppulum: Dominus qui
fecit moysen et aaron. et eduxit patres
nostros de terra egypti adest. Nūc ergo
state vt iudiciū contēdam aduersus vos
coram dño: de oībus misericordijs dūi q̄s
fecit dūs vobiscū et cum patribꝰ vestris
quō iacob ingressus est in egyptū. ⁊ cla
mauerūt patres vestri ad dūm: et misit
dūs moysen ⁊ aaron. ⁊ eduxit patres ve
stros de egypto. et collocauit eos ī loco
hoc. Qui obliti sunt dūi dei sui. et tradi
dit eos in manus sysare magistri mili
tie asor. et in manu philistinorum. et in
manu regis moab et pugnauerunt ad
uersus eos. Postea aūt clamauerūt ad
dūm et dixerūt: Peccauimus: qz dereli
quimus dūm. ⁊ seruiuimus baalim et
astaroth. Nunc ergo erue nos de manu
inimicorū nostrorum. ⁊ seruiemus tibi
Et misit dūs hierobaal ⁊ badā ⁊ barach
et iepte ⁊ samuel. et eruit vos de manu
inimicoꝝ vōꝝ p circūitu. ⁊ habitastis
cōfidenter. Videtes aūt q̄ naas rex fili
orū āmon venisset adūsum vos: dixistis
mihi. nequaq; sz rex impabit nobis cui
dūs deus vester regnaret in vobis. Nūc
ergo pcesto est rex vester quē elegistis ⁊
petistis. Ecce dedit vobis dūs regē. Si
timueritis dūm et seruieritis ei. ⁊ audi
eritis vocē eius. et nō eraspaueritis os
dūi. eritis et vos et rex qui imperat vob
sequētes dūm deū vestrū. Si aūt non
audieritis vocē dūi. sz eraspaueritis ser
mones eius erit man⁹ dūi sup vos ⁊ su
per pres vros. Sz et nūc state ⁊ videte
rez istaz grandē quā facturus est dūs in
cōspectu vro. Nūquid nō messis tritici
est hodie? Inuocabo dūm ⁊ dabit voces
et pluuias: et scietis et videbitis q̄ gra
de malū feceritis vobis in cōspectu dūi
petētes sup vos regē. Et clamauit samu
el ad dūm et dedit dūs voces ⁊ pluuias
in illa die. Et timuit oīs pp̄s nimis do
minū ⁊ samuelē. Et dixit vniuersus po
pul⁹ ad samuelē. Ora p seruis tuis ad
dūm deū tuū vt nō moriamur. Addidi
mus enī vniūsis peccatis nostris malū
vt peteremus nobis regē. Dixit aūt sa
muel ad pp̄lm. Nolite timere. Vos fe
cistis vniūsuz malum hꝰ. Verūtamen nolite
recedere a tergo dūi. sed seruite dño in
oī corde vro. et nolite declinare post va
na q̄ nō pderūt vobis. neq; eruēt vos: qz
vana sunt et nō derelinquet dūs pp̄lm
suū ꝓpter nomen suū magnuz. quia iu
rauit dominus facere vos sibi pp̄lm. Ab
sit aūt a me hꝰ peccatū in dño vt cessem

ueare p̄ vobis. et docebo vos viā bonam et rectā. Tm̄ timete dñm. et seruite ei in veritate. et ex toto corde vro. Eliditis enim magnifica q̄ in vobis gesserit dñs. Q̄ si pseueraueritis in malicia: et vos et rex vester pariter peribitis. XIII

Filius vnius ānī erat saul cū regnare cepisset: duobus aūt annis regnauit sup̄ isrl̄. Et elegit sibi saul tria milia de isrl̄. Et erant cum saul duo milia in machmas et in mōte bethel mille aūt cū ionatha in gabaa bēiamin. Porro ceterā pl̄m remisit vnūquēq̄ in tabernacula sua. Et percussit ionathas stationē philistinorū que erat in gabaa. Quod cū audissent philistiim saul cecinit buccina in omī terra dicēs: Audiant hebrei. Et vniuersus isrl̄ audiuit huiuscemodi famā: percussit saul statione philistinorū. Et erexit se isrl̄ adū̄ saul in galgala. et philistiim congregati sunt ad pliandū cōtra israel. trigīta milia curruū. et sex milia equitū. et reliquū vulgus sicut arena que est in litore maris plurima. Et ascēdentes castrameta sunt in machmas ad orientē bethauē Quod cū vidissent viri isrl̄ se in arto positos (afflictus enī erat populus) abscōdērūt se in speluncis et in abditis: in petris q̄z et in antris et in cisternis. Hebrei aūt trāsierūt iordanē. in terrā gad et galaad. Cumq̄ adhuc esset saul in galgala. vniuersus pl̄s pterrit⁹ ē qui seq̄bat eū Et expectauit septē diebus iuxta placitū samuelis. et nō venit samuel in galgala Dilapsusq̄ ē pl̄s ab eo. Dixit ergo saul: Afferte mihi holocaustū et pacifica. Et obtulit holocaustū. Cūq̄ cōplesset offerens holocaustū. ecce samuel veniebat. Et egressus est saul obuiam ei vt saluta ret eū Locutusq̄ ē ad eū samuel: Quid fecisti? Rīdit saul. Quia vidi q̄ pl̄s dilaberet a me. et tu nō veneras iuxta placitos dies. Porro philistiim cōgregati fuerāt in machmas. dixi: Nunc descendent philistiim ad me in galgala. et faciem dñi nō placaui. Necessitate ꝓpulsus obtuli holocaustū dño. Dixitq̄ samuel ad saul. Stulte egisti: nec custodisti mādata domini dei tui que p̄cepit tibi. Nō si non fecisses: iam nūc p̄parasset dñs regnū tuū super isrl̄ in sempiternū. Ex nequaq̄ regnū tuum vltra consurget. Quesiuit dñs sibi virū iuxta cor suum et p̄cepit ei dñs vt esset dux sup̄ pl̄m suū eo q̄ nō seruaueris que p̄cepit dominus. Surrexit aūt samuel. et ascēdit de galgalis in gabaa beniamin. Et reliq̄ populi ascenderunt post saul obuiaq̄ populo qui expugnabant eos veniētes de galgala in gabaa in colle beniamin. Et recensuit saul populū qui inuenti fuerant cū eo quasi sexcentos viros. et saul et ionathas filius eius. populusq̄ qui inuentus fuerat cū eis erat in gabaa beniamin. Porro philistiim cōsederant in machmas. Et egressi sunt ad p̄lianduz de castris philistinorū tres cunei. Unus cuneus p̄gebat ꝓtra viā ephraim ad terrā saul. Porro alius īgrediebat p̄ viā bethoron. Tertius aūt verterat se ad iter termini in terra sabaa. iminentis vallis seboim ꝓtra desertū. Porro faber ferrarius nō inueniebat in oī terra isrl̄. Cauerāt enim philistiim: ne forte facerent hebrei gladiū aut lāceā. Descēdebat q̄ oīs isrl̄ ad philistiim vt acueret vnusquisq̄ vomerē suū. et ligonē et securim et tridentē et sarculū. Retuse itaq̄ erāt acies vomerū et ligonū et tridentiū et securium vsq̄ ad stimulū corrigendū. Cūq̄ venisset dies p̄lij nō est inuētus ensis et lācea in manu totius populi qui erat cū saul et ionatha. excepto saul et ionatha filio eius. Egressa ē aūt statio philistiim vt trāscenderēt in machmas. XIIII

Et accidit in quadā die vt diceret ionathas filius saul ad adolescentē armigerū suū: Veni et transeamus ad stationem philistinorū. que est trans locum illum. Patri autē suo hoc ipm non indicauit. Porro saul morabat in extrema pte gabaa sub malogranato que erat in agro gabaa. Et erat populus cum eo quasi sexcentorū

virorũ. Et achias filius achitob fratris iehalvd filij phinees q̃ ortus fuerat ex/ lxli sacerdote dñi i sylo: portabat eph℟. Sed ⁊ populus ignorabat quo isset io/ nathas. Erãt aũt inter ascensus p quos nitebatur ionathas trãsire ad stationẽ philistinorũ eminẽtes petre ex vtraq; p te. et quasi in modũ ventiũ scopuli hinc inde p̃rupti. Nomẽ vni bses. et nomẽ alteri sene. Vnus scopul⁹ ꝓminens ad aquilonẽ ex aduerso machmas. et alter ad meridiẽ cõtra gabaa. Dixit aũt iona thas ad adolescentẽ armigerũ suũ. Ve ni trãseamus ad stationẽ incircũcisorũ hrũ. si forte faciat dñs ꝓ nobis. q; non est dño difficile saluare vel in mult; vel in paucis. Dixitq; ei armiger suus. Fac oĩa que placẽt aĩo tuo. Perge q̃ cupis. et ero tecũ vbicũq; volueris. Et ait io/ nathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cũq; apparuerimus eis. si taliter locuti fuerint ad nos. manete donec ve niamus ad vos: stemus in loco nostro: nec ascendamus ad eos. Si aũt dixerit ascẽdite ad nos: ascẽdam⁹ ad eos: q; tra didit eos dñs in manib⁹ nostris. Hoc erit nobis signuz. Apparuit igit vterq; stationi philistinorũ. Dixeruntq; phili stiim. En hebrei egrediunt de cauernis in quibus abscõditi fuerant. Et locuti sunt viri de statõe ad ionathan ⁊ ad ar/ migerũ ei⁹. dixerũtq;. Ascẽdite ad nos. et ostendemus vobis rem. Et ait iona/ thas ad armigerũ suũ: Ascẽdamus: Se quere me. Tradidit enĩ dñs eos in ma nus isrl. Ascẽdit autẽ ionathas manib⁹ et pedib⁹ reptans. et armiger ei⁹ post eũ Ictaq; cũ vidissent faciẽ ionathe: alij ca/ debãt ante ionathan. alios armiger ei⁹ interficiebat. sequẽs eũ. Et facta ẽ pla/ ga prima quã pcussit ionathas ⁊ armi/ ger ei⁹ q̃si vigiti viroz. in media pte iu geris. quã par bũ in die arare ꝓsueuit. Et factũ est miraculum in castris ⁊ per agros. Sed et oĩs populus statõis eoz qui ierãt ad p̃dandũ obstupuit. ⁊ cõtur bata sunt castra. Et accidit q̃si miraculũ a deo. Et respexerũt speculatores saul q̃ erãt in gabaa beniamin. Et ecce multi/ tudo ꝓ strata. et huc illucq; diffugiens. Et ait saul ppl'o qui erat cũ eo. Requi/ rite et videte quis abierit ex nobis. Cũ q; requisissent. reptũ est nõ adesse iona than et armigerum eius: Et ait saul ad achiã. Applica arcã dñi. Erat enĩ ibi ar/ ca dñi in die illa cum filijs israel. Cũq; loqueret saul ad sacerdotẽ: tumult⁹ ma gnus exortus est in castris philistinoz. Crescebatq; paulatim. ⁊ clarius resona bat. Et ait saul ad sacerdotẽ: Contrahe manũ tuã. Cõclamauit ergo saul ⁊ oĩs ppl's qui erat cũ eo ⁊ venerũt vsq; ad lo cũ certaminis. Et ecce ꝑsus fuerat gla dius vniuscuiusq; ad p̃imũ suum. ⁊ ce des magna nimis. Qz et hebrei qui fue rant cũ philistiim heri. ⁊ nudiustertius ascenderãtq; cum eis in castris. reuersi sunt vt essent cũ isrl et his qui erãt cũ saul et ionatha. Oẽs quoq; israelite q̃ se abscõderant in mõte effraim. audien tes q̃ fugissent philistei: sociauerunt se cũ suis in p̃lio. Et erãt cũ saul q̃si decez milia viroz: et saluauit dñs deus israel in die illa. Pugna autẽ pueuit vsq; ad bethauen. Et viri israel sociati sunt sibi in die illa. Adiurauit aũt saul ppl'um di cens: Maledict⁹ vir qui comederit pa nẽ vsq; ad vesperã. donec vlciscar de ini micis meis Et nõ manducauit vniuer sus populus panem. Omisq; terre vul gus venit in saltuz: in quo erat mel sup faciẽ agri: Ingressus ẽ itaq; ppl'us saltũ et apparuit fluẽs mel: nullusq; applicuit manum ad os suuz. Timebat enĩ ppl's iuramentum. Porro ionathas nõ au/ dierat: cũ adiuraret pater eius populũ. Extẽditq; sũmitatez virge quam hab/ bat in manu et intinxit in fauũ mellis. Et puertit manũ suã ad os suũ. ⁊ illumi nati sunt oculi eius. Respondensq; vnus de populo ait: Iureiurando constrinxit pater tuus populũ dicens: Maledictus vir qui comederit panem hodie. Defe cerat autez populus. Dixitq; ionathas. Turbauit pater meus terram. Eccle/ stis ipsi: quia illuminati sunt oculi mei

eo q̄ gustauerim paululū de melle isto:
quātomagis si comedisset ꝓpl'us de p̄da
inimicoꝝ suoꝝ quā repperit? Nōne ma-
ior plaga facta fuisset ī philistijm? Per
cusserūt ḡ in die illa philisteos a mach-
mis vsq̄ in hailon. Defatigat' est aūt
ꝓpl's nimis. ⁊ versus ad p̄daz tulit oues
et boues ⁊ vitulos et mactauerūt in ter
ra. Comeditq̄ ꝓpl's cū sanguine. Nūcia
uerūt aūt sauli dicētes q̄ ꝓpl's peccasset
dño comedēs cū sanguīe Qui ait: Pre
uaricati estis. Voluite ad me iam nunc
saxū grande. Et dixit saul: Dispgamini
in vulg' ⁊ dicite eis. vt adducat ad me
vnusqnisq̄ bouē suū ⁊ arietē: ⁊ occidite
sup istud ⁊ vescimini. ⁊ nō peccabit do-
mino comedētes cū sanguiue. Adduxit
itaq̄ oīs ꝓpl's vnusquisq̄ bouez ī manu
sua vsq̄ ad noctē. ⁊ occiderunt ibi. Edi-
ficauit aūt saul altare dño: Tuncq̄ pri-
muz cepit edificare altare dño. Et dixit
saul: Irruamus sup philisteos nocte. ⁊
vastem' eos vsq̄ duz illucescat mane:
nec relinquam' ex eis virū. Dixitq̄ po-
pul': Om̄e quod bonū tibi videt̄ ī ocul'
tuis. fac. Et ait sacerdos. Accedamus
huc ad deū. Et ꝯsuluit saul dñm dicēs:
Num persequar philistijm? Si trades
eos in manu isrl'? Et nō rñdit ei in die
illa Dixitq̄ saul: Applicate huc vniu̇sos
angulos ꝓpl'i: et scitote ⁊ videte p quez
acciderit h̄ peccatū hodie. Viuit dñs sal
uator isrl': q̄ si p ionathā filiū meuz fa-
ctū est: absq̄ retractōe morieť Ad quod
nullus cōtradixit ei de oī ꝓpl'o. Et ait ad
vniuersuz isrl': Separamini vos in ptē
vnā. et ego cū ionatha filio meo ero in
pte altera. Rñditq̄ ꝓpl's ad saul: Quod
bonū tibi videt̄ in oculis tuis. fac. Et di
xit ad dñm deū isrl'. Dñe deus israel da
iudiciū quid est q̄ nō rñderis seruo tuo
hodie? Si ī me aut ī ionatha filio meo
est iniquitas hec. da ostensionez. Aut si
hec iniquitas est in populo tuo. da san-
ctitatē. Et deprehensus est ionathas et
saul: populus autem exiuit. Et ait saul:
Mittite sortem inter me et inter iona
than filium meum. Et captus est iona-
thas. Dixit aūt saul ad ionathan. Indi
ca mihi quid feceris? Et indicauit ei io
nathas. et ait: Gustans gustaui in sum
mitate v̄ge que erat in manu mea pau
lulū mellis. Et ecce ego morior? Et ait
saul: Hec faciat mihi deus et hec addat
q̄ morte morieris ionatha: Dixitq̄ po
pulus ad saul: Ergo ne ionathas morie
tur. q̄ fecit salutem hāc magnā in isrl'?
Hoc nephas est. Viuit dñs: si ceciderit
capillus de capite eius in terram: q̄ cuz
deo opatus est hodie. Liberauit ergo po
pulus ionathan vt nō moreret̄. Reces-
sitq̄ saul nec psecut' ē philistijm. Por
ro philistijm abierunt in loca sua. Et
saul cōfirmato regno sup israel pugna-
bat p circūitum aduersum omnes īimi
cos eius. contra moab et filios ammon
et edom et reges soba et philisteos. et
quocūq̄ se verterat. supabat. Cōgrega-
toq̄ exercitu pcussit amalech. et eruit is
rael de manu vastatorum eius. Fuerūt
aūt filij saul. ionathas ⁊ iesui et melchi
sua. Et noīa duarū filiarū eius: nomen
primogenite merob. ⁊ nomē mīoris mi
chol. ⁊ nomē vxoris saul achinoem filia
achimaas. Et nomen principis militie
ei' abner fili' ner: patruelis saul. Por-
ro eis fuit pater saul ⁊ ner pater abner
fili' abiel. Erat aūt bellū potēs aduersū
philisteos. omnib' dieb' saul. Naz quē-
cūq̄ viderat saul virū fortez ⁊ aptū ad
preliū. sociabat eū sibi.

XV

Et dixit samuel ad saul. Me mi
sit dñs vt vngerē te in regē su
per ꝓpl'm ei' isrl'. Nūc ḡ audi vo
cez dñi: Hec dicit dñs exercituū. Recē-
sui quecūq̄ fecit amalech isrl'i: quō re-
stitit ei in via cū ascenderet de egypto.
Nūc ḡ vade ⁊ pcute amalech ⁊ de moli-
re vniuersa ei'. Nō parcas ei ⁊ nō cōcu
piscas ex reb' ip̄i' aliquid. sed interfice
a viro vsq̄ ad mulierē. ⁊ puuluz atq̄ la
ctētez. bouē ⁊ ouē. camelū ⁊ asinū. Pre-
cepit itaq̄ saul ꝓpl'o. ⁊ recensuit eos q̄si
agnos ducēta milia peditū. ⁊ decē milia
viroꝝ iuda. Cūq̄ venisset saul vsq̄ ad ci
uitatē amalech. tetēdit īsidias ī torrēte.

Dixitq; saul cineo: Abite recedite. atq; discedite ab amalech: ne forte inuoluã te cũ eo. Tu enĩ fecisti misericordiã cuz oĩbus filijs isrl cũ ascenderẽt de egypto Et recessit cineus de medio amalech. Percussitq; saul amalech ab eiula: do/ nec venias sur q̃ ẽ e regiõe egypti. Et ap phẽdit agag regẽ amalech viuũ. Oẽ au tez vulg' interfecit ĩ ore gladij. Et pepcit saul ⁊ ppl's agag. ⁊ optimis gregib ouiũ ⁊ armẽtorũ ⁊ vestib ⁊ arietib ⁊ vniuersis que pulcra erãt. nec voluerũt dispdere ea. Quicq̃d ergo vile fuit ⁊ reprobũ. hoc demoliti sunt. Factũ ẽ aũt verbũ dñi ad samuel dicẽs: Penitet me q̃ pstituerit saul regem: qz dereliquit me ⁊ vba mea ope nõ impleuit. Cõtristatus q̃ ẽ samu el. et clamauit ad dñm tota nocte. Cum q̃ de nocte surrexisset samuel vt iret ad saul mane: nunciatũ ẽ samueli eo q̃ ve/ nisset saul in carmelũ. ⁊ erexisset sibi fo rnicẽ triumphalẽ ⁊ reũsus trãsisset: dsc̃ē dissetq; in galgala. Venit g̃ samuel ad saul. ⁊ saul offerebat holocaustũ dño de initijs pdarũ que attulerat ex amalech. Et cum venisset samuel ad saul. dixit ei saul. Bñdictus tu dño. Impleui verbũ dñi. Dixitq; samuel. Et q̃ est hec vox gre guz q̃ resonat in auribz meis ⁊ armẽtoz quam ego audio: Et ait saul: De ama/ lech adduxerũt ea. Pepcit enĩ ppl's me lioribz ouibus ⁊ armẽtis vt ĩmolarẽtur dño deo tuo: reliq̃ vero occidim⁹. Ait au tez samuel ad saul: Sine me ⁊ indicabo tibi q̃ locutus sit dñs ad me nocte. Di/ xitq; ei: Loquere. Et ait samuel. Nonne cũ puulus esses in oculis tuis. caput in tribub isrl fact⁹ es. Unxitq; te dñs in re gem sup isrl. ⁊ misit te dñs in viã. ⁊ ait: Vade ⁊ interfice peccatores amalech. ⁊ pugnabis cõtra eos vsq; ad internitõez eorũ. Quare ergo nõ audisti vocẽ dñi: sed versus ad pdam es. et fecisti malum in oculis dñi? Et ait saul ad samuelez: Immo audiui vocez dñi. et ambulaui in via p̃ quam misit me dñs. et adduxi agag regẽ amalech. et amalech iterfeci Tulit autem de preda populus oues et boues primitias eoruz que cesa sunt vt immolet dño deo suo in galgalis. Et ait samuel. Nũquid vult dñs holocausta ⁊ victimas et nõ potius vt obediaf voci dñi: Melior ẽ enĩ obediẽtia q̃ victime, et auscultare magis q̃ offerre adipẽ ari etum: qm̃ quasi peccatũ ariolãdi ẽ repu gnare. ⁊ q̃si scel⁹ idolatrie nolle acquie/ scere. Pro eo g̃ q̃ abiecisti sermonẽ dñi abiecit te dñs ne sis rex. Dixitq; saul ad samuelem. Peccaui: qz p̃uaricatus sũz sermonẽ dñi ⁊ verba tua. timẽs ppl'm. et obediẽs voci eorũ. Sed nunc porta q̃so peccatũ meũ ⁊ reuertere mecũ vt adorẽ dñm. Et ait samuel ad saul: Nõ reũtar tecũ. qz pieci sti sermonẽ dñi. ⁊ piecit te dñs: ne sis rex sup isrl. Et q̃uersus ẽ sa/ muel vt abiret. Ille aũt apphẽdit sum mitatẽ pallij eius: q̃ ⁊ cissa est. Et ait ad eũ samuel: Scidit dñs regnuz isrl a te hodie ⁊ tradidit illõ p̃mo tuo meliori te. Porro triũphator in isrl non parcet et penitudie nõ flectef. Nec̃q; enĩ homo est vt agat penitẽtiaz. At ille ait: Pecca ui. Sz nũc honora me coram senioribz po puli mei ⁊ coram isrl. et reuertere mecũ vt adorẽ dñm deũ tuũ. Reuersus ergo samuel. secutus ẽ saulem. Et adorauit saul dñm. Dixitq; samuel. Adducite ad me agag regẽ amalech: Et oblatus ẽ ei agag pinguissim⁹ tremẽs. Et dixit agag Siccine separat amara mors: Et ait sa muel: Sicut fecit absq; liberis mulieres gladius tuus. sic absq; liberis erit inter muleres mater tua. Et in frusta conci dit eũ samuel coram dño in galgalis. Abi it aũt samuel in ramatha: saul vero ascẽ dit in domũ suam in gabaa Et nõ vidit samuel vltra saul vsq; in diẽ mortis sue Verũtamen lugebat samuel saul: qm̃ dominũ penitebat q̃ constituisset regem saul super israel.

XVI

Dixitq; dñs ad samuelem: Usq; q̃ tu luges saul: cũ ego piecerim eũ ne regnet sup isrl. Imple cor nu tuũ oleo. ⁊ vei vt mittã te ad isai bet lee mitẽ. Prouidi enĩ ĩ filijs ei⁹ mihi re gẽ. Et ait samuel. Quõ vadaz: Audiet

eñ saul⁊ interficiet me. Et ait dñs. Ti
tulum de armēto tolles in manu tua .⁊
dices. Ad immolādū dño veni. Et voca
bis isai ad victimā. Et ego oñdam tibi
q̄d facias.⁊ vnges quēcūq̄ mōstrauero
tibi. Fecit ḡ samuel sicut locut⁹ est ei do
minus. Clenitq̄ ī bethleem. Et āmira/
uerūtq̄ ei: Pacificus ne ē ingressus tu
us? Et ait: Pacific⁹. Ad immolādū dño
veni. Scificamini:⁊ venite mecū vt im
molem. Scificauit ḡ isai⁊ filios ei⁹⁊ vo
cauit eos ad sacrificiuz. Cunq̄ ingressi
essent. vidit heliab.⁊ ait: Nū coraz dño est
ips eius? Dixit dñs ad samuelē. Ne re
spicias vultū eius. neq̄ altitudinez sta/
ture eius: quoniā abieci eū nec iuxta in
q̄ parent. dñs autē intuet cor. Et voca/
uit isai aminadab⁊ adduxit eū coram sa
muele. Qui dixit: Nec hūc elegit dñs.
Adduxit autē isai samma. de q̄ ait: Etiaz
hunc non elegit dñs. Adduxit itaq̄ isai
septē filios suos coram samuel. Et ait sa/
muel ad isai. Nō elegit dñs ex istis. Di
xitq̄ samuel ad isai: Nūq̄d iā cpleti sūt
filij? Qui rndit: Adhuc reliqu⁹ ē puu/
lus.⁊ pascit oues. Et ait samuel ad isai.
Mitte⁊ adduc eū. Nec enī discūbemus
priusq̄ huc ille veniat. Misit ḡ⁊ addu/
xit eum. Erat autē rufus⁊ pulcer aspe/
ctu. decoraq̄ facie. Et ait dñs. Surge⁊
vnge eū. Ipe est enim. Tulit ḡ samuel
cornu olei.⁊ vnxit eū in medio fratꝝ ei⁹
Et directus est spūs dñi a die illa ī da/
uid.⁊ deinceps. Surgēsq̄ samuel abijt
in ramatha. Spūs autez dñi recessit a
saul.⁊ exagitabat eū spūs nequā a dño.
Dixeruntq̄ serui saul ad eum. Ecce spi
ritus dñi malus exagitat te. Jubeat do
minus nr̄ rex⁊ serui tui qui coram te sūt.
q̄rent hoiem scientē psallere cithara: vt
q̄n arripuerit te spūs dñi mal⁹. psallat
manu sua.⁊ leuius feras. Et ait saul ad
seruos suos. Prouidete ḡ mihi aliquē
bene psallentē. et adducite eum ad me.
Et respondens vn⁹ de pueris ait: Ecce
vidi filium isai bethleemiten scientem
psallere⁊ fortissimum robore.⁊ virū bel
licosum.⁊ prudentē in vbis⁊ virū pul/
crū.⁊ dñs est cū eo. Misit ḡ saul nūcios
ad isai dicens. Mitte ad me dauid filiū
tuū qui ē in pascuis. Tulit itaq̄ isai asi/
num plenū panib⁹.⁊ lagenā vini. et hę/
dū de capris vnū.⁊ misit p manū dauid
filij sui sauli. Et vēit dauid ad saul.⁊ ste
tit coram eo. Ait ille dilexit eū nimis. et fa
ctus est eius armiger. Misitq̄ saul ad
isai dicēs. Stet dauid in ospectu meo.
Jnuenit enī gram in oculis meis. Igit⁊
q̄ndocūq̄ spūs dñi malus arripiebat saul
dauid tollebat citharā⁊ percutiebat ma/
nu sua.⁊ refocillabat⁊ saul.⁊ leuius habe
bat. Recedebat enī ab eo spūs malus.

XVII.

Congregantes autē philistijm agmina sua ī prē
lium. q̄uenerūt in sochot iude.
et castrametati sunt inter sochot⁊ azę/
cha in finib⁹ domim. Porro saul et viri
israel ogregati. venerūt ī valle terebin/
thi.⁊ direxerūt aciē ad pugnandū cōtra
philistijm. Et philistijm stabāt sup mō
tem ex pte hac: et isr̄l stabat sup montē
ex altera pte: vallisq̄ erat inter eos. Et
egressus est vir spuri⁹ de castris philisti
norum noīe goliath de geth: altitudinis
sex cubitoꝝ et palmo.⁊ cassis erea super
caput ei⁹. et lorica hamata induebatur.
Porro pondus loricę ei⁹ quīq̄ milia si
clorū eris erat. et ocreas ereas habebat
in cruribus. et clypeus ereus tegebat hu
meros ei⁹. Hastile autē haste ei⁹ erat q̄
si liciatorium texentiū. Jpm aūt ferrū ha
ste ei⁹ sexcētos siclos hēbat ferri. Et ar
miger ei⁹ antecedebat eū. Stansq̄ cla
mabat aduersus phalāgas israel⁊ dice/
bat eis. Quare venistis parati ad prelī/
um? Nūquid ego nō sum philisteus et
vos serui saul? Eligite ex vobis virū et
descēdat ad singulare certamē. Si qui/
uerit pugnare mecū⁊ percusserit me: eri
mus vobis serui. Si autē ego pualue/
ro et percussero eū: vos serui eritis⁊ ser/
uietis nobis. Et aiebat philisteus. Ego
exprobraui agminib⁹ israel hodie. Date
mihi virū. et ineat mecū singulare cer/

tamen. Audiens autē saul ⁊ oēs israeli-
te sermones philistei huiuscemodi. stu-
pebant ⁊ metuebant nimis. Dauid au-
tem erat filius viri effratei: de quo sup̄
dictum est. de bethleem iuda. cui nomē
erat isai. qui habebat octo filios. et erat
vir in diebꝫ saul senex ⁊ grādeuus inter
viros. Abierunt autē tres filij eius ma-
iores post saul in preliū. Et noīa triuꝫ fi-
lioꝝ eius qui ꝑrexerunt ad bellum: heli-
ab primogenitus. ⁊ secūdus aminadab
tertius quoqꝫ samma. Dauid aūt erat
minimus. Tribꝫ ergo maioribꝫ secutis
saulem: abijt dauid ⁊ reuersus est a saul
vt pasceret gregē patris sui in bethleeꝫ
Procedebat vero philisteus mane ⁊ ve-
spere ⁊ stabat quadraginta diebꝫ. Dixit
autē isai ad dauid filiū suuꝫ: Accipe fra-
tribus tuis ephi polente ⁊ decez panes
istos. ⁊ curre in castra ad frēs tuos. ⁊ de-
cem formellas casei. has deferas ad tri-
bunū. Et frēs tuos visitabis. si recte a-
gant. ⁊ cum quibus ordinati sunt disce
Saul autē ⁊ illi ⁊ om̄es filij israel i val-
le terebinthi pugnabāt aduersum phi-
listijm. Surrexit itaqꝫ dauid mane. ⁊ cō-
mēdauit gregez custodi ⁊ onustus abijt
sicut precepat ei isai. Et venit ad locum
magala ⁊ ad exercitum: qui egressus ad
pugnam. vociferatus erat in certamīe.
Direxerat enī aciē isrl̄: sed et philistijm
ex aduerso fuerant preparati. Derelin-
quens ḡ dauid vasa q̄ attulerat sub ma-
nu custodis ad sarcinas. cucurrit ad lo-
cuꝫ certaminis. ⁊ interrogabat si om̄ia
recte agerent̄ erga frēs suos. Cunqꝫ ad
huc ille loqueretur eis apparuit vir ille
spurius ascēdens goliath nomīe phili-
steus de geth: de castris philistinoꝝ. Et
loquente eo hec eadē verba. audiuit da-
uid. Om̄es aūt israelite cū vidissent vi-
rum fugerūt a facie eiꝰ. timētes eū val-
de. Et dixit vnusquispiā de israel: Nū vi-
disti virum hunc qui ascēdit? Ad expro-
brandū enim israel ascēdit. Viruꝫ ergo
qui percusserit eum. ditabit rex diuitijs
magnis. ⁊ filiā suā dabit ei. ⁊ domuꝫ pa-
tris eiꝰ faciet absqꝫ tributo in israel. Et

ait dauid ad viros qui stabant secuꝫ di-
cens: Quid dabitur viro qui ꝑcusserit
philisteū hunc. ⁊ tulerit opprobrium de
isrl̄? Quis est enī hic philisteꝰ incircūci-
sus qui exprobrauit aciez dei viuentis?
Referebat autē ei ꝓpl̄s eundē sermonē
dicens: Hec dabunt̄ viro: qui ꝑcusserit
eum. Qd̄ cū audisset heliab ftater eius
maior loquēte eo cū alijs: iratꝰ est cōtra
dauid. ⁊ ait: Quare venisti ⁊ q̄re dereliq̄-
sti pauculas oues illas in deserto? Ego
noui suꝑbiā tuā ⁊ nequiciaꝫ cordis tui:
qꝛ vt videres preliū descēdisti. Et dixit
dauid: Quid feci? Nūquid nō ꝟbū est?
Et declinauit paululuꝫ ab eo ad alium.
Dixitqꝫ eundē sermonē. Et rn̄dit ei po-
pulus verbū sicut prius Audita sūt au-
tem verba q̄ locutꝰ est dauid. ⁊ annunci-
ata in ꝯspectu saul. Ad quē cū fuisset ad-
ductus. locutꝰ est ei: Nō cōcidat cor cu-
iusq̄ in eo. Ego seruus tuꝰ vadaꝫ ⁊ pu-
gnabo aduersus philisteum. Et ait saul
ad dauid. Non vales resistere philisteo
isti. nec pugnare aduersus eum: quia
puer es. Hic autem vir bellator est ab
adolescentia sua. Dixitqꝫ dauid ad saul:
Pascebat seruus tuus p̄tis sui gregez.
⁊ veniebat leo vel vrsus ⁊ tollebat arie-
tem de medio gregis. et ꝑseq̄bar eos et
ꝑcutiebam eruebamqꝫ de ore eoꝝ. Et il-
li ꝯsurgebant aduersuꝫ me. ⁊ apprehen-
debam mentū eoꝝ ⁊ suffocabam. interfi-
ciebamqꝫ eos. Nā ⁊ leonē ⁊ vrsuꝫ inter-
feci ego seruus tuꝰ. Erit igit̄ ⁊ philisteꝰ
hic incircūcisus q̄si vnus ex eis. Nunc
vadaꝫ. ⁊ auferā opprobriū ꝓpl̄i. Quoniā
quis est iste philisteus incircūcisus: qui
ausus est maledicere exercitui dei viuē-
tis? Et ait dauid: Dominus qui eripu-
it me de manu leōis ⁊ de manu vrsi: ip̄e
me liberabit de manu philistei huiꝰ. Di-
xit autē saul ad dauid. Vade. ⁊ dn̄s tecū
sit. Et induit saul dauid vestimētis su-
is. ⁊ imposuit galeam eream sup caput
eius. ⁊ vestiuit eum lorica. Accinctus er-
go dauid gladio eiꝰ sup vestez suā: cepit
temptare si armatꝰ posset incedere. Nō
enī habebat ꝯsuetudinē. Dixitqꝫ dauid

ad saul: Non possum sic incedere: qz nō
vsum habeo. Et deposuit ea. Et tulit ba
culum suū quē semp habebat in manu
bus. ⁊ elegit sibi quinqz lympidissimos
lapides de torrente. ⁊ misit eos in peraz
pastoralē quā habebat secū. ⁊ fundā ma
nu tulit. et ꝓcessit aduersum philisteuz
Ibat autē philisteus incedens ⁊ appro
pinquās aduersuz dauid. ⁊ armiger ei⁹
ante eū. Cumqz inspexisset euz philiste⁹
⁊ vidisset dauid: despexit eum. Erat aūt
adolescēs rufus ⁊ pulcer aspectu. Et di
xit philisteus ad dauid. Numquid ego ca
nis sum q tu venis ad me cuz baculoz
es. Et maledixit philiste⁹ dauid in dijs su
is. Dixitqz ad dauid: Veni ad me. ⁊ da
bo carnes tuas volatilibus celi ⁊ bestijs
terre. Dixit autē dauid ad philisteum:
Tu venis ad me cū gladio ⁊ hasta ⁊ cly
peo: ego autē venio ad te in noīe dñi ex
ercituum dei agminū isrl quibus expro
basti hodie: ⁊ dabit te dñs i manu mea
⁊ ꝓcutiam te. ⁊ auferā caput tuum a te.
Et dabo cadauera castroz philistijm ho
die volatilibꝫ celi ⁊ bestijs terre. vt sciat
omis terra. qz est dñs de⁹ in isrl. ⁊ nouerit
vniuersa eccl'ia hec: qz nō in gladio nec i
hasta saluat dñs. Jpius enī est belluz et
tradet vos in manus nrās. Cum g surre
xisset philisteus ⁊ veniret ⁊ appropin
quaret ꝓtra dauid: festinauit dauid ⁊ oc
currit ad pugnaz ex aduso philistei. Et
misit manū suā in perā. tulitqz vnuz la
pidem ⁊ funda iecit. ⁊ circūducens per
cussit eum in fronte. ⁊ infixus est lapis i
fronte eius. ⁊ cecidit in faciē suā sup ter
ram. Preualuitqz dauid aduersum phili
steum in funda ⁊ lapide: percussumqz phi
listeuz interfecit. Cumqz gladiū nō habe
ret in manu dauid. cucurrit ⁊ stetit sup
philisteum. ⁊ tulit gladiū eius ⁊ eduxit
eum de vagina sua. ⁊ interfecit eū precisi
ditqz caput ei⁹. Videntes aūt philistijm
q mortuus eēt fortissimus eoz fugerūt.
Et ꝓsurgētes viri isrl ⁊ iuda vociferati
sunt. ⁊ ꝓsecuti sunt philisteos vsqz duz
venirent in vallē ⁊ vsqz ad portas accha
ron. Ceciderūtqz vulnerati d philistijz
in via saarim ⁊ vsqz ad geth. ⁊ vsqz ad ac
charon. Et reuertētes filij israel. postqz
ꝓsecuti sunt philisteos. ꝛuaserūt castra
eoz. Assumens autē dauid caput philis
tei. attulit illud in hierusalē: armaria
eius posuit in tabernaculo suo. Eo autē
tpe quo viderat saul dauid egredientez
ꝓtra philisteū. ait ad abner ꝓncipem
militie sue. De q stirpe descēdit hic ado
lescens? Dixitqz abner. Viuit aīa tua
rex si noui. Et ait rex. Interroga tu cu
ius filius sit iste puer. Cūqz regressus
esset dauid ꝓcusso philisteo. tulit eū ab
ner ⁊ introduxit corā saule. caput philis
tei habentez in manu sua. Et ait ad euz
saul. De qua ꝓgenie es o adolescens?
Dixitqz dauid: Filij⁹ serui tui isai bethle
emite ego sum.

XVIII

Et factum est cū cōplesset loqui
ad saul. aīa ionathe ꝓglutina
ta est aīe dauid ⁊ dilexit euz io
nathas q̄si aīam suā. Tulitqz eū saul in
die illa. ⁊ nō ꝓcessit ei vt reuerteret̄ i do
mum p̄is sui. Jnierūt autē dauid ⁊ io
nathas fedus. Diligebat enim euz q̄si
aīam suā. Nam expoliauit se ionathas
tunica q erat indutus. ⁊ dedit eā dauid
⁊ reliq̄ vestimēta sua vsqz ad gladiū ⁊ ar
cum suum. ⁊ vsqz ad baltheū. Egredie
batur q̄z dauid ad oīa q̄cunqz miserat eū
saul. ⁊ prudēter se agebat. Posuitqz euz
saul sup viros belli. ⁊ acceptus erat i o
culis vniuersi ppli. maximeqz i ꝓspectu
famuloz saul. Porro cuz reuerteret̄ ꝓ
cusso philisteo dauid. ⁊ ferret caput ei⁹
in hierusalē. egresse sunt mulieres de vni
uersis vrbibꝫ isrl cantātes chorosqz du
centes in occursuz saul regis in tympa
nis leticie ⁊ in sistris. ⁊ precinebāt mu
lieres ludētes atqz dicentes. Percussit
saul mille ⁊ dauid decez milia. Iratus ē
autē saul nimis. ⁊ displicuit i ocul' eius
iste sermo. Dixitqz: Dederunt dauid de
cez milia. ⁊ mihi mille dederunt. Quid
ei superest nisi solum regnuz? Non rectis
ergo oculis saul aspiciebat dauid a die
illa ⁊ deinceps. Posto die autē alteraz in
uasit spiritus dei malus saul. et prophe

tabat in medio domus sue. Dauid aũt psallebat manu sua ficut p̃ singulos dies. Tenebatq; saul lanceã ⁊ misit eam: putans q̃ configere posset dauid cũ pariete. Et declinauit dauid a facie ei⁹ secundo. Et timuit saul dauid. eo q̃ esset dñs cũ eo ⁊ a se recessisset. Amouit ergo eum saul a se. ⁊ fecit eũ tribunũ super mille viros. Et egrediebaf et intrabat in cõspectu pp̃li. In omibus quoq; vijs suis dauid prudẽter agebat. ⁊ dñs erat cũ eo. Videns itaq; saul q̃ prudens esset nimis ⁊ cepit cauere eũ. Omis autẽ israel ⁊ iuda diligebat dauid. Ipe autẽ ingrediebaf ⁊ egrediebaf ante eos. Dixitq; saul ad dauid: Ecce filia mea maior merob. ipam dabo tibi vxorẽ: tm̃modo esto vir fortis ⁊ pliare bella dñi. Saul aũt reputabat dicẽs: Nõ fit man⁹ mea in eo: sed fit sup eũ manus philistinor. Ait autẽ dauid ad saul: Quis ego sum. aut q̃ est vita mea. aut ꝯgnatio p̃ris mei in isr̃l: vt fiam gener regis? Factuz ẽ autez tps cũ deberet dari merob filia saul dauid: data est hadrieli molathite vxor Dilexit autẽ dauid michol filiaz saul alteram. Et nunciatũ est saul: ⁊ placuit ei Dixitq; saul: Dabo eã illi vt fiat ei i scãdalum. ⁊ sit sup eum man⁹ philistinor Dixitq; saul ad dauid: In duabꝫ gener meus eris hodie. Et mãdauit saul suis suis: Loquimini ad dauid clam me dicentes. Ecce places regi. ⁊ oẽs serui ei⁹ diligũt te. Nunc ꝯ esto gener regis. Et locuti sunt sui saul in auribꝫ dauid oĩa verba hec. Et ait dauid: Num paz videtur vobis generũ esse regis? Ego autẽ sum vir paup ⁊ tenuis. Et renunciauerunt sui saul. dicẽtes: Huiuscemõi verba locut⁹ ẽ dauid. Dixit autẽ saul: Sic loquimini ad dauid. Nõ habet rex sponsalia necesse nisi tm̃ centũ preputia philistinorũ, vt fiat vltio de inimicis regis Porro saul cogitabat dauid tradere in manus philistinor. Cũq; renũciassent serui eius dauid verba que dixerat saul. placuit hmo ĩ oculis dauid vt fieret gener regis. Et post paucos dies surgens dauid. abijt in accharon cum viris qui sub eo erant ⁊ p̃cussit ex philistijm ducẽtos viros. ⁊ attulit eoz preputia ⁊ ãnumerauit ea regi: vt esset gener ei⁹. Dedit itaq; saul ei michol filiã suam vxorẽ Et vidit saul. ⁊ intellexit q̃ dñs esset cũ dauid. Michol autẽ filia saul diligebat eum. Et saul magis cepit timere dauid Factusq; est saul inimicus dauid cũctis diebus. Et egressi sunt principes philistinorũ. A principio autẽ egressiõis eoz prudẽtius se gerebat dauid q̃ oẽs viri saul. ⁊ celebre factũ est nomẽ ei⁹ nimis.

XIX

Locutus est autem saul ad ionathan filiũ suum et ad oẽs seruos suos vt occiderent dauid. Porro ionathas filius saul diligebat dauid valde. Et indicauit ionathas dauid dicens: Querit saul pater meus occidere te. Quapropter obserua te queso mane. ⁊ manebis clam ⁊ absconderis. Ego autem egrediens stabo iuxta patrẽ meuz in agro vbicũq; fuerit. ⁊ ego loquar de te ad patrẽ meum: quodcunq; videro nunciabo tibi. Locutus est ꝯ ionathas de dauid bõa ad saul patrẽ suum. Dixitq; ad euz: Ne peccet rex in seruum tuũ dauid: q̃ non peccauit tibi. ⁊ opa eius bona sunt tibi valde. et posuit aiam suã in manu tua ⁊ percussit philisteuz. ⁊ fecit dñs salutez magnam vniuerso israeli. Vidisti. et letatus es. Quare ꝯ peccas in sanguine innocẽtio interficiẽs dauid qui est absq; culpa? Audiens autem saul: placat⁹ voce ionathe iurauit. Viuit dñs: q̃ nõ occidet. Vocauit itaq; ionathas dauid. ⁊ indicauit ei oĩa verba hec. Et ĩtroduxit ionathas dauid ad saul. et fuit ante euz sicut erat heri ⁊ nudiustertius. Motum est autez rursum bellum. ⁊ egressus dauid pugnauit aduersum philistijm: percussitq; eos plaga magna. ⁊ fugerunt a facie ei⁹. Et factus est spiritus domini malus i saul Sedebat autẽ in domo sua. et tenebat lanceam. Porro dauid psallebat in manu sua. Misitq; est saul cõfigere dauid lancea in pariete. Et declinauit dauid a

facie saul. Lancea autē casso vulnere p/
lata est in pariete. ⁊ dauid fugit. ⁊ salua/
tus est nocte illa. Misit g̃ saul satellites
suos nocte in domum dauid vt custodi
rent eum ⁊ interficeret̃ mane. Qd̃ cuz
annunciasset dauid michol vxor sua di/
cens: Nisi saluaueris te nocte hac cras
morieris: deposuit euz p fenestrā. Por/
ro ille abijt ⁊ aufugit: atq; saluatus est.
Tulit autē michol statuā. ⁊ posuit eā su
per lectuz. ⁊ pellē pilosaz caprarū. posuit
ad caput ei⁹. ⁊ opuit eā vestimētis. Mi/
sit autē saul apparitores qui rapent da
uid. ⁊ rñsuz est q̃ egrotaret. Rursumq;
misit saul nuncios vt viderēt dauid di
cens: Afferte eum ad me in lecto vt oc/
cidatur. Cunq; venissent nūcij inuētuz
est simulacrū sup lectū. ⁊ pellis caprarū
ad caput eius. Dixitq; saul ad michol:
Quare sic illusisti mihi et dimisisti ini/
micum meum vt fugeret? Et rñdit mi
chol ad saul: Quia ipe locut⁹ est mihi di
cens: Dimitte me. alioquin interficiaz
te. Dauid autez fugiens saluat⁹ est. Et
venit ad samuel in ramatha. ⁊ nūciauit
ei oīa q̃ fecerat sibi saul. Et abierūt ipse
⁊ samuel. ⁊ morati sunt in naioth. Nū/
ciatum est autez sauli a dicentib⁹: Ecce
dauid in naioth in ramatha. Misit er/
go saul lictores vt rapent dauid. Qui
cū vidissent cuneū ꝓphetaꝝ vaticinātiū
⁊ samuelē stantē sup eos: factus est etiā
spūs dñi in illis. ⁊ ꝓphetare ceperūt eti/
am ipi. Qd̃ cuz nunciatū esset sauli: mi
sit ⁊ alios nūcios. Prophetauerūt aūt
⁊ illi. Et rursuz misit saul tertios nūci/
os. qui ⁊ ipi ꝓphetauerūt. Et iratus ira
cundia saul. abijt etiā ipe in ramatha. ⁊
venit vsq; ad cisternā magnā que ē in so
chot. Et interrogauit ⁊ dixit: In quo lo
co sunt samuel ⁊ dauid? Dictūq; est ei.
Ecce ī naioth sunt ī ramatha. Et abijt
in naioth in ramatha. Et fact⁹ est etiaz
sup euz spūs dñi. ⁊ ambulauit ingredi/
ens: ⁊ ꝓphetabat vsq; dū veniret in nai/
oth in ramatha. Et expoliauit etiā ipse
se vestimētis suis. ⁊ ꝓphetauit cū ceteris
coram samuel. ⁊ cecinit nudus tota die
illa ⁊ nocte. Vñ ⁊ exiuit ꝓuerbiū: Nam
⁊ saul inter prophetas?

XX

Fugit aūt dauid de naioth que
est in ramatha: veniensq; locu/
tus est corā ionatha. Quid fe/
ci? Que est iniquitas mea ⁊ qd̃ peccatū
meum in p̃rem tuum: q̃ querit animā
meam? Qui dixit ei: Absit a te: nō mo/
rieris. Neq; eniz faciet p̃r meus quicq̃
grande vel paruuz. nisi prius indicaue/
rit mihi. Hunc g̃ celauit a me p̃r meus
ſmonē tm̃modo. Nequaq̃ eī erit istud:
Et iurauit rursum Dauid. Et ille ait:
Scit ꝓfecto p̃r tuus q̃ inueni grām in
ocul' tuis. ⁊ dicet: Nesciat hoc ionathas
ne forte tristet̃. Quinimmo viuit domi
nus ⁊ viuit anīa tua: q̃ vno tm̃ (vt ita
dicā) gradu ego morsq; diuidimur. Et
ait ionathas ad dauid: Quodcūq; dixe
rit mihi anīa tua. faciā tibi. Dixit autez
dauid ad ionathan. Ecce kalēde sūt cra/
stino ⁊ ego ex more sedere soleo iuxta re
gem ad vescendū. Dimitte g̃ me vt ab/
sconder in agro vsq; ad vesp̄am diei ter
tie. Si respiciens requisierit me pater
tuus. rñdebis ei: Rogauit me dauid vt
iret celeriter in bethleem ciuitatē suaz.
q̃ victime solēnes ibi sunt vniūsis cō/
tribulib⁹ suis. Si dixerit bene. pax erit
seruo tuo. Si aūt fuerit iratus: scito q̃
completa est malicia eius. Fac g̃ miseri
cordiā in ſuū tuum: q̃ fedus dñi me fa
mulū tuuz tecū inire fecisti. Si aūt est
iniquitas aliq̃ in me. tu me interfice. et
ad p̃rem tuū ne introducas me. Et ait
ionathas: Absit hoc a me. Neq; eniz fie
ri potest: vt si certe cognouero cōpletaz
esse p̃ris mei maliciā contra te: non an/
nunciem tibi. Rñditq; dauid ad iona/
than. Quis renunciabit mihi: si q̃d for
te rñderit tibi p̃r tu⁹ dure de me? Et ait
ionathas ad dauid: Vel ī ⁊ egrediamur
foras in agrū. Cunq; exissent ambo ī a/
grum. ait ionathas ad dauid. Dñe deus
israel si inuestigauero sn̄iaz p̃ris mei ca
strino vel perendie. ⁊ tali quid boni fue/
rit sup dauid ⁊ nō statim misero ad te ⁊
notū tibi fecero. hec faciat de⁹ ionathe

⁊ hec augeat. Si aũt ꝑseuerauerit pr̃is
mei malicia adu̇sum te: reuelabo aurez
tuã ⁊ dimittã te vt vadas in pace. et sit
dñs tecuz sicut fuit cũ pr̃e meo. Et si vi
xero. facies mihi misericordiã dñi: si ve
ro mortu⁹ fuero. nõ auferes misericor
diã tuã a domo mea vsqꝫ ĩ sempiternuz
Aut si nõ fecero qñ eradicauerit dñs ĩ
imicos dauid vnũquenqꝫ de terra aufe
rat ionathan de domo sua. ⁊ req̃rat dñs
de manu inimicoꝝ dauid. Depigit g̃ io
nathas fed⁹ cuz domo dauid. Et req̃si
uit dñs de maũ inimicoꝝ dauid. Et ad
didit ionathas deierare dauid eo ꝙ di
ligeret illũ. Sicut enĩ aĩaz suã. ita dili
gebat eũ. Dixitqꝫ ad eũ ionathas. Cras
kalẽde sunt. ⁊ req̃reris. Req̃ret̃ eĩ sessio
tua vsqꝫ perendie. Descẽdes g̃ festinus
⁊ venies in locũ vbi celandus es. in die
qñ opari licet. ⁊ sedeb̃ iuxta lapidez cui
nomẽ est eçel. Et ego tres sagittas mit
tam iuxta eũ. ⁊ iaciã q̃si exercens me ad
signuz. Mittã q̃z ⁊ pueꝝ dicẽs ei: Vade
⁊ affer mihi sagittas. Si dixero puero.
ecce sagitte intra te sunt. tolle eas: tu ve
ni ad me: qꝛ pax tibi ẽ ⁊ nihil est mali vi
uit dñs. Si aũt sic locut⁹ fuero puero.
ecce sagitte vltra te sunt. vade ĩ pace: qꝛ
dimisitte dñs. De vbo aũt qd̃ locuti fu
imus ego ⁊ tu: sit dñs ĩter me ⁊ te vsqꝫ
in sempiternuz. Abscõditus ẽ g̃ dauid ĩ
agro. ⁊ venerũt kalẽde. ⁊ sedit rex ad co
medẽdũ panẽ. Cunqꝫ sedisset rex super
cathedrã suam ꝑm ꝯsuetudinẽ q̃ erat iu
xta parietẽ: surrexit ionathas ⁊ sedit ab
ner ex latere saul. vacuusqꝫ apparuit lo
cus dauid. ⁊ nõ ẽ locut⁹ saul q̃cq̃ ĩ die il
la. Cogitabat eniz ꝙ forte eueĩsset ei vt
nõ eẽt mũdus nec purificat⁹. Cũqꝫ illu
xisset dies scd̃a post kalẽdas. rursus ap
paruit vacuus loc⁹ dauid. Dixitqꝫ saul
ad ionathan filiũ suũ. Cur nõ venit fili
us isai nec heri nec hodie ad vescenduz?
Rñditqꝫ ionathas sauli. Rogauit me
obnixe vt iret in bethleez. ⁊ ait. Dimit
te me: qm̃ sacrificiuz solẽne ẽ in ciuitate
mea vn⁹ de fratribꝫ meis accersiuit me
Nunc g̃ si inueni grãm in ocul' tuis: va
dam cito ⁊ videbo frẽs meos. Ob hanc
causaz nõ venit ad mẽsaz reg̃. Irat⁹ au
tẽ saul adu̇suz ionathã. dixit ei. Fili mu
lieris vltro viruz rapiẽtis: nunq̃d igno
ro qꝛ diligis filiuz isai in ꝯfusionẽ tuaz.
⁊ in ꝯfusionẽ ignominiose matris tue?
Oĩbus enĩ diebꝫ q̃bus fili⁹ isai vixerit
sup̃ terrã. nõ stabilieris tu neqꝫ regnuz
tuũ. Itaqꝫ iã nunc mitte ⁊ adduc eũ ad
me: qꝛ filius mort̃ est. Rñdens autẽ io
nathas sauli pr̃i suo ait Quare morier̃?
Quid fecit? Et arripuit saul lanceaz vt
ꝑcuteret euz. Et intellexit ionathas ꝙ
diffinituz eẽt a pr̃e suo vt ĩterficeret̃ da
uid. Surrexit g̃ ionathas a mẽsa in ira
furoris. ⁊ nõ comedit in die kalendarũ
secũda panẽ. Cõtristat⁹ est enĩ super da
uid. eo ꝙ ꝯfudisset euz pr̃ suus. Cũqꝫ il
luxisset mane. venit ionathas in agruz
iuxta placitũ dauid. et puer ꝑuulus cuz
eo. Et ait ad pueꝝ suuz: Vade ⁊ affer mi
hi sagittas q̃s ego iacio. Cũqꝫ puer cu
currisset iecit aliã sagittã trans pueruz
Venit itaqꝫ puer ad locuz iaculi qd̃ mi
serat ionathas. Et clamauit ionathas
post tergũ pueri. ⁊ ait: Ecce ibi ẽ sagitta
porro vltra te. Clamauitqꝫ iterum iona
thas post terguz pueri dicẽs: Festina ve
lociter ne steteris. Collegit autez puer
ionathe sagittas. ⁊ attulit ad dñm suuz.
⁊ q̃d ageret̃ penitus ignorabat. Tm̃mo
do enĩ ionathas ⁊ dauid rem nouerant
Dedit g̃ ionathas arma sua puero. ⁊ di
xit ei: Vade ⁊ defer in ciuitatẽ. Cũqꝫ ab
isset puer surrexit dauid de loco q̃ verge
bat ad austruz. ⁊ cadẽs ꝓnus in terrã ad
orauit tertio. Et osculãtes se alterutrũ
fleuerunt ꝑiter: dauid autẽ ãplius. Di
xit g̃ ionathas ad dauid: Vade in pace.
Quecunqꝫ iurauim⁹ ambo in noĩe dñi
dicẽtes: dñs sit inter me ⁊ te. ⁊ inter se
men tuũ ⁊ semẽ meum vsqꝫ ĩ sempiter
num. Et surrexit dauid ⁊ abijt: sed ⁊ io
nathas ingressus est ciuitatẽ. XXI

Venit autẽ dauid ĩ nobe ad achi
melech sacerdotem. Et obstu
puit achimelech. eo ꝙ venisset
dauid et dixit ei: Quare tu solus. ⁊ nul

lus est tecum: Et ait dauid ad achime/
lech sacerdotem: Rex præcepit mihi ser
monem, & dixit: Nemo sciat rẽ propter
quã missus es a me, & cuiusmodi præce
pta tibi dederim. Naz & pueris meis cõ/
dixi in illũ & illuz locum. Nunc ḡ si quid
habes ad manuz vel quicqz panes da mi
hi, aut quicqd inueneris. Et rñdens sa
cerdos ad dauid, ait illi: Non hẽo laicos
panes ad manũ: sz tm̃ panẽ sanctũ. Si
mundi sunt pueri, maxime a mulieri/
bus: manducẽt. Et rñdit dauid sacerdoti, et
dixit ei: Et quidẽ si de mulieribus agitur:
continuimus nos ab hẽri & nudius ter/
tiuz qñ egrediebamur, & fuerũt vasa pu
erorũ sancta. Porro via hec polluta est:
sed & ipa hodie scificabit in vasis. Dedit
ergo ei sacerdos scificatum panẽ. Necz
enim erat ibi panis nisi tm̃ panes ppositi
onis qui subleuati fuerãt a facie dñi vt
ponerent panes calidi. Erat aũt ibi vir
quidã de seruis saul in die illa int' in ta
bernaculo dñi, & nomen eius doech idu
meus potẽtissimus pastor saul. Hic pa
scebat mulas saul. Dixit autẽ dauid ad
achimelech: Si habes hic ad manũ ha
stam aut gladiũ, da mihi: qz gladiuz me
um & arma mea nõ tuli mecũ. Sermo
enim regis vrgebat. Et dixit sacerdos: Ec
ce hic gladius goliath philistei quẽ per
cussisti in valle terebinthi: est inuolut'
pallio post ephot. Si istum vis tollere.
tolle. Necz enim hic est alius absqz eo. Et
ait dauid: Nõ est huic alter sil'is: Da mi
hi eum. Surrexit itaqz dauid, & fugit i
die illa a facie saul, & venit ad achis regẽ
geth. Dixeruntqz serui achis cuz vidis/
sent dauid: Nũquid nõ iste est dauid rex
terre? Nõne huic cantabãt p choros di/
centes: percussit saul mille, et dauid decez
milia? Posuit aũt dauid sermones istos
in corde suo, et extimuit valde a facie a/
chis regis geth. Et mutauit os suũ co
ram achis, & collabebaz inter manus eo
rum, & impingebat in ostia porte: defluе
bantqz saliue ei' in barbaz. Et ait achis
ad suos suos: Ecce vidistis hoiem insanum
qre adduxistis eũ ad me? An desunt no/

bis furiosi, qz introduxistis istum vt fu
reret me pñte? Dimittite illum hinc
ne ingrediaz domũ meã. XXII

Abijt ergo dauid inde, et fugit i
spelũcam odollam. Qđ cuz au/
dissent frẽs eius & omis dom' pa
tris ei' descẽderũt ad euz illuc. Et cõue/
nerunt ad eũ oẽs qui erãt i angustia cõ
stituti, & oppressi ere alieno & amaro aio
& faci' est eoz princeps. Fuerũtqz cũ eo
qsi qdringenti viri. Et profectus ẽ dauid
inde in maspha, que est moab. Et dixit
ad regẽ moab: Maneat oro pẽ meus et
mater mea vobiscũ: donec sciã quid faci
at mihi deus. Et reliqt eos ante faciez
regis moab. Manseruntqz apud eũ cun/
ctis diebz quibz dauid fuit i pñdio. Di
xitqz gad, pphẽta ad dauid: Noli manere
in pñdio. Proficiscere et vade in terraz
iuda. Et profectus est dauid, & venit i sal/
tum areth. Et audiuit saul qz apparuis/
set dauid, & viri q̃ erant cũ eo. Saul au
tẽ cum maneret in gabaa & eẽt in nemo
re qđ est in rama, hastaz manu tenens,
cunctiqz serui ei' circũstarẽt euz: ait ad
seruos suos q̃ assistebant ei: Audite me
nunc filij gemini. Nunqd oĩbz vobis da
bit filius isai agros & vineas & vniuer/
sos vos faciet tribunos & centuriones
qñ̃ piuraſtis oẽs aduersuz me, & nõ est
qui mihi renũciet, marie cuz & fili' me'
fedus iunxerit cũ filio isai? Nõ est q̃ vicẽ
meã doleat ex vobis: nec qui annunciet
mihi, eo qz suscitauerit fili' meus seruz
meum aduersuz me insidiantẽ mihi vs
qz hodie. Rñdens aũt doech idume' qui
assistebat, et erat primus inter suos saul:
vidi inquit filiũ isai in nobe apud achi/
melech filiũ achitob sacerdotẽ. Qui cõ
suluit p eo dñm: & cibaria dedit ei. Sed
& gladiũ goliath philistei dedit illi. Di/
fit ergo rex ad accersiendum achimelech
sacerdotẽ filiuz achitob, & oẽm domum
patris eius sacerdotum qui erãt in nobe.
Qui vniuersi venerunt ad regẽ. Et ait
saul ad achimelech: Audi fili achitob.
Qui rñdit: Presto sum dñe. Dixitqz ad
eum saul: Quare coniuraſtis aduersuz

me tu ⁊ filiꝰ isai. ⁊ dedisti ei panes ⁊ gla-
dium. ⁊ consuluisti pro eo dñm vt ꝯsur
geret aduersuꝫ me insidiator vsqꝫ hodie
ꝑmanens? Rñdensqꝫ achimelech regi
ait. Et quis in oībus ſuis tuis sicut da
uid fidelis ⁊ gener regis. ⁊ ꝑgens ad im
perium tuuꝫ. ⁊ gloriosus in domo tua?
Nū hodie cepi ꝓ eo cōsulere dñm? Ab-
sit hoc a me. Ne suspicet̄ rex aduſum ser
uum suū rem huiuscemodi in vniuer-
sa domo pr̄is mei. Nō enī sciuit seruus
tuus quicq̄ sup hoc negocio. vel modi-
cum vel grāde. Dixitqꝫ rex: Morte mo-
rieris achimelech: tu ⁊ oīs domus pr̄is
tui. Et ait rex emissarijs q̄ circūstabant
eum: Conuertimini. ⁊ interficite sacer-
dotes dñi. Naꝫ manus eoꝝ cuꝫ dauid ē:
sciētes ꝙ fugisset. ⁊ nō indicauerūt mi-
hi. Noluerūt autez serui regis extēdere
manꝰ suas in sacerdotes dñi. Et ait rex
ad doech: Cōuertere tu. ⁊ irrue in sacer
dotes dñi. Conuersusqꝫ doech idumeꝰ.
irruit in sacerdotes. ⁊ trucidauit in die
illa octogintaq̄nqꝫ viros vestitos ephot
lineo. Nobe autē ciuitatē sacerdotū per
cussit in ore gladij viros ⁊ mulieres et
paruulos ⁊ lactantes bouēqꝫ ⁊ asinuꝫ ⁊
ouem in ore gladij. Euadens aūt vnus
filius achimelech filij achitob: cuiꝰ no-
men erat abiathar. fugit ad dauid. ⁊ an-
nunciauit ei ꝙ occidisset saul sacerdotes
dñi. Et ait dauid ad abiathar: Sciebaꝫ
enī in die illa ꝙ cū ibi eēt doech idumeꝰ
proculdubio annūciaret sauli. Ego suꝫ
reus oīm aīaꝝ pr̄is tui. Mane mecuꝫ
ne timeas. Si q̄s quesierit aīam meaꝫ
querat et animam tuam. mecumqꝫ ser-
uaberis.

XXIII

Et annūciauerūt dauid dicētes
Ecce philistijm oppugnāt ceilā
⁊ diripiūt areas. Consuluit er
go dauid dñm dicens: Nū vadā ⁊ ꝑcuti
aꝫ philisteos istos? Et ait dñs ad dauid
Vade ⁊ ꝑcuties philisteos. ⁊ saluab̄ cei
lam. Et dixerūt viri q̄ erāt cuꝫ dauid ad
eum: Ecce nos hic in iudea cōsistentes
timemus: q̄ntomagis si erimꝰ in ceila
aduersum agmīa philistinorū? Rursuꝫ
ergo dauid consuluit dñm. Qui respō-
dens ait ei. Surge ⁊ vade in ceilā. Ego
enim tradam philisteos in manu tua.
Abijt ergo dauid ⁊ viri eius in ceilaꝫ. et
pugnauit aduersum philisteos. Et abe
git iumēta eoꝝ ⁊ ꝑcussit eos plaga ma-
gna. ⁊ saluauit dauid habitatores ceile.
Porro eo tp̄e quo fugiebat abiathar fi
lius achimelech ad dauid ī ceilaꝫ: ephot
secum habens. descenderat. Nunciatū ē
autē sauli ꝙ venisset dauid in ceilaꝫ. Et
ait saul: Tradidit eum dñs in manꝰ me
as. cōclususqꝫ ē introgressus vrbeꝫ in q̄
porte ⁊ sere sunt. Et precepit saul oī po-
pulo vt ad pugnam descēderet ad ceilaꝫ
⁊ obsideret dauid ⁊ viros eius. Qd cū
dauid rescisset qꝛ preparet ei saul clam
malum. dixit ad abiathar sacerdotem:
Applica ephot. Et ait dauid. Dñe deꝰ is-
rael. audiuit famam seruus tuus ꝙ di-
sponat saul venire in ceilam. vt euertat
vrbem ꝓpter me. Si tradēt me viri cei-
le in manus eius. ⁊ si descendet saul si-
cut audiuit seruus tuus: dñe deus isra-
el indica seruo tuo. Et ait dñs. Descen
det. Dixitqꝫ rursum dauid. Si tradent
me viri ceile ⁊ viros qui sunt mecuꝫ in
manꝰ saul? Et dixit dñs: Tradēt. Sur
rexit ergo dauid ⁊ viri eius q̄si sexcenti
⁊ egressi de ceila huc atqꝫ illuc vagaban
tur incerti. Nunciatūqꝫ est saul ꝙ fugis
set dauid de ceila ⁊ saluatus esset: quam
obrem dissimulauit exire. Morabat au
tem dauid in deserto in locꝫ firmissimis
mansitqꝫ in monte solitudinis ciph in
monte opaco. Querebat eū tñ saul cū-
ctis diebꝫ: ⁊ nō tradidit euꝫ dñs in ma-
nus eius. Et vidit dauid ꝙ egressus es
set saul vt q̄reret aīam eius. Porro da-
uid erat in deserto ciph in silua. Et sur-
rexit ionathas filius saul et abijt ad da-
uid in siluam ⁊ cōfortauit manus eius
in deo. dixitqꝫ ei. Ne timeas. Neqꝫ enim
inueniet te manus saul pr̄is mei. Et tu
regnabis sup israel. ⁊ ego ero tibi secun
dus. Sed ⁊ saul pr̄ meus scit hoc. Per-
cussit g̊ vterqꝫ fedus coram dño. Man-
sitqꝫ dauid in silua. ionathas autem res

uersus est in domũ suã. Ascẽderũt autẽ
ziphei ad saul in gabaa dicẽtes: Nõne ec
ce dauid latitat apud nos in locis tutis
simis silue in colle achile q̃ est ad dexte-
raz deserti? Nunc g̃ sicut desiderauit ani
ma tua vt descẽderes. descende. nostruz
autẽ erit vt tradamus eũ in man⁹ reg⁹
Dixitq̃ saul. Benedicti vos a dño: qꝛ do
luistis vicẽ meam. Abite g̃ oro ⁊ diligẽ-
tius preparate. ⁊ curiosius agite. ⁊ cõsi
derate locum vbi sit pes eius. vel q̃s vi-
derit eũ ibi vbi dixistis. Recogitat eniz
de me ꝙ callide insidier ei. Considerate
⁊ videte oĩa latibula eius ĩ quib⁹ abscõ-
ditur: ⁊ reuertimini ad rem certã vt va
dam vobiscũ. Qd̃ si etiã in terraz se ob-
struxerit: ꝑscrutabor eũ in cũctis milib⁹
iuda. At illi surgentes abierũt ĩ ziph an
te saul. Dauid aũt ⁊ viri eius erãt in de
serto maon in campestrib⁹ ad dexterã ie
simuth. Iuit g̃ saul ⁊ socij eius ad que-
rendũ euz. Et nunciatũ est dauid: statĩ-
q̃ descendit ad petrã. ⁊ versabat̃ in deser
to maon. Qd̃ cum audisset saul. ꝑsecu-
tus est dauid in deserto maon. Et ibat
saul ⁊ viri eius ad latus montis ex ꝑte
vna. dauid autẽ ⁊ viri eius erãt in late-
re mõtis ex ꝑte altera. Porro dauid de
sperabat se posse euadere a facie saul Ita
q̃ saul ⁊ viri eius in moduz corone cin
gebant dauid ⁊ viros ei⁹ vt caꝑent eos
Et nuncius venit ad saul dicens: Festi
na ⁊ veni quoniã infuderũt se philistijz
sup̃ terram. Reuersus est g̃ saul desistẽs
ꝑsequi dauid. ⁊ ꝑrexit in occursum phi
listinorum. Propter hoc vocauerũt lo-
cum illum petrã diuidentẽ. XXIIII

Ascendit g̃ dauid inde. ⁊ habi-
tauit in locis tutissimis engad
di. Cũq̃ reuersus eẽt saul post
q̃ ꝑsecutus est philisteos. nũciauerunt
ei dicentes: Ecce dauid in deserto est en
gaddi. Assumẽs g̃ saul tria milia electo-
rum virorũ ex omni isrl̃. ꝑrexit ad inue
stigandũ dauid ⁊ viros eius etiam sup̃
abruptissimas petras q̃ solis ibicibus ꝑ
uie sunt. Et venit ad caulas ouium q̃ se
offerebãt vianti: eratq̃ ibi spelunca quã
ingressus est saul vt purgaret ventrem
Porro dauid ⁊ viri eius in iuteriore ꝑ-
te spelunce latebant. Et dixerũt ꝑui da
uid ad eum: Ecce dies de qua locutus ẽ
dñs ad te: ego tradã tibi inimicũ tuum
vt facias ei sicut placuerit in ocul̃ tuis.
Surrexit g̃ dauid ⁊ ꝑscidit orã chlami-
dis saul silẽter. Post hec ꝑcussit cor suũ
dauid: eo ꝙ abscidisset oram chlamidis
saul. Dixitq̃ ad viros suos: Propitius
sit mihi dñs ne faciam hanc rem domi
no meo christo dñi vt mittam manum
meã in eũ. qꝛ christus dñi est. Viuit do-
minus: qꝛ nisi dñs ꝑcusserit euz aut di-
es eius venerit vt moriatur. aut descen
dens in preliũ perierit. ꝓpitius mihi sit
dñs vt nõ mittam manũ meã in xp̃um
dñi. Et confregit dauid viros suos ser-
monib⁹ istis. ⁊ nõ ꝑmisit eos vt consur
gerent in saul. Porro saul exurgens de
spelunca ꝑgebat cepto itinere. Surre-
xit autẽ dauid post euz. ⁊ egressus de spe
lunca clamauit post tergum saul dicens
Dñe mi rex. Et respexit saul post se ⁊ in
clinans se dauid pronus in terrã adora
uit. Dixitq̃ ad saul: Quare audis v̄ba
hoĩum loquẽtium: dauid q̃rit maluz ad
uersuz te? Ecce hodie viderũt oculi tui
ꝙ tradiderit te dñs in manu mea ĩ spe-
lunca. ⁊ cogitaui vt occiderem te. sed pe
percit tibi oculus meus. Dixi enĩ. Non
extẽdaz manum meã in dñm meum: qꝛ
christus dñi est. Quin potius pr̃ mi vi-
de ⁊ cognosce oram chlamidis tue ĩ ma
nu mea: quõ cum ꝑscinderez summita-
tem chlamidis tue: nolui extẽdere ma-
num meã in te. Animaduerte ⁊ vide q̃-
niaz non ẽ in manu mea malũ neq̃ ini-
quitas: neq̃ peccaui in te. Tu autẽ insi
diaris anĩe mee vt auferas eã. Iudicet
dñs ĩter me ⁊ te ⁊ vlciscat̃ me dñs ex te
manus aũt mea nõ sit in te: sicut ⁊ in ꝓ
uerbio antiquo dicit̃. Ab impijs egredi
etur impietas. Manus g̃ mea nõ sit in
te. Quẽ ꝑseq̃ris rex israel quẽ ꝑseq̃ris?
Canẽ mortuũ ꝑseq̃ris ⁊ pulicẽ vnum?
Sit dñs iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te. ⁊
videat ⁊ iudicet causaz meã ⁊ eruat me

de manu tua. Cū autez cōpleſſet dauid loquēs ſermones huiuſcemōi ad ſaul. dixit ſaul: Nunq̄d vox hec tua eſt fili mi dauid? Et leuauit ſaul vocē ſuā ⁊ fleuit dixitq; ad dauid: Juſtior tu es q̄z ego. Tu enim tribuiſti mihi bona: ego autez reddidi tibi mala. Et tu idicaſti mihi bo die q̄ feceris mihi bona: quō tradiderit me dñs i manu tua, ⁊ nō occideris me. Quis enī cū inuenerit inimicū ſuū dimittet eū in via bona? Dz dñs reddat tibi viciſſitudinē hanc p eo quod hodie opatus es i me. Et nūc qz ſcio q̄ certiſſime regnatur⁹ fis ⁊ habitur⁹ in manu tua regnū iſrl: iura mihi in dño ne deleas ſemē meum poſt me, neq; auferas nomen meū de domo patris mei. Et iurauit dauid ſauli. Abijt q̄ ſaul in domuz ſuam ⁊ dauid ⁊ viri eius aſcenderunt ad tutiora loca. XXV

Mortuus eſt autē ſamuel. ⁊ congregatus ē vniūſus iſrl. ⁊ planxerūt eū nimis ⁊ ſepelierūt euz in domo ſua i ramatha. Conſurgenſq; dauid deſcēdit in deſertuz pharan. Erat aūt vir quiſpiā in ſolitudie maon ⁊ poſſeſſio eius in carmelo. ⁊ hō ille magnus nimis: erātq; ei oues tria milia ⁊ mille capre. Et accidit vt tonderet̄ grex eius in carmelo. Nomē aūt viri illi⁹ erat nabal. ⁊ nomē vroris eius abigail. Eratq; mlier illa prudētiſſima ⁊ ſpecioſa. Porro vir eius durus ⁊ peſſimus ⁊ malicioſus. Erat aūt de genere caleph. Cū aūt audiſſet dauid i deſerto q̄ tonderet nabal gregē ſuuz, miſit decē iuuenes ⁊ dixit eis: Aſcendite in carmelū. ⁊ venietis ad nabal, ⁊ ſalutabit⁹ eum ex noīe meo pacifice. ⁊ ſic dicetis: Sit fratribz meis ⁊ tibi pax ⁊ domui tue pax. ⁊ oībus q̄cūq; habes ſit pax. Ex multz annis ſaluos faciens tuos ⁊ oīa tua: Audiui q̄ tonderent paſtores tui greges tuos q̄ erant nobiſcuz in deſerto. Nunq̄ eis moleſti fuim⁹, nec aliq̄ deſuit quicq̄ eis de grege oī tpe quo fuerūt nobiſcū in carmelo. Interroga pueros tuos. ⁊ idicabūt tibi. Nunc q̄ inueniāt pueri tui grāz in oculis tuis (In die enī bona venimus ad te) Quōcunq; inuenerit manus tua da ſeruis tuis ⁊ filio tuo dauid. Cumq; veniſſent pueri dauid: locuti ſunt ad nabal oīa verba hec ex noīe dauid ⁊ ſiluerūt. Rñdēs autem nabal pueris dauid, ait. Quis eſt dauid ⁊ q̄s eſt fili⁹ iſai? Hodie increuerūt fui q̄ fugiūt dños ſuos. Tollam q̄ panes meos ⁊ aq̄s meas ⁊ carnes pecoꝝ q̄ occidi tonſoribz meis ⁊ dabo viris q̄s neſcio vnde ſint? Regreſſi ſunt itaq; pueri dauid p viam ſuaz ⁊ reuerſi venerūt ⁊ annūciauerūt ei omnia verba q̄ dixerat nabal. Dixit ergo dauid pueris ſuis: Accingatur vnuſquiſq; gladio ſuo Et accincti ſūt ſinguli gladijs ſuis. Accinctuſq; ē ⁊ dauid enſe ſuo. ⁊ ſecuti ſūt dauid q̄ſi q̄dringenti viri. Porro ducēti remanſerūt ad ſarcinas. Abigail aūt vxor nabal nūciauit vn⁹ de pueris ſuis dicens. Ecce dauid miſit nūcios de deſerto vt benedicerēt dño nr̄o. ⁊ auerſatus eſt eos. Boies iſti boni ſatis fuerūt nobis ⁊ nō moleſti, nec quicq̄ aliq̄ perijt oī tpe quo fuim⁹ cōuerſati cū eis in deſerto. Porro muro erāt nobis tā in nocte q̄z in die oībus diebz quibz pauim⁹ apud eos greges. Quāobrem cōſidera ⁊ recogita q̄d facias: qm̄ cōpleta eſt malicia aduerſuz virū tuū ⁊ aduerſum domū tuam. ⁊ ipe eſt filius belial: ita vt nemo poſſit ei loqui. Feſtinauit igitur abigail. ⁊ tulit ducētos panes ⁊ duos vres vini. ⁊ quinq̄ arietes coctos. ⁊ q̄nq̄ ſata polente. ⁊ centū ligaturas vue paſſe. ⁊ ducentas maſſas caricarū ⁊ poſuit ſuper aſinos, dixitq; pueris ſuis: Precedite me ⁊ ecce ego poſt tergū ſequar vos. Viro aūt ſuo nabal nō indicauit. Cum ergo aſcendiſſet aſinū ⁊ deſcenderet ad radicē montis: dauid ⁊ viri ei⁹ deſcendebant in occurſum eius. Quibz ⁊ illa occurrit. Et ait dauid: Vere fruſtra ſeruaui oīa que hui⁹ erāt in deſerto. ⁊ non perijt quicq̄ de cūctis q̄ ad eū ptinebant. ⁊ reddidit mihi maluz p bono. Hec faciat deus inimicis dauid ⁊ hec addat: ſi reliquero de oībz que ad ipm ptinēt vſq;

mane mingentē ad parietē. Cum autē
vidisset abigail dauid: festinauit ⁊ descē/
dit de asino. ⁊ ꝓcidit corā dauid super fa
ciem suā: ⁊ adorauit sup terrā. ⁊ cecidit
ad pedes eius. ⁊ dixit: In me sit dñe mi
hec iniq̄tas. Loquat̄ obsecro ancilla tua
in auribꝫ tuis. ⁊ audi verba famule tue.
Ne ponat oro dñs meus rex cor suuz su
per virum istū iniquū nabal: qm̄ s̄m no
men suum stultus est. ⁊ est stulticia cuz
eo. Ego aut ancilla tua nō vidi pueros
tuos dñe mi quos misisti. Nunc g̊ dñe
mi viuit dñs ⁊ viuit anīa tua q̄ ꝓhibuit
te ne venires in sanguinē ⁊ saluauit ma
num tuaz tibi. Et nūc fiant sicut nabal
inimici tui. ⁊ qui q̄runt dño meo malū
Quapropter suscipe benedictionē hanc
quā attulit ancilla tua tibi dño meo. et
da pueris q̄ sequūtur te dñm meū. Au
fer iniquitatē famule tue. Faciens eniz
faciet dñs tibi dño meo domū fidelem:
qꝛ prelia dñi dñe mi tu preliaris. Mali/
cia g̊ nō inueniat̄ in te oībꝫ diebus vite
tue. Si enī surrexerit aliqñ homo ꝑse/
quens te vel q̄rens aīam tuaz: erit anīa
dñi mei custodita q̄si in fasciculo viuē
tium apud dñm deū tuū. Porro inimi/
corū tuoꝝ anīa rotabit̄: q̄si in impetu et
circulo funde. Cuz g̊ fecerit tibi dñs do
mino meo oīa hec q̄ locut⁹ est bona de te
⁊ ꝯstituerit te ducē sup israel nō erit ti/
bi hoc in singultū ⁊ in scrupuluz cordis
dño meo ꝙ effuderis sanguinē innoxiū
aut ip̄e te vltus fueris. Et cū benefece/
rit dñs dño meo. recordaberꝫ ācille tue.
⁊ tu bñfacies ei. Et ait dauid ad abigail
Benedict⁹ dñs deus israel qui misit te
hodie in occursuz meuz. ⁊ bñdictuz elo/
quiuz tuum. ⁊ benedicta tu q̄ ꝓhibuisti
me hodie ne irem ad sanguinē: ⁊ vlcisce
ret me manu mea. Alioq̄n viuit dñs de
us isrl̄ qui ꝓhibuit me ne malū facerez
tibi: nisi cito venisses in occursuz mihi
nō remāsisset nabal vsq̄ ad lucē matu/
tinā mingens ad parietē. Suscepit er
go dauid de manu ei⁹ oīa q̄ attulerat ei
diritq̄ ei: Vade pacifice in domū tuam
Ecce audiui vocē tuā. ⁊ honoraui faciez
tuam. Venit autē abigail ad nabal. Et
ecce erat ei cōuiuiū in domo ei⁹ q̄si con/
uiuiū regis: ⁊ cor nabal iocunduz. Erat
enī ebrius nimis. ⁊ nō indicauit ei ver/
buz pusillū aut grande vsq̄ mane. Di/
luculo autē cuz digessisset vinuz nabal:
indicauit ei vxor sua verba hec. Et emor
tuū est cor ei⁹ intrinsec⁹. ⁊ factus est q̄si
lapis. Cunq̄ ꝑtrāsissent decē dies. ꝑcus
sit dñs nabal. ⁊ mortu⁹ est. Qd̄ cum au
disset dauid mortuū nabal. ait: Benedi
ctus dñs qui iudicauit causaz opprobrij
mei de manu nabal. ⁊ seruum suū custo
diuit a malo. ⁊ maliciaz nabal reddidit
dñs in caput ei⁹. Misit g̊ dauid ⁊ locut⁹
est ad abigail vt sumeret eā sibi in vxo/
rem. Et venerunt pueri dauid ad abi/
gail in carmelū. ⁊ locuti sunt ad eā dicē
tes: Dauid misit nos ad te vt accipiat
te sibi in vxorem. Que cōsurgens ad
orauit prona in terrā. ⁊ ait: Ecce famu/
la tua sit ī ancillā vt lauet pedes seruoꝝ
dñi mei. Et festinauit ⁊ surrexit abigail
⁊ ascēdit sup asinū. ⁊ quīq̄ puelle ierūt
cū ea pedisseque ei⁹. Et secuta est nunci
os dauid. ⁊ facta est illi vxor. Sz ⁊ achi/
noē accepit dauid d̄ ieçrahel ⁊ fuit vtra
q̄ vxor eius. Saul aūt dedit michol fili
am suā vxorem dauid phalthi filio lais
qui erat de gallim.

XXVI

Et venerūt çiphei ad saul in ga/
baa dicentes: Ecce dauid ab/
scondit⁹ est in colle achile que
est ex aduerso solitudinis. Et surrexit
saul. ⁊ descendit in desertum çiph ⁊ cum
eo tria milia viroꝝ de electis israel vt q̄
reret dauid ī deserto çiph. Et castrame
tatus est saul ī gabaa achile: q̄ erat ex ad
uerso solitudinis in via. Dauid autem
habitabat in deserto. Videns aūt ꝙ ve/
nisset saul post se in desertū: misit explo/
ratores ⁊ didicit ꝙ illuc venisset certissi
me. Et surrexit dauid clam. et venit ad
locum vbi erat saul. Cūq̄ vidisset locū
in quo dormiebat saul. ⁊ abner fili⁹ ner
princeps militie eius. ⁊ saulem dormiē
tem in tentorio. ⁊ reliquum vulgus per
circūitum ei⁹. ait dauid ad achimelech

ethæum. ⁊ abisai filiū saruie frēz ioab di/
cens. Quis descendet mecū ad saul ī ca
stra? Dixitq; abisai: Ego descendaz tecū
Venerunt g̃ dauid ⁊ abisai ad ꝓpl'm no/
cte. ⁊ inuenerūt saul iacentez ⁊ dormiē/
tem in tentorio. ⁊ hastaz fixam in terra
ad caput ei⁹: abner aūt ⁊ ꝓpl'm dormien
tes in circūitu ei⁹. Dixitq; abisai ad da/
uid. Conclusit de⁹ inimicū tuuz hodie ī
manus tuas. Nūc g̃ ꝑfodiam eum lan/
cea in terra semel. ⁊ secundo opus non
erit. Et dixit dauid ad abisai. Ne interfi
cias euz. Quis eniz extendet manū suā
in xp̄m dñi. ⁊ iunocens erit? Et dixit da
uid. Viuit dñs: qꝛ nisi dñs ꝑcusserit eū
aut dies ei⁹ venerit vt moriat̃. aut in p̄/
lium descēdens ꝑierit: ꝓpitius mihi sit
dñs ne extendā manū meā in xp̄m dñi.
Nūc igit̃ tolle hastaz q̄ est ad caput eius
⁊ cyphū aque. ⁊ abeam⁹. Tulit igitur da
uid hastā ⁊ cyphuz aque q̄ erat ad caput
eius. ⁊ abierūt. Et non erat q̄sq̄z qui vi
deret ⁊ intelligeret ⁊ euigilaret: sed oēs
dormiebāt qꝛ sopor dñi irruerat sup̄ eos
Cunq; trāsisset dauid ex aduerso. ⁊ ste/
tisset in vertice mōtis delonge. ⁊ eēt grā
de interuallū inter eos: clamauit dauid
ad ꝓpl'm: ⁊ ad abner filiū ner dicēs. Nō/
ne rñdebis abner? Et rñdēs abner ait.
Quis es tu q̄ clamas. ⁊ inq̄etas regez?
Et ait dauid ad abner: Nūquid non vir
tu es? Et q̄s alius sil'is tui ī isrl'? Qua/
re g̃ nō custodisti dñm tuū regē Ingres
sus est enī vnus de turba vt interficerz
regē dñm tuum. Nō est bonū hoc qd̄ fe/
cisti. Viuit dñs: qm̄ filij mortis est̃ vos
qꝛ non custodistis dñm vr̄m xp̄um dñi
Nūc ergo vide vbi sit hasta regis ⁊ vbi
sit cyphus aque q̄ erat ad caput ei⁹. Co
gnouit aūt saul vocē dauid. ⁊ dixit: Nū
quid vox hæc tua fili mi dauid? Et ait da
uid. Vox mea dñe mi rex. Et ait: Quaz
ob causaz dñs me⁹ ꝑsequit̃ seruū suuz?
Quid feci: aut qd̄ ē malū ī manu mea?
Nunc g̃ audi oro dñe mi rex verba serui
tui. Si dñs incitat te aduersum me o/
doretur sacrificiū. Si aūt filij hoīm. ma
ledicti sunt in ꝯspectu domini qui eiece
runt me hodie vt nō habitē in hæredita
te domini dicentes: vade serui dijs alie
nis. Et nunc nō effundat̃ sanguis me⁹
in terra corā dño. qꝛ egressus est rex isrl'
vt q̄rat pulicē vnū. sicut ꝑsequit̃ perdix
in mōtib⁹. Et ait saul: Peccaui. Reuer
tere fili mi dauid. Nequaq̄z eui vltra ti/
bi male faciaz eo q̄ p̄ciosa fuerit anima
mea in oculis tuis hodie. Apparet eniz
q̄ stulte egerim. ⁊ ignorauerim mlta ni
mis. Et rñdēs dauid ait: Ecce hasta re
gis: transeat vnus de pueris regis ⁊ tol
lat eam. Dñs autez retribuet vnicuiq;
ſm iusticiam suā ⁊ fidē. Tradidit enim
te dñs hodie in manū meam. ⁊ nolui ex
tendere manū meā in christum dñi. Et
sicut magnificata ē anima tua hodie in
oculis meis. sic magnificet̃ aīa mea in
oculis dñi. ⁊ liberet me de om̄i angustia.
Ait ergo saul ad dauid: Benedict⁹ tu fi/
li mi dauid. Et quidē faciēs facies. ⁊ po/
tens poteris. Abijt autē dauid in viam
suā. ⁊ saul reuersus est in locū suum.

XXVII

Et ait dauid in cor/
de suo: Aliquando incidaz vna
die in manus saul. Nōne meli/
us est vt fugiam. ⁊ saluer in terra phili/
stiuorū vt desperet saul. cessetq; me q̄re/
re in cunctis finib⁹ israel? Fugiaz g̃ ma/
nus eius. Et surrexit dauid. ⁊ abijt ipe
⁊ sexcenti viri cū eo ad achis filium ma
och regem geth. Et habitauit dauid cū
achis in geth ipe ⁊ viri ei⁹ et domus ei⁹
⁊ due vxores ei⁹: achinoen ieçrahelites
⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et nunci/
atum est saul q̄ fugisset dauid in geth.
⁊ nō addidit vltra q̄rere eum. Dixit au
tē dauid ad achis: Si inueni gratiaz in
oculis tuis: detur mihi locus in vna vr
bium regiōis huius vt habitē ibi. Cur
euim manet seruus tuus in ciuitate re
gis tecū? Dedit itaq; ei achis in die il/
la sicelech. Propter quā cām facta ē si/
celech regū iuda vsq; in diē hanc. Fuit
aūt numerus dieꝝ quib⁹ habitauit da/
uid in regiōe philistinoꝝ q̄ttuor mēsiū
Et ascēdit dauid ⁊ viri ei⁹. ⁊ agebāt pre/
das de gessuri ⁊ de geçre ⁊ de amalechitis

Hi enī pagi habitabāt in terra antiq̄t⁹ eūtib⁹ sur vsq̄ ad terrā egypti. Et ꝑcu/tiebat dauid oēm terrā illoꝝ. nec relin/q̄bat viuentē viꝝ ⁊ mulierē: tollēsq̄ o/ues ⁊ boues ⁊ asinos ⁊ camelos ⁊ vestes reuertebat̄. et veniebat ad achis. Dice/bat aūt ei achis. In quē irruisti hodie? Rn̄debat dauid: Cōtra meridiē iude et ꝯtra meridiē hieramel ⁊ ꝯtra meridiez ceni. Virū ⁊ mulierē nō viuificabat da/uid: nec adducebat in geth dicēs. ne for te loquant̄ aduersuz nos: Hec fecit da/uid. Et hoc erat decretū illi oībus dieb⁹ quib⁹ habitauit in regione philistinoꝝ Credidit g̃ achis dauid dicens: Multa mala opat⁹ est ꝯtra ꝓpl'm suuz isrl'. Erit igit̄ mihi ꝑu⁹ sempitern⁹. XXVIII

Factū est aūt in dieb⁹ illis: ꝯgre/gauerūt philistijm agmīa sua vt ꝓparent̄ ad bellū ꝯtra isrl'. Dixitq̄ achis ad dauid. Sciens nūc sci to: qm̄ mecū egredieris ī castris tu ⁊ vi ri tui. Dixitq̄ dauid ad achis: Nūc scies que facturus ē ꝑuus tuus. Et ait achis ad dauid: Et ego custodem capitis mei ponam te cūctis dieb⁹. Samuel autez mortuus ē. planxitq̄ eū oīs isrl'. ⁊ sepeli erūt eū in ramatha vrbe sua. Et saul ab stulit magos ⁊ ariolos de terra. ⁊ inter/fecit eos q̄ phitones hēbant in ventre. Congregatiq̄ sunt philistijm. ⁊ venerūt ⁊ castrametati sunt ī sunā. Cōgregauit aūt ⁊ saul vniūsuz isrl'. ⁊ venit in gelboe. Et vidit saul castra philistijm ⁊ timuit ⁊ expauit cor ei⁹ nimis. Cōsuluitq̄ dn̄z ⁊ nō rn̄dit ei: neq̄ ꝑ somnia. neq̄ per sa/cerdotes. neq̄ per ꝓphetas. Dixitq̄ saul seruis suis: Querite mihi mulierē ha/bentē phitonē. ⁊ vadā ad eā ⁊ sciscitabor ꝑ illam. Et dixerūt serui eius ad eū. Est mulier phitonez hn̄s in endor. Muta/uit g̃ habitū suū. vestitusq̄ est alijs vesti mētis. ⁊ abijt ipe ⁊ duo viri cū eo: vene/rūtq̄ ad mulierē nocte. ⁊ ait illi. Diuīa mihi in phitone: ⁊ suscita mihi quez di/xero tibi. Et ait mulier ad euz. Ecce tu nosti quanta fecerit saul ⁊ quō eraserit magos ⁊ ariolos de terra. Quare g̃ insi diaris anīe mee vt occidar? Et iurauit ei saul in dn̄o dicens: Viuit dn̄s: q̄ nō eueniet tibi quicq̄ mali ꝓpter hanc rez Dixitq̄ ei mulier. Quez suscitabo tibi? Qui ait. Samuelem mihi suscita. Cū autē vidisset mulier samuelez: exclama/uit voce magna. ⁊ dixit ad saul. Quare imposuisti mihi? Tu es enī saul. Dixit/q̄ ei rex: Noli timere: Quid vidisti? Et ait mulier ad saul. Deos vidi ascenden tes de terra. Dixitq̄ ei: Qualis est for/ma ei⁹: Que ait. Vir senex ascēdit. ⁊ ipe amictus ē pallio. Et intellexit saul q̄ sa muel esset. ⁊ inclinauit se sup faciez suaz in terra. ⁊ adorauit. Dixit autez samuel ad saul: Quare inquietasti me vt susci/tarer? Et ait saul. Coartor nimis. Siq̄ dem philistijm pugnant aduersum me ⁊ deus recessit a me. ⁊ exaudire me nolu it. neq̄ in manu prophetarum. neq̄ per somnia. Vocaui ergo te: vt ostenderes mihi quid faciam. Et ait samuel: Quid interrogas me cū dn̄s recesserit a te. et transierit ad emulū tuum? Faciet eniz tibi dn̄s sicut locutus est in manu mea ⁊ scindet regnuz tuū de manu tua. ⁊ da/bit illud ꝓxīo tuo dauid. q̄ non obedisti voci dn̄i neq̄ fecisti iram furoris eius in amalech: Idcirco q̄d pateris fecit tibi dn̄s hodie. ⁊ dabit dn̄s etiā isrl' tecuz in manu philistijm. Cras aūt tu ⁊ filij tui mecū erit: sed ⁊ castra isrl' tradet dn̄s in man⁹ philistijm. Statimq̄ saul cecidit porrect⁹ in terrā. Extimuerat enī verba samuel'. ⁊ robur nō erat in eo. q̄ non co mederat panē tota die illa. Ingressa est itaq̄ mulier illa ad saul. Conturbatus enī erat valde. Dixitq̄ ad eū. Ecce obe/diuit ancilla tua voci tue. ⁊ posui anīam meā in manu mea. ⁊ audiui ꝑmones tu os quos locutus es ad me. Nūc igit̄ au di ⁊ tu vocem ancille tue. ⁊ ponā corā te buccellam panis vt comedens conua/lescas. ⁊ possis iter agere. Qui renuit ⁊ ait: Non comedam. Coegerūt autē euz serui sui ⁊ mulier. ⁊ tandez audita voce eoꝝ surrexit de terra. ⁊ sedit sup lectum Mulier aūt illa habebat vitulū pascua/

lem in domo ⁊ festinauit. ⁊ occidit eum.
Tollensq; farinā miscuit eā. ⁊ coxit açy-
ma. ⁊ posuit ante saul ⁊ ante seruos eius
Qui cū comedissent: surrexerunt. ⁊ am
bulauerūt ꝑ totā noctē illā. XXIX

Congregata sūt ergo philistijz
vniuersa agmina in aphec. Sz
⁊ isrl' castrametat' est sup fontē
qui erat in ieçrahel. Et satrape quidem
philistijm incedebāt in centurijs ⁊ mi-
libꝫ. dauid aūt ⁊ viri ei' erāt ī nouissimo
agmīe cū achis. Dixerūq; prīcipes phi
listijm ad achis. Quid sibi volūt hebrei
isti? Et ait achis ad prīcipes philistijm.
Nunq̄d ignoratis dauid q̄ fuit ꝟu' saul
regis israel. ⁊ est apud me multis diebꝫ
vel annis? Et nō inueni in eo quicq̄ ex
die q̄ transfugit ad me vsq; ad diē hanc
Irati sunt autē adūsus eum principes
philistijm ⁊ dixerūt ei: Reuertatur vir:
⁊ sedeat in loco suo in quo ꝯstituisti euz
⁊ nō descendat nobiscū in preliuz ne fiat
nobis adūsarius cuz p̄liari ceperimus.
Quō enī aliter poterit placare dn̄m su-
um nisi in capitibꝫ nr̄is? Nōne iste ē da
uid cui cantabant ī choris dicētes: ꝑcus-
sit saul in milibꝫ suis. ⁊ dauid in decē mi
libꝫ suis? Vocauit g̊ achis dauid. et ait
ei: Viuit dn̄s. qꝛ rectus es ⁊ bon' in cō-
spectu meo. ⁊ exitus tuus ⁊ introit' tu-
us mecuz est in castris. Et nō inueni in
te quicq̄ mali. ex die q̄ venisti ad me vs-
q; in diē hanc: sz satrapis nō places. Re
uertere g̊ ⁊ vade ī pace. ⁊ nō offendas o-
culos satraparuz pstilistijm. Dixitq; da
uid ad achis: Quid enī feci ⁊ q̄d inueni
sti in me ꝟuo tuo a die q̄ fui in cōspectu
tuo vsq; in diē hanc vt non veniā et pu
gnem ꝯtra inimicos dn̄i mei reg'? Re-
spondens aūt achis locut' est ad dauid
Scio qꝛ bon' es tu in oculis meis sicut
angelus dei. sz prīcipes philistinoꝝ dixe-
rūt: Nō ascēdet nobiscū in p̄liū. Igit' cō
surge mane. tu ⁊ serui dn̄i tui q̄ venerūt
tecū. ⁊ cū de nocte surrexerit' ⁊ cepit di-
lucescere. pergite. Surrexit itaq; de no-
cte dauid ip̄e et viri ei' vt ꝓficiscerētur
mane. ⁊ reuerterent' ad terrā philistijm
Philistijm aūt ascēderunt in ieçrahel.

XXX

Cunq; venissent da-
uid ⁊ viri ei' in sicelech die ter-
tia amalechite impetuz fecerāt
ex parte australi in sicelech. ⁊ ꝑcusserant
sicelech. ⁊ succenderant eaz igni. Et ca-
ptiuas duxerant mulieres ex ea a mini
mo vsq; ad magnū. ⁊ non interfecerant
quenq̄. sed secuz duxerant. ⁊ ꝑgebāt iti
nere suo. Cuz g̊ venisset dauid ⁊ viri ei'
ad ciuitatem. ⁊ inuenissent eā succensaz
igni ⁊ vxores suas ⁊ filios suos et filias
ductas esse captiuas: leuauerūt dauid:
⁊ ꝓpl's qui erat cū eo voces suas. ⁊ plan-
xerunt donec deficerent in eis lachryme
Siquidez ⁊ due vxores dauid captiue
ducte fuerant achinoen ieçrahelites. et
abigail vxor nabal carmeli. Et cōtrista-
tus est dauid valde. Volebat enim euz
ꝓpl'us lapidare. quia amara erat anima
vniuscuiusq; viri sup filijs suis ⁊ filiabꝫ
Confortatus est autē dauid in domino
deo suo. ⁊ ait ad abiathar sacerdotem fi-
lium achimelech: Applica ad me ephot.
Et applicuit abiathar ephot ad dauid ⁊
consuluit dauid dn̄m dicens: Perseq̄t
latrunculos hos. ⁊ cōprehendaz eos. an
nō? Dixitq; ei dn̄s. Persequere. absq;
dubio enim comprehendes eos. ⁊ excu-
ties predam. Abijt g̊ dauid ip̄e ⁊ sexcen-
ti viri qui erant cum eo. ⁊ venerūt vsq;
ad torrentem besor. ⁊ lassi quidā substi-
terunt: Persecut' est autē dauid ip̄e et
quadringenti viri cum eo: substiterant
enim ducenti qui lassi transire nō pote
rant torrentē besor. Et inuenerūt virū
egyptium in agro. ⁊ adduxerunt euz ad
dauid. Dederuntq; ei panē vt comede-
ret ⁊ biberet aquā: sed ⁊ fragmen masse
caricarum. ⁊ duas ligaturas vue passe.
Qui cum comedisset. reuersus est spiri
tus eius. ⁊ refocillatus est. Non eniz co
mederat panem neq; biberat aquaz tri-
bus diebus ⁊ tribus noctibꝫ. Dixit ita-
q; ei dauid: Cuius es tu. vel vnd̄. ⁊ quo
pergis? Qui ait: Puer egypti' ego suz:
ꝟuus viri amalechite. Dereliq̄t aūt me
dn̄s me': qꝛ egrotare cepi uudiusterti'.

Siquidem nos erupimus ad australē
plagam cerethi ⁊ ꝯtra iudā. ⁊ ad meridi
em caleph. ⁊ sicelech succendimus igni
Dixitq; ei dauid: Potes me ducere ad
istum cuneū: Qui ait: Iura mihi ꝑ de/
um ꝙ nō occidas me. ⁊ nō tradas me in
man⁹ dñi mei. ⁊ ego ducaz te ad cuneuz
istū. Et iurauit ei dauid. Qui cum du/
xisset eū. ecce illi discūbebant sup faciem
vniuerse terre. comedētes ⁊ bibentes. ⁊
q̄si festū celebrātes diē. ꝓ cūcta preda et
spolijs q̄ cepant de terra philistijm ⁊ de
terra iuda. Et ꝑcussit eos dauid a vespa
vsq; ad vespaz alteri⁹ diei: ⁊ nō euasit ex
eis q̄sq; nisi tm̄ q̄dringēti viri adolescē/
tes q̄ ascēderāt camelos ⁊ fugerāt. Eru
it g̊ dauid omīa q̄ tulerāt amalechite. ⁊
duas vxores suas eruit. Nec defuit q̄sq;
a ꝑuo vsq; ad magnū tam de filijs q̄; de
filiabꝫ ⁊ de spolijs. et q̄cūq; rapuerāt oīa
reduxit dauid. ⁊ tulit vniu̇sos greges ⁊
armēta. ⁊ minauit añ faciē suā. Dixerūt
q;: Hec est p̄da dauid. Venit aūt dauid
ad ducētos viros q̄ lassi substiterāt: nec
sequi poterāt dauid. ⁊ residere eos ius/
serat in torrēte besor. Qui egressi sunt
obuiā dauid. ⁊ ꝓpl'o qui erat cū eo. Acce
dens autē dauid ad ꝓpl'm salutauit eos
pacifice. Rñdensq; oīs vir pessim⁹ ⁊ ini
quus de viris q̄ erant cum dauid. dixit:
Quia nō venerūt nobiscū nō dabimus
eis quicq; de p̄da q̄; eruim⁹. sed sufficiat
vnicuiq; vxor sua ⁊ filij. q̄s cū acceperīt
recedāt. Dixit aūt dauid: Nō sic facietꝫ
frēs mei de his q̄ tradidit nobis dñs. ⁊
custodiuit nos. ⁊ dedit latrūculos q̄ eru
perant aduersuz nos in man⁹ nr̄as. nec
audiet vos quisq; sup ꝯmōe hoc. Equa
enī ꝑs erit descēdentꝫ ad preliū. ⁊ rema/
nentis ad sarcinas. ⁊ sil'r diuidēt. Et fa
ctum ē hoc ex die illa. ⁊ deinceps cōstitu
tum ⁊ p̄finitū: ⁊ q̄si lex in isrl' vsq; in diē
hanc. Venit g̊ dauid in sicelech. ⁊ misit
dona de p̄da senioribꝫ iuda ꝓximis suis
dicens. Accipite benedictionē de p̄da ho
stiū dñi. His qui erāt in bethel ⁊ q̄ in ra
moth ad meridiē. ⁊ qui in gether. ⁊ qui
in aroer. ⁊ q̄ in sephamoth. ⁊ q̄ in estha/
ma. ⁊ q̄ in rachal. ⁊ qui ī vrbibꝫ hierame
li. ⁊ q̄ in vrbibꝫ ceni. ⁊ qui ī rama. ⁊ qui ī
lacu asan. ⁊ qui ī athach. ⁊ q̄ in hebron. ⁊
reliq̄s qui erāt ī his locꝫ in quibꝫ cōmo
rat⁹ fuerat dauid ⁊ viri eius. XXXI

Philistijm aūt pugnabant adu̇
sum isrl'. Et fugerūt viri isrl' an
te faciē philistijm. ⁊ ceciderunt
interfecti in mōte gelboe. Irrueruntq;
philistijm ī saul ⁊ ī filios eius. ⁊ ꝑcusse/
runt ionathan. ⁊ abinadab ⁊ melchisue
filios saul: totūq; pondus p̄lij versum ē
in saul. Et cōsecuti sunt eū viri sagitta/
rij. ⁊ vulneratus ē vehemēter a sagitta/
rijs. Dixitq; saul ad armigeꝝ suū: Eua/
gina gladiū tuum et ꝑcute me: ne forte
veniant incircūcisi isti ⁊ interficiant me
illudētes mihi. Et noluit armiger eius
fuerat enī nimio terrore ꝑterrit⁹. Arri/
puit itaq; saul gladiū suum ⁊ irruit sup
eū. Qd̄ cū vidisset armiger ei⁹ videlicz
ꝙ mortuus eēt saul: irruit etiaz ip̄e sup
gladiū suum ⁊ mortuus ē cuz eo. Mor
tuus est g̊ saul ⁊ tres filij ei⁹. ⁊ armiger
illius. ⁊ vniu̇si viri eius in die illa pari/
ter. Vidētes aūt filij isrl' qui erāt trans
vallē ⁊ trans iordanē ꝙ fugissent viri is
raelite. ⁊ ꝙ mortuus eēt saul ⁊ tres filij
eius: reliq̄runt ciuitates suas. ⁊ fugerūt
Veneruntq; philistijm et habitauerūt
ibi. Facta autē die altera venerūt phili/
stijm vt expoliarēt interfectos. ⁊ īuene/
runt saul ⁊ tres filios ei⁹ iacētes in mō
te gelboe. Et p̄ciderūt caput saul. ⁊ expo
liauerūt euz armis. ⁊ miserunt ī terraz
philistinoꝝ ꝑ circūituz vt annunciaret̄
in templo idoloꝝ ⁊ ī ꝓpl'is. Et posuerūt
arma ei⁹ in tēplo astaroth: corpus vero
eius suspēderūt in muro bethsan. Qd̄
cū audissent hītatores iabes galaad q̄cū
q; fecerant philistijm saul: surrexerunt
oēs viri fortissimi. ⁊ ambulauerūt tota
nocte ⁊ tulerūt cadauer saul ⁊ cadauera
filioꝝ ei⁹ de muro bethsan. Venerūtq;
viri iabes galaad ⁊ cōbusserūt ea igni. ⁊
tulerunt ossa eoꝝ. ⁊ sepelierūt in nemo
re iabes. et ieiunauerunt septem diebꝫ.

Explicit primus liber Samuelis

Incipit secundus liber Samuelis. Capl'm I

Factũ est aũt postq̃ mortuus est saul vt dauid reuterer a cede amalech. et maneret in sicelech duos dies. In die autẽ tertia apparuit hõ veniens de castris saul veste ꝯscissa ⁊ puluere conspersus caput. Et vt venit ad dauid cecidit sup faciez suaz. ⁊ adorauit. Dixitq̃ ad eũ dauid: Vñ venis? Qui ait ad euz. De castris isrl' fugi. Et dixit ad eum dauid: Qd̃ est v̄bũ qd̃ factũ ẽ? Indica mihi. Qui ait. Fugit ppl's ex p̄lio. et multi corruẽtes e ppl'o mortui sunt: sz ⁊ saul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹ interierũt. Dixitq̃ dauid ad adolescentẽ qui nũciabat ei: Vñ scis qꝛ mortu⁹ est saul ⁊ ionathas filius eius? Ait adolescens qui nunciabat ei. Casu veni in montẽ gelboe et saul incũbebat sup hastã suã: porro curr⁹ ⁊ eq̃tes appropinquabãt ei. ⁊ ꝯuersus post terguz suũ. videsq̃ me vocauit. Cui cũ rñdissez assum. dixit mihi: Quis nam es tu? Et aio ad eũ. Amalechites ego suz. Et locutus ẽ mihi: Sta sup me. ⁊ interfice me qm̃ tenẽt me angustie: ⁊ adhuc tota aĩa mea ĩ me est. Stansq̃ sup eũ occidi illũ. Sciebã enĩ q̃ viuere nõ poterat p⁹ ruinã. Et tuli diadema qd̃ erat ĩ capite ei⁹. ⁊ armillã de brachio illius. ⁊ attuli ad te dñm meuz huc. Apprehendẽs autez dauid vestimẽta sua scidit. oẽsq̃ viri q̃ erãt cum eo. ⁊ plãxerunt ⁊ fleuerũt ⁊ ieiunauerunt vsq̃ ad vesp̄az sup saul ⁊ sup ionathan filiũ ei⁹. ⁊ sup ppl'm dñi. ⁊ super domuz isrl': eo q̃ corruissent gladio. Dixitq̃ dauid ad iuuenẽ qui nunciauerat ei: Vñ es tu? Qui rñdit: Fili⁹ hoĩs aduene amalechite ego suz. Et ait ad euz dauid: Quare nõ timuisti mittere manum tuã vt occideres xp̄m dñi? Vocãsq̃ dauid vnum de pueris suis ait: Accedens irrue ĩ eum. Qui percussit illuz et mortuus est. Et ait ad euz dauid. Sanguis tuus sup caput tuũ. Os enĩ tuuz locutũ est aduresuz te dicẽs: ego interfeci xp̄m dñi. Planxit autez dauid planctuz huiuscemõi sup saul ⁊ sup ionathan filium eius. ⁊ p̄cepit vt docerent filios iuda arcũ. sicut scriptũ est in libro iustorũ. Et ait: Cõsidera isrl' p his q̃ mortui sũt sup excelsa tua vulnerati. Inclyti israel super mõtes tuos interfecti sunt. Quõ ceciderũt fortes? Nolite annunciare in geth: neq̃ ãnuncietis in cõpitis ascalonis: ne forte letent̃ filie philistijm. ne exultent filie incircũcisoꝝ. Mõtes gelboe nec ros nec pluuia veniãt sup vos. Neq̃ sint agri primitiaꝝ: qꝛ ibi abiect⁹ ẽ clypeus fortiũ. clypeus saul q̃si nõ eẽt vnctus oleo a sanguĩe interfectoꝝ ab adipe fortiũ. Sagitta ionathe nũq̃ redijt retrorsuz. ⁊ gladius saul non est reuersus inanis: Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ decori valde in vita sua: in morte q̃z ñ sũt diuisi. Aquil' velociores: leonib⁹ fortiores. Filie isrl' sup saul flete q̃ vestiebat vos coccino in delitijs: qui p̄bebat ornamẽta aurea cultui vr̄o. Quõ ceciderũt fortes in p̄lio? Ionathas ĩ excelsis tuis occisus est. Doleo sup te frater mi ionatha decore nimis: et amabil' sup amorez mulieꝝ. Sicut mr̄ vnicũ amat filiũ suum: ita ego te diligebã. Quõ ceciderũt robusti. ⁊ p̄ierũt arma bellica? II

Igitur post hec cõsuluit dauid dñm dicens: Num ascẽdam in vnaz de ciuitatib⁹ iuda? Et ait dñs ad eũ. Ascẽde. Dixitq̃ dauid. Quo ascendaz? Et rñdit ei. In hebron. Ascendit g̃ dauid ⁊ due vxores ei⁹ achinoẽ iezrahelites et abigail vxor nabal carmeli: sed ⁊ viros qui erãt cuz eo duxit dauid singulos cum domo sua. ⁊ mãserunt in oppidis hebron. Venerũtq̃ viri iuda. ⁊ vnxerunt ibi dauid vt regnaret sup domũ iuda. Et nunciatuz est dauid q̃ viri iabes galaad sepelissent saul. Misit g̃ dauid nuncios ad viros iabes galaad. dixitq̃ ad eos: Benedicti vos a domino q̃ fecistis misericordiam hanc cum domino vestro saul. ⁊ sepelistis euz. Et nunc

retribuet vobis quidē dn̄s misericordiam ⁊ veritatē. ⁊ ego reddaz grāz eo ꝙ fecistis verbuz istud. Confortent̄ manus vr̄e. ⁊ estote filij fortitudīs. Licet eī mortuus sit dn̄s vr̄ saul: tn̄ me vnxit domus iuda in regē sibi. Abner autē filius ner prīceps exercitus saul. tulit isboseth filium saul. ⁊ circumduxit euz ꝑ castra. regemqꝫ ꝯstituit sup̄ galaath. ⁊ sup̄ gessuri. ⁊ sup̄ ieçrahel. ⁊ sup̄ effraim. ⁊ sup̄ beniamin. ⁊ sup̄ isrl̄ vniūsuz. Quadraginta annoꝝ erat isboseth filius saul cum regnare cepisset sup̄ isrl̄. ⁊ duobꝫ annis regnauit. Sola autē domus iuda seq̄bat̄ dauid. Et fuit numerus dieꝝ q̄s cōmoratus ē dauid imperās in hebrō sup̄ domuz iuda septē ānorum ⁊ sex mensium Egressusqꝫ ē abner filius ner ⁊ pueri isboseth filij saul de castris ī gabaon. Porro ioab filiꝰ saruie. ⁊ pueri dauid egressi sunt. ⁊ occurrerūt eis iuxta piscinam gabaon. Et cū in vnū ꝯuenissent e regione sederūt hi in vna ꝑte piscine. et illi ex altera. Dixitqꝫ abner ad ioab. Surgant pueri. ⁊ ludant corā nob̄. Et rn̄dit ioab: Surgāt. Surrexerūt g̊ ⁊ transierunt nūero duodecī de beniamin ex ꝑte isboseth filij saul. ⁊ duodecī de puer̄ dauid. Apprehensoqꝫ vnusq̄sqꝫ capite cōparis sui defixit gladiū in latꝰ ꝯtrarij. ⁊ ceciderunt sil̄. Vocatūqꝫ est nomē loci illius ager robustoꝝ in gabaon. Et ortuz est belluz durū satis ī die illa. fugatusqꝫ est abner ⁊ viri isrl̄ a puer̄ dauid. Erāt autē ibi tres filij saruie: ioab et abisai et asahel. Porro asahel cursor velocissimus fuit q̄si vnus de capreis q̄ morant̄ in silvis. Perseq̄bat̄ autē asahel abner. ⁊ nō declinauit ad dexteraz siue ad sinistraz omittēs ꝑsequi abner. Respexit itaqꝫ abner pꝰ tergū suū. ⁊ ait. Tu ne es asahel? Qui rn̄dit: Ego sum. Dixitqꝫ ei abner. Vade ad dexterā siue ad sinistrā. ⁊ apprehende vnuz de adolescentibꝫ. ⁊ tolle tibi spolia eiꝰ. Noluit autez asahel omittere quin vrgeret euz. Rursumqꝫ locutꝰ est abner ad asahel. Recede et noli me seq̄. ne forte cōpellar cōfodere te ī terrā. ⁊ leuare nō potero faciē meā ad ioab fratrē tuum. Qui audire ꝯtēpsit. ⁊ noluit declinare. Percussit g̊ eum abner auersa hasta in inguīe ⁊ trāssodit. ⁊ mortuus ē in eodē loco. Oēsqꝫ qui trāsibāt ꝑ locū illum in q̊ ceciderat asahel ⁊ mortuus erat. subsistebāt. Persequētibꝫ aūt ioab ⁊ abisai fugientē abner. sol occubuit. Et venerūt vsqꝫ ad collē aq̄ductus q̄ est ex aduerso vallis ⁊ itineris deserti ī gabaon. Cōgregatiqꝫ sunt filij beniamin ad abner. ⁊ ꝯglobati in vnū cuneum. steterūt ī summitate tumuli vniꝰ. Et exclamauit abner ad ioab ⁊ ait: Num vsqꝫ ad internitionē tuus mucro deseuiet? An ignoras ꝙ ꝑiculosa sit desperatio? Vsqꝫ quo nō dicis ꝓpl̄ꝰ vt omittat ꝑseq̄ frēs suos? Et ait ioab: Viuit dn̄s: si locutus fuisses māe recessissz ꝓpl̄s ꝑsequēs frēz suum. Insonuit g̊ ioab buccina. ⁊ stetit oīs exercitꝰ: nec ꝑsecuti sunt vltra isrl̄: neqꝫ iniere certamē. Abner autez ⁊ viri eiꝰ abierūt ꝑ cāpestria moab tota nocte illa. ⁊ trāsierunt iordanē. ⁊ lustrata om̄i bethoron venerūt ad castra. Porro ioab reuersus omisso abner ꝯgregauit oēm ꝓpl̄m ⁊ defuerunt de pueris dauid decez ⁊ nouez viri excepto asahele. Serui autem dauid ꝑcusserunt de beniamin ⁊ de viris qui erant cū abner trecētos sexaginta: qui ⁊ mortui sunt. Tuleruntqꝫ asahel. ⁊ sepelierunt eum in sepulcro patris sui in bethleez. Et ambulauerunt tota nocte ioab ⁊ viri qui erant cuz eo. ⁊ in ip̄o crepusculo ꝑuenerūt ī hebron.

III

Facta est ergo longa concertatio inter domuz dauid ⁊ inter domum saulis: dauid proficiens ⁊ semper seip̄o robustior domus autez saul decrescens quotidie. Natiqꝫ sunt filij dauid in hebron. Fuitqꝫ primogenitus eiꝰ amnon de achinoen ieçrahelite. et post eum celeab de abigail vxore nabal carmeli. Porro tertius absalon filius maacha filie tholomai regis gessur. Quartus autem adonias filius agith. et quintus saphacias filius abithal. Sextꝰ quoqꝫ hietraan de egla

vxore dauid. Hi nati sunt dauid in he-
bron. Cum ḡ esset preliū inter domum
saul ⁊ domū dauid: abner filiꝰ ner rege-
bat domū saul. Fuerat autē sauli ꝯcubi
na noīe respha filia achia. ingressusq; ē
ad eā abner. Dixitq; isboseth ad abner.
Quare ingressus es ad ꝯcubinā patris
mei? Qui iratꝰ uimis ꝓpter verba isbo
seth. ait: Nūquid caput canis ego suz ad
uersum iudā hodie qui fecerim miseri-
cordiā sup domū saul p̄ris tui. ⁊ sup fra-
tres ⁊ ꝓximos eiꝰ. ⁊ nō tradidi te ī maū
dauid: ⁊ tu req̄sisti ī me ꝙ argueres pro
muliere hodie? Hec faciat deus abner ⁊
hec addat ei: nisi quō iurauit dn̄s dauid
sic faciā cū eo vt trāsferat̄ regnuz de do-
mo saul ⁊ eleuet̄ thronꝰ dauid sup israel
⁊ sup iudā a dan vsq; bersabee. Et nō po
tuit rn̄dere ei quicq̄ qꝛ metuebat illuz
Misit ḡ abner nuncios ad dauid in he-
bron ꝓ se dicētes: Cuius est terra? Et
vt loq̄rent̄: Fac mecuz amicicias. ⁊ erit
manus mea tecū. ⁊ reducā ad te vniuer
suz isrl̄. Qui ait. Optime: Ego faciaz te
cū amicicias. sed vnā rē peto a te dicēs:
Nō videbis faciē meā anteq̄ adduxeris
mihi michol filiā saul. ⁊ sic venies ⁊ vide
bis me. Misit autez dauid nuncios ad
isboseth filiū saul dicēs: Redde vxorez
meā michol quā despondi mihi centū p̄
putijs philistijm. Misit ḡ isboseth. ⁊ tu
lit eā a viro suo phaltiel filio lais. Seq̄
baturq; eā vir suus plorās vsq; bahurī
Et dixit ad euz abner. Vade ⁊ reuerte-
re. Qui reuꝰsus est. Sermonē q̄z intu-
lit abner ad seniores isrl̄ dicens: Tam
heri q̄ nudiustertius q̄rebatis dauid vt
regnaret sup vos. Nunc ḡ facite: qm̄ do
minus locutus est ad dauid dicēs. In
manu serui mei dauid saluabo ꝑpl̄m me
um isrl̄ de manu philistijm ⁊ oīm inimi
corum eiꝰ. Locutꝰ est aūt abner etiā ad
beniamin. Et abijt vt loq̄ret̄ ad dauid ī
hebron oīa q̄ placuerāt israeli et vniuꝰso
beniamin. venitq; ad dauid ī hebron cuz
viginti viris. Et fecit dauid abner ⁊ vi
ris eius qui venerāt cū eo conuiuium.
Et dixit abner ad dauid: Surgaz vt cō
gregem ad te dn̄m meum regē omnez
israel ⁊ ineam tecum fedus. et imperes
oībus sicut desiderat anīa tua. Cum er
go deduxisset dauid abner et ille isset in
pace. statim pueri dauid ⁊ ioab venerūt
cesis latronibꝫ cuz preda magna nimis
Abner autem non erat cuz dauid in he-
bron. qꝛ iam dimiserat eum. ⁊ ꝓfectꝰ fu
erat in pace. ⁊ ioab et om̄is exercitꝰ qui
erant cum eo postea venerant. Nuncia-
tum est itaq; ioab a narrantibꝫ: Venit
abner filius ner ad regē. ⁊ dimisit eum
⁊ abijt in pace. Et ingressus est ioab ad
regez ⁊ ait: Quid fecisti? Ecce venit ab-
ner ad te. Quare dimisisti eum. ⁊ abijt
⁊ recessit? Ignoras abner filiū ner: qm̄
ad hoc venit ad te vt deciperet te. ⁊ scirz
exitum tuum ⁊ introitū tuum. ⁊ nosset
omnia que agis? Egressus itaq; ioab a
dauid misit nuncios post abner. ⁊ redu
xit eum a cisterna syra ignorante dauid
Cunq; redisset abner in hebron seorsuz
adduxit eum ioab ad mediū porte vt lo
queret̄ ei in dolo. ⁊ percussit illum ibi in
inguine. ⁊ mortuus est in vltionez san-
guinis asahel fratris eius. Qd̄ cum au
disset dauid rē iam gestam. ait: Mūdus
ego sum. ⁊ regnū meū apud deum vsq;
in sempiternum a sanguine abner filij
ner. ⁊ veniat sup caput ioab ⁊ sup om̄ez
domū p̄ris eius. nec deficiat de domo io
ab fluxum seminis sustinēs ⁊ leprosus
⁊ tenens fusum. ⁊ cadens gladio ⁊ indi
gens pane. Igit̄ ioab ⁊ abisai frater eiꝰ
interfecerūt abner eo ꝙ occidissz asahel
frēz eoꝝ in gabaon in p̄lio. Dixit aūt da
uid ad ioab. ⁊ ad oēz ꝑpl̄m q̄ erat cuz eo:
Scindite vestimēta vr̄a ⁊ accingimī sac
cis. ⁊ plangite an̄ exeq̄as abner. Porro
rex dauid seq̄bat̄ feretꝝ. Cūq; sepelisset
abner ī hebrō: leuauit rex dauid vocē suā
⁊ fleuit sup tumulū abner. Fleuit aūt ⁊
oīs ꝑpl̄s. Plāgensq; rex ⁊ lugēs abner
ait: Neq̄q̄ vt mori solēt ignaui. mortuꝰ
es abner. Manꝰ tue ligate n̄ sūt. ⁊ pedes
tui nō sunt cōpedibꝫ aggrauati: sz sicut
solent cadere coraz filijs iniquitatis sic
corruisti. Congeminansq; oīs populus

fleuit super eum. Cũq; venisset vniuersa
multitudo cibũ cape cũ dauid clara ad
huc die: iurauit dauid dicẽs. Hec faciat
mihi deus: ⁊ hec addat si ante occasum so
lis gustauero panẽ vl' aliud quicq̃. Oĩs
q̃ ppl'us audiuit. et placuerũt eis cũcta
q̃ fecit rex in ꝯspectu oĩs ppl'i. Et cogno
uit omne vulgꝰ ⁊ vniuersus isrl' in die
illa: q̃niã nõ actũ fuisset a rege vt occide
retur abner filiꝰ ner. Dixit q̃z rex ad ser
uos suos: Nũ ignoratis q̃niã princeps
⁊ maximꝰ cecidit hodie in isrl'? Ego autẽ
adhuc delicatꝰ ⁊ vnctus rex. Porro vi
ri isti filij saruie duri sũt mihi. Retribu
at dñs facienti malũ iuxta maliciã suã.

Audiuit autẽ isboseth IIII
filius saul q̃ cecidisset abner in
hebron. ⁊ dissolute sunt manus
eius: oĩsq; isrl' ꝑturbatꝰ est. Duo autez
viri pricipes latronũ erãt filio saul: no
mẽ vni banaa. ⁊ nomen alteri rechab fi
lij remmõ berothite de filijs beniamin.
Si quidẽ ⁊ beroth reputata ẽ in benia
min. Et fugerunt berothite ĩ gethaim
fueruntq; ibi aduene vsq; ad tps illud.
Erat autẽ ionathe filio saul filius debil'
pedibꝫ. Quinquẽnis enĩ fuit qñ veĩt nũ
ciꝰ de saul ⁊ ionatha ex ieçrahel. Tollens
itaq; eum nutrix sua fugit. Cunq; festi
naret vt fugeret. cecidit. ⁊ claudus effe
ctus est. habuitq; vocabulum miphibo
seth. Veniẽtes igit' filij rẽmon berothi
te rechab ⁊ banaa: ingressi sunt feruẽte
die domuz isboseth. Qui dormiebat su
per stratũ suuz meridie. ⁊ ostiaria domꝰ
purgans triticuz obdormiuit. Ingressi
sunt autẽ domũ latẽter assumentes spi
cas tritici. ⁊ ꝑcusseunt eũ in inguine re
chab ⁊ banaa frater eiꝰ. ⁊ fugerunt. Cũ
autẽ ingressi fuissent domuz. ille dormi
ebat sup lectuz suũ in conclaui. ⁊ ꝑcutiẽ
tes interfecerunt eũ. Sublatoq; capi
te eiꝰ abierunt ꝑ viã deserti tota nocte.
et attulerũt caput isboseth ad dauid in
hebron. Dixerũtq; ad regẽ. Ecce caput
isboseth filij saul inimici tui qui q̃rebat
aĩam tuã. ⁊ dedit dñs dño meo regi vl
tionẽ hodie de saul ⁊ de semine eius. Re
spondẽs autẽ dauid rechab ⁊ banaa fra
tri eius filijs rẽmon berothite. dixit ad
eos: Viuit dñs qui eruit aĩam meaz de
om̃i angustia: qm̃ euz qui ãnunciauerat
mihi ⁊ dixerat: mortuꝰ est saul qui puta
bat se ꝓspera nunciare. tenui ⁊ occidi eũ
in sicelech. cui optebat me mercedẽ da
re ꝓ nuncio. Quãtomagis nunc cuz ho
mĩes impij interfecerunt viꝝ innoxiuz
in domo sua sup lectũ suuz nõ q̃raz san
guinẽ eius de manu vr̃a. ⁊ auferã vos de
terra. Precepit itaq; dauid pueris suis
⁊ interfecerunt eos. ꝑcidẽtesq; manus
⁊ pedes eoꝝ: suspenderunt eos sup pisci
nã ĩ hebrõ Caput autẽ isboseth tulerũt
⁊ sepelierunt ĩ sepulcro abner ĩ hebron.

Et venerunt vniuse tribꝫ V
isrl' ad dauid in hebron dicẽtes
Ecce nos os tuuz ⁊ caro tua su
mus. Sed ⁊ heri ⁊ nudiustertius. cum
esset saul rex sup nos: tu eras educẽs et
reducens isrl'. Dixit autẽ dñs ad te: Tu
pasces ppl'm meuz isrl'. ⁊ tu eris dux sup
isrl'. Venerũt q̃z ⁊ seniores isrl' ad regez
in hebron. ⁊ ꝑcussit cum eis rex dauid fe
dus in hebron corã dño: vnxerũtq; da
uid in regẽ sup isrl'. Filius triginta ãno
rum erat dauid cum regnare cepisset. ⁊
quadraginta ãnis regnauit. In hebron
regnauit sup iudam septem annis ⁊ sex
mensibus. in hierusalẽ autez regnauit
trigintatribꝫ annis sup oẽm israel ⁊ iu
dam. Et abijt rex ⁊ oẽs viri qui erãt cũ
eo in hierusalẽ ad iebuseũ habitatorem
terre. Dictumq; est dauid ab eis. Non
ingredieris huc nisi abstuleris cecos ⁊
claudos. dicẽtes. Non ingredieť dauid
huc. Cepit autẽ dauid arcẽ sion: hec ẽ ci
uitas dauid. Proposuerat enĩ dauid in
die illa premium qui ꝑcussisset iebuseũ
⁊ tetigisset domatũ fistulas. ⁊ abstulissz
cecos et claudos odientes animam da
uid. Idcirco dicitur in ꝓuerbio. Cecus
⁊ claudus non intrabunt in templum.
Habitauit autem dauid in arce sion: et
vocauit eam ciuitatem dauid. ⁊ edifica
uit per gyruz a mello ⁊ intrinsecus. Et
ingrediebať proficiẽs atq; succrescens.

⁊ dñs deus exercituũ erat cum eo. Mi-
sit q̃z hiram rex tyri nũcios ad dauid et
ligna cedrina ⁊ artifices lignoruz: artifi
cesq̃z lapidum ad parietes. ⁊ edificaue-
runt domuz dauid. Et cognouit dauid
quoniã cõfirmasset euz dñs regem sup̃
isrl'. ⁊ quoniã exaltasset regnũ ei⁹ sup̃ po
pulũ suũ isrl'. Accepit ergo dauid adhuc
concubinas et vxores de hierusalẽ post
q̃z venerat de hebron. Natiq̃z sunt dauid
et alij filij et filie. ⁊ hec noĩa eoꝝ qui na-
ti sunt ei in hierl'm. Samua et sobab ⁊
nathan et salomõ et iabaar et helisua ⁊
nepheg. et iaphia et helisama et helida
et helifeleth. Audierunt ꝯ philistijm q̃
vnxissent dauid in regẽ sup̃ isrl' et ascen
derũt vniũsi vt q̃rerẽt dauid. Qd̃ cũ au
disset dauid descẽdit in presidiũ. Phili
stijm aũt veniẽtes diffusi sunt ĩ valle ra
phaim. Et ꝯsuluit dauid dñz dicẽs. Si
ascendam ad philistijm. ⁊ si dabis eos ĩ
manu mea? Et dixit dñs ad dauid. Ascẽ
de q̃r tradẽs dabo philistijm ĩ manu tua
Venit ꝯ dauid in baalpharasim: ⁊ p̃cus
sit eos ibi. ⁊ dixit: Diuisit dñs inimicos
meos corã me. sicut diuidunt̃ aq̃. Pro-
pterea vocatũ est nomẽ loci illius baal
pharasim. Et reliq̃rũt ibi sculptilia sua
que tulit dauid ⁊ viri ei⁹. Et addiderũt
adhuc philistijm vt ascenderent ⁊ diffu
si sunt in valle raphaim. Cõsuluit autẽ
dauid dñm: Si ascendam ꝯtra philiste
os. ⁊ tradas eos ĩ man⁹ meas? Qui re-
spondit. Nõ ascendas ꝯtra eos. sed gyra
post tergũ eoꝝ. ⁊ venies ad eos ex adũso
piroꝝ. Et cũ audieris sonituz clamoris
gradiẽtis in cacumĩe piroꝝ. tunc inibis
preliũ: q̃r tũc egredietur dñs añ faciẽ tuã
vt p̃cutiat castra philistijm. Fecit itaq̃z
dauid sicut p̃cepat ei dñs. ⁊ p̃cussit phi
listijm de gabaa vsq̃z dũ venies geçer.

VI

Congregauit aũt rur-
sum dauid oẽs electos ex isra-
el triginta milia. Surrexitq̃z
dauid ⁊ abijt. ⁊ vniũsus ppl'us qui erat
cum eo de viris iuda vt adducerẽt arcã
dei. sup̃ quã inuocatũ est nomẽ dñi exer
cituum sedẽtis in cherubin super eam.
Et imposuerũt arcam dei sup̃ plaustruz
nouum. Tuleruntq̃z eã de domo amina
dab qui erat in gabaa: Oça autẽ ⁊ haio
filij aminadab minabant plaustrum no
uum. Cunq̃z tulissent eaz de domo ami-
nadab qui erat in gabaa custodiens ar-
cam dei. haio p̃cedebat arcam dei: dauid
autẽ ⁊ oĩs israel ludebant corã dño ĩ oĩ-
bus lignis fabrefactis ⁊ citharis ⁊ lyris
⁊ tympaĩs ⁊ sistris ⁊ cimbal'. Postq̃z aũt
venerunt ad aream nachor extendit oça
manum ad arcam dei. ⁊ tenuit eaz: quo-
niam calcitrabãt boues. ⁊ declinauerũt
eam. Iratusq̃z est indignatione dñs cõ
tra oçaz. et p̃cussit eum sup̃ temeritate:
qui mortuus est ibi iuxta arcaz dei. Cõ-
tristatus est autẽ dauid eo q̃ p̃cussisset
dñs oçam. ⁊ vocatum est nomẽ loci illi
us percussio oçe vsq̃z in diẽ hanc. Et ex-
timuit dauid dominũ in die illa dicẽs.
Quõ ingredietur ad me arca dñi? Et no
luit diuertere ad se arcam dñi in ciuita
tem dauid. sed diuertit eã in domũ obe
dedom gethei. Et habitauit arca dñi in
domo obededom gethei tribꝰ mensibꝰ.
⁊ benedixit dñs obededom. ⁊ oẽz domũ
eius. Nunciatũq̃z est regi dauid q̃ bene
dixisset dñs obededom. ⁊ oĩa eius ꝓpter
arcam dei. Dixitq̃z dauid. Ibo. ⁊ reducã
arcam cum benedictione in domũ meã
Abijt ꝯ dauid. ⁊ adduxit arcam dei de do
mo obededom in ciuitatem dauid cum
gaudio. ⁊ erant cum dauid septez chori
⁊ victima vituli. Cunq̃z trãscendissent
qui portabant arcam dñi sex passus. im
molabant bouem ⁊ ouem ⁊ arietem. et
dauid p̃cutiebat in organis armigaris.
⁊ saltabat totis viribus ante dominũ.
Porro dauid erat accinct⁹ ephot lineo.
⁊ dauid ⁊ omnis dom⁹ israel ducebant
arcam testamenti dñi in iubilo ⁊ in clan
gore buccine. Cunq̃z intrasset arca do-
mini in ciuitatẽ dauid. michol filia saul
prospiciens per fenestraz: vidit regẽ da
uid subsilientem atq̃z saltantem coram
domino. ⁊ despexit eum in corde suo. Et
introduxerũt arcã dñi: ⁊ imposuerũt eã
in loco suo in medio tabernaculi. quod

tetẽderat ei dauid.⁊ obtulit dauid holocaustа coꝝ dño ⁊ pacifica. Cũq; cõpleſſet offerens holocaustа et pacifica benedixit populo in noie dñi exercituũ. Et partitus eſt vniuerſe multitudini iſrł. tam viro q̃ mulieri ſingulis collyridaz panis vnã.⁊ aſſaturã bubalę carnis vnã ⁊ ſimilã frixã oleo Et abiit oĩs ꝓpl's vn' quiſq; in domũ ſuã Reuerſuſq; ẽ dauid vt benediceret domui ſue. ⁊ egreſſa michol filia ſaul in occurſum dauid. ait: Quã glorioſus fuit hodie rex iſrł' diſcooperiẽs ſe ante ancillas ſeruoꝝ ſuoꝝ. et nudatus ẽ quaſi ſi nudeť vnus de ſcurris. Dixitq; dauid ad michol. Eluit dñi q; ludã añ dñm qui elegit me potius q̃ patrem tuũ.⁊ q̃ omnẽ domũ eius.⁊ ꝑcepit mihi vt eſſem dux ſup ꝓpl'm dñi in iſrł. Et ludã et vilior fiã plus q̃ factus ſum. et ero humilis in oculis meis.⁊ cum ancillis de quibꝫ locuta es glorioſior apparebo. Igiť michol filie ſaul nõ eſt natꝰ filius vſq; in diẽ mortis ſue. VII

Factũ eſt aũt cũ ſediſſet rex i domo ſua.⁊ dñs dediſſet ei requiẽ vndiq; ab vniuerſis inimicis ſuis dixit ad nathan ꝓphetam. Videſ ne q̃ ego habitem in domo cedrina: et arca dei. poſita ſit in medio pelliũ: Dixitq; nathan ad regẽ: Oĩe quod ẽ in corde tuo vade fac: q̃ dñs tecũ eſt. Factũ eſt autẽ in illa nocte.⁊ ecce ſermo dñi ad nathã dicens. Vade et loquere ad ſeruũ meũ dauid. Hec dicit dñs. Nũquid tu edificabis mihi domũ ad habitandũ? Neq; enĩ habitaui i domo ex die illa qua eduxi iſrł. de terra egypti vſq; in diẽ hãc: ſed ambulabã in tabernaculo et in tẽtorio ſ cuncta loca que trãſiui cũ oĩbꝫ filiſ iſrael. Nũquid loquẽs locutus ſum ad vnã de tribubꝫ iſrł cui ꝑcepi vt paſceret ꝓpl'm meũ iſrł: dicẽs: q̃re nõ edificaſti mihi domũ cedrinã? Et nũc hec dices ſeruo meo dauid. Hec dicit dñs exercituũ Ego tuli te de paſcuis ſequentẽ greges vt eſſes dux ſup ꝓpl'm meũ iſrael. et fui tecũ in oĩbus vbicũq; ambulaſti. ⁊ interfeci vniuſos inimicos tuos a facie tua feciq; tibi nomẽ grãde iuxta nomẽ magnorũ qui ſunt in terra: Et ponã locum populo meo iſrł. et plãtabo eũ.⁊ habitabo cũ eo. et nõ turbabiť amplius nec addent filij iniquitatis vt affligant eum ſicut ꝓius. ex die qua cõſtitui iudices ſuper ꝓpl'm meũ iſrł. Et requiez dabo tibi ab omnibꝫ inimicis tuis: ꝓdicitq; tibi dñs q̃ domũ faciat tibi dñs. Cũq; cõpleti fuerint dies tui.⁊ dormieris cũ patribus tuis. ſuſcitabo ſemẽ tuum poſt te. quod egrediet de vtero tuo.⁊ firmabo regnũ eius. Ipſe edificabit domuz nomine meo. et ſtabiliã thronũ regni eius vſq; in ſempiternũ. Ego ero ei in pꝛem:⁊ ipſe erit mihi in filiũ. Qui ſi inique aliquid geſſerit: arguã eũ in virga virorꝫ.⁊ i plagis filiorũ hoim. Miſericordiã aũt meã nõ auferã ab eo ſicut abſtuli a ſaul quez amoui a facie mea. Et fidelis erit dom' tua. et regnũ tuũ vſq; in eternũ ante faciem meã.⁊ thronus tuus erit firmus iugiter. Secõm oĩa ẏba hec ⁊ iuxta vniuerſaz viſionẽ iſtã: ſic locutus eſt nathã ad dauid. Ingreſſus ẽ aũt rex dauid et ſedit coꝝ dño.⁊ dixit: Quis ego ſũ dñe deus ⁊ que domus mea: q̃ adduxiſti me hucuſq;? Sed ⁊ hoc parũ viſuz eſt in cõſpectu tuo dñe deus: niſi loquereris etiam de domo ſerui tui i lõginquũ? Iſta eſt enim lex adam dñe deus Quid ergo addere poterit adhuc dauid vt loquať ad te? Tu enĩ ſcis ſeruũ tuũ domie de'. ꝓpter verbũ tuũ ⁊ ſm cor tuũ feciſti oĩa magnalia hec ita vt notũ faceres ſeruo tuo. Idcirco magnificat' es dñe de' q̃ non ẽ ſimilis tui. neq; ẽ deus extra te in oĩbꝫ q̃ audiuim' auribꝫ nr̃is. Que eſt aũt vt ꝓpl's tu' iſrł gens i tra, ꝓpter quã iuit deus vt redimeret eã ſibi in ꝓpl'm ⁊ poneret ſibi nomen. ⁊ faceret q̃ eis magnalia ⁊ horribilia ſup terrã a facie ꝓpli tui quẽ redemiſti tibi ex egypto gentẽ ⁊ deũ eius? Firmaſti enĩ tibi ꝓpl'm tuum iſrł in ꝓpl'm ſempiternũ.⁊ tu dñe de' factus es eis in deũ. Nũc q̃ dñe deus ẏbuz quod locutus es ſup ſeruz tuũ ⁊ ſup domũ ei' ſuſcita i ſempit'nũ.⁊ fac ſicut lo-

cutus es vt magnificet nomē tuū vsq̄ in sempiternū. atq̄ dicat: Dñs de⁹ exercituū de⁹ sup isrl. Et dom⁹ serui tui dauid erit stabilita corā dño: q̄ tu dñe exercituū de⁹ isrl reuelasti auriculā serui tui dicēs: domum edificabo tibi ꝓpterea inuenit ꝑuus tuus cor suū vt oraret te oratōe hac. Nūc ḡ dñe deus tu es de⁹ et verba tua erūt vera. Locutus es enī ad seruū tuū bona hec Incipe ergo ⁊ bñdic domui serui tui vt sit in sempiternū corā te: q̄ tu dñe deus locutus es: bñdictione tua bñdicetur domus serui tui in sempiternum.

VIII

Factū est aūt post hec ꝑcussit dauid philistijm ⁊ humiliauit eos et tulit dauid frenuz tributi de manu philistijm. ⁊ ꝑcussit moab. et mēsus est eos funiculo coequās terre Mēsus est aūt duos funiculos: vnū ad occidendū. ⁊ vnū ad viuificanduz. Factusq̄ est moab dauid seruiēs sub tributo. Et ꝑcussit dauid adadeçer filiuz roob regē soba: qñ ꝓfectus ē vt dñaret sup flumē eufraten. Et captis dauid ex ꝑte ei⁹ mille septingentis equitib⁹. ⁊ vigīti milib⁹ peditū subneruauit omēs iugales curruum. Dereliquit aūt ex eis centū currus. Venit q̄z syria damasci vt ꝑsidiuz ferret adadeçer regi soba. ⁊ percussit dauid de syria vigintiduo milia viroꝝ. ⁊ posuit dauid presidiū in syria damasci. factaq̄ est syria dauid seruiēs sub tributo Seruauitq̄ dñs dauid in oīb⁹ ad quecunq̄ ꝓfectus est. Et tulit dauid arma aurea que habebāt serui adadeçer et detulit ea in hierusalē. Et de bethe et de beroth. ciuitatib⁹ adadeçer tulit rex dauid es multum nimis. de quo fecit salomō oīa vasa erea in tēplo. et mare eneuz et colūnas et altare. Audiuit aūt thou rex emath q̄ ꝑcussisset dauid omne robur adadaçer. ⁊ misit thou iorā filiū suuz ad regē dauid vt salutaret eū congratulās et grās ageret eo q̄ expugnasset adadeçer et ꝑcussisset eū. Hostis quippe erat thou adadeçer. Et in manu eius erant vasa aurea et vasa argētea ⁊ vasa erea. que ⁊ ipa sanctificauit rex dauid dño cū argento et auro q̄ sanctificauerat ꝺ vniuersis gētib⁹ q̄s subegerat ꝺ syria et moab ⁊ filijs ammon et philistijm et amalech et de manubijs adadeçer filij roob regis soba. Fecit q̄z sibi dauid nomē cū reuerteret capta syria in valle salinarū cesis decē et octo milibus. ⁊ in gebelem ad vigītitria milia. et posuit in idumea custodes statuitq̄ ꝑsidiū. Et facta ē vniuersa idumea seruiēs dauid. ⁊ seruauit dñs dauid in oīb⁹ ad q̄cūq̄ ꝓfect⁹ ē. Et regnauit dauid sup oēz isrl. faciebat q̄z dauid iudiciū. ⁊ iusticiā oī ꝑplo suo. Joab aūt filius saruie erat sup exercitum. Porro iosaphat filius ahilud erat acōmētarijs. ⁊ sadoch filius achitob. ⁊ achimelech filius abiathar erāt sacerdotes et saraias scriba: banaias aūt filius ioiade sup cerethi. ⁊ felethi. Filij aūt dauid sacerdotes erant:

IX

Et dixit dauid: Putas ne ē aliquis q̄ remāserit de domo saul vt faciā cū eo misericordiaā ꝓpter ionathan? Erat aūt dauid ꝺ domo saul seruus noīe siba Quē cum vocasset rex ad se dixit ei: Tu ne sis siba? Et ille rñdit: Ego sū seruus tuus: Et ait rex: Nūquid supest aliquis de domo saul vt faciam cū eo misericordiā dei? Dixitq̄ siba regi. Superest filius ionathe. debilis pedib⁹. Ubi inquit est? Et siba ad regez Ecce ait in domo est machir filij amihel in lodabar. Misit ergo rex dauid. et tulit eū de domo machir filij amihel de lodabar. Cum autē venisset miphiboseth filius ionathe filij saul ad dauid: corruit in faciez suā. et adorauit. Dixitq̄ dauid Miphiboseth. Qui rñdit. Adsum seru⁹ tuus. Et ait ei dauid. Ne timeas: q̄ faciens faciaz in te misericordiā ꝓpter ionathan patrē tuū. et restituā tibi omēs agros saul patris tui et tu comedes panez in mēsa mea semp. Qui adorās euz dixit: Quis ego sum seruus tuus. qm̄ respexisti sup canē mortuū similez mei? Vocauit itaq̄ rex sibā puerū saul. et dixit ei: Oīa quecūq̄ fuerunt saul ⁊ vniū

sam domus eius dedi filio dñi tui. Opa
re igit̃ ei terrã tu et filij tui et serui tui ⁊
inferes filio dñi tui cibos vt alatur. Mi
phiboseth autez filius dñi tui comedet
semp̃ panẽ sup̃ mensam meã. Erãt aũt
sibe quĩdecim filij ⁊ viginti serui. Dixit
q̃ siba ad regez: Sicut iussisti dñe mi
rex seruo tuo sic faciet seruus tuus. Et
miphiboseth comedet sup̃ mẽsaz meaz.
q̃si vn⁹ de filijs regis. Habebat aũt mi
phiboseth filiũ p̃uulũ noĩe micha Oĩs
vero cognatio domus sibe seruiebat mi
phiboseth Porro miphiboseth habita
bat in hierl'm. q̃z de mẽsa regis iũgit̃ ve
scebat̃. ⁊ erat claudus vtroq̃ pede. X

Factũ est aũt post hec vt morere
tur rex filiorũ ãmon. et regna
uit anõ filius eius p̃ eo. Dixit
q̃ dauid: Faciã misericordiã cũ anon fi
lio naas. sicut fecit pater eius mecũ mi
sericordiã. Misit g̃ dauid cõsolans eũ p̃
seruos suos sup̃ patris interitu. Cum
aũt venissent serui dauid in terrã filioꝝ
ãmon. dixerũt principes filioꝝ ãmon ad
anon dñm suũ. Putas q̃ p̃pter honorẽ
patris tui miserit dauid ad te cõsolato
res. et nõ ideo vt te inuestigaret et ex
ploraret ciuitatẽ. ⁊ euerteret eam misit
dauid ſuos suos ad te? Tulit itaq̃ anõ
seruos dauid: rasitq̃ dimidiaz partem
barbe eorũ et p̃cidit vestes eorũ medias
vsq̃ ad nates. et dimisit eos. Qd̃ cum
nũciatũ eẽt dauid: misit in occursuz eo
rum. Erãt enĩ viri ꝯfusi turpiter valde
Et mãdauit eis dauid: Manete in hie
richo donec crescat barba vr̃a. ⁊ tũc reu
timini. Vidẽtes aũt filij ãmon q̃ iniu
riam fecissent dauid: miserũt ⁊ ꝯduxerẽt
mercede syrũ roob: ⁊ syruz soba viginti
milia pedituz. ⁊ a rege maacha mille vi
ros. ⁊ ab histob decẽ milia viroꝝ. Qd̃ cũ
audisset dauid. misit ioab ⁊ omnẽ exer
citũ bellatoꝝ. Egressi sunt ergo filij am
mon ⁊ direxerũt aciẽ ante ip̃m introitũ
porte. Syrus aũt soba ⁊ roob et histob
et maacha seorsuz erãt in cãpo. Vidẽs g̃
ioab q̃ p̃paratũ esset adu̇suz se p̃liũ. ⁊ ex
aduerso ⁊ post tergũ. elegit sibi ex oĩbus
electis isrl'. ⁊ instruxit aciẽ ꝯtra syrũ reli
quã aũt partẽ p̃pli tradidit ab isai fratri
suo. Qui direxit aciẽ aduersũ filios am
mon. Et ait ioab: Si p̃ualuerint aduer
suz me syri. eris mihi in adiutoriũ: si au
tem filij ãmon p̃ualuerint aduersuz te.
auxiliabor tibi. Esto vir fortis. et pugne
mus p̃ populo nostro. et ciuitate dei nr̃i
Dñs aũt faciet quod bonũ ẽ in ꝯspectu
suo. Iniit itaq̃ ioab et p̃pl's qui erat cũ
eo certamẽ cõtra syros qui statim fuge
runt a facie eius. Filij aũt ãmon viden
tes q̃z fugissent syri. fugerũt et ip̃i a fa
cie abisai. et ingressi sunt ciuitatẽ. Reu
susq̃ est ioab a filijs ãmon. et venit hie
rusalẽ. Vidẽtes igit̃ filij ãmon q̃m syr⁹
expauit. et q̃m corruissent corã isrl' ꝯgre
gati sunt parit̃. Misitq̃ adadeçer ⁊ edu
xit syros qui erãt trans fluuiũ et addu
xit eoruz exercitũ. Sobach autem ma
gister militie adadeçer erat princeps eo
ruz. Qd̃ cũ nũciatũ esset dauid. ꝯtraxit
oẽz israelẽ. ⁊ trãsiuit iordanẽ. venitq̃ in
helã. Et direxerẽt aciẽ syri ex aduerso da
uid. ⁊ pugnauerũt ꝯtra isrl'. Fugerũtq̃
syri a facie israel. ⁊ occidit dauid de syris
septingentos currus. ⁊ quadragĩta mi
lia equitũ. ⁊ sobach p̃ricipẽ militie p̃cus
sit: q̃ statĩ mortu⁹ ẽ. Vidẽtes aũt vniu̇si
reges qui erãt in p̃sidio adadeçer se vi
ctos esse ab isrl': expauerũt ⁊ fugerẽt quĩ
quaginta ⁊ octo milia corã isrl'. Et fece
rũt pacẽ cũ isrl'. ⁊ seruierũt eis. timuerẽt
q̃ syri auxiliũ p̃bere filijs ãmon. XI

Factũ est aũt vertẽte ãno eo tp̃e
quo solẽt reges ad bella p̃cede
re. misit dauid ioab et seruos
suos cũ eo. et vniuersuz isrl'. ⁊ vastauerẽt
filios ãmon. ⁊ obsederũt rabba. Dauid
aũt remansit in hierl'm. Dũ hec ageren
tur accidit quadã die vt surgeret dauid
de stratu suo post meridiẽ. et de ambula
ret in solario dom⁹ regie: viditq̃ mulie
rem se lauantẽ ex aduerso sup̃ solarium
suũ. Erat aũt mulier pulcra valde. Mi
sit g̃ rex. ⁊ requisiuit q̃ esset mulier. Nũ
ciatumq̃ est ei q̃ ipsa esset bersabee filia
heliam vxor vrie ethei. Missis itaq̃ da

uid nuncijs tulit eã. Que cuz ingressa
esset ad illũ: dormiuit cũ ea. Statimqz
sanctificata ẽ ab ĩmundicia sua et reũsa
est domũ suã ꝯcepto fetu. Mittẽsqz nũ-
ciauit dauid. ⁊ ait: Cõcepi. Misit autẽ
dauid ad ioab dicẽs. Mitte ad me vriã
etheũ. Misitqz ioab vriaz ad dauid. Et
venit vrias ad dauid Quesiuitqz dauid
q̃z recte ageret ioab et popul⁹. ⁊ qũo am
ministraret bellũ. Et dixit dauid ad vri
am: Vade in domũ tuã. ⁊ laua pedes tu
os. Et egressus est vrias de domo regis
secutusqz est euz cibus regius. Dormi-
uit autẽ vrias ante portaz domus regie
cum alijs seruis dñi sui. ⁊ non descẽdit
ad domũ suã. Nũciatũqz est dauid a di-
centibꝫ: Non iuit vrias in domum suaz
Et ait dauid ad vriã: Nũquid nõ ꝺ via
venisti? Quare nõ descẽdisti in domũ tu
az? Et ait vrias ad dauid: Arca dei ⁊ isra
el et iuda habitãt in papilionibꝫ: ⁊ dñs
meus ioab et serui dñi mei sup faciẽ ter
re manẽt. et ego ĩgrediar domũ meã vt
comedã et bibã ⁊ dormiã cũ vxore mea?
Per salutẽ tuã et ꝑ salutẽ aĩe tue nõ fa
ciam rem hanc. Ait ergo dauid ad vriaz
Mane hic etiã hodie. ⁊ cras dimittã te
Mãsit vrias in hierl'm in die illa ⁊ alte-
ra: et vocauit eũ dauid vt comederet co-
ram se ⁊ biberet. ⁊ inebriauit eum. Qui
egressus vespe dormiuit in stratu suo cũ
seruis dñi sui. ⁊ in domũ suã nõ descen-
dit. Factũ ẽ ergo mane. ⁊ scripsit dauid
epistolã ad ioab misitqz ꝑ manum vrie
scribens in epl'a. Ponite vriã ex aduer-
so belli vbi fortissimũ est ꝑliuz. ⁊ derelin
quite eum vt ꝑcussus intereat. Igit̃ cũ
ioab obsideret, vrbez posuit vriã in loco
vbi sciebat viros esse fortissimos: egres
siqz viri de ciuitate bellabãt aduersuz io
ab. ⁊ ceciderũt de ꝑpl'o seruorum dauid
et mortuus est etiã vrias etheus. Misit
itaqz ioab ⁊ nunciauit dauid omĩa ꝟba
prelij: precepitqz nuucio dicẽs: Cum cõ
pleuerꝫ vniuersos sermones belli ad re
gem. si eum videris indignari. ⁊ dixerit
quare accessistis ad muꝝ vt ꝑliaremini:
an ignorabatis ꝙ multa desup ex muro
tela mittant̃. quis ꝑcussit abimelech fi-
liũ hieroboal: nõne mulier misit sup eũ
fragmẽ mole de muro. ⁊ interfecit eum
in thebes. quare iuxta muꝝ accessistis. di-
ces: Etiã seruus tuus vrias etheus oc-
cubijt. Abijt ergo nũcius. ⁊ venit et nar
rauit dauid oĩa que ei precepat ioab. et
dixit nuncius ad dauid. Preualuerũt
aduersuz nos viri. ⁊ egressi sunt ad nos
in agrũ. Nos autẽ facto impetu ꝑsecuti
eos sumus vsqz ad portã ciuitatis. et di
rexerũt iacula sagittarij ad seruos tuos
ex muro desuper. mortuiqz sunt ꝺ seruis
regis. Quin etiã seruus tu⁹ vrias ethe
us mortuus est. Et dixit dauid ad nun
ciuz. Hec dices ioab: Nõ te frangat ista
res. Varius enĩ euẽtus est belli. ⁊ nunc
hunc et nũc illuz cõsumit gladius. Cõ-
forta bellatores tuos aduersus vrbẽ vt
destruas eam. et exhortare eos. Audiuit
autẽ vxor vrie ꝙ mortu⁹ esset vrias vir
suus. ⁊ planxit eum. Transactoqz luctu
misit dauid ⁊ introduxit eam in domuz
suam. et facta est ei vxor: peperitqz ei fili-
um. Et displicuit verbum hoc quod fe-
cerat dauid coram dño.

XII

Misit ergo dñs nathã ad dauid:
Qui cũ venisset ad euz. dixit ei:
Responde mihi iudiciũ. Duo
viri erãt in ciuitate vna. vnus diues ⁊
alter paup. Diues habebat oues et bo-
ues plurimos valde. paup aũt nihil ha
bebat oĩno ꝑter ouẽ vnã ꝑuulaz quam
emerat ⁊ nutrierat. ⁊ que creuerat apꝺ
eũ cũ filijs ei⁹: simul de pane illi⁹ come-
dẽs ⁊ de calice eius bibẽs. et in sinu illi⁹
dormiẽs: eratqz illi sicut filia. Cũ aũt pe
grinus quidã venisset ad diuitẽ: parcẽs
ille sumere ꝺ ouibus ⁊ de bobꝫ suis. vt ex
hiberet cõuiuiuz ꝑegrino illi q̃ venerat
ad se. tulit ouẽ viri paupis ⁊ ꝑparauit ci
bos homĩ. qui venerat ad se. Iratus aũt
indignatõe dauid aduersus hoĩez illum
nimis. dixit ad nathan. Viuit dñs: qm̃
filius mortis est vir q̃ fecit h̃. Ouẽ red-
det in q̃druplũ: eo ꝙ fecerit ꝟbũ istud ⁊
nõ pepcerit. Dixit aũt nathã ad dauid:
Tu es ille vir q̃ fecisti hãc rẽ. Hec dicit

dñs deus isrl: Ego vnxi te in regē super
isrl. et ego erui te de domo saul. ⁊ dedi ti
bi domuz dñi tui ⁊ vxores dñi tui ī sinu
tuo. dediq̄ tibi domū israel et iuda. et si
parua sunt ista. adijciā tibi multo maio
ra. Quare ergo contēpsisti verbum dñi
vt faceres malū in cōspectu meo? Vriā
etheū ꝑcussisti gladio. ⁊ vxorē illius ac
cepisti in vxorez tibi et interfecisti eum
gladio filiorū āmon. Quāobrem nō re
cedet gladius d̄ domo tua vsq̄ in sempi
ternū eo ꝙ despexeris me. et tuleris vxo
rem vrie ethei vt esset vxor tua. Itaq̄
hec dicit dñs: Ecce ego suscitabo sup̄ te
malum de domo tua. ⁊ tollā vxores tu
as in oculis tuis ⁊ dabo ꝓximo tuo. ⁊ dor
miet cū vxoribꝫ tuis in oculis solis hu
ius. Tu enī fecisti abscōdite: ego aūt fa
ciam verbū istud in cōspectu oīs isrl. et
in cospectu solis huius. Et dixit dauid
ad nathan: Peccaui domīo. Dixitq̄ na
than ad dauid: Dominus q̄z trāstulit
peccatū tuū: Nō morieris. Verūtamen
qm̄ blasphemare fecisti inimicos nomē
dñi ꝓpter verbū hꝰ: filius qui natus ē ti
bi morte morieť. Et reuersus est nathā
in domū suā. Percussitq̄ dñs ꝑuulum
quē pepit vxor vrie dauid. ⁊ desperatus
est. Deꝑcatusq̄ est dauid dñm ꝑ ꝑuulo
et ieiunauit dauid ieiunio. ⁊ ingressus
seorsum iacuit sup̄ terrā. Venerūt autē
seniores domus eius cogētes eū vt sur
geret de terra Qui noluit: nec comedit
cū eis cibū. Accidit aūt die septima vt
moreret infans timuerūtq̄ serui dauid
nūciare ei ꝙ mortuus esset ꝑuulus. di
xerūt enī: Ecce cū ꝑuulus adhuc viue
ret loq̄bamur ad eū ⁊ nō audiebat vocē
nr̄az: quātomagis si dixerimꝰ mortuꝰ ē
puer se affliget? Cuz ergo dauid audis
set seruos suos musitantes. intellexit ꝙ
mortuus esset infantulus. Dixitq̄ ad
seruos suos: Nū mortuꝰ est puer? Qui
rn̄derūt ei: Mortuꝰ est. Surrexit ergo
dauid de terra. et lotus vnctusq̄ ē. Cū
q̄ mutasset vestē. ingressus ē domū dñi
et adorauit. ⁊ venit in domū suā petiuit
q̄ vt ponerēt ei panē. ⁊ comedit Dixerūt
aūt ei serui sui: Quis est sermo quē fe
cisti? Propter infantē cum adhuc viue
ret ieiunasti et flebas: mortuo aūt pue
ro surrexisti ⁊ comedisti panē. Qui ait:
Propter infantem dū adhuc viueret
ieiunaui ⁊ fleui. Dicebā enī: Quis scit
si forte donet euz mihi dñs et viuat in
fans. Nūc aūt qꝛ mortuus est. quare ie
iuno? Nūquid potero reuocare eū am
plius? Ego vadā magis ad eū: ille vero
nō reuerteť ad me. Et cōsolatus est da
uid bersabee vxorē suā. ingressusq̄ ad eā
dormiuit cū ea. Que genuit filiuz. ⁊ vo
cauit nomē eius salomō. et dñs dilexit
eum. Misitq̄ eū in manu nathan ꝓphe
te. et vocauit nomē eius amabilis dño
eo ꝙ diligeret euz dñs. Igiť pugnabat
ioab ꝯtra rabbath filioꝝ āmon et expu
gnabat vrbē regiā. Misitq̄ ioab nūcios
ad dauid dicēs: Dimicaui aduersū rab
ba. ⁊ capiēda ē vrbs aquarū. Nūc igiť cō
grega reliquā ꝑtem ꝓpl'i. et obside ciui
tatē. ⁊ cape eā. ne cū a me vastata fuerit
vrbs. nomīe meo ascribať victoria. Cō
gregauit itaq̄ dauid oēm ꝓpl'm ⁊ profe
ctus est aduersuz rabba. Cūq̄ dimicas
set cepit eā. Et tulit diadema regis eoꝝ
de capite eius. pōdo auri talētuz hñs gē
mas ꝑciosissimas. ⁊ impositū est sup̄ ca
put dauid. Sed ⁊ ꝑdaz ciuitatis aspor
tauit multā valde: ꝓpl'm q̄z eius addu
cens serrauit. ⁊ circūegit sup̄ eos ferra
ta carpēta. Diuisitq̄ cultris ⁊ traduxit
in typo laterū. Sic fecit vniūsis ciuita
tibꝫ filioꝝ āmon. Et reuersus ē dauid ⁊
oīs exercitus in hierl'm.

XIII

Factū est aūt post hec vt absalō
filij dauid sororē speciosissimā
vocabulo thamar adamaret ā
non filius dauid et deꝑiret in eaz valde
ita vt ꝓpter amorē eius egrotaret: qꝛ cū
esset virgo difficile ei videbať vt quip
piam inhoneste ageret cū ea. Erat autē
ānon amicus noīe ionadab filius sem
maa fratris dauid vir prudens valde.
Qui dixit ad eū: Quare sic attenuaris
macie fili regis per singulos dies? Cur
nō indicas mihi? Dixitq̄ ei amnō: Tha

mar sororem fratris mei absalon amo
Cui rñdit ionadab: Cuba sup lectũ tu/
um ⁊ languorẽ simula: cũq; venerit pa/
ter tuus vt visitet te dic ei. Veniat oro
thamar soror mea vt det mihi cibũ. ⁊ fa
ciat pulmẽtũ vt comedã de manu eius
Accubuit itaq; amnõ. et q̃si egrotare ce
pit. Cũq; venisset rex ad visitãdũ eũ ait
amnõ ad regẽ: Veniat obsecro thamar
soror mea vt faciat in oculis meis duas
sorbitiũculas. ⁊ cibũ paratũ capiam de
manu ei⁹. Misit g̃ dauid ad thamar do/
mũ dicẽs: Veni in domũ amnõ fratris
tui ⁊ fac ei pulmentũ. Venitq; thamar
in domũ amnõ fratris sui: ille aũt iace/
bat. Que tollẽs farinã cõmiscuit. ⁊ liq̃/
faciẽs in oculis eius coxit sorbitiũculas
tollẽsq; qđ coxerat effudit et posuit corã
eo. et noluit come dere. Dixitq; amnon
Eijcite vniu̇sos a me. Cunq; eiecissent
oẽs. dixit amnõ ad thamar. Infer cibũ
in cõclaui vt vescar de manu tua. Tulit
ergo thamar sorbitiũculas q̃s fecerat. ⁊
intulit ad amnõ fratrẽ suum in cõclaui
Cũq; obtulisset ei cibũ. apprehẽdit eã ⁊
ait. Veni cuba mecũ soror mea Que re
spõdit ei: Noli frater mi. noli opprime/
re me: neq; enĩ h̃ fas est in isrl̃ Noli face
re stulticiã hãc. Ego enĩ ferre non pote
ro opprobriũ meũ et tu eris quasi vnus
de insipientib⁹ in israel quin potius loq̃
re ad regẽ: ⁊ nõ negabit me tibi. Noluit
aũt amnõ acquiescere p̃cib⁹ eius. sed p̃/
ualens virib⁹ oppressit eã: ⁊ cubauit cũ
ea. Et exosaz eã habuit odio magno ni/
mis. ita vt mai⁹ esset odiuz quo oderat
eam. amore quo ante dilexerat. Dixitq;
ei ãnon: Surge et vade Que respõdit
Maius est hoc malũ qđ nũc agis aduer
sum me q̃z qđ ante fecisti expellens me.
Et noluit audire eaz. sed vocato puero
qui mĩstrabat ei dixit: Eijce hanc a me
foras et claude ostiũ post eã. Que indu
ta erat talari tunica: huiuscemodi enĩ fi
lie regis virgines vestib⁹ vtebant̃. Eie/
cit itaq; eã mĩster illi⁹ foras: clausitq; fo
res post eã. Que aspgens cinerez capiti
suo scissa talari tunica impositisq; mani
bus sup caput suũ. ibat ingrediẽs ⁊ cla/
mans. Dixit aũt ei absalõ frater suus:
Nũquid amnon frater tuus cõcubuit
tecũ? Sed nũc soror tace. frater tuus ẽ
Neq; affligas cor tuũ p hac re. Mansit
itaq; thamar contabescens in domo ab
salon fratris sui. Cũ aũt audisset rex da
uid v̄ba hec cõtristatus est valde. et no/
luit ɔtristare spũm ãnon filij sui: qm̃ di
ligebat eũ: qr primogenit⁹ erat ei. Por
ro nõ est locutus absalon ad amnõ nec
malum nec bonuz. Oderat enĩ absalõ
ãnon. eo q̃ violasset thamar sororẽ suã
Factũ est aũt post tp̃s biennij vt tonde
rent̃ oues absalon in balasor q̃ est iuxta
effraim. Et vocauit absalõ oẽs filios re
gis. venitq; ad regẽ. ⁊ ait ad deũ. Ecce tõ
dent̃ oues serui tui veniat oro rex cũ ser
uis suis ad s̃uũ suũ. Dixitq; rex ad absa
lõ: Noli fili mi: noli rogare vt veniam⁹
oẽs. ⁊ grauemus te. Cũ aũt cogeret eũ
et noluisset ire: bñdixit ei. Et ait absalõ
ad dauid: Si non vis venire. veniat ob
secro nobiscũ saltẽ ãnon frater me⁹. Di
xitq; ad eũ rex: Nõ est necesse vt vadat
tecũ. Coegit itaq; absalõ euz. ⁊ dimisit
cũ eo ãnon et vniu̇sos filios regis. Fe/
ceratq; absalõ cõuiuiũ quasi cõuiuiũ re
gis. Precepat aũt absalõ pueris suis di
cẽs: Obseruate cũ temulẽtus fuerit ã/
non vino. ⁊ dixero vobis p̃cutite eũ ⁊ in
terficite: nolite timere. Ego eniz sum q̃
p̃cipio vobis. Roboramini. ⁊ estote viri
fortes. Fecerũt g̃ pueri absalõ aduersuz
ãnon sicut p̃cepat eis absalon. Surgẽ/
tesq; oẽs filij regis ascẽderẽt singuli mu
las suas. et fugerũt. Cũq; adhuc perge/
rent ĩ itinere. fama p̃uenit ad dauid di/
cẽs: Percussit absalon oẽs filios regis.
et nõ remãsit ex eis saltẽ vnus. Surre
xit itaq; rex dauid. ⁊ scidit vestimẽta sua
et cecidit sup terrã. ⁊ oẽs serui illius q̃
assistebãt ei sciderũt vestimẽta sua. Rñ/
dens aũt ionadab filius semmaa fratris
dauid. dixit: Ne estimet dñs me⁹ rex q̃
omnes pueri regis occisi sint. Amnon
solus mortuus est. qm̃ in odio absalon
erat positus ex die qua oppressit thamar

sororē eius. Nūc g̃ ne ponat dn̄s me⁹ rex
sup̄ cor suū v̄bū istud. dicēs: oēs filij re-
gis occisi sunt: qm̄ ānon solus mortu⁹
est. Fugit aūt absalon. Et eleuauit pu-
er speculator oculos suos ⁊ aspexit. et ec
ce ppl'us multus veniebat p̄ iter deuiuz
ex latere mōtis Dixit aūt ionadab ad re
gez: Ecce filij regis adsunt: iuxta verbū
serui tui: sic factū ē. Cūq̄ cessasset loqui
apparuerūt ⁊ filij regis. Et intrātes le-
uauerūt vocē suā ⁊ fleuerūt. Sed ⁊ rex
⁊ oēs serui ei⁹ fleuerūt: ploratu magno
nimis. Porro absalō fugiens abijt ad
tholomai filiū ammiur regē gessur. Lu-
xit ergo dauid filiū suū amnō multz die
bus. Absalon aūt cū fugisset et venisset
in gessur fuit ibi tribus ānis: cessauitq̄
rex dauid p̄sequi absalō: eo q̄ ꝯsolat⁹ es
set sup̄ amnon interitu.

XIIII

Intelligēs autē ioab fili⁹ saruie
q̄ cor regis versuz esset ad absa
lon misit thecuam: ⁊ tulit inde
mulierē sapientē. dixitq̄ ad eā: Lugere
te simula. et induere veste lugubri. ⁊ ne
vngaris oleo vt sis quasi mulier iā plu
rimo tp̄e lugēs mortuū. Et ingredieris
ad regē. et loqueris ad eū sermones hu
iuscemodi. Posuit aūt ioab v̄ba in ore
eius. Itaq̄ cū ingressa fuisst mulier the-
cuitis ad regē. cecidit corā eo sup̄ terrā
⁊ adorauit ⁊ dixit. Serua me rex. Et ait
ad eam rex: Quid cause habes? Que rn̄
dit: Heu mulier vidua ego sum. Mor-
tuus est eniz vir me⁹. et ancille tue erāt
duo filij qui rixati sunt aduersum se in
agro: nullusq̄ erat qui eos ꝓhibere pos
set. et p̄cussit alter alterū et intefecit eū
Et ecce cōsurgēs vniuersa cognatio ad
uersū ācillā tuā. dixit: Trade eū q̄ p̄cus-
sit frēm suū vt occidamus eū ꝓ aīa frīs
sui quē interfecit. et deleamus heredez.
et querūt extinguere scintillā meā q̄ re
licta ē. vt nō sup̄sit viro meo nomē ⁊ re
liquie sup̄ terrā. Et ait rex ad mulierez.
Vade in domū tuā et ego iubebo pro te.
Dixitq̄ mulier thecuites ad regem. In
me dn̄e mi rex sit iniquitas et in domo
patris mei: rex aūt ⁊ thron⁹ eius sit īno
cēs. Et ait rex: Qui ꝯtradixerit tibi. ad-
duc eū ad me. ⁊ vltra nō addet vt tāgat
te. Que ait: Recordet̄ rex dn̄i dei sui: vt
nō multiplicent̄ ꝓxmi sanguinis ad vl-
ciscēdū. ⁊ neq̄q̄ interficiāt filiū meum.
Qui ait: Viuit dn̄s: q̄ nō cadet d̄ capil
lis filij tui sup̄ terrā. Dixt g̃ mulier: Lo
quat̄ ancilla tua ad dn̄m meū regē ver-
bū. Et ait: Loq̄re. Dixitq̄ mulier. Qua
re cogitasti huiuscemodi rē ꝯtra ppl'um
dei et locutus ē rex verbū istud vt peccet
⁊ nō reducat eiectū suū? Oēs morim̄ ⁊
quasi aqua dilabimur in terrā q̄ nō reu
titur. Nec vult de⁹ perire aīaz: sed retra-
ctat cogitās ne penit⁹ p̄eat qui abiectus
est. Nūc igit̄ veni vt loquar ad dn̄m me
um regē verbū h̄ p̄nte ppl'o. Et dixit ācil
la tua. Loquar ad regē. si q̄ mō faciat rex
verbū ācille sue. Et audiuit rex vt libera
ret ancillā suaz de manu oīm q̄ volebāt
de hereditate dn̄i delere me ⁊ filiū meuz
simul. Dicat g̃ ancilla tua vt fiat verbū
dn̄i mei regis. sic̄ sacrificiū. Sic̄ enī an-
gelus dn̄i. sic ē dn̄s meus rex vt nec bn̄-
dictōe nec maledictōe moueat̄. Vnd̄ ⁊
dn̄s deus tuus ē tecū. Et rn̄dens rex di
xit ad mulierē: Ne abscōdas a me verbū
qd̄ te interrogo. Dixitq̄ ei mulier: Lo-
quere dn̄e mi rex. Et ait rex: Nūq̄d ma-
nus ioab tecū ē in oīb⁹ istis? Rn̄dit mu
lier. et ait: Per salutem aīe tue dn̄e mi
rex nec ad sinistrā nec ad dexteraz est ex
omībus his q̄ locutus ē dn̄s meus rex.
Seruus enī tuus ioab ip̄e p̄cepit mihi
et ip̄e posuit in os ancille tue oīa verba
hec vt verterē figurā sermonis huius.
Seru⁹ enī tuus ioab p̄cepit istud. Tu
aūt dn̄e mi rex sapiēs es. sicut hēt sapiē
tiā angel⁹ dei vt intelligas oīa sup̄ terrā
Et ait rex ad ioab: Ecce placat⁹ feci ver-
bū tuū. Vade ergo et reuoca puerū ab-
salon. Cadēsq̄ ioab sup̄ faciē suā in t̄raz
adorauit ⁊ benedixit regi. Et dixit ioab:
Hodie intellexit seru⁹ tu⁹ q̄ īueni gr̄az
in oculis tuis dn̄e mi rex. Fecisti enī ser
monē dn̄e mi rex s̄ui tui. Surrexit g̃ io
ab ⁊ abijt in gessur ⁊ adduxit absalon in
hierl'm. Dixit aūt rex: Reuertat̄ ī domū

suã.⁊ faciẽ meã nõ videat. Reuersus ẽ itaq; absalõ in domũ suã.⁊ faciẽ regis nõ vidit. Porro sic̃ absalõ.vir nõ erat pulcher in oi isrl'.⁊ decorus nimis. A vestigio pedis vsq; ad verticem nõ erat in eo vlla macula. Et qñ tõdebat capillũ(semel aũt in ãno tõdebaf:q; grauabat eũ cesaries(põderabat capillos capitis sui ducentis siclis põdere publico. Nati sunt aũt absalon filij tres.⁊ filia vna nomie thamar elegãtis forme. Mãsitq; absalõ in hierl'm duobꝫ ãnis:⁊ faciẽ regis non vidit. Misit itaq; ad ioab vt mitteret eũ ad regẽ. Qui noluit venire ad eum. Cũq; secũdo misisset.⁊ ille noluisset venire ad eũ dixit seruis suis: Scitis agr ioab iuxta agr meũ hñtẽ messez hordei: Ite igiſ⁊ succẽdite eũ igni. Succẽdert ergo serui absalon segetẽ igni. Et veniẽtes serui ioab scissis vestibꝫ suis dixerũt Succẽdert serui absalon ptẽ agri igni Surrexitq; ioab⁊ venit ad absalon i domum eius.et dixit: Quare succẽderũt serui tui segetẽ meã igni: Et rñdit absalon ad ioab: Misi ad te obsecrans vt venires ad me et mitterẽ te ad regez.⁊ diceres ei: Quare veni de gessur: Melius mihi erat ibi esse. Obsecro ergo vt vidam faciẽ regis. Q; si memor est iniquitatis mee.interficiat me. Ingressus itaq; ioab ad regẽ nũciauit ei omia. Vocatusq; est absalon⁊ intrauit ad regẽ.⁊ adorauit sup faciẽ terre coram eo. Osculatusq; est rex absalon.

XV

Igitur post hec fecit sibi absalõ currus et equites et quiquagita viros q̃ pcederẽt eũ. Et mane ꝯ surgẽs absalõ stabat iuxta introitũ porte in via.⁊ oẽz virꝫ qui habebat negociũ vt veniret ad regis iudiciũ vocabat absalõ ad se⁊ dicebat: De q̃ ciuitate es tu: Qui rñdẽs aiebat: Ex vna tribu isrl ego sum seruus tuus. Rñdebatq; ei absalon: Videnf mihi sermones tui boni et iusti:sed nõ ẽ qui te audiat cõstitutus a rege. Dicebatq; absalõ. Quis me ꝯstituat iudicẽ sup terrã vt ad me veniant oẽs q̃ hñt negociũ⁊ iuste iudicem: Sed et cũ accederet ad eũ hõ vt saluta ret illũ:extendebat manũ suã.⁊ apprehẽdebat eũ.⁊ osculabaf eũ. Faciebatq; hoc omi isrl' venienti ad iudiciũ vt audiref a rege.et sollicitabat corda virorꝫ isrl'. Post q̃dragintа aũt ãnos dixit absalon ad regẽ da mihi uid. Eladã et reddaz vota mea que vouit seruus dño in hebron. Clouẽs enĩ vouit seruus tuus cũ esset in gessur syrie dicens: Si reduxerit me dñs in hierl'm:sacrificabo dño. Dixitq; ei rex dauid: Elade in pace Et surrexit⁊ abijt in hebron. Misit aũt absalõ exploratores in vniuersas tribꝰ isrl' dicẽs: Statim vt audieritꝭ clangore buccine.dicite Regnabit absalõ in hebron. Porro cũ absalon ierũt vocẽti viri de hierl'm vocati.eũtes simplici corde⁊ cãm penitus ignorãtes. Accerserat q̃z absalon achitofel gilonitẽ cõsiliarius dauid de ciuitate sua gilo. Cũq; immolaret victimas facta ẽ cõiuratõ valida:populusq; ꝯcurrẽs augebaf cum absalon. Venit igiſ nũcius ad dauid dicẽs: Toto corde vniuersus isrl' sequitur absalon. Et ait dauid seruis suis qui erãt cũ eo in hierusalem. Surgite Fugiamus:neq; enĩ erit nobis effugium a facie absalon. Festinate egredi: ne forte veniẽs occupet nos.⁊ impellat sup nos ruinã.⁊ percutiat ciuitatẽ in ore gladij. Direrũtq; serui regis ad eũ: Omia quecũq; pcepit dñs noster rex libenter exequimur serui tui. Egressus ẽ ergo rex.⁊ vniuersa dom' eius pedibꝰ suis. Et reliqt rex decẽ mulieres ꝯcubinas ad custodiendã domũ. Egressusq; rex⁊ oĩs isrl' pedibꝰ suis stetit.pcul a domo.⁊ vniuersi serui ei' ambulabãt iuxta eũ.⁊ legiones cerethi et felethi et oẽs gethei pugnatores validi sercẽti venientes qui secuti eũ fuerant de geth.pcedebãt regem. Dixit aũt rex ad ethai gethẽum: Cur venis nobiscũ: Reuertere⁊ habita cũ rege:q; pegrinus es⁊ egressus es de loco tuo. Heri veniſti.⁊ hodie cõpelleris nobiscũ egredi: Ego aũt vadam quo iturus sum. Reuertere et reduc tecũ fratres tuos.⁊ dñs faciet tecũ misericordiã et veritatem:quia ostẽdisti

gram et fidē. Et rñdit ethai regi dicēs: Viuit dñs et viuit dñs me⁹ rex.qm̄ in quocūqz loco fueris dñe mi rex siue in morte siue in vita, ibi erit seruus tuus Et ait dauid ethai. Veni ⁊ trāsi. Et trā siuit ethai gethæus ⁊ rex. et oēs viri qui cū eo erāt.⁊ reliq̄ multitudo. Oēsqz fle bāt voce magna.et vniūsus pl̄s transi bat. Rex q̄z trāsgrediebaī torrentem ce dron.et cūctus pl̄s incedebat cōtra vi am oliue q̄ respicit ad ōsertū. Venit au tem sadoch sacerdos. ⁊ vniuersi leuite cū eo portātes arcā federis dei. et depo nec expletus esset oīs pl̄s qui egressus fuerāt ō ciuitate. Et dixit rex ad sadoch Reporta arcā dei in vrbē. Si inuenero graz in oculis dñi.reducet me ⁊ ostēdet mihi eā ⁊ tabernaculū suū:si aūt dixerit mihi.nō places:pst̄o sum:faciat q̄ bonū est coram se. Et dixit rex ad sadoch sacer dotē: O vidēs reuertere in ciuitatez in pace.⁊ achimaas filius tuus ⁊ ionathā filius abiathar duo filij vestri sint vobis cum. Ecce ego abscondar in cāpestribꝰ deserti, donec veniat sermo a vobis indi cans mihi Reportaueīt g̃ sadoch ⁊ abia thar arcā dei in hierl'm.⁊ māserunt ibi. Porro dauid ascēdebat ciuū oliuaruz scādens ⁊ flens.nudis pedibꝰ incedens ⁊ opto capite. Sed ⁊ oīs pl̄s q̄ erat cū eo opto capite ascēdebat ploras. Nunci atum est aūt dauid q̄ achitofel esset in cōiuratione cū absalon. Dixitqz dauid: Infatua q̄so dñe ꝓfiliū achitofel. Cūqz ascēderet dauid sūmitatē mōtis q̄ ado raturus erat dñm:ecce occurrit ei chusi arachites scissa veste et terra pleno capi te. Et dixit ei dauid. Si veneris mecū. eris mihi oneri:si aūt in ciuitatē reuer taris ⁊ dixeris absalon. seruus tu⁹ sum rex.patere me viuere sicut fui seru⁹ pa tris tui.sic ero seruus tu⁹. dissipabis cō filiū achitofel. Habes aūt tecū sadoch ⁊ abiathar sacerdotes. ⁊ oē verbū q̄dcūqz audieris in domo regis.indicab̄ sadoch et abiathar sacerdotibꝰ. Sūt enī cū eis duo filij eorū achimaas filius sadoch.⁊ ionathan filius biathar. et mittetis p eos ad me oē verbū qđ audieritis. Ve niēte ergo chusi amico dauid in ciuita tem:absalon q̄z ingressus ē hierusalē.et achitofel cum eo.

XVI

Cūqz dauid trāsisset paululuz montis vrticem:apparuit siba puer miphiboseth in occursuz eius cū duobꝰ asinis qui onerati erant ducētis panibꝰ.⁊ centū alligaturis vue passe.⁊ septē massis palataz et duobus vtribꝰ vini. Et dixit rex sibe. Quid sibi volūt hec? Rñditqz siba. Dñe mi rex asi ni domesticis regis vt sedeāt.⁊ panes ⁊ palate ad vescēdū pueris tuis.vinū aūt vt bibat siqs defecerit in deserto. Et ait rex: Vbi est filius dñi tui? Rñditqz siba regi. Remansit in hierl'm dicēs: Hodie restituet mihi dom⁹ isrl'regnū p̄ris mei Et ait rex sibe. Tua sunt oīa q̄ fuerūt mi phiboseth. Dixitqz siba: Oro vt inueni am gram coram te dñe mi rex. Venit er go rex dauid vsqz bahurī. Et ecce egre diebaī ide vir de cognatōe domus saul noie semei filius gera ꝓcedebatqz egre diēs.⁊ maledicebat:mittebatqz lapides ꝓtra dauid ⁊ ō vniūsos seruos regis da uid. Oīs aūt pl̄s ⁊ vniūsi bellatores a dextro ⁊ a sinistro latere regis incedebāt Ita aūt loquebaī semei cum maledice ret regi: Egredere egredere vir sangui nuz et vir belial. Reddidit tibi dñs vni uersum sanguinē domus saul:qm̄ inua sisti regnū ꝓ eo.et dedit dñs regnuz in manu absalon filij tui.et ecce ꝓmunt te mala tua qm̄ vir sanguinū es. Dixit au tez abisai filius saruie regi. Quare ma ledicit canis hic morit⁹ dño meo re gi? Vadā ⁊ āputalo caput ei⁹. Et ait rex Quid mihi ⁊ vobis ē filij saruie? Dimit tite eū vt maledicat. Dñs enī ꝑcepit ei vt malediceret dauid. Et quis ē qui au deat dicere qre sic fecerit? Et ait rex abi sai ⁊ vniūsis seruis suis: Ecce filius me⁹ qui egressus ē de vtero meo querit aiaz meā.quātomagis hic filius gemini male dicet mihi? Dimittite eū vt maledicat iuxta ꝑceptū dñi si forte respiciat dñs

afflictionē meam. ⁊ reddat mihi dñs bo
nū p maledictōne hac hodierna. Ambu
labat itaq; dauid ⁊ socij eius p viam cū
eo: semei aūt p iugū mōtis ex latere cō
tra illuz gradiebat maledicens. et mit
tēs lapides aduersuz eū terrāq; spargēs
Venit itaq; rex dauid ⁊ vniūsus ppl'us
cum eo lassus. ⁊ refocillati sunt ibi. Ab
salon aūt ⁊ oīs ppl'us eius ingressi sunt
hierl'm. sed et achitofel cū eo. Cuz autē
venisset chusi arachites amicus dauid
ad absalō. locut⁹ est ad euz. Salue rex.
salue rex. Ad quē absalon. Hec ē inquit
gr̄a tua ad amicū tuū? Quare nō iuisti
cū amico tuo? Rñditq; chusi ad absalō
Neq;q; qz illi⁹ ero quē elegit dñs. ⁊ oīs
hic ppl's et vniuersus isrl'. ⁊ cū eo mane
bo. Sed vt et l̄ inferā. cui ego seruitu
rus sum? Nōne filio regis? Sicut pa
rui patri tuo. ita parebo ⁊ tibi. Dixit aūt
absalon ad achitofel. Jnite ꝯsiliū quid
agere debeamus. Et ait achitofel ad ab
salon. Jngredere ad cōcubinas patris
tui q̄s dimisit ad custodiendā domū. vt
cū audierit oīs isrl' q̄ fedaueris patrem
tuū. roborent̄ tecū man⁹ eorū. Extende
runt g̃ absalon tab̄naculū in solario. in
gressusq; ē ad cōcubinas p̄tis sui coram
vniūso isrl'. Cōsiliū aūt achitofel q̄d da
bat in diebꝫ illis q̄si si quis ꝯsuleret deū
Sic erat oē ꝯsiliū achitofel. ⁊ cū eēt cū
dauid ⁊ cū esset cū absalō.

XVII

Dixit ergo achitofel ad absalon:
Eligā mihi duodecim milia vi
rorū. et ꝯsurgēs psequar dauid
hac nocte. ⁊ irruēs sup eū quippe q̄ las
sus est ⁊ solut⁹ manibꝫ. pcutiā eū. Cūq;
fugerit oīs ppl's q̄ cū eo ē. pcutiā regē de
solatū. ⁊ reducā vniūsuz ppl'm quō vn⁹
hō reuerti solet. Vnū. n. virū tu q̄ris. ⁊
oīs ppl's erit in pace. Placuitq; ſmo ei⁹
absalon ⁊ cūctis maioribꝫ natu isrl'. Ait
aūt absalō. Vocate chusi arachitē et au
diam⁹ q̄d etiā ipe dicat. Cumq; venisset
chusi ad absalon. ait absalon ad eū. Hu
iuscemōi ſmonē locut⁹ ē achitofel. Fa
cere debem⁹ an nō? Q̄d das cōsiliū? Et
dixit chusi ad absalō. Nō est bonū consi
lium q̄d dedit achitofel hac vice. Et rur⁹
sum intulit chusi: Tu nosti patrē tuū ⁊
viros q̄ cū eo sūt esse fortissimos. ⁊ ama
ro aīo: veluti si vrsa raptis catul' in saltu
seuiat. Sed ⁊ p̄t⁹ vir bellator est. nec
morabit cū ppl'o Forsitan nūc latitat in
foueis aut in vno q̄ voluerit loco. ⁊ cuz
ceciderit vn⁹ quilibet i p̄cipio: audiet
quicūq; audierit. ⁊ dicet: Facta ē plaga
in ppl'o qui seq̄bat absalō. Et fortissim⁹
quisq; cui⁹ cor ē q̄si leonis. pauore solue
tur. Scit enī oīs ppl's isrl' fortē esse pa
trē tuū ⁊ robustos omēs qui cū eo sūt.
Q̄z l̄ mihi videt rectū esse ꝯsiliū. Con
greget ad te vniūsus ppl's isrl' a dan vs
q; bersabee q̄si arena maris inumerabil
et tu eris in medio eor. ⁊ irruem⁹ super
eū in q̄cūq; loco inuētus fuerit. ⁊ opie
mus eū sicut cadere solet ros sup terrā
et nō relinq̄m⁹ de viris q̄ cū eo sunt nec
vnū quidē. Q⁹ si vrbē aliquam fuerit in
gress⁹. circūdabit oīs isrl' ciuitati illi fu
nes ⁊ traxem⁹ eā in torrētē vt nō reper
nec calcul⁹ quidē ex ea. Dixitq; absalō ⁊
oēs viri isrl': Melior est consiliū chusi ar
chite ꝯsilio achitofel. Dñs aūt nutu dei
fipatū est ꝯsiliū achitofel vtile vt indu
ceret dñs sup absalō malū. Et ait chusi
sadoch ⁊ abiathar sacerdotibꝫ: Hoc ⁊ hō
mō ꝯsiliū dedit achitofel absalō ⁊ sene
ribꝫ isrl'. ⁊ ego tale et tale dedi consiliū.
Nūc g̃ mittite cito. ⁊ nūciate dauid dice
tes: Ne moreris nocte hac in cāpestribꝫ
deserti. sed absq; dilatōe trāsgredere. ne
forte absorbeat rex. ⁊ oīs ppl's q̄ cū eo est.
Jonathas aūt ⁊ achimaas stabāt iuxta
fontē rogel: Abijt ancilla ⁊ nūciauit eis
et illi pfecti sunt vt referrēt ad regē da
uid nunciū. Nō enī poterant videri aut
introire ciuitatē. Videt aūt eos quidā
puer. ⁊ indicauit absalō. Illi vero celeri
gradu ingressi sunt domū cuiusdā viri in
bahurī qui hēbat puteū i vestibulo suo
et descēderūt in eū. Tulit aūt mulier. et
expādit velamen sup os putei q̄si siccans
ptisanas ⁊ sic latuit res. Cūq; venissent
serui absalō in domū ad mulierē dixerūt:
Vbi est achimaas et ionathas. Et rñ

dit eis mulier: Trãsierũt festinãter gu-
stata paululũ aque. At hi qui q̃rebãt cũ
non reperissent. reuersi sunt in hierl'm.
Cũq; abissent. ascẽderũt illi de puteo et
ꝑgentes nũciauerũt regi dauid. ⁊ dixe-
rũt: Surgite et trãsite cito fluuiũ: qm̃
huiuscemodi dedit ꝯsiliuz ꝯtra vos achi-
tofel. Surrexit ḡ dauid ⁊ oĩs ꝑpl's q̃ cũ
eo erat: ⁊ transierũt iordanẽ donec dilu-
cesceret anteq̃ d̃nudaretur verbũ ⁊ nec
vnus quidẽ residu⁹ fuit qui nõ trãsiret
fluuiuz. Porro achitofel vidẽs q̃ non
fuisset factũ consiliũ suuz: strauit asinuz
suum. surrexitq; et abijt in domũ suam
et in ciuitatẽ suã. et disposita domo sua
suspendio interijt. et sepultus est in se-
pulcro patris sui. Dauid aũt venit ĩ ca-
stra. et absalon transijt iordanẽ ip̃e ⁊ oẽs
viri israel cuz eo: Amasã vero constituit
absalon ꝑ ioab sup̃ exercitũ. Amasa aũt
erat filius viri qui vocabat̃ iethra d̃ hie
ꝯeli qui ingressus ẽ ad abigail. filiã na-
as sororẽ saruie que fuit mater ioab Et
castrametat⁹ est isrl' cuz absalon in terra
galaad. Cũq; venisset dauid in castra so-
bi filius naas de rabbath filiorũ ãmon.
et machir filius amihel de lodabar. ⁊ ber
ꝯellai galaadites d̃ rogelĩ obtulerunt ei
stratoria et tapetia ⁊ vasa fictilia. frumẽ
tum. et hordeum ⁊ farinã et polentaz et
fabã et lentẽ ⁊ frixũ oleo cicer et mel et
butyrũ. oues et pingues vitulos. dede-
rũtq; dauid et ꝑpl'o q̃ cũ eo erat ad vescẽ
dum. Suspicati enĩ sunt ꝑpl'm fame et
siti fatigari in deserto.

XVIII

Igitur ꝯsiderato dauid populo
suo. cõstituit sup̃ eos tribunos
et cẽturiones. ⁊ d̃dit ꝑpl'i tertiã
ꝑtẽ sub manu ioab. et tertiã ꝑtẽ sub ma-
nu abisai filij seruie frĩs ioab. ⁊ tertiã ꝑ
tez sub manu ethai q̃ erat d̃ geth. Dixit
q; rex ad ꝑpl'm: Egrediar ⁊ ego vobiscuz
Et rñdit ꝑpl's: Nõ exibis. Siue enĩ fu-
gerim⁹ nõ magnop̃e ad eos de nobis ꝑ
tinebit: siue media ꝑs ceciderit e nobis
nõ satz curabũt: q̃ tu vn⁹ sol⁹ ꝑ decẽ mi-
libꝫ cõputaris. Melius ẽ igit̃ vt sis no-
bis in vrbe p̃sidio. Ad q̃s rex ait: Qd̃ vo-
bis videt̃ rectũ hoc faciaz. Stetit ergo
rex iuxta portã Egrediebat̃q; ꝑpl's ꝑ tur-
mas suas centeni. et milleni. Et p̃cepit
rex ioab et abisai. et ethai dicẽs: Serua-
te mihi puerũ absalon. Et oĩs ꝑpl's au-
diebat p̃cipiẽtẽ regẽ cũctis principibus
ꝑ absalon. Itaq; egressus ẽ popul⁹ in cã-
pũ ꝯ isrl' ⁊ factũ ẽ p̃liũ in saltu effraĩ. Et
cesus ẽ ibi popnl⁹ isrl' ab exercitu dauid.
Factaq; ẽ plaga magna in die illa vigin-
ti miliũ. Fuit aũt ibi p̃liũ disp̃suz sup̃ fa-
ciẽ oĩs terre. ⁊ multo plures erãt quos
saltus consumpserat de populo q̃z hi q̃s
vorauerat gladius in die illa. Accidit au-
tẽ vt occurreret absalõ seruis dauid. se-
dẽs mulo. Cũq; ingressus fuisset mul⁹
subter cõdensam quercũ et magnã. ad-
hesit caput eius quercui. ⁊ illo suspẽso
inter celũ et terrã. mulus cui insederat
ꝑtrãsiuit. Vlidit aũt h̃ quispiã. et nũcia-
uit ioab dicẽs: Vlidi absalon pẽdere de
quercu Et ait ioab viro qui nũciauerat
ei: Si vidisti q̃re nõ cõfodisti eũ cũ t̃ra.
et ego dedissem tibi decẽ argẽti siclos et
vnũ balthẽũ? Qui dixit ad ioab: Si ap-
pẽderes in manibꝫ meis mille argẽteos
neq̃q̃z mitterẽ manũ meã in filiũ regis
Audiẽtibꝫ enim nobis p̃cepit rex tibi ⁊
abisai ⁊ ethai dicẽs: Custodite mihi pu-
erũ absalõ. Sz ⁊ si fecissez ꝯtra aĩaz me-
am audacter neq̃q̃z h̃ regẽ latere potuis-
set ⁊ tu stares ex adu̇so Et ait ioab: Nõ si-
cut tu vis: sed aggrediar eũ corã te. Tu-
lit ḡ ioab tres lãceas in manu sua. et in-
fixit eas ĩ corde absalõ. Cũq; ad huc pal-
pitaret herẽs in quercu. cucurrerũt de-
cẽ iuuenes armigeri ioab. ⁊ ꝑcutiẽtes in-
terfecer̃t eũ. Cecinit aũt ioab buccina ⁊
retinuit ꝑpl'm ne ꝑseq̃ret̃ fugiẽtẽ isrl': vo-
lẽs ꝑcere ml'titudini. Et tuler̃t absalon
et ꝓiecerũt eũ in saltu in foueã grãdẽ ⁊
cõportauerũt sup̃ eũ aceruũ lapidũ ma-
gnũ nimis. Oĩs aũt isrl' fugit in tab̃na-
cula sua. Porro absalõ erexerat sibi cuz
adhuc viueret titulũ q̃ ẽ in valle regis.
Dixerat. n. Nõ habeo filiũ ⁊ h̃ erit moni-
m̃tũ noĩs mei vocauitq; titulũ noĩe suo
⁊ appellat̃ man⁹ absolõ vsq; ad hãc diez

Achimaas aūt filiꝰ sadoch ait: Curram
et nūciabo regi. qꝛ iudiciū fecerit ei deus
de manu inimicoꝝ eiꝰ. Ad quez ioab di-
xit: Nō eris nūcius in hac die. sed nūcia
bis in alia. Hodie nolo te nūciare. Filiꝰ
enī regis ē mortuus. Et ait ioab chusi:
Vade ⁊ nuncia regi q̄ vidisti. Adorauit
chusi ioab. ⁊ cucurrit. Rursus aūt achi
maas filius sadoch. dixit ad ioab: Quid
īpedit si etiā ego curro post chusi? Dixit
q̄z ei ioab. Quid vis currere fili mi? Ve-
ni huc. Nō eris boni nūcij baiulꝰ. Qui
rn̄dit: Quid enī si cucurrero? Et ait ei:
Curre. Currēs g̃ achimaas ꝑ viā cōpē-
dij trāsiuit chusi Dauid aūt sedebat in
ter duas portas. Speculator vero q̄ erat
in fastigio porte sup murū. eleuās oclos
vidit hoīez currētē solū. ⁊ exclamās īdi-
cauit regi. Dixitq̄z rex. Si solus ē. bonꝰ
est nūcius in ore eius. Propante aūt il
lo et accedēte ꝓpius vidit speculator ho-
minē alterū currentē. ⁊ vociferās in cul
mine ait: Apparet mihi alter hō. currēs
solus. Dixitq̄z rex. Et iste bonꝰ est nūciꝰ
Speculator aūt ꝯtemplor ait cursū pri
oris q̄si cursū achimaas filij sadoch. Et
ait rex: Vir bonus est. et nūciū portans
bonū venit. Clamans aūt achimaas di-
xit ad regē: Salue rex. Et adorans regē
coram eo ꝓnus in terrā ait: Bn̄dictꝰ do
minus deꝰ tuus qui cōclusit hoīes qui
leuauerūt manus suas ꝯtra dn̄m meū
regez. Et ait rex. Est ne pax puero absa
lon? Dixitq̄z achimaas. Vidi tumultū
magnū cū mitteret ioab seruus tuus o
rex me seruū nescio aliud. Ad quem rex
transi ait. ⁊ sta hic. Cūq̄z ille trāsisset et
staret: apparuit chusi. Et veniēs ait: Bo
nuz apporto nunciū dn̄e mi rex. Judi-
cauit enī ꝓ te dn̄s hodie de manu oīm q̄
surrexerūt ꝯtra te. Dixit aūt rex ad chu
si: Est ne pax puero absalon? Cui respō
dens chusi: fiāt inquit sicut puer inimi
ci dn̄i mei regis. ⁊ vniuersi qui ꝯsurgunt
adūsus eū in malū. Cōtristatꝰ itaq̄z rex
ascēdit cenaculū porte ⁊ fleuit Et sic loq̄
bat̄ vadēs: Fili mi absalō. absalō fili mi
Quis mihi tribuat vt ego moriar ꝓ te?

Absalon fili mi: fili mi absalon. XIX

Nunciatū est aūt ioab q̄ rex fle-
ret ⁊ lugeret filiū suū. ⁊ versa est
victoria in luctū in die illa omī
ppl'o. Audiuit enī ppl's in die illa dici: do
let rex sup filio suo. Et declinauit ppl'us
in die illa ingredi ciuitatē quō declina-
re solet ppl's vsus ⁊ fugiēs de p̄lio. Por
ro rex opuit caput suuz. et clamabat vo-
ce magna. Fili mi absalō: absalō fili mi
Ingressus g̃ ioab ad regē in domuz di-
xit: Cōfudisti hodie vultus oīm seruoꝝ
tuorū qui saluā fecerunt aīaz tuā. ⁊ aīaz
filiorū tuoꝝ et filiarū tuaꝝ. ⁊ aīam vxoꝝ
tuarū et aīam concubinarū tuaruz. Di
ligis odiētes te et odio habes diligētes
te. Et ostēdisti hodie qꝛ nō curas de du-
cibꝰ tuis ⁊ de seruis tuis. ⁊ vere cognoui
mō: qꝛ si absalō viueret et oēs nos occu
buissemus. tunc placeret tibi. Nūc igit̄
surge ⁊ ꝓcede. et alloquens satis fac ser
uis tuis. Juro enī tibi ꝑ dn̄m q̄ si non
exieris. ne vnus quidē remansurus sit
tecū nocte hac. et peius erit h̄ tibi q̄z oīa
mala que venerunt sup te ab adolescen
tia tua vsq̄z in presens. Surrexit g̃ rex.
et sedit in porta. Et omī ppl'o nunciatū
est q̄ rex sederet in porta. Venitq̄z vniu
sa multitudo corā rege: israel aūt fugi-
in tebernacula sua. Oīs q̄z ppl'us certa
bat in cūctis tribubꝰ isrl' dicēs: Rex libe
rauit nos de manu inimicoꝝ nostrorū:
ipe saluauit nos de manu philistinoꝝ. ⁊
nūc fugit de t̄ra ꝓpter absalō. Absalō au
tē quē vnximꝰ sup nos. mortuꝰ ē i bello
Vsq̄z q̄ siletꝫ. ⁊ nō reducitis regē? Et ꝯsi
liū totiꝰ isrl' vēit ad regē. Rex vo dauid
misit ad sadoch ⁊ abiathar sacerdotes.
dicēs: Loq̄mī ad maiores natu iuda di-
cētes: Cur venitꝫ nouissimi ad reducen
dū regē i domū suā? Sermo aūt omīs
isrl' ꝑuenerat ad regē i domo eiꝰ: qꝛ dixe
rat rex. Hec dicetꝫ ad ppl'z: Fr̄es mei vos
os meū ⁊ caro mea vos. Quare nouissi
mi reducitꝫ regē? Et amase dicite: nōne
os meū es ⁊ caro mea? hec faciat mihi deꝰ
⁊ h̄ addat. si n̄ mgr̄ militie fuerꝫ corā me
oī tpe ꝓ ioab. ⁊ īclinauit cor oīuz viroꝝ

iuda quasi viri vni⁹. Miserũtq; ad regẽ
dicẽtes: Reuertere tu ⁊ oẽs ſui tui. Et
reuerſus eſt rex. Et venit vſq; iordanez.
Et oĩs iuda venit vſq; in galgala vt oc-
curreret regi et traduceret eũ iordanez
Feſtinauit aũt ſemei filius gera filij ge
mini de bahurim. ⁊ deſcẽdit cũ viris iu-
da in occurſuz regis dauid cũ mille vir⁹
de beniamin et ſiba puer de domo ſaul ⁊
quĩdecim filij eius ac viginti ſerui erãt
cũ eo. Et irrũpentes iordanẽ ante regẽ
trãſierũt vada vt traducerẽt domũ reg⁹
⁊ facerẽt iuxta iuſſionẽ ei⁹. Semei aũt
filius gera ꝓſtratus corã rege cum iam
trãſiſſet iordanẽ. dixit ad eũ Ne reputeſ
mihi dñe mi iniquitatẽ. neq; memine-
ris iniuriarũ ſerui tui in die q̃ egreſſus
es dñe mi rex de hierl'm neq; pones rex
in corde tuo: Agnoſco enĩ ſeru⁹ tu⁹ pec-
catũ meũ. et idcirco hodie prim⁹ veni de
oĩ domo ioſeph: d̃ſcẽdiq; in occurſũ dñi
mei regis. Rñdens v̄o abiſai filius ſar
uie. dixit: Nũquid ꝓ his v̄bis nõ occide
tur ſemei q̃ maledixit chriſto domĩ? Et
ait dauid. Quid mihi ⁊ vob filij ſaruie?
Cur efficimini mihi hodie in ſathã? Er
go ne hodie interficietur vir in iſrl'. An
ignoro hodie me factũ regẽ ſup iſrl'? Et
ait rex ſemei: Nõ morier⁹. Jurauitq; ei.
Miphiboſeth q̃z fili⁹ ſaul deſcẽdit in oc-
curſuz reg⁹ illotis pedib⁹ ⁊ intõſa barba
veſteſq; ſuas nõ lauerat a die q̃ egreſſus
fuerat rex vſq; ad diẽ reuerſiõis eius in
pace. Cunq; occurriſſet regi. dixit ei rex
Quare nõ veniſti mecuz miphiboſeth?
Et rñdens ait: Dñe mi rex ſeru⁹ me⁹ cõ
tẽpſit me Dixitq; ei. ego famulus tuus
vt ſterneret mihi aſinũ ⁊ d̃ſcẽdẽs abirẽ
cum rege. Claudus enĩ ſum ſeruus tu
us. Inſup ⁊ accuſauit me ſeruũ tuũ ad
te dñm meũ regem. Tu aũt dñe mi rex
ſicut angelus dei es. fac qd̃ placitũ eſt ti
bi. Neq; enĩ fuit domus patris mei niſi
morti obnoxia dño meo regi: tu aũt po-
ſuiſti me ſeruũ tuũ inter ꝯuiuas mẽſe
tue Quid ergo habeo iuſte querele aut
quid poſſũ vltra vociferari ad regẽ? Ait
ergo ei rex. Quid vltra loq̃ris? Fixũ eſt
qd̃ locut⁹ ſuz. Tu ⁊ ſiba diuidite poſſeſſi
ones. Rñditq; miphiboſeth regi. Etiaz
cũcta accipiat poſtq̃ reuſus eſt dñs me
us rex pacifice in domũ ſuaz: Berçellai
q̃z galaadites ſenex valde deſcẽdens de
rogelim traduxit regem iordanem ꝓara
tus etiam vltra fluuium ꝓſequi eum.
Erat aũt berçellai galaadites ſenex val
de. i. octogenari⁹. ⁊ ipe p̃buit alimẽta re-
gi cũ moreret in caſtr⁹. Fuit quippe vir
diues nimis. Dixit itaq; rex ad berçellai
Veni mecũ vt req̃eſcas ſecur⁹ in hieru
ſalẽ. Et ait berçellai ad regẽ: Quot ſunt
dies ãnoꝝ vite mee. vt aſcendã cũ rege
in hierl'm? Octogenanari⁹ ſum hodie.
Nũq̃d vigẽt ſenſ⁹ mei ad diſcernẽdum
ſuaue aut amaꝝ. aut d̃lectare põt ſeruũ
tuũ cib⁹ aut potus. vel audire poſſuz vl-
tra vocẽ cantorũ atq; cantatricũ? Qua-
re ſeruus tuus ſit oneri dño meo regi?
Paululũ ꝓcedã famulus tu⁹ ab iorda-
ne tecũ. Nõ indigeo hac viciſſitudine.
ſed obſecro vt reũtar ſeru⁹ tuus. ⁊ mo-
riar in ciuitate mea et ſepeliar iuxta ſe-
pulcrũ patris mei ⁊ matris mee. Eſt au
tẽ ſeru⁹ tu⁹ chamaã ipe vadat tecũ dñe
mi rex. ⁊ fac ei quicq̃d bonũ tibi videtur
Dixit itaq; ei rex: Mecũ trãſeat chama
an: ⁊ ego faciã ei quicquid tibi placuerit
et oẽ qd̃ petier⁹ a me ĩpetrabis Cũq; trã
ſiſſet vniuſus ꝓpl's ⁊ rex iordanẽ. reſtitit
et oſculat⁹ ẽ rex berçellai ⁊ bñdixit ei. ⁊ il
le reuſus ẽ in locũ ſuũ. Trãſiuit g̃ rex in
galgalã ⁊ chamaã cũ eo. Oĩs aũt ꝓpl'us
iuda traduxerat regẽ. ⁊ media tm̃ ꝑs af-
fuerat d̃ ꝓpl'o iſrl'. Itaq; oẽs viri iſrl' cõ-
currẽtes ad regẽ dixerunt ei: Quare te
furati ſunt fratres nr̃i viri iuda. ⁊ tradu
xerũt regẽ ⁊ domũ ei⁹ iordanẽ. oẽſq; vi-
ros dauid cũ eo? Et rñdit oĩs vir iuda
ad viros iſrl': Quia mihi propior ẽ rex.
Cur iraſcer⁹ ſup hac re? Nũq̃d comedi-
mus aliquid ex rege. aut munera nobiſ
data ſũt. Et rñdit vir iſrl' ad viros iuda
et ait: Decẽ partib⁹ maior ego ſuz apud
regez: magiſq; ad me ꝑtinet dauid q̃z ad
te. Cur feciſti mihi iniuriã. ⁊ ñ mihi nũ
ciatũ ẽ p̃ori vt reducerẽ regẽ meũ? Du

rius aũt rñderũt viri iuda viris ísrael.

Accidit ꝙz vt ibi esset vir XX
Belial noĩe sība filius bochri vir gemineus .ꝛ cecidit buccina.et ait. Nō ẽ nobis pars in dauid neq; hæreditas in filio ísai. Reũtere in tabnacula tua ísrl'. Et sepat' ẽ oĩs ísrl'a dauid:secutusq; est sība filiũ bochri: viri aũtẽ iuda adhæserũt regi suo a iordane vsq; hierusalẽ. Cũq; veniſſet rex in domũ suã in hierl'm tulit decẽ mulieres concubinas quas dereliq̃rat ad custodiẽdã domũ.et tradidit eas in custodiã alimẽta eis prębẽs. Et nõ est ingressus ad eas sed erãt clause vsq; in diẽ mortis sue in viduitate viuẽtes. Dixit aũt rex amasę. Cõuoca mihi oĩes viros iuda in diẽ tertiũ. et tu adesto pñs. Abiit ḡ amasa vt cõuocaret iudã et moratus ẽ extra palatiuz qõ ei cõstituerat rex. Dixit autẽ dauid abisai: Nũc magis afflictur' est nos sība filius bochri ꝙz absalõ. Tolle ḡ seruos dñi tui et pseq̃re eũ:ne forte inueniat ciuitates munitas .ꝛ effugiat nos. Egressi sũt ergo cũ eo viri ioab cerethi ꝙz ꝛ felethi.ꝛ oĩes robusti exierũt de hierl'm ad pseq̃ẽ dũ sība filiũ bochri. Cumq; ille essent iuxta lapidẽ grãdez q̃ est in gabaon.amasa veniẽs occurrit eis. Porro ioab vestit' erat tunica stricta ad mẽsurã habit' sui.ꝛ desup accinctus gladio dependente vsq; ad ilia in vagina qui fabricatus leui motu egredi poterat.ꝛ percutere. Dixit itaq; ioab ad amasaz. Salue mi frater. Et tenuit manu dextera mentum amase q̃si osculans eũ. Porro amasa non obseruauit gladiũ quem habebat ioab. Qui pcussit eum in latere et effudit intestina eius in terrã.ꝛ mortuus est.nec ītm vulnus apposuit. Joab autẽ ꝛ abisai frater eius psecuti sunt sība filiũ bochri. Interea quidã viri cum stetissent iuxta cadauer amase de socijs ioab dixerũt. Ecce q̃ esse voluit pro ioab comes dauid. Amasa autẽ cõspersus sanguine iacebat ī media via. Vidit hoc quidã vir q̃ subsisteret oĩs ppl's ad videndũ eum. et amouit amasam de via in agrũ. opuitq; eũ vesti mẽto ne subsisterẽt trãseũtes,pter eum

Amato ḡ illo de via trãsibat oĩs vir sequẽs ioab ad pseq̃ẽdũ sība filiũ bochri Porro ille trãsierat p oĩes tribus ísrl' vsq; in abelã et ī bethmacha.oĩesq; viri electi congregati fuerãt ad eũ. Venerũt itaq; et oppugnabãt eũ in abela .ꝛ in bethmacha et circũdederũt munitionibus ciuitatez.ꝛ obsessa ẽ vrbs. Dis autẽ turba q̃ erat cũ ioab moliebat destruere muros. Et exclamauit mulier sapiẽs ō ciuitate.Audite audite.dicite ioab:appropiqua huc et loquar tecũ. Qui cũ accessisset ad eaz ait illi:Tu es ioab:Et ille rñdit: Ego. Ad quẽ sic locuta ẽ.Audi sermones ancille tue. Qui rñdit:Audio.Rursumq; illa:sermo inquit dicebat in veteri prouerbio. Qui introgãt introgẽt in abela et sic pficiebãt. Nõne ego sum q̃ rñdeo veritatẽ in ísrl'.ꝛ tu q̃ris subuũtere ciuitatem.ꝛ euertere matrẽ in ísrl'? Quare pcipitas hæreditatẽ dñi? Rñdensq; ioab ait:Absit hoc a me.non pcipito neq; molior. Nõ se sic hẽt res. Vz hõ de mõte effraim sība filius bochri cognomine leuauit manũ suã ꝛ regẽ dauid: Tradite illũ solũ.ꝛ recedem' a ciuitate. Et ait mulier ad ioab:Ecce caput eius mittet ad te p murũ. Ingressa ẽ ḡ ad oĩez ꝛpl'm et locuta est eis sapiẽter . Qui abscidit caput sibe filij bochri,piecerũt ad ioab. Et ille cecinit tuba .ꝛ recessert ab vrbe vnusquisq; in tabernacula sua. Joab aũt reuersus ẽ hierl'm ad regẽ. Fuit ḡ ioab super oĩez exercitũ ísrl'.banaias aũt filius iade sup ceretheos .ꝛ felethęos.adurã vero sup tributa Porro iosaphat filius ahilud acõmentarijs. Siba aũt scriba: sadoch ꝛ abiathar sacerdotes. Hirã aũt iraites erat sacerdos dauid. XXI

Facta ẽ ꝙz fames in diebus dauid tribus ãnis iugis. Et cõsuluit dauid oraculum dñi. Dixitq; dñs: Propter saul.ꝛ domũ eius sanguinũ q occidit gabaonitas. Vocat' ergo gabaonitas rex.dixit ad eos: Porro gabaonite nõ erãt de filijs ísrl' sz reliquie amorreoꝝ Filij quippe ísrl' iurauerant eis.ꝛ voluit saul pcutere eos ęlo quasi p filijs ísrl' ꝛ iuda. Dixit ergo dauid ad gabaonitas

plantum.

Quid faciam vobis. et quod erit vestri piaculũ vt bñdicatꝫ hereditati dñi? Dixerũtq; ei gabaonite: Nõ est nobis sup argẽto et auro q̃stio: sed ɔtra saul. ⁊ ɔ̃ domũ eius neq; volumꝰ vt interficiat̃ hõ de israel. Ad q̃s rex ait: Quid ergo vultꝫ vt faciã vobis? Qui dixerũt regi: Virũ qui attriuit nos ⁊ oppressit iniq̃ ita delere debemus vt nec vnus quidẽ residuꝰ sit de stirpe eius in cũctis finibꝫ isrl̃. Dẽtur nobis septẽ viri de filijs eius vt crucifigamus eos dño in gabaa saul quondaz electi dñi. Et ait rex: Ego dabo. Pepercitq; rex miphiboseth filio ionathe filij saul ꝓpter iusiurandũ q̃d fuit int̃ dauid et ionathan filium saul. Tulit itaq; rex duos filios respha filie ahia. quos peperit saul armoni ⁊ miphiboset. et quinq; filios michol filie saul q̃s genuerat hadrieli filio berçellai qui fuit de molathi. et dedit eos in manus gabaonitaꝝ qui crucifixerũt eos in monte corã dño. Et ceciderũt hi septẽ simul occisi in diebꝫ messis prime. incipiẽte messione hordei. Tollẽs aũt respha filia ahia cilitiũ substrauit sibi sup̃ petrã ab initio messis donec stillaret aqua sup̃ eos de celo et non dimisit aues lacerare eos p̃ diẽ. neq; bestias p̃ noctẽ: Et nũciata sunt dauid q̃ fecerat respha filia ahia cõcubina saul. Et abijt dauid et tulit ossa saul ⁊ ossa ionathe filij eius a virꝫ iabes galaad q̃ furati fuerant ea de platea bethsan in qua suspẽderãt eos philistijm cũ interfecissent saul in gelboe. ⁊ asportauit inde ossa saul et ossa ionathe filij eius. ⁊ colligẽtes ossa eorũ qui affixi fuerãt. sepelierũt ea cum ossibꝫ saul ⁊ ionathe filij eius in terra bẽiamin in latere in sepulcro cis p̃tis eius. Fecerũtq; oĩa q̃ p̃cepat rex et re ꝓpitiatꝰ ẽ deus t̃re post hec. Factũ est autẽ rursum p̃liũ philistinoꝝ aduersuz isrl̃. ⁊ descẽdit dauid ⁊ serui eiꝰ cuz eo. et pugnabãt ɔ̃ philistijm. Deficiẽte autez dauid. iesbidẽob qui fuit d̃ genere arafa cuius ferrũ haste trecẽtas vncias appẽdebat. et accinctꝰ erat ense nouo nisus est p̃cutere dauid. p̃sidioq; ei fuit abisai filius saruie ⁊ p̃cussuz philisteũ int̃fecit. Tũc iurauerũt viri dauid dicẽtes: Jaz nõ egredieris nobiscũ in bellũ ne extinguas lucernã isrl̃. Scdm q̃z fuit bellũ in gob ɔ̃ philisteos. Tunc p̃cussit sobochai de vsathi. çaph de stirpe arapha de genere gigãtũ. Terti ũ q̃z fuit bellũ in gob ɔ̃ philisteos in q̃ p̃cussit adeodatꝰ filiꝰ saltus polymitarius bethleemites goliath getheũ cuius hastile haste erat q̃si liciatoriũ texẽtiũ. Quartũ bellũ fuit in geth in q̃ vir fuit excelsus q̃ senos in manibꝫ pedibusq; hẽbat digitos. i. vigintiq̃ttuor. et erat de origine arafa. ⁊ blasphemauit isrl̃. Percussit aũt euz ionathas filius sammaa frĩs dauid. Hi q̃ttuor nati sunt de arafa in geth. et ceciderũt in manu dauid ⁊ seruoꝝ eius.

XXII

Locutꝰ ẽ autẽ dauid dño verba carmĩs huiꝰ. ĩ die q̃ liberauit euz dñs d̃ manu oĩm inimicoꝝ suorum. ⁊ de manu saul. Et ait: Dñs petra mea ⁊ robur meuz. ⁊ saluator meꝰ. Deꝰ dñs fortꝫ meꝰ: sp̃abo ĩ euz. Scutũ meuz ⁊ cornu salutꝫ mee. eleuator meꝰ. ⁊ refugiũ meũ. saluator meꝰ. d̃ iniq̃tate liberabis me. Laudabilẽ inuocabo dñm. et ab inimicis meis saluꝰ ero. Qui circũdederũt me ɔtritões mortꝫ: torrentes belial t̃ruerũt me. Funes inferi circũdederũt me: p̃uenerũt me laquei mortꝫ. In tribulatõe mea inuocabo dñm. ⁊ ad deũ meũ clamabo. Et exaudiet d̃ tẽplo scõ suo vocẽ meã. ⁊ clamor meus veniet ad aures eiꝰ. Cõmota ẽ ⁊ ɔtremuit t̃ra: fundamẽta mõtiũ ɔcussa sunt ⁊ cõq̃ssata. qm̃ iratus ẽ eis. Ascẽdit fumꝰ de naribꝫ eius. ⁊ ignis de ore eiꝰ volauit: carbones succensi sũt ab eo. Et inclinauit celos ⁊ descendit et caligo sub pedibꝫ eiꝰ. Et ascẽdit super cherubĩ ⁊ volauit. ⁊ lapsꝰ ẽ sup̃ pẽnas vẽti. Posuit tenebras in circũitu suo latibulũ cribrãs aq̃s d̃ nubibꝫ celoꝝ. Pre fulgure in ɔspectu eius nubes succensi sũt carbones ignis. Tonabit d̃ celo dñs ⁊ excelsus dabit vocẽ suã. Misit sagittas suas et dissipauit eos. fulgura ⁊ cõsumpsit eos. Et apparuerũt effusiões marꝫ ⁊

reuelata sunt fundamenta orbis ab in
crepatione domini: ab inspiratõe spiri/
tus furoris eius. Misit de celo et assum
psit me. ⁊ traxit me de aquis multis. Li
berauit me ab inimico meo potentissi/
mo. ⁊ ab his qui oderãt me: qm̃ robusti
ores me erãt. Preuenit me in die affli/
ctionis mee. ⁊ factus est dñs firmamẽ/
tum meũ. Et eduxit me in latitudinez:
liberauit me: qꝛ cõplacui ei. Retribuet
mihi dñs ꝑm iusticiã meã: ⁊ ꝑm mũdici
am manuũ mearũ reddet mihi. Quia
custodiui vias dñi. ⁊ nõ egi impie a deo
meo. Omĩa enĩ iudicia eius in ꝯspectu
meo. ⁊ p̃cepta eius nõ amoui a me. Et
ero perfectus corã eo: et custodiã me ab
iniquitate mea. Et restituet mihi dñs
ꝑm iusticiã meã. ⁊ ꝑm mũdiciã manuuz
meaꝝ in ꝯspectu oculoꝝ suoꝝ. Cũ scan/
cto scũs eris: ⁊ cũ robusto ꝑfect⁹. Et cũ
electo electus eris: ⁊ cũ ꝑuerso ꝑuerte/
ris. Et ꝓpl'm pauꝑez saluũ facies: oculis
qꝫ tuis excelsos humiliabis. Quia tu lu
cerna mea dñe. ⁊ tu dñe illuĩabis tene/
bras meas. In te enĩ currã accinctus. in
deo meo trãsiliã murũ. De⁹ ĩmaculata
via eius: eloquiũ dñi igne examinatũ:
scutũ ẽ oĩm sperãtiũ in se. Quis ẽ de⁹ p̃/
ter dñm. ⁊ quis deus fortis p̃ter deum
nr̃m? Deus qui accinxit me fortitudĩe
et cõplanauit ꝑfectã viã meã. Coequãs
pedes meos ceruis: ⁊ sup̃ excelsa mea sta
tuẽs me. Docẽs manus meas ad p̃liuz
et cõponẽs q̃si arcuz ereũ brachia mea:
Dedisti mihi clypeũ salutis tue: ⁊ man
suetudo mea multiplicauit me. Dilata
bis gressus meos subt⁹ me. ⁊ nõ deficiẽt
tali mei: Perseq̃r inimicos meos et cõ
terã: ⁊ nõ ꝯuertar donec ꝯsumã eos. Cõ
sumã eos ⁊ cõfringã vt non ꝯsurgãt: ca
dẽt sub pedibꝫ meis. Accinxisti me forti
tudine ad p̃liũ incuruasti resistẽtes mi/
hi subtus me. Inimicos meos dedisti
mihi dorsuz: odiẽtes me. ⁊ disꝑdaz eos.
Clamabũt ⁊ nõ erit q̃ saluet: ad dñm. ⁊
nõ exaudiet eos. Delebo eos vt pulue/
rez terre: q̃si lutũ platearũ cõminuã eos
atqꝫ ꝯfringã. Saluabis me a ꝯtradicti
onibꝫ ꝓpl'i mei. custodies me ĩ caput gẽ/
tiuz. Popul⁹ quẽ ignoro ꝑuiet mihi. fi/
lij alieni resistẽt mihi: auditu auris obe/
diẽt mihi. Filij alieni defluxerũt. ⁊ ꝯtra/
hent̃ in angustijs suis. Viuit dñs ⁊ bñ/
dictus de⁹ meus: ⁊ exaltabit̃ de⁹ fortꝫ sa/
lutis mee. De⁹ qui das vĩdictas mihi
et deijcis ꝓpl'os sub me. Qui educꝫ me
ab inimicis meis: ⁊ a resistẽtibꝫ mihi ele
uas me: a viro iniquo liberab̃ me. Pro/
pterea cõfitebor tibi dñe in gẽtibꝫ ⁊ noĩ
tuo cãtabo. Magnificans salutes regis
sui. ⁊ faciẽs misericordiã christo suo da
uid: ⁊ semini ei⁹ ĩ sempiternũ. XXIII

Hec aũt sũt ꝟba nouissima q̃ di
xit dauid fili⁹ isai. Dixit vir cui
ꝯstitutũ est de christo dei iacob:
egregi⁹ psaltes isrl'. Spũs dñi locut⁹ ẽ
ꝑ me. ⁊ sermo eius ꝑ linguã meã. Dixit
De⁹ isrl' mihi locut⁹ ẽ fortꝫ isrl'. Dñator
hoĩm iust⁹. dñator ĩ timore dei. Sic lux
aurore oriẽte sole mane absqꝫ nubibus
rutilat. ⁊ sic pluuijs germĩat herba d̃ ter
ra. Nec tãta ẽ dom⁹ mea apud deũ. vt pa
ctũ et̃nũ iniret mecũ firmũ in oĩbꝫ atqꝫ
munitũ. Cũcta enĩ salus mea ⁊ oĩs vo/
lũtas: nec ẽ quicq̃ ex eo q̃ nõ germĩet.
Preuaricatores aũt q̃si spine euellent̃
vniu̇si: q̃ nõ tollunt̃ manibꝫ. Et si q̃s tã
gere voluerit eas armabit̃ ferro. ⁊ ligno
lãceato: igneqꝫ succẽse ꝯburent̃ vsqꝫ ad
nihilũ. Hec noĩa fortiuz dauid. Dauid
sedẽs in cathedra sapiẽtissim⁹ princeps
int̃ tres. Ipe ẽ q̃si tenerrim⁹ ligni ꝟmi
culus qui octingẽtos int̃fecit ĩpetu vuo
Post hũc eleaçar filius patrui ei⁹ ahoi/
tes inter tres fortes q̃ erãt cũ dauid qñ
exꝓbrauerũt philistijm ⁊ ꝯgregati sunt
illuc in p̃liũ. Cũqꝫ ascẽdissent filij israel
ipe stetit ⁊ ꝑcussit philisteos: donec defi
ceret manus eius. ⁊ obrigesceret cũ gla
dio. Fecitqꝫ dñs salutẽ magnã ĩ die illa
et ꝓpl'us q̃ fugerat reuersus ẽ ad cesorũ
spolia detrahẽda. Et post hunc semmaa
filius agge de arari. Et congregati sunt
philistijm in statione. Erat quippe ibi
ager lẽte plenus. Cunqꝫ fugisset popu/
lus a facie philistijm stetit ille in medio

agri. ⁊ tutus est eum. Percussitq; phili
steos. et fecit dñs salutē magnam. Nec
nō ⁊ ante descēderāt tres qui erāt prin-
cipes inter triginta. et venerāt tpe mes-
sis ad dauid in speluncā odollaz. Castra
aūt philistinoꝝ erant posita in valle gi-
gātuz. ⁊ dauid erat in p̄sidio. Porro sta
tio philistinoꝝ tunc erat in bethleē. De
siderauit ergo dauid aquā de lacu. ⁊ ait:
O si quis mihi daret potū aq̄ de cister-
na q̄ est in bethleem iuxta portā: Irrupe
rūt ergo tres fortes castra philistinorū
et hauserūt aquā de cisterna bethleez q̄
erat iuxta portam et attulerūt ad dauid
At ille noluit bibere. sed libauit eā dño
dicens: Propitius sit mihi dñs ne faci
am hoc. Nū sanguinē hominū istoꝝ qui
profecti sunt. ⁊ animarū p̄iculū bibam?
Noluit ergo bibere Hec fecerūt tres ro
bustissimi. Abisai q̄z frater ioab filiꝰ sar-
uie princeps erat de tribꝫ. Ipe est qui le
uauit hastā suam cōtra trecētos quos
interfecit: noīatus in tribꝫ. ⁊ inter tres
nobilior: eratq; eoꝝ princeps. sz vsq; ad
tres primos nō p̄uenerat. Et banaias
filius ioiade viri fortissimi magnoꝝ ope
ruz de capseel. Ipe p̄cussit duos leones
moab. ⁊ ipe descēdit et p̄cussit leonez in
media cisterna in diebꝫ niuis. Ipe q̄z in
terfecit virū egyptiū viꝝ dignuz specta
culo habētem in manu hastā. Itaq; cū
descēdisset ad eū in virga: vi extorsit ha-
staz de manu egyptij. ⁊ interfecit eū ha-
sta sua. Hec fecit banaias filius ioiade.
Et ipe noīatus int̄ tres robustos q̄ erāt
inter triginta nobiliores. verūtñ vsq; ad
tres nō p̄uenerat. Fecitq; eū sibi dauid
auriculariū a secreto. Asahel frater ioab
inter triginta Eleanan filius patrui eiꝰ
de bethleem. Semma de arari. Elicha
de arodi. Heles d̄ phalti. Hira filius ac
ces de thecua. Abieser de anathot. Mo-
bōnai de vsathi. Selmon ahoites. Ma
charai netophatites. Eleph filius ba-
ana. et ipe netophatites. Itai filius ri-
bai. de gebeeth filiorum beniamin. Ba-
nai pharatonites. Heltai de torrēte ga-
as. Albialbon arbathites. Açamaueth
de beromi. Eliaba de salbon. Filij iasen.
ionathan. narā. Semma de orodi. Ha
iam filius sarar arothites. Elifeleth fi-
lius aasbai filij maachati. Heliam filiꝰ
achitofel gelonites. Esrai de carmelo.
Farai de arbi. Igaal filiꝰ nathan d̄ soba
Bonni de gaddi. Selech de āmoni. Na
arai berothites armiger ioab filij saruie
Hira hietrites. Gareb et ipsi hietritel
Urias etheꝰ. Omnes trigintaseptem.

Et addidit furor XXIIII
dñi irasci cōtra isrl'. cōmouitq;
dauid in eis dicentem ad ioab
Vade numera isrl' et iudā. Dixitq; rex
ad ioab principē exercitus sui. Peram-
bula oēs tribꝫ israel a dan vsq; ad bersa-
bee. et numera ppl'm vt sciā numeꝝ eius
Dixitq; ioab regi: Adaugeat dñs deus
tuus ad ppl'm tuū quātus nunc est ite-
rūq; centuplicet in cōspectu dñi mei re
gis. Sed quid sibi dominus meus rex
vult in re huiuscemodi? Obtinuit aūt
sermo regis verba ioab. et principū exer
citus. Egresusq; ē ioab et principes mi
litum a facie regis vt numerarēt popu
lum israel. Cūq; p̄transissent iordanez.
venerūt in aroer ad dexterā vrbis q̄ ē in
valle gad. ⁊ p̄ iaser trāsierūt in galaad ⁊
in terrā inferiorē hodsi. ⁊ venerūt in dan
siluestria Circūeūtesq; iuxta sidonē trā
sierūt ꝓpe menia tyri ⁊ oēz terrā euei et
chananei. venerūtq; ad meridiē iuda in
bersabee. ⁊ lustrata vniūsa terra. affuerūt
post nouē mēses et vigīti dies ī hierl'm
Dedit ergo ioab numerū descriptionis
ppl'i regi. Et inuēta sunt de isrl' octingē-
ta milia viroꝝ fortiū q̄ educerēt gladiuz
et de iuda quingenta milia pugnatorū.
Percussit aūt cor dauid eum postq̄ nu
meratus ē ppl'us. Et dixit dauid ad do-
minū: Peccaui valde in hoc facto. sz p̄cor
dñe vt trāsferas iniq̄tatē ſui tui qꝛ stul
te egi nimis. Surrexit itaq; dauid ma
ne. ⁊ sermo dñi factus ē ad gad ꝓphetaz
et vidētez dauid dicēs: Vade et loque-
re ad dauid. Hec dicit dñs: Triū tibi da
tur optō. elige vnū q̄d voluerꝫ ex his vt
faciā tibi. Cunq; venisset gad ad dauid

nũciauit ei dicẽs: aut septez ãnis veniet
tibi fames in tra tua: aut trib⁹ mensib⁹
fugies aduersarios tuos ⁊ illi te ꝑsequẽ
tur aut certe trib⁹ dieb⁹ erit pestilentia
in terra tua. Nũc ḡ delibera. ⁊ vide quez
rñdeam ei qui me misit sermonẽ Dixit
aũt dauid ad gad: Coartor nimis. Sed
melius ẽ vt incidaz in man⁹ dñi (multe
enĩ misericordie eius sunt) q̃z in manus
hominũ. Immisitq̃z dñs pestilẽtiam in
isrl. de mane vsq̃z ad tp̃s cõstitutum. et
mortui sunt ex populo a dan vsq̃z bersa-
bee. septuaginta milia virorũ. Cunq̃z ex
tẽdisset manũ suã angelus dñi sup̃ hie-
rusalẽ vt disp̃deret eã. misertus est dñs
sup̃ afflictionẽ. et ait angelo ꝑcutiẽti po
pulũ. Sufficit nũc. ꝯtine manũ tuam.
Erat aũt angel⁹ dñi iuxta areaz areuna
iebusei. Dixitq̃z dauid ad dñm cũ vidis
set angelũ cedentẽ ꝓpl'um: Ego suz qui
peccaui ⁊ ego iniq̃ egi. isti qui oues sunt
quid fecerẽt? Vertat̃ obsecro man⁹ tua
ꝯtra me et cõtra domũ p̃tis mei. Venit
aũt gad ꝓpheta ad dauid in die illa. ⁊ di
xit ei: Ascẽde ⁊ ꝯstitue altare dño in area
areuna iebusei. Et ascendit dauid iuxta
sermonẽ gad quẽ p̃cepat ei dñs. Cõspi-
ciensq̃z areuna aĩaduertit regẽ ⁊ seruos
eius trãsire ad se. ⁊ egressus adorauit re
gẽ ꝓno vultu in terrã. et ait: Quid cau-
se est vt veniat dñs me⁹ rex ad seruũ su-
um? Cui dauid ait: Vt emã a te areã. et
edificẽ altare dño ⁊ cesset int'fectio que
grassat̃ in ꝓpl'o. Et ait areuna ad dauid
Accipiat ⁊ offerat dñs me⁹ rex sic̃ placet
ei. Habes boues in holocastũ. et plaustꝝ
et iuga boũ in vsum lignorũ. Oĩa dedit
areuna regi. Dixitq̃z areuna ad regem:
Dñs de⁹ tu⁹ suscipiat votũ tuũ. Cui rñ
dens rex ait: Neq̃q̃z vt vis. sed emã p̃cio
a te. et non offerã dño deo meo holocau
sta gratuita. Emit ergo dauid areã ⁊ bo
ues. argẽti siclis quinq̃ginta. et edifica-
uit ibi dauid altare dño. ⁊ obtulit holo-
causta et pacifica. Et ꝓpiciatus est dñs
terre. et cohibita est plaga ab israel.

Explicit secundus liber Samuelis.

Incipit liber p̃m⁹ malachim
id est Regũ terti⁹. Capl'm I

Et rex dauid senuerat: hẽ-
batq̃z etatis plurimos di
es. Cũq̃z opiret̃ vestib⁹ nõ
calefiebat. Dixerunt ḡ ei
serui sui: Queramus dño nr̃o regi ado
lescentulã virginẽ. et stet corã rege. ⁊ fo
ueat eũ: dormiatq̃z in sinu suo. et calefa
ciat dñm nr̃m regẽ. Quesierũt igit̃ ado
lescẽtulã speciosam in oĩb⁹ finib⁹ isrl. et
inuenerũt abisac sunamitẽ. et adduxerẽt
eam ad regẽ. Erat aũt puella pulcra ni-
mis. dormiebatq̃z cũ rege ⁊ ministrabat
ei. rex vero nõ cognouit eã. Adonias au
tez filius agith. eleuabat̃ dicẽs: Ego re-
gnabo. Fecitq̃z sibi currũ ⁊ equites. ⁊ q̃n
quaginta viros qui currerẽt ante eum
Neq̃z corripuit eũ pater suus aliq̃n di-
cẽs: Quare h̃ fecisti? Erat aũt ⁊ ip̃e pul-
cer valde secũdus natu post absalõ. Et
sermo ei⁹ cũ ioab filio saruie et cũ abia-
thar sacerdote qui adiuuabãt p̃tes ado
nie. Sadoch vero sacerdos ⁊ banaias fi
lius ioiade ⁊ nathan ꝓpheta ⁊ semei ⁊ ce
rethi ⁊ felethi et om̃e robur exercit⁹ da
uid nõ erat cũ adonia. Immolat̃ ḡ ado
nias arietib⁹ ⁊ vitulis ⁊ vniũsis pingui
bus iuxta lapidẽ çoeleth q̃ erat vicinus
fõti rogel: vocauit vniũsos frẽs suos fi
lios reg⁹ ⁊ oẽs viros iuda seruos regis:
nathã aũt ꝓphetã ⁊ banaiã ⁊ robustosq̃s
q̃z et salomonẽ fratrẽ suũ ñ vocauit. Di
xit it aq̃z nathã ad besabee mr̃ez salomo-
nis: Nũ audisti q̃ regnauerit adonias fi
lius agith. ⁊ dñs nr̃ dauid hoc ignorat?
Nũc ergo veni accipe cõsiliũ a me: et sal
ua aĩaz tuã. filijq̃z tui salomonis. Vade
et ingredere ad regẽ dauid. ⁊ dic ei: Nõ
ne tu dñe mi rex iurasti mihi ãcille tue
dicẽs: q̃ salomon filius tuus regnabit
post me: ⁊ ip̃e sedebit in solio meo. Qua
re ergo regnat adonias? Et adhuc ibi
te loquente cum rege. ego veniã post te
et cõplebo sermones tuos. Ingressa ẽ
itaq̃z bersabee ad regez in cubiculo. Rex
aũt senuerat nimis. ⁊ abisac sunamitis

ministrabat ei. Inclinauit se bersabee et
adorauit regem. Ad quã rex. quit tibi in
quit vis? Que rñdens ait: Dñe mi rex
tu iurasti ꝑ dñm deũ tuũ ancille tue: sa-
lomõ filius tuus regnabit post me. ⁊ ipe
sedebit in solio meo ⁊ ecce nũc adonias
regnat te dñe mi rex ignorãte. Macta-
uit boues. et pinguia q̃q̃ et arietes plu
rimos. ⁊ vocauit oẽs filios regis. abia-
thar q̃z sacerdotẽ et ioab principẽ mili-
tie: salomonẽ aũt seruũ tuuz non voca-
uit. Verũtñ dñe mi rex in te oculi respi
ciunt totius isrl' vt indices eis. q̃s sede
re debeat in solio tuo dñe mi rex post te:
Eritq̃z cũ dormierit dñs meus rex cum
patribꝫ suis. erimus ego et filius meus
peccatores. Adhuc illa loquẽte cuz rege
nathan ꝓpha venit. Et nũciauerũt regi
dicẽtes: Adest nathan ꝓpha. Cũq̃z ĩtro-
isset in ꝯspectu regis et adorasset eũ pro
nus in terrã. dixit nathan: Dñe mi rex
tu dixisti adonias regnet post me. ⁊ ipse
sedeat sup̃ thronũ meũ? Quia descẽdit
hodie ⁊ ĩmolauit boues ⁊ pinguia ⁊ arie
tes plurimos. ⁊ vocauit vniũsos filios
regis ⁊ prĩcipes: abiathar q̃z sacerdotez:
illisq̃z vescẽtibꝫ ⁊ bibẽtibꝫ corã eo. ⁊ dicẽ-
tibꝫ. viuat rex adonias: me seruũ tuũ et
sadoch sacerdotẽ. ⁊ banaiaz filiũ ioiade
et famulũ tuum salomonẽ non vocauit
Nũquid a dño meo rege exiuit hꝰ vbũ?
et mihi nõ indicasti seruo tuo quis ses-
surus eẽt sup̃ thronũ dñi mei regꝫ post
eũ. Et rñdit rex dauid dicẽs: Vocate ad
me bersabee. Que cũ fuisset ingressa co-
rã rege et stetisset añ eũ. iurauit rex ⁊ ait
Viuit dñs q̃ eruit aĩaz meã de oĩ angu-
stia: q̃z sic iuraui tibi ꝑ dñm deum isrl' di
cẽs. salomõ filiꝰ tuꝰ regnabit post me. et
ipe sedebit sup̃ soliũ meũ ꝓ me. sic faci-
am hodie. Sũmissoq̃z bersabee in terraz
vultu adorauit regez dicẽs: Viuat dñs
meꝰ rex dauid in eternum. Dixit q̃z rex
dauid: Vocate mihi sadoch sacerdotez
et nathan ꝓphaz. ⁊ banaiã filium ioiade
Qui cũ ĩgressi fuissẽt corã rege. dixit ad
eos. Tollite vobiscuz seruos dñi vr̃i. et
ĩponite salomonẽ filiũ meũ super mulã
meã. ⁊ ducite eũ in gion. ⁊ vngat eũ ibi
sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpheta in regẽ
sup̃ isrl'. Et canetis buccina atq̃z dicetꝫ:
Viuat rex salomon. Et ascẽdetꝫ post eũ
et venietis in hierl'm. ⁊ sedebit sup̃ soli
um meũ ⁊ ipe regnabit ꝓ me. illiq̃z ꝑcipi
am vt sit dux sup̃ isrl' ⁊ sup̃ iudã. Et rñ-
dit banaias filiꝰ ioiade regi dicẽs: Amẽ
Sic loquat' dñs deꝰ dñi mei regꝫ. Quõ
fuit dñs cũ dño meo rege. sic sit cũ salo
mone et sublimius faciat soliũ eiꝰ a so-
lio dñi mei regis dauid. Descẽdit ergo
sadoch sacerdos et nathan ꝓpheta et ba
naias filius ioiade ⁊ cerethi ⁊ felethi. et
imposuerũt salomonẽ super mulã regis
dauid. ⁊ adduxerunt eũ in gion. Sum-
psitq̃z sadoch sacerdos cornu olei de ta-
bernaculo ⁊ vnxit salomonẽ. et cecinerẽt
buccina et dixit omnis ꝓpl's: Viuat rex
salomon. Et ascẽdit vniuersa multitu-
do post eum. et populus canentiũ tibijs
et letantiũ gaudio magno. et insonuit
terra a clamore eoꝝ. Audiuit aũt adoni
as et omnes qui inuitati fuerant ab eo
Jãq̃z ꝯuiuiũ finituz erat. Sed et ioab
audita voce tube ait: Quid sibi vult cla
mor ciuitatis tumultuãtis? Adhuc eo
loquẽte. ionathan filius abiathar sacer
dotis venit. Cui dixit adonias. Ingre-
dere q̃z vir fortis es et bona nũciãs. Rñ
ditq̃z ionathã adonie Neq̃q̃z. Dñs enĩ
noster rex dauid. regẽ cõstituit salomo-
nem. misitq̃z cũ eo sadoch sacerdotez et
nathan ꝓphetã et banaiã filiuz ioiade et
cerethi ⁊ felethi. et imposuerũt euz sup̃
mulã regis. Vnxerũtq̃z eũ sadoch sacer
dos et nathan ꝓpheta regẽ ĩ gion. ⁊ ascẽ-
derunt inde letãtes. et insonuit ciuitas
Hec est vox quã audistis. Sz ⁊ salomõ
sedet sup̃ soliũ regni. ⁊ ingressi serui re-
gis bñdixerẽt dño nr̃o regi dauid dicẽtes
Amplificet deos nomẽ salomonis sup̃
nomẽ tuũ. ⁊ magnificet thronũ eius su
per thronũ tuũ. Et adorauit rex ĩ lectu-
lo suo: insup̃ ⁊ hec locutꝰ ẽ: Bñdictꝰ dñs
deus isrl' q̃ dedit hodie sedentez in solio
meo videntibꝫ oculis meis. Territi sũt
ergo ⁊ surrexerũt oẽs q̃ inuitati fuerãt

ab adonia.et iuit vnuſquiſq; in viã ſuã
Adonias aũt timẽs ſalomonẽ. ſurrexit
et abiit in tabernaculũ dñi.tenuitq; cor
nu altaris. Et nũciauerũt ſalomoni di
cẽtes: Ecce adonias timẽs regẽ ſalomo
nem tenet cornu altaris dicens: Juret
mihi rex ſalomõ hodie q; nõ interficiat ſer
uũ ſuũ gladio. Dixitq; ſalomõ. Si fue
rit vir bonus.nõ cadat ne vn⁹ quidẽ ca
pillus eius in terrã.ſin autẽ malũ inuẽ
tum fuerit in eo morietr. Miſit ergo rex
ſalomon et eduxit eũ ab altari ⁊ ingreſ
ſus adorauit regẽ ſalomonẽ. Dixitq; ei
ſalomõ: Vade in domũ tuã. II

1a Appropinquauerũt aũt dies da
uid vt moreret.precepitq; salo
moni filio ſuo dicẽs: Ecce ego
ingredior viã vniuerſe terre. Cõforta
re ⁊ eſto vir fortis ⁊ obſerua vt cuſtodi
as mãdata dñi dei tui vt ambules in vi
is eius ⁊ cuſtodias cerimonias eius.⁊ p
cepta eius ⁊ iudicia et teſtimonia.ſicut
ſcriptũ ẽ in lege moyſi vt itelligas vni
uerſa q̃ facis.et quocũq; te verteris vt cõ
firmet dñs ſermones ſuos q̃s locutus
eſt ỏ me dicẽs: Si cuſtodierint filij tui
vias meas.⁊ ambulauerint corã me in
veritate.in omi corde ſuo ⁊ in omni aĩa
ſua:nõ auferet tibi vir de ſolio iſrl. Tu
q̃z noſti q̃ fecerit mihi ioab filꝰ ſaruie:q̃
fecerit duobꝰ pricipibꝰ exercitꝰ iſrael.ab
ner filio ner ⁊ amaſe filio ieth̃r q̃s occi
dit et effudit ſanguinẽ belli in pace.et po
ſuit cruorẽ belli in balthro ſuo qui erat
circa lũbos eius.⁊ in calciamẽto ſuo qỏ
erat in pedibꝰ eius. Facies g̃ iuxta ſapiẽ
tiã tuã.⁊ nõ deduces caniciẽ eius pacifi
ce ad inferos. 2a Sz ⁊ filijs bercellai gala
aditis reddes gr̃az.erũtq; comedentes
in mẽſa tua. Occurrerũt enĩ mihi q̃n fu
giebã a facie abſalõ fratris tui. Hẽs q̃z
apud te ſemei filiuz gera filij gemini de
bahurĩ:q̃ maledixit mihi maledictione
peſſima q̃n ibã ad caſtra. Sz q; deſcẽdit
mihi in occurſum cũ trãſirem iordanẽ
et iuraui ei p dñm dicẽs:nõ te interficiaz
gladio:tu noli pati eũ eſſe innoxiuz. Clr
aũt ſapiẽs es vt ſcias que facies ei:ỏdu
ceſq; canos eius cũ ſanguine ad inferos

Dormiuit igit̃ dauid cũ patribꝰ ſuis.et
ſepultus eſt in ciuitate dauid. Dies au
tem quibꝰ regnauit dauid ſup iſrl̃ quadra
ginta anni ſunt. In hebron regnauit ſe
ptez ãnis.in hieruſalem triginta tribꝰ. Sa
lomon aũt ſedit ſup thronũ dauid pr̃is
ſui.et firmatũ eſt regnũ eius nimis. Et
ingreſſus ẽ adonias filius agith ad ber
ſabee matrem ſalomonis. Que dixit ei
Pacificus ne eſt ingreſſus tuus? Qui
rñdit: Pacificus. Addiditq; : Sermo
mihi eſt ad te. Cui ait: Loquere. Et ille
Tu inquit noſti q̃ meũ erat regnum.⁊
me ꝓpoſuerat oĩs iſrl̃ ſibi in regẽ.Sz trã
latũ eſt regnũ et factũ eſt fratris mei.A
dño enĩ ꝓſtitutum eſt ei. 3a Nũc ergo peti
tionẽ vnã p̃cor a te ne cõfundas faciem
meã. Que dixit ad eũ. Loquere. Et ille
ait: Precor vt dicas ſalomoni regi (nec
q̃z enĩ negare tibi quicq̃ põt) vt det mi
hi abiſac ſunamitẽ vxorẽ Et ait berſabee
Bene ego loquar p te regi. Venit g̃ ber
ſabee ad regẽ ſalomonẽ vt loqueret ei.p
adonia. Et ſurrexit rex in occurſũ eius
adorauitq; eã.et ſedit ſup thronũ ſuũ.
Poſitusq; eſt thronus matri regis q̃ ſe
dit ad dextrã eius.dixitq; ei: Petitionẽ
vnã puulã ego deprecor a te ne cõfunda
faciẽ meaz. Et dixit ei rex. Pete mater
mea. Nec enĩ fas eſt vt auertaz faciem
tuã. Que ait. Det abiſac ſunamitẽ ado
nie fratri tuo vxor. Rñditq; rex ſalomõ
et dixit matri ſue: Quare poſtulas abi
ſac ſunamitem adonie: Poſtula ei ⁊ re
gnũ. Ipſe eſt enĩ frater me⁹ maior me
et hẽt abiathar ſacerdotẽ ⁊ ioab filium
ſaruie. Jurauit itaq; rex ſalomon p̃o
minũ dicẽs: Hec faciat mihi deus ⁊ hec
addat.q; contra aĩaz ſuã locutus ẽ adoni
as verbũ hoc. Et nunc viuit dñs qui fir
mauit me ⁊ collocauit me ſup ſolium da
uid patris mei.⁊ qui fecit mihi domũ ſi
cut locutus eſt. q; hodie occidet adoni
as. Miſitq; rex ſalomõ p manũ banaie
filij ioiade q̃ interfecit eũ ⁊ mortuus eſt
Abiathar q̃z ſacerdoti dixit rex: Vade
in anathot ad agrũ tuũ. Et quidem vir

moꝛtis es: ſz hodie te nō inꝑficiã. qꝛ poꝛ/
taſti arcã dñi dei coꝛã dauid ꝑe meo et
ſuſtinuiſti laboꝛẽ ī oĩb⁹ in q̃b laboꝛauit
ꝑ me⁹. Execit g̃ ſalomõ abiathar vt nõ
eẽt ſacẽdos dñi vt ꝑpleret ſm̃o dñi quez
locut⁹ ẽ ſup domũ hẽli ī ſylo. Uenit aũt
nũci⁹ ad ſalomonẽ q̃ ioab ꝺclinaſſet p⁹
adoniã. ⁊ p⁹ ſalomonẽ nõ ꝺeclinaſſz. Fu
git g̃ ioab ī tabnacl̃z dñi ⁊ appꝛhẽdit coꝛ/
nu altaꝛ. Nũciatũq̃ ẽ regi ſalomoni q̃
fugiſſet ioab in tabnacl̃m dñi. ⁊ eſſet iu
xta altare. Miſitq̃ ſalomõ banaiã filiuz
ioiade dicẽs: Uade inꝑfice eũ. Et ꝛenit
banaias ad tabnacl̃z dñi. ⁊ dixit ei: Hec
dic̃ ꝛex: Egꝛedere. Qui ait: Nõ egꝛedi/
aꝛ: ſz hic moꝛiaꝛ. Renunciauit banaias
regi ſm̃onẽ dicẽs: Hec locut⁹ ẽ ioab ⁊ hꝫ
locut⁹ ẽ mihi. Dixitq̃ ei ꝛex. Fac ſic̃ lo/
cutus ẽ ⁊ inꝑfice eũ ⁊ ſepeli. ⁊ amoueb ſã
guinẽ inocẽtẽ q̃ effuſuſ ẽ a ioab a me ⁊ a
domo ꝑis mei. ⁊ reddet dñs ſanguinez
ei⁹ ſup caput ei⁹: qꝛ inꝑfecit duos viros
iuſtos melioꝛeſq̃ ſe. ⁊ occidit eoſ gladio
ꝑe meo dauid ig̃ꝛãte. abner filium ner
ꝑncipẽ militie iſꝛl. ⁊ amaſaz filiũ ietheꝛ
ꝑncipẽ exeꝛcit⁹ iuda. Et ꝛeũteꝛ ſanguis
illoꝛ ī caput ioab ⁊ ī caput ſemĩs ei⁹ in
ſempiteꝛnũ. dauid aũt ⁊ ſemĩ ei⁹ ⁊ domui
⁊ thꝛono illi⁹ ſit paꝛ vſq̃ in eteꝛnũ a dño.
Aſcẽdit itaq̃ banaias filꝫ ioiade. ⁊ ag/
greſſus eũ inꝑfecit. ſepultusq̃ ẽ in domo
ſua ī deſto. Et ꝓſtituit ꝛex banaiã filiuz
ioiade ꝓ eo ſup exeꝛcitũ ⁊ ſadoch ſacdo/
tẽ poſuit ꝓ abiathar. Miſit q̃z ꝛex ⁊ voca
uit ſemei. dixitq̃ ei: Edifica tibi domuz
in hieꝛl̃m. ⁊ habita ibi. Et nõ egꝛedieꝛ
inde huc atq̃ illuc. Quacũq̃ autẽ die e/
greſſus fueꝛ⁹ ⁊ tꝛãſieꝛis toꝛꝛẽtẽ cedron.
ſcito te inꝑficiẽdũ. Sãguis tu⁹ erit ſup
caput tuuz. Dixitq̃ ſemei regi: Bonus
ſm̃o: ſic̃ locut⁹ ẽ dñs me⁹ ꝛex: ſic faci/
et ſu⁹ tuus. Habitauit itaq̃ ſemei ī hie
ꝛl̃m diebꝫ multꝫ. Fc̃m eſt aũt poſt ãnos
tꝛes vt fugeꝛẽt ſui ſemei ad achis filiũ
maacha ꝛegẽ geth. Nũciatũq̃ eſt ſemei
q̃ ſui ei⁹ eſſent ī geth. Et ſuꝛꝛexit ſemei
⁊ ſtꝛauit aſinũ ſuũ. iuitq̃ ad achiſ ī geth
ad requiꝛẽdũz ſuos ſuos. ⁊ adduxit eoſ
de geth. Nũciatũ eſt aũt ꝛegi ſalomõi q̃
eſſet ſemei in geth de hieꝛl̃m. ⁊ ꝛediſſet.
Et mittẽs vocauit eũ. dixitq̃ illi: Nõne
teſtificat⁹ ſuꝫ tibi ꝓ dñm. ⁊ ꝓdixi tibi. q̃/
cunq̃ die egreſſus fueꝛiſ huc ⁊ illuc: ſci
to te eſſe moꝛituꝛ. Et ꝛndiſti mihi: Bo
nus ſm̃o quẽ audiui. Quare g̃ non cu/
ſtodiſti iuſiuꝛãdũ dñi ⁊ ꝑceptũ q̃ ꝓ ꝑce/
peꝛã tibi? Dixitq̃ ꝛex ad ſemei. Tu no/
ſti oẽ malũ cui⁹ tibi ꝓſciũ ẽ coꝛ tuũ q̃ ſe
ciſti dauid ꝑi meo: Reddidit dñs ma/
litiã tuã ī caput tuũ ⁊ ꝛex ſalomõ bñdi/
ctus. ⁊ thꝛonus dauid eꝛit ſtabilis coꝛã
dño vſq̃ ī ſempiteꝛnũ. Juſſit itaq̃ ꝛex ba
naie filio ioiade q̃ aggreſſus ꝑcuſſit eũ ⁊

Onfirmatũ ẽ /moꝛtu⁹ ẽ III

Cigit̃ ꝛegnũ ī manu ſalomõis. ⁊
affinitate ꝓiũct⁹ eſt pharaõi ꝛe/
gi egypti. Accepit nãq̃ filiã ei⁹. ⁊ addu/
xit ī ciuitatẽ dauid donec cõpleret e/
dificãſ domũ ſuã ⁊ domũ dñi ⁊ muꝛum hie
ruſalẽ ꝑ circũituz. Uerũ ꝑpls ĩmolabat ī
excelſis. Nõ ei edificatũ erat tẽpluz noĩ
dñi vſq̃ ī diẽ illã. Dilexit aũt ſalomõ do
minũ ãbulãs ī ꝑceptꝫ dauid ꝑris ſui. ex/
cepto q̃ ī excelſis ĩmolabat. ⁊ accẽdebat
thymiama. Abiit itaq̃ ſalomõ in gaba/
on vt ĩmolaret ibi. Illõ quippe erat ex/
celſuz maximũ. Mille hoſtias ī holocau
ſtũ obtulit ſalomõ ſup altare illud ī ga/
baõ. Apparuit aũt dñs ſalomõi ꝑ ſom/
niũ nocte dicẽs: Poſtula q̃ vis vt dem
tibi. Et ait ſalomon. Tu feciſti cuz ſuo
tuo dauid ꝑe meo mĩam magnã. ſicut
ambulauit in ꝓſpectu tuo in veꝛitate ⁊ iu
ſticia ⁊ recto coꝛde tecum. Cuſtodiſti ei
mĩam tuã grãdẽ. ⁊ dediſti ei filiũ ſedẽtẽ
ſup thꝛonũ ſic̃ eſt hodie. Et nũc dñe de⁹
tu regꝛe feciſti ſuum tuuz ꝑ dauid ꝑe
meo. Ego autẽ ſuz puer puul⁹ ⁊ ig̃ꝛans
egreſſuz ⁊ introitũ meuz. ⁊ ſuus tu⁹ in
medio eſt ꝑpl̃i quẽ elegiſti: ꝑpl̃i infiniti
qui enũeꝛari ⁊ ſupꝑoꝛtari nõ põt ꝓ ml̃ti
tudie. Dab̃ g̃ ſuo tuo coꝛ docile vt ꝑpl̃z
tuũ iudicare poſſit ⁊ diſcꝛneꝛe inteꝛ bo
nuz ⁊ maluz. Quis enĩ põt iudicare po/
pulũ iſtũ. ꝑpl̃m tuuz hũc multũ? Pla/
cuit ergo ſeꝛmo coꝛã dño q̃ ſalomõ po/

stulasset huiuscemodi rem. Et dixit do-
minus salomoni: Quia postulasti verbū
hoc. ⁊ nō petisti tibi dies multos. nec diui
tias aut aīas inimicorum tuorum: sz postula-
sti tibi sapiam ad discernēdū iudiciū: ec
ce feci tibi sm̄ sm̄ones tuos. Et dedi ti-
bi cor sapiēs ⁊ intelligens intm̄ vt nul-
lus añ te simil' tui fuerit nec post te sur-
recturus sit. Sed ⁊ hoc q̄ nō postulasti de-
di tibi diuitias. scz ⁊ gl'iam vt nemo fue
rit similis tui in regibus cūctis retro die
bus. Si aūt ambulauerit in vijs meis
⁊ custodieris p̄cepta mea ⁊ mādata mea
sic ambulauit pr̄ tuus. longos faciā dies
tuos. Igit' euigilauit salomon. ⁊ intel-
lexit q̄ esset somniū. Cūq̄ venisset hie-
rusalē. stetit corā arca federis dñi. ⁊ ob-
tulit holocausta. ⁊ fecit victimas pacifi-
cas ⁊ grāde ꝯuiuiū vniuersis famulis
suis. Tūc venerūt due mulieres mere-
trices ad regē. steterūtq̄ corā eo. Quarum
vna ait: Obsecro mi dñe: Ego ⁊ mulier
hoc habitabamus in domo vna ⁊ pepi apud
eā ī cubiculo. Tertia aūt die postq̄ ego
pepi. pepit ⁊ hec. Et eramus simul. nullus
q̄ alius nobiscū in domo exceptis nobis
duabus. Mortuus est aūt filius mulieris huius
nocte. Dormiēs quippe oppressit eū. Et
cōsurgēs in tempeste noctis silētio: tulit
filiū meū de latere meo ancille tue dor-
mientis. ⁊ collocauit in sinu suo: suū aūt
filiū qui erat mortuus posuit in sinu meo
Cunq̄ surrexissem mane. vt darē lac fi-
lio meo: apparuit mortuus. Quē diligen
tius intuēs clara luce dep̄hendi non esse
meū quē genuerā. Ruditq̄ alt'a muli-
er: Nō est ita vt dicis. sz filius tuus mor-
tuus est: meus aūt viuit. Econtrario illa
dicebat. Mentiris. Filius quippe meus vi
uit. ⁊ filius tuus mortuus est. Atq̄ in hūc
modū ꝯtēdebāt corā rege. Tunc rex ait
Hec dicit: Filius meus viuit ⁊ filius tuus
mortuus est. Et ista rñdit. Nō sz filius tuus
mortuus est. meus aūt viuit. Dixit g̊ rex
Afferte mihi gladiū. Cunq̄ attulissent
gladiū corā rege: diuidite inq̄t infantez
viuū in duas ptes. ⁊ date dimidiā ptez
vni ⁊ dimidiā ptē alteri. Dixit aūt muli
er cuius filius erat viuus ad regē (com-
mota sunt quippe viscera eius. sup filio
suo) Obsecro dñe. date illi īfantē viuū
⁊ nolite interficere eū. Ecōtrario illa di
cebat: Nec mihi nec tibi sit. sz diuidat'.
Rñdit rex ⁊ ait: Date huic infantez vi-
uū ⁊ nō occcidat'. Hec ē aūt mr̄ eius. Au-
diuit itaq̄ oīs isrl' iudiciū q̄d iudicasset
rex. ⁊ timuerūt regez videtēs sapiam dī
esse in eo ad faciendum iudiciū. IIII

Erat aūt rex salomō regnās su-
per oēm isrl'. ⁊ hi p̄ncipes q̄s hē
bat. Açarias filius sadoch sacdotis
helioreph ⁊ ahia filij sesa scribe. Josa-
phat filius ahilud acōmētarijs. Banaias
filius ioiade sup exercitū: Sadoch aūt ⁊
abiathar sacdotes. açarias filius nathā
sup eos q̄ assistebāt regi. Sabud filius
nathā sacdos amicus regis ⁊ ahisa p̄positus
domus. ⁊ adonirā filius abda sup tributa
Habebat aūt salomō duodecī p̄fectos
sup oēm isrl' qui p̄bebāt annonā regi et
domui eius. Per singulos eī mēses in
anno. singuli nccā mīstrabāt. Et hoc noīa
eorum: Benhur in mōte effraī. Bēdechar
in macces ⁊ ī salebim ⁊ in bethsames ⁊ ī
helō ⁊ ī bethanā. Benesed ī araboth. Ip
sius eī erat socho: ⁊ omīs t'ra ephr. Be-
nab in adab cuius oīs nephador: thaphet
filiā salomōis hēbat vxorē. Bana filius
ahilud regebat tanach ⁊ mageddo ⁊ vni-
uersaz bethsan q̄ est iuxta sarthana subt'
ieçrahel a bethsan vsq̄ abelmeula e re-
gione iecmaan. Bengaber ī ramoth ga-
laad hēbat auothiair filij manasse in ga
laad. Ipse erat in oī regiōe argob q̄ est
in basan sexagīta ciuitatibus magnis atq̄
muratis q̄ hēbāt seras ereas. Abinadab
filius addo p̄erat in manaim. Achima-
as in neptalim. Sed ⁊ ipse hēbat base-
math filiā salomonis in ꝯiugio. Baana
filius husi ī aser ⁊ in baloth. Josaphat fi-
lius pharue in ysachar. Semei filius
hela in beniamī. Gaber filius suri in ter-
ra galaad. ⁊ in t'ra seon regis āmorrei et
og regis basan sup oīa q̄ erāt ī illa terra
Juda ⁊ isrl' innūerabiles sic arena ma-
ris in mltitudine comedētes. ⁊ bibētes

atq; letantes. Salomõ aũt erat in di/
tione sua hñs oĩa regna secũ a flumine
terre philistĩm vsq; ad terminũ egypti
offerentiũ sibi mũera ⁊ seruientiũ ei cun
ctis diebꝫ vite eius. Erat aũt cibꝫ salo/
monis p dies singulos triginta chori si
mile. ⁊ seraginta chori farine: decẽ boues
pingues: ⁊ viginti boues pascuales. ⁊ cẽ
tum arietes: excepta venatione ceruoꝝ.
capreaꝝ atq; bubaloꝝ ⁊ auiũ altiliũ. Ip
se enĩ obtinebat oẽm regiõem que erat
trans flumẽ q̃si a thapsa vsq; ad gaçam
⁊ cũctos reges illaꝝ regionũ. ⁊ habebat
pacẽ ex oĩ pte in circũitu. Habitabatq;
iuda ⁊ isr̃l absq; timore vllo vnusquisq;
subvite sua ⁊ sub ficu sua. a dan vsq; ber
sabee cũctis diebꝫ salomonis. Et hẽbat
salomõ q̃draginta milia p̃sepia eq̃ꝝ cur/
riliũ. ⁊ duodecim milia eq̃strium. nutrie/
bãtq; eos supdicti regis p̃fecti: sed ⁊ ncca
mẽse regis salomõis cũ ingenti cura p/
bebant in tpe suo. Hordeuz q̃z ⁊ paleas
eq̃ꝝ ⁊ iumẽtoꝝ referebãt in locũ vbi erat
rex iurta ꝓstitutũ sibi. Dedit q̃z dñs sapi
entiã salomõi ⁊ prudẽtiã multã nimis
⁊ latitudinẽ cordis q̃si arenã q̃ est in lito
re maris. ⁊ p̃cedebat sapientia salomõis
sapiam oĩm orientaliũ ⁊ egyptioꝝ ⁊ erat
sapiẽtior cũctis hoĩbꝫ. Sapiẽtior ethan
ezraite ⁊ hemam ⁊ calchal ⁊ dorda filiis
maol. ⁊ erat noĩatꝰ in vniuersis gentibꝫ
p circũitũ. Locutus est q̃z salomon tria
milia parabolas. ⁊ fuerũt carmina eius q̃n
q; milia. Et disputauit sup lignis a ce/
dro q̃ est in libano vsq; ad hysopũ q̃ egre
ditꝰ de pariete. ⁊ disseruit de iumentis ⁊
volucribꝫ ⁊ reptilibꝫ ⁊ piscibꝫ. Et venie/
bãt de cũctis pplis ad audiendã sapiam
salomonis. ⁊ ab vniuersis regibus ter/
re qui audiebant sapientiam eius.

Misit q̃z hiram rex tyri suos suos
ad salomonẽ. Audiuit enĩ q̃ ip/
sum vnxissent regem sup isr̃l pro
patre eius. q; amicus fuerat hiraz dauid
ois tpe. Misit autẽ salomon ad hiraz di
cens: Tu scis voluntatẽ dauid patris mei.
⁊ q; nõ poterat edificare domũ noĩ dñi
dei sui. ꝓpter bella imminẽtia p circũitũ
donec daret dñs eos sub vestigio pedum
eius. Nũc aũt requiẽ dedit deus meus
mihi p circũitum. ⁊ non est sathan neq;
occursus malus. quãobrem cogito edifica/
re templum noĩ dñi dei mei sicut locutꝰ
est dauid patri meo dicens: Filius tuꝰ
quẽ dabo p te sup solium tuum: ipse edifica
bit domũ noĩ meo. Precipe igit̃ vt p̃ci/
dant mihi serui tui cedros de libano. et
serui mei sint cũ seruis tuis: mercedẽ au
tem seruoꝝ tuoꝝ dabo tibi quãcũq; petie
ris. Scis enĩ quõ non est in pplo meo
vir qui nouerit ligna cedere sicut sido/
nij. Cũ ergo audisset hirã verba salomo/
nis letatus est valde. ⁊ ait: Benedictus do
minus deus hodie qui dedit dauid filiũ
sapiẽtissimũ sup pplum hũc plurimum. Et
misit hirã ad salomonẽ dicens: Audiui
q̃cũq; mãdasti mihi. Ego faciã oẽm volũ
tatẽ tuaz in lignis cedrinis ⁊ abiegnis.
Serui mei deponẽt ea de libano ad ma
re. ⁊ ego cõponam ea in ratibus in mari
vsq; ad locũ quẽ significabis mihi. ⁊ ap
plicabo ea tibi. ⁊ tu tolles ea. Precipies
q; mihi: vt det cibꝫ domui mee. Itaq;
hiram dabat salomoni ligna cedrina ⁊
ligna abiegna iurta oẽm voluntatẽ eius
Salomõ aũt p̃bebat hiram viginti mi
lia choros tritici in cibũ domui eiꝰ. ⁊ vi/
ginti choros purissimi olei. Hec tribue
bat salomon hiram p singulos annos.
Dedit q̃z dñs sapiam salomõi sicut lo/
cutꝰ est ei. ⁊ erat pax inter hiram ⁊ salo/
monẽ. ⁊ percusserũt ambo fedus. Elegitq;
rex salomõ operarios de omni isr̃l: ⁊ erat
indictio triginta milia virorum. Mittebat
q; eos in libanũ decẽ milia per menses
singulos vicissim. ita vt duobꝫ mẽsibꝫ
essent in domibꝫ suis. Et adoniraz erat
super huiuscemodi indictiõem. Fuerãt
itaq; salomoni septuaginta milia eorum
qui onera portabãt. ⁊ octoginta milia la
tomorum in monte absq; p̃positis qui p̃erãt
singulis opibꝫ nũero triũ miliũ ⁊ trecẽ
torum p̃cipientiũ pplo ⁊ his qui faciebant
opus. Precepitq; rex vt tollerent lapi/
des grãdes lapides p̃ciosos in fundamẽ/
tum tẽpli ⁊ q̃drarẽt eos quos dolauerunt

cemētarij salomonis ⁊ cementarij hirā
¶ Porro biblij preparauerunt ligna ⁊ la
pides ad edificandam domum. VI
FActū est ergo q̄dringētesimo et
octogesimo anno egressionis fi
liorū israel de terra egypti in an
no q̄rto mense cio ipse est mēsis secun
dus regni salomonis sup̄ isrl: edificare
cepit domū dño. ¶ Dom⁹ aūt quā edifica
bat rex salomō dño. hēbat sexaginta cu
bitos in lōgitudine. ⁊ viginti cubitos ī
latitudine. ⁊ triginta cubitos in altitu
dine. Et porticus erat ante tēplū vigin
ti cubitorū lōgitudīs iuxta mēsurā latu
dīs templi. ⁊ habebat decē cubitos la
titudīs ante faciē templi: fecitq̄ in tem
plo fenestras obliq̄s. Et edificauit super
parietē tēpli tabulata per gyrū in parieti
bus domus p circūitū tēpli ⁊ oraculi. et
fecit latera in circūitu. Tabulatum qđ
subter erat quinq̄ cubitos hēbat latitu
dinis. ⁊ mediū tabulatū sex cubitorū lati
tudinis. ⁊ tertiū tabulatū septē hīs cu
bitos latitudinis. Trabes aūt posuit in
domo p circūitū forinsec⁹ vt nō hererēt
murj tēpli. ¶ Domus aūt cū edificaret de
lapidibꝰ dolatis atq̄ pfectis edificata ē
⁊ malleus ⁊ securis ⁊ oē ferramētum nō
sunt audita in domo cū edificaret. Ostiū
um lateris medij in pariete erat dom⁹ de
xtre ⁊ p cochleā ascēdebāt ī mediū cena
culū. ⁊ a medio in tertiū. Et edificauit
domū ⁊ psummauit eā. Texit q̄q̄ domū
laq̄ribꝰ cedrinis. ⁊ edificauit tabulatū
sup̄ oēm domū quinq̄ cubitj altitudīs. ⁊
operuit domū lignis cedrinis. Et factus
est ſmo dñi ad salomonē dicēs: ¶ Dom⁹
hec quā edificas. si ambulaueris in p̄ce
ptis meis. ⁊ iudicia mea feceris ⁊ custo
dieris oīa mādata mea gradiēs p ea: firm
abo ſmonē meū tibi quē locutus sum
ad dauid p̄trem tuū. ⁊ habitabo ī medio
filiorū isrl. ⁊ nō derelinquā pplm meum
isrl. Igit̄ edificauit salomō domū ⁊ psū
mauit eā. Et edificauit parietes dom⁹ in
trinsec⁹ tabulatis cedrinis a pauimēto
dom⁹ vsq̄ ad summitatē parietum ⁊ vsq̄
ad laq̄aria. ⁊ operuit lignis cedrinis intri
secus. ⁊ texit pauimētum dom⁹ tabulis
abiegnis. Edificauitq̄ viginti cubitorū
ad posteriorē p̄tem templi tabulata ce
drina a pauimēto vsq̄ ad supiora. ⁊ fecit
interiorē domū oraculi in scm̄ sanctorū.
¶ Porro q̄draginta cubitorū erat ipsum
plum p̄ fororibꝰ oraculi. ⁊ cedro ois do
mus intrinsecus vestiebat̄ hīs tornatu
ras ⁊ iūcturas suas fabrefactas ⁊ celatu
ras eminētes. Oīa cedrinis tabulis ve
stiebant̄. nec oīo lapis apparere poterat
in pariete. ¶ Oraculū aūt in medio dom⁹ in
teriorī p̄te fecerat vt poneret ibi arcā
federis dñi. ¶ Porro oraculū hēbat viginti
cubitos lōgitudīs ⁊ viginti cubitos la
titudīs ⁊ viginti cubitos altitudīs. ⁊ o
peruit illud atq̄ vestiuit auro purissimo
¶ Sed ⁊ altare vestiuit cedro. ¶ Domū q̄q̄
ante oraculū operuit auro purissimo ⁊ af
fixit lamīas clauis aureis. Nihilq̄ erat
in tēplo qđ nō auro tegeret̄. ¶ Sed ⁊ to
tū altare oraculi texit auro. Et fecit ī ora
culo duos cherubin de lignis oliuarū de
cē cubitorū altitudinis. ¶ Quinq̄ cubito
rū ala cherub vna ⁊ quinq̄ cubitorū ala
cherub altera. i. decē cubitos hīntes a sū
mitate ale vsq̄ ad ale alterius summi
tatē. ¶ Decē q̄q̄ cubitorū erat cherub secū
dus in mēsura pari. ⁊ opus vnū erat in
duobꝰ cherubin id est altitudinē hēbat
vn⁹ cherub decē cubitorū. ⁊ similit̄ cherub
secūdus. ¶ Posuitq̄ cherubin in medio
templi interioris. Extendebāt aūt alas
suas cherubin ⁊ tāgebat ala vna parie
tem. ⁊ ala cherub secundi tangebat pa
rietem alterū. ale aūt altere in media pa
te templi se inuicē cōtingebant. Texit
q̄q̄ cherubin auro. Et omēs parietes tē
pli per circūitū sculpsit varijs celaturis
⁊ torno. Et fecit in eis cherubin ⁊ palmas
⁊ picturas varias quasi p̄minētes de pa
riete ⁊ egredientes. ¶ Sed ⁊ pauimentū
domus texit auro intrinsecus ⁊ extrin
secus: Et in ingressu oraculi fecit duo o
stilia de lignis oliuarū. postesq̄ angulorū
quinq̄ ⁊ duo ostia de lignis oliuarū. Et
sculpsit ī eis picturā cherubin ⁊ palma
rū species ⁊ anaglyfa valde p̄minentia

⁊ texit ea auro ⁊ opuit tam cherubin q̃ꝫ
palmas ⁊ cetera auro. Fecitq̃ꝫ in intro
tu templi postes de lignis oliuaꝝ q̃dran
gulatos. ⁊ duo ostia de lignis abiegnis
altrinsecus. ⁊ vtrũq̃ꝫ ostiũ duplex erat/
⁊ se inuicez tenẽs aperiebat̃. Et sculpsit
cherubin ⁊ palmas ⁊ celaturas valde e/
minẽtes: operuitq̃ꝫ omĩa laminis aure
is ope q̃dro ad regulam. Et edificauit
atriũ interius tribꝫ ordinibꝫ lapidũ poli
toꝝ. ⁊ vno ordine lignoꝝ cedri. Anno q̃r
to fundata est domus dñi in mense çio
⁊ in anno vndecimo mense elul. ipse est
mensis octauꝰ: ꝑfecta est domus in om
ni ope suo ⁊ in vniuersis vtensilibꝫ edi
ficauitq̃ꝫ eam annis septem. VII

Domũ aũt suam edificauit salo/
mõ tredecim annis. ⁊ ad ꝑfectũ
vsq̃ꝫ ꝑduxit. Edificauit q̃q̃ꝫ do/
mũ saltus libani centũ cubitoꝝ lõgitu/
dinis. ⁊ quinq̃gĩta cubitoꝝ latitudinis:
⁊ triginta cubitoꝝ altitudĩs. ⁊ q̃ttuor de
ambulatoria ĩter colũnas cedrinas. Li/
gna quippe cedrina exciderat in colum/
nas. ⁊ tabulatis cedrinis vestiuit totaꝫ
camerã q̃ q̃dragĩta quinq̃ꝫ colũnis sustẽ
tabat̃. Vnus aũt ordo habebat colũnas
quindecim ꝯ se inuicẽ positas. ⁊ e regiõe
se respiciẽtes eq̃li spatio int̃ colũnas. et
sup colũnas q̃drãgulata ligna ĩ cũctꝰ eq̃
lia. Et porticũ colũnaꝝ fecit quinquagĩ
ta cubitoꝝ lõgitudinis. ⁊ triginta cubi/
toꝝ latitudinis. ⁊ alterã porticũ in facie
maioris porticus. ⁊ colũuas ⁊ epistylia
sup colũnas fec̃. Porticũ q̃ꝫ solij ĩ q̃ tri
bunal ẽ. fec̃ ⁊ texit lignis cedrĩs a pauim̃
to vsq̃ꝫ ad summitatẽ. ⁊ domũcula in q̃
sedebat̃ ad iudicãdũ. erat in media por/
ticu simili ope. Domũ q̃ꝫ fecit filie pha
raonis quã vxorẽ duxerat salomõ. tali
ope q̃li ⁊ hãc porticũ. Omĩa lapidibꝫ ꝑ/
ciosis qui ad normã quãdam atq̃ꝫ men
surã tam intrinsecus q̃ꝫ extrinsecus ser
rati erãt a fundamẽto vsq̃ꝫ ad summita
tem parietũ. ⁊ intrinsecus vsq̃ꝫ ad atriũ
maius. Fũdamẽta aũt de lapidibꝫ ꝑcio/
sis lapidibꝫ magnis decẽ siue octo cubi
toꝝ. ⁊ desup lapides ꝑciosi eq̃lis mẽsure
secti erãt. similiterq̃ꝫ de cedro. Et atriũ
maius rotũdũ triũ ordinuꝫ de lapidibꝫ
sectis. ⁊ vnius ordinis de dolata cedro:
necnon ⁊ in atrio domꝰ dñi interiori. ⁊ ĩ
porticu domus. Misit q̃ꝫ rex salomon ⁊
tulit hirã de tyro filiuꝫ mulieris vidue
de tribu neptalim ꝑre tyrio artificẽ era/
riũ ⁊ plenũ sapĩa. intelligẽtia ⁊ doctrina
ad faciendũ oẽ opus ex ere. Qui cuꝫ ve/
nisset ad regẽ salomonẽ fecit omẽ opus
eius. ⁊ finxit duas colũnas ereas: decez
⁊ octo cubitoꝝ altitudĩs colũnã vnã. et
linea duodecĩ cubitoꝝ ambiebat colũ/
nã vtrãq̃ꝫ. Duo q̃ꝫ capitella fecit q̃ pone
rent̃ super capita colũnaꝝ fusilia ex ere:
quinq̃ꝫ cubitoꝝ altitudĩs capitellũ vnũ
⁊ quinq̃ꝫ cubitoꝝ altitudĩs capitellũ al/
teꝝ. ⁊ quasi in modũ retis ⁊ catenaꝝ si/
bi inuicẽ miro ope ꝯtextaꝝ. Vtrũq̃ꝫ ca/
pitellũ colũnaꝝ fusile erat. Septena ꝟ
suum retiacula in capitello vno. ⁊ septe
na retiacula in capitello altero. Et ꝑfec̃
colũnas ⁊ duos ordĩes ꝑ circũitũ retia/
culoꝝ singuloꝝ vt tegerẽt capitella que
erant sup summitatẽ malogranatoruꝫ
Eodẽ mõ fecit ⁊ capitello secũdo. Capi
tella aũt q̃ erant sup capita colũnaꝝ q̃si
ope lilij fabricata erãt in porticu q̃ttuor
cubitoum. ⁊ rursum alia capitella in sũ
mitate colũnaꝝ desup iuxta mensuram
colũne ꝯtra retiacula. Malogranatorũ
aũt ducẽti ordines erãt in circũitu capi
telli secũdi. Et statuit duas colũnas in
porticu tẽpli. Cũq̃ꝫ statuisset colũnã de/
xteram. vocauit eam noĩe iachin. Silr̃
erexit colũnam secũdã. ⁊ vocauit nomẽ
eius booç. Et sup capita colũnaruꝫ opꝰ
in modũ lilij posuit: ꝑfectũq̃ꝫ est opꝰ co/
lumnarũ. Fecit q̃ꝫ mare fusile decẽ cubi
toꝝ a labio vsq̃ꝫ ad labiũ rotundum in
circũitu. Quinq̃ꝫ cubitoꝝ altitudo eiꝰ ⁊
resticula triginta cubitoꝝ cingebat illd̃
per circũitum. ⁊ sculptura subter labiũ
circumibat illud decez cubitis ambiẽs
mare. Duo ordines sculpturaꝝ histria/
taꝝ erant fusiles. ⁊ stabant sup duodecĩ
boues. E quibꝫ tres respiciebãt ad aqui
lonẽ. ⁊ tres ad occidentẽ. ⁊ tres ad me/

ridiem. ⁊ tres ad orientem. ⁊ mare sup
eos desup erat. q̄ꝝ posteriora vniuersa ī
trinsecus latitabāt. Grossitudo aūt lu
teris triū vnciaꝝ erat labiūq̄ eius q̄si la
biū calicis. ⁊ foliū repādi lilij: Duo mi
lia bathos capiebat ⁊ tria milia metre
tas. Et fecit decē bases eneas q̄ttuor cu
bitoꝝ lōgitudinis bases singulas. ⁊ q̄t
tuor cubitoꝝ latitudinis. et trium cubi
torum altitudinis ⁊ ipsum opus basi
uz interrasile erat. Et sculpture int̄ iū
cturas. ⁊ iter coronulas ⁊ plectas: leōes
⁊ boues ⁊ cherubin. ⁊ in iūcturꝫ similiter
desup. Et subter leones ⁊ boues q̄si lo
ra ex ere depēdentia. ⁊ q̄ttuor rote ꝑ ba
ses singl̄as ⁊ axes erei. ⁊ ꝑ q̄ttuor ꝑtes q̄
si hūeruli subter luterē fusiles ꝯ se iui
cē respectātes. Os q̄z luterꝫ intrīsecus
erat in capitꝫ summitate. ⁊ qd̄ forinsecꝰ
apparebat vniꝰ cubiti erat totū rotūdū
ꝑiterq̄ hēbat vnū cubitū ⁊ dimidium.
In angul̄ aūt colūnaꝝ varie celature e
rāt. ⁊ media intercolūnia q̄drata nō ro
tūda. Quattuor q̄z rote q̄ ꝑ q̄ttuor āgu
los basis erant coherebāt sibi subter ba
sim. Una rota habebat altitudīs cubi
tū ⁊ semis. Tales aūt rote erāt q̄les so
lent in curru fieri. Et axes eaꝝ ⁊ radij et
cāti ⁊ modioli oīa fusilia. Nā ⁊ humeru
li illi q̄ttuor ꝑ singulos angl̄os basis v
nius ex ipsa basi fusiles ⁊ ꝯiūcti erant.
In summitate aūt basis erat q̄dā rotū
ditas vniꝰ ⁊ dimidij cubiti. ita fabrefa
cta vt luter desuper posset imponi. hn̄s
celaturas suas variasq̄ sculpturas ex se
metipsa. Sculpsit q̄z in tabulatꝫ illis q̄
erāt ex ere. ⁊ in angul̄. cherubin ⁊ leones
⁊ palmas q̄si in similitudīez hoīs stātis
vt nō celata sed apposita ꝑ circūituz vi
derent̄. In hūc modū fecit decē bases.
fusura vna ⁊ mēsura sculpturaq̄ ꝯsimi
li. Fecit q̄z decē luteres eneos. Quadra
ginta bathos capiebat luter vnꝰ: eratq̄
q̄ttuor cubitoꝝ. Singulosq̄ luteres ꝑ
singulas. i. decē bases posuit. ⁊ cōstituit
decē bases. quinq̄ ad dexteram partem
templi. et quinq̄ ad sinistrā. Mare au
tem posuit ad dexterā ꝑtē tēpli. ꝯ orien
tem ad meridiē. Fecit g̃ hirā lebetes ⁊ scu
tras ⁊ amulas: ⁊ ꝑfecit oē opus regis sa
lomonis in tēplo dn̄i colūnas duas. et
funiculos capitelloꝝ super capitella co
lūnarū duos ⁊ retiacula duo. vt oꝑirēt
duos funiculos qui erāt sup capita co
lunarū. ⁊ malogranata q̄dringēta ī duo
bus retiaculis. duos ꝟsus malog̃nato
rū in retiacul̄ singulis ad oꝑiendos fu
niculos capitelloꝝ qui erāt super capi
ta colūnarū. ⁊ bases decē ⁊ luteres decez
super bases ⁊ mare vnū ⁊ boues duode
cim subter mare ⁊ lebetes ⁊ scutras ⁊ a
mulas. Oīa vasa q̄ fecit hiram regi salo
mōi ī domo dn̄i de auricalcho erāt. In
cāpestri regiōe iordanis fudit ea rex in
argyllosa terra inter sochot ⁊ sarthā. et
posuit salomon omīa vasa in domo dn̄i
Propter multitudinē aūt nimiaz non
erat pondus eris. Fecitq̄ salomō omīa
vasa in domo dn̄i: altare aureū. ⁊ men
sam sup quā ponerent̄ panes ꝓpositio
nis aureā. ⁊ cādelabra aurea q̄nq̄ ad de
xterā ⁊ q̄nq̄ ad sinistrā ꝯ oracl̄m ex auro
puro ⁊ q̄si lilij flores. ⁊ lucnas desup au
reas ⁊ forcipes aureos ⁊ hydrias ⁊ fusci
nulas ⁊ phialas ⁊ mortariola ⁊ thuribu
la de auro purissimo. Et cardīes ostioꝝ
domꝰ interioris sancti scōꝝ. ⁊ ostioꝝ do
mus tēpli ex auro erant. Et ꝑfecit omē
opus qd̄ faciebat salomō in domo dn̄i.
⁊ intulit q̄ sanctificauerat dauid pr̄ suꝰ.
argentum ⁊ aurum ⁊ vasa reposuitq̄ in
thesauris domus domini.

VIII

Tunc ꝯgregati sunt omēs maio
res natu isrl̄ cū pr̄icipibꝫ tribu
um ⁊ duces familiarū filioꝝ is
rael ad regē salomonez in hierl̄m vt de
ferrent arcaz federis dn̄i de ciuitate da
uid. i. de syon. Conuenitq̄ ad regem sa
lomonem vniuersus israel in mense be
thanim in solēni die: ipse est mensis se
ptimus. Venerūtq̄ cūcti senes de isrl̄:
⁊ tulerūt arcā sacerdotes ⁊ portauerūt
arcaz domini ⁊ tab̄naculū federis ⁊ oīa
vasa scūarij q̄ erant in tab̄naculo: ⁊ fere
bāt ea sacerdotes ⁊ leuite. Rex aūt salo
mō ⁊ oīs multitudo isrl̄ q̄ ꝯuenerat ad

eũ gradiebaꝫ cũ illo ante arcã: ⁊ immolabãt oues ⁊ boues absq; estimatione ⁊ nũero. Et intulerũt sacerdotes arcã fe/dꝰ dñi in locũ suũ in oraculũ templi in scũm scoꝝ subt alas cherubin. Siquidez cherubin expãdebãt alas sup locũ arce: ⁊ protegebãt arcã ⁊ vectes eius desup. Cunq; emineret vectes vt appararẽt summitates eoꝝ foris scũarii añ oraculũ. nõ apparebãt vltra extrinsecꝰ. q ⁊ fuert ibi vsq; in pñtez diẽ. In arca aũt nõ erat aliud nisi due tabule lapidee qs posuerat i ea moyses in oreb qñ pepigit dñs fedꝰ cuz filijs isrl cũ egrederet de tra egypti. Factũ est aũt cũ exissent sacdotes ꝺ scũario nebula ipleuit domũ dñi ⁊ nõ poterant sacerdotes stare ⁊ mistrare ꝓpt nebulaz Impleuerat ei glia dñi domũ dñi. Tũc ait salomõ: Dñs dixit vt hitaret in nebula. Edificãs edificaui domũ ⁊ hitaculũ tuũ: firmissimũ soliũ in sempiternũ. Cõuertitq; rex faciẽ suã: ⁊ bñdixit oi ecclesie isrl. Dis ei ecclia isrl stabat. Et ait salomõ: Bñdictus dñs deꝰ isrl qui locutus est ore suo ad dauid prem meũ ⁊ in manibꝫ eiꝰ pfecit dicẽs: A die q eduri populũ meũ isrl de egypto. nõ elegi ciuitatez de vniuſis tribubꝫ isrl vt edificaret domꝰ: ⁊ esset nomẽ meũ ibi: sed elegi dauid vt eet sup plm meũ isrl. Voluitq; dauid pr meꝰ edificare domum noi dñi dei isrl: ⁊ ait dñs ad dauid prem meum. Q cogitasti i corde tuo edificare domũ noi meo. bñ fecisti hoc tm mẽte tractans Verũtñ tu nõ edificab mihi domũ: sz filius tuꝰ qui egredier de renibꝫ tuis ipse edificabit domũ noi meo. Cõfirmauit dñs smonẽ suũ quẽ locutꝰ est: steticq; p dauid pr me o ⁊ sedi sup thronũ isrl sic locutꝰ ẽ dñs: ⁊ edificaui domuz noi dñi dei isrl ⁊ posui tui ibi locũ arce i q fedꝰ dñi est qd pcussit cũ pribꝫ nris qñ egressi sũt de terra egypti. Stetit aũt salomõ añ altare dñi in ospectu ecclie isrl ⁊ expãdit manꝰ suas in celũ ⁊ ait: Dñe deꝰ isrl nõ est similis tui deꝰ in celo desup ⁊ sup terrã deorsuz. qui custodis pactuz ⁊ mĩam suis tuis qui ãbulãt coram te in toto corde suo: qui custodisti suo tuo dauid pri meo q locutꝰ es ei. Ore locutꝰ es: ⁊ manibꝫ pfecisti, vt h dies ꝓbat. Nunc igit dñe deꝰ isrl ꝓua famulo tuo dauid pri meo q locutꝰ es ei dicẽs: Nõ auferet de te vir coram me qui sedeat sup thronũ israel ita tñ si custodierint filij tui viã suam vt ambulẽt coram me. sic tu ãbulasti in ospectu meo. Et nũc dñe deꝰ isrl firment verba tua q locutus es suo tuo dauid pri meo. Ergo ne putãdũ est qd vere deꝰ hitet sup terrã? Si. n. celũ ⁊ celi celoꝝ te capere nõ pñt qnto magis domꝰ hec quã edificaui? Sed respice ad oraz tui: ⁊ ad pces eiꝰ dñe deus meus. Audi hymnũ ⁊ oronem quã suꝰ tuꝰ orat coraz te hodie. vt sint oculi tui apti sup domũ hãc nocte ac die. sup domũ ꝺ q dixisti: erit nomẽ meũ ibi. vt exaudias oronem quã orat i loco isto ad te suꝰ tuꝰ vt exaudias depcatiõez sui tui ⁊ pli tui isrl qcũq; orauerit in loco isto ⁊ exaudies i loco hitaculi tui i celo: ⁊ cũ exaudieris, ꝓpitius eris. Si peccauerit hõ i primũ suũ ⁊ habuerit aliqꝺ iuramẽtũ q teneaꝫ astrictus: ⁊ venerit ꝓpt iuramẽtũ coram altari tuo in domũ tuã. tu exaudies in celo: ⁊ facies ⁊ iudicabis suos tuos ꝺdẽnãs impium ⁊ reddẽs viã suã sup caput eiꝰ. iustificãsq; iustũ ⁊ retribuẽs ei sm iusticiaz suã. Si fugerit ppls tuꝰ isrl inimicos suos. q peccaturꝰ est tibi. ⁊ agẽtes pniam ⁊ ꝓfitẽtes noi tuo. venerit ⁊ adorauerit ⁊ depcati te fuerit in domo hac. exaudi i celo: ⁊ dimitte pctũ pli tui isrl: ⁊ reduces eos in trã quã dedisti pribꝫ eoꝝ. Si clausũ fuerit celũ ⁊ ñ pluerit ꝓpt pctã eoꝝ ⁊ orãtes i loco isto pniam egerit noi tuo: ⁊ a pctis suis ꝺũsi fuerint ꝓpt afflictiõez suã: exaudieos i celo ⁊ dimitte pcata suoꝝ tuoꝝ ⁊ pli tui isrl ⁊ ondes eis viã bonã p quã ambulẽt: ⁊ da pluuiam sup terrã quã dedisti pplo tuo i possessionẽ. Fames si orta fuerit in tra. aut pestilẽtia. aut corruptꝰ aer. aut erugo. aut locusta vel rubigo: ⁊ afflixerit eũ inimicꝰ eiꝰ portas obsidẽs: ois plaga. vniuersa infirmitas cũcta deuotatio ⁊ imprcatio q

accident oi hoi te pplo tuo isrl. si qs co
ꝑuerit plagā cordis sui: et expāderit ma/
nus suas i domo hac: tu exaudies i celo
in loco hitatiois tue: et repropitiaberis
et facies vt des vnicuiqꝫ ꝓm oes vias su
as sic videꝫ cor ei⁹ qz tu nosti solus cor
oim filioꝝ hoim vt timeāt te cūctis dieb⁹
qb⁹ viuūt sup faciē tre quā dedisti pribꝫ
nris. Insup et alienigēa qui nō ē de pplo
tuo isrl cū vēerit de tra lōginq ꝓpt nomē
tuū. audient enī nomē tuū magnū et ma
nus tua fortē et brachiū tuū extentū vbi
cūqꝫ. cū venerit gē et orauerit in hōc loco tu
exaudies i celo i firmamēto hitaculi tui:
et facies oīa ꝓ qb⁹ iuocauerit te alienigēa
vt discāt vniūsi pplī trē nomē tuū timē
re. sic pplis tu⁹ isrl: et pbēt qz nomē tuū i
uocatū ē sup domū hāc quaz edificaui.
Si egressus fuerit pplis tu⁹ ad bellū ꝛ i
imicos suos ꝑ viā qcūqꝫ miserē eos. ora
būt te ꝛ viā ciuitatis quā elegisti: et ꝛ do/
mū quā edificaui noi tuo: et exaudies in
celo oones eoꝝ et ꝑces eoꝝ et facies iudi
ciū eoꝝ. Si peccauerīt tibi (nō ē enī hō
qui nō peccet) et irat⁹ tradideꝝ eos inimi/
cis suis: et captiui ducti fuerīt in trā ini
micoꝝ lōge vl ꝓpe. et egerint pnīaz i corde
suo in loco captiuitatis: et ꝓsi deꝑcati te
fuerint in captiuitate sua dicētes: pecca
uim⁹. iniq egim⁹: impie gessim⁹: et reuersi
fuerint ad te in vniūso corde suo et tota
aīa sua in trā inimicoꝝ suoꝝ ad quā capti
ui ducti fuerīt: et orauerīt te ꝛ viā terre
sue quā dedisti pribꝫ eoꝝ et ciuitatis quā
elegisti et tēpli qd edificaui noi tuo. ex/
audies in celo i firmamēto solij tui oīo
nes eoꝝ et ꝑces eoꝝ et facies iudiciū eoꝝ:
et ꝓpitiaberis ꝓplo tuo q peccauit tibi: et oī/
bus iniqtatib⁹ eoꝝ qb⁹ ꝓuaricati sūt in te
et dabis miam coram eis q eos captiuos ha
buerint vt miserēt eis. Populꝰ ei tuꝰ ē
et hereditas tua qs eduxisti de tra egypti
de medio fornaciꝫ ferree vt sint oculi tui
apti ad deprecatiōes serui tui et ꝓpli tui isrl
et exaudies eos in vniūsis ꝓ qb⁹ inuoca
uerīt te. Tu. n. sepasti eos tibi i hereditā
tē de vniūꝝ pplis tre. sic locut⁹ es ꝑ moy
sen seruū tuū qñ eduxisti patres nros de egy
pto dne de⁹. Fcm ē aūt cū cōpleuisset salo/
mō orās dnm oem oratoez et deprecatiōem
hāc surrexit de ꝓspectu altarꝫ dnī. Stetitꝫ
q. n. genu i trā fuerat: et manꝰ expande/
rat ad celuz. Benedixit g et bñdixit oi eccle
isrl voce magna dicēs: Bñdict⁹ dns de⁹
q dedit requez pplo suo isrl iuxta oia q lo/
cut⁹ ē. Nō cecidit ne vn⁹ qdē sermo ex oī/
bus bōis q locut⁹ ē ꝑ moysen seruū suuz
Sit dns de⁹ nr nobiscū. sic fuit cū patri/
bus n̄ris ñ derelinquēs nos neqꝫ abijciens: ut i
clinet corda nra ad seruandū ābulem⁹ in vni
uersis vijs ei⁹ et custodiam⁹ mādata ei⁹ et
cerimonias et iudicia qcūqꝫ mādauit pa
tribꝫ nris: et sint sermōes mei isti qbꝫ dep/
cat⁹ sū coram dno appinqntes dño deo
nro die ac nocte vt faciat iudiciū seruo
suo et pplo suo isrl per singulos dies vt
sciāt oēs pplī trē qz dns ipse ē de⁹ et nō ē
vltra absqꝫ eo. sit qz cor nrm pfectū cuz
dno deo nro vt ābulem⁹ i decretis ei⁹ et
custodiam⁹ mādata ei⁹. sic et hodie. Igit
tur rex et oīs isrl cū eo imolabant victi
mas coram dño. Immolauitqꝫ salomō hos
tias pacificas qs imolauit dño. bouū vi
ginti duo milia et ouiū cētū vigīti mil
lia. Et dedicauerūt templū dni rex et filij isrl.
In die illa sanctificauit rex medium atrij qd
erat ante domū dni. Fec ibi holocaustuz
et sacrificiū et adipē pacificoꝝ: quia altā
re ereū qd erat coram dno minꝰ erat: et ca/
pere nō potuit holocaustū et sacrificiū et adi
pē pacificoꝝ. Fec g salomō in tpe illo festi
uitatē celebrē: et oīs isrl cū eo. multitudo
magna ab introitu emath vsqꝫ ad riuū e/
gypti coram dno deo nro septez dieb⁹ et se
ptē dieb⁹. i. qttuordecī dieb⁹: et in die octa
uo dimisit pplos. Qui bñdicētes re/
gi pfecti sunt in tabernacula sua letantes
et alacri corde sup oib⁹ bōis q fecerat do/
minꝰ dauid famulo suo et isrl pplo suo. IX
Factū ē aūt cū pfecisset salomō
edificiū dom⁹ dni et edificiū regis
et oē qd optauerat et voluerat fa
cere appuit ei dns secūdo sic appuerat
ei in gabaō. Dixitqꝫ dns ad eū. Exaudiui
oratōez tuā et deprecatiōem tuā qz deprecat⁹es
coram me: sanctificaui domū hāc quā edifica/

sti vt ponerē nomē meū ibi in sempiter
nū: ⁊ erūt oculi mei ⁊ cor meum ibi cūctis
diebꝫ. Tu qꝫ si ābulauerīs coꝝ me sic am
bulauit pr̄ tu⁹ ī simplicitate cordis ⁊ in
eq̄tate: ⁊ fecerīs oīa q̄ p̄cepi tibi ⁊ iudicia
mea ſuaueris ⁊ legitīa mea: ponā thronū
regni tui sup̄ isr̄l in sempiternū sic locut⁹
sū dauid p̄ri tuo dicēs: nō auferet⁹ vir ꝺ
genere tuo de solio isr̄l. Si āt aūsiōe aū
si fuerit⁹ vos ⁊ filij vr̄i ñ seq̄ntes me nec
custodientes mādata mea ⁊ cerimonias
q̄s ꝓposui vob: ⁊ abierit⁹ ⁊ coluerit⁹ deos
alienos ⁊ adorauerit⁹ eos auferā isr̄l de
supficie t̄re q̄s dedi eis. ⁊ templū qꝺ scīfica
ui nois meo p̄sciā a ꝓspectu meo: eritq̄
isr̄l ī p̄bīū ⁊ ī fabulā cūctis pl̄is. ⁊ dom⁹
hec erit ī exemplū. Omis q̄ trāsierit p eaz. stu
pebit ⁊ sibilabit ⁊ dicz. Quare fecit dñs
sic t̄re huic ⁊ domui huic? Et rñdebūt
Quia dereliq̄runt dñm deū suū q̄ eduxit
p̄res eoꝝ de t̄ra egypti ⁊ secuti sūt deos
alienos ⁊ coluerūt eos: ⁊ adorauerunt
eos: idcirco iduxit dñs sup̄ eos oē malū
hūc. Expletis āt ānis vigīti postq̄ edificaue
rat salomō duas domos. i. domū dñi et
domū regis: hirā rege tyri p̄bēte salomo
ni ligna cedrina ⁊ abiegna ⁊ aurū iuxta
oē qꝺ op⁹ habuerat: tūc dedit salomon
hirā vigīti oppida ī t̄ra galilee. Et egres
sus ē hirā de tyro vt videret oppida q̄ de
derat ei salomō ⁊ nō placuerūt ei. Et ait.
Heccine sunt ciuitates q̄s dedisti mihi
frr̄: Et appellauit eas t̄rā chabul vsq̄ ī
diē hāc. Misit q̄ hirā ad regē salomonē
centū vigīti talēta auri. Hec ē sūma expē
sar̄ quā obtulit salomō rex ad edificādū
domū dñi ⁊ domū suā ⁊ mello ⁊ muruz
hierl̄z ⁊ haser ⁊ mageddo ⁊ gazer. Pha
rao rex egypti ascēdit: ⁊ cepit gazer: suc
cēditq̄ eā igni: ⁊ chananeū q̄ habitabat in
ciuitate interfec ⁊ dedit eā in dotē filie sue
vxori salomōis. Edificauit q̄ salomō ga
zer ⁊ bethoꝝ inferiorē ⁊ baalath ⁊ palmi
rā ī t̄ra solitudis: ⁊ oēs vicos q̄ ad se pti
nebāt ⁊ erāt absq̄ muro: muniuit ⁊ ciui
tates curruū ⁊ ciuitates equū ⁊ qꝺcūq̄
ei placuit: vt edificaret ī hierl̄m ⁊ ī liba
no ⁊ ī oī t̄ra ptās sue. Omnūsū pl̄m q̄ re
māserat de āmorreis ⁊ de ethei ⁊ pher
zeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis. q̄ ñ sūt de filijs is
rael: hoꝝ filios q̄ remāserāt ī t̄ra q̄s. s. nō
potuerāt filij isr̄l exterminare fecit salomō
tributarios vsq̄ ī diē hāc. De filijs aūt
isr̄l nō ꝓstituit salomō ſuire quēq̄: sed
erāt viri bellatores ⁊ mīstri ei⁹ ⁊ p̄ncipes
⁊ duces ⁊ p̄fecti curruū ⁊ eqūz. Erāt aūt
p̄ncipes sup̄ oīa opa salomonis p̄ppositi
quingēti qñq̄gīta q̄ hēbāt subiectū pp̄l
⁊ statut⁹ opib⁹ ip̄abāt. Filia aūt pharao
nis ascēdit ꝺ ciuitate dauid ī domū su
am quā edificauerat ei salomō. Tūc edi
ficauit mello. Offerebat q̄qꝫ salomō tri
bus vicib⁹ p ānos singl̄os holocausta ⁊
pacificas victimas sup̄ altare q̄ ꝺ edifica
uerat dño ⁊ adolebat thymiama coraz
dño. Perfectūq̄ ē templū. Classem q̄z fe
cit rex salomō ī asiōgaber q̄ ē iuxta hay
lā ī litore marīs rubri in t̄ra idumee. Mi
sitq̄ hiraz in classe illa ſuos ſuos viros
nauticos ⁊ gnaros marīs cū ſuis salomo
nis. qui cū venissent in ophir sumptuz
inde auruz quadringentoꝝ viginti talē
toꝝ detulerūt ad regē salomonem.

X

Sed ⁊ regina saba audita fama
salomōis. ī noīe dñi vēit tēpta
re eū in enigmatib⁹. Et ingressa
hierl̄m mlto cū comitatu ⁊ diuitijs. ca
melī portātib⁹ aromata. ⁊ auri infinitū ni
mis ⁊ gēmas p̄cios̄as. vēit ad regē salo
monē: ⁊ locuta ē ei vniūsa q̄ hēbat ī cor
de suo. Et docuit eā salomō oīa verba q̄ ꝓ
posuit. Nō fuit ſmo q̄ regē posset latere
⁊ ñ rñderet ei. Videns āt regīa saba oēm
sapiaz salomōis: ⁊ domū quā edificaue
rat ⁊ cibos mēse ei⁹: ⁊ habitacla ſuoꝝ ⁊ or
dines mīstrātiū. vestes⁹q̄ eoꝝ ⁊ picernas ⁊
holocausta q̄ offerebat ī domo dñi: ñ hē
bat vltra spm̄. dixitq̄ ad regē. Ver⁹ē ser
mo quē audiui ī t̄ra mea sup̄ ſmonib⁹ tu
is ⁊ sup̄ sapia tua: ⁊ nō credebā narrāti
bus mihi. donec ipsa vēi ⁊ vidi oculis me
is: ⁊ ꝓbaui q̄ media ps̄ mihi nūciata ñ
fuerit. Maior est sapia ⁊ opa tua q̄z ru
mor quez audiui. Bti viri tui ⁊ bti ſui
tui hi qui stāt coram te sp̄ ⁊ audiūt sapiaz
tuā. Sit dñs de⁹ tu⁹ bñdict⁹ cui cōpla

cuiſti ⁊ poſuit te ſup thronũ iſrł eo q̃ di
lexerit dñs iſrł ī ſempit̃nũ ⁊ cõſtituit te
regẽ vt faceres iudiciũ ⁊ iuſticiã. Dedit
q̃ regi cẽtũ viginti talẽta auri: ⁊ aromata
multa nimiſ ⁊ gẽmas pciosas. Nõ ſũt al
lata vltra aromata ta multa q̃ ea q̃ dedit
regina ſaba regi ſalomõi. Oz ⁊ claſſis hi
rã q̃ portabat aur̃ de ophir. attulit ex op
hir ligna tina multa nimis ⁊ gẽmas p̃
ciosas. Fecitq̃ rex de lignis tinis fulcra
dom̃ dñi ⁊ dom̃ regie ⁊ citharas lyras
q̃ cãtoribꝫ. Nõ ſunt allata huiuſcemõi
ligna tina neq̃ viſa vſq̃ ī p̃nte die. Rex
autẽ ſalomõ dedit regine ſaba oĩa q̃ volu
it ⁊ petiuit ab eo: exceptis his q̃ vltro ob
tulerat ei mũere regio. Que reuſa eſt ⁊
abiit ī trã ſuã cũ ſuis ſuis. Erat aũt põ
dus auri qõ offerebat ſalomõi p̃ annos
ſingulos ſexcẽtoz ſexagĩta ex talẽtoz
auri: excepto eo q̃ offerebãt viri qui ſu
p̃ vectigalia erãt ⁊ negociatores. vniuſi
q̃ ſcuta vẽdẽtes: ⁊ oẽs reges arabie du
ceſq̃ tre. Fecit q̃ rex ſalomõ ducẽta ſcu
ta de auro puriſſimo. Sexcẽtos auri ſi
clos dedit lamias ſcuti vn̄i ⁊ trecentas
peltas ex auro p̃bato. Trecenteq̃ mine
auri vnã peltã veſtiebãt. Poſuitq̃ eas
rex ī domo ſalt̃ libani. Fec etiã rex ſalo
lomõ thronũ de ebore grãdez: ⁊ veſtiuit
eũ auro fuluo nimis q̃ hẽbat ſex gdus.
Et ſũmitas throni rotũda erat ī pte po
ſteriori ⁊ due man̄ hĩc atq̃ ĩde tenẽtes
ſedile: ⁊ duo leones ſtabãt iuxta manus
ſingulas: ⁊ duodecĩ leũculi ſtãtes ſuper
ſex gdus hĩc atq̃ ĩde. Nõ ẽ fct̃m tale op̃
in vniuſis regnis. Oz ⁊ oĩa vaſa de q̃bꝫ
potabat rex ſalomõ erãt aurea: ⁊ vniuſa
ſupellex dom̃ ſalt̃ libani de auro puriſ
ſimo. Nõ erat argẽtũ nec alicuĩ p̃cij pu
tabaf ī diebꝫ ſalomõis: q̃ claſſis reg̃ per
mare cũ claſſe hirã ſemel p̃ tres annos
ibat ī tharſis. deferẽs ĩde aur̃ ⁊ argẽtuz
⁊ dentes elephantoz ⁊ ſimias ⁊ pauos.
Magnificat̃ ẽ g̃ rex ſalomõ ſup oẽs re
ges tre diuitijs ⁊ ſapĩa. ⁊ vniuſa tra deſi
derabat vultũ ſalomõis vt audiret ſa
piẽtiã ei̇ quã dederat de̅ ī corde eius: ⁊
ſing̃li deferebãt ei mũera. vaſa argẽtea
⁊ aurea: veſtes ⁊ arma beĩica. aromata q̃
q̃ eq̃s ⁊ mulos p̃ anos ſing̃los. Con
gregauitq̃ ſalomõ curr̃ ⁊ eq̃tes: ⁊ facti
ſunt ei mille q̃drigẽti curr̃: ⁊ duodecĩ
milia eq̃tũ ⁊ diſpoſuit eos per ciuitates
mũitas ⁊ cũ rege ī hierlm. Fecitq̃ vt tã
ta eẽt abũdãtia argẽti ī hierlm q̃nta ⁊ la
pidũ ⁊ cedroz p̃buit multitudinẽ q̃ſi ſy
comoros q̃ naſcũt in cãpeſtribꝫ. Et edu
cebãt eq̃ ſalomõi ỏ egypto ⁊ ỏ choa. Ne
gociatores eĩ reg̃ emebant de choa ⁊ ſta
tuto p̃ciũ p̃ducebãt. Egrediebaf aũt q̃
driga ex egypto ſexcẽtis ſiclis argenti et
equus centũ quinq̃ginta. Sicq̃ in hunc
modũ cũcti reges et hetheoz ⁊ ſyrie equos
venundabant. XI

Rex aũt ſalomon adamauit mu
lieres alienigenas multas: filiaz
q̃q̃ pharaonis et moabitidas et
ãmonitidas idũeas ⁊ ſidonaſ ⁊ cetheas
de gẽtibꝫ ſup q̃bꝫ dixit dñs filijſ iſrł: Nõ
ingrediemĩ ad eas: neq̃ ỏ illæ ingrediẽt
ad vtas. Certiſſime. n. aũtẽt corda vta
vt ſeqũmĩ deos eaz. Huis itaq̃ copulat̃ẽ
ſalomõ ardẽtiſſimo amore. Fuerũtq̃ ei
vxores q̃ſi regĩe ſeptingẽte: ⁊ cõcubine
trecẽte. Et aũterũt mulieres cor ei̇. Cũ
q̃ iã eẽt ſener. deficuatũ eſt cor ei̇ p̃ mu
lieres vt ſeqũreſ deos aliẽos: nec erat cor
ei̇ p̃fectũ cũ dño deo ſuo ſic cor dauid
p̃tris ei̇: ſz colebat ſalomõ aſtharthen deã
ſidoniozꝫ ⁊ chamos deũ moabitaz ⁊ mo
loch idolũ ãmonitaz. Fecitq̃ ſalomon
qõ nõ placuerat coram dño: ⁊ non adiple
uit vt ſeqũreſ dñm ſic dauid p̃ ei̇. Tũc
edificauit ſalomõ phanũ chamos ido
lo moab ī mõte qui eſt cõ hierlm: ⁊ mo
loch idolo filioz ãmon. Sicq̃ ī hũc mo
dũ fec vniuſis vxoribꝫ ſuis alienigenis
q̃ adolebãt thura ⁊ imolabãt dijs ſuis.
Igit̃ irat̃ ẽ dñs ſalomõi q̃ auerſa eſſet
mẽs ei̇ a dño deo iſrł q̃ apparuerat ei ſe
cũdo: ⁊ p̃cepat de verbo hoc ne ſeqũreſ deos
alienos: ⁊ nõ cuſtodiuit q̃ mãdauit ei de
min̄. Dixit itaq̃ dñs ſalomoni. Quia
habuiſti hoc apũd te ⁊ nõ cuſtodiſti pactuz
meũ ⁊ p̃cepta mea q̃ mãdaui tibi: diri
pens ſcindã regnũ tuũ ⁊ dabo illud ſuo

tuo:verũtñ in dieb tuis nõ faciã ꝓpter
dauid ꝑem tuũ. De manu filij tui sci-
dam illud.nec totũ regnũ auferã ꝫ tri-
bũ vnã dabo filio tuo ꝓpt dauid ſuum
meũ ⁊ hierlm quã elegi. Suscitauit ãt
dñs adũsariũ salomõi adad idumeũ de
semie regio q̃ erat ĩ edom. Cũ.n.eẽt da
uid ĩ idumea ⁊ ascendisset ioab ꝓnceps
militie ad sepeliẽdũ eos q̃ fuerãt intfe-
cti:⁊ occidisset oẽ masculinũ in idumea
fer enĩ mẽsib; ibi morat⁹ ẽ ioab ⁊ oĩs is-
rael donec intĩmeret oẽ masculinum in
idumea:fugit adad ipse ⁊ viri idumei ꝺ
suis pĩis ei⁹ cũ eo vt ĩgrederet egyptũ
Erat aũt adad puer puulus. Aũctꝫ fur-
reristꝫ secũ viros de pharã ⁊ itroierũt e-
gyptũ ad pharaonẽ regẽ egypti. Qui ꝺ
dit ei domũ:⁊ cibos ꝓstituit:⁊ trã delega
uit. Et iuenit adad gr̃am coram pharaõe
valde itãtũ vt darz ei vxorẽ sororẽ vxo-
tis sue germanã tafnes regie. Genuit
qꝫ ei sorors tafnes genebath filium:⁊ nu
triuit eũ tafnes ĩ domo pharaõis. Erat
ꝫ genebath hĩtãs apꝺ pharaõem cũ fi
liis ei⁹. Cũctꝫ audisset adad ĩ egypto dor
misse dauid cũ pribus suis:⁊ mortuuz eẽ
ioab ꝓncipẽ militie.dixit pharaoni: Di
mitte me vt vadã ĩ terrã meaz: Dixitq;
ei pharao. Qua enĩ re apꝺ me idiges vt
ꝙras ire ad trã tuã:⁊ At ille rñdit. Nulla
ꝫ obsecro te vt dimittas me. Suscita-
uit ꝺs ei de⁹ adũsariũ raçõ filiũ eliadã
q̃ fugerat adadeçer regẽ saba dñm suuz
⁊ congregauit ꝺ eũ viros ⁊ fact⁹ ẽ ꝓnceps
latronũ cũ interficeret eos dauid abierũt
ꝫ damascũ ⁊ hĩtauerũt ibi:⁊ ꝓstituerũt
eũ regẽ ĩ damasco.eratq; adũsari⁹ israel
cũctis dieb; salomõis. Et hoc malũ adad
ꝫ fili⁹ nabath eufrate⁹ de sareda ku⁹ sa-
lomõis cui⁹ mr erat noie. Serua:muli
erpidua:leuauit manũ ꝺ regẽ. Et hoc cã
rebellionis adũsus eũ.qz salomõ edifi-
uit mello:⁊ coeꝙuit voraginẽ ciuitatis
dauid pĩis sui. Erat aũt hieroboaz vir
fortis ⁊ potes. Videsqz salomõ adolescẽ
tem bone indol⁹ ⁊ idustriũ.ꝓstituerat eũ ꝑ-
fectũ supr tributa vniũse dom⁹ ioseph.
Factũ est igit in tpe illo vt hieroboam e-
grederet de hierusalẽ:⁊ inueniret eũ a-
hias silonites ꝓpheta in via coptus pal-
lio nouo. Erãt autẽ duo tm̃ ĩ agro. Ap-
prehendensqz ahias palliũ suum nouũ
quo coopertus erat scidit in duodecim
ptes:⁊ ait ad hieroboã. Tolle tibi decem
scissuras. Hec enĩ dicit dñs deus israel
Ego scindã regnũ de manu salomõis ⁊
dabo tibi decẽ tribꝰ. Quorro vna trib; re
manebit ei ꝓp seruũ meũ dauid:⁊ hie
rusalẽ ciuitatẽ quã elegi ex oĩb; tribꝰ
israel.eo q̃ dereliquerit me ⁊ adorauerit
astharthẽ dea sidoniorꝫ ⁊ chamos deum
moab:et moloch deum filiorum am-
mon et non ambulauerit in vijs meis
vt faceret iusticiam coram me ⁊ prece-
pta mea et iudicia sicut dauid pater ei⁹
Nec auferam omne regnum de manu
eius.sed ducem ponam eũ cunctis die-
bus vite sue propter dauid seruuz me-
um quẽ elegi. qui custodiuit mandata
mea ⁊ pcepta mea. Auferã aũt regnũ de
manu filij ei⁹ ⁊ dabo tibi decẽ tribꝰ.filio
aũt ei⁹ dabo tribũ vnã vt remaneat luc
na dauid suo meo cũctis diebꝰ coram me ĩ
hierusalẽ ciuitate quã elegi vt esset no-
mẽ meũ ibi.te aũt assumã ⁊ regẽbis sup
omnia que desiderat anima tua. eriscꝫ
rex sup israel. Si igitur audieris omia
que precepo tibi ⁊ ambulaueris in vijs
meis:⁊ feceris qꝺ rectũ est coram me cu-
stodiẽs mandata mea ⁊ pcepta mea.sic
fecit dauid seruus me⁹ ero tecũ:⁊ edifica-
bo tibi domũ fidelẽ quõ edificaui dauid
domũ ⁊ tradã tibi israel ⁊ affligã semẽ da-
uid sup hoc.verũtñ nõ cũctis diebꝰ. Cholu
it g salomõ interficere hieroboã. Qui sur
rexit ⁊ aufugit in egyptũ ad sesac regem
egypti:⁊ fuit in egypto vsqꝫ ad mortẽ sa
lomõis. Reliquũ aũt verbi salomõis ⁊
oĩa q̃ fec⁹ ⁊ sapia ei⁹:ecce vniũsa scripta sũt
ĩ libro verbi dierꝫ salomõis. Dies autez
qꝫ regnauit salomõ ĩ hierlm sup oẽm israel
qdragita ãni sunt. Dormiuitqꝫ salomõ
cũ pribꝰ uis:⁊ sepult⁹ ẽ ĩ ciuitate dauid
pris sui. regnauitqꝫ roboã fili⁹ eius pro eo.

VEnit aũt roboã in sichẽ. XII
Illuc.n.congregat⁹ erat oĩs pp̃s
isr̃l ad cõstituẽdũ eũ regẽ. At vo
hieroboã fil⁹ nabath cũ adhuc eẽt i egy
pto pfug⁹ a facie salomõis reg̃ audita
morte ei⁹ reũsus est de egypto. Misert
q̃z t vocauerũt eũ. Venit g̃ hieroboaz t
oĩs mltitudo isr̃l t locuti sunt ad roboã
dicẽtes. Pr̃ tu⁹ durissimũ iugũ iposuit
nob. tu itaq̃z nũc imminue paululũ de im
perio p̃ris tui durissimo t de iugo ĝuissi
mo qd̃ iposuit nob t fuiem⁹ tibi. Qui
ait eis: Ite vsq̃z ad tertiũ die t reũtimĩ
ad me. Cũq̃z abisset pp̃s. inijt cõsiliũ rex
roboã cũ senioribꝫ q̃ assistebãt coã salo
mõe p̃re ei⁹ cũ adhuc viueret: t ait eis.
Qd̃ datis cõsiliũ vt rndeã pp̃o: Qui dixe
rũt ei: Si hodie obedieris pp̃o huic t fa
uieris: t petitiõi eoꝝ cesseris. locutusq̃z fue
ris ad eos vba lenia: erũt tibi famuli cũctis
diebꝫ. Qui derelinq̃t cõsiliũ senũ qd̃ dede
rãt ei: t adhibuit adolescentes q̃ nutriti
fuerãt cũ eo t assistebãt illi dixitq̃z ad e
os. Qd̃ mihi datis cõsiliũ vt rndeaz pp̃o
huic q̃ dixerũt mihi: leuia fac iugũ qd̃ ipo
suit p̃r tu⁹ sup nos: Et dixerũt ei iuuenes
q̃ nutriti fuerant cũ eo. Sic loq̃re pp̃o
huic q̃ locuti sũt ad te dicẽtes. Pr̃ tuus
aggrauauit iugũ nr̃m. tu releua nos. Sic
loq̃re ad eos: Minim⁹ digit⁹ me⁹ grossi
or ẽ dor̃o p̃ris mei. Et nũc p̃r me⁹ posu
it sup vos iugũ ĝue. ego aũt addã sup̃
iugũ vr̃m. Pr̃ me⁹ cecidit vos flagell̃:
ego aũt cedã vos scorpionibꝫ. Venit er
go hieroboã t oĩs pp̃s ad roboã die ter
tia sic locut⁹ fuerat rex dicẽs: reũtimĩ ad
me die tertia. Rndit q̃z rex pp̃o dura de
relicto cõsilio senioꝝ qd̃ ei dederãt t locu
tus ẽ eis fm cõsiliũ iuuenũ dicens: Pat⁹
me⁹ aggrauauit iugũ vr̃m: ego aũt addaz
iugo vro. Pr̃ me⁹ cecidit vos flagellis
ego aũt cedã vos scorpiõibꝫ. Et non acq̃e
uit rex pp̃o qm̃ aũsat⁹ fuerat eũ dñs vt
suscitaret vbũ suuz qd̃ locut⁹ fuerat in
mãu ahie sylonite ad hieroboã filiũ na
bath. Videns itaq̃z pp̃s q̃ noluisset eos
audire rex. rndit ei dicẽs: Que nob̃ ps̃ i
dauid vel q̃ hereditas i filio isai: Vade i
tabnacla tua isr̃l. Nũc vide domũ tuaz
dauid. Et abijt israel in tabnacula sua:
Sup filios aũt isr̃l q̃cũq̃z habitabãt i ciui
tatibꝫ iuda regnauit roboã. Misit g̃ rex ro
boã adurã qui erat sup tributa. t lapida
uit eũ oĩs isr̃l t mortu⁹ ẽ. Porro rex ro
boã festin⁹ ascẽdit curr̃u t fugit i hierlm
receptitq̃z isr̃l a domo dauid vsq̃z in p̃sẽ
diẽ. Fcm ẽ aũt cũ audisset oĩs isr̃l q̃ reu
sus eẽt hieroboã miserũt t vocauerunt
eũ congregato cetu: t cõstituerũt eũ regẽ
sup oẽm isr̃l. nec secut⁹ ẽ quispiã domũ
dauid p̃ter tribũ iuda solã. Venit aũt ro
boã hierlm t congregauit vniũsaz domus
iuda t tribũ bẽiamin cẽtũ octogita milia
electoꝝ virorũ t bellatorũ vt pugnãt cõ
mũ isr̃l t reducerẽt regnũ roboã filio sa
lomõis. Factũ ẽ aũt fmo dñi ad semeiã
virũ dei dicẽs: Loqre ad roboã filiũ salo
monis regem iuda t ad omnem domũ
iuda t bẽiamin t reliquos de populo di
cens: Hec dicit dñs. Non ascendetis
neq̃z bellabitis cõtra frẽs vr̃os filios isr̃l. Re
uertat⁹ vir i domũ suã. A me.n. fcm ẽ hoc
bũ h̃. Audierũt fmonẽ dñi t reuũsi sũt de
itinere sic eis p̃cepat dñs. Edificauit aũt
hieroboã sichẽ i mõte effraim: t habitauit
ibi. Et egressus inde edificauit phanuel
Dixitq̃z hieroboã i corde suo. Nũc reuer
tet regnũ ad domũ dauid si ascenderit po
pul⁹ iste vt faciet sacrificia i domo dñi i
hierlm t cõtet cor pp̃li huius ad dñm su
um roboã regẽ iuda: interficietq̃z me t re
uertent ad eũ. Et excogitato cõsilio fecit
duos vitulos aureos: t dixit eis. Molli
te vltra ascẽdere in hierlm. Ecce dii tui
isr̃l q̃ te edurerũt de tra egypti. Posuit
q̃z vnũ i bethel t alterũ i dan: fcm ẽ hoc
h̃ i pctm̃. Erat.n. pp̃s ad adorãdũ vitu
lũ vsq̃z i dan. Et fecit phana i excelsis t sa
cerdotes de extremis pp̃li qui nõ erãt de
filijs leui. Cõstituitq̃z diem solennẽ in
mẽse octauo quintadecima die mẽsis i
similitudinẽ solennitatis q̃ celebrabat
in iuda. Et ascẽdens altare similiter fe
cit in bethel vt immolaret vitulis quos
fabricat⁹ fuerat. Cõstituitq̃z i bethel sa
cerdotes excelsoꝝ q̃ fecerat: t ascendit sup

altare qđ extruxerat in bethel q̃ntadecĩa die mẽſis octaui quez finxerat de corde ſuo. Et fecĩ ſolẽnitatẽ filijs iſrł: ⁊ aſcẽdit ſuper altare vt adoleret incenſum.

XIII

Ecce vir dei vẽit de iuda ī ſmõe dñi ī bethel hieroboã ſtãte ſup altare ⁊ thus iaciente Et exclamauit ꝫ altare ī ſmõe dñi: ⁊ ait Altare altare. hec dic̃ dñs. Ecce filꝰ naſcetur domui dauid ioſias noĩe: ⁊ imolabit ſup te ſac̃dotes excelſoz q̃ nũc in te thura ſuccẽdũt: ⁊ oſſa hoĩm ſup te incẽdet. Dedit qz ī illa die ſignũ dicẽs: Hoc erit ſignuz qđ locutꝰ ẽ dñs: Ecce altare ſcindet: ⁊ effũdet cinis q̃ ī eo ẽ. Cumqz audiſſet rex ſmonẽ hoĩs dei quẽ iclamauerat ꝫ altare ī bethel. extẽdit manũ ſuã de altari dicẽs: Appẽhendite eũ. Et exaruit manꝰ ei⁹ quã extẽderat ꝫ eũ: nec valuit retrahere eã ad ſe. Altare qz ſciſſũ ẽ: ⁊ effuſus ẽ cinis ð altari: iuxta ſignũ qđ pdixerat vir dei ī ſmõe dñi. Et ait rex ad virũ dei. Depcare faciẽ dñi dei tui ⁊ ora p me vt reſtituat manꝰ mea mi. Oauit vir dei vultum dñi: ⁊ reuſa ẽ manꝰ regi ad eũ: ⁊ facta ẽ ſicẽ pꝰ fuerat. Locutꝰ ẽ aũt rex ad virũ dei. Veni mecũ domũ vt pãdeas: ⁊ dabo tibi mũera. Rñditqz vir dei ad regẽ: Si dederis mihi mediã ptẽ domꝰ tue: ñ veniã tecũ: nec comedã panẽ neqz bibã aquã ī loco iſto. Sic. n. mãdatũ ẽ mihi ī ſmõe dñi pcipiẽtis: Nõ comedes panẽ neqz bibes aquã nec reuerter p viã q̃ veniſti. Abiit ẽ p aliã viã. ⁊ nõ ẽ reuſus p ĩt q̃ venerat ī bethel. Propheta aũt qdã ſenex hitabat ī bethel ad quẽ venerũt filij ſui: ⁊ narrauerũt ei oĩa opa q̃ fecerat vir dei illa die in bethel. Et vba q̃ locutus fuerat ad regẽ narrauerũt pri ſuo. Et dixit eis pr eoz. Per quã viã abiit: Oſtenderũt ei filij ſui viã p quã abierat vir dei q̃ venerat de iuda. Et ait filijs ſuis. Sternite mihi aſinũ. Qui cũ ſtrauiſſet aſcẽdit ⁊ abiit poſt virũ dei: ⁊ inuenit eũ ſedẽtẽ ſubtꝰ terebinthũ. Et ait illi: Tu ne es vir dei q̃ vẽſti ð iuda? Rñdit ille. Ego ſũ: Dixitqz ad eũ Veni mecũ domũ vt comedas panem Qui ait: Nõ poſſũ reuerti neqz vẽire tecũ nec comedã panẽ neqz bibã aquã ī loco iſto: qz locutꝰ ẽ mihi ſmõe dñi dicẽs: Nõ comedes panẽ ⁊ nõ bibes aquã ibi. nec reuerter p viã q̃ ieris. Qui ait illi Et ego pphã ſũ ſicut⁹ tui: ⁊ ãgelꝰ locutꝰ ẽ mihi in ſmõe dñi dicẽs: Reduc eũ tecũ in domũ tuã vt comedat panem ⁊ bibat aquã. Fefellit eũ ⁊ reduxit ſecũ. Comedit q̃ panẽ ī domo eiꝰ ⁊ bibit aquã. Cũqz ſederẽt ad mẽſaz factꝰ ẽ ſmo dñi ad pphẽtã q̃ reduxerat euz: Et exclamauit ad virũ dei q̃ venerat de iuda dicẽs: Hec dic̃ dñs: Quia nõ obediẽs fuiſti ori dñi: ⁊ nõ cuſtodiſti mãdatum qđ pcepit tibi dñs deꝰ tuus ⁊ reuſus es ⁊ comediſti panez ⁊ bibiſti aquã ī loco in q̃ pcepi tibi ne comederes panẽ neqz biberes aquã. nõ inferet cadauer tuũ ī ſepulcrũ pr̃m tuoz. Cũqz comediſſet ⁊ bibiſſet ſtrauit aſinũ ſuũ pphã quẽ reduxerat. Qui cũ abiiſſz inuenit eũ leo ī via ⁊ occidit: ⁊ erat cadauer eiꝰ piectũ in itinere. Aſinus aũt ſtabat iuxta illũ ⁊ leo ſtabat iuxta cadauer. Et ecce viri trãſeũtes viderũt cadauer piectũ in via ⁊ leonẽ ſtãtẽ iuxta cadauer Et venerũt ⁊ diuulgauerũt in ciuitatez in q̃ pphẽtes ille ſenex hitabat. Qđ cuz audiſſet pphẽta ille q̃ reduxerat eũ de via ait: Vir dei ẽ q̃ inobediẽs fuit ori dñi: et tradidit eũ dñs leoni: ⁊ cõfregit eũ: ⁊ occidit iuxta vbũ dñi qđ locutꝰ ẽ ei. Dixit qz ad filios ſuos. Sternite mihi aſinũ Qui cũ ſtrauiſſent ⁊ ille abiſſet. inuenit cadauer eiꝰ piectũ ī via ⁊ aſinũ ⁊ leonez ſtãtes iuxta cadauer. Nõ cõedit leo ð cadauere nec leſit aſinũ. Tulit qz pphẽtes cadauer viri dei ⁊ poſuit illð ſup aſinuz ⁊ reuſus itulit ī ciuitatẽ pphẽte ſenis vt plãgerẽt eũ: ⁊ poſuit cadauer eiꝰ i ſepulcro ſuo. Et plãxerũt eũ hẽu hẽu mi frat Cũqz plãxiſſent eũ dixit ad filios ſuos. Cũ mortuꝰ fuero ſepelite me in ſepulcro in q̃ vir dei ſepultꝰ ẽ iuxta oſſa eiꝰ ponite oſſa mea. Profecto. n. veniet ſmo quem pdixit ī ſmone dñi ꝫ altare qđ ẽ ī bethel ⁊ otra oĩa phana excelſoz q̃ ſunt ī vrbibꝫ ſamarie. Poſt vba h̃ nõ ẽ reuerſus hierobõã de via ſua peſſima. ſz econtrario fecĩ ð nouiſſimiſ pplis ſacerdotes excelſoz. Quicũqz volebat iplebat ma/

nũ suã. ⁊ fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝓpter hãc cãm peccauit dom⁹ hieroboam ⁊ euersa est ⁊ deleta de supficie tre. XIIII

In tpe illo egrotauit abia filius hieroboã. Dixitq; hieroboã uxori sue. Surge ⁊ cõmuta hitus ne cogñscar q̃ sis uxor hieroboaz ⁊ uade in silo ubi est ahias ꝓpheta q̃ locut⁹ ẽ mihi q̃ regtur⁹ eẽm supꝝ ꝑm hũc. Tolle q̃z in manu tua decẽ panes ⁊ crustulaz ⁊ uas mell': ⁊ uade ad illũ. Ipse ei indicabit tibi q̃d euẽtuꝝ sit puero huic. Fecit ut dixerat uxor hieroboã. ⁊ ꝓsurgẽs abijt in silo: ⁊ uenit in domũ ahie. At ille nõ potat uidere q̃ caligauerãt oculi ei⁹ p senectute. Dixit aũt dñs ad ahiã. Ecce uxor hieroboã ingredit ut ꝓsulat te supꝝ filio suo qui egrotat. Hec ⁊ hec loq̃ris ei. Cuz g̃ illa intraret ⁊ dissimularet se eẽ q̃ erat. audiuit ahias sonitũ pedũ ei⁹ introeũtis p ostium. ⁊ ait: Ingredere uxor hieroboam. Quare aliã te eẽ simulas? Ego ãt missus suz ad te dur⁹ nũci⁹. Uade ⁊ dic hieroboã. Hec dicit dñs de⁹ isrl': Quia exaltaui te de medio ꝑl'i: ⁊ dedi te ducẽ supꝝ populũ meũ isrl' ⁊ scidi regnũ dom⁹ dauid ⁊ dedi illud tibi ⁊ nõ fuisti sicut⁹ me⁹ dauid q̃ custodiuit mãdata mea: ⁊ secut⁹ ẽ me in toto corde suo faciẽs q̃ placitum eẽt in ꝓspectu meo: sz opat⁹ es male super oẽs q̃ fuerũt añ te: ⁊ fecisti tibi deos alienos ⁊ flatiles ut me ad iracũdiam puocares: me aũt ꝓiecisti p⁹ corꝓ tuuz Idcirco ecce ego ĩducã mala supꝝ domũ hieroboã: ⁊ pcutiã de hieroboã mingẽtẽ ad pietẽ ⁊ clausum ⁊ nouissimũ in isrl' ⁊ mũdabo reliq̃as dom⁹ hieroboã sicut mũdari solet fim⁹ usq; ad purũ. Qui mortui fuerit de hieroboã in ciuitate comedẽt eos canes. q̃ aũt mortui fuerint in agro uorabũt eos aues celi: qz dñs locut⁹ est Tu igit surge ⁊ uade in domũ tuã: ⁊ ipo introitu pedũ tuoꝝ in urbẽ morietur puer: ⁊ plãget eũ oĩs isrl' ⁊ sepeliet. Iste enim solus iferet de hieroboã in sepulcrũ. q̃ inuẽtus ẽ supꝝ eo fmo dom⁹ a dño de isrl' in domo hieroboã. Cõstituet aũt sibi dñs regẽ supꝝ isrl' qui pcutiet domũ hierobam in hac die ⁊ ib tpe ⁊ pcutiet dñs de⁹ isrl' sicut moueri solet harũdo in aq̃. Et euellet isrl' de terra bona hac quaz dedit pribꝫ eoꝝ: ⁊ dispergẽs eos trãs flumẽ q̃ fecerũt sibi lucos ut irritarẽt dñm. Et tradet dñs de⁹ isrl' ꝓ pcatã hierobaz q̃ peccauit ⁊ peccare fec isrl'. Surrexit ita q̃z uxor hieroboã ⁊ abijt ⁊ uenit in thersa. Cũq; illa ingrederet limẽ domus. puer mortu⁹ ẽ: ⁊ sepelierũt eũ: ⁊ plãxit eũ oĩs isrl' iuxta sm̃onẽ dñi quẽ locut⁹ ẽ in manu serui sui ahie ꝓphete. Reliqua aut̃ uerbum hierobam quomdo pugnauerit ⁊ quõ regnauerit ecce scripta sunt in libro uerboꝝ dieꝝ regũ isrl'. Dies aũt quos regnauit hieroboã uiginti duo ãni sunt. Et dormiuit hierobam cũ pribꝫ suis. regnauit q̃z nadab filius ei⁹ p eo. Anno octauo decimo hieroboã filio salomõis regnauit in iuda. Quadraginta ⁊ uni⁹ ãni erat roboã cuz regnare cepisset: decem ⁊ septẽ annis regnauit in hierl'm ciuitate quã elegit dñs ut ponere nomẽ suũ ibi ex oĩbꝫ tribubꝫ isrl'. Nomẽ aũt mris ei⁹ naama amanitis. Et fecit roboam malũ coram dño: ⁊ irritauerunt eũ supꝝ oĩbꝫ q̃ fecerant pres eoꝝ in pctis suis q̃ peccauerũt. Edificauerũt enim ⁊ ipsi sibi aras ⁊ statuas ⁊ lucos supꝝ oẽm collẽ excelsuz ⁊ subter oẽz arborẽ frondosam: ⁊ effeminati fuerũt in terra. fecerũtq; oẽs abominationes gẽtium q̃s attriuit dñs ante faciem filioꝝ israel. Anno q̃nto autẽ anno regni roboam ascendit sesac rex egypti in hierusalẽ: ⁊ tulit thesauros domus dom⁹ domini ⁊ thesauros regios et uniuersa diripuit: scuta q̃z aurea q̃ fecerat salomon ꝓ quibꝫ fecit rex roboam scuta erea: ⁊ tradidit ea in manu ducũ scutarioꝝ ⁊ eoꝝ qui excubabãt ante ostium domus regis. Cunq; ingrederetur rex in domũ domi portabãt ea qui pedibus habebant officiũ ⁊ postea reportabãt ad armamẽtarium scutarioꝝ. Reliq̃ autem sermonũ roboam ⁊ omia que fecit: nonne scripta sunt in libro sermonũ dierũ regum iuda. Fuitq; bellũ inter roboam ⁊ hieroboã cũctis diebꝫ. Dormiuitq; roboam cum pribꝫ suis: ⁊ sepult⁹ ẽ cũ eis in ciuitate dauid. Nomẽ aũt mris ei⁹ naama amanites. Et regnauit abia filius eius ꝓ eo.

Igitur in octauodecimo XV
āno regni hierobōā filij nabath
regnauit abia sup iudaz. Tribꝫ
annis regnauit in hierl'm. Nomen ma
tris eius maacha filia abessalō: ambula-
uitqꝫ in oībꝫ peccatis pr̄is sui q̄ fecerat
ante eū. nec erat cor eius pfectū cū dūo
deo suo sicut cor dauid pr̄is eiꝰ. Sed ꝓ
pter dauid dedit ei dn̄s deꝰ suus lucer-
nā in hierl'm vt suscitaret filiuz eiꝰ post
eū ⁊ staret in hierl'm: eo q̄ fecisset dauid
rectū in oculꝰ dn̄i. ⁊ nō declinasset ab oī-
bus q̄ p̄cepat ei cūctis diebꝫ vite sue. ex-
cepto ſmone vrie ethei. Attn̄ bellū fuit
inter abiā ⁊ hierobōā oī tpe vite eiꝰ: Re
liq̄ aūt ſmonū abie ⁊ oīa q̄ fecit: nonne
hec scripta sunt in libro v̄boꝝ dierū re-
gū iuda? Fuitqꝫ p̄liū int̄ abiā ⁊ inter hie
robōā. Et dormiuit abia cū pr̄ibꝫ suis. ⁊
sepelier̄t eū in ciuitate dauid: regnauit
qꝫ asa filiꝰ eius ꝓ eo. In āno g̊ vicesimo
hierobōā reg̃ isrl' reg̃uit asa rex iuda. ⁊ q̄-
draginta ⁊ vno anno reg̃uit in hierl'm.
Nomē mr̄is eius maacha filia abessalō
⁊ fecit asa rectū ante ꝯspectū dn̄i sic̄ da-
uid pr̄ eiꝰ. ⁊ abstulit effeminatos de ter-
ra. purgauitqꝫ vniuersas sordes idoloꝝ
q̄ fecerāt pr̄es eiꝰ. Insup ⁊ maachā ma
trē suā amouit ne esset princeps in sacr̄
priapi. ⁊ in luco eiꝰ quē ꝯsec̄uerat: subū
titqꝫ specū eius ⁊ ꝯfregit simulacrū tur
pissimū ⁊ cōbussit in torrēte cedron. Ex
celsa aūt nō abstulit. Clerūtn̄ cor asa p-
fectū erat cū dn̄o deo suo cunctis diebꝫ
suis. ⁊ intulit ea q̄ sc̄ificauerat pr̄ suus ⁊
vouerat in domuz dn̄i. argentū ⁊ aurū
⁊ vasa. Bellum aūt erat inter asa ⁊ baa-
sa regē israel cūctis dieb eoꝝ. Ascēdit q̄z
baasa rex isrl' in iudaz. ⁊ edificauit rama
vt nō possit quispiaz egredi vel ingredi
de pte asa regis iude. Tollens itaqꝫ asa
omne argētū ⁊ aurū q̄d remāserat ī the
sauris domꝰ dn̄i. ⁊ in thesauris domꝰ re
gie. dedit illud in manus seruoꝝ suoruz
⁊ misit ad benadab filiū tabrēmon filij
ecion regem syrie qui habitabat in da-
masco dicens: Fedus est inter me ⁊ te ⁊
inter pr̄em meū ⁊ patrē tuū: ideo misi
tibi munera argentū ⁊ auruz. ⁊ peto vt
venias ⁊ irritum facias fedus quod ha
bes cuz baasa rege israel. ⁊ recedat a me
Acquiescens benadab regi asa. misit pr̄i
cipes exercitus sui in ciuitates israel. et
pcusserūt ahion ⁊ dan ⁊ abel domū maa
cha. ⁊ vniuersam cēneroth. oēm scz ter-
ram neptalim. Q̄d cū audisset baasa in
termisit edificare rama ⁊ reuersus est ī
thersa. Rex aūt asa nūcium misit in oēz
iudā dicens: Nemo sit excusatus. Et tu
lerūt lapides de rama. ⁊ ligna eius qui-
bus edificauerat baasa. ⁊ extruxit de eis
rex asa gabaa beniamin ⁊ maspha. Reli
qua aūt oīm ſmonū asa ⁊ vniuerse for-
titudines eius ⁊ cuncta que fecit ⁊ ciui-
tates quas extruxit: nōne hec scripta sūt
in libro v̄boꝝ dierū regū iuda? Clerun-
tamē in tpe senectutis sue doluit pedes
⁊ dormiuit cum pr̄ibꝫ suis. ⁊ sepultus ē
cum eis in ciuitate dauid pr̄is sui. reg̃-
uitqꝫ iosaphat filius eius ꝓ eo. Nadab
vero filius hierobōā regnauit sup israel
anno secūdo asa regis iuda reg̃uitqꝫ su-
per israel duobꝫ annis. ⁊ fecit q̄d maluz
est in cōspectu dn̄i ⁊ ambulauit in vijs
patris sui ⁊ in peccatis eius quibꝫ pecca
re fecit israel. Insidiatus est autem ei
baasa filius ahie de domo ysachar: ⁊ per
cussit eū in gebbethon que est vrbs phi
listinorum. Siquidez nadab ⁊ omnis
israel obsidebāt gebbethon. Interfecit
ergo illum baasa in anno tertio asa reg̃
iuda: ⁊ regnauit pro eo. Cunqꝫ regnassz
percussit omnem domuz hierobōaz. Nō
dimisit nec vnam quidem animaz de se
mine eius donec deleret eum iuxta ver-
bum domini quod locutꝰ fuerat in ma
nu serui sui ahye sylonitis propter pec-
cata hierobōam que peccauerat ⁊ quibꝫ
peccare fecerat israel ⁊ propter delictum
quo irritauerat dominum deum israel.
Reliqua autem sermonū nadab ⁊ om-
nia que operatus est: nonne hec scripta
sunt in libro verborum dierum regum
israel? Fuitqꝫ bellum inter asa et baasa
regem israel cunctis diebus eoruz. An-
no tertio asa regis iuda regnauit baasa
filius ahie sup oēm israel in thersa vigī
tiq̄ttuor ānis. ⁊ fecit maluz coram dn̄o

ambulauitq; in vijs hierobuā ⁊ in pecca
tis eius quib; peccare fecit isrl'. XVI
Factus est aūt ſmo dñi ad iehu
filiū anani ꝯ baasa dicēs: Pro
eo q̄ exaltaui te de puluere ⁊ po
sui te ducem sup ꝓpl'm meū isrl'. tu aūt
ambulasti in via hierobuā. ⁊ peccare fe
cisti ꝓpl'm meū israel vt me irritares in
peccatis eoꝝ: ecce ego demetā posteriora
baasa ⁊ posterioa domus eius ⁊ faciā do
mū tuā sicut domū hierobuam filij na
bath. Qui mortu⁹ fuerit de baasa in ci
uitate comedent eū canes. ⁊ qui mortu
us fuerit ex eo in regione. comedēt euz
volucres celi. Reliq̄ autē ſmonū baasa
⁊ quecunq; fecit ⁊ p̄lia ei⁹: nōne hec scri
pta sunt in libro verboꝝ dierū regū isrl'?
Dormiuit ergo baasa cuz p̄rib; suis se
pultusq; est i thersa. ⁊ regnauit hela fili⁹
eius ꝓ eo. Cū aūt ī manu iehu filij ana
ni ꝓphete v̄bu dñi factū esset ꝯtra baasa
⁊ ꝯtra domū eius. ⁊ ꝯ oē maluz q̄d fece
rat corā dño ad irritādum eū in opibus
manuū suaꝝ vt fieret sicut domus hie
robuā: ob hāc cām occidit eū. h̄ est iehu
filiū anani ꝓphetā. Anno vicesimosexto
asa regis iuda regnauit hela filius baasa
sup isrl' in thersa duob; annis. ⁊ rebella
uit ꝯ eū ſuus su⁹ çambri dux medie ptꝫ
equitū. Erat aūt hela in thersa bibēs et
temulēt⁹ in domo arsa p̄fecti thersa. Ir
ruēs g̃ çābri ꝑcussit ⁊ occidit eū anno vi
cesimoseptimo asa regis iuda. ⁊ regna
uit ꝓ eo. Cūq; reg̃sset ⁊ sedisset sup soli
um eius ꝑcussit oēm domū baasa. ⁊ nō
dereliq̄t ex ea mingētez ad ꝑietē ⁊ ꝓpin
q̄s ⁊ amicos ei⁹. Dleuitq; çābri oēm do
mū baasa iuxta v̄bū dñi q̄d locut⁹ fue
rat ad baasa in manu iehu ꝓphete ꝓpter
vniuersa pctā baasa ⁊ pctā helā filij eius
qui peccauerūt ⁊ peccare fecerūt isrl'. ꝓ
uocātes dñm deū isrl' in vanitatib; su
is. Reliq̄ aūt ſmonuz hela ⁊ oīa q̄ fecit:
nōne hec scripta sunt in libro v̄boꝝ dieꝝ
regū isrl'? Anno vicesimoseptimo asa re
gis iuda regnauit çambri septem dieb;
in thersa. Porro exercit⁹ obsidebat geb
bethon vrbem philistinoꝝ. Cūq; audis
set rebellasse çambri ⁊ occidisse regez. fec

sibi regem omnis israel amri qui erat
princeps militie sup israel in die illa in
castris. Ascēdit ergo amri ⁊ omīs isrl' cū
eo de gebbethon ⁊ obsidebāt thersa. Ti
dens aūt çambri q̄ expugnāda esset ciui
tas. ingressus est palatiū ⁊ succendit se
cum domo regia. ⁊ mortus est in pctis
suis q̄ peccauerat faciēs malū coram do
mino. ⁊ ambulās in via hierobuaz ⁊ in
pctō ei⁹ q̄ fecit peccare isrl'. Reliq̄ aūt ſ
monū çābri ⁊ insidiaꝝ eius ⁊ tyrānidis
nōne hec scripta sunt in libro verboꝝ die
rum regū isrl'? Tūc diuisus est ꝓpl's isrl'
in duas ptes. Media pars ꝓpli seq̄bat
thebni filiū gineth vt cōstitueret eū re
gem. ⁊ media ps amri. Preualuit autē
ꝓpl'us qui erat cū amri ꝓpl'o qui seq̄bat
thebni filiū gineth: mortuusq; est theb
ni ⁊ regnauit amri. Anno tricesimopri
mo asa regis iuda regnauit amri sup is
rael duodeciz ānis. In thersa regnauit
sex annis: emitq; montem samarie a so
mer duob; talentis argenti. ⁊ edificauit
eū: ⁊ vocauit nomen ciuitatis quam ex
truxerat. nomīe somer dñi mōtis. sama
riam: Fecit aūt amri malū in conspectu
dñi ⁊ opatus est nequiter sup oms qui
fuerūt ante eum. Ambulauitq; in omī
via hierobuam filij nabath ⁊ ī peccatis
eius quibus peccare fecerat israel vt ir
ritaret dominū deum israel in vanitati
bus suis. Reliqua autē sermonuz am
ri ⁊ prelia eius que gessit: nonne hec scri
pta sunt in libro verboꝝ dierū regum is
rael? Dormiuitq; amri cum patrib; su
is: ⁊ sepultus est in samaria regnauitq;
achab filius eius prp eo. Achab vero fi
lius amri regnauit super israel anno tri
cesimooctauo asa regis iuda. Et regua
uit achab filius amri super israel in sa
maria viginti ⁊ duobus annis. Et fecit
achab filius amri malum in conspectu
domini super omnes qui fuerunt ante
eū. Nec suffecit ei vt ābularet in peccatꝫ
hierobuā filij nabath: insup duxit vxorē
ieçabel filiā methaal regis sidoniorum.
Et abijt ⁊ seruiuit baal. ⁊ adorauit euz.
⁊ posuit arā baal in tēplo baal q̄d edifi
cauerat in samaria. ⁊ plātauit lucuz. Et

addidit achab in ope suo irritans dñm
deũ israel sup oẽs reges isrl qui fuerũt
ante eũ. In diebꝫ ei⁹ edificauit ahiel de
bethel hiericho: In abirã pmitiuo suo
fundauit eã. ⁊ ĩ segub nouissimo suo po
suit portas ei⁹ iuxta verbũ dñi qd locut⁹
fuerat in manu iosue filij nun. XVII

Et dixit helias thesbites de hĩta
toribꝫ galaad ad achab. Viuit
dñs de⁹ isrl in cuius ꝓspectu sto
si erit annis his ros ⁊ pluua: nisi iuxta
oris mei vba. Et factũ est vbũ dñi ad eũ
dicẽs: Recede hinc ⁊ vade ꝯ orientem. ⁊
absco̅dere in torrẽte carith qui est ꝯ ior
danẽ. ⁊ ibi de torrẽte bibes coruisqꝫ ꝑce
pi vt pascãt te ibi. Abijt ḡ ⁊ fec̃ iuxta ver
bũ dñi. Cũqꝫ abisset sedit in torrẽte ca
rith qui ẽ ꝯ iordanẽ. Corui qꝫ deferebãt
ei panẽ ⁊ carnes mane: simlr panẽ ⁊ car
nes vesperi. ⁊ bibebat de torrẽte. Post di
es aũt aliqntos ficcat⁹ ẽ torrẽs: nõ eniꝫ
pluerat sup trã. Fact⁹ est ḡ sermo dñi ad
eũ dicẽs: Surge ⁊ vade in sareptã sido
nioꝝ. ⁊ maneb ibi. Precepi enĩ ibi mu
lieri vidue vt pascat te. Surrexit ⁊ abi
it in sareptã sidonioꝝ. Cũqꝫ venisset ad
portã ciuitat⁹ apparuit ei mulier vidua
colligens ligna: ⁊ vocauit eaꝫ dixitqꝫ ei:
Da mihi paululũ aq̃ in vase vt bibam
Cunqꝫ illa pgeret vt afferret. clamauit
post tergũ ei⁹ dicẽs: Affer mihi obsecro
⁊ buccellã panis in manu tua. Que rñ
dit: Viuit dñs de⁹ tuus: qꝛ nõ habeo pa
nẽ nisi q̃tũ pugillus cape põt farine in
hydria ⁊ paululũ olei in lechito. Ecce col
ligo duo ligna vt ingrediar ⁊ faciã illõ
mihi ⁊ filio meo vt comedam⁹ ⁊ moria
mur. Ad quã helias ait: Noli timere: sꝛ
vade ⁊ fac sic̃ dixisti. Verũtamen mihi pmũ
pusillũ. ⁊ affer ad me: tibi aũt ⁊ filio tuo
facies postea. Hec aũt dicit dñs de⁹ isrl.
Hydria farine nõ deficiet: nec lechit⁹ o
lei minuet̃ vsqꝫ in diẽ in q̃ dñs dabit⁹ ẽ
pluuiã sup faciez terre. Que abijt. ⁊ fec̃
iuxta verbũ helie. Et comedit ipse ⁊ illa
⁊ dom⁹ ei⁹. ⁊ ex illa die hydria farine nõ
defecit. ⁊ lechitus olei nõ est imminut⁹
iuxta vbũ dñi qd locut⁹ fuerat in manu
helie. Factũ est autẽ post hec egrota
uit filius mulieris matrisfamilias ⁊ erat
languor fortissim⁹ ita vt nõ remaneret ĩ
eo halitus. Dixit ergo ad heliaz: Quid
mihi ⁊ tibi vir dei? Ingressus es ad me
vt rememorarent̃ iniq̃tates mee ⁊ inter
ficeres filiũ meũ? Et ait ad eam helias.
Da mihi filiũ tuũ. Tulitqꝫ euꝫ de sinu
ei⁹ ⁊ portauit in cenaculũ vbi ipse mane
bat ⁊ posuit sup lectulũ suũ. ⁊ clamauit
ad dñm. ⁊ dixit: Dñe de⁹ meus etiaz ne
viduã apud quã ego vtcunqꝫ sustentor
afflixisti vt interficeres filiũ ei⁹? Et expã
dit se atqꝫ mẽsus est sup puerꝫ trib⁹ vici
bus et clamauit ad dñm. ⁊ ait: Dñe de⁹
me⁹ reuertat̃ obsecro aĩa pueri hui⁹ ĩ vi
scera ei⁹. Et exaudiuit dñs vocẽ helie et
reuixa ẽ aĩa pueri ĩtra eũ. ⁊ reuixit. Tulit
qꝫ helias puerꝫ. ⁊ deposuit eũ de cenacu
lo in inferiorẽ domũ ⁊ tradidit mri sue
⁊ ait illi: Ecce viuit fili⁹ tu⁹. Dixitqꝫ muli
er ad heliã: Nunc in isto cognoui qm̃ vir dei
es tu. ⁊ vbũ dñi ĩ ore tuo verꝫ ẽ. XVIII

Post dies mltos factũ ẽ vbũ do
mini ad heliã in anno tertio di
cẽs: Vade ⁊ ostẽde te achab vt
dem pluuiã sup faciẽ terre. Juit ḡ helias
vt ostenderet se achab. Erat aũt fames
valida in samaria. Vocauitqꝫ achab
abdiã dispẽsat̃ domꝰ sue. Abdias
aũt timebat dñm deũ valde. Nã cũ int̃
ficeret iezabel ꝓphetas dñi tulit ille cen
tũ ꝓphetas ⁊ absco̅dit eos q̃nq̃genos et
quinq̃genos in spelũcis. ⁊ pauit eos pa
ne ⁊ aq̃. Dixit ḡ achab ad abdiã: Vade ĩ
terrã ad vniuersos fontes aq̃rꝫ ⁊ in cũctas
valles si forte possimus inuenire herbã
⁊ saluare equos ⁊ mulos ⁊ non penitus
iumenta intereant. Diuiseruntqꝫ sibi
regiones vt circũirent eas. Achab ibat
per viam vnam. ⁊ abdias per viam alte
ram seorsum. Cunqꝫ esset abdias ĩ via.
helias occurrit ei. Qui cum cognouis
set eum cecidit super faciem suam: ⁊ ait:
Num tu es dñe mi helias? Cui ille
respondit. Ego. Et dixit: Vade ⁊ dic do
mino tuo: Adest helias. Et ille: quid pec
caui inquit quoniam trades me seruꝫ
tuuꝫ in manu achab vt interficiat me?

Viuit dñs deus tuus: qꝛ non est gens
aut regnũ ĩ quo nõ miserit dñs me⁹ te
requirẽs. Et rñdentib⁹ cũctis nõ est hic
adiurauit regna singula ⁊ gentes eo ꝙ
mĩme repireris. Et nũc dic mihi vade
⁊ dic dño tuo: adest helias: Cũq; recesse
ro a te. spũs dñi asportabit te ĩ locũ quẽ
ego ignoro. et ingressus nũciabo achab
et nõ inueniẽs te interficiet me. Ser-
uus aũt tu⁹ timet dñm ab infantia sua
Nũquid nõ indicatuz est tibi dño meo
quid feceriz cũ interficeret ieçabel ꝓphe-
tas dñi ꝙ abscõderim de ꝓphetis dñi cẽ-
tũ viros quinq̃genos ⁊ q̃nq̃genos ĩ spe
lũc ⁊ paueri eos pane ⁊ aq̃: Et nunc tu
dic vade ⁊ dic dño tuo adest helias vt ĩ-
terficiat me: Et dixit helias: Viuit dñs
exercituũ añ cui⁹ vultũ sto: qꝛ hodie ap-
parebo ei. Abijt ergo abdias in occursuz
achab ⁊ ĩdicauit ei. Venitq; achab ĩ oc-
cursum helie. ⁊ cũ vidisset euz ait: Tu ne
es ille qui ꝯturbas isrl': Et ille ait: Nõ
ego turbaui isrl' sed tu et dom⁹ pr̃is tui
qui dereliq̃stis mãdata dñi ⁊ secuti estis
baalim. Verũtñ nũc mitte ⁊ ꝯgrega ad
me vniuersuz isrl' in mõte carmeli. ⁊ ꝓ-
phetas baal q̃dringẽtos quinq̃ginta. ꝓ-
phetasq; lucoꝝ q̃dringentos qui come-
dũt de mẽsa ieçabel. Misit achab ad om
nes filios isrl' ⁊ ꝯgregauit ꝓphetas ĩ mõ
te carmeli. Accedẽs aũt helias ad omnẽ
ꝓpl'm isrl' ait: Vsq;q̃ claudicatis in duas
ꝑtes: Si dñs est de⁹ seq̃mĩ eũ. si autez
baal seq̃mĩ illũ. Et nõ rñdit ei ꝓpl's ꝟbũ
Et ait rursus helias ad ꝓpl'z: Ego remã-
si ꝓpheta dñi solus: ꝓphete aũt baal q̃drĩ
gẽti ⁊ q̃nq̃ginta. ꝓpheteq; lucoꝝ q̃drĩgẽ-
ti viri sunt. Dent̃ nobis duo boues. ⁊ il
li eligãt sibi bouẽ vnũ ⁊ in frusta ceden-
tes ponãt sup ligna. ignẽ aũt nõ suppo-
nãt. Et ego faciã bouẽ alteꝝ. ⁊ imponam
sup ligna: ignẽ aũt nõ supponã. Inuo-
cate noĩa deoꝝ vr̃oꝝ. ⁊ ego inuocabo no-
mẽ dei mei. ⁊ deus qui exaudierit ꝑ ignẽ
ipse sit de⁹. Rñdens oĩs ꝓpl's ait. Opti-
ma ꝓpositio quã locutus est helias. Di-
xit g̃ helias ꝓphetis baal. Eligite vobis
bouẽ vnum ⁊ facite primi. quia vos plu
res estis ⁊ inuocate nomĩa deoꝝ vestro-
rum. ignemq; nõ supponatis. Qui cuz
tulissent bouem quem dederat eis: fece-
runt. ⁊ inuocabãt nomen baal de mane
vsq; ad meridiez dicentes: Baal exaudi
nos. Et non erat vox. nec qui respõderz
Transiliebãtq; altare q̃d fecerant. Cũ-
q; esset iam meridies. illudebat illis he-
lias dicens: Clamate voce maiore. De-
us enĩ est ⁊ forsitan loquit̃. aut in diuer
sorio est. aut in itinere. aut certe dormit
vt excitet̃. Clamabãt ergo voce magna
⁊ incidebãt se iuxta ritũ suũ cultris ⁊ lã
ceolis donec perfunderent̃ sanguĩe. Po
stq̃ aũt trasijt meridies ⁊ illis prophe-
tantib⁹ venerat tempus q̃ sacrificiuz of-
ferri solet. nec audiebat̃ vox neq; aliq̃s
respõdebat nec attendebat orantes: di-
xit helias omni ꝓpl'o. Venite ad me. Et
accedẽte ad se populo curauit altare do-
mini q̃d destructũ fuerat ⁊ tulit duode-
cim lapides iuxta numeꝝ tribuũ filioꝝ
iacob. ad quem factus est sermo domĩ
dicẽs: Israel erit nomen tuũ: ⁊ edifica-
uit de lapidibus altare in nomĩe domi-
ni. Fecitq; aqueductũ q̃si per duas ara-
tiunculas in circũitu altaris ⁊ cõposuit
ligna diuisitq; per mẽbra bouez ⁊ posuit
super ligna. ⁊ ait: Implete quattuor hy
drias aq̃. ⁊ fundite sup holocaustũ ⁊ sup
ligna. Rursumq; dixit: Etiam secũdo
hoc facite. Qui cuz fecissent secũdo. ait:
Etiam tertio idipsuz facite. Feceruntq;
tertio ⁊ currebant aque circuz altare et
fossa aqueductus repleta est. Cunq; iaz
tẽpus esset vt offerretur holocaustuz ac
cedẽs helias ꝓpheta ait: Domĩe deus a-
braam ⁊ ysaac ⁊ israel: ostẽde hodie quia
tu es deus israel ⁊ ego seruus tu⁹ ⁊ iu-
xta preceptuz tuum feci omĩa ꝟba hec:
Exaudi me domĩe exaudi me vt discat
populus iste: qꝛ tu es domin⁹ deus ⁊ tu
conuertisti cor eoꝝ iteꝝ. Cecidit autem
ignis dñi ⁊ vorauit holocaustũ ⁊ ligna ⁊
lapides: puluerẽ q̃z ⁊ aquã q̃ erat in aq̃-
ductu lambẽs. Q̃d cũ vidisset oĩs ꝓpl's
cecidit in faciẽ suã. ⁊ ait: Dñs ipse ẽ de⁹
dñs ipse est deus. Dixitq; helias ad eos
Appꝑhẽdite ꝓphetas baal. ⁊ ne vn⁹ q̃dez
effugiat ex eis. Quos cũ apprehẽdissent

dixit eos helias ad torrētē cyson. ⁊ īter-
fec̄ eos ibi. Et ait helias ad achab. Ascē-
de comede ⁊ bibe: qꝛ son⁹ multe pluuie ē
Ascendit achab vt comederet ⁊ biberet
helias aūt ascēdit in v̄ticē carmeli ⁊ ꝓn⁹
in t̄rā posuit faciē suā int̄ genua sua ⁊ di-
xit ad puer̄ suū: Ascēde ⁊ ꝓspice ꝯ mare.
Qui cū ascēdisset ⁊ ꝯtemplat⁹ esset. ait:
Nō est q̄cq̄. Et rursuz ait illi: Reu̅tere
septē vicib⁹. In septīa aūt vice ecce nu-
becula ꝑua q̄si vestigiū hoīs ascēdebat d̄
mari. Qui ait: Ascēde. ⁊ dic achab. Jun-
ge currū tuū ⁊ d̄scēde. ne occupet te plu-
uia. Cūq̄ se v̄teret huc atq̄ illuc ecce ce-
li ꝯtenebrati sunt. ⁊ nubes ⁊ vent⁹ ⁊ fctā
est pluuia grādis. Ascēdens itaq̄ achab
abijt in ieçrahel. ⁊ man⁹ dñi facta est su-
per heliā. accinctisq̄ lūbis currebat ante
achab donec veniret in ieçrahel. XIX

Nunciauit aūt achab ieçabel oīa
q̄ fecerat helias ⁊ quō occidisset
vniuersos ꝓphetas baal gladio
Misitq̄ ieçabel nūciuz ad heliā dicens:
Hec mihi faciāt dij ⁊ h̄ addant: nisi hac
hora cras posuero aīam tuā sic̄ aīaz vni⁹
ex ill̄. Timuit g̊ helias ⁊ surgēs abijt q̊-
cūq̄ eū ferebat volūtas. venitq̄ in bersa-
bee iuda. ⁊ dimisit ibi puer̄ suū ⁊ ꝑrexit
in desr̄tū viā vni⁹ diei. Cunq̄ venisset ⁊
sederet subt̄ vnā iuniper̄. petiuit aīe sue
vt moreret̄. Et ait: Sufficit mihi dñe
tolle aīam meā. Neq̄. n. melior sum q̄
p̄res mei. Proiecitq̄ se. ⁊ obdormiuit ī
vmbra iuniperi. Et ecce angel⁹ dñi teti-
git euz. ⁊ dixit illi: Surge comede. Re-
spexit. ⁊ ecce ad caput suū subcinericius
panis ⁊ vas aq̄. Comedit g̊ ⁊ bibit ⁊ rur-
suz obdormiuit. Reu̅susq̄ ē angel⁹ dñi
secūdo: ⁊ tetigit euz. dixitq̄ illi: Surge
comede. Grādis. n. tibi restat via. Qui
cū surrexisset. comedit ⁊ bibit. ⁊ ambu-
lauit in fortitudine cibi illi⁹ q̄draginta
dieb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹ vsq̄ ad mōtē
dei oreb. Cūq̄ venissz illuc. māsit in spe-
lūca. Et ecce s̄mo dñi ad eū: dixitq̄ illi:
Quid hic ag̃ helia? At illerñdit: Zelo çe-
lat⁹ sum ꝓ dño deo exercituū: qꝛ dereliq̄-
rūt pactum dñi filij isrl̄. Altaria tua de-
struxerūt. ⁊ ꝓphetas tuos occiderūt gla-
dio ⁊ derelict⁹ suz ego solus. ⁊ q̄rūt ani-
mam meā vt auferāt eā. Et ait ei: Egre-
dere ⁊ sta in mōte corā dño. Et ecce dñs
transijt. ⁊ spūs grandis ⁊ fortis subuer-
tens montes. ⁊ ꝯterens petras ante do-
minū. Non in spū dñs. Et post spm̄ cō-
motio. Non in cōmotione dñs. Et post
cōmotiōem ignis. Nō in igne dñs. Et
post ignez sibil⁹ aure tenuis. Qd̄ cū au-
disset helias oꝑuit vultū suuz pallio: et
egressus stetit in ostio spelūce. ⁊ ecce vox
ad eū dicēs: Quid hic ag̃ helia? Et ille
rñdit: Zelo çelat⁹ sum ꝓ dño deo exerci-
tuū qꝛ dereliq̄rūt pactū tuū filij isrl̄: Al-
taria tua destruxerūt. ⁊ ꝓphetas tuos oc-
ciderūt gladio. ⁊ derelict⁹ suz ego solus.
⁊ q̄rūt aīam meaz vt auferant eā. Et ait
dñs ad eū: Vade ⁊ reuertere in viā tuā
per desr̄tū ī damascū. Cunq̄ ꝑueneris il-
luc vnges asahel regē sup̄ syriā. ⁊ iehu fi-
liū namsi vnges regez sup̄ isrl̄. heliseuz
aūt filiū saphat qui est de abelmeula vn-
ges ꝓphetā ꝓ te. Et erit quicūq̄ fugerit
gladiū asahel. occidet eū iehu: ⁊ quicun-
q̄ fugerit gladiū iehu. interficiet eū he-
lise⁹. Et derelinquā mihi in israel septē
milia viror̄ q̊r̄ genua nō sunt incurua-
ta ante baal. ⁊ oē os qd̄ non adorauerit
eum osculās manū. Profect⁹ ergo in-
d̄ helias repperit heliseū filiū saphat arā-
tem in duodecim iug̃ boū ⁊ ipse in duo-
decim iugis boū arātib⁹ vn⁹ erat. Cūq̄
venisset helias ad eum: misit palliū suū
sup̄ eū. Qui statim relict̄ bob⁹ cucurrit
post heliā. ⁊ ait: Osculor oro te p̄rem me-
um ⁊ m̄rem meā. ⁊ sic seq̄r te. Dixitq̄ ei
Vade ⁊ reuertere. Qd̄ enim meuz erat
feci tibi. Reuersus autē ab eo tulit par
boū ⁊ mactauit illud. ⁊ in aratro boū co-
xit carnes. ⁊ dedit ꝓpl̄o et comederunt.
Consurgensq̄ abijt ⁊ secutus est heliaz
⁊ ministrabat ei. XX

Porro benadab rex syrie ꝯgrega-
uit oēm exercitū suū. ⁊ trigīta-
duos reges secū. ⁊ eq̄s ⁊ curr⁹.
⁊ ascēdens pug̃bat ꝯ samariā. ⁊ obsedit
eā. Mittēsq̄ nūcios ad achab regē isrl̄ ī
ciuitatē ait: Hec dicit benadab: Argētū
tuū ⁊ aurū tuum meū est. ⁊ vxores tue

⁊ filij tui optimi mei sunt. Respondit⁹ rex israel: Juxta verbum tuum domine mi rex. tuus sum ego ⁊ oia mea. Reuten tesq; nūcij dixer̄t: Hec dic̄ benadab qui misit nos ad te. Argētum tuū ⁊ aurū tuū ⁊ uxores tuas ⁊ filios tuos dabis mihi cras igit hac eadē hora mittā seruos meos ad te. ⁊ scrutabūt domū tuā ⁊ domus seruoꝝ tuoꝝ. ⁊ oē qđ eis placuerit ponent in manibꝫ suis ⁊ auferēt. Elocauit autē rex israel oēs seniores terre ⁊ ait: Aduertite ⁊ videte: qm̄ insidiet nob: Misit enim ad me p uxoribꝫ meis ⁊ filijs p argento ⁊ auro. ⁊ nō abnui. Dixerūtq; oēs maiores natu ⁊ uniūsus pl'us ad eū. Non audias neq; acq̄escas illi. Rñditq; nuncijs benadab: Dicite dño meo regi: Oia pp̄ q̄ misisti ad me seruum tuū in initio faciā. hāc aūt rez facere nō possuz. Reuersiq; nūcij. retulerunt ei. Qui remisit. ⁊ ait. Hec faciāt mihi dij ⁊ hec addāt: si sufficerit pulus samarie pugillis oīs pl'i qui seq̄t me. Et rñdēs rex israel ait: Dicite ei. Ne glorier̄ accinct⁹ eq̄ vt discict⁹. Factū est aūt cū audisset benadab hanc uocem. bibebat ipse ⁊ reges in umbraculis ⁊ ait seruis suis. Circundate ciuitatē. Et circūdederunt eā. Et ecce pphēta unus accedēs ad achab regez israel. ait ei: Hec dic dñs: Certe uidisti oēm multitudinem hāc nimiā. Ecce ego tradā eaz in manū tuaz hodie. vt scias q2 ego sum dñs. Et ait achab: Per quē? Dixitq; ei: Hec dicit dñs: Per puerōs principū puinciaꝝ. Et ait. Quis ordiet pliū? Et ille dixit. Tu. Recensuit g̃ pueros principuz puinciaꝝ ⁊ repperit nongentos triginta duos. Et recensuit post eos pl'm. oēs filios israel septē milia. ⁊ egressi sūt meridie. Benadab autē bibebat temulent⁹ in umbraculo suo. ⁊ reges triginta duo cū eo qui ad auxiliū ei⁹ uenerāt. Egressi sunt aūt pueri principū puinciaꝝ p prima frōte. Misit itaq; benadab. qui nūciauerūt ei dicētes: Uiri egressi sunt de samaria. At ille ait: Siue p pace uenīt apprehēdite eos uiuos. siue vt pliet uiuos eos capite. Egressi sunt g̃ pueri principū puinciaꝝ. ac reliquus exercitus seqbat. Et percussit unusquisq; uirū qui ꝺ seuriebat fugietq; syri ⁊ psecut⁹ ē eos israel. Fugit quoq; benadab rex syrie in equo cū equitibꝫ suis. Necnō egressus rex israel percussit eqs ⁊ currus. ⁊ pcussit syriā plaga magna nimis. Accedēs autez pphēta ad regez israel. dixit ei: Uade ⁊ roborare. ⁊ scito ⁊ vide quid facias. Seqnti enī anno rex syrie ascēdet ꝺ te. Seruiēntes regis syrie dixerūt ei: Dij mōtiuz sunt dij eoꝝ ideo superauerūt nos. Sed melius est vt pugnem⁹ ꝺ eos in cāpestribus. ⁊ obtinebimus eos. Tu ergo uerbum hoc fac: Amoue reges singulos ab exercitu tuo ⁊ pone principes pro eis. ⁊ instaura numerū ne militū qui ceciderūt de tuis. ⁊ eqs eq̄s pro equis. ⁊ currus eq̄s curr⁹ eq̄s aūt habuisti. ⁊ pugnabimus ꝺ eos in cāpestribus. ⁊ videbis q̄ obtinebim⁹ eos. Credidit cōsilio eorum. ⁊ fecit ita. Igit̄ post̄q annus trāsierat recensuit benadab syros ⁊ ascendit in affec vt pugnarent ꝺ israel. Porro filij israel recensiti sunt. ⁊ acceptis cibarijs profecti ex aduerso. castraq; metati sunt ꝺ eos q̄si duo parui greges capraꝝ. syri aūt repleuerāt terrā. Et accedēs unus uir dei dixit ad regez israel. Hec dicit dñs. Quia dixerūt syri. de⁹ montiū est dñs. ⁊ non est de⁹ valliū: dabo oēm multitudinē hanc grandem in manu tua: ⁊ scietis quia ego sum dñs. Dirigebātq; septē diebus ex aduerso hi atq; illi acies. septima autē die cōmissum est bellum: Percusserūtq; filij israel de syris centū milia peditū i die una. Fugerūt aūt syri q̄ remāserūt in affec in ciuitatē. ⁊ cecidit murus sup uigintiseptē milia hoīm qui remāserant. Porro benadab fugiēs ingressus est ciuitatē in cubiculū qđ erat itra cubiculū. dixerūtq; ei fui sui: Ecce audiuim⁹ q̄ reges domus israel clemētes sunt. Ponam⁹ itaq; saccos in lumbis nostris. ⁊ funiculos i capitibꝫ nostris. ⁊ egrediamur ad reges israel: forsitan saluabit animas nostras. Accinxerunt saccis lūbos suos. ⁊ posuerunt funiculos in capitibꝫ suis. uenerūtq; ad regē israel ⁊ dixerūt ei: Seruus tuus benadab dicit: Uiuat oro te anima mea. Et ille ait: Si adhuc uiuit. frat⁹ me⁹ est

Qđ acceperunt viri ꝓ omine. ⁊ festinā-
tes rapuerūt verbū ex ore ei⁹ atq; dixe-
rūt: Frater tu⁹ benadab viuit. Et dixit
eis: Ite ⁊ adducite euz ad me. Egressus
est g̃ ad eū benadab. ⁊ leuauit eū ī currū
suum. Qui dixit ei: Ciuitates q̃s tulit
pr̄ me⁹ a pr̄e tuo reddā. ⁊ plateas fac ti-
bi in damasco sicut fecit pr̄ me⁹ in sama-
ria. ⁊ ego federatus recedā a te. Pepigit
g̃ fedus ⁊ dimisit euz. Tūc vir q̄daz de fi-
lijs ꝓphetaꝝ dixit ad sociū suuz in ſmōe
dn̄i. Percute me: At ille noluit ꝑcute-
re. Cui ait: Quia noluisti audire vocez
dn̄i. ecce recedes a me ⁊ percutiet te leo.
Cunq; paululuz recessisset ab eo. inue-
nit euz leo atq; ꝑcussit. Sed ⁊ alteꝝ in-
ueniens virū dixit ad euz: Percute me.
Qui ꝑcussit eū ⁊ vulnerauit. Abijt g̃ ꝓ-
pheta ⁊ occurrit regi in via. et mutauit
aspersione pulueris os et oculos suos.
Cunq; rex transisset. clamauit ad regē ⁊
ait: Seruus tu⁹ egressus est ad prelian-
dū comin⁹: cunq; fugisset vir vnus. ad-
duxit eū quidā ad me ⁊ ait: Custodi vi-
rum istū. Qui si lapsus fuerit erit anīa
tua ꝓ aīa eius. aut talentū argēti appen-
des. Dum autē ego turbat⁹ huc illucq;
me verterē. subito non cōparuit. Et ait
rex israel ad euz. Hoc est iudiciū tuū qđ
ipe decreuisti. At ille statiz abstersit pul-
uerem de facie sua. ⁊ cognouit euz rex is-
rael ꝙ esset de ꝓphetis. Qui ait ad eum:
Hec dicit dn̄s: Quia dimisisti viruz di-
gnum morte de manu tua. erit anīa tua
pro anīa eius: ⁊ ꝑplus tuus ꝓ ꝑplo eius.
Reuersus est igit̄ rex israel in domū su-
am audire ꝯtemnens. ⁊ furibundus ve-
nit in samariam.

XXI

Post verba aūt hec tpe illo vinea
erat naboth ieçrahelite q̄ erat ī
ieçrahel iuxta palatiū achab re-
gis samarie. Locutus est g̃ achab ad na-
both dicens: Da mihi vineā tuā vt faci-
am mihi ortū olerū: qꝛ vicina est ⁊ pro-
pe domū meā. Daboq; tibi ꝓ ea vineam
meliorē. aut si cōmodius tibi putas ar-
genti preciū q̄ntuz digna est. Cui rn̄dit
naboth: Propitius sit mihi dn̄s ne dem
hereditatē patrū meoꝝ tibi. Venit ergo
achab in domuz suā indignās ⁊ frendēs
sup verbo qđ locutus fuerat ad euz na-
both ieçrahelites dicens: nō dabo tibi he-
reditatē patruz meoꝝ. Et proijciens se
in lectuluz suū auertit faciē suā ad pari-
etem ⁊ nō comedit panē. Ingressa ē au-
tem ad eum ieçabel vxor sua. dixitq; ei:
Quid est hoc vnde anīa tua ꝯtristata est
⁊ q̄re non comedis panē? Qui rn̄dit ei:
Locutus sum naboth ieçrahelite. ⁊ dixi
ei: Da mihi vineā tuā accepta pecunia.
aut si tibi placet dabo tibi vineā melio-
rem ꝓ ea. Et ille ait: Non dabo tibi vine-
am meā. Dixit g̃ ad euz ieçabel vxor eius
Grandis auctoritatis es. ⁊ bn̄ regis re-
gnum israel. Surge ⁊ comede panez: ⁊
equo anīo esto. Ego dabo tibi vineā na-
both ieçrahelite. Scripsit itaq; litteras
ex noīe achab. ⁊ signauit eas ānulo eius
⁊ misit ad maiores natu ⁊ optimates q̄
erant in ciuitate eius ⁊ habitabāt cum
naboth. Litteraꝝ autē hec erat sn̄ia. Pre-
dicate ieiuniuz ⁊ sedere facite naboth in-
ter primos ꝑpl̄i. ⁊ submittite duos vi-
ros filios belial ꝯtra euz. ⁊ falsum testi-
moniū dicant. benedixit naboth deum ⁊
regez. ⁊ educite euz ⁊ lapidate. sicq; mo-
riatur. Fecerūt g̃ ciues ei⁹ maiores na-
tu ⁊ optimates q̄ habitabāt cū eo in vr-
be. sicut precepat eis ieçabel. ⁊ sicut scri-
ptum erat in lr̄is quas miserat ad eos.
Predicauerunt ieiuniū ⁊ sedere fecerūt
naboth inter primos ꝑpl̄i ⁊ adductꝰ du-
obus viris filijs diaboli fecerunt eos se-
dere ꝯ euz. At illi. s. vt viri diabolici dixe-
runt ꝯtra euz testimoniū corā multitu-
dine. Bn̄dixit naboth deuz ⁊ regē. Quā-
obrem eduxerunt euz extra ciuitatē ⁊ la-
pidibꝰ interfecerūt. Miserūtq; ad iaça-
bel dicētes. Lapidat⁹ est naboth et mor-
tuus est. Factuz ē autē cū audisset ieça-
bel lapidatū naboth et mortuū. locuta ē
ad achab. Surge posside vineā naboth
ieçrahelite q̄ noluit tibi acq̄escere. ⁊ da-
re eā accepta pecunia. Non enī viuit na-
both sz mortu⁹ est. Qđ cuz audisset ach-
ab mortuū videlicet naboth. surrexit et

descendebat in vineã naboth ieçrahelite
vt possideret eã. Factus est igit̃ ſmo do-
mini ad heliã tesbyten dicens: Surge ⁊
descende in occursum achab regis isra-
el qui ẽ in samaria. Ecce ad vineam na-
both descendit vt possideat eã. Et loque
ris ad eum dicens: Hec dicit dñs deus
Occidisti. insup ⁊ possedisti. Et post hec
addes. Hec dicit dñs. In loco hoc ĩ quo
linxerunt canes sanguinẽ naboth. lam-
bent q̃z sanguinẽ tuum. Et ait achab ad
heliã. Num inueni sti me inimicuz tibi?
Qui dixit: Inueni. eo ꝙ venundat⁹ sis
vt faceres malũ in ꝯspectu dñi. Hec di-
cit dñs: Ecce ego inducam sup te malũ
⁊ demetã posteriora tua. ⁊ interficiaz de
achab mingentẽ ad parietẽ ⁊ clausuz et
vltimuz in isrl̃. Et dabo domũ tuã sicut
domuz hieroboaz filij nabath. ⁊ sicut do
mũ baasa filij ahia: qꝛ egisti vt me ad ira
cundiam ꝓuocares. ⁊ peccare fecisti isra
el. Sz ⁊ de ieçabel locutus est dñs dicẽs
Canes comedent ieçabel in agro ieçra-
hel. Si mortuus fuerit achab in ciuita
te. comedent euz canes: si autẽ mortu⁹
fuerit in agro. comedẽt euz volucres ce
li. Igit̃ nõ fuit alter talis sicut achab q̃
venundat⁹ est vt faceret malũ in conspe
ctu dñi. Concitauit enĩ euz ieçabel vxor
sua. ⁊ abominabilis factus est intantuz
vt seq̃retur idola q̃ fecerãt amorrei q̃s
cõsumpsit dñs a facie filioꝝ isrl̃. Itaqꝫ
cum audisset achab ſmões istos. scidit
vestimenta sua. ⁊ opuit cilitio carnẽ suã
ieiunauitqꝫ ⁊ dormiuit in sacco. ⁊ ambu
lauit demisso capite. Et factus est ſmo
dñi ad heliã thesbyten dicens: Nõne vi
disti humiliatũ achab coraz me? Quia
igitur hũiliatus est mei causa. nõ indu-
cam maluz in diebꝫ ei⁹. sz in diebus filij
sui inferã malũ domui eius. XXII

Transierunt igit̃ tres anni abs
qꝫ bello inter syriaz ⁊ israel. In
anno autẽ tertio descendit iosa
phat rex iuda ad regẽ israel. Dixitqꝫ rex
israel ad ſuos suos. Ignorat⁹ ꝙ nostra
sit ramoth galaad. et negligim⁹ tollere
eam de manu regis syrie? Et ait ad iosa
phat: Venies ne mecuz ad preliandu
in ramoth galaad? Dixitqꝫ iosaphat ad
regẽ isrl̃: Sicut ego suz. ita ⁊ tu. Popu
lus me⁹ ⁊ ppl̃s tuus vnuz sunt. ⁊ eq̃tes
mei eq̃tes tui. Dixitqꝫ iosaphat ad regẽ
israel: Quere oro te hodie sermonẽ dñi
Congregauit g̃ rex israel ꝓphetas q̃drin
gentos circiter viros. ⁊ ait ad eos. Ire
debeo in ramoth galaad ad bellandu an
quiescere? Qui rñderũt: Ascende. ⁊ da-
bit eam dñs in manu regis. Dixit autẽ
iosaphat. Nõ est hic ꝓpheta dñi quispiaz
vt interrogem⁹ ꝑ euz? Et ait rex isrl̃ ad
iosaphat: Remãsit vir vnus ꝑ quẽ pos-
sumus interrogare dñz. sed ego odi eũ
qꝛ nõ ꝓphetat mihi bonũ sz malũ. miche
as fili⁹ iemla. Cui iosaphat ait: Ne loq̃-
ris ita rex. Vocauit g̃ rex isrl̃ eunuchuz
quẽdam ⁊ dixit ei: Festina adducere mi
cheam filiũ iemla. Rex autem isrl̃ ⁊ iosa
phat rex iuda sedebant vnusq̃sqꝫ ĩ solio
suo vestiti cultu regio in area iuxta osti
um porte samarie. ⁊ vniuersi ꝓphete pro
phetabant in cõspectu eoꝝ. Fecit q̃z sibi
sedechias fili⁹ chanaan cornua ferrea. ⁊
ait: Hec dicit dñs. Bis ventilabis syri-
am donec deleas eã. Om̃esqꝫ ꝓphete sil̃r
ꝓphetabãt dicẽtes: Ascende in ramoth
galaad. ⁊ vade ꝓspere. ⁊ tradet dñs ĩ ma
nus regis. Nũcius vero q̃ ierat vt voca
ret micheam locut⁹ est ad euz dicẽs: Ec
ce ſmones ꝓphetaꝝ ore vno regi bona ꝑ
dicant. Sit g̃ sermo tuus sil̃is eoꝝ. ⁊ lo
quere bona. Cui micheas ait: Viuit do-
minus: qꝛ quodcunqꝫ dixerit mihi dñs
hoc loquar. Venit itaqꝫ ad regẽ. ⁊ ait il-
li rex. Michea. ire debem⁹ in ramoth ga
laad ad p̃liandum an cessare? Cui ille re
spondit: Ascende ⁊ vade ꝓspere. ⁊ tradet
dñs in manu regis. Dixit autez rex ad
eũ: Iterũ atqꝫ iteꝝ adiuro te vt nõ loq̃-
ris mihi nisi q̃d verũ est in noĩe domini
Et ille ait: Vidi cunctũ isrl̃ dispsum in
montibꝫ q̃si oues nõ hñtes pastorẽ. Et
ait dñs: Nõ hñt isti dñm: reuertat̃ vnus
quisqꝫ in domũ suaz in pace. Dixit g̃ rex
israel ad iosaphat: Nunq̃d non dixi tibi
qꝛ nõ ꝓphetat mihi bonũ sz semp malũ?

Ille vero addens ait: Propter hoc audi monē dñi. Vidi dñm sedentē sup soliū suū. & oēm exercitum celi assistentē ei a dextris & a sinistris: Et ait dñs. Quis decipiet achab regē isrl̄ vt ascendat & cadat in ramoth galaad? Et dixit vn⁹ vere sic aūt spūs. & stetit coꝝ dño & ait: Ego decipiam illū. Cui locut⁹ ē dñs. In q̄ Et ille ait: Egrediar. & ero spūs mēdax in ore oīm ꝓphetaꝝ ei⁹. Et dixit dñs: Decipies & pualeb: egredere & fac ita. Nūc igit ecce dedit dñs spīm mendacij in ore oīm ꝓphetarū tuoꝝ q̄ hic sunt. & dñs locutus est ꝛa te malū. Accessit autez sedechias fili⁹ chanaan. & percussit micheaz in maxillā. & dixit: Ne ne ḡ dimisit spūs dñi. & locutus est tibi? Et ait micheas. Videbis videbis tu videbis ꝛ Et ait michas. Videbis videbis tu videbis ꝛ cubiculū intra cubiculuz vt abscōdaris Et ait rex israel: Tollite micheā & mane at apud āmon principez ciuitat̄ & apud ioas filiū amalech. & dicite eis: Hec dicit rex. Mittite virū istū in carcerē. & sustentate eum pane tribulationis & aq̄ angustie donec reuertar i pace. Dixitq̄ micheas: Si reuersus fueris in pace. nō est locutus in me dñs. Et ait. Audite ꝓpli oēs. Ascēdit itaq̄ rex isrl̄ & iosaphat rex iuda in ramoth galaad. Dixit itaq̄ rex israel ad iosaphat. Sume arma. & ingredere p̄liū & induere vestib⁹ tuis. Porro rex israel mutauit habitū suum. & ingressus est bellum. Rex aūt syrie precepat pīcipib⁹ currūm trigintaduob⁹ dicens: Nō pugnabitis ꝛa minorē & maiorez quēpiā nisi ꝛa regē isrl̄ solum. Cū ḡ vidissent pīcipes currū iosaphat suspicati sunt q̄ ipse eēt rex isrl̄. & impetu facto pugnabāt ꝛ eū Et exclamauit iosaphat. Intellexerūtq̄ pīcipes currūm q̄ non esset rex isrl̄. & cessauerūt ab eo. Vir aūt q̄dam tetēdit arcū in incertū sagittā dirigens. & casu percussit regē isrl̄ inter pulmonē & stomachum. At ille dixit aurigē suo. Verte manū tuā. & eyce me de exercitu: q̄ grauiter vulneratus sum. Cōmissum est ḡ pliuz in die illa. Et rex isrl̄ stabat in curru suo ꝛ syros. & mortuus ē vespere. Fluebat aūt sanguis plage i sinū currus & pco insonuit i vnūso exercitu anteqū sol occūberet dicēs: Vnusquisq̄ reuertat in ciuitatē & in terrā suā. Mortuus ē autē rex. & platus est in samariaz Sepelierunt q̄ regē in samaria. & lauerunt currum eius i piscina samarie. & linxerunt canes sanguinē eius. & habenas lauerūt iuxta verbū dñi q̄d locutus fuerat: Reliq̄ autē sermonum achab & vniūsa q̄ fecit. & domus eburnea quā edificauit cūctaq̄ vrbiū q̄s extruxit. nōne hec scripta sunt i libro sermonū dierū regum isrl̄? Dormiuit ḡ achab cū pribus suis et regnauit ochozias fili⁹ eius ꝓ eo. Iosaphat vero fili⁹ asa regnare cepat sup iudam āno q̄rto achab regis isrl̄. Triginta quinq̄ ānoꝝ erat cū regnare cepisset. et viginti q̄nq̄ ānis regnauit i hierl̄m Nomē mr̄is ei⁹ azuba filia salai. Et ambulauit in oi via asa pr̄is sui. & nō declinauit ex ea. Fecitq̄ q̄d rectū est i cōspectu dñi: veruntn̄ excelsa nō abstulit. Adhuc enī ꝑ̄ls sacrificabat & adolebat incēsum in excelsis. Pacēq̄ habuit iosaphat cū rege isrl̄. Reliq̄ autē verboꝝ iosaphat et opa eius q̄ gessit & p̄lia. nōne hec scripta sunt i libro verboꝝ dierū regū iuda? Sz & reliq̄as effeminatoꝝ q̄ remāserāt in diebus asa pr̄is ei⁹ abstulit de terra. Nec erat tūc rex ꝛstitut⁹ in edom. Rex vero iosaphat fecerat classes in mari q̄ nauigarent i ophir ꝓpter aurū & ire nō poterāt q̄ ꝛfracte sunt i asyongaber. Tūc ait ochozias fili⁹ achab ad iosaphat: Eladāt serui mei cum seruis tuis in nauib⁹. Et noluit iosaphat. Dormiuitq̄ iosaphat cum pribus suis. & sepultus ē cū eis in ciuitate dauid pr̄is sui. regnauitq̄ ioram filius eius ꝓ eo. Ochozias autē fili⁹ achab regnare cepat sup isrl̄ in samaria anno septimodecimo iosaphat regis iuda regnauitq̄ sup isrl̄ duob⁹ annis. Et fecit malum in ꝛspectu dñi. et ambulauit in via pr̄is sui & mr̄is sue: & in via hieroboaz filij nabath qui peccare fecit israel. Seruiuit quoq̄ baal & adorauit eum. et

irritauit dñm deum israel iuxta omnia
que fecerat pater eius.

Explicit primus liber Malachim.i.Re
gum tertiꝰ. Incipit secūdus liber Ma-
lachim.i.q̄rtus regū. Capitulū. I

Preuaricatus
est autē moab in isrl̄: post-
q̄ꝫ mortuus ē achab. Ceci
ditq̄ ochoçias ꝑ cācellos
cenaculi sui.qđ hēbat in samaria ⁊ egro
tauit:misitq̄ nūcios dicēs ad eos. Ite
ꝯsulite beelçebub deū accaron:vtruꝫ vi
uere q̄am de īfirmitate mea hac. Angl̄s
aūt dñi locutus ē ad heliā thesbyten di-
cens. Surge ascende in occursuꝫ nun-
ciorū regis samarie.⁊ dices ad eos: Nū
quid nō est deꝰ in isrl̄.vt eatis ad ꝯsulē-
dum beelçebub deū accaron? Quāobrē
hec dicit dñs: De lectulo suꝑ quē ascen
disti nō descēdes:sꝫ morte morieris. Et
abijt helias:reuersiq̄ sunt nūcij ad ochoçi
am. Qui dixit eis. Quare reuersi estꝫ. At
illi rñderunt ei. Vir occurrit nob̄.et di-
xit ad nos. Ite reuertimini ad regē q̄ mi-
sit vos:⁊ dicetis ei. Hec dicit dñs. Nū-
quid qꝛ nō erat deꝰ in isrl̄.mittis vt ꝯsu
lat̄ beelçebub deꝰ accaron? Idcirco de le
ctulo suꝑ quē ascēdisti nō descēdes:sed
morte morieris. Qui dixit eis: Cuiꝰ fi-
gure ⁊ habitus ē vir ille q̄ occurrit vob̄
⁊ locutus est verba hec? At illi dixerunt
Vir pilosus ⁊ çona pellicea acciuctꝰ re-
nibꝫ. Qui ait: Helias thesbytes ē: Mi-
sitq̄ ad eū quinq̄genariū prīcipeꝫ ⁊ quī-
q̄ginta q̄ erāt sub eo. Qui ascēdit ad eū
sedentiq̄ ī vertice montꝫ ait: Hō dei rex
p̄cepit vt descēdas. Rñdensq̄ helias.di
xit quinq̄genario. Si hō dei suꝫ:descen
dat ignis de celo.⁊ deuoret te ⁊ quīqua-
ginta tuos. Descēdit g̊ ignis de celo .et
deuorauit euꝫ:⁊ q̄nquagīta q̄ erāt cū eo
Rursumq̄ misit ad euꝫ prīcipeꝫ quinq̄-
genariū alteꝝ:⁊ quinq̄ginta cū eo. Qui
locutus est illi. Homo dei:hec dicit rex:
Festina descēde. Rñdens helias ait. Si
homo dei ego sum:descēdat ignis de celo
⁊ deuoret te ⁊ quinq̄ginta tuos. Descē-
dit g̊ ignis de celo ⁊ deuorauit illuꝫ.⁊ q̄n
quaginta eiꝰ: Iterū misit prīcipeꝫ quin
q̄genariū tertiū:⁊ q̄nquaginta qui erāt
cum eo. Qui cum venisset. curuauit ge
nua ꝯtra heliā ⁊ p̄catus est eū ⁊ ait: Hō
dei.noli despicere aīam meā.⁊ aīas seruo-
rū tuoꝝ qui mecuꝫ sunt. Ecce descendit
ignis de celo ⁊ deuorauit duos prīcipes
quinq̄genarios primos ⁊ q̄nquagenos
qui cum eis erant. Sꝫ nūc obsecro vt
miserearis aīe mee. Locutus ē autē an
gelus dñi ad heliā dicēs: Descēde cū eo
Ne timeas. Surrexit igit̄ ⁊ descēdit cū
eo ad regē:⁊ locutus ē ei. Hec dicit dñs
Quia misisti nūcios ad ꝯsulenduꝫ beel-
çebub deū accaron q̄si nō eēt deꝰ in isrl̄ a
quo posses interrogare sermonez: iō de
lectulo suꝑ quē ascēdisti nō descēdes:sꝫ
morte morieris. Mortuus ē autē iuxta
sermonē dñi quē locutus ē helias.⁊ re-
gnauit iorā frater eiꝰ ꝑ eo:āno secundo
iorā filij iosaphat regꝫ iude. Nō eniꝫ ha-
bebat filiū. Reliq̄ autē verboꝝ ochoçie q̄
opatus est:nōne hec scripta sunt ī libro
sermonum dieꝝ regum israel. II

Factū est autē cum leuare vellet
dñs heliā ꝑ turbinē ī celū: ibāt
helias ⁊ heliseus de galgal̄. Di-
xitq̄ helias ad heliseuꝫ. Sede hic.qꝛ do-
minus misit me vsq̄ in bethel. Cui ait
heliseus. Viuit dñs ⁊ viuit aīa tua.qꝛ nō
derelinquā te. Cūq̄ descēdissent bethel
egressi sunt filij ꝓphetaꝝ q̄ erāt in bethel
ad heliseuꝫ ⁊ dixerūt ei: Nunq̄d nosti:qꝛ
hodie dñs tollet dñm tuū a te? Qui re-
spondit. Et ego noui. Silete. Dixit au
tē helias ad heliseuꝫ. Sede hic:qꝛ domi
nus misit me ī hiericho. Et ille ait. Vi-
vit dñs.⁊ viuit aīa tua qꝛ nō dereliquaꝫ
te. Cunq̄ venissent hiericho: accesserūt
filij ꝓphetaꝝ qui erāt in hiericho ad heli-
seum.⁊ dixerūt ei: Nūquid nosti:qꝛ dñs
hodie tollet dñm tuum a te? Et ait. Et
ego noui. Silete. Dixit autē ei helias.
Sede hic:qꝛ dñs misit me vsq̄ ad ior-
danem. Qui ait: Viuit dñs.⁊ viuit aīa

tua: qꝛ non derelinquaꝫ te. Ierunt igit̃
ambo ꝑiter. ⁊ quinq̃ginta viri de filijs ꝓ
phetaꝝ secuti sunt eos. Qui ⁊ steterunt
ecõtra longe. Illi autẽ ambo stabãt sup
iordanẽ. Tulitq̃ helias palliũ suuꝫ ⁊ in-
uoluit illud: ⁊ ꝑcussit aq̃s q̃ diuise sunt
in vtrãq̃ ꝑtẽ: ⁊ transierũt ambo ꝑ siccũ
Cunq̃ transissent: helias dixit ad helise
um. Postula qd̃ vis: vt faciã tibi ante-
q̃ tollar a te. Dixitq̃ heliseus Obsecro
vt fiat in me duplex spũs tuus. Qui re
spondit. Rem dificilẽ postulasti. Attñ si
videris me qñ tollar a te. erit qd̃ petisti
si autẽ nõ videris nõ erit. Cunq̃ perge
rent ⁊ incedẽtes sermocinarentur: ecce
currus igneus ⁊ equi ignei diuiserunt
vtrunq̃. Et ascẽdit helias ꝑ turbinẽ in
celũ. heliseus autẽ videbat: ⁊ clamabat.
Pater mi pr̃ mi currus isrl̃ ⁊ auriga ei⁹
Et nõ vidit eũ ampli⁹. Apprehenditq̃
vestimẽta sua ⁊ scidit illa ĩ duas partes
Et leuauit palliuꝫ helie qd̃ ceciderat ei.
Reuersusq̃ stetit sup ripam iordanis ⁊
pallio helie qd̃ ceciderat ei ꝑcussit aq̃s ⁊
nõ sunt diuise. Et dixit: Vbi ẽ de⁹ helie
etiã nũc? Percussitq̃ aq̃s ⁊ diuise sunt
huc atq̃ illuc: ⁊ trãsijt heliseus. Vliden-
tes autẽ filij ꝓphetaꝝ q̃ erãt in hiericho
decõtra dixerũt: Req̃euit spũs helie su
per heliseuꝫ. Et veniẽtes in occursuꝫ ei⁹
adorauerũt euꝫ proni ĩ terrã: dixerũtq̃
illi. Ecce cũ ſuis tuis sunt q̃nq̃ginta vi
ri fortes. qui pñt ire. ⁊ q̃rere dñm tuuꝫ
ne forte tulerit eũ spũs dñi ⁊ proiecerit
eũ in vnuꝫ mõtium aut in vnã valliuꝫ
Qui ait. Nolite mittere. Coegerũtq̃ eũ
donec acq̃esceret ⁊ diceret. Mittite. Et
miserũt quinq̃ginta viros. Qui cũ q̃sis
sent tribꝫ diebꝫ: nõ inuenerũt. Et reuꝰsi
sunt ad euꝫ. At ille habitabat ĩ hiericho
⁊ dixit eis. Nunq̃d nõ dixi vobis nolite
mittere? Dixerunt q̃ꝫ viri ciuitatꝫ ad he
liseuꝫ. Ecce habitatio ciuitatꝫ h⁹ optĩa
est sicut tuip̃e dñe ꝓspicis: sꝫ aq̃ pessime
sunt: ⁊ terra steril̃. At ille ait. Afferte mi
hi vas nouũ. ⁊ mittite in illud sal. Qd̃
cũ attulissent: egressus ad fontẽ aq̃ꝝ mi
sit in illũ sal. et ait. Hec dicit dñs. Sa-
naui aq̃s has. ⁊ nõ erit vltra ĩ eis mors
neq̃ sterilitas. Sanate sunt g̃ aq̃ vsq̃ ĩ
diẽ hanc: iuxta verbũ helisei qd̃ locut⁹ ẽ
Ascẽdit autẽ inde heliseus in bethel. Cũ
q̃ ascẽderet ꝑ viã pueri ꝑui egressi sunt
de ciuitate. ⁊ illudebãt ei dicẽtes: Ascen
de calue. ascẽde calue. Qui cũ respexisset
vidit eos. ⁊ maledixit eis ĩ noĩe dñi. E-
gressiq̃ sũt duo vrsi d̃ saltu. ⁊ lacerauerũt
ex eis q̃dragintaduos pueros. Abijt au
tem inde in montem carmeli. ⁊ inde re
uersus est in samariam.

III

Ioram vero fili⁹ achab regna-
uit sup israel in samaria: ãno de
cimooctauo iosaphat regis iu-
de. Regnauitq̃ duodecim ãnis. et fecit
malum corã dño: sed nõ sicut pr̃ suus ⁊
mater. Tulit eĩ statuas baal q̃s fecerat
pr̃ eius. veruntñ in pctis hieroboaꝫ filij
nabath q̃ peccare fecit israel adhesit: nec
r̃cessit ab eis. Porro mesa rex moab nu
triebat pecora multa. ⁊ soluebat regi is-
rael centũ milia agnoꝝ ⁊ cẽtum milia a-
rietum cũ velleribꝫ suis. Cũq̃ mortuus
fuisset achab: ꝑuaricatus ẽ fedus qd̃ ha
bebat cũ rege isrl̃. Egressus ẽ igit̃ rex io-
ram in die illa de samaria. ⁊ recẽsuit vni
uersuꝫ isrl̃: misitq̃ ad iosaphat regeꝫ iu
da dicens: Rex moab recessit a me: veni
mecum contra eum ad preliũ. Qui rñ-
dit. Ascendã. Qui me⁹ ẽ tu⁹ ẽ. ꝓpl̃s me⁹
ꝓpl̃s tuus: ⁊ equi mei equi tui. Dixitq̃
Per quã viã ascẽdemus? At ille rñdit.
Per desertũ idumee. Perrexerũt igit̃
rex isrl̃ ⁊ rex iuda ⁊ rex edom. ⁊ circũierũt
ꝑ viã septẽ dieꝝ: nec erat aq̃ exercitui et
iumẽtis q̃ seq̃bant̃ eos. Dixitq̃ rex isrl̃
Heu heu heu. Congregauit nos domi⁹
tres reges: vt traderet in manu moab.
Et ait iosaphat. Est ne hic ꝓpheta dñi:
vt depcemur dñm ꝑ eũ? Et rñdit vnus
de seruis regis israel. Est hic heliseus fi
lius saphat q̃ fundebat aquã sup man⁹
helie. Et ait iosaphat. Est apud eũ ſmo
dñi? Descẽditq̃ ad eum rex israel ⁊ iosa
phat rex iuda. ⁊ rex edom. Dixit autẽ he
liseus ad regẽ israel. Quid mihi ⁊ tibi ẽ
Vade ad ꝓphetas pr̃is tui ⁊ matris tue

Et ait illi rex isrl: Quare ꝯgregauit do
minus tres reges hos vt traderet eos
in man⁹ moab? Dixitq; ad eū heliseus:
Viuit dñs exercituuz ī cui⁹ ꝯspectu sto:
q̄ si nō vultuz iosaphat reg; iude erube
scerem: nō attēdissem q̄dez te: nec respe
xissem. Nunc autē adducite mihi psaltē
Cunq; caneret psaltes facta ē sup eum
man⁹ dñi. Et ait: Hec dicit dñs: Facite
alueū torrētis hui⁹ fossas ⁊ fossas. Hec
enī dicit dñs: Nō videbit; ventuz neq;
pluuiā. ⁊ alueus iste replebit aq̄s. ⁊ bi
betis vos ⁊ fāilie vr̄e ⁊ iumēta vr̄a. Pa
rumq; ē hoc ī cōspectu dñi: insup tradet
etiā moab in manus vr̄as. Et pcutiet;
oēm ciuitatē munitā ⁊ oēm vrbē electā
⁊ vniuſuz lignū fructifer̄ succidetis cū
ctosq; fontes aquar̄ obturabitis ⁊ oēm
agruz egregiuz opietis lapidib⁹. Factuz
est igit̄ mane qñ sacrificiū offerri solet: ⁊
ecce aque veniebant p viā edom. Et re
pleta est terra aq̄s. Vniuſi autē moabi
te audiētes q̄ descēdissent tres reges vt
pugnarēt aduſus eos. cōuocauerūt oēs
qui accincti erāt balthеo desup ⁊ steterūt
in terminis. Primoq; mane surgētes.
⁊ orto iā sole ex aduſo aq̄r̄ viderūt moa
bite ecōtra aq̄s rubras q̄si sanguinē: di
xerūtq;. Sanguis gladij est. Pugnaue
runt reges ꝯ se ⁊ cesi sunt mutuo. Nūc
perge ad p̄daz moab. Perrexerūtq; ī ca
stra isrl. Porro ꝯsurgēs isrl pcussit mo
ab: at illi fugerūt corā eis. Venerūt igit̄
q̄ vicerāt. ⁊ pcusserūt moab. ⁊ ciuitates
destruxerūt. ⁊ oēm agr̄ optimuz mitten
tes singl'i lapides repleuerūt: ⁊ vniuer
sos fontes aq̄r̄ obturauerunt: et oīa li
gna fructifera succiderunt: ita vt muri
tm̄ fictiles remanerēt. Et circūdata est
ciuitas a fundibularijs: ⁊ magna ex pte
pcussa. Qd cū vidisset rex moab p̄ualu
isse. s. hostes. tulit secū septingentos vi
ros educētes gladios vt irrūperent ad
regē edom. ⁊ nō potuerūt. Arripiēsq; fi
liuz suū prīogenituz q̄ regnatur⁹ erat p
eo obtulit holocaustū sup murū. ⁊ facta
est īdignatio magna ī isrl. Statimq; re
cesserunt ab eo: ⁊ reuſi sunt ī terrā suā.

IIII

Mulier autē quedā de
vxorib⁹ pphetar̄ clamabat ad he
liseuz dicēs: Seruus tuus vir
me⁹ mortuus ē. ⁊ tu nosti q̄r ſuus tuus
fuit timēs deū. Et ecce creditor venit vt
tollat duos filios meos ad ſuiendum si
bi. Cui dixit heliseus: Quid vis vt faci
am tibi? Dic mihi. Quid hēs in domo
tua? At illa rn̄dit. Nō habeo ancilla tua
quicq̄ in domo mea nisi par̄ olei q̄ vn
gar. Cui ait: Vade pete mutuo ab oīb⁹
vicinis tuis vasa vacua nō pauca et in
gredere ⁊ claude ostiū tuuz cū intrinse
cus fueris tu ⁊ filij tui. ⁊ mitte inde in
oīa vasa hec. ⁊ cum plena fuerint tolles
Iuit itaq; mlr ⁊ clausit ostiuz sup se et
sup filios suos. Illi offerebāt vasa: ⁊ il
la infundebat. Cūq; plena fuissent vasa
dixit ad filiuz suū. Affer mihi adhuc vas
Et ille rn̄dit: Nō habeo. Stetitq; oleū
Venit aūt illa ⁊ īdicauit homini dei. Et
ille: Vade inq̄t vende oleuz ⁊ redde cre
ditori tuo: tu aūt ⁊ filij tui viuite de reli
quo. Facta ē autē quedaz dies. ⁊ transi
bat heliseus p sunā ciuitatē. Erat autez
ibi mlr magna: q̄ tenuit euz vt comede
ret panē. Cunq; frequēter inde transi
ret: diuertebat ad eā vt comederet pa
nē. Que dixit ad virū suū. Aniaduerto
q̄ vir dei scūs ē iste: qui trāsit p nos fre
quēter. Faciamus g̊ ei cenaculū puuz. ⁊
ponam⁹ ei in eo lectulū ⁊ mēsam ⁊ sellā
⁊ candelabrū: vt cū venerit ad nos ma
neat ibi. Facta est g̊ dies q̄dā: ⁊ veniens
diuertit in cenaculū: ⁊ req̄euit ibi. Di
xitq; ad gieçi puer̄ suū: Voca sunamitē
istam. Qui cuz vocasset eā. ⁊ illa stetisset
corā eo: dixit ad puerū suū: Loquere ad
eam. Ecce sedule ī oībus ministrasti no
bis: q̄d vis vt faciā tibi? Nūquid habes
negociuz: ⁊ vis vt loquar regi siue prin
cipi militie? Que rn̄dit: In medio ppli
mei habito. Et ait. Quid g̊ vult vt faci
am ei? Dixitq; gieçi. Ne queras: Filiuz
enī nō habet: vir eius senex est. Prece
pit itaq; vt vocaret eam. Que cuz voca
ta fuisset ⁊ stetisset ante ostium: dixit ad
eam. In tpe isto in hac eadē hora si vita

comes fuerit: habebis in vtero filiū. At illa: Noli queso dñe mi vir dei: noli mē/tiri ancille tue. Et concepit mulier ⁊ pe/perit filium in tpe. ⁊ in hora eadem q̄ di/xerat helyseus. Creuit autē puer. ⁊ cum esset q̄dam dies ⁊ egressus isset ad pātz suum ad messores: ait patri suo. Caput meum doleo. At ille dixit puero. Tolle ⁊ duc eum ad mātem suā. Qui cū tulissz ⁊ duxisset eum ad mātem suā: posuit eum illa super genua sua vsqz ad meridiem ⁊ mortu⁹ est. Ascendit autē ⁊ collocauit eū sup lectum hois dei: ⁊ clausit ostiū. Et egressa vocauit virū suū. Et ait. Mitte mecū obsecro vnū de pueris ⁊ asinā: vt excurram vsqz ad hoiem dei. ⁊ reuertar. Qui ait illi: Quare ob causam vadis ad eum. Hodie non sunt kalende neqz sab/batum. Que rñdit: Valē. Strauitqz asinā ⁊ pcepit puero. Mina ⁊ ppera: ne mihi morā facias in eundo: hoc age qđ pcipio tibi. Profecta est igit̄: ⁊ venit ad virum dei in montē carmeli. Cumqz vi/disset eā vir dei decontra: ait ad gieçi pu/erū suum: Ecce sunamitis illa. Vade ḡ in occursum ei⁹. ⁊ dic ei: Recte ne agit̄ cir/ca te ⁊ circa virū tuū. ⁊ circa filium tuum? Que rñdit. Recte. Cūqz venisset ad vi/rum dei in montē appehendit pedes ei⁹ ⁊ accessit gieçi vt amoueret eam. Et ait homo dei. Dimitte illā. Anīa enī eius in amaritudine est: ⁊ dñs celauit a me ⁊ nō indicauit mihi. Que dixit illi. Nūquid petiui filiū a dño meo? Nunqd nō dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad gieçi. Accinge lumbos tuos. ⁊ tolle baculum meum in manu tua ⁊ vade. Si occurre/rit tibi homo nō salutes eum. ⁊ si saluta/uerit te quispiam nō rñdeas illi. Et po/nes baculū meum sup faciē pueri. Dixi/to mē pueri ait: Viuit dñs ⁊ viuit anīa tua: nō dimittā te. Surrexit ḡ ⁊ secut⁹ est eā. Gieçi autē pcesserat añ eos: ⁊ po/suerat baculum sup faciē pueri: ⁊ nō erat vox neqz sensus. Reuersusqz est in occur/sum ei⁹. ⁊ nūciauit ei dicens: Nō surre/xit puer. Ingressus est ḡ helyseus domū ⁊ ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingressusqz clausit ostium sup se ⁊ sup puerum: ⁊ orauit ad dñm. Et ascē/dit ⁊ incubuit sup puerum. posuitqz os suum sup os eius: ⁊ oculos suos super o/culos eius: ⁊ manus suas super manus eius. ⁊ incuruauit se super eum. ⁊ calefa/cta est caro pueri. At ille reuersus deam/bulabat in domo semel huc atqz illuc et ascendit ⁊ incubuit sup eum. Et oscita/uit puer septies: aperuitqz oculos. Et il/le vocauit gieçi ⁊ dixit ei: Voca sunami/tem hanc. Que vocata ingressa ē ad eū Qui ait. Tolle filiū tuum. Venit illa ⁊ corruit ad pedes ei⁹. ⁊ adorauit sup ter/ram. Tulitqz filiū suum ⁊ egressa est. ⁊ he/liseus reuersus est in galgalā. Erat autē fa/mes in terra. ⁊ filij prhetarz habitabant coram eo. dixitqz vni de pueris suis. Po/ne ollam grandē: ⁊ coque pulmentum fi/lijs prhetarz. Et egressus est vn⁹ in agrz vt colligeret herbas agrestes. Inuenit qz q̄si vitē siluestrē: ⁊ collegit ex ea colo/quintidas agri ⁊ impleuit palliū suum ⁊ reuersus cōscidit in ollam pulmēti. Ne/sciebat enī quid esset. Infuderunt ḡ so/cijs vt comederent. Cūqz gustassent de coctione: exclamauerūt dicētes. Mors in olla vir dei. Et nō potuerūt comede/re. At ille: Afferte inqt farinā. Cumqz tu/lissent misit in ollam ⁊ ait: Infunde tur/bē vt comedant. Et nō fuit ampli⁹ quic qz amaritudinis in olla. Vir autē quidā venit de balsalisa deferēs viro dei panes primitiarū. ⁊ viginti panes ordeaceos: et frumētū nouū in pera sua. At ille di/xit: Da pplō vt comedat. Rñditqz ei mi/nister eius: Quantū est hoc vt apponaz coram centū viris? Rursuz ille: Da ait pplō vt comedat. Hec ei dicit dñs. Co/medent: ⁊ superit. Posuit itaqz coram eis Qui comederūt ⁊ supfuit iuxta verbum domini.

V

Naaman princeps militie regis syrie erat vir magnus apud do/minum suū: ⁊ honoratus. Per illū enī dedit dñs salutē syrie. Erat autē vir fortis ⁊ dives: sed leprosus. Porro de syria egressi fuerāt latrūculi. et capti/

uam duxerant de terra israel puellã parvulam: que erat in obsequio uxoris naaman. Que ait ad dñam suã. Utinã fuisset dñs meus ad pphetam qui est in samaria: profecto curasset eum a lepra quã habet. Ingressus ẽ itaq; naaman ad dominũ suum: & nunciauit ei dicens. Sic & sic locuta est puella de terra israhel. Dixit q; ei rex syrie. Clade & mittaz lras ad regem israhel. Qui cum profectus eẽt & tulisset secum decẽ talẽta argenti & sex milia aureos & decẽ mutatoria uestimentorũ. detulit lras ad regẽ israhel in hec verba. Cum acceperis epstam hanc: scito q; miserim ad te naaman seruũ meum vt cures eum a lepra sua'. Cumq; legisset rex israhel lras: scidit uestimẽta & ait. Numqd de⁹ ego sum vt occidere possim & viuificare. q; iste mittit ad me vt curem hominẽ a lepra sua? Animaduertite & videte. qt occasiones q̃rat aduersum me. Vt cum audisset helizeus vir dei. scidisse videlicet regem israhel uestimẽta sua: misit ad eum dicẽs. Quare scidisti uestimẽta tua? Ueniat ad me. & sciat eẽ pphetã in israhel. Uenit g̃ naamã cũ equis & curribꝫ. & stetit ad ostiũ dom⁹ helisei. Misitq; ad eum helizeus nũcium dicens: Clade & lauare septies in iordane. & recipiet sanitatẽ caro tua atq; mũdaberis. Iratus naaman. recedebat dicens: Putabam q; egrederet ad me et stans inuocaret nomẽ dñi dei sui. & tangeret manu sua locũ lepre & curaret me Numqd nõ meliores sunt abana & pharphar fluuij damasci oĩbꝫ aq̃s israhel: vt lauer in eis & munder? Cum g̃ uertisset se & abiret indignans: accesserũt ad eũ serui sui. & locuti sunt ei. Pater: & si rẽ grãdem diuisset tibi pphetã. certe facere debueras. Quãtomagis q; nũc dixit tibi lauare & mundaberis? Descẽdit & lauit septies in iordane iuxta ꝓmonẽ viri dei. & restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri p uuli. & mũdatus est. Reuersusq; ad virũ dei cum vniuerso comitatu suo: venit & stetit coram eo. & ait. Uere scio q; nõ sit aliꝰ deus in vniuersa terra: nisi tm̃ in israhel. Obsecro itaq; vt accipias bñdictiones a tuo. At ille rñdit. Uiuit dñs ante quem sto: q; nõ accipiã. Cumq; vim faceret: penitus nõ acceuit. Dixitq; naaman. Et vis. Si obsecro cõcede mihi ꝺuo tuo: vt tollã onus duoꝝ burdonuz de terra. Nõ enim faciet vltra ꝺuus tu⁹ holocaustũ aut victimã diis alienis: nisi dño. Hoc aũt solũ est de q̃ deprceris dñm ꝓ ꝺuo tuo qñ ingredietur dñs meus templũ remon vt adoret. & illo innitẽte sup manũ meã si adorauero i templo remon adorãte eo in eodẽ loco: vt ignoscat mihi dñs ꝺuo tuo ꝓ hac re. Qui dixit ei: Clade i pace. Abijt g̃ ab eo: electo tpe. Dixitq; gieçi puer viri dei. Deprecit dñs me⁹ naamã syro isti: vt nõ accipet ab eo que attulit Uiuit dñs q; currã post eum & accipiam ab eo aliq̃d. Et secutus est gieçi post rem gum naamã. Quẽ cum vidisset ille currentẽ ad se: de silijt de curru in occursum eius. & ait. Recte ne sunt oĩa? Et ille ait Recte. Dñs me⁹ misit me ad te dicẽs: Modo venerũt ad me duo adolescentes de monte effraim: ex filijs pphetarꝝ. Da eis talentũ argenti & vestes mutatoria duplices. Dixitq; naaman Uelim⁹ et sint accipias duo talẽta. Et coegit eum ligauitq; duo talenta argenti in duobꝰ saccis. & duplicia uestimenta & imposuit duobus pueris suis: qui & portauerant coram eo. Cumq; venisset iam uesperi. tulit de manu eoꝝ. & reposuit in domo: dimisitq; viros & abierũt: ipe aũt ingressus stetit coram dño suo. Et dixit helise⁹. Unde venis gieçi? Qui rñdit. Nõ iuit seruus tuus quoq;. At ille ait: Nonne cor meum in pñti erat: q̃n reuersus ẽ homo de curru suo in occursum tui? Nunc igit accepisti argentũ & accepisti vestes: vt emas oliueta & vineas & oues & boues & seruos & ancillas. Sed & lepra naaman adhærebit tibi & semini tuo vsq; in sempiternum. Et egressus est q̃si nix ab eo leprosus.

VI

Dixerũt autẽ filij pphetarꝝ ad helizeum. Ecce loc⁹ in quo habitamus coram te angustus est nobis.

Eamus vsq; ad iordanẽ et tollãt singuli

de silua materias singulas. vt edificem⁹
nobis ibi locũ ad habitandũ Qui dixit
Ite. Et ait vnus ex illis. Veni g̃ ⁊ tu cũ
seruis tuis. Rñdit. Ego veniã. Et abijt
cum eis. Cunq̃ venissent ad iordanem
cedebant ligna. Accidit aũt: vt cũ vnus
materiã succidisset. caderet ferrũ secur⁊
in aquam. Exclamauitq̃ ille ⁊ ait: Heu
heu heu dñe mi ⁊ hocip̃m mutuo accepe
ram. Dixit autẽ homo dei. Vbi cecidit?
At ille monstrauit ei locũ. Prescidit er
go lignũ: ⁊ misit illuc. Natauitq̃ ferrũ.
Et ait: Tolle. Qui extendit manũ: ⁊ tu
lit illud. Rex autẽ syrie pugnabat ꝯ isrl̃
ꝯsiliumq̃ inijt cũ seruis suis dicẽs. In
loco illo ⁊ illo ponamus insidias. Misit
itaq̃ vir dei ad regẽ israel dicens. Caue
ne trãseas in locũ illũ: q̃ ibi syri in insi
dijs sunt. Misit itaq̃ rex israel ad locuz
quẽ dixerat ei vir dei ⁊ p̃occupauit eum
⁊ obseruauit se ibi non semel neq̃ bis.
Conturbatũq̃ est cor regis syrie ꝓ hac
re. ⁊ cõuocatis ꝑuis suis ait. Quare nõ
indicatis mihi q̃s ꝓditor mei sit apud
regẽ isrl̃? Dixitq̃ vn⁹ seruoꝝ eius. Ne
quaq̃ dñe mi rex. sed helise⁹ ꝓpheta q̃ est
in isrl̃ indicat regi isrl̃ oĩa verba q̃cunq̃
locut⁹ fueris in cõclaui tuo Dixitq̃ eis
Ite ⁊ videte vbi sit. vt mittã ⁊ capiã eũ
Annũciauerunt ei dicentes. Ecce in do
thaim. Misit g̃ illuc equos ⁊ currus et
robur exercit⁹. Qui cũ venissent nocte:
circũdederũt ciuitatẽ. Consurgens aũt
diluculo minister viri dei egressus ẽ: vi
ditq̃ exercitũ ĩ circũitu ciuitat⁊ ⁊ equos
⁊ currus. Nũciauitq̃ ei dicẽs. Heu heu
heu dñe mi q̃d faciem⁹? At ille respõdit
Noli timere. Plures enĩ nobiscũ sunt
q̃ cũ illis. Cunq̃ orasset helise⁹ ait. Do
mine: aperi oculos pueri h⁹ vt videat.
Et aperuit dñs oculos pueri. ⁊ vidit: q̃
ecce mons plen⁹ equoꝝ ⁊ curruũ igneo
rum in circũitu helisei. Hostes vero de
scenderũt ad eũ. Porro heliseus orauit
ad dñm dicens. Percute obsecro gen
tem hanc cecitate. Percussitq̃ eos dñs
ne viderent: iuxta verbuz helisei. Dixit
autẽ ad eos heliseus. Nõ est hec via: neq̃
ista est ciuitas. Sequimini me. ⁊ osten
dam vobis virũ quẽ q̃ritis Duxit ergo
eos in samariã. Cũq̃ ingressi fuissent ĩ
samariã: dixit heliseus. Dñe: aperi ocl̃os
istoꝝ vt videant. Aperuitq̃ dñs oculos
eoꝝ: ⁊ viderũt se esse in medio samarie.
Dixitq̃ rex isrl̃ ad heliseuz. cum vidisset
eos. Nunq̃d ꝑcutiam eos pr̃ mi. Et ille
ait: Non ꝑcuties. Neq̃ eniz cepisti eos
gladio ⁊ arcu tuo: vt ꝑcutias. Sz pone
panẽ ⁊ aquã corã eis: vt comedant ⁊ bi
bant: ⁊ vadãt ad dñm suũ. Appositaq̃ ẽ
eis ciboꝝ magna preꝑatio. Et comederũt
⁊ biberunt: ⁊ dimisit eos abieruntq̃ ad
dñm suum. Et vltra nõ venerũt latro
nes syrie ĩ terrã israel. Factuz est aũt p⁹
hec ꝯgregauit benadab rex syrie vniũsuz
exercitum suuz: ⁊ ascẽdit ⁊ obsidebat sa
mariam. Factaq̃ est fames magna in sa
maria. ⁊ tãdiu obsessa est donec venũda
retur caput asini octoginta argẽteis. et
q̃rta ꝑs cabi stercoris colũbaꝝ quĩq̃ ar
genteis. Cunq̃ rex isrl̃ transiret ꝑ muꝝ
mulier q̃dam exclamauit ad eũ dicens.
Salua me dñe mi rex: Qui ait. Nõ. te
saluet dñs. Vnde te possuz saluare? De
area. vel de torculari? Dixitq̃ ad eaz rex.
Quid tibi vis? Que rñdit. Mulier ista
dixit mihi. Da filiũ tuuz vt comedam⁹
eum hodie ⁊ filiuz meũ comedem⁹ cras
Coximus g̃ filiũ meuz ⁊ comedimus: di
xitq̃ ei altera die. Da filiũ tuũ vt come
damus eũ. Que abscõdit filiũ suũ. Qd̃
cum audisset rex scidit vestimenta sua. ⁊
transibat ꝑ murũ. Viditq̃ oĩs ꝓpl̃s cili
tium quo vestitus erat ad carnẽ intrĩse
cus Et ait rex. Hec mihi faciat de⁹. ⁊ hec
addat: si steterit caput helisei filij saphat
sup ip̃m hodie. Heliseus autẽ sedebat ĩ
domo sua: ⁊ senes sedebant cũ eo. Pre
misit itaq̃ virũ ⁊ anteq̃ veniret nunci
us: ille dixit ad senẽ Nunq̃d scitis q̃ mi
serit filius homicide huc vt prescidat̃ ca
put meum? Videte ergo cũ venerit nũ
cius. claudite ostiũ: ⁊ nõ sinatis eum in
troire. Ecce enĩ sonitus peduz dñi eius
post eum est. Adhuc illo loquẽte eis: ap
paruit nuncius qui veniebat ad eũ. Et

ait: Ecce tantũ malum a dño est. Quid
amplius expectabo a dño? VII

Dixit autẽ heliseus: Audite ver-
bum dñi. Hec dicit dñs. In tẽ
pore hoc cras. modius sil'e vno
statere erit. et duo modij hordei statere
vno in porta samarie. Rñdens vnus de
ducib' sup cuius manuz rex incũbebat
homini dei ait: Si dñs fecerit etiã cata
ractas in celo nunq̃d poterit esse q̃d loq̃
ris? Qui ait: Videbis oculis tuis ⁊ in-
de nõ comedes. Quattuor g̃ viri erant
leprosi iuxta introitũ porte: q̃ dixerũt ad
inuicem. Quid hic eẽ volumus donec
moriamur? Siue ingredi voluerimus
ciuitatem fame moriemur. siue mãseri
mus hic moriendũ nob' est. Venite g̃ ⁊
trãsfugiam⁹ ad castra syrie. Si pepcerit
nob' viuem⁹: si autẽ occidere voluerint
nihilomin⁹ moriemur. Surrexerũt g̃
vesperi vt venirẽt ad castra syrie. Cunq̃
venissent ad principiũ castroꝝ syrie. nul
lũ ibidẽ reppererũt. Siq̃dẽ dñs sonitũ
audiri fecerat in castris syrie curruuz ⁊
equoꝝ. ⁊ exercit⁹ plurimi. Dixerũtq̃ ad
inuicẽ: Ecce mercede ꝯduxit aduersum
nos rex isrl' reges getheoꝝ ⁊ egyptioruz
⁊ venerũt sup nos. Surrexerũt g̃ et fu
gerũt in tenebris. ⁊ dereliq̃runt tẽtoria
sua ⁊ equos ⁊ asinos in castris: fugerũt
q̃ aĩas tm̃ suas saluare cupiẽtes. Igit'
cũ venissent leprosi illi ad principiuz ca-
strorũ ingressi sunt vnũ tabernaculũ. ⁊
comederũt ⁊ biberũt. Tuleruntq̃ inde
argentũ ⁊ aurũ ⁊ vestes. ⁊ abierũt et ab-
sconderũt. Et rursuz reuersi sunt ad a-
lind tabernaculũ: ⁊ inde sil'r auferentes
absconderũt. Dixerũtq̃ ad inuicẽ: Nõ
recte facim⁹. Hec eniz dies boni nuncij
est. Si tacuerimus ⁊ noluerim⁹ nũcia
re vsq̃ mane: sceleris arguemur. Veni
te eam⁹ ⁊ nũciemus in aula reg'. Cũq̃
venissent ad portã ciuitatis narrauerũt
eis dicentes. Iuimus ad castra syrie et
nullũ ibidẽ repimus hoĩem: nisi equos
⁊ asinos alligatos. ⁊ fixa tẽtoria. Ierũt
ergo portarij. ⁊ nunciauerũt in palatio
regis intrinsec⁹. Qui surrexit nocte. et
ait ad seruos suos. Dico vobis q̃d fece-
rint nob' syri: Sciũt q̃ fame laboram⁹:
⁊ idcirco egressi sunt de castris. ⁊ latitãt
in agris dicẽtes. Cũ egressi fuerit de ci-
uitate capiem⁹ eos viuos. ⁊ tunc ciuita
tem ingredi poterim⁹. rñdit autẽ vnus
seruoꝝ ei⁹. Tollamus q̃nq̃ equos q̃ re-
manserũt in vrbe: q̃ ipi tm̃ sunt in vni-
uersa multitudĩe isrl'. alij enĩ cõsumpti
sunt: ⁊ mittentes explorare poterimus
Adduxerunt g̃ duos equos: misitq̃ rex
ĩ castra syrioꝝ dicẽs: Ite ⁊ videte. Qui
abierunt post eos vsq̃ ad iordanẽ. Ecce
autẽ oĩs via plena erat vestib' ⁊ vasis: q̃
proiecerant syri cuz turbarent'. Reuer-
siq̃ nuncij indicauerunt regi. Et egres
sus ppl's diripuit castra syrie. factusq̃ ẽ
modius sil'e statere vno. et duo modij
hordei statere vno iuxta v̄bũ dñi. Por
ro rex ducẽ illũ ĩ cui⁹ maũ ĩcubuerat cõ
stituit ad portã quẽ ꝯculcauit turba ĩ in
troitu porte ⁊ mortuus est: iuxta q̃d lo-
cutus fuerat vir dei qñ descenderat rex
ad euz. Factumq̃ ẽ s̄m sermonẽ viri dei
quez dixerat regi qñ ait: duo modij hor-
dei statere vno erunt. et modius simile
statere vno hoc eodẽ tpe cras ĩ porta sa-
marie. qñ responderat dux ille viro dei
⁊ dixerat. etiã si dñs fecerit cataractas ĩ
celo nunq̃d poterit fieri q̃d loq̃ris: ⁊ di-
xit ei. videbis oculis tuis ⁊ inde nõ co-
medes. Euenit g̃ ei sicut p̃dictum erat.
⁊ conculcauit eum populus in porta et
mortuus est. VIII

Heliseus autẽ locutus est ad mu
lierem: cuius viuere fecerat fi-
lium dicẽs: Surge: vade tu et
domus tua: ⁊ pegrinare vbicũq̃ reppe-
reris. Vocabit enĩ dñs famẽ. ⁊ veniet su
per terrã septẽ annis. Que surrexit ⁊ fe
cit iuxta verbũ hoĩs dei: ⁊ vadens cũ do-
mo sua: pegrinata est in terrã philistijz
dieb' multis. Cunq̃ finiti eẽnt anni se
ptez: reuersa est ml'r de terra philistijm.
Et ingressa est: vt interpellaret regez p
domo sua. ⁊ p agris suis. Rex autẽ loq̃-
batur cum gieçi puero viri dei dicens.
Narra mihi oĩa magnalia q̃ fecit helise⁹

Cunqꝫ ille narraret regi quō mortuuꝫ
suscitasset. apparuit mulier cui⁹ viuifi-
cauerat filiuꝫ clamans ad regē ꝓ domo
sua ⁊ pro agris suis. Dixitqꝫ gieçi. Dñe
mi rex hec est mlr: ⁊ hic est fili⁹ eius quē
suscitauit heliseus. Et interrogauit rex
mulierē. Que narrauit ei vera esse. De
ditqꝫ ei rex eunuchū vnuꝫ dicens: Re-
stitue ei oīa q̄ sua sunt. ⁊ vniuſos reddi
tus agroꝝ a die q̄ reliquit terrā vsqꝫ ad
pñs. Venit q̄ꝫ heliseus damascū: ⁊ bena
dab rex syrie egrotabat. Nunciauerunt
qꝫ ei dicentes: Venit vir dei huc. Et ait
rex ad açahel. Tolle tecuꝫ munera, et va
de in occursuꝫ viri dei. ⁊ consule dñm per
eum dicēs: Si euadere potero de infir-
mitate mea hac? Iuit igit̄ açahel in oc-
cursum eius habens secū munera ⁊ oīa
bona damasci onera q̄draginta camelo-
rum. Cunqꝫ stetisset corā eo ait: Filius
tu⁹ benadab rex syrie misit me ad te di-
cens: Si sanari potero de infirmitate
mea hac? Dixitqꝫ ei heliseus. Vade dic
ei: Sanaberis. Porro oñdit mihi dñs
qꝛ morte morietur. Stetitqꝫ cū eo. ⁊ con-
turbatus est vsqꝫ ad suffusionē vultus
Fleuitqꝫ vir dei. Cui açahel ait. Quare
dñs me⁹ flet? At ille dixit. Quia scio q̄
facturus sis filijs isrl̄ mala. Ciuitates
eoꝝ munitas igne succēdes: ⁊ iuuenes
eoꝝ interficies gladio: ⁊ ꝑuulos eoꝝ eli
des. ⁊ pregnantes diuides. Dixitqꝫ aça
hel. Quid enī sum seruus tu⁹ canis. vt
faciam rem istā magnā. Et ait heliseus
Ostendit mihi dñs te regem syrie fore
Qui cū recessisset ab heliseo: venit ad do
minū suum. Qui ait ei. Quid tibi dixit
heliseus? At ille rñdit. Dixit mihi reci-
pies sanitatē. Cunqꝫ venisset dies alte-
ra: tulit stragulū ⁊ infudit aquā: ⁊ expā-
dit sup faciē eius. Quo mortuo: regna
uit açahel ꝓ eo. Anno quīto ioram filij
achab regis isrl̄: regnauit ioram filius
iosaphat rex iuda. Trigintaduoꝝ anno
rum erat cū regnare cepisset: ⁊ octo an-
nis regnauit in hierusalē. Ambulauit-
qꝫ in vijs reguꝫ isrl̄. sicut ambulauerat
domus achab. Filia enī achab erat vxor
eius. Et fecit qd̄ malum est in cōspectu
domini. Noluit autē dñs disperdere iu
dam ꝓpter dauid seruū suum: sicut pro
miserat ei vt daret illi lucernam. ⁊ filijs
eius cunctis diebꝫ. In diebꝫ eius reces
sit edom ne esset sub iuda ⁊ constituit si
bi regem. Venitqꝫ ioram seyra ⁊ omnis
exercitus cum eo. Et surrexit nocte: per
cussitqꝫ idumeos qui euꝫ circūdederāt
⁊ principes curruum. Populus aūt fu
git in tabernacula sua. Recessit g̃ edom
ne esset sub iuda vsqꝫ ad diē hanc. Tūc
recessit ⁊ lobna in tpe illo. Reliqua aūt
sermonum ioram ⁊ vniuersa que fecit:
nonne hec scripta sunt in libro verboruꝫ
dierum regum iuda? Et dormiuit ioraꝫ
cum patribus suis: sepultusqꝫ est cū eis
in ciuitate dauid: ⁊ regnauit ochoçias fi
lius eius pro eo. Anno duodecimo io-
ram filij achab regis israel: regnauit o-
choçias filius ioram regis iude. Vligin-
tiduorum annorum erat ochoçias cum
regnare cepisset: ⁊ vno anno regnauit
in hierusalem. Nomen matris eius a-
thalia filia amri regis israel: ⁊ ambula-
uit in vijs domus achab: ⁊ fecit qd̄ ma-
lum est coram domino sicut dom⁹ ach-
ab. Gener enī domus achab fuit. Abijt
quoqꝫ cum ioram filio achab ad preliā-
dum contra açahel regeꝫ syrie ī ramoth
galaad: ⁊ vulnerauerunt syri iorā. Qui
reuersus est vt curaretur in ieçrahel: qꝛ
vulnerauerunt euꝫ syri in ramoth pre-
liantem cōtra açahel regem syrie. Por-
ro ochoçias filius ioram rex iuda descen
dit inuisere ioram filium achab in ieçra
hel. quia egrotabat ibi.

IX

Heliseꝰ aūt ꝓphetes vocauit vnū
de filijs ꝓphetaꝝ ⁊ ait illi. Accin-
ge lūbos tuos: ⁊ tolle lenticulā
olei hanc in manu tua. ⁊ vade ī ramoth
galaad. Cunqꝫ veneris illuc: videbis ie
hu filiuꝫ iosaphat filij namsi. Et ingres
sus suscitabis euꝫ de medio fratrū suoꝝ
⁊ introduces in interi⁹ cubiculū. tenēs-
qꝫ lenticulā olei fundēs sup caput ei⁹. ⁊
dices. Hec dicit dñs. Vnxi te regē sup
israel. Apiesqꝫ ostium ⁊ fugies. et nō ibi

subfiſtes. Abiit ḡ adoleſcens puer ꝓphē
te in ramoth galaad: ⁊ ingreſſus ē illuc
Ecce aūt pncipes exercitꝰ ſedebant. Et
ait. Verbū mihi ad te o pncepſ Dixitq;
iehu. Ad quē ex oīby nobis? At ille dixit
Ad te o pnceps. Et ſurrexit: ⁊ ingreſſus
eſt cubiculū. At ille fudit oleū ſuper ca
put eiꝰ. Et ait. Hec dicit dñs deꝰ iſrael.
Unxi te regē ſup ꝓp'm dñi iſrl: ⁊ pcuti
es domū achab dñi tui. Et vlciſcar ſan
guinem ſeruoꝝ meoꝝ ꝓphetaꝝ. ⁊ ſangui
nē oīm ſeruoꝝ dñi de manu iezabel. per
damq; oēm domū achab. Et interficiaꝫ
de domo achab mingentē ad parietē. ⁊
clauſum ⁊ nouiſſimū in iſrl. Et dabo do
muꝫ achab ſicut domū hieroboam filij
nabath. ⁊ ſicut domum baaſa filij achia
Iezabel q̄ꝫ comedēt canes ī agro iezra
hel nec erit q̄ ſepeliat eā. Aperuitq; oſti
um ⁊ fugit. Iehu aūt ingreſſus ē ad ſer
uos dñi ſui. Qui dixerūt ei. Recte ne
ſunt oīa? Quid venit inſanꝰ iſte ad te?
Qui ait eis. Noſtis hoīem. et q̄d locutꝰ
ſit? At illi rñderūt. Falſuꝫ eſt: ſed magiſ
narra nobis. Qui ait eis. Hec ⁊ hec lo
cutꝰ ē mihi. Et ait. Hec dicit dñs. Unxi
te regē ſup iſrl. Feſtinauerūt itaq; et
vnuſquiſq; tollēs palliū ſuū poſuerunt
ſub pedib; ei in ſūmitatibꝫ tribunalis:
⁊ cecinerūt tuba atq; dixerunt. Regna
bit iehu. Cōiurauit ḡ iehu filꝰ ioſaphat
filij namſi ꝯ ioram. Porro ioraꝫ obſede
rat ramoth galaad. ipe et oīs iſrl ꝯ aça
hel regē ſyrie. ⁊ reuſſus fuerat vt curare
tur in iezrahel ꝓpter vulnera. q̄ pcuſſe
rant eū ſyri pliantē cōtra açahel regez
ſyrie. Dixitq; iehu. Si placet vobis ne
mo egrediat̄ pfugus de ciuitate: ne va
dat ⁊ nūciet in iezrahel. Et aſcēdit: ⁊ pfe
ctus eſt in iezrahel. Joraꝫ enī egrotabat
ibi. ⁊ ochoçias rex iuda deſcēderat ad vi
ſitandū ioraꝫ. Igit̄ ſpeculator q̄ ſtabat ſu
per turrim iezrahel: vidit globū iehu ve
nientē. Et ait. Video ego globū. Dixit
q; ioram: Tolle currū: ⁊ mitte in occur
ſum eoꝝ: ⁊ dicat vadens. Recte ne ſunt
oīa? Abiit ḡ qui aſcēderat currū ī occur
ſum eius. Et ait. Hec dicit rex. Pacata
ſunt oīa? Dixitq; iehu. Quid tibi ⁊ pa
ci? Tranſi ⁊ ſequere me. Nunciauit q̄ſpe
culator dicens. Venit nūcius ad eos. ⁊
nō reuertit̄. Misit etiā currū equoꝝ ſe
cundum: venitq; ad eos ⁊ ait. Hec dicit
rex. Nūq̄d pax eſt? Et ait iehu. Quid ti
bi ⁊ paci? Tranſi et ſequere me. Nūciauit
aūt ſpeculator dicēs. Venit vſq; ad eos
⁊ nō reuertit̄. Eſt aūt inceſſus q̄ſi incef
ſus iehu filij namſi. Properat enī ḡdē.
Et ait ioraꝫ. Jungite currū. Junxerunt
q; currū eius. Et egreſſus eſt ioraꝫ rex iſ
rael ⁊ ochoçias rex iuda: ſinguli in curri
bus ſuis. Egreſſiq; ſunt in occurſum ie
hu ⁊ inuenerūt eum in agro naboth iez
rahelite. Cūq; vidiſſet ioram iehu: dixit
Pax ē iehu? At ille reſpōdit. Que pax?
Adhuc fornicatiōes iezabel mris tue. et
veneficia eiꝰ multa vigent. Conuertit
aūt ioram manū ſuā: ⁊ fugiens ait ad o
choçiam. Inſidie ochoçia. Porro iehu
tetendit arcū manu. ⁊ pcuſſit ioraꝫ inter
ſcapulas. ⁊ egreſſa eſt ſagitta p cor eius
ſtatimq; corruit ī curru ſuo. Dixitq; ie
hu ad badacher ducē. Tolle proijce eum
in agro naboth iezrahelite. Memor.n.
q̄n ego ⁊ tu ſedētes in curru ſequebamur
achab patrē h'? q̄ dñs onꝰ hoc leuauerit
ſup eū dicēs. Si nō p ſanguīe naboth.
⁊ p ſanguine filioꝝ eiꝰ q̄ vidi heri ait
dñs: reddam tibi in agro iſto dicit dñs.
Nunc ḡ tolle ⁊ proijce eum in agro iuxta
verbū dñi. Ochoçias aūt rex iuda videns
hoc. fugit p viā domus horti: perſecutuſq;
eſt eū iehu. ⁊ ait: Etiaꝫ hunc percutite in
curru ſuo. Et pcuſſerūt eum in aſcēſu ga
ber q̄ eſt iuxta geblaā. Qui fugit in ma
geddo ⁊ mortuꝰ ē ibi. Et īpoſuerunt eū
ſerui eiꝰ ſup currū ſuum ⁊ tulerūt ī hie
ruſalem: ſepelierūtq; in ſepulcro cū pā
tribus ſuis in ciuitate dauid. Anno vnde
cimo ioraꝫ filij achab regis iſrl regnauit
ochoçias ſup iudā. venitq; iehu in iezra
hel. Porro iezabel introitu eius audito
depinxit oculos ſuos ſtibio. ⁊ ornauit ca
put ſuum. ⁊ reſpexit p feneſtram: ingre
dientē iehu p portaꝫ. ⁊ ait: Nūquid pax
pōt eſſe zamri qui interfecit dñm ſuum?

Leuauitq; iehu faciē suā ad fenestraz et
ait. Que est ista? Et inclinauerūt se ad
eū duo vl' tres eunuchi. ⁊ dixerūt. Hec
est illa ieçabel. At ille dixit eis. Precipi-
tate eā deorsuz. Et p̄cipitauerunt eā. A-
spersusq; est sanguīe p̄ies ⁊ equoꝝ vngu
le ꝯculcauerunt eā. Cūq; introgressus
eēt vt comederet biberetq; ait. Ite ⁊ vi
dete maledictā illā ⁊ sepelite eaz. qꝛ filia
regis ē. Cūq; issent vt sepelirēt eā nō in
uenerūt nisi caluariā ⁊ pedes et sūmas
manus. Reuersiq; nunciauerūt ei Et ait
iehu. Sermo dñi est: quē locut⁹ est per
seruū suū heliā thesbyten dicēs. In agro
ieçrahel comedēt canes carnes ieçabel.
Et erūt carnes ieçabel sic̄ sterc⁹ sup̄ faci
ez terre ī agro ieçrahel: ita vt p̄tereūtes
dicāt. Heccine ē illa ieçabel. X

Erant autē achab septuagīta fi
lij in samaria. Scripsit g̃ iehu
lr̄as. ⁊ misit in samariā ad opti
mates ciuitat⁹ ⁊ ad maiores natu et ad
nutricios achab dicens: Statim vt ac
ceperitis lr̄as has q̄ hētis filios dñi vr̄i
⁊ currus ⁊ equos ⁊ ciuitates firmas et
arma eligite meliorē ⁊ euz q̄ vob placue
rit de filijs dñi vr̄i. ⁊ euz ponite sup̄ soliū
p̄ris sui. ⁊ pugnate ꝓ domo dñi vr̄i. Ti-
muerunt illi vehemēter: ⁊ dixerūt. Ecce
duo reges nō potuerūt stare corā eo. et
quō nos valebimus resistere? Miser̄t
g̃ p̄positi dom⁹ ⁊ p̄fecti ciuitatis ⁊ maio
res natu ⁊ nutricij ad iehu dicētes: Sz
ui tui sumus q̄cunq; iusseris faciemus
nec ꝯstituem⁹ nob regē. Quecunq; tibi
placent fac. Rescripsit aūt eis lr̄as secū
do dicēs. Si mei estis ⁊ obeditis mihi:
tollite capita filioꝝ dñi vr̄i: et venite ad
me hac eadē hora cras in ieçrahel. Por-
ro filij regis septuagīta viri apud opti-
mates ciuitat⁹ nutriebant̄. Cūq; venis
sent lr̄e ad eos: tulerūt filios reg⁹ ⁊ occi
derunt septuaginta viros. ⁊ posuer̄t ca-
pita eoꝝ in cophinis ⁊ miserunt ad euz
in ieçrahel. Venit autē nūcius ad euz: ⁊
indicauit ei dicēs. Attulerūt capita fili-
orū regis. Qui rn̄dit. Ponite ea ad du
os aceruos iuxta ītroitū porte vsq; ma-
ne. Cunq; diluxisset egressus ē ⁊ stans
dixit ad oēm ꝑpl'm. Iusti estis. Si ego
ꝯiuraui ꝯ dñm meuz ⁊ interfeci eū: quis
p̄cussit oēs hos? Videte g̃ nūc qm̄ nō ce
cidit de s̄monib⁹ dñi in terrā q̄s locut⁹
ē dñs sup̄ domū achab ⁊ dñs fec̄ qd̄ locu
t⁹ ē in maū s̄ui sui helie. Percussit igit̄
iehu oēs q̄ reliqui erāt de domo achab
in ieçrahel. ⁊ vniu'sos optimates eius ⁊
notos ⁊ sacerdotes: donec non remane
rent ex eo reliquie. Et surrexit. ⁊ veīt in
samariā. Cunq; venisset ad cameraz pa-
stoꝝ in via. inuenit frēs ochoçie regis iu
da: dixitq; ad eos. Qui nam estis vos?
Qui rn̄derūt. Frēs ochoçie reg⁹ sumus
⁊ descēdimus ad salutādos filios regis
⁊ filios regine. Qui ait. Cōprehendite
eos viuos. Quos cuz cōprehendissent
viuos: iugulauerūt eos ī cisterna iuxta
camerā quadragītaduos viros ⁊ nō re
liquit ex eis quenq̄. Cūq; abisset inde:
inueīt ionadab filiū rechab ī occursum
sibi ⁊ bn̄dixit ei. Et ait iehu ad eū. Nun
q̄d est cor tuū rectū cū corde meo sic̄ cor
meum cum corde tuo? Et ait ionadab:
Est. Si est inquit. da mihi manuz tuā.
Qui dedit ei manum suaz. At ille leua-
uit eum ad se in curruz. dixitq; ad eum.
Veni mecuz. ⁊ vide çelū meum ꝓ dño.
Et impositu z in curru suo duxit ī sama
riam. Et p̄cussit oēs q̄ reliqui fuerāt de
achab in samaria vsq; ad vnuz: iuxta ver
bum dñi qd̄ locutus est p̄ heliā. Cōgre
gauit g̃ iehu oēm ꝑpl'm. et dixit ad eos.
Achab coluit baal paruz. ego autē colaz
eum ampli⁹. Nunc igit̄ oēs ꝓphetas ba
al. ⁊ vniuersos seruos eius ⁊ cūctos sa-
cerdotes ip̄ius vocate ad me. Null⁹ sit
qui nō veniat. Sacrificiū enī grāde est
mihi baal. Quicunq; defuerit nō viuet
Porro iehu faciebat hoc insidiose: vt di
sperderet cultores baal. Et dixit. San-
ctificate diē solennē baal. Vocauitq; et
misit in vniuersos terminos isrl'. et ve-
nerunt cuncti serui baal. Non fuit resi-
duus ne vn⁹ quidez qui nō veniret. Et
ingressi sunt templuz baal. Et repleta ē
domus baal: a summo vsq; ad summū.

Dixitq; his q̄ pre erant sup vestes. Pro
ferte vestimēta vniūsis fuis baal. Et p
tulerunt eis vestes. Ingressusq; iehu t
ionadab filius rechab templū baal: ait
cultoribꝫ baal. Perquirite et videte ne
q̄s forte vobiscū sit de fuis dñi sz vt sint
serui baal soli. Ingressi sunt igit vt fa
cerent victimas t holocausta: iehu autē
prepauerat sibi foris octoginta viros t
dixerat eis: Quicunq; fugerit de hoīb
his q̄s ego adduxero in man⁹ vras: aīa
eius erit p aīa illi⁹. Factum est aūt cū
cōpletum esset holocaustuz pcepit ie
hu militib⁹ t ducib⁹ suis. Ingredimini et
pcutite eos. Nullus euadat. Percusse
runtq; eos in ore gladij t piecerūt mili
tes t duces. Et ierūt in ciuitatē templi
baal t ptulerūt statuā de phano baal. et
cōbusserunt t cōminuerūt eā. Destru
xerūt q̄z edē baal: t fecerūt p ea latrinas
vsq; in diē hanc. Deleuit itaq; iehu ba
al de isrl: veruntn̄ a pctis hieroboaz filij
nabath qui peccare fecit isrl: nō recessit
nec dereliquit vitulos aureos q̄ erāt in
bethel t in dan. Dixit autē dñs ad iehu
Quia studiose egisti qō rectū erat t pla
cebat in oculis meis. t oīa q̄ erant in cor
de meo fecisti ptra domū achab: filij tui
vsq; ad q̄rtaz generationez sedebūt sup
thronū isrl. Porro iehu nō custodiuit
vt ambularet i lege dñi dei isrl. in toto
corde suo. Nō enī recessit a pctis hiero
boam. q̄ peccare fecerat isrl. In diebꝫ illis
cepit dñs tedere super isrl. Percussitq;
eos aça hazel in vniūsis finib⁹ isrl: a iorda
ne ptra orientalē plagā. oēm terrā gala
ad. t gad t ruben t manasse. ab aroer q̄ ē
sup torrentem arnon t galaad t basan.
Reliq̄ autē verboz iehu t vniūsa q̄ fecit
t fortitudo ei⁹. nōne hec scripta sunt in
libro verboz dieꝝ regū isrl: Et dormiuit
iehu cū pribꝫ suis: sepelierūtq; eum in sa
maria. t regnauit ioachaz filius eius p eo
Dies aūt q̄s regnauit iehu sup isrl vi
ginti t octo āni sunt i samaria.

Athalia vero mater XI
ochozie videns mortuū filium
suum: surrexit t interfecit oīne semē re
giū. Tollens autē iosaba filia regis ioraz
sororochozie. ioas filiū ochozie. furata ē
eum de medio filioz regis qui interficie
bant. t nutricē ei⁹ ō triclinio. t absc̄ōdit
eū a facie athalie vt nō interficeret: erat
q; cum ea sex annis clam i domo domini.
Porro athalia regnauit sup terram se
ptem ānis. Anno aūt septimo misit io
iada t assumēs cēturiones t milites in
troduxit ad se in tēplū dñi: pepigitq; cū
eis fedus. Et adiurans eos in domo do
mini. oñdit eis filiū regis. t pcepit illis
dicēs: Iste ē sermo quē facere debet. Ter
tia pars vēm introeat sabbato: et obser
cubias dom⁹ regis. Tertia aūt pars sit
ad portā seyr: t tertia pars sit ad portam q̄
est post habitaculū scutarioz: t custodie
tis excubias dom⁹ messa. Due vo pte
e vobis oēs egredientes sabbato custodi
ant excubias domus dñi circa regem. et
vallabitis eū hīntes arma in manib⁹ ve
stris. Si q̄s aūt ingressus fuerit septū
templi interficiat. Eritisq; cū rege intro
eunte t egrediēte. Et fecerūt cēturiones
iuxta oīa q̄ precepat eis ioiada sacerdos
Et assumētes singuli viros suos q̄ in
grediebantur sabbatum cum his qui eg
grediebant e sabbato venerunt ad ioia
dem sacerdotē. Qui dedit eis hastas et
arma regis dauid: que erant i domo do
mini. Et steterunt singuli hīntes arma
in manu sua a parte templi dextera vsq; ad
partem sinistram altaris t edis circa re
gem. Produxitq; filium regis. t posuit
super eum diadema. t testimonium. fe
ceruntq; eum regē t unxerūt: t plaudē
tes manu dixerūt: Viuat rex. Audiuit
autem athalia vocem populi currētis. t
ingressa ad turbas in templum domini
vidit regem stantez sup tribunal iuxta
morem. t cantores et turbas circa eum.
omnēq; populum terre letantem. et ca
nentem tubis. t scidit vestimēta sua cla
mauitq;: Cōiuratio. coniuratio. Perce
pit aūt ioiada cēturionib⁹ q̄ erāt sup ex
ercituz: t ait eis. Educite eā extra septa
templi t q̄cūq; eā secut⁹ fuerit: feriat gla
dio. Dixerat enī sacerdos. nō occidatur

in templo dñi. Impoſuerũtq; ei mañ
⁊ impegerũt eã p viã introit' equoꝝ iu
xta palatiũ ⁊ interfecta eſt ibi. ℣epigit
ꝫ ioiada fedus inter deũ ⁊ regez ⁊ inter
ppl'm vt eẽt ppl's dñi. ⁊ iter regẽ ⁊ ppl'm
Ingreſſuſq; eſt oĩs ppl's terre templuz
baal. ⁊ deſtruxerũt aras eius: ⁊ imagies
cõtriuerũt valide: mathan q̃z ſacerdotẽ
baal occiderunt coꝝ altari. Et poſuit ſa
cerdos cuſtodias ĩ domo dñi. tulitq; cẽ
turiones ⁊ cerethi ⁊ plxleti legiones ⁊
oẽm ppl'm terre: deduxerũtq; regẽ de do
mo dñi. Et venerũt p viã porte ſcutari
oꝝ in palatiũ: ⁊ ſedit ſup thronũ reguz
Letatuſq; eſt oĩs ppl's terre: ⁊ ciuitas cõ
quieuit. athalia autẽ occiſa eſt gladio in
domo regis: ſeptẽq; annis erat ioas cũ
regnare cepiſſet. XII

Anno ſeptimo iehu regnauit io
as. Quadraginta annis regna
uit in hieruſalez: nomẽ matris
ei' ſebia de berſabee. Fecitq; ioas rectuz
coꝝ dño. cũctis diebꝫ quibꝫ docuit euz
ioiada ſacerdos: veruntñ excelſa nõ ab
ſtulit. Adhuc enĩ ppl's ĩmolabat ⁊ adole
bat in excelſis incẽſuz. Dixitq; ioas ad
ſacerdotes. Oẽm pecuniaz ſctoꝝ que il
lata fuerit in templũ dñi a ptereuntibꝫ
q̃ offert' p precio aĩe ⁊ quã ſponte ⁊ ar bi
trio coꝛdis ſui inferunt in tẽpluz dñi. ac
cipiant illã ſacerdotes iuxta oꝛdinẽ ſuũ
⁊ inſtaurẽt ſartatecta dom' ſi q̃d neceſſa
rium viderint inſtauratione. Igit' vſq;
ad viceſimũ tertiũ annuz regis: non in
ſtauraverũt ſacerdotes ſartatecta tẽpli
Vocauitq; rex ioas ioiadã pontificẽ ⁊ ſa
cerdotes. dicens eis: Quare ſartatecta
nõ inſtauratis templi? Nolite g̃ ampliuſ
accipere pecuniã iuxta oꝛdinẽ vr̃z: ſz ad in
ſtaurationẽ tẽpli reddite eã. ℣rohibiti
q̃ ſunt ſacerdotes vltra accipe pecuniã
a ppl'o. ⁊ inſtaurare ſartatecta dom'. Et
tulit ioiada pontifex gaçophylatiũ vnũ
apuitq; foꝛamẽ deſup. et poſuit illud iu
xta altare ad dexterã ingredientium do
mum dñi: mittebantq; in eo ſacerdotes
qui cuſtodiebãt oſtia oẽm pecuniã q̃ de
ferebat' ad templuz dñi. Cunq; videret
nimiã pecuniã eſſe ĩ gaçophylatio. aſcẽ
debat ſcriba regis ⁊ pontifex. effundebãt
q̃z ⁊ numerabant pecuniã que inueni
batur in domo dñi. ⁊ dabãt eã iuxta nu
merum atq; mẽſurã in manu eoꝝ q̃ pre
erant cemẽtarijs dom' dñi. Qui impẽ
debant eã in fabꝛis lignoꝝ ⁊ in cemẽta
rijs hꝭ qui opabant' in domo dñi ⁊ ſar
tatecta faciebant. ⁊ in hꝭ q̃ cedebant ſa
xa. ⁊ vt emerent ligna ⁊ lapides qui exci
debant': ita vt impleret' inſtauratio do
mus dñi invniũſtis q̃ indigebant expen
ſa ad muniendã domum. Cleruntñ nõ
fiebant ex eadez pecunia hydrie templi
dñi ⁊ fuſcinule ⁊ thuribula ⁊ tube ⁊ om
ne vas aureuz ⁊ argenteuz: de pecunia q̃
inferebat' in templũ dñi. Hꝭ enĩz q̃ fa
ciebãt opus dabat': vt inſtaurare' tem
plum dñi. Et nõ fiebat ratio hꝭ hoĩbꝫ
qui accipiebãt pecuniã vt diſtribuerent
eam artificibꝫ: ſed in fide tractabant eã.
℣ecuniã vero p delicto ⁊ pecuniã p pec
catis. nõ inferebãt in templuz dñi. qz ſa
cerdotum erat. Tunc aſcẽdit azahel rex
ſyrie ⁊ pugnabat ꝓtra geth: cepitq; eaz.
Et direxit faciẽ ſuã vt aſcenderet in hie
ruſalẽ. Quãobrẽ tulit ioas rex iuda oĩa
ſcificata q̃ conſecrauerat ioſaphat ⁊ ioraꝫ ⁊
ochoçias pres ei' reges iuda. ⁊ q̃ ipe ob
tulerat. ⁊ vniũſuz argentũ q̃ inueniri
potuit ĩ thꝛeſauꝛ tẽpli dñi. ⁊ ĩ palatio re
gis: miſitq; azaeli regi ſyrie. ⁊ receſſit ab
hierl'm. Reliq̃ autẽ ſmonũ ioas ⁊ vniũ
ſa q̃ fecit: nõne hꝫ ſcripta ſunt ĩ libꝛo ver
boꝝ dieꝝ reguz iuda? Surrexerũt autẽ
ſerui ei' ⁊ conſpirauerũt iter ſe: percuſſerũt
q̃z ioas ĩ domo mello in deſcẽſu ſela. Jo
ſachar nanq̃z filius ſemath ⁊ ioçabath
filius ſomer ſerui eius percuſſerunt euz.
⁊ mortuus eſt. Et ſepelierunt euz cũ pa
tribus ſuis in ciuitate dauid. regnauit
q̃z amaſias filius eius p eo. XIII

Anno viceſimotertio ioas filij
ochoçie regis iude. regnauit io
achan filius iehu ſup iſrl'in ſa
maria decẽ ⁊ ſeptem annis. ⁊ fecit malũ
coram dño. Secutuſq; eſt peccata hie
roboam filij nabath q̃ peccare fecit iſrael

⁊ non declinauit ab eis. Iratusq; est furor dñi ꝓtra israel.⁊ tradidit eos in manu azahel regis syrie.⁊ ī manu benadab filij azahel cunctis diebꝫ. Depcatꝰ est aūt ioachan faciē dñi.⁊ audiuit eū dñs. Uidit enī angustiā israel:qz attriuerat eos rex syrie. Et dedit dñs saluatorē israeli. ⁊ liberatus ē de manu regis syrie. habitauerūtq; filij israel in tabernaculis suis. sicut heri ⁊ nudiustertius. Clerumtī non recesserūt a pctis domus hieroboam q̄ peccare fecit israel.sed in ipis ābulauerūt. Siquidē ⁊ lucus pmansit in samaria. ⁊ nō sunt derelicti ioachā de pplo nisi q̄n quinquaginta eqtes:⁊ decē currus.⁊ decē milia peditū. Interfecerat enī eos rex syrie:⁊ redegerat q̄si puluerem in tritura aree Reliq aūt ſmonuz ioachan ⁊ vniuſa q̄ fecit ⁊ fortitudo eius.nonne hec scripta sunt ī libro ſmonū diez regū israel? Dormiuitq; ioachan cū pribꝫ suis:⁊ sepelierūt euz in samaria:regnauitq; ioas filiꝰ eius ꝓ eo. Anno tricesimoseptimo ioas regis iuda regnauit ioas filiꝰ ioachan super israel in samaria sedecim ānis.et fecit qđ malū est in ꝓspectu dñi. Non declinauit ab oibꝫ pctis hierobaz filij nabath qui peccare fecit israel:sed in ipis ambulauit. Reliq aūt ſmonuz ioas et vniuſa q̄ fecit.⁊ fortitudo eiꝰ quō pugnauerit cōtra amasiā regē iuda.nonne hec scripta sunt in libro sermonū diez regum israel? Et dormiuit ioas cū pribꝫ suis:hierobam aūt sedit sup soliū eius. Sepultꝰ est ioas in samaria cū regibꝫ israel Heliseus aūt egrotabat infirmitate q̄ ⁊ mortuus est. Descenditq; ad euz ioas rex israel:et flebat coram eo:dicebatq; pater mi.pater mi:currus israel ⁊ auriga eiꝰ Et ait illi heliseus:Affer arcum ⁊ sagittas. Cunctq; attulisset ad eū arcuz ⁊ sagittas. dixit ad regē israel:Pone manū tuā super arcū. Et cū posuisset ille manū suaz: supposuit heliseus manus suas manibꝫ regis ⁊ ait:Aperi fenestrā orientalē. Cūq; aperuisset.dixit heliseus:Jace sagittā Et iecit. Et ait heliseus:Sagitta salutis dñi.⁊ sagitta salutis ꝓtra syriā.Percuties eosq; syriā in aphec.donec ꝓsumas eam. Et ait:Tolle sagittas. Qui cuz tulisset rursum dicit ei:Percute iaculo terraz. Et cū percussisset tribꝫ vicibꝫ ⁊ stetisset: iratus ē vir dei ꝓtra eū ⁊ ait: Si percussisses quīquies aut sexies siue septies:percussisses syriā vsq; ad ꝓsummationem. Nunc autē tribꝫ vicibꝫ percuties eā.Mortuus est ḡ heliseus:⁊ sepelierūt eum. Latrunculi autē de moab venerūt in terrā in ipo āno. Quidā aūt sepelientes hiemviderūt latrūculos:⁊ piecerūt cadauer in sepulcro helisei. Qđ cuz tetigisset ossa helisei.reuixit hō ⁊ stetit sup pedes suos. Igit azahel rex syrie afflixit israel:cūctis diebꝫ ioachan. Et miserꝰ est dñs eoꝝ:⁊ reuersus est ad eos ꝓpter pactū suū qđ habebat cuz abraam ⁊ ysaac ⁊ iacob.⁊ noluit dispdere eos neq; ꝓicere penitꝰ vsqz in pñs tps. Mortuus est autē azahel rex syrie ⁊ regnauit benadab filius eiꝰ ꝓ eo. Porro ioas filius ioachan tulit vrbes de manu benadab filij azahel qas tulerat de manu ioachan pris sui iure pcli. Tribus vicibꝫ pcussit euz ioas.⁊ reddidit ciuitates israel.

XIIII

In anno secundo ioas filij ioachan regis israel regnauit amasias filiꝰ ioas regis iuda. viginti quinqz annoꝝ erat cum regnare cepisset: Viginti autē ⁊ nouem annis regnauit in hierusalem. Nomen matris eius ioiaden de hierusalem. Et fecit rectū coram domino:ueruntamē non vt dauid pater eius. Iuxta oīa q̄ fecit ioas pater suꝰ fecit:nisi hoc tm̄ qđ excelsa nō abstulit. Adhuc enī ꝓpls adolebat ⁊ imolabat incensuz in excelsis. Cunctq; obtinuisset regnuz pcussit seruos suos qui interfecerant regē prem suuz:filios autē eoꝝ qui occiderant nō occidit:iuxta qđ scriptuz est in libro legis moysi sicut pcepit dñs dicens:Nō morientur pres pro filijs neq; filij ꝓ patribꝫ.sed vnusquisq; in peccato suo morietur. Ipe pcussit edom in valle salinarum decem milia ⁊ apprehendit petram in prelio. vocauitq; nomen eius ieqeclel vsq; in psentē diez.

Tunc misit amasias nũcios ad ioas fi-
lium ioachã filij iehu regis isrl' dicens
Veni ⁊ videamus nos. Remisitq; ioas
rex isrl' ad amasiã regẽ iuda dicẽs: Car-
duus libani misit ad cedruz q̃ est ĩ liba-
no dicens: Da filiã tuã filio meo vxorẽ
Transierũtq; bestie salt⁹ q̃ sunt ĩ libano
⁊ ꝯculcauerũt carduuz. Percutiens in-
ualuisti super edom. ⁊ sublevauit te cor
tuum Contẽtus esto gl'a. ⁊ sede ĩ domo
tua. Quare ꝓuocas maluz: vt cadas tu
⁊ iudas tecũ: Et nõ acquieuit amasias.
Ascenditq; ioas rex isrl': ⁊ viderũt se ip̃e
⁊ amasias rex iuda ĩ bethsames oppido
iude. Percussusq; est iuda corã isrl' ⁊ fu
gerũt vnusq̃sq; ĩ tabernacula sua. Ama
siam vero regẽ iuda filiuz ioas filij ocho
ꝯie cepit ioas rex isrl' in bethsames ⁊ ad
duxit euz in hierl'm. Et interrupit mu-
rũ hierl'm a porta ephraim vsq; ad por-
tam anguli. q̃dringẽtis cubitꝫ. Tulitq;
om̃e aurũ ⁊ argentũ ⁊ vniu̇sa vasa q̃ in-
uenta sunt in domo dñi ⁊ in thesaurꝫ re
gis ⁊ obsides. ⁊ reu̇sus est in samariam
Reliq̃ autẽ verboꝝ ioas q̃ fecit ⁊ fortitu-
do ei⁹ q̃ pugnauit ꝯtra amasiã regez iu-
da: nõne hec scripta sunt ĩ libro ſmonũ
dieꝝ regũ israel: Dormiuitq; ioas cum
p̃ribꝫ suis ⁊ sepultus ẽ in samaria cũ re-
gibꝫ israel. ⁊ regnauit hierobaz fili⁹ ei⁹
pro eo. Vixit autez amasias filius ioas
rex iuda postq̃ mortuus ẽ ioas filius io
achã regis isrl'. vigintiquinq; ãnis. Re
liq̃ autẽ sermonuz amasie. nõne scripta
sunt in libro ſmonũ dieꝝ regum iuda:
Factaq; est ꝯ eum cõiuratio in hierusa-
lem: at ille fugit in lachis. Miseruntq;
post euz lachis ⁊ interfecerũt eum ibi: ⁊
asportauerũt in eq̃s: sepultusq; ẽ in hie-
rusalẽ cum p̃ribꝫ suis in ciuitate dauid
Tulit autẽ vniu̇sus ppl's iude açariã an
nos natum sedecim ⁊ cõstituerũt eum
regẽ pro p̃re ei⁹ amasia. Ip̃e edificauit
ahilã. ⁊ restituit eã iude postq̃ dormiuit
rex cum p̃ribꝫ suis. Anno q̃ntodecimo
amasie filij ioas regꝫ iuda regnauit hie
robam filius ioas regis isrl' in samaria
q̃draginta ⁊ vno anno: ⁊ fecit qd̃ maluz
est coram dño. Nõ recessit ab oĩbꝫ pctis
hierobam filij nabath q̃ peccare fecit is
rael. Ip̃e restituit terminos israel ab in
troitu emath vsq; ad mare solitudinis
iuxta sermonẽ dñi dei israel quẽ locutus
est ꝑ seruũ suuz ionã filiuz amathi ꝓphe
tam: qui erat de geth q̃ est in opher. Vi
dit enĩ dñs afflictionẽ israel amaraz ni-
mis. ⁊ ꝙ cõsumpti eẽnt vsq; ad clausos
carceris ⁊ extremos: ⁊ nõ eẽt qui auxili
aretur israel. Nec locut⁹ est dñs vt dele
ret nomẽ israel de sub celo: sed saluauit
eos in manu hierobam filij ioas. Reli
q̃ autẽ sermonũ hierobaz ⁊ vniu̇sa q̃ fe
cit. ⁊ fortitudo eius q̃ preliatus ẽ: ⁊ quõ
restituit damascum ⁊ emath iude in is-
rael: nonne hec scripta sunt in libro ser-
monum dierũ reguz israel: Dormiuit-
q; hierobam cũ patribꝫ suis regibꝫ isra
el: ⁊ regnauit zacharias filius ei⁹ ꝓ eo:

Anno vicesimosepti XV
a mo hierobã regis israel regna
uit açarias filius amasie regis
iuda. Sedecim annoꝝ erat cum regna
re cepisset. ⁊ quinq̃gintaduobꝫ ãnis re-
gnauit in hierusalem. Nomen m̃ris ei⁹
iecelia de hierusalez. Fecitq; quod erat
placitum corã domino. iuxta om̃ia q̃ fe-
cit amasias pater eius: verũtamẽ excel-
sa nõ est demolit⁹. Adhuc ppl's sacrifica-
bat ⁊ adolebat incẽsuz in excelsis. Per
cussit autẽ dñs regez ⁊ fuit leprosus vs-
q; in diẽ mortis sue: ⁊ habitabat ĩ domo
libera seorsum. Joathan vero fili⁹ regis
gubernabat palatium ⁊ iudicabat ppl'm
terre. Reliq̃ autẽ sermonũ açarie ⁊ vni
uersa que fecit: nõne hec scripta sunt in
libro verborum dieꝝ reguz iuda: Et dor
miuit açarias cum p̃ribus suis: sepelie-
runtq; euz cuz maioribꝫ suis in ciuitate
dauid. ⁊ regnauit ioathan fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.
Anno tricesimooctauo açarie regis iu-
de regnauit çacharias filius hierobaz
sup israel in samaria sex mensibꝫ. ⁊ fecit
qd̃ malũ est coram dño sicut fecerãt pa-
tres ei⁹. Nõ recessit a pctis hierobaz fi
lij nabath: qui peccare fecit israel. Cõiu
rauit autẽ cõtra eum selluz filius iabes

pcussitq; euz palã ⁊ interfecit: regnauit
q; ꝓ eo. Reliq̃ aũt verboꝝ zacharie nõne
hec scripta sunt in libro ſmonũ dieꝝ re-
gum israel? Iste est ſmo dñi quẽ locut⁹
est ad iehu dicẽs: Filij tui vsq; ad q̃rtaz
generationẽ. sedebũt de te sup thronuz
isrl'. Factũq; est ita. Sellũ fili⁹ iabes re-
gnauit tricesimonono anno açarie reg;
iude. Regnauit aũt vno mẽse i samaria
Et ascẽdit manahẽ fili⁹ gaddi de thersa.
venitq; samariã. ⁊ pcussit selluz filiuz ia-
bes in samaria ⁊ interfecit eũ: regnauit-
q; ꝓ eo. Reliq̃ autẽ verboꝝ sellũ ⁊ ꝯiura-
tio ei⁹ p quã tetẽdit insidias: nõne hec
scripta sunt ĩ libro ſmonũ dieꝝ regũ is-
rael? Tũc pcussit manahẽ thapsaz ⁊ oẽs
q̃ erãt in ea: ⁊ termĩos ei⁹ de thersa. No-
luerant eni apire ei. Et interfecit oñis
pregnãtes ei⁹. ⁊ scidit eas. Anno tricesi
monono açarie reg; iude regnauit ma-
nahen fili⁹ gaddi sup isrl' decẽ ãnis in sa-
maria. fecitq; qd̃ erat malũ coram dño.
Nõ recessit a pctĩs hieroboã filij nabath
qui peccare fecit isrl': cunctis diebꝫ eius
Veniebat phul rex assyrioꝝ in thersa. ⁊
dabat manahẽ phul mille talẽta argen
ti. vt eẽt ei in auxiliũ ⁊ firmaret regnuz
eius. Indixitq; manahẽ argentũ super
isrl' cunct; potentibꝫ ⁊ diuitibꝫ vt daret
regi assyrioꝝ: quinq̃ginta siclos argenti
p singulos. Reuſusq; est rex assyrioꝝ. et
nõ est morat⁹ in thersa. Reliq̃ aũt ſmo-
nũ manahẽ ⁊ vniuersa q̃ fecit: nõne hec
scripta sunt ĩ libro ſmonũ dieꝝ regũ is-
rael? Et dormiuit manahen cũ pr̃ibꝫ su-
is. Regnauitq; phaceia filius ei⁹ ꝓ eo.
Anno q̃nq̃gesimo açarie regis iude re-
gnauit phaceia fili⁹ manahen sup israel
in samaria biennio. fecit qd̃ erat maluz
corã dño. Nõ recessit a pctĩs hieroboaz
filij nabath: q̃ peccare fecit isrl'. Coniura
uit autẽ aduſus eũ phacee fili⁹ romelie
dux ei⁹: ⁊ pcussit eũ in samaria ĩ turre do
mus regie iuxta argob ⁊ iuxta ariph: et
cũ eo q̃nq̃ginta viros de filijs galaadita
ruz ⁊ ĩterfecit eũ. Regnauitq; ꝓ eo. Re
liq̃ autẽ ſmonũ phaceie ⁊ vniuſa q̃ fecit
nõne hec scripta sunt in libro sermonũ
dieꝝ regũ isrl'? Anno q̃nq̃gesimo scdo a-
çarie regis iude. regnauit phacee filius
romelie sup israel ĩ samaria viginti an-
nis: ⁊ fecit qd̃ erat malũ corã dño. Non
recessit a pctĩs hieroboã filij nabath: q̃
peccare fecit israel. In diebꝫ phacee re-
gis israel veĩt theglatphalassar rex assur
⁊ cepit ahion. ⁊ abel domũ maacha ⁊ ia-
noe ⁊ cedes ⁊ asor. ⁊ galaad ⁊ galileam ⁊
vniuſam terrã neptalim: ⁊ trãstulit eos
in assyrios. Cõiurauit autẽ ⁊ tetẽdit in
sidias osee filius hela ꝯtra phacee filiuz
romelie: ⁊ pcussit eũ ⁊ interfecit: regna-
uitq; pro eo vicesimo anno ioathan fi-
lij oçie. Reliq̃ autẽ sermonuz phacee ⁊
vniuersa que fecit. nõne hec scripta sũt
in libro sermonũ dieꝝ reguz israel? An-
no secũdo phacee filij romelie reg; isra
el regnauit ioathan filius oçie regis iu
da. Vigintiquĩq; annoꝝ erat cũ regna-
re cepisset: ⁊ sedecim annis regnauit in
hierusalez. Nomen mr̃is eius hierusa:
filia çadoch: Fecitq; qd̃ erat placituz co
ram dño. Iuxta omnia que fecit oçias
pater suus opatus est: verũtamen excel
sa nõ abstulit. Adhuc ppl's immolabat ⁊
adolebat incensum in excelsis. Ipe edi
ficauit portã domus dñi sublimissimaz.
Reliq̃ autẽ ſmonũ ioathan ⁊ vniuſa q̃
fecit: nõne hec scripta sunt in libro vbꝝ
dieꝝ reguz iuda? In diebꝫ illis cepit do
min⁹ mittere in iudã rasin regẽ syrie: et
phacee filiuz romelie. Et dormiuit ioa-
than cuz pr̃ibꝫ suis: sepultusq; est cũ eis
in ciuitate dauid patris sui. ⁊ regnauit
achaç filius eius pro eo.

XVI

Anno decimoseptĩo phacee filij
romelie. regnauit achaç fili⁹ io
athan regis iuda. Viginti ãno
rũ erat achaç cum regnare cepisset. ⁊ se-
decim ãnis regnauit in hierusalẽ. Non
fecit qd̃ erat placituz in cõspectu dñi dei
sui sicut dauid pr̃ ei⁹: sed ãbulauit ĩ via
reguz israel. Insup ⁊ filiũ suum ꝯsecra
uit trãsferens p ignẽ ſm idola gentiũ q̃
dissipauit dñs corã filijs israel. Immo
labat q̃z victimas ⁊ adolebat incensum
in excelsis ⁊ in collibus: ⁊ sub oñi ligno

frondoso. Tunc ascēdit rasin rex syrie ⁊ phacee filiꝰ romelie rex israel. ad plian/ dū i hierlm. Cūqꝫ obsiderēt achaz ñ va luerūt supare euꝫ. In tpe illo restituit rasin rex syrie haylā syrie. ⁊ eiecit iude/ os de hayla. Et idumei ⁊ syri venerūt in haylā ⁊ habitauerūt ibi vsqꝫ in diē hāc Misit aūt achaz nūcios ad theglatpha lassar regē assyrioꝝ dicēs: Seruus tuꝰ ⁊ filiꝰ tuus ego suꝫ: Ascende ⁊ saluū me face de manu regis syrie ⁊ de manu regis is/ rael q̄ surrexerūt adūsum me. Et cum collegisset argentū ⁊ auruꝫ qđ inueniri potuit in domo dñi. ⁊ in thesauris regis misit regi assyrioꝝ munera: q̄ ⁊ acq̄euit voluntati eiꝰ. Ascendit aūt rex assyrioꝝ in damascū. ⁊ vastauit eā. ⁊ trāstulit ha/ bitatores eiꝰ cyrenen: rasin aūt interfe/ cit. Perrexitqꝫ rex achaz ī occursuꝫ the/ glatphalassar regi assyrioꝝ in damascū Cūqꝫ vidisset altare damasci misit rex achaz ad vriā sacerdotē exēplar eiꝰ et si/ militudinē iuxta omne opus eiꝰ. Extru/ xitqꝫ vrias sacerdos altare. Juxta oia q̄ pcepat rex achaz de damasco: ita fecit sa/ cerdos vrias donec veniret rex achaz de damasco. Cūqꝫ venisset rex de damasco vidit altare ⁊ venerat⁹ est illud: ascēdit/ qꝫ ⁊ immolauit holocausta ⁊ sacrificiū suū ⁊ libauit libamīa ⁊ fudit sanguinē paci/ ficoꝝ ū q̄ obtulerat sup altare. Porro al tare ereū qđ erat coram dño transtulit de facie templi ⁊ de loco altaris ⁊ de loco tē pli dñi: posuitqꝫ illud ex latere altaris ad aquilonē. Precepit qꝫ rex achaz vrie sa cerdoti dicens: Sup altare mai⁹ offer holocaustū matutinū. ⁊ sacrificiū vespti num ⁊ holocaustum regis ⁊ sacrificium eius: ⁊ holocaustuꝫ vniūsi pp̄li terre ⁊ sa crificia eoꝝ ⁊ libamina eoꝝ. ⁊ omnes san guinē holocausti: ⁊ vniūsuꝫ sanguinē vi ctime sup illud effundes. Altare vero e/ reum erit paratū ad voluntatē meā. Fe cit igiꝭ vrias sacerdos iuxta oia q̄ pcepe/ rat rex achaz. Tulit aūt rex achaz cela tas bases ⁊ luterez q̄ erant desup. et ma re de posuit de lobo ereis qui sustētabāt illud ⁊ posuit sup pauimentū stratuꝫ la pide. Jusach qꝫ sabbati quod edifica/ uerat in templo ⁊ ingressuꝫ regis exteri us puertit in templū dñi: ppter regē as syrioꝝ. Reliq̄ aūt verboꝝ achaz ⁊ oia q̄ fecit: nōne hec scripta sunt in libro ſmo nū dieꝝ regum iuda: Dormiuitqꝫ achaz cum ꝑribus suis. ⁊ sepultꝰ est cum eis in ciuitate dauid: ⁊ regnauit ezechias filiꝰ eius pro eo.

XVII

Anno duodecimo achaz regis iu da regnauit osee filiꝰ hela in sa/ maria sup israel nouē ānis: fecit/ qꝫ maluꝫ coram dño: sed nō sicut reges is/ rael q̄ ante eum fuerūt. Cōtra hūc ascē dit salmanasar rex assyrioꝝ. ⁊ factus ē ei osee seruꝰ. reddebatqꝫ illi tributa. Cum qꝫ deprehendisset rex assyrioꝝ osee q̄ rebel/ lare nitens misisset nūcios ad Sua re gē egypti: ne prestaret tributa regi assy/ rioꝝ. sicut singul annis solitꝰ erat: ob/ sedit eum. ⁊ vinctū misit in carcerē: pua/ gatusqꝫ est oēm terrā. ⁊ ascēdens sama/ riam obsedit eaꝫ tribꝰ ānis. Anno aūt nono osee cepit rex assyrioꝝ samariam. ⁊ transtulit israel in assyrios: posuitqꝫ eos in hayla ⁊ in alve iuxta fluuiū goçan i ci uitatibꝫ medoꝝ. Factū est enī cū peccas/ sent filij israel dño deo suo q̄ eduxerat eos de terra egypti de manu pharaonis re/ gis egypti: coluerunt deos alienos. ⁊ am bulauerunt iuxta ritū gentiuꝫ q̄s cōsum pserat dñs in cōspectu filioꝝ israel ⁊ re/ gum israel: q̄s fil⁹ fecerant Et irritauerūt filij israel verbis nō rectis dñm deū suū ⁊ edificauerunt sibi excelsa in cūctis vr/ bibus suis a turre custodum vsqꝫ ad ci uitatem munitā. Feceruntqꝫ sibi statu as ⁊ lucos in oī colle sublimi. et subter omne lignū nemoroſuꝫ. et adolebant ibi incensum sup aras in more gentiuꝫ q̄s transtulerat dñs a facie eoꝝ. Fecerūtqꝫ verba pessima irritātes dñm. et coluerūt immūdicias de q̄bus pcepit eis dñs ne facerent verbum hoc. Et testificatus est dominus in israel ⁊ in iuda p̄ manuꝫ oī um prophetarum ⁊ videntium dicens: Reuertimī a vijs vr̄is pessimis. ⁊ custo dite pcepta mea ⁊ cerimōias: iuxta oēm

legē quā p̄cepi p̄ribꝫ vr̄is: ⁊ ſicut miſi ad
vos in manu ſuoꝝ meoꝝ ꝓphetaꝝ. Qui
nō audierūt. ſed indurauerunt ceruicē
ſuā iuxta ceruicez patꝝ ſuoꝝ q̄ noluerūt
obedire dño deo ſuo. Et abiecerunt legi
tima ei⁹. ⁊ pactū qđ pepigit cū p̄ribꝫ eo⁹
rū ⁊ teſtificatiōes quibꝫ ꝓteſtat⁹ eſt eos
ſecutiqꝫ ſunt vanitates ⁊ vane egerūt: et
ſecuti ſunt gētes q̄ erāt p̄ circūituz eoꝝ
ſup q̄bꝫ p̄ceperat dñs eis vt nō facerēt ſi
cut ⁊ ille faciebāt. Et dereliq̄rūt oīa p̄ce
pta dñi dei ſui: fecerūtqꝫ ſibi conflatiles
duos vitulos ⁊ lucos. ⁊ adorauerūt vni
uerſam militiā celi. Seruierūtqꝫ baal
⁊ conſecrauerūt filios ſuos ⁊ filias ſuas p
ignē. Et diuinatiōi inſeruiebāt ⁊ augu
riis. ⁊ tradiderūt ſe vt facerēt maluz co
rā dño: ⁊ irritarēt eum. Iratuſqꝫ ē dñs ve
hemēter iſraeli. ⁊ abſtulit eos a conſpectu
ſuo. ⁊ nō remāſit niſi tribꝫ iuda tm̄mo
do. Sz nec ipe iuda cuſtodiuit mādata
dñi dei ſui: verūtamē ambulauit in erro
ribꝫ iſrl̄. quos opat⁹ fuerat. Proiecitqꝫ
dñs oēm̄e ſemē iſrl̄. ⁊ afflixit eos ⁊ tradi
dit eos i manu diripiētium. donec pro
iiceret eos a facie ſua: ex eo iam tpe quo
ſciſſus eſt iſrl̄ a domo dauid. ⁊ conſtituerūt
ſibi regem hieroluā filiuz nabath. Se
parauit enī hieroluaz iſrl̄ a dño. ⁊ pecca
re eos fecit pctm̄ magnuz. Et ambula
uerunt filij iſrl̄ in vniuſis peccatis hie
roluam q̄ fecerat. ⁊ nō receſſerunt ab eis
vſqꝫquo dñs auferret iſrl̄ a facie ſua. ſi
cut locut⁹ fuerat i manu oīm ſeruoꝝ ſu
oꝝ ꝓphetaꝝ. Translatuſqꝫ eſt iſrl̄ de ter
ra ſua in aſſyrios vſqꝫ in diez hanc. Ad
duxit autē rex aſſyrioꝝ viros de babylo
ne ⁊ de cutha ⁊ de ahaiath: ⁊ de emath. ⁊
de ſepharuaim. ⁊ collocauit eos in ciui
tatibꝫ ſamarie p filios iſrael. Qui poſſe
derunt ſamariā. ⁊ habitauerunt in vbi
bus ei⁹. Cūqꝫ ibi habitare cepiſſent nō
timebāt dñm: ⁊ immiſit eis dñs leones
q̄ interficiebāt eos. Nunciatūqꝫ eſt regi
aſſyrioꝝ ⁊ dictū: Gentes q̄s tranſtuliſti
⁊ habitare feciſti i ciuitatibus ſamarie
ignorāt legitia dei terre. et immiſit i eos
dñs leones et ecce interficiūt eos: eo p
ignorēt ritū dei terre. Precepit aūt rex
aſſyrioꝝ dicēs: Ducite illuc vnum de ſa
cerdotibꝫ quos inde captiuos adduxiſti
vt vadat ⁊ habitet cū eis: ⁊ doceat eos le
gitima dei terre. Igit̄ cuz veniſſet vnus
de ſacerdotibꝫ his qui captiui ducti fue
rant de ſamaria. habitauit in bethel: ⁊ do
cebat eos quō colerēt dñm. Et vna que
qꝫ genſ fabricata ē deū ſuū. Poſuerūtqꝫ
eos in phanis excelſis q̄ fecerāt ſamari
te gens ⁊ gens in vrbibꝫ ſuis: in q̄bꝫ ha
bitabant. Viri enī babylonij fecerūt ſo
chot benoth: viri autē cuthæi fecerunt
nergel. ⁊ viri de emath fecerunt aſuma.
Porro euei fecerunt nebaā ⁊ thachan.
Hi autē q̄ erāt de ſepharuaim cōburē
bant filios ſuos igni adramelech ⁊ ana
melech dijs ſepharuaim. ⁊ nihilomin⁹
colebant dñm. Fecerūt autē ſibi de nō
uiſſimis ſacerdotes excelſoꝝ: ⁊ ponebāt
eos in phanis ſublimibꝫ Et cū dñm co
lerent: dijs q̄z ſuis ſeruiebāt iuxta ꝓfe
tudinē gentiū de q̄bus tranſlati fuerāt
ſamariā. Uſqꝫ ī p̄ſentē diē mozē ſequū
tur antiquū. Nō timēt dñm: neqꝫ cuſto
diunt cerimonias ei⁹ atqꝫ iudicia ⁊ lege
⁊ mandatū qđ p̄cepat dñs filijs iacob
quē cognoīauit iſrl̄. ⁊ p̄cuſſerat cum eis
pactum. ⁊ mandauerat eis dicēs: Nolite
te timere deos alienos ⁊ nō adorēt eos
neqꝫ colatis eos et nō immoletis eis: ſz
dñm deū vr̄m q̄ eduxit vos de terra egy
pti in fortitudie magna ⁊ i brachio extē
to. ipm timete ⁊ illuz adorate ⁊ ipi immo
late. Cerimonias q̄z ⁊ iudicia ⁊ legem ⁊
mandatū qđ ſcripſit vobiſ cuſtodite: et
faciatis cūctis diebꝫ. ⁊ nō timeat⁹ deos
alienos. Et pactuz qđ p̄cuſſit vobiſcuz
nolite obliuiſci. nec colatis deos alienos
ſed dñz deuz vr̄m timete. ⁊ ipe eruet vos
de manu oīm inimicoꝝ veſtroꝝ. Illi vero
nō audierūt: ſed iuxta conſuetudinē ſuam
faciebāt. Fuerūt igit̄ gētes
iſte timētes q̄dez dñm: ſed nihilomin⁹
⁊ idolis ſuis ſeruiētes. Nā filij eoꝝ ⁊ ne
potes ſic̄ fecerūt pres ſui. ita fa
ciūt vſqꝫ in p̄ntez diē. XVIII
Anno ttio oſee filij hela regis iſrl̄

regnauit eçechias filius achaç regis iu
da. Vigitiq̃nq̃ ãnoꝝ erat cũ regnare ce
pisset. ⁊ vigintinouẽ annis regnauit in
hierl'z. Nomẽ mr̃is ei⁹ abisa filia çacha/
rie. Fecitq̃ qd̃ erat bonũ corã dño: iuxta
oĩa que fecerat dauid pater eius. Ipse
dissipauit excelsa. ⁊ ꝯtriuit statuas: ⁊ suc
cidit lucos: ꝯfregitq̃ serpẽtẽ ereũ quez
fecerat moyses. Siquidẽ vsq̃ ad illud
tp̃s filij isrl' adolebãt ei incẽsum. Voca/
uitq̃ nomẽ ei⁹ noehestã. Et in dño deo
israel sperauit. Itaq̃ post eũ non fuit si/
milis ei de cũctis regib⁹ iuda sed neq̃ ĩ
his qui ante eũ fuerũt. ⁊ adhesit dño: et
nõ recessit a vestigijs eius: fecitq̃ mãda
ta eius q̃ preceꝑat dñs moysi. vñ ⁊ erat
dñs cũ eo. ⁊ in cũctis ad q̃ ꝓcedebat sa/
pienter se agebat. Rebellauit q̃z ꝯ regez
assyrioꝝ. ⁊ nõ seruiuit ei. Ipse percussit
philisteos vsq̃ ad gaçaz. ⁊ oẽs termĩos
eoꝝ: ⁊ a turre custodũ. vsq̃ ad ciuitatez
munitaz. Anno quarto regis eçechie q̃
erat ann⁹ septimus osee filij hela regis
israel. ascẽdit salmanasar rex assyrioꝝ sa/
mariã. ⁊ oppugnauit eã ⁊ cepit. Nã post
annos tres ãno sexto eçechie. i. nono ã/
no osee reg' isrl'. capta est samaria: ⁊ trã/
stulit rex assyrioꝝ isrl' in assyrios: collo/
cauitq̃ eos ĩ hayla ⁊ in abor: fluuijs go/
çan in ciuitatib⁹ medoꝝ: qꝛ nõ audierũt
vocẽ dñi dei sui. sed p̃tergressi sunt pa/
ctũ eius. Oĩa q̃ preceꝑat moyses seru⁹
dñi non audierũt neq̃ fecerunt. Anno
q̃rtodecĩo reg' eçechie ascẽdit sennache/
rib rex assyrioꝝ ad vniuersas ciuitates
iuda munitas ⁊ cepit eas. Tunc misit
eçechias rex iuda nũcios ad regẽ assyrio
rũ ĩ lachis dicẽs: Peccaui. Recede a me
⁊ oẽ qd̃ ĩposueris mihi ferã. Indixit ita
q̃ rex assyrioꝝ eçechie regi iude trecẽta
talẽta argẽti ⁊ triginta talenta auri. De
ditq̃ eçechias oẽ argentũ qd̃ reꝑtũ fue
rat in domo dñi. ⁊ in thesauris reg': In
tp̃e illo ꝯfregit eçechias valuas templi
dñi ⁊ laminas auri quas ipse affixerat.
⁊ dedit eas regi assyrioꝝ. Misit autẽ rex
assyriorum thartã ⁊ rapsaris ⁊ rapsacen
de lachis ad regem eçechiam cum ma/
nu valida hierusalem. Qui cum ascen/
dissent venerunt hierusalem ⁊ steterũt
iuxta aqueductũ piscine superioris que
est in via agri fullonis: vocauerunq̃ re
gem. Egressus est autem ad eos eliach
im fili⁹ helchie p̃positus domus ⁊ sobna
scriba ⁊ ioahe filius asaph acõmentari/
is: dixitq̃ ad eos rapsaces. Loquimini
eçechie. Hec dicit rex magn⁹ rex assyrio
rum. Que est ista fiducia qua niteris?
Forsitan inisti consilium: vt prepares
te ad preliũ. In quo cõfidis vt audeas
rebellare. An speras in baculo harundi/
neo atq̃ ꝯfracto egypto? Sup̃ quem si
incubuerit homo cõminutus ingredie
tur manũ eius: ⁊ perforabit eã? Sic est
pharao rex egypti: omnib⁹ qui ꝯfidunt
in se. Q̃ si dixeritis mihi: in domĩo deo
nostro habem⁹ fiduciã. nõne iste est cui⁹
abstulit eçechias excelsa ⁊ altaria ⁊ pre/
cepit iude ⁊ hierusalem ante altare hoc
adorabitis in hierl'm? Nũc igit̃ transite
ad dñm meũ regẽ assyrioꝝ. ⁊ dabo vobis
duo milia equoꝝ: ⁊ videte an habere va
leatis ascensores eoꝝ. Et quomõ potest̃
resistere ante vnam satrapã de seruis do
mini mei minimis? An fiduciã habes ĩ
egypto ꝓpter curr⁹ ⁊ equites? Nũquid
sine dñi volũtate ascẽdi ad locũ istuz vt
demollirer eũ? Dñs dixit mihi: Ascen/
de ad terrã hãc: ⁊ demollire eã. Dixerũt
aũt eliachim filius helchie ⁊ sobna scri/
ba ⁊ ioahe. rapsaci. Precamur vt loq̃ris
nobis seruis tuis syriace: siquidẽ intel/
ligimus hanc linguã ⁊ nõ loq̃ris nobis
iudaice audiẽte ꝑpl'o qui est sup̃ muruz
Respõditq̃ eis rapsaces dicens: Nun/
quid ad dñm tuñ ⁊ ad te misit me dñs
meus vt loquerer sermones hos ⁊ non
potius ad viros qui sedẽt sup̃ murũ vt
comedãt stercora sua. ⁊ bibãt vrinã suaz
vobiscuz? Stetit itaq̃ rapsaces ⁊ excla/
mauit voce magna iudaice ⁊ ait: Audi/
te v̄ba regis magni: regis assyrioꝝ. Hec
dicit rex: Nõ vos seducat eçechias. Nõ
enĩ poterit eruere vos de mãu mea: neq̃
fiduciã vobis tribuat sup̃ dñm dicens:
Eruens liberabit nos dñs. ⁊ nõ tradet̃

ciuitas hec in manu regis assyrioꝝ. No-
lite audire eçechiã. Hec enĩ dicit rex as-
syrioꝝ. Facite mecũ qđ vob̃ est vtile: ⁊ e-
gredimĩ ad me. Et comedꝫ vnusquisq̃
de vinea sua. ⁊ de ficu sua. ⁊ bibetis aq̃s
de cisternis vr̃is: donec veniã ⁊ trãsferã
vos in terrã q̃ simil' est terre vr̃e ĩ terrã
fructiferã ⁊ fertilẽ vini. terram panis ⁊
vineaꝝ. terrã oliuaꝝ ⁊ olei ac mellis ⁊ vi
uetis ⁊ nõ moriemĩ. Nolite audire eçe-
chiam qui vos decepit. dicẽs: Dñs libe-
rabit nos. Nũquid liberauerũt dij gen-
tiũ terrã suam de manu regis assyrioꝝ?
Vbi est deus emath ⁊ araph? Vbi ẽ de
us sepharuaim ana ⁊ aua? Nũquid libe
rauerũt samariã de mãu mea? Qui nã
illi sunt ĩ vniuersis dijs terraꝝ qui eru
erũt regiõez suã de manu mea: vt possit
eruere dñs hierl'm de manu mea? Ta-
cuit itaq̃ ꝓpl's ⁊ nõ rñdit ei quicq̃. Siq̃
dem p̃ceptũ regis accepant: vt nõ rñde
rent ei: Venitq̃ eliachim filius helchie
prepositꝰ domꝰ ⁊ sobna scriba ⁊ ioahe fi-
lius asaph acõmẽtarijs ad eçechiã scis-
sis vestibus. et nunciaueunt ei verba
rapsacis.

XIX

Que cũ audisset eçechias rex sci-
dit vestimẽta sua. ⁊ opertus est
sacco: ingressusq̃ est domũ dñi:
⁊ misit eliachim p̃positũ domꝰ ⁊ sobnaꝫ
scribã. ⁊ senes de sacerdotibꝫ optos saccꝫ
ad esaiã ꝓphetã filiũ amos. Qui dixerũt
Hec dicit eçechias: Dies tribulatiõis
⁊ increpationis ⁊ blasphemie dies iste.
Venerũt filij vsq̃ ad partũ: ⁊ vires nõ
hꝫ ꝑturiẽs. Si forte audiat dñs deꝰ tuꝰ
vniũsa v̄ba rapsacis quẽ misit rex assy
rioꝝ dñs suus vt exprobraret deũ viuẽ
tem ⁊ argueret v̄bis q̃ audiuit dñs deꝰ
tuus. ⁊ fac or̃onez ꝓ reliquijs q̃ reperte
sunt. Venerũt g̃ s̃ui regis eçechie ad e-
saiã. Dixitq̃ eis esaias. Hec dicetis do-
mĩo vr̃o. Hec dicit dñs. Noli timere a
facie sermonũ q̃s audisti quibꝫ blasphe
mauerũt pueri regis assyrioꝝ me. Ecce
ego immittã ei spm̃ ⁊ audiet nũciũ. ⁊ re
uertet̃ in terrã suã: ⁊ deijciã eum gladio
in terra sua. Reuersus est ergo rapsaces
⁊ inuenit regem assyriorũ expugnãtem
lobnam. Audierat enĩ q̃ recessisset de la
chis. Cũq̃ audissꝫ d̃ taracha rege ethio
pie dicẽtes. ecce egressus est vt pugnet
aduersum te. ⁊ iret ꝯtra eũ: misit nunci
os ad eçechiã dicẽs: Hec dicite eçechie
regi iuda. Nõ te seducat deꝰ tuus ĩ quo
habes fiduciã. neq̃ dicas: Non tradetur
hierl'm in manꝰ regis assyrioꝝ. Tu enĩꝫ
ipse audisti q̃ fecerũt reges assyrioꝝ vni
uersis terris: quomõ vastauerunt eas.
Num ergo solus poteris liberari? Nun
quid liberauerunt dij gentiũ singulos
quos vastauerũt p̃res mei goçan vide-
licet ⁊ aran ⁊ reseph ⁊ filios eden q̃ erãt
in thelassar. Vbi est rex emath et rex ar-
phat ⁊ rex ciuitatis sepharuaim ana et
aua? Itaq̃ cũ accepisset eçechias lr̃as d̃
manu nũcioꝝ ⁊ legisset eas: ascendit in
domũ dñi ⁊ expãdit eas corã dño ⁊ ora-
uit in ꝯspectu eius dicẽs. Dñe deus is-
rael qui sedes sup̃ cherubin tu es deus
solus regũ oĩm terre tu fecisti celũ ⁊ ter
rã. Inclina aurez tuã ⁊ audi. Aperi do-
mine oculos tuos ⁊ vide: ⁊ audi omĩa
verba sennacherib: q̃ misit vt exprobra-
ret nobis deũ viuẽtẽ. Vere dñe dissipa-
uerũt reges assyrioꝝ gẽtes ⁊ terras oĩm
⁊ miserunt deos eoꝝ in ignẽ. Nõ ei erãt
dij: sed opa manuũ hoĩm ex ligno ⁊ lapi
de: ⁊ ꝑdiderũt eos. Nũc igit̃ dñe deus nr̃
saluos nos fac de manu eoꝝ vt sciãt oĩa
regna terre q̃ tu es dñs deꝰ solus. Mi-
sit aũt esaias filiꝰ amos ad eçechiaꝫ di-
cens: Hec dicit dñs deꝰ isrl'. Que depreca-
tus es me sup̃ sennacherib rege assyrio-
rũ: audiui. Iste est s̃mo quẽ locutus est
dñs d̃ eo. Spreuit te ⁊ subsannauit te
virgo filia siõ: post tergũ tuũ caput mo
uit filia hierl'm. Cui exprobrasti. ⁊ quez
blasphemasti? Cõtra quẽ exaltasti vocez
tuã ⁊ eleuasti in excelsum oculos tuos?
Contra sanctũ isrl'. Per manũ seruoꝝ
tuoꝝ exprobrasti dño ⁊ dixisti. In mul-
titudĩe curruũ meoꝝ ascẽdi excelsa mõ-
tiũ in summitate libani. ⁊ succidi subli-
mes cedros eiꝰ: ⁊ electas abietes illius
Et ingressus sum vsq̃ ad terminos eiꝰ

⁊ saltuz carmeli ei⁹ ego succidi. Et bibi
aquas alieuas. ⁊ siccaui vestigijs peduz
meoꝝ oēs aq̄s clausas. Nunquid nō au
disti q̄d ab initio fecerim? Ex diebꝫ anti
quis plasmaui illd̄: ⁊ nūc adduxi. Erūt
q̄z in ruinā colliū cōpugnātiū ciuitates
munite: Et qui sedent in eis humiles
manu. Cōtremuerūt ⁊ confusi sunt. fa
cti sunt velut fenū agri ⁊ virēs herba te
ctoꝝ. q̄ arefacta est anteq̄z veniret ad ma
turitatē. Habitaculū tuū ⁊ egressuz tu
um ⁊ introitū tuū ⁊ viam tuā ego p̄sci
ui: ⁊ furorē tuū ꝯ me. Insanisti in me: ⁊
sup̄bia tua ascendit ī aures meas. Po
nā itaq̄z circulū in naribꝫ tuis ⁊ chamuz
in labijs tuis. ⁊ reducā te inviā p̄ quam
venisti. Tibi aūt eçechia hoc erit signuz
Comede hoc anno q̄ reppereris: in secū
do aūt anno que spōte nascunt̄. Porro
in anno tertio seminate ⁊ metite: plāta
te vineas ⁊ comedite fructus earū. Et
q̄dcunq̄z reliquuz fuerit de domo iuda
mittet radicez deorsum: ⁊ faciet fructuz
sursum. De hierl'm quippe egredient̄
reliquie: ⁊ quod saluet̄ de mōte siō. Ze
lus dñi exercituū faciet h̄. Quāobrem
hec dicit dñs de rege assyrioꝝ: Nō ingre
diet̄ vrbem hāc nec mittet in eam sagit
tam: nec occupabit eam clypeus. nec cir
cūdabit eā munitio. Per viā qua venit
reuertet̄. ⁊ ciuitatē hāc nō ingrediet̄ di
cit dñs: ꝓtegamq̄z vrbem hāc ⁊ saluabo
eam ꝓpter me ⁊ ꝓpter dauid seruū meū
Factū est igit̄ in nocte illa venit angel⁹
domini. ⁊ p̄cussit in castris assyrioꝝ cen
tum octogintaquīq̄z milia. Cūq̄z dilu
culo surrexisset vidit oīa corpa mortuo
rū. ⁊ recedēs abijt. Et reuersus est sen
nacherib rex assyrioꝝ. ⁊ māsit in niniue.
Cūq̄z adoraret in tēplo nesrach deū su
um. adramalech ⁊ sarasar filij eius p̄cus
serūt eū gladio fugert̄q̄z ī t̄rā armenioꝝ
⁊ reg̃uit asaraddon fili⁹ eius ꝓ eo. XX

In diebꝫ illis egrotauit eçechi
as vsq̄z ad mortem: ⁊ venit ad
euz esaias filius amos ꝓphetes
dixitq̄z ei. Hec dicit dominus de⁹: Pre
cipe domui tue: Morieris enī tu ⁊ nō vi
ues. Qui ꝯuertit faciē suā ad parietem
⁊ orauit dñm dicens: Obsecro dñe: me
mēto queso quo ambulauerim coram
te in veritate ⁊ in corde p̄fecto. ⁊ q̄d pla
citū est corā te fecerim. Fleuit itaq̄z eçe
chias fletu magno. Et anteq̄z egredere
tur esaias mediā partem atrij. factus ē
sermo dñi ad eum dicēs: Reuertere et
dic eçechie duci ꝓpl'i mei. Hec dicit do
minus de⁹ dauid p̄ris tui. Audiui oro
nē tuā: ⁊ vidi lachrymā tuā ⁊ ecce sana
ui te. Die tertio ascēdes tēplū domini.
⁊ addā diebꝫ tuis quindecī annos. Sz
⁊ de manu regis assyrioꝝ liberabo te ⁊ ci
uitatē hanc: ⁊ ꝓtegā vrbē istā ꝓpter me
⁊ ꝓpter dauid seruū meū: Dixitq̄z esai
as: Afferte massam ficoꝝ. Quā cū attu
lissent ⁊ posuissent sup̄ vlcus ei⁹: curat⁹
est. Dixerat aūt eçechias ad esaiaz. Q̄d
erit signū q̄r dñs me sanabit. ⁊ q̄r ascen
surus sum die tertia tēplum dñi? Cui
ait esaias. Hoc erit signū a dño: q̄ factu
rus sit dñs sermonē quē locut⁹ est: Vis
vt ascēdat vmbra decē lineis: aut vt re
uertat̄ totidē gradibꝫ? Et ait eçechias:
Facile est vmbrā crescere decem lineis.
Nec hoc volo vt fiat: sz vt reūtat̄ retror
sum decē gradibꝫ. Inuocauit itaq̄z esai
as ꝓpheta dñm: ⁊ reduxit vmbrā p̄ line
as quibꝫ iam descenderat in horologio
achaç retrorsum decē g̃dibꝫ. In tp̄e illo
misit merodach baladā fili⁹ baladā rex
babylonioꝝ l̄ras ⁊ munera ad eçechiaz.
Audierat enī q̄ egrotasset eçechias. Le
tatus ē aūt ī aduētu eoꝝ eçechias. ⁊ oñ
dit eis domū aromatū ⁊ auꝝ ⁊ argentū
⁊ pigmenta varia: vnguenta q̄z ⁊ domū
vasoꝝ suoꝝ ⁊ oīa q̄ h̄re poterat in thesau
ris suis. Nō fuit q̄d nō monstrasset eis
eçechias in domo sua ⁊ in oī ptāte sua.
Venit aūt esaias ꝓpheta ad regē eçechi
am dixitq̄z ei: Quid dixerūt viri isti: aut
vnde venerunt ad te? Cui ait eçechias.
De terra longinq̄ venerūt ad me de ba
bylone. At ille rñdit: Quid viderūt in
domo tua? Ait eçechias. Omīa q̄cunq̄z
sunt ī domo mea viderūt. Nihil est enī
q̄d non monstrauerim eis in thesauris

meis. Dixit itaq; esaias eçechie. Audi
sermonē dñi: Ecce dies veniēt. ⁊ auferē
tur oīa q̄ sunt in domo tua. ⁊ q̄ ꝯdiderūt
p̄res tui vsq; in diē hāc in babylonem.
Nō remanebit quicq̄ ait dñs. Sed et
de filijs tuis qui egredient̄ ex te q̄s ge-
nerab̄ tollent̄. ⁊ erūt eunuchi ī palatio
regis babylonis. Dixit eçechias ad esai
am. Bonus ſmo dñi quē locut⁹ ē: Sit
tm̄ pax ⁊ v̄itas in diebꝫ meis. Reliqua
aūt sermonū eçechie ⁊ oīs fortitudo e-
ius ⁊ quō fecerit piscinā ⁊ aq̄ductū ⁊ in-
troduxerit aq̄s in ciuitatē: nōne hec scri
pta sunt in libro sermonū dierū regum
iuda? Dormiuitq; eçechias cū p̄ribꝫ su
is ⁊ reg̃uit manasses fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. XXI

Duodecim ānoꝝ erat manasses
cū regnare cepisset. ⁊ q̄nq̄ginta-
quīq; annis regnauit in hierl'm
Nomē m̄tris eius aphsiba. Fecitq; ma-
lū in ꝯspectu dñi: iuxta idola gentiuꝫ q̄s
deleuit dñs a facie filioꝝ isrl'. Cōuersus
q; est ⁊ edificauit excelsa q̄ dissipauerat
eçechias p̄r ei⁹. ⁊ erexit aras baal ⁊ fecit
lucos sicut fecerat achab rex isrl'. ⁊ ado-
rauit oēꝫ militiā celi ⁊ coluit eā. Extru-
xitq; aras in domo dñi de q̄ dixit dñs. in
hierl'm ponā nomē meū: ⁊ extruxit alta-
ria vniuerse militie celi. in duobꝫ atrijs
tēpli dñi. Et traduxit filiū suū ꝑ ignē. ⁊
ariolat⁹ ē ⁊ obſuauit auguria ⁊ fec̄ phi-
tōes. ⁊ aruspices m̄ltiplicauit. vt facerꝫ
malū corā dño ⁊ irritaret eū. Posuitq;
idolū luci quē fecerat in tēplo dñi: sup
quo locutus est dñs ad dauid ⁊ ad salo
monē filiuꝫ ei⁹: In tēplo h̄ ⁊ in hierl'm
quā elegi de cūctis tribubꝫ isrl' ponā no-
mē meū in sempiternū: ⁊ vltra nō faciā
cōmoueri pedem isrl' de terra quaꝫ dedi
p̄ribꝫ eoꝝ si custodierīt ope oīa q̄ p̄cepi
eis: ⁊ vniuersam legē quā mādauit eis
seru⁹ me⁹ moyses. Illi v̄o nō audierūt:
sed seducti sunt a manasse: vt facerent
malū sup gētes q̄s ꝯtriuit dñs a facie fi
lioꝝ israel. Locutusq; est dñs in māu ſ-
uoꝝ suoꝝ ꝓphetarum dicens: Quia fe-
cit manasses rex iuda abominatōes istas
pessimas sup oīa q̄ fecerūt āmorrei an-
te eum. ⁊ peccare fecit etiam iudam in ī-
munditijs suis: ꝓpterea hec dicit dñs de
us israel: Ecce ego inducā mala sup hie
rusalem ⁊ iudā: vt quicūq; audierit tin-
neant ambe aures ei⁹. Et extēdam sup
hierl'm funiculū samarie ⁊ pondus do-
mus achab. ⁊ delebo hierl'm sicut deleri
solent tabule. Delens vertā. ⁊ ducā cre-
brius stilū sup faciē eius. Dimittaꝫ ve-
ro reliq̄as hereditat̄ mee ⁊ tradā eas in
manus inimicoꝝ ei⁹. erūtq; inuastitatē
⁊ in rapinā cūctis adūsarijs suis eo q̄ fe
cerint malū corā me ⁊ ꝑseuerauerūt ir-
ritātes me ex die qua egressi sunt p̄res
eoꝝ ex egypto vsq; ad hāc diē. Insup et
sanguinē innoxiū fudit manasses mul-
tū nimis donec īpleret̄ hierl'm vsq; ad
os: absq; pctīs suis q̄bꝫ peccare fecit iu-
dā vt faceret malū corā dño. Reliq̄ aūt
sermonū manasse ⁊ vniuersa q̄ fecit. et
pctm̄ ei⁹ q̄d peccauit: nonne hec scripta
sunt in libro sermonū dieꝝ reguꝫ iuda?
Dormiuitq; manasses cū p̄ribꝫ suis. et
sepult⁹ est in horto dom⁹ sue: ī horto oçā
⁊ regnauit amon fili⁹ eius ꝓ eo. Tligin-
tiduoꝝ ānoꝝ erat amon cū reg̃re cepissꝫ
duobꝫ q̄ꝫ ānis regnauit in hierl'm. No-
men matris ei⁹ messallemeth filia arus
de ietheba. Fecitq; malū in ꝯspectu dñi
sicut fecerat manasses p̄r ei⁹ ⁊ ābulauit
in oīvia ꝑ quā ābulauerat p̄r ei⁹: ſuiuit
q; īmūdicijs q̄bꝫ ſuiebat p̄r ei⁹ ⁊ adora-
uit eas. ⁊ dereliq̄t dñm deū patꝝ suoꝝ et
nō ābulauit īvia dñi. Tetēderūtq; ei in-
sidias ſui sui. ⁊ interfecerūt regē in do-
mo sua. Percussit aūt ꝓpl's terre oēs q̄
cōiurauerāt ꝯ regē amō ⁊ ꝯstituerūt si-
bi regē iosiā filiū ei⁹ ꝓ eo. Reliq̄ aūt ser-
monū amō q̄ fecit: nōne h̄ scripta sunt ī
libro ſmonū dieꝝ regū iuda? Sepelie-
runtq; euꝫ in sepulcro suo in horto oçā.
⁊ reg̃uit iosias filius eius ꝓ eo. XXII

Octo ānoꝝ erat iosias cū regna
re cepisset. ⁊ trigintauno anno
regnauit in hierl'm. Nomē ma
tris eius ydida filia phadaia d̄ besechat
Fecitq; q̄d placitū erat corā dño: ⁊ am-
bulauit ꝑ oēs vias dauid p̄ris sui. Nō

declinauit ad dexterã siue ad sinistram:
Anno autẽ octauodecimo regis iosie mi-
sit rex saphan filiũ aslia filij messullam
scribã tẽpli dñi: dicens ei: Vade ad hel-
chiã sacerdotem magnũ vt cõflet pecu-
nia q̃ illata est in tẽplũ dñi. quã college
rũt ianitores tẽpli a ꝓplo: deturq; fabr̃
ꝑ ꝓpositos dom⁹ dñi. Qui ⁊ distribuant
eã his qui opant̃ in tẽplo dñi ad instau
randa sartatecta tẽpli. tignarijs videli-
cet ⁊ cemẽtarijs. ⁊ his q̃ intrupta cõpo-
nũt. et vt emant̃ ligna ⁊ lapides de lapi
cidinis ad instaurãdũ tẽplũ dñi. Verũ-
tñ nõ supputet̃ eis argentũ qđ accipiũt
sz in ptãte hẽant ⁊ ĩ fide. Dixit autẽ hel-
chias põtifex ad saphan scribã: Libꝝ le-
gis repperi ĩ domo dñi. Deditq; helchi
as volumẽ saphan scribe: q̃ ⁊ legit illud.
Venit q̃z saphã scriba ad regẽ: ⁊ renun-
ciauit ei qđ ꝑcepat. ⁊ ait: Cõflauer̃t ꝟui
tui pecuniã q̃ repta est in domo dñi. ⁊ de
derũt vt distribueret̃ fabr̃ ac ꝑfectis ope
rũ tẽpli dñi. Narrauit q̃z saphan scriba
regi dicẽs: Libꝝ dedit mihi helchias sa-
cerdos. Quẽ cũ legisset saphã corã rege
⁊ audisset rex ꝟba libri leg̃ dñi. scidit ve
stimẽta sua: ⁊ ꝑcepit helchie sacerdoti ⁊
ahichã filio saphan ⁊ achobor filio mi-
cha ⁊ saphan scribe ⁊ asaie seruo regis di
cẽs: Ite ⁊ ꝯsulite dñm sup me ⁊ sup po
pulo ⁊ sup oĩ iuda. de ꝟbis volumĩs isti
us qđ inuẽtũ est. Magna enim ira dñi
succẽsa est ꝯ nos: q2 nõ audier̃t pr̃es nr̃i
ꝟba libri huius vt facerẽt oẽ qđ scriptũ
est nob. Jerũt itaq; helchias sacerdos
⁊ ahichã ⁊ achobor ⁊ saphan ⁊ asaia ad ol
dã ꝓphetẽ vxorez sellũ filij thecue filij a-
ras custodis vestiũ q̃ hĩtabat in hierl'm
in secũda: locutiq; sunt ad eã. Et illa rñ
dit. Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Dicite viro
qui misit vos ad me. Hec dicit dñs: Ec
ce ego adducã mala sup locũ istũ. ⁊ sup
hĩtatores eius: omĩa verba legis q̃ legit
rex iuda: q2 dereliquerũt me. et sacrifica
uerũt dijs alienis irritãtes me in cũctis
opibꝫ manuũ suaꝝ. Et succẽdet̃ indig̃-
tio mea in loco hoc ⁊ non extinguet̃. Re
gi aũt iuda qui misit vos vt consulere-
tis dñm. sic dicetis. Hec dicit dominus
deus israel. Pro eo q̃ audisti verba vo-
lumĩs ⁊ ꝑterrituz est cor tuum ⁊ humi
liatus es corã domĩo: auditis sermõibꝫ
cõtra locũ istũ ⁊ habitatores eius. q̃ vi
delicet fierent in stuporẽ ⁊ in maledictũ
⁊ scidisti vestimenta tua. ⁊ fleuisti coraz
me ⁊ ego audiui ait dñs: idcirco colligã
te ad pr̃es tuos. ⁊ collegeris ad sepulcꝝ
tuũ in pace: vt nõ videant oculi tui oĩa
mala q̃ introductur⁹ sum sup locũ istũ.

Et renũciauerũt regi XXIII
qđ dixerat. Qui misit. ⁊ ꝯgre-
gati sunt ad eũ oẽs senes iuda
⁊ hierl'm. Ascenditq; rex templũ dñi. et
oẽs viri iuda. vniuersiq; qui hĩtabant
in hierl'm cum eo. sacerdotesq; ⁊ ꝓphete
⁊ oĩs ꝓpl'us a ꝑuo vsq; ad magnũ: legit
q; cũctis audientibꝫ oĩa verba libri fede
ris qui inuent⁹ est in domo dñi. Stetit
q; rex super gradũ ⁊ fedus ꝑcussit coraz
dño: vt ambularẽt post dñm. ⁊ custodi-
rẽt precepta ei⁹ ⁊ testimonia ⁊ cerimoni
as in omni corde ⁊ in tota aĩa: ⁊ suscita-
rent ꝟba federis huius q̃ scripta erant
in libro illo: Acquieuitq; ꝓpl'us pacto:
Et precepit rex helchie põtifici ⁊ sacer-
dotibꝫ secundi ordĩs ⁊ ianitoribꝫ vt ꝓij-
cerẽt de tẽplo dñi omĩa vasa q̃ facta sue
rãt baal ⁊ in luco ⁊ vniuerse militie celi
⁊ cõbussit ea foris hierl'm in cõualle ce-
dron. ⁊ tulit puluerẽ eoꝝ in betbel. Et đ
leuit aruspices q̃s posuerãt reges iuda
ad sacrificandũ in excelsis per ciuitates
iuda ⁊ in circũitu hierl'm. ⁊ eos qui ado
labãt incẽsum baal ⁊ soli ⁊ lune ⁊ duo-
decim signis ⁊ oĩ militie celi. Et efferri
fecit lucũ de domo dñi foras hierl'm ĩ cõ
ualle cedron ⁊ cõbussit eum ibi ⁊ rede-
git in puluerem. ⁊ ꝓiecit sup sepulcra
vulgi. Destruxt q̃z ediculas effemina-
toꝝ que erãt in domo dñi: ꝑ quibꝫ mu-
lieres texebãt quasi domunculas luci.
Cõgregauitq; omẽs sacerdotes de ciui
tatibꝫ iuda: ⁊ contaminauit excelsa vbi
sacrificabãt sacerdotes: de gabaa vsq; ber
sabee. Et destruxit aras portarũ ĩ introi-
tu ostij iosie prĩcipis ciuitatis qđ erat

ad sinistram porte ciuitatis. Uerunta-
men non ascendebāt sacerdotes excelso
rū ad altare domini in hierusalez sed tā
tum comedebāt açyma in medio fratꝝ
suoꝝ. Cōtaminauit quoqꝫ tophet qđ ē
in conualle filij ennō: vt nemo cōsecra-
ret filiū suū aut filiā per ignem moloch
Abstulit q̄z equos q̄s dederāt reges iu-
de soli ī introitu tēpli domini iuxta exe-
drā nathamelech eunuchi qui erat in
pharurim: curr⁹ aūt solis cōbussit igni.
Altaria q̄z q̄ erāt sup tecta cenacl'i ach-
aç que fecerant reges iuda. ⁊ altaria que
fecerat manasses in duob⁹ atrijs templi
dñi destruxit rex: ⁊ cucurrit inde ⁊ disp-
sit cinerem eoꝝ in torrentē cedron. Ex-
celsa q̄z q̄ erāt in hierl'm ad dexterā ptez
montis offensiōis q̄ edificauerat salo-
mon rex isrl' astaroth idolo sidonioꝝ et
chamos offensiōi moab: ⁊ melchon abo
minationi filioꝝ ammon polluit rex. et
cōtriuit statuas. ⁊ succidit lucos: reple-
uitqꝫ loca eoꝝ ossib⁹ mortuoꝝ. Insuper
⁊ altare qđ erat in bethel ⁊ excelsum qđ
fecerat hieroboā filius nabath qui pec-
care fecit israel. ⁊ altare illud excelsuz de-
struxit atqꝫ cōbussit ⁊ cōminuit in pul-
uerē succēditqꝫ etiā lucuz. Et cōuersus
iosias vidit ibi sepulcra q̄ erāt in mon-
te: misitqꝫ ⁊ tulit ossa de sepulcris. ⁊ cō-
bussit ea sup altare: ⁊ polluit illud iuxta
verbū dñi qđ locutus est vir dei qui pre
dixerat verba hec. Et ait: Quis est titu-
lus ille quem video? Rñderuntqꝫ ei ci-
ues vrbis illius: Sepulcrū est hoīs dei
qui venit de iuda. ⁊ p̄dixit verba hec que
fecisti sup altare bethel. Et ait: Dimitti
te eū: Nemo cōmoueat ossa eius. Et in
tacta māserūt ossa illi⁹ cū ossib⁹ ꝓphete
qui venerat de samaria. Insup ⁊ omnia
phana excelsoꝝ q̄ erant in ciuitatib⁹ sa-
marie q̄ fecerāt reges israel ad irritādū
dñm. abstulit iosias. ⁊ fecit eis ſm omīa
que fecerat in bethel. Et occidit vniuer-
sos sacerdotes excelsoꝝ qui erāt ibi su-
per altaria. ⁊ cōbussit ossa hūana sup ea
Reuersusqꝫ est hierl'm ⁊ p̄cepit oī ppl'o
dicēs: Facite phase dño deo vr̄o: scđm
quod scriptū est in libro federis huius.
Nec enī fcm̄ est phase tale a dieb⁹ iudi-
cum qui iudicauerūt isrl' ⁊ oīm dieꝝ re-
gum isrl' et regū iuda. sicut in octauode
cimo anno regis iosie factum est phase
istud dño in hierl'm. Sed ⁊ phitones ⁊
ariolos ⁊ figuras idoloꝝ. ⁊ īmūditias ⁊
abomīatiōes q̄ fuerūt ī terra iuda ⁊ hie
rusalē abstulit iosias vt statueret vba le
gis q̄ scripta sunt in libro quez inuenit
helchias sacerdos in tēplo dñi. Simil'
illi nō fuit ante eū rex. qui reūtet ad do-
minū in oī corde suo ⁊ ī tota aīa sua ⁊ v-
niūsa vtute sua iuxta oēm legez moysi
neqꝫ post eū surrexit simil' illi. Uerūtn̄
nō est auersus dñs ab ira furor sui ma-
gni: q̄ irat⁹ est furor eius ꝯ iudā ꝓpt irri
tatiōes q̄b⁹ ꝓuocauerat eum manasses
Dixit itaqꝫ dñs: Etiā iudā auferā a fa-
cie mea sicut abstuli israel. ⁊ ꝓijciā ciui-
tatē hāc quā elegi hierl'm ⁊ domuz de q̄
dixi: erit nomē meū ibi. Reliq̄ vo ſmo-
nū iosie ⁊ vniuersa q̄ fecit: nōne hec scri-
pta sunt in libro vboꝝ dieꝝ reguz iuda?
In dieb⁹ eius ascēdit pharao nechao
rex egypti ꝯ regem assyrioꝝ ad flumē eu
fraten. Et abijt iosias rex iuda in occur
sum eius. ⁊ occisus est in mageddo cuz
vidisset eū. Et portauerūt eū ſui sui mor
tuū de mageddo ⁊ ꝑtulerūt in hierl'm.
⁊ sepelierūt eū in sepulcro suo. Tulitqꝫ
ppl's terre ioachaç filiū iosie. ⁊ vnxerunt
eū: ⁊ ꝯstituerūt eū regē ꝓ p̄re suo. Uigī
titriū ānoꝝ erat ioachaç cū regnare ce-
pisset. ⁊ trib⁹ mēsib⁹ regnauit in hierl'z:
Nomē mr̄is ei⁹ amithal. filia hieremie
de lobna. Et fecit malū corā dño: iuxta
oīa q̄ fecerāt p̄res eius. Vnxitqꝫ eū pha
rao nechao in rebblatha: q̄ est in terra
emath: ne regnaret in hierl'm. Et īposu
it mulctā terre centū talentis argenti:
⁊ talēto auri. Regēqꝫ constituit pharao
nechao heliachim filiū iosie ꝓ iosia p̄re
eius: vtitqꝫ nomē eius ioachim: porro
ioachaç tulit ⁊ duxit in egyptū. Argen-
tum autem ⁊ aurū dedit ioachim pha-
raōi cū indixisset terre ꝑ singulos vt cō
ferret iuxta p̄ceptū pharaōis. Et vnū-

quemq; iuxta vires suas exegit tam ar-
gentum q̄ aurū de ꝓplo terre: vt daret
pharaoni nechao. Eligitiquinq; anno-
rum erat ioachim cum regnare cepisset
⁊ vndecī annis regnauit in hierl'm. No
men matris eius çebida filia phadaia
de ruma. Et fecit malū coram domino:
iuxta oīa q̄ fecerant p̄res eius. XXIIII

In diebꝫ eius ascendit nabucho
donosor rex babylonis. ⁊ fact⁹ ē
ei ioachim seruus tribus ānis:
⁊ rursuꝫ rebellauit ꝯtra eū. Immisitq;
ei dn̄s latrūculos chaldeoꝝ ⁊ latrūcl'os
syrie ⁊ latrūculos moab ⁊ latrūculos fi
lioꝝ āmon. ⁊ īmisit eos in iudā vt disp-
derent eum iuxta verbū dn̄i qd̄ locutus
fuerat ꝑ ſuos suos ꝓphetas. Factuꝫ est
aūt h̄ ꝑ verbū dn̄i ꝯ iudā vt auferret eū
corā se ꝓpter peccata manasse vniuersa
que fecit. ⁊ ꝓpter sanguinē innoxiū quē
effudit: ⁊ impleuit hierl'm cruore inno-
centiū: ⁊ ob hāc rem noluit de⁹ ꝓpitiari:
Reliq̄ aūt sermonū ioachim ⁊ vniūsa q̄
fecit: nōne hec scripta sunt in libro ſmo
nū dieꝝ regū iuda? Et dormiuit ioachī
cū p̄ribꝫ suis: ⁊ regnauit ioachim filius
ei⁹ ꝓ eo. Et vltra nō addidit rex egypti
vt egrederet̄ de terra sua. Tulerat eniꝫ
rex babylonis a riuo egypti vsq; ad flu-
uiū eufraten oīa q̄ fuerāt regis egypti
Decē ⁊ octo annoꝝ erat ioachim cū reg̃
re cepisset: ⁊ tribꝫ mēsibꝫ regnauit ī hie-
rusalē. Nomen mr̄is eius noescha filia
helnathan de hierl'm. Et fecit malū co-
ram dn̄o: iuxta oīa q̄ fecerat p̄r eius. In
tp̄e illo ascēderunt serui nabuchodono
sor regis babylonis in hierl'm. ⁊ circun-
data est vrbs monitionibꝫ. Venitq; na
buchodonosor rex babylonis ad ciuita-
tem cū seruis suis: vt oppugnarent eaꝫ
Egressusq; est ioachī rex iuda ad regeꝫ
babylonis ipse ⁊ mater eius ⁊ serui ei⁹
⁊ principes eius ⁊ eunuchi eius ⁊ susce-
pit eū rex babylonis anno octauo regni
sui. Et ꝓtulit inde omēs thesauros do-
mus domini ⁊ thesauros dom⁹ regie: et
cōcidit vniuersa vasa aurea q̄ fecerat sa
lomon rex israel in tēplo dn̄i iuxta ver-
bum domini. ⁊ trāstulit oēm hierusalē
⁊ vniuersos principes ⁊ oēs fortes exer
citus decē milia in captiuitatē ⁊ oēm ar
tificem ⁊ inclusorē: nihilq; relictū est ex-
ceptis paupibꝫ ꝓpl'i terre. Transtulit q̄ꝫ
ioachin in babylonē: ⁊ matrem regis ⁊
vxores reg̃ ⁊ eunuchos regis ⁊ iudices
terre duxit in captiuitatē de hierusaleꝫ
in babylonē. ⁊ oēs viros robustos septē
milia ⁊ artifices ⁊ inclusores mille om-
nes viros fortes ⁊ bellatores: duxitq; e-
os rex babylonis captiuos in babylonē
Et ꝯstituit mathathiā patruuꝫ eius ꝓ
eo: imposuitq; nomē ei sedechiā. Vicesi
mū ⁊ primū annū etatis hēbat sedechi
as cū regnare cepisset. et vndeciꝫ annis
regnauit in hierusalem. Nomē matris
eius erat amithal: filia hieremie de lob
na. Et fecit malū coraꝫ dn̄o: iuxta oīa q̄
fecerat ioachin. Irascebat̄ enī dn̄s con
tra hierl'm ⁊ ꝯ iudā. donec ꝓijceret eos
a facie sua. Recessitq; sedechias a rege
babylōis. XXV

Factū est aūt
anno nono regni eius mēse de-
cimo. decima die mensis venit
nabuchodonosor rex babylonis ipse et
oīs exercitus eius in hierusalē ⁊ circū-
dederūt eam: ⁊ extruxerunt in circūitu
eius munitiones. Et clausa est ciuitas
atq; vallata vsq; ad vndecimū annum
regis sedechie nona die mēsis. Preua-
luitq; fames in ciuitate: nec erat panis
ꝓplo terre. Et interrupta est ciuitas et
oēs viri bellatores nocte fugerūt ꝑ viā
porte q̄ est inter duplicē muꝝ ad hortuꝫ
regis. Porro chaldei obsidebāt in cir-
cumitu ciuitatē. Fugit itaq; sedechias
per viā que ducit ad cāpestria solitudīs
Et ꝑsecut⁹ est exercit⁹ chaldeoꝝ regē cō
prehenditq; euꝫ in planitie hiericho: et
omnes bellatores qui erāt cū eo dispsi
sunt ⁊ reliquerūt eū. Apprehensum g̃ re
gē duxerūt ad regē babylonis in rebbla
tha: qui locut⁹ est cū eo iudiciū. Filios
aūt sedechie occidit coram eo. ⁊ oculos
eius effodit: vinxitq; eum catenis ⁊ ad-
duxit in babylonem. Mense quinto se-
ptima die mēsis ipse est ann⁹ nonusde-

cimus regis babylonis. venit nabuçar-
dan princeps exercitus seru⁹ regis ba-
bylōis ī hierl'm ⁊ succēdit domuz dñi et
domū regis ⁊ domos hierusalē omnēq;
domū cōbussit igni ⁊ muros hierl'm in
circūitu destruxit oīs exercitus chaldeo
ruz qui erat cū pricipe militū. Reliquā
autē populi ꝑte que remāserat in ciuita
te. ⁊ perfugas qui trāsfugerant ad regez
babylonis. ⁊ reliquū vulgus transtulit
nabuçardan princeps militie: ⁊ de pau-
peribꝫ terre reliquit vinitores ⁊ agrico-
las: columnas autē ereas que erant in
templo domini ⁊ bases et mare ereum
qđ erat in domo dñi ꝯfregerūt chaldei.
⁊ transtulerunt es oe in babylonē. Ol-
las q̄z ereas ⁊ trullas. ⁊ tridentes. et cy-
phos ⁊ mortariola. ⁊ omīa vasa erea. in
quibꝫ mīstrabāt: tulerūt: necnon ⁊ thu
ribula. ⁊ phialas. Que aurea aurea. ⁊ q̄
argentea argētea. tulit prīceps militie.
id est colūnas duas. mare vnuz ⁊ bases
quas fecerat rex salomon in templo do-
mini. Non erat pondus eris oīm vaso-
rū. Decē ⁊ octo cubitos altitudīs habe
bat colūna vna ⁊ capitellū ereuz sup se
altitudīs triū cubitoꝝ. ⁊ retiaculū ⁊ ma
logranata sup capitellū colūne: omnia
erea. Simile ⁊ colūna secūda hēbat or-
natū. Tulit q̄z princeps militie saraiaz
sacerdotem primum. et sophoniam sa-
cerdotem secundum ⁊ tres ianitores. ⁊
de ciuitate eunuchū vnū qui erat prefe
ctus sup bellatores viros. ⁊ quīq; viros
de his qui steterant corā rege. q̄s reppe-
rit in ciuitate. ⁊ sophxr principem exerci
tus qui ꝓbabat tyrones de populo ter-
re. ⁊ sex viros e vulgo qui inuēti fuerāt
in ciuitate. Quos tollens nabuçardan
princeps militum duxit ad regez baby-
lonis in rebblatha: ꝑcussitq; eos rex ba-
lonis ⁊ interfecit eos ī rebblatha in ter
ra emath: Et trāslatus est iuda de terra
sua. Populo aūt qui relict⁹ erat in ter-
ra iuda quem dimiserat nabuchodono
sor rex babylonis prefecit godoliam fili
um aichan filij saphā. Quod cum au-
dissent omnes duces militū ipsi et viri
qui erant cum eis videlicet q̄ ꝯstituissz
rex babylonis godoliam venerūt ad go
doliam in maspha hismael filius natha
nie. ⁊ iohānan filius çaree et saraia fili⁹
thanameth netophatites. ⁊ ieçonias fi
lius maachati: ipsi ⁊ socij eoꝝ. Iurauit
q; godolias ipsis ⁊ socijs eoruz dicens:
Nolite timere seruire chaldeis. Mane
te in terra ⁊ seruite regi babylonis: ⁊ be-
ne erit vobis. Factum est autem in mē-
se septimo venit hismael filius natha-
nie filij elisama de semine regio ⁊ decez
viri cum eo: ꝑcusserūtq; godoliam qui
⁊ mortuus est: sed ⁊ iudeos ⁊ chaldeos
qui erant cū eo in maspha. Consurgēs
q; oīs ppl's a paruo vsq; ad magnum et
principes militum venerūt in egyptuz
timentes chaldeos. Factū est vero in an
no tricesimoseptimo transmigratiōis
ioachin regis iude. mense duodecīo vi-
cesima ⁊ septima die mensis. subleua-
uit euilmerodach rex babylonis anno
q̄ regre cepat caput ioachin reg iuda de
carcere ⁊ locut⁹ est ei benigne. Et posuit
thronū ei⁹ sup thronū regū q̄ erāt cū eo
in babylōe: ⁊ mutauit vestes eius quas
habuerat in carcere. ⁊ comedebat panē
semp in ꝯspectu eius cunctis diebꝫ vite
sue: ānonā q̄z cōstituit ei sine intmissiōe
que ⁊ dabatur ei a rege per singulos di-
es omnibꝫ diebꝫ vite sue.

Explicit secundus liber Ma
lachim. i. regum quartus.

Incipit prefatio scī Hieronymi in li-
brū dabreiamin: qui est paralipomenō.
quod nos dicere possumus verba dieꝝ.

Tantus ac tal' est liber iste vt
absq; illo si quis scientiā scri
pturaꝝ sibi voluerit arroga-
re semetipsuz irrideat. ꝑ sin-
gula quippe nomīa iuncturasq; vbꝝ et
pretermisse in libris regū tegūtur histo
rie: ⁊ innūerabiles explicant euangelij
questiones. Sed si septuaginta interp
tum. pura. ⁊ vt ab eis in grecum versa ē

editio permanerz: supflue mi chromati
epor scissime atz doctissime impelleres
vt hebrea tibi volumia latino sermone
trãsferrem. Qõ eñ semel aures hoim
occupauerat ⁊ nascẽtis eccl'ie robꝛaue/
rat fidẽ: iustũ erat etiã nõ silẽtio cõpꝛo
bari. Nũc vo cũ p varietate regionum
diuersa ferañ exẽplaria. ⁊ germana illa
antiquaqz trãslatio corrupta sit atz vio
lata nĩ arbitrij putas: aut e pluribꝫ iu/
dicare quid verũ sit: aut nouũ opus in
veteꝛ opꝛe cudere. illudẽtibus qz iudeis:
cornicũ (vt dicit) oculos ꝓfigere. Alexã/
dꝛia ⁊ egyptus in septuaginta suis esi/
chiũ laudat autorẽ: cõstãtinopolis vsqz
antiochiã luciani martyris exẽplaria ꝓ
bat. Medie inter has ꝓincie palesti/
nos codices legũt: qs ab origie elabꝛa/
tos eusebius ⁊ pamphilus vulgauerũt.
Totusqz orbis hac int' se trifaria varie/
tate cõpugnat. Et certe origenes nõ so
lũ exẽpla cõposuit q̃ttuor editionũ e re/
giõe singla ꝛba describẽs vt vn' dissen
tiens statim ceteris inter se ꝓsentiẽtibꝫ
arguañ. sz qõ maiorꝛis audacie est: in edi
tione septuaginta theodotionis editio/
nẽ miscuit. astericis ꝛsignãs q̃ min' fue
rint. ⁊ ꝛgulis q̃ ex supfluo videbantur
apposita. Si igit alijs licuit nõ tenere
qõ semel suscepant. et post septuaginta
cellulas q̃ vulgo sine autore iactãt sin/
gulas cellulas aperuere. hoqz in eccl'is
legit qõ septuagĩta nescierunt. cur me
nõ suscipiãt latini mei qui inuiolata e/
ditiõe veteri ita nouã ꝓdidi. vt lalorem
meũ hebreis ⁊ qõ his mai' est apl'is au/
toꝛibꝫ cõprobẽ? Scripsi nup libꝝ de o/
ptimo genere interꝓtãdi oñdẽs illa de
euangelio: ex egypto vocaui filiũ meuz.
⁊ qm̃ naçareus vocabit. ⁊ videbũt i quẽ
cõpunxerũt. ⁊ illud apl'i: q oculus non
vidit nec auris audiuit ⁊ in coꝛ hois nõ
ascẽderũt q̃ prepauit de' diligentibꝫ se:
ceteraqz his similia in hebreoꝝ libꝛis in
ueniri. Certe apl'i ⁊ euãgeliste. septua/
ginta interpꝛetes nouerãt. et vnde eis
hec que in septuagĩta interꝓtibꝫ nõ ha/
bent? Christ' dñs noster vtriusqz testa/
menti ꝓditor in euãgelio sm̃ iohãnem
qui credit inquit in me sicut dicit scri/
ptura: flumia de ventre eius fluent aq̃
viue. Cltiqz scriptũ est: qõ saluatoꝛ scri/
ptuz esse testat. Cibi scriptum est: Se/
ptuaginta nõ hñt: apocrypha nescit ec/
clesia. Ad hebreos igit reuertendum est
vñ ⁊ dñs loquit. ⁊ discipuli exẽpla ꝓ/
sumũt: Hec pace veteruz loqr ⁊ obtre/
ctatoꝛibꝫ meis tm̃ rideo: qui canino dẽ
te me rodũt. in publico detrahẽtes ⁊ le/
gẽtes in angulis. i. accusatoꝛes ⁊ defen/
soꝛes. cũ in alijs ꝓbent qõ in me repꝛo/
bãt: quasi ꝛtus ⁊ vitiuz non in reb' sit.
sed cum autore mutet. Ceteꝝ memini
editionẽ septuaginta trãslatoꝝ olim de
greco emẽdatã tribuisse me nr̃is. nec in
imicũ debere estimari eoꝝ quos in quẽ/
tu fratrũ semꝑ edissero. Et qõ nunc da/
breiamin. i. ꝛba dieꝝ interꝓtatus sum.
idcirco feci: vt inextricabiles morꝛas ⁊ sil
uam nominũ que scriptoꝝ cõfusa sunt
vitio. sensuũqz barbariem apertius ⁊ p
versuũ cola digererẽ: mihimetipsi ⁊ me
is iuxta hismeniũ canẽs. si aures surdi
sunt ceteroꝝ. Cstem alius prologus. sc̃ eundẽ l'm̃ hyr.

Eusebius hieronymus: dom
moni ⁊ rogatiano suis ĩ chri
sto iesu. salutẽ. Quomõ gre/
coꝝz hist'oꝛias magis intelli
gunt qui athenas viderint: ⁊ tertiũ vir
gilij librum a troade per leuchatem ⁊ a
croceraunia ad siliciã: ⁊ inde ad ostia ty
beris nauigauerint: ita scãm scripturã
lucidius intuebit' qui iudeaz oculis cõ/
templatus est: ⁊ antiquaqz vbiũ memo
rias. locoꝝũqz vel eadẽ vocabula vel mu
tata cognouerit. Cnde ⁊ nobis cure fu
it cũ eruditissimis hebreoꝝ hunc labꝛẽ
subire: vt circũirem' ꝓuinciã quã vni/
uerse christi ecclesie sonant. Fateoꝝ enĩ
mi dommõ ⁊ rogatiane charissimi nun
qz me in diuinis voluminibꝫ ꝓprijs vi/
ribꝫ credidisse nec habuisse opinionem
meã: sed ea etiaz de quibꝫ scire me arbi/
trabar interrogare me solitum. Quan
to magis de his sup quibꝫ anceps eram.
Deniqz cũ a me nup litter' flagitassetis

vt vobis paralipomenon latino sermõe transferrem de tyberiade legis/quõdaz autorem qui apud hebreos admirationi habebatur assumpsi. ⁊ ꝯtuli cum eo a vertice (vt aiunt) vsqꝫ ad extremum vnguẽ. ⁊ sic confirmatus ausus sum facere quod iubebatis. Libere eĩ vobis loq̃r. Ita enim in grecis ⁊ latinis codicibus hic noĩum liber vitiosus est: vt non taꝫ hebrea q̃ꝫ barbara quedam et sarmatica nomĩa cõiecta arbitrãdum sit. Nec hoc septuaginta interpretibꝫ qui spũsancto pleni/ea q̃ vera fuerũt transtulerãt: sed scriptoꝝ culpe ascribẽdũ. dum de inemẽdatꝫ inemẽdata scriptitãt. ⁊ sepe tria nomĩa subtractis e medio syllabis in vnñ vocabulũ cogũt: vel e regione vnuꝫ nomẽ ꝓpt̃ latititudinẽ suaꝫ in duo vel tria vocabula diuidunt. Sed ⁊ ipse appellationes nõ hoĩes vt pleriqꝫ estimãt: sed vrbes ⁊ regiones ⁊ saltus ⁊ ꝓuincias sonãt. ⁊ oblique sub interp̃tatiõe ⁊ figura eoꝝ q̃dã narrãtur historie. de quibꝫ ĩ regnoꝝ libro dicit̃: Nonne ecce hec scripta sunt in libro ꝟboꝝ dieꝝ regũ iuda? Que vtiqꝫ in nostris codicibꝫ nõ hñtur. Hoc primũ sciẽdum ꝙ apud hebreos paralipomenon liber vnus sit. ⁊ apud illos vocatus dabreiamin. i. ꝟba dieꝝ qui ꝓpter magnitudinẽ apud nos diuisus ẽ. Deinde etiã illud attẽdendũ ꝙ frequenter noĩa nõ vocabula hoĩm: sed reꝝ (vt dixi) significãtias sonant. Ad extremũ ꝙ omnis eruditio scripturaꝝ in hoc ꝯtinetur. ⁊ historie que vel pretermisse sunt in suis locis vel ꝑstricte leuiter. hic per quedam verboꝝ cõpendia explicent̃. Orationũ itaqꝫ vr̃aꝝ adiut⁹ auxilio/misi libruꝫ beniuolis placiturũ: tamen inuidis displiciturũ esse non ambigo. Optima eĩ queqꝫ (vt ait Plinius) malunt cõtemnere pleriqꝫ q̃ꝫ discere. Si quis in hac interp̃tatiõe voluerit aliquid reprehendere interroget hebreos. suã conscientiam recolat. videat ordinez textumqꝫ sermonis: et tunc nostro labori si potuerit detrahat. Ubicunqꝫ ergo astericos/id ẽ stellas radiare in hoc volumine videritꝫ ibi sciatis de hebreo additum q̃d in latinis codicibꝫ non habetur. Ubi vero obelus trasuersa scilicet ꝟga preposita est: illic signatur quid septuaginta interpretes addiderũt. vel ob decoris gratiaꝫ vel ob spiritussancti autoritatem licet in hebreis voluminibus non legatur:

Explicit p̃fatio. Incipit p̃m⁹ liber dabreiamin. i. paralipomenon. Capl̃m. I

Adam Seth Enos caynan malaleel iareth enoch mathusalem Lamech Noe sem cham et iaphet. Filij iaphet gomer magog madai ⁊ iauan thubal mosoch thiras. Porro filij iomer: asceneç ⁊ riphat et togorma. Filij aũt iauã: elisa ⁊ tharsis cethiꝫ ⁊ dodanĩ. Filij cham: chus et mesraim phut ⁊ chanaan. Filij autem chus saba ⁊ euila sabatha et regma: et sabatacha. Porro filij regma: saba ⁊ dadan. Chus autem genuit nemroth. Iste cepit esse potens in terra. Mesraim vero genuit ludim ⁊ ananim ⁊ labaim et nepthuiꝫ: phetrusim quoqꝫ ⁊ chasluim de quibus egressi sunt philistijm ⁊ capthuri. Chanaan vero genuit sidonem primogenitum suum: et heuꝫ quoqꝫ ⁊ iebuseum et ammorreum ⁊ gergeseum eueumqꝫ et aracheum ⁊ asineum aradium quoqꝫ ⁊ samareum ⁊ emathеum. Filij sem: elaꝫ ⁊ assur. ⁊ arfaxat. lud et aran. Filij aran: hus ⁊ hul. ⁊ gether ⁊ mes. Arfaxat autẽ genuit sale: qui ⁊ ipse gẽuit heber. Porro heber nati sunt duo filij: nomen vni phalech quia in diebꝫ ei⁹ diuisa est terra: ⁊ nomen fratris eius iectan. Iectan autem genuit elmodad ⁊ saleph. ⁊ asormoth. ⁊ iare: aduram quoqꝫ ⁊ vçal ⁊ decla. ebal etiam ⁊ abimael ⁊ saba. necnon ⁊ ophir. ⁊ euila ⁊ iobab. Omẽs isti filij iectan. Sem arfaxat sale heber ꝓphalech ragau seruch nachor thare abrã: iste est abraam filij autem abraam ysaac ⁊ hismahel. Et he generationes eorum. Pri

mogenit⁹ hismaelis: nabaioth ⁊ cedar ⁊ abdeel ⁊ mabsam ⁊ masma et duma massa addad et thema iachur naphis cedma. Hi sunt filij hismaelis. Filij autem cethure concubine abraam quos genuit: gamram iacsan madan madian iesboc et Sue. Porro filij iecsan: saba et dadan. Filij autem dadan: assurim et lathusim ⁊ laomim. Filij autem madian: epha ⁊ epher ⁊ enoch et abida et eldaa. Omnes hi filij cethure. Genera-uit autem abraam ysaac: cuius fuerũt filij esau ⁊ israel. Filij esau: eliphaz ruhuel iehus ielõ chore. Filij eliphas: themam omar. cephi. gothan. cenez. thãna. amalech. Filij rahuel: naath zara samma mesa. Filij seir: lothan sobal sebeon ana dison eser disan. Filij lothan: hori abhimã. Soror autem lothan fuit thamna. Filij sobal: alian et manath et ebal sephi et onan. Filij sebeon: aiaia ⁊ ana. Filij ana: dison. Filij dison hamaran ⁊ eseban ⁊ iethran ⁊ charran. Filij eser: balaan ⁊ zaban ⁊ iachan. Filij disan: hus ⁊ aran. Isti sunt reges qui imperauerunt in terra edom antequã ullus rex super filios israel. Bale filius beor. ⁊ nomen ciuitatis eius denaba. Mortuus est autem bale. ⁊ regnauit pro eo iobab filius zare de bosra. Cunq; et iobab fuisset mortuus regnauit pro eo husan de terra themanorum. Obijt quoq; et husan: et regnauit p eo adad filius badad qui percussit madian in terra moab. et nomen ciuitatis eius auith. Cumq; et adad fuisset mortuus regnauit pro eo semla de masreca. Sed ⁊ semla mortuus est. ⁊ regnauit pro eo saul de rohoboth que iuxta amnem fita est. Mortuo quoq; saul regnauit pro eo balaana filius achobor. Sed et hic mortuus est et regnauit pro eo adad cuius urbis nomen fuit phau. et appellata est uxor ei⁹ mehetabel filia matred. filie mezaab. Adad autem mortuo duces pro regibus in edom esse ceperunt. Dux thamna. dux alua. dux iether. dux oolibama. dux hela. dux phinõ. dux cenez. dux themán. dux mapsar. dux magdihel. dux hiram. Hi duces edom.

II

Filij aũt israel. ruben symeon leui iuda yssachar ⁊ zabulõ dan ⁊ ioseph beniamin neptalim. gad ⁊ aser. Filij iuda: her onan et sela. Hi tres nati sunt ei de filia Sue chananitidis. Fuit autem her primogenitus iuda malus coram dño. ⁊ occidit eũ. Thamar aũt nur⁹ eius pepit ei phares ⁊ zara. Omnes ergo filij iuda quinq; Filij autem phares. esrom et camul. Filij quoq; zare: zamri et ethan et eman chalchal quoq; et daran simul quinq; Filij charmi: achar qui turbauit israel et peccauit in furto anathematis. Filij ethan azarias. Filij autem esrom qui nati sunt ei: ierameel et ram et calubi. hic est caleph. Porro ram genuit aminadab: Aminadab autem genuit naason principem filiorum iuda. Naason quoq; genuit salma: de quo ortus est booz. Booz vero genuit obed qui et ipse genuit isai. Isai autem genuit primogenitum heliab. secundum aminadab. tertiuz symmaha. quartum nathanahel. quintum raddai. sextum ason. septimum dauid. quorum sorores fuerunt saruia et abigail. Filij saruie: abisai ioab et asahel tres. Abigail autem genuit amasa: cuius pater fuit iether hismahelites. Caleph vero filius esrom accepit uxorem nomine azuba. de qua genuit hierioth. Fueruntq; filij eius iaser et sobab et ardon'. Cumq; mortua fuisset azuba accepit uxorem caleph ephrata: que peperit ei ur. Porro ur genuit uri. et uri genuit beseleel. Post hec ingressus est esrom ad filiam machir patris galaad. et accepit eam cum esset annorum sexaginta. Que peperit ei segub: Sed et segub genuit iair et possedit viginti tres ciuitates in terra galaad. Cepitq; gessur et aram oppida iair. et canath et viculos eius sexaginta ciuitatum. Oẽs isti filij machir patris galaad. Cum autẽ mortu⁹ esset esrom: ingressus ẽ caleph ad ephrata. Habuit quoq; esrom uxo-

rem abia que pepit ei assur pter thecue. Nati sunt aũt filij ierameel. primoge/niti estõ ram primogenit⁹ eius: et buna et arã et ason et achia. Duxit q̃z vxorez alte/rã ierameel noie atthara: q̃ fuit mater onã. Sz et filij ram primogeniti ierame/el fuerũt moos ioamin et achar. Onaz aũt habuit filios semei et iadan. Filij ãt semei: nadab et abisur. Nomẽ vxoris abisur abiahil: q̃ pepit ahobbaz et molid. Filij aũt nadab fuerũt saled et apphaim Mortu⁹ est aũt saled absq̃ liberis. Fili⁹ vo apphaim iesi q̃ iesi gẽuit sesan. Poro sesan gẽuit oholai. Filij ãt iadai fris semei: iether et ionathan. Sed et iether mortu⁹ ẽ absq̃ liber⁹. Poro ionathã ge nuit phaleth et ziza. Isti fuerũt filij iera meel primogẽiti esrom. Desam aũt nõ habuit filios sz filias: et fuũ egyptiũ no mie ieraa. Deditq̃ ei filiã suã vxorez: q̃ pepit ei etheri. Ether aũt genuit nathan. et nathã genuit zabad. Zabad q̃z genuit ophal: et ophal gẽuit obed. Obed gẽuit iehu. iehu gẽuit azariã. Azarias genuit helles. et helles gẽuit helasa. Helasa gẽu it zizamoy: zizamoy genuit sellũ. Sel/lũ gẽuit ithamian: ithamian aũt gẽuit elisama. Filij aũt caleph fris ierameel mesa primogenit⁹ ei⁹. ipse est pr̃ ciph filij maresa pris hebrõ. Poro filij hebrõ cho re et taphua et recez et samma. Sãma ãt genuit raaz pr̃em hierchaã. et recẽ gẽuit semmei: fili⁹ semmei maon: et maon pr̃ bethsur. Epha aũt pcubina caleph pepe rit aran et musa et gezez. Poro aran ge nuit iezem. Filij iahaddai. regom et ioa than et gesan phaleth et epha et saaph. Cõcubina caleph maacha pepit saber et tharana. Gẽuit ãt saaph pr̃ madmena Sue pr̃em machbena: et pr̃em gabaa. Filia vo caleph fuit achsa. Hi erãt filij caleph filij vr primogeniti ephrata. sobal pr̃ cariathiarim. salma pr̃ bethleẽ. ariph pr̃ bethgader. Fuerũt aũt filij sobal. pa/tris cariathiarim. qui videbat dimidiũ requetionũ et de cognatiõe cariathiarim iethrei: et apputhei. et semathei et maserei Ex his egressi sunt saraite et esthabolite

Filij salma pr̃is bethleẽ et nethophati co rone domus ioab et dimidiũ requietio/nis sarai. Cogtiones q̃z scribaz hitãriũ in iabes canẽtes atq̃ resonãtes et in tab naculis cõmorãtes. Hi sunt cinei qui venerũt de caloze pr̃is dom⁹ recahab.

Quid vero hos habuit fili III
os qui ei nati sunt in hebron. Primogenitũ amnon. ex achi/noe israelitide: secũdus daniel de abiga/il carmelitide: tertiũ absalon filius ma/acha filie ptolomei reg̃ iessur: q̃rtũ ado niã filiũ agith: q̃ntũ saphaciã ex abithal Sextũ iethrahã de eglavroze sua. Ser ğ nati sunt ei i hebrõ: vbi regnauit septem annis et ser mẽsibꝰ. Trigita autẽ et triby rusalẽ nati sunt ei filij: symmaa et sobab et nathã et salomon q̃ttuoz de bersabee et filia amiel. Jebaar q̃q̃ et helisua et eli/phaleth et noge et napheg et iaphie nec/nõ elisama et eliade et eliphaleg nouem. Dẽs hi filij dauid absq̃ filijs pcubina/rũ: habuerũtq̃ sozorẽ thamar. Fili⁹ aũt salomonis roboã cuius abia filius gẽu/it asa. De hoc quoq̃ natus est iosaphat pater iozam: qui iozaz genuit ociam: ex quo ortus est ioas. et huius amasias fi/lius genuit azariam. Poro azarie fili/us ioathan procreauit achaz patrem e/zechie: de quo natus est manasses: sed et manasses genuit ammon patrem iosie. Filij autem iosie fuerunt primogeniti iohannan. secundus ioachin. tertius sedechias. quartus selluz. De ioachin natus est iechonias et sedechias: Filij iechonie fuerunt: asir. salathiel. melchi/ram. phadaia. senneser. et iecemia. sama et nadabia. De phadaia orti sunt zoro/babel et semmei. Zorobabel genuit mo/sollam. ananiam et salomith. sororẽ eo rum: asabam quoq̃ et ohol et barachiaz et asadiam ioasbeseth q̃nq̃. Filius autez ananie phaltias pater hiesaie: cuius fili us raphaia. Huius quoq̃ filius arnan de q̃ nat⁹ est obdia: cuius fili⁹ fuit sechc/nias. Filius sechenie: semeia: cuius filij attus et egiaal et baria. et naaria et saphat

ꝛ ſeſa ſex numero. Filiꝰ naarie. elioenai ꝛ eçechias ꝛ eçricam tres. Filij elioneai oduia ꝛ hæliaſub ꝛ plxleia ꝛ accub et ioꝫ hannā ꝛ dalaia ꝛ anan ſeptem. IIII

Filij iuda. phares eſrom. ꝛ charmi ꝛ vr. ꝛ ſubal. Rahia vo filiꝰ ſubal genuit gaad: de quo nati ſarathi. Iſta q̄z ſtirps ethā: ieſralxel ꝛ ieſema ꝛ iedelvs. Nomē q̄z ſoꝛoris eoꝝ aſalephū. Phuniel aūt pr̄ gedor. ꝛ eſer pater oſa. Iſti ſunt filij vr primogeniti ephrata pr̄is bethleē. Aſſur vo pr̄is thecue erant due vxoꝛes alaa ꝛ naara. Peꝛit aūt ei naara ooçam ꝛ eplxr. et thꝛmā ꝛ aaſtari. Iſti ſunt filij naara. Poꝛro filij alaa: ereth yſaar ꝛ ethnā. Chus aūt genuit anob ꝛ ſoboba ꝛ cognationē aharel filij arum. Fuit aūt iabes inclytꝰ pre fribꝫ ſuis: ꝛ mater eiꝰ vocauit nomē illius iabes dicēs: q̄ pepi eum in dloꝛe Inuocauit ꝑ iabes deū iſrael dicēs. Si bñdicens bñdixeris mihi. ꝛ dilataueris termios meos ꝛ fuerit manꝰ tua mecū ꝛ feceris me a malicia nō oppꝛimi. Et p ſtitit deꝰ q̄ pecatꝰ eſt: Caleph aūt frater Sua genuit machir: qui fuit pr̄ eſthon Poꝛro eſthon genuit bethrapha ꝛ phxlle ꝛ tehinna pr̄em vrbis naas. Hi ſunt viri recha. Filij autem ceneç: othoniel et ſaraia: Poꝛro filij othoniel: athat et maonathi. Maonathi genuit ophra. Saras autem genuit ioab patrem vallis artificū. Ibi q̄ppe artifices erant Filij vo caleph filij iephone: hir ꝛ hæla ꝛ naxeç. Filij q̄z hæla. ceneç. filij q̄z ialel. elçiph ꝛ çipha thiria ꝛ aſralxel: Et filij eçra: iether ꝛ mereth. ꝛ eplxr. ꝛ iahalō. Genuitq̄ mariā ꝛ ſāmai ꝛ ieſba pr̄ez eſthamo. Vxoꝛ q̄z eius. indaia peperit iareth pr̄em gedoꝛ ꝛ hxber pr̄em çocho. ꝛ iehuthiel pr̄em çanoa. Hi aūt filij bethie filie pharaōis quā accepit mered. ꝛ filij vxoris odaie ſoꝛoris nahan pr̄is ceila charmi ꝛ eſthamo qui fuit de machati. Filij q̄z ſymon: ammon ꝛ rimma. Filiꝰ anan ethūlon. ꝛ filij iefi: çoeth ꝛ bençoeth. Filij ſela filij iude. hxr pater lecha: ꝛ laada pater mareſa: ꝛ cognationes domꝰ opꝛrantium byſſum in domo iuramenti: ꝛ qui ſtare fecit ſolem. virtiq̄ mendacij. ꝛ ſecurus ꝛ incedens. qui principes fuerꝫ in moab: et que reuerſe ſunt in lehem. Hec autem verba vetera. Hi ſunt figuli habitantes in plātationib ꝛ in ſepib apud regem in operibus eius: commoratiq̄ ſunt ibi. Filij ſymeon: namuel et iamin. iarbi. çara. ſaul. Sellum filius eius: mabſam filius eiuſ: maſma filius eius. Filij maſma: amuhxl filius eius: çachur filius: ſemmei filius eius. Filij ſemmei ſedecim ꝛ filie ſex. Fratres aūt eius non habuerunt filios mltos: vniuerſa cognatio non potuit adeq̄re ſummam filiozum iuda. Habitauerunt autem in berſabee ꝛ molada ꝛ haſarſual et in ballaa ꝛ in aſom et in tholad et in bathuel ꝛ in hoꝛma ꝛ in ſicelech ꝛ in beth marchaboth ꝛ in aſarſuſim ꝛ in bethxrai. ꝛ in ſaarim. Hec ciuitates eoꝝ vſq̄ ad regem dauid: ville quoq̄ eaꝝ ethā ꝛ aen remon ꝛ thocen ꝛ aſan ciuitates q̄n q̄z. ꝛ vniuerſi viculi eorum per circumitum ciuitatum iſtaꝝ vſq̄ ad baal. Hec eſt habitatio eoꝝ: ꝛ ſedium diſtributio. Joſobab quoq̄ ꝛ iemleth ꝛ ioſa filius amaſie et ioxel iehu filius ioſabie filij ſaraie filij aſiel et elioenai et iacoba et iſuaia et aſaia et adiel et iſimiel et banaia. çiça quoq̄ filius ſephi. filij allon. filij idaia. filij ſemri. filij ſamaia. Iſti ſunt nominati principes in cognationibus ſuis. ꝛ in domo affinitatū ſuarum mltiplicati ſunt vehemēter. Et profecti ſunt vt ingrederentur in gador vſq̄ ad oriētē vallis. ꝛ vt q̄rerēt paſcua gregib ſuis. Inuenerūtq̄ paſcuas vberes ꝛ valde bonas. ꝛ terrā latiſſimā ꝛ quietam et fertilez: in qua ante habitauerāt de ſtirpe cham. Hi ergo venerūt q̄s ſupra deſcripſim⁹ noīatim i diebꝫ ezechie regis iuda. ꝛ pcuſſerūt tabernacula eoꝝ ꝛ habitatoꝛes qui inuenti fuerāt ibi. et dele uerunt eos vſq̄ ad preſentem diem: habitaueruntq̄ ꝑ eis quoniaꝫ vberrimas paſcuas ibidem reppererunt. De filijs

quoq; symeon abierunt in montem se-
ir viri quingenti. hñtes principes phal
tiam ⁊ naariã ⁊ raphiã ⁊ açihel filiuz iesi
⁊ percusserũt reliq̃as que euadere potue
rant amalechitarum et habitauerunt
ibi pro eis vsq; ad diem hanc. V

Filij q̃z ruben primogeniti isra-
ipse quippe fuit primogenitus
eius: sed cũ violasset thoꝝ pr̃is
suis. data sunt pr̃iogenita eius filijs io-
seph filij israel: ⁊ nõ est ille reputatus ĩ
primogenitũ. Porro iudas qui erat for
tissim⁹ inter frẽs suos. de stirpe eius pr̃i
cipes germinati sunt: pr̃iogẽita autẽ re-
putata sunt ioseph. Filij ḡ ruben pĩoge
niti israel: enoch ⁊ phallu. esrom ⁊ char
mi. Filij iohel: samaia fili⁹ eius. gog fili
us eius. semmei fili⁹ ei⁹. micha fili⁹ ei⁹
reehia filius eius. baal filius eius. bee-
ra filius eius quẽ captiuũ duxit theglat
phalassar rex assyrioꝝ. et fuit pr̃iceps in
tribu ruben: Fratres aũt eius ⁊ vniuer
sa cognatio eius qñ nũerabãtur ꝑ fami
lias suas habuerũt pr̃icipes iehihel ⁊ ça
chariã. Porro bala filius açaç filij sam-
ma filij iohel: ipse habitauit in aroer vs-
q; ad nebo ⁊ beelmeon. Cõtra oriẽtalem
q̃z plagã habitauit vsq; ad introitũ he-
remi ⁊ fluuiũ eufratẽ. Multuz quippe
iumẽtoꝝ numeꝝ possidebãt in terra ga-
laad. In diebꝫ aũt saul p̃liati sunt ꝯ aga
renos ⁊ interfecerũt illos. habitauerũt
q; ꝓ eis in tabernaculis eoꝝ in oĩ plaga
q̃ respicit ad oriẽtem galaad. Filij vero
gad e regione eoꝝ hĩtauerũt in terra ba
san vsq; selcha: iohel in capite. ⁊ saphan
secũdus: ianai autez ⁊ saphat in basan.
Frẽs v̄o eoꝝ ꝟm domos cognationum
suaꝝ: michael ⁊ mosollã ⁊ sebe ⁊ iori ⁊ ia-
chã ⁊ çie ⁊ heber septẽ. Hi filij abiahil. fi
lij vri. filij iara. filij galaad. filij michael
filij iesesi. filij geddo. filij buç. Frẽs q̃z fi
lij abdihel filij guni principes domus in
familijs suis. ⁊ habitauerũt in galaad ⁊
in basan ⁊ in viculis eius. et in cunctis
suburbanis sarõ vsq; ad termĩos. Qẽs
hi numerati sunt in diebꝫ ioathan reg;
iuda: ⁊ in diebꝫ hieroboã regis israel. Fi
lij ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝫ manasse:
viri bellatores scuta portantes ⁊ gladi-
os. ⁊ tendentes arcum. eruditiq; ad pre
lia quadragintaquattuor milia ⁊ septĩ-
genti sexaginta procedentes ad pugnaz
dimicauerũt cõtra agarenos. Ithurei
vero ⁊ naphei ⁊ nodab prebuerũt eis au
xiliũ. Traditiq; sunt in manus eoꝝ aga
reni ⁊ vniuersi qui fuerãt cuz eis: q̃z de-
um inuocauerũt cũ preliarent̃. ⁊ exaudi
uit eos eo ꝙ credidissent in eũ. Ceperũt
q; oĩa que possederãt cameloꝝ quinq̃gĩ-
ta milia. ⁊ ouiũ ducẽta quinq̃ginta mi-
lia. asinos duo milia. ⁊ anĩas hoĩm cen-
tum milia. Vulnerati autez multi cor-
ruerunt. Fuit enĩ bellũ dñi. Habitaue-
rũtq; ꝓ eis vsq; ad transmigrationem.
Filij q̃z dimidie tribus manasse posside
runt terraz a finibꝫ basan vsq; baal her-
mon ⁊ sanir ⁊ montẽ hermon. Ingens
quippe numerus erat. Et hi fuerãt pr̃i-
cipes domus cognationis eoꝝ. efer. iesi.
⁊ helihel eçrihel ⁊ hieremia ⁊ odoia ⁊ ie-
dihel viri fortissimi ⁊ potẽtes ⁊ nomĩati
duces in familijs suis. Reliq̃rũt autez
deũ patrũ suoꝝ. ⁊ fornicati sunt post de-
os populoꝝ terre. quos abstulit dñs co-
ram eis. ⁊ suscitauit deus israel. spirituz
phul regis assyrioꝝ et spm̃ theglatpha-
lassar regis assur. ⁊ trãstulit ruben ⁊ gad
⁊ dimidiã tribũ manasse ⁊ adduxit eos
in ale ⁊ in abor ⁊ ara ⁊ fluuiũ goçan vsq;
ad diem hanc. VI

Filij leui: gerson. caath. ⁊ mera-
ri. Filij caath. amram. ysaar. he
bron ⁊ oçihel. Filij amrã: aaron
moyses ⁊ maria. Filij aaron: nadab ⁊ ab
iu eleaçar et ythamar. Eleaçar genuit
phinees: et phinees: genuit abisue. A-
bisue vero genuit bocci: et bocci genuit
oçi: oçi genuit çaraiam: et çaraias ge-
nuit meraioth. Porro meraioth ge-
nuit amariam. et amarias genuit achi-
tob: achitob genuit sadoch: et sadoch
genuit achimaas. Achimaas genuit a-
çariam. açarias genuit iohãnam. iohã
nam genuit açariam. Ipse est qui sacer
dotio fuctus est in domo quam edifica-

uit salomō ī hierl'm. genuit aūt açarias
amariā: ⁊ amarias genuit achitob. Achi
tob genuit sadoch: ⁊ sadoch genuit sel/
lū. Sellū genuit helchiā: ⁊ helchias ge
nuit açariā. Açarias genuit çaraiaz: ⁊ ça
raias genuit iosedech. Porro iosedech
egressus est qñ transtulit dñs iudam et
hierl'm ꝑ manus nabuchodonosor. Fi/
lij ḡ leui: gerson caath ⁊ merari. Et hec
noīa filiorū gerson: lobni ⁊ semei. Filij
caath: amrā ⁊ ysaar ⁊ hebrō ⁊ oçiheli. Fi/
lij merari. mooli ⁊ musi. He aūt gene/
rationes leui ꝟm familias eoꝝ. Gerson
lobni filius eius. iaath filius eius. çam
ma filius eius. ioaa filius eius. addo fi/
lius eius. çara filius eius. iethrai filius
eius. Filij caath: aminadab filius eius.
chore filius eius. asir filius eius. helca/
na filius eius: abiasaph filius eius: asir
filiꝰ eiꝰ. caath filiuꝰ eiꝰ: vriel filiꝰ eiꝰ. oçi
as filiꝰ eiꝰ. saul filiꝰ eiꝰ. Filij helcana: ama
sai ⁊ achimoth ⁊ helcana. Filij helcana.
sophai filius eius. naath filius eius. he
liab filius eius. hieroam filius eius. hel
cana filius eius. Filij samuel: primoge/
nitus vasseni ⁊ abia: Filij autez merari
mooli: lobni filius eius. semmei fili/
us eius. oça filius eius. samaa filius
eius. aggia filius eius. asaia filius eius.
Isti sunt q̄s constituit dauid sup canto
res domus dñi ex quo collata est arca. ⁊
ministrabant corā tabernaculo testimo
nij canētes donec edificaret salomō do/
mū dñi in hierl'm. Stabant aūt iuxta
ordinē suum in ministerio. Hi vo sunt
qui assistebāt cū filijs suis d̄ filijs caath
hemā cātor filius iohel: filij samuel. filij
helcana. filij ieroā. filij helihel. filij thou.
filij suph. filij helcana. filij iohel. filij ma
ath. filij amasai. filij helcana. filij iohel. fi
lij açarie. filij sophonie. filij taath. filij a/
sir. filij abisaph. filij chore. filij ysaar filij
caath. filij leui. filij israel. ⁊ frater eius
asaph: qui stabat a dextris eius. asaph fi
liꝰ barachie. filij samaa. filij michael. fi/
lij basaie. filij melchie. filij athanai. filij
çara. filij adaia. filij ethā. filij çamma. fi/
lij semei. filij ieth. filij gerson. filij leui:

Filij autem merari fratres eorum ad si
nistram: ethau. filij chusi filij abdi. filij
maloch. filij asabie. filij amasie. filij hel/
chie. filij amasai. filij bōni. filij somer. fi
lij mooli. filij musi. filij merari filij leui
Fratres q̄z eorū leuite: q̄ ordinati sunt
in cunctū ministeriū tabernacul domus
dñi. Aaron vero ⁊ filij eius adolebant ī/
censum sup altare holocausti. ⁊ sup alta
re thymiamatis. ī omne opꝰ sancti san
ctoꝝ ⁊ vt p̄carent̄ ꝓ isrl' iuxta oīa q̄ p̄ce/
pat moyses seruus dei. Hi sunt autē fi/
lij aarō. Eleaçar filiꝰ eius. finees filius
eius. abisue filius eius. bocci filius eius
oçi filius eius. çaraia filius eius. mera/
ioth filius eius. amaria filius eius. achi
tob filius eius. sadoch filius eius. achi
maas filius eius. Et hec habitacula eo/
rum per vicos atq̄ confinia filiorum. s.
aaron iuxta cognationes caathitarum.
Ipsis enim sorte contigerant. Dederūt
igitur eis hebron in terra iuda ⁊ subur/
bana eius per circūitum: agros autem
ciuitatis et villas caleph filio iephoni.
Porro filijs aarō dederūt ciuitates ad
cōfugiendū hebron ⁊ lobna ⁊ suburba/
na eius. Iether quoq̄ ⁊ esthemo cū sub
urbanis suis. sed et helon et dabir cum
suburbanis suis. asan quoq̄ et bethse/
mes et suburbana earuz. De tribu au/
tem beniamin gabee et suburbana eius
⁊ almath cū suburbanis suis. anathoth
quoq̄ cū suburbanis suis. Oēs ciuita/
tes tredecī cū suburbanis suis: ꝑ cogna
tiones suas. Filij aūt caath residuis de
cognatione sua. d̄derunt ex dimidia tri
bu manasse in possessionē vrbes decem.
Porro filijs gerson per cognatiōes su/
as de tribu ysachar et de tribu aser et de
tribu neptalī ⁊ de tribu manasse ī basan
vrbes tredecim. Filijs autem merari ꝑ
cognatiōes suas de tribu ruben ⁊ de tri/
bu gad ⁊ de tribu çabulon. dederūt sor/
te ciuitates duodecim. Dederūt q̄z filij
israel leuitis ciuitates ⁊ suburbana eaꝝ.
Dederūtq̄ per sortem ex tribu filioꝝ iu
da ⁊ ex tribu filioꝝ symeon ⁊ ex tribu fi/
lioꝝ beniamin vrbes has q̄s vocauerūt

nominibꝫ suis. ⁊ his qui erãt ex cogna/
tione filioꝝ caath. Fueruntq; ciuitates
in termis eoꝝ de tribu effraim. Dederũt
ergo eis vrbes ad cõfugiendũ sychez cũ
suburbanis suis in monte effraim ⁊ ga
çer cuz suburbanis suis: iecmaan q̃z cũ
suburbanis suis. ⁊ bethorõ similiter: nec
nõ et helon cum suburbanis suis. ⁊ ge/
thrẽmon in eundem modum. Porro
ex dimidia tribu manasse aner ⁊ subur
bana eius. balaaz ⁊ suburbana eiꝰ. His
videlicet qui d̃ cognatione filioꝝ caath
reliqui erant. Filijs aũt gerson de cog̃/
tione dimidie tribꝫ manasse gaulon in
basan ⁊ suburbana eius: et astaroth cuz
suburbanis suis. De tribu ysachar. ce/
des cũ suburbanis suis ⁊ dabereth cum
suburbanis suis: ramoth q̃z ⁊ suburba
na eius. ⁊ anez cũ suburbanis suis. De
tribu ꝟo aser masal cuz suburbanis su/
is. ⁊ abdõ similiter asach q̃z ⁊ suburba/
na eius: roob cũ suburbanis suis. Por
ro de tribu neptalim cedes in galilea et
suburbana eius: amon cum suburbãis
suis. ⁊ cariathaim et suburbana eiꝰ. Fi/
lijs aũt merari residuis de tribu çabu/
lon. remmono et suburbana eius ⁊ tha
bor cum suburbanis suis. Trãs iorda/
nem q̃z ex aduerso hiericho cõtra orien/
tem iordanis. de tribu ruben bosor in so
litudine cũ suburbanis suis ⁊ iassa cuz
suburbanis suis. cademoth q̃z ⁊ subur/
bana eius. et miphaat cuz suburbanis
suis. Necnõ ⁊ de tribu gad. ramoth in
galaad ⁊ suburbana eius. ⁊ manaim cuz
suburbanis suis. sz ⁊ sebon cũ suburba/
nis suis. ⁊ ieçer cum suburbanis suis.

Porro filij ysachar .VII
thola et phua iasub et samrom
q̃ttuor. Filij thola: oçi ⁊ rapha/
ia ⁊ hierihel ⁊ iemai ⁊ iepsem ⁊ samuel
principes per domos cognationũ suarũ
De stirpe thola viri fortissimi numerati
sunt in diebꝫ dauid: vigintiduo milia
sexcenti. Filij oçi: israhia de q̃ nati sunt
michael ⁊ obadia ⁊ iohel ⁊ iesia quinq;
oẽs prĩcipes cuz eis per familias ⁊ ꝓplos
suos accĩcti ad preliũ viri fortissimi: tri
gintasex milia. Multas enim habuerũt
vxores ⁊ filios. Fratres quoq; eorum ꝑ
oẽm cognationez ysachar robustissimi
ad pugnãdum: octogintaseptem milia
numerati sunt. Filij beniamin bale ⁊ bo
chor ⁊ iahihel tres. Filij bale. esbon ⁊ oçi
⁊ oçihel ⁊ hierimoth ⁊ vrai quinq; princi
pes familiaꝝ ⁊ ad pugnãdum robustis/
simi. Numerus aũt eoꝝ vigintiduo mi
lia ⁊ trigintaq̃ttuor. Porro filij bochor
çamira ⁊ ioas ⁊ elieçer ⁊ elioenai ⁊ amri
⁊ hierimoth ⁊ abia ⁊ anathut et alma/
than. Oẽs hi filij bochor. Numerati sũt
autẽ per familias suas principes cogna/
tionũ suarum ad bella fortissimi: vigin/
ti milia ⁊ ducẽti. Porro filij iadihel: ba/
lan. Filij autẽ balan: iehus ⁊ beniamin
⁊ ahoth ⁊ chaana ⁊ iothã ⁊ tharsis ⁊ hai
saar. Omnes hi filij gadihel prĩcipes co
gnationuz suarum viri fortissimi decez
⁊ septem milia ⁊ ducenti ad preliũ ꝓce/
dentes: sephã quoq; et haphã filij hir. ⁊
asim filij aher. Filij autem neptalim: ia
sihel et guni et aser et sellum filij bala.
Porro filius manasse: esrihel. concubi/
naq; eius seyra peperit machir patrem
galaad. Machir autem accepit vxorem
filijs suis happhim et sephan et habu/
it sororem nomine maacha. Nomẽ au/
tem secundi salphaath. Nateq; sunt sal
phaath filie. Et peperit maacha vxor
machir filium: vocauitq; nomen eius
phares. Porro nomen fratris eius sa/
res et filij eius vlam ⁊ rehen. Filius au
tem vlam bedan Hi sunt filij galaad fi/
lij machir filij manasse. Soror autem
eius regma. peperit virum decorum et
abieçer et moola. Erant autem filij se/
mida: ahin et sechem et leci et aniam.
Filij autem ephraim: suthala: bared fi/
lius eius: thaath filius eius elada fili/
us eius: thaath filius eius. et huius fi/
lius çadab. ⁊ huius filius suthala ⁊ hu
ius filius eçer et elad. Occiderũt autez
eos viri geth indigene: quia descende/
rant vt inuaderẽt possessiones eoꝝ. Lu/
xit igitur ephraim pater eorum multis
diebus: et venerũt fratres eius vt con/

solarentur eum. Ingressusq; est ad vxo
rē suā: q̄ ꝯcepit ⁊ peperit filiuz ⁊ vocauit
nomen eius beria. eo ꝙ in malis dom⁹
eius ortus eēt. Filia aūt eius fuit sara:
q̄ edificauit bethoron inferiorē ⁊ superio
rē. ⁊ oçençara. Porro filius eius rapha
⁊ reseph ⁊ thale. de q̄ nat⁹ est thaan. qui
genuit laadan. Huius q̄z filius ammi
ud q̄ genuit elisama: de q̄ ort⁹ est nun:
qui habuit filiū iosue. Possessio aūt eo
rū ⁊ hītatio bethel cū filiabꝫ suis. ⁊ ꝯ ori
entē norā. ad occidentalē plagā gaçer ⁊
filie eius. sichē q̄z cū filiabꝫ suis vsq; ad
asa cū filiabꝫ ei⁹: iuxta filios q̄z manasse
bethsau ⁊ filias eius. thanaç ⁊ filias ei⁹
mageddo ⁊ filias eius: dor ⁊ filias eius.
In his hītauerūt filij ioseph: filij israel.
Filij aser: iemna ⁊ iesua ⁊ isui ⁊ baria. et
sara soror eorum. Filij aūt baria. heber ⁊
melchiel. Ipse ē pr̄ barçaith. Heber au
tem genuit iephlat ⁊ somer ⁊ iothan et
suaa. sororē eoꝝ. Filij iephat: phosech et
chamaal ⁊ asoph. Hi filij iephlat. Por
ro filij somer: ahi ⁊ roaga ⁊ iaba ⁊ araz.
Filij aūt helē frīs eius: supha ⁊ iemna ⁊
selles et amal. Filij supha: Sue arua
phed ⁊ saul ⁊ beri ⁊ iāra bosor ⁊ od ⁊ sam
ma ⁊ salusa ⁊ iethrā ⁊ bera. Filij gether:
iephone ⁊ phaspha ⁊ ara. Filij aūt olla:
aree ⁊ auihel ⁊ resia. Oēs hi filij aser p̄n
cipes cognationuz electi atq; fortissimi
duces ducū. Numer⁹ aūt eoꝝ etatis q̄
apta eēt ad bellū: viginti sex milia. VIII

b Beniamin aūt genuit bale prīo
genitū suū: asbal secūdum. aha
ra tertiū. noaha q̄rtuz ⁊ rapha
quītuz. Fuerūtq; filij bale: addoar ⁊ ge
ra ⁊ abiud: abisue q̄z ⁊ neman ⁊ ahoe. sed
⁊ gera ⁊ sephuphau ⁊ vram. Hi sunt fi
lij ahod. p̄ncipes cognationū habitātiū
in gabaa: qui trāslati sunt in manath:
Noman aūt ⁊ achia ⁊ gera ipse transtu
lit eos. ⁊ genuit oça ⁊ abiud. Porro sa
arahim genuit ī regiōe moab. postq̄z di
uisit vsim ⁊ bara vxores suas. Genuit
autem de edes vxore sua iobab ⁊ sebia ⁊
mosa ⁊ molchom: iehus quoq; ⁊ sethia
⁊ marmach. Hi sunt filij eius principes
in familijs suis. Mehusim vero genuit
achitob ⁊ elphaal. Porro filij elphaal:
heber ⁊ misaam ⁊ samad. Hic edificauit
ono ⁊ lod ⁊ filias eius. Bara autez ⁊ sa
ma principes cognationū habitātium
in ahialon. Hi fugauerunt habitatores
geth. Et haio ⁊ sesac ⁊ hierimoth ⁊ ça
badia et arod et heder. michael quoq; ⁊
iespha et ioaa: filij baria. Et çabadia et
mosollam ⁊ eçeci ⁊ heber ⁊ esamari ⁊ ies
sia et iobab filij elphaal. Et iacim et çe
chri ⁊ çabdi ⁊ elioenai ⁊ selethai ⁊ heliel
et adaia ⁊ baraia. ⁊ samarath filij semei
Et iesphā et heber et helihel et abdon et
çechri et hanā et anania et ailaz et ana
thothia et iephdaia et phanuel: filij se
sac: Et samsari et sooria et otholia et ier
sia helia et çechri: filij ieroā. Hi patriar
che et cognationū principes: qui habita
uerūt in hierusalē. In gabaon aūt ha
bitauerūt abigabaon et nomen vxoris
eius maacha: filiusq; eius primogenit⁹
abdon et sur et cis et baal et nadab ge
dur quoq; ⁊ ahio ⁊ çacher et macelloth.
Et macelloth genuit samaa. Hītaue
runtq; ex aduerso fratrū suorum in hie
rusalem cum fratribus suis. Her autez
genuit cis: et cis gēuit saul. Porro saul
genuit ionathan et melchisue et abina
dab et esbaal. Filius autem ionathan
miribaal: et miribaal genuit micha. Fi
lij micha: phiton et melech et thara a
haç: et ahaç genuit ioiada. et ioiada ge
nuit almoth et asmoth et çamri. Por
ro çamri genuit mosa. et mosa genuit
baana: cuius fili⁹ fuit rapha de quo or
tus est elasa. qui genuit asel. Porro a
sel sex filij fuerunt his nominibus eçri
cam. bochru: hismahel. saria. obdia. anā.
Omnes hi filij asel. Filij autem esech
fratris eius: vlan primogenitus. ⁊ hus
secundus. et eliphaleth tertius. Fuerūt
q; filij vlan viri robustissimi. et magno
robore tendentes arcum et multos ha
bentes filios ac nepotes vsq; ad cētū q̄n
q̄ginta. Oēs hi filij bēiamī. IX

v Uniuersus g̃ isrl̄ dinumerat⁹ est
⁊ summa eoꝝ scripta ē ī libro re

gum isrl' et iuda. translatiq; sunt in ba/
bylonē ꝓpt' delictū suū. Qui aūt habita
uerūt primi in possessiōib; ⁊ ī vrbib; su/
is israel. ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ nathīnei
cōmorati sunt in hierl'm de filijs iuda ⁊
de filijs bēiamī. De filijs q̄z ephraim et
manasse othei filius amiud fili⁹ emri: fi
lij omrai: filij bonni. De filijs phares fi
lij iuda ⁊ de siloni. asaia prīogenit⁹ ⁊ filij
eius. De filijs aūt çara: iehuel ⁊ frēs eo
rū sexcēti nonaginta. Porro de filijs bē
iamī: salo filius mosollam filij oduia fi/
lij asana ⁊ iobama fili⁹ ieroā ⁊ helā fili⁹
oçi filij mochori ⁊ mosollā filius sapha/
cie filij rahuel filij iebanie ⁊ fratres eoꝝ
ꝑ familias suas nongenti q̄nq̄gintasex
Oēs hi prīcipes cognationū. ꝑ domos
patꝝ suoꝝ. De sac̄dotib; aūt iedaia ioia
rib ⁊ iachin: açarias q̄z fili⁹ helchie filij
mosollā filij çadoch filij meraioth filij
achitob pōtifex dom⁹ dei. Porro adaias
fili⁹ ieroā filij phasor filij melchia ⁊ ma
asia filius adihel filij ieçra filij mosollaz
filij mosollamoth filij emmer: frēs q̄q;
eoꝝ prīcipes ꝑ familias suas mille septī
genti sexaginta fortissimi robore ad faci
endū opus mīsterij in domo dei. De le/
uitis aūt semeia fili⁹ assub ⁊ filij eçricaz
filij asebia. de filijs merari. Barchachar
q̄z carpētari⁹ ⁊ galal ⁊ mathania fili⁹ mi
cha filij çechri filij açaph ⁊ obdia fili⁹ se
meie: filij galal. filij ydithū: ⁊ barachia
filius asa. filij helcana qui hītauit ī atri/
is nethophati. Janitores aūt sellū ⁊ a/
chub ⁊ thelmon. ⁊ ahinā: ⁊ frater eoꝝ sel
lū prīceps vsq; ad illud tps in porta re/
gis ad orientem obseruabāt ꝑ vices su/
as de filijs leui. Sellū v̄o fili⁹ chore filij
abiasaph filij chore cū frīb; suis. ⁊ domo
pr̄is sui. Hi sunt chorite sup opa mīste/
rij: custodes vestibuloꝝ tabernaculi ⁊ fa
milie eoꝝ ꝑ vices castroꝝ dñi: custodien
tes introitū. Finees aūt fili⁹ eleaçar e/
rat dux eoꝝ corā dño. Porro çacharias
filius mosollamia ianitor porte tab̄na/
culi testimonij. Oēs hi electi in ostiari/
os ꝑ portas. ducēti duodecī ⁊ descripti ī
villis ꝓprijs: q̄s ꝯstituerunt dauid ⁊ sa/
muel videns in fide sua: tā ipsos q̄z fili/
os eoꝝ in ostijs domus dñi ⁊ in tab̄na/
culo vicib; suis. Per quattuor ventos
erāt ostiarij id est ad orientē ⁊ ad occidē
tem ⁊ ad aquilonē ⁊ ad austrū. Fratres
aūt eoꝝ in viculis morabant̄ ⁊ veniebāt
in sabbatis suis de tpe vsq; ad tps. His
quattuor leuitis credit⁹ erat oīs nūer⁹
ianitoꝝ: ⁊ erāt sup exedras ⁊ thesauros
dom⁹ dñi. Per gyrū q̄z templi dñi mo/
rabant̄ in custodijs suis. vt cū tps fuis/
set ipsi mane aperirēt fores. De horum
grege erant ⁊ sup vasa mīsterij. Ad nūe
rum enim ⁊ inferebantur vasa et effere
bantur. De ipsis et qui credita habe/
bant vtensilia sanctuarij: preerant si/
mile et vino et oleo et thuri et aroma/
tibus. Filij aūt sac̄dotū vnguēta ex aro
matib; ꝯficiebāt. Et matathias leuites
prīogenitus sellū chorite: p̄fectus erat
eoꝝ q̄ in sartagine frigebantur. Porro
de filijs caath frīb; eoꝝ sup panes erant
ꝓpositionis: vt semp nouos per singula
sabbata p̄pararēt. Hi sunt prīcipes can/
toꝝ ꝑ familias leuitaꝝ qui ī exedris mo
rabātur: ita vt die ac noctu iugiter suo
mīsterio deseruirent. Capita leuitaꝝ ꝑ
familias suas prīcipes māserūt in hie/
rusalē. In gabaon autē cōmorati sunt
pater gabaon iahihel: et nomen vxoris
eius maacha. Filius primogenitus ei⁹
abdon et sur et cis ⁊ baal ⁊ ner ⁊ nadab
gedor quoq; et ahio ⁊ çacharias et ma/
celloth. Porro macelloth genuit sem/
maan. Isti habitauerunt e regione fra
trum suorum in hierusalez cum fratri/
bus suis. Ner autez genuit cis. ⁊ cis ge/
nuit saul. Et saul genuit ionathā ⁊ mel
chisue ⁊ abinadab ⁊ esbaal. Filius autē
ionathan miribaal: et miribaal genuit
micha. Porro filij micha: phiton ⁊ me
lech ⁊ thara et ahaç. Ahaç autem genu
it iara. ⁊ iara genuit alamath ⁊ açmoth
et çamri. Zamri autem genuit mosa:
mosa v̄o genuit baana cui⁹ fili⁹ raphaia
genuit elasa: de q̄ ort⁹ ē asel. Porro asel
sex filios habuit his noīb; eçricā bochru
hismahel saria obdia anā. hi filij asel. X

Philistijm aũt pugnabant ꝯra
p isrl̃ fugerũtq; filij israel paleſti/
nos ⁊ ceciderũt vulnerati i mõ
te gelboe. Cunq; appropinq̃ſſent phili/
ſtei pſequẽtes ſaul ⁊ filios eius: pcuſſe/
rũt ionathan ⁊ aminadab ⁊ melchiſue
filios ſaul. Et aggrauatũ ẽ prelium ꝯra
ſaul inuenerũtq; eũ ſagittarij ⁊ vulne/
rauerũt iaculis. Et dixit ſaul ad armige
rũ ſuũ. Euagina gladiũ tuũ ⁊ interfice
me: ne forte veniãt incircũciſi iſti ⁊ illu/
dant mihi. Noluit aũt armiger eius ꝝ
facere timore pterritus. Arripuit ergo
ſaul enſem ⁊ irruit in eũ. Qõ cũ vidiſſ
armiger ei⁹ videlicet mortuũ eẽ ſaul: ir
ruit etiã ipſe in gladiũ ſuũ ⁊ mortu⁹ eſt
Interiit ḡ ſaul ⁊ tres filij eius: ⁊ oĩs do
mus illi⁹ pariter cõcidit. Qõ cuz vidiſ/
ſent viri iſrl̃ qui habitabãt in campeſtri
bus: fugerũt: ⁊ ſaul ⁊ filijs eius mortu/
is: derelicq̃runt vrbes ſuas ⁊ huc illucq;
diſpſi ſunt: venerũtq; philiſtijm ⁊ habi
tauerũt in eis. Die igit̃ altero detrahẽ/
tes philiſtijm ſpolia ceſor: inuenerũt ſaul
⁊ filios ei⁹ iacẽtes i mõte gelboe. Cũq;
ſpoliaſſent eũ ⁊ ãputaſſẽt caput armiſq;
nudaſſent: miſerũt i terrã ſuã. vt circũfer
rẽt ⁊ oĩderẽt idolor tẽpl̃ ⁊ pplis: Arma
aũt eius ꝓfecrauerunt in phano dei ſui
⁊ corpus affixerũt in tẽplo dagon. Hoc
cum audiſſent viri iabes galaad. oĩa ſcz
q philiſtijm fecerãt ſup ſaul: ꝓſurrexerũt
fortiſſimi viror fortiũ. ⁊ tulerũt cadauera
saul ⁊ filior eius. attulerũtq; ea in iabes
⁊ ſepelierũt oſſa eor ſubter quercũ que
erat in iabes. ⁊ ieiunauerũt ſeptem die/
bus. Mortu⁹ eſt ergo ſaul ꝓpter iniq̃ta/
tes ſuas eo q; ꝓuaricat⁹ fit mandatũ do
mini qõ ꝓcepat. ⁊ non cuſtodierit illud:
ſed inſup etiã phitoniſſam ꝓſulerit nec
ſperauerit i dño. ꝓpt̃ qõ interfecit eũ. et
trãſtulit regnũ ei⁹ ad dauid filiũ iſai:

c Congregatus eſt igitur XI
oĩs iſrl̃ ad dauid in hebrõ dicẽs
Os tuũ ſum⁹. ⁊ caro tua. Heri
ḡ. ⁊ nudiuſtertiꝰ cũ adhuc regnarz ſaul
tu eras q̃ educebaſ ⁊ introducebas iſrl̃.
Tibi ei dixit dñs de⁹ tu⁹. Tu paſces ppl̃z
meum iſrael: ⁊ tu eris princeps ſup euz
Venerũt ergo oẽs maiores natu iſrael
ad regẽ in hebron. ⁊ iniit dauid cum eis
fedus coram domino. Unxerũtq; eũ regẽ
ſup iſrael iuxta ſermonẽ domini quẽ lo
cutus eſt in manu ſamuel. Abiit q̃z da/
uid ⁊ oĩs iſrael in hierl̃m. Hec eſt iebuſ
vbi erãt iebuſei hĩtatores terre. Dixe/
rũtq; qui hĩtabãt i iebus ad dauid. Nõ
ingredieris huc. Porro dauid cepit ar
cem ſion que eſt ciuitas dauid. Dixitq;
Oĩs qui pcuſſerit iebuſeũ imprimis: e/
rit princeps ⁊ dux. Aſcendit igit̃ ꝓmus
ioab filius ſaruie. ⁊ factus eſt princeps.
Habitauit aũt dauid in arce: ⁊ idcirco
appellata ẽ ciuitas dauid. Edificauitq;
vrbẽ in circũitu a mello vſq; ad gyrum
Joab aũt reliq̃ vrbiſ extruxit: Proficie
batq; dauid vadẽs ⁊ creſcẽs. ⁊ dñs exer
cituũ erat cũ eo. Hi principes viror fo/
rtiũ dauid qui adiuuerũt eũ vt rex fierz
ſup oẽm iſrael iuxta vbũ dñi qõ locut⁹
eſt ad iſrael. ⁊ iſte numer⁹ robuſtor da/
uid. Jeſbaan filiꝰ ahamoni. prĩceps int̃
triginta. Iſte leuauit haſtã ſuã ſup tre/
centos vulneratos vna vice. Et poſt eũ
eleazar filius patrui eius ahoitel: qui e/
rat inter tres potentes. Iſte fuit cuz da
uid in aphec domini quando philiſtijm
congregati ſunt ad locũ illum in prelium
Et erat ager regionis illius plenus hor
deo: fugeratq; populus a facie philiſti/
norum. Hi ſteterũt in medio agri. ⁊ de/
fenderunt eum. Cũq; percuſſiſſent phi
liſteos dedit dominus ſalutem magnã
populo ſuo. Deſcenderunt aũt tres de
triginta principibus ad petram in qua
erat dauid ad ſpelũcam odollam: quan
do philiſtijm fuerant caſtrametati i val
le raphaim. Porro dauid erat in preſi/
dio. ⁊ ſtatio philiſtinorum in bethleem
Deſiderauit igitur dauid aquam ⁊ di/
xit: O ſi quis daret mihi aquã de ciſter
na bethleez: que eſt in porta. Tres ergo
iſti p media caſtra philiſtinor prerexerũt
⁊ hauſerũt aquã de ciſterna bethleẽ q̃ erat
in porta ⁊ attulerũt ad dauid vt biberet: q̃
noluit ſz magis libauit illã dño dicens

Absit vt in conspectu dei mei hꝰ faciã. et
sanguinẽ virorꝫ istorꝫ bibaꝫ: qꝛ in ꝑiculo
aĩarꝫ suarꝫ attulerũt mihi aquaꝫ. Et ob
hanc cãm noluit bibere. Hec fecerunt
tres robustissimi. Abisai q̃ꝫ frater ioab:
ipse erat princeps triũ. ⁊ ipse leuauit ha
stam suam ꝯtra trecẽtos vulneratos: ⁊
ipse erat inter tres noĩatissimus: inter
tres secũdus: inclytus ⁊ princeps eorũ.
Clerũtñ vsq̃ꝫ ad tres primos non ꝑue-
nerat. Banaia filiꝰ ioiade viri robustissi
mi qui multa opa perpetrarat d̃ capseel
ipse ꝑcussit duos ariel moab. Et ipse de
scẽdit ⁊ interfecit leonẽ in media cister-
na tpe niuis. ⁊ ipse ꝑcussit virũ egypti-
um. cuius statura erat quinq̃ꝫ cubitorꝫ:
⁊ hẽbat lãceã vt liciatoriũ texẽtiuꝫ. De-
scẽdit igitur ad eũ cuꝫ ꝟga: ⁊ rapuit ha-
stam quam tenebat manu: ⁊ interfecit
eum hasta sua. Hec fecit banaia filiꝰ io-
iade. qui erat inter tres robustos noĩa-
tissimus. inter triginta primꝰ. Clerũtñ
ad tres vsq̃ꝫ nõ ꝑuenerat: Posuit autẽ
eũ dauid ad auriculã suã. Porro fortis-
simi viri in exercitu: asahel frater ioab.
⁊ eleanã filius patrui eius de bethleem.
sammoth arodites: helles polonites. hi
ras filius acces thecuites abieçer anato
thites. sobochai vsatites ilai ahotites.
marai netophatites heleth filius baa-
na netophatites. ethai filiꝰ ribai de ga-
baath filiorꝫ beniamĩ. banaia pharatho-
nites. hurai de torrente gaaç abiel ara-
bathites. açmuth bauranites eliaba sa
labonites. filij assen geçonites. ionathã
filius saie ararithes. ahiaꝫ filius sachar
ararithes eliphal filius vr. epher mehe-
rathites: ahia phellonites eçro carmeli
tes. naari filius açbi iohel frater nathã:
mibaar filiꝰ agarai selech ãmonites na
arai berothites armiger ioab filij saruie
hiras iethreus. iareb iethreus. vrias e-
theus. çabad filiꝰ ooli: adyna filius se-
char rubenites. prĩceps rubenitarꝫ. ⁊ cũ
eo triginta. haanan filius macha. ⁊ iosa
phat mathanites. oçias astarothites.
semma ⁊ iahihel filij hothã araorites. ie
dihel filius çamri ⁊ ioha frater eiꝰ thosai
tes. helihel mahunites. ⁊ ieribai ⁊ ioso-
ia filij elnaeꝫ. ⁊ iethma moabites elihel
⁊ obed ⁊ iasihel de masobia.

XII

Hi q̃ꝫ venerunt ad dauid in sice-
lech cum adhuc fugeret saul fi-
liũ cis: q̃ erant fortissimi ⁊ egre
gij pugtores tendẽtes arcũ ⁊ vtraq̃ꝫ ma
nu fundis saxa iaciẽtes: ⁊ dirigentes sa
gittas. De fratribꝫ saul ex tribu bẽiamĩ
Princeps abieçer ⁊ ioas filij samaa. ga-
baathites et iasihel et phalleth filij aç-
moth ⁊ baracha ⁊ iehu anathotites. sa-
maias q̃ꝫ gabaonites. fortissimꝰ ĩter tri
ginta. ⁊ sup trigĩta. hieremias et hieçi-
hel ⁊ iohãnã ⁊ ieçabad gaderothites et
luçai ⁊ hierimuth ⁊ baalia ⁊ samaria et
saphatia araphites. Helcana ⁊ iesaia ⁊
açrahel ⁊ ioeçer ⁊ iesbaã d̃ careĩ. ioela q̃ꝫ
⁊ çabadia filij ioroam de gedor. Sꝫ ⁊ de
gaddi trãsfugerũt ad dauid cũ lateret in
deserto viri robustissimi ⁊ pugnatores
optimi: tenentes clypeum ⁊ hastaꝫ. Fa-
cies eoruꝫ quasi facies leonis: ⁊ veloces
quasi capree in montibꝫ. Eçer princeps
obdias secũdus eliab tertiꝰ. masmana
q̃rtꝰ. hieremias quĩtꝰ. ethi sextus. heliel
septimꝰ. iohãnan octauus. helçebad no
nus. hieremias decimꝰ bachanai vnde
cimꝰ. Hi de filijs gad: principes exercitꝰ
Nouissimꝰ cẽtũ milibꝫ ꝑerat. ⁊ maximꝰ
mille. Isti sunt qui trãsierũt iordanem
mense primo quando inũdare consue-
uit sup ripas suas: ⁊ omnes fugauerũt
qui morabãt̃ in vallibꝫ ad oriẽtaleꝫ pla-
gã ⁊ occidentalẽ. Venerũt aũt ⁊ de ben-
iamin ⁊ de iuda ad p̃sidium in quo mo-
rabat̃ dauid. Egressusq̃ꝫ est dauid obui
am eis ⁊ ait: Si pacifice venistis ad me
vt auxiliemĩ mihi: cor meũ iũgat̃ vobꝫ:
Si aũt ĩsidiamĩ mihi ꝑ adũsarijs me-
is cũ ego iniq̃tatẽ in manibꝫ nõ habeaꝫ
videat deꝰ patrꝫ nr̃orꝫ ⁊ iudicet. Spũs
ꝟo dñi ĩduit abisai p̃ncipẽ int̃ triginta
⁊ ait: Tui sumꝰ o dauid. ⁊ tecuꝫ filij isai:
Pax pax tibi: ⁊ pax adiutoribꝫ tuis: Te
enĩ adiuuat deꝰ tuꝰ. Suscepit g̃ eos da
uid. ⁊ constituit p̃ncipes turme. Porro
de manasse transfugerunt ad dauid qñ

veniebat cũ philistijm aduersus saul vt pugnaret et nõ dimicauit cũ eis. qꝛ inito consilio remiserũt eũ prĩcipes philistinorũ dicẽtes: Periculo capitꝫ nostri reuertet̃ ad dñm suũ saul. Qñ igit̃ reuersus est in sicelech trãsfugerũt ad euꝫ de manasse ednas ⁊ ioçabab ⁊ iedihel ⁊ michael et ednas ⁊ ioçabath et helin ⁊ salathi. principes militũ in manasse. Hi p̃buerũt auxiliũ dauid aduersus latrũculos. Oẽs enĩ erãt viri fortissimi. ⁊ facti sunt prĩcipes in exercitu. Sꝫ ⁊ ꝑ singulos dies veniebãt ad dauid. ad auxiliandũ ei: vsqꝫ dũ fieret grãdis numer⁹ q̃si exercit⁹ dei. Iste q̃ꝫ est numer⁹ principũ exercitus qui venerũt ad dauid cũ esset in hebron: vt transferrent regnum saul ad eum iuxta verbum dñi Filij iuda portãtes clypeũ ⁊ hastã: sex milia octingẽti expediti ad preliũ: De filijs symeon virorũ fortissimoꝝ ad pugnãduꝫ septẽ milia centũ. De filijs leui: quattuor milia sexcẽti. Ioiada q̃ꝫ prĩceps de stirpe aarõ. et cũ eo tria milia septingẽti. Sadoch etiaꝫ puer egregie indolis et dom⁹ p̃ris eius prĩcipes vigintiduo. De filijs autẽ bẽiamin frĩbus saul tria milia. Magna enĩ ꝑs eorũ adhuc sequebat̃ domũ saul Porro d̃ filijs effraim viginti milia octingenti: fortissimi robore. viri nomĩati in cognatõibꝫ suis. Et ex dimidia tribu manasse decẽ et octo milia: singuli ꝑ nomina sua: venerũt vt cõstituerẽt regeꝫ dauid. De filijs q̃ꝫ ysachar viri eruditi qui nouerãt singula tꝑa ad p̃cipienduꝫ quid facere deberet isrl̃ principes ducẽti Oĩs aũt reliqua tribꝫ. eoꝝ ꝯsiliũ sequebat̃. Porro de çabulon qui egredieban tur ad preliũ et stabant in acie instructi armis bellicis: quinq̃ginta milia venerẽt in auxiliũ nõ in corde duplici. Et de neptalim principes mille et cũ eis instructi clypeo ⁊ hasta: triginta et septem milia. De dan etiã p̃parati ad p̃lium vigĩtiocto milia sexcẽti. Et de açer egredientes ad pugnã et in acie ꝓuocãtes: q̃draginta milia. Trans iordanẽ aũt de filijs ruben et de gad ⁊ dimidia ꝑte tribꝫ manasse: instructi armis bellicis centuꝫ viginti milia. Oẽs isti viri bellatores expediti ad pugnãdũ corde ꝑfecto venerẽt ĩ hebrõ vt ꝯstituerẽt regẽ dauid sup̃ vniu̇sũ israel. Sed et oẽs reliqui ex israel vno corde erãt vt rex fieret dauid: fuerunt q̃ꝫ ibi apud dauid tribus diebꝫ comedẽtes et bibentes. Prepauerant enim eis fratres sui. Sed et qui iuxta eos erant vsqꝫ ysachar et çabulon et neptalim: afferebant panes in asinis et camelis et mulis et bobus ad vescẽdũ: farinam palatas. vuã passam. vinũ. oleum. boues. arietes. ad omnẽ copiã. Gaudiuꝫ quippe erat in israel.

XIII

Inijt aũt cõsiliũ dauid cũ tribunis et cẽturionibꝫ et vniuersis principibꝫ: et ait ad omnem cetũ isrl̃. Si placet vobis et a dño deo nostro egredietur sermo quẽ loquor. mittamus ad fratres nr̃os reliquos in vniu̇sas regiões isrl̃. et ad sacerdotes et leuitas q̃ habitãt in suburbanis vrbiuꝫ: vt ꝯgregent̃ ad nos et reducamus arcam dei nr̃i ad nos. Nõ. n. requisiuimus eaꝫ in diebus saul. Et rñdit vniuersa multitudo vt ita fieret. Placuerat. n. ſmo omĩ ꝓpl̃o. Cõgregauit ergo dauid cunctũ isrl̃ a syor egypti. vsqꝫ dũ ingrediarꝫ emath. vt adduceret arcam dei de cariathiarim. Et ascẽdit dauid et oĩs vir israel ad collẽ cariathiarim que ẽ in iuda vt afferret ĩde arcã dñi dei sedẽtes sup̃ cherubin vbi inuocatũ est nomẽ eius. Imposuerũtq̃ꝫ arcã dei sup̃ plaustruꝫ nouũ de domo aminadab. Oça aũt et fratres eius minabãt plaustrũ. Porro dauid ⁊ vniuersus isrl̃ ludebãt corã deo omĩ virtute. in canticis et in citharis et psalterijs et tympanis et cymbal̃ ⁊ tubis. Cũ aũt ꝑuenissent ad arcã chidon. tetendit oça manũ suã vt sustẽtaret arcã: bos q̃ꝑpe lasciuiẽs paululuꝫ inclinauerat eam. Iratus est itaq̃ꝫ dñs cõtra oçam et percussit eũ: eo q̃ tetigisset arcã: et mortu⁹ est ibi corã dño. Cõtristatusq̃ꝫ est dauid eo q̃ diuisisset dominus oçam vocauitq̃ꝫ locum illum: diuisio oçe vsqꝫ in p̃ñtẽ

diem. Et timuit deū tunc tpis dicens:
Quō possum ad me introducere arcam
dei? Et ob hanc cām non adduxit eam
ad se: hoc est in ciuitatem dauid: sz auer-
tit in domuz obededom gethei. Mansit
ergo arca dei in domo obededom tribus
mensib: et bñdixit dñs domui eius ⁊ oī
bus que habebat.

XIIII

Misit q̄z hiraz rex tyri nūcios ad
dauid. et ligna cedrina et artifi
ces parietū lignorūqz: vt edifi-
carent ei domuz. Cognouitqz dauid eo
q̄ cōfirmasset eū dñs in regē sup isrl'. et
subleuatū est regnum suū sup ppl'm ei⁹
israel. Accepit q̄z dauid alias vxores in
hierusalem. genuitqz filios et filias. Et
hec noīa eoꝝ qui nati sunt ei in hierl'm.
Sāma et sobab nathan et salomon ie-
bar et elisu et eliphalech. noga q̄z et ne
pheg et iaphie elisama et baliada ⁊ eli-
phaleth Audientes autez philistijm eo
q̄ vnctus esset dauid in regē sup vniu-
sum israel: ascēderūt oēs vt quererent
eum. Qd cū audisset dauid egressus est
obuiā eis. Porro philistijm venientes
diffusi sunt in valle raphaim. Cōsuluit
qz dauid dñm dicēs: Si ascēdā ad phili
steos: et si trades eos in manu mea? Et
dixit ei dñs. Ascēde. et tradā eos in ma-
nu tua. Cūqz illi ascēdissent in baalpha
rasim: pcussit eos ibi dauid et dixit: Di-
uisit deus inimicos meos p manū me-
am sicut diuidunt aque. ⁊ idcirco voca-
tū ē nomē illi⁹ loci baalpharasim. De-
reliquerūtqz ibi deos suos: q̄s dauid ius
sit exuri. Alia etiā vice philistijm irrue-
rūt. ⁊ diffusi sunt in valle. Consuluitqz
rursum dauid deum. ⁊ dixit ei deus. Nō
ascēdas post eos recede ab eis et venies
ꝯtra illos ex aduerso piroꝝ. Cūqz audie
ris sonitū gradientis in cacumīe piroꝝ
tūc egredieris ad bellū. Egressus ē eniz
de⁹ ante te vt pcutiat castra philistijm.
Fecit g̊ dauid sicut p̄cepat ei deus. ⁊ per
cussit castra philistinoꝝ d̄ gabaō vsqz ga
çara. Diuulgatūqz est nomen dauid in
vniuersis regionib. et dñs dedit pauo
rem eius sup oēs gentes.

XV

Fecit q̄z sibi domos ī ciuitate da
uid et edificauit locum arce dei
tetēditqz ei tabernaculuz. Tunc
dixit dauid: Illicitū ē vt a quocūqz por-
tet arca dei. nisi a leuitis quos elegit do
minus ad portādū eā. ⁊ ad ministrādū
sibi vsqz in eternū. Cōgregauitqz vniu
sum isrl' in hierl'm. vt afferretur arca dei
in locū suum quē p̄parauerat ei: necnō
et filios aarō et leuitas. De filijs caath
vriel princeps fuit et fratres eius ducē
centi viginti. De filijs merari: asia prin
ceps et fratres eius ducēti triginta: De
filijs gerson: iohel princeps ⁊ fratres ei⁹
centū triginta. De filijs elisaphā: seme
ias princeps ⁊ fratres ei⁹ ducēti. De fi-
lijs hebron: elihel princeps ⁊ fratres ei⁹
octogīta. De filijs oçihel: amīadab prī-
ceps ⁊ frēs ei⁹ cētū duodecī. Vocauitqz
dauid sadoch ⁊ abiathar sacerdotes ⁊ le
uitas: vriel asaiam iohel semeiam elihel
et aminadab. ⁊ dixit ad eos Vos q̄ estis
principes familiarum leuiticaꝝ. sanctifi
mini cū frīb vestris. et afferte arcā dñi
dei isrl' ad locū qui ei p̄parat⁹ est: ne vt a
principio qz nō erat⁹ p̄ntes pcussit vos
dñs. sic ⁊ nūc fiat. illicitū quid nob agē-
tib. Sanctificati sunt ergo sacerdotes
et leuite vt portarent arcā dñi dei israel
Et tulerunt filij leui arcā dei sicut p̄ce-
perat moyses iuxta verbū dñi humeris
suis in vectib. Dixitqz dauid principi-
bus leuitarū. vt cōstituerēt de fratribus
suis cantores in organis musicoruz. na
blis videlicet ⁊ lyris ⁊ cymbalis: vt reso
narēt in excelsis sonit⁹ leticie. Cōstitue
rūtqz leuitas hemā filiū iohel. et de frīb
eius asaph filiuz barachie: de filijs vero
merari frīb eoꝝ: ethan filium chasaie ⁊
cū eis frēs eoꝝ. In secūdo ordine çacha
riam et ben ⁊ iaçihel et semiramoth ⁊ ie
hihel et ani. eliab et banaiam et maasiā
et mathathiā et eliphalu ⁊ maceniā et
obededō et iehihel ianitores. Porro cā
tores hemā. et asaph et ethan in cymba
lis eneis cōcrepātes. Zacharias autē ⁊
oçihel et semiramoth et iahihel et ani
eliab ⁊ maasias et banaias in nablis ar

cana cantabant. Porro mathathias et eliphalu et macenias ⁊ obededom et iehihel et oçaçin in citharis ꝓ octaua canebant epinichion. Chonenias aũt p̃nceps leuitaꝝ ꝓphetie p̃erat. et ad p̃cinendam melodiã. Erat quippe valde sapiens. Et barachias et helcana ianitores arce. Porro sebenias et iosaphat et nathanael et amasai ⁊ çacharias ⁊ banaias et elieçer sacerdotes clãgebant tub̃ coram arca dei: ⁊ obededom et abias erant ianitores arce Igit̃ dauid ⁊ oẽs maiores natu isrl̃ ⁊ tribuni. ierũt ad deportandaꝫ arcã federis dñi de domo obededom cũ leticia. Cũq; adiuuisset deus leuitas qui portabant arcã federis dñi. ĩmolabãtur septem tauri ⁊ septẽ arietes. Porro dauid erat indutus stola byssina: ⁊ vniu̇si leuite qui portabant arcam federis cantoresq; ⁊ chonenias princeps ꝓphetie inter cantores. Dauid autẽ indutus erat ephot lineo. Vniuersusq; isrl̃ d̃ducebãt arcaꝫ federis dñi in iubilo ⁊ sonitu buccine et tubis et cymbalis et nablis ⁊ citharis ꝯcrepantes. Cunq; ꝑuenisset arca federis dñi vsq; ad ciuitatẽ dauid: michol filia saul ꝓspiciens ꝑ fenestrã vidit regem dauid saltantẽ atq; ludentem et despexit eum in corde suo.

XVI

Attulerunt igit̃ arcã dei et cõstituerũt eaꝫ in medio tabernaculi quod tetẽderat ei dauid. ⁊ obtulerunt holocausta et pacifica coram deo. Cũq; cõplesset dauid offerẽs holocausta ⁊ pacifica: bñdixit ꝓpl̃o in noĩe domini ⁊ diuisit vniu̇sis ꝑ singulos a viro vsq; ad mulierẽ tortã panis. ⁊ ꝑtẽ asse carnis bubale. ⁊ frixã oleo similã. Cõstituitq; corã arca dñi de leuitis qui mĩstrarẽt ⁊ recordarent̃ oꝑum eius. ⁊ glorificarẽt atq; laudarẽt dñm deuꝫ israel: asaph principẽ et scd̃m eius çachariam Porro iahihel et semiramoth. ⁊ iehihel et mathathiã ⁊ eliab ⁊ banaiã et obededom. iehihel suꝑ organa psalterij ⁊ lyras asaph aũt vt in cymbalis personaret banaiam v̄o ⁊ açihel sacerdotes. canere tuba iugiter carã arca federis dñi. In illo die fecit dauid principẽ ad confitenduꝫ dño asaph ⁊ frẽs eius: Cõfitemini dño et inuocate nomẽ eius: notas facite in ꝓpl̃is adinuẽtões ei⁹. Cãtate ei ⁊ psallite ei ⁊ narrate omĩa mirabilia eius. laudate nomen sanctũ eius: letet̃ cor querentiũ dñm. Querite dñm ⁊ virtutem eius: querite faciẽ ei⁹ semꝑ Recordamĩ mirabiliũ eius q̃ fecit: signoꝝ illi⁹ et iudiciorũ oris eius. Semen isrl̃ serui ei⁹ filij iacob electi eius. Ipe dñs deus nr̃: in vniuersa t̃ra iudicia ei⁹. Recordamĩ in sempit̃nuꝫ pacti eius. sermonis quẽ p̃cepit in mille generatões. Quẽ pepigit cũ abrahã. et iuramẽti illius cũ ysaac. Et ꝯstituit illud iacob in p̃ceptuꝫ. et israel in pactũ sempiternũ. dicẽs. Tibi dabo terrã chanaan. funiculũ hereditatis vr̃e. Cuꝫ essent pauci numero parui et coloni eius. Et trãsierũt d̃ gẽte in gẽtem. et de regno ad ꝓpl̃m alterũ: Nõ dimisit quẽq; calũniari eos: sed increpauit ꝓ eis reges. Nolite tangere christos meos et in ꝓphetꝫ meis nolite malignari. Cãtate dño omĩs terra: annũciate ex die in diẽ salutare eius. Narrate in gẽtibus gloriã eius. ⁊ in cunctis ꝓpl̃is mirabilia eius. Quia magn⁹ dñs et laudabilis nimis: et horribilis suꝑ omẽs deos. Oẽs. n. dij ꝓpl̃oꝝ idola: dñs autẽ celos fecit. Cõfessio et magnificẽtia coram eo fortitudo et gaudiũ in loco ei⁹. Afferte dño familie ꝓpl̃oꝝ. afferte dño gloriã ⁊ ĩperiũ date dño gloriã noĩ eius Leuate sacrificiũ ⁊ venite in ꝯspectu eius. ⁊ adorate dñm in decore sancto. Cõmoueat̃ a facie eius oĩs terra: ipe. n. fũdauit orbẽ ĩmobilẽ. Letent̃ celi ⁊ exultet terra. ⁊ dicant in natõnib⁹. dñs regnauit. Tonet mare et plenitudo eius. exultẽt agri et omĩa que in eis sunt. Tũc laudabunt ligna salt⁹ corã dño. qꝛ venit iudicare terraꝫ. Cõfitemĩ dño qm̃ bonus: qm̃ in et̃num misericordia eius. Et dicite: salua nos deus saluator nr̃. et ꝯgrega nos et erue de gẽtib⁹: vt cõfiteamur noĩ sancto tuo. ⁊ exultemus in carmĩbus tuis. Benedictus dñs deus isrl̃ ab et̃no vsq; in

eternũ: et dicat oĩs ppl's amẽ ⁊ hymnũ
deo. Dereliquit itaq; ibi corã arca fede-
ris dñi asaph ⁊ fratres ei⁹: vt mĩstrarẽt
in ꝯspectu arce iugit' ꝑ singulos dies et
vices suas. Porro obededom et fratres
eius sexagintaocto ⁊ obededom filiũ ydi
thun ⁊ oça ꝯstituit ianitores. Sadoch
autẽ sacerdotẽ et fratres eius sacerdo-
tes coraꝫ tabernaculo dñi in excelso qđ
erat in gabaon: vt offerrent holocausta
dño sup altare holocaustomatꝫ iugiter
mane et vespe: iuxta omnia que scripta
sunt in lege dñi quam precepit israeli.
Et post eũ heman ⁊ ydithun et reliquos
electos. vnũquẽq; vocabulo suo ad ꝯfi-
tendũ dño qm̃ in eternuꝫ misericordia
eius. Heman q̃ꝫ et ydithun canẽtes tu
ba et quatientes cymbala et omĩa mu-
sicorũ organa ad canẽdũ dño. Filios au
tem ydithun fecit esse portarios. Reuer
susq; est oĩs ppl's in domũ suã. et dauid
vt bñdiceret etiã domui sue: XVII

Dum autẽ habitaret dauid in-
domo sua: dixit ad nathã ꝓphaꝫ
Ecce ego habito in domo cedri
na: arca autem federis dñi sub pellibus
est: Et ait nathan ad dauid: Omĩa que
in corde tuo sunt fac. dñs. n. tecum est.
Igitur nocte illa factus ẽ sermo dñi ad
nathan dicens: Vade et loquere dauid
seruo meo. Hec dicit dñs: Non edifica
bis tu mihi domum ad habitandũ. Ne
q;. n. mansi in domo ex eo tpe quo edu-
xi israel de terra egypti vsq; ad diẽ hanc
sed fui semp mutans loca tabernaculi. ⁊
in tentorio manens cuꝫ omĩ israel. Nũ
quid locutus sum saltẽ vni iudicũ isra-
el quibus precepam. vt pascerẽt ppl'm
meũ. et dixi quare nõ edificasti mihi do-
mum cedrinam? Nũc itaq; sic loqueris
ad seruũ meum dauid. Hec dicit domi-
nus exercituũ. Ego tuli te cũ in pascuis
seq̃reris gregeꝫ vt esses dux populi mei
israel. et fui tecũ quocũq; prexisti: et int'
feci omẽs inimicos tuos corã te: feciq;
tibi nomẽ q̃si vni⁹ magnorũ q̃ celebrãt'
in terra Et dedi locũ ppl'o meo isrl'. Plã
tabit' et habitabit ĩ eo et vltra nõ cõmo
uebit': nec filij iniquitatꝫ atterẽt eos sic
a principio. ex diebꝫ quibꝫ dedi iudices
ppl'o meo isrl' ⁊ humiliaui vniuersos in
imicos tuos. Annũcio ergo tibi q̃ edifi
caturus sit tibi dominus domũ. Cunq;
impleueris dies tuos vt vadas ad pa-
tres tuos suscitabo semẽ tuũ post te q̃đ
erit de filijs tuis. et stabiliam regnũ ei⁹
Ipe edificabit mihi domũ. ⁊ firmabo so
liũ eius vsq; in eternũ. Ego ero ei in pa
trẽ. et ipe erit mihi in filiũ. et misericor
diã meã nõ auferã ab eo sicut abstuli ab
eo qui ante te fuit. Et statuã eum in do
mo mea. ⁊ in regno meo vsq; in sempit'
nũ. ⁊ thron⁹ ei⁹ erit firmisissimus in per
petuum. Iuxta omĩa verba hec. et iuxta
vniuersam visionem istã: sic locutus ẽ
nathan ad dauid. Cunq; venisset rex da
uid et sedisset corã domino. dixit: Quis
ego sum domine deus et que dom⁹ mea
vt prestares mihi talia? Sed et hoc pa-
rum visum est in conspectu tuo. Ideo-
q; locutus es sup domũ serui tui etiã in
futurum: et fecisti me spectabilem sup
omnes homines. Domine deus meus
q̃d vltra addere potest dauid cũ ita glo-
rificaueris seruũ tuum. et cognoueris
eum? Domine propter famulũ tuũ iu-
xta cor tuũ fecisti oẽm magnificẽtiã hãc
et nota esse voluisti vniuersa magnalia
Dñe nõ est similis tui. ⁊ nõ ẽ ali⁹ de⁹ abs
q; te ex omĩbꝫ q̃s audiuim⁹ auribꝫ nr̃is.
Quis. n. ẽ ali⁹ vt ppl'us tu⁹ isrl'. gẽs vna
in terra ad quã prexit deus vt liberaret
et faceret ppl'm sibi: ⁊ magnitudine sua
atq; t'roribꝫ eijceret natiões a facie eius
quẽ de egypto libarat? Et posuisti ppl'm
tuũ isrl' tibi in ppl'um vsq; in et'nũ. et tu
dñe fact⁹ es de⁹ eius. Nũc igit' dñe s'mo
quẽ locut⁹ es famulo tuo ⁊ sup domuꝫ
eius. ꝯfirmet' in ꝑpetuũ: ⁊ fac sicut locu-
tus es: ꝑmaneatq; et magnificet' nomẽ
tuũ vsq; in sempit'nũ ⁊ dicat': dñs exerci
tuũ de⁹ isrl'. ⁊ dom⁹ dauid serui ei⁹ ꝑma-
nẽs corã eo. Tu. n. dñe de⁹ meus reuela
sti auriculã serui tui vt edificares ei do-
mũ: ⁊ idcirco ĩuenit seru⁹ tu⁹ fiduciã vt
oret corã te Nũc g̃ dñe tu es de⁹ ⁊ locut⁹

es ad seruũ tuum tanta bñficia. et cepi/
sti bñdicere domui serui tui vt sit semp
coram te. Te. n. dñe bñdicẽte benedicta
erit in perpetuum.

XVIII

Factũ ẽ aũt post hec vt pcuteret
dauid philistijm et humiliaret
eos. et tolleret geth ⁊ filias ei⁹
de manu philistijm: pcuteretq; moab ⁊
fierẽt moabite serui dauid. offerẽtes ei
munera. Eo tpe pcussit dauid etiã ada
deçer regẽ soba regionis emath qñ pre
xit vt dilataret ĩperiũ suũ vsq; ad flumẽ
eufraten. Cepit g̃ dauid mille q̃drigas
eius et septẽ milia equitũ ac vigĩti mi/
lia viroꝝ peditũ. Subneruauitq; omẽs
equos curruũ: ercept⁹ centũ q̃drigis q̃s
reseruauit sibi. Supuenit aũt ⁊ syrus
damascen⁹ vt auxiliuz p̃beret adadeçer
regi soba. Sz et hui⁹ pcussit dauid vigĩ
tiduo milia viroꝝ. Et posuit milites in
damasco. vt syria q̃z seruiret sibi ⁊ offer
ret munera. Adiuuitq; eũ dñs in cũctis
ad que prexerat. Tulit q̃z dauid phare/
tras aureas q̃s habuerãt serui adadeçer
et attulit eas in hierl'm. necnon de the/
bath ⁊ chun vrbib⁹ adadeçer eris pluri
mũ: de quo fecit salomõ mare eneũ ⁊ co
lũnas et vasa enea. Quod cuz audisset
thou rex emath. pcussisse videlicz rex da
uid omnẽ exercitũ adadeçer regis soba
misit adurã filiũ suũ ad regez dauid. vt
postularet ab eo pacem. ⁊ ꝯgratularet̃ ei
eo ꝙ pcussisset et expugnasset adadeçer
Aduersarius quippe erat thou adadeçer
Sed ⁊ oĩa vasa aurea et argẽtea ⁊ enea
ꝯsecrauit dauid rex dño. cũ argẽto ⁊ au/
qd̃ tulerat ex vniuersis gẽtib⁹. taz d̃ idu
mea et moab et filijs ãmon q̃z de phili/
stijm et amalech. Abisai vero fili⁹ saruie
pcussit edom in valle salinarũ decẽ ⁊ oc
to milia. et ꝯstituit in edõ p̃sidiũ. vt ſui
ret idumea dauid. saluauitq; dñs dauid
in cũctis ad q̃ prexerat. Regnauit g̃ da/
uid sup vniuersũ isrl'. ⁊ faciebat iudiciũ
atq; iusticiã cũcto ppl'o suo. Porro ioab
filius saruie erat sup exercitũ. ⁊ iosaphat
filius ahiluth acõmentarijs. Sadoch
aũt fili⁹ achitob ⁊ ahimelech filius abia
thar sacerdotes: et susa scriba. Banaias
q̃z filius ioiade sup legiones cerethi et
felethi. Porro filij dauid primi ad ma/
num regis.

XIX

Accidit aũt vt moreret̃ naas rex
filioꝝ ãmon: ⁊ regnaret anon fi/
lius ei⁹ p eo. Dixitq; dauid: Fa
ciã misericordiã cũ anon filio naas. Pre
stitit. n. mihi pr̃ ei⁹ grãz. Misitq; dauid
nũcios ad ꝯsolandũ eũ sup mortez pr̃is
sui. Qui cũ puenissent in terrã filioruz
ãmon. vt ꝯsalarent̃ anon: dixerũt prin/
cipes filiorũ ãmon ad anon. Tu forsitã
putas ꝙ dauid honoris causa in pr̃ez tu
um miserit q̃ ꝯsolarent̃ te: nec aĩaduer/
tis ꝙ vt explorẽt ⁊ inuestigẽt ⁊ scrutent̃
terrã tuã venerint ad te ſui eius. Igit̃
anon pueros dauid decaluauit et rasit.
et p̃cidit tunicas eoꝝ a natib⁹ vsq; ad pe
des ⁊ dimisit eos. Qui cũ abissent ⁊ hoc
mãdassent dauid: misit in occursũ eoꝝ.
Grãdez. n. ꝯtumeliã sustinuerũt. ⁊ p̃ce/
pit vt manerẽt in hiericho donec cresce
ret barba eoꝝ. ⁊ tũc reuerterent̃. Vidẽ/
tes aũt filij ãmon ꝙ ĩiuriã fecissent da
uid taz anõ q̃z reliqu⁹ ppl's: miserũt mil
le talẽta argẽti. vt ꝯducerẽt sibi d̃ meso
potamia ⁊ de syria maacha. ⁊ de soba cur
rus et eq̃tes. Cõduxerũtq; trigintaduo
milia curruũ ⁊ regẽ maacha cũ ppl'o ei⁹
Qui cũ venissent: castrametati sũt e re/
gione medaba. Filij q̃z ãmon ꝯgregati
de vrbib⁹ suis. venerũt ad bellũ. Qd̃ cuz
audisset dauid: misit ioab ⁊ oẽm exerci/
tũ virorũ fortiũ. Egressiq; filij ãmõ: di/
rexerunt aciẽ iuxta portã ciuitat⁹ Reges
aũt qui ad auxiliũ eius venerãt sepatim
in agro steterũt. Igit̃ ioab intelligẽs bel
lum ex aduerso ⁊ post tergũ ꝯ se fieri. ele
git viros fortissimos de vniuso isrl' ⁊ p/
rexit ꝯ syrũ. Reliquã aũt ptez ppl'i dedit
sub manu abisai frĩs sui. ⁊ prexerũt ꝯ fi
lios ãmon. Dixitq;: Si vicerit me syr⁹
auxilio eris mihi. si aũt supauerint te fi
lij ãmon. ero tibi in p̃sidiũ. Cõfortare ⁊
agam⁹ virilit̃ p ppl'o nr̃o. et p vrbib⁹ dei
nr̃i. Dñs aũt qd̃ ĩ ꝯspectu suo bonũ ẽ fa
ciat. Perrexit g̃ ioab ⁊ ppl's q̃ cũ eo erat

ꝯtra syrũ ad p̄liũ: et fugauit eos. Porro filij ãmon vidẽtes ꝙ fugisset syrus. ipsi q̃z fugerũt abisai fratrem eius: ⁊ ingressi sunt ciuitatẽ. Reuersusq̃z est etiaz ioab in hierl'm. Videns aũt syrus ꝙ cecidisset corã israel: misit nuncios et adduxit syrũ qui erat trãs fluuiũ. Sophat aũt princeps militie adadeçer erat dux eoꝝ. Qd̃ cũ annunciatũ esset dauid: ꝯgregauit vniuersũ isrl'. ⁊ trãsiuit iordanẽ. irruitq̃z in eos et direxit ex aduerso aciẽ. illis ꝯ pugnãtibꝫ. Fugit aũt syrus isrl': Et interfecit dauid de syris. septem milia curruũ ⁊ quadragĩta milia peditũ. ⁊ sophat exercit' principẽ. Videtes aũt serui adadeçer se ab isrl' esse supatos: trãsfugerũt ad dauid ⁊ seruierũt ei. Noluitq̃z vltra syria auxiliũ p̄bere filijs ãmon.

XX

Factũ est aũt post ãni circulũ eo tp̄e quo solẽt reges ad bella p̄cedere ꝯgregauit ioab exercitũ et robur militie: et vastauit terrã filioꝝ ammon. Perrexitq̃z et obsedit rabba. Porro dauid manebat in hierl'm qñ ioab percussit rabba: et destruxit eã. Tulit aũt dauid coronã melchon de capite ei' et inuenit in ea auri põdo talẽtuz ⁊ p̄ciosissimas gẽmas: fecitq̃z sibi inde diadema. Manubias q̃z vrbis plurimas tulit: populũ aũt qui erat in ea eduxit. ⁊ fecit sup̄ eos tribulas. et trahas. ⁊ ferrata carpẽta trãsire: ita vt dissecarent̃ et cõtererent̃. Sic fecit dauid cũctis vrbibꝫ filioꝝ ãmon. et reuersus ẽ cũ omĩ p̄pl'o suo in hierl'm: Post hec initũ est belluz in gaçer aduersũ philisteos. in quo percussit sobochai vsathithes saphai de genere raphaim. ⁊ humiliauit eos. Aliud q̃z bellũ gestũ est aduersus philisteos. in quo p̄cussit adeodatus fili' salt' bethleemites fratrẽ goliath gethei. cuius haste lignũ erat quasi liciatoriũ texẽtiuz. Sz et aliud bellũ accidit in geth: in quo fuit hõ longissimus senos hñs digitos id est simul vigintiquattuor: qui et ip̄e de raphaĩ fuerat stirpe generat'. Hic blasphemauit isrl': ⁊ p̄cussit eũ ionathã fili' samaa fratr' dauid. Hi sunt filij raphaim in geth qui ceciderunt in manu dauid et seruorum eius.

XXI

Consurrexit aũt sathan contra israel. et incitauit dauid vt nũeraret israel. Dixitq̃z dauid ad ioab et ad principes p̄pl'i: Ite et numerate israel a bersabee vsq̃z dan. ⁊ afferte mihi numerũ vt sciã. Rñditq̃z ioab: Augeat dñs p̄pl'm suũ centuplũ q̃z sũt. Nõne dñe mi rex oẽs serui tui sunt? Quare h̃ q̃rit dñs meus qd̃ in peccatum reputetur israeli? Sed sermo regis magis p̄ualuit. Egressusq̃z est ioab ⁊ circumiuit vniuersuz isrl' ⁊ reuersus ẽ hierl'm. Deditq̃z dauid numerũ eoꝝ quos circũierat. ⁊ inuẽt' ẽ oĩs nũer' isrl' mille milia et cẽtum milia virorũ educẽtiũ gladiũ. De iuda aũt quadringẽta septuaginta milia bellatoꝝ. Nã leui ⁊ beniamin non numerauit: eo ꝙ inuit' exequeret̃ regis impium. Displicuit aũt deo qd̃ iussum erat: et p̄cussit isrl'. Dixitq̃z dauid ad deum: peccaui nimis vt h̃ facerem: Obsecro aufer iniquitatẽ serui tui: q̃z insipiẽter egi. Et locutus est dñs ad gad vidẽtem dauid dicẽs: Vade ⁊ loquere ad dauid ⁊ dic ei: Hec dicit dñs. Trium tibi optionẽ do: vnũ qd̃ volueris elige vt faciã tibi. Cũq̃z venisset gad ad dauid dixit ei. Hec dicit dñs. Elige qd̃ volueris aut tribꝫ ãnis pestilẽtiaz. aut tribꝫ mẽsibus te fugere hostes tuos et gladiũ eoruz nõ posse euadere. aut tribꝫ diebꝫ gladiũ dñi et mortẽ versari in terra. et angelũ dñi interficere in vniuersis finibꝫ israel. Nũc igit̃ vide quid rñdeaz ei qui misit me. Et dixit dauid ad gad. Ex oĩ p̄te me angustie p̄mũt: Sz meli' mihi est vt incidã in man' dñi (q̃z multe sunt miseratões ei') q̃z in man' hoĩm. Misit ergo dñs pestilẽtiã in isrl': ⁊ ceciderũt de isrl' septuaginta milia viroruz. Misit q̃z angelũ in hierusalem. vt p̄cuteret eam. Cũq̃z p̄cuteret̃. vidit dñs ⁊ misert' ẽ super magnitudinẽ mali: et ĩperauit angelo qui p̄cutiebat. Sufficit iã. cesset manus tua. Porro angel' dñi stabat iuxta aream hornan iebusei: leuansq̃z dauid

oculos suos: vidit angelū dñi stantē in
ter celū et terrā: ⁊ euaginatuz gladiū in
manu eius. et versum ꝯtra hierl'm. et ce
ciderūt tam ipe q̄z maiores natu vestiti
cilitijs ꝓni in terrā Dixitq̄z dauid ad de
um. Nōne ego sū qui iussi vt nūeraret̄
ꝑpl's? Ego q̄ peccaui: ego qui malū feci:
Iste grex quid cōmeruit? Dñe de⁹ me⁹
vertat̄ obsecro man⁹ tua in me: ⁊ in do
mū pr̄is mei: ꝑpl's aūt tu⁹ non ꝑcutiat̄?
Angel⁹ aūt dñi p̄cepit gad vt diceret da
uid: vt ascēderet extrueretq̄z altare dño
deo in area hornā iebusei. Ascendit g̃ da
uid iuxta sermonē gad: quē locut⁹ ei fu
erat ex noīe dñi. Porro hornā cū suspe
xisset ⁊ vidisset angeluz q̄ttuorq̄z filij ei⁹
cū eo: abscōderūt se. Naz eo tp̄e terebat
in area triticū Igit̄ cū veniret dauid ad
hornā ꝯspexit eū hornan. et ꝓcessit ei ob
uiā de area ⁊ adorauit eū ꝓnus in terrā.
Dixitq̄z ei dauid Da mihi locū aree tue
vt edificē ī ea altare dño. ita vt q̄ntū vz
argēti accipias: ⁊ cesset plaga a ꝑpl'o. Di
xit aūt hornan ad dauid. Tolle et faciat
dñs me⁹ rex qd̄cūq̄z ei placet. Sz et bo
ues do in holocaustū. ⁊ tribulas in ligna
et triticū ī sacrificiū: oīa libēs p̄beo. Di
xitq̄z ei rex dauid Neq̄q̄z ita fiet: sed argē
tū dabo quantū valet. Neq̄z. n. tibi au
ferre debeo et sic offerre dño holocausta
gratuita. Dedit g̃ dauid hornā ꝓ loco si
clos auri iustissimi pōderis sexcentos: ⁊
edificauit ibi altare dño: obtulitq̄z holo
causta ⁊ pacifica: et inuocauit deū. et ex
audiuit eū in igne de celo sup altare ho
locasti. Precepitq̄z dñs angelo. ⁊ cōuer
tit gladiū suū in vaginā. Protin⁹ g̃ da
uid vidēs q̄ exaudisset eū dñs ī area hor
nan iebusei. īmolauit ibi victimas. Ta
bernaculū aūt dñi qd̄ fecerat moyses in
deserto ⁊ altare holocaustoꝝ ea tēpestate
erat in excelso gabaon: et nō p̄ualuit da
uid ire ad altare vt ibi obsecraret deum
Nimio. n. fuerat timore ꝑterrit⁹: vidēs
gladiū angeli dñi.

XXII

Dixitq̄z dauid. Hec est dom⁹ dei
et hoc altare in holocaustū isrl'.
Et p̄cepit vt ꝯgregarent̄ oēs ꝓ
seliti de terra isrl' ⁊ constituit ex eis lato
mos od cedendos lapides et poliendos
vt edificaret̄ domus dei. Ferrū q̄z pluri
mū ad clauos ianuarū ⁊ ad cōmissuras
atq̄z iūcturas p̄parauit dauid. ⁊ eris pō
dus īnumerabile. Ligna q̄z cedrina nō
poterāt estimari: q̄ sidonij et tyrij depor
tauerūt ad dauid. Et dixit dauid: Salo
mon filius me⁹ puer ꝑuulus est et deli
cat⁹. Dom⁹ aūt quā edificare volo dño
tal' esse debet vt in cūctis regionib⁹ noīe
tur. Preparabo g̃ ei necessaria. Et ob hāc
cām ante mortē suā oēs p̄parauit impē
sas: Vocauitq̄z salomonē filiū suū. et p̄
cepit ei vt edificaret domū dño deo isrl'.
Dixitq̄z dauid ad salomonē. Fili mi vo
lūtatis mee fuit vt edificarē domuz noī
dñi dei mei: sed factus est sermo dñi ad
me dicēs: Multū sanguinez effudisti et
plurima bella bellasti: nō poteris edifica
re domū noī meo: tāto effuso sanguine
coraz me. Filius qui nascet̄ tibi: erit vir
quietissim⁹. Faciā. n. euz requiescere ab
omīb⁹ inimicꝫ suis. ꝑ circūitū et ob hāc
cām pacificus vocabit̄. et pacē ⁊ ociū da
bo in isrl' cūctis dieb⁹ ei⁹. Ipe edificabit
domū noī meo ⁊ ipe erit mihi in filiū et
ego ero illi in patrē firmaboq̄z solium re
gni eius sup isrl' in eternū Nūc g̃ fili mi
sit dñs tecū ⁊ ꝓsperare. et edifica domū
dño deo tuo: sicut locutus est de te Det
q̄z tibi dñs prudentiā et sensuz: vt rege
re possis israel. et custodire legez dñi dei
tui. Tūc. n. ꝓficere poteris: si custodieris
mādata et iudicia que p̄cepit dñs moy
si vt doceret isrl'. Cōfortare ⁊ virilit̄ age
ne timeas neq̄z paueas: Ecce ego ī pau
ꝑtaticula mea p̄paraui impēsas domus
dñi auri talēta centū milia: ⁊ argēti mil
le milia talētoꝝ eris vero et ferri nō est
pōdus: vincit̄. n. numer⁹ magnitudine
Ligna ⁊ lapides p̄paraui ad vniūsa im
pendia. Habes q̄z plurimos artifices. la
tomos ⁊ cemētarios artificesq̄z lignorū
et oīm artiū ad faciendū opus. pruden
tissimos. in auro et argēto. in ere et fer
ro. cui⁹ nō est numerus. Surge igitur
et fac: et erit dñs tecū. Precepit q̄z da

uid cūctis pncipibꝫ iſrł. vt adiuuarent
ſalomonē filium filium. cernitis inqui/
ens ꝙ dñs deus vr vobiſcū ſit. ⁊ dederit
vobis requiē p circuitū ⁊ tradiderit oēs
inimicos vros in manꝰ vras. ⁊ ſubiecta
ſit terra coꝝ dño ⁊ coꝝ ppło eius. Ite
bete igiꝯ coꝝda vra ⁊ aīas vras. vt q̄ratis
dñm deū vestrū: ⁊ cōſurgite et edificate
ſcūariuꝫ dño deo. vt introducaꝯ arca fe/
deris et vaſa dño ꝓſecrata in domū que
edificatur nomini dñi. XXIII

IGitur dauid ſenex et plenꝰ die
rum regē cōſtituit ſalomonē fi
lium ſuū ſup iſrael. ⁊ ꝯgregauit
oēs pncipes iſrł: et ſacerdotes atqꝫ leui/
tas. Numeratiqꝫ ſunt leuite a viginti ā
nis et ſupra. ⁊ inuēti ſunt trigintaocto
milia virorū. Ex his electi ſunt ⁊ diſtri
buti in miſteriū domꝰ dñi. vigintiquat
tuor milia: ꝓpoſitoꝝ aūt et iudicū ſex mi
lia. Quorū quattuor milia ianitores et
totidē pſaltes canētes dño in organis
q̄ fecerat ad canēdū: ⁊ diſtribuit eos da
uid p vices filioꝝ leui gerſon videlicet
et caath ⁊ merari. Filij gerſon. leedā et
ſemei. Filij leedan pncipes: iehiſxl et
ꝯthā ⁊ ioxel tres. Filij ſemei: ſalomith
et oꝛiſxel ⁊ aran tres. Iſti pncipes fami
liarū leedā. Quorū filij ſemei. leeth ⁊ çi
ça et iaus ⁊ baria. Iſti filij ſemei q̄ttuor
Erat aūt leeth pmor. çiça ſcōus. Quorū
iaus et baria. nō habuerunt plurimos
filios. ⁊ idcirco in vna familia vnaqꝫ do
mo cōputati ſunt. Filij caath: amrā et
yſaar hxbron ⁊ oꝛiſxel quattuor. Filij am
ram. aarō et moyſes. Segregatuſqꝫ eſt aa
ron vt miniſtraret in ſcā ſcōꝝ. ipe ⁊ filij
eius in ſempiternū. et adoleret incēſuꝫ
dño ſm ritū ſuū: ac bñdiceret noī eiꝰ in
ppetuū. Moyſi q̄ꝫ hoīs dei filij ānume/
rati ſunt in tribu leui. Filij moyſi: ger/
ſan et elieçer: Filij gerſan: ſubuxel pmꝰ
Fuerūt aūt filij elieçer. roobia pmꝰ: et
nō erant elieçer filij alij. Quorū filij ro/
obia mltiplicati ſunt nimis. Filij yſaar
ſalomith pmus. Filij hxbrō: ieriau pri
mus. amarias ſecundus iaçiſxel tertius
iexcmaā quartus. Filij oꝛiſxel: micha pri
mus. ieſia ſecūdus. Filij merari: mooli
et muſi. Filij mooli: eleaçar et cis. Quor
tuus eſt aūt eleaçar. et nō habuit filios
ſed filias: acceperūtqꝫ eas filij cis frēs ea
rum. Filij muſi mooli et eder et hieri/
muth tres. Hi filij leui in cognatiōibꝫ
et familijs ſuis: pncipes p vices et nu
merū capitū ſinguloꝝ: qui faciebāt opa
miſterij domus dñi a viginti ānis ⁊ ſur/
ſum. Dixit. n. dauid. Requiez dedit dñs
deus iſrł ppło ſuo ⁊ habitatōnez hierlm
vſqꝫ in eternū nec erit officij leuitarus
vt vltra portent tabernaculuꝫ ⁊ oīa va/
ſa eius ad miniſtrādū. Iuxta pcepta q̄ꝫ
dauid nouiſſima ſupputabiꝫ numerus
filioꝝ leui. a viginti ānis et ſuꝑ. et erūt
ſub manu filioꝝ aaron in cultuꝫ domus
dñi in veſtibulis et in exedris et in loco
purificatōis et in ſanctuario et in vnc/
ſis opibꝫ miniſterij tēpli dñi: Sacerdo
tes aūt ſup panes ꝓpoſitōis et ad ſimi/
le ſacrificiū et ad lagana ⁊ açyma et ſar/
taginē et ad torrendū et ſup omne pon
dus atqꝫ menſurā. Leuite vero vt ſtent
mane ad cōfitendū et canendū dño: ſi/
militerqꝫ ad veſperā tam in oblationes
holocauſtoꝝ dñi q̄ꝫ in ſabbatis et kalē/
dis et ſollēnitatibus reliquis. iuxta nu
merū ⁊ cerimonias vniuſcuiuſqꝫ rei iu
giter coꝝ dño: et cuſtodiāt obſeruatōes
tabernaculi federis. ⁊ ritū ſcūarij. et obſ/
ſeruationē filioꝝ aaron fratrū ſuoꝝ. vt
miniſtrēt in domo domini. XXIIII

Quorū filijs aaron hx partitiōes
erant. Filij aaron. nadab et abi/
iu et eleaçar ⁊ ythamar: moꝛtui
ſunt autē nadab et abiu ante patrē ſuū
abſqꝫ liberis: ſacerdotioqꝫ functuſ ē elea
çar et ythamar. Et diuiſit eos dauid. i.
ſadoch de filijs eleaçari. ⁊ achimelech de
filijs ythamar ſm vices ſuas ⁊ miniſte
riū inuētiqꝫ ſunt multo plures filij elea
çar in pncipibꝫ viris. q̄ꝫ filij ythamar.
Diuiſit aūt eis ſ̄ eſt filijs eleaçar pnci/
cipes per familias ſedecim. et filijs ytha
mar p filias ⁊ domos ſuas octo. Quorū
diuiſit vtraſqꝫ inter ſe et familias ſoꝛti/
bus: Erāt enī pncipes ſcūarij ⁊ pncu

cipes domus dei: tam de filijs eleaçar q̃ d̃ filijs ythamar Descripsitq; eos seme ias filius nathanael scriba leuites. corã rege et principib; et sadoch sacerdote ⁊ ahimelech filio abiathar. pricipib; q̃z fa miliarũ sacerdotaliũ et leuitarũ vnã do mum q̃ ceteris p̃erat. eleaçar. ⁊ alteram domũ que sub se habebat ceteros. ytha mar. Exiuit aũt sors prima ioiarib. secũ da iedeie. tertia harim: q̃rta seorim. q̃n ta melchia. sexta maimna. septĩa acchos octaua abia. nona iesu. decima sechenia vndecima eliasib. duodecima iacim: tre decima hoppha. decimaquarta isbaal. de cimaquĩta belga. d̃cimasexta emmer. de cimaseptima eçir. d̃cimaoctaua aphses d̃cimanona aphxceia. vicesima eçechiel vicesimaprima iachin: vicesima secũda gamul. vicesimatertia dilaiau vicesima quarta maçiau. He vices eoꝝ ſm mini steria sua vt ingrediant̃ domũ dei. et iu xta ritũ suũ sub manu aaron p̃ris eorũ: sicut p̃cepat dñs deus isrl̃. Porro filioꝝ leui q̃ reliqui fuerãt de filijs amrã. erat subuhel. et de filijs subuhel iedeia. De fi lijs q̃z roobie. princeps iesias. ysaaris vero filius salemoth. filiusq; salemoth. ianadiath. filiusq; ei⁹ ieriau prim⁹. ama rias secũdus iaçihel tertius. iethmoam quartus. Filius oçihel: micha. filius mi cha. samir Frater micha: iesia. filiusq; ie sie: çacharias. Filij merari: mooli ⁊ mu si. Filius osiau: bẽnon. filius q̃z merari: oçiau et soem et sachur ⁊ hebri. Porro mooli filius eleaçar: qui non habebat li beros. Filius vero cis. hieramihel. Filij musi. mooli eder et hierimoth Isti filij leui ſm domos familiarũ suarũ. Mise runtq; et ip̃i sortes ꝯtra fratres suos. fi lios aaron corã dauid rege et sadoch et ahimelech et principib; familiaꝝ sacer dotalium et leuiticarum tam maiores q̃ minores oẽs sors eq̃liter diuidebat.

XXV

Igitur dauid et ma gistratus exercitus segregauerẽt in ministeriũ filios asaph. et he mã et ydithun: qui ꝓphetarẽt in cithar⁹ et psalterijs ⁊ cymbalis ſm numerũ su um dedicato sibi officio seruiẽtes. De fi lijs asaph çachur. et ioseph. ⁊ nathania et asarela. filij asaph sub manu asaph ꝓ phetãtes iuxta regẽ. Porro ydithun fi lij ydithun. godolias. sori. ieseias. ⁊ sabi as. et mathathias. sex sub manu patris sui ydithun: qui in cithara ꝓphetabat su per cõfitẽtes et laudãtes dñm. Hemaꝫ q̃z filij hemã. bocciau. mathamũ. oçihel: subuhel et hierimoth. ananias. anani. eliatha. geldelthi et romethieçer et ies baccasa. mellothi othir. moçioth. Oẽs isti filij hemã vidẽtis regis in sermoni bus dei vt exaltaret cornu Diditq; deus hemam filios q̃ttuordecim ⁊ filias tres Uniuersi sub manu patris sui ad cantã dum in tẽplo dñi distributi erãt in cym balis et p salterijs et citharis in miste ria dom⁹ dñi iuxta regẽ: asaph videlicet et ydithun et hemã. Fuit aũt numerus eoꝝ cũ frib; suis q̃ erudiebant cãticum dñi cũcti doctores ducẽti octogintaocto Miserũtq; sortes p vices suas ex equo. tam maior q̃z minor: doctus parit̃ ⁊ ĩ do ctus. Egressaq; ẽ sors prima ioseph qui erat de asaph. secunda godolie ip̃i ⁊ filijs eius et frib; eius duodecĩ. tertia çachur filijs et frib; eius duodecĩ. quarta ysari filijs et frib; eius duodecim. quinta na thanie filijs ⁊ fratrib; ei⁹ duodecĩ. sexta bocciau filijs et fratribus ei⁹ duodecim septima israhela filijs et frib; ei⁹ duode cim. octaua esaie filijs et frib; eius duo decim. nona mathanie filijs et fratrib; eius duodecim. decima semeie filijs et fratrib; eius duodecim. vndecima esra hel filijs et frib; eius duodecim. duode cima asabie filijs et frib; ei⁹ duodecim. tertiadecima subuhel filijs et frib; eius duodecim. q̃rtadecima mathathie fili is ⁊ fratrib; ei⁹ duodecim. quĩtadecima hierimoth filijs ⁊ frib; eius duodecim sextadecima ananie filijs ⁊ fratrib; eius duodecim. septimadecima iesboccase fi lijs et fratrib; ei⁹ duodecim. octauade cima anani filijs et fratrib; ei⁹ duodecĩ nonadecima mellothi filijs ⁊ frĩbus ei⁹ duodecim. vicesima eliatha filijs et fra

tribus eius duodecim. vicesimaprima
othir filijs et fratribus eius duodecim
vicesimasecunda goddolathi filijs ⁊ fra
tribus eius duodecim. vicesimatertia
açiud filijs et fratribus eius duodecim
vicesimaquarta romethieçer filijs ⁊ fra
tribus eius duodecim. XXVI

Diuisiones aũt ianitorũ de cho-
rit; mesellemia filius chore. de
filijs asaph filij mesellemie: ça-
charias primogenitus. iadihel secũdus
çabadias tertius. iathanael quart⁹. abi
lam quintus. iohãnan sextus. elioenai
septimus. Filij aũt obededom: semeias
primogenitus. ioçabad secũdus. iohaa
tertius. sachar quartus. nathanael quĩ
tus. amihel sext⁹. ysachar septim⁹. phol-
lathi octau⁹: qꝛ benedixit illi dñs. Se-
meie aũt filio eius nati sunt filij p̃fecti
familiaꝝ suaꝝ: erãt. n. filij fortissimi. Fi
lij ḡ semeie othin et raphael et obediel.
sabad et fratres ei⁹ viri fortissimi. heliu
q̃z et samathias. Oẽs hi de filijs obede-
dom ip̃i et filij et fratres eorũ fortissimi
ad ministrandũ sexagintaduo de obede-
dom. Porro mesellamie filij et frẽs eo-
rũ robustissimi decẽ et octo. De hosa au
tem. i. de filijs merari. semri princeps.
Nõ. n. habuerat primogenitũ. ⁊ idcirco
posuerat eũ pater eius in principez. hel-
chias secũdus. tabelias tertius. çachari
as quartus. Oẽs hi filij et frẽs hosa tre
decim. Hi diuisi sũt ĩ ianitores: vt sem-
per principes custodiarũ sicut et frẽs eo
rum mĩstrarẽt in domo dñi: Misse sunt
ergo sortes ex equo. et paruis ⁊ magnis
ꝑ familias suas in vnãquãq̃z portaꝝ Ce
cidit ḡ sors oriẽtalis selemie. Porro ça-
charie filio eius viro prudentissimo et
erudito sortito obtigit plaga septẽtrio-
nalis. Obededom vero et filijs eius ad
austrũ. in qua ꝑte domus erat seniorũ
ꝯciliũ: sephphima et hosa ad occidẽtem
iuxta portã que ducit ad viaz ascẽsionis
custodia contra custodiã. Ad orientẽ ve
ro leuite sex. et ad aquilonẽ quattuor ꝑ
diez: atq̃z ad meridiẽ similiter in die q̃t-
tuor: et vbi erat cõciliũ bini et bini. In
cellulis q̃z ianitorũ ad occidentẽ q̃ttuor
in via: biniq̃z ꝑ cellulas. Ad septẽtrionẽ
vero et meridiez. quaterni ꝑ dies singu
los mutabant̃. et ad basilicã ꝯcilij ad oc
cidentẽ bini: habentes subiectos alios
in via: biniq̃z ꝑ cellulas. He sunt diuisio
nes ianitorũ filiorum chore et merari.
Porro achias erat sup̃ thesauros dom⁹
dñi. ⁊ vasa sanctoꝝ. Filij q̃z dan filij ger
sonni. De ledan principes familiaꝝ: le-
dan et gersonni ieiheli. Filij ieiheli: ça-
than et iohel fratres eius sup̃ thesauros
domus dñi amramitis et ysaaritis ⁊ he-
bronitis et oçihelitis. Subuhel aũt fili
us gersan filij moysi p̃positus thesauris
frater q̃z eius elieçer cuius filius raabia
et huius filius esaias et huius filius io
rã. huius q̃z filius çechri. ⁊ huius filius
selemith. Ip̃e selemith et fratres eius
sup̃ thesauros sanctoꝝ que sanctificauit
dauid rex. et principes familiarũ ⁊ tribu
ni et centuriones ⁊ duces exercitus. de
bellis et manubijs preliorũ que ꝯsecra-
uerant ad instaurationẽ et suppellecti-
lem tẽpli dñi: Hec aũt vniu̇sa sanctifi-
cauit samuel vidẽs et saul filius cis. et
abner filius ner. ⁊ ioab filius saruie: om
nesq̃z sanctificauerãt ea ꝑ manum sale-
mith et fratrũ eius. ysaaritis vero pre-
erat chonenias et filij eius ad opa forin
secus sup̃ isrl̃. ad docendũ et iudicãdum
eos. Porro d̃ hebronitis asabias ⁊ frẽs
eius viri fortissimi mille septingẽti pre
erant israeli. trans iordanẽ ꝯtra occidẽ-
tem: in cũctis opib⁹ dñi et in ministeri-
um regis. Hebronitarũ aũt prĩceps fu
it ieria: ſm familias et cognatões eorũ
Quadragesimo ãno regni dauid recẽsi
ti sũt et inuẽti sũt viri fortissimi ĩ gaçer
galaad fratresq̃z eius robustioris etatis
duo milia septingẽti principes familiaꝝ
Preposuit aũt eos dauid rex rubenitis
et gadditis et dimidie tribui manasse:
in oẽ mĩsteriũ dei et regis. XXVII

Filij aũt isrl̃ ſm numeꝝ suũ p̃n
cipes familiarũ. tribuni. ⁊ cẽtu-
riones ⁊ p̃fecti q̃ ministrabant
regi iuxta turmas suas. ingrediẽtes et

egredientes p singulos mēses in anno vigintiq̄ttuor milibꝫ singuli p̄erāt. Pri/me turme in primo mēse ieſboam p̄e/erat filiꝰ ẜabdiel:et ſub eo vigintiquat tuor milia. De filijs phares. princeps cunctorū principū in exercitu mēſe pri/mo. Secūdi menſis habebat turmā du diaohites.et poſt ſe alter nomīe macel/loth qui regebat partem exercitus vi/gintiquattuor miliū. Dux q̄z turme ter tie in mēſe tertio erat banaias filius io iade ſacerdotis. ⁊ in diuiſione ſua vigī tiquattuor milia: Ipe ē banaias fortiſſi mus inter triginta ⁊ ſup triginta. Pre erat autē turme ipius amiẜadab filius eius. Quartus mēſe q̄rto aſahel frater ioab.⁊ ẜabedias filius eius poſt eū.et in turma eiꝰ vigintiquattuor milia. Quī tus mēſe quinto princeps ſamaoth ie/ẜerites:et in turma eius vigintiq̄ttuor milia. Sextus mēſe ſexto hira filius ac ces thecuites.et in turma eius viginti/q̄ttuor milia. Septimꝰ menſe ſeptimo helles phallonites de filijs effraim et in turma eiꝰ vigītiquattuor milia. Octa/uus mēſe octauo ſobochai vſathites de ſtirpe ẜarai.et in turma eius viginq̄ttu or milia. Nonꝰ mēſe nono abieẜer ana/thothites de filijs gemin. et in turma eiꝰ vigintiquattuor milia. Decimus mēſe decimo maraī et ipſe nethophatites de ſtirpe ẜarai: et in turma eius vigintiq̄t/tuor milia. Undecimus menſe vndeci mo banaias pharathonites ó filijs ephra im:et in turma eius vigintiq̄ttuor mi/lia. Duodecimus mēſe duodecimo hol dai nethophatites de ſtirpe gothoniel.et in turma eius vigintiquattuor milia. Porro tribubꝫ p̄erāt in iſrl.rubēitꝫ dux eliezer filius ẜechri ſymeonitis: dux ſa/phacias filius macha.leuitis:aſabias fi lius chamuel.aaronitꝫ.ſadoch.iuda:he/liu frater dauid.yſachar:amri filius mi chahel.ẜabulonitis:ieſmaias filiꝰ abdie neptalitibꝫ:hieremoth filiꝰ oẜiel.filijs ephraim:oſee filius oẜaẜiu dimidie tri/bui manaſſe:ioel filius phadaie.et di/midie tribui manaſſe in galaad:iaddo fi liuſ ẜacharie.bēiamin aūt iaſiel filius abner.dan vero eẜriel filiꝰ ieroam. Hi principes filiorū iſrl. Noluit autē dauid numerare eos a viginti ānis inferius: q2 dixerat dñs vt multiplicaret iſrael q̄ ſi ſtellas celi. Ioab filius ſaruie ceperat numerare nec opleuit q2 ſup hoc ira dei irruerat in iſrl.et idcirco numerus eo2 qui fuerant recenſiti non eſt relatus in faſtos regis dauid. Sup theſauros au tem regis fuit aſmoth filiꝰ adiel. His autem theſauris qui erāt in vrbibꝫ ⁊ in vicis et in turribꝫ p̄eſidebat ionathan filius oẜie. Operi autē ruſtico et agrico lis qui exercebāt terram p̄erat eẜri fili us chelub. vinearūq̄z cultoribꝫ ſemeias romathites cellis autem vinariis ẜab/dias aphonites. Nam ſup oliueta et fi/ceta que erāt in campeſtribus.balanan gederithes. ſup apothecas autem olei: ioas. Porro armentis que paſcebāt ur in ſarona p̄epoſitus fuit ſethrai ſaroni tes.et ſuper boues in vallibus ſaphat fi lius adli. ſuper camelos vero obil hiſma elites.et ſup aſinos. iadias meronathi tes. ſuper oues q̄z iaẜim agarenus. Om nes hi principes ſubſtantie regis dauid Jonathan autem patruus dauid con/ſiliarius vir prudens et literatus. ipe ⁊ iadihel filius achamoni erāt cum filijs regis. Achitophel etiā p̄ſiliarius regis et chuſi architeꝰ amicꝰ regis. Poſt achi tophel fuit ioiada filius banaie et abia thar. Princeps autem exercitus regis erat ioab.

XXVIII

Conuocauit igiꝰ dauid oēs p̄n cipes iſrl. duces tribuū et p̄poſi tos turmarū q̄ miſtrabāt regi:tri bunos q̄z ⁊ cēturiones ⁊ q̄ p̄erāt ſubſtā/tie ⁊ poſſeſſiōibꝫ regis:filioſq̄z ſuos cum eunuchis.⁊ potētes ⁊ robuſtiſſimos q̄ſ/q̄z in exercitu hierl'm. Cumq̄z ſurreriſſet rex et ſtetiſſet.⁊ ait: Audite me frēs mei ⁊ pp̄ls meus: Cogitaui vt edificarē domū in q̄ req̄eſceret arca federis dñi ⁊ ſcabellū pedū dñi dei nr̄i:⁊ ad edificādū oīa p̄pa/raui: deꝰ aūt dixit mihi:nō edificabs domū noī meo:eo q̄ ſis vir bellatoꝰ ⁊ ſāguinē

fuderis sed et elegit dñs deus isrl' me de
vniuersa domo patris mei vt essem rex
sup isrl' in sempiternũ. De iuda.n.ele-
git pricipes. Porro de domo iuda domũ
patris mei: et de filijs patris mei placu-
it ei vt me eligeret regẽ sup cũctũ israel
sed ⁊ de filijs meis. filios.n. mihi mul-
tos dedit dñs: elegit salomonẽ filiũ me
um vt sederet in throno regni dñi sup
israel. dixitq; mihi: Salomõ filius tu⁹
edificabit domũ meã ⁊ atria mea. Ip̄m
enĩ elegi mihi in filiũ. et ego ero ei ĩ pa-
trẽ: ⁊ firmabo regnũ eius vsq; ineternũ
si pseuerauerit facere p̄cepta mea et iu-
dicia sicut ⁊ hodie. Nũc g̃ corã vniuerso
cetu israel audiẽte deo nr̃o custodite ⁊ p
quirite cũcta mãdata dñi dei nr̃i vt possi
deatis terrã bonã. et relinq̃tis eã filijs ve
stris post vos vsq; in sempiternũ. Tu au
tem salomõ fili mi scito deũ p̃ris tui. et
serui ei corde pfecto et aĩo voluntario.
Oĩa enĩ corda scrutat' dñs ⁊ vniuersas
mentiũ cogitatões intelligit. Si q̃sierz
eũ. inuenies: si aũt dereliq̃ris eũ. pijci-
et te in etenũ. Nũc g̃ qr elegit te dñs vt
edificares domũ scũarij: ꝯfortare ⁊ pfice
Dedit aũt dauid salomoni filio suo de-
scriptionẽ porticus et tẽpli ⁊ cellarioꝝ ⁊
cenaculi et cubiculorũ in adytis ⁊ dom⁹
ppitiatõis. necnõ et oĩm q̃ cogitauerat
atrioꝝ et exedrarũ p circũituz in thesau-
ros domus dñi et in thesauros scõꝝ. di-
uisionũq; sacerdotaliũ et leuiticaruz in
oĩa opa domus dñi. et in vniuersa vasa
mĩsterij tẽpli dñi: aurũ in põdere p sin-
gula vasa mĩsterij: argẽti q̃z põdus pro
vasorũ et opeꝝ diuersitate. sed et in can
delebra aurea ⁊ ad lucernas. aurũ p mẽ
sura vniuscuiusq; cãdelabri et lucernaꝝ
similiter et in cãdelebra argẽtea et in lu
cernas eoꝝ p diuersitate mẽsure põdus
argẽti tradidit. Aurũ q̃z dedit in mẽsas
ppositõnis p diuersitate mensarum. si
militer et argẽtũ in alias mensas argẽ-
teas. Ad fuscinulas q̃z ⁊ phialas et thu
ribula ex auro purissimo. ⁊ leũculos au
reos p qualitate mẽsure pondus distri
buit. in leũculũ et leũculuz: similiter et
in leones argẽteos diuersuz argẽti pon
dus sepauit. Altari aũt in quo adolebat'
incẽsum. aurũ purissimuz dedit: et vt ex
ipso fieret similitudo q̃drige cherubin
extẽdentiũ alas et velãtium arcam fede
ris dñi. Oĩa inquit venerũt scripta ma
nu dñi ad me. vt intelligerem vniuersa
opa exẽplaris. Dixit q̃z dauid salomoni
filio suo: Viriliter age ⁊ ꝯfortare et fac:
ne timeas et ne paueas. Dñs enĩ deus
meus tecum erit. et nõ dimittet te nec
derelinquet: donec perficias omne opus
ministerij domus dñi. Ecce diuisiones
sacerdotũ ⁊ leuitaꝝ in oẽ mĩsteriũ dom⁹
dñi assistũt tibi ⁊ pati sũt. et nouerunt
tam p̄ncipes q̃z ppl's omĩa p̄cepta tua.

XXIX

Locutusq; est dauid
rex ad omnem ecclesiam. Sa-
lomonem filium meum vnuz
elegit dñs adhuc puerũ ⁊ tenellũ. Op⁹
enim grãde est. neq; enĩ homini p̄parat'
habitatio. sed deo. Ego enĩ totis viribꝫ
meis p̄paraui impensas domus dñi dei
mei: aurum ad vasa aurea. et argentum
in argentea. es in enea. ferruz in ferrea.
ligna ad lignea. lapides onychinos ⁊ q̃-
si stibinos et diuersorũ coloꝝ oẽmq; p̄ci
osum lapidẽ et marmor parium abun-
dantissime. et sup hec que obtuli in do-
mum dei mei de peculio meo aurũ et ar
gentũ do in templum dei mei: exceptis
his q̃ p̄paraui in edẽ sanctã. tria milia ta
lẽta auri de auro ophir. ⁊ septẽ milia ta-
lẽtoꝝ argẽti pbatissimi ad deaurãdos pa
rietes tẽpli: et vbicũq; opus est aurũ de
auro. et vbicũq; opus ẽ argẽtũ de argẽ-
to. Opa fiãt p manus artificũ et si quis
spõte offert ĩpleat manũ suã hodie ⁊ of-
ferat quod voluerit dño. Polliciti sunt
itaq; principes familiarũ ⁊ proceres tri
buũ isrl'. tribuni q̃z et centuriones ⁊ p̄n
cipes principũ possessionum regis: dede
runtq; in opa domus dñi auri talenta
quinq; milia et solidos decem milia. ar-
genti talenta decem milia. et eris talen
ta decem et octo milia: ferri q̃z centum
milia talentorum. et apud quẽcunq; in
uẽti sunt lapides. dederũt in thesauros

domus dñi ꝑ manũ iehihel gersonitis.
Letatusq̃ ē ꝓpl's cũ vota sponte ꝓmitte
rēt: q̃ corde toto offerebāt ea dño. Sz
et dauid rex letatus est gaudio magno.
et bñdixit dño corā vniuersa multitudi
ne. et ait: Benedictus es dñe deus isra
el patr̃ nostri: ab eterno ī eternũ. Tua
est dñe magnificētia ⁊ potentia ⁊ gloria
atq̃ victoria ⁊ tibi laus. Cũcta. n. que in
celo sunt et in terra. tua sunt. Tuũ dñe
regnum: ⁊ tu es super omnes principes
Tue diuitie. ⁊ tua est gloria: tu domina
ris omniũ. In manu tua virtus ⁊ potē
tia: in manu tua magnitudo ⁊ imperiuz
oīm. Nunc igit̃ deus noster confitem̃ ti
bi. et laudam⁹ nomē tuũ inclytũ Quis
ego ⁊ quis ꝓpl's meus: vt possim⁹ hec ti
bi vniuersa ꝓmittere? Tua sunt oīa ⁊ q̃
de manu tua accepim⁹ dedim⁹ tibi. Pe
regrini. n. sumus corā te ⁊ aduene: sicut
oīs patres nostri. Dies nr̃i quasi vm
bra sup terrā: ⁊ nulla est mora. Dñe de
us noster. oīs hec copia quā parauimus
vt edificaret̃ domus noī sancto tuo. de
manu tua est. ⁊ tua sunt omīa. Scio de
us meus q̃ ꝓbes corda ⁊ simplicitatē di
ligas: vnde ⁊ ego in simplicitate cordis
mei letus obtuli vniuersa hec: ⁊ ꝓpl'um
tuũ qui hic reptus ē vidi cũ ingēti gau
dio tibi offerre donaria. Dñe deus abra
am ⁊ ysaac et isrl' patrũ nostroꝝ custodi
in eternũ hāc voluntatē cordis eorũ. et
semp in venerationē tui mēs ista ꝑma
neat. Salomoni q̃z filio meo da cor per
fectum. vt custodiat mādata tua ⁊ testi
monia tua ⁊ cerimonias tuas. et faciat
vniuersa. ⁊ edificet edem cui⁹ impensas
parani Precepit aũt dauid vniuerse ec
clesie. Bñdicite dño deo nr̃o. Et bñdixit
oīs ecclesia dño deo patꝝ suoꝝ. ⁊ inclina
uerunt se ⁊ adorauerũt deũ: et deinde re
gem. Immolauerũtq̃ victimas dño ⁊
obtulerẽt holocausta die sequēti. tauros
mille. arietes mille. agnos mille cũ liba
minibus suis ⁊ vniuerso ritu abundā
tissime in omnē israel. Et comederẽt et
biberũt corā dño in die illo cũ grādi leti
cia ⁊ vnxerũt secundo salomonē filium
dauid. Vnxerunt autē euz dño in prīci
pem. et sadoch in pōtificē. Seditq̃ salo
mon sup soliuz dñi in regē ꝓ dauid pr̃e
suo et cũctis placuit: ⁊ paruit illi omīs
israel. Sed ⁊ vniuersi principes et potē
tes et cũcti filij regis dauid dederũt ma
num. et subiecti fuerunt salomoni regi
Magnificauit ergo dñs salomonē sup
omnē isrl': et dedit illi gloriā regni qualē
nullus habuit ante euz rex isrl'. Igit ur
dauid filius isai regnauit super vniuer
sum israel: et dies quibus regnauit sup
israel fuerunt quadraginta anni: In he
brō regnauit septē ānis ⁊ in hierl'm tri
gintatribus: ⁊ mortuus est in senectute
bona plenus dieruz ⁊ diuitijs et gloria:
et regnauit salomon filius eius pro eo
Gesta autē dauid regis priora et nouis
sima scripta sunt ī libro samuel vidētis
et in libro nathā ꝓphe: atq̃ in volumīe
gad vidētis vniuersiq̃ regni ei⁹ fortitu
dinis ⁊ tēpoꝝ q̃ trasierũt sub eo: siue in
israel. siue in cũctis regnis terrarum.

Explicit dabreiamin liber primus. In
cipit Dabreiamin siue Paralipomenō
liber secundus. Capitulum I

Confortatus ē
ergo salomō fili⁹ dauid in
regno suo et dñs erat cuz
eo: ⁊ magnificauit eũ in excelsuz. Prece
pitq̃ salomō vniuerso israeli tribunis
et cēturionib⁹ ⁊ ducib⁹ ⁊ iudicib⁹ omīs
isrl' ⁊ principib⁹ familiaꝝ: ⁊ abijt cũ vni
uersa mltitudine in excelsuz gabaō. vbi
erat tabernaculum feder̃ dñi: q̃d fecit
moyses famul⁹ dei in solitudīe. Arcā au
tez dei adduxerat dauid d̃ cariathiarī in
locũ quē ꝑparauerat ei. ⁊ vbi fixerat illi
tabernaculũ hoc est in hierl'm. Altare q̃z
eneum quod fabricatus fuerat beseleel
filius vri filij vr: ibi erat corā tabernacu
lo dñi: quod et requisiuit salomō ⁊ oīs
ecclesia. Ascēditq̃ salomō ad altare ene
um corā tabernaculo feder̃ dñi. ⁊ obtu
lit in eo mille hostias. Ecce autez in ipa

nocte apparuit ei de⁹ dicēs Postula q̄d
vis: vt dem tibi. Dixitq; salomon deo:
Tu fecisti cum dauid patre meo miseri
cordiā magnā. et cōstituisti me regē pro
eo. Nūc ḡ dñe deus. ipleat̄ sermo tuus
quē pollicitus es dauid pr̄i meo Tu enī
me fecisti regē sup̄ ppl'm tuū ml'tū: q̄ taz
innumerabilis ē q̄z puluis terre. Da mi
hi sapiam et intelligētiā: vt ingrediar ⁊
egrediar corā ppl'o tuo. Quis enī potest
hūc ppl'm tuū digne qui tam grādis est
iudicare? Dixit aūt deus ad salomonez.
Quia hoc magis placuit corde tuo ⁊ nō
postulasti diuitias et sub̄am ⁊ gloriā: ne
q; aīas eoꝝ qui te oderant. sed nec dies
vite plurimos: petisti aūt sapiam et sciē
tiam. vt iudicare possis ppl'um meū. sup̄
quem constitui te regē: sapiētia ⁊ scien
tia data sunt tibi. Diuitias aūt ⁊ substā
tiam et gloriā dabo tibi: ita vt nullus in
regib⁹ nec ante te nec post te fuerit simi
lis tui. Venit ḡ salomon ab excelso ga
baon in hierl'm corā tabernaculo federꝫ.
et regnauit sup̄ israel. Cōgregauitq; si
bi currus et equites. ⁊ facti sunt ei mil
le quadringēti currus. ⁊ duodecī milia
equitū. ⁊ fecit eos esse in vrbib⁹ q̄driga
ruz et cū rege in hierl'm. Prebuitq; rex
argentū et aurū in hierusalē quasi lapi
des: et cedros q̄si sycomoros q̄ nascūtur
in cāpestrib⁹ ml'titudine magna. Addu
cebant̄ aūt ei equi de egypto d̄ choa a ne
gociatorib⁹ regis: qui ibāt et emebāt p̄
cio quadrigā equoꝝ sexcētis argēteis: ⁊
equū centū quinq̄ginta. Similiter de
vniu'sis regnis cetheoꝝ ⁊ a regib⁹ syrie:
emptio celebrabatur. II

Decreuit aūt salomon edificare
domū nōi dñi. ⁊ palaciū sibi Et
numerauit septuaginta milia
viroꝝ portātiū humeris. ⁊ octogīta mi
lia qui cederēt lapides in mōtib⁹: p̄posi
tosq; eoꝝ tria milia sexcentos. Misit q̄z
ad hirā regem tyri dicens: Sicut egisti
cū dauid pr̄e meo ⁊ misisti ei ligna cedri
na vt edificaret sibi domuz in q̄ et habi
tauit: sic fac mecū vt edificez domū noī
dñi dei mei. vt ꝯsecrē eam: ad adolendū
incēsum corā illo et fumigāda aromata
et ad ꝓpositionē panū sempiternā. ⁊ ad
holocaustomata mane ⁊ vespe. sabbatis
q̄z et neomenijs. et solēnitatib⁹ dñi dei
nr̄i in sempiternū q̄ mādata sunt israe
li. Domus. n. quam edificare cupio ma
gna est. Magnus est. n. deus nr̄ sup̄ oēs
deos. Quis ḡ poterit p̄ualere vt edificet
ei dignā domū? Si celū et celi celorum
cape eū nequeūt: quātus ego suz vt pos
sim edificare ei domū? Sed ad hoc tan
tū: vt adoleat̄ incēsuz corā illo. Mitte ḡ
mihi viꝝ eruditū q̄ nouerit opari in au
ro et argēto ere et ferro purpura cocci
no ⁊ hyacintho. et qui sciat sculpere cela
turas cū his artificib⁹ q̄s mecū habeo in
iudea ⁊ in hierl'm q̄s p̄parauit dauid pr̄
meus. Sed ⁊ ligna cedrina mitte mihi
et artheutīa ⁊ pinea de libano. Scio. n.
q̄ serui tui nouerint cedere ligna de li
bano. Et erūt serui mei cū seruis tuis:
vt parent̄ mihi ligna plurima. Domus
enī quā cupio edificare magna ē nimis
et inclyta. Preterea oparijs qui cesuri
sunt ligna seruis tuis dabo ī cibaria. tri
tici choros viginti milia. ⁊ hordei choros
totidez: olei q̄z sata viginti milia. Dixit
aūt hirā rex tyri p̄ lr̄as. quas miserat sa
lomoni: Quia dilexit dñs ppl'm suū. id
circo te regnare fecit sup̄ eū. Et addidit
dicēs: Bñdictus dñs deus israel qui fe
cit celū et terrā: qui dedit dauid regi fili
um sapientē et eruditū ⁊ sensatum atq;
prudētez: vt edificaret domū dño. ⁊ pala
tium sibi. Misi ḡ tibi viꝝ prudentē ⁊ sci
entissimū. hiram patrē meum filiū mu
lieris de filiabus dan. cuius pater fuit ty
rius qui nouerit opari in auro et argen
to. ere ⁊ ferro et marmore ⁊ lignis: ī pur
pura q̄z et hyacintho ⁊ byssino ⁊ coccino
et qui sciat celare omnem sculpturam.
et adinuenire prudenter q̄dcūq; in ope
re necessariū est: cū artificibus tuis ⁊ cū
artificib⁹ dñi mei dauid patris tui. Tri
ticū ḡ et hordeū ⁊ oleū et vinū que polli
citus es dñe mi mitte seruis tuis. Nos
aūt cedem⁹ ligna d̄ libano q̄t nccia ha
buerꝫ ⁊ applicabim⁹ ea ratib⁹ p̄ mare in

ioppe: tuū aūt erit trāsferre ea ī hierlm.
Numerauit igit̄ salomō oēs viros ꝓse-
litos qui erāt in terra isrl̄ post dinume-
ratōez quam dinūerauit dauid pr̄ ei⁹. ⁊
inuēti sūt centū q̄nq̄gīta tria milia ⁊ sex
cēti. Fecitq̄z ex eis septuagīta milia qui
hūeris onera portarēt. ⁊ octogīta milia
q̄ lapides de mōtib⁹ cederēt: tria aūt mi
lia et sexcētos p̄positos opeꝝ ꝓpl̄i. III

Et cepit salomō edificare domū
dn̄i in hierusalē in monte mo-
ria qui demōstratus fuerat da-
uid pr̄i eius: in loco quez parauerat da-
uid in area hornan iebusei. Cepit autez
edificare mēse secundo: anno quarto re
gni sui. Et hec sūt fūdamēta q̄ iecit salo
mon vt edificaret domū dei. lōgitudinis
cubitos in mēsura prima sexaginta: lati
tudinis cubitos viginti. Porticū vero
ante frontē que tendebat̄ in longū iu-
xta mēsurā latitudinis dom⁹: cubitorū
viginti. Porro altitudo centū viginti
cubitorū erat. Et deaurauit eā intrinse
cus auro mūdissimo. Domū q̄z maiorē
texit tabulis ligneis abiegnis. et lami-
nas auri obriçi affixit ꝑ totū. Sculpsit
q̄z in ea palmas. ⁊ q̄si catenulas se īuicē
cōplectētes. Strauit q̄z pauimentū tē
pli p̄ciosissimo marmore: decore multo
Porro aurū erat ꝓbatissimū. de cui⁹ la
minis texit domū et trabes ei⁹ et postes
et parietes ⁊ ostia et celauit cherubin in
parietib⁹. Fecit q̄z domū scī scōꝝ: lōgitu
dinē iuxta latitudinē domus cubitoruz
viginti: et latitudinē similiter vigīti cu
bitorū. Et lamīs aureis texit eā q̄si talē
vt singuli claui siclos quinq̄genos ap-
penderēt: Cenacula q̄z texit auro. Fecit
etiā in domo scī scōꝝ cherubin duos ope
re statuario. et texit eos auro Ale cheru
bin viginti cubitis extendebant̄: ita vt
vna ala hr̄et cubitos quinq̄z ⁊ tangeret
parietē dom⁹: ⁊ altera quīq̄z cubitos ha
bēs alā tāgeret alteri⁹ cherub. Similit̄
cherub alteri⁹ ala quīq̄z hēbat cubitos.
et tāgebat parietē: et ala eius altera q̄n
q̄z cubitorū. alam cherub alteri⁹ cōtīge-
bat. Igitur ale vtriusq̄z cherub expanse
erāt: et extēdebant̄ per cubitos viginti.
Ip̄i aūt stabant erectis pedib⁹. et facies
eorum erāt verse ad exteriorem domuz
Fecit q̄z velū ex hyacintho purpura coc
co et bysso. et intexuit ei cherubin Ante
fores etiā templi duas colūnas que tri
ginta ⁊ quīq̄z cubitos habebant altitu
dinis. Porro capita earum quinq̄z cu-
bitoꝝ: necnō ⁊ q̄si catenulas ī oraculo.
et supposuit eas capitib⁹ colūnaꝝ. Ma-
logn̄ata etiā centū: q̄ catenulis int̄posu
it. Ip̄as q̄z colūnas posuit in vestibulo
tēpli vnā a dextris alterā a sinistris. Eā
q̄ a dextris erat vocauit iachin: et que ad
leuam vocauit boꝫ. IIII

Fecit q̄z altare eneū viginti cu-
bitorū longitudinis. ⁊ vigīti cu
bitorū latitudinis. et decē cubi-
torū altitudinis. Mare etiā eneū fusile
decē cubitis a labio vsq̄z ad labiū: rotū-
dum ꝑ circūitū. Quinq̄z cubitos habe-
bat altitudinis: ⁊ funicul⁹ triginta cubi
torū. ambigebat gyrū eius. Similitu-
do q̄z boū erat subter illud. Et decē cubi
tis quedā extrinsec⁹ celature: quasi duo
bus versib⁹ labiū maris circūibant. Bo
ues aūt erant fusiles: ⁊ ip̄m mare super
duodecim boues impositū erat. quoruz
tres respiciebāt ad aquilonē. ⁊ alij tres
ad occidētem. Porro tres alij meridiez
et tres qui reliqui erant orientē: hn̄tes
mare suppositū. Posteriora aūt boum
erant intrinsecus sub mari. Porro va-
stitas ei⁹ hēbat mēsurā palmi. ⁊ labiū il
lius erat q̄si labiū calicis vel repādi lilij
capiebatq̄z tria milia metretas Fecit q̄z
conchas decē et posuit quīq̄z a dextris et
quinq̄z a sinistris. vt lauarēt in eis oīa q̄
in holocaustū oblaturi erant. Porro in
mari sacerdotes lauabant̄: Fecit aūt et
candelabra aurea decē s̄m spēm quā ius
serat fieri. et posuit ea in tēplo: quinq̄z
a dextris ⁊ quinq̄z a sinistris. Necnon et
mēsas decē: ⁊ posuit eas in tēplo. quinq̄z
a dextr̄ ⁊ q̄nq̄z a sinistr̄. phialas q̄z aure
as cētuz Fecit etiam atrium sacerdotuz
et basilicā grādez ⁊ ostia in basilica que

texit ere Porro mare posuit in latere de
xtro ꝯ orientē ad meridiē. Fecit aūt hi-
ram lebetes ⁊ creagras ⁊ phialas ⁊ ꝯple
uit omē opus regis in domo dei. hꝫ ē co-
lūnas duas et epistylia ⁊ capita: ⁊ quasi
quedā retiacula q̄ capita tegerēt super
epistylia. Malogranata q̄z q̄dringēta et
retiacula duo ita vt bini ordines malo
granatorū singulis retiaculis iūgerent̄
q̄ ꝓtegerēt epistylia. et capita colūnaruz
Bases etiā fecit. et conchas. quas super
posuit basibꝫ: mare vnū. boues q̄z duode
cim sub mari. ⁊ lebetes ⁊ creagras ⁊ phi
alas. Oīa vasa fecit salomoni hirā pa-
ter eius in domo dñi ex ere mūdissimo
In regione iordanis fudit ea rex in ar-
gyllosa terra: inter sochot et saredatha.
Erat aūt multitudo vasoꝝ īnumerabil̄
ita vt ignoraret̄ pōdus eris. Fecitq̄z sa-
lomon oīa vasa domus dei.: et altare au
reū ⁊ mēsas: et sup̄ eas panes ꝓpositōis
Candelebra q̄z cū lucernis suis vt luce
rent ante oraculū iuxta ritū ex auro pu
rissimo. ⁊ florentia quedā ⁊ lucernas et
forcipes aureos. Omīa de auro mūdissi
mo facta sūt Thymiamateria q̄z ⁊ thu-
ribula et phialas et mortariola. ex au-
ro purissimo. Et ostia celauit tēpli inte
rioris. i. in scā scōꝝ. ⁊ ostia tēpli forinsecꝰ
aurea. Sicq̄z cōpletū ē om̄e opus quod
fecit salomō in domo dñi. V

Intulit igit̄ salomon omīa q̄ vo
uerat dauid pater suus argētuz
et aurū et vniuersa vasa posuit
in thesauris domus dñi. Post que cō-
gregauit maiores natu isrl̄. ⁊ cūctos p̄n
cipes tribuū. et capita familiarum de fi-
lijs israel in hierusalem. vt adducerent
arcā federis dñi de ciuitate dauid q̄ ē in
sion. Tlenerūt itaq̄z ad regez omēs viri
isrl̄ in die solēni mēsis septimi. Cūq̄z ve
nissent cūcti seniorū israel. portauerunt
leuite arcā. et intulerūt eā. et oēm para
turā tabernaculi. Porro vasa scūarij q̄
erāt in tabernaculo portauerūt sacerdo
tes cū leuitis. Rex aūt salomō ⁊ vniuer
sus cetus isrl̄. et oēs q̄ fuerūt cōgregati
ante arcā: īmolabāt arietes ⁊ boues abs
q̄z vllo numero: Tanta. n. erat multitu
do victimarū. Et intulerūt sacerdotes
arcam federis dñi in locū suū. i. ad ora-
culū templi. in scā scōꝝ subter alas che-
rubin: ita vt cherubin expāderent alas
suas sup̄ locū in q̄ posita erat arca. ⁊ ip̄az
arcā tegerent cū vectibus suis. Electiuz
aūt quibꝫ portabat̄ arca: q̄z paululū lon
giores erāt. capita parebāt ante oracu-
lum. Si vero quis paululum fuisset ex
trinsecꝰ. eos videre nō poterat. Fuit ita
q̄z arca ibi vsq̄z in p̄ntē diē. Nihilq̄z erat
aliud in arca nisi due tabule: q̄s posue-
rat moyses in oreb: q̄n legē dedit dñs fi
lijs israel egredientibꝫ ex egypto Egres
sis autem sacerdotibus de sanctuario.
oēs. n. sacerdotes qui ibi potuerāt inue
niri scīficati sunt. nec adhuc in illo tp̄e
vices ⁊ ministeriorū ordo inter eos di-
uisus erat. tam leuite q̄z cantores. i. et q̄
sub asaph erāt. ⁊ q̄ sub hemā: et qui sub
ydithun. filij et frēs eoꝝ vestiti byssinis
cymbalis ⁊ psalterijs. et citharis cōcre-
pabāt stātes ad oriētalē plagā altaris et
cū eis cātores centū vigiti canētes tub
Igit̄ cūctis pariter ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cym
balis et organis ⁊ diuersi generis musico
rū cōcinētibꝫ ⁊ vocē in sublime tollētibꝫ
lōge sonitus audiebat̄. ita vt cum dñm
laudare cepissent ⁊ dicere. Cōfitemini
dño q̄m bonus q̄m in eternū misericordia
eiꝰ. impleret̄ domꝰ dei nube. ne posset sa-
cerdotes stare ⁊ mīstrare ꝓpter caliginē
Cōpleuerat. n. gloria dñi domū dei. VI

Tunc salomon ait: Dñs pollici-
tus est vt habitaret in caligine
ego autem edificaui domuz no
mini eius: vt habitaret ibi in perpetuū
Et conuertit rex faciē suā. ⁊ bñdixit vni
uerse multitudini israel. Nā omīs tur-
ba stabat intēta. Et ait: Bñdictꝰ dñs de
us isrl̄: q̄ qd̄ locutꝰ ē dauid p̄ri meo. ope
cōpleuit dicēs: A die qua eduxi populū
meū de terra egypti. nō elegi ciuitatē de
cūctis tribubꝫ isrl̄ vt edificaret̄ in ea do
mus noī meo. neq̄z elegi quēq̄z aliū vir
vt esset dux in ꝓplo meo isrl̄: sz elegi hie
rusalē vt sit nom̄ meū ī ea ⁊ elegi dauid

vt ꝺſtituerē eū ſup ꝓp̄l'm meū iſrl' Cūq; fuiſſet volūtatis dauid p̄tis mei vt edi/ficaret dom̄ nomī dñi dei iſrl'. dixit dñs ad eū: Quia hic fuit volūtas tua vt edi/ficares dom̄uz noī meo: bñ quidē feciſti huiuſcemodi habere volūtatez. ſz nō tu edificabis mihi dom̄ū. Verūtamē filiuſ tuus qui egrediet̄ de lūbis tuis: ipe edi/ficabit dom̄ū noī meo. Cōpleuit ḡ dñs ſermonē ſuū quē locutuſ fuerat. et ego ſurrexi p dauid p̄e meo ⁊ ſedi ſup thro/nuz iſrl' ſicut locutus ē dñs: et edificaui dom̄ū noī dñi dei iſrl' et poſui in ea arcaz in qua eſt pactū dñi qꝺ pepigit cū filijs iſrael. Stetit ḡ coꝝ altare dñi ex aduer/ſo vniuerſe multitudinis iſrl'. ⁊ extēdit manus ſuas. Siquidez fecerat ſalomō baſim eneā et poſuerat eaz in medio ba/ſilice habentē quīq; cubitos longitudiſ et quinq; latitudinis. et tres cubitos al/titudinis. Stetitq; ſup eā. ⁊ dēiceps fle/xis genibꝫ vtra vniuerſaz multitudinē iſrl': et palmiſ in celū leuatiſ ait: Dñe de/us iſrl. nō eſt ſimilis tui deus in celo et in terra. qui cuſtodis pactū ⁊ miſericoꝝ/diā cū ſeruis tuis qui ābulāt coꝝ te in toto coꝝde ſuo q̄ p̄ſtitiſti ſeruo tuo da/uid patri meo q̄cunq; locut⁹ fueras ei. et q̄ oꝝe pmiſeras: ope cōpleſti. ſicut et p̄ſns tps ꝓbat. Nūc ergo dñe deus iſrael imple ſeruo tuo p̄ri meo dauid q̄cunq; locutus es dicēs: Nō ꝺficiet ex te vir co/ram me q̄ ſedeat ſup thronū iſrl: ita tñ ſi cuſtodierint filij tui vias meas. ⁊ am/bulauerint in lege mea: ſicut et tu am/bulaſti coꝝā me. Et nūc dñe deus iſrael firmet̄ ſermo tu⁹: quē locutus es ſeruo tuo dauid. Ergo ne credibile ē vt habi/tet deus cū hoīb ſup terrā? Si celuz et celi celoꝝ nō te capiūt: quātomagis do/mus iſta quā edificaui: Sed ad hec tm̄ fa/cta ē. vt reſpicias oꝝonez ſerui tui ⁊ obſe/crationē eius dñe deus me⁹. ⁊ audias p̄ces q̄s fundit famul⁹ tu⁹ coꝝā te: vt ape/rias oculos tuos ſup domū iſtā diebꝫ ac noctibꝫ ſup locū in q̄ pollicit⁹ es vt nuo/met̄ nomē tuū et exaudires oꝝonez quaz ſeru⁹ tu⁹ orat in eo: ⁊ exaudias p̄ces fa/muli tui et p̄pli tui iſrl'. Quicūq; oꝝaue/rit in loco iſto: exaudi de hītaculo tuo. i. de celis. ⁊ ꝓpitiare. Si peccauerit q̄ſpiaz in ꝓximū ſuū et iurare ꝓtra eū paratus venerit ſe q; maledicto ꝓſtrinxerit coꝝā altari in domo iſta tu audies de celo. ⁊ fa/cies iudiciū ſeruoꝝū tuoꝝ: ita vt reddas iniquo viā ſuā in caput ꝓp̄riū. ⁊ vleiſca/ris iuſtū retribuens ei ſm iuſtitiā ſuaz. Si ſupat⁹ fuerit p̄p̄l's tu⁹ iſrl' ab inimi/cis. peccabūt. n. tibi. ⁊ ꝙuerſi egerīt pēni/tētiaz. ⁊ obſecrauerint nomē tuū. et fue/rit ꝺpcati te in loco iſto: tu exaudies ꝺ ce/lo ⁊ ꝓpitiare pctō p̄p̄li tui iſrael: et reduc eos in terrā quaz dediſti eis ⁊ p̄tib⁹ eoꝝū. Si clauſo celo pluuia nō fluxerit ꝓpter pctā p̄p̄li tui. ⁊ dēpcati te fuerint in loco iſto. ⁊ ꝓfeſſo nōi tuo. ⁊ ꝙuerſi a pctis ſu/is cū eos afflixeris: exaudi de celo dñe. ⁊ dimitte peccata ſuis tuis et p̄p̄li tui iſrl' et doce eos viā bonā. p quā ingrediātur/ et da pluuiā ꝛre quā dediſti p̄p̄lo tuo ad poſſidendū. Fames ſi oꝝta fuerit ī terra et peſtilētia. erugo ⁊ arugo et locuſta et bruchus. ⁊ hoſtis vaſtat⁹ regionib⁹ poꝝ/tas obſederint ciuitatis. oiſq; plaga et infirmitas ꝑſerit: ſi q̄s de p̄p̄lo tuo iſrl' fuerit dēpcatus. cognoſcēs plagā ⁊ infir/mitatē ſuā: et expāderit man⁹ ſuas ī do/mo ꝛ hec tu exaudies ꝺ celo de ſublimi. ſ. habitaculo tuo: et ꝓpitiare: ⁊ redde vni cuiq; ſm vias ſuas: q̄s noſti cuz habere in coꝝde ſuo. Tu. n. ſol⁹ noſti coꝝda filio/rum hoīm vt timeāt te et ambulent in vijs tuis: cunctis diebꝫ quibus viuent ſup faciē terre quā dediſti patribꝫ noſtrꝫ. Eternū q̄z q̄ ñ ē de p̄p̄lo tuo iſrl'. ſi vene/rit ꝺ ſtra lōginq; ꝓpter nomē tuū magnū et ꝓpter manū tuā robuſtā. et brachiuz tuū extentuz. et adoꝝauerit in loco iſto. tu exaudies ꝺ celo firmiſſimo habitacu/lo tuo. ⁊ facies cuncta p̄o quibus inuo/cauerit te ille peregrin⁹: vt ſciant oēs po/puli terre nomē tuū ⁊ timeāt te ſicut po/pul⁹ tu⁹ iſrl'. ⁊ cogſcāt q; nomē tuū īuo/catū ē ſup domū hāc quaz edificaui noī tuo. Si egreſſ⁹ fuerit p̄p̄l's tu⁹ ad bellū/ ꝓtra adu̇ſarios ſuos p viā in q̄ miſeris

eos adorabũt te ꝓtra viã in qua ciuitas
hec est quã elegisti. et dom⁹ quã edifica
ui noi tuo: vt exaudias de celo ꝓces eoꝝ
et obsecrationẽ. ⁊ vlciscaris. Si autez
peccauerit tibi (necz. n. est hõ qui nõ pec
cet) et iratus fueris eis. et tradideris ho
stibꝫ. et captiuos duxerint eos in terraz
longinquã. vl certe que iuxta est. ⁊ quer
ri in corde suo in terra ad quam captiui
ducti fuerant egerint pniam. et deꝓcati
te fuerint in terra captiuitatis sue. dicẽ
tes: peccauimus inique fecim⁹. iniuste
egimus. ⁊ reuersi fuerit ad te i toto coꝛ
suo. et tota aia sua in terra captiuitatis
sue ad quã ducti sunt adorabũt te ꝛ vi
am terre sue quã dedisti patribꝫ eoꝝ. ⁊
vrbis quã elegisti. ⁊ domus quã edifica
ui nomi tuo: vt exaudias de celo. id est de
firmo habitaculo tuo ꝓces eoꝝ. et faci
as iudicium. ⁊ dimittas ꝑplo tuo qꝫ
peccatoꝛi. Tu es. n. de⁹ meus. Aperiant
queso oculi tui. et aures tue intẽte sint
ad oꝛonez q̃ fit in loco isto. Nũc igit cõ
surge dñe deus in requiẽ tuã: tu et arca
foꝛtitudis tue. Sacerdotes tui dñe de⁹
induant salutẽ: ⁊ sancti tui letent in bo
nis. Domine deus meus ne auerteris
faciem christi tui. Memento miseriꝛ
diarũ dauid serui tui. VII

Cũqꝫ ꝑplesset salomõ fundens
ꝓces. ignis descẽdit de celo: et de
uoꝛauit holocausta ⁊ victimas.
et maiestas dñi ipleuit domũ: nec pote
rant sacerdotes ingredi. templũ dñi. eo
q̃ implesset maiestas dñi templuz dñi.
Sed et oẽs filij isrl videbãt descenden
tem ignẽ. et gloriã dñi sup domũ. et coꝛ
ruentes. pni in terrã sup pauimẽtũ stra
tum lapide. adoꝛauerũt et laudauerũt
dñm. qm bonus. qm in seculũ miseriꝛ
dia eius. Rex aũt ⁊ oĩs ꝑplus imolabant
victimas coꝝ dño. Mactauit igit rex sa
lomõ hostias bũ vigintiduo milia: arie
tum cẽtũ viginti milia. Et dedicauit do
muz dei rex ⁊ vniũsus ꝑplus. Sacerdo
tes aũt stabãt in officijs suis: ⁊ leuite in
organis carminum dñi. que fecit dauid
rex ad laudãdũ dñm. qm bon⁹ qm in et
nũ miseriꝛdia eius: hymnos dauid ca
nẽtes ꝑ manus suas. Porro sacerdotes
canebãt tubis añ eos: cũctusqꝫ isrl stabat.
Sanctificauit q̃z salomõ mediũ atrij añ tẽ
plũ dñi. Obtulerat. n. ibi holocausta et
adipes pacificoꝝ: qz altare eneum qd fe
cerat nõ poterat sustinere holocausta et
sacrificia et adipes pacificoꝝum. Fecit q̃
salomõ solẽnitatez in tpe illo septẽ dies
bus ⁊ oĩs isrl cũ eo. ecclesia magna val
de: ab introitu emath vsqꝫ ad toꝛrentem
egypti. Fecitqꝫ die octauo collectã eo q̃
dedicasset altare septẽ diebꝫ. et sollẽnita
tem celebrasset diebꝫ septẽ. Igit in die
vicesimotertio mẽsis septimi. dimisit
ꝑplos ad tabernacula sua: letãtes atqꝫ gau
dẽtes sup bono qd fecerat dñs dauid et
salomoni ⁊ isrl ꝑplo suo. Cõpleuitqꝫ sa
lomõ domũ dñi. et domũ regis. et oĩa q̃
disposuerat in corde suo vt faceret in do
mo dñi. et in domo sua. et ꝓsperatus est.
Apparuit aũt ei dñs nocte. et ait: Audi
ui oratõez tuã. et elegi locũ istũ mihi in
domũ sacrificij. Si clausero celũ et plu
uia nõ fluxerit et mãdauero ⁊ ꝓcepo lo
custe vt deuoret fruges ⁊ misero pestilẽtiaz
in ꝑplm meũ: quersus aũt ꝑplus me⁹ sup
qs inuocatũ est nomẽ meũ: deꝓcatus me
fuerit. ⁊ exq̃sierit faciẽ meã. ⁊ egerit pni
tẽtiaz a vijs suis pessimis. ⁊ ego exaudiã
de celo. ⁊ ꝓpitius ero pctis eoꝝ ⁊ sanabo ter
rã eoꝝ. Oculi q̃z mei erũt apti. et aures
mee erecte: ad oꝛonez eius q̃ in loco isto
oꝛauerit. Elegi. n. ⁊ scificaui locũ istũ: vt
sit nomẽ meũ ibi i sempitnũ ⁊ ꝑmanea
ant oculi mei ⁊ coꝛ meũ ibi cũctis diebus.
Tu q̃z si ãbulaueris coꝛa me. sicũ ãbulauit
dauid ꝑ tu⁹. ⁊ feceris iuxta oĩa q̃ ꝓcepi ei
bi. ⁊ iustificias meas iudiciaqꝫ seruaueris: su
scitabo thꝛonũ regni tui: sicũ pollicitus sũ
dauid ꝑri tuo dicẽs: Nõ auferet de stirpe
tua vir. q̃ nõ sit ꝓnceps in isrl. Si autẽ
aũsi fueritis ⁊ dereliqritis iustificias meas ⁊
ꝓcepta mea q̃ ꝓposui vob. ⁊ abieritis ser
uieritis diis alienis. ⁊ adoꝛaueritis eos:
euellã vos de tra mea quã dedi vob ⁊ do
mũ hãc quã edificaui noĩ meo ꝓiciaz a
facie mea: et tradam eã in parabolã ⁊ in

exemplū cūctis ꝓplis: ⁊ dom⁹ ista erit in
ꝓuerbiū vniuersis trāseūtib⁹ ⁊ dicēt stu-
pētes: Quare fecit dn̄s sic t̄re huic ⁊ do
mui huic? Rn̄debūtq̄: Quia derelique
rūt dn̄m deū patꝝ suoꝝ q̄ eduxit eos de
terra egypti. ⁊ apprehēderūt deos alienos
et adorauerūt eos et coluerūt: idcirco ve
nerūt sup eos vniuersa hec mala. VIII

Expletꝫ aūt vigīti ānis postq̄ edi
ficauit salomō domum dn̄i et
domū suā: ciuitates q̄s dederat
hirā salomoni edificauit ⁊ hītare ibi fecit
filios isrl. Abijt q̄z in emath suba. ⁊ obti
nuit eā et edificauit palmirā in deserto:
et alias ciuitates munitissimas edifica
uit in emath. Extruxitq̄ bethoron supi-
orem. ⁊ bethorō inferiorē. ciuitates mu-
ratas: hn̄tes portas ⁊ vectes ⁊ seras. Ba
laath etiā et omnes vrbes firmissimas
que fuerunt salomonis cūctasq̄ vrbes
quadrigarū. ⁊ vrbes equitū. Omīa que
cūq̄ voluit fecit rex salomon atq̄ dispo
suit: edificauit in hierusalē et in libano
et in vniuersa terra ptātis sue. Omnē
populum qui derelictus fuerat d̄ ethe-
is et amorreis et phereçeis ⁊ eueis ⁊ ie-
buseis. qui nō erāt de stirpe israel. de fili
is eorū et de posteris quos nō interfece
rant filij israel: subiugauit salomon in
tributarios vsq̄ in diē hanc. Porro de
filijs isrl nō posuit vt seruirēt opib⁹ re-
gis. Ipi. n. erāt viri bellatores et duces
primi: ⁊ principes quadrigarum ⁊ equi
tum eius. Oēs aūt prīcipes exercit⁹ re-
gis salomonis fuerūt ducēti quīq̄gīta
qui erudiebāt ꝓplm. Filiā vero pharao-
nis trāstulit de ciuitate dauid in domū
quā edificauerat ei. Dixit. n. rex. Nō ha
bitabit vxor mea in domo dauid regis
israel. eo q̄ sanctificata sit: quia ingressa
est in eam arca dn̄i. Tunc obtulit salo-
mon holocausta domino super altare do
mini quod extruxerat ante porticū: vt ꝑ
singulos dies offerret ī eo iuxta p̄ceptū
moysi in sabbatis et in kalendis et in fe
stis dieb⁹ ter ꝑ annū: id est in solēnitate
acymorū ⁊ solēnitate hebdomadaꝝ ⁊ in
solēnitate tabernaculorū. Et constituit
iuxta dispositionē dauid patris sui offi-
cia sacerdotū in ministerijs suis. ⁊ leui-
tas in ordine suo: vt laudarent et mini
strarēt corā sacerdotib⁹ iuxta ritū vnius
cuiusq̄ diei. et ianitores in diuisionib⁹
suis ꝑ portā ⁊ portā. Sic. n. precepat da
uid hō dei. Nec p̄tergressi sunt de māda-
tis regis tā sacerdotes quā leuite. ex oī
bus que p̄cepat. Et in custodijs thesau-
rorū oēs impensas p̄paratas habuit sa-
lomon: ex eo die quo fundauit domum
dn̄i vsq̄ in diē quo ꝑfecit eaꝫ. Tūc abijt
salomon in asiongaber. et in hailath. ad
oraꝫ maris rubri: que est in terra edom
Misit ergo ei hirā ꝑ manus seruorum
suorū naues ⁊ nautas gnaros marꝫ. et
abierūt cū seruis salomonis ī ophir. Tu
lerūtq̄ inde q̄dringēta quinq̄ginta talē
ta auri ⁊ attulerūt ad regē salomonē. IX

Regina q̄z saba cū audisset famā
salomonis. venit vt temptaret
eum in enigmatib⁹ in hierusa-
lem: cū magnis opibus et camelis qui
portabant aromata et auri plurimū gē-
masq̄ preciosas. Cunq̄ venisset ad salo
monem: locuta est ei quecunq̄ erāt in
corde suo. Et exposuit ei salomon omīa
que ꝓposuerat nec quicq̄ fuit quod nō
perspicuū ei fecerit. Que postq̄ vidit sa
pientiam. s. salomonis. et domum quaꝫ
edificauerat. necnō et cibaria mense ei⁹
et habitacula seruorum. et officia mini
strorum eius et vestimēta eoruꝫ. pincer
nas q̄z. ⁊ vestes eorū: et victimas q̄s im
molabat in domo dn̄i: nō erat p̄ stupore
vltra in ea spūs. Dixitq̄ ad regē: Ter⁹
est sermo quē audierā in t̄ra mea. de vir
tutib⁹ ⁊ sapīa tua. Nō credebā narranti
bus: donec ipa venissez. et vidissent ocu
li mei et ꝓbassem vix medietatē sapien-
tie tue mihi fuisse narratā Tlicisti famā
virtutib⁹ tuis. Beati viri tui ⁊ beati ser-
ui tui: hi qui assistūt coraꝫ te omī tpe et
audiūt sapīam tuā. Sit dn̄s deus tuus
benedict⁹ q̄ voluit te ordinare sup thro-
num suum regez domini dei tui. Quia
diligit de⁹ isrl: ⁊ vult seruare eū in et̄nū
idcirco posuit te sup eū regem: vt facias

iudicia atq; iusticiã. Dedit aũt regi cen
tum viginti talẽta auri. et aromata mul-
ta nimis. et gẽmas p̃ciosissimas: Nõ fu
erunt aromata talia. vt hec q̃ dedit regi-
na saba regi salomoni. Sed et serui hi-
ram cũ seruis salomonis attulerũt aur̃
de ophir et ligna tina. ⁊ gẽmas preciosis
simas. De quibus fecit rex de lignis. s.
tinis gradus in domo dñi. ⁊ in domo re
gia. citharas q̃z et psalteria cantoribus.
Nunq̃z visa sunt in terra iuda ligna ta-
lia. Rex autem salomon dedit regine sa
ba cuncta que voluit et que postulauit.
et multo plura q̃z attulerat ad eũ. Que
reuersa abijt in terrã suã cũ seruis suis
Erat autez pondus auri quod afferebatur
salomoni p̃ singulos annos: sexcen
ta sexagintasex talẽta auri: excepta ea sũ
ma quam legati diuersarum gentiuz et
negociatores afferre cõsueuerant. oẽsq;
reges arabie et satrape terrar̃ qui cõpor
tabant aurũ ⁊ argentũ salomoni. Fecit
rex salomon ducẽtas hastas aureas. de
sũma sexcẽtorum aureorum. qui in sin-
gulis hastis expendebant̃. Trecenta q̃z
scuta aurea trecentorũ aureor̃: quibus
tegebãt̃ singula scuta: Posuitq; ea rex
in armamẽtario quod erat consituz ne-
more. Fecit q̃z rex soliũ eburneuz gran-
de. et vestiuit illd̃ auro mũdissimo. Sex
q̃z gradus quib; ascendebat̃ ad soliũ et
scabellũ aureũ: et brachiola duo altrin-
sec⁹. ⁊ duos leones stãtes iuxta brachio
la: sed et alios duodecim leunculos stã
tes sup̃ sex gradus ex vtraq; p̃te. Nõ fu-
it tale solium in vniuersis regnis Oĩa
q̃z vasa cõuiuij regis erant aurea. et va
sa domus salt⁹ libani ex auro purissimo
Argẽtum. n. in dieb; illis p̃ nihilo repu
tabatur. Siquidẽ naues regis ibant in
tharsis cũ seruis hirã. semel in ãnis tri
bus. ⁊ deferebãt inde aurũ et argẽtuz ⁊
ebur et simias ⁊ pauos. Magnificatus
est igit̃ salomon sup̃ oẽs reges terre pre
diuitijs ⁊ gl'ia. Oẽsq; reges t̃rarũ deside
rabant videre faciẽ salomonis. vt audi
rent sapĩam quã dederat deus in corde
eius. Et d̃ferebãt ei munera: vasa argẽ
tea ⁊ aurea. et vestes ⁊ arma et aromata
equos et mulos p̃ singulos annos. Ha
buit q̃z salomõ q̃dragĩta milia equoruz
in stabulis. ⁊ curruuz equitũq; duodecĩ
milia. Cõstituitq; eos in vrbib; quadri
garũ. et vbi erat rex in hierl'm. Exercuit
etiã ptãtem sup̃ cũctos reges a flumĩe
eufrate vsq; ad terrã philistinor̃ et vsq;
ad terminos egypti. Tantãq; copiam p̃
buit argẽti in hierl'm quasi lapidũ: et ce
drorũ tantã multitudinẽ velut sycomo
rum que gignunt̃ in campestrib;. Addu
cebant̃ aũt ei equi de egypto. cũctisq; re
giõib;: Reliqua aũt op̃a salomonis pri
orũ et nouissimor̃ scripta sunt in v̄bis
nathã p̃phete. ⁊ ĩ libris ahie sylonit̃. ĩ vi
sione q̃z addo vidẽtis ꝯ hierobam filiũ
nabath. Regnauit aũt salomon in hie-
rusalẽ sup̃ omnẽ israel: quadragĩta ãnis
Dormiuitq; cũ p̃rib; suis. et sepelierũt
eum in ciuitate dauid: regnauitq; robo
am filius eius pro eo.

X

Profectus ẽ aũt robaz in sichẽ
Illuc. n. cunctus isrl' ꝯuenerat
vt ꝯstituerẽt eũ regem. Quod
cum audisset hierobã filius nabath q̃
erat in egypto: fuerat quippe illuc ante
salomonem: statim reuersus est. Voca
uerũtq; eũ et venit cũ vniuerso israel. ⁊
locuti sunt ad robam dicentes: Pater
tuus durissimo iugo nos pressit. tu le-
uiora impera patre tuo qui nobis impo
suit grauem seruitutez. et paululum de
onere subleua: vt s̃uiam⁹ tibi. Qui ait:
Post tres dies reũtimini ad me Cũq;
abijsset ppl's: inijt ꝯsiliũ cuz senib; q̃ ste-
terãt corã p̃re eius salomone dũ adhuc
viueret dicẽs: Quid datis ꝯsilij vt rñ-
deam ppl'o? Qui dixerũt ei. Si placue-
ris ppl'o huic et lenieris eos verbis cle-
mẽtib; seruiẽt tibi oĩ tp̃e. At ille reliq̃t
ꝯsiliũ senũ. ⁊ cũ iuuenib; tractare cepit
qui cũ eo nutriti fuerant. et erant in co
mitatu illius. Dixitq; ad eos. Quid vo
bis videt̃. vel rñdere quid d̃beo ppl'o hu
ic q̃ dixit mihi: subleua iuguz q̃d ĩposuit
nob̃ p̃r tu⁹? At illi rñderũt vt iuuenes
et nutriti cũ eo in delitijs atq; dixerunt

Sic loqueris ꝓpl'o qui dixit tibi. pr̄ tu⁹ aggrauauit iugū nr̄m. tu subleua. ⁊ rn̄ debis ei. Minim⁹ digit⁹ meus grossior est lūbis pr̄is mei. Pr̄ meus imposuit vob̄ graue iugū. ⁊ ego mai⁹ pond⁹ apponam. Pater me⁹ cecidit vos flagell': ego vero cedam vos scorpiōib⁹. Venit g̃ hierobaz ⁊ vniu̇sus ꝓpl's ad robaz die tertio: sicut precepat eis. Rn̄ditq; rex dura derelicto ꝯsilio senior̄: locutusq; ē iuxta iuuenū voluntatē. Pater me⁹ graue vobis imposuit iugū: qd̄ ego g̃ui⁹ faciam. Pater me⁹ cecidit vos flagell': ego vero cedam vos scorpionib⁹. Et nō acq̄euit ꝓpl'i p̄cib⁹. Erat enī volūtatis dei: vt cōpleret̄ sermo ei⁹ quē locut⁹ fuerat ꝑ manū ahie sylonitis ad hierobaz filiuz nabath. Populus aūt vniu̇sus rege duriora dicēte: sic locut⁹ est ad eū. Nō est nobis ꝑs in dauid: neq; hereditas in filio isai. Reuertere ī tabernacula tua: israel. Tu aūt pasce domū tuā dauid. Et abijt isrl' in tabernacula sua. Sup̄ filios aūt isrl' qui habitabāt in ciuitatib⁹ iuda regnauit robam. Misitq; rex robaz aduram qui p̄erat tributis: ⁊ lapidauerunt eū filij israel. ⁊ mortu⁹ est. Porro rex robam currū festinauit ascēdere. ⁊ fugit ī hierusalē. Recessitq; isrl' a domo dauid: vsq; ad diē hanc. Factū est aūt cū audisset oīs isrl' ꝙ reu̇sus eēt hierobaz: miserunt ⁊ vocauerūt euz ꝯgregato cetu et ꝯstituerūt euz regē sup̄ oēm isrl': nec secutus est quispiam domum dauid p̄ter tribum iuda solam.

XI

Venit autē robam ī hierusalē ⁊ ꝯuocauit vniu̇saz domū iuda ⁊ bēiamī centū octogīta milia elector̄ atq; bellantiū: vt dimicaret ꝯtra isrl' ⁊ ꝯuerteret ad se regnū suū. Factusq; est sermo dn̄i ad semeiaz hoīem dei dicens: loquere ad robam filiū salomōis regē iuda. ⁊ ad vniu̇sum isrl'. qui est ī iuda ⁊ beniamin. Hec dicit dn̄s: Nō ascēdetis neq; pugnabit̄ ꝯtra frēs vr̄os: reuertat̄ vnusquisq; in domū suā: q̄r mea hoc gestū est volūtate. Qui cū audissent sermonē dn̄i. reuersi sunt: nec ꝑrexerūt ꝯtra hierobaz. Habitauit autez robaz in hierusalē. et edificauit ciuitates muratas in iuda: extruxitq; bethleez ⁊ ethā ⁊ thecue: bethsur q̄z ⁊ socco ⁊ odollā. nec nō ⁊ geth ⁊ maresa ⁊ çiph: sz ⁊ aduraz et lachis ⁊ asecha: saraa q̄z ⁊ ahialon et hebron q̄ erāt in iuda ⁊ beniamī ciuitates munitissimas. Cunq; clausisset eas muris. posuit in eis principes ciborūq; horrea: hoc est olei ⁊ vini. Sed et in singl'is vrbib⁹ fecit armamentaria scutor̄. ⁊ hastarū: firmauitq; eas summa diligentia ⁊ impauit sup̄ iudā ⁊ beniamin. Sacerdotes aūt ⁊ leuite q̄ erāt in vniu̇so israel. venerūt ad eū de cunct̄ sedib⁹ suis: relinquētes suburbana ⁊ possessiōes suas ⁊ trāseuntes ad iudā ⁊ hierusalez: eo ꝙ abiecisset eos hierobā ⁊ posteri eius ne sacerdotio dn̄i fungerent̄: q̄ ꝯstituit sibi sacerdotes excelsor̄ ⁊ demonior̄ vitulorūq; quos fecerat. Sz ⁊ de cūctis tribubus isrl' quicūq; dederāt cor suū vt q̄rerent dn̄m deū isrl'. venerūt in hierusalē ad immolandū victimas suas corā dn̄o deo patrū suor̄. ⁊ robrauerūt regnū iuda. ⁊ cōfirmauerūt robaz filiū salomonis ꝑ tres ānos. Ambulauerūt eniz in vijs dauid ⁊ salomōis annis tm̄ tribus. Duxit autē robaz vxorē: malaath filiaz hierimuth filij dauid: abiail q̄z filiā heliab filij isai q̄ pepit ei filios: ieos ⁊ sommoriam et çoom. Post hanc q̄z accepit maachā filiā absalon: que pepit ei abia ⁊ abi ⁊ çiça ⁊ salimith. Amauit aūt robā maachā filiā absalon: et sup̄ oēs vxores suas ⁊ cōcubinas. Nā vxores decē ⁊ octo duxerat: ꝯcubinas autē sexaginta: et genuit vigintiocto filios ⁊ sexagīta filias. Constituit vero in capite abiā filiū maacha ducē sup̄ oēs frēs suos: ip̄m enī regem facere cogitabat q̄r sapiētior fuit ⁊ potētior sup̄ oēs filios ei⁹: ⁊ in cūctis finib⁹ iuda ⁊ beniamin ⁊ in vniu̇sis ciuitatib⁹ muratis. Prebuitq; eis escas plurimas: ⁊ mlt̄as petiuit vxores.

XII

Cunq; roboratuz fuisset regnuz robaz ⁊ ꝯfortatū: dereliquit legem dn̄i ⁊ oīs israel cū eo. An-

no autē quinto regni roboam. ascendit
sesac rex egypti in hierusalem qꝛ pecca-
uerant dño: cū mille ducētis curribus
⁊ sexaginta milibꝫ equitū. Nec erat nu-
merus vulgi qđ venerat cum eo ex egy
pto: libyes scꝫ ⁊ trogodyte ⁊ ethiopes: ce
pitqꝫ ciuitates munitissimas in iuda. ⁊
venit vsqꝫ in hierusalē. Semeias autē
ꝓpheta ingressus est ad roboam ⁊ princi
pes iuda: q̄ cōgregati fuerāt in hierusa-
lem fugientes sesac: dixitqꝫ ad eos. Hec
dicit dñs: Vos reliq̄stis me. ⁊ ego reliq̄
vos in manu sesac. Cōsternatiqꝫ princi-
pes isrl' ⁊ rex dixerūt: Justus ē domin⁹
Cūqꝫ vidisset dñs ꝙ hūiliati eēnt: fact⁹
est sermo dñi ad semeiaꝫ dicens: Quia
hūiliati sunt nō dispdaꝫ eos: daboqꝫ eis
pauxilluꝫ auxilij: ⁊ nō stillabit furor me
us sup hierusalem ꝑ manū sesac. Verū
tamē seruient ei. vt sciant distantiā ser-
uitutis mee ⁊ seruitutis regni terrarū
Recessit itaqꝫ sesac rex egypti ab hieru-
salem sublatis thesauris dom⁹ dñi ⁊ do
mus regis: oīaqꝫ secū tulit. ⁊ clypeos au
reos quos fecerat salomon. ꝓ quibꝫ fe-
cit rex eneos: ⁊ tradidit illos principibꝫ
scutarioꝝ q̄ custodiebāt vestibuluꝫ pala
tij. Cunqꝫ introiret rex domū dei. venie
bant scutarij et tollebāt eos: iterūqꝫ re-
ferebant eos ad armamētariū suū. Ve
runtamē qꝛ humiliati sunt. auersa ē ab
eis ira dñi nec deleti sunt penit⁹. Siq̄-
dem ⁊ in iuda inuēti sunt opa bona. Cō-
fortatus est g̊ rex roboam in hierusalem
atqꝫ regnauit. Quadragīta autē ⁊ vni⁹
anni erat cū regnare cepisset: ⁊ decē ⁊ se-
ptem ānis regnauit in hierusalez vrbe
quā elegit dñs. vt cōfirmaret nomē su
um ibi. de cūctis tribubꝫ isrl'. Nomē au-
tem mr̄is eius naama amanites. Fecit
qꝫ malū: ⁊ nō prepauit cor suū vt q̄reret
dñm. Opa vero roboam prima ⁊ nouis-
sima scripta sunt in libris semeie ꝓphe-
te ⁊ addo vidētis. ⁊ diligenter exposita.
Pugnauerūtqꝫ adūsum se roboaꝫ ⁊ hie
roboam cūctis diebꝫ. Et dormiuit robo-
am cū pr̄ibus suis. sepultusqꝫ est in ciui
tate dauid ⁊ regnauit abia fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.

Anno octauodecimo
regis hieroboaꝫ regnauit abia
sup iudam. Tribꝫ annis regna
uit in hierusalē. Nomenqꝫ mr̄is ei⁹ mi
chaia: filia vriel de gabaa: ⁊ erat bellū in-
ter abia ⁊ hieroboaꝫ. Cunqꝫ inisset abia
certamē. ⁊ haberet bellicosissimos viros
⁊ electoꝝ q̄draginta milia: hieroboaꝫ cō
struxit ecōtra aciē octoginta milia viro
rū: qui ⁊ ip̄i electi erāt ⁊ ad bella fortissi-
mi. Stetit g̊ abia sup montez semeron
qui erat in ephraim ⁊ ait: Audi hierobo
am ⁊ oīs isrl'. Num ignorat⁹ ꝙ dñs deus
isrl' dederit regnū dauid sup isrl' in sem-
piternū: ip̄i ⁊ filijs ei⁹ in pactū salis: Et
surrexit hieroboam filius nabath seruus
salomonis filij dauid. et rebellauit ꝯtra
dñm suū. Congregatiqꝫ sunt ad eū viri
vanissimi ⁊ filij belial: ⁊ p̄ualuerūt ꝯtra
roboam filiū salomonis. Porro roboaꝫ
erat rudis ⁊ corde pauido: nec potuit re
sistere eis. Nunc g̊ vos dicitis ꝙ resiste
re possitis regno dñi qđ possidet ꝑ filios
dauid: Habetisqꝫ grandē ꝓpl'i multitu-
dinē: atqꝫ vitulos aureos quos fecit vo
bis hieroboaꝫ in deos. Et eiecistis sacer
dotes dñi filios aaron atqꝫ leuitas: ⁊ fe-
cistis vobis sacerdotes sicut omēs ꝓpl'i
terraꝝ. Quicunqꝫ venerit ⁊ initiauerit
manū suā in tauro. in bobꝫ ⁊ in arietibꝫ
septem: fit sacerdos eoꝝ q̄ non sunt dij.
Noster aūt dñs de⁹ est: quē nō relinqui-
mus. Sacerdotesqꝫ ministrant dño de
filijs aaron. ⁊ leuite sunt in ordine suo:
holocausta quoqꝫ offerūt dño ꝑ singl'os
dies mane ⁊ vespe. ⁊ thymiama iuxta le
gis p̄cepta cōfectuꝫ: ⁊ ꝓponunt̄ panes ī
mensa mundissima. Estqꝫ apud nos cā
delabrū aureū. ⁊ lucerna eius: vt accen-
dantur semp ad vespaꝫ. Nos quippe cu
stodimus p̄cepta dñi dei nr̄i: quē vos re-
liquistis. Ergo in exercitu nr̄o dux deus
est: ⁊ sacerdotes ei⁹ qui clangūt tubis ⁊
resonant cōtra vos. Filij isrl' nolite pu-
gnare ꝯtra dñm deū patrū vr̄oꝝ: qꝛ non
vobis expedit. Hec illo loquente: hiero
boam retro moliebatur insidias. Cūqꝫ
ex aduerso ostiū staret: ignorantē iudaꝫ

suo ambi[illegible]ebat exercitu. Respiciēsq; iu
das vidit instare bellū ex aduerso ⁊ post
tergū: ⁊ clamauit ad dñm. ac sacerdotes
tubis canere ceperūt: oēsq; viri iuda vo
ciferati sunt. Et ecce illis clamātib; per
terruit de⁹ hieroboaz ⁊ oēz israel qui sta
bat ex adūso abia ⁊ iuda: fugeruntq; filij
isrl' iudā. ⁊ tradidit eos de⁹ in manu eoꝝ
Percussit g̊ eos abia ⁊ ꝓpl's eius plaga
magna: ⁊ corruerūt vulnerati ex isrl' q̄n
quaginta milia viroꝝ fortiū. Hūiliatiq;
sunt filij isrl' in tpe illo. ⁊ vehemētissime
ꝯfortati filij iuda: eo q̄ sperassent ī dño
deo patꝝ suoꝝ. Persecutus est aūt abia
fugientē hieroboaz. ⁊ cepit ciuitates ei⁹
bethel ⁊ filias eius ⁊ hiesana cū filiabus
suis. effron q̊z et filias eius. Nec valuit
vltra resistere hieroboam in dieb; abia
Quē ꝑcussit dñs ⁊ mortu⁹ est. Igitur
abia ꝯfortato impio suo. accepit vxores
quattuordecim: ꝓcreauitq; vigintidu
os filios. ⁊ sedecim filias. Reliq̄ aūt ser
monū abia viarūq; ⁊ opꝫ ei⁹ scripta sūt
diligentissime in libro addo prophete.

Dormiuit autē abia XIIII
cū pr̄ibus suis ⁊ sepelierūt euꝫ
in ciuitate dauid. Regnauitq;
asa filius eius ꝓ eo. In cuius dieb; qui
euit terra annis decez. Fecit g̊ asa q̄d bo
num et placitum erat in conspectu dei
sui. ⁊ subuertit altaria ꝑegrini cultus ⁊
excelsa. ⁊ confregit statuas lucosq; succi
dit. ⁊ ꝑcepit iude vt q̄reret dñm deū pa
trū suoꝝ: ⁊ faceret legē. ⁊ vniūsa manda
ta. Et abstulit de cunctis vrbib; iuda. a
ras ⁊ phana: ⁊ regnauit in pace. Edifica
uit q̊z vrbes munitas in iuda: qꝛ quiet⁹
erat ⁊ nulla tpib; eius bella surrexerant
pacez dño largiēte. Dixit aūt iude. Edi
ficemus ciuitates istas. ⁊ vallem⁹ mu
ris. ⁊ roboremus turrib; ⁊ port; ⁊ seris.
donec a bellis q̄eta sunt oīa: eo q̄ quesie
rimus dñm deū patrum nr̄oꝝ. ⁊ dederit
nobis pacē ꝑ gyrū. Edificauerūt igitur
⁊ nullū in extruēdo impedimētum fuit
Habuit autē asa in exercitu suo portan
tiū scuta ⁊ hastas de iuda trecēta milia:
de beniamin vero scutarioꝝ ⁊ sagittario
rū ducenta octoginta milia. Oēsq; isti
viri fortissimi. Egressus ē aūt ꝯ eos ça
ra ethiops cū exercitu suo decies cente
na milia ⁊ curribꝫ trecētis. et venit vsq;
maresa. Porro asa ꝑrexit obuiā ei. et in
struxit aciē ad bellū in valle sephata. q̄ ē
iuxta maresa ⁊ inuocauit dñm deū ⁊ ait
Dñe nō est apud te vlla distantia. vtrū
in paucis auxilieris aut in pl'ib;: adiuua
nos dñe de⁹ nr̄. In te enī ⁊ in tuo noīe
hñtes fiduciā venim⁹ ꝯ hanc multitu
dinē. Dñe deus nr̄ tu es: nō ꝑualeat cō
tra te homo. Exterruit itaq; dñs ethio
pes coram asa ⁊ iuda. Fugeruntq; e
thiopes. ⁊ persecutus est eos asa ⁊ popu
lus qui cū eo erat vsq; gerara. Et rue
runt ethiopes vsq; ad internitionez: qꝛ
dño cedente ꝯtriti sunt: ⁊ exercitu illius
preliante. Tulerūt g̊ spolia multa. Et ꝑ
cusserūt ciuitates oēs ꝑ circūituz gera
re. Grandis quippe cunctos terror in
uaserat. Et diripuerūt vrbes et multaz
ꝑdā asportauerūt: sz ⁊ caulas ouium de
struētes. tulerūtq; pecoꝝ īfinitā ml'titu
dinē. ⁊ cameloꝝ: reūsiq; sunt in hierl'm.

Azarias aūt filius obeth XV
facto in se spū dei. egressus est ī
occursuz asa: et dixit ei. Audite
me asa: ⁊ oīs iuda ⁊ beniamin. Dñs vo
biscum: qꝛ fuistis cū eo. Si q̄sieritis eū
inuenietis. Si autē dereliq̄ritis euꝫ: de
relinquet vos. Transibūt autē ml'ti di
es in isrl' absq; deo vero. ⁊ absq; sacerdo
te: absq; doctore q̊z et absq; lege. Cunq;
reuersi fuerint in angustia sua. ⁊ clama
uerīt ad dñm deū isrl' ⁊ q̄sierīt eū: reperi
ent eū. In tpe illo ñ erit pax egrediēti et
īgredienti: sed terrores vndiq; ī cūctis
habitatorib; terraꝝ. Pugnabit. n. gens
ꝯtra gentē ⁊ ciuitas ꝯtra ciuitatē. qꝛ do
min⁹ ꝯturbabit eos in oī angustia. Vos
g̊ confortamini. ⁊ nō dissoluant̄ manus
vr̄e: erit enī merces opi vr̄o. Q̄d cū au
dissz asa v̄ba. s. ⁊ ꝓphetiā açarie filij obed
ꝓphete ꝯfortat⁹ est. ⁊ abstulit idola de oī
terra iuda ⁊ de beniamin. ⁊ ex vrbib; q̄s
cepat mont; ephraim. et dedicauit alta
re dñi q̄d erat ante porticū dñi: ꝯgrega

uitq; vniuersum iudã ⁊ beniamin. ⁊ ad/uenas cũ eis de ephraim ⁊ manasse ⁊ de symeon. Plures. n. ad eũ ꝓfugerant ex israel: videtes q; dñs deus illi⁹ esset cuz eo. Cunq; venissent in hierusalẽ mense tertio. ãno decimo q̃nto regni asa: immolauerunt dño in die illa de manubijs. ⁊ ꝓ/dam quã adduxerãt. bues septingẽtos ⁊ arietes septẽ milia. Et intrauit ex/more ad corroborandũ fedus: vt q̃rerẽt do/minũ deũ patrũ suoz in toto corde ⁊ in tota aĩa sua. Siq̃s autẽ inq̃t nõ quesi/erit dñm deuz israel: moriat a mimo vsq; ad maximũ. a viro vsq; ad mulierẽ. Ju/rauerũtq; dño voce magna in iubilo. et in clangore tube. ⁊ in sonitu buccinaruz oẽs qui erãt in iuda cũ execratione. In oi enĩ corde suo iurauerũt: ⁊ in tota vo/luntate q̃sierũt eũ. ⁊ inuenerũt. Requi/titq; eis dñs requiẽ ꝑ circũitũ. Sed et maachã mrem asa regis ex augusto de/posuit impio: eo q; fecisset in luco simu/lacrũ priapi q̃ó oĩe cõtriuit: ⁊ in frusta cõminuens cõbussit in torrẽte cedron. Excelsa autẽ de relicta sunt in isrl. Attamen cor asa erat pfectũ cũctis diebz ei⁹. Eaq; q̃ vouerat pr̃ suus. ⁊ ipe intulit in domũ dñi: argentũ ⁊ aurũ. vasoruq; di/uersam suppellectilẽ. Bellũ vero nõ fuit vsq; ad tricesimũ annum regni asa.

Anno autẽ tricesimo/ XVI
sexto regni ei⁹. ascẽdit baasa rex israel in iudã ⁊ muro circunda/bat rama: vt nullus tute posset egredi ⁊ ingredi de regno asa. Protulit autem asa argentũ ⁊ aurũ de thesauris domus dñi et de thesauris regijs: misitq; ad be/nadab regẽ syrie: q̃ habitabat in dama/sco dicens: Fedus inter me ⁊ te est. Pa/ter q̃z meus ⁊ pr̃ tuus habuere ꝓcordiã quã obrẽ misi tibi argentũ ⁊ aurum: vt rupto federe q̃ habes cũ baasa rege is/rael facias eũ a me recedere. Quo com/perto benadab misit prĩcipes exercituz suoz ad vrbes israel: qui percusserũt ahion ⁊ dan ⁊ abelmaim ⁊ vniuersas vrbes ne/ptalim muratas. Qđ cũ audisset baasa desijt edificare rama ⁊ intermisit opus suum. Porro asa rex assumpsit vniuer/sum iudam ⁊ tulerunt lapides de rama ⁊ ligna q̃ edificationi prepauerat baasa edificauitq; ex eis gabaa ⁊ maspha. In tpe illo venit anani ꝓphẽta ad asaz regẽ iuda. ⁊ dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege syrie ⁊ nõ in dño deo tuo: idcirco euasit syrie regis exercit⁹ de manu tua. Nõne ethiopes ⁊ libyes multo plures erãt q̃drigis ⁊ eq̃tib⁹ ⁊ multitudine ni/mia: q̃s cũ in dño credidisses tradidit i manu tua? Oculi. n. dñi cõtemplantur vniuersam terrã. ⁊ prebent fortitudinẽ his q̃ corde pfecto credũt in eum. Stulte igit egisti. ⁊ ppter hoc etiã pñti tpe adu/sum te bella ꝓsurgent. Iratusq; asa adu/sus videntẽ: iussit eũ mitti in neruum: Valde quippe sup hoc fuerat dñs indi/gnat⁹. ⁊ interfecit de pplo in tpe illo plu/rimos. Opa autem asa prima ⁊ nouissi/ma scripta sunt in libro regũ iuda ⁊ isrl. Egrotauit etiã asa ãno tricesimonono regni sui. dolore pedũ vehemẽtissimo: et nec in infirmitate sua q̃siuit dñm: sz ma/gis in medicoz arte confisus est. Dor/miuitq; cũ pribz suis: ⁊ mortuus est an/no q̃dragesimoprimo regni sui. ⁊ sepeli/erunt euz in sepulcro suo q̃ foderat si/bi in ciuitate dauid. Posuerũtq; euz su/per lectũ suũ plenũ aromatibz ⁊ vngue/tis meretricijs que erãt pigmẽtarioruz arte cõfecta. ⁊ cõbusserũt sup euz ambi/tione nimia.

Regnauit autẽ iosaphat fili⁹ ei⁹ XVII
pro eo. ⁊ inualuit ꝓtra isrl. Cõ/stituitq; milituz nũeros in cun/ctis vrbibz iuda q̃ erant vallate muris: præsidiaq; dispposuit in terra iuda ⁊ in ci/uitatibz ephraim q̃s ceperat asa pr̃ eius. Et fuit dñs cũ iosaphat: qz ambulauit in vijs dauid pris sui primis: ⁊ non spe/rauit in baalim sed in deo pris sui. ⁊ per/rexit in p̃ceptis illi⁹. ⁊ nõ iuxta pcta isrl. Cõfirmauitq; dñs regnũ in manu eius ⁊ dedit oĩs iuda munera. iosaphat: factez sunt ei infinite diuitie. ⁊ multa gl̃ia. Cunq; sumpsisset cor ei⁹ audaciã ppter vias dñi: etiã excelsa ⁊ lucos de iuda ab/

stulit. Tertio autē anno regni sui misit de principibꝫ suis benail ⁊ obdiā ⁊ çachariam ⁊ nathanael ⁊ michæā vt docerent in ciuitatibꝫ iuda. ⁊ cū eis leuitas semeiam ⁊ nathaniā ⁊ çabadiā. asahel q̄z et semiramoth ⁊ ionathan adoniāqꝫ et thobiam ⁊ tobadoniā leuitas. ⁊ cuꝫ eis elisama ⁊ iorā sacerdotes. Docebātqꝫ ꝓplꝫ in iuda. hn̄tes librū legꝫ dn̄i: ⁊ circūibāt cunctas vrbes iuda: atqꝫ erudiebant populuꝫ. Itaqꝫ factꝰ est pauor dn̄i sup oīa regna terraꝝ. q̄ erāt ꝑ gyrum iuda: nec audebant bellare ꝯtra iosaphat. Sed ⁊ philistei: iosaphat mūera deferebant. et vectigal argenti. Arabes quoqꝫ adducebat pecora arietū septē milia septingentos: ⁊ hircos totidē. Creuit ḡ iosaphat ⁊ magnificatꝰ est vsqꝫ in sublime. atqꝫ edificauit in iuda domos adinstar turrium. vrbesqꝫ muratas. ⁊ multa opera patrauit in vrbibꝫ iuda. Viri q̄z bellatores ⁊ robusti erāt in hierusalē. quoꝝ iste numerus ꝑ domos atqꝫ familias singl'orū In iuda princeps exercitꝰ ednas dux. ⁊ cū eo robustissimoꝝ viri trecenta milia Post hūc iohannan prīceps: ⁊ cū eo ducenta octoginta milia. Post illū quoqꝫ amasias filiꝰ çechri ꝯsecratꝰ dn̄o. ⁊ cum eo ducenta milia viroꝝ fortiū. Hunc seq̄bat robustus ad p̄lia eliada ⁊ cū eo tenentium arcū ⁊ clypeum ducēta milia. Post istum etiā ioçabad et cuꝫ eo cētuꝫ octoginta milia expeditorū milituꝫ. Hi om̄es erāt ad manū regis: exceptis aliis quos posuerat in vrbibus muratis. et in vniuerso iuda.

XVIII

Fuit ḡ iosaphat diues ⁊ inclytꝰ multuꝫ. ⁊ affinitate ꝯiunctꝰ est achab: descēditqꝫ post annos ad eum in samariā. Ad cuiꝰ aduētū mactauit achab arietes ⁊ boues pl'imos ipsi ⁊ ꝓpl'o q̄ venerat cuꝫ eo. ꝑsuasitqꝫ illi vt ascenderet in ramoth galaad. Dixitqꝫ achab rex isrl' ad iosaphat regē iuda. Veni mecū in ramoth galaad. Cui ille rn̄dit. Vt ego ⁊ tu: sicut ꝓpl's tuꝰ sic ⁊ ꝓpl's meus: tecumqꝫ erimꝰ in bello. Dixit iosaphat ad regē isrl'. Cōsule obsecro impn̄tiarum ꝑmonē dn̄i. Cōgregauit igit' rex israel ꝓphetaꝝ q̄dringētos viros ⁊ dixit ad eos: In ramoth galaad ad bellandum ire debemꝰ an q̄escere? At illi ascende inquiūt. ⁊ tradet deus in manu regis Dixitqꝫ iosaphat: Nunq̄d non est hic ꝓphetes dn̄i: vt ab illo etiā req̄ramꝰ? Et ait rex isrl' ad iosaphat. Est vir vnus a quo possumꝰ q̄rere dn̄i voluntatē sꝫ ego odi eū. qꝛ nō ꝓphetat mihi bonū: sed malum oī tpe. Est autē michæas filius iemla. Dixitqꝫ iosaphat. Ne loq̄ris rex hoc modo. Vocauit ḡ rex isrl' vnum de enuchis. ⁊ dixit ei: Voca cito michæā filium iemla. Porro rex isrl' ⁊ iosaphat rex iuda vterqꝫ sedebant ī solio suo vestiti cultu regio. Sedebant autē in area iuxta portam samarie: oēsqꝫ ꝓphete vaticinabant' corā eis. Sedechias vero filiꝰ chanana fecit sibi cornua ferrea. ⁊ ait. Hec dicit dn̄s. His ventilabis syriam. donec conteres eā. Om̄esqꝫ ꝓphete sil'r ꝓphetabant. atqꝫ dicebāt: Ascende in ramoth galaad ⁊ ꝓsperaberis. ⁊ tradet eos dn̄s ī manu regis. Nūcius autē q̄ ierat ad vocandū michæam. ait illi: En verba oīum ꝓphetaꝝ vno ore bōa regi ānūciāt. Queso ḡ te vt ⁊ sermo tuꝰ ab eis nō dissentiat. loq̄risqꝫ ꝓspera. Cui rn̄dit michæas: Viuit dn̄s. qꝛ quodcūqꝫ dixerit mihi deus meꝰ hoc loq̄r. Venit ḡ ad regeꝫ. Cui rex ait: Michæa ire debemus in ramoth galaad ad bellandū. an q̄escere? Cui ille rn̄dit. Ascēdite: cūcta enī ꝓspera euenient: ⁊ tradent' hostes in manꝰ vr̄as. Dixitqꝫ rex. Iterum atqꝫ iteꝝ te adiuro. vt mihi nō loq̄ris nisi qd̄ verū est in noīe dn̄i. At ille ait: Vidi vniūsum isrl' dispersum in montibꝫ sicut oues absqꝫ pastore. Et dixit dn̄s: Non hn̄t isti dn̄os: reuertat' vnusq̄sqꝫ in domū suam in pace. Et ait rex isrl' ad iosaphat. Nōne dixi tibi q̄ nō ꝓphetaret iste mihi quicq̄ boni: sed ea q̄ mala sunt? At ille: idcirco ait audite verbū dn̄i. Vidi dn̄m sedentē in solio suo. ⁊ oēm exercitum celi assistentez ei a dextris ⁊ a sinistris. Et dixit dominꝰ Quis decipiet achab regē isrl' vt ascen-

dat ⁊ corruat in ramoth galaad? Cũq̃ diceret vnus hoc modo. ⁊ alter alio: pro cessit spũs ⁊ stetit corã dño. ⁊ ait: Ego decipiam eũ. Cui dñs. in quo inquit decipies? At ille rñdit: Egrediar. ⁊ ero spũs mendax in ore oĩm ꝓphetaꝝ ei⁹. Dixitq̃ dñs. Decipies. ⁊ ꝑualebis: egredere et fac ita. Nũc igit̃ ecce dñs dedit spũz mẽdacij in ore oĩm ꝓphetaꝝ tuoꝝ. ⁊ dñs locutus est de te mala. Accessit autẽ sedechias fili⁹ chanana: ⁊ ꝑcussit michee maxillam. ⁊ ait: Per quã viã trãsiuit spũs dñi a me vt loq̃ret̃ tibi? Dixitq̃ micheas. Tuipe videbis in die illo: qñ ingressus fueris cubiculuz de cubiculo: vt abscondaris. Precepit aũt rex isrl̃ dicens Tollite micheã ⁊ ducite euz ad ammon principez ciuitat̃ ⁊ ad ioas filium amalech. ⁊ dicet̃: Hec dicit rex Mittite hũc in carcerẽ. ⁊ date ei panis modicũ. ⁊ aq̃ pauxillũ donec reuertar ĩ pace. Dixitq̃ micheas: Si reũsus fueris in pace: nõ est dñs locut⁹ in me. Et ait: Audite oẽs ꝓpl̃i. Igit̃ ascẽderunt rex isrl̃ ⁊ iosaphat rex iuda in ramoth galaad: dixitq̃ rex israel ad iosaphat: Mutabo habitũ. et sic ad pugnã vadam: tu autẽ induere vestibus tuis. Mutatoq̃ rex isrl̃ habitu venit ad bellũ. Rex autẽ syrie ꝑcepat ducibus eq̃tatus sui dicẽs: Ne pugnet̃ contra minimũ aut ꝯ maximũ: nisi ꝯ soluz regẽ israel: itaq̃ cuz vidissent principes eq̃tatus iosaphat. dixerũt: rex isrl̃ est iste Et circũdederũt eũ dimicantes. At ille clamauit ad dñm. ⁊ auxiliat⁹ est ei: atq̃ auertit eos ab illo. Cũ. n. vidissent duces eq̃tatus ꝙ nõ eẽt rex israel. reliq̃rũt eum. Accidit aũt vt vn⁹ e ꝓpl̃o sagittaz in incertũ iaceret. ⁊ ꝑcuteret regẽ israel inter ceruicez ⁊ scapulas. At ille aurige suo ait. Cõuerte manũ tuaz. ⁊ educ me de acie: qꝛ vulnerat⁹ sum. Et finita ẽ pugna in die illo. Porro rex israel stabat ĩ curru suo ꝯtra syros vsq̃ ad vespam. et mortuus est occidente sole.

XIX

Reuersus est autẽ iosaphat rex iuda in domuz suam pacifice in hierusalem. Cui occurrit iehu filius anani videns ⁊ ait ad eũ. Impio prebes auxiliũ: ⁊ his q̃ oderũt dñm amicicia iungeris: ⁊ idcirco irã quidẽ domini merebaris. sed bona opa inuẽta sunt ĩ te eo ꝙ abstuleris lucos de terra iuda. ⁊ preꝑaueris cor tuũ vt req̃reres dñm deuz patrũ tuoꝝ. Habitauit g̃ iosaphat in hierusalẽ. Rursumq̃ egressus est ad ꝓpl̃m de bersabee vsq̃ ad mõtẽ ephraim ⁊ reuocauit eos ad dñm deuz patrũ suorũ: cõstituitq̃ iudices terre in cũctis ciuitatib⁹ iuda munitis ꝑ singula loca. et ꝑcipiens iudicib⁹. videte ait q̃d faciatis Nõ. n. hoĩs exercetis iudiciuz sed dñi. et quodcũq̃ iudicaueritis in vos redũdabit. Sit timor dñi vobiscũ. ⁊ cũ diligentia cũcta facite. Nõ est enĩ apud dñm deum nr̃m iniq̃tas. nec ꝑsonarũ acceptio. nec cupido muneꝝ. In hierusalẽ q̃z cõstituit iosaphat leuitas ⁊ sacerdotes et principes familiaꝝ ex israel vt iudiciũ ⁊ causaz dñi iudicarẽt habitatoribus ei⁹. ꝑcepitq̃ eis dicẽs: Sic aget̃ in timore dñi fideliter ⁊ corde perfecto. Oẽm causam q̃ venerit ad vos fratrũ vr̃oꝝ q̃ habitant in vrbib⁹ suis. inter cognationẽ ⁊ cognationẽ vbicũq̃ q̃stio est de lege de mandato. de cerimonijs. de iustificatiõibus oñdite eis vt nõ peccent in dñm. ⁊ ne veniat ira sup vos ⁊ sup frẽs vestros Sic g̃ agẽtes nõ peccabit̃. Amarias autem sacerdos et pontifex vr̃: in his q̃ ad deũ ꝑtinent ꝑsidebit. Porro çabadias filius hismael qui est dux in domo iuda sup ea opa erit q̃ ad regis officiũ ꝑtinẽt Habetisq̃ mgr̃os leuitas coram vobis ꝯfortamini ⁊ agite diligenter. ⁊ erit dominus vobiscum in bonis.

XX

Post hec ꝯgregati sunt filij moab ⁊ filij ãmon ⁊ cũ eis de ãmonitis ad iosaphat vt pugnarẽt ꝯtra eum. Veneruntq̃ nuncij ⁊ indicauerunt iosaphat dicentes. Venit ꝯtra te multitudo magna de his loc̃ q̃ transmare sunt ⁊ de syria. ⁊ ecce ꝯsistũt in asasonthamar. q̃ est engaddi. Iosaphat autẽ timore ꝑterrit⁹ totuz se ꝯtulit ad rogandũ dñm. et ꝑdicauit ieiuniũ vniuso

iuda. Congregatusq; est iudas ad depre
candū dñm: sed ⁊ oēs de vrbib⁹ suis ve-
nerunt ad obsecrādum euz. Cūq; stetis
set iosaphat in medio cetu iude ⁊ hieru
salem in domo dñi ante atriū nouū ait.
Dñe deus patrū nrōꝝ tu es de⁹ in celo:
⁊ dñaris cunctꝫ regnis gētiuz. In maū
tua est fortitudo ⁊ potētia: nec quisq; ti-
bi pōt resistere. Nōne tu de⁹ nr̄ interfe-
cisti oēs habitatores terre hui⁹ corā po-
pulo tuo isrl̄. ⁊ dedisti eā semini abraam
amici tui in sempiternū? Habitauerūt
q; in ea. ⁊ extruxerunt ī illa scūariuz noī
tuo dicētes: Si irruerint sup nos ma-
la. gladi⁹ iudicij. pestilētia ⁊ fames: stabi
mus corā domo hac in ꝯspectu tuo. in q̄
inuocatū est nomē tuū. ⁊ clamabimus
ad te in tribulationib⁹ nr̄is: ⁊ exaudies
nos saluosq; facies. Nūc igit̄ ecce filij ā-
mon ⁊ moab ⁊ mons seir ꝑ quos nō cō
cessisti isrl̄ vt trāsirent qñ egrediebant̄
de egypto. sz declīauerūt ab eis ⁊ nō int̄
fecerūt illos. ecōtrario agūt et nitūtur
eijcere nos de possessione quā tradidisti
nobis de⁹ nr̄. Ergo nō iudicab̄ eos? In
nobis q̄dez nō est tanta fortitudo vt pos
simus huic mlt̄itudini resistere q̄ irru-
it sup nos: sed cū ignorem⁹ q̄d agere de-
beamus hoc solū hēmus residui vt ocu
los nr̄os dirigam⁹ ad te. Oīs vero iuda
stabat corā dño: cū ꝑuulis ⁊ vxorib⁹ ⁊ li
beris suis. Erat aūt iaçihel fili⁹ çacharie
filij banaie filij iehihel filij mathanie le
uites de filijs asaph: sup quē fact⁹ ē spi-
ritus dñi ī medio turbe. ⁊ ait. Attendite
oīs iuda. ⁊ q̄ habitatꝫ in hierl̄m. ⁊ tu rex
iosaphat. Hec dicit dñs vob̄. Nolite ti-
mere nec paueatꝫ hāc multitudinē. Nō
est enī vr̄a pugna: sz dei. Cras descēdetis
ꝯtra eos. Ascēsuri enī sunt ꝑ cliuū noīe
seis: ⁊ inueīetis illos ī summitate torrē
tis q̄ est ꝯ solitudinē hieruhel. Nō. n. eri
tis vos q̄ dimicabitꝫ: sz tm̄modo ꝯfiden
ter state: ⁊ videbitis auxiliū dñi sup vos
O iuda et hierl̄m nolite timere nec pa-
ueatis. Cras egrediemini ꝯ eos. ⁊ dñs
erit vobiscū. Iosaphat g̊ ⁊ iuda ⁊ oēs ha
bitatores hierl̄m ceciderunt proni ī ter
ram corā dño: ⁊ adorauerunt deuz. Por-
ro leuite de filijs caath et de filijs chore
laudabāt dñm deū isrl̄ voce magna ī ex-
celsum. Cunq; mane surrexissent egres
si sunt ꝑ desertuz thecue. profectisq; eis
stans iosaphat ī medio eoꝝ dixit. Audi-
te me viri iuda: et oēs habitatores hie-
rusalē. Credite in dño deo vr̄o: et securi
eritis: credite ꝓphetis ei⁹. ⁊ cuncta eue-
nient ꝓspera. Deditq; ꝯsiliuz ꝑplo ⁊ sta-
tuit cantores dñi vt laudarēt eū in tur-
mis suis ⁊ antecederēt exercituz. ac vo-
ce ꝯsona dicerēt. Confitemini dño: qm̄
in eternū misericordia ei⁹. Cunq; cepis
sent laudes canere. vertit dñs insidias
eoꝝ in semetip̄os filioꝝ scz āmon ⁊ mo-
ab ⁊ mōtis seir. q̄ egressi fuerant vt pu-
gnarent ꝯ iudā. ⁊ ꝑcussi sunt. Nāq; filij
ammon et moab ꝯsurrexerūt aduersuz
habitatores mōtis seir: vt interficerēt
⁊ delerēt eos. Cunq; hoc ope ꝑpetrassēt
etiā in semetip̄os versi mutuis ꝯcidere
vulneribꝫ. Porro iuda cū venissz ad spe
luncam q̄ respicit solitudinē vidit ꝓcul
oēm late regionē plenā cadaueribꝫ: nec
supesse quenq; q̄ necez potuisset euade-
re. Venit g̊ iosaphat ⁊ oīs ꝑpl̄s cum eo
ad detrahenda spolia mortuoꝝ: inueuerūt
q; inter cadauera variā suppellectilē ve-
stes q̄z ⁊ vasa p̄ciosissima: ⁊ dirupuerūt
ita vt oīa portare nō possent: nec ꝑ tres
dies spolia auferre. pre prede magnitu-
dine. Die autē q̄rto ꝯgregati sunt ī val
le benedictōis. Etenī qm̄ ibi bn̄dixerūt
dño: vocauerunt locū illuz vallis bn̄di-
ctiōis vsq; in pn̄tē diē. Reuersusq; ē oīs
vir iuda ⁊ habitatores hierusalē. ⁊ iosa
phat añ eos ī hierl̄m cū leticia magna.
eo q̄ dedisset eis dñs gaudiū de inimicꝫ
suis. Ingressiq; sunt in hierl̄m cū psal-
terijs ⁊ citharis ⁊ tubis in domuz dñi.
Irruit autē pauor dñi sup vniuersa re
gna terraꝝ: cū audissent q̄ pugnasset do
min⁹ ꝯtra inimicos isrl̄. Quieuitq; re-
gnū iosaphat: ⁊ p̄buit ei dñs pacē ꝑ cir-
cūitum. Regnauit igit̄ iosaphat sup iu
dam. ⁊ erat trigītaq̄nq; annoꝝ cū regna
re cepisset. Viginti aūt ⁊ q̄nq; ānis re-

gnauit in hierusalez. ⁊ nomẽ mr̃is eius
açuba filia selachi. Et ambulauit in via
pr̃is sui asa. nec declinauit ab ea. faciens
que placita erãt coꝝ dño. Cleruntñ ex-
celsa nõ abstulit: ⁊ adhuc pp̃l's non dire
xerat coꝝ suũ ad dñm deũ patrũ suoꝝuz.
Reliq̃ autẽ gestoꝝ iosaphat prioꝝ et no
uissimoꝝ scripta sunt in ꝛbis iehu filij
anani: q̃ digessit in libꝛo regũ isr̃l. Post
hec iniit amicicias iosaphat rex iuda cũ
ochozia rege isr̃l. cui⁹ opa fuerũt impiꝫ
sima: et pticeps fuit vt faceret naues q̃
irent in tharsis: fecerũtq; classem in asi
ongaber. Prophetauit autẽ elieçer filius
dodan de maresa ad iosaphat dicens
Quia habuisti fedus cũ ochozia. pcussit
dñs opa tua: contritecq; sunt naues nec
potuerunt ire in tharsis. XXI

Dormiuit autẽ iosaphat cũ pr̃ibus suis ⁊ sepultus ẽ cũ eis in
ciuitate dauid: regnauitq; ioꝝ
filius ei⁹ pro eo. Qui habuit frẽs filios
iosaphat: açariã ⁊ iahihel ⁊ çachariam ⁊
açariam ⁊ michael ⁊ saphatiaz. Oẽs hi
filij iosaphat reg̃ iuda. Deditq; eis pr̃
suus multa mũera argẽti ⁊ auri. ⁊ pen-
satiões cũ ciuitatibꝫ mũitissimis in iu-
da. regnũ autẽ tradidit ioꝝ eo q̃ eẽt pri
mogenit⁹. Surrexit autẽ ioꝝ sup̃ re-
gnũ pr̃is sui. Cunq; se cõfirmasset. occi
dit oẽs frẽs suos gladio ⁊ quosdã de pr̃
cipibꝫ iuda. Triginta duoꝝ annoꝝũ erat
ioꝝ cuz regnare cepisset. ⁊ octo ãnis re-
gnauit in hierl'm: ambulauitq; in vijs
regũ isr̃l sicut egerat dom⁹ achab. Filia
quippe achab erat uxor ei⁹. Et fecit ma
lũ in ꝛspectu dñi. Voluit aũt dñs disp-
dere domũ dauid ꝓpter pactum q̃ ini-
erat cuz eo. ⁊ q̃ pmiserat vt daret ei lu-
cernã ⁊ filijs ei⁹ in oĩ tpe. In diebꝫ illis
rebellauit edõ ne eẽt subdit⁹ iude: ⁊ con
stituit sibi regẽ. Cunq; trãsiret ioꝝ cuz
principibꝫ suis et cuncto eq̃tatu q̃ erat
secũ: surrexit nocte. ⁊ pcussit edom q̃ se
circũdederat. ⁊ oẽs duces equitat⁹ eius
Attamẽ rebellauit edom. ne eẽt sub diti
one iuda vsq; ad hanc diẽ. Eo tpe ⁊ lob
na recessit: ne eẽt sub manu illi⁹. Dere-
liquerat eũ dñm deũ patrũ suoꝝ insup
⁊ excelsa fabꝛicatus ẽ in vrbibꝫ iuda ⁊ foꝛ
nicari fecit habitatoꝛes hierl'm ⁊ puari
cari iudam. Allate sunt aũt ei littere ab
helia pphẽta: in quibꝫ scriptuz erat. Hec
dicit dñs de⁹ dauid pr̃is tui. Quoniam
nõ ambulasti in vijs iosaphat pr̃is tui
⁊ in vijs asa regis iuda: ꝫ incessisti p iter
regũ isr̃l. ⁊ foꝛnicari fecisti iudaz ⁊ habi-
tatoꝛes hierl'm. imitat⁹ foꝛnicationem
dom⁹ achab: insup ⁊ frẽs tuos domũ pa
tris tui meliozes te occidisti: ecce dñs p
cutiet te plaga magna cũ pp̃lo tuo: et fi
lijs et vxoꝛibꝫ tuis: vniuscuiꝫq; substa tua.
Tu aũt egrotabꝭ pessimo languoꝛe ventri
donec egrediant⁹ vitalia tua paulati per
singl'os dies. Suscitauit ḡ dñs ꝛ ioꝝz
spũm philistinoꝝ ⁊ arabũ qui confines
sunt ethiopibꝫ. ⁊ ascẽderũt in terraz iu-
da ⁊ vastauerũt eaz. Diripuerũtq; cun-
ctam substam q̃ inuẽta est in domo regis
insup ⁊ filios ei⁹ ⁊ vxoꝛes. Nec remãsit
ei fili⁹ nisi ioachaz q̃ minim⁹ natu erat
Et sup hec oĩa pcussit eum dñs alui lan
guoꝛe insanabili. Cũq; diei succederet
dies. ⁊ tẽpoꝝ spacia voluerent⁹. duoꝝ an
noꝝũ expletus est circulus: ⁊ sic lõga cõ-
sumpt⁹ tabe ita vt egereret etiã viscera
sua. languoꝛe piter et vita caruit. Moꝛ-
tuusq; est in infirmitate pessima: ⁊ nõ se
cit ei pp̃l's fm moꝛe cõbustiõis exeq̃as:
sicut fecerat maioꝛibꝫ ei⁹. Triginta duo
rũ annoꝝ fuit cũ regnare cepisset: ⁊ octo
annis regnauit i hierl'm. Ambulauitq;
nõ recte. ⁊ sepelierũt eũ i ciuitate dauid
vruntñ nõ in sepulcro regũ. XXII

Constituerũt autẽ habitatoꝛes
hierusalẽ ochoziã filiũ eius mi
nimũ regẽ p eo. Oẽs enĩ ma-
ioꝛes natu q̃ ante euz fuerãt interfece-
rant latrones arabũ qui irruerãt in ca-
stra. Regnauitq; ochozias filius ioꝝ re
gis iuda. Quadraginta duoꝝ annoꝝum
erat ochozias cũ regnare cepisset ⁊ vno
anno regnauit in hierusalẽ. ⁊ nomẽ ma
tris ei⁹ athalia filia amri. Sed ⁊ ipe in
gressus est p vias dom⁹ achab. Mater
enĩ ei⁹ impulit euz vt impie ageret. Ve-

cit igit malũ in ꝯspectu dñi sicut domus achab. Ipi.n. fuerũt ei ꝯsiliarij p⁹ mortem pris sui in interitũ ei⁹: ambulauitq; in ꝯsilijs eoꝝ. Et ꝑrexit cuꝫ ioꝛã filio achab rege isrl in bellũ ꝯtra asahel regeꝫ syrie in ramoth galaath: vulnerauerũtq; syri ioꝛã. Qui reuersus est vt curaret in ieçrahel. Multas enĩ plagas accepat in sup̃dicto certamĩe. Igit ochoçias filius ioꝛã rex iuda descẽdit vt inuiseret ioram filiũ achab in ieçrahel egrotantem Voluntat; quippe fuit dei adu̇sus ochoçiam. vt veniret ad ioꝛã. ⁊ cuꝫ venisset et egrederet cũ eo adu̇sum iehu filiũ nam si. quẽ vnxit dñs vt deleret domũ achab Cũ g̃ euerteret iehu domũ achab inuenit pr̃icipes iuda ⁊ filios fratrũ ochoçie q̃ mĩstrabant ei: ⁊ interfecit illos. Ipm q̃ꝫ ꝑquirens ochoçiã cõprehendit latitãtem in samaria adductũq; ad se occidit ⁊ sepelierũt euꝫ eo ꝙ eẽt fili⁹ iosaphat. q̃ q̃sierat dñm in toto corde suo Nec erat vltra spes aliq̃: vt de stirpe q̃s regnaret ochoçie. Siquidẽ athalia mr̃ ei⁹ videns ꝙ mortuus eẽt fili⁹ suus: surrexit ⁊ ĩterfecit oẽm stirpem regiã dom⁹ ioꝛã. Porro iosabeth filia regis tulit ioas filiuꝫ ochoçie. ⁊ furata est eũ de medio filioꝛũ regis cũ interficerent absconditq; eũ cuꝫ nutrice sua in cubiculo lectuloꝝ. Iosabeth aũt q̃ abscõderat eũ. erat filia regis ioꝛã vxor ioiade pontific; soror ochoçie. ⁊ idcirco athalia nõ interfecit euꝫ. Fuit g̃ cũ eis ĩ domo dei abscõdit⁹ sex ãnis: q̃bꝫ regnauit athalia sup terrã. XXIII

Anno autẽ septimo ꝯfortat⁹ ioiada assumpsit cẽturiones. açariam videlicꝫ filiũ hieroboam ⁊ hismael filiũ iohãnan. açariã q̃ꝫ filiuꝫ obed. ⁊ maasiã filiũ adaie. ⁊ elisaphat filiũ çechri: ⁊ inijt cũ eis fedus Qui circũeũtes iudã ꝯgregauerũt leuitas de cũctis vrbibꝫ iuda: ⁊ pr̃icipes familiaruꝫ isrl: veneruntq; in hierl'm. Inijt g̃ oĩs ml'titudo pactũ in domo dei cum rege. Dixitq; ad eos ioiada: Ecce filius reg; regnabit sicut locutus est dñs sup filios dauid. Iste est sermo quẽ faciet;. Tertia pars vr̃m qui veniunt ad sabbatũ sacerdotũ ⁊ leuitarũ ⁊ ianitoꝝ erit in portis: tertia vero ꝑs ad domuꝫ regis. ⁊ tertia ad portam q̃ appellat fundamenti. Om̃e vero reliquũ vulgus sit in atrijs dom⁹ dñi. nec quispiã alius ingrediatur domum dñi. nisi sacerdotes ⁊ q̃ ministrant de leuitis. Ipi tm̃modo ingrediant q̃ꝛ scĩficati sunt ⁊ om̃e reliquuꝫ vulgus obseruet custodias dñi. Leuite autẽ circũdẽt regem hñtes singuli arma sua. ⁊ si quis alius ingressus fuerit tẽplum. interficiatur: sintq; cuꝫ rege: ⁊ intrante ⁊ egrediente. Fecerunt g̃ leuite ⁊ vniu̇sus iuda iuxta oĩa q̃ precepat ioiada pontifex. Et assumpserũt singuli viros q̃ sub se erãt ⁊ veniebant ꝑ ordinẽ sabbati cũ his qui impleuerãt sabbatũ. ⁊ egressi erãt. Siquidẽ ioiada pontifex nõ dimiserat abire turmas. q̃ sibi ꝑ singulas hebdomadas succedere ꝯsueuerãt. Deditq; ioiada sacerdos centurionibꝫ lanceas clypeosq; ⁊ peltas regis dauid: q̃s cõsecrauerat in domo dñi. Constituitq; oẽꝫ ppl'm tenẽtiuꝫ pugiones a ꝑte tẽpli dextra vsq; ad ꝑtem tẽpli sinistrã. coꝛã altari ⁊ tẽplo ꝑ circũitum regis. ⁊ eduxerũt filiuꝫ reg; ⁊ imposuerũt ei diadema ⁊ testimonium: dederuntq; in manu ei⁹ tenendã legẽ ⁊ ꝯstituerũt euꝫ regẽ. Vnxit q̃ꝫ illũ ioiada pontifex ⁊ filij ei⁹: imp̃catiq; sunt ei atq; dixerunt: Viuat rex. Qd̃ cuꝫ audisset athalia vocẽ scꝫ currentiũ atꝫ laudantiũ regẽ: ingressa est ad ppl'm ĩ templum dñi. Cunq; vidisset regẽ stantem sup graduꝫ in introitu ⁊ principes turmasq; circa eum. oẽmq; ppl'm terre gaudentẽ atꝫ clangentẽ tub ⁊ diu̇si generis organis ꝯcinentẽ. vocẽq; laudantiũ: scidit vestimẽta sua ⁊ ait: Insidie. insidie. Egressus autẽ ioiada pontifex ad cẽturiones ⁊ pr̃icipes exercitus dixit eis: Educite illã extra septa templi et interficiat foris gladio. Precepitq; sacerdos ne occideret in domo dñi. Et imposuerũt ceruicibꝫ eius manus. Cunq; intrasset portam equoꝝ dom⁹ reg;: interfecerũt eam ibi. Pepigit autẽ ioiada fedus inter se

vniuersumq; ppl'm ⁊ regē: vt eēt ppl'us
dñi. Itaq; ingressus est oīs ppl's domū
baal ⁊ destruxerūt eaz. ⁊ altaria ac simu-
lacra illius ꝯfregerunt: mathan quoq;
sacerdotē baal interfecerūt añ aras. Cō-
stituit autē ioiada p̄positos ī domo dñi:
⁊ sub manib; sacerdotū ⁊ leuitaꝝ quos
distribuit dauid ī domo dñi: vt offerrēt
holocausta dño. sicut scriptuz est in lege
moysi. in gaudio ⁊ cantic;. iuxta dispoſi-
tionē dauid. Cōstituit quoq; ianitores
in port; domus dñi: vt nō ingrederet eā
immūdus in oī re. Assumpsitq; cēturi-
ones ⁊ fortissimos viros. ac pricipes po-
puli ⁊ om̄e vulg⁹ terre: ⁊ fecerūt descen-
dere regē de domo dñi. ⁊ introire p me-
diū porte supioris in domū reg;. ⁊ collo-
cauerūt eū in solio regali. Letatusq; est
oīs ppl's terre: ⁊ vrbs quieuit. Porro a-
thalia interfecta est gladio. XXIIII

Septem annoꝝ erat ioas cuz re-
gnare cepisset: ⁊ q̄dragīta ānis
regnauit in hierl'm. Nomē ma-
tris eius sebia de bersabee Fecitq; qd̄ bo-
num ē corā dño: cunctis dieb; ioiade sa-
cerdot;. Accepit autem ei ioiada vxores
duas: e quib; genuit filios ⁊ filias. Post-
que placuit ioas vt instauraret domuz
dñi: ꝯgregauitq; sacerdotes ⁊ leuitas ⁊
dixit eis: Egredimini ad ciuitates iuda
⁊ colligite de vniuso isrl' pecuniaz ad sar-
tatecta templi dei nr̄i p singulos ānos
festinatoq; hoc facite. Porro leuite ege-
re negligētius. Vocauitq; rex ioiadam
principem ⁊ dixit ei: Quare tibi nō fuit
cure vt cogeres leuitas inferre de iuda
⁊ de hierl'm pecuniā q̄ cōstituta ē a moy-
se seruo dñi: vt inferret eā oīs multitu-
do isrl' in tabernaculū testimonij: Atha-
lia enī impijssima ⁊ filij eius destruxerūt
domū dei. ⁊ de vniuſis q̄ scīficata fuerāt
in templo dñi. ornauerūt phanuz baa-
lim. Precepit g̊ rex ⁊ fecerunt arcā: posu-
eruntq; eā iuxta portā dñi forinsec⁹. Et
p̄dicatum est in iuda ⁊ hierl'm. vt defer-
rent singuli p̄ciuz dño qd̄ ꝯstituit moy-
ses ſuus dei sup oēm isrl' in deserto. Le-
tatiq; sunt cūcti pricipes ⁊ oīs ppl's. ⁊ in-
gressi ꝯtulerūt in arcā dñi atz miserunt
ita vt impleret. Cunq; tp̄s eēt vt defer-
rent arcā corā rege p manus leuitaꝝ. vi-
debant enī multā pecuniā: ingrediebat
scriba reg; ⁊ quē prim⁹ sacerdos ꝯstitu-
erat: effundebātq; pecuniaz q̄ erat ī arca
Porro arcā reportabant ad locū suum
sicq; faciebāt p singulos dies. Et cōgre-
gata ē infinita pecunia: quā dederūt rex ⁊
ioiada his q̄ p̄erāt opib; dom⁹ dñi. At il-
li ꝯducebāt ex ea cesores lapidū ⁊ artifi-
ces opeꝝ singuloꝝ: vt instaurarēt domū
dñi fabros quoq; ferri et eris: vt qd̄ ca-
dere cepat fulciret. Egerūtq; hi q̄ opera-
bant industrie. ⁊ obducebat parietū ci-
catrix p man⁹ eoꝝ: ac suscitauerūt domū
dñi in statū pristinū. ⁊ firmiter eaz stare
fecerunt. Cunq; cōplessent oīa opa. de-
tulerunt corā rege ⁊ ioiada reliquā p̄tē
pecunie: de q̄ facta sunt vasa tēpli in mi-
nisteriū ad holocausta: phiale quoq; ⁊ ce-
tera vasa aurea ⁊ argentea. Et offerebā-
tur holocausta in domo dñi iugit cūctis
dieb; ioiade. Senuit autē ioiada plen⁹
dieꝝ. ⁊ mortu⁹ est cū cētuz triginta esset
annoꝝ: sepelierūtq; euz ī ciuitate dauid
cū regib;. eo q̄ fecisset bonū cū isrl' ⁊ cuz
domo ei⁹. Postq̄ autez obijt ioiada: in-
gressi sunt pricipes iuda. et adorauerūt
regē. Qui delinit⁹ obsequijs eoꝝ acq̄e-
uit eis. Et dereliq̄rūt tēpluz dñi dei pa-
trū suoꝝ. ſuierūtq; lucis ⁊ sculptilib;. ⁊
facta ē ira dñi ꝯtra iudā ⁊ hierl'm ꝓpter
hoc peccatū. Mittebatq; eis ꝓphetas vt
reuerterent ad dñm: quos ꝓtestātes il-
li audire nolebant. Spirit⁹ itaq; dei in-
duit çachariā filiū ioiade sacerdotem. ⁊
stetit in ꝯspectu ppl'i ⁊ dixit eis. Hec di-
cit deus. Quare trāsgredimini p̄ceptuz
dñi qd̄ vobis nō proderit. ⁊ dereliquist;
dñm vt derelinq̄ret vos? Qui ꝯgrega-
ti adūsus eum miserūt lapides iuxta re-
gis impium: in atrio domus dñi Et nō
est recordat⁹ ioas rex misericordie quaz
fecerat ioiada pt̄ illius secū: ſz interfecit
filiū eius. Qui cū moreret ait. Videat
dñs ⁊ req̄rat. Cūq; euolut⁹ eēt ān⁹ ascē-
dit ꝯtra eū exercit⁹ syrie: venitq; in iudā

⁊ hierl'm ⁊ interfecit cunctos principes
ppl'i: atq; vniuersam p̄dam miserūt regi in
damascū. Et certe cum p̄modicus venis
set numer⁹ syrior⁹. tradidit dn̄s ī maib⁹
eor⁹ infinitā multitudinē eo q̄ dereliq̄s
sent dn̄m deū patr⁹ suor⁹. In ioas q̄z ig
nomīosa exercuere iudicia: ⁊ abeūtes di
miserūt eū in lāguorib⁹ magnis. Sur
rexerūt autē ꝯ eum ꝯ sui sui in vltiōem san
guinis çacharie filij ioiade sacerdotis: ⁊
occiderūt eū in lectulo suo ⁊ mortu⁹ est
sepelierūtq; eū in ciuitate dauid. sz non
in sepulcris regū. Insidiati vero sunt ei
çabath fili⁹ semath āmanitidis: et ioça
bath fili⁹ semarith moabitidis. Porro
filij ei⁹ ac summa pecūie q̄ adunata fue
rat sub eo. ⁊ instauratio domus dei scri
pta sunt diligēti⁹ in libro regū. Regna
uit aūt amasias fili⁹ ei⁹ p̄ eo. XXV

Vigintiquinq; annor⁹ erat ama
sias cum regnare cepisset. ⁊ vigī
tinouē annis regnauit ī hierl'm
Nomē mr̄is eius ioiaden de hierusalē:
Fecitq; bonū in conspectu dn̄i: veruntn̄
nō in corde p̄fecto. Cunq; roboratū sibi
videret imp̄ium. iugulauit ꝯuos q̄ oc
ciderant regē p̄rem suū: sz filios eor⁹ nō
interfecit. sicut scriptū est in libro legis
moysi: vbi p̄cepit dn̄s dicēs: Nō occidē
tur p̄res p̄ filijs. neq; filij p̄ p̄ribus suis
sed vnusq̄sq; in suo pctō morieť. Cōgre
gauit igiť amasias iudā. ⁊ ꝯstituit eos p̄
familias. tribunosq; ⁊ cēturiones ī vni
uerso iuda ⁊ beniamin. ⁊ recensuit a vi
ginti ānis sursum. inuenitq; triginta mi
lia iuuenū qui egrederenť ad pugnaz ⁊
tenerēt hastā ⁊ clypeū. Mercede q̄z con
duxit de isrl' cētū milia robustor⁹. cētum
talētis argenti. Venit autē hō dei ad il
lum ⁊ ait: O rex. ne egrediať tecū exerci
tus isrl'. Nō est enī dn̄s cū isrl'. ⁊ cunctis
filijs ephraim. Q; si putas in robore ex
ercitus bella cōsistere: supari te faciet de
us ab hostib⁹. Dei qui ꝑpe est ⁊ adiuuare
⁊ in fugam ꝯuertere. Dixitq; amasias
ad hoīem dei. Quid ḡ fiet de cētum talē
tis q̄ dedi militib⁹ israel? Et rn̄dit ei ho
mo dei: Habet dn̄s vnde tibi dare possit
multo his plura. Sep̄auit itaq; amasi
as exercitū qui venerat ad eum ex ephra
im: vt reuerteret in locum suum. At illi
contra iudā vehemēter irati: reuersi sunt
in regionē suā. Porro amasias cōfiden
ter eduxit ppl'm suum. ⁊ abijt in vallem
salinarum: p̄cussitq; filios seir decem mi
lia. Et alia decē milia viror⁹ ceperūt filij
iuda: ⁊ adduxerūt ad preruptū cuiusdam
petre: p̄cipitauerūtq; eos de summo in p̄
ceps: qui vniuersi crepuerunt. At ille ex
ercitus quē remiserat amasias ne secum
iret ad p̄liu: diffusus est in ciuitatibus
iuda. a samaria vsq; bethoron: ⁊ interfe
ctis trib⁹ milib⁹ diripuit p̄dam magnā
Amasias q̄z post cedem idumeor⁹ ⁊ alla
tos deos filior⁹ seir. statuit illos in deos
sibi. ⁊ adorabat eos: ⁊ illis adolebat in
censum. Quāobrē iratus dn̄s ꝯ amasi
am: misit ad illum ꝓphetam q̄ diceret ei:
Cur adorasti deos q̄ nō liberauerunt po
pulū suum de manu tua? Cunq; hec ille
loq̄reť. rn̄dit ei: Nū cōsiliari⁹ regis es?
Quiesce ne interficiā te. Descēdensq;
ꝓpheta: scio inq̄t q̄ cogitauerit dn̄s occi
dere te: q̄ ⁊ fecisti hoc malū. ⁊ insup̄ nō ac
quieuisti cōsilio meo. Igiť amasias rex
iuda inito pessimo consilio: misit ad io
as filiū ioachaç filij iehu regē isrl' dicēs
Veni videamus nos mutuo. At ille re
misit nuncios dicens: Carduus qui est
in libano. misit ad cedrum libani dicēs
Da filiam tuam filio meo vxorem. Et
ecce bestie que erant in silua libani: trā
sierunt ⁊ cōculcauerunt carduum. Dixi
sti. p̄cussi edom: ⁊ idcirco erigiť cor tuum
in superbiam. Sede in domo tua. Cur
malum aduersum te prouocas: vt cadas
⁊ tu ⁊ iudas tecum? Noluit audire ama
sias: eo q̄ dn̄i esset volūtas: vt traderet
in manus hostium propter deos edom.
Ascendit igitur ioas rex israel. ⁊ mutu
os sibi p̄buere cōspectus. Amasias aūt
rex iuda erat in bethsames iude. Corru
itq; iudas coram israel: ⁊ fugit in taber
nacula sua. Porro amasiam regem iu
da filium ioas filij ioachaç cepit ioas rex
israel in bethsames ⁊ adduxit in hierl'm

destruxitq; murũ eius a porta ephraim
vsq; ad portã anguli q̃dringentis cubi-
tis. Om̃e quoq; aurũ ⁊ argẽtum ⁊ vni-
uersa vasa q̃ reppererat in domo dei. ⁊ a-
pud obededom. in thesauris etiaz dom⁹
regie. necnõ ⁊ filios obsiduz reduxit in
samariã. Vixit autẽ amasias filius ioas
rex iuda postq̃ mortuus est ioas fili⁹ io
achaç rex isrl'. quindecim ãnis. Reliqua
autẽ ſmonũ amasie prior ⁊ nouissimo-
rũ scripta sunt in libro regũ iuda ⁊ isrl'.
Qui postq̃ recessit a dño: tetẽderunt ei
insidias in hierusalẽ. Cunq; fugisset la-
chis. miserũt ⁊ interfecerũt eum ibi: re
portantesq; sup equos sepelierũt eũ cuz
p̃ribus suis ĩ ciuitate dauid. XXVI

Omnis aũt ppl's iuda filiuz eius
oçiam ãnor sedecim ꝯstituit re
gem ꝓ amasia p̃re suo. Ip̃e edi
ficauit ahilat ⁊ restituit eã ditioni iude
postq̃ dormiuit rex cũ p̃rib⁹ suis. Sede
cim annor erat oçias cũ regnare cepis-
set: ⁊ q̃nquagintaduob⁹ ãnis regnauit ĩ
hierusalẽ. Nomẽ m̃ris ei⁹ iecelia de hie
rusalem. Fecitq; qd̃ erat rectũ in oculis
dñi iuxta oĩa q̃ fecerat amasias p̃r eius:
⁊ exq̃siuit dñm in dieb⁹ çacharie intelli
gentis ⁊ vidẽtis deum. Cunq; req̃reret
dñm direxit eũ in oĩb⁹. Deniq; egressus
est ⁊ pug̃uit ꝯ philistijm: ⁊ destruxit mu
rũ geth. ⁊ murũ iamnie. murũq; açoti.
Edificauit q̃z oppida ĩ açoto ⁊ philistijz.
⁊ adiuuit eũ de⁹ ꝯ philistijm et ꝯ arabes
q̃ habitabãt in gurbaal. et ꝯ ãmonitas.
Appendebantq; ãmonite mũera oçie. ⁊
diuulgatuz est nomẽ ei⁹ vsq; ad introi-
tum egypti ꝓpter crebras victorias. E-
dificauitq; oçias turres in hierl'm sup
portã anguli. ⁊ sup portã vallis. ⁊ reliq̃s
in eodẽ muri latere. firmauitq; eas. Ex
truxitq; turres in solitudĩe. ⁊ effudit ci
sternas pl'imas eo q̃ h̃ret multa pecora
tam in campestrib⁹ q̃z in heremi vastita
te. Vineas q̃z habuit ⁊ vinitores ĩ mõ-
tibus ⁊ ĩ carmelo. Erat quippe hõ agri-
culture dedit⁹. Fuit autẽ exercitus bella
torũ eius q̃ procedebãt ad p̃lia sub ma-
nu iehihel scribe. maasieq; doctoris. ⁊ sub
manu ananie qui erat de ducib⁹ regis.
Om̃isq; numerus principum ꝑ famili
as suas viror fortium duorum miliuz
sexcentor. ⁊ sub eis vninersus exercit⁹
trecẽtorũ ⁊ septẽ miliũ quingentorũ. q̃
erant apti ad bella: ⁊ ꝓ rege ꝯ adu̇sarios
dimicabãt. Prepauit q̃z eis oçias idest
cuncto exercitui clypeos ⁊ hastas ⁊ gale
as ⁊ loricas. arcusq; ⁊ fundas ad iacien-
dos lapides: ⁊ fecit in hierl'm diuersi ge
neris machinas q̃s ĩ turrib⁹ collocauit
⁊ in angulis muror: vt mitterent sagit
tas ⁊ saxa grandia. Egressumq; ẽ nomẽ
ei⁹ ꝓcul: eo q̃ auxiliaret ei dñs et corro
borasset illũ. Sed cũ roborat⁹ eẽt eleua-
tũ est cor eius in interitũ suũ ⁊ neglexit
dñm deũ suũ: ingressusq; templuz dñi:
adolere voluit incẽsum sup altare thy-
miamatis. Statimq; ingressus post eũ
açarias sacerdos: ⁊ cũ eo sacerdotes do-
mini octogĩta viri fortissimi. restiterũt
regi atq; dixerũt: Nõ est tui officij oçia.
vt adoleas incẽsum dño sed sacerdotũ.
hoc est filior aaron qui ꝯsecrati sunt ad
huiuscemodi ministeriũ. Egredere de
scũcrio. ne ꝯtẽpseris: q̃z nõ reputabit ti
bi in gloriã hoc a dño deo. Iratusq; oçi-
as ⁊ tenens in manu thuribulũ vt ado
leret incẽsum: minabatur sacerdotibus
Statimq; orta est lepra in fronte ei⁹ co
ram sacerdotibus in domo dñi: super al
tare thymiamatis. Cunq; respexisset eũ
açarias pontifex. ⁊ omnes reliqui sacer-
dotes viderunt lepram in fronte eius.
⁊ festinato expulerũt eum. Sed ⁊ ip̃e ꝑ
territus accelerauit egredi. eo q̃ sensis-
set ilico plagam dñi. Fuit igit̃ oçias rex
leprosus vsq; ad diem mortis sue. ⁊ ha-
bitauit in domo separata. plenus lepra
ob quam eiectus fuerat de domo domi-
ni. Porro ioathan filius eius rexit do-
mum regis ⁊ iudicauit populum terre.
Reliqua autẽ ſmonum oçie prior ⁊ no
uissimor scripsit esaias filius amos ꝓ-
pheta. Dormiuitq; oçias cũ p̃rib⁹ suis.
⁊ sepelierunt eum in agro regaliũ sepul
crorum eo q̃ esset leprosus. regnauitq;
ioathan filius eius pro eo.

Viginti q̄nq̄z annoꝝ XXVII
erat ioathan cū regnare cepissz
⁊ sedecim ānis regnauit in hie-
rusalē. Nomē mr̄is eius hierusa filia sa-
doch. Fecitq̄z qd̄ rectū erat corā dn̄o iu-
xta oīa q̄ fecerat oc̄ias pr̄ su⁹: excepto q̄
nō est ingressus tēpluz dn̄i ⁊ adhuc po-
pulus delinq̄bat. Ip̄e edificauit portaz
domus dn̄i excelsaz ⁊ in muro ophel mlt̄
ta ꝯstruxit. Urbes q̄z edificauit in mōti-
bus iuda: ⁊ in saltibus castella ⁊ turres
Ip̄e pugnauit ꝯ regē filioꝝ āmon ⁊ vi-
cit eū. Dederuntq̄z ei filij āmon in tp̄e
illo cētum talēta argēti. ⁊ decē milia cho-
ros tritici ac totidē choros hordei. Hec
ei p̄buerūt filij āmon. in āno secundo ⁊
tertio. Corroboratusq̄z ē ioathā. eo q̄ di-
rexisset vias suas corā dn̄o deo suo. Re-
liq̄ autē s̄monū ioathā ⁊ oēs pugne ei⁹
⁊ op̄a scripta sunt in libro regū isrl̄ ⁊ iu-
da. Viginti q̄nq̄z ānoꝝ erat cuz regnare
cepisset. ⁊ sedecim ānis regnauit in hie-
rusalē. Dormiuitq̄z ioathā cuz p̄r̄ib⁹ su-
is. ⁊ sepelierūt eū in ciuitate dauid. ⁊ re-
gnauit achaç fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. XXVIII
Viginti ānoꝝ erat achaç cum re-
gnare cepisset: ⁊ sedecim annis
regnauit in hierl̄m. Nō fecit re-
ctum in ꝯspectu dn̄i: sicut dauid pr̄ eius
sed ambulauit in vijs regū isrl̄: insup̄ ⁊
statuas fudit baalim. Ip̄e ē qui adole-
uit incēsum in valle hēnon. ⁊ lustrauit
filios suos in igne. iuxta ritū gētiuz q̄s
interfecit dn̄s in aduētu filioꝝ isrl̄. Sa-
crificabat q̄z ⁊ thymiama succēdebat in
excelsis. ⁊ in collib⁹. ⁊ sub oī ligno frōdo-
so. Tradiditq̄z eū dn̄s de⁹ eius in manu
regis syrie: q̄ p̄cussit eū magnāq̄z p̄dam
cepit de ei⁹ imp̄io: ⁊ adduxit in damascū
Manib⁹ q̄z regis isrl̄ traditus ē: ⁊ p̄cus-
sus plaga grandi. Occiditq̄z phacee fili-
us romelie de iuda cētum viginti milia
in die vno oēs viros bellatores: eo q̄ re-
liquissent dn̄m deū patrū suoꝝ. Eodez
tp̄e occidit çechri vir potēs ex ephraim
maasiā filiū regis. ⁊ eçricā ducē domus
ei⁹: helchanaz q̄z secūdū a rege. Ceperūt
q̄z filij isrl̄ de fratrib⁹ suis ducenta milia
mulieꝝ pueroꝝ ⁊ puellarū ⁊ infinitaz p̄-
dam. p̄tulerūtq̄z eā in samariā. Ea tem-
pestate erat ibi ꝓpheta dn̄i nomīe obed:
qui egressus obuiaz exercitui veniēti in
samariā. dixit eis: Ecce irat⁹ dn̄s de⁹ pa-
trū vr̄oꝝ ꝯ iudā: tradidit eos in manib⁹
vr̄is: ⁊ occidistis eos atrociter. ita vt ad
celū p̄tingeret vr̄a crudelitas. Insup̄ fi-
lios iuda ⁊ hierusalē vult⁹ vobis subij-
cere in seruos ⁊ ancillas: qd̄ nequaq̄z fa-
cto opus est. Peccast⁹ eniz sup̄ hoc dn̄o
deo vr̄o. Sz audite ꝯsiliū meū. ⁊ redu-
cite captiuos q̄s adduxistis de frīb⁹ vr̄is
qr magn⁹ furor dn̄i imminet vob. Ste-
terūt itaq̄z viri de prīcipib⁹ filioꝝ ephra-
im. açarias fili⁹ iohannan. barachias fi-
lius mosollamoth. eçechias fili⁹ selluz
⁊ amasias fili⁹ hadali. ꝯ eos q̄ veniebāt
de prelio. ⁊ dixerūt eis: Nō introducetis
huc captiuos. ne peccem⁹ dn̄o. Quare
vultis adijcere sup̄ peccata nr̄a: ⁊ vetera
cumulare delicta? Grande q̄ ꝓpe pctm̄ ē
⁊ ira furoris dn̄i īminet sup̄ isrl̄. Dimi-
serūtq̄z viri isrl̄ bellatores p̄daz. ⁊ vniu-
sa q̄ cepant corā principib⁹ ⁊ oī multitu-
dine: steterūtq̄z viri q̄s sup̄ mēorauim⁹
⁊ apprehendētes captiuos oēsq̄z qui nu-
di erant. vestierunt de spolijs. Cunq̄z ve-
stissent eos ⁊ calciassent. ⁊ refecissent ci-
bo ac potu. vnxissentq̄z ꝓpter laborē. ⁊ ad-
hibuissent eis curā: quicunq̄z ambula-
re nō potuerāt. ⁊ erant imbecillo corp̄e.
imposuerunt eos iumētis. ⁊ adduxerūt
hiericho ciuitatem palmaruz ad fratres
eorum: ip̄iq̄z reuersi sunt in samariam.
Tempe illo misit rex achaç ad regem as-
syriorum. postulans auxiliū. Venerunt
q̄z idumei ⁊ p̄cusserunt multos ex iuda
⁊ ceperunt p̄dam magnā. Philistijm q̄z
diffusi sunt p̄ vrbes campestres ⁊ ad me-
ridiem iuda: ceperuntq̄z bethsames ⁊ a-
hilon ⁊ gadiroth. socho quoq̄z et thānā
⁊ gāço cū viculis suis ⁊ habitauerunt
in eis. Humiliauerat enim dn̄s iudaz
ꝓpter achaç regem iuda. eo q̄ nudasset
eū auxilio ⁊ contēptui habuisset dn̄z. ad-
duxitq̄z ꝯ eū theglatphalassar regem as-
syrioꝝ qui ⁊ afflixit eū. et nullo resistēte

vastauit. Igitur achaç spoliata domo dñi
et domo reguz ac p̄ncipū. dedit regi assy
riorū munera: ⁊ tñ nihil ei ꝓfuit. Insu
per ⁊ tp̄e angustie sue auxit ꝯtemptū in
dñm Ip̄e ꝑ se rex achaç immolauit dijs
damasci victimas ꝑcussoribꝫ suis. et di
xit: dij regū syrie auxiliant̄ eis. quos ego
placabo hostijs ⁊ aderūt mihi: cū ecōtra
rio ip̄i fuerint ruine ei ⁊ vniuerso israel
Direptis itaqꝫ achaç omībus vasis do
mus dei atqꝫ ꝯfractis clausit ianuas tē
pli dei ⁊ fecit sibi altaria in vniuersis an
gulis hierusalē. In oībꝫ q̄z vrbibꝫ iuda
extruxit aras ad cremanduz thus. atqꝫ
ad iracūdiā ꝓuocauit dñz deū patrū su
orū. Reliq̄ autē ſmonū ei⁹ ⁊ oīm operū
suoꝝ prioꝝ ⁊ nouissimoꝝ scripta sunt in
libro regū iuda ⁊ israel. Dormiuitqꝫ a
chas cū p̄ribꝫ suis. ⁊ sepelierūt eū ī ciui
tate hierusalē. Neqꝫ enī recep̄ant eū in
sepulcra reguz isrl̄. Regnauitqꝫ eçechi
as filius eius pro eo.

XXIX

Igitur eçechias regnare cepit
cum vigintiq̄nqꝫ eēt annoꝝ: et
vigintinouē annis regnauit in
hierusalez. Nomen mr̄is eius abia filia
çacharie. Fecitqꝫ quod erat placituz in
ꝯspectu dñi: iuxta om̄ia q̄ fecerat dauid
pater eius. Ip̄o anno ⁊ mēse primo re
gni sui aperuit valuas domus dñi: ⁊ in
staurauit eas: adduxitqꝫ sacerdotes atꝫ
leuitas: ⁊ ꝯgregauit eos in plateā oriē
talem. dixitqꝫ ad eos: Audite me leuite
⁊ sanctificamini: mūdate domuz dñi dei
patrū nr̄oꝝ: ⁊ auferte oēm immundiciā
de scūario. Peccauerunt p̄res nr̄i: et fe
cerunt malū in ꝯspectu dñi dei nr̄i dere
linquētes eū: auerterunt facies suas a
tabernaculo dñi dei nr̄i: ⁊ p̄buerunt dor
sum: clauserūt ostia q̄ erāt in porticu: et
extinxerūt lucernas: incēsumqꝫ nō ado
leuerunt: ⁊ holocausta nō obtulerūt in
scūario deo isrl̄. Concitatus est itaqꝫ fu
ror dñi sup̄ iudam ⁊ hierl̄m: tradiditqꝫ
eos in cōmotionē ⁊ in interitū ⁊ in sibi
lum. sicut ip̄i cernitis ocul̄ vr̄is. En cor
ruerunt p̄res nr̄i gladijs. filij nr̄i ⁊ filie
nr̄e ⁊ cōiuges captiue ducte sunt ꝓpter
hoc scelus. Nūc ḡ placet mihi vt ieam⁹
fedus cū dño deo isrl̄. ⁊ auertet a nobis
furorē ire sue. Filij mei nolite neglige
re. Vos elegit dñs vt stetꝫ corā eo. ⁊ mi
nistretis illi. colatisqꝫ eū. ⁊ cremetꝫ ei in
censuz. Surrexerunt ḡ leuite: maath fi
lius amasie: ⁊ iohel fili⁹ açarie de filijs ca
ath. Porro de filijs merari: cis fili⁹ ab
dai. ⁊ açarias fili⁹ ialalahel. De filijs au
tē gerson: ioha fili⁹ iemna. ⁊ eden filius
ioaha. At vero de filijs elisaphan: samri
⁊ iahihel. De filijs q̄z asaph: çacharias ⁊
mathanias: necnō de filijs hemā: iahihel
⁊ semei. Sed ⁊ de filijs idithun: semei
as ⁊ oçihel. Cōgregaueruntqꝫ frēs suos
⁊ sanctificati sunt. et ingressi sunt iuxta
mandatum regis ⁊ imp̄ium dñi. vt ex
piarent domum dei: Sacerdotes quo
qꝫ ingressi tēplum dñi vt sanctificarent
illud extulerunt oēm immūdiciaz quaz
intro reppererant in vestibulo dom⁹ do
mini: quā tulerūt leuite ⁊ asportauerūt
ad torrentē cedron foras. Ceperūt aūt
prima die mēsis primi mūdare. ⁊ in die
octaua eiusdē mēsis. ingressi sunt porti
cuz domus tēpli dñi: expiauerūtqꝫ tem
plū diebꝫ octo. ⁊ ī die sextadecīa mensis
eiusdē. qd̄ cep̄ant īpleuerunt. Ingressi
q̄z sunt ad eçechiā regem. ⁊ dixerunt ei.
Scīficauim⁹ oēz domū dñi. ⁊ altare ho
locausti. vasaqꝫ ei⁹. necnō ⁊ mēsam ꝓpo
sitiōis cū oībꝫ vasis suis. cunctāqꝫ tem
pli suppellectilē quā polluerat rex achaç
in regno suo postq̄ꝫ preuaricatus est: et
ecce exposita sunt om̄ia corā altari dñi.
Cōsurgensqꝫ diluculo eçechias rex. ad
unauit oēs principes ciuitatis ⁊ ascēdit
in domum dñi: obtuleruntqꝫ simul tau
ros septem. ⁊ arietes septez. ⁊ agnos se
ptem. ⁊ hircos septem: pro peccato. pro
regno. pro sanctuario. pro iuda Dixitqꝫ
sacerdotibus filijs aaron: vt offerrent
super altare domini. Mactauerunt igit̄
tauros: ⁊ susceperunt sanguinem sacer
dotes: ⁊ fuderunt illuz super altare. Ma
ctauerunt etiam arietes: ⁊ illorum san
guinem super altare fuderuut. Immo
lauerunt agnos: ⁊ fuderūt super altare

sanguinē Applicuerūt hircos ꝓ peccato
corā rege ⁊ vniuersa multitudie. Imposu
erūtq; man⁹ suas sup eos. ⁊ immolaue
rūt illos sacerdotes ⁊ aspserūt sangui-
nē eoꝝ corā altari ꝓ piaculo vniuerso isra
elis. Pro oī quippe israel p̄cepat rex vt
holocaustū fieret ꝓ peccato. Constituit
quoq; leuitas ī domo dñi cū cymbalis ⁊
psalterijs ⁊ citharis ſm dispositiōez da
uid regis ⁊ gad videntis ⁊ nathā ꝓphete.
Siq̄dez dñi p̄ceptū fuit ꝑ manuz ꝓphe-
taꝝ ei⁹. Steterūtq; leuite tenētes orga
na dauid. ⁊ sacerdotes tubas. ⁊ iussit eçe
chias vt offerrēt holocausta sup altare.
Cunq; offerrent holocausta. cepert lau-
des canere dño. ⁊ clāgere tubis atz in di
uersis organis q̄ dauid rex isrl̄ reppere-
rat. cōcrepare. Omni aūt turba adorāte
cantores ⁊ hi q̄ tenebāt tubas erāt ī of-
ficio suo donec cōpleret holocaustū. Cū
q; finita eēt oblatio. incuruat⁹ est rex et
oēs q̄ erāt cū eo: ⁊ adorauert. Precepit
q; eçechias ⁊ prīcipes leuit; vt laudarēt
dñm ſmōib⁹ dauid ⁊ asaph vidētis: qui
laudauerūt deuz magna leticia: ⁊ incur-
uato genu adorauerūt. Eçechias autē
etiā hec addidit. Implestis man⁹ vr̄as
dño: accedite ⁊ offerte victimas. et lau-
des in domo dñi. Obtulit g̊ vniuersa mlt-
titudo hostias ⁊ laudes ⁊ holocausta mē
te deuota. Porro nūerus holocaustorū
q̄ obtulit multitudo. hic fuit. Tauros
sexagīta. arietes centū. agnos ducētos:
scīficauerūtq; dño boues sexcentos: ⁊ o-
ues tria milia. Sacerdotes vero pauci
erāt: nec poterāt sufficere vt pelles holo
caustoꝝ detraherēt. Vñ ⁊ leuite frēs eoꝝ
adiuuerūt eos: donec impleret op⁹ ⁊ scī
ficarent antistites. Leuite q̄ppe facilio-
ri ritu scīficant q̄z sacerdotes. Fuerūt g̊
holocausta plima. adipes pacificorū ⁊ li-
bamina holocaustoꝝ. et cōplet⁹ est cult⁹
dom⁹ dñi: letatusq; est eçechias ⁊ oīs po
pulus: eo q̄ mīsteriū dñi eēt expletū de
repente quippe hoc fieri placuerat.

Misit q̄z eçechias ad XXX
oēm israel ⁊ iudā. scripsitq; epi
stolas ad ephraim ⁊ manassen:
vt venirent ad domū dñi in hierl̄m ⁊ fa
cerent phase dño deo israel. Inito g̊ cō-
silio regis ⁊ principū ⁊ vniuersi cetus hie
rusalez: decreuerūt vt facerēt phase mē
se secūdo. Nō. n. occurrerat facere in tē-
pore suo: qꝛ sacerdotes q̄ possent suffice-
re scīficati nō fuerant: ⁊ ppl's nōduz con
gregat⁹ fuerat in hierusalē. Placuitq;
sermo regi ⁊ oī multitudini: et decreue
runt vt mitterēt nūcios in vniuersum is
rael de bersabee vsq; dan: vt venirēt ⁊ fa-
cerent phase dño deo israel in hierusalē
Multi enī nō fecerant sicut in lege pre
scriptuz est. Perrexerūtq; cursores cuz
epistolis ex regis impio ⁊ principū eius
in vniuersum israel ⁊ iudaz: iuxta id q̄d
rex iusserat p̄dicantes. Filij israel reuer
timini ad dñm deū abraam ⁊ ysaac ⁊ isra
el. ⁊ reuertetur ad reliquias que effuge
runt manus regis assyrioꝝ. Nolite fie-
ri sicut p̄res vestri et frēs qui recesserūt
a dño deo patrū suoꝝ. ⁊ tradidit eos ī in
teritū. vt ipi cernitis. Nolite indurare
ceruices vestras sicut patres vestri. Tra
dite manus vr̄as dño. ⁊ venite ad sctūa
rium eius q̄d scīficauit in eternū. Ser
uite dño deo patrum vestroꝝ: ⁊ auertet
a vobis ira furoris eius. Si enī vos re
uersi fueritis ad dominuz: fratres vestri
⁊ filij habebunt misericordiaz corā dñis
suis. qui illos duxerūt captiuos: ⁊ reuer
tentur in terrā hanc. Pius enim ⁊ cle-
mens est dñs deus vester. et nō auertet
faciem suā a vobis si reuersi fueritis ad
eum. Igit cursores pergebāt velociter
de ciuitate in ciuitatem. ꝑ terraz ephra-
im ⁊ manasse vsq; ad çabulon: illis irri-
dentibus ⁊ subsannantibus eos. Atta-
men quidam viri ex aser ⁊ manasse ⁊ ça
bulon acquiescentes consilio: venerūt
hierusalem. In iuda vero facta est ma-
nus domini vt daret eis cor vnū: vt fa-
cerent iuxta preceptū regis ⁊ principuz
verbū dñi. Cōgregatiq; sunt in hierl̄m
ppl̄i multi: vt facerent solennitatez açy-
morū in mense secundo. Et surgentes
destruxerūt altaria q̄ erant in hierusalē
atq; vniuersa in quib⁹ idolis adolebat

incensum subuertētes. ꝓiecerūt in tor
rentē cedron. Immolauerūt aūt pha-
se q̄rtadecima die mēsis secūdi. Sacer
dotes q̄z atz leuite tandē scīficati obtule
rūt holocausta in domo dñi: steterūtqz in
ordīe suo iuxta dispositiōez ⁊ legē moysi
hoīs dei. Sacerdotes vero suscipiebāt
effundendū sanguinē de maībꝫ leuitaꝝ
eo ꝙ mlta turba scīficata nō eēt. ⁊ idcir
co īmolarēt leuite phase his q̄ nō occur
rerant scīficati dño. Magna etiā ꝑs po-
puli de ephraim ⁊ manasse et ysachar et
çabulon q̄ scīficata non fuerat comedit
phase. nō iuxta qd̄ scriptū est. ⁊ orauit ꝓ
eis eçechias dicēs: Dñs bonꝰ ꝓpitiabit̄
cunctꝫ q̄ in toto corde req̄runt dñm de-
um patrū suoꝝ: ⁊ non imputabit eis ꝙ
minꝰ scīficati sunt. Quē exaudiuit dñs
⁊ placatꝰ est ꝓplo. Fecerūtqz filij isrl̄ qui
inuēti sunt in hierl̄m solēnitatē açymo
rū septē diebꝫ in leticia magna. laudan-
tes dñm ꝑ singl̄os dies: leuite quoqz ⁊
sacerdotes ꝑ organa q̄ suo officio ꝯgrue
bant. Et locutꝰ est eçechias ad cor oīm
leuitarū: q̄ habebāt intelligentiaz bonaz
sup̄ dño. ⁊ comederūt septē diebꝫ solen
nitatis: immolātes victimas pacificoꝝ
⁊ laudātes dñm deū patruz suoꝝ. Pla-
cuitqz vniūsi multitudini vt celebrarēt
etiā alios dies septē: qd̄ ⁊ fecerūt cuz in
genti gaudio. Eçechias autē rex iuda p̄
buerat multitudini mille tauros: et se-
ptem mille ouiū. Principes vero dede-
rant ꝓplo tauros mille: ⁊ oues decē mi-
lia. Scīficata est ḡ sacerdotū pl̄ima ml̄-
titudo: et hilaritate ꝑfusa oīs turba iu-
da. tam sacerdotū ⁊ leuitaꝝ q̄z vniuerse
frequētie q̄ venerat ex isrl̄: ꝓselitoꝝ quo
qz de terra isrl̄ ⁊ habitantiū in iuda. Fa-
ctaqz est grādis celebritas in hierusalez
q̄lis a diebꝫ salomōis filij dauid regꝫ is-
rael in ea vrbe nō fuerat. Surrexerunt
autē sacerdotes atqz leuite bñdicentes
ꝓplo. ⁊ exaudita est vox eoꝝ: peruenitqz

Oratio ī habitaculū sanctū celi.
Cunqz hec fuissent XXXI
rite celebrata: egressus est oīs
israel q̄ inuētꝰ fuerat ī vrbibꝫ iuda. ⁊ fre
gerunt simulacra. succideruntqz lucos
demoliti sunt excelsa. et altaria destruxe-
rūt: nō solū de vniūso iuda ⁊ beniamin.
sed ⁊ de ephraim q̄z ⁊ manasse: donec pe-
nitus euerterent. Reuersiqz sunt oīs
filij israel in possessiones ⁊ ciuitates su-
as. Eçechias autem constituit turmas
sacerdotales ⁊ leuiticas per diuisiones
suas vnumquēqz in officio ꝓprio. taz sa
cerdotum videlicet q̄z leuitarum ad ho
locausta ⁊ pacifica: vt ministrarent ⁊ cō
fiterentur. canerentqz in portis castroꝝ
dñi. Pars autem regis erat vt de ꝓpria
eius sub̄a offerret̄ holocaustuz mane sp̄
⁊ vespere: sabbatis q̄z ⁊ kalendis. ⁊ solen
nitatibꝫ ceteris. sicut scriptū est in lege
moysi. Precepit etiā populo habitanti
um hierusalem. vt darēt ꝑtes sacerdo-
tibus ⁊ leuitis: vt possent vacare lege do
mini. Qd̄ cū percrebruisset in auribus
multitudinis. plurimas obtulere pri-
mitias filij isrl̄ frumēti vini ⁊ olei: mel-
lis q̄z ⁊ oīm q̄ gignit humꝰ decimas ob-
tulerunt. Sz ⁊ filij isrl̄ ⁊ iuda q̄ habita-
bant in vrbibꝫ iuda obtulerūt decimas
boum ⁊ ouiū: decimasqz sctōꝝ que voue-
rant dño deo suo: atqz vniūsa portantes
fecerūt aceruos plurimos. Mense ter-
tio ceperunt aceruoꝝ iacere fundamēta
⁊ mense septimo cōpleuerunt eos. Cū
qz ingressi fuissent eçechias ⁊ principes
eius. viderunt aceruos. ⁊ benedixerunt
dño ac populo israel. Interrogauitqz e-
çechias sacerdotes ⁊ leuitas: cur ita ia-
cerent acerui? Rñdit illi açarias sacer-
dos primus. de stirpe sadoch dicens: Ex
quo ceperūt offerri primitie ī domo do-
mini. comedimꝰ ⁊ saturati sumꝰ ⁊ remā
serūt plurima: eo ꝙ benedixerit dñs po-
pulo suo. Reliq̄aꝝ aūt ē copia ista quaz
cernis: Precepit igit̄ eçechias vt p̄pa-
rarent horrea in domo dñi. Qd̄ cū fecis-
sent. ītulerūt tā primitias q̄z decīas. ⁊ q̄
cūqz vouerāt fideliter. Fuit aūt p̄fectus
eoꝝ chonenias leuita. ⁊ semei frat̄ eiꝰ se
cūdꝰ: pꝰ quē iehihel ⁊ açarias ⁊ naad ⁊ a-
sahel ⁊ hierimoth: ioçabath q̄z ⁊ elihel et
iesmachias ⁊ maath et banaias p̄positi

sub manibꝫ chonenie ⁊ semei fratris eiꝰ
ex impio ezechie regis. ⁊ açarie pontifi-
cis domus dñi: ad q̃s oĩa ꝑtinebãt. Cho
re vero filiꝰ iemna leuites ⁊ ianitor ori-
entalis porte ꝓpositꝰ erat his q̃ sponte
offerebant̃ dño: primitijsq̃ ⁊ cõsecratis
in sctã scõꝝ ⁊ sub cura eius eden ⁊ benia
min. iesue ⁊ semeias. amarias q̃z ⁊ seche
nias in ciuitatibꝫ sacerdotũ: vt fideliter
distribuerẽt fratribꝫ suis ꝑtes. mĩoribꝫ
atq̃ maioribꝫ exceptꝫ maribꝫ ab ãnis tri
bus ⁊ sup̃ cũctis q̃ ingrediebant̃ tẽpluꝫ
dñi. Et q̃cquid ꝑ singl'os dies conduce
bant in mĩsterio atq̃ obseruatiõibꝫ iu-
xta diuisiões suas: sacerdotibꝫ ꝑ faĩlias
⁊ leuitis a vicesimo ãno ⁊ sup̃ ꝑ ordĩes
⁊ turmas suas. vniuerseq̃ multitudini
tam vxoribꝫ q̃ꝫ liberis eoꝝ vtriusq̃ sexꝰ:
fideliter cibi de his q̃ scĩficata fuerãt ꝓ-
bebant̃. Sꝫ ⁊ filioꝝ aaron ꝑ agros ⁊ sub
urbana vrbiũ singulaꝝ dispositi erãt vi
ri qui ꝑtes distribuerẽt vniuerso sexui
masculino: de sacerdotibꝫ ⁊ leuitꝫ. Fecit
ꝯ ezechias vniu̇sa q̃ diximus. in oĩ iuda
oꝑatusq̃ est bonũ ⁊ rectũ ⁊ veꝝ corã dño
deo suo. in vniu̇sa cultura ministerij do
mus dñi iuxta legẽ ⁊ cerimonias: volẽs
requirere deum suuꝫ in toto corde suo.
Fecitq̃ ⁊ ꝓsperatꝰ est. XXXII

Post que ⁊ huiuscemodi verita
tem venit sennacherib rex assy-
riorũ. ⁊ ingressus iudã obsedit
ciuitates munitas. volens eos capere.
Qd̃ cũ vidisset ezechias venisse. s. senna
cherib ⁊ totũ belli impetũ verti ꝯtra hie
rusalẽ: inito cũ principibꝫ cõsilio virisq̃
fortissimis vt obturarẽt capita fontiuꝫ
qui erãt extra vrbẽ: ⁊ hoc oĩm decernẽte
snĩa. ꝯgregauit plurimã multitudinez.
⁊ obturauerũt cũctos fontes. ⁊ riuuꝫ q̃
fluebant in medio terre dicẽtes. Ne ve
niant reges assyrioꝝ et inueniãt aquaꝝ
abundantiã. Edificauit q̃z agens indu-
strie oẽm murũ qui fuerat dissipatus. ⁊
extruxit turres desup. ⁊ forinsecꝰ alterũ
murũ. Instaurauitq̃ mello in ciuitate
dauid: ⁊ fecit vniu̇si generis armaturaꝫ
⁊ clypeos. Cõstituitq̃ prĩcipes bellatoꝝ
in exercitu: ⁊ ꝯuocauit vniu̇sos ĩ platea
porte ciuitatis. ac locutꝰ est ad cor eoruꝫ
dicẽs. Viriliter agite ⁊ cõfortamini. no
lite timere. nec paueatis regẽ assyriorũ
⁊ vniu̇sam mltitudinẽ q̃ est cũ eo. Mul
to enĩ plures nobiscuꝫ sunt q̃ꝫ cum illo
Cũ illo enĩ est brachiũ carneũ. nobiscũ
dñs deus nr̃ q̃ auxiliator est nr̃: pugnat
q̃ꝫ ꝓ nobis. Cõfortatusq̃ est ꝓpls huius
cemodi ꝟbis eçechie regis iuda. Que
postq̃ꝫ gesta sunt: misit sennacherib rex
assyrioꝝ ꝟuos suos hierusalẽ (ipe enim
cum vniu̇so exercitu obsedebat lachis)
ad eçechiam regẽ iuda. et ad oẽm ꝓpl'm
qui erat in vrbe dicẽs. Hec dicit senna-
cherib rex assyriorum. In quo hñtes fi-
duciã: sedetis obsessi in hierusalez: Nũ
eçechias decepit vos vt tradat morti in
fame ⁊ siti: affirmans q̃ dñs deus vester
liberet vos de manu regis assyrioꝝ: Nũ
quid nõ iste est eçechias qui destruxit ex
celsa illius ⁊ altaria. ⁊ ꝑcepit iude ⁊ hie-
rusalem dicens: corã altari vno adora-
bitis. ⁊ in ipo cõburetis incensum: An
ignoratis q̃ ego fecerim. ⁊ pr̃is mei cun
ctis terraꝝ ꝓpl'is: Nunq̃d preualuerũt
dij gentiuꝫ oĩmq̃ terraꝝ liberare regio-
nem suã de manu mea: Quis est d̃ vni
uersis dijs gentiuꝫ quas vastauerunt
patres mei qui potuerit eruere ꝓpl'um
suum de manu mea: vt possit etiaꝫ deus
vester eruere vos de hac manu: Nõ vos
ergo decipiat eçechias: nec vana ꝑsuasi
one deludat: neq̃ credatis ei. Si enim
nullus potuit deus cunctaruꝫ gentium
atq̃ regionum liberare populum suum
de manu mea. ⁊ de manu patrũ meoruꝫ:
consequenter nec deus vester poterit e-
ruere vos de hac manu. Sed ⁊ alia ml'-
ta locuti sunt serui eius ꝯtra dñm deuꝫ
⁊ ꝯtra eçechiã seruũ eius. Epl'as q̃z scri
psit plenas blasphemie in dñm deuꝫ is-
rael: ⁊ locutus est aduersum eũ: Sicut
dij gentiũ ceterarũ non potuerũt libera
re ꝓpl'm suũ de manu mea: sic ⁊ deꝰ eçe-
chie eruere nõ poterit ꝓpl'm suuꝫ de ma
nu ista Insup ⁊ clamore magno lingua
iudaica ꝯtra ꝓpl'm qui sedebat in muris

hierusalem p̄sonabat: vt terreret eos ⁊
capet ciuitatē. Locutusq̄ ē ꝯtra deū isrl̄
sicut adu̅sum deos ꝓpl̄oꝝ terre opa ma-
nuū hoīz. Orauerunt igit̄ eçechias rex
⁊ esaias fili⁹ amos ꝓphetes adu̅sum hāc
blasphemiā: ac vociferati sunt vsq̄ ī ce-
lum. Et misit dn̄s angelū suuz: q̄ p̄cus-
sit oēm virū robustū ⁊ bellatorē. ⁊ prin-
cipem exercit⁹ regis assyrioꝝ: reu̅susq̄ ē
cum ignomīa in terrā suā. Cūq̄ ingres-
sus esset domū dei sui: filij q̄ egressi fue-
rant de vtero ei⁹ interfecerūt eū gladio
Saluauitq̄ dn̄s eçechiā ⁊ habitatores
hierusalē de manu sennacherib regis as-
syrioꝝ: ⁊ de manu oīm: ⁊ p̄stitit ei quietē
p̄ circūitū. Multi etiā deferebāt hostias
⁊ sacrificia dn̄o in hierusalē. ⁊ mūera e-
çechie regi iuda. Qui exaltat⁹ est p⁹ hec
corā cūctis gentib⁹. In dieb⁹ ill̄ egrota-
uit eçechias vsq̄ ad mortē: ⁊ orauit dn̄z
Exaudiuitq̄ eū ⁊ dedit ei signū: sed non
iuxta bn̄ficia q̄ accepat retribuit: qꝛ ele-
uatū est cor ei⁹. Et facta est ꝯtra euz ira.
⁊ ꝯ iudā ⁊ hierl̄m. Hūiliatusq̄ ē postea
eo q̄ exaltatū fuisset cor ei⁹: tā ip̄e q̄ ha-
bitatores hierl̄m: ⁊ idcirco nō venit sup̄
eos ira dn̄i in dieb⁹ eçechie. Fuit autez
eçechias diues ⁊ inclyt⁹ valde: ⁊ thesau-
ros sibi pl̄imos ꝯgregauit argēti ⁊ au-
ri. ⁊ lapidis p̄ciosi. aromatū ⁊ armorum
vniuersi generis. ⁊ vasoꝝ magni precij
apothecas q̄z frumēti vini ⁊ olei ⁊ prese-
pia oīm iumētoꝝ: caulasq̄ pecorib⁹. ⁊ vr-
bes sex edificauit. Habebat q̄ ꝓpe greges
ouiū ⁊ armentoꝝ innūerabiles: eo q̄ de-
disset ei dn̄s sub̄am multā nimis. Ip̄e
est eçechias q̄ obturauit sup̄iorē fontez
aquaꝝ gyon. ⁊ auertit eas subter ad oc-
cidentē vrbis dauid. In oīb⁹ op̄ib⁹ su-
is fecit ꝓspere q̄ voluit. Attn̄ in legatio-
ne principū babylonis qui missi fuerāt
ad eū. vt interrogarēt de portēto q̄d ac-
ciderat sup̄ terrā dereliquit euz dn̄s: vt
tēptaret̄ ⁊ nota fierēt oīa q̄ erant in cor
de eius. Reliq̄ aūt sermonum ezechie ⁊
misericordiaꝝ ei⁹. scripta sunt in visiōe
esaie. filij amos ꝓphete. ⁊ in libro reguz
iuda ⁊ isrl̄. Dormiuitq̄ eçechias cuz p̄ri-
bus suis. ⁊ sepelierūt eū supra sepulcra
filioruz dauid. Et celebrauit eis exeq̄as
vniu̅sus iuda. ⁊ oēs habitatores hieru-
salē: regnauitq̄ manasses fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.

XXXIII

Duodecim aunoꝝ
erat manasses cū regnare cepis-
set. ⁊ quinq̄gintaq̄nq̄ annis re-
gnauit in hierusalē. Fecit autē malū co-
ram dn̄o iuxta abominatiōes gentiū q̄s
subuertit dn̄s corā filijs isrl̄. ⁊ ꝯuersus
instaurauit excelsa q̄ demolitus fuerat
ezechias p̄r ei⁹: ꝯstruxitq̄ aras baalim.
⁊ fecit lucos ⁊ adorauit oēm militiaz ce-
li: ⁊ coluit eā. Edificauit q̄z altaria in do-
mo dn̄i: de qua dixerat dn̄s: in hierusalē
erit nomē meū in eternum. Edificauit
autē ea cuncto exercitui celi. in duob⁹ a-
trijs domus dn̄i: transireq̄ fecit filios
suos p̄ ignē in valle benhēnon. Obser-
uabat somnia. sectabat̄ auguria malefi-
cis artib⁹ īseruiebat. Habebat secū ma-
gos ⁊ incātatores: multaq̄ mala op̄at⁹
est corā dn̄o vt irritaret euz. Sculptile
q̄z ⁊ cōflatile signuz posuit in domo dn̄i
de q̄ locut⁹ est dn̄s ad dauid ⁊ ad salomo-
nē filiū eius dicēs. In domo hac ⁊ ī hie-
rusalē quā elegi de cūctis tribub⁹ isrl̄ po-
nā nomē meū ī sempiternū. et mouere
nō faciam pedē isrl̄ de terra quā tradidi
p̄rib⁹ eoꝝ: ita dūtaxat si custodierint fa-
cere q̄ p̄cepi eis cūctamq̄ legē ⁊ cerimo-
nias atq̄ iudicia q̄ mandaui p̄ manum
moysi. Igit̄ manasses seduxit iudam ⁊
habitatores hierl̄m vt facerēt malū su-
per oēs gentes q̄s subuerterat dn̄s a fa-
cie filioꝝ isrl̄. Locutusq̄ est dn̄s ad eum
⁊ ad populum illius. ⁊ attendere nolue-
runt. Idcirco superinduxit eis p̄ncipes
exercitus regis assyriorum: ceperuntq̄
manassen. ⁊ vinctuz cathenis atq̄ com-
pedib⁹ duxerunt in babylonē. Qui post
q̄z coangustatus est orauit dn̄m deū suū
⁊ egit penitentiam valde coram deo pa-
trum suorum. Deprecatusq̄ est eum ⁊
obsecrauit intente. ⁊ exaudiuit orōnem
eius: reduxitq̄ eum hierusalē in regnū
suum. ⁊ cognouit manasses q̄ dn̄s ipse
esset deus. Post hec edificauit murum

extra ciuitatē dauid ad occidentē gyon
in ꝯualle ab introitu porte pisciū per cir
cūitum vsq; ad ophel. ⁊ exaltauit illū ve
hemēter. Cōstituitq; pricipes exercitus
in cūctis ciuitatib; iuda munitꝫ. ⁊ abstu
lit deos alienos. ⁊ simulacrū de domo do
mini. aras q̄z q̄s fecerat in mōte domus
dñi ⁊ in hierusalez. ⁊ ꝓiecit oīa extra vr
bez. Porro instaurauit altare dñi. ⁊ im
molauit sup illud victimas ⁊ pacifica ⁊
laudē: p̄cepitq; iude vt ꝑuiret dño deo is
rael. Attñ adhuc ꝓpl's immolabat in ex
celsis dño deo suo. Reliq̄ aūt gestoꝝ ma
nasse ⁊ obsecratio ei⁹ ad deū suuz: verba
quoq; vidētiuz q̄ loq̄bant̄ ad eū in noīe
dñi dei israel. continent̄ in sermonibus
reguz isrl'. Oratio q̄z eius ⁊ exauditio ⁊
cuncta peccata atz ꝯtēptus: loca etiaz in
q̄bus edificauit excelsa ⁊ fec̄ lucos ⁊ sta
tuas anteq̄z ageret pnīam: scripta sunt
in ꝑmonib; oçai. Dormiuit g̊ manasses
cū p̄rib; suis. ⁊ sepelierūt eū ī domo sua
regnauitq; ꝓ eo filius ei⁹ amon. Eligin
tiduoꝝ annoꝝ erat amon cū regnare ce
pisset. ⁊ duob; annis regnauit in hieru
salez. Fecitq; malū in cōspectu dñi sicut
fecerat manasses p̄r eius ⁊ cūctis idolis
q̄ manasses fuerat fabricat⁹ immolauit
atq; seruiuit. ⁊ nō est reuerit⁹ faciez dñi
sicut reuerit⁹ est manasses p̄r ei⁹. ⁊ mul
to maiora deliquit. Cunq; coniurassent
adu̇sus eū ꝑui sui interfecerūt eū in do
mo sua. porro reliq̄ ꝓpl'i multitudo cesis
his q̄ amon ꝑcusserāt cōstituit regē io
siam filium eius pro eo. XXXIIII

Octo annoꝝ erat iosias cum re
gnare cepisset. ⁊ triginta ⁊ vno
anno regnauit in hierusalē. Fe
citq; qd̄ erat rectū in cōspectu dñi. ⁊ am
bulauit in vijs dauid p̄ris sui: nō decli
nauit neq; ad dexterā neq; ad sinistram.
Octauo autē anno regni sui cuz adhuc
esset puer. cepit q̄rere deum p̄ris sui da
uid. et duodecimo anno postq̄z regnare
ceperat mundauit iudā ⁊ hierusalez ab
excelsis ⁊ lucis simulacrisq; et sculptili
bus. Destruxerūtq; coram eo aras baa
lim. ⁊ simulacra q̄ supposita fuerant de
moliti sunt. Lucos etiā ⁊ sculptilia suc
cidit atq; cōminuit. ⁊ sup cumulos eoꝝ
qui eis immolare ꝯsueuerāt fragmēta
dispsit. Ossa preterea sacerdotū cōbus
sit in altarib; idoloꝝ: mūdauitq; iudam
⁊ hierusalē. Sed ⁊ in vrbib; manasse ⁊
ephraim ⁊ symeon vsq; neptalim cūcta
subuertit. Cunq; altaria dissipasset ⁊ lu
cos ⁊ sculptilia cōtriuisset in frusta. cun
ctaq; delubra demolitus esset de vniuer
sa terra israel. reuersus est in hierusalē
Igit̄ anno octauodecimo regni sui mū
data iaz terra ⁊ templo domini: misit sa
phan filiū eçelie ⁊ maasiam principem
ciuitatis. ⁊ ioha filiū ioachaç acōmēta
rijs vt instaurarent domum dñi dei sui
Qui venerunt ad helchiam sacerdotez
magnuz. acceptaq; ab eo pecunia q̄ illa
ta fuerat in domū dñi. ⁊ quā ꝯgregaue
rant leuite et ianitores de manasse et e
phraim ⁊ vniuersis reliquijs israel. ab
omni quoq; iuda ⁊ beniamin et habita
toribus hierusalez: tradiderūt in mani
bus eoꝝ qui p̄erant oparijs in domo do
mini vt instaurarēt templū. et infirma
queq; sarcirent. At illi dederūt eam arti
ficibus ⁊ cemētarijs vt emerēt lapides
⁊ lapicidinis ⁊ ligna ad cōmissuras edi
ficij. ⁊ ad cōtiguationē domoꝝ q̄s destru
xerant reges iuda. Qui fideliter cūcta
faciebant. Erant autē prepositi opanti
um iadab ⁊ abdias d̄ filijs merari çacha
rias. ⁊ mosollam de filijs caath que vr
gebant opus. oēs leuite scientes orga
nis canere. Sup eos vero q̄ ad diu̇sos
vsus onera portabant: erant scribe ⁊ ma
gistri de leuitis ianitores. Cūq; efferrēt
pecuniam que illata fuerat in templuz
domini repperit helchias sacerdos libꝝ
legis domini qui datus fuerat ꝑ manū
moysi. ⁊ ait ad saphan scribam. Librum
legis inueni in domo domini. Et tradi
dit ei. At ille intulit volumen ad regē. ⁊
nūciauit ei dicēs: oīa q̄ dedisti in manu
ꝑuoꝝ tuoꝝ ecce cōplent̄. Argētū qd̄ rep
tuz ē in domo dñi ꝯflauerūt: datūq; ē p̄
fectꝫ artificū. ⁊ diu̇sa opa fabricātiū. p̄te
rea tradidit mihi helchias sacerdos hūc

libꝝ. Quẽ cuꝫ rege pñite recitaſſet .au/
diſſetqꝫ ille ꝟba legꝭ. ſcidit veſtimẽta ſua
ꝛ pcepit helchie ꝛ aichan filio ſaphan. et
abdon filio micha. ſaphan ꝙꝫ ſcribe et a/
ſaie ſuo regꝭ dicenſ. Jte ꝛ orate dñm p
me ꝛ p reliquiꝭs iſrl ꝛ iuda: ſup vnũſis
ſermonib libri iſtius qui reptꝰ eſt. Ma
gnus enĩ furor dñi ſtillauit ſup nos. eo
qꝛ nõ cuſtodierint pres nri ꝟba dñi. vt
facerẽt oĩa q̃ ſcripta ſunt in iſto volumi
ne. Abiit ꝙ helchias ꝛ hi q̃ fil a rege miſ/
ſi fuerãt ad oldam ꝓphetẽ vxorẽ ſelluꝫ fi
liꝭ thecuath. filꝭ aras. cuſtodis veſtiuꝫ. q̃
habitabat in hieruſalẽ in ſecũda. ꝛ locu
ti ſunt ei ꝟba q̃ ſup narrauimus. At il/
la rñdit eis: Hec dicit dñs deꝰ iſrl. Dici
te viro qui miſit vos ad me. Hec dicit
dñs. Ecce ego inducam mala ſup locuꝫ
iſtum ꝛ ſup habitatores eiꝰ: cũctaqꝫ ma
ledicta q̃ ſcripta ſunt in libro hoc. quẽ le
gerunt coraꝫ rege iuda. qꝛ dereliquerũt
me ꝛ ſacrificauerunt diis alienis vt me
ad iracũdiaꝫ ꝓuocarẽt in cũctis opibuſ
manuũ ſuarꝝ. Idcirco ſtillabit furor me
us ſup locũ iſtuꝫ. ꝛ nõ extinguet. Ad re/
gem aũt iuda q̃ miſit vos ꝙ dño deꝓcan
do. ſic loq̃mini. Hec dicit dñs deus iſrl.
Quoniã audiſti ꝟba volumis atꝫ emol
litũ eſt cor tuũ. ꝛ hũiliatꝰ es in cõſpectu
dñi ſup his q̃ dicta ſunt ꝛ locum hũc et
habitatores hieruſalẽ: reuerituſqꝫ faciẽ
meã. ſcidiſti veſtimẽta tua ꝛ fleuiſti coraꝫ
me: ego ꝙꝫ exaudiui te dicit dñs. Jã. n.
colligã te ad pres tuos. ꝛ infereris in ſe
pulcrũ tuuꝫ in pace: nec videbunt ocu/
li tui oĩe maluꝫ qđ ego inducturꝰ ſum
ſup locũ iſtuꝫ. ꝛ ſup habitatores eiꝰ. Re
tulerũt itaqꝫ regi cuncta q̃ dixerat. At il
le ꝓuocatis vnũſis maioribꝫ natu iuda
ꝛ hieruſalẽ. aſcẽdit in domuꝫ dñi: vnaqꝫ
oẽs viri iuda ꝛ habitatores hieruſalem
ſacerdotes ꝛ leuite. ꝛ cũctus ꝑplꝰ a mi/
nimo vſqꝫ ad maximũ. Quibꝫ audienti
bus in domo dñi legit rex oĩa ꝟba volu
minis. ꝛ ſtans in tribunali ſuo. pcuſſit
fedus coraꝫ dño vt ambularet poſt eũ. ꝛ
cuſtoditet precepta ꝛ teſtimonia ꝛ iuſti/
ficationes eiꝰ in toto corde ſuo. ꝛ ĩ tota
anima ſua: faceretqꝫ que ſcripta ſunt in
volumine illo qđ legerat. Adiurauit qꝫ
ſup hoc oẽs q̃ repti fuerãt in hieruſalez
ꝛ beniamin ꝛ fecerũt habitatoreſ hieru
ſalẽ iuxta pactũ dñi dei patrũ ſuorꝝ. Abſ/
ſtulit ꝙ ioſias cũctas abominatiões ꝺni
uerſis regionib filiorꝝ iſrl. ꝛ fecit oẽs q̃
reſidui erãt in iſrl ſeruire dño deo ſuo.
Cunctis diebꝫ vite eius non receſſerũt
a dño deo patrum ſuorꝝ. XXXV

Fecit autẽ ioſias in hieruſalem
phaſe dño: quod immolatũ
eſt quarta decima die meſis pri
mi. Et conſtituit ſacerdotes in officijs
ſuis: hortatuſqꝫ eſt eos vt miniſtrarent
in domo domini. Leuitis quoqꝫ ad quo
rum eruditionẽ omis iſrl ſanctificaba/
tur dño. locutꝰ eſt. Ponite arcã in ſanc/
tuario templi. qđ edificauit ſalomõ fi/
lius dauid rex iſrael. Nequaqꝫ eni eã vl
tra portabitis. Nunc ꝙ miniſtrate dño
deo vro ꝛ ꝓplo eius iſrl ꝛ ꝑparate vos ꝑ
domos ꝛ cognatiões vras in diuiſioni
bus ſinguloꝝ ſicut precepit dauid rex iſ
rael. ꝛ deſcripſit ſalomon filius eiꝰ ꝛ mi
niſtrate ĩ ſanctuario ꝑ familiaſ turmas
qꝫ leuiticaſ. ꝛ ſanctificati immolate pha
ſe: Frẽs etiã vros vt poſſint iuxta verba
q̃ locutus eſt dñs in manu moyſi face/
re. preparate. Dedit ꝑterea ioſias omĩ
ꝓplo q̃ ibi fuerat inuẽtus in ſolẽnitate
phaſe. agnos ꝛ hedos de gregib ꝛ reliq̃
pecoris. trigĩta milia. bouꝫ qꝫ tria milia.
Hec de regꝭ vnũſa ſubſtãtia. Duces qꝫ
eius ſponte qđ vouerãt obtulerũt tam
ꝓplo qꝫ ſacerdotib ꝛ leuitis. Hozo hel
chias ꝛ çacharias ꝛ iehiel principes do
mus dñi dederũt ſacerdotib ad faciẽ/
dum phaſe. pecora cõmixtim duo milia
ſercenta. ꝛ boues trecentos. Chonenias
autem ꝛ ſemeias etiam ꝛ nathanael fra
tres eius. necnon aſabias ꝛ iahiel ꝛ io
zabad principes leuitarum. dederunt ce
teris leuitis ad celebrandũ phaſe. q̃nq̃
milia pecorũ. ꝛ boues q̃ngentos. Peepa
tũqꝫ eſt miniſterĩ ꝛ ſteterunt ſacerdo/
tes ĩ officio ſuo. Leuite qꝫ in turmis iu
xta regis impiũ. ꝛ immolatuꝫ eſt phaſe.

Aſperſerũtq; ſacerdotes manꝰ ſuas ſanguine.⁊ leuite ꝺtraxerũt pelles holocaustoꝝ.et ſepauerũt ea vt ꝺarẽt p ꝺomos et familias ſinguloꝝ.et offerenꝯ dño ſicut ſcriptũ ẽ in libꝛo moyſi. De bobus q̃q; fecerũt ſimiliter. Et aſſauerũt phaſe ſuper ignẽ:iuxta qꝺ in lege ſcriptũ eſt. Pacifica;s vero hoſtias coxerũt in lebetis et cacabis et olliſ.⁊ feſtinato diſtribuerẽt vniuerſe plebi:ſibi aũt et ſacerꝺotiby poſtea parauerũt. Nam in oblatõe holocauſtoꝝ⁊ adipũ vſq; ad noctẽ ſacerꝺotes fuerũt occupati:vnde et leuite ſibi et ſacerꝺotibus filijs aaron parauerũt nouiſſimis. Pꝛo cantoꝛes filij aſaph ſtabãt in oꝛꝺine ſuo iuxta pꝛeceptum ꝺauid et aſaph et eman⁊ ẏꝺithun ꝓphẽtaꝝ regis ꝺauid. Janitoꝛeſ vero p portas ſingulas obſeruabãt:ita vt nec puncto quidẽ ꝺiſcederẽt a miniſterio. Quãobrẽ⁊ frẽs eoꝝ leuite parauerũt eis cibꝰ Dis igitur cultura dñi rite cõpleta eſt in ꝺie illa vt facerẽt phaſe.⁊ offerrẽt holocauſta ſup altare dñi. iuxta pceptũ regis ioſie. Fecerũtq; filij iſrl qui repti fuerant ibi phaſe in tpe illo⁊ ſolẽnitatẽ açymoꝝ ſeptẽ ꝺiebus. Nõ fuit phaſe ſimile huic in iſrl a ꝺiebꝰ ſamuelis ꝓphẽte.nec q̃ſq; ex cunctis regiby iſrl fecit phaſe ſicut ioſias ſacerꝺotiby⁊ leuitis et omi iuꝺe⁊ iſrl q̃ rept⁹ fuerat⁊ hĩtãtiby in hierlm. Octauoꝺecimo ãno regni ioſie hꝰ phaſe celebratũ ẽ. Poſtq; inſtauraueꝛat ioſias templũ.aſcenꝺit nechao rex egypti ad pugnandũ in carchamis.iuxta euphraten.⁊ pceſſit in occurſũ eiꝰ ioſias At ille miſſis ad eũ nunciꝭ ait: Quiꝺ mihi et tibi rex iuꝺa? Nõ aꝺuerſum te hoꝺie ve/nio.ſed ꝑtra aliã pugno domuꝫ:aꝺ quaꝫ me ꝺeus feſtinato ire pcepit. Deſine aꝺuerſum ꝺeũ facere qui mecum eſt.ne interficiat te. Noluit ioſias reuerti ſꝫ ppauit ꝑtra eũ bellũ.nec acqeuit ſermonibus nechao ex oꝛe ꝺei.verũ prerit vt ꝺimicaret in campo mageꝺꝺo. Jbiq; vulneratus a ſagittarijs ꝺixit pueris ſuis. Educite me ꝺe plioꝝq; opiꝺo vulneratuꝫ. Qui tranſtulerũt eũ ꝺe curru in alterũ currũ qui ſequebat eũ moꝛe regio et aſportauerũt eũ in hierlm. Moꝛtuuſq; eſt⁊ ſepultus in mauſoleo patrũ ſuoꝝ.et vniuerſus iuꝺa et hieruſalẽ luxerũt eũ. hieremias maxime:cuiꝰ oẽs cãtoꝛes atq; cantatrices vſq; in pñtez ꝺiẽ lamẽtatões ſup ioſiam replicãt.⁊ quaſi lex obtinuit in iſrl. Ecce ſcriptũ ferẽt in lamẽtatõibꝰ. Reliq; aũt ſermonuꝫ ioſie et miſericoꝛꝺiarũ eiꝰ q̃ lege pcepta ſunt ꝺñi.opa q̃q; illiꝰ prima et nouiſſima.ſcripta ſunt in libꝛo regũ iuꝺa et iſrael.

XXXVI

Tollit ergo pplꝰ terre ioachaz filiũ ioſie.⁊ ꝓſtituit regẽ p patre ſuo in hieruſalẽ. Uigintitriũ ãnoꝝ erat ioachaz cũ regnare cepiſſet.⁊ tribꝰ mẽſibꝰ regnauit in hieruſalẽ. Amouit aũt eũ rex egypti cuꝫ veniſſet in hierlm⁊ cõꝺemnauit terrã cẽtum talẽtis argẽti et talẽto auri. Cõſtituitq; p eo regẽ eliachim fratrẽ eius ſuper iuꝺã et hieruſalẽ.et vertit nomẽ eius ioachim. Ipm vero ioachaz tulit ſecuꝫ. et aꝺduxit in egyptũ Uigintiquinq; annoꝝ erat ioachim cũ regnare cepiſſet.⁊ vnꝺecim ãnis regnauit in hierlm. Feciq; malũ coraꝫ dño ꝺeo ſuo. Cõtra hũc aſcẽꝺit nabuchoꝺonoſoꝛ rex chalꝺeoꝝ. et vinctũ catẽnis ꝺuxit in babylonem ad quã et vaſa dñi tranſtulit.⁊ poſuit ea in templo ſuo. Reliq; aũt verboꝝ ioachi et abominationũ eius quas opatus eſt et que inuẽta ſunt in eo:ꝓtinẽt in libꝛo regum iuꝺa et iſrael. Regnauit aũt ioachim filius eius p eo. Octo ãnoꝝ erat ioachim cũ regnare cepiſſet.et tribꝰ mẽſibus ac ꝺecẽ ꝺiebꝰ regnauit in hieruſalem.feciq; malũ in ꝓſpectu dñi. Cuncq; ãni circulus volueꝛet.miſit nabuchoꝺonoſoꝛ rex nũcios.qui et aꝺꝺuxerũt eum in babylonem:aſportatis ſimul pcioſiſſimis vaſis ꝺomꝰ dñi. Regẽ vero ꝓſtituit ſeꝺechiã patruũ eiuſ ſup iuꝺã⁊ hierlm Uiginti et vnius ãni erat ſeꝺechias cũ regnare cepiſſet.⁊ vnꝺecim ãnis regnauit in hieruſalẽ. Feciq; malũ in oculis dñi ꝺei ſui. nec erubuit faciez hieremie ꝓphẽte loquẽtis aꝺ ſe ex oꝛe dñi. A rege

q̃z nabuchodonosor recessit qui adiura-
uerat eum ꝑ deum. et indurauit ceruicē
suam et cor vt non reuerteret̃ ad dñm
deum israel. Sed et vniuersi principes
sacerdotes ⁊ ꝓpl's ꝑuaricati sunt inique
iuxta vniuersas abomiationes gentiuz:
et polluerūt domū dñi quam sanctifica
uerat sibi in hierusalē: Mittebat autez
dominus deus patrū suorum ad illos ꝑ
manum nunciorꝫ suorum de nocte con
surgēs et quotidie cōmonens. eo q̄ par
ceret ꝓpl'o et habitaculo suo. At illi sub
sannabāt nūcios dei. et paruipendebāt
sermones eius. illudebātq̄ ꝓphetis. do-
nec ascenderet furor domini in ꝓpl'um
eius. et esset nulla curatio. Adduxit enī
sup̄ eos regē chaldeorꝫ. ⁊ interfecit iuue
nes eorū gladio in domo scūarij. Nō est
misertus adolescētis ⁊ virginis ⁊ senis
nec decrepiti quidez. sed oēs tradidit in
manus eius. vniuersaq̄ vasa dom' do-
mini tā maiora q̄ mīora ⁊ thesauros tē
pli et regis ⁊ p̄ncipū trāstulit in babylo
nez. Incēderūt hostes domū dei: destru-
xerūtq̄ hierl'm. Vniu'sas turres cōbus-
serunt. et quicq̄d p̄ciosum fuerat demo
liti sunt. Si quis euaserat gladiuz. du-
ctus in babylonē ꝑuiuit regi et filijs ei'
donec imparet rex ꝑsarū. ⁊ cōpleret̃ ser-
mo dñi ex ore hieremie ⁊ celebraret ter
ra sabbata sua. Cūctis enī diebꝫ desola-
tionis egit sabbatū: vsq̄ dū cōplerētur
septuaginta anni. Anno aūt primo cyri
regꝫ ꝑsarū ad explēdū sermonē dñi quē
locutus fuerat per os hieremie. suscita
uit dñs spm̄ cyri regis ꝑsarū: qui iussit
p̄dicari in vniu'so regno suo. etiā ꝑ scri-
pturā dicens: Hec dicit cyrus rex persa
ruz: Oīa regna terre dedit mihi dñs de
us celi: et ipe p̄cepit mihi vt edificarē ei
domū in hierusalē q̄ est in iudea. Quis
ex vobis est in omī ꝓpl'o eius? Sit dñs
deus suus cū eo. et ascendat.

Explicit liber Dabreiamin siue Para-
lipomenon secūdus. Incipit oratio ma
nasses regis iuda cuz captus teneretur
in babylone. XXXVII

Domine deus omīpotens pa
trū nostrorū abraam ysaac et
iacob et semini eoruz iusto. q̄
fecisti celū et terrā cū omī or-
natu eorꝫ: qui signasti mare verbo p̄cepti
tui: qui cōclusisti abyssuz et signasti ter-
ribili et laudabili noī tuo. quē omēs pa
uēt et tremūt a vultu virtutis tue. ⁊ in
sustētabilis ira sup̄ peccatores cōmina-
tōis tue. īmensa vero ⁊ inuestigabilis mi
sericordia ꝓmissionis tue: qm̄ tu es dñs
altissimus sup̄ omnē terrā longanimis
et multū misericors et penitēs sup̄ ma-
liciā hominū. Tu aūt dñe ꝑm bonitatez
tuā ꝓmisisti penitētiā remissionis pecca
torꝫ. et tu deus iustorꝫ nō posuisti penitē
tiam iustis. abraā ysaac et iacob. his qui
tibi nō peccauerūt. qm̄ peccaui super nu
merū arene maris: multiplicate sūt ini
quitates mee. incuruatus suz multo vi
culo ferri. ⁊ nō est respiratio mihi: q̄ ex-
citaui iracundiā tuā et malū corā te fe-
ci statuēs abominatōes et multiplicans
offensiones Et nūc flecto genua cordis
mei: p̄cans ad te bonitatē dñe. Peccaui
dñe peccaui. et iniquitatē meā agnosco
Peto rogās te dñe remitte mihi remit
te mihi. ne simul ꝑdas me cū iniquitati
bus meis: neq̄ in eternū reserues mala
mihi: q̄ indignū saluab' me ꝑm magnā
misericordiā tuā. et laudabo te semp̄ oī
bus diebꝫ vite mee: qm̄ te laudat omīs
virtus celorꝫ. ⁊ tibi est gloria in secula se
culorum amen.

Explicit oratio manasses regꝫ iuda. In
cipit prefatō beati Hieronymi presbite
ri in librum Esdre.

Vtruz difficilius sit facere
quod poscitis. an negare:
nec dū statui Nā vobis ali
quid impantibꝫ annuere
snīe est. ⁊ magnitudo oneris īpositi ita
ceruices p̄mit: vt añ sub fasce ruēdū sit
q̄z leuādū. Accedūt ad h' inuidorꝫ studia.
q̄ oē q'd scribim' rep̄hēdendū putāt Et
interdū ꝯ se ꝯscīa repugnāte publice la

cerāt q̄ occulte legūt. in tantū vt clama
re cōpellar ⁊ dicere: Dñe libera aīaz me/
am a labijs iniq̄s: ⁊ a līgua dolosa. Ter
tius ānus est q̄ semp̄ scribit; atq̄ rescri
bitis vt esdre librū ⁊ hester vobis de he/
breo trāsferā. quasi nō habeatis greca et
latina volumīa. aut quicq̄d illud ē qd̄ a
nobis vertit̄: nō statim ab oībꝫ ꝯspuēdū
sit. Frustra autē (vt ait quidā) niti. neq̄
aliud fatigādo nisi odiuz querere: extre/
me demētie ē. Itaq̄ ob secro vos mi dō
mon et rogatiane charissimi: vt priuata
lectōe ꝯtenti: libros nō efferatis in pu/
blicū: nec fastidiosis cibos ingeratis: vi/
tetisq̄ eoꝝ supciliuz qui iudicare tm̄ de
alijs. ⁊ ip̄i facere nihil nouerūt: Si qui
aūt fratrū sunt quibꝫ nostra non displi
cēt. his tribuatis exēplar: āmonētes vt
hebrea noīa quoꝝ grādis in h̄ volumine
copia ē: distincte et p̄ interualla trāscri/
bāt. Nihil enī p̄derit emēdasse librū ni/
si emēdatio librarioꝝ diligētia cōseruet̄
Nec quēq̄ moueat q̄ vnꝰ a nobis liber
editus ē. nec apocriphorū tertij ⁊ q̄rti li/
bri somnijs delectet̄: qꝛ et apud hebreos
esdre neemieq̄ sermones in vnū volu
mē coartant̄. ⁊ q̄ nō habētur apud illos
nec d̄ vigintiq̄ttuor senibꝫ sūt p̄cul abij
ciēda. Siq̄s aūt septuaginta vobis op/
posuerit interp̄tes. quoꝝ exēplaria vari
etas ip̄a lacerata ⁊ euersa demōstrat nec
pōt vtiq̄ verū asseri qd̄ diuersū est. mit
tite eū ad euāgelia in quibꝫ multa ponū
tur quasi de veteri testamēto q̄ apud se/
ptuaginta interp̄tes nō habent̄: velut il
lud. qm̄ naçareꝰ vocabit̄. ⁊ ex egypto vo/
caui filiū meū. et videbūt in quē cōpun
xerūt. multaq̄ alia q̄ latiori opi reserua/
mus. et q̄rite ab eo vbi scripta sūt. Cū/
q̄ p̄ferre nō potuerit: vos legite de his/
exēplaribꝫ q̄ nup̄ a nobis edita maledi
corū quotidie linguis cōfodiunt̄. Sed
vt ad cōpēdiū veniā. certe qd̄ illaturus
suz eq̄ssimū est. Edidi aliq̄d qd̄ nō habet̄
in greco. aut aliter habet̄ q̄ a me versuz
est. Quid interp̄tez laniant? Interro/
gēt hebreos. et ip̄is autoribꝫ. trāslationi
mee vel arrogēt vel derogēt fidē. Porro
aliud est si clausis qd̄ dicit̄ oculis mihi
volūt maledicere: et nō imitant̄ grecoꝝ
studiū et beniuolētiā: qui post septuagī/
ta trāslatores iam christi euāgelio coru
scante iudeos ⁊ hebionitas legis veteris
interp̄tes. aquilā videlicet ⁊ symmachū
et theodotionē. et curiose legūt. ⁊ p̄ ori/
genis laborē in hexaplois ecclesijs dedi/
carēt. Quātomagis latini grati esse de/
berēt. q̄ exulātem cernerēt greciā a se ali
quid mutuari? Primū enī magnoꝝ sū/
ptuū est et infinite difficultatis. exēpla/
ria posse h̄re oīa. deinde etiā qui habue/
rint. et hebrei sermonis ignari sunt. ma
gis errabūt: ignorātes quis e multis ve
rius dixerit. Qd̄ etiā sapientissimo cui/
daz nuper apud grecos accidit vt inter/
dū scripture sensū reliquēs vniuscuius
libet interp̄tis sequeret̄ errorē: Nos au
tem qui hebree lingue saltem p̄uam ha
bemus sciētiam. et latinus nobis vtcū/
q̄ sermo non deest. et de alijs magis pos
sumus iudicare. ⁊ ea que ip̄i intelligimꝰ
in nr̄a lingua p̄mere. Itaq̄ licet hydra
sibilet. victorq̄ synon incendia iactet.
nūq̄ meū iuuāte christo silebit eloqui/
um etiā p̄cisa lingua balbutiet. Legāt q̄
volūt: qui nolūt abijciāt. Euentilēt api
ces: lr̄as calūnient̄: Magis vr̄a charita
te p̄uocabor ad studiū: q̄ illorū detractō
ne et odio deterrebor.

Explicit prefatio. Incipit
liber Esdre p̄mꝰ Cap. I

In anno pri/
mo cyri regis p̄sarū vt cō
pleret̄ verbū dñi ex ore hie
remie. suscitauit dñs sp̄m̄
cyri regis p̄sarū. et traduxit vocē in omī
regno suo etiā p̄ scripturā dicens: Hec
dicit cyrus rex persarum: Oīa regna ter
re dedit mihi dñs deus celi. ⁊ ip̄e p̄cepit
mihi vt edificarē ei domū in hierusalez
q̄ est in iudea. Quis est in vobis de vni/
uer sopplo eius? Sit dñs illius cuz eo:
Ascendat in hierusalez que est in iudea

et edificet domũ dei israel: ipe ẽ deus qui ẽ in hierlm. Et oẽs reliqui in cũctis locis vbicũq habitãt adiuuẽt eũ viri ꝺ loco suo, argẽto et auro et suba ⁊ pecoribꝫ exceptis qꝫ volũtarie offerũt tẽplo dei qꝫ ẽ in hierlm. Et surrexerũt principes patrũ de iuda ⁊ beniamin ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ oĩs cui⁹ suscitauit de⁹ spm̃ vt ascẽderet ad edificandũ templũ dn̄i qꝫ erat in hierusalẽ. Vniuersiq qui erãt in circũitu adiuuerũt manus eoꝝ in vasis argẽteis ⁊ aureis, in suba ⁊ iumẽtis, in supellectili, exceptis his que spõte obtulerant. Rex q̃z cyrus ptulit vasa tẽpli dn̄i q̃ tulerat nabuchodonosor de hierusalẽ, et posuerat ea in tẽplo dei sui. Protulit aũt ea cyrus rex psarũ p manũ mitridatis filij gaçabar, ⁊ ānumerauit ea sasabasar principi iude. ⁊ hic ẽ numerus eorũ Phiale auree triginta, phiale argentee mille, cultri viginti nouem, cyphi aurei triginta, cyphi argẽtei secundi quadringenti decem: vasa alia mille. Omia vasa aurea et argentea quinq milia quadringẽta. Vniuersa tulit sasabasar, cuꝫ his qui ascẽdebant de transmigratione babylonis in hierusalem. II

Hi sunt aũt puicie filij qui ascẽderũt de captiuitate quã trãstulerat nabuchodonosor rex babylonis in babylonem. ⁊ reuersi sunt ĩ hierusalẽ et iudeã vnusq̃sq in ciuitatẽ suã qui venerũt cũ çorobabel iesua neemia saraia raselaia mardochai belsan mesphar beguai reũ baana. Numerus virorum pplꝰ israel. Filij phares. duo milia centũ septuagĩtaduo. Filij arethi: septingẽti septuagĩtaq̃nq. Filij gersephatia: trecẽti septuagĩtaquinq. Filij saphatia trecẽti septuagintaduo. Filij area: septingenti septuagintaquinq. Filij phætmoab. filioꝝ iosue: octingẽti. ⁊ ioab duo milia octingẽti duodecim. Filij selam: mille ducẽti quinq̃gintaq̃ttuor. Filij çethua: nongẽti quadragĩtaquinq. Filij çachai: septingenti seraginta. Filij bani sexcẽti q̃dragintaduo. Filij bebai: sexcẽti vigintitres. Filij açgad: mille ducenti vigintiduo. Filij adonicã: sexcẽti sexagĩtase. Filij beguai: duo milia quinq̃gintase. Filij adin: quadringẽti quinq̃gintaquattuor. Filij ather qui erant ex eçechia: nonagintaocto. Filij besai: trecẽti vigintitres. Filij iora: centũ duodecim. Filij asem: ducẽti viginti tres. Filij gebar: nongentiquinq. Filij bethlee: centũ vigintitres. Viri nethupha: quinq̃gintase. Viri anathot: centũ vigintiocto. Filij asmaueth, q̃dragĩtaduo. Filij cariathiarim: cephira et beroth: septingenti quadragintatres. Filij rama ⁊ gaba: sexcẽti vigĩtiunus. Viri machmas centũ vigĩtiduo. Viri bethel et chai: ducenti vigintitres. Filij nebo: quinq̃gintaduo. Filij megbis: centũ quinq̃gintase. Filij helam alterius: mille ducẽti q̃nquagintaquattuor. Filij arim: trecenti viginti. Filij lodadin et ono septingenti vigintiquinq. Filij hiericho: trecẽti quadragintaquinq. Filij senaa: tria milia sexcẽti triginta. Sacerdotes. Filij iadaia in domo iesue: nongẽti septuagintatres. Filij emmer: mille quinquagintaduo. Filij phessur: mille ducẽti q̃dragĩta septẽ. Filij arim: mille decẽ et septẽ. Leuite. Filij iesue et cedmihel filioꝝ odeuie: septuaginquattuor. Cantores. Filij asaph: centũ vigintiocto. Filij janitorũ. Filij sellũ. filij ather. filij thelmõ filij accub. filij athita. filij sobai: vniuersi centũ trigintanouẽ. Nathinnei. Filij sia. filij asupha. filij thebbaoth. filij ceros sia. filij asupha. filij thebbaoth. filij ceros filij siaa. filij phadõ. filij lebana. filij agaba. filij accub. filij agab. filij selmai. filij anan. filij gaddel. filij gaer. filij raahia. filij rasin. filij nechoda. filij gaçẽ. filij açece. filij phasea. filij besee. filij asemaa. filij munim. filij nephusim. filij bechue. filij acupha. filij acur. filij besluth. filij mahida. filij arsa. filij bercos. filij siçara. filij thema. filij nasia. filij athupha. filij seruorũ salomonis. filij sothai. filij sophereth. filij pharuda. filij iala. filij dercon. filij geddel. filij saphata. filij athil. filij phocereth q̃ erãt de asebaim. filij amim Omnes nathinnei ⁊ filij seruorũ salo-

monis:trecẽti nonaginta duo. Et hi q̃
ascẽderũt de thelmala. thelarsa. cherub
et don et mer. & nõ potuerũt indicare do
mũ patr suor. & semẽ suũ. vtrũ ex israel
essent. filij dalaia. filij thobia. filij necho
da:sexcẽti quinq̃ginta duo. Et de filijs sa
cerdotũ. filij iobia. filij accos filij berzel/
lai qui accepit de filiabꝫ berzellai galaadi
tidis vxor̃. et vocatus est noie eor̃. Hi
quesierunt scripturã genealogie sue. et
nõ inuenerũt. et eiecti sunt ỏ sacerdotio
Et dixit athersatha eis vt ñ comederẽt
de sc̃õ sc̃or̃. donec surgeret sacerdos doc/
ctus atq̃ pfectus. Omis multitudo qua
si vn? q̃dragitaduo milia trecẽti septua
ginta: exceptis seruis eor̃ & ancillis qui
erãt septẽ milia trecẽti triginta septẽ. et
in ipis cãtores atq̃ cantatrices ducẽti.
Equi eor̃ sexcẽti triginta sex: muli eorũz
ducẽti q̃dragintaq̃nq̃. cameli eorũ qua
dringẽti triginta quiq̃. asini eor̃ sex mi/
lia septingẽti viginti. Et de principibus
patrũ cũ ingrederent templũ dñi q̃ ẽ
in hierusalẽ: spõte obtulerũt in domuz
dei ad erruendã eam in loco suo. Se/
cundũ vires suas dederũt impẽsas opis
auri solidos q̃draginta milia & mille: ar
genti minas quinq̃ milia. & vestes sacer
dotales centũ. Habitauerũt g̃ sacerdo/
tes et leuite & de pplo et cantores & iani
tores et nathinnei in vrbibꝫ suis: vniũ
quisq̃ israel in ciuitatibus suis. III

Venerat mẽsis septimus
et erãt filij isrl in ciuitatibꝫ suis
Congregatus ẽ g̃ pplus quasi vir
vnus in hierusalẽ. & surrexit iosue filius
iosedech et frẽs eius sacerdotes et zo/
robabel filij salathiel & fratres eius & edi
ficauerũt altare dei isrl vt offerrẽt in eo
holocaustomata. sicut scriptũ est in lege
moysi viri dei. Collocauerũt aũt altare
dei sup̃ bases suas deterrẽtibꝫ eos p̃ cir/
cuitũ pplis terrarũ. & obtulerũt sup̃ illõ
holocaustũ dño mane et vespe: Fecerũt
q̃ sollẽnitatem tabernaculorũ. sicut scri
ptũ est. & holocaustũ diebꝫ singulis p̃ or
dinem fm̃ p̃ceptũ opus dei in die suo. &
post hec holocaustũ iuge tam in kalẽdis
q̃ in vniuersis solẽnitatibꝫ dñi q̃ erant
consecrate. et in omibꝫ in quibus vltro
offerebat munus dño. A primo die mẽ
sis septimi: ceperunt offerre holocaustũ
dño. Porro tẽplũ dei nõdũ fundatum
erat. Dederũt aut̃ pecunias latomis &
cemẽtarijs cibũ q̃z et potũ. & oleum sido
nijs tyrijsq̃z vt deferrẽt ligna cedrina de
libano ad mare ioppen: iurta q̃d̃ pcepat
cyrus rex p̃sar eis. Anno aũt secũdo ad/
uentus eorũ ad tẽplũ dei in hierusalez.
mense secũdo ceperũt zorobabel filius sa/
lathiel. et iosue filius iosedech et reliqui
de fratribꝫ eorum sacerdotes et leuite. &
oẽs qui venerãt de captiuitate in hieru
salẽ. et cõstituerũt leuitas a viginti ãnis
& sup̃ vt vrgerẽt opus dñi. Steteritq̃z io
sue et filij eius et fratres ei?. cedmihel &
et filij eius et filij iuda quasi vir vnus
vt instarẽt sup̃ eos qui faciebãt opus in
templo dei: filij enadab et filij eorũ & fra
tres eorũ leuite. Fundato igit̃ a cemen
tarijs templo dñi. steterunt sacerdotes
in ornatu suo cũ tub̃. & leuite filij asaph
in cymbalis vt laudarẽt deũ p man? da
uid regis israel. Et cõcinebant in hym/
nis & confessione dño qm̃ bonus: qm̃ in
eternũ misericordia ei? sup̃ israel. Omis
q̃z ppls vociferabat̃ clamore magno in
laudando dñm. eo q̃ fundatũ esset tem
plũ dñi: Plurimi etiã de sacerdotibꝫ et
leuitis et principes patrũ et seniores q̃
viderant templũ prius cũ fundatũ eẽt
et hoc templũ. in oculis eorum flebant
voce magna. et multi vociferãtes in le/
titia eleuabãt vocem: nec poterat quisq̃z
agnoscere vocẽ clamoris letantiũ. et vo
cem fletus ppli. Cõmixtim enĩ ppls vo/
ciferabat̃ clamore magno. et vox audie/
batur procul. IIII

Audierũt aũt hostes iude et ben
iamin q̃ filij captiuitatis edifi
carẽt templũ dño deo isrl. et ac/
cedentes ad zorobabel et ad pcipes pa
trũ. dixerũt eis: Edificemus vobiscũ. q̃
ita vt vos querimus dñm deum vestrũ
Ecce nos imolauimus victimas a die/
bus assaraddaz regis assur: qui adduxit

nos huc. Et dixit eis zorobabel et ioſue
et reliqui principes patrū iſrael. Nō eſt
nobis et vobis vt edificemus domum
deo nr̄o: ſed noſmet ipſi ſoli edificabim⁹ deo
nr̄o: ſicut p̄cepit nobis cyrus rex perſaruz
Factū eſt igit̄ vt pplus terre impediret
manus pli iude. et turbaret eos ī edifi
cando. Cōduxerūt q̄z aduerſus eos con
ſiliatores vt deſtruerēt cōſiliū eor̄ oīb⁹
diebus cyri regis perſarū ⁊ vſq; ad regnū
darij regis perſarū. In regno aūt aſſueri
ipe eſt artaxerxes in principio regni ei⁹
ſcripſerūt accuſatōez aduerſus habita⁄
tores iude ⁊ hierl'm. Et in diebꝫ artaxer
xis ſcripſit belleaz mitridates ⁊ thabel
et reliqui qui erāt in conſilio eor̄ ad arta⁄
xerxem regē perſarum. Epiſtola aūt accu⁄
ſatōis ſcripta erat ſyriace. et legebat̄ ſer
mone ſyro. Reū beelthleem ⁊ ſamſai ſcri
ba ſcripſerūt epiſtolā vnā de hieruſalez
artaxerxi regi huiuſcemodi. Reum bel
theem et ſamſai ſcriba et reliq̄ cōſiliato
res eoruz. dynei et apharſathei. tharpha
lei. arphaſei. herchuei. babylonij: ſuſan⁄
nachei. dyei et elamite. et ceteri de gēti⁄
bus quas trāſtulit aſſennaphar magn⁹
et gloriosus. ⁊ habitare eas fecit in ciui
tatib⁹ ſamarie. ⁊ in reliquis regionibus
trans flumē in pace. Hoc eſt exemplar
epiſtole quā miſerūt ad eū. Artaxerxi re
gi ſerui tui viri qui ſunt trans fluuiū.
ſalutem dicunt: Notuz ſit regi: q̄z iudei
qui aſcenderūt a te ad nos venerunt in
hieruſalē ciuitatē rebellē ⁊ peſſimā: quā
edificāt extruentes muros eius et arie
tes cōponentes.. Nūc igit̄ notum ſit re
gi: q̄z ſi ciuitas illa edificata fuerit ⁊ mu
ri eius inſtaurati. tributū et vectigal et
ānuos redditus nō dabūt. ⁊ vſq; ad re
ges hec nora pueniet. Nos g̃ memores
ſalis q̄d in palatio comedimus. et q̄z le
ſiones regis videre nephas ducim⁹ id⁄
circo miſimus ⁊ nūciauimus regi vt re
cenſeas in libris hiſtoriarū patrū tuor̄
⁊ inuenies ſcriptū in cōmētarijſ. ⁊ ſcies
q̄m vbs illa vbs rebellis eſt et nocens
regib⁹ et puncijs ⁊ bella cōcitant̄ in ea
ex diebꝫ antiquis: quāobrē et ciuitas il⁄
la dſtructa eſt. Nūciamus nos regi: q̄m
ſi ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri ip̄i
us inſtaurati: poſſeſſionē trans fluuiuz
Nō habebis. Clerbū miſit rex ad reū be⁄
elthem et ſamſai ſcribā. et ad reliquos
qui erāt in conſilio eor̄ habitatores ſa⁄
marie et ceteris trans fluuiū. ſalutē di⁄
cens et pacē: Accuſationez quā miſiſtis
ad nos. manifeſte lecta eſt coram me. et a
me p̄ceptū eſt. et recēſuerunt: inuene
runtq; q̄m ciuitas illa a diebꝫ antiquis
aduerſum reges rebellat. ⁊ ſeditiones ⁊
plia cōcitant̄ in ea. Nā et reges fortiſſi⁄
mi fuerūt in hieruſalez qui et dñati ſūt
omī regioni que trans fluuiuz eſt. Tri⁄
butū q̄z et vectigal et redditus accipie⁄
bant. Nūc ergo audite ſententiā. p̄eo⁄
hibeatis viros illos vt vbs illa nō edi⁄
ficetur: donec ſi forte a me iuſſuz fuerit.
Videte ne negligēter h̄ impleat̄ ⁊ pau
latim creſcat malū ptra reges. Itaq; ex
emplū edicti artaxerxis regis lectū ē co
ram reum beelthem ⁊ ſamſai ſcriba et
conſiliarijs eoruz. Et abierūt feſtini in
hierl'm ad iudeos. ⁊ phibuerunt eos in
brachio et robore. Tūc intermiſſum eſt
opus domus dñi in hierl'm. ⁊ nō fiebat
vſq; ad ānū ſcōm regni darij regis perſarū

V

Rophetauerūt aūt ag⁄
geus pphēta ⁊ zacharias filius
addo pphetātes ad iudeos qui
erāt in iuda et hieruſalem et in nomine dei
iſrael. Tūc ſurrexerūt zorobabel filius ſa⁄
lathiel et ioſue filius ioſedech. ⁊ cepērūt
edificare templū dñi in hierl'm. ⁊ cū eis
pphēte dei adiuuātes eos. In ipo autez
tpe venit ad eos thātannai qui erat dux
trans flumē et ſtarbuzānai et cōſiliarij
eor̄. ſicq; dixerūt eis: Quis dedit vobis
ꝑſiliū vt domū hāc edificaretis ⁊ muros
eius inſtauraretis: Ad q̄d rndim⁹ eis q̄
eſſent noīa virōm autorū edificatōis illi
us. Oculus aūt dei eor̄ factus ē ſup ſe⁄
nes iudeor̄. ⁊ nō potuerūt inhibere eos
Placuitq; vt res ad darium referret̄. ⁊
tūc ſatisfacerēt aduerſus accuſatōnem
illā. Exemplar epiſtole quam miſit thā
tannai dux regionis trans flumē ⁊ ſtar

bucannai et cõsiliatores eius apharsa/thei qui erãt trãs flumẽ.ad darũ regez. Sermo quẽ miserãt ei sic scriptus erat Dario regi pax omis. Notũ sit regi isse nos ad iudeã ꝓuinciã ad domũ dei ma/gni que edificat lapide impolito ⁊ ligna ponunt in parietib⁹.opusq illud diligẽ ter extruit et crescit in manib⁹ eor. Jn terrogauimus ergo senes illos.⁊ ita di ximus eis: Quis dedit vobis potestatez vt domũ hanc edificaretis ⁊ muros hoꝰ instauraretis: Sed ⁊ noia eor quesiui mus ab eis vt nũciaremus tibi:scripsi/musq noia eorum virorũ qui sunt prin/cipes in eis: Huiuscemodi aũt sermonẽ tulerunt nobis dicẽtes: Nos sumꝰ ser/ui dei celi et terre.⁊ edificamus templũ quod erat extructũ ante hos annos mlꝰ tos.quodq rex isrl magnus edificaue/rat et extruxerat. Postq aũt ad iracũdi am puocauerũt patres nri deũ celi.tra/didit eos in manus nabuchodonosor re gis babylonis chaldei:domũ q hanc de struxit.⁊ pplm eius transtulit in babylo nẽ: Anno aũt primo cyri regis. cyrus rex babylõis ꝓposuit edictũ vt domꝰ dei edi ficaret. Jta et vasa tẽpli dei aurea ⁊ argẽ tea q nabuchodonosor tulerat de tẽplo qd erat in hierlm et asportauerat ea in in templuz babylonis ꝓtulit cyrus rex de tẽplo babylonis.et data sunt sasaba/sar vocabulo.quẽ ⁊ principez ꝓstituit di xitq ei: Hec vasa tolle et vade. et pone ea in tẽplo quod ẽ in hierlm.⁊ domꝰ dei edificet in loco suo. Tũc itaq sasabasar ille venit. et posuit fundamẽta tẽpli dei in hierusalẽ. ⁊ ex eo tpe vsq nũc edifica tur et necdũ completũ est. Nunc g si vi detur regi bonũ.recenseat in bibliothꝫca regis que est in babylone. vtrũ naz a cy ro rege iussuz fuerit vt edificaret domꝰ dei in hierusalẽ.et voluntatez regis sup hac re mittat ad nos. VI

Tunc darius rex ꝓcepit et recen fuerunt in bibliothꝫca librorũ qui erant repositi in babylone.et inuen tum est in egbathanis qd est castruz in medena ꝓuincia:volumen vnuz:talisq scriptus erat in eo cõmentarius. Anno ꝓmo cyri regis.cyrus rex ꝺcreuit vt domꝰ dei edificaret que est in hierusalez in lo/co vbi ĩmolant hostias:et vt ponãt fun/damenta supportantia altitudinẽ cubi/torũ sexaginta.et latitudinẽ cubitorum sexaginta:ordines de lapidib⁹ impolitis tres.et sic ordines de lignis nouis. Sũ ptus autẽ de domo regis dabunt. Sed et vasa tẽpli dei aurea et argẽtea que na buchodonosor tulerat de templo hieru/salem.et attulerat ea in babylonez.red/dantur et referant in templũ hierusalẽ in locũ suum que et posita sunt in tem/plo dei. Nũc ergo thatannai dux regio/nis que ẽ trans flumẽ ⁊ starbuçannai ⁊ ꝓsiliarij vestri apharsathei qui estis trãs flumẽ ꝓcul recedite ab illis.⁊ dimittite fieri templũ dei illud a duce iudeorũ et a senioribus eor.et domus dei illa edifice tur in loco suo. Sed et a me ꝓceptũ est quid oporteat fieri a ꝓsbyteris iudeorum illis vt edificet domus dei .s. vt de arca regis.i.de tributis q ue dant de regione trãs flumen studiose sumptus dent vi ris illis ne impediat opus. Qd si nece fuerit et vitulos ⁊ agnos ⁊ hedos in ho locaustũ deo celi.frumentũ:sal. vinũ et oleũ ꝟm ritũ sacerdotũ qui sunt in hie/rusalẽ det eis per singulos dies.ne sit in aliquo querimonia.et offerãt oblatões deo celi.orentq ꝓ vita regis et filiorum eius. A me ergo positũ ẽ decretũ vt oĩs hõ qui hãc mutauerit iussionẽ.tollat li gnũ de domo ipius et erigat ⁊ cõfigat in eo:domus aũt eius publicet. Deus au tem qui habitare fecit nomẽ suũ ibi dis sipet oĩa regna ⁊ pplm qui extẽderit ma nũ suã:vt repugnet ⁊ dissipet domũ dei illam que est in hierlm. Ego darius sta tui decretum:qd studiose impleri volo Jgit thatannai dux regionis trans flu mẽ ⁊ starbuçãnai et cõsiliarij eius ꝟm q ꝓcepat darius rex sic diligenter executi sunt. Seniores aũt iudeor edificabant et ꝓsperabant iuxta pphetiã aggei ꝓphe/te et çacharie filij addo Et edificauerũt ⁊ cõstruxerũt iubẽte deo israel.⁊ iubente

cyro et dario et artaxerxe regibꝫ ꝑsarũ. ⁊
cõpleuerũt domũ dei istã vsq̃ ad diẽ ter
tiũ mensis adar qui est ãnus sextus re/
gni darij regis. Fecerũt aũt filij isrl̃ sa/
cerdotes et leuite ⁊ reliqui filiorũ trans
migratõis dedicationẽ domꝰ dei in gau/
dio ⁊ obtulerunt in dedicatione domus
dei. vitulos centum. arietes ducentos
agnos quadringẽtos: hircos caprarũ ꝓ
peccato totius isrl̃ duodecim iuxta nu/
merũ tribuũ isrl̃. Et statuerunt sacerdo
tes in ordinibꝫ suis et leuitas in vicibꝫ
suis sup̃ opa dei in hierusalem: sicut scri
ptũ est in libro moysi. Fecerũt autẽ filij
transmigratõis pasca quartadecima die
mensis primi. Purificati enĩ fuerãt sa
cerdotes et leuite q̃si vnus: oẽs muudi
ad ĩmolandũ pasca vniũsis filijs trans/
migratõis ⁊ frĩbꝫ suis sacerdotibꝫ. ⁊ sibi
Et comederũt filij isrl̃ q̃ reuersi fuerãt
de trãsmigratõe. et oẽs qui se sep̃auerãt
a coinquinatione gentiuꝫ terre ad eos
vt quererẽt dñm deũ isrl̃. Et fecerũt sol
lẽnitatẽ açymoruꝫ septẽ diebꝫ in leticia:
qm̃ letificauerat eos dñs. ⁊ conuerterat
cor regis assur ad eos vt adiuuaret ma/
nus eoꝝ in ope domꝰ dñi dei isrl̃. VII

Post hec aũt verba in regno arta
xerxis regis ꝑsarum. esdras fi/
liꝰ saraie. filij açarie. filij helchie
filij sellum. filij sadoch. filij achitob. filij
amarie. filij açarie. filij maraioth. filij ça
rie filij oçi. filij bocci. filij abisue. filij phi
nees. filij eleaçar. filij aaron. sacerdotis
ab initio: ip̃e esdras ascẽdit de babylone
et ip̃e scriba velox in lege moysi. quã do/
minus deꝰ dedit isrl̃. Et dedit ei rex ꝑm
manũ dñi dei eius bonã sup̃ eũ oẽm pe/
titionẽ eius. Et ascẽderũt de filijs isrl̃ ⁊
de filijs sacerdotũ ⁊ de filijs leuitaruꝫ et
de cantoribꝫ et de ianitoribꝫ ⁊ de nathin
neis in hierl̃m ãno septimo artaxerxis
regis. et venerũt in hierusalẽ mẽse qui/
to: ip̃e ẽ annus septimꝰ regis: Quia in
primo die mẽsis primi. cepit ascendere
de babylone. ⁊ in primo die mensis quĩ
ti venit in hierusalẽ iuxta manuꝫ dei sui
bonam sup̃ se. Esdras autez parauit cor
suũ vt inuestigaret legẽ dñi: et faceret ⁊
doceret in isrl̃ preceptũ et iudiciũ. Hoc
est aũt exemplar epistole edicti. quod de
dit rex artaxerxes esdre sacerdoti scribe
erudito in sermonibꝫ ⁊ p̃ceptis dñi. ⁊ ce
rimonijs eius in isrl̃. Artaxerxes rex re/
gum. esdre sacerdoti. scribe legis dei celi
doctissimo salutẽ. A me decretũ ẽ vt cui/
cũq̃ placuerit in regno meo de ꝓplo isrl̃
et de sacerdotibꝫ eius et de leuitis ire in
hierusalẽ. tecũ vadat. A facie eniꝫ regis
et septem consiliatorũ eius missus es
vt visites iudeã et hierusalẽ. in lege dei
tui que est in manu tua. et vt feras argẽ
tum et aurũ quod rex et ꝯsiliatores eiꝰ
sponte obtulerũt deo isrl̃: cuius in hieru
salẽ tabernaculũ est. Et om̃e argentũ et
aurũ q̃dcũq̃ inueneris in vniuersa pro
uincia babylonis ⁊ ꝓplus offerre volue
rit. et de sacerdotibꝫ qui spõte obtulerit
domui dei sui q̃ est in hierl̃m. libere acci/
pe. et studiose eme de hac pecunia vitu/
los arietes. agnos et sacrificia ⁊ libami/
na eoꝝ. et offer ea sup̃ altare templi dei
vestri qnod est in hierl̃m. Sꝫ ⁊ si quid
tibi et frĩbꝫ tuis placuerit de reliquo ar/
gẽto et auro vt faciatis iuxta volũtatez
dei vr̃i facite. Vasa q̃ꝫ q̃ dant̃ tibi in mi/
steriũ domus dei tui: trade in conspectu
dei in hierusalẽ. Sed ⁊ cetera quibꝫ opꝰ
fuerit in domũ dei tui: quantũcunq̃ ne
cesse est vt expẽdas. dabis de thesauro ⁊
de fisco regis ⁊ a me. Ego artaxerxes rex
statui atq̃ decreui omĩbꝫ custodibꝫ arce
publice q̃ sũt trãs flumẽ. vt q̃dcũq̃ pe/
tierit a vobis esdras sacerdos scriba le/
gis dei celi absq̃ mora detꝫ vsq̃ ad argẽ/
ti talenta centũ. et vsq̃ ad frumẽti cho/
ros centũ ⁊ vsq̃ ad vini bathos centuꝫ.
et vsq̃ ad bathos olei centũ. sal vero abs
q̃ mẽsura. Om̃e quod ad ritũ dei celi p̃
tinet: tribuat̃ diligẽter in domo dei celi:
ne forte irascat̃ cõtra regnũ regis et fili/
orum eius. Vobis q̃ꝫ notũ facimus de
vniuersis sacerdotibꝫ ⁊ leuitis. cãtoribꝫ
et ianitoribꝫ nathinneis ⁊ ministris do
mus dei huiꝰ vt vectigal ⁊ tributũ ⁊ an/
nonas nõ habeatis ptãtez imponẽdi su

per eos. Tu aũt esdra ſm ſapiẽtiam dei
tui que eſt in manu tua. ꝯſtitue iudices
et p̃ſides vt iudicẽt oĩ ꝑplo qui eſt trans
flumẽ: his videlicet qui nouerunt legẽ
dei tui. ſed et imperitos docete libere. Et
oĩs qui nõ fecerit legẽ dei tui ⁊ legẽ regꝫ
diligenter: iudiciũ erit ꝺ eo ſiue in mor
tẽ. ſiue in exiliũ. ſiue in ꝯdẽnationẽ ſub
ſtãtie eius: vel certe in carcerez. Et dixit
esdras ſcriba: Bñdictus dñs deꝰ patruz
nr̃oꝝ qui dedit hoc in corde regis vt glo
rificaret domũ dñi que eſt in hierl'm. et
in me inclinauit miſericordiã ſuã coraz
rege et conſiliatoribus eius et vniuer
ſis principibꝫ regis potẽtibꝫ Et ego con
fortatus manu dñi dei mei q̃ erat in me
congregaui de iſrael principes qui aſcen
derunt mecum.

VIII

Hi ſunt ḡ p̃ricipes familiaꝝ ⁊ ge
nealogia eoruz qui aſcẽderunt
mecũ in regno artaxerxis regis
de babylone. De filijs phinees: gerſon.
de filijs ythamar: daniel: De filijs da
uid: attus. De filijs ſechenie. ⁊ de filijs
pharos: çachariaſ. ⁊ cũ eo numerati ſũt
viri centũ quinquagĩta. De filijs phet
moab. elioenai filiꝰ çaree. ⁊ cũ eo ducẽti
viri. De filijs ſechenie: filius eçechiel. ⁊
cum eo trecẽti viri. De filijs addan. na
beth filius ionathã. ⁊ cũ eo quinq̃ginta
viri. De filijs helã. eſaias filiꝰ athalie. et
cũ eo ſeptuaginta viri. De filijs ſaphatie.
çebedia filius michael. ⁊ cuz eo octo
gĩta viri. De filijs ioab. obedia filiꝰ ihei
hel et cũ eo ducẽti decẽ octo viri. De fili
is ſelomith. filius ioſphie. et cũ eo cen
tũ ſexaginta viri. De filijs bebai. çacha
rias filius bebai. et cũ eo vigintiocto vi
ri. De filijs eçeab. iohannan filius eçe
than. et cũ eo centũ decẽ viri. De filijs
adonicã q̃ erãt nouiſſimi. ⁊ hec noĩa eoꝝ
heliphelet h et heihel ⁊ ſamaias. ⁊ cũ eis
ſexagĩta viri. De filijs beggui: vthai et
çachur. et cũ eis ſeptuagĩta viri. Cõgre
gaui aũt eoſ ad fluuium qui decurrit ad
hana. et mãſimus ibi tribꝫ diebꝫ. Que
ſiuiq̃ in ꝑplo et in ſacerdotibꝫ ꝺ filijs le
ui. et nõ inueni ibi. Itaq̃ miſi heliçer ⁊
ariel et ſemeam ⁊ helnathan et arib ⁊ al
terũ helnathan et nathã et çachariã et
meſollã p̃ncipes. ⁊ ioarib ⁊ helnathan: ſa
pientes. et miſi eos ad heddo q̃ ẽ primꝰ
in caſphie loco. Et poſui in ore eoꝝ vba
q̃ loquerẽt ad heddo ⁊ ad frẽs eiꝰ nathĩ
neos in loco caſphie. vt adducerẽt nob
miſtros domꝰ dei nr̃i. Et adduxerẽt nob
ꝑ manũ dei nr̃i bonam ſup nos virũ do
ctiſſimũ ꝺ filijs mooli. filij leui. filij iſrl'
et ſarabiã. ⁊ filios eiꝰ et frẽs eiꝰ decẽ ⁊ oc
to. ⁊ aſabiã et cũ eo eſaiam de filijs me
rari. fratreſq̃ eiꝰ ⁊ filios eiꝰ viginti. Et
de nathinneis q̃s dederat dauid. ⁊ p̃nci
pes ad miſteria leuitarũ: nathĩneos du
centos viginti. Oẽs hi ſuis noĩbꝫ voca
bant. Et p̃dicaui ibi ieiuniũ iuxta fluui
um hana vt affligeremur corã dño deo
nr̃o et peteremꝰ ab eo viã rectã nobis ⁊
filijs nr̃iſ vniũſeq̃ ſube noſtre: Erubui
enĩ petere regẽ auxiliũ ⁊ eq̃tes qui ꝺfen
derẽt nos ab inimico ĩ via: qꝛ dixeramꝰ
regi. Manꝰ dei nr̃i eſt ſup oẽs q̃ querũt
eũ in bonitate. et impiuz eiꝰ ⁊ fortitudo
eius et furor ſup oẽs qui derelinquunt
eũ. Ieiunauimꝰ aũt et rogauimus deũ
nr̃m ꝑ hoc. ⁊ euenit nobis ꝓſpere. Et ſe
paui de principibꝫ ſacerdotũ duodecim
ſarabiã et aſabiã: ⁊ cũ eis de frĩbꝫ eoꝝ de
cem. Appẽdiq̃ eis argentũ ⁊ aurũ. et va
ſa cõſecrata domꝰ dei nr̃i. que obtulerat
rex et ꝯſiliatores eius ⁊ p̃ricipes eiꝰ: vni
uerſuſq̃ iſrl' eoꝝ qui inuẽti fuerant. Et
appẽdi in manibꝫ eoꝝ argẽti talẽta ſexcẽ
ta quinq̃ginta. ⁊ vaſa argẽtea centũ: au
ri vero centũ talẽta ⁊ crateraſ aureas vi
ginti q̃ habebãt ſolidos millenos. et va
ſa eris fulgẽtꝫ optimi duo. pulcra vt au
rum. Et dixi eis. Vos ſcĩ dñi ⁊ vaſa ſcã
et argentũ ⁊ aurũ qꝺ ſpõte oblatũ ẽ do
mino deo patrũ nr̃oꝝ. Vigilate ⁊ cuſto
dite: donec appẽdatis corã principibꝫ ſa
cerdotũ ⁊ leuitarũ. et ducibꝫ familiaruz
iſrl' in hierl'm ĩ theſaurũ domꝰ dñi. Su
ſceperũt aũt ſacerdotes ⁊ leuite põdus
argẽti et auri ⁊ vaſorũ vt deferrẽt hieru
ſalem in domũ dei nr̃i. Promouimꝰ er
go a flumĩe hana duodecima die men

sis primi.vt pgeremus hierlm. Et manus dei nostri fuit sup nos. et liberauit nos de manu inimici ⁊ insidiatoꝝ i via Et venimus hierusalē ⁊ mansimus ibi tribus diebus. Die autem quarta appē sum est argentum et aurum et vasa in domo dei nostri per manum remoth filij vrie sacerdotis.et cum eo eleaçar filius phinees.cūq; eis ioçaded filiꝰ iosue ⁊ noadaia filiꝰ bēnui leuite:iuxta numerū ⁊ pōdus oīm. Descriptū est oē pōdꝰ in tpe illo. Sed ⁊ qui venerāt de captiuitate filij trāsmigratōis obtulerūt holocaustomata.deo israel.vitulos duodecim,p omi pplo israel:arietes nonagīta ser.agnos septuagintaseptē.hircos pro peccato duodecim: oia in holocaustum dño. Dederūt aūt edicta regis satrapis qui erant de conspectu regis et ducibus trans flumē.⁊ eleuauerunt populum ⁊ domum dei.

IX

Postq; aūt hec cōpleta sunt. accesserūt ad me principes dicentes:Nō est sepatus pplus israel. et sacerdotes et leuite a pplis terrarū.⁊ de abominationiby eoꝝ:chananei vidēlicet et ethei ⁊ pherezei et iebusei ⁊ āmonitarū et moabitaruꝫ et egyptioꝝ et amorreoꝝ. Tulerūt enī de filiaby eoꝝ sibi et filijs suis.et cōmiscuerūt semen sanctū cū pplis terrarū. Manus etiam principū ⁊ magistratuū fuit in trāsgressione hac prima. Cūq; audissem sermonē istū.scidi palliū meū ⁊ tunicā. ⁊ euelli capillos capitis mei ⁊ barbe.⁊ sedi merens. Cōuenerūt aūt ad me oēs qui timebant verbū dei israel,p transgressione eoꝝ qui de captiuitate venerant.et ego sedebā tristis vsq; ad sacrificiū vesptinum. Et in sacrificio vesptino surrexi de afflictiōe mea ⁊ scisso pallio ⁊ tunica curuaui genua mea. et expandi manus meas ad dōm deū meum.⁊ dixi: Deus meus confundoꝛ et erubesco leuare faciem meā ad te:qm iniquitates nre mltiplicate sunt sup caput nostrum.⁊ delicta nra creuerūt vsq; ad celū a diebꝫ patrū nostroꝝ. Oz et nosipi peccauimus grauiter vsq; ad diē hāc.et iniquitatiby nostris traditi sumus ipi.⁊ reges nri:et sacerdotes nostri in manū regum terrarum et in gladiū ⁊ captiuitatē et in rapinam et in cōfusionē vultus.sicut et die hac. Et nunc quasi ad parū et momentum facta est deprcatio nostra apud dominū deuz nrm vt dimitterent nobis reliquie.et daret pax illius in loco sancto eius.et illuminaret oculos nros deus noster.et daret nobis vitā modicaꝫ in seruitute nra:qz serui sumus.⁊ in seruitute nra nō dereliquit nos deus nr.et inclinauit sup nos misericordiā coram rege prsarum.vt daret nobis vitā,⁊ sublimaret domū dei nri.⁊ extrueret solitudines eius ⁊ daret nobis spem in iuda et hierusalē. Et nūc quid dicemus dñe deus noster post hec? Quia dereliquim⁹ mādata tua q̄ p̄cepisti in manu seruoꝝ tuoꝝ,pphetaꝝ dicēs: Terra ad quā vos ingredimini vt possideaꝫ eā.terra immūda est iuxta immundiciā pploꝝ cetarūq; terrarū abominatōiby eoꝝ qui repleuerūt eā ab ore vsq; ad os coinquinatōne sua. Nūc ergo filias vestras ne detis filiis eoꝝ et filias eoꝝ ne accipiatis filijs vris.et nō queratis pacē eoꝝ et prosperitatē eoꝝ vsq; in eternū vt cōfortemini et comedatis q̄ bona sunt terre.et hereditetis filios vros vsq; in seculū. Et post oia q̄ venerūt sup nos in operib⁹ nris pessimis ⁊ in delicto nro magno.quia tu deus noster liberasti nos de iniquitate nra et dedisti nobis salutē sicut est hodie.vt nō conuertaremur et irrita facere mus mādata tua.neq; matrimonia iungeremus cū populis abominationū istarum.Nūquid iratus es nobis vsq; ad cōsumatōez: ne dimittendo nobis reliquas ad salutē? Dñe deus irl' iustꝰ es tu.qm dereliqui sumus qui saluaremur sicut hodie hac. Ecce coram te sumus in delicto nro. Nō.n.stare possumus coram te sup hoc.

X

Jcepiente esdra et implorante templum et flente et iacente ante templum dei:collectus est ad eū de israel cetus grandis nimis vi

rorum et mulierũ et puerorũ Et fleuit
ppl's multo fletu. Et rñdit sechenias fi-
lius iehihel de filijs helam. ⁊ dixit esdre.
Nos p̄uaricati sumus in deũ nostrũ. et
duximus vxores alienigenas d̄ populis
terre. Et nũc si est penitẽtia in israel su-
per hoc percutiamus fedus cuz dño deo
nostro vt proijciamus vniuersas vxo-
res. et eos qui de his nati sunt. Juxta
voluntatẽ domini ⁊ eoruz qui tenent p̄-
ceptũ dñi dei nr̄i. s̄m legez fiat. Surge:
tuũ est discernere nosq; erimus tecum
Cõfortare et fac. Surrexit ergo esdras
et adiurauit principes sacerdotum ⁊ le-
uitarum et omnẽ israel vt facerent s̄m
verbum hoc. Et iurauerũt. Et surrexit
esdras ante domum dei: et abijt ad cubi
culum iohannan filij eliasib. et ingres-
sus est illuc. Panẽ non comedit ⁊ aquã
nõ bibit Lugebat enĩ transgressionẽ eo
ruz qui venerant de captiuitate. Et mis
sa est vox in iuda et in hierusalẽ omĩbus
filijs trãsmigrationis vt congregaren-
tur in hierusalem. et omnis qui non ve
nerit in tribus diebus iuxta consilium
principum et seniorũ. auferet̃ vniuersa
substãtia eius. et ip̄e abijcietur de cetu
transmigrationis. Cõuenerunt igitur
omnes viri iuda et beniamin in hieru-
salem trib; diebus. ip̄e est mensis non⁹
vicesima die mensis. et sedit omnis po
pulus in platea domus dei: tremẽtes p̄
peccato et pluuijs. Et surrexit esdras sa
cerdos et dixit ad eos: Vos transgressi
estis et duxistis vxores alienigenas vt
adderetis super delictum israel. Et nũc
date confessionẽ domino deo patruz ve-
strorũ. et facite placitũ eius. ⁊ sep̄amini
a populis terre. et ab vxoribus alienige
nis. Et rñdit vniuersa multitudo. dixit
q; voce magna: Juxta verbum tuum ad
nos sic fiat. Verũtamen q̄ ppl's mult⁹
est et tempus pluuie. et nõ sustinemus
stare foris. ⁊ opus nõ est diei vnius vel
duorũ: vehementer puippe peccauimus
in sermone isto: cõstituantur principes
in vniuersa multitudine. et omẽs in ci
uitatib; nostr̄; qui duxerũt vxores alie-
nigenas veniant in temporib; statutis:
et cũ his seniores p̄ ciuitatem in ciuita
tem et iudices eius: donec auertatur ira
dei nostri a nobis sup̄ peccato hoc. Igit̃
ionathan filius asahel. et iaaçia fili⁹ the-
cue steterunt super hoc. et mesollã et se-
bechai leuites. adiuuerunt eos. Fecerũt-
q; sic filij transmigrationis. Et abierũt
esdras sacerdos et viri principes famili
arum in domos patrum suorũ et omẽs
p̄ nomina sua. et sederunt in die primo
mensis decimi vt quererent rem Et cõ
sũmati sunt omnes viri qui duxerunt
vxores alienigenas vsq; ad diez primaz
mensis primi. Et inuenti sunt de filijs
sacerdotum qui duxerunt vxores alie-
nigenas: de filijs iosue filij iosedech et
frẽs ei⁹: maasia. ⁊ elieçer et iarib ⁊ godo
lia. Et dederũt man⁹ suas vt eijcerent
vxores suas ⁊ p̄ delicto suo arietẽ de oui
bus offerrẽt. Et de filijs emmer. anani
et çebedia. Et de filijs serim: masia et he
lia ⁊ semeia. iehihel et oçias. Et de filijs
phessur: elioenai. maasia. hismael. natha
nael. ioçabeth ⁊ helesa. Et d̄ filijs leuitar̄
iosabeth ⁊ semei ⁊ celaia. ip̄e est calitha
phathaia. iuda et elieçer. Et de cantori
bus eliasub. et de ianitoribus. sellum ⁊
thelem ⁊ vri Et ex israel de filijs pharos
remeia ⁊ eçia. ⁊ melhia ⁊ miamim ⁊ elie
çer ⁊ melchia et banea: Et de filijs helã.
mathania. çacharias. et iehihel et abdi
et rimoth et helia. Et de filijs çethua:
elioenai. eliasib. nathania et hierimuth
et çabeth et açiça. Et de filijs bebai: io-
hannan. anaia. çabbai. athalai. Et de fi-
lijs beni: Mosolla et melluch. et adaia.
Jasub et saal ⁊ ramoth. Et d̄ filijs phet
moab: Edna et chalaal. Banaias ⁊ ma-
asias. Mathanias et beselehel. bennui
et manasse. Et de filijs erem: Elieçer.
iesue. melchias. semeias. Symeõ. ben-
iamĩ. maloch. samarias. Et d̄ filijs asom
Mathanai. mathet. açabeth. elpheleth.
iermai. manasses. semei. De filijs bani:
maaddi. amram et huel. Baneas et ba-
daias. Cheliau. bannia. marimuth ⁊ eli
asib. Mathanias: Mathanai et Jasi et

bani et bēnui semei ⁊ salmias ⁊ nathā ⁊
adaias mechne dabai. sysai. sarai. eçrel.
⁊ selemau ⁊ semeria sellū amaria. ioseph
De filijs nebui: ahihel. mathathias ça
beth. çabina. ieddu ⁊ iohel ⁊ banai Oēs
hi accepant vxores alienigenas. et fue-
runt ex eis mulieres q̄ pepant filios.

Explicit liber Esdre primus:
Incipit lib. Neemie. Cap. I

Verba neemie
filij helchie. Et factuz ē in
mense casleu anno vicesi-
mo. et ego eraz in susis castro. Et venit
ad me anani vnus de fratribꝫ meis. ipe
et viri iuda. et interrogaui eos de iude-
eis qui remāserāt ⁊ superant de captiui
tate et de hierl'm. Et dixerūt mihi Qui
remāserūt et derelicti sunt de captiuita-
te ibi in ꝓuincia. in afflictōe magna sūt
et in opprobrio. ⁊ murus hierl'm dissipa
tus est. et porte eius combuste sunt igni
Cūq̄z audissez verba huiuscemodi. sedi
et fleui ⁊ luxi diebꝫ multis. et ieiunabaz
et orabā ante faciez dei celi. et dixi: Que
so dn̄e deus celi fortis magne atq̄z terri
bilis. qui custodis pactū et misericordiā
cū his qui te diligūt et custodiūt māda
ta tua. fiāt aures tue auscultātes. ⁊ ocu
li tui apti vt audias orationez serui tui
quā ego oro corā te hodie nocte et die ꝓ
filijs isrl' seruis tuis. ⁊ ꝯfiteor ꝓ peccatis
filiorū isrl' quibꝫ peccauerūt tibi. Et ego
et dom⁹ p̄tis mei peccauimus: vanitate
seducti sumus. ⁊ nō custodiuim⁹ māda
tum tuū ⁊ cerimonias ⁊ iudicia q̄ prece
pisti moysi famulo tuo. Memēto verbi
qd̄ mādasti moysi seruo tuo dicēs. Cuz
trāsgressi fueritis. ego dispdā vos in po
pulos. ⁊ si reūtamini ad me ⁊ custodiatꝫ
p̄cepta mea ⁊ faciatis ea etiaz si abducti
fueritꝫ ad extrema celi. īde ꝯgregabo vos
et reducā in locū quē elegi vt habitaret
nomē meū ibi. Et ipi serui tui ⁊ ppl's tu
us quos redemisti in fortitudīe tua ma
gna. et in manu tua valida. Obsecro do
mine sit auris tua attendens ad oratio
nem serui tui. et ad orationē seruorum
tuorū qui volunt timere nomen tuum
et dirige seruū tuum hodie. et da ei mi-
sericordiam ante virū hunc. Ego enim
eram pincerna regis. II

Factū est aūt in mense nisan. an
no vicesimo artaxerxis regis. ⁊
vinū erat ante eū. Et leuaui vi
nū et dedi regi. ⁊ eram quasi languidus
ante faciē eius. Dixitq̄z mihi rex: Qua-
re vultus tuus tristis est: cū te egrotuz
non videam? Nō est hoc frustra: sed ma
luz nescio qd̄ in corde tuo est. Et timui
valde ac nimis et dixi regi: Rex in eter-
num viue. Quare nō mereat vult⁹ me
us: qꝛ ciuitas domus sepulcrorū patris
mei deserta est. et porte eius cōbuste sūt
igni? Et ait mihi rex. Pro qua re postu-
las? Et oraui deū celi. ⁊ dixi ad regē: Si
videt regi bonū. et si placet seruus tuus
ante faciē tuā vt mittas me in iudeam
ad ciuitatē sepulcri patris mei. et edifi-
cabo eaz: Dixitq̄z mihi rex et regina que
sedebat iuxta eum. Usq̄z ad quod tem-
pus erit iter tuū. ⁊ qn̄ reuerteris? Et pla
cuit ante vultū regis. ⁊ misit me. Et cō
stitui ei tempus. et dixi regi: Si regi vi
detur bonū. epl'as det mihi ad duces re-
gionis trans flumen vt traducant me
donec veniam in iudeam. et epistolā ad
asaph custodez saltus regis. vt det mihi
ligna vt tegere possim portas tēpli tur-
res domus et muros ciuitatis. et domū
quā ingressus fuero. Et dedit mihi rex
iuxta manum dei mei bonā mecum. Et
veni ad duces regionis trans flumē. de
dicq̄z eis epistolas regis Miserat aūt rex
mecū principes militū ⁊ equites. Et au
dierūt sanaballath horonites. et tobias
seruus amanites. et cōtristati sunt affli
ctione magna q̄ venisset hō qui quere-
ret ꝓsperitatē filiorū israel. Et veni hie-
rusalem: et eram ibi tribus diebus. Et
surrexi nocte ego ⁊ viri pauci mecum. ⁊
non indicaui cuiq̄z quid dominus dedis
set in corde meo vt facerē ī hierusalē. et
iumētū n̄ erat mecū nisi aīal cui sedebā

Et egressus sum ꝑ portã vallis nocte ⁊
ante fontẽ draconis et ad portã stercorꝫ
et cõsiderabo murũ hierl'm dissipatũ et
portas eius cõsumptas igni. Et transi-
ui ad portã fontis et ad aqueductũ regꝫ
et nõ erat locus iumento cui sedebã vt
transiret. Et ascẽdi ꝑ torrẽtez nocte. et
cõsiderabã murũ. ⁊ reuersus veni ad por
tam vallis ⁊ redij. Magistratus aũt ne-
sciebãt q̃ abijssez: aut quid ego facerem.
Sed ⁊ iudeis ⁊ sacerdotibꝫ et optimati
bus et magistratibꝫ ⁊ reliquis qui facie
bant opus vsqꝫ ad id loci nihil ĩdicaue-
ram. Et dixi eis: Vos nostis afflictionẽ
in q̃ sumus: qꝛ hierl'm deserta est ⁊ porte
eiꝰ cõsumpte sunt igni. Venite et edifi-
cemus muros hierusalez. et nõ sumus
vltra opprobriũ. Et indicaui eis manuz
dei mei ꝙ esset bona mecũ. et verba regꝫ
q̃ locutꝰ ẽ mihi. et aio. Surgamꝰ ⁊ edifi
cemꝰ. Et ꝯfortate sũt manꝰ eorũ ĩ bono
Audierũt aũt sanaballath horonites et
tobias seruꝰ amanites ⁊ gosem arabs ⁊
subsannauerũt nos. ⁊ despexerũt. dixerũt
qꝫ. Que ẽ hec res quaz facitꝫ? Nũquid ꝯ
regẽ vos rebellatis? Et reddidi eis ſmo
nẽ dixiqꝫ ad eos: Deus celi ipe nos iu-
uat. et nos serui eiꝰ sumꝰ. Surgamus
et edificemꝰ. Vobis aũt nõ est ꝑs ⁊ iusti
cia et memoria in hierusalẽ. III

Et surrexit eliasib sacerdos ma-
gnꝰ ⁊ frẽs eius sacerdotes. ⁊ edi
ficauerũt portã gregis. Ipi san
ctificauerũt eã. ⁊ statuerũt valuas eius
et vsqꝫ ad turrim centũ cubitorũ scĩfica
uerũt eam. vsqꝫ ad turrim ananehel Et
iuxta eũ edificauerũt viri hiericho. ⁊ iu-
xta eos edificauit çachur filiꝰ amri Por
tam aũt pisciuz edificauerũt filij asnaa:
ipi texerũt eã. et statuerũt valuas eius
et seras et vectes. Et iuxta eos edifica-
uit marimuth filius vrie filij accus. Et
iuxta euz edificauit mosollã filius bara
chie filij meseçebel. Et iuxta eũ edifica-
uit sadoch filiꝰ baana. Et iuxta eũ edifi
cauerũt thecueni Optimates aũt eorũ
nõ supposuerũt colla sua in ope dñi dei
sui. Et portã veterẽ edificauerũt ioiada
filius phasea et mosollã filius besodia:
ipi texerũt eam. ⁊ statuerũt valuas eius
et seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificaue
rũt melchias gabaonites et iadon me-
ronathites viri de gabaon. ⁊ maspha ꝓ
duce qui erat in regione trans flumen.
Et iuxta eũ edificauit eçiel filius araia
aurifex. Et iuxta euz edificauit ananias
filius pigmẽtarij. ⁊ dimiserunt hierl'm
vsqꝫ ad muruz platee latioris. Et iuxta
eũ edificauit raphaia filius ahur prin-
ceps vici hierl'm. Et iuxta eũ edificauit
ieiada filius aromath ꝯtra domũ suam
Et iuxta eũ edificauit atthus filius ase
bonie: Mediã ꝑtem vici edificauit mel-
chias filius erẽ et asub filiꝰ phetmoab. ⁊
turrim furnorũ. Et iuxta eos edificauit
sellũ filiꝰ aloes. princeps medie ꝑtis vi
ci hierl'm: ipe ⁊ filij eius. Et portã vallis
edificauit annun ⁊ habitatores çanoe.
ipi edificauerũt eã: ⁊ statuerunt valuas
eius ⁊ seras et vectes. et mille cubitos
in muro vsqꝫ ad portam sterquilinij. Et
portã sterquilinij edificauit melchias fi
lius rechab princeps vici bethacharem
Ipe edificauit eã et statuit valuas eius
et seras ⁊ vectes. Et portã fontis edifica
uit sellum filius coloçai. princeps pagi
maspha. Ipe edificauit eã ⁊ texit. et sta-
tuit valuas eius ⁊ seras et vectes. ⁊ mu
ros piscine syloe in hortuz regis. et vsqꝫ
ad gradus qui descẽdunt de ciuitate da-
uid. Post eũ edificauit neemias filius
açboth princeps dimidie ꝑtis vici beth
sur vsqꝫ ꝯtra sepulcruz dauid: ⁊ vsqꝫ ad
piscinã que grandi ope ꝯstructa est. ⁊ vs
qꝫ ad domũ fortiũ Post eũ edificauerũt
leuite. reum filius bẽni. Post euz edifi
cauit asebias princeps dimidie ꝑtis vi-
ci ceile in vico suo. Post eũ edificauerũt
fratres eoꝝ: bechiu filius enebad prin-
ceps dimidie ꝑtis ceile. Et edificauit iu
xta eũ açer filiꝰ iosue princeps maspha
mẽsurã secũdã: ꝯ ascẽsuz firmissimi ãgu
li. Post eũ in mõte edificauit baruch fi
lius çachai mensurã secũdã. ab angulo
vsqꝫ ad portam domus eliasib secerdo-
tꝫ magni Post eũ edificauit merimuth

filius vrie filij atthus mēsurā secundaz
a porta domus eliasib: donec extenderet
domus eliasib. Et post eū edificauerunt
sacerdotes viri de cāpestribus iordanis
Post eos edificauit beniamin et a sub
cōtra domū suaz. Et post eos edificauit
açarias filius maasie filij ananie ɔtra do
mū suam. Post eū edificauit bennui fi/
lius ennada mensurā secundaz a domo
açarie vsqz ad flexurā et vsqz ad angulū
Post eū edificauit phalel filius oçi con
tra flexuraz ⁊ turrim q̄ eminet de domo
regis excelsa. id est ī atrio carceris. Post
eū phadaia filius feros. Nathinnei aūt
habitabāt in ofel. vsqz ɔtra portā aquaꝝ
ad orientē et turrim q̄ ꝓminebat. Post
eos edificauerūt thecueni mensuram se
cūdam e regione a turre magna et emi/
nēti vsqz ad murū templi. Sursum au
tem ad portam equorū edificauerūt sa/
cerdotes vnusquisqz ɔtra domū suam.
Post eos edificauit seddo filiꝰ emmer ɔ̄
domū suaz. Et post eū edificauit semeia
filiꝰ sechenie custos porte oriētal'. Post
euz edificauerūt anania filius selemie.
et anon filius selo sextus. mensurā secū
dam. Post eū edificauit mesollam filiꝰ
barachie cōtra gaçophylatiū suū. Post
euz edificauit melchias filius aurificis
vsqz ad domū nathinneoꝝ et scuta ven/
dentiū ɔtra portā iudicialez et vsqz ad ce
naculū anguli. Et intra cenaculū angu
li in porta gregis edificauerunt artifices
et negociatores:

IIII

Factū est aūt cū audisset sanabal
lath q̄ edificaremus murū ira
tus est valde. Et motus nimis
subsannauit iudeos et dixit corā fratri/
bus suis ⁊ freq̄ntia samaritanoꝝ Quid
iudei faciūt imbecilles? Nū dimittēt eos
gētes? Nū sacrificabūt ⁊ complebūt in
vna die? Nūquid edificare poterūt lapi
des de aceruis pulueris qui cōbusti sūt?
Sed tobias amanites ꝓximus eius ait
Edificent. Si ascēderit vulpes transili
et murū eoꝝ lapideū. Et dixit neemias
Audi deꝰ noster qꝛ facti sumus d̄spectui
Cōuerte opprobriū sup caput eorum et
da eos in despectionē in terra captiuita/
tis. Ne operias iniquitatē eoꝝ: ⁊ pctm̄ eo
rū corā facie tua nō deleat: qꝛ irreserunt
edificantes. Itaqz edificauimꝰ murū. ⁊
ɔiunximꝰ totū vsqz ad ptem dimidiā. et
ꝓuocatū est cor ppl'i ad opandū. Factuz
est aūt cū audisset sanaballath et tobias
et arabes ⁊ āmanite et açotij q̄ obducta
esset cicatrix muri hierl'm. ⁊ q̄ cepissent
interrupta cōcludi: irati sunt nimis Et
cōgregati sunt oēs pariter vt venirēt ⁊
pugnarēt ɔtra hierl'm. ⁊ molirent insi/
dias. Et orauimꝰ deū nr̄m. et posuimus
custodes sup murū die ac nocte contra
eos. Dixit aūt iudas: Debilitata est for
titudo portātis. ⁊ humꝰ nimia ē. et nos
nō poterimus edificare murū: Et dixe/
rūt hostes nr̄i. Nesciāt ⁊ ignorant donec
veniamus in mediū eoꝝ ⁊ interficiamꝰ
eos. ⁊ cessare faciamꝰ opus. Factū est au
tē veniētib; iudeis qui habitabāt iuxta
eos et dicētib; nobis p decē vices ex oī/
bus locis quib; venerant ad nos: statui
in loco post murū p circūitū. ppl'm in or
dinē cū gladijs suis et lāceis ⁊ arcubus
Et pspexi atqz surrexi ⁊ aio ad optimates
et mgr̄atꝰ ⁊ ad reliquā ptem vulgi. No
lite timere a facie eoꝝ. Dn̄i magni ⁊ ter
ribilis memētote. ⁊ pugnate ꝓ frib; ve/
stris. filijs vr̄is et filiab; vr̄is et vxorib;
vr̄is ⁊ domib; vr̄is. Factū est aūt cū au/
dissent inimici nr̄i nunciatū esse nobis
dissipauit deꝰ ɔsiliū eoꝝ. Et reūsi sumꝰ
oēs ad muros: vnusquisqz ad opꝰ suuz:
Et factū est a die illa: media ps iuuenū
eoꝝ faciebat opꝰ. ⁊ media parata erat ad
bellum. et lancee ⁊ scuta ⁊ arcus ⁊ lorice
et principes post eos in omī domo iuda
edificantiū muros ⁊ portantiū onera et
imponētiū: vna manu sua faciebat opꝰ
et altera tenebat gladiū. Edificātiū enī
vnusquisqz gladio erat accinctus renes
et edificabāt et clangebant buccina iu/
xta me. Et dixi ad optimates et ad ma/
gistratus et ad reliquā ptez vulgi. Opꝰ
grande est et latum. et nos separati su/
mus ī muro ꝓcul alter ab altero. In lo
co q̄cūqz audieritꝭ clangorem tube illuc

ꝯcurrite ad nos. Deꝰ nr̄ pugnabit ꝑ no
bis ⁊ nosip̄i faciamus opꝰ. Et media ꝑs
nr̄m teneat lāceas ab ascensu aurore do
nec egrediāt̄ astra. In tp̄e q̄z illo dixi po
pulo: Unusq̄sq̄z cuz puero suo maneat
in medio hierl̄m. ⁊ sint nob̄ vices ꝑ no
ctē ⁊ diē ad op̄andū Ego aūt ⁊ frēs mei
et pueri mei et custodes q̄ erāt post me.
nō deponebamꝰ vestimēta nr̄a. Unusq̄s-
q̄z tm̄ nudabat̄ ad baptismū. V

Et factus est clamor ꝓpl̄i ⁊ vxorū
eius magnꝰ aduersus frēs suos
iudeos. Et erāt qui dicerēt. Fi
lij nr̄i et filie nr̄e multe sunt nimis. Ac-
cipiamꝰ ꝑ precio eoꝝ frumentū. ⁊ come
damꝰ et viuamus. Et erāt qui dicerēt
Agros nr̄os ⁊ vineas ⁊ domos nr̄os op
ponamus. ⁊ accipiamꝰ frumētū in fame
Et alij dicebant: Mutuo sumamꝰ pecu
nias in tributa reg̃. demusq̄z agros no
stros et vineas. Et nūc sicut carnes fra
trū nr̄oꝝ sic carnes nr̄e sunt. ⁊ sicut filij
eoꝝ. ita ⁊ filij nr̄i. Ecce nos subiugamꝰ
filios nr̄os et filias nr̄as in seruitutē. ⁊
de filiabꝫ nr̄is sunt famule: nec habemꝰ
vn̄ possint redimi. ⁊ agros nostros ⁊ vi-
neas nr̄as alij possidēt: Et iratus suz ni
mis: cū audissem clamorez eoꝝ ꝟm v̄ba
hec. cogitauitq̄z cor meuz. Et increpaui
optimates et magistratꝰ ⁊ dixi eis: Usu
ras ne singuli a frībꝫ vr̄is exigat̃: Et cō
gregaui aduersuz eos contionē magnā
et dixi eis: Nos vt scitis redemimꝰ frēs
nr̄os iudeos qui vēditi fuerāt gētibus
ꝟm possibilitatē nr̄az Et vos igit̄ vēdite
frēs vr̄os. et redimemus eos. Et silue-
runt nec inuenerūt quid rn̄derent. Di
xiq̄z ad eos: Non est bona res quā facitis
Quare nō in timore dei nr̄i ambulatis
ne exꝓbret̄ nobis a gētibꝫ inimic̃ nr̄is:
Et ego et frēs mei ⁊ pueri mei cōmoda
uimus plurimis pecuniā et frumētum
Nō repetamꝰ in cōe istud. Es alienū cō
cedamus: qd̄ debet̄ nobis. Reddite eis
hodie agros suos ⁊ vineas suas ⁊ oliue
ta sua ⁊ domos suas. Quin potius ⁊ cē-
tesimā pecunie frumēti vini ⁊ olei quaz
exigere soletis ab eis: date ꝑ illis. Et di
xerūt: Reddemꝰ. ⁊ ab eis nihil q̄remus
sicq̄z faciemus vt loquer̃. Et vocaui sa-
cerdotes. et adiuraui eos vt facerēt iu-
xta quod dixerā. Insuꝑ excussi sinū me
um et dixi: Sic excutiat deus oēm virū
qui nō cōpleuerit verbū istud: de domo
sua et de laboribꝫ suis. Sic excutiat̄ ⁊ va
cuus fiat. Et dixit vniuersa multitudo
amen. Et laudauerūt deum Fecit ergo
ꝓpl̄s sicut erat dictū. A die autē illa qua
p̄ceꝑat rex mihi vt essez dux in t̄ra iuda
ab anno vicesimo vsq̄z ad ānum tricesi
mū secundū artaxerxis reg̃ ꝑ ānos duo
decim. ego et fratres mei ānonas q̄ du-
cibus d̄bebant̄ nō comedimus. Duces
aūt primi qui fuerūt ante me grauaue-
runt ꝓpl̄m. et acceperunt ab eis in pane
et vino et pecunia quotidie siclos q̄dra
ginta. Sed ⁊ mīstri eoꝝ depresserāt po-
pulū. Ego aūt nō feci ita ꝓpter timorez
dei. Quin potius in op̄e muri edificaui
et agrū nō emi. et omnes pueri mei cō-
gregati ad opꝰ erāt. Iudei q̄z ⁊ mgr̄atꝰ
centū quinq̄ginta viri. ⁊ qui veniebant
ad nos d̄ gentibꝫ q̄ in circūitu nr̄o sunt:
in mēsa mea erāt. Parabat̄ aūt mihi ꝑ
dies singulos bos vnus: arietes sex ele-
cti exceptis volatilibꝫ. et inter dies decē
vina diuersa. et alia mlta tribuebā. In
super ⁊ annonas ducatꝰ mei non quesi
ui. Ualde enī erat attenuatꝰ ꝓpl̄s. Me-
mēto mei deus meus in bonū ꝟm omīa
que feci populo huic. VI

Factū ē aūt cū audisset sanabal-
lath. et tobias et gosez arabs et
ceteri inimici nr̄i q̄ edificassem
ego murū. et nō esset in ip̄o residua int̄
ruptio: vsq̄z ad tp̄s aūt illud valuas nō
posueraz in portis. miserūt sanaballath
et tobias ⁊ gosem arabs ad me dicētes:
Ueni ⁊ ꝑcutiamus fedus pariter in vi
culis in campo vno. Ip̄i autem cogita-
bant vt facerent mihi malum. Misi er-
go ad eos nūcios dicens: Opus gran.
de ego facio et non possum descēdere: ne
forte negligat̄ cū venero ⁊ descēdero ad
vos. Miserūt autez ad me ꝟm verbum
h̄ ꝑ quattuor vices. et respōdi eis iuxta

sermonē priorē. Et misit ad me sanaballath iuxta verbū prius quinta vice puerum suū. ⁊ epistolam habebat in manu sua scriptā hoc modo. In gentibus auditum est. et gosem dixit: ꝙ tu et iudei cogitetis rebellare. et ꝓpterea edifices murū. et leuare te velis sup̄ eos regem propter quā causam et ꝓphetas posueris qui predicent de te in hierusalē dicētes Rex in iudea est. Auditurus est rex verba hec. Idcirco nūc veni vt ineamus cōsiliū pariter. Et misi ad eos dicēs: Non est factū ſm verba hec q̄ tu loqueris De corde enī tuo tu cōponis hec. Oēs enīz hi terrebant nos: cogitātes ꝙ cessarent manus nostre ab ope et quiesceremus Quā ob causam magis ꝯfortaui man⁹ meas. Et ingressus sum domū samaie filij dalaie filij methabeel secreto. Qui ait: Tractemus nobiscū in domo dei in medio tēpli et claudamus portas edis: qꝛ venturi sunt vt interficiāt te. ⁊ nocte vēturi sunt. ad occidēdū te. Et dixi: Nū quisq̄ similꝫ mei fugit? Et quis vt ego ingredieꝫ templū et viuet? Non ingrediar. Et intellexi ꝙ deus nō misisset eū: sed quasi vaticinās locutus esset ad me et tobias et sanaballath cōduxissent eū Accepat enī p̄ciuz vt territus facerem ⁊ peccarē. ⁊ haberē malū q̄d exꝓbrarēt mihi. Memento mei dn̄e pro tobia ⁊ sanaballath. iuxta opa eoꝝ talia: sz et noadie ꝓphete et ceterorū ꝓphetaꝝ qui terrebāt me. Cōpletus est aūt murus vicesimo quinto die mēsis elul quiq̄ginta duob⁹ dieb⁹. Factū est ergo cū audissent om̄s inimici nr̄i vt timerēt vniuꝫse gētes que erāt in circūitu nr̄o. ⁊ cōciderēt intra semetip̄os. ⁊ scirēt ꝙ a dn̄o factū est opus hoc. Sz et ī dieb⁹ ill' ml'te optimatū iudeorū epl'e mittebanꝫ ad tobiā: ⁊ a tobia veniebāt ad eos. Multi enī erant in iudea hn̄tes iuramentū ei⁹: qꝛ gener erat sechenie filij iorei: ⁊ iohānan filius eius accepat filiā mosollā filij barachie. Sz et laudabāt eū coram me. et verba mea nunciabant ei. Et tobias mittebat epistolas vt terreret me.

VII

Postq̄ aūt edificatus ē murus. et posui valuas. et recensui ianitores et cātores et leuitas. p̄cepi aneni fratri meo ⁊ ananie principi domus de hierl'm. Ipe enī q̄si vir verax. et timēs deū plus ceteris videbaꝫ. Et dixi eis: Nō apianꝫ porte hierl'm vsq̄ ad calorē solis. Cūq̄ adhuc assisterēt: clause porte sunt ⁊ oppilate. Et posui custodes de habitatorib⁹ hierl'm singl'os p̄ vices suas. ⁊ vnāquēq̄ ꝯ domū suaz. Ciuitas aūt erat lata nimis et grādis. ⁊ ꝓpl's paruus in medio ei⁹. ⁊ nō erāt dom⁹ edificate. De⁹ aūt dedit in corde meo ⁊ ꝯgregaui optimates et mgr̄at⁹ ⁊ vulg⁹ vt recēserē eos. Et inueni librū cēsus eoꝝ qui ascēderāt primū. ⁊ inuentū est scriptuz in eo: Isti filij ꝓuincie q̄ ascēderūt de captiuitate migrātiū q̄s trāstulerat nabuchodonosor rex babylonis. et reuꝫsi sunt in hierl'm ⁊ in iudeā. vnusq̄sq̄ in ciuitatē suā qui venerāt cum çorobabel. iosue neemias. açarias: raamias. naamī. mardocheus. belsar. mespharat. beggoai. naum. baana Numer⁹ viroꝝ ꝓpl'i isrl'. Filij pharos duo milia centum septuaginta duo. Filij saphatia: trecēti septuaginta duo. Filij area: sexcēti quīquagintaduo Filij phetmoab filioꝝ iosue et ioab: duo milia octingenti decē et octo. Filij helā mille octingenti quinquagintaq̄ttuor. Filij çethua nōgenti quadragintaquinq̄: Filij çachai: septingēti sexaginta. Filij bennui: sexcēti quadragintaocto. Filij bebai: sexcēti vigintiocto. Filij açgad duo milia trecēti vigintiduo. Filij adonicā: sexcēti sexagintaseptē. Filij beguai: duo milia sexagintaseptē: Filij adin: sexcenti quinquagintaquinq̄. Filij ather filij eçechie: nōgēti octo. Filij asez: trecēti vigintiocto. Filij besai: trecēti vigintiq̄ttuor. Filij areph: centū duodecim. Filij gabaon: nonagītaquīq̄. Filij bethleē et nethupha: centuz octogintaocto. Viri anathot: cētū vigintiocto. Viri bethamoth: q̄dragītaduo. Viri cariathiarī cephira ⁊ beroth: septingēti q̄dragītatres. Viri rama ⁊ nebo. sexcēti vigītiun⁹

Viri machmas:cētum vigintiduo. Viri bethel et chai:ducēti vigintitres. Viri nebo alterius:quinquagintaduo. Viri helā alterius: mille ducēti quīqginta quattuor. Filij arem:trecēti viginti. Filij hiericho:trecēti quadragintaquinq. Filij lodadin et ono: septingēti viginti unus. Filij senaa:tria milia nongēti triginta. Sacerdotes. Filij idaia in domo iesua. nongenti septuagintatres. Filij emmer:mille quinquagintaduo. Filij phessur:mille ducēti q̄dragintaseptē. Filij arem:mille decez et septē. Leuite: Filij iesue et cedmihel filioz oduie:septuagintaq̄ttuor. Cantores. Filij asaph:centū quadragītaocto. Janitores. Filij sellū. filij ather. filij thelmon. filij accub:filij athita. filij sobai:centū trigintaocto. Nathinei. Filij soa. filij asupha. filij thabaoth. filij ceros. filij siaa. filij fadon. filij lebana. filij agaba. filij selmon. filij anan filij geddel. filij gaer. filij raahia. filij rasin. filij nechoda. filij iecem. filij aga. filij phasea. filij besai. filij munim. filij nephusim. filij bechue: filij acupha. filij agur. filij besluth filij maida. filij arsa. filij bercheos. filij ciçara. filij thema. filij nasia. filij atupha. filij seruoz̄ salomōis. filij sothai. filij sophereth. filij pheruda. filij iahala. filij dercon. filij gedel. filij saphata. filij achil. filij phocereth q̄ erat ozus ex asbaim. filij āmon. Omēs nathinnei. et filij seruoz̄ salomonis: trecenti nonagintaduo Hi sunt aūt q̄ ascēderūt de thelmala thelarsa cherub adon et emmer. et nō potuerūt idicare domū patrum suoz̄um et semen suum: vtruz ex israel essent. Filij dalaia. filij tobia filij nechoda sercēti q̄dragintaduo. Et de sacerdotibz. filij iobia. filij accos. filij dergellai. q̄ accepit de filiabz dergellai galaaditidis vxorē: z vocat' ē noīe eoz. Hi q̄sierūt scripturā suā in censu et nō inuenerūt: z electi sūt de sacerdotio: Dixitq̄ athersatha eis vt nō māducarēt de scis scōz: donec staret sacerdos doct' et erudit'. Oīs multitudo q̄si vir vn'. quadragintaduo milia sercenti seragīta: absq̄ seruis z ācillis eoz q̄ erāt septē milia trecēti trigintaseptē. z inter eos cātoz̄es et cātatrices ducenti. Equi eoz sercēti trigītaseptē: muli eoz ducēti q̄dragītaq̄nq̄: cameli eoz q̄dringēti trigintaquinq̄ asini ser milia septingēti viginti. Ducusq̄ referr' quid in cōmentario scriptuz fuerit: et in neemie histoz̄ia terr'. Nonnulli aūt de principibz familiaz dederūt in opus. Athersatha dedit in thesauruz. auri drachmas mille: phialas quinq̄gīta tunicas sacerdotales q̄ngētas triginta. Et de principibz familiaz dederūt in thesauz opis. auri drachmas vigīti milia z argēti minas duo milia ducentas. Et qō ōdit reliqu' ppls. auri drachmas vigīti milia. z argēti minas duo milia: et tunicas sacerdotales seraginta septē Habitauerūt aūt sacerdotes z leuite et ianitoz̄es z cātoz̄es et reliquuz vulg' et nathinnei et oīs isr'l in ciuitatibz suis.

Et venerat mēsis septimus. Filij aūt isr'l erāt in ciuitatibus suis. Congregatusq̄ oīs ppls quasi vir vnus ad plateā q̄ est ante portā aquarū. z dixerūt esdre scribe vt afferret librū legis moysi: quam p̄ceperat dñs isr'li. Attulit ergo esdras sacerdos legē coram multitudine virozū et mulierū. cūctisq̄ qui poterāt intelligere: in die p̄ima mensis septimi. Et legit ī eo apte in platea que erat ante portā aquarum de mane vsq̄ ad mediā diē. in conspectu virozuz et mulierū z sapiētiū. Et aures oīs populi erāt erecte ad librum. Stetit autem esdras scriba sup gradū ligneū quē fecerat ad loquēdū. et steterūt iuxta euz. matha thia et senia et ania et uria z helchia et maasia ad dexterā eius z ad sinistrā phadaia misahel z melchia et asū et aseph dana çacharia et mosollam. Et aperuit esdras librū coram omni ppl'o. Sup vniūsuz quippe populū eminebat. Et cū aperuisset eum: stetit omnis ppl'us. Et bñdixit esdras dño deo voce magna. Et rñdit oīs ppls. amē. amē: eleuās manus suas. Et incuruati sunt et adorauerunt deū. pni in terram. Vorro

iesue et baani et serabia.iamī.accub.sep
thai.odia.maasia.celita.açarias.ioçabed
anani.phalaia.leuite silētiū faciebāt in
ppl'o ad audiendā legē. Populus autez
stabat in gradu suo Et legerūt ī libro le
gis dei distincte et apte ad intelligendū
et intellexerūt cū legeret. Dixit aūt ne
emias.ipe ē stathersatha et esdras sacer
dos et scriba et leuite interpretātes vni
uerso ppl'o. Dies sanctificatus est dño
deo nostro. Nolite lugere et nolite flere
Flebat enī oīs ppl's cū audiret verba le
gis. Et dixit eis: Ite comedite pinguia
et bibite mulsum.et mittite ptes eis q̄
non p̄parauerūt sibi qz sanctus dies do
mini est.et nolite cōtristari. Gaudium
etenī dñi ē fortitudo nr̄a. Leuite aūt si
lentiū faciebāt in omī ppl'o dicētes. Ta
cete:qz dies sanctus est.et nolite dolere
Abijt itaqz oīs ppl's vt comederet et bi
beret et mitteret ptes et faceret leticiaz
magnā:qz intellexerāt verba que docue
rat eos. Et in die secūdo ꝯgregati sunt
principes familiarū vniuersi ppl'i sacer
dotes ⁊ leuite ad esdrā scribā vt interp̄
taret eis verba legis. Et inuenerūt scri
ptū in lege p̄cepisse dñm in manu moy
si vt habitēt filij isrl' in tabernaculis in
die sollēni mēse septimo.vt p̄dicēt ⁊ di
uulgēt vocē in vniuersis vrbib⁹ suis et
in hierl'm dicētes. Egredimini in mon
tez.⁊ afferte frōdes oliue.⁊ frōdes ligni
pulcerrimi.frondes myrti ⁊ ramos pal
maꝝ et frōdes ligni nemorosi vt fiāt ta
bernacula sicut scriptū est. Et egressus
est oīs ppl's et attulerūt. Fecerūtqz sibi
tab̄nacula vnusq̄sqz in domate suo ⁊ in
atrijs suis ⁊ in atrijs dom⁹ dei.et in pla
tea porte aquaꝝ ⁊ ī platea porte effraim.
Fecit g̊ vniu̇sa ecclesia eoꝝ qui redierāt
de captiuitate tabernacula.et habitaue
rūt in tabernaculis. Nō enī fecerāt a die
bus iosue filij nun talia filij isrl' vsqz ad
diē illū. Et fuit leticia magna nimis. Le
git aūt in libro legis dei p dies singulos
a die primo vsqz ad diē nouissimū.⁊ fe
cert sollēnitatē septē dieb⁹. et in die oc
tauo collectā iuxta ritum.

IX

In die aūt vicesimoq̄rto mēsis
huius cōuenerunt filij isrl' in ie
iunio et in saccis ⁊ humus sup
eos. Et sepatū est semē filiorū isrl' ab oī
filio alienigena.et steterūt et ꝯfitebant
pctā sua et iniquitates patrū suorū: Et
cōsurrexerūt ad standū. et legerūt ī vo
lumīe legis dñi dei sui quater in die:et
q̄ter ī nocte ꝯfitebant. ⁊ adorabāt dñm
deū suū. Surrexerunt aūt sup gradū le
uitarū iosue et bani ⁊ cedmihel. remmi
sabnia.abani.sarebias.bani. ⁊ thanani:
et clamauerūt voce magna ad dñm deū
suū. Et dixerūt leuite:iosue ⁊ cedmihel
bōni.asebia.serebia.arebia.odaia.sebna
fataia. Surgite:bn̄dicite dño deo nr̄o:
ab eterno vsqz in eternuz. Et bn̄dicant
nomini glorie tue excelso in omni bene
dictione ⁊ laude. Et dixit esdras: Tuip̄e
dñe solus:tu fecisti celū et celū celorū ⁊
omnē exercitū eorum:terraz et vniuer
sa que in ea sunt:maria et oīa que in eis
sunt. Et tu viuificas oīa hec: et exercit⁹
celi te adorat. Tuip̄e dñe deus qui elegi
sti abraā et eduxisti eū de igne chaldeoꝝ
et posuisti nomē eius abraā.et inuenisti
cor eius fidele corā te:⁊ pcussisti cū eo fe
dus vt dares ei terram chananei ethei
euei et ammorrei et phereçei et iebusei
et gergesei.vt dares semini eius. Et im
plesti verba tua quoniā iustus es: Et vi
disti afflictionē patrū nostrorum in egy
pto.clamorēqz eorum audisti sup mare
rubrū.et dedisti signa atqz portēta ī pha
raone et in vniuersis seruis eius. et in
omī ppl'o terre illius. Cognouisti enim
qz supbe egerāt ꝯtra eos.⁊ fecisti tibi no
men.sicut ⁊ in hac die. Et mare diuisi
sti ante eos.⁊ trāsierūt per mediū maris
in sicco. Persecutores aūt eorum ꝓieci
sti in ꝓfundū quasi lapidē in aquas va
lidas.et in colūna nubis ductor eorum
fuisti p diē.⁊ in columna ignis p noctē.
vt appareret eis via p quā ingrediebantur.
Ad montē q̄z sinai descendisti.et lo
cutus es cū eis de celo:⁊ dedisti eis iudi
cia recta ⁊ legē veritatꝫ.cerimonias et p̄
cepta bona. Et sabbatū scīficatum tuuz

ostēdisti eis. ⁊ mādata ⁊ cerimonias ⁊ le
gez p̄cepisti eis in manu moysi serui tui
Panē q̄z de celo dedisti eis in fame eoꝝ
et aquam d̄ petra eduxisti eis sitiētibus
Et dixisti eis vt ingrederent̄ et posside-
rent terram: super quā leuasti manū tu
am vt traderes eis. Ip̄i vero et patres
nostri sup̄be egerūt et indurauerūt cer-
uices suas. et nō audierūt mādata tua.
et noluerūt audire: et nō sunt recordati
mirabiliū tuorū que feceras eis. Et in-
durauerūt ceruices suas. ⁊ dederunt ca
put vt ꝯuerterent̄ ad seruitutē suā qua
si p̄ cōtentionē. Tu aūt deus ꝓpitius cle
mēs et misericors lōganimis et multe
miseratōis. nō dereliquisti eos. Et qui-
dē cū fecissent sibi vitulū cōflatilē et di
xissent: Iste est deus tu⁹ qui eduxit te de
egypto: fecerūtq̄z plasphemias magnas
tu aūt in misericordijs tuis multis nō
dimisisti eos in deserto. Colūna nubis
nō recessit ab eis p̄ diez. vt duceret eos
in viā. et colūna ignis p̄ noctē vt osten
deret eis iter p̄ quod ingrederentur Et
sp̄m̄ tuū bonū dedisti qui doceret eos. et
māna tuū nō ꝓhibuisti ab ore eoruz. et
aquā dedisti eis in siti. Quadragīta an-
nis pauisti eos in deserto nihilq̄z eis de
fuit. Vestimēta eoꝝ nō inueterauerūt
et pedes eorū nō sunt attriti. Et dedisti
eis regna ⁊ ꝓpl'os. et p̄tit⁹ es eis sortes.
Et possederūt terrā seon. ⁊ terrā reg̃ ese-
bon. ⁊ terraz og reg̃ basan. Et multipli-
casti filios eoꝝ sicut stellas celi. et addu-
xisti eos ad terrā de q̄ dixeras p̄rib⁹ eorū
vt ingrederent̄ ⁊ possiderēt. Et venerūt
filij. et possederunt terrā. Et humiliasti
corā eis habitatores terre chananeos ⁊
dedisti eos in manu eoꝝ. ⁊ reges eorū et
ꝓpl'os terre vt facerēt eis sicut placebat
illis. Ceperūt itaq̄z vrbes munitas ⁊ hu
mū pinguē ⁊ possederūt domos plenas
cūctis bonis: cisternas ab eis fabricatas
vineas et oliueta ⁊ ligna pomifera mul
ta. Et comederūt ⁊ saturati sunt. et im-
pinguati sūt ⁊ abūdauerūt delitijs in bo
nitate tua magna. Prouocauerūt autē
te ad iracūdiā. et recesserūt a te. ⁊ ꝓiece-
rūt legē tuaz post terga sua. Et ꝓphetas
tuos occiderūt qui ꝯtestabant̄ eos vt re
uerterent̄ ad te: feceruntq̄z blasphemias
grandes. Et dedisti eos in manum hosti
um suorū: et afflixerunt eos. Et in tem
pore tribulatōis sue clamauerunt ad te
et tu de celo audisti. ⁊ s̄m miseratōes tu
as multas dedisti eis saluatores: qui sal
uarēt eos de manu hostiū suorū. Cunq̄z
requieuissent reuersi sunt vt facerēt ma-
lū in ꝯspectu tuo ⁊ dereliquisti eos ī ma
nu inimicorū suoꝝ et possederūt eos. Cō
uersiq̄z sunt: et clamauerūt ad te Tu au
tem de celo exaudisti et liberasti eos ī mi
sericordijs tuis multis tp̄ib⁹: et cōtesta
tus es eos vt reuerterent̄ ad legē tuaz.
Ip̄i vero sup̄be egerūt et nō audierunt
mādata tua. et in iudicijs tuis peccaue-
rūt q̄ faciet hō. et viuet in eis Et dederūt
humerū recedētez: et ceruicē suā īdura
uerūt nec audierūt. Et ꝓtraxisti sup̄ eos
ānos multos: et ꝯtestatus es eos ī sp̄ū
tuo p̄ manū ꝓphetarū tuoꝝ et nō audie
rūt: et tradidisti eos in manū ꝓpl'oꝝ ter
rarum. In misericordijs aūt tuis pluri
mis nō fecisti eos ī ꝯsūptiōez nec dereli
quisti eos: q̄m de⁹ miserationū ⁊ clemēs
es tu. Nūc itaq̄z deus noster. magne for
tis ⁊ t̄ribilis. custodiēs pactū et miseri-
cordiaz ne aūtas a facie tua, oēm laborez
q̄ inuenit nos. reges nr̄os. p̄ncipes nr̄os
et sacerdotes nr̄os. ⁊ ꝓphetas nr̄os. ⁊ pa
tres nr̄os. ⁊ oēm ꝓpl'm tuū. a diebus re
gis assur vsq̄z in diez hāc. Et tu iust⁹ es
in oīb⁹ q̄ venerūt sup̄ nos: q̄z veritatē fe
cisti nob: nos aūt impie egim⁹. Reges
nr̄i. p̄ncipes nr̄i. sacerdotes nr̄i. ⁊ patres
nr̄i. nō fecerūt legē tuā. et nō attenderūt
mādata tua ⁊ testimonia tua q̄ testifica
tus es ī eis. Et ip̄i ī regnis suis bonis et
in bonitate tua mlta quā dederas eis et
in t̄ra latissima ⁊ pingui quā tradideras
in ꝯspectu eoꝝ. nō seruierūt tibi: nec re-
uersi sunt a studijs suis pessimis. Ecce
nosip̄i hodie s̄ui sum⁹: ⁊ t̄ra quaz dedisti
patrib⁹ nostris vt comederēt panē eius
et que bona sunt eius. ⁊ nosipsi serui su
mus in ea. Et fruges eius multiplicāt̄

regibꝫ quos posuisti sup̄ nos ꝓpter pctā
nr̄a et corp̄ibꝫ nr̄is dñant̄ ⁊ iumētis no
stris ꝟm volūtatē suā. ⁊ ī tribulatōe ma
gna sum⁹. Sup̄ oībꝫ g̃ his nosip̄i p̄cuti
mus fedus et scribim⁹. ⁊ signant p̄rīci
pes nr̄i. leuite nr̄i et sacerdotes nr̄i. X

Signatores aūt fuerūt neemias
athersata fili⁹ achelai. et sedechi
as. saraias. açarias. hieremias.
phessur. amarias. melchias. accus. sebe
nia. melluc. maarem. merimuth. obdi
as. daniel: genton. baruch. mosollam.
abia. miamin. maçia. belga. semeia. hi sa
cerdotes. Porro leuite: iosue filius aça
rie. bennui. de filijs enadad. cedmihel et
fratres eoꝝ: sechenia. odeuia. celita. pha
laia. anan. micha. roob. asebia. çachur se
rebia. sabania. odia bani. baninu. Capi
ta populi: feros. phetmoab. elam. çethu
bani. bonni. açgad. bebai. adonaia. beggo
ai. adin. ather. eçechia. açur. odeuia. asū.
besai. areth. anathot. nebai. mechphia.
mosollā. açir. mesiçabel. sadoch. ieddua.
felthia. anan. ania. osee. anania. asub alo
es. phaleā. sobech. reū. asebna. madsia.
ethaia. hanan. anan. melluch. arem. ba
ana. et reliqui de populo. Sacerdotes:
leuite. ianitores et cātores nathinnei ⁊
omnes qui se sep̄auerūt de populis ter
rarū ad legē dei. vxores eorū. filij eorum
et filie eoꝝ omnes qui poterāt sap̄e spō
dentes ꝓ fratribꝫ suis. optimates eoꝝ. ⁊
qui veniebāt ad pollicēdū et iurandum
vt ambularent in lege dñi quā dederat
in manu moysi serui sui vt facerēt et cu
stodirent vniuersa mandata dñi dei no
stri. et iudicia eius et cerimonias eius.
⁊ vt nō daremus filias nr̄as populo ter
re. et filias eorū nō acciperem⁹ filijs no
stris. Populi q̃z terre qui importāt ve
nalia et oīa ad vsum p̄ diē sabbati vt vē
dant: nō accipiemus ab eis in sabbato
et in die sanctificato: Et dimittem⁹ an
num septimū. ⁊ exactionē vniuerse ma
nus. Et statuemus sup̄ nos p̄cepta vt
demus tertiā p̄tem sicli p̄ annū ad op⁹
domus dei nr̄i ad panes ꝓpositōis et ad
sacrificiū sempiternuz et in holocaustuz
sempiternuz in sabbatis in kalendis in
sollēnitatibꝫ et in sanctificatis ꝓ pecca
to vt exoret̄ ꝓ israel. et in omnē vsuz do
mus dei nostri. Sortes ergo misimus
sup̄ op̄ationē lignorū inter sacerdotes
leuitas et ꝓpl'm vt inferrent̄ in domum
dei nostri p̄ domos patruz nr̄oꝝ p̄ tp̄a a
tēporibꝫ anni vsq̃z ad annū. vt arderent
sup̄ altare dñi dei nr̄i. sicut scriptū est in
lege moysi. Et vt afferremus primoge
nita terre nr̄e. ⁊ primitiua vniuersi fruct⁹
oīs ligni. ab āno in ānū. in domo dñi et
primitiua filiorū nr̄oꝝ ⁊ pecorum nr̄oꝝ:
sicut scriptū est in lege. ⁊ primitiua boū
nr̄oꝝ et ouiū nr̄aꝝ vt offerrent̄ in domo
dei nr̄i sacerdotibꝫ qui mīstrāt in domo
dei nr̄i. Et primitias ciborū nostroꝝ et li
baminū nr̄oꝝ et poma oīs ligni. vinde
mie q̃z ⁊ olei afferremus sacerdotibꝫ ad
gaçophylatiū dei nr̄i. et decimā p̄tez ter
re nostri leuitis. Ip̄i leuite decimas ac
cipient ex omnibꝫ ciuitatibꝫ operū nr̄oꝝ
Erit autem sacerdos filius aaron cum
leuitis in decimis leuitarum. et leuite
offerent decimā p̄tez decime sue ī domo
dei nr̄i ad gaçophylatiū ī domo thesauri
Ad gaçophylatiū enim deportabūt filij
isrl' et filij leui primitias frumēti ⁊ vini
et olei. et ibi erūt vasa dñi scīficata. ⁊ sa
cerdotes et cātores ⁊ ianitores et mini
stri ⁊ nō dimittem⁹ domū dei nr̄i. XI

Habitauerunt aūt principes ꝓpl'i
in hierl'm. Reliq̃ vero plebs mi
sit sortē vt tolleret vnā p̄tez de
decem qui habitaturi essent in hierusa
lem ciuitate sancta: nouem vero partes
in ciuitatibus. Benedixit autez popul⁹
omnibꝫ viris qui se sponte obtulerant
vt habitarēt in hierl'm. Hi sūt itaq̃z p̄n
cipes ꝓuīcie q̃ habitauer̄t ī hierl'm ⁊ ī ci
uitatibꝫ iuda. Habitauit aūt vnusq̃sq̃z
in possessiōe sua in vrbibꝫ suis israel: sa
cerdotes. leuite. nathinnei. et filij ꝟuoꝝ
salomonis. Et in hierusalē habitauer̄t
de filijs iuda et de filijs beniamin. De
filijs iuda: athaias filius açiam. filij
çacharie. filij amarie. filij saphatie. filij
malalehel. De filijs phares. hismaasia

filius baruch. filius coloça. filiꝰ açia. filius adadia. filius ioarib. filiꝰ çacharie. filius filonites. Oēs hi filij phares qui habitauerūt in hierlm. quadrīgēti sexaginta nouē viri fortes. Hi sunt aūt filij beniamī. Sellū filiꝰ mosollā. filiꝰ ioed. filius phadaia. filiꝰ colaia. filiꝰ masia. filius ethœl. filiꝰ esaia: Et post eū gebbai. sellai: nongēti vigintiocto. Et ioēl filius çechri ꝓpositꝰ eoꝝ. et iudas filiꝰ senua sup ciuitatē secūdus. Et ō sacerdotib. idaia filiꝰ ioarib. iachin. saraia filiꝰ helchie. filiꝰ mosollā. filius sadoch. filiꝰ meraioth. filiꝰ achitob ꝓncipes domus dei ⁊ frēs eoꝝ faciētes opa tēpli. octīgenti vigintiduo. Et adaia filius ieroam. filius phœleia. filius amsi. filiꝰ çacharie. filius phœssur. filius melchie ⁊ frēs eius ꝓncipes patrū. ducēti ꝙdragītaduo. Et amasai filius açriel. filius açi. filiꝰ mosollamoth. filius emmer. ⁊ frēs eoꝝ potētes nimis. centū vigintiocto. ⁊ ꝓpositus eoꝝ çabdiel filius potētiū. Et de leuitis: sebenia filius asob. filius açaricaz. filius asabia. filiꝰ bōni. ⁊ sabathai ⁊ ioçabeth sup oīa opa que erāt foris secus in domo dei a ꝓncipib leuitaꝝ. Et mathania filius micha. filiꝰ çebedei. filiꝰ asaph ꝓnceps: ad laudādū ⁊ ad confitēdū in oratione. ⁊ bechecias secūdus de fratrib eiꝰ ⁊ abda filiꝰ samuha. filiꝰ galal. filius ydithū. Oēs leuite in ciuitate scā: ducenti octogītaq̄ttuoꝝ. Et ianitores. accub. telmon ⁊ frēs eoꝝ qui custodiebāt ostia: cē tū septuagintaduo. Et reliqui exiſl' sacerdotes ⁊ leuite in vniuersis ciuitatib iuda. vnusq̄sqꝫ ī possessiōe sua. ⁊ nathinnei qui habitabāt in ofel. ⁊ syaha ⁊ gaspha de nathīneis. Et ēps leuitarum in hierlm. açi filius baani. filius asabie. filius mathanie. filius michē. De filijs asaph: cātores in mīsterio dom' dei. Dece ptū quippe regis sup eos erat. ⁊ ordo in cātoribꝫ p dies singlos. ⁊ fathaia filiꝰ meseçebel. de filijs çara. filij iuda in manu regis iurta oē vbū ppli. ⁊ in domib p oēs regiones eoꝝ. De filijs iuda habitauerūt in cariatharbe ⁊ in filiabꝫ eiꝰ. ⁊ in dibon ⁊ in filiabꝫ eiꝰ et ī capseel ⁊ in viculis eius ⁊ in iesue ⁊ in molada ⁊ in bethfaleth. ⁊ in aserſual. ⁊ in bersabee ⁊ ī filiabꝫ eius. ⁊ in sicelech ⁊ in mochona ⁊ in filiabꝫ eiꝰ. ⁊ in rēmō ⁊ in sara. ⁊ in ierimuth. çonoa. odollam. ⁊ in villis earū: lachis ⁊ in regionibꝫ eius. açecha ⁊ in filiabꝫ eius. Et māserūt in bersabee vsq̄ advallem hēnō. Filij aūt beniamin a geba. mechmas ⁊ haī ⁊ bethel ⁊ filiabꝫ eiꝰ: anathot. nob. ananā. asor. rama. gethaim. madid. seboim. neballath ⁊ ono valle artificū. ⁊ de leuitis. ꝓtiones iude ⁊ bēia

Hi sunt aūt sacerdotes ⁊ leuite qui ascēderūt cum Zorobabel filio salathiel. Josue saraia. hieremias. esdras. amaria. melluch. achus. sechenias. reuz. merimuth addo. genthon. abia. miamī. madia. belga. semeia ⁊ ioarib ⁊ idaia. sellū. amoch. elceia. adaia. Isti ꝓncipes sacerdotuz ⁊ fratres eoꝝ in diebꝫ iosue. Zorro leuite: iesua. bēnui. cedmihel. sarabia. iuda. mathanias. sup hymnos ipſi ⁊ fratres eoꝝ. ⁊ bechecia. atq̄ ethāni ⁊ frēs eorum vnusquisq̄ in officio suo. Josue aūt genuit ioachim. ⁊ ioachim genuit eliasib ⁊ eliasib genuit ioiada. ⁊ ioiada genuit ionathā. ⁊ ionathā genuit iedda. In diebus aūt ioachī erant sacerdotes ⁊ ꝓncipes familiaꝝ saraie. maarie. hieremie. ananie esdre. mosollā. amarie. iohānan milico. ionathā. sebenie. iosephꝫ arā. edna. maraioth. elci. adaie. çacharie. genthon. mosollam. abie. çechri. miamī. et moadie. felthi. belgi. sammua. sameie. ioathan. ioarib. mathanai. iodaie açci sellaie. celaia mochōb. elchie asebie ydaie. nathanahel. Leuite in diebꝫ eliasib ⁊ ioiada ⁊ ionā. ⁊ iedbua. scripti ꝓncipes familiarum ⁊ sacerdotes in regno darij perse. Filij leui ꝓncipes familiarū scripti in libro vbꝫ dierum. ⁊ vsq̄ ad dies ionathan filij eliasib. Et ꝓncipes leuitarum: asebia. serebia ⁊ iesue filius cedmihel ⁊ fratres eorum per vices suas vt laudarent ⁊ cōfiterētur iurta ꝓceptuz dauid viri dei ⁊ obseruarent eque per

ordinem. Mathania ⁊ becbecia ⁊ obedia
mosollā thelmō. accub. custodes portaꝝ
⁊ vestibuloꝝ ante portas. Hi ī diebꝫ ioa
chi filij iosue. filij iosedech. ⁊ in diebus
neemie dncis ⁊ esdre sacerdotis scribeqꝫ
In dedicatiōe aūt muri hierl'm. reqsie/
rūt leuitas de oībꝫ locis suis: vt adduce
rēt eos in hierl'm. ⁊ facerēt dedicatiōem
⁊ leticiā in actione grāꝝ. ⁊ cātico ⁊ ī cym
balis. psalterijs ⁊ citharis. Congregati
sunt aūt filij cantoꝝ ⁊ de cāpestribꝫ circa
hierl'm. ⁊ de villis netuphati. ⁊ d̄ domo
galgal. ⁊ de regionbꝫ geba ⁊ asmaneth:
qm̄ villas edificauerūt sibi cantores in
circūitu hierl'm. Et mūdati sunt sacer/
dotes ⁊ leuite. ⁊ mūdauerūt ppl'm ⁊ por/
tas ⁊ murū. Ascēdere aūt feci principes
iuda sup murū ⁊ statui duos choros lau
dātiū magnos. Et ierūt ad dexterā sup
murū ad portā sterquilinij. Et iuit post
eos osias. ⁊ media ps pricipum iuda et
açarias. esdras ⁊ mosollā. iuda. ⁊ bēiamī
⁊ semeia. ⁊ hieremia. Et d̄ filijs sacerdo
tū in tubis çacharias filius ionathā. fi/
lius semei. filius mathanie. filius mi/
chaie. filius çechur filius asaph. et frēs
eiꝰ semeia ⁊ açarel. malalai. galalai. ma/
ai. nathanahel ⁊ iuda. ⁊ anani. in vasis
cantici dauid viri dei. ⁊ esdras scriba an
te eos in porta fontis. Et ɔtra eos ascē/
derūt in gradibꝫ ciuitatis dauid in ascē
su muri sup domū dauid ⁊ vsqꝫ ad por/
tā aquaꝝ ad oriētem. Et chorus secun/
dus gratias referentiū ibat ex aduerso.
⁊ ego post eū: ⁊ media ps ppl'i sup murū
⁊ sup turrī furnoꝝ. ⁊ vsqꝫ ad murū latis
simū. ⁊ sup portā ephraim ⁊ sup portaꝫ
antiquā ⁊ sup portā pisciū. ⁊ turrī ana/
nehel. ⁊ turrim emath. ⁊ vsqꝫ ad portam
gregis. ⁊ steterūt ī porta custodie. Ste/
terūtqꝫ duo chori laudātiū in domo dei.
⁊ ego ⁊ dimidia ps magistratuū mecuꝫ
Et sacerdotes eliachī. maasia. miamin.
michea. elioenai. çacharia. ⁊ anania ī tu
bis ⁊ maasia ⁊ semeia ⁊ eleaçar ⁊ açi ⁊ io
hannā ⁊ melchia ⁊ elā ⁊ eçer. Et clare ce
cinerūt cantores ⁊ ieçaria p̄positus. Et
immolauerūt in die illa victimas ma/
gnas ⁊ letati sunt. Deus enim letifica/
uerat eos leticia magna. Sed ⁊ vxores
eorū ⁊ liberi gauisi sunt. ⁊ audita est leti/
cia illa hierusalē procul. Recēsuerūt q̄ꝫ
in die illa viros super gaçophylatia the
sauri. ad libamīa ⁊ ad primitias ⁊ ad de/
cimas vt introferrēt p eos principes ci/
uitatis in decore grāꝝ actiones sacerdo/
tes ⁊ leuitas: qꝛ letificatus est iuda in sa
cerdotibꝫ ⁊ leuitis astātibꝫ. Et custodie
rūt obseruationē dei sui. ⁊ obs̄uatiōem
expiatiōis ⁊ cātores ⁊ ianitores iuxta p̄
ceptū dauid ⁊ salomōis filij eius. qꝛ in
diebꝫ dauid ⁊ asaph ab exordio erāt pri/
cipes ɔstituti cantoꝝ in carmine laudā/
tiū ⁊ ɔfitentiū deo. Et oīs isrl' in diebꝫ
çorobabel ⁊ in diebꝫ neemie dabāt par/
tes cantoribꝫ ⁊ ianitoribꝫ p dies singu/
los ⁊ sanctificabant leuitas et leuite sci
ficabant filios aaron.

XIII

In die aūt illo lectū est in volu/
mīe moysi: audiēte populo. Et
inuētū est scriptū in eo q̄ nō de
beant introire ammonites ⁊ moabites
in ecclesiā dei vsqꝫ in eternū eo q̄ nō oc
currerint filijs israel cū pane ⁊ aq̄ ⁊ con
duxerūt aduersum eos balaaꝫ ad male
dicendū eis. ⁊ ɔuertit deus noster ma/
ledictiōem in bn̄dictionē. Factū est aūt
cū audissent legem sepauerūt oēm alie
nigenā ab israel. Et sup hoc erat eliasib
sacerdos qui fuerat prepositus in gaço/
phylatō domus dei nostri. ⁊ ꝓximus to
bie. Fecit ergo sibi gaçophilatium grā/
de. ⁊ ibi erāt ante eum reponētes mūe/
ra ⁊ thus ⁊ vasa ⁊ decimā frumēti vini
⁊ olei. partes leuitaꝝ ⁊ cantoꝝ ⁊ ianitoꝝ
⁊ primitias sacerdotales. In omībꝫ au/
tem his non fui in hierl'm: qꝛ in anno
tricesimosecūdo artaxerxis regis baby
lonis veni ad regem. Et in fine dierum
rogaui regem. ⁊ veni in hierusalē. Et in
tellexi maluꝫ qd̄ fecerat eliasib tobie vt
faceret ei thesaurum in vestibulis domꝰ
dei. ⁊ malum mihi visum est valde. Et
proieci vasa domus tobie foras de gaço
phylatio. precepiqꝫ ⁊ emūdauerūt gaço/
phylatium. Et retuli ibi vasa domꝰ dei

sacrificium ⁊ thus. Et cognoui ꝙ partes leuitaꝝ non fuissent date ⁊ fugisset vnusquisq̃ in regionē suam de leuitis ⁊ cantoribꝫ ⁊ de his qui mīstrabāt. ⁊ egi causam aduersum magistratus ⁊ dixi: Quare dereliquim⁹ domū dei? Et congregaui eos. ⁊ feci stare in statiōibꝫ suis Et oīs iuda apportabat decimā frumenti. vini ⁊ olei in horrea. Et ꝯstituim⁹ super horrea selemiam sacerdotē. ⁊ sadoch scribā. ⁊ fadaiā de leuitis. ⁊ iuxta eos anan filiū çachur filiuꝫ mathanie. qm̄ fideles cōprobati sunt ⁊ ipsis credite sup̄ ptes fratrū suoꝝ. Memēto mei de⁹ meus ꝑ hoc. ⁊ ne deleas miserationes meas q̄s feci in domo dei mei ⁊ in cerimonijs eius. In diebꝫ illis vidi in iuda calcātes torcularia in sabbato: portātes aceruos ⁊ onerātes sup̄ asinos vinum ⁊ vuas ⁊ ficus ⁊ omne onus. ⁊ inferētes in hierl'm die sabbati. Et cōtestat⁹ sum eos vt in die q̄ vēdere liceret vēderent. Et tyrij hītauerūt in ea: īferētes pisces ⁊ oīa venalia. Et vēdebāt in sabbatis filijs iuda et hierl'm. Et obiurgaui optimates iuda. ⁊ dixi eis: Que est hec res mala quā vos facitis. ⁊ ꝓphanatis diez sabbati? Nūquid nō hec fecerūt p̄res nostri ⁊ adduxit de⁹ nr̄ sup̄ nos oē malū h̄ ⁊ sup̄ ciuitatē hanc? Et vos additis iracūdiā sup̄ isrl'. violādo sabbatū. Fcm̄ est aūt cū quieuissent porte hierl'm die sabbati. dixi. ⁊ clauserūt ianuas. ⁊ p̄cepi vt nō aperirēt eas vsq̃ post sabbatū. Et de pueris meis constitui super portas vt nullus inferret on⁹ die sabbati. Et mānserūt negociatores ⁊ vendētes vniuersa venalia foris hierl'm semel ⁊ bis ⁊ cōtestatus sum eos. ⁊ dixi eis: Quare manetis ex aduerso muri? Si secundo hoc feceritis manū mittam in vos. Itaq̃ ex tp̄e illo nō venerunt in sabbato. Dixiq̃ leuitis vt mūdarent̄ ⁊ venirēt ad custodiendas portas. ⁊ sanctificādā diē sabbati. Et pro hoc ergo memento mei deus ⁊ parce mihi ꝑm multitudinem miserationū tuarum. Sed ⁊ in diebꝫ illis vidi iudeos ducentes vxores. açotitidas ammonitidas. ⁊ moabitidas. Et filij eorum ex media p̄te loquebant̄ açotice. ⁊ nescibant loqui iudaice. ⁊ loq̄bantur iuxta linguā ꝓpl'i ⁊ ꝓpl'i. Et obiurgaui eos ⁊ maledixi. Et cecidi ex eis viros. ⁊ decalcaui eos. ⁊ adiuraui in deo vt nō darent filias suas filijs eoꝝ. ⁊ nō accip̄ent de filiabꝫ eoꝝ filijs suis ⁊ sibimetipsis dicēs Nūquid nō ī huiuscemōi re peccauit salomon rex isrl'? Et certe in gētibꝫ multꝫ non erat rex similis ei. ⁊ dilect⁹ deo suo erat. ⁊ posuit eum deus regez super omnem israel. Et ip̄m ergo duxerūt ad peccatum mulieres alienigene? Nunquid ⁊ nos inobedientes faciemus omne maluꝫ grande hoc. vt preuaricemur in deo nostro ⁊ ducamus vxores peregrinas? De filijs aūt ioiada filij eliasib sacerdotis magni. gener erat sanaballath horonitis quē fugaui a me. Recordare dn̄e deus meus aduersum eos qui polluūt sacerdotiū iusq̃ sacerdotale ⁊ leuiticuꝫ Igitur mūdaui eos ab oībꝫ alienigēis ⁊ constitui ordines sacerdotū ⁊ leuitaꝝ vnumquēq̃ in ministerio suo ⁊ in oblatione lignoꝝ in temporibꝫ ꝯstitutis ⁊ in primitijs. Memento mei deus meus in bonum. Amen.

Explicit liber Neemie. Incipit liber Esdre secundus. Capitulum. I

Et fecit iosias pasca in hierosolimis dn̄o. ⁊ immolauit phase quartadecīa luna primi mēsis: statuēs sacerdotes p̄vices dierū stolis amictos in tēplo dn̄i. Et dixit leuitꝫ sacris seruis israel: vt sanctificarēt se domino in positione sancte arce dn̄i in domo quā edificauit salomon fili⁹ dauid rex. Non erit vobis tollere super humeros eam. Et nunc deseruite dn̄o vestro. ⁊ curam agite gentis illius israel ex parte ꝑm pagos ⁊ tribꝫ vestras. ꝑm scripturam dauid regis israel. ⁊ ꝑm magnificentiam salomonis filij eius: oēs in tēplo. ⁊ ꝑm particulam principat⁹ patr̄naꝫ

ꝛeſtram eoꝝ qui ſtant in conſpectu fra/
trũ filioꝝ iſrl. Immolate paſca. ⁊ ſacrifi
cia parate fratribꝫ vꝛis. ⁊ facite ſm ꝓce/
ptuꝫ dñi qꝫ datũ eſt moyſi. Et donauit
ioſias in plebẽ q̃ inuẽta eſt. ouiũ. agnoꝝ
⁊ hedoꝝ. ⁊ capꝛarũ triginta milia: vitulos
tria milia. Hec ꝺ regalibꝫ data ſunt ſm
ꝓmiſſiõem ꝓpło. ⁊ ſacerdotibꝫ in paſca:
oues nũero duo milia: ac vituli cẽtum
Et iechonias ⁊ ſemeias ⁊ nathanael fra
tres. ⁊ aſabias ⁊ oꝛiel ⁊ coꝛaba in phaſe.
oues quĩqꝫ milia. vitulos quĩgẽtoſ. Et
hec cũ fierẽt eleganter: ſteterũt ſacerdo/
tes ⁊ leuite hñtes aꝛymа ꝓ tribꝫ. Et ſm
ptes pꝛicipat⁹ patꝝ in ꝓſpectu ꝓpli offe/
rebant dño ſm ea q̃ in libꝛo moyſi ſcri/
pta ſunt. Et aſſauerũt phaſe igni ꝓut
oꝛtebat: ⁊ hoſtias coꝛerũt in emolis ⁊
in ollis cũ beniuolẽtia. Et attulerũt oĩ/
bus qui erãt ex plebe. ⁊ poſt hec parauerẽt
ſibi ⁊ ſacerdotibꝫ. Sacerdotes enĩ offe/
rebant adipes vſqꝫ dũ finita eẽt hoꝛa. et
leuite parauerunt ſibi ⁊ frĩbꝫ ſuis filijs
aarõ. Et ſacrificatoꝛes filij aſaph erant
ꝓ oꝛdinẽ. ſm ꝓceptũ dauid. Et aſaph ⁊
ẓacharias ⁊ ieddim⁹ qui erat a rege. ⁊ o/
ſtiarij ꝓ ſingulas ianuas: ita vt nõ ꝓua/
ricaret vnuſquiſqꝫ ſuã. Frẽs enĩ illoꝝ
parauerũt illis. Et ꝓſummata ſunt q̃ ꝓ
tinebãt ad ſacrificiũ dñi. In illa ꝺie ege
rũt phaſe. ⁊ offerebant hoſtias ſuꝑ dñi
ſacrificiũ. ſm ꝓceptũ regis ioſie. Et ege
rũt filij iſrl qui inuenti ſunt in tẽpe illo
phaſe. ⁊ ꝺiẽ feſti aẓymoꝝ per ꝺies ſeptez
Et nõ eſt celebꝛatũ phaſe tale in iſrael
a tpibꝫ ſamuel ꝓpꝛte. ⁊ oẽs reges iſrael
non celebꝛauerũt tale paſca quale egit
ioſias ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ iudei ⁊ oĩs
iſrael. qui inuẽti ſunt in commoꝛatione
hieroſolymis. Octauodecio ãno regnã
te ioſia celebꝛatuꝫ eſt phaſe. Et directa
ſũt opa ioſie ĩ ꝓſpectu dñi ſui ĩ coꝛde ple
no metuẽtia. ⁊ q̃ circa illũ q̃ꝺez ꝓſcripta
ſũt ĩ pꝛiſtinis tpibꝫ ꝺe eis q̃ peccauerẽt q̃qꝫ
irreligioſi fuerũt in dñm pꝛe omni gen
te ⁊ qui non queſierũt verba ꝺomini ſu/
per iſrael. Et poſt omnẽ actũ hunc ioſie
aſcendit pharao rex egypti veniẽs in car
chamis ab itinere ſuper eufraten ⁊ exiſt
in obuiã illius ioſias. Et miſit rex egy/
pti ad ioſiam ꝺicens. Quid mihi et
tibi eſt rex iuꝺe? Non ſum miſſus a vo/
mino vt pugnem contra te. Super eu
fraten enĩ bellum meum eſt. Feſtinans
ꝺeſcende. Et nõ eſt reuerſus ioſias ſu/
per currũ. ſed expugnare eum conabat
nõ attẽꝺens ꝟbum ꝓpꝛte ex oꝛe ꝺñi: ſꝫ
cõſtituit ad eum bellum in campo ma/
geꝺꝺo. Et ꝺeſcenderũt pꝛincipes ad re/
gem ioſiam. Et ꝺixit rex pueris ſuis:
Amouete me a pꝛelio. Infirmatus ſuꝫ
enim valꝺe. Et ſtatim amouerunt euꝫ
pueri ipſius ꝺe acie. Et aſcẽꝺit ſup cur/
rum ſecundariũ ſuum. ⁊ ꝓueniens hie
roſolymam vita functus eſt. ⁊ ſepult⁹ ẽ
in paterno ſepulcro. Et ĩ tota iuꝺea lu/
gebãt ioſiam. ⁊ qui pꝛeſiꝺebãt cũ ꝺoꝛo/
bus lamẽtabant eum vſqꝫ in hunc ꝺiez
Et datuꝫ eſt hoc fieri ſemꝑ in omne ge/
nus iſrael. Hec aũt pꝛeſcripta ſunt in li
bꝛo hiſtoꝛiaꝝ regũ iuꝺe. ⁊ ſingula geſta
actus ioſie ⁊ eius gloꝛia ⁊ intellect⁹ ei⁹
in lege ꝺñi: queqꝫ geſta ſunt ab eo. et q̃
nõ. ſcripta ſunt in libꝛo regũ iſrl ⁊ iuꝺe.
Et aſſumẽtes qui erant ex gente iecho/
niam filiũ ioſie. cõſtituerũt regẽ ꝓ ioſia
pre ſuo. cum eſſet annoꝝ triginta tꝛiuꝫ
⁊ regnauit ſup iſrl menſibꝫ tribꝫ. Et a/
mouit eũ rex egypti ne regnaret in hie/
roſolymis. ⁊ mulctauit gentez argenti
talẽta centũ ⁊ auri talẽtum vnũ. Et cõ/
ſtituit rex egypti ioachim frẽm ipſi⁹ re/
gem iuꝺe ⁊ hierl'm. ⁊ alligauit magiſtra
tus ioachi ⁊ ẓacharie frẽm ſuũ: apꝛehẽ/
ꝺẽs reduxit in egyptũ. Annoꝝ erat ioa/
chim vigintiqnqꝫ cũ regnare cepiſſet in
terra iuꝺa ⁊ hierl'm. ⁊ fecit malũ in con/
ſpectu ꝺñi. Poſt hũc aũt aſcẽꝺit nabu/
chodonoſoꝛ rex babylonis ⁊ alligãs eũ ĩ
areolo vinc'lo ꝓꝺurit ĩ babyloniã. ⁊ ſacra
vaſa ꝺñi accepit nabuchodonoſoꝛ. ⁊ tu/
lit. ⁊ cõſecrauit in tẽplo ſuo in babylo/
nia. Nam ꝺe immũꝺicia illius ⁊ irreli/
gioſitate ſcripũ eſt in libꝛo tempoꝝ re/
gũ. Et regnauit ioachin filius eius ꝓ
eo. Cum aũt ꝓſtitut⁹ eſſet annoꝝum

eſt rex

octo. Regnuit aũt mẽses tres. ⁊ dies xe/
cẽ in hierusalẽ. ⁊ fecit malũ in cõspectu
dñi. Et post annũ mittẽs nabuchodo/
nosor transmigrauit eũ in babyloniam
simul cũ sacris vasis dñi. ⁊ cõstituit se/
dechiã regẽ iuda ⁊ hierl'm cũ esset ãnor
vigintiunius. Regnauit aũt annis vn/
decim. Et fecit malũ in cõspectu dñi. et
nõ est veritas a verbis que dicta sunt ab
hieremia pphẽta ex ore dñi. ⁊ adiuratus
a rege nabuchodonosor piurãs discessit
⁊ indurata ceruice sua ⁊ corde suo. trãs/
gressus est legitima dñi dei isrl'. Et du/
ces ppli dñi multa inique gesserũt. ⁊ im
pie egerũt sup oẽs immũdicias gentiũ
⁊ polluerũt tẽplũ dñi qd̃ scm̃ erat i hie/
rosolymis. Et misit deus patrũ ipsorũ
per angelũ suũ reuocare eos: ppter qd̃
parceret illis ⁊ tabernaculo suo. Ipsi ve/
ro subsannabant in angelis suis. ⁊ qua
die locutus est dñs erãt illudẽtes pphe
tis eius. Qui vsq; ad iracũdiã cõcitat⁹
est. sup gẽtem suam ppter irreligiosita/
tes suã. ⁊ pcepit ascẽdere reges chaldeo
rum. Qui occiderũt iuuenes eor in gla/
dio. in circũitu scĩ tẽpli eor ⁊ nõ ppce/
rũt iuueni ⁊ seni ⁊ virgini ⁊ adolescẽti:
sed oẽs traditi sunt in manꝰ ipor ⁊ oĩa
sacra vasa dñi. ⁊ regales apothecas resu
mẽtes tulerũt in babyloniam. ⁊ incẽde
rũt domũ dñi. ⁊ demolierũt muros hie
rusalẽ. ⁊ turres eiꝰ incẽderũt in igne. Et
cõsummauerũt oĩa honorifica eius. ⁊ ad
nihilũ redegerũt. ⁊ reliqs a gladio dure
rũt in babylonẽ. Et erãt serui illiꝰ vsq;
dũ regnarẽt perse. in repletiõe verbi do/
mini in ore hieremie: qũsq; beneplacen
geret terra sabbata sua. Omni tpe des/
tionis sue sabbatizauit in applicatione
annor septuagintaseptem.

II

Regnante cyro rege psarũ in cõ/
summatiõe verbi dñi in ore hie
remie. suscitauit dñs spm̃ cyri
regis psarum. ⁊ pdicauit in toto regno
suo simul p scripturã dicens: Hec dicit
cyrus rex persarum. Me cõstituit regez
orbi terrarũ dñs israel dñs excelsus. et
significauit mihi edificare domũ sibi in
hierusalem que est in iudea. Si quis ẽ
ex genere vestro: dñs ipsius ascendat cũ
eo in hierusalem. Quotq̃t ergo circa lo
ca hitant adiuuent eos qui sunt in loco
ipso in auro ⁊ argẽto in dationib⁹ cum
equis ⁊ iumẽtis: cũq; alijs que fm vota
apponũtur in edem dñi que est in hie/
rusalẽ. Et stantes pcipes tribuũ pago
rum ⁊ iudee ex tribu beniamin ⁊ sacerdo/
tes ⁊ leuite qs excitauit dñs ascẽdere et
edificare domũ dñi q̃ est in hierusalem
⁊ qui erãt in circũitu eor adiuuerũt in
oĩ auro ⁊ argẽto eius. ⁊ iumẽtis ⁊ votis
q; pluribus. multi q̃p sensus excitat⁹ est.
Et cyrus rex ptulit vasa sacra dñi q̃ trã
stulit nabuchodonosor rex babylonis ex
hierl'm. ⁊ posecrauit ea idolo suo. Et pfe
rens ea cyrus rex persar tradidit mitri/
dato qui erat sup thesauros ipsi⁹. Per
hũc aũt tradita sunt salmanasaro psidi
iudee. Hor aũt hic nũerus. Libatoria
argentea. duo milia q̃dringẽta: athisce
argentee triginta. phiale auree trigĩta:
item argẽtee duo milia quadrigente. ⁊
alia vasa mille. Omnia aũt vasa aurea
⁊ argentea q̃nq; milia octingẽta sexagĩ/
ta. Et enumerata sunt salmanasaro si/
mul cuz his q̃ ex captiuitate babylonie
venerãt in hierosolymã. In artaxerxis
aũt regis persar tpib⁹ scripserunt ei de
his qui inhĩtãt in iudea ⁊ hierl'm balsa
mus ⁊ mitridatus ⁊ sabelli⁹ ⁊ rathim⁹
baltheus samelius scriba. ⁊ reliq̃ inhĩ
tantes in samaria. ⁊ ceteris locis subie/
ctam epistolã regi artaxerxi. Dñe pueri
tui rathimus ab accidẽtib⁹. ⁊ sabellius
scriba. ⁊ reliqui curie tue iudices in cele
syriã ⁊ phenicem. Et nũc notuz fit dño
regi: qm̃ iudei qui ascẽderũt a vobis ad
nos veniẽtes in hierl'm ciuitatẽ refugã
⁊ pessimã. edificant furnos eius ⁊ statu/
unt muros. ⁊ tẽplum suscitãt. Q; si ciui
tas ista ⁊ muri ꝯsummati fuerint non
tm̃ tributa nõ sustinebunt pendere: sed
etiam regib⁹ resistent Et. qz id agit circa
tẽplum: recte haberi arbitrati sum⁹ non
despicere hoc ipsum: sed notũ facere do/
mino regi vt si videbit rex. q̃ratur in li/

bris patrū tuoꝝ ⁊ iuuenes in ammoni/
tionib⁹ scripta de his: scies qm̄ ciuitas
ista fuit refuga ⁊ reges ⁊ ciuitates ꝓcu/
tiēs. ⁊ iudei refuge ⁊ ꝑlia ꝓmittētes i ea
ab eterno. ob quā cām ciuitas ista dēfta
est. Nūc ergo notū facimus dñe rex: qm̄
si ciuitas hec edificata fuerit ⁊ hui⁹ mu/
ri erecti fuerint: descensus tibi nō erit i
celesyriam ⁊ phenicē. Tunc scripsit rex
rathimo qui scribebat accidentia ⁊ bal/
thimo ⁊ sabellio scribe. ⁊ ceteris ꝓstitutꝫ
⁊ inhabitātib⁹ in syria ⁊ phenice ea que
subiecta sunt. Legi epl̄am quā misistis
mihi. Recepi ergo inq̄ri. ⁊ inuentū est
qm̄ ciuitas illa est ab euo regib⁹ resistēs
⁊ hoies refuge ⁊ ꝑlia in ea efficiētes. ⁊ re
ges fortissimi erāt in hierl'm dñantes ⁊
tributa exigentes. a celesyria ⁊ phenice.
Nūc ergo ꝑcepi ꝓhibere hoies illos edi
ficare ciuitatē. ⁊ ꝓhibere ne quid vltra
hec fiat: ꝫ nec ꝓcedāt in plurimum: ex q̄
sunt malitie. ita vt regib⁹ molestia im/
ponāt. Tūc recitatis his q̄ a rege artax
exe scripta fuerant rathim⁹ ⁊ sabellius
scriba. ⁊ qui cū his ꝓstituti erāc iūgētes
festināter venerūt in hierl'm cū equita/
tu ⁊ turba. ⁊ agmine: ceperūtqꝫ edifican
tes ꝓhibere. Et vacabāt ab edificatione
tēpli in hierl'm vsqꝫ secūdo anno regni
darij regis persarum. III

Et darius fecit cenā magnā oī/
bus vernaculis suis. ⁊ oīb⁹ ma/
gistratib⁹ medie ⁊ ꝑsidis ⁊ oīb⁹
purputatꝫ. ⁊ ꝓtorib⁹ ⁊ ꝓsulib⁹ et ꝑfectis
sub illo ab india vsqꝫ et hiopiā: centū vi
gītiseptē ꝓuinciis. Et cū manducassent
⁊ bibissent ⁊ satiati reuerterētur. tūc da
rius rex ascēdit in cubiculo suo. ⁊ dormi
uit. ⁊ expgefact⁹ est. Tunc illi tres iuue/
nes corꝑis custodes qui custodiebant
corꝑ⁹ regis: dixerūt alter alteri. Dicam⁹
vnusquisqꝫ nostrū sermonē qui ꝑcellat
⁊ cuiuscūqꝫ apparuerit sermo sapiētior
alteri⁹: dabit illi rex dari⁹ dona magna
purpura cooperiri. ⁊ in auro bibere. et
sup aurū dormire. ⁊ currū aureo freno
⁊ cydarim byssinam ⁊ torquem circa col
lum ⁊ secūdo loco sedebit a dario ꝓpter
sapientiam suā. ⁊ cognatus darij voca/
bitur. Tūc scribētes singuli suū verbū
significauerūt. ⁊ posuerūt subtus cerui/
cal darij regis. ⁊ dixerūt: Cunqꝫ surrexe
rit rex dabimus illi scripta nra. ⁊ qōcū/
qꝫ iudicauerit rex e trib⁹ ⁊ magistratus
persidis qm̄ ꝓbū eius sapiētius est: ipsi
dabit victoria sicut scriptuꝫ est. Vnus
scripsit. Fortis est vinū. Alius scripsit. For
tior est rex. Tertius scripsit. Fortiores
sunt mulieres: sup oīa aūt vincit veri/
tas. Et cū surrexisset rex. acceperūt scri/
pta sua. ⁊ dederūt illi. ⁊ legit. Et mittēs
vocauit oēs mgtat⁹ ꝑsaꝝ. ⁊ medos. ⁊ pur
puratos ⁊ ꝓtores ⁊ ꝑfectos. ⁊ sedēt i ꝑci
lio. ⁊ lecta sunt scripta coraꝫ ipsis. Et di
xit. Vocate adolescētes. ⁊ ipsi iudicabūt
ꝓba sua. Et vocati sunt ⁊ introierūt. Et
dixit illis: Judicate nobis de his q̄ scri/
pta sunt. Et cepit prior q̄ dixerat de for/
titudine vini. ⁊ dixit: Viri q̄ ꝑualet vi/
nū oīb⁹ hoīb⁹ qui bibūt illud. Seducit
mentē. Regis ⁊ orphani facit mē/
tem vanā. Ītē serui ac liberi paupis ac
diuitis ⁊ oēm mētē ꝓuertit in securita/
tem ⁊ iocūditatē. ⁊ nō meminit oēm tri
sticiā ⁊ debitū. ⁊ oīa ꝓcordia facit hone/
sta. ⁊ nō meminit regē nec magtatū. et
oīa ꝑ talēta loq̄ facit. Et nō meminerūt
cū biberūt amicitiā nec fraternitatē: sed
nō multū post. sumūt gladios ⁊ cū a vi/
no merserint ⁊ surrexerint nō memine
rūt q̄ gesserūt. O viri. nū ꝑcellit vinuꝫ
Quis sic cogitat facere. Et tacuit ꝑ dctō

Et inchoauit sequēs di/ IIII
cere: qui dixit de fortitudine re/
gis. O viri: num ꝑcellūt hoies.
qui terrā ⁊ mare obtinent. ⁊ oīa q̄ in eis
sunt: Rex aūt sup oīa ꝓcellit. ⁊ dñator
eorū. ⁊ oē qōcūqꝫ dixerit illis. faciūt. Et
miserit illos ad bellatores: vadunt ⁊ de/
moliūtur mōtes ⁊ muros ⁊ turres. Ju
gulant ⁊ iugulāt ⁊ regis ꝓbū nō ꝓtere/
unt. Nam si vicerint afferūt regi oīa q̄
cunqꝫ prædati fuerint. Similiter ⁊ alij
omēs. ⁊ quotq̄t nō militāt nec pugnāt
sed colunt terram rursum cum fuerint
metentes afferunt tributa regi. Et ipse

vnus solus si dixerit occidite occidunt dixerit remittite: remittunt. dixerit p cutite: percuciunt. dixerit exterminate: exterminãt. dixerit edificate: edificãt dixerit excidite: excidunt. dixerit plãtate plantãt. ⁊ oĩs plebs ⁊ virtutes eũ obaudiunt. ⁊ sup̃ b̃ ipse recũbit ⁊ bibit ⁊ dormit. Hi aũt custodiũt in circũitu eũ et nõ possunt ire singli ⁊ facere opa sua: sz in dicto obaudientes sunt ei. Eliri: quõ nõ præcellit rex q̃ sic diffamat? Et tacuit Tertius qui dixerat de mulieribꝫ ⁊ veritate: hic est zorobabel: cepit loqui. Eliri: nõ magn⁹ rex. ⁊ multi hoĩes. nec vinuz præcellit. Quis est ergo qui dñat eorũ? Nõne mulieres genuerũt regẽ ⁊ omnẽ pplm q̃ dñat mari ⁊ terre. et ex illis nati sunt. ⁊ ipse educauerãt eos qui plãtauerũt vineas ex quibꝫ vinũ fit? Et ipse faciunt stolas oĩm hoĩm ⁊ ipse faciũt gloriã hoĩbꝫ. ⁊ nõ pñt hoĩes separi a mulieribꝫ. Si cõgregauerint aurũ ⁊ argentũ ⁊ oẽm rem speciosam ⁊ viderint mulierem vnã bono habitu ⁊ bona specie: oĩa hæc relinquẽtes in eã intẽdũt. ⁊ aperto ore despiciũt. ⁊ eã alliciũt magis q̃z aurũ ⁊ argentũ ⁊ oẽm rem preciosaz. Nõ patrẽ suũ relinquit qui enutrijt illũ ⁊ suaz regionẽ. ⁊ ad mulierẽ se ꝓiũgit. Et cum muliere remittit aĩam ⁊ neq̃z pt̃em meminit neq̃z mr̃em neq̃z regiõem. Et hic oportet vos scire: qm̃ mulieres dñant vobi Nõne doletis? Et accipit hõ gladiũ suũ et vadit in viã facere furta et hoĩcidia ⁊ mare nauigare et flumĩa et leonẽ videt et in tenebꝛis ingredit. et cũ furtũ fecerit et fraudes et rapinas. amabili sue affert. Et iterũ diligit hõ vxorẽ suã magz q̃z pt̃em et mr̃em. Et multi veñtes feti sunt ꝓpt̃ vxores suas. et sui facti sũt ꝓpter illas. et multi perierũt et iugulati sunt. et peccauerũt ꝓpter mlieres. Et nũc credite mihi q̃ magn⁹ est rex in potestate sua: qm̃ oẽs regiones veñtur tãgere eũ. Eclidebã tñ apemẽ filiaz bẽçasis mirifici ꝯcubinã regis sedentẽ iuxta regem ad dexterã ⁊ auferentem diadema de capite ei⁹. et ponentẽ sibi. et palmis cedebat regẽ ꝑ sinistra manu. Et super hæc apto ore ituebat eã. et si arriserit ei ridet: nã si indignata fuerit ei blãditur. donec recõcilier in gram. O viri: cur nõ sunt fortiores mlieres? Magna ẽ terra ⁊ excelsuz est celũ. que ista agunt. Et tũc rex ⁊ purpurati intuebant in alterutrũ Et inchoauit loqui de veritate. O viri: nõne fortes sunt mulieres? Magna est terra. ⁊ excelsum ẽ celũ. ⁊ velox cursus solis quertit in gyro celũ ĩ locũ suũ ĩ vna die: Nõne magnific⁹ ẽ q̃ hæc facit? Et vitas magna. ⁊ fortior pre oĩbꝫ. Oĩs terra veritatẽ iuocat: celuz etiã ipam bñdicit ⁊ oĩa opa mouẽtur ⁊ tremũt eã ⁊ non ẽ cũ ea quicq̃z iniquũ. Elinũ iniquuz iniquus rex. iniq̃ mulieres. Iniq̃ oẽs filij hoĩm. ⁊ iniq̃ illoꝝ oĩa opa. ⁊ nõ est in ipsis vitas. Et in sua iniq̃tate peribũt. veritas manet ⁊ inualescit in eñtũ ⁊ viuit ⁊ obtinet in secula seculoꝝ. Nec ẽ apud eã accipe psonas. neq̃z differẽtias: sed q̃ iusta sunt facit oĩbꝫ. iniusz̃ ac malignis ⁊ oẽs benignant in opibꝫ ei⁹. Et nõ ẽ in iudicio ei⁹ iniquũ: sz fortitudo ⁊ regnuz ⁊ ptãs ⁊ maiestas oĩm euoꝝ. Bñdictus d⁹ vitatis. Et desijt loquẽdo. Et omẽs ppli clamauerũt ⁊ dixerũt: Magna ẽ veritas ⁊ pualet. Tunc rex ait illi: Pete si qdvis amplius q̃z q̃ scripta sunt. ⁊ dabo tibi fm q̃ inuẽt⁹ es sapiẽtior primis. et prim⁹ mihi sedebis. ⁊ cognat⁹ me⁹ vocaberis. Tũc ait regi: Memor esto voti tui qð vouisti edificare hierlm in die q̃ regnũ accepisti. ⁊ oĩa vasa q̃ accepta sunt ex hierlm remittere: q̃ separauit cyrus q̃n mactauit babyloniã. ⁊ voluit remittere ea ibi. Et tu voluisti edificare tẽplũ qð incẽderunt idumei q̃n exterminata est iudea a chaldeis. Et nũc hoc ẽ quod postulo dñe. ⁊ q̃ peto hoc est maiestas a te: postulo vt facias votuz qð vouisti regi celi ex ore tuo. Tunc surgens darius rex osculatus est illum. ⁊ scripsit epistolam ad omẽs dispensatores ⁊ prefectos ⁊ purpuratos vt deducerẽt eũ. ⁊ omẽs qui cũ illo erant oẽs ascẽdentes edificare hierlm. Et oĩbꝫ prefectis qui erãt in

syria ⁊ phenice et libano scripsit epl'as: vt traherēt ligna cedrina a libano ī hierusalē: vt edificarēt cū eis ciuitatez. Et scripsit oīb⁹ iudeis qui ascēdebant a regno in iudeā p libertate: oēm potētem ⁊ mgīatū ⁊ pfectū nō supuenire ad ianuas ipoz. ⁊ oēm regionē quā obtinuerāt esse immunē eis. ⁊ idumei relinquant castella q̄ obtinent iudeoz ⁊ in structuram tēpli dare per singulos annos talē ta viginti vsqdū edificaretur ⁊ sup. sacrariū holocaustomata hostilare quotidie sicut hñt preceptū: alia talenta decē offerre per singulos annos ⁊ oīb⁹ qui p cedūt a babylonia condere ciuitatem vt esset libertas tam ipsis q̄z filijs eoz ⁊ oībus sacerdotib⁹ qui p̄cedunt. Scripsit aūt ⁊ q̄ntitatē ⁊ sacrā stolā iussit dari in qua deseruirent. ⁊ leuitis scripsit dare preceptavsqz in die q̄ psummabit dom⁹ ⁊ hierusalē extruet ⁊ oīb⁹ custodiētib⁹ ciuitatē scripsit dare eis sortes ⁊ stipendia Et dimisit oīa vasa q̄ sepauerat cyrus a babylonia ⁊ omīa q̄cunqz dixit cyrus et ipse precepit fieri. ⁊ mitti hierl'm. Et cū processisset ille adolescēs. eleuās faciem in hierl'm: benedixit regem celi. ⁊ dixit: Abs te ē victoria. ⁊ abs te est sapiētia ⁊ claritas. Et ego seruus tuus sum. Bñ dictus es qui dedisti mihi sapiaz. ⁊ tibi cōfitebor dñe deus patrū nostroz. Et accepit epistolas. ⁊ pfectus est ī babyloniam. Et venit et nūciauit fratribus suis omīb⁹ qui fuerūt in babylonia. et bene dixerūt deū patrū suoz. qm̄ dedit illis remissionē et refrigeriū. vt ascēderent et edificarent hierl'm. et tēplū vbi noiatū est nomen eius in ipso et exultauerunt cū musicis et leticia dieb⁹ septem. V

Post hec aūt lecti sunt vt ascēderent principes pagoz p domos ⁊ tribus suas. ⁊ vxores illoz ⁊ filij ⁊ filie eorum ⁊ serui ⁊ ancille ipsoz. ⁊ pecora illoz. Et darius rex misit vna cū eis equites mille donec deducerent eos in hierusalem cum pace ⁊ cum musicis ⁊ cum tympanis ⁊ tibijs. ⁊ oēs frēs erāt ludentes ⁊ fecit eos ascendere simul cuz eis. Et hec sunt nomina viroz qui ascēderūt p pagos suos in tribu ⁊ in partem principat⁹ ipsoz. Sacerdotes: filij phinees filij aaron iesus filius iosedech: ioachim filius zorobabel filij salathiel de domo dauid. ex progenie phares: tribu autem iuda: qui locut⁹ est sub dario rege psaz sermones mirificos in secūdo anno regni ipsi⁹ mense nisam prīo. Sūt aūt hi qui ascēderūt ex iudea de captiuitate transmigratiōis: q̄s transmigrauit nabuchodonosor rex babylonie in babylonē. ⁊ reuersus est in hierl'm. Et reliqui ptem iudee vnusquisqz in ciuitatem suam qui venerunt cum zorobabel ⁊ iesu: neemias areoxes. elimeo. ēmaneo. mardochxo. beelsuro. mechpsatochoz. olozoemonia. vnus de principib⁹ eoz. ⁊ nūerus a gētilib⁹ eoz ex ppositis eozū. Filij phares: duo milia cētū septuagīta duo Filij ares. tria milia quinq̄gīta septez. Filij semo: cētū q̄dragīta duo. Filijs iesu ⁊ ioabes: mille trecēti duo. Filij zamu: duo milia q̄dringenti septuaginta Filij choraba. ducenti quinqz. Filij bani ca: centum sexagintaocto. Filij bebech q̄dringentitres. Filij archad: quadringēti vigintiseptem. Filij chan: triginta septem. Filij zozoar: duo milia sexaginta septē. Filij admu: q̄dringenti sexaginta vnus. Filij aderectis: cētum octo. Filij ciaso ⁊ celas: centū septē. Filij azozo: q̄dringenti trigintanouē. Filij iedarbone centum trigintaduo. Filij ananie: cētū triginta. Filij asōi: nonagīta. Filij marasar: quadrīgēti vigintiduo. Filij zabar: nonagītaquinqz. Filij bepolemō: centū vigintitres. Filij nepopas: quinquagīta q̄nqz. Filij sechanatus: centū quinq̄gintaocto: Filij cebetham⁹: centū triginta duo: Filij crear patros: qui enocadies ⁊ modie: quadrīgenti vigintitres. Qui ex gramas ⁊ gabea: centum vigintiun⁹. Qui ex besselon ⁊ ceagge: sexagintaq̄nqz Qui ex basfaro: centū vigītiduo. Qui ex bechenobes quinquagintaquinqz. Filij liptis: centum quinquagintaquinqz Filij lawonni: trecēti quinquagīta septē

Filij ſichem:trecenti ſeptuaginta. Filij ſuadon ⁊ chomus: trecenti ſeptuaginta octo. Filij ericus:duo milia cētūq̄dra ginta quinq;. Filij anaas:trecēti ſeptua ginta. Sacerdotes. Filij eddus filij eu thr. filij eliaſib:trecēti ſeptuagīta duo. Filij emerus:ducēti quinquagīta duo. Filij faſurij:trecēti q̄nq̄ginta ſeptē. filij carec:ducēti vigintiſeptē Leuite. Filij ieſu in cadulel. ⁊ bamis ⁊ ſerebias ⁊ edi as:ſeptuagīta q̄ttuor. Hīs numerus a duodecimo anno:trigīta milia q̄drigē ti ſexaginta duo. Filij et filie et vxores. omnis computatio: quadraginta mi lia ducēti: quadraginta duo. Filij ſacer dotū qui pſallebant in templo. Filij a ſaph:cētū vigīti octo. Oſtiarij vero filij eſmenni. Filij aſer. filij amō filij accuba topa. filij tobi:oēs centū trigintanouez Sacdotes ſeruiētes in tēplo. Filij ſel fi lij gaſpha. filij tobloch. filij carie. filij ſu filij hellu. filij labana. filij armacha. filij accub filij vtha. filij cetha. filij aggab. fi lij obai. filij anani. filij cāna. filij geddu. filij an. filij radin. filij deſanon. filij ne choba. filij caſeba. filij gace. filij oçui. filij ſimone. filij attre. filij haſtē. filij aſiana. filij manei. filij naſiſim. filij accufu. filij agiſta. filij açui. filij fauon. filij faſalō. fi lij meedda. filij fuſa. filij caree. filij barc filij ſaree. filij coeſi. filij naſith. filij agi ſti. filij pdō: ſalomō. filij eius: filij aſo phot. filij phaçida. filij celi. filij dedō. fi lij gaddalel filij ſephegi. filij aggia. filij ſachareth. filij ſabathē. filij caroneth. fi lij malfith. filij ame. filij ſaſus. filij add filij ſuba. filij eura. filij ralot. filij phaſ phat. filij malmō. Oēs ſacro ſeruien tes ⁊ pueri ſalomonis:quadrīgēti octo gintaduo. Hi ſunt filij qui aſcenderūt a chermel ⁊ thersa. principes eorum. car mellam ⁊ careth ⁊ non poterāt edicere ciuitates ſuas ⁊ progenies. quemadmo dum ſint ex iſrael. filij dalari filij tubal filij nechodaici ex ſacerdotib qui funge hantur ſacerdotio ⁊ non ſunt inuenti. filij obia. filij achiſos. filij addin qui ac cepit vxorē ex filiab phargeleu. ⁊ vocati ſunt nomine eius. Et horum queſita ē generis ſcripta impedatura. ⁊ nō eſt in uenta. ⁊ prohibiti ſunt ſacerdotio fun gi. Et dixit illis neemias. ⁊ aſtharas ne participent ſancta: donec exurgat ponti fex doctus in oſtenſionem ⁊ veritatem. Omnis autē iſrael erat: exceptis ſeruis ⁊ ancillis: quadragintaduo milia trecē ti quadraginta. Serui horum ⁊ ancille ſeptem milia trecenti trigintaſeptem. cātores ⁊ cantatrices ducenti ſexaginta quinq;. Cameli: quadringenti triginta quinq;. Equi: ſeptem milia trigintaſex Juli: ducenta milia quadragintaquī q;. Subiugalia: quinq; milia vigītiqn q;. Et de prepoſitis ipſis per pagos. duz venirent in templū dei qō erat in hieru ſalem: innouare ⁊ ſuſcitare templuz in loco ſuo ſm ſuā virtutem. ⁊ dari in tē plum. theſaurū operuz ſacrum. auri mi nas. duodecim milia ⁊ ſtolas ſacerdota les centū. Et habitauerūt ſacerdotes ⁊ leuite. ⁊ qui exierant de plebe in hieruſa lem ⁊ in regione. ⁊ ſacri cantores ⁊ oſtia rij. ⁊ omnis iſrael in regionib ſuis. In ſtante autem ſeptimo menſe. cumq; eſ ſent filij iſrael vnuſquiſq; in ſuis rebus conuenerūt vnanimes in atriū qō erat ante ianuā orientalem. Et ſtātes ieſus filius ioſedech. ⁊ fratres eius ſacerdo tes. ⁊ zorobabel filius ſalathiel ⁊ huius fratres. parauerunt altare: vt offerrent ſuper illud holocauſtomatha ſm qō in libro moyſi hominiſ dei ſcripta ſunt. Et conuenerunt ſibi ex alijs nationib ter re. ⁊ ererexerunt ſacrariuz in loco ſuo om nes gentes terre. ⁊ offerebant hoſtias ⁊ holocauſtomata domino matutina. Et egerūt ſcenophegiā. ⁊ die ſolennē ſicut preceptū eſt i lege. ⁊ ſacrificia quotidie ſicut oportebat. ⁊ poſt hec oblationes in ſtitutaſ. ⁊ hoſtias ſabbatoz. ⁊ neomenia rum ⁊ dierū ſolenniū oim ſanctificato rum. Et quotquot vouebāt dño a neo menia ſeptimi mēſis. ceperunt hoſtias offerre deo. ⁊ templū dñi nondū erat e dificatū: Et dederūt pecuniā lapidarijs ⁊ fabris. ⁊ potū ⁊ pabula cuz gaudio. Et

derũt carra sidonijs ⁊ tyrijs · vt trãs/
uehérent illis de libano trabes cedrinas
⁊ facerẽt rates in ioppe portũ : ſm decre/
tũ qđ ſcriptũ erat eis a cyro rege pſarũ.
Et in ſecũdo anno veniẽtes in tẽplũ đi
in hierl'm · mẽſe ſecũdo inchoauit zoro/
babel filius ſalathiel ⁊ ieſus filius ioſedech
⁊ frẽs ipſoꝝ ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite · ⁊ oẽs
qui venerãt de captiuitate in hierl'm · et
fundauerũt tẽplũ dei · nouilunio ſecun
di mẽſis ſecũdi anni · cũ veniſſent in iu/
dæã ⁊ hierl'm. Et ſtatuerũt leuitas a vi/
ginti annis ſup opa dñi. Et ſtetit ieſus
⁊ filius ei⁹ ⁊ frẽs : oẽs leuite ꝑſpirãtes ⁊
executores legis · facientes opa in domo
dñi. Et ſteterũt ſacerdotes hñtes ſtolas
cuz tubis · ⁊ leuite filij aſaph hñtes cym
bala · collaudãtes dñm · ⁊ bñdicẽtes ſm
dauid regẽ iſrael. Et cãtabãt canticũ do
mño : qm̃ dulcedo ei⁹ ⁊ honor in ſecula ſu
per oẽm iſrl'. Et oĩs pp̃l's tuba cecinerũt
⁊ pclamauerũt voce maga : collaudãtes
dñm in ſuſcitatiõe dom⁹ dñi. Et venerũt
ex ſacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ pſidẽtib⁹ ſm pa
gos ſenioribꝫ q̃ viderãt pſtinã domũ · et
ad huius edificationẽ cũ clamore ⁊ plã/
ctu magno ⁊ multi cũ tub ⁊ gaudio ma
gno : intm̃ vt pp̃l's nõ audiret tubas ꝑ
plãctuz pp̃li. Turba enĩ erat tub canẽs
magnifice : ita vt lõge audiref. Et audie
runt inimici trib⁹ iude ⁊ beniamin . ⁊ ve
nerũt ſcire q̃ eſſet vox tubaꝝ . Et cogno/
uerũt qm̃ qui erant ex captiuitate edifi/
cãt templũ dño deo iſrael. Et accedẽtes
ad zorobabel ⁊ ieſum ⁊ ꝑpoſitos pagoꝝ ·
dixerũt eis. Edificabim⁹ vna vobiſcuz :
Similiter enĩ audiuim⁹ dñm nr̃m · et
ipſi pariter incedim⁹ a diebꝫ aſbaſareth
regis aſſyrioꝝ : qui tranſmigauit nos huc.
Et dixit illis zorobabel ⁊ ieſus ⁊ princi/
pes pagoꝝ iſrl'. Nõ eſt nobis ⁊ vob edifi/
care domũ dẽo nr̃o. Nos enĩ ſoli edificabi
mus dño iſrl' : ſm ea q̃ ꝑcepit nob cyrus
rex pſaꝝ. Gẽtes aũt terre ĩcubãtes his
q̃ ſunt in iudea · ⁊ leuãtes op⁹ edificatio
nis · ⁊ inſidias ⁊ pp̃los adducẽtes · phibe
bãt eos edificare · ⁊ aggreſſuras exercen
tes impedierunt ne cõſummaretur edi

ficiũ omni tpe vite cyri regis ⁊ ꝑtraxerũt
ſtructurã ꝑ biẽniũ vſqꝫ ad darij regnũ.

VI

In ſecũdo aũt anno regni
darij · pphetauit aggeus ⁊ zacha
rias filius addin pphete apd iude
am ⁊ hierl'm : in nomĩe dei iſrl' ſup eos.
Tũc ſtãs zorobabel filius ſalathiel · ⁊ ie/
ſus filius ioſedech : inchoauerũt edifica
re domũ dñi · q̃ eſt ĩ hierl'm : cũ adeſſent
eis pphete dñi ⁊ adiuuarẽt eos. In ipſo
tpe venit ad illos ſyſennes ſubregulus
ſyrie ⁊ phœnicis ⁊ ſatrabuçanes et ſoda/
les ei⁹ · ⁊ dixerũt eis : Quo ꝓcipiẽte vob
domũ hãc edificare · ⁊ tectuz iſtud · ⁊ alia
oĩa pficitis : Et q̃ ſunt ſtructores q̃ hẽ edi
ficãt : Et habuerũt grãm viſitatiõe fa/
cta ſup eos q̃ erant ex captiuitate a dño
ſeniores iudeoꝝ · ⁊ nõ ſũt ĩpediti edifica
re donec ſignificaref dario de oĩb⁹ iſtis ·
⁊ reſpõſuz acciperef . Exẽplũ epl̃e : quã
miſerũt dario . Syſennes ſubregulus
ſyrie ⁊ phœnic⁊ ⁊ ſatrabuçanes ⁊ ſodales
eius : ĩ ſyria ⁊ phœnice pſides regi dario
ſalutem. Oĩa nota ſint dño regi q̃ cuz
aduenimſſem⁹ in regionẽ iudee · ⁊ introi
ſem⁹ in hierl'm inuenim⁹ edificãtes vo/
mũ dẽi magnã ⁊ tẽplũ ex lapidib⁹ poliꝫ
⁊ magnis ⁊ ꝑcioſis materijs in parieti/
bus · ⁊ opa illa inſtãter fieri · ⁊ ſuffragare
⁊ pſpare in manib⁹ eoꝝ ⁊ in omi glia q̃
diligẽtiſſime pfici . Tũc interrogauim⁹
ſeniores dicẽtes : Quo pmittẽte vobis
edificatis domum iſtaz ⁊ opa hec funda/
tis : Ideo aũt interrogauimus vt nos
tũ facerem⁹ tibi hoĩes ⁊ ꝑpoſitos · ⁊ nos
minũ ſcripturã prepoſitoꝝ poſtulauim⁹
illos. At illi rñderũt nob dicẽtes : Nos
ſum⁹ fui dñi q̃ fecit celũ ⁊ terrã · ⁊ edifi/
cabat dom⁹ ante annos iſtos multos
a rege iſrl' magno ⁊ fortiſſimo · ⁊ ꝓſum/
mata eſt. Et qm̃ pres noſtri exacerban/
tes erãt ⁊ peccauerũt in deũ iſrael · tradi
dit eos in man⁹ nabuchodonoſor regis
babylonie · regis chaldeoꝝ · ⁊ domũ iſtaz
demolientes incenderũt · ⁊ pp̃l'm capti/
uũ duxerũt in babylonẽ. In primo an/
no regnãte cyro rege babylonie ſcripſit
cyrus rex domum hanc edificare · ⁊ illa

sacra vasa aurea ⁊ argentea que extule/
rat nabuchodonosor de domo que est in
hierusalem ⁊ consecrauerat ea in suo tẽ
plo rursus protulit ea cyrus rex de tem
plo qđ erat in babyloma ⁊ tradita sunt
zorobabel ⁊ salmanasaro subregulo. Et
precepit est eis vt offerrent hec vasa
⁊ reponerẽt in templo qđ erat in hieru/
salem ⁊ ipsum templum dei edificare ĩ
loco suo. Tunc salmanasarus subiecit
fundamẽta dom⁹ dñi que est in hieruſa
lem ⁊ exinde vsq; nũc edificatur ⁊ non
accepit ꝯsummationẽ. Nũc ergo si iudi
catur a te o rex ꝓquiratur in regalib⁹ bi
bliothec⁹ cyri regis que sunt in babylo/
nia ⁊ si inuentũ fuerit ꝯsilio cyri regis
ceptã esse structuraz domus dñi q̃ est in
hierlm ⁊ iudicat⁹ a dño rege nr̃o: scribat
de his nob⁹. Tũc darius rex pcepit iqri ĩ bi
bliothec⁹ ⁊ iuẽt⁹ ẽ ĩ egbathanis oppido
qđ ẽ in media regiõe loc⁹ vn⁹ ĩ q̃ scripta
erãt ista. Anno primo regnãte cyro ⁊ rex
cyrus pcepit domũ dñi q̃ est in hierlm
edificare vbi incendebant igni assiduo
cuius altitudo sit cubitoz decem ⁊ lati/
tudo cubitoz sexaginta quadratũ lapi/
dib⁹ politis trib⁹ ⁊ meniano ligneo eius
dem regionis ⁊ meniano vno nouo et
impẽdia dari de domo cyri regis. ⁊ sacra
vasa dom⁹ dñi tã aurea q̃z argẽtea q̃ ex/
tulit nabuchodonosor in domũ dñi q̃ ẽ
in hierlm vbi erãt posita: vt ponãtur il/
lic. Et precepit curã agere sysennẽ sub/
regulũ syrie ⁊ phenicis ⁊ satrabusanẽ et
sodales ei⁹ ⁊ qui ordinati erãt in syria ⁊
phenice ꝑsides vt abstinerẽt se ab eodẽ
loco. Et ego q̃z pcepi in totũ edificare ⁊
psperi vt adiuuẽt eos q̃ sunt ex captiui/
tate iudeoz donec ꝯsummaret⁹ tẽplum
edis dñi ⁊ a veratione tributoz celesy/
rie ⁊ phenicis diligẽter quantitatẽ dari
his hoĩb⁹ ad sacrificiũ dñi zorobabel pre
fecto ad tauros ⁊ arietes ⁊ agnos: simi/
liter aũt ⁊ frumentũ ⁊ sal ⁊ vinũ ⁊ oleũ
instanter p singulos annos ꝓut sacer/
dotes qui sunt in hierlm dictauerint cõ
sumi quotidie sine vlla dilatione vt of
ferantur libationes summo deo pro re/
ge ⁊ pueris eius ⁊ orent pro ipsoz vita
Et denuncietur: vt quicunq; trãsgressi
fuerint aliq̃d ex his que scripta sunt aut
spreuerint: accipiat⁹ lignũ de suis ꝓpriis
⁊ suspendant⁹ ⁊ bona ipsoz regi ascriban
tur. ꝯpterea ⁊ dñs cuius nomen in
uocatũ est ibi exterminet oẽm regem ⁊
gentẽ qui manũ suã extẽderit ꝓhibere
aut male tractare domum domini illaz
que est in hierusalẽ. Ego darius rex de/
creui q̃z diligentissime ꝟm hec fieri. VII

Tunc sysennes subregulus cele
syrie ⁊ phenicis ⁊ satrabuçanes
⁊ sodales obsecuti his que a da
rio rege erant decreta: insistebant sacro/
sanctis opib⁹ diligẽtissime coopãtes cũ
senioribus iudeoz principib⁹ syrie ⁊ ꝓspe/
rata sunt sacrosca opa ꝓphetantib⁹ ag/
geo ⁊ zacharia ꝓphetis. Et ꝯsummaue/
rũt oĩa p precepti dñi dei isrl ⁊ ex ꝯsilio
cyri ⁊ darij ⁊ artaxerxis regis pſaz. Et cõ
summata est domus nostra vsq; ad ter/
tiã ⁊ vicesimã diẽ mẽsis adar: sexto an/
no darij regis. Et fecerunt filij isrl ⁊ sa/
cerdotes ⁊ leuite ⁊ ceteri qui erãt ex ca/
ptiuitate q̃ appositi sũt ꝟm ea q̃ scripta
sunt ĩ libro moysi. Et obtulerunt in de/
dicationem templi domini: tauros cen
tum arietes ducentos agnos quadrin
gentos ⁊ lxdos p peccatis vniuersi isra
el duodecim: ꝟm numerum tribuũ isrl.
Et steterunt sacerdotes ⁊ leuite amicti
stolis per trib⁹ suas opa domini dei isra
el ꝟm libũ moysi ⁊ ostiarij p singulas
ianuas. Et egerũt filij isrl cũ his q̃ erãt
ex captiuitate illud phase q̃rtadecia lu/
na mensis primi: qñ sanctificati sunt sa/
cerdotes ⁊ leuite. Oẽs filij captiuitat⁹
nõ sunt simul scificati: qz leuite oĩs sĩl
scificati sunt. Et ĩmolauerũt phase vniũ
si filij captiuitat⁹ ⁊ fribus suis sacdotib⁹
⁊ sibimetipsis. Et mãducauerũt filij isrl
qui erant ex captiuitate oẽs qui remãse
rãt ab oĩb⁹ exectiõib⁹ gẽtiũ terre q̃rẽtes
dñm ⁊ celebrauerũt diẽ festũ azymoz se/
ptẽ diebus epulãtes ĩ ꝯspectu dñi qm̃ ꝯuer
tit ꝯciliũ reg⁹ assyrioz in eos: confortare
manus eoz ad opa domini dei israel.

Et post hunc regnante VIII
artaxerxe persaruz rege accessit
esdras filius açarie filij helchie
filij solome filij sadoch filij achitob fi-
lij ameri filij açahel filij bocci filij abi-
sue filij phinees filij eleaçari filij aarō
primi sacerdotis hic esdras ascendit de
babylonia cū esset scriba ⁊ ingeniosus ī
lege moysi q̄ data est a dño israel: doce-
re ⁊ facere. Et dedit ei rex gloriā q̄ inue-
nisset grām in omni dignitate ⁊ deside-
rio in cōspectu eius. Et ascēderūt simul
cū ipso ex filijs israel ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ leui
tis ⁊ sacris cātorib⁹ templi ⁊ ostiarijs ⁊
seruis tēpli in hierl'm. Anno septimo re
gnāte artaxerxe in quinto mēse: hic ān⁹
septimus est regni: exeuntes de babylo-
nia nouilunio quinti mensis venerunt
hierosolymā iuxta preceptū illi⁹: ꝑm ꝓ-
speritatem itineris a dño ipsoꝝ datā eis
In his enim esdras magnā disciplinā
obtinebat ne ꝑtermitteret quicq̄ eoꝝ q̄
essent ex lege dñi ⁊ ꝑcept⁹ ⁊ docēdo vniu
sum isrl' oēm iusticiā ⁊ iudiciū. Acceden
tes aūt qui scribebāt scripta artaxerxis
regis tradiderūt scriptum qd̄ obuene-
rat ab artaxerxe rege ad esdrā sacerdotē
⁊ lectorē legis dñi: cui⁹ exēplū subiectū
est. Rex artaxerxes esdre sac̄doti ⁊ lecto-
ri legis dñi salutem. Humanior ego iu
dicās in bñficijs precepi eis qui deside-
rāt ex gente iudeoꝝ sua spōte ⁊ ex sacer-
dotib⁹ ⁊ leuit⁹ qui sunt ī regno meo: co-
mitari tecuz in hierusalē. Si qui ergo
cupiūt ire tecū cōueniant ⁊ ꝓficiscātur
sicut placuit mihi ⁊ septē amicis meis
cōsiliarijs: vt visitent ea q̄ aguntur ꝑm
iudeā ⁊ hierl'm: obseruātes sicut habes
in lege dñi ⁊ ferāt munera dño israel q̄
voui ego ⁊ amici hierusalem ⁊ oē aurū
⁊ argentū qd̄ inuentū fuerit in regione
babylonie dño in hierl'm cū illo qd̄ est
donatū ꝓ ipsa gente in tēplū domini eo
rū quod est in hierl'm: vt colligatur hoc
aurum ⁊ argentū ad tauros ⁊ arietes ⁊
agnos ⁊ edos ⁊ q̄ his sunt ꝯgruentia: vt
offerāt hostias dño super altare domini
ipsoꝝ quod est in herusalē. Et omnia q̄
cūq̄ volueris cum fratrib⁹ tuis facere
auro ⁊ argento ꝑfice pro volūtate tua
ꝑm preceptū domini dei tui ⁊ sacrosan-
cta vasa que data sunt tibi ad opa dom⁹
dñi dei tui q̄ est in hierl'm ⁊ cetera q̄cū-
q̄ tibi subuenerīt ad opa tēpli domini
dei tui dabis de regali gaçophilatio cuz
volueris cuz fratrib⁹ tuis facere auro et
argento ꝑfice ꝑm volūtatez domini. Et
ego quidem rex artaxerxes ꝑcepi custo-
dib⁹ thesauroꝝ syrie ⁊ phenicis: vt que-
cūq̄ scripserit esdras sacerdos et lector
legis dñi diligēter detur eiusq̄ ad argē
ti talenta centū similiter ⁊ auri ⁊ vsq̄
ad frumēti modios cētū ⁊ vini ampho-
ras centū ⁊ alia quecūq̄ abundant sine
taxatione. Oīa ꝑm legē dei fiant deo al-
tissimo: ne forte exurgat ira in regno re-
gis ⁊ filij ⁊ filioꝝ eius. Vobis aūt dicit
vt omnib⁹ sacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ sacris
cantorib⁹ ⁊ seruis templi ⁊ scribis tem-
pli huius nullū tributū neq̄ vlla alia ī-
dictio irrogetur nec habeat quisq̄ pote
statē obijcere eis quicq̄. Tu aūt esdras
ꝑm sapiētiā dei constitue iudices ⁊ arbi-
tros in tota syria ⁊ phenice ⁊ oēs qui le
gē dei tui non nouerūt doce: vt quotq̄t
trāsgressi fuerīt legē diligenter plectan
tur siue morte siue cruciatu siue etiaz
pecunie mulctatiōe vl' abductiōe. Et di
xit esdras scriba: Bñdict⁹ dñs ꝑm nr̄o-
rū q̄ dedit hāc volūtatē ī cor reg⁹ clarifica
re domū suā q̄ ē ī hierl'z ⁊ me honorifica
uit in ꝯspectu reg⁹ ⁊ ꝯsiliarioꝝ ⁊ amicoꝝ
ei⁹ ⁊ purpuratoꝝ eius ⁊ ego ꝯstans ani
mo fact⁹ sum ꝑm opitulationez dñi dei
mei. Et cōgregaui ex isrl' viros: vt siml'
ascēderēt mecuz. Et hi sunt ꝑpositi ꝑm
suas patrias ⁊ prīcipat⁹ portionales eo
rū q̄ mecū ascēderūt de babylonia: in re-
gno artaxerxis. Ex filijs phares: gerso-
mus. Ex filijs siemarith: amen⁹. Filioꝝ
dauid acc⁹ fili⁹ scecilie. Ex filijs phares:
çacharias ⁊ cū eo reuisi sunt viri centuz
quinq̄gīta. Ex filijs ductoris moabilio
nis caraei ⁊ cū ipso viri ducēti q̄nq̄gin-
ta. Ex filijs çacues iechonias çechoeli
et cum ipso viri ducenti quinquaginta

Ex filijs sala: maasias gotholie. et cum
ipso viri septuaginta. Ex filijs saphatie
çarias micheli. ⁊ cũ ipso viri octoginta.
Ex filijs iob: abdias ieheli. ⁊ cũ ipso viri
ducenti duodecim. Ex filijs banie: sali/
moth filius iosaphie. ⁊ cũ ipso viri cen/
tũ sexagĩta. Ex filijs beer. çacharias be/
bei ⁊ cũ ipso viri ducẽti octo. Ex filijs e/
sead iohãnes açechan. ⁊ cũ ipso viri cẽ/
tum decez. Ex filijs adonicam ipsis po/
stremis ⁊ hec sunt nomina eorum: elia
phalam filius gebel ⁊ semeias. ⁊ cum ip
so viri septuaginta. Et congregaui eos
ad fluuium qui dicit̃ thia. ⁊ metati illic
fuim⁹ triduo ⁊ recognoui eos. Et ex fili
is sacerdotum ⁊ leuitarum non inueni
illic. Et misi ad eleaçarum ⁊ eccelom et
masman ⁊ malobã ⁊ enaatha ⁊ samea ⁊
ioribum. nathan. enuagan. çachariaz et
mosollamum: ipsos ductores ⁊ peritos
Et dixi eis. vt venirent ad luddeuz qui
erat apud locum gaçophilatij. Et man
daui eis vt dicerent luddeo et fratribꝫ
eius ⁊ illis qui erant in gaçophylatio
vt mitterent nobis eos qui sacerdotio
fungerentur in domo dñi dei nr̃i. Et ad
duxerũt nobis ꝑm manũ validã dñi dei
nostri viros peritos: ⁊ ex filijs mooli: fi/
lij leui. filij isrl̃. sebebiaz. ⁊ filios ⁊ frẽs q̃
erãt decẽ ⁊ octo. asbiam ⁊ amin. ex filijs
filioꝝ chananei. ⁊ filij eoꝝ. viri viginti.
Et ex his qui in tẽplo ꝑuiebãt q̃s dedit
dauid. ⁊ ipsi pr̃icipes ad operatiõem le/
uitis tẽplo seruientiũ: ducenti viginti.
Oĩa nomĩa significata sunt in scriptu/
ris. Et voui illic ieiuniũ iuuenibꝫ in cõ
spectu dñi: vt q̃rerẽ ab eo bonũ iter nob̃
⁊ qui nobiscũ erãt ⁊ filijs ⁊ pecoribꝫ ꝓpt̃
insidias. Erubui enĩ petere a rege pedi/
tes ⁊ equites in comitatu tutele gr̃a cõ
tra aduersarios nr̃os. Diximus enĩ re/
gi: qm̃ virtus dñi erit cũ eis. qui inqui
runt eũ in oĩ affectu. Et iterũ dep̃cati su
mus dñm deũ nr̃m ꝑm hec. quẽ ⁊ ꝓpiti/
um habuim⁹ ⁊ cõpotes facti sumus deo
nr̃o. Et sepaui ex plebis p̃positꝫ. ⁊ sacer/
dotibꝫ tẽpli viros duodecĩ. ⁊ sedebiã et
asannã ⁊ cũ eis ex frĩbꝫ eoꝝ viros decem

Et appendi eis aurũ ⁊ argentũ ⁊ vasa sa
cerdotalia dom⁹ dei nr̃i: q̃ donauerat rex
⁊ ꝯsiliarij ei⁹ ⁊ pr̃icipes ⁊ oĩs isrl̃. Et cuz
appendissem tradidi argẽti talẽta centũ
quinquagĩta. ⁊ vasa argentea talentoꝝ
centũ. ⁊ auri talenta centũ. ⁊ vasoꝝ au/
reoꝝ septies viginti. ⁊ vasa erea de bono
eramento splendentia duodecĩ. auri spe
ciem reddentia. Et dixi eis: Et vos scĩ
estis dño. ⁊ vasa sunt sancta. ⁊ aurũ ⁊ ar
gentũ votum est dño deo patruz nr̃oꝝ.
Vigilate ⁊ custodite donec tradatis ex
plebis p̃positis ⁊ sacerdotibꝫ ⁊ leuitis ⁊
pr̃icipibꝫ ciuitatũ isrl̃ in hierl̃m: ĩ pasto/
forio dom⁹ dei nostri. Et hi qui suscepe/
runt sacerdotes ⁊ leuite. aurũ ⁊ argen/
tum ⁊ vasa. intulerũt in hierl̃m in tem
plũ dñi. Et ꝓmouim⁹ a fluuio thia die
duodecima mẽsis primi: vsqueq̃ introi
uimus in hierl̃m. Et cuz factus fuisset
tertius dies: q̃rta aũt die põderatũ auꝝ
⁊ argẽtũ traditũ est in domo dñi dei no/
stri marimoth filio iori sacerdoti. ⁊ cuz
ipso erat eleaçar filius phinees. ⁊ erant
cum ipsis iosadus filius iesu ⁊ medias
⁊ banni filius leuite: ad numerum ⁊ ad
pondus vniuersa. Et scriptum est pon/
dus ipsorum eadem hora. Qui autẽ ve
nerunt ex captiuitate. obtulerunt sacri/
ficium dño israel. tauros duodecim ꝓ
omni israel. arietes octogĩtasex. agnos
septuagĩtaduos. hircos ꝓ peccato duo
decim. ⁊ pro salute vaccas duodecĩ: om
nia in sacrificium dñi. Et relegerũt pre
cepta regis regalibꝫ dispensatoribus ⁊
subregulis celesyrie ⁊ phenicis. ⁊ honori
ficauerunt gẽtẽ ⁊ templũ dñi. Et ꝯsum
matis his accesserunt ad me p̃positi. di/
cẽtes: Nõ segregauerũt gen⁹ isrl̃ ⁊ prin/
cipes ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ alienigene
gentes ⁊ natiões terre ĩmũdicias suas
a chananeis ⁊ ethis ⁊ phereçeis ⁊ iebu/
seis ⁊ moabitis et egyptijs ⁊ idumeis:
Cõiuncti enĩ sunt filiabꝫ eoꝝ ⁊ ip̃i ⁊ filij
eoꝝ ⁊ mixtũ est semẽ scm̃ alienigenis gẽ
tibꝫ terre. ⁊ ꝑticipes erãt p̃positi ⁊ mgr̃a/
tus iniq̃tatis ei⁹ ab initio ipsius regni.
Et mox vt audiui ista. ꝯscidi vestimẽta

ꝛ sacram tunicam. ꝛ lacerãs capillos ca/
pitis ꝛ barbam. sedi dolẽs ꝛ mestus. Et
conuenerũt quotquot tũc mouebãtur
in verbo domini dei israel ad me lugentẽ
sup iniquitatẽ istam. ꝛ sedebam tristis
vsq; ad vespertinũ sacrificiũ. Et surgẽs
a ieiunio concissa habens vestimẽta. ꝛ sa
crã tunicam: ingeniculans. ꝛ extendens
manus ad dñm. dicebã: Dñe confusus
sum. ꝛ reueritus sum ante faciẽ tuam.
Peccata enĩ nostra multiplicata sunt
super capita nostra ꝛ iniquitates nr̃e ex/
altate sunt vsq; ad celũ: qm̃ a temporib;
patrũ nostroꝝ sumus in magno pecca/
to vsq; ad diẽ hũc. Et ꝓpter peccata nr̃a
ꝛ patrũ nr̃oꝝ sumus traditi cũ fratrib;
nostris ꝛ cũ sacerdotib; nr̃is. regib; ter/
re in gladium ꝛ captiuitatem ꝛ depreda
tiõem cum ꝯfusione: vsq; in hodiernuz
diem. Et nũc q̃ztũ est ꝙ cõtingit nobis
misericordia abs te dñe deus. ꝛ derelin/
que nobis radicẽ ꝛ nomen in locuz san/
ctificationis tue detegere lumĩare nr̃m
in domo dñi dei nostri: dare nobis cibũ
in omni tpe ꝟuitutis nr̃e. Et cũ seruire
mus nõ fuimus derelicti a dño deo nr̃o
sed ꝯstituit nos in gr̃a ponens nobis re
ges persaꝝ dare cibũ. ꝛ clarificare tẽpluz
dñi dei nr̃i. ꝛ edificare deꝟta siõ: dare no/
bis stabilitatẽ ĩ iudea ꝛ hierl'm. Et nũc
quid dicimus dñe hñtes hec. Trãsgres/
si enĩ sumus p̃cepta tua: q̃ dedisti in ma
nus pueroꝝ tuoꝝ ꝓphetaꝝ. dicens: Qm̃
terra in q̃ introistis possidere hereditatẽ
ei⁹. terra polluta est coinq̃nationib; alie
nigenaꝝ terre. ꝛ immũditie illoꝝ reple/
uerũt eam totã ĩmũdicia sua. Et nũc fi/
lias vr̃as nõ ꝯiũgetis filijs eoꝝ. ꝛ filias
eoꝝ nõ accipietis filijs vr̃is. ꝛ nõ iniq̃re
tis pacẽ hr̃e cũ illis omĩ tpe: vt inuale/
scẽtes manducetis optima terre. ꝛ here/
ditatẽ distribuatis filijs vr̃is vsq; in e/
uum. Et q̃ ꝯtingũt nobis oĩa fiũt ꝓpter
opa nostra maligna. ꝛ magna pctã nr̃a:
Et dedisti nobis talẽ radicez. ꝛ rursum
reuersi sumus trãsgredi legitima tua:
vti cõmiscerem̃ immundicie alienigẽa/
ruz gẽtiũ terre hui⁹. Nõne irasceris no/
bis perdere nos. quoadusq; non relinq̃
tur radix ꝛ nomẽ nostrũ: Dñe de⁹ israel
verax es: Derelicta est enĩ radix vsq; in
hodiernũ diẽ. Ecce nũc sum⁹ in ꝯspectu
tuo ĩ iniq̃tatib; nr̃is. Nõ ẽ eĩ adhuc sta/
re ante te ĩ his. Et cũ adorãdo ꝯfiteret
esdras flẽs humi ꝓstrat⁹ ante tẽplum:
cõgregati sunt ante eũ ex hierl'm turba
magna valde. viri ꝛ mulieres ꝛ iuuenes
ꝛ iuuẽcule. Fletus enĩ erat magn⁹ in ip
sa multitudine. Et cũ clamasset ieconi/
as iehel ex filijs israel. dixit esdre: Nos ĩ
dñm peccauim⁹ ꝙ collocauim⁹ nobis ĩ
matrimoniuz mulieres alienigenas ex
gentib; terre. Et nũc es sup oẽm israel
In his ergo sit iusiurãdũ a dño. expelle/
re oẽs vxores nostras q̃ ex alienigenis
sunt. cũ filijs eaꝝ. Sicut tibi decretũ ẽ
a maiorib; ꝟm legẽ dñi exurgẽs explica
ad te enĩ spectat negociũ ꝛ nos tecũ su/
mus. Viriliter fac. Et exurgens esdras
adiurauit principes sacerdotũ ꝛ leuitas
ꝛ oẽm isrl' facere ꝟm hec: ꝛ iurauer̃t. IX

Et exurgẽs esdras ab añ atriũ tẽ
pli. abijt in pastoforiũ ionathe
filij nasabi. ꝛ hospitat⁹ illic non
gustauit panẽ nec aquã bibit: sup iniq̃/
tatẽ multitudĩs. Et facta est p̃dicatio ĩ
oĩ iudea ꝛ in hierl'm oĩb; qui erãt ex ca/
ptiuitate ĩ hierl'm cõgregati: vt quicũ/
q; non occurrerit biduo vel triduo diei
ꝟm iudiciũ assidẽtiũ senioꝝ. tollerent̃ fa
cultates sue. ꝛ ipse alienus iudicaretur
a mltitudĩe captiuitatis. Et ꝯgregati sũt
oẽs q̃ erant ex tribu iuda ꝛ beniamin in
trib; dieb; in hierl'm. Hic mẽsis ẽ non⁹
dies mensis vicesim⁹. Et sedit oĩs mlti
tudo ĩ area tẽpli trementes ꝓpt̃ hyemẽ
pñtẽ. Et exurgẽs esdras dixit illis: Vos
iniq̃ fecistis collocãdo vob̃ in matrimo/
niũ vxores alienigenas: vt adderetis ad
pctã israel. Et nũc date cõfessionẽ ꝛ ma/
gnificẽtiã dño deo patrũ nr̃oꝝ. ꝛ ꝑficite
volũtatẽ ipsius. ꝛ discedite a gentibus
terre ꝛ ab vxoribus alienigenis. Et cla/
mauit omĩs multitudo. ꝛ dixerũt voce
magna: Sicut dixisti: faciem⁹. Sz qm̃
mltitudo magna ẽ. ꝛ tẽp⁹ hybernũ ꝛ nõ

possumus insubsidiati stare. ⁊ hꝰ opꝰ nõ
ẽ nobis vnius diei. neqꝫ bidui. multuꝫ
enĩ in his peccauimus. stẽt prepositi mlt
titudinis. ⁊ omnes qui nobiscũ inhabi
tant. ⁊ quotq̃t habent vxores apud se a
lienigenas. ⁊ assistãt, accepto tpe ex omĩ
loco presbiteri ⁊ iudices: vsquequo sol
uant irã dñi negocij huius. Jonathas
aũt filius eçeli. ⁊ oçias thecã susceperũt
ſm hec. ⁊ bosoramus ⁊ leuis ⁊ sabbatheꝰ
simul cooperati sunt cũ illis. Et steterũt
ſm hec omĩa vniuersi qui erãt ex capti
uitate. Et elegit sibi viros esdras sacer
dos principes magnos de patribꝫ eoruꝫ
ſm nomĩa. ⁊ consederũt nouilunio mẽ
sis decimi examinare negociũ istud. Et
determĩatũ est de viris qui habebãt vxo
res alienigenas vsqꝫ ad neomenia p̃mi
mensis. ⁊ inuẽti sunt ex sacerdotibꝫ per
mixti q̃ habebãt alienigenas vxores. Ex
filijs iesu filij iosedech ⁊ frĩbꝫ eiꝰ. mase
as ⁊ elieçerꝰ ⁊ loribꝫ ⁊ ioadeus. ⁊ inierũt
manus vt expellerẽt vxores suas. ⁊ ad li
tandum in exorationẽ arietẽ ꝓ ignoran
tia sua. Et ex filijs semmeri maseas ⁊
esses ⁊ ieelech. açarias. Et ex filijs fosere
lisomasias. hismaenis ⁊ nathanae. iussio
reddus ⁊ talsas. Et ex leuitis: iorabdus
et semeis ⁊ colnis et calitas ⁊ facteas et
coluas ⁊ eliõas Et ex sacris cãtoribꝫ: eli
asib. çaccarus. Et ex ostiarijs: sallumus
⁊ tolbanes. Et ex isrl: ex filijs foro osi et
remias ⁊ geddias ⁊ melchias ⁊ mihelus
⁊ eleaçarꝰ ⁊ iẽmebias ⁊ bãnas. Et ex fi
lijs iolamam: chamas ⁊ çacharias. ⁊ ieç
relus ⁊ iodius ⁊ emmoth ⁊ helias. Et ex
filijs çathoim: eliadas ⁊ liasumꝰ. çochi
as ⁊ larimoth ⁊ çabdis ⁊ rebedias. Et ex
filijs çebes: iohannes ⁊ amanias ⁊ çab
dias ⁊ emens. Et ex filijs banni: olamꝰ
⁊ malluchus ⁊ ieddeus ⁊ iasub ⁊ asabus
⁊ hierimoth. Et ex filijs addin: naathꝰ ⁊
moosias ⁊ caleus ⁊ raanas maaseas ma
tathias ⁊ beseel ⁊ bonnꝰ ⁊ manasses. Et
ex filijs nuae: noneas ⁊ afeas ⁊ melchi
as ⁊ sameas ⁊ simõ beniamin ⁊ malchꝰ
⁊ marras. Et ex filijs asom: carianeus
matathias ⁊ bãnus ⁊ eliphalach ⁊ ma
nasses ⁊ semei. Et ex filijs banni: hiere
mias ⁊ moodias ⁊ abramꝰ ⁊ iohel ⁊ ba
neas ⁊ pelias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ elia
sib ⁊ mathaneus ⁊ eliasis ⁊ orisas ⁊ die
lus ⁊ semedius ⁊ sambris iosephus. Et
ex filijs nobei: idelus ⁊ matathias ⁊ saba
dus et çecheda sedmi et iessei baneas:
Omnes isti coniunxerũt sibi vxores a
lienigenas. ⁊ dimiserũt eas cũ filijs. Et
inhabitauerunt sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ q̃
erant ex israel in hierusalẽ. ⁊ in tota vna
regione: nouilunio mensis septimi. Et
erant filij israel in cõmorationibus su
is. Et congregata est omnis mltitudo
simul in aream que est ab oriente porte
sacre. Et dixerũt esdre pontifici ⁊ lecto
ri. vt afferret legem moysi que tradita
est a domĩo deo israel. Et attulit esdras
pontifex legem omni multitudini eorũ
a viro vsqꝫ ad mulierem ⁊ omnibus sa
cerdotibus: audire legeꝫ nouilunio mẽ
sis septimi. Et legebat ĩ area que est an
te sacram portam templi: a prima luce
vsqꝫ ad vesperam corã viris ⁊ mulieribꝫ
Et dederunt omnes sensum ad legem.
Et stetit esdras sacerdos ⁊ lector legis
super ligneum tribunal quod fabricatũ
erat. Et steterunt ad eum matathias ⁊
samus. ananias açarias. vrias. eçechias
⁊ balsamus ad dexteram. ⁊ ad sinistram
faldeus. misael. malachias. abusthas.
sabus. nabadias ⁊ çacharias. Et assum
psit esdras librum coram omni multi
tudine: presidebat enim in gloria in con
spectu omnium. Et cum absoluisset le
gem omnes recti steterunt. ⁊ benedixit
esdras dominum deum altissimum: de
um sabbaoth omnipotentez. Et respõ
dit omnis populus amen. Et eleuatis
sursum manibus: procidentes in terrã
adorauerunt dominum. iesus et banae
us et sarebias et iaddimus et accubus
⁊ sabbatheus ⁊ calithes ⁊ açarias ⁊ iora
dus et ananias ⁊ philias leuite qui do
cebãt legẽ domini. ⁊ in multitudine le
gebant legem domini. ⁊ preferebant sin
guli eos qui intelligebãt lectionẽ. Et di
xit atharathes esdre pontifici et lectori

et leuitis qui docebant multitudinem:
dicens: Dies hic sanctus est domino.
Et omnes flebāt cum audissent legem
Et dixit esdras. Digressi g̃ manducate
pinguissima q̃q; ⁊ bibite dulcissima q̃q;
⁊ mittite mūera his q̃ nō hn̄t. Sanct⁹
eniz est hic dies dn̄i ⁊ nolite mesti esse:
Dn̄s.n.clarificabit vos. Et leuite denū
ciabāt ī publico oīb⁹.dicētes: Dies hic
scūs est. Nolite mesti esse. Et abierunt
oēs māducare ⁊ bibere ⁊ epulari. ⁊ dare
munera his qui nō hēbant vt epulent̄
Magnifice.n.sunt exaltati ꝟbis q̃b⁹ e-
docti sunt. Et ꝯgregati sunt vniuersi in
hierl'm celebrare leticiam: ſm testamen
tum domini dei israel.

Explicit liber Esdre secundus. Inci
cipit liber Esdre tertius. Capitulū I

Liber esdre ꝓphete secun-
dus. filij sarei. filij açarei.
filij helchie. filij sadanie. fi
lij sadoch. filij achitob fi-
lij achie. filij phinees. filij
heli. filij āerie. filij asiei. filij marimoth.
filij arna. filij oçie. filij borith. filij abisei
filij phinees. filij eleaçar. filij aarō ex tri
bu leui. qui fuit captiuus in regiōe me
doꝝ in regno artaxerxis regis persaꝝ. Et
fcm̄ est ꝟbū dn̄i ad me dicēs: Vade et
nūcia ꝓpl'o meo facinora ipsoruz ⁊ filijs
eoꝝ iniq̃tates q̃s in me admiserunt: vt
nuncient filijs filioꝝ qꝛ pctā parētū ip̄o
rum in illis creuerūt. Obliti enī mei sa
crificauerūt dijs alienis. Nōne ego edu
xi eos de terra egypti. de domo ſuitutis
Ipsi aūt irritauerūt me. ⁊ consilia mea
spreuerūt. Tu aūt excute comā capitis
tui. ⁊ ꝓijce oīa mala sup̄ illos: qm̄ nō obe
dierūt legi mee. Populus aūt est indi-
sciplinatus. Vsqueq̃ eos sustinebo q̃b⁹
tanta bn̄ficia ꝯtuli? Reges multos ꝓpt̄
eos subuerti: pharaonē cū pueris suis
⁊ omnē exercitū eius ꝑcussi. Oēs gētes
a facie eoꝝ ꝑdidi ⁊ in oriēte ꝓuinciaruz
duarum populos tyri ⁊ sidonis dissipa
ui. ⁊ omēs aduersarios eoruz interfeci.
Tu vero loquere ad eos dicens. Hec di
cit dominus. Nempe ergo vos per mare
trasmeaui. ⁊ plateas vobis initio muni
tas exhibui. Ducez vobis dedi moysen
⁊ aaron sacerdotē: lucem vobis ꝑ colū-
nam ignis ꝑstiti. ⁊ magna mirabilia feci
in vobis. Vos aūt mei obliti estis dicit
dn̄s. Hec dicit dn̄s oīpotens. Contur-
nix vobis in signo fuit: castra vobis ad
tutelam dedi. ⁊ illic murmurastis. ⁊ nō
triūphastis in nomine meo de perditio
ne inimicoꝝ vestroꝝ. sed adhuc nūc vsq̃
murmurastis. Vbi sunt beneficia q̃ ꝑsti
ti vob̄? Nōne in deserto cū esuriretis ꝓ
clamastis ad me dicētes: vt quid nos ī
desertū istud adduxisti interficere nos?
Melius nobis fuerat seruire egyptijs
q̃ mori in deserto h̄. Ego dolui gemitus
vestros ⁊ dedi vobis māna in escā. Pa-
nem angeloꝝ māducastis. Nōne cū siti
retis petrā excidi. ⁊ fluxerūt aq̃ in saturi
tate? Propter estus folijs arboꝝ vos te
xi. Diuisi vobis terras pingues: chana
neos ⁊ phereçeos ⁊ philistinos a facie ve
stra proieci. Quid faciā vobis adhuc di
cit dn̄s? Hec dic̄ dn̄s oīpotēs. In deſto
cū esset in flumīe ammorreo sitiētes et
blasphemātes nomē meū. nō ignē vob̄
ꝓ blasphemijs dedi: sed mittēs lignū in
aquā. dulce feci flumē. Quid tibi faciaz
iacob? Noluisti obedire iuda. Trāsferaz
me ad alias gētes. ⁊ dabo eis nomē me-
uz: vt custodiāt legitima mea: Qm̄ me
dereliquist̄. ⁊ ego vos derelinquā. Pe-
tentib⁹ vobis a me misericordiā nō mi-
serebor: qn̄ inuocabitis me. ego nō exau
diā vos. Maculastis enī man⁹ vr̄as san
guine. ⁊ pedes vr̄i impigri sunt ad com
mittēda hoīcidia. Nō q̃si me dereliq̃st̄: sz
vosipsos dicit dn̄s: Hec dicit dn̄s oīpo-
tens. Nonne ego vos rogaui vt pater fi
lios. ⁊ mater filias. et vt nutrix paruu-
los suos: vt essetis mihi in populum. ⁊
ego vobis in deum. et vos mihi in fili-
os. et ego vobis in patrem? Ita vos col
legi: vt gallina pullos suos sub alas su-
as. Mō āt q̃d faciā vob̄? Proijciā vos a
facie mea. Oblatiōez cū mihi attulerit̄

auertam faciē meā a vobis. Dies.n. festos vr̄os ⁊ neomenia ⁊ circūcisiōes repudiam. Ego misi pueros meos ꝓphetas ad vos. qui acceptos interfecistis. ⁊ laniastis corpa eoꝝ: quorū sanguinē exq̄rā dicit dn̄s. Hec dic̄ dn̄s oīpotēs: Domus vr̄a deſerta ē. Proiciā vos sic̄ vētꝰ stipulā. ⁊ filij ꝓcreationē nō facient: qm̄ mandatū meū neglexerūt: ⁊ qd̄ malum est corā me fecerūt. Tradā domꝰ vr̄as populo veniēti q̄ me nō audiētes credunt quibꝫ signa nō oñdi faciēt q̄ p̄cepi. Prophetas nō viderūt. ⁊ memorabūtur iniquitatū eoꝝ. Testor ꝓpl'i veniētꝫ gr̄am. cuius puuli exultāt cū leticia me nō vidētes oculis carnalibꝫ sꝫ spū credētes q̄ dixi. Et nūc frat̄ aspice q̄ gl'ia. ⁊ vide ꝓpl'm veniētē ab oriēte: q̄bꝫ dabo ducatū abraam ysaac ⁊ iacob ⁊ osee ⁊ amos ⁊ michee ⁊ iohel ⁊ abdie ⁊ ione ⁊ naum ⁊ abachuc sophonie. aggei. çacharie ⁊ malachiꝫ q̄ ⁊ angelus domini vocatus est. II

Hec dicit dn̄s. Ego eduxi ꝓpl'm istū de ſeruitute: q̄bꝫ mādata dedi ꝑ pueros meos ꝓphetas q̄s audire noluerūt: sꝫ irrita fecer̄t mea cōsilia. Mater q̄ eos generauit. dicit illis Ite filij: qꝛ ego vidua sum et derelicta. Educaui vos cū leticia. ⁊ amisi vos cuꝫ luctu ⁊ tristicia. Qm̄ peccastis corā dn̄o deo vr̄o. ⁊ qd̄ malū ē corā eo fecistꝫ. Modo aūt q̄d faciā vobis? Ego vidua sum ⁊ derelicta. Ite filij. ⁊ petite a dn̄o miſericordiā. Ego aūt te pr̄ testē inuoco super mr̄em filioꝝ qui noluerūt testamētum meū ſuare vt des eis ꝯfusionē ⁊ mr̄em eoꝝ in direptionē: ne generatio eoꝝ fiat Dispergant̄ in gētes noīa eoꝝ. deleant̄ a terra qm̄ spreuerūt sacr̄m meū. Ule tibi assur: q̄ abscōdis iniq̄s penes te. Gēs mala memorare quid fecerim sodome ⁊ gomorre q̄ꝝ terra iacet in piceis gleb̄ ⁊ aggeribꝫ cineꝝ. Sic dabo eos qui me nō audierūt. dicit dn̄s oīpotēs. Hec dicit dn̄s ad esdrā. Nuncia ꝓpl'o meo: qm̄ dabo eis regnum hierusalē quod daturus eram israel. Et sumam mihi gloriam illoꝝ. ⁊ dabo eis tabernacula eterna que preparaueram illis. Lignuꝫ vite erit illis in odorem vnguenti. ⁊ non laborabunt neq̄ꝫ fatigabūtur. Ite: ⁊ accipietꝫ. Rogate vobis dies paucos vt immorētur. Jam paratū est vobis regnum. Vigilate. Testare celū ⁊ terrā. Contriui eī malū ⁊ creaui bonum: qꝛ viuo ego dicit dn̄s. Mater amplectere filios tuos: educa illos cū leticia. Sicut colūba confirma pedes eoꝝ: quoniam te elegi dicit dn̄s. Et resuscitabo mortuos de locis suis. ⁊ de monumētis educā illos: quoniā coḡui nomē meū ī isrl'. Noli timere mater filioꝝ quoniā te elegi dicit dominus Mittam tibi adiutoriū pueros meos esaiam ⁊ hieremiā: ad q̄ꝝ ꝯsiliū sanctificaui ⁊ paraui tibi arbores duodecī. ḡuatas varijs fructibꝫ ⁊ totidē fontes fluētes lac ⁊ mel. ⁊ mōtes īmēsos septē. hn̄tes rosam ⁊ liliū in q̄bꝫ gaudio īplebo filios tuos. Viduā iustifica. pupillo iudica. egenti da. orphanū tuere. nudū vesti cōfractū ⁊ debilez cura. claudū irridere noli. tutare mancum. ⁊ cecū ad visionē claritatis mee admitte. Senem ⁊ iuuenē intra muros tuos ſua. mortuos vbi inueneris signans commēda sepulcro. ⁊ dabo tibi primam cessionem in resurrectiōe mea. Pausa ⁊ quiesce populus meus: quia veniet requies tua. Nutrix bona nutri filios tuos confirma pedes eorum. Seruos quos tibi dedi: nemo ex eis interiet: Ego enim eos requiram de numero tuo. Noli fatigari. Cum enī venerit dies pressure ⁊ angustie: alij plorabunt ⁊ tristes erunt: tu autem hilaris ⁊ copiosa eris. Velabunt gentes et nil aduersus te poterūt dicit dn̄s. Manus mee tegēt te: ne filij tui gehennam videant. Jocūdare mater cū filijs tuis qꝛ ego te eripiā dicit dn̄s. Filios tuos dormiētes memorare: qm̄ ego eos educā d̄ lateribꝫ terre. ⁊ mīam cū illis faciā qm̄ misericors sum. dic̄ dn̄s omīpotēs: Amplectere natos tuos vsq̄ꝫ dū venio ⁊ prestē illis misericordiā: qm̄ exuberāt fontes mei. et gratia mea non deficiet. Ego esdras preceptum accepi a dn̄o in

mõte oreb. vt irẽ ad isrl'. Ad qs cũ venirem reprobauerũt me. ⁊ respuerũt mãdatũ dñi. Ideoqz vobis dico gẽtes: que auditis ⁊ intelligitis. Expectate pastorem vm requiẽ eternitatis dabit vob qm in primo est ille qui ĩ fine seculi aduenier. Parati estote ad pmia regni. qz lux ppetua lucebit vobis. p eternitatem tpis. Fugite vmbrã seculi hui⁹. Accipite iocũditatẽ gl'ie vre. Ego testor palam saluatorẽ meum: cõmẽdatũ vobis accipite ⁊ iocũdamini: gãs agẽtes ei qui vos ad celestia regna vocauit. Surgite ⁊ state. ⁊ videte numerũ signatorũ in conuiuio dñi. Qui se de vmbra seculi trãstulerũt splẽdidas tunicas a dño accepẽt. Recipe sion numerũ tuũ. ⁊ oclude candidatos tuos qui legẽ domini cõpleuerũt. Filiorũ tuorũ qs optabas plenus est nũerus. Roga imperium dñi: vt sanctificetur pl's tuus qui vocatus est ab initio. Ego esdras vidi in mõte sion turbam magnam quã nũerare non potui. ⁊ oẽs canticis collaudabãt dñm. Et ĩ medio eor erat iuuenis statura celsus. eminẽtior omib illis ⁊ singulis eor capitib imponebat corõnas ⁊ magis exaltabat. Ego aũt miraculo tenebar. Tũc interrogaui angelũ ⁊ dixi. Qui sunt hi dñe? Qui rñdens dixit mihi: Hi sunt q̃ mortalem tunicã deposuerũt. ⁊ immortalez sumpserũt. ⁊ pfessi sunt nomẽ dei. Modo corõnãtur ⁊ accipiũt palmas. Et dixi angelo: Ille iuuenis qs est qui eis corõnas imponit ⁊ palmas in man⁹ tradit? Et rñdẽs. dixit mihi. Ipse est filius dei: quẽ in seculo cõfessi sunt. Ego aũt magnificare eos cepi: qui fortiter p nomẽ dñi steterũt. Tunc dixit mihi angelus. Vade annũcia pl'o meo qualia ⁊ quanta mirabilia dñi dei vidisti.

III

Anno tricesimo ruine ciuitatis
erã in babylone et pturbatus
sum sup cubiculo meo recũbẽs
Et cogitatiões mee ascẽdebant sup cor meũ: qm̃ vidi desertionẽ sion. ⁊ abundãtiam eor qui habitabant in babylone. Et ventilatus est spũs meus valde. Et cepi loqui ad altissimuz verba timorata. Et dixi: O dñator dñe tu dixisti ab initio qñ plantasti terrã. ⁊ hĩ solus. ⁊ imperasti pl'o. ⁊ dedisti adã corpus mortuum sed ⁊ ipsum figmẽtũ manuũ tuar erat. ⁊ insufflasti in eũ spũm vite. ⁊ factus est viuẽs corã te. ⁊ induxisti eũ in paradiso quẽ plãtauerat dextera tua anteqz terra aduentaret. Et huic mandasti diligere viam tuã. ⁊ pteriuit eam. ⁊ statim insti tuisti in eo mortẽ ⁊ in natiõib ei⁹ ⁊ naste sunt gẽtes ⁊ trib ⁊ pl'i ⁊ cognatiões qz gẽs in voluntate sua. ⁊ mira agebãt corã te. ⁊ spernebãt pcepta tua. Iterũ aũt in tpe induxisti diluuiũ sup inhabitantes seculũ. ⁊ perdidisti eos. Et fcm est in vnoqz eor sicut ade mori: sic his diluui uz. Dereliqsti aũt vnũ ex his noe cuz domo sua. ⁊ ex eo iusti oẽs. Et factũ est cuz cepissent multiplicari qui habitabãt super terrã. ⁊ multiplicauerũt filios ⁊ populos ⁊ gẽtes multas ⁊ ceperũt iterato impietatẽ facere plus qz pores. Et fcm est cũ iniqtatẽ facerẽt corã te: elegisti tibi vir ex his cui nomẽ erat abraã. Et dilexisti eũ. ⁊ demõstrasti ei soli voluntatez tuã. Et disposuisti ei testamentum eternum et dixisti ei vt non vnqz derelinqret semẽ ei⁹. Et dedisti ei ysaac. ⁊ ysaac dedisti iacob et esau. Et segregasti tibi iacob: esau autem separasti. Et factus est iacob in multitudine magna. Et factus est cum educeres semen eius ex egypto adduxisti super montem sina. Et inclinasti celos ⁊ statuisti terram. et commouisti orbem: et tremere fecisti abyssos ⁊ conturbasti seculum et transiit gloria tua poetas quattuor ignis ⁊ terremotꝰ et spiritus ⁊ gelu. vt dares semini iacob legẽ. ⁊ generationi israel diligentiã. Et nõ abstulisti ab eis cor malignũ: vt faceret lex tua ĩ eis fructũ. Cor enim malignum baiulãs pm⁹ adã trãsgressus ⁊ victꝰ est: sz oẽs q̃ de eo nati sunt. Et fcã est pmanẽs infirmitas. ⁊ lex cũ corde pl'i cũ malignitate radicis. ⁊ discessit qd bonũ est. ⁊ mansit malignũ. Et trãsierũt tpa ⁊ finiti sũt

anni. ⁊ suscitasti tibi ꝑuuz nomīe dauid
⁊ dixisti ei edificare ciuitatē noīs tui. et
offerre ibi in eadē thus ⁊ oblatiōes. Et
fcm̄ est h̄ ānis multis. ⁊ dereliq̄rūt qui
habitabāt ciuitatē in oībꝫ faciētes sicut
fecit adam ⁊ oēs generatiōes eiꝰ. Ute/
bātur eī ⁊ ipsi corde maligno. Et tradi/
disti ciuitatē tuā in manibꝫ inimicoruz
tuoꝝ: Nunquid meliora faciūt qui ha/
bitāt babylonē? Et ꝓpter h̄ dñabit̄ siō.
Factū est cū venissem huc et vidissem ī
pietates q̄ꝝ nō est numerus. ⁊ delinquē
tes multos: vidit anīa mea h̄ tricesimo
anno ⁊ excessit cor meū: qm̄ vidi quō su
stines eos peccātes: ⁊ pepercisti impie a/
gentibꝫ. ⁊ ꝑdidisti ꝓpl'm tuū ⁊ ꝯseruasti
inimicos tuos ⁊ non significasti. Nihil
memini quō debeat derelinqui via hec.
Nūquid meliora facit babylō q̄z siō: aut
alia gens cognouit te p̄ter isrl'? Aut que
tribꝫ crediderūt testamentis tuis sicut
iacob? Quaꝝ merces nō cōparuit: neq̄z
labor fructificauit. Pertrāsiēs eniz per/
trāsiui in gentibꝫ ⁊ vidi abūdantes eas
⁊ nō memorātes mandatoꝝ tuoꝝ. Nūc
ergo pōdera in statera nr̄as iniquitates
⁊ eoꝝ qui hītāt in seculo. ⁊ nō inuenieť
nomen tuū nisi in isrl'. Aut qn̄ non pec/
cauerūt in cōspectu tuo qui hītant ter/
ram: aut q̄ gens sic obseruauit mādata
tua? Hos q̄dē ꝑ noīa inuenies seruasse
mādata tua. gētes āt nō īuenies. IIII

Et rn̄dit ad me āgelus qui mis/
sus est ad me cui nomē huriel.
⁊ dixit mihi: Excedens excessit
cor tuū in seculo hoc. ⁊ cōprehendere co/
gitas viam altissimi. Et dixi: Ita domi
ne meus. Et rn̄dit mihi. et dixit: Tres
vias missus sum oñdere tibi. ⁊ tres sil'i/
tudines ꝓponere corā te. de quibꝫ mihi
si renūciaueris vnā ex his. ⁊ ego tibi de
mōstrabo viā quā desideras videre ⁊ do
cebo te vnde sit cor malignū. Et dixi: Lo
quere dñe meus. Et dixit ad me: Vade
pōdera mihi ignis pondus: aut mēsura
mihi flatum venti: aut reuoca mihi diē
que p̄terijt. Et rn̄di ⁊ dixi: Quis nato/
rum poterit facere vt me interroges de
his? Et dixit ad me. Si essem interro/
gans te dicēs: quāte habitatiōes sunt ī
corde maris. aut quāte vene sunt in prī
cipio abyssi. aut q̄nte vene sunt sup̄ fir/
mamētū. aut q̄ sunt exitꝰ ꝑadisi: diceres
mihi fortassis ī abyssuz nō d̄scēdi. neq̄z ī
infernū adhuc: neq̄z in celū nūq̄z ascēdi
Nunc aūt nō interrogaui te nisi de igne
⁊ vento ⁊ die per quē trāsisti: ⁊ a quibꝫ se
parari non potes. ⁊ non rn̄disti mihi de
eis. Et dixit mihi. Tu q̄ tua sunt tecuz
coadolescentia non potes cognoscere:
Et quō poterit vas tuū capere altissimi
viam. ⁊ iam exterius corrupto seculo ī/
telligere corruptionē euidentem in fa
cie mea? Et dixi illi. Meliꝰ erat nos nō
esse q̄z adhuc viuentes viuere in impie
tatibꝫ ⁊ pati ⁊ non intelligere de qua re.
Et rn̄dit ad me ⁊ dixit. Proficiscēs pro
fectus sum ad siluā lignoꝝ campi: ⁊ co/
gitauerunt cogitationē ⁊ dixerūt: Ve/
nite ⁊ eamus ⁊ faciamus ad mare bellū
vt recedat coram nobis ⁊ faciamus no/
bis alias siluas. Et similiter fluctꝰ ma/
ris ⁊ ipsi cogitauerunt cogitationem. ⁊
dixerunt: Venite ascendentes debella/
mus siluas campi. vt ⁊ ibi cōsumemus
nobismetipsis aliam regionem. Et fa/
ctus est cogitatus silue in vanū. Venit
enī ignis. ⁊ ꝯsumpsit eā. Similiter ⁊ co
gitatus fluctuū maris. Stetit enī are/
na ⁊ ꝓhibuit eos. Si enī esses iudex ho
rū: quē incipes iustificare: aut quez ꝯdē
nare? Et rn̄di ⁊ dixi: Vtiq̄z vnam cogita
tionē cogitauerunt. Terra enim data ē
silue ⁊ mari locus portare fluctus suos
Et respondit ad me. ⁊ dixit: Bene tu iu/
dicasti. Et quare non iudicasti tibimet/
ipsi? Quēadmodum enī terra silue da
ta ē. ⁊ mare fluctibꝫ suis: sic qui sup̄ ter/
rā inhītāt q̄ sunt sup̄ t̄rā ītelligere solū/
mō pn̄t. ⁊ q̄ sup̄ celos q̄ sup̄ altitudinez
celoꝝ. Et rn̄di. ⁊ dixi. Deꝑcor te dñe. vt
mihi det̄ sensus intelligēdi. Nō enī vo/
lui introgare de supioribꝫ tuis: sz de his
que ꝑtrāseunt ꝑ nos q̄tidie: ꝓpter quid
israel datus in opprobriū gentibꝫ quez
dilexisti ꝓpl'm datus est tribubꝫ impijs:

ꝛ lex patrũ nostroꝝ in interituz ꝛeducta
est.ꝛ dispositiões scripte nusq̃ sunt. ꝛ p
trãsiuimus ꝛe seculo vt locuste. et vita
nostra stupoꝛ ꝛ pauoꝛ:ꝛ nec digni sum⁹
misericoꝛdiã cõsequi. Sed quid faciet
nomini suo qꝺ inuocatuz est sup nos:
Et ꝛe his interrogaui.ꝛ respõdit ad me
ꝛ dixit: Si fueris plurimũ scrutatus.
frequẽter miraberis. Qm festinãs festi
nat seculũ ptrãsire.ꝛ non capit poꝛtare
que in futuris tẽpib⁹ iustis repꝛomissa
sunt:qm plenũ iniusticia est seculũ ⁊ et
infirmitatib⁹. De quib⁹ aũt introgas:
dicã: Semiatũ est enĩ malũ.ꝛ necdum
venit ꝛestructio ipsius. Si ḡ nõ inuer/
sum fuerit qꝺ seminatũ est.ꝛ discesserit
locus vbi semiatũ est malũ:non veniet
vbi semiatũ est bonuz. Qm gramen se/
minis mali semiatũ est in coꝛde adã ab
initio.ꝛ quãtum impietatis generauit
vsq̃ nũc.ꝛ generat vsq̃ cũ veniat area.
Estima aũt apud te gramen mali semi
nis q̃ntũ fructũ impietatis generauit:
qñ secate fuerit spice q̃z nõ est nũerus:
q̃z magnã areã incipient facere. Et rñdi
ꝛ dixi. Quõ.ꝛ qñ hec: Quare modici et
mali ãni nri: Et rñdit ad me.ꝛ dixit mi
hi. Nõ festines tu sup altissimũ. Tu enĩ
festinas inaniter eẽ sup ipm. Naz excesꝰ
sus tu⁹ mult⁹. Nõne ꝛe his introgaue/
rũt aie iustoꝝ in pmptuarijs suis dicen
tes: Usqueq̃ spero sic ꝛ qñ veniet fruct⁹
aree mercedis nre: Et rñdit ad ea hiere
milxl archãgelus.ꝛ dixit. Qñ implet⁹
fuerit nũerus seminũ in vobis:qm ĩ sta
tera põderauit seculũ ꝛ mẽsura mesura
uit tpa.ꝛ numero numerauit tpa.ꝛ nõ
cõmouit nec excitauit vsq̃ dũ impleaꝝ
predicta mẽsura. Et rñdi.ꝛ dixi: O dña/
toꝝ dñe:sed ꝛ nos oẽs pleni sum⁹ impie
tate. Et ne forte ꝓpter nos nõ impleaꝝ
iustoꝝ aree:ꝓpter pctã inhabitãtiũ sup
terrã. Et rñdit ad me.ꝛ dixit: Clade ꝛ in
terroga pegnãtẽ si quãdo impleuerit
nouẽ mẽses suos.adhuc poterit matrix
eius retinere partũ in semetipsa. Et di
xi: Non põt dñe. Et dixit ad me: In in/
ferno ꝓmptuaria aiaꝝ.matrici assimila
ta sunt. Quẽadmodũ enĩ illa festinat q̃
parit effugere nccitatẽ partꝰ.sic ꝛ h̃ festi
nat reddere ea q̃ cõmẽdata sunt. Ab ini
tio tibi ꝛemõstrabiꝝ ꝛe his q̃ ꝛcupiscis
videre. Et rñdi:ꝛ dixi. Si inueni grãm
ante oculos tuos.ꝛ si possibile ẽ.ꝛ si ido/
ne⁹ sum:ꝛemõstra mihi si pl⁹ q̃z ꝓteritũ
sit hꝛvenire:aut plura ptrãsierũt sup q̃z
futuꝝ ẽ. Quid ptrãsiuit scio.qꝺ ãt futu
rũ sit igꝛo. Et dixit ad me: Sta sup ꝛe
terã ptẽ.ꝛ õmõstrabo tibi interꝓtatiõez
similitudis. Et steti ꝛ vidi.ꝛ ecce fornaꝝ
ardẽs trãsijt coꝛã me. Et fcm ẽ cũ trãsi/
ret flãma vidi:ꝛ ecce superauit fumus:
Post hec trãsijt coꝛã me nubes plena a/
que.ꝛ immisit pluuiã impetu mltã. Et
cũ trãsisset impet⁹ pluuie supauerũt in
ea gutte. Et dixit ad me.cogita tibi. Si
cut crescit pluuia ãpli⁹ q̃z gutte.ꝛ ignis
q̃z fum⁹:sic supabũdauit q̃ trãsiuit mẽ/
sura. Supauerũt aũt gutte ꝛ fum⁹. Et
oꝛaui.ꝛ dixi. Putas viuo vsq̃ in dieb⁹
illis: Uel q̃d erit in diebus illis: Rñdit
ad me.ꝛ dixit. De signis ꝛe quib⁹ me i
terrogas ex pte possum tibi dicere.ꝛ vi
ta ãt tua ñ suz miss⁹ dicere tibi:ꝛ nescio

V

De signis autem:ecce dies
venient in quib⁹ apꝓehenden/
tur qui inhabitant terrã in cen
su multo.ꝛ abscondetur veritatis via ꝛ
sterilis erit a fide regio et multiplica/
bitur iniusticia super hanc quam ipse
tu vides.ꝛ super quam audisti olim. et
erit impositio vestigio q̃z nunc vides re
gnare regionem.ꝛ videbunt eam vasta/
tam. Si autem tibi vederit altissimus
viuere videbis post tertiam tubam. et
reluceſcet subito sol noctu.et luna ter i
die.et ꝛe ligno sanguis stillabit.et lapis
dabit vocem suam ꝛ populi cõmouebũ/
tur.ꝛ regnabit quem non sperẽt qui in/
habitant super terram ꝛ volatilia com/
migrationẽ facient. et mare sodomitꝛ/
cũ pisces reꝛsciet.et dabit vocem noctu
quam non nouerant mlti. Omẽs aũtẽ
audient vocẽ eius. Et chaos fiet ꝓr lo/
ca mlta.ꝛ ignis frequenꝝ remittet.ꝛ be/
stie agrestes trãsmigrabũt.ꝛ mulieres

menstruate parient monstra. et in dul-
cibꝫ aquis salse inuenient̃. et amici oẽs
semetipos expugnabũt. et abscondetur
tunc sensus. et intellectus separabitur in
ꝓmptuariũ suuz. et queret̃ a multis et
nõ inuenie t̃. et multiplicabit̃ iniusticia
et incõtinentia sup terrã. Et interroga
bit regio ꝓximã suã. et dicet: Nũquid ꝑ
te ꝑtrãsijt iusticia iustũ faciẽs? Et hꝫ ne-
gabit. Et erit ĩ illo tpe. ⁊ sꝑabũt homĩes
et nõ ĩpetrabũt laborabũt ⁊ nõ dirigent̃
vie eorũ. Hec signa dicere tibi ꝑmissuz
est mihi. Et si oraueris iterũ. ⁊ ploraue
ris sicut et nũc. et ieiunaueris septẽ die
bus: audies iterato horũ maiora Et eui
gilaui. et corpus meuz horruit valde. et
aĩa mea laborauit vt deficeret Et tenuit
me qui venit angelus q̃ loquebat̃ ĩ me
et ꝯfortauit me ⁊ statuit me sup pedes.
Et factũ est in nocte secunda. ⁊ venit ad
me salathiel dux populi. et dixit mihi.
Vbi eras? Et quare vultus tuꝰ tristis?
Aut nescis qm̃ tibi creditus est israel in
regione trãsmigrationis eoꝝ? Exurge
ergo et gusta panẽ. et nõ derelinq̃s nos
sicut pastor gregẽ suũ in manibꝫ luporũ
malignorũ. Et dixi ei: Vade a me et nõ
appropies ad me. Et audiuit vt dixi. et
recessit a me. Et ego ieiunaui diebus se
ptem vlulans et plorãs: sicut mihi mã-
dauit huriel angelus. Et factũ ẽ post di
es septẽ. ⁊ iterũ cogitatõnes cordis mei
moleste erãt mihi valde. Et resumpsit
aĩa mea spm̃ intellectꝰ. ⁊ iteꝝ cepi loqui
corã altissimo sermones. Et dixi: Domi
nator dñe ex oĩ silua terre et oĩbꝫ arbori
bus eiꝰ elegisti vineã vnicaz. ⁊ ex oĩ ter
ra orbis elegisti tibi foueã vnã. ⁊ ex omĩ
bus floribꝫ orbis elegisti tibi liliũ vnũ.
⁊ ex oĩbꝫ abyssis maris replesti tibi riuũ
vnũ ⁊ ex oĩbꝫ edificatꝫ ciuitatibꝫ scĩfica-
sti tibimetipi sion. ⁊ ex oĩbꝫ creatis vola
tilibꝫ noĩasti tibi columbã vnã. ⁊ ex oĩbꝫ
plasmatis pecoribꝫ prouidisti tibi ouem
vnã. ⁊ ex oĩbꝫ multiplicatis ꝑplis acqui-
siuisti tibi ꝑplm vnũ: ⁊ ab omibus ꝓba
tam legem donasti huic quẽ desiderasti
populo: Et nunc dñe vt quid tradidisti
vnũ pluribꝫ? Et ꝑparasti sup vnã radi-
cem alias: Et dispdidisti vnicũ tuuz in
multis. Et cõculcauerũt eũ qui ꝯtradi-
cebãt sponsionibꝫ tuis. quiqꝫ tuis testa-
mẽtis nõ credebãt. Et si odiẽs odisti po
pulũ tuũ: tuis manibꝫ d̃bet castigari Et
factũ est cũ locutus essem sermones. et
missus ẽ angelus ad me qui ante vene-
rat ad me preterita nocte et dixit mihi.
Audi me ⁊ instruaz te. et intẽde mihi et
adijciã corã te. Et dixi: Loq̃re dñe meꝰ.
Et dixit ad me. Valde tu in excessu mẽ
tis factus es ꝓ israel. An plꝰ dilexisti eũ
q̃z qui eũ fecit? Et dixi ad eũ. Nõ dñe. sꝫ
dolẽs locutus sum. Torquẽt enĩ me re-
nes mei ꝑ omnẽ horã querẽtez apprehẽ
dere semitam altissimi. ⁊ inuestigare ꝑ-
tez iudicij eiꝰ. Et dixit ad me: Nõ potes.
Et dixi: Quare dñe? Ad quid nascebar.
aut quare nõ fiebat matrix matris mee
mihi sepulcꝝ: vt nõ viderẽ laborẽ iacob
⁊ defatigationẽ generis isrl̃? Et dixit ad
me: Numera mihi que nec dũ venerãt.
et collige mihi dispsas guttas. Et reui
rida mihi aridos flores. ⁊ api mihi clau
sa promptuaria. et ꝓduc mihi inclusos
in eis flatus. Demõstra mihi vocis ima
ginẽ. et tũc ostendã tibi laborẽ quem ro
gas videre. Et dixi: Dñator dñe: q̃s enĩ
est qui põt hec scire. nisi qui cũ hoĩbꝫ ha-
bitationẽ nõ habet? Ego aũt insipiẽs et
quõ potero dicere de his quibꝫ me inter
rogasti? Et dixit ad me. Qũo nõ potes
facere vnũ de his que dicta sunt: sic nõ
poteris inuenire iudiciũ meũ: aut in fi-
ne charitatẽ quam ꝑplo ꝓmisi. Et dixi:
Sed ecce dñe: tu ꝓpe es his qui in finẽ
sunt. Et quid faciẽt qui ante me fuerũt
aut nos. aut hi qui post nos? Et dixit ad
me. Corone assimilabo iudiciũ meum.
Sicut nõ nouissimorũ tarditas: sic nec
prioꝝ velocitas. Et rñdi. et dixi: Nec po-
teras facere eos qui facti sunt. ⁊ q̃ sunt.
et q̃ futuri sũt in vnũ: vt celerius iudici
um tuũ ostẽdas? Et rñdit ad me. ⁊ dixit
Nõ põt festinare creatura sup creatorẽ
nec sustinere seculum eos qui in eo cre
andi sunt in vnum Et dixi: Quomodo

diristi seruo tuo: qm̃ viuificãs viuifica/
casti a te creatã creaturã in vnum. et su
stinebat creatura: poterit ⁊ nunc pȝtare
pñtes in vnum. Et dixit ad me: Inter
roga matricẽ mulieris. ⁊ dices ad eã Et
si paris: q̃re p tps: Roga ergo eã: vt det
decẽ in vnũ. Et dixi: Nõ vtiqȝ poterit: sz
ſm tps. Et dixit ad me. Et ego dedi ma
tricẽ terre his qui semĩati sunt sup eã p
tps. Quẽadmodũ enĩ infans nõ parit
ea q̃ senũ sit: sic ego disposui a me crea/
tuz seculũ. Et interrogaui. et dixi: Cum
iaz dederis mihi viã loquar coꝝ te: Mã
mater nr̃a de qua dixisti mihi. adhuc iu
uenis ẽ: iam senectuti appꝛopinq̃t. Et
rñdit ad me. ⁊ dixit. Interroga eã q̃ pa/
rit. ⁊ dicet tibi. Dices enĩ ei: Quare q̃s
pepisti nũc. non sunt similes his qui añ
te. si mioꝝes statura: Et dicet tibi ⁊ ipa.
Alij sunt qui in iuuẽtute virtutis nati
sunt: ⁊ alij qui sub tpe senectutȝ defici/
te matrice sũt nati. Cõsidera g̃ ⁊ tu qm̃
minoꝝi statura estis p̃ his q̃ ante vos. et
qui post vos mioꝝi qȝ vos. q̃si iã seneſcen
tes creature ⁊ fortitudinẽ iuuẽtutȝ pte/
reũtes. Et dixi: Rogo dñe si inueni gra
tiã añ oculos tuos: demõstra fuo tuo p
quẽ visites creaturam tuam. VI

Et dixit ad me: Initio treni oꝝb
et anteqȝ starẽt exitus seculi et
anteqȝ spirarẽt conuẽtões ven
torũ. et anteqȝ sonarẽt voces tonitruũ.
et anteqȝ splenderẽt nitoꝝes coꝝuscatio
num. ⁊ anteqȝ cõfirmarent̃ fundamẽta
paradisi: anteqȝ viderent̃ decoꝝi floꝝes. ⁊
anteqȝ pfirmarent̃ mote virtutes. anqȝ
colligerent̃ inumerabiles militie ange
loꝝũ ⁊ anteqȝ extollerent̃ altitudies aerȝ
et anteqȝ noiarent̃ mẽsure firmamẽto/
rum. ⁊ anteqȝ estuarẽt camini in sion. ⁊
anteqȝ inuestigarent̃ pñtes anni. ⁊ añqȝ
abalienarent̃ eoꝝ q̃ nũc peccãt adinuen
tiones ⁊ cõsignati essent q̃ fidẽ thesauri
zauerũt: tũc cogitaui et facta sunt p me
solũ ⁊ nõ p aliũ. et finis p me ⁊ nõ p ali
um. Et rñdi. ⁊ dixi: Que erit sepatio tẽ/
poꝝũ: Aut q̃n pioꝝis finis ⁊ sequẽtȝ ini/
tium: Et dixit ad me. Ab abꝛaham vsqȝ
ad ysaac q̃n nati sunt ab eo iacob ⁊ esau
manus iacob tenebat ab initio calcane
um esau. Finis enĩ huius seculi esau et
pꝛincipiũ sequẽtis iacob. Homis man⁹
inter calcaneũ et manũ. Aliud noli q̃re
re esdra. Et rñdi. et dixi: O dñator dñe.
si inueni gr̃am ante oculos tuos: oꝝo vt
demõstres seruo tuo finẽ signoꝝũ tuoꝝũ
quoꝝũ partẽ mihi demõstrasti nocte pꝛe
cedẽte. Et rñdit. et dixit ad me: Surge
sup pedes tuos. ⁊ audi vocẽ plenissimaz
sonitus. Et erit sicut cõmotio: nec com
mouebit̃ locꝰ in quo stes sup eũ. Ideo
cũ loquit̃ tu nõ expaueas: qm̃ ꝺ fine ver
bum. et fundamẽtuz terre intelligitur:
q̃m de ipis sermo tremiscit ⁊ cõmouet̃.
Scit enĩ qm̃ finẽ eoꝝũ oppꝛetet cõmuta
ri. Et factũ est cũ audissez. surrexi super
pedes meos. ⁊ audiui. et ecce vox loquẽs
et sonus eius sicut sonus aquarũ mul/
taruz. Et dixit: Ecce dies venĩũt. et erit
q̃n appꝛopinq̃re incipiã vt visitẽ habitã
tes in terra. et q̃n inquirere incipiaz ab
eis qui iniuste nocuerũt iniusticia sua.
et q̃n suppleta fuerit humilitas sion et
cũ supsignabit̃ seculũ quod incipiet per
transire: hec signa faciaz. Libri aperient̃
ante faciẽ firmamẽti. et oẽs videbũt si/
mul. et anniculi infantes loquent̃ voci
bus suis. ⁊ pꝛegnãtes imaturos pariẽt
infantes trium et quattuoꝝ mensium
et viuent et suscitabuntur. Et subito
apparebunt seminata loca non semina
ta. et plena pꝛomptuaria subito inue/
nient̃ vacua et tuba canet cũ sono. quaz
cũ oẽs audierint. subito expauescẽt. Et
erit: in illo tpe debellabũt amici amicos
vt inimici. et expauescet terra cum his
Et vene fontiũ stabũt. et nõ decurrẽt in
horis tribꝰ. Et erit oĩs qui derelict⁹ fue/
rit ex oĩbꝰ istis quibꝰ p̃dixi tibi: ipe salua
bit̃. et videbit salutare meũ et finẽ secu
li vestri. Et videbũt qui recepti sunt ho
mines qui mortẽ nõ gustauerũt a nati/
uitate sua. et mutabit̃ coꝝ inhabitãtiuz
et q̃uertet̃ in sensum aliũ. Delebit̃ enim
malũ. et extinguet̃ dolꝰ Florebit autẽ fi/
des. et vincet̃ coꝝruptela. ⁊ oĩdet̃ ꝑitas

que sine fructu fuit diebꝫ tantis. Et fa-
ctū est cū loqueret̄ mihi. et ecce paulatī
intuebar sup̄ eū ante quē stabā. et dixit
ad me hec Veni tibi oñdere tp̄s ventu
re noctis. Si ḡ iterꝝ rogaueris. ⁊ iterū ie
iunaueris septeꝫ diebus. iterꝝ tibi renū
ciabo horꝝ maiora p̄ dieꝫ q̄ꝫ audiui. Audi-
ta ē enī vox tua apd̄ altissimū. Vidit enī
fortis directiōꝫ tuā. et ꝓuidit pudicitiā
quā a iuuētute tua habuisti. ⁊ ꝓpter hoc
misit me demōstrare tibi hec oīa ⁊ dice-
re tibi. Cōfide et noli timere. ⁊ noli festi
nare cū p̄oribꝫ tēporibus cogitare vana.
vt non ꝓperes a nouissimis tēporibꝫ. Et
factū ē post hec ⁊ fleui iterꝝ et similit̄ ieiu
naui septem diebꝫ: vt suppleā tres heb
domadas q̄ dicte sunt mihi. Et factū ē
in octaua nocte ⁊ cor meū turbabat̄ ita
to ī me ⁊ cepi loq̄ corā altissimo. Inflā-
mabat̄ enī spūs meus valde. et aīa mea
anxiabat̄. ⁊ dixi: O dñe loquēs locutus
es ab initio creature ī p̄mo die dicēs: Fi
at celū et terra. et tuū verbū opus perfe
ctū. Et erat tūc spūs. ⁊ tenebre circūfe-
rebant̄ et silentiū: sonus vocis hoīs nō
dum erat abs te. Tūc dixisti de thesauris
tuis ꝓferri lumē luminosū: q̄ appareret
opus tuū. Et die secūdo creasti spm̄ fir
mamēti. ⁊ imperasti ei vt diuideret ⁊ di
uisionē faceret inter aquas: vt p̄s que-
dam sursuꝫ recederet: p̄s vero deorsum
maneret Et tertia die imp̄asti aquis cō
gregari in septīa p̄te t̄re: sex v̄o p̄tes sic
casti ⁊ cōseruasti: vt ex his sint coram te
ministrātia seminata a deo ⁊ culta. Ver
bū enī tuū ꝓcessit. et opus statim fiebat
Processit enī subito fructus multitu-
dinis īmensus et cōcupiscentie gustus
multiformes et flores colore īmutabili
et odores oderamēti inuestigabilis. Et
die tertio hec facta sunt. Quarta autez
die imp̄asti fieri solis splendorē: lune lu
men. stellarū dispositionez. et imperasti
eis vt deseruirēt futuro plasmato homī
Quinto aūt die dixisti septime p̄ti vbi
erat aq̄ ꝯgregata vt procrearet aīalia et
volatilia et pisces. ⁊ ita fiebat. Aqua mu
ta et sine aīa q̄ dei nutu iubebant̄ aīalia
faciebat: vt ex hoc mirabilia tua natōes
enarrēt. Et tūc cōseruasti duas aīas no
men vni vocasti enoch. et nomē secun-
de vocasti leuiathā. et sep̄asti ea ab alter
utro. Nō eniꝫ poterat septīa p̄s vbi erat
aq̄ ꝯgregata capere ea. Et dedisti enoch
vnā partē que siccata ē tertio die vt ha-
bitet in ea: vbi sunt mōtes mille. Leui
athan aūt dedisti septimā p̄tez humidā
et seruasti eā vt fiat in deuorationē qui
bus vis ⁊ qñ vis. Sexto aūt die imp̄a-
sti terre vt crearet corā te iumēta ⁊ besti
as et reptilia et sup̄ his adam. quez ꝯsti
tuisti ducē sup̄ oībꝫ factis q̄ fecisti. et ex
eo educimur nos oēs quēq̄ꝫ elegisti po-
pulū. Hec aūt oīa dixi corā te dñe. q̄ꝛ ꝓ-
pter nos creasti seculū. Residuas autez
gentes ab adam natas dixisti eas nil es-
se. et qm̄ saliue assimilate sunt. et quasi
stillicidiū de vase similasti abundantiaꝫ
eorū. Et nūc dñe ecce iste gētes que ī ni
hilū deputate sunt: ceperūt dñari nr̄i et
deuorare: nos autē populus tuus quez
vocasti primogenitum vnigenitū emu
latorem tuum. traditi sumus in mani-
bus eorꝝ. Et si ꝓpter nos creatū est secu
lū quare nō hereditatē possidemus cuꝫ
seculo? Vsquequo hec?

VII

Et factū ē cuꝫ voluissez loq̄ v̄ba
hec: missus est ad me angelus q̄
missus fuerat ad me primis no
ctibꝫ. et dixit ad me: Surge esdra. et au
di sermones quos veni loqui ad te. Et
dixi: Loquere deꝰ meus. Et dixit ad me
Mare positū est in spacioso loco vt eēt
altū ⁊ īmensuꝫ: erit aūt ei introitus ī an
gusto loco positꝰ: vt esset similis flumi-
nibꝫ Quis enī volens voluerit ingredi
mare et videre eū vel dñari eiꝰ si nō trā
sierit angustū. in latitudinē venire quō
poterit? Itē aliud. Ciuitas est edificata
et posita in loco campestri: est aūt plena
oīm bonorū. Introitꝰ eius angustus ⁊
in p̄cipiti positus: vt esset a dextris qui-
dez ignis. a sinistris aqua alta: semita au
tez ē vna sola inter eos posita. hoc est in-
ter ignē et aquā vt nō capiat semita ni-
si solūmō vestigiū hoīs. Si aūt dabit̄ ci

uitas homi in hereditatē. si nūq̄ antepo
situ piculū ptransierit. quō accipiat he-
reditatē suā? Et dixi. Sic dñe. Et dixit
ad me. Sic est ⁊ israel ps. Propter eos
enī feci seculū ⁊ qñ transgressus ē adam
ꝯstitutōes meas: iudicatū ē quod factū
est Et facti sūt introit⁹ hui⁹ seculi angu
sti ⁊ dolētes ⁊ laboriosi: pauci aūt ⁊ mali
⁊ piculoꝝ pleni ⁊ labore magnope fulti:
nā maioris seculi introitus spatiosi ⁊ se
curi. ⁊ faciētes īmortalitatis fructū. Si
ergo ingrediētes nō fuerūt ingressi qui
viuūt. angusta ⁊ vana hec: nō poterūt re
cipe q̄ sunt reposita. Nūc ḡ tu quare cō-
turbaris cū sis corruptibilis. ⁊ q̄d moue
ris tu cū sis mortalis? Et q̄re nō accepi
sti in corde quod futurū. sed qd̄ in pñti?
Rñdi. ⁊ dixi: Dñator dñe ecce disposui-
sti lege tua: qm̄ iusti hereditabūt h: Im
pij aūt pibūt: iusti aūt ferēt angusta. spe
rātes spatiosa. Qui enī impie gesserūt
et angusta passi sūt. ⁊ spatiosa non vide
bunt. Et dixit ad me. Nō ē iudex sup de
um: neq̄ intelligēs sup altissimuz. Pe-
reunt enī multi pñtes: qꝛ negligit q̄ añ
posita ē dei lex. Mādans enī mādauit de
us veniētib⁹ qñ venerunt: quid faciētes
viuerent. ⁊ quid obseruātes nō punirē
tur: Hi autē nō sūt psuasi ⁊ ꝯtradirerūt
ei. ⁊ ꝯstituerūt sibi cogitamē vanitatis. ⁊
ꝓposuerunt sibi circūuentōes delictoꝝ:
et supdixerūt altissimo nō esse. ⁊ vias ei⁹
nō cognouerunt ⁊ legē ei⁹ spreuerunt:
⁊ spōsiones ei⁹ abnegauerunt. ⁊ in legi
timis ei⁹ fidē nō habuerunt: ⁊ opa eius
nō pfecerunt. Propt h esdra vacua va-
cuis. ⁊ plena plenis. Ecce tps veniet. et
erit qñ venient signa q̄ p̄dixi tibi. Et ap
parebit spōsa ⁊ apparescēs ostendet que
nunc subducit terra ⁊ oīs q̄ liberatus ē
de p̄dictis malis. ipse videbit mirabilia
mea. Reuelabit enī fili⁹ meus iesus cū
his q̄ cuz eo sunt. ⁊ iocundabunt q̄ reli-
cti sunt in ānis q̄dringētis. Et erit post
ānos hos et morietur filius me⁹ christus:
et oēs qui spiramētuz hñt hoīes. et con
uertet seculum in antiquum silentiuz
dieb⁹ septē sicut in prioribꝫ iudicijs. ita
vt nemo derelinquat. et erit post dies se
ptem: ⁊ excitabit qd̄ nōduz vigilat secu-
luz. ⁊ morietur corruptuz. Et terra red
det q̄ in ea dormiunt. ⁊ puluis q̄ in eo si
lētio habitāt. ⁊ ꝓpmptuaria reddēt que
eis cōmēdate sunt aīe. Et reuelabit al-
tissim⁹ sup sedē iudicij. ⁊ ptrāsibunt mi
serie. ⁊ lōganimitas ꝯgregabit. Iudiciū
autē solum remanebit: veritas stabit. et
fides cōualescet. Et opus subsequet. et
merces ostendet. et iusticie vigilabūt. ⁊
iniusticie nō dñabunt. Et dixi: Prim⁹
abraā ꝓpter sodomitas orauit: ⁊ moyses
ꝓ patrib⁹ q̄ in deserto peccauerūt. et q̄ p⁹
eū pro isrl in dieb⁹ achaç et samuelis et
dauid ꝓ ꝯfractōe. ⁊ salomō ꝓ eis qui ve
nerūt in sanctificatōez: et helias ꝓ his q̄
pluuiā acceperūt ⁊ pro mortuo vt viue-
ret. et eçechias ꝓ ꝓplo in dieb⁹ sennache
rib. ⁊ multi ꝓ multis. Si ergo mō quā-
do corruptibile increuit. ⁊ iniusticia mul
tiplicata ē. et orauerūt iusti ꝓ impijs: q̄-
re et nūc sic nō erit? Et rñdit ad me. ⁊ di
xit: Presens seculū nō ē finis: gloria in
eo frequēs manet ꝓpter hoc orauerūt ꝓ
inualidis. Dies enī iudicij erit finis tē-
poris huius. et initiū tpis futuri īmor-
talitatis: in quo ptrāsiuit corruptela so
luta ē intēperātia. abscisa ē incrudelitas
creuit aūt iustitia. orta est veritas. Tūc
enī nemo poterit saluare euz qui perijt.
neq̄ demergere qui vincit. Et rñdi. ⁊ di
xi: Hic sermo meus prim⁹ ⁊ nouissim⁹:
qm̄ melius erat nō dare terrā adam. vel
cū iam dedisset coercere eū vt nō pecca-
ret. Quid enī ꝓdest hoīb⁹ in pñti viue-
re in tristicia. ⁊ mortuos sperare punitō-
nem? O tu quid fecisti adā. Si eniz tu
peccasti nō ē factus solius tu⁹ casus sed
et nr̄ qui ex te aduenimus. Quid enī ꝓ
dest nobis si ꝓmissum ē nobis īmortale
tps: nos aūt mortalia opa egimus? Et
qm̄ p̄dicta est nobis perhennis spes: nos
vero pessimi vani facti sum⁹. Et qm̄ re-
posita sunt nobis habitacula sanitatis
et securitatis: nos vero male cōuersati
sum⁹. Et qm̄ reposita gloria altissimi ꝓ-
tegere eos qui tarde ꝯuersati sunt: nos

autē pessimis viis ambulauim⁹. Et qm̄ ondet paradisus cuius fructus incorruptus pseuerat in quo ē securitas et medela: nos vero nō ingrediem̄ In ingrat⁹ enī locis cōuersati sumus. Et qm̄ super stellas fulgebūt facies eoꝝ qui abstinētiam habuerūt: nr̄e aūt facies sup tenebras nigre. Nō enī cogitauimus viuentes qn̄ iniquitatē faciebamus ꝙ incipiemus post mortē pati. Et rn̄dit. et dixit Hoc ē cogitamētuz certaminis qd̄ certabit qui sup terrā natus ē homo: vt si victus fuerit patiat qd̄ dixisti: Si autē vicerit recipiet quod dico: qm̄ hec ē vita quā moyses dixit cū viueret ad ꝓplm dicens: Elige tibi vitā vt viuas. Nō crediderūt aūt ei: sed nec post eum ꝓphetis Sed nec mihi qui locutus suz ad eos: qm̄ nō esset tristitia in ꝑditionē eorū sicut futurū est gaudiū sup eos quib⁹ persuasa est salus. Et rn̄di. ⁊ dixi: Scio domine qm̄ vocat⁹ ē altissimus misericors in eo ꝙ misereat in his q̄ nondū in seculo aduenerūt. ⁊ ꝙ miseret illis qui conuersionē faciūt in lege ei⁹. et lōganimis est qm̄ lōganimitatē p̄stat his qui peccauerūt quasi suis opib⁹. et munificus est qm̄ quidē donare vult ꝓ exigētijs. ⁊ mlte misericordie: qm̄ multiplicat magis misericordias his qui p̄ntes sunt ⁊ qui p̄terierūt ⁊ q̄ futuri sunt. Si enī nō mltiplicauerit misericordias suas. non viuificabit seculū cum his qui inheredi tabāt in eo. Et donat: qm̄ si nō donauerit de bonitate sua. vt alleuient hi q̄ iniq̄tatē fecerūt de suis iniquitatib⁹: nō poterit decies millesima ꝑs viuificari hominum. Et iudex. si nō ignouerit his q̄ curati sunt verbo eius. ⁊ deleuerit multitudinem cōtemptionum: nō fortassis derelinquerent in innumerabili multitudine nisi pauci valde.

VIII

Et rn̄dit ad me. et dixit: Hoc seculū fecit altissimus ꝓpter multos futurū autē ꝓpter paucos. Dicā aūt corā te similitudinem esdra. Quō aūt interrogabis terrā. ⁊ dicet tibi: qm̄ dabit terrā multā mag⁹ vnd̄ fiat fictile. ꝑuū aūt puluerē vn̄ aurū fit. sic ⁊ actus p̄ntis seculi. Multi quidē creati sunt. pauci aūt saluabunt. Et rn̄di. ⁊ dixi: Absorbe ergo aīa sensuz. et deuora qd̄ sapit. Cōuenisti enī obaudire. ⁊ ꝓphetare volēs. Nec enī tibi ē datū spaciū: nisi solūmō viuere. O dn̄e si non ꝑmittes seruo tuo vt orem⁹ corā te. ⁊ des nobis semē cordi ⁊ sensui culturā: vn̄ fruct⁹ fiat: vn̄ viuere possit oīs corrupt⁹ qui portabit locū hoīs: Sol⁹ enī es. ⁊ vna plasmatio nos sum⁹ manuū tuarū sicut locutus es. Et quō nūc ī matrice plasmatū ē corp⁹ ⁊ p̄stās mēbra: ꝯseruat ī igne et aqua tua creatio. ⁊ nouē mēsib⁹ patit tua plasmatio tuā creaturā q̄ in ea creata est: ip̄m aūt qd̄ seruat ⁊ qd̄ ꝑuat vtraq̄ ꝑuabunt. seruataq̄ qn̄q̄ iterū reddit matrix q̄ in ea creuerūt. Impasti enī ex ip̄is mēbris h̄ est māmillis p̄bere lac fructui mamillaꝝ. vt nutriat id qd̄ plasmatū est vsq̄ in tp̄s aliquod. ⁊ postea disponas eū tue misericordie Enutriuisti eū tua iusticia. ⁊ erudisti euz in lege tua. et corripuisti eū tuo intellectu. ⁊ mortificabis eū vt tua creatura. ⁊ viuificab eū vt tuū op⁹. Si ergo ꝑdideris eū qui tātis laborib⁹ plasmat⁹ est: tuo iussu facile est ordinari vt ⁊ id qd̄ fiebat seruaretur Et nūc dn̄e dicā: de oī hoīe tu mag⁹ scis de ꝓplo aūt tuo ob quē doleo. ⁊ de hereditate tua ꝓpter quā lugeo. ⁊ ꝓpter isrl ꝓpter quē tristis sū. ⁊ de iacob ꝓpter quez doleo: iō īcipiā orare corā te ꝓ me ⁊ ꝓ eis qm̄ video lapsus nr̄os q̄ inhabitamus terrā. Sz audiui celeritatē iudicis qui futur⁹ est: Ideo audi vocē meā. ⁊ intellige sermonē meū. ⁊ loquar corā te. Initiū verboꝝ esdre. priusq̄ assumeret. Et dixi: Dn̄e qui inhabitas seculuz. cuius oculi eleuati in supna ⁊ aere. ⁊ cui⁹ thronus inestimabilis et gloria incōprehēsibilis: cui astat exercit⁹ angeloꝝ cum tremore quoꝝ seruatio in vēto et igni conuertit: cuius verbū verū ⁊ dicta ꝑseuerātia: cui⁹ iussio fort⁹ ⁊ dispositō terribilis cuius aspectus arefacit abyssos et indignatio tabescere facit mōtes. et veritas

testificat. Exaudi oratōez serui tui. ⁊ au
ribus ꝑcipe ꝑcationē figmēti tui. Dum
enī viuo loq̄r: ⁊ dū sapio rn̄debo. Nec re
spicias ꝓpl'i tui delicta: sed qui tibi in ve
ritate seruiūt. Nec intēdas impia gēti
um studia. sed qui tua testimonia cū do
loribꝫ custodierūt. Nec cogites qui in cō
spectu tuo false ꝯuersati sunt: sꝫ memo
rare qui ex volūtate tua timorē cogno
uerūt. Neqꝫ volueris ꝑdere qui pecudū
mores habuerūt: sed respicias eos q̄ le
gē tuā splēdide docuerūt. Nec indignerꝫ
eis qui bestijs priores iudicati sūt: sꝫ dili
gas eos qui semꝑ ī tua iustitia ꝯfidūt ⁊
gloria. Qm̄ nos et p̄res nr̄i talibꝫ morb
languem⁹: tu aūt ꝓpter nos pctōres mi
sericors vocaberꝫ. Si enim desiderauerꝫ
vt nostri miserearis. tunc misericos vo
caberis: nobis autem non habentibus
opa iusticie. Iusti enī quibꝫ sūt opa ml'
ta r̄posita: ex ꝓprijs opibꝫ recipiēt merce
dē. Quid ē enī hō vt ei īdignerꝫ aut ge
nus corruptibile vt ita amarus sis de
ipo? In v̄itate enī nemo de genitis est
qui nō īpie gessit. ⁊ de ꝯfitentibꝫ qui nō
deliquit. In h̄ enī ānūciabit̄ iusticia tua
et bonitas tua dn̄e: cū misert⁹ fuerꝫ eis
qui nō hn̄t sub̄am bonorū operꝫ. Et rn̄
dit ad me. et dixit: Recte locut⁹ es aliq̄
et iuxta sermones tuos sic ⁊ fiet. Qm̄ n̄
vere cogitabo sup plasma eoꝝ qui pecca
uerūt ante mortē an̄ iudiciū ante ꝑditi
onē: sed iocūdabor sup iustorū figmētuꝫ
et memorabor ꝑegrinatōis q̄ꝫ ⁊ saluatio
nis ⁊ mercedis receptōis. Quō g̊ locu
tus suꝫ. sic et ē. Sicut enī agricola serit
sup terrā semīa multa ⁊ plantatōes ml'
titudiuis plātat. sed non in tpe oīa que
semīata sunt saluant̄. sꝫ nec oīa q̄ plāta
ta sūt radicabūt: sic ⁊ qui in seculo semi
nati sūt nō oēs saluabūt̄. Et rn̄di ⁊ dixi:
Si inueni gr̄aꝫ loq̄r. Quō semē agrico
le si nō ascēderit aut nō accepit pluuiaꝫ
tuā in tpe aut si corruptū fuerit multi
tudine pluuie: sic perit et similiter hō q̄
manibꝫ tuis plasmat⁹ ē. et tu ei imago
noīat⁹: qm̄ similatus es ei ꝓpter quē oīa
plasmasti. ⁊ similasti semī agricole? Nō
irascaris sup nos: sed parce ꝓpl'o tuo et
miserere hereditati tue. Tu aūt creatu
re tue misererꝫ. Et rn̄dit ad me. et dixit:
Que sūt pn̄tia pn̄tibꝫ. ⁊ q̄ futura futurꝫ
Multū enim tibi restat vt possis dilige
re meā creaturā super me: tibi autez fre
quēter ⁊ ipi ꝓximaui: iniustis aūt nūq̄ꝫ
Sꝫ et in h̄ mirabilis es coraꝫ altissimo
qm̄ humiliasti te sicut decet te. ⁊ non iu
dicasti te vt int̄ iustos plurimū glorifi
ceris. Propter qd̄ miserie multe ⁊ mi
serabiles efficient̄ eis qui habitāt secu
lū ī nouissimis. qꝛ in ml'ta supbia ābu
lauerūt. Tu aūt ꝓ te intellige. ⁊ de simi
libꝫ tuis inquire gloriā Vobis enī apt⁹
est paradisus. plātata ē arbor vite. ꝑpa
ratū ē futuꝝ tps. ꝑparata est abūdantia
edificata ē ciuitas. ꝓbata ē requies. ꝑfe
cta ē bonitas. ⁊ ꝑfecta sapīa. Radix mali
signata ē a vobis: īfirmitas ⁊ tinea a vo
bis abscōsa ē ⁊ ī infernū fugit corruptio
in obliuiōe. Trāsierūt dolores. ⁊ osten
sus ē in fine thesaur⁹ īmortalitatis. No
li g̊ adijcere inquirēdo de multitudīe eo
rū qui pereūt. Nā ⁊ ipi accipiētes liberta
tē spreuerūt altissimū. ⁊ legē e⁹ ꝯtēpse
runt. ⁊ vias eius dereliquerūt. Adhuc
autez iustos eius conculcauerūt ⁊ dixe
rūt in corde suo nō esse deū. ⁊ quidē sciē
tes qm̄ moriūt̄. Sicut enī vos suscipi
ent q̄ ꝑdicta sunt: sic eos sitis et crucia
tus q̄ ꝑparata sunt. Nō enī voluit hoīez
dispdi. Sed ⁊ ipi q̄ creati sunt. coinq̄na
uerūt nomē eius qui fecit eos. ⁊ ingrati
fuerūt ei qui ꝑparauit eis vitā. Quap
pter iudiciū meū modo appropinquat.
Que nō oībꝫ demōstraui nisi tibi. et ti
bi similibꝫ paucis. Et rn̄di et dixi: Ecce
nūc dn̄e demōstrasti mihi multitudinē
signorū q̄ incipies facere in nouissimis
sed nō demōstrasti mihi quo tpe. IX

Et rn̄dit ad me ⁊ dixit: Metiens
metire tps ī semetipo. ⁊ erit cū
viderꝫ qn̄ transierit ps q̄dam si
gnoꝝ q̄ ꝑdicta sūt: tūc ītelliges qm̄ ipm
est tps in q̄ incipiet altissim⁹ visitare se
culū qd̄ ab eo factū ē. Et qn̄ videbit̄ in
seculo motio locoꝝ et ꝓpl'oruꝫ turbatio

tūc intelliges qm̄ ō his erat altissimus
locut⁹: a diebꝫ qui fuerūt añ te ab initio
Sicut enī oē qđ factū ē ī seculo: initiuꝫ
habet parit⁹: et cōsumatiōꝫ: ꝛ cōsumatō
est manifesta: sic ꝛ altissimi tpa initia ha
bēt manifesta in ꝓdigijs ꝛ ꝟtutibꝫ ꝛ cō/
summatōes ī actu ꝛ ī signis. Et erit oīs
qui salu⁹ factus fuerit ꝛ q̄ poterit effuge
re ꝑ opa sua: ꝛ ꝑ fidem in q̄ credidistis re
linquet⁹ de p̄dictis ꝑiculis: ꝛ videbit salu
tare meū in tra mea: ꝛ infinitꝫ meis qm̄
scificaui me a seculo Et tūc miserebunt⁹
qui nūc abusi sūt vias meas: ꝛ in toꝛmē
tis cōmoꝛabunt⁹ hi q̄ eas ꝓiecerūt in cō
tēptu. Qui enī nō cognouerunt me vi
uētes bñficia ꝓsecuti: ꝛ qui fastidierunt
legē meā cū adhuc erāt habētes liberta
tem: ꝛ cū adhuc esset eis aptus peniten/
tie locus nō intellexerūt sed spreuerūt:
hos oꝛtet post moꝛtē in cruciamento
cognoscere. Tu ergo noli adhuc curio/
sus esse quō impi cruciabūt⁹: sed inqre
quō iusti saluabunt⁹ ꝛ quoꝫ seculū: et p
ter q̄s seculū: ꝛ qm̄. Et rndi ꝛ dixi: olim
locut⁹ sū ꝛ nunc dico et postea dicā: qm̄
plures sūt q̄ pereūt q̄ꝫ qui saluabunt⁹: sic
multiplicat⁹ fruct⁹ sup guttaꝫ. Et rndit
ad me: ꝛ dixi: Qualis ager talia ꝛ semia
et q̄les flores tales ꝛ ticture: ꝛ q̄lis opa/
toꝛ talis ꝛ creatio: et q̄lis agricola talis
cultura: qm̄ tps erat seculi. Et nūc cū es
sez parās eis his q̄ nūc sūt añq̄ fieret se
culū in q̄ habitarēt: et nemo cōtradixit
mihi: Tūc enī q̄sq̄ et nūc creat⁹ in mō
hic parato ꝛ messe indeficiēti et legē in/
uestigabili: coꝛrupti sunt moꝛes eoꝝ. Et
consideraui seculum: ꝛ ecce erat piculū
ꝓpter cogitatōes q̄ in eo aduenerūt. Et
vidi ꝛ pepci ei valde: ꝛ seruaui mihi aci
nū de botro: et plātatōez de tribu multa
Pereat g̃ multitudo q̄ sine cā nata ē: et
seruet⁹ acinus me⁹ ꝛ plātatio mea: qꝛ cū
multo laboꝛe pfeci. Tu aūt si adhuc in/
teromittas septē dies alios sz nō ieiuna
bis in eis: ibis in campū floꝛū vbi dom⁹
nō est edificata: ꝛ māducabis solūmō de
floꝛibꝫ cāpi: et carnē nō gustabis: et vi/
nū nō bibes: sed solūmō floꝛes. Depca/
re altissimū sine intermissiōe: ꝛ veniā ꝛ
loquar tecū. Et ꝓfectus suꝫ sicut dixit
mihi in campū q̄ vocat⁹ ardath: ꝛ sedi ibi
in floꝛibꝫ. Et de herbꝫ agri māducaui: ꝛ fa
cta ē esca eaꝝ mihi in saturitatem. Et fa
ctū est post dies septē ꝛ ego discūbebam
sup̄ fenū: ꝛ coꝛ meū itaꝝ turbabat⁹ sicut
ante. Et aptū ē os meū: ꝛ inchoaui dice
re coꝛā altissimo: et dixi: O dñe te nob
ostēdens ostēsus es ꝑibꝫ nūis ī deserto
quod nō calcat⁹ ꝛ in fructuoso: qm̄ erant
exeūtes ō egypto: ꝛ dicēs dixisti: Tu isr̄l
audi me: ꝛ semē iacob intēde sermonibꝫ
meis. Ecce ego semino in vobis legem
meā ꝛ faciet⁹ in vob fructū: et gloꝛificabi
mini in eo ꝑ seculū. Nā pres nūi accipi/
entes legē nō seruauerunt: et legitima
mea nō custodierūt: ꝛ fact⁹ ē fructus legꝫ
nō parēs. Nec enī poterat qm̄ tu⁹ erat:
nā q̄ acceperūt perierūt nō custodiētes
qđ in eis seminatū fuerat. Et ecce ꝓsue
tudo ē vt cū accepit terra semē: vl̄ nauē
mare: vel vas aliqđ esca vel potū: cū fue
rit extermīatū id in q̄ seminatū ē vel in
qđ missuꝫ ē: sil̄ id qđ semīatū vel missuꝫ
est vl̄ q̄ suscepta sūt exterminā⁹ ꝛ suscepta
iā nō manēt apud nos. Sz nobis sic n̄
factū ē. Nos quidē q̄ legē accepim⁹ pec/
cātes periuim⁹ ꝛ coꝛ nr̄m qđ suscepit eā
nā lex nō periit: sz ꝑmansit in suo laboꝛe
Et cū loq̄rer hec ī coꝛde meo respexi ocu
lis meis: ꝛ vidi mulieres ꝛ dextera ꝑte.
Et ecce hec lugebat ꝛ ploꝛabat cuꝫ voce
magna: et aīo dolebat valde: ꝛ vestimen
ta ei⁹ discissa: et cinis sup̄ caput ei⁹. Et
dimisi cogitat⁹ in q̄bꝫ erā cogitās: et cō
uersus sū ad eā: et dixi ei: Ut q̄d fles: et
q̄d dolet aīo? Et dixit ad me. Dimitte
me dñe me⁹ vt defleā me: et adhiciā do/
loꝛē qm̄ valde amaro sū aīo: et humilia
ta suꝫ valde. Et dixi ei: Quid passa es?
Dic mihi. Et dixit ad me: sterilis fui ego
famula tua et nō peperi hīs maritū an
nis triginta. Ego enī ꝑ singulas hoꝛas ꝛ
ꝑ singulos dies et ānos triginta hos: de
ꝑcoꝛ altissimū nocte ac die. Et factū est
post trigīta ānos exaudiuit me deus an/
cillā tuā: et vidit humilitatē meā ꝛ attē

vit tribulatõi mee: et dedit mihi filium
Et iocũdata sum sup eũ valde ego & vir
meus et oẽs ciues mei: et honorificaba
mus valde fortẽ. Et nutriui eũ cũ labo-
re multo: et factũ est cũ creuisset & venis
set accipere vroꝛẽ: feci diẽ epuli. X

ET factũ est cũ introisset filius
meus in thalamo suo: cecidit &
mortuꝰ ẽ: et euertimꝰ oẽs lumi
na et surrexerũt oẽs ciues mei ad conso
landũ me: et q̃eui vsq; in aliũ diez: vsq;
nocte. Et factũ est cũ omẽs quieuissent
vt me ꝓsolarenṫ vt quiescerẽ: et surrexi
nocte & fugi & veni sicut vides in hꝰ cãpo
et cogito iã nõ reuerti in ciuitatẽ: sz hic
ꝓsistere & neq; mãducare neq; bibere: sz
sine intrmissiõe lugere et ieiunare vsq;
dũ moriar. Et dereliqui ṫmones i quib⁹
erã: et trãdi cũ iracundia ad eam: et dixi:
Stulta sup oẽs mulieres: nõ vides lu
ctũ nr̃m et q̃ nobis cõtingũt? Qm̃ sion
mater nr̃a omi tristitia ꝓtristat & humi
litate hũiliata est & luget validissime Et
nũc qm̃ oẽs lugemꝰ et tristes sumꝰ: qm̃
oẽs ꝓtristati sumus: tu aũt ꝓtristaris in
vno filio? Interroga eni terraz et dicet
tibi: qm̃ hec ẽ q̃ debeat lugere casuz tãto
ruz sup eã germinãtiũ. Et er ipa ab ini-
tio oẽs nati et alij venient. Et ecce pene
oẽs in pditionẽ ambulãt: et extermini-
um fit multitudo eoꝝ. Et quis g̃ debet
lugere magis: nisi hec q̃ tam magnã mlt
itudiez pdidit: cũ tu q̃ p vno dolesꝫ. Si
aũt dicis mihi qm̃ nõ est plãctus meꝰ si
mulis terre: qm̃ fructũ ventris mei pdi
di: quẽ cũ meroribꝫ peperi et cũ doloribꝫ
genui: ṫra aũt ṫm viã terre: abijtq; i ea
multitudo pñs: quõ euenit et ego tibi
dico. Sicut tu cũ labore pepisti: sic & ter
ra dat fructũ suuz: hoi ab initio ei qui fe
cit eã. Nũc g̃ retine apud temetipam do
lorẽ tuũ: et fortiter fer qui tibi ꝓtigerũt
casus. Si eni iustificaueris terminum
dei et ꝓsilium suuz: recipies in tpe: et in
talibꝫ collaudaberis. Ingredere g̃ i ciui
tatẽ ad virꝝ tuuz. Et dixit ad me. Nõ fa-
ciam neq; ingrediar ciuitatẽ: sed hic mo
riar. Et apposui adhuc loqui ad eã & di-
xi: Noli facere hũc sermonẽ: sed ꝓsenti p
suadẽti. Quot eni casus sion? Cõsolare
ppṫ doloꝛẽ hierl̃z. Clides eni qm̃ scificatõ
nr̃a deserta effecta ẽ altare nr̃m demoli
tũ est: et templũ nr̃m destructũ ẽ et psal
teriũ nostrũ humiliatũ ẽ & hymnus cõ
ticuit & exultatio nr̃a dissoluta est: & lu-
mẽ cãdelabri nr̃i extinctũ est & arca testa
mẽti nr̃i direpta ẽ: et scã nostra contami
nata sunt & nomẽ qõ inuocatuz est sup
nos pene ꝓphanatũ est: & liberi nr̃i cõtu-
meliã passi sunt: et sacerdotes nr̃i sucẽ
si sunt & leuite nr̃i in captiuitatẽ abiẽt
et virgines nr̃e coinq̃nate sũt & mulie-
res nr̃e vim passe sunt: et iusti nr̃i rapti
sunt et paruuli nr̃i pditi sũt: et iuuenes
nr̃i seruierũt & fortes nostri inualidi fa
cti sũt. Et qõ oim maiꝰ signaculũ sion:
qm̃ resignata est de gloria sua. Mã et tra
dita est in manibꝫ eoꝝ qui nos oderũt:
Tu g̃ ercute tuã tristitiã multã & depo-
ne abs te multitudinẽ doloꝝ vt tibi re
ppitiet fortis & requiẽ faciet tibi altissi⁹
mus: reqetionẽ labꝝ. Et factũ est cũ lo
quar ad eã facies eiꝰ fulgebat subito et
q̃bar ad eã facies eiꝰ fulgebat subito et
spẽs: corruscus fiebat visus eius: vt esset
pauẽs valde ad eã & cogitare quid esset
hoc. Et ecce subito emisit sonituz vocis
magnũ timore plenũ vt cõmoueret tra
a mulieris sono. Et vidi & ecce amplius
mulier nõ cõparebat mihi: sed ciuitas
edificabaṫ & locꝰ demõstrabaṫ de funda-
mẽtis magnis & timui et clamaui voce
magna & dixi: Vbi ẽ huriel angelꝰ qui a
principio venit ad me? Qm̃ ipe me fecit
venire in multitudine in excessu mẽtis
huius. Et factꝰ est finis meus in cogi-
ptionẽ & oõ mea in improperiũ. Et cũ
esset loquẽs ego hec: ecce venit ad me et
vidit me. Et ecce erã posiṫ vt mortuus
et intellectus meꝰ alienatus erat. Et te
nuit dexterã meã & cõfortauit me: et sta
tuit me sup pedes meos. Et dixit mihi
Quid tibi est et q̃re cõturbaṫ? est intel-
lectus tuꝰ et sensus cordis tui: & q̃re cõ
turbaris? Et dixi: Quoniã dereliquisti
me. Et ego quidẽ feci ṫm sermones tuꝰ
os et exiui in campũ & ecce vidi & video

qd̄ nō possuz enarrare. Et dixit ad me.
Sta vt vir ⁊ cōmouebo te. Et dixi: Loq̄
re dn̄e meus tu in me. Noli me derelin/
quere vt nō frustra moriar: quoniā vidi
q̄ nō sciebā. ⁊ audio q̄ nō scio. Aut nun/
quid sensus me⁹ fallit̄. ⁊ aīa mea supre/
mat? Nūc g̃ de p̄cor te: vt demōstres ꝑuo
tuo de excessu hoc. Et rn̄dit ad me. et di
xit: Audi me. ⁊ doceā te. ⁊ dicā tibi d̄ qui
bus times: qm̄ altissimus reuelauit tibi
mysteria multa. Vidit rectā viā tuam:
qm̄ sine intermissione contristabaris ꝑ
ꝓpl̄o tuo. ⁊ valde lugebas propter sion
Hic g̃ intellect⁹ visionis q̄ tibi apparuit
ante paululū. Quā vidisti lugientē in/
choasti cōsolari eā: nūc aūt iam spēz mu
lieris nō vides: sed apparuit tibi ciuitas
edificari: et qm̄ enarrabat tibi de casu fi
lij sui. Hec absolutō ē. Hec mulier quā
vidisti. hec est sion. et qm̄ dixit tibi quaz
et nūc cōspicies. vt ciuitatē edificatam.
Et qm̄ dixit tibi qꝛ sterilis fuit ānis tri/
ginta. ꝓpter qd̄ erāt āni triginta qn̄ nō
erat ī ea adhuc oblatio oblata. Et factū
est post ānos triginta edificauit salomō
ciuitatē et obtulit oblatōes: tūc fuit qn̄
pepit sterilis filiuz. Et qd̄ tibi dixit: qm̄
nutriuit eū cū labore h̄ erat: habitatō in
hierl̄m. Et qm̄ dixit tibi ꝙ filius meus
veniēs in suo thalamo mortu⁹ esset. et
cōtigisset ei casus: h̄ erat q̄ facta ē ruina
hierl̄m. Et ecce vidisti similitudinē ei⁹
et qm̄ filiū lugeret. inchoasti cōsolari eā
et de his q̄ cōtigerūt hec erāt tibi aperiē/
da. Et nunc vidit altissimus qm̄ ex aīo
cōtristatus es. et quoniā ex toto corde
pateris ꝑ ea: oñdi tibi claritatem glorie
ei⁹ ⁊ pulcritudinē decoris eius Propte
rea enī dixi tibi vt maneres in cāpo vbi
domus nō est edificata. Sciebā enī ego
qm̄ altissim⁹ incipiebat tibi oñdere hec:
ꝓpterea dixi tibi vt venires in agrū vbi
nō est fundamētū edificij. Nec enī pote
rat op⁹ edificij hoīs sustineri ī loco vbi
incipiebat̄ altissimi ciuitas oñdi. Tu er
go noli timere neqꝫ expauescat cor tuuz
sed ingredere et vide splēdorē ⁊ magni
tudinē edificij. quantū capax ē tibi visu
oculorū videre. ⁊ post hec audies quātū
capit audit⁹ auriū tuarū audire. Tu. n.
beat⁹ es p̄ multis. et vocatus es apud al
tissimū sicut ⁊ pauci. Nocte aūt q̄ in cra
stinū futura ē manebis hic. ⁊ oñdet tibi
altissim⁹ eas visiones sup̄morū q̄ faciet
altissimus his q̄ habitāt sup terrā a no
uissimis dieb⁹. Et dormiui illā noctem
et aliam: sicut dixerat mihi. XI

Et vidi somniū. et ecce ascende
bat de mari aq̄la cui erant duo/
decim ale pēnaruz. ⁊ capita tria.
Et vidi et ecce expandebat alas suas in
oēm terrā. ⁊ oēs vēti celi insufflabāt in
eā et colligebant̄. Et vidi ⁊ de pēnis ei⁹
nascebant̄ ꝯtrarie pēne. ⁊ ip̄i fiebant in
pēnaculis minutis ⁊ modicis. Nā capi
ta ei⁹ erāt quiescētia. et dimidiuz caput
erat mai⁹ alioꝝ capitū: sz ip̄a quiescebat
cū eis. Et vidi ⁊ ecce aq̄la volauit in pē/
nis suis. ⁊ regnauit sup terrā ⁊ sup eos
qui habitant in ea. Et vidi qm̄ subiecta
erāt ei oīa sub celo. ⁊ nemo illi ꝯtradice
bat neqꝫ vn⁹ de creatura q̄ est sup terrā:
Et vidi. et ecce surrexit aquila super vn
gues suos. ⁊ misit vocē pēnis suis. dicēs
Nolite oēs simul vigilare: dormite vn⁹
quisqꝫ in loco suo. et ꝑ tp̄s vigilate. Ca
pita aūt in nouissimo seruent̄. Et vidi:
⁊ ecce vox nō exibat de capitib⁹ eius. sed
de medietate corp̄is eius. Et numera/
ui cōtrarias pēnas ei⁹. et ecce ip̄e erant
octo. Et vidi et ecce a dextera p̄te surre/
xit vna pēna. et regnauit sup oēm terrā
Et factū est cū regnaret. venit ei finis. ⁊
nō apparuit locus ei⁹. et sequēs exurre/
xit et regnabat. Ip̄a multū tenuit tp̄s.
Et factū ē cū regnaret: ⁊ veniebat finis
eius vt nō appareret sicut prior. et ecce
vox emissa ē illi. dicēs: Audi tu q̄ tāto tē
pore tenuisti terrā: Hec annūcio tibi añ
q̄ incipias nō apparere. Nemo post te te
nebit tp̄s tuū sed nec dimidiū ei⁹. Et le
uauit tertia et tenuit principatū sicut ⁊
priores. et nō apparuit et ip̄a. Et sic con
tingebat et omib⁹ alijs singillatim prin
cipatū gerere. et iterū nnusq̄ compere.
Et vidi: et ecce in tp̄e sequētes pēne eri

gebant a dextera pte vt tenerent et ipe principatū. et ex his erant que tenebāt sed tñ statim nō cōpatescebāt: nā ⁊ aliq̄ ex eis erigebant: sz nō tenebāt principatum. Et vidi post hec: ⁊ ecce nō cōparuerūt duodecim pēne et duo pēnacula. et nihil superat ī corpe aquile nisi duo capita q̄escētia ⁊ sex pēnacula. Et vidi: ⁊ ecce sex pēnaculis diuise sunt due. et manserūt sub capite qd̄ est ad dexterā ptem. Nā quattuor māserunt in loco suo. Et vidi: ⁊ ecce hec subalares cogitabāt se erigere. et tenere principatus. Et vidi. et vna erecta ē sz statim nō cōparuit. Et secūde velotius q̄z priores nō cōparuerūt Et vidi: et ecce due q̄ supauerūt apud semetipas cogitabāt ⁊ ipe regnare. ⁊ in eo cū cogitarēt. ecce vnū quiescētiuz capitū qd̄ erat mediū euigilabat. Hoc. n. erat duoruz capitū maius. Et vidi qm̄ cōpleta sunt duo capita secū. ⁊ ecce conuersuz est caput cū his qui cū eo erāt. ⁊ comedit duas subalares q̄ cogitabāt regnare. Hoc aūt caput pconterruit oēm terrā et dñabat in ea his qui habitant terrā cum labore multo. ⁊ potentatū tenuit orbis terrarū sup oēs alas que fuerunt. Et vidi post hec: ⁊ ecce medium caput subito nō comparuit. ⁊ hoc sicut ale Supauerūt autē duo capita: que ⁊ ipa similiter regnauerunt sup terrā. ⁊ super eos qui habitāt in ea: Et vidi. ⁊ ecce deuorauit caput a dextera pte illud qd̄ a leua. Et audiui vocē dicentē mihi: Conspice contra te. et cōsidera quod vides Et vidi: et ecce sicut leo concitat⁹ de silua rugiēs. ⁊ vidi qm̄ emittebat vocē hominis ad aquilā. Et dixit dicens: Audi tu et loquar ad te. et dicit altissim⁹ tibi Nōne tu es q̄ supasti de quattuor aīalibus q̄ feceraz regnare in seculo meo. et vt p eos veniret finis temporū eoꝝ: Et quartus veniēs deuicit oīa aīalia q̄ transierūt. et potentatu tenuit seculū cū tremore multo. et oēm orbē cū labore pessimo. et inhabitauit tot tpibꝫ orbem terrarū cum dolo. Et iudicasti terrā nō cū veritate. Tribulasti enī māsuetos. et lesisti quiescētes. et dilexisti mendaces. et destruxisti habitatōnes eoꝝ q̄ fructificabāt. et humiliasti muros eoꝝ qui te nō nocuerūt. Et ascēdit cōtumelia tua ad altissimum. et supbia tua ad fortez. Et respexit altissimus superba tēpora. ⁊ ecce finita sunt. et scelera eius cōpleta sunt: Propterea nō appareas tu aquila ⁊ ale tue horribiles. et pēnacula tua pessima. et capita tua maligna. ⁊ vngues tui pessimi. ⁊ omne corpus tuum vanū. vti refrigeret oīs t̄ra. ⁊ reuertat libata de tua vi. ⁊ speret iudiciū ⁊ mīaz ei⁹ qui fecit ea

XII

Et factū est dū loqueret leo verba hec ad aquilā. Et vidi et ecce q̄ superauerat caput. et nō cōparuerūt q̄ttuor ale ille q̄ ad eum trāsierūt et erecte sunt vt regnarent: et erat regnū eoꝝ exile. et tumultu plenū. Et vidi: et ecce ipsa non apparebant. et omne corp⁹ aquile incēdebat. et expauescebat terra valde. Et ego a tumultu ⁊ excessu mentis. et a magno timore vigilaui. et dixi spūi meo: Ecce tu prestitisti mihi hoc: in eo q̄ scrutaris vias altissimi. Ecce adhuc fatigat⁹ sum aīo. et spū meo īualidus sū valde. et nec modica ē in me virtus a multo timore q̄z expaui nocte hac. Nunc ergo orabo altissimum. vt me cōfortet vsq̄z in finem. Et dixi: Dominator domine si inueni gr̄az ante oculos tuos. ⁊ si iustificatus sum apud te p̄ multis ⁊ si certe ascēdit deprecatio mea ante faciē tuā: cōforta me. et oñde seruo tuo mihi interp̄tationē ⁊ distinctionē visus horribilis hui⁹: vt plenissime ꝯsoleris aīam meā. Dignū enīz me habuisti oñdere mihi tēpoꝝ nouissima. Et dixit ad me. Hec est interp̄tatio visionis huius. Aquilā quā vidisti ascēdentē de mari: hoc ē regnū qd̄ visum est in visione danieli frī tuo. Sed nō ē illi interp̄tatū: qm̄ ego nūc tibi interp̄tor. Ecce dies veniūt. ⁊ exurget regnuz sup terrā. et erit timor acrior oīm regnoruz q̄ fuerūt ante eū. Regnabunt aūt in ea reges duodecim: vnus post vnū: Nā secundus incipiet regnare: et ipe tenebit

ampli⁹ tps ꝑ duodecim. Hec est interp̃
tatio duodecim alaꝝ ꝙs vidisti. Et quã
vidisti vocẽ q̃ locuta est nõ de capitibus
eius exeũtez sed de medio corpis ei⁹: hec
est interp̃tatio. Qm̃ post tps regni illi⁹
nascẽtur cõtẽtiones nõ modice. ⁊ picli/
tabit vt cadat et nõ cadat tũc: sed iteruz
cõstituet in suũ initium. Et q̃m vidisti
subalares octo colrẽtes alis eius: hec
est interp̃tatio. Erurgẽt in ipo octo re/
ges quoꝝ erũt tpa leuia ⁊ anni citati. ⁊
duo quidẽ ex ipis pariẽt. Appropinq̃nte
aũt tpe medio. q̃ttuoꝝ seruabunt in tpe
cũ incipiet appropinq̃re tps ei⁹ vt fini/
atur. Due vero i finẽ seruabũt. Et q̃m
vidisti tria capita quiescẽtia: hec ẽ inter/
pretatio. In nouissimis ei⁹ suscitabit al
tissim⁹ tria regna: ⁊ renouabit in ea mul
ta. et dñabunt terrã. ⁊ qui habitãt i ea
cũ labore multo sup oẽs qui fuerunt añ
los. Propter hꝫ ipi vocati sũt capita aq̃/
le. Isti enĩ erũt q̃ recapitulabũt impie/
tates ei⁹. ⁊ q̃ pficiẽt nouissima eius. Et
q̃m vidisti caput maius nõ apparẽs hec
est interp̃tatio ei⁹. Qm̃ vnus ex eis sup
lectũ suũ morietur. ⁊ tm̃ cũ tormẽtis. Duz
duo q̃ pseuerauerit: gladius eos come
det. Ulni⁹ enĩ gladi⁹ comedet q̃ cuz eo: sz
tamẽ hic gladio in nouissimis cadet. Et
q̃m vidisti duas subalares trajcientes
sup caput qꝫ est in dextera pte: hec est in
terp̃tatio. Hi sũt quos obseruauit altissi
mus in finẽ suũ: hꝫ est regnũ exile. ⁊ tur/
batõis plenũ. Sicut vidisti et leonem
quẽ vidisti de silua euigilantẽ et rugien
tem et loquẽtẽ ad aquilã. ⁊ arguentẽ eã
et iniustitias ipius ꝑ oẽs sermones ei⁹
sicut audisti: hic ẽ vetus quẽ seruauit al
tissim⁹ in finẽ ad eos. ⁊ impietates ipoꝝ
et arguet illos. ⁊ incutiet coram ipis scer/
ptiones eoꝝ. Statuet enĩ eos in iudici
um viuos. et erit cũ arguerit eos: tunc
corripiet eos. Nã reliduũ pplum meũ li
berabit cũ miseria q̃ saluati sũt sup fines
meos. et iocũdabit eos quoadusqꝫ veni
et finis dies iudicij de quo locut⁹ sũ tibi
ab initio. Hoc somniuz qꝫ vidisti. et hꝫ
interp̃tatões. Tu ꝙ solus dignus fuisti
scire altissimi secretũ hoc. Scribe ꝙ oĩa
ista in libro q̃ vidisti. ⁊ pone ea i loco ab/
scondito. et docebis ea sapientes ꝺ pplo
tuo: quoꝝ corda scis posse capere. ⁊ seruare
secreta hec. Tu aũt adhuc sustine hic ali
os dies septẽ vt tibi oñdat quicqd visũ
fuerit altissimo oñdere tibi. Et pfectus
est a me. Et factũ ẽ cũ audisset oĩs ppls
q̃m ptransierũt septẽ dies. et ego nõ fu
issem reuersus in ciuitatẽ. et congrega/
uit se oĩs a mũmo vsqꝫ ad maximũ: ⁊ ve
nit ad me. ⁊ dixerũt mihi. dicẽtes: Quid
peccauim⁹ tibi. et q̃d iniuste egim⁹ in te
q̃m derelinquẽs nos. sedisti in loco hoc?
Tu enĩ nobis supes solus ex oĩbꝫ pplis
sicut botrus de vinea. ⁊ sicut lucerna in
loco obscura et sicut portus ⁊ nauis salua
ta a tẽpestate. Aut nõ sufficiũt nob̃ ma/
la q̃ ptigunt?. Si ꝙ tu nos derelinque
ris: quãto nobis erat melius si essemus
succẽsi. et nos cũ incẽdio sion? Nec enim
nos sum⁹ meliores eoꝝ que ibi mortui
sunt. Et plorauerũt voce magna. Et rñ
di ad eos. ⁊ dixi: Cõfide isrl: et noli trista
ri tu dom⁹ iacob. Est enim memoria vĩa
cora altissimo. et fortis nõ ẽ oblitus vĩi
in temptatione. Ego enĩ nõ derelinq̃ vos
neqꝫ excessi a vobis: sed veni in hũc locũ
vt deprecaret ꝑ desolatione sion: vt que
rerẽ misericordiã ꝑ humilitate sãctifica
tõis vre. Et nũc ite vnusquisqꝫ vĩm in
domũ suã. et ego veniã ad vos post dies
istos. Et pfect⁹ est pplus sicut dixi ei. in ci
uitatẽ. Ego aũt sedi in cãpo septẽ dieb̃
sicut mihi mãdauit. ⁊ mãducabã de flo
ribus solũmodo agri: de herbis facta est
esca mihi in diebus illis. XIII

Et factũ est post dies septem. et
ego somniaui somniũ nocte. Et ec/
ce ꝺ mari ventus erurgebat. vt
conturbaret oẽs fluctus eius. Et vidi:
et ecce cõualescebat ille homo cũ milib̃
celi. et vbi vultũ suũ vertebat vt cõside
raret. tremebant omnia que sub eo vi/
debantur. et vbicunqꝫ eriebat vox de ore
eius. ardescebant omnes qui audiebãt
voces eius. sicut ꝙescit terra q̃m senserit
ignẽ. Et vidi post hec. ⁊ ecce cõgregabã

multitudo hoim quoꝝ nō erat numer⁹ de quattuor vētis celi·vt debellarent ho minē qui ascēderat de mari. Et vidi: et ecce sibimetipi sculpserat montem ma gnū et volauit sup eū. Ego aūt q̄siui vi dere regionē vel locū vñ sculptus esset mons et nō potui. Et post hec vidi:et ec ce oēs q̄ ꝯgregati sūt ad eū vt expugna rent eū timebāt valde:tñ audiebāt pu gnare. Et ecce vt vidit impetū multitu dinis veniētis nō leuauit manū suā·ne q3 frameā tenebat·neq3 aliqđ vas belli cosuz nisi solūmodo vt vidi· qm̄ emisit de ore suo sicut flatū ignis·z de labijs ei⁹ spūs flāme·z de lingua eius emittebat scintillas et tēpestates·z ꝯmixta sūt oīa simul hic flat⁹ ignis et spūs flāme·z mꝫ titudo tēpestatis·et cōcidit sup multitu dinē in īpetu que parata erat pugnare· et succēdit oēs: vt subito nihil videret de inumerabili multitudine· nisi solū modo puluis et fumi odor. Et vidi:z ex timui. Et post hec vidi ipm hoiez descen dentē de mōte·et vocantē ad se multitu dinē aliā pacificā·z accedebat ad eū vul tus hoim multoꝝ quorundā gaudenti um·quorundā tristantiū·aliqui vero al ligati·aliqui adducētes ex eis q̄ offerebā tur. Et egrotaui a multitudine pauoꝝ et expgefact⁹ sum·z dixi: Tu ab initio de mōstrasti seruo tuo mirabilia hec·et di gnū me habuisti vt suscipes depcatōez meā·et nūc demōstra mihi adhuc inter ptationē somnij hui⁹. Sicut enī existi mo in sensu meo:de qui derelicti fuerīt in diebꝫ illis. Et multo plus de his qui nō sunt derelicti. Qui enī nō sunt dere licti·tristes erāt. Intelligo nūc q̄ sūt re posita in nouissimis diebꝫ·et occurrent eis:sz z his q̄ derelicti sūt. Propterl⁹ ve nerūt enī in picula magna·z necessita tes multas:sicut ostendūt somnia hec. Attamē facili⁹ ē piclitātē venire in hūc q3 ptransire sicut nubē a seculo·z nunc videre q̄ cōtingūt in nouissimo. Et rñ dit ad me·et dixit: Et visionis intepta tionē dicā tibi·z de quibꝫ locutus es ad aperiā tibi. Qm̄ de his dixisti qui dereli cti sūt:hec ē interptatio. Qui aufert pi culū illo tpe·hic se custodiuit Qui in pi culo inciderūt:hi sunt q̄ hñt opa z fidez ad fortissimū. Scito g̃:qm̄ magis beati ficati sunt qui derelicti·sup eos qui mor tui sūt. De interptatōes visiōis. Quia vidisti virū ascendentē de corde maris· ipe est quē cōseruat altissimus mulꝫ tē poribꝫ:qui p semetipm liberabit creatu ram suā·z ipe disponet qui derelicti sūt. Et qm̄ vidisti de ore ei⁹ exire vt spūm·z ignē et tēpestatē:et qm̄ non tenebat fra meam·neq3 vas bellicosuz: corrupit eni impet⁹ eius mꝫtitudinē que venerat ex pugnare eū:hec est interptatio. Ecce di es veniūt qm̄ icipiet altissimus liberare eos q̄ sup terrā sunt·z veniet in excessu mentis sup eos q̄ inhabitant terrā. Et alij alios cogitabūt debellare·ciuitas ci uitatē·z locus locū·et gēs aduersus gē tez et regnū aduersus regnū. Et erit cū fient hec·et contingēt signa q̄ ante ostē di tibi.z tūc reuelabit filius me⁹:quem vidisti vt virū ascendentē. Et erit:quā do audierit oēs gētes vocē ei⁹.et derelin quet vnusquisqz in regione sua bellū su um quod hñt ad alterutrū·z colliget in vnū multitudo inumerabilis sicut vo lentes venire et expugnare eū. Ipe aūt stabit sup cacumē mōtꝫ sion. Sion aūt veniet z oñdet oibꝫ parata z edificata sic vidisti montez sculpi sine manibꝫ. Ipe aūt filius me⁹ arguet q̄ adinuenerūt gē tes impietates eorum has:que tēpesta ti appropinquerūt ꝓpter mala cogitame ta eorū z cruciamēta quibꝫ incipiēt cru ciari:q̄ assimilate sunt flāme·z pdet eos sine labore.p legē que igni assimilata est Et qm̄ vidisti eū colligentē ad se aliam multitudinē pacificam: he sunt vocē tri bus que captiue facte sunt de terra sua in diebꝫ osee regis que captiuū duxit sal manasar rex assyriorū et transtulit eos trans flumen·et translati sunt in terrā aliam. Ipsi autem sibi decreuerunt con silium hoc vt derelinquerent multitudi nem gentiuz·et proficiscerent in vlteriorē rez regionē vbi nūq3 inhabitauit gen⁹

humanū·vl ibi obseruare legitima sua q̄ nō fuerāt seruātes in regiōe sua. ℣Per introitus aūt āgustos flumīs eufraten introierūt. Fecit enī eis tūc altissim⁹ si/gna ⁊ statuit venas flumīs vsq̄quo trā sirēt. ℣Per eā enī regionē erat via ml'ta itineris āni vnius ⁊ dimidij: naz regio illa vocaf arsareth. Tūc inhabitauerūt ibi vsq̄ in nouissimo tpe·⁊ nūc iterū cū ceperint venire itez altissim⁹ statuet ve/nas flumīs vt possint trāsire: ꝓpter hec vidisti multitudinē cū pace. ℣Et qui derelicti sūt de pl'o tuo: hi sūt qui inue niūf intra t̄minū meū. Factū erit ergo q̄n incipiet p̄dere multitudinē eaz que collecte sunt gētes: ꝓteget eos qui supa uerūt pl'm ⁊ tūc oñdet eis multa plu/rima p̄tēta. Et dixi ego: ℣Dñator dñe ls mihi oñde ꝓpter q̄ vidi virū ascēdē/tē de corde maris. Et dixit mihi: ℣Sicut nō potes hec vel scrutari vel scire q̄ sunt in ꝓfundo maz; sic nō poterit q̄sqū super terrā videre filiū meū·vel eos qui cū eo sūt·nisi in tpe diei. ℣Hec ē iterp̄tatio sō/nij q̄ vidisti·⁊ ꝓpter q̄ illuīatus es hic solꝰ. ℣Dereliquisti enī tuā ⁊ circa meam vacasti legē ⁊ q̄sisti. Vitā enī tuā dispo/suisti in sapīa·⁊ sensū tuū vocasti matrē tuā. Et ꝓpter ls oñdi tibi merces apō altissi/mū. Erit enī: post alios tres dies: ad te alia loq̄r·et exponā tibi grauia ⁊ mirabi lia. Et ꝓfect⁹ sum ⁊ trāsij in campū· ml' tū glorificās ⁊ laudās altissimū de mira bilibꝫ que p tps faciebat·⁊ q̄m gubnat ipm ⁊ q̄ sunt in tpibꝫ illata. Et sedi ibi tribus diebus.

XIIII

Et factū est tertio die ⁊ ego sede bam sub quercu. Et ecce vox eri uit ꝓtra me de rubo·et dixit: Es dra esdra. Et dixi: Ecce ego dñe. Et sur rexi sup̄ pedꝫ meos. Et dixit ad me: Re uelās reuelatus sum sup̄ rubū· et locut⁹ sum moysi q̄n pl'us meus seruiebat in egypto·et misi eū ⁊ eduxi pl'm meū de egypto·et adduxi eū sup̄ montē sina· et detinebā eū apud me diebus multis·et enarraui ei mirabilia multa· et oñdi ei tempoꝝ secreta ⁊ finē et p̄cepi ei·dicēs

Hec in palā facies verba·et hec absco/ndes. Et nūc tibi dico: signa q̄ demōstra/ui·⁊ somnia q̄ vidisti·et interp̄tationes quas tu vidisti in corde tuo: repone ea· tu enī recipieris ab oibꝫ·querteris resi/duus cū ꝑsilio meo et cū similibꝫ tuis: vsq̄quo finiant tpa. Quīm seculū p̄didit iuuentutē suā·⁊ tpa appropinquāt sene scere. Duodecim enī ptibꝫ diuisū est se culū·⁊ trāsierūt ei⁹ decima ⁊ dimidiū de cime ptis: supsunt aūt ei⁹ post mediū de cime ptis. Nūc g̃ dispone dom̄ū tuam·⁊ corripe pl'm tuū ⁊ ꝓsolare humiles eoz et renuntia iā corruptele·⁊ dimitte abs te mortales cogitatiōes·et proisce abs te ponderꝫ humana· et exue te iā infir/mā naturā·⁊ repone in vnā ptem mole stissima tibi cogitamēta·⁊ festina trans/migrare a tpibꝫ his. Que enim vidisti nūc cōtigisse mala itez horū deteriora fa ciēt. Quantū enī inualidū fiet seculū a senectute: tm̄ multiplicabunf sup̄ inha bitātes mala. ℣Prolōgauit enī se magis vitas et appinquauit mēdacium. Jam enī festinat venire quā vidisti visionez. Et rndi·et dixi coraz te dñe. Ecce enim ego abibo sicut p̄cepisti mihi·⁊ corripiaz p̃tē pl'm. Qui aūt itez nati fuerīt q̄s cōmouebit: ℣Dositū est g̃ seculū in tene bris·⁊ q̄ inhabitāt i eo sine lumīe. Quīm lex tua incēsa ē: ꝓpter q̄ nemo scit q̄ a te facta sūt vel q̄ incipiēt opa. ℣Si enī iue/ni in te gr̃az immitte in me spm̄ sc̄m̄·⁊ scribam oē q̄ factū ē in seculo ab initō q̄ erāt i lege tua scripta vt possint hoies inuenire semitā·⁊ q̄ voluerīt viuere in nouissimis viuāt. Et rndit ad me et di/it: Cladēs cōgrega pl'm·⁊ dices ad eos vt nō querāt te diebꝫ q̄draginta. Tu au tē p̄para tibi buxos multos·et accipe te cū faream dabziam selemiā· echanū et asiel q̄nq̄ hos: qui pati sūt ad scribēduz velociter. Et venies huc·et ego accēdaz in corde tuo lucernā intellect⁹ que non extinguef q̄adusq̄ finiant q̄ incipies scri bere. Et tunc perfectis quedam palam facies·quedam sapientibꝫ absconse tra des ℣In crastinū enim hac hora incipies

scribere. Et ꝓfect⁹ sum sicut mihi prece
pit. et ꝯgregaui oēm ꝑpl'm. et dixi: Audi
isrl' ꝟba hec. Peregrinati sunt p̄res nr̄i
ab initio in egypto et liberati sūt inde. ⁊
acceperūt legē vite quā nō custodierūt
quā et vos post eos trāsgressi estis. et da
ta est vobis terra in sortez. et t̄ra sion. et
p̄res vr̄i et vos iniquitatē fecistis. et nō
seruastis vias q̄s p̄cepit vobis altissim⁹
⁊ iust⁹ iudex cū sit. abstulit a vobis ī tp̄e
qd̄ donauerat. Et nūc vos h̄ estis. ⁊ frēs
vr̄i introrsū vr̄m sunt. Si g̊ impaueri
tis sensui vr̄o. et erudieritis cor vr̄m vi
ui ꝯseruati erit⁹. et post mortē misericor
diā ꝯseq̄mini Judiciū enī post mortē ve
niet. qn̄ iterꝫ reuiuiscem⁹. et tūc iustorū
noīa parebūt. et īpiorꝫ facta oñdent̄. Ad
me igit̄ nemo accedat nunc: neqꝫ req̄rat
me vsqꝫ dies q̄draginta. Et accepi q̄nqꝫ
viros sicut mandauit mihi. et ꝓfecti su
mus in cāpū. et māsim⁹ ibi. Et fact⁹ suꝫ
in crastinū. et ecce vox vocauit me. dicēs
Esdra aperi os tuū. ⁊ bibe q̊ te potauero
Et aperui os meū. et ecce calix plen⁹ por
rigebat̄ mihi. Hoc erat plenū sicut aq̄:
color aūt ei⁹ vt ignis similis. Et accepi
et bibi. ⁊ in eo cū bibissez cor meū cruci
abat̄ intellectu. et in pectus meū incre
scebat sapīa. Nā spūs meus cōseruabat̄
memoria. Et aptū est os meū. et nō est
clausū amplius. Altissim⁹ dedit intelle
ctū quinqꝫ viris. et scripserūt q̄ dicebāt̄
excessiōes noctis q̄s nō sciebant. Nocte
autē manducabāt panez: ego aūt ꝑ diez
loq̄bar. et ꝑ noctem nō tacebam. Scri
pti sunt aūt ꝑ quadragīta dies libri du
cēti quattuor. Et factū est cū cōplessent
q̄draginta dies: locutus est altissim⁹ di
cens. Priora q̄ scripsisti in palā pone. et
legant digni et indigni: nouissimos au
tem septuaginta cōseruabis vt tradas
eos sapiētibꝫ de ꝑpl'o tuo. In his enī est
vena intellectus. et sapientie fons. ⁊ sci
entie flumen. Et feci sic. XV

Ecce loq̄re in aures plebis mee
ſmones ꝓphetie q̄s īmisero in
os tuū dicit dn̄s: ⁊ fac vt in car
tha scribant̄ qm̄ fideles ⁊ veri sūt. Ne ti
meas a cogitatōibꝫ aduersū te: nec tur
bēt te incredulitates dicētiū. qm̄ oīs in
credul⁹ ī incredulitate sua morietur. Ecce
ego induco dicit dn̄s sup orbē t̄rarꝫ ma
la: gladiū et famē et mortē ⁊ īteritū: ꝓpt̄
qd̄ suppolluit iniq̄tas oēz terrā. et adim
pleta sūt opa nociua illorū. Propterea
dicit dn̄s. Jā nō silebo de īpietatibꝫ eorꝫ
q̄ irreligiose agūt: nec sustinebo in his q̄
iniq̄ exercēt. Ecce sanguis īnoxius ⁊ tri
stis clamat ad me. ⁊ aīe iustorꝫ clamant
ꝑseuerāter. Vindicās vindicabo illos di
cit dn̄s et accipiā oēm sanguinē īnoxiū
ex illis ad me. Ecce ꝑpl's me⁹ q̄si grex ad
occisiōez ducit̄: iam nō patiar illū habi
tare in t̄ra egypti: sed educā eū in manu
potēti ⁊ brachio excelso. Et ꝑcutiam pla
ga sic̄ pri⁹: ⁊ corrūpā oēz terrā ei⁹. Luge
bit egypt⁹ ⁊ fundamēta ei⁹ plaga ꝟbera
ta ⁊ castigatōe q̄s inducet ei deus. Luge
būt cultores opantes terrā: qm̄ deficiēt
semīa eorꝫ ab vredine et grandine. ⁊ a si
dere t̄ribili: Vle seculo ⁊ q̄ habitāt in eo:
qꝛ appinq̄uit gladi⁹ et cōtritio eorꝫ. et ex
urget gens sup gentē ad pugnā. ⁊ rhō
phea in manibꝫ eorꝫ. Erit enī incōstabili
tio hoībꝫ et alij alijs inualescētes nō cu
rabūt regē suū et principes: vie gestorū
suorꝫ in potētia sua. Concupiscet enī hō
in ciuitatē ire. ⁊ nō poterit. Propt̄ sup
biā enī eorꝫ ciuitates turbabunt̄: dom⁹
exterent̄. hoīes metuēt. Non miserebit̄
hō ꝓximū suū ad irritū faciēdū domos
eorꝫ in gladiū: ad diripiēdas substātias
eorꝫ ꝓpter famē panis et tribulationem
multā. Ecce ego cōuoco dicit deus oēs
reges terre ad me verendū q̄ sūt ab oriē
te et ab austro. ab euro et a libano ad cō
uertēdos in se ⁊ reddere q̄ dederūt illis
Sicut faciūt vsqꝫ hodie electis meis: sic
faciā et reddā in sinu eorꝫ. Hec dicit do
minus de⁹ Nō parcet dextera mea super
pctōres: nec cessabit rhōphea sup effun
dētes sanguinē innocuū sup t̄rā. Erijt
ignis ab ira eius. et d̄uorauit fundamē
ta terre. et peccatores quasi stramen in
censuꝫ. Vle eis qui peccant ⁊ nō obſuāt
mādata mea dicit dominus. Nō parcaꝫ

illis. Discedite filij a potestate. nolite cõ
taminare scificationẽ meã: qm̃ nouit do
minus oẽs q̃ delinquũt in illũ. Propte
rea tradidit eos in mortẽ ⁊ in occisionẽ
Jã enĩ venerũt sup orbẽ t̃raꝝ mala. ⁊ ma
nebitis in illis. Nõ enĩ liberabit vos de
us ꝓpter q̃ peccastis ĩ eũ. Ecce visio hor
ribilis: ⁊ facies illius ab oriẽte. Et exiẽt
natões draconũ arabũ in curribꝫ multꝫ
et sicut flatus eoꝝ numerꝰ ferũ sup ter
rã: vt iã timeãt ⁊ trepidẽt oẽs qui illos
audiẽt carmonij insaniẽtes in ira: ⁊ exi
ent vt apri d̃ silua. et aduenĩẽt in v̄tute
magna. et cõstabũt in pugnã cũ illis. et
vastabũt portionẽ t̃re assyriorũ. Et post
hec supualescent dracones natiuitatis
sue memores. ⁊ ꝯuertẽt se ꝯspirãtes in
virtute magna ad ꝑsequẽdos eos. Isti
turbabunt̃ et silebũt in v̄tute illorũ. et
cõuertẽt pedes suos in fugã. ⁊ a territo
rio assyriorũ subsessor obsedebit eos. et
cõsumet vnũ ex illis. ⁊ erit timor ⁊ tre
mor in exercitu illorũ et ꝯtẽtio in reges
ipoꝝ. Ecce nubes ab oriente et a septen
trione vsq̃ meridianum. et facies ea
rũ horrida valde plena ire et ꝓcelle. Et
collidẽt se inuicẽ. ⁊ collidẽt sidꝰ copiosũ
sup terrã ⁊ sidus illoꝝ. Et erit sanguis
a gladio vsq̃ ad ventrẽ. ⁊ fumꝰ hoĩs vsq̃
ad substramẽ cameli. Et erit timor ⁊ tre
mor multꝰ sup terrã. ⁊ horrebũt qui vi
debũt irã illã ⁊ tremor apprehẽdet illos
Et post hec mouebunt̃ nymbi copiosi a
meridiano et septẽtrione. et portio alia
ab occidẽte. Et supinualescent venti ab
oriẽte. ⁊ recludẽt eã. ⁊ nubẽ quã suscita
uit in ira. ⁊ sidꝰ ad faciẽdã exterritatiõez
ad oriẽtalez ventũ et occidentẽ violabit̃
Et exaltabuntur nubes magne ⁊ valide
plene ire ⁊ sidꝰ. vt exterreãt oẽm terrã.
et inhabitãtes eã. ⁊ infundẽt sup oẽz lo
cũ altũ et eminentẽ sidꝰ t̃ribile. ignẽ et
grãdinẽ ⁊ rhõpheas volãtes: ⁊ aq̃s mul
tas: vt etiã impleant̃ oẽs cãpi ⁊ oẽs riui
plenitudĩe aq̃ꝝ multaꝝ. Et demoliẽtur
ciuitates et muros ⁊ mõtes ⁊ colles et
ligna siluarũ. ⁊ fenũ pratoꝝ ⁊ frumenta
eoꝝ. Et trãsibũt ꝯstãtes vsq̃ ad babylo
nẽ ⁊ exterrẽt eã: ꝯueniẽt ad ipaz et circũ
ibũt eã. et effundẽt sidꝰ ⁊ oẽz irã sup eaz
Et subibit puluis ⁊ fumꝰ vsq̃ in celũ. ⁊
omẽs in circũitu lugebũt eã. ⁊ qui sub
ea remãserĩt seruiẽt his q̃ ext̃ruerũt. Et
tu asia ꝯcors in spẽ babylonis ⁊ gloria ꝑ
sone eiꝰ: ve tibi misera. ꝓpter qd̃ assimi
lasti ei: ⁊ coronasti filias tuas ĩ fornicatõ
ne ad placẽdũ ⁊ gloriandũ in amatoribꝫ
tuis qui tecũ cupierunt semꝑ fornicari
Odibilẽ imitata es in oĩbꝫ opibꝫ eius ⁊
ĩ adĩuẽtoibꝫ eiꝰ. ꝓpterea dic̃ deꝰ: Immit
tã tibi mala: viduitatẽ. et panꝑtatẽ ⁊ fa
mẽ et gladiũ ⁊ pestem ad deuastãdas do
mos tuas a violatione et morte et gl̃ia
virtutꝫ tue. Sicut flos siccabit̃ cũ exur
get ardor qui emissus ẽ sup te: infirma
beris vt paupcula plagata et castigata a
mulieribꝫ vt nõ possint te suscipe poten
tes et amatores. Nunquid ego sic cela
bo te dicit dñs: nisi occidisses electos me
os in omĩ tpe exaltãs ꝑcussionẽ manuũ
et diceres sup mortẽ eoꝝ cũ inebriata es
ses exorna speciẽ vultꝰ tui: Merces for
nicatõis tue in sinu tuo: ꝓpter hꝰ redditõ
nẽ accipies. Sicut facis electis meis di
cit dñs. sic faciet tibi deus ⁊ tradet te in
malũ. Et nati tui fame ĩteriẽt ⁊ tu rhõ
phea cades. et ciuitates tue cõterent̃. et
oẽs tui in cãpo gladio cadẽt. Et qui sũt
in mõtibꝫ fame ꝑibũt. et mãducabunt
carnes suas ⁊ sanguinẽ bibẽt a fame pa
nis et sitis aq̃. Infelix ꝑ maria venies. ⁊
rursuz accipies mala. Et in transitu alli
dẽt ciuitatẽ occisaz ⁊ exterrẽt aliquã por
tionẽ terre tue. ⁊ partẽ gl̃ie tue extermi
nabũt. rursuz reuertẽtes cõuersam. Et
demolita eris illis ꝓ stipula. ⁊ ipi erunt
tibi ignis. et deuorabunt te et ciuitates
tuas. terrã tuã et mõtes tuos: omẽs sil
uas tuas ⁊ lignũ fructifeꝝ igni cõburẽt
Filios tuos captiuos ducẽt. et censũ tu
um in predã habebũt. et gloriam faciei
tue exterminabunt.

XVI

Ve tibi babylõ et asia: ve tibi egy
pte ⁊ syria. Precingite vos sac
cis et cilicijs. et plangite filios
vestros et dolete: quoniã appropinq̃uit

cōtritio vr̄a. Immissus est vobis gla-
dius. ⁊ q̄s ē qui auertat illū? Immissus
est in vobis ignis: ⁊ q̄s ē qui extinguat
illū? Immissa sūt vobis mala. ⁊ quis ē
qui repellat ea? Nunquid repellet aliq̄s
leonē esurientē in silua: aut extinguet
ignē ī stipula mox qn̄ cepit ardere? Nū-
quid repellet aliq̄s sagittaz a sagittario
forti missaz? Dn̄s fortis īmittit mala. ⁊
quis ē qui repellet ea? Exijt ignis ex ira
cūdia ei⁹ ⁊ quis ē qui extīguat eū? Coru
scabit. ⁊ quis nō timebit? Tonabit. ⁊ q̄s
nō pauebit? Dn̄s cōminabit̄. ⁊ quis nō
fundit⁹ cōteret̄ a facie ip̄ius? Terra tre
muit et fundamēta ei⁹: mare fluctuat
de ꝓfundo. ⁊ fluct⁹ eius disturbabunt̄. ⁊
pisces ei⁹ a facie dn̄i. ⁊ a gloria v̄tut⁹ ei⁹
qm̄ fortis dextera eius q̄ arcum tēdit: sa
gitte ei⁹ accute q̄ ab ip̄o mittunt̄: nō de-
ficiēt cū ceperint mitti in fines t̄re Ecce
mittunt̄ mala et non reuertent̄. donec
veniant sup̄ terrā. Ignis succēdit̄: ⁊ nō
extīguet̄ donec ꝯsumat fundamēta ter
re. Quēadmodū nō redit sagitta missa
a valido sagittario. sic nō reuertent̄ ma
la q̄ missa fuerint in terraz. Ve mihi. ve
mihi: Quis me liberabit in illis diebꝫ?
Initiū doloꝝ et multi gemit⁹: initiū fa
mis et multi interitus: initiū bellorū et
formidabūt ptātes: initiū malorū ⁊ tre
pidabūc oēs. In his quid faciā cum ve
nerint mala? Ecce fames et plaga ⁊ tri-
bulatio et angustia missa sūt flagella in
emendatōe. et in his oībꝫ se nō conuer
tent ab iniquitatibꝫ suis. neq̄ flagelloꝝ
memores erūt semp̄. Ecce erit ānone
vilitas sup̄ terrā: sic vt putant sibi esse
directā pacē ⁊ tūc germinabūt mala su
per terrā. gladius. fames et magna cōfu
sio. A fame enī plurimi qui inhabitant
terrā interiēt. ⁊ gladi⁹ ꝑdet ceteros qui
sup̄auerint a fame. et mortui sicut ster-
cora ꝓijcient̄. et nō erit qui ꝯsolet̄ eos.
Derelinquet̄ enī terra d̄serta. et ciuita
tes ei⁹ deijciēt̄. Non d̄relinquet̄ qui co
lat terrā: et qui semīet eā. Ligna dabūt
fructus. et quis vindemiabit illa? Vua
matura fiet. et quis calcabit illaz? Erit
enī locis magna desertio. Cupiet enim
hō hoīez videre: vel vocē ei⁹ audire. Re-
linquent̄ enī de ciuitate decē. et duo de
agro qui abscōderint se in dēsis nemo-
ribꝫ ⁊ scissuris petrarū: quēadmodū dū
derelinquunt̄ in oliueto et singulis ar-
boribꝫ tres aut quattuor oliue. aut sic
in vinea vindemiata racemi relinquūt̄
ab his qui diligēter vineā scrutant̄: sic
relinquent̄ in diebꝫ illis tres aut q̄ttuor
scrutātibꝫ domos eorū in rūphea. Et re
linquet̄ terra deserta. et agri ei⁹ inuete-
rabūt. et vie eius et oēs semite ei⁹ ger-
minabūt spinas eo ꝙ nō trāsient hoīes
ꝑ eam. Lugebūt virgines nō h̄ntes spō
sos: lugebūt mulieres nō h̄ntes viros
Lugebūt filie earū nō habētes adiuto-
riū spōsi earū. In bello cōsument̄. et vi
ri earū in fame exterentur. Audite vero
ista et cognoscite ea ꝯsui dn̄i. Ecce v̄buz
dn̄i: excipite illud: ne dijs credatis de q̄-
bus dicit dn̄s. Ecce appropinq̄nt mala
et nō tardāt. Quēadmodū pregnās cū
parit in nono mēse filiū suū a ꝓppinq̄n-
te hora part⁹ eius. an̄ horas duas vl̄ tres
dolores circūeūt ventrē eius. et ꝓdeūte
infante de vētre nō tardabūt vno pun-
cto. sic nō morabunt̄ mala ad ꝓdeūduz
sup̄ terrā. ⁊ seculū gemet ⁊ dolores circū
tenebūt illd̄. Audite v̄bum plebs mea
Parate vos ī pugnā. ⁊ in malis sic esto
te q̄si aduene t̄re. Qui vēdit q̄si qui fu-
giat. ⁊ qui emit q̄si q̄ ꝑditur⁹. Qui mer
cat̄ q̄si qui fructū nō capiat. ⁊ q̄ edificat
q̄si q̄ nō habitatur⁹. Qui semīat q̄si qui
nō metet: sic ⁊ q̄ vineā putat q̄si nō vin
demiatur⁹. Qui nubūt sic q̄si filios nō
facturi. ⁊ q̄ nō nubūt sic q̄si vidui: ꝓpter
qd̄ qui laborāt sine cā laborāt. Fruct⁹. n.
illoꝝ alienigene metēt. ⁊ sub̄az illoꝝ ra-
piēt. ⁊ domos euertēt. ⁊ filios eoꝝ capti
uabūt. qꝛ ī captiuitate ⁊ fame generant
natos suos. Et q̄ negociāt̄ ī rapina quā
tūdiu exornāt ciuitates ⁊ domos suas ⁊
possessiōes ⁊ ꝑsonas suas: tātomag̃ ad
çelabor eos sup̄ pctā sua dicit dominus
Quō çelat̄ fornicaria mulierē idoneā ⁊
bonā valde: sic çelabit̄ iustitia īiq̄tatē cū

exornat se. et accusat eā in facie cuz vene
rit qui d̄fendat exquirentē om̄e peccatū
sup terrā. Propterea nolite similari ei
nec opib⁹ eius: qm̄ adhuc pusillū: ⁊ tol/
letur iniquitas a terra. et iusticia regna
bit in vos. Nō dicat peccator se non pec
casse: qm̄ carbones ignis cōburet sup ca
put eius qui dicit. nō peccaui corā deo ⁊
gloria ip̄ius. Ecce dn̄s cognoscet om̄ia
opera hominum. et adinuentiones illo
rū et cogitationes illorum et corda illo
rum. Dixit enī: fiat terra et facta est: fiat
celū ⁊ factū ē. Et in verbo illi⁹ stelle fun
date sūt. ⁊ nouit numerū stellarū. Qui
scrutat̄ abyssum et thesauros illar̄: q̄ mē
sus ē mare. ⁊ ꝯceptū eius. Qui cōclusit
mare in medio aquarū. ⁊ suspēdit terrā
sup aquas verbo suo. Qui extēdit celuz
quasi camerā: sup aquas fundauit eum
Qui posuit in deserto fontes aquarū. ⁊
sup verticē montiū lacus ad emittendū
flumīa ab eminēti petra. vt portaret t̄rā
Qui finxit hoīem. et posuit cor suū ī me
dio corporis. et misit ei sp̄m vitā ⁊ intel
lectū ⁊ spiramē dei omīpotētis qui fecit
oīa et scrutinat oīa absconsa in abscōsis
terre. Hic nouit adinuentionē vestrā. ⁊
que cogitatis in cordib⁹ v̄ris peccātes ⁊
volētes occultare peccata vestra. Propt̄
q̄ dn̄s scrutinando scrutinauit oīa opa
v̄ra et traducet vos omēs: ⁊ vos cōfusi
eritis cū ꝓcesserint pctā v̄ra corā hoīb⁹.
⁊ iniquitates erūt q̄ accusatores stabūt
in die illo. Quid facietis. aut quō abscō
detis peccata vestra coraz deo et angelis
eius? Ecce iudex deus: timete eū. Desi/
nite a peccatis vestris. et obliuiscamini
iniquitates vestras iam agere eas ī sem
piterno. ⁊ deus educet vos ⁊ liberabit de
om̄i tribulatiōe. Ecce enī incēdit̄ ardor
sup vos turbe copiose. et rapiēt quosdaz
ex vobis et cibabūt idolis occisos. ⁊ qui
cōsenserint eis erūt illis in derisuz et in
improperiū et in cōculcationē. Erit enī
locis locus. et in vicinas ciuitates exur
rectio multa sup timētes dn̄m. Erūt q̄
si insani nemī parcētes. ad diripiēdum
et deuastandū adhuc timentes dn̄m. qz
deuastabūt ⁊ diripient substantias ⁊ de
domib⁹ suis eos eijcient. Tūc parebit ꝓ
batio electorum meorū: vt auruz quod
probatur ab igne. Audite dilecti mei di
cit dominus. Ecce adsunt dies tribula/
tionis. et de his liberabo vos Ne timeat̄
nec hesitetis: quoniam deus dux vester
est. Et qui seruat mādata ⁊ p̄cepta mea
dicit dominus deus: ne prepōderēt vos
peccata vestra ne supeleuēt se iniquita/
tes vestre. Ille qui cōstringunt̄ a peccat̄
suis et obtegunt̄ ab iniquitatibus suis
quēadmodū ager cōstringit̄ a silua. ⁊ spi
nis tegit̄ semita ei⁹ ꝑ quā nō trāsit hō: ⁊
excludit̄. et emittit̄ ad deuoratōez ignis

Explicit liber Esdre tertius. In/
cipit prologus beati Hieronymi
presbyteri in librum Tobie:

Chromatio ⁊ heliodoro
episcopis: Hieronym⁹
p̄sbyter in dn̄o salutem
Mirari nō desino exacti
onis vestre instantiam.
Exigitis enī vt librū chaldeo sermone
cōscriptū: ad latinū stilū traham: libruz
vtiqz tobie quem hebrei d̄ cathalogo di
uinarum scripturarum secantes. his q̄
agiographa memorant manciparunt.
Feci satis desiderio vestro: nō tamē meo
studio. Arguūt enim nos hebreoruz stu
dia. et imputant nobis cōtra suuz cano
nem latinis auribus ista trāsferre. Sz
melius esse iudicans phariseorū displi/
cere iudicio. et episcoporū iussionib⁹ de/
seruire institi vt potui. Et quia vicina ē
chaldeorum lingua sermoni hebraico.
vtriusqz lingue peritissimū loquacez re
periēs: vnius diei laborē arripui ⁊ quic/
quid ille mihi hebraicis verbis expressit
hoc ego accito notario sermonibus lati
nis exposui. Orationibus vestris merce
demhuius operis compensabo cum gra/
tū vobis didicero me quod iubere estis
dignati: complesse.

Explicit prologus in librū Tobie

Incipit liber Tobie. Capituluz I

Tobias ex tribu et ciuitate neptali. que ē in supioribꝫ galilee supra naason. post viam q̄ ducit ad occidentē. in sinistro hn̄s ciuitatē sephet: cū captus esset in diebꝫ salmanasar regis assyriorū. in captiuitate tn̄ positus viā ṽitatis nō deseruit ita vt oīa q̄ hr̄e poterat q̄tidie concaptiuis frībꝫ q̄ erāt ex eius genere īpartiret: Cūq̄ esset iunior oībꝫ ī tribu neptali. nihil tn̄ puerile gessit in ope Deniq̄ cū irent oēs ad vitulos aureos quos hierobaz fecerat rex isrl'. hic sol⁹ fugiebat ꝯsortiū oīm. ⁊ ꝑgebat ad hierl'm ad tēplū dn̄i. ⁊ ibi adorabat dn̄m deū israel. oīa primitiua sua et decimas suas fideliter offerēs ita vt in tertio anno ꝓselitis ⁊ aduenis ministraret oēz decimationē. Hec ⁊ his similia ꝑm legē dei puerul⁹ obseruabat. Cū vero factus fuisset vir. accepit vxorez annā de tribu sua: genuitq̄ ex ea filium nomē suū imponēs ei: quē ab infantia timere deū docuit et abstinere ab oī peccato. Igit' dū ꝑ captiuitatē deuenisset cū vxore sua ⁊ filio in ciuitatē niniuē cū oī tribu sua. ⁊ cū oēs ederēt ex cib' gētiliū: iste custodiuit aīaz suā ⁊ nūq̄ cōtaminat⁹ ē in escis eoꝝ. Et qm̄ memor fuit dn̄i in toto corde suo. dedit illi de⁹ gratiam in ꝯspectu salmanasar regꝫ ⁊ dedit illi ptātez q̄cūq̄ vellet ire hn̄s libertatez q̄cūq̄ facere voluisset: Pergebat enī ꝑ oēs q̄ erāt in captiuitate. ⁊ monita salutis dabat eis. Cū aūt venisset ī rages ciuitatē medorū. ⁊ ex his q̄bꝫ honorat⁹ fuerat a rege habuisset decē talēta argēti. et cū in multa turba generꝫ sui gabellū egentē videret q̄ erat ex tribu eius: sub chirographo dedit illi memoratū pond⁹ argēti: Post multū ṽo tp̄is mortuo salmanasar rege. cū regnaret sennecherib filius eius ꝓ eo. ⁊ filios isrl' exosos haberet ī ꝯspectu suo: tobias q̄tidie ꝑgebat ꝑ oēm cognationē suā. ⁊ ꝯsolabat' eos: diuidebatq̄ vnicuiq̄ prout poterat de facultatibꝫ suis Esuriētes alebat nudisq̄ vestimēta p̄bebat. ⁊ mortuis atq̄ occisis sepulturā sollicitus exhibebat. Deniq̄ cū reu'sus esset rex sennecherib fugiens a iudea: plagā quā circa eū fecerat deus ꝓpter blasphemiā suā. ⁊ irat⁹ multos occideret ex filijs israel: tobias sepeliebat corpa eoꝝ. At vbi nūciatū est regi: iussit eū occidi. ⁊ tulit oēm substantiā ei⁹. Tobias ṽo cū filio suo ⁊ cū vxore fugiens nud⁹ latuit: qz ml'ti diligebāt eū. Post dies vero q̄dragintaq̄nq̄ occiderūt regē filij ip̄i⁹: Et reu'sus ē tobias in domū suam oīsq̄ facultas ei⁹ restituta est ei. II

Post hec vero cū esset dies fest⁹ dn̄i ⁊ factū esset prandiū bonuz ī domo tobie: dixit filio suo. Vade et adduc aliq̄s de tribu nostra timentes deū. vt epulent' nobiscū. Cūq̄ abisset reuersus nūciauit ei vnum ex filijs israel iugulatū iacere ī platea. Statīq̄ exiliēs de accubitu suo. relinquēs prandiū ieiun⁹ ꝑuenit ad corpus: tollensq̄ illud portauit ad domū suā occulte: vt dū sol occubuisset caute sepeliret eū. Cūq̄ occultasset corpus. māducauit panē cū luctu et tremore: memorās illū sermonem quē dixit dn̄s ꝑ amos ꝓphetā: Dies festi vr̄i ꝯuertent' in lamentationē ⁊ luctū. Cū vero sol occubuisset: abijt ⁊ sepeliuit eū. Arguebāt aūt euz oēs ꝓximi ei⁹ dicētes: Iā hui⁹ rei causa int'fici iuss⁹ es. ⁊ vix effugisti mortꝫ imperiū. ⁊ iteruz sepelis mortuos. Sz tobias pl⁹ timēs deū q̄ꝫ regē rapiebat corpa occisorū ⁊ occultabat in domo sua ⁊ medijs noctibꝫ sepeliebat ea. Cōtigit aūt vt q̄dā die fatigat⁹ a sepultura veniēs domū iactasset se iuxta parietē ⁊ obdormisset et ex nido hirūdinū dormiēti illi: calida stercora inciderent sup oculos eius: fieretq̄ cecus Hāc aūt tēptatōez ideo ꝑmisit dn̄s euenire illi: vt posteris daretur exemplū patientie ei⁹: sicut ⁊ scī iob. Nam cū ab infantia sua semp deū timuerit ⁊ mādata eius custodiret. nō ē ꝯtristat⁹ ꝯtra deuz q̄ plaga cecitatꝫ euenerit ei: sz īmobilis

in dei timore pmãsit: agẽs gr̃as deo oĩbꝫ diebus vite sue: Nam sicut beato iob insultabãt reges. ita isti parẽtes ⁊ cognati eiꝰ irridebãt vitã eius dicẽtes: Ubi ẽ spes tua ꝓ qua elemosynas et sepulturas faciebas? Tobias vero ĩcrepabat eos dicẽs: Nolite ita loqui: qm̃ filij scõrũ sumus. et vitã illã expectamus. quam deus daturus ẽ his qui fidẽ suã nũq̃ mutant ab eo. Anna vero vxor eius ibat ad opꝰ textrinũ q̃tidie. ⁊ de labore manuuꝫ suarũ victũ quẽ cõsequi potuisset d̃ferebat. Vñ factũ ẽ: vt hedũ caprarũ accipiens. detulisset domi. Cuius cũ vocez balãtis vir eius audisset dixit: Videte ne forte furtiuus sit. Reddite eũ dñis suis qꝛ non licet nobis aut edere ex furto aliquid aut contingere. Ad hec vxor eiꝰ irata respondit: Manifeste vana facta ẽ spes tua. et elemosyne tue modo apparuerunt. Atq̃ his et alijs huiuscemodi verbis exprobrabat ei.

III

Tunc tobias ingemuit. et cepit orare cũ lachrymis. diceus: Iustus es dñe. ⁊ oĩa iudicia tua vera sunt. et oẽs vie tue misericordia ⁊ veritas ⁊ iudiciũ. Et nũc dñe memor esto mei. et ne vindictã sumas de pctĩs meis: neq̃ remĩscaris delicta mea vel parẽtũ meoꝝ. Qm̃ nõ obediuimꝰ p̃ceptis tuis ideo traditi sumꝰ in direptionẽ ⁊ captiuitatẽ et mortẽ ⁊ in fabulã. ⁊ ĩ impropeiũ oĩbꝫ natõnibꝫ in q̃bꝫ dispsisti nos. Et nũc dñe magna iudicia tua: qꝛ non egimꝰ ꝑm p̃cepta tua. ⁊ nõ ãbulauimus sincerit̃ corã te Et nũc dñe ꝑm volũtatẽ tuã fac mecũ. ⁊ p̃cipe in pace recipi spm̃ meũ Expedit enĩ mihi mori magis q̃ viuere. Eadẽ itaq̃ die cõtigit vt sara filia raguelis in rages ciuitate medoꝝ. ⁊ ipa audiret impperiũ ab vna ex ancillis patris sui: qm̃ tradita fuerat septẽ viris. ⁊ demoniũ noĩe asmodeus occiderat eos mox vt ingressi fuissent ad eã. Ergo cuꝫ ꝓ culpa sua increparet puellã: rñdit ei. dicẽs. Ampliꝰ ex te nõ videamꝰ filium aut filiã sup terrã. interfectrix viroꝝ tuorum. Nũquid ⁊ occidere me vis sicut etiã occidisti septẽ viros? Ad hãc vocẽ p̃rexit ĩ supius cubiculũ domus sue. ⁊ tribus diebꝫ et tribꝫ noctibus nõ mãducauit neq̃ bibit: sed in oratõe p̃sistens cuꝫ lachrymis dep̃cabat̃ deũ. vt ab isto impperio liberaret eã. Factũ ẽ aũt die tertia dũ cõpleret orationẽ: bñdicens dñm. dixit: Bñdictũ est nomẽ tuũ deus patrum nr̃oꝝ: qui cũ iratꝰ fueris. misericordiam facies. ⁊ in tpe tribulatõis pctã dimittis his q̃ inuocãt te: Ad te dñe faciẽ meã cõuerto: ad te oculos meos erigo. Peto dñe vt de vinculo improperij huiꝰ absoluas me: aut certe de sup terram eripias me. Tu scis dñe quia nũq̃ cõcupiui virum. et mundã seruaui animã meaꝫ ab omĩ cõcupiscẽtia. Nũq̃ cũ ludentibꝫ miscui me: neq̃ cũ his qui in leuitate ãbulãt p̃ticipẽ me p̃bui Virũ aũt cũ timore tuo nõ cũ libidine mea cõsensi suscipere Et aut ego indigna fui illis aut illi forsitan mihi nõ fuerũt digni: qꝛ forsitã viro alij ꝯseruasti me. Nõ ẽ enĩ in hoĩs potestate consiliũ tuũ. Hoc autez ꝓ certo habet oĩs/qui colit te: qꝛ vita eiꝰ si in ꝓbatõe fuerit coronabit̃: si aũt in tribulatiõe fuerit. liberabit̃: ⁊ si in corruptione fuerit. ad misericordiã tuã venire licebit Nõ enĩ delectaris in p̃ditionibꝫ nostris qꝛ post tempestatẽ trãquillũ facis. ⁊ post lachrymatõez et fletũ exultationẽ ĩfundis: Sit nomẽ tuũ deus isrl̃ bñdictum in secula. In illo tpe exaudite sũt p̃ces amboꝝ in ꝯspectu glorie sũmi dei. ⁊ missus est angelꝰ dñi sanctꝰ raphael vt curaret eos ambos quorũ vno tpe sũt oratões in conspectu dñi recitate.

IIII

Igit̃ cũ tobias putaret oratiõez suaꝫ exaudiri vt mori potuisset vocauit ad se tobiam filiũ suuꝫ. dixitq̃ ei. Audi fili mi verba oris mei. et ea in corde tuo quasi fundamentum cõstrue. Cum acceperit deus animam meam. corpus meũ sepeli. et honorem habebis matri tue omĩbus diebus vite eiꝰ. Memor enĩ eẽ debes: q̃ ⁊ q̃nta p̃icl̃a passa sit ꝓpt̃ te ĩ vt̃o suo. Cũ aũt ⁊ ipa ꝯpleuerit tp̃s vite sue: sepelias eam circa me

Omibus aūt diebus vite tue in mēte
habeto deū: et caue ne aliqñ pctō cōsen
tias ⁊ p̄termittas p̄cepta dei nr̄i. Ex sub
stātia tua fac elemosinā: et noli auerte/
re faciē tuā ab vllo paupere: ita enī fiet:
vt nec a te auertat̄ facies dñi. Quō po/
tueris ita esto misericos. Si multū ti/
bi fuerit abundanter tribue: si exiguū ti
bi fuerit etiā exiguū libēter imp̄tiri stu/
de. Premiū enī bonū tibi thesauriças in
die necessitatis: qm̄ elemosina ab oī pec
cato ⁊ a morte liberat. et nō patiet̄ aīam
ire in tenebras. Fiducia magna erit co/
ram sūmo deo elemosina oībꝫ facienti/
bus eā: Attēde tibi fili mi ab omī forni/
catōe. ⁊ p̄ter vxorē tuā nūq̄ꝫ patiaris cri
men scire. Sup̄biā nunq̄ꝫ in tuo sensu
aut in tuo verbo dñari p̄mittas. In ip̄a
enī initiū sumpsit oīs p̄ditio. Quicūq̄ꝫ
tibi aliquid op̄atus fuerit. statim ei mer
cedē restitue. et merces mercēnarij tui
apud te omīo nō remaneat Qd̄ ab alio
oderis fieri tibi: vide ne tu aliqñ alteri
facias. Panē tuū cū esurientibꝫ ⁊ egen
tibus comede. et de vestimētis tuis nu/
dos tege. Panē tuū et vinū tuuꝫ sup̄ se
pulturā iusti cōstitue. et noli ex eo man
ducare et bibere cū peccatoribꝫ. Cōsiliuꝫ
semp̄ a sapiente p̄quire Omī tp̄e bñdic
deū. et pete ab eo vt vias tuas dirigat. ⁊
oīa consilia tua in ip̄o p̄maneāt. Indi/
co etiā tibi fili mi dedisse me decē talēta
argenti dū infantulus esses gabelo in
rages ciuitate medoꝝ. et chiroḡphū eiꝰ
apud me habeo. Et ideo p̄quire quō ad
eū p̄uenias. et recipias ab eo supra me/
moratū pōdus argēti. et restituas ei chi
rographum suum. Noli timere fili mi:
pauperē quidē vitā gerimꝰ: sꝫ mlta bona
habebimꝰ si timuerimus deū. ⁊ recesseri
mus ab oī peccato ⁊ fecerimꝰ bene. V

Tunc rñdit tobias patri suo. et
dixit: Oīa quecūq̄ꝫ p̄cepisti mi/
hi. faciam pater. Quō aūt pecu
niam hāc inquirā. ignoro. Ille me ne/
scit. ⁊ ego eū ignoro. Qd̄ signū dabo ei?
Sꝫ neq̄ꝫ viā p̄ quā p̄gat̄ illuc. aliquādo
cognoui. Tunc pater suus rñdit illi. et
dixit. Chirographū quidē illiꝰ apd̄ me
habeo: qd̄ dū illi ostēderis statim restitu
et. Sed p̄ge nūc ⁊ inquire tibi aliquē fi
delē virū: qui eat tecum salua mercede
sua. dū adhuc viuo. vt recipias eā. Tūc
egressus tobias inuenit iuuenē splendi
dū stantē p̄cinctū. ⁊ q̄si paratū. ad ābulā
dum. Et ignorās q̄ angelꝰ dei esset: salu
tauit eum. et dixit: Vñ te habemꝰ bone
iuuenis? At ille rñdit. Ex filijs isrl̄. Et
tobias dixit ei: Nosti viā que ducit in re
gionē medorū? Cui rñdit: Noui ⁊ omīa
itenera eius frequēter ambulaui. ⁊ mā
si apud gabellū fratrem nr̄m qui morat̄
in rages ciuitate medorū que posita est
in monte egbathanis. Cui tobias ait:
Sustine me obsecro: donec hec ip̄a nū/
ciem patri meo. Tunc ingressus tobias
indicauit vniuersa hec patri suo. Sup̄
q̄ āmiratus pater rogauit vt introiret
ad eū. Ingressus itaq̄ꝫ salutauit eū. ⁊ di
xit: Gaudiū tibi sit semp̄. Et ait tobias:
Quale gaudiū mihi erit. qui ī tenebris
sedeo. et lumē celi nō video? Cui ait iu
uenis. Forti aīo esto: in proximo est vt
a deo cureris Dixit itaq̄ꝫ illi tobias: Nū
quid poteris p̄ducere filiū meū ad gabel
lum in rages ciuitatē medorū? et cū re/
dieris. restituā tibi mercedē tuā. Et di/
xit ei angelus: Ego ducā. et reducā eū
ad te. Cui tobias rñdit. Rogo te: Indi/
ca mihi de qua domo: aut de q̄ tribu es
tu? Cui raphael angelus dixit: Genꝰ q̄/
ris mercēnarij: an ip̄m mercēnariū qui
cum filio tuo eat? Sed ne forte sollici/
tum te reddā: ego sum açarias. ananie
magni filiꝰ. Et tobias rñdit. Ex magno
genere es tu. Sed peto ne irascaris q̄
volueri cognoscere genus tuū. Dixit au
tez illi angelus. Ego sanū ducā et sanuꝫ
tibi reducā filiū tuū. Rñdens aūt tobi/
as ait: Bñ ambulet̄. ⁊ sit dñs in itinere
vr̄o. et angelus eius comitet̄ vobiscum
Tūc patis oībꝫ q̄ erant in via portanda
fecit tobias vale p̄ri suo. ⁊ matri sue. et
ambulauerūt ābo simul. Cūq̄ꝫ p̄fecti es
sent: cepit mr̄ eiꝰ flere ⁊ dicere: Baculuꝫ
senectut̄ nr̄e tulisti. et trāsmisisti a nob

Nunq̃ fuisset ipa pecunia pro q̃ misisti eũ: Sufficebat nobis pauptas nr̃a: vt diuitias cõputarem⁹ h̃ q̃ videbam⁹ filiũ nr̃m. Dixitq̃ ei tobias. Noli flere: Saluus puenit fili⁹ nr̃ · ⁊ salu⁹ rc̃ũtet ad nos · ⁊ oculi tui videbũt illũ. Credo enĩ q̃ angel⁹ dei bonus comitet ei · ⁊ bñ disponet oĩa q̃ cirra eũ gerũtur: itavt cũ gaudio reũtat ad nos. Ad hãc vocẽ cessauit mr̃ eius flere · ⁊ tacuit. VI

Profect⁹ est aũt tobias · ⁊ canis secut⁹ ẽ eũ · ⁊ mãsit ꝑma mãsiõe iuxta fluuiũ tigris. Et exiuit vt lauaret pedes suos · ⁊ ecce piscis imanis exiuit ad deuorãdũ eũ. Quẽ expauescẽs tobias: clamauit voce magna · dicens: Dñe: inuadit me. Et dixit ei ãgelus. Apphẽde brãchiã ei⁹ · ⁊ trahe eũ ad te. Qđ cũ fecisset attraxit eũ in siccũ · ⁊ palpitare cepit ante pedes eius. Tũc dixit ei angelus: Exẽtera hũc piscẽ · ⁊ cor ei⁹ ⁊ fel ⁊ iecor repone tibi. Sũt enĩ h̃ necessaria ad medicamẽta vtilit̃. Qđ cũ feciss̃ assauit carnes ei⁹ ⁊ secũ sustulerũt in via: cetera salierũt q̃ sufficerẽt eis · q̃usq̃ puenirẽt in rages ciuitatẽ medoꝝ. Tũc interrogauit tobias angelũ · ⁊ dixit ei: Obsecro te azaria frat̃: vt dicas mihi qđ remediũ habebũt ista q̃ de pisce tuare iussisti Et rñdens angelus dixit ei: Cordis ei⁹ particulã si sup carbones ponas · fumus eius extricat oẽ gen⁹ dæmoniꝝ siue a viro siue a muliere: ita vt vltra non accedat ad eos. Et fel valet ad vnguendos oculos in q̃bus fuerit albugo · ⁊ sanabunt̃ Et dixit ei tobias. Ubi vis vt manea/mus? Rñdẽsq̃ ãgelus ait: Est hic raguel noĩe vir ꝓpinquus de tribu tua · ⁊ hic hz filiã noĩe sarã: sz neq̃ masculũ neq̃ feminã vllã hz aliã ꝑter eaz. Tibi debet ois substãtia ei⁹ ⁊ oportet eã te accipe cõiugẽ. Pete g̃ eaz a pr̃e eius · ⁊ dabit tibi eam i vxorẽ. Tunc rñdit tobias · ⁊ dixit: Audio qz tradita ẽ septẽ viris · ⁊ mortui sunt · sz ⁊ h̃ audiui: qz dæmoniũ occidit illos. Timeo g̃ ne forte ⁊ mihi h̃ eueniãt ⁊ cũ sim vnic⁹ parẽtibꝫ meis · deponã senectutẽ illoꝝ cũ tristicia ad inferos. Tũc angelus raphael dixit ei. Audi me · ⁊ ostendaz tibi · q̃ sunt q̃bꝫ ꝑualere põt dæmoniũ Hi nãq̃ q̃ ꝓiugiũ ita suscipiũt vt deum a se · ⁊ a sua mẽte excutiãt · ⁊ sue libidini ita vacẽt sicut equ⁹ ⁊ mulus q̃bꝫ nõ est intellect⁹: habet potestatẽ dæmoniũ sup eos. Tu aũt cũ accepis eaz ingressus cubiculũ ꝑ tres dies ꝓtinens esto ab ea · ⁊ nihil aliud nisi oratiõibꝫ vacabis cuz ea. Ipsa aũt nocte · incẽso iecore piscis fugabit̃ dæmoniũ. Secũda vo nocte ĩ copulatiõe scoꝝ ꝑtriarchaꝝ admittet̃. Tertia aũt nocte bñdictionẽ ꝓsequris vt filij ex vobis ꝓcreent̃ incolumes. Trãsacta aute tertia nocte accipies virginẽ cũ timore dñi amore filioꝝ magis q̃ libidinis ductus: vt i semie abrae bñdictiõez i filijs

Ingressi sunt aũt (cõseqũs · VII ad raguelẽ · ⁊ suscepit eos raguel cũ gaudio. Intuẽsq̃ tobiã raguel: dixit anne vroi sue · q̃ similis est iuuenis iste ꝓsobrino meo. Et cũ hec dixisset · ait: Ubi estis iuuenes frẽs nr̃i? At illi dixerũt. Ex tribu neptalim sum⁹ ex captiuitate niniue. Dixitq̃ illis raguel Nostis tobiã frẽm meũ? Qui dixerunt Nouim⁹. Cũq̃ multa bona loq̃rent̃ ad eo Dixit angelus ad raguelẽ: Tobias de q̃ interrogas pr̃ isti⁹ est. Et misit se raguel ⁊ cũ lachrymis osculat⁹ est eũ · ⁊ plorans sup̃ collũ eius · dixit: Bñdictio sit tibi fili mi: qz boni ⁊ optimi viri fili⁹ es. Et ãna vroi ei⁹ ⁊ sara ipsoꝝ filia lachrymate sunt. Postq̃ aũt locuti sunt: ꝑcepit raguel occidi arietẽ · ⁊ parari quiuiũ. Cumq̃ hortaret̃ eos discũbere ad prãdiũ tobias dixit: Non ego hodie nõ mãducabo neq̃ bibã: nisi prius petitionẽ meam ꝓfirmes · ⁊ pmittas mihi dare saram filiam tuam. Quo audito vir raguel expauit sciẽs quid euenerit illis septẽ viris · qui ingressi sunt ad eam · ⁊ timere cepit: ne forte ⁊ huic similiter cõtingeret. Et cuz nutaret ⁊ non daret petẽti vllũ responsum: dixit ei angelus: Noli timere dare eam isti: qsñ huic timenti deũ debet cõiunx filia tua. Propterea alius non potuit habere illam. Tũc dixit raguel. Nõ

dubito q̄ deus preces ⁊ lachrymas me-
as in cōspectu suo admiserit. Et credo
qm̄ ideo fecit vos venire ad me. vt ⁊ ista
cōiungeretur cogtiōi sue. ſm legē moy-
si. Et nūc noli dubiū gerere. q̄ tibi eam
tradā. Et apprehēdēs dexteraz filie sue:
dextere tobie tradidit. dicēs: Deus abra
am. ⁊ deus ysaac ⁊ deus iacob vobiscū sit
⁊ ipse ꝯiūgat vos īpleatq̄ bn̄dictionem
suā in vob. Et accepta cartha fecerūt cō
scriptionē coniugij. Et post hec epulati
sunt bn̄dicētes deuz. Vocauitq̄ raguel
ad se annā vxorē suam. ⁊ precepit ei vt p̄
pararet alterū cubiculū. Et introduxit
illuc saraz filiā suā ⁊ lachrymata est. Di-
xitq̄ ei: Forti aīo esto filia mea. Dn̄s ce
li det tibi gaudiū p̄ tedio q̄d p̄pessa es.

Postq̄z v̄o cenauerūt: VIII
p introduxerūt iuuenē ad eā. Re
cordatus itaq̄ tobias sermonū
angeli. p̄tulit de cassidili suo p̄tē iecoris
posuitq̄ eā sup̄ carbones viuos. Tūc ra
phael angelus apprehēdit. demoniū et
religauit illud in deſto sup̄ioris egypti
Tūc hortat⁹ est v̄ginē tobias: dixitq̄ ei:
Sara exurge ⁊ dep̄cem̄ deū hodie ⁊ cras
⁊ secundū cras: q̄r his trib⁹ noctib⁹ deo
iungim̄: tertia aūt trāsacta nocte. in no
stro erim⁹ ꝯiugio. Filij q̄ p̄pe scōr̄ sum⁹
⁊ non possum⁹ ita ꝯiungi sicut gētes q̄
ignorant deū. Surgētes aūt parit̄ instā
ter orabant ambo simul. vt sanitas da-
ret̄ eis: Dixitq̄ tobias. Dn̄e deus patr̄
nr̄or̄: bn̄dicant te celi. terre. mareq̄ ⁊ fō
tes ⁊ flumīa. ⁊ omnes creature tue q̄ in
eis sunt. Tu fecisti adam de limo terre:
dedistiq̄ ei adiutoriū euam. Et nunc do
mīe tu scis q̄r non luxurie causa accipio
sororē meā ꝯiugē: sz sola posteritatis di
lectiōe in q̄ bn̄dicat̄ nomē tuū in secula
seculor̄. Dixit itaq̄ sara: Miserere nob̄
dn̄e. miserere nobis. ⁊ ꝯsenescam⁹ ambo
parit̄ sani. Et factū est circa pullor̄ can-
tum accersiri iussit raguel ſuos suos et
abierunt cum eo parit̄. vt foderēt sepul
crum. Dicebat enī ne simili modo eue-
nerit ei. quo ⁊ ceteris alijs septez viris
qui sunt ingressi ad eam. Cunq̄ paras-
set fossam: reuersus raguel ad vxorē su-
am dixit ei: Mitte vnam ex ancillis tu-
is. ⁊ videat si mortuus ē: vt sepeliā euz
anteq̄z illucescat. At illa misit vnam ex
ancillis suis. Que īgressa cubiculū rep-
perit eos saluos ⁊ incolumes: secum pa
riter dormiētes. Et reuersa nunciauit bo-
num nuncium. Et bn̄dixerūt dn̄m. ra-
guel videlicet ⁊ anna vxor eius. Et dixe
rūt: Bn̄dicim⁹ te dn̄e deus isrl̄ q̄r nō ꝯti
git nob̄ quēadmodū putabam⁹. Fecisti
enī nobiscū mīam tuā ⁊ exclusisti a nob̄
inimicū p̄sequētem nos. Misertus es
aūt duob⁹ vnicis. Fac eos dn̄e plenius
bn̄dicere te. ⁊ sacrificiū laudis tue ⁊ sue
sanitatz offerre: vt cognoscat vniuersitas
gētiū. q̄r tu es de⁹ solus in vniuersa terra
Statiq̄z p̄cepit ſuis suis raguel vt re-
plerēt t̄ra fossam quā fecerāt: p̄usq̄z elu
cescerz. Vxori aūt sue dixit vt instruerz
cōuiuiū. ⁊ p̄pararet oīa q̄ in cibos erant
iter agentib⁹ necessaria. Duas q̄z pin-
gues vaccas ⁊ q̄ttuor arietes occidi fec.
⁊ parari epulas oīb⁹ vicinis suis. cūctis
q̄z amicis. Et adiurauit raguel tobiā: vt
duas hebdomadas moraret̄ apud euz.
De oīb⁹ aūt q̄ possidebat raguel. dimi-
diā p̄tem dedit tobie. ⁊ fecit hāc scriptu
ram: vt p̄s dimidia que supererat. post
obitū eor̄ tobie dōnio deueniret. IX

Tunc vocauit tobias angelū ad
t se: quē quidē hoīez existimabat.
dixitq̄ ei: Acaria frat̄ peto vt au
scultes v̄ba mea. Si meipsum tradam
tibi seruū: nō ero ꝯdignus p̄uidētie tue
Tn̄ obsecro te vt assumas tibi aīalia si-
ue ſuitia. ⁊ vadas ad gabellū in rages ci
uitatē medor̄. reddasq̄ ei chirographū
suū. ⁊ recipias ab eo pecuniā ⁊ roges eū
venire ad nuptias meas. Scis enī ipse
qm̄ numerat pat̄ me⁹ dies. ⁊ si tardaue-
ro vna die plus contristatur aīa eius:
Et certe vides quomō adiurauit me ra
guel. cuius adiuramētum spernere nō
possum. Tunc raphael assumēs quattu
or ex seruis raguelis ⁊ duos camelos. ī
rages ciuitatez medor̄ p̄rexit. ⁊ inueni-
ens gabellū dedit ei chiroḡphū suum et

recepit omnez pecuniã. Indicauitqz ei de tobia filio tobie oĩa q̃ gesta sunt: fecit qz eum secum venire ad nuptias. Cũqz ingressus esset domum raguelis. inuenit tobiã discũbentẽ. ⁊ exiliens osculati sunt se inuicem. Et fleuit gabelus: bene dixitqz deũ. ⁊ dixit: Bñdicat te deus isrl': qz filius es optimi viri ⁊ iusti. ⁊ timentꝫ deũ. ⁊ elemosinas facientis. Et dicat̃ benedictio sup̃ vxorẽ tuã. ⁊ sup̃ parentes vestros ⁊ videatis filios vr̃os. ⁊ filios filioꝝ vr̃oꝝ vsqz in tertiã ⁊ q̃rtã generatõnem. ⁊ sit semẽ vr̃m bñdictũ a deo isrl' q̃ regnat in secula seculoꝝ. Cũqz omẽs dixissent amen. accesserũt ad ꝯuiuiũ. Sz cũ tĩore dñi nuptiaꝝ ꝯuiuiũ exercebãt.

Cum vero moras faceret X tobias causa nuptiaꝝ. sollicit⁹ erat pr̃ ei⁹ tobias dicẽs: Putas q̃re morat̃ filius meus: aut q̃re detent⁹ est ibi? Putas ne gabelus mortu⁹ est et nemo reddit illi pecuniã? Cepit aũt cõtristari nimis ipse ⁊ anna vxor ei⁹ cũ eo ⁊ ceperũt ambo simul flere: eo q̃ die statuto minime reuerteretur filius eoꝝ ad eos. Flebat igit̃ mat̃ ei⁹ irremediabilibꝫ lachrymis. atqz dicebat: Heu me fili mi vt q̃d te misim⁹ pegrinari. lumẽ oclꝝ nr̃oꝝ. baculũ senectutꝫ nr̃e solatiuz vite nr̃e spẽ posteritatꝫ nr̃e? Oĩa sil' in te vno hñtes: te nõ debuimus dimittere a nobis. Cui dicebat tobias: Tace ⁊ noli turbari: san⁹ est filius nr̃: satis fidelis est vir ille cũ quo misimus eum. Illa autem nullo modo ꝯsolari poterat: sed q̃tidie exiliẽs circũspiciebat. ⁊ circumibat vias oẽs p̃ q̃s spes remeãdi videbatur vt p̃cul videret eũ: si fieri posset: venientem At vero raguel dicebat ad generũ suuz: Mane hic. ⁊ ego mittã nũciũ salutis de te ad tobiaz pr̃em tuũ. Cui tobias ait: Ego noui qz pater meus et mater mea modo dies cõputant. ⁊ cruciatur spiritus eoꝝ in ipsis. Cunqz verbis multis rogaret raguel tobiã. ⁊ ille eũ nulla ratione vellet audire: tradidit ei sarã ⁊ dimidiã p̃tẽ oĩs substantie sue in pueris. in puellis. in pecudibus. in camelis. ⁊ in vaccis. ⁊ pecunia mlta. ⁊ saluũ atqz gaudentẽ dimisit eũ a se. dicẽs: Angelus domini sanct⁹ sit in itinere vr̃o: p̃ducatqz vos incolumes: ⁊ inueniatis oĩa recte circa parẽtes vestros. ⁊ videãt oculi mei filios vr̃os priusq̃z moriar. Et apprehẽdentes parẽtes filiã suã. osculati sunt eã ⁊ dimiserũt ire: monẽtes eã honorare socero. diligere maritũ. regere familiam gubnare domũ. ⁊ seip̃am irrep̃hẽsibilez

Cunqz reuerte XI (exhibere. rent̃: p̃uenerũt ad charrã q̃ est in medio itinere ꝯ niniuen vndecimo die. Dixitqz angelus. Tobia frater: scis quẽadmodũ reliq̃sti pr̃em tuuz Si placet itaqz tibi p̃cedam⁹. ⁊ lẽto gradu insequãtur iter nostrũ familie simł cũ ꝯiuge tua ⁊ cũ aĩalibꝫ. Cũqz h̃ placuisset vt irẽt: dixit raphael ad tobiã: Tolle tecũ ex felle piscis: erit enĩ necessariuz Tulit itaqz tobias ex felle illo ⁊ abierũt Anna aũt sedebat secus viã q̃tidie in supcilio mõtis: vñ respicere poterat de longinq̃. Et dũ ex eodẽ loco specularet̃ aduentũ ei⁹. vidit a lõge. ⁊ ilico cognouit venientẽ filiũ suũ: currensqz nũciauit viro suo. dicẽs: Ecce venit fili⁹ tu⁹. Dixitqz raphael ad tobiã. At vbi introierꝫ domũ tuã statim adora dñz deũ tuũ. ⁊ gratias agẽs ei. accede ad patrẽ tuũ. ⁊ osculare eũ. Statimqz lini sup̃ oculos eius ex felle isto piscis. q̃d portas tecũ. Scias enĩ q̃m mox aperient̃ oculi ei⁹. ⁊ videbit pater tuus lumẽ celi. ⁊ in aspectu tuo gaudebit. Tũc p̃cucurrit canis qui simul fuerat in via. ⁊ q̃si nũcius adueniens blãdimẽto sue caude gaudebat. Et exurgẽs cecus pater. cepit offendẽs pedibꝫ currere. ⁊ data manu puero. occurrit in obuiã filio suo. Et suscipiẽs osculatus est eũ cũ vxore sua. ⁊ ceperũt flere pre gaudio. Cũqz adorassent deũ. ⁊ gr̃as egissent: ꝯsederũt. Tũc sumẽs tobias d̃ felle piscis. liniuit oculos pr̃i suo. Et sustinuit quasi dimidiã fere horaz. ⁊ cepit albugo ex oculis eius quasi membrana oui egredi. Quod apprehendẽs tobias traxit ab oculis ei⁹: statimqz visuz rece-

pit. Et glorificabāt deū ipse videlicet et
vxor ei⁹ ⁊ oēs qui sciebāt eū. dicebatq;
tobias: Bñdico te dñe de⁹ isrl' q2 tu casti
gasti me ⁊ tu saluasti me. Et ecce ego vi
do tobiā filiū meū. Ingressa ē etiā p⁹ se
ptē dies sara vxor filij ei⁹ ⁊ oīs familia ⁊
pecora sana ⁊ cameli ⁊ pecunia mlta vxo
ris: sed ⁊ illa pecunia quā recepat a gabe
lo. Et narrauit parētib⁹ suis oīa bñficia
dei: q̄ fecisset circa eū p hoīem qui eū du
xerat. Tenerūtq; achior ⁊ nabath ꝯso
brini tobie. gaudētes ad tobiā. ⁊ ꝯgratu
lātes ei de oīb⁹ bonis q̄ circa illum oñde
rat de⁹. Et p septē dies epulantes oīs
cū gaudio magno gauisi sunt. XII

Tunc vocauit ad se tobias filiuz
suū. dixitq; ei: Quid possumus
dare viro iste scō q̄ venit tecū?
Rñdens tobias. dixit patri suo: Pater
quā mercedē dabim⁹ ei: aut q̄d dignuz
poterit esse bñficijs eius? Me duxit ⁊ re
duxit sanū: pecuniā a gabelo ipse recepit
vxorē ipse me hr̄e fecit ⁊ demoniū ab ea
ipse cōpescuit. gaudiū parentib⁹ ei⁹ fec̄:
meipsum a deuoratione piscis eripuit:
te q̄z videre fecit lumē celi. ⁊ bonis oīb⁹
p euz repleti sum⁹. Quid illi adhuc po
terim⁹ dignū dare? Sz peto te pat̄ mi
vt roges eū si forte dignabit̄ medietatē
de omib⁹ q̄ allata sunt sibi assumere. Et
vocantes eū pat̄. s. ⁊ filius. tulerūt eū in
ptē. ⁊ rogare ceperūt vt dignaret̄ dimi
diā ptē oīm q̄ attulerāt. acceptā habere
Tūc dixit eis occulte: Bñdicite deū celi
⁊ coram oīb⁹ viuētib⁹ ꝯfitemini ei: q2 fe
cit vobiscū mīam suā. Etenī sacr̄m reg̃
abscōdere bonū est: opa aūt dei reuelare
⁊ ꝯfiteri honorificū est. Bona est oratio
cū ieiunio ⁊ elemosyna. magis q̄z thesau
ros auri recōdere. qm̄ el'ya a morte libe
rat. ⁊ ipsa est q̄ purgat pctā. ⁊ facit inue
nire vitā et'naz. Qui aūt faciūt pctm̄ ⁊
iniq̄tatē: hostes sunt aīe sue. Manifesto
ḡ vob̄ veritatē. ⁊ nō abscondam a vobis
occultū s̄monē. Qñ orabas cuz lachry
mis ⁊ sepeliebas mortuos. ⁊ d̄relinque
bas prādium tuū ⁊ mortuos absconde
bas p diē ī domo tua ⁊ nocte sepeliebas
eos: ego obtuli orationē tuā dño. Et q2
acceptus eras deo necesse fuit vt tēpta
tio ꝓbaret te. Et nunc misit me dñs vt
curarē te. ⁊ sarā vxorem filij tui a demo
nio liberarē. Ego enī sum raphael ange
lus. vnus ex septem qui astam⁹ ante do
minū. Cūq; hec audissent turbati sunt.
⁊ tremētes ceciderūt sup terrā in faciez
suam. Dixitq; eis angelus. Pax vobis
Nolite timere: Etenī cū essem vobiscū
per volūtatē dei eram: ip̄m bñdicite ⁊ cā
tate illi: videbar q̄dē vobiscū māducare
⁊ bibere: sed ego cibo īuisibili ⁊ potu q̄ ab
hoīb⁹ videri nō pōt. vtor. Tēpus est er
go vt reuertar ad eū qui me misit. vos
aūt bñdicite deū. ⁊ narrate oīa mirabi
lia ei⁹. Et cū hec dixisset ab aspectu eorū
ablatus est. ⁊ vltra eū videre nō potuerūt
Tūc ꝓstrati p horas tres in faciē: bñdixe
runt deum. Et exurgentes. narrauerūt
omnia mirabilia eius. XIII

Aperiens aūt tobias senior os
suū: bñdixit dñm. ⁊ dixit. Ma
gnus es dñe in et'nū. ⁊ in oīa secula re
gnū tuū. qm̄ tu flagellas ⁊ saluas. dedu
cis ad inferos ⁊ reducis. ⁊ nō est qui ef
fugiat manū tuā. Cōfitemī domīo fili
isrl'. ⁊ in ꝯspectu gētiū laudate eū: qm̄ iō
dispsit vos inter gētes q̄ ignorant eum
vt vos enarretis mirabilia ei⁹. ⁊ faciat
scire eos. q2 nō est alius de⁹ oīpotēs pre
ter eū. Ipe castigauit nos ꝓpt̄ iniq̄tates
nostras. ⁊ ipse saluabit nos ꝓpter mīam
suā. Aspicite ḡ que fecit nobiscū. ⁊ cū ti
more ⁊ tremore ꝯfitemini illi. regēq; se
culoꝝ exaltate in opib⁹ vestris. Ego aūt
in terra captiuitatis mee confitebor illi:
qm̄ oñdit maiestatē suā in gentē pecca
tricē. Cōuertimini itaq; pctōres. ⁊ faci
te iusticiā corā dño. credētes q̄ faciat vo
biscū misericordiā suā. Ego autē ⁊ anīa
mea in eo letabim̄. Benedicite dño oēs
electi eius: agite dies leticie ⁊ cōfitemi
ni illi. Hierusalē ciuitas dei. castigauit
te domin⁹ in opib⁹ manuū tuaꝝ. Confi
tere domino in bonis tuis. ⁊ bñdic deuz
seculoꝝ: vt reedificet in te tabernaculuz
suū. ⁊ reuocet ad te omnes captiuos et

gaudeas in omnia secula seculoꝝ. Luce splēdida fulgebis. ⁊ oēs fines terre adorabūt te. Nationes ex lōginquo ad te veniēt. ⁊ munera deferētes adorabūt in te dn̄m. ⁊ terrā tuā in scīficationē habebūt Nomē enī magnū inuocabūt ī te. Maledicti erūt qui ɔtempserint te. ⁊ ɔdēnati erūt oēs qui blasphemauerint te. bn̄dictiq̄ erunt q̄ edificauerint te. Tu aūt letaberis in filijs tuis: qm̄ oēs bn̄dicent̄ ⁊ cōgregabunt̄ ad dn̄m. Bti oēs q̄ diligūt te. ⁊ qui gaudēt sup̄ pace tua. Anīa mea bn̄dic dn̄m: qm̄ liberauit hierl'm ciuitatē suā a cūctis tribulatiōib⁹ ei⁹ dn̄s de⁹ nr̄. Btūs ero si fuerīt reliq̄e semīs mei ad vidēdā claritatē hierl'z. porte hierl'm ex saphyro ⁊ smaragdo edificabūt̄. ⁊ ex lapide p̄cioso oīs circūit⁹ muroꝝ ei⁹ Ex lapide cādido ⁊ mūdo oēs platee ei⁹ sternent̄. ⁊ p̄vicos eius alleluia cantabitur. Benedictus dominus qui exaltauit eam: vt sit regnum eius in secula seculorum super eam amen.

XIIII

Et cōsummati sunt sermones tobie. Et postq̄ illuminat⁹ est tobias vixit annis q̄dragintaduob⁹. ⁊ vidit filios nepotū suorū Cōpletis itaq̄ annis cētū duob⁹. sepultus est honorifice in niniue. Quinq̄ginta nāq̄ ⁊ sex ānoꝝ lumē oculoꝝ amisit: sexagenari⁹ v̄o recepit: Reliquū v̄o vite sue ī gaudio fuit. ⁊ cū bono p̄fectu timoris dei p̄rexit in pace. In hora autē mortis sue vocauit ad se tobiā filiū suū ⁊ septē iuuenes filios suos nepotes. dixitq̄ eis: Prope erit interit⁹ niniue. Nō enī excidit v̄bū dn̄i. ⁊ frēs nr̄i qui dispsi sunt a terra isrl'. reūtēt̄ ad eā. Oīs autē deſ̄ta terra eius replebit̄. ⁊ dom⁹ dei q̄ in ea incēsa est iteꝝ reedificabit̄. ibiq̄ reūtētur oēs timētes deū. Et relinquēt gentes idola sua. ⁊ veniet in hierl'm. ⁊ inhabitabūt in ea. ⁊ gaudebūt in ea omēs reges terre adorātes deū isrl'. Audite g̊ filij mei p̄rem vr̄m. Seruite dn̄o in veritate. ⁊ inquirite vt faciatis q̄ placita sunt illi. Et filijs vestris mādate: vt faciāt iusticias ⁊ elemosynas. vt sint memores dei. ⁊ benedicant eū ī omni tēpore in veritate ⁊ in tota virtute sua. Nunc ergo filij audite me. ⁊ nolite manere hic. Sz quacūq̄ die sepelieritis matrez vestram circa me in vno sepulcro. ex eo dirigite gressus vestros vt exeatis hinc: Elideo enī q̄ iniq̄tas eius finem dabit ei. Fcm̄ est aūt post obitum mr̄is sue: tobias abscessit ex niniue cū vxore sua ⁊ filijs ⁊ filioꝝ filijs. ⁊ reūsus est ad soceros suos. Inuenitq̄ eos incolumes. in senectute bona. ⁊ curam eoꝝ gessit. Et ipse clausit oculos eoꝝ. ⁊ omnē hereditatem domus raguelis ipse p̄cepit: viditq̄ q̄ntaz generatiōez filios filioꝝ suoꝝ. Et cōplet⁹ annis nonagīta et nouē in timore dn̄i: cum gaudio sepelierūt eum. Omīs autem cognatio eius. ⁊ oīs generatio ei⁹ in bona vita ⁊ in sancta cōuersatione p̄mansit: ita vt accepti essent tam deo q̄ hominibus. ⁊ cunctis habitātib⁹ terrā.

Explicit liber Tobie. Incipit prologus in librum Judith.

Apud hebreos liber iudith inter apocrypha legitur: cuius autoritas ad roborāda illa que in cōtentionez veniunt. minus idonea iudicatur. Chaldeo tamē s̄mone ɔscript⁹: inter historias cōputat̄. Sz q̄ hūc libꝝ synod⁹ nicena in nūero scāꝝ scripturaꝝ legit̄ cōputasse. acq̄eui postulationi vr̄e imo exactioni. ⁊ seposit⁹ occupatōib⁹ q̄b⁹ vehement̄ artabar. huic vnā lucubratiūculā dedi: mag⁹ sensū e sensu q̄ ex v̄bo v̄bū trāsferens. Mltoꝝ codicū varietatē vitiosissimaz amputaui: sola ea que intelligentia integra in v̄bis chaldeis inuenire potui. latinis exp̄ssi. Accipite iudith viduā. castitatis exemplū. ⁊ triumphali laude p̄petuis eā p̄conijs declarate. Hāc enī nō solū femīs: sz ⁊ viris imitabilē dedit: q̄ castitat⁹ ei⁹ remūerator. v̄tutē ei talem tribuit. vt inuictū omīb⁹ hoīb⁹ vinceret: insup̄abilem superaret.

Explicit prologus.

Incipit liber Indith. Capitulū I

Arphaxat ita-
q rex medoꝝ subiugaue-
rat multas gentes impe-
rio suo et ipse edificauit ci
tatē potētissimā quam appellauit egba-
thanis. Ex lapidibꝫ quadratis ⁊ sectis
fecit muros eiꝰ in altitudine cubitoꝝ se
ptuaginta. ⁊ in latitudine cubitoꝝ tri-
gīta: turres vo eiꝰ posuit in latitudīe cu
bitoꝝ centū. Per q̄drū vo earuz. latus
vtrūq; vicenoꝝ pedū spatio tendebat̄:
posuitq; portas eius in altitudine turri
um. Et gloriabat̄ q̄si potens in potentia
exercitꝰ sui. ⁊ in gl'ia q̄drigaꝝ suaꝝ. Anno
igit̄ duodecīo regni sui. nabuchodono-
sor rex assyrioꝝ qui regnabat in niniue
ciuitate magna. pug̃uit ꝯ arphaxat. ⁊ ob
tinuit eū in cāpo magno qui appellat̄ ra
gau circa eufraten ⁊ trigin ⁊ iadason in
campo erioch regis elicoꝝ. Tūc exalta-
tū est regnū nabuchodonosor ⁊ cor eiꝰ
eleuatū est. Et misit ad omēs qui habi-
tabāt in cilitia ⁊ damasco ⁊ libano. ⁊ ad
gentes q̄ sunt in carmelo ⁊ cedar. ⁊ inhī
tantes galileā: in cāpo magno esdrelon.
⁊ ad oēs qui erāt in samaria ⁊ trans flu-
men iordanē. vsq; hierl'm. ⁊ oēm terraz
iesse. q̄usq; ꝑueniat̄ ad mōtes ethiopie.
Ad hos oēs misit nūcios nabuchodono
sor rex assyrioꝝ: q̄ oēs vno aīo ꝯdixerunt
⁊ remiserūt eos vacuos. ac sine honore
abiecerūt. Tunc indignatꝰ nabuchodo
nosor rex ad oēm terraz illā: iurauit per
thronū ⁊ regnū suū q̄ defenderet se de
omnibus regionibus his. II

Anno tertiodecimo nabuchodo
nosor regis. vicesima ⁊ secunda
die mēsis primi: fcm̄ est vbū in
domo nabuchodonosor reg̃ assyrioꝝ: vt
defenderet se. Vocauitq; om̄s maiores
natu. oēsq; duces bellatores suos. ⁊ ha-
buit cū eis mysteriū cosilij sui. Dixitq;
cogitationē suam in eo esse: vt omnem
terram suo subiugaret imperio. Qd̄ di
ctum cum placuisset omībꝫ: vocauit na
buchodonosor rex holofernez prīcipem
militie sue. ⁊ dixit ei: Egredere adūsum
omne regnū occidētis. ⁊ ꝯ eos precipue
qui ꝯtempserūt imperiū meū. Nō ꝑcet
oculus tuꝰ vlli regno: oēmq; vrbē mu-
nitā subiugabis mihi. Tūc holofernes
vocauit duces ⁊ magistratꝰ vtutis assy-
rioꝝ. ⁊ dinumerauit viros in expeditiōe
sicut p̄cepit ei rex. centū viginti milia pe
ditū pugtoꝝ. ⁊ eq̄tes sagittarios duode
cim milia. Omnemq; expeditiōem suā
fecit p̄ire in multitudīe innūerabiliū ca
meloꝝ. cū his q̄ exercitibꝫ sufficerēt co-
piose: boū q̄z armēta. gregesq; ouiū. q̄ꝝ
nō erat numerꝰ. Frumentū ex oī syria ī
trāsitu suo parari ꝯstituit. Aurū vero ⁊
argentū de domo regis assumpsit mul-
tū nimis. Et ꝓfectus est ipse ⁊ oīs exer-
citus cū q̄drigis ⁊ eq̄tibꝫ ⁊ sagittarijs. q̄
cooꝑuerūt faciē terre sicut locuste. Cū-
q; ꝑtrāsisset fines assyrioꝝ: venit ad ma-
gnos mōtes ange q̄ sunt a sinistro cili-
tie: ascenditq; oīa castella eoꝝ. ⁊ obtinu-
it oēm munitiōem. Effregit aūt ciuita-
tez opinatissimā melothi. p̄dauitq; om
nes filios tharsis. ⁊ filios hismael qui
erāt ꝯ faciē deserti. ⁊ ad austrū tre celeō.
Et trāsiuit eufratē. ⁊ venit in mesopota
miā. ⁊ fregit oēs ciuitates excelsas que
erāt ibi a torrente mābre vsq; q̄ ꝑueniat̄
ad mare. ⁊ occupauit terminos eius a
cilitia vsq; ad fines iaphet q̄ sunt ad au-
strū. Adduxitq; oēs filios madian. ⁊ p̄-
dauit oēm locupletiōem eoꝝ. oēsq; resi-
stētes sibi occidit in ore gladij. Et post h̄
descendit in cāpos damasci in diebꝫ mes-
sis ⁊ succendit oīa sata: oēsq; arbores et
vineas fecit īcidi. ⁊ cecidit timor illius
super omnes inhabitātes terram. III

Tunc miser̄t legatos suos vniū
saꝝ vrbiuz ac ꝓuīciaꝝ reges ac
prīcipes syrie. s. ⁊ mesopotamie
⁊ syrie sobal ⁊ libie atq; cilitie: qui veni-
entes ad holofernez dixerūt: Desinat ī-
dignatio tua circa nos. Melius est eniz
vt viuentes seruiamus nabuchodono-
sor regi magno. ⁊ subditi simus tibi q̄z
morientes cum interitu nostro ipsi ser-

uitutis nostre damna patiamur. Quis ciuitas nostra. quis possessio oēs mōtes ꝛ colles ꝛ campi ꝛ armēta tua. greges q̄ ouiū ꝛ capraꝝ. eq̄rumq; ꝛ camelorꝝ. ꝛ uniuerse facultates nostre atq; familie ī cō spectu tuo sunt. Sint oīa sub lege tua. Nos etiā ꝛ filij nostri tui sum⁹. Eligni nobis pacificus dñs ꝛ utere seruitio nostro sicut placuerit tibi. Tūc descendit de mōtib⁹ cū eq̄tib⁹ in ꝑtute magna ꝛ obtinuit oēm ciuitatē. ꝛ oēm inhabitatez terrā. De uniuersis aūt uobis assumpsit sibi auxiliarios uiros fortes ꝛ electos ad bellū. Tātusq; metus ꝓuinciis illis incubuit. ut uniuersaꝝ urbiū hierichorūtes. ꝓcipes ꝛ honorati simul cū ꝑplis exirent in obuiā uenienti. excipiētes eū cū coronis ꝛ lampadib⁹: ducētes choros cū tympanis ꝛ tybijs. Nec ista tñ facientes ferocitatē ei⁹ pectoris mitigare potuerūt. Nā ꝛ ciuitates eoꝝ ōstruxit. ꝛ lucos eoꝝ excidit. Præcepat enī illi nabuchodonosor rex. ut oēs deos terre exterminaret: videlicet ut ipse solus diceret de⁹ ab his natiōib⁹ q̄ potuissent holoferni potentia subiugari. Pertrāsiens sau tē syriā sobal. ꝛ oēz apamiā. oēmq; mesopotamiā. uenit ad idumeos ī terra gabaa: accepitq; ciuitates eoꝝ. ꝛ sedit ibi ꝑ triginta dies in quib⁹ diebꝫ adunari ꝓcepit uniuersū exercitū ꝛtutis sue. IIII

Tunc audientes hec filij isrl qui habitabāt terrā iuda: timuerūt ualde a facie ei⁹. Tremor etiā ꝛ horror inuasit sensus eoꝝ. ne hoc faceret hierusalem ꝛ templo dñi. quod fecerat ceteris ciuitatib⁹ ꝛ tēplis eaꝝ. Et miserūt in oēz samariā ꝑ circūitū usq; hiericho. ꝛ ꝓoccupauerūt oēs uertices mōtium. Et muris circūdederūt uicos suos ꝛ ꝛgregauerūt frumenta in ꝓparatiōez pugne. Sacerdos etiā eliachim scripsit ad uniuersos qui erāt ꝫ esdrelon q̄ est ꝫ facie cāpi magni iuxta dothaim. ꝛ uniuersis ꝑ quos uie transitus esse poterat: ut obtinerēt ascēsus mōtiū ꝑ q̄s uia esse poterat ad hierl'm. ꝛ illic custodierunt ubi angustū iter esse poterat inter montes.

Et fecerūt filij isrl: ꝟm q̄ ꝓstituerat eis sacerdos dñi eliachim. Et clamauit omnis ꝑplis ad dñm instantia magna. ꝛ humiliauerūt aīas suas in ieiunijs ꝛ oōnib⁹ ipsi ꝛ mulieres eoꝝ. Et induerunt se sacerdotes cilicijs. infantes ꝓstrauerūt cōtra faciē templi dñi ꝛ altare dñi operūt cilicio. Et clamauerūt ad dñm deuz isrl' unanimiter: ne darent in ꝑdā infantes eoꝝ. ꝛ uxores eoꝝ in diuisionē. ꝛ ciuitates eoꝝ in exterminiū. ꝛ scā eoꝝ in pollutionē ꝛ fierēt ī opprobriū gētib⁹. Tūc eliachim sacerdos dñi magn⁹ circūiuit oēm isrl: allocutusq; est eos dicēs: Scitote q̄m exaudiet dñs ꝑces uras: si manentes ꝑmāseritis in ieiunijs ꝛ oōnibus in conspectu dñi. Memores estote moysi serui dñi. qui amalech ꝓfidentez in ꝛtute sua ꝛ in potentia sua ꝛ in exercitu suo ꝛ in clypeis suis ꝛ in curribus suis ꝛ in eq̄tib⁹ suis: nō ferro pugnādo: sz ꝑcib⁹ sc̄is oādo deiecit. Sic erūt uniuersi hostes isrl: si ꝑseueraueritis in hac ope q̄ cepistis. Ad hāc igit' exhortationē ei⁹ despectes dñm. ꝑmanebant in ꝓspectu dñi: ita ut etiā hi qui offerebāt dño holocausta. ꝑcincti cilicijs offerrent sacrificia dño. ꝛ erat cinis sup capita eoꝝ. Et ex toto corde suo oēs orabant deū ut: uisitaret populum suum israel.

V

Nunciatūq; est holoferni principi militie assyrioꝝ q̄ filij isrl ꝑparārēt se ad resistēdū: ac mōtium itinera ꝓclusissent. ꝛ furore nimio exarsit in iracundia magna. Conuocauitq; oēs ꝓncipes moab. ꝛ duces ammon. ꝛ dixit eis: Dicite mihi quis sit ꝑplus iste q̄ mōtana obsidet: aut q̄ ꝛ q̄les ꝛ q̄nte sint ciuitates eoꝝ. q̄ etiā sit uirtus eoꝝ. aut q̄ sit multitudo eoꝝ. uel quis rex militie illoꝝ. ꝛ q̄re ꝓ oīb⁹ qui habitāt in oriente isti ꝓtempserūt nos. ꝛ nō exierunt in obuiā nobis: ut susciperēt nos cū pace? Tunc achior dux oīm filioꝝ ammon rñdens. ait: Si digneris audire dñe dicaz ueritatem in cōspectu tuo de ꝑplo isto q̄ in montanis habitat. ꝛ nō egredietur uerbū falsum ex ore meo. Populus iste ex

progenie chaldeorꝝ ē. Hic primū in me
sopotamia habitauit: qm̄ noluerūt seq̄
deos patrū suorꝝ qui erant in terra chal
deorꝝ. Deserentes itaq; cerimonias pa-
trū suorꝝ q̄ in multitudīe d̄orꝝ erāt. vnū
deū celi coluerūt: qui ⁊ p̄cepit eis vt exi-
rent inde ⁊ hītarēt in charrā. Cūq; opu
isset oēm terrā fames. descēderūt in egy
ptū: illicq; p̄ q̄drīgentos annos sic mul
tiplicati sunt: vt dinūerari eorꝝ nō possꝫ
exercitus. Cunq; g̃uasset eos rex egypti
atq; in edificatiōibꝫ vrbiū suarꝝ in luto
⁊ latere subiugasset eos clamauerūt ad
dn̄m suū. ⁊ p̄cussit totā terrā egypti pla
gis varijs. Cūq; eiecissent eos egyptij
a se. ⁊ cessasset plaga ab eis. ⁊ iteruꝫ eos
vellent cape ⁊ ad suū seruitiū reuocare.
fugiētibꝫ his deus celi mare aperuit: ita
vt hīc inde aque q̄si murꝰ solidarent̄ et
isti pede sicco fundū maris p̄ambulādo
trāsirent. In quo loco dum innūerabi
lis exercitus egyptiorꝝ eos persequeret̄.
ita aquis coop̄tus est: vt nō remaneret
vel vnus qui factum posteris nūciaret.
Egressus etiā mare rubrū deserta syna
montis occurrerūt: in quibꝫ nunq̄ hō
hītare potuit vel filiꝰ hoīs req̄euit. Illic
fontes amari obdulcati sunt eis ad bibē
dū. ⁊ p̄ annos q̄draginta annonā d̄ celo
cōsecuti sunt. Vbicūq; īgressi sunt. sine
arcu ⁊ sagitta. ⁊ absq; scuto ⁊ gladio: deꝰ
eorꝝ pugnauit p̄ eis. ⁊ vicit. Et nō fuit q̄
insultaret p̄plo isti: nisi qn̄ recessit a cul-
tu dn̄i dei sui. Quotienscūq; aūt preter
ipsum deū suū, alterꝝ coluerūt: dati sunt
in predā ⁊ in gladiū ⁊ ī opprobriū. Quo
tienscūq; aūt penituerunt se recessisse a
cultura dei sui: dedit eis deus celi v̄tutē
resistēdi. Deniq; chananeū regē ⁊ iebu
seū ⁊ phereçeū ⁊ etheum ⁊ eueū ⁊ āmor-
reum. ⁊ omnes potētes in esebon p̄stra-
uerūt. ⁊ terras eorꝝ ⁊ ciuitates eorꝝ ipsi
possederunt. ⁊ vsq; dum non peccarēt in
conspectu dei sui. erāt cuꝫ illis bona. De
us enī illorꝝ odit iniquitatē. Naꝫ ⁊ ante
hos annos cū recessissent a via quā de-
derat illis deus vt ambularēt in ea. ext̄-
minati sunt prelijs a multis nationibꝫ
⁊ plurimi eorꝝ captiui abducti sunt ī ter
ram non suam. Nup̄ autem reuersi ad
dn̄m deū suuꝫ ex dispersione qua dispsi
fuerant. adunati sunt. ⁊ ascenderūt mō
tana hec omīa. ⁊ iterū possident hierl'm.
vbi sunt sancta scōrꝝ. Nūc ergo mi dn̄e
perquire si est aliq̄ iniquitas eorꝝ in con-
spectu dei eorꝝ: ascendamꝰ ad illos. quo-
niā tradēs tradet illos deus eorꝝ tibi. et
subiugati ert̄ sub iugo potētie tue. Si
vero nō est offensio p̄pli huiꝰ coram deo
suo. nō poterimꝰ resistere illis: qm̄ deus
eorꝝ defendet illos. ⁊ erimus in opprobri
um vniuerse terre. Et factū est cuꝫ ces-
sasset loqui achior verba hec: irati sunt
omēs magnates holofernis ⁊ cogitabāt
interficere eum dicentes ad alterutruꝫ
Quis ē iste qui filios israel posse dicat
resistere regi nabuchodonosor ⁊ exerciti
bus eius: hoīes inermes ⁊ sine v̄tute. ⁊
sine peritia artis pugne. Vt ergo agno-
scat achior qm̄ fallit nos. ascēdemus in
mōtana. ⁊ cum capti fuerint potētes eo
rū tūc cū eisdem gladio trasuerberabit̄:
vt sciat oīs gens qm̄ nabuchodonosor
deꝰ terre est. ⁊ p̄ter ip̄m alius nō est. VI

Factū est aūt cum cessassent loq̄
indignatus holofernes vehemē
ter. dixit ad achior: Qm̄ p̄pheta-
sti nobis dicens q̄ gens israel defendat̄
a deo suo: vt oñdam tibi qm̄ non est deꝰ
nisi nabuchodonosor. cuꝫ p̄cusserimus
eos oēs sicut hoīem vnū. tūc ⁊ ipse cuꝫ
illis assyriorꝝ gladio interibis. ⁊ oīs isra
el tecū p̄ditione disperiet. ⁊ p̄babis qm̄
nabuchodonosor dn̄s sit vniuerse terre
Tuncq; gladius militie mee transiet p̄
latera tua. ⁊ confixos cades inter vulne
ratos israel ⁊ nō respirabis vltra donec
extermineris cum illis. Porro autez si
p̄phetiam tuā veram existimas non con
cidat vultus tuus. ⁊ pallor qui faciē tu
am obtinet abscedat a te: si v̄ba mea hec
putas implere nō posse. Vt aūt nouer,
qꝛ simul cum illis hec experieris: ecce ex
hac hora illorꝝ populo sociaberis vt duꝫ
dignas mei gladij penas exceperint. ip̄e
simul vltioni subiaceas. Tunc holofer-

nes p̄cepit seruis suis: vt cōprehēderēt
achior ⁊ ducerent eū in bethuliā ⁊ tra-
derēt eum in manus filioꝝ isrl'. Et acci-
piētes eū ſui holofernis. ꝓfecti sunt ꝑ
cāpestria: sed cū appropinq̄ssent ad mon
tana exierūt ꝯtra eos fundibularij. Illi
aūt diuertētes a latere mōtis ligauerūt
achior ad arborem manibꝫ ⁊ pedibꝫ. ⁊ sic
vinctū de restibꝫ dimiserūt eū. ⁊ reuersi
sunt ad dn̄m suū. Porro filij isrl' descē-
dentes de bethulia. venerūt ad eū. Quē
soluentes duxerūt ad bethuliā: atq̄ in
mediū ꝓpl'i illū statuētes ꝑconati sunt.
quid rerū esset ꝙ illū vinctū assyrij reli-
quissent. In diebꝫ illis erant illic prīci-
pes. oçias filius micha de tribu symeon
⁊ charmi qui ⁊ gothoniel. In medio ita
q̄ seniorum ⁊ in ꝯspectu oīm achior di-
xit oīa q̄ locut⁹ fuerat ab holoferne int'-
rogat⁹ ⁊ q̄liter ꝓpl's holofernis voluisset
ꝓpter hoc verbū interficere eū. ⁊ quēad-
modū ipse holofernes iratus iusserit eū
israelitis hac de causa tradi. vt dum vī-
ceret filios isrl'. tūc ⁊ ip̄m achior diuerſ
iubeat interire supplicijs ꝓpter h̄ ꝙ di-
xisset: deus celi defensor eoꝝ est. Cunq̄
achior vniu̇sa hec exposuisset: oīs ꝓpl'us
cecidit in faciē adorātes dn̄m. ⁊ cōi lamē
tatione ⁊ fletu vnanimes p̄ces suas do-
mīo effuderūt. dicentes: Dn̄e deus celi
⁊ terre intuere suꝑbiā eoꝝ. ⁊ respice ad
nr̄aꝫ humilitatē ⁊ faciē scōꝝ tuoꝝ attēde
⁊ oñde qm̄ ñ derelinq̄s p̄sum̄tes de te. ⁊
p̄sumētes de se ⁊ de sua v̄tute gloriātes
humilias. Finito itaq̄ fletu. ⁊ ꝑ totā di
em oratione ꝓpl'oꝝ completa. consolati
sunt achior dicētes: Deus patrum nr̄o
rum cuius tu virtutē p̄dicasti. ipse tibi
hāc dabit vicissitudinez: vt eoꝝ magis
tu interitū videas. Cum vero dn̄s de-
us noster dederit hāc libertatē seruis su
is: sit ⁊ tecū deus in medio nostri: vt si-
cut placuerit tibi. ita cum tuis omnibꝫ
conuerseris nobiscū. Tunc oçias finito
cōcilio suscepit euꝫ in domū suā. ⁊ fecit
cenā magnam. Et vocatis oībꝫ presbyte
ris simul expleto ieiunio refecerunt:
Postea vero conuocatus omnis popu
lus per totam noctem intra ecclesiā ora
uerūt: petentes auxiliū a deo israel. VII

Holofernes aūt altera die p̄ce-
pit exercitibꝫ suis: vt ascēderēt
cōtra bethuliā. Erant aūt pedi-
tes bellatorum centum viginti milia.
⁊ equites vigintiduo milia. preter pre-
parationes viroꝝ illorū quos occupa-
uerat captiuitas ⁊ adducti fuerāt de ꝓ-
uincijs ⁊ vrbibꝫ vniuerse iuuentutis.
Omnes parauerunt se pariter ad pu-
gnam ꝯtra filios israel. ⁊ venerūt ꝑ cre-
pidinē mōtis vsq̄ ad apicē qui respicit
super dothaim a loco qui d̄r belma vsq̄
ad chelmō qui est ꝯ esdrelō. Filij aūt isrl'
vt viderūt multitudinē illoꝝ. ꝓstraue-
rūt se suꝑ terrā mittētes cinerez suꝑ ca-
pita sua. vnanimes orātes vt deus isrl'
miſicordiā suā oñderet suꝑ ꝓpl'm suuꝫ:
Et assumentes arma sua bellica. sederēt
ꝑ loca q̄ angusti itinerꝫ tramitē dirigūt
inter montosa. ⁊ erāt custodiētes ea to-
ta die ⁊ nocte. Porro holofernes dum
circūit ꝑ gyrum. repperit ꝙ fons qui in
fluebat aq̄ductū illoꝝ a ꝑte australi. ex-
tra ciuitatē dirigeret. ⁊ incidi p̄cepit aq̄-
ductū illoꝝ. Erāt tn̄ non lōge a muris
fontes ex quibꝫ furtim videbant' hauri
re aquā: ad refocillandū potius q̄ ad po
tādū. Sed filij āmon ⁊ moab accesserēt
ad holofernē. dicētes: Filij isrl' nō in lan
cea. nec in sagitta ꝯfidūt: sed mōtes de-
fendūt illos. ⁊ muniunt illos colles in
precipitio ꝯstituti. Ut ergo sine cōgres-
sione pugne possis suꝑare eos. pone cu-
stodes fontiū vt nō hauriāt ex eis. ⁊ si-
ne gladio interficies eos vel certe fatiga
ti. tradent ciuitatē suā quā putāt in mō
tibꝫ positā suꝑari nō posse. Et placuerūt
verba hec corā holoferne. ⁊ corā satelliti-
bus eius. ⁊ ꝯstituit ꝑ gyrū centenarios
ꝑ singulos fontes. Cunq̄ ista custodia
per dies viginti fuisset expleta. defecerēt
cisterne ⁊ collectiones aq̄rum oībꝫ inha
bitantibꝫ bethuliā: ita vt nō esset intra
ciuitatē vnde satiarent'. vel vna die: qm̄
ad mensuram dabat' ꝓpl'is aq̄ quotidie
Tunc ad oçiam cōgregati omēs viri fe

mineq; iuuenes ⁊ paruuli omẽs simul
vna voce dixerũt Judicet dñs inter nos
⁊ te: qm̃ fecisti in nos mala nolẽs loqui
pacifice cum assyrijs ⁊ ꝓpter hꝫ vendidit
nos deus in manibꝫ eoꝝ. Et iõ non est q̃
adiuuet cũ ꝓsternam̃ ante oculos eorũ
in fiti ⁊ in ꝑditione magna. Et nũc con/
gregate vniuersos qui in ciuitate sunt:
vt ꝙ ponte tradamus nos oẽs ꝑ holo/
fernis. Melius est enĩ vt captiui bñdi/
camus dñm viuẽtes: q̃ moriamur ⁊ fi/
mus opprobriũ omni carni: cum videa
mus vxores nr̃as ⁊ infantes nr̃os mori
ante oculos nostros. Cõtestam̃ hodie ce
lum ⁊ terrã ⁊ deũ ꝑm nostroꝝ qui vlci/
scit nos ꝟm peccata nostra vt iaꝫ trada/
tis ciuitatẽ in manu militie holofernis
vt sit finis noster breuis in ore gladij: q̃
longior efficit in ariditate sitis. Et cuꝫ
hec dixissent: factꝰ est fletus ⁊ vlulatus
magnus in ecclia oĩbꝫ ⁊ ꝑ multas horas
vna voce clamauerũt ad deũꝫ dicentes:
Peccauim⁹ cũ ꝑtribꝫ nostris: iniuste egi
mus: iniq̃tatẽ fecim⁹. Tu qui pius es
miserere nostri ⁊ in tuo flagello vindi/
ca iniquitates nr̃as ⁊ noli tradere cõfi/
tentes te ꝑ ꝙ qui ignorat te: vt non di
cãt inter gẽtes vbi est deus eoꝝ. Et cuꝫ
fatigati his clamoribꝫ ⁊ his fletibꝫ lassa
ti siluissent: exurgẽs oçias ifusus lachry
mis dixit: Equo aõ estote frẽs ⁊ hos
q̃q; dies expectem⁹ a dño miam. Forsitan enĩ indignationẽ suã abscidꝫ ⁊ da
bit gliam nois suo. Si aũt trãsactis q̃n/
q; diebus nõ venerit adiutoriũ: faciem⁹
hec verba que locuti estis. VIII

Et fm̃ est cũ audisset hec verba
iudith vidua q̃ erat filia merari
filij idox filij ioseph filij oçie fi/
lij elai filij iamnor filij gedeon filij ra/
phoim filij achitob filij melchie filij e/
nan filij nathanie filij salathiel filij sy/
meon filij ruben ⁊ vir eiꝰ fuit manasses
qui mortuꝰ est in diebꝫ messis hordeacee
instabat n. sup alligãtes manipulos in
cãpo ⁊ venit esiꝰ sup caput eius ⁊ mor/
tuus est ĩ bethulia ciuitate sua ⁊ sepul/
tus ẽ illic cũ ꝑtribꝫ suis. Erat aũt iudith
relicta eius vidua iam annis tribꝫ ⁊ mẽ
sibꝫ ser. Et in suꝑioribꝫ dom⁹ sue fecit si
bi secretũ cubiculũ ĩ quo cũ puellis su/
is clausa morabat ⁊ hñs sup lumbos su
os cilitiũ ieiunabat oĩbꝫ diebꝫ vite sue:
ꝓter sabbata ⁊ neomenias ⁊ festa do/
mus isrl. Erat autẽ eleganti aspectu ni
mis cui vir suus reliq̃rat diuitias mul
tas ⁊ familiam copiosam: ac possessiões
armentis bũ ⁊ gregibꝫ ouiũ plenas. Et
erat hec in omĩbꝫ famosissima qm̃ time
bat dñm valde: nec erat qui loq̃reꝰ de il
la verbũ malũ. Hec itaq; cũ audissẽ qm̃
oçias ꝓmisisset q; transacto quinto die
traderet ciuitatem: misit ad ꝑsbyteros
chabri ⁊ charmi. Et venerũt ad illã ⁊ di
xit illis: Qd̃ est hꝫ verbꝫ in quo ꝙsensit
oçias vt tradat ciuitatẽ assyrijs si intra
quinq; dies nõ venerit vobis adiutoriũ
Et q̃ estis vos qui tẽptatis dñm? Non
est iste fmo qui miam ꝓuocet: hꝫ potius
qui irã excitet ⁊ furorẽ accẽdat. Posui/
stis vos tps misatiõis dñi ⁊ in arbitriũ
vm̃ die ꝙstituistis ei. Sed q; patiens
dñs est in hꝫ ipso peniteam⁹ ⁊ indulgen
tiã ei⁹ fusis lachrymis postulem⁹. Nõ n
q̃si hõ deꝰ sic comminabit neq; sicut filꝰ
hois ad iracũdiã inflãmabit. Et iõ hũ/
liemus illi aias nr̃as ⁊ in spũ constituti
humiliato fuientes illi dicam⁹ flentes
dño vt fm̃ voluntatẽ suã sic faciat nobi/
scũ cito miam suã: vt sicut ꝓturbatum
est cor nr̃m in superbia eoꝝ ita etiã de nr̃a
humilitate gloriem̃: qm̃ nõ sum⁹ securi
pctã patrũ nr̃oꝝ qui dereliq̃rũt deũ suũ
⁊ adorauerũt deos alienos: ꝓ quo scele/
re dati sunt in gladiũ ⁊ in rapinã ⁊ in cõ
fusionẽ inimicis suis. Nos aũt alteruꝫ
deũ nescim⁹ ꝓter ipsum. Expectem⁹ hu
miles ꝙsalationẽ ei⁹ ⁊ exquiret sangui/
nem nr̃m de afflictionibꝫ inimicoꝝ nro
rum ⁊ humiliabit oẽs gẽtes quecunq;
insurgũt ꝟ nos ⁊ faciet illas fine hono/
re dñs deus noster. Et nũc fratres q̃m
vos qui estis ꝓesbyteri in ꝑ̃lo dei ⁊ ex
vobis pendet aĩa illoꝝ ad eloq̃um vm̃
corda eorũꝫ erigite vt memores sint q;
tẽptati sunt ꝑres nr̃i vt ꝓbarent̃ sirere

colerent deum suuz. Memores esse debent quō pater noster abraā tēptatus ē ⁊ ꝑ multas tribulatiōes ꝓbat⁹ dei amicus effectus est. Sic ysaac. sic iacob. sic moyses. ⁊ oēs q̄ placuerūt deo ꝑ multas tribulatiōes trāsierūt fideles. Illi autē qui tēptationes nō susceperūt cū timore dñi. ⁊ impatientiā suā ⁊ improperiuz murmuratiōis sue ꝯ dñm ꝓtulerūt exterminati sunt ab extermīatore. ⁊ a ꝯpētib⁹ ꝑierūt. Et nos g̃ nō vlciscam̄ nos ꝓ his q̄ patim̄: sed reputātes pctīs nr̄is h̄ ipsa supplicia minora esse: flagella dñi q̄ si serui qui corripim̄ ad emendationē et nō ad ꝑditionē nr̄am. euenisse credam⁹ Et dixerūt illi oçias ⁊ presbyteri: Oīa q̄ locuta es vera sunt. ⁊ nō est in sermonibus tuis vlla rep̄hensio. Nūc g̃ ora ꝓ nobis: qm̄ mulier scā es. ⁊ timēs deuz. Et dixit illis iudith: Sicut qd̄ potui loqui dei esse cognoscitis: ita qd̄ facere disposui ꝓbate si ex deo est. ⁊ orate vt firmuz faciat de⁹ ꝯsiliū meuz. Stabitis vos ad portā nocte ista ⁊ ego exeā cū abra mea. ⁊ orate vt sicut dixistis in dieb⁹ q̄nq̄z respiciat dñs ꝓpl'm suū isrl'. Vos aūt nolo vt scrutemini actū meū. ⁊ vsq̄z dū renūciē vobis nihil aliud fiat nisi orō pro me ad dñm deū nr̄m. Et dixit ad eā oçias prīceps iude. Vade in pace. ⁊ dñs sit tecū in vltionem inimicoꝝ nostrorum. Et reuertentes abierunt. IX

Quib⁹ ascendentibus iudith ingressa est oratoriū suuz. ⁊ induens se cilitio posuit cinerem super caput suū. ⁊ ꝓsternēs se dño clamabat ad dñm dicēs: Dñe deus patr⁹ mei symeon. qui dedisti illi gladiuz in defensiōem alienigenaꝝ qui violatores extiterūt in coinq̄natiōe sua. ⁊ d̄nudauerūt femur v̄ginis in ꝯfusionē. ⁊ dedisti mulieres illoꝝ in predā. ⁊ filias illoꝝ ī captiuitatē. ⁊ oēm predaz in diuisionē seruis tuis qui çelauerūt çelum tuum: subueni queso te dñe deus meus mihi vidue Tu enim fecisti priora. ⁊ illa post illa cogitasti. ⁊ hoc factū est quod ipse voluisti Omnes enī vie tue parate sunt. ⁊ tua iudicia in tua prouidentia posuisti. Respice castra assyriorum nunc. sicut tunc castra egyptiorum videre dignatus es quando post seruos tuos armati currebant. confidentes in quadrigis ⁊ in eq̄tatu suo ⁊ in multitudine bellatoꝝ. Sz aspexisti sup̄ castra eoꝝ. ⁊ tenebre fatigauerūt eos. Tenuit pedes eoruz abyssus ⁊ aque operuerunt eos. Sic fiant ⁊ isti domīe. qui cofidunt in multitudīe sua. ⁊ in curribꝰ suis ⁊ in contis ⁊ in sagittis suis. ⁊ in lanceis gloriantur. ⁊ nesciunt quia tuipse es deus noster qui conteris bella ab initio. ⁊ domin⁹ nomen est tibi Erige brachium tuum sicut ab initio. ⁊ allide virtutem eorum in virtute tua Cadat virtus eoꝝ in iracundia tua. qui ꝓmittūt se violare sancta tua. ⁊ polluere tabernaculū nominis tui. ⁊ deijcere gladio suo cornu altaris tui. Fac domīe vt gladio ꝓprio eius superbia amputet̄. Capiat̄ laqueo oculoꝝ suoꝝ in me. ⁊ ꝑcuties eū ex labijs charitatis mee. Da mihi in animo ꝯstātiam vt ꝯtemnā illū. ⁊ v̄tutem. vt euertā illum. Erit eniz hoc memoriale noīs tui: cū manus feīe deiecerit eū. Non enī in multitudine ē virt⁹ tua dñe. neq̄z in equorū viribꝰ voluntas tua. Nec sup̄bi ab initio placuerunt tibi: sed humiliū ⁊ mansuetoꝝ sp̄ tibi placuit deprecatio. De⁹ celoꝝ creator aq̄rum. ⁊ dñs totius creature. exaudi me miserā dep̄cantē. ⁊ de tua mīa presumentē. Memēto dñe testamēti tui. ⁊ da v̄buz in ore meo ⁊ in corde meo cōsiliū corrobora vt dom⁹ tua in scīficatione ꝑmaneat ⁊ oēs gentes agnoscant q̄z tu es deus. ⁊ nō est alius preter te. X

Factum est autem cum cessasset clamare ad dñm: surrexit de loco in quo iacuerat prostrata ad dñm. Vocauitq̄z abram suam. ⁊ descendens in domū suā abstulit a se ciliciū. et exuit se vestimentis viduitatis sue. Et lauit corp⁹ suū. ⁊ v nxi se myrto optīo. ⁊ discriminauit crinē capitis sui. ⁊ imposuit mitrā sup̄ caput suū. ⁊ īduit se vestim̄t⁹ iocūditat⁹ sue. Induitq̄z sandalia

pedibꝫ suis assumpsitq̃ dextrariola ⁊ li-
lia ⁊ inaures ⁊ ãnulos ⁊ oĩbꝫ ornamẽtis
suis ornauit se. Cui etiã dñs ꝯtulit splẽ
dorẽ: qm̃ oĩs ista cõpositio nõ ex libidine
sed ex virtute pendebat. Et iõ dñs hãc ĩ
illam pulcritudinẽ ampliauit: vt incõ-
parabili ꝺcore oĩm oculꝰ appareret. Im
posuit itaq̃ abre sue ascopã vini ⁊ vas
olei ⁊ polentam ⁊ lapates ⁊ panes ⁊ case
um ⁊ ꝓfecta est. Cunq̃ venissent ad por
tas ciuitatis: inuenerũt expectãtẽ oçiã ⁊
ꝑsbyteros ciuitatis. Qui cũ vidissent
eã: stupẽtes mirati sunt nimis pulcritu
dine eiꝰ. Nihil tñ interrogãtes eã: dimi
serũt trãsire. dicẽtes: Deus patrum no
stroꝝ det tibi gr̃am: ⁊ omẽ ꝯsiliũ tui cor-
dis sua virtute corroboret ⁊ glorieť sup
te hierl'm. ⁊ sit nomẽ tuũ ĩ numero scõ-
rum ⁊ iustoꝝ. Et dixerũt hi qui illic erãt
oẽs vna voce. fiat. fiat. Judith vero o-
rans dñm: transiuit ꝑ portas. ipa ⁊ abra
eius. Factũ est aũt cum descẽderet mõ-
tem circa ortũ diei: occurrerũt ei explo-
ratores assyrioꝝ ⁊ tenuerũt eam dicen-
tes: Unde venis aut quo vadis? Que
rñdit: filia sum hebreoꝝ. Ideo ego fugi
a facie eoꝝ: qm̃ futurũ agnoui ꝙ dentur
vob' in dep̃dationẽ. ꝓ eo ꝙ ꝯtẽnẽtes vos
noluerũt tradere seipsos: vt inuenirẽt
mĩam in ꝯspectu vr̃o. Hac de causa co-
gitaui mecũ dicẽs: Vadã ad faciẽ p̃nci-
pis holofernis vt indicẽ illi secreta illo-
rum. ⁊ oñdaz illi q̃ aditu possit obtinere
eos. ita vt nõ cadat vir vnus de exercitu
eiꝰ. Et cũ audissent viri illi ꝟba eius. cõ
siderabant faciẽ eiꝰ. ⁊ erat in oculis eoꝝ
stupor: qm̃ pulcritudinẽ eiꝰ mirabanť ni
mis. Et dixerũt ad eam: Cõseruasti ant
mam tuã eo ꝙ tale repperisti ꝯsiliuz vt
descẽderes ad dñm nr̃m. Hoc aũt scias
qm̃ cũ steteris in ꝯspectu eius bñ tibi fa
ciet ⁊ eris gratissima in corde eiꝰ. Duxe
rũtq̃ illã ad tabernaculũ holofernis nũ-
ciãtes eam. Cũq̃ intrasset ante faciẽ eiꝰ
statĩ captꝰ est in suis oculis holofernes.
Dixerũtq̃ ad eũ satellites eiꝰ: Quis cõ
temnat ppl'm hebreoꝝ qui tam decoras
mulieres hñt: vt nõ ꝓ his merito pug-
re ꝯtra eos debeamus? Videns itaq̃ iu
dith holofernez sedentẽ in conopeo qd̃
erat ex purpura ⁊ auro ⁊ smaragdo ⁊ la-
pidibꝫ p̃ciosis intextũ. ⁊ cũ in faciẽ eius
intendisset adorauit eũ ꝓsternens se su
per terram. ⁊ eleuauerunt eam serui ho
lofernis iubente domino suo.

XI

Tunc holofernes dixit ei: Equo
animo esto ⁊ noli pauere in cor
de tuo qm̃ ego nunq̃ nocui vi-
rũ qui voluit ſuire nabuchodonosor re
gi. Populus aũt tuꝰ si nõ ꝯtẽpsisset me
nõ alleuassem lanceã meã sup eũ. Nũc
aũt dic mihi q̃ ex causa recessisti ab illis
⁊ placuit tibi vt venires ad nos? Et di-
xit illi iudith. Sume ꝟba ancille tue:
qm̃ si secutus fueris ꝟba ancille tue: ꝑ-
fectam rem faciet dñs tecũ. Viuit eniz
nabuchodonosor rex terre ⁊ viuit ꝟtus
eius q̃ est in te ad correptiõem oĩm aĩa-
rũ errãtiuz: qm̃ nõ solũ hoĩes ſuient illi
ꝑ te: sed ⁊ bestie agri obtemperãt illi. Nũ
ciať enĩ animi tui industria vniũsis gẽ-
tibꝫ ⁊ indicatũ est oĩ secl'o qm̃ tu solus
bonus ⁊ potẽs es in omni regno eiꝰ ⁊ di
sciplina tua oĩbꝫ ꝓuinciis p̃dicať. Nec hꝰ
latet qd̃ locutus est achior. nec illud igꝰ-
rať qd̃ ei iusseris euenire. Cõstat enĩ de-
um nr̃m sic peccatis offensum: vt man-
dauerit per ꝓphetas suos ad populuz ꝙ
tradet eum pro peccatis suis. Et qm̃ sci
unt se offendisse deum suum filij israel.
tremor tuus super ipsos est. Insuper e-
tiam fames ĩuasit eos ⁊ ab ariditate aq̃
iam inter mortuos computanť. Deni-
q̃ hoc ordinant. vt interficiant pecora
sua ⁊ bibant sanguinem eorum. ⁊ san-
cta domini sui que precepit deus nõ cõ
tingi. in frumento vino ⁊ oleo hec cogi-
tauerť ĩpendere. ⁊ volũt ꝯsumere q̃ nec
manibꝫ ꝺberent ꝯtingere. Ergo qm̃ hec
faciũt: certũ est ꝙ in ꝑditiõez dabuntur.
Quod ego ancilla tua cognoscens fugi
ab illis. ⁊ misit me dñs hec ipsa nũciare
tibi. Ego enĩ ancilla tua deũ colo etiam
nũc apud te. ⁊ exiet ancilla tua ⁊ orabo
deum. ⁊ dicet mihi. qñ eis reddat pctm̃
suũ. ⁊ veniens nunciabo tibi: ita vt ego

adducã te ꝑ mediã hierl'z. Et hẽbis om
nẽ ꝓpl'm isrl' sic oues quib⁹ nõ est pastor
⁊ nõ latrabit vl' vnus canis ꝯ te qm̃ hec
mihi dicta sunt ꝑ ꝓuidẽtiã dei. Et qm̃
iratus est ill' de⁹: h̃ ipsa missa suz nũcia-
re tibi. Placuerũt aũt oĩa ꝟba h̃ corã ho
loferne ⁊ corã pueris ei⁹. ⁊ mirabant̃ ad
sapiẽtiã eius. ⁊ dicebãt alter ad alteruz.
Nõ est talis mulier sup terrã in aspectu
in pulcritudĩe ⁊ in sensu ꝟbor. Et dixit
ad illã holofernes. Bene fecit deus qui
misit te ante ꝓpl'm: vt des illũ tu in ma-
nib⁹ nostr̃. Et qm̃ bona est ꝓmissio tua
si fecerit mihi h̃ deus tuus. erit ⁊ deus
me⁹. ⁊ tu in domo nabuchodonosor ma
gna eris. ⁊ nomẽ tuũ noĩabit̃ in vniũsa

t Tunc iussit eam XII (terra
introire vbi repositi erant the-
sauri eius. ⁊ iussit illic manere
eam. ⁊ ꝯstituit quid daret̃ illi de ꝯuiuio
suo. Cui rñdit iudith. ⁊ dixit: Nũc non
potero manducare ex his q̃ mihi p̃cipis
tribui neveniat sup me offensio. Ex his
aũt q̃ mihi detuli. mãducabo. Cui holo-
fernes ait: Si defecerint tibi ista q̃ tecũ
detulisti: quid faciem⁹ tibi? Et dixit iu-
dith. Viuit aĩa tua dñe meus: qm̃ non
expendet oĩa hec ancilla tua. donec faciet
deus in manu mea hec q̃ cogitaui. Et in
duxerũt illã serui ei⁹ in tabernaculum q̃
p̃cepat. ⁊ petijt dũ introiret vt daret̃ ei
copia nocte. ⁊ ante lucẽ egrediẽdi foras
ad orationẽ. ⁊ dep̃candi dñm. Et p̃cepit
cubicularijs suis vt sic̃ placeret illi exirz
⁊ introiret ad orãdũ deũ suũ ꝑ triduuz.
et exibat noctib⁹ ĩ vallẽ bethulie. ⁊ bapti-
çabat se in fonte aque. Et vt ascẽdebat
orabat ad dñm deũ isrl' vt dirigeret viã
ei⁹ ad liberationẽ ꝓpl'i sui. Et introiens
mũda manebat in tabernaculo. vsqz dũ
acciꝑet escã suam in vesperũ. Et factum
est. quarto die holofernes fecit cenaz ser
uis suis. ⁊ dixit ad vagao eunuchũ. Va
de ⁊ suade hebreã illã vt sponte ꝯsentiat
habitare mecũ. Fedũ est eĩ apud assyri-
os si femina irrideat virũ agẽdo: vt im
munis ab eo trãseat. Tunc introiuit va
gao ad iudith. ⁊ dixit. Nõ vereatur bona
puella introire ad dñm meũ. vt honori
ficet̃ ante faciẽ eius. ⁊ mãducet cum eo
⁊ bibat vinuz in iocũditate. Cui iudith
rñdit: Que ego sum vt ꝯdicã dño meo?
Omne qd̃ erit ante oculos ei⁹ bonum ⁊
optimũ faciã. Quicquid aũt illi placue
rit: h̃ mihi erit optimuz oĩb⁹ dieb⁹ vite
mee. Et surrext ⁊ ornauit se vestimento
suo. ⁊ ingressa stetit ante faciẽ eius. Cor
aũt holofernis cõcussum est: erat enĩ ar-
dens in cõcupiscentia eius. Et dixit ad
eam holofernes: Bibe nũc ⁊ accũbe in io
cũditate: qm̃ inuenisti grãm coram me.
Et dixit iudith. Bibã dñe: qm̃ magnifi-
cata est anĩa mea hodie pre oĩb⁹ diebus
meis. Et accepit ⁊ mãducauit ⁊ bibit co
ram ipso. ea q̃ parauerat illi ancilla ei⁹.
Et iocũdus factus est holofernes ad eã
bibitqz vinũ multum nimis quãtũ nũ
q̃z biberat in vita sua. XIII

v Vt autem sero factũ est. festina-
uerũt s̃ui illius ad hospitia sua
⁊ conclusit vagao ostia cubiculi. ⁊ abijt.
Erãt aũt oẽs fatigati a vino. Eratqz iu
dith sola in cubicl'o. Porro holofernes
iacebat ĩ lecto nimia ebrietate sopitus.
Dixitqz iudith puelle sue vt staret forz
ante cubiculuz ⁊ obseruaret. Stetitqz
iudith ante lectũ. orans cuz lachrymis
⁊ labiorum motu in silentio. dicẽs. Cõ-
firma me dñe deus israel. ⁊ respice ĩ hac
hora ad opera manuũ mearũ vt sicut ꝓ
misisti hierl'm ciuitatẽ tuam erigas. ⁊ h̃
quod credens per te posse fieri cogitaui.
perficiam. Et cuz hec dixisset: accessit ad
colũnam que erat ad caput lectuli eius.
⁊ pugionem eius (qui in ea ligatus pen-
debat) exoluit. Cũqz euaginassz illũ: app̃
hendit comam capitis eius. ⁊ ait. Con-
firma me domĩe deus in hac hora. ⁊ per-
cussit bis in ceruicẽ eius. et abscidit ca-
put eius. ⁊ abstulit conopeum eius a co
lumnis. ⁊ euoluit corpus ei⁹ truncũ. Et
post pusillũ exiuit: ⁊ tradidit caput holo
fernis ãcille sue. ⁊ iussit vt mitteret illd̃
in perã suã. Et exiert̃ due s̃m ꝯsuetudi-
nẽ suã q̃si ad orõnẽ. ⁊ trãsierũt castra. et
gyrantes vallẽ venerũt ad portam ciui-

tatis. Et dixit iudith a lõge custodibus
muroꝝ. Apite portas qm̃ nobiscũ est deꝰ
qui fecit virtutẽ in isrl'. Et fcm̃ est cũ au
dissent viri vocẽ eius vocauerũt p̃sbyte
ros ciuitatis. Et occurrerũt ad eã oẽs a
minimo vsq; ad maximũ: qm̃ sperauerẽt
eam iam nõ esse venturã. Et accẽdẽtes
luminaria ꝯgregauerũt circa eã vniuer
si. Illa aũt ascendẽs in eminẽtiorẽ locũ:
iussit fieri silẽtiũ. Cunq; oẽs tacuissent:
dixit iudith. Laudate dñz deũ nr̃m qui
non deseruit spantes in se. ⁊ in me ancil
lã suã adĩpleuit misericordiã suã quã ꝓ
misit domui israel. ⁊ interfecit in manu
mea hostẽ ppl'i sui in hac nocte. Et ꝓfe
rẽs de pera caput holofernis. oñdit illis
dicẽs: Ecce caput holofernis principis
militie assyrioꝝ. Et ecce conopeũ illius
in quo recũbebat in ebrietate sua. vbi et
ꝑ manũ femine ꝑcussit illũ dñs d̃us nr̃.
Viuit aũt ipse dñs: qm̃ custodiuit me
angelus eius. ⁊ hinc euntẽ. ⁊ ibi cõmo
rantẽ ⁊ inde huc reũtentẽ. ⁊ non ꝑmisit
me dñs ancillã suã coinq̃nari: sz sine pol
lutione pctĩ reuocauit me vobis. gaudẽ
tẽ in victoria sua: ĩ euasione mea in libe
ratione vr̃a. Cõfitemĩ illi oẽs qm̃ bonꝰ.
qm̃ in seculũ mĩa eius. Vniuersi autez
adorãtes dñm. dixerũt ad eã: Bñdixit te
dñs in v̄tute sua: qꝛ ꝑ te ad nihilũ rede
git ĩmicos nr̃os. Porro oçias prĩceps
ppl'i isrl'. dixit ad eã: Bñdicta es tu filia a
dño deo excelso. pre oĩbꝫ mulieribꝫ sup
terrã. Bñdictus dñs qui creauit celum
⁊ terrã: q̃ te direxit ĩ vulnera capitꝫ prĩci
pis inimicoꝝ nr̃oꝝ: qꝛ hodie nomẽ tuuz
ita magnificauit. vt non recedat laus
tua de ore hoĩm. q̃ memores fuerint vir
tutis dñi in et̃nũ: ꝓ quibꝫ nõ pepcisti aĩe
tue ꝓpter angustias ⁊ tribulatiõem ge
neris tui: sz subuenisti ruine añ ꝯspectũ
dei nr̃i. Et dixit oĩs ppl's. fiat fiat. Por
ro achior vocatus venit. Et dixit ei iu
dith. Deus isrl' cui tu testimoniũ dedi
sti q̃ vlciscat̃ se de inimicis suis: ipse ca
put oĩm incredulorꝝ incidit ĩ hac nocte
in manu mea. Et vt ꝓbes qꝛ ita est: ecce
caput holofernis qui in contemptu su
perbie sue deum israel contempsit ⁊ ti
bi interitũ minabat̃ dicens: Cuz captꝰ
fuerit populus isrl'. gladio ꝑforari preci
piam latera tua. Videns aũt achior ca
put holofernis. angustiatus pre pauore
cecidit in faciẽ suã sup terraz ⁊ estuauit
anima eius. Postea vero q̃z resumpto
spũ recreatꝰ est. ꝓcidit ad pedes eius. et
adorauit eã. ⁊ dixit: Benedicta tu a deo
tuo in omni tabernaculo iacob: quoniã
in omni gente que audierit nomẽ tuuz
magnificabit̃ sup te deus israel. XIIII

Dixit autem iudith ad omnẽ po
pnlũ: Audite me frẽs. Suspen
dite caput hoc super muros no
stros. ⁊ erit cũ exierit sol. accipiat vnus
q̃sq; arma sua. ⁊ exite cum impetu: nõ vt
descẽdatis deorsuz sed quasi impetuz fa
ciẽtes. Tũc exploratores necesse erit vt
fugiant ad principem suũ excitandũ ad
pugnã. Cunq; duces eoꝝ ꝯcurrerint ad
tabernaculũ holofernis. ⁊ inuenerĩt eũ
truncũ in suo sanguine volutatuz: deci
det super eos timor. Cunq; cognoueri
tis fugere eos. ite post illos securi: quo
niam dñs ꝯteret eos sub pedibꝫ vestris
Tunc achior videns virtutẽ quam fecit
deus isrl'. relicto gẽtilitatis ritu credidit
deo. ⁊ circũcidit carnẽ preputij sui appo
situs est ad ppl'm isrl': ⁊ oĩs successio ge
neris eiꝰ vsq; in hodiernũ diẽ. Mox aũt
vt ortꝰ est dies suspenderũt sup muros
caput holofernis: accepitq; vnusquisq;
vir arma sua ⁊ egressi sunt cũ grãdi stre
pitu ⁊ vlulatu. Qd̃ videntes explorato
res ad tab̃naculũ holofernis cucurrerẽt.
Porro hi q̃ ĩ tab̃naculo erãt. veniẽtes ⁊
añ ingressuz cubicl'i ꝑstrepẽtes excitãdi
gr̃a inq̃etudinẽ arte moliebãt̃. vt nõ ab
excitãtibꝫ: sz a sonãtibꝫ holofernes euigi
laret. Nullꝰ. n. audebat cubiculũ v̄tutꝫ
assyrioꝝ pulsando aut intrando apire.
Sz cũ venissent eius duces ac tribuni ⁊
vniuersi maiores exercitus assyrioꝝ: di
xerũt cubicularijs. Intrate ⁊ excitate il
lum: qm̃ egressi mures de cauernis suis
ausi sunt prouocare nos ad p̃liũ. Tunc
ingressus vagao cubiculũ eiꝰ stetit ante

cortinã·⁊ plausum fecit manib⁹ suis: su
spicabat enī illuz cum iudith dormire.
Sed cū nullū motū iacentis sensu au
riū caperet accessit primās ad cortinam
⁊ eleuās eam vidensqz cadauer absqz ca
pite holofernis in suo sanguine tabefa
ctū iacere sup terrā: exclamauit voce ma
gna cū fletu ⁊ scidit vestimenta sua. Et
ingressus tabnaculū iudith nō inuenit
eam. Et exiliuit foras ad pplm ⁊ dixit:
Ecce mulier hebrea fecit confusionē ī do
mo regis nabuchodonosor. Ecce enī holo
fernes iacet in terra ⁊ caput eius nō est in
illo. Qđ cū audissent principes ⁊ tutis
assyrioz scidērūt oēs vestimenta sua·⁊
intolerabilis timor ⁊ tremor cecidit su
per eos. ⁊ turbati sunt animi eoz valde
Et factus est clamor incōpabilis in me
dio castroz eoz. XV

Cap. Cūqz oīs exercitus vecollatuz
holofernē audisset· fugit mēs ⁊
psiliū ab eis·⁊ solo tremore ⁊ metu agi
tati fuge psidiū sumūt: ita vt nullus lo
queret cū primo suo: sed inclinato capi
te relict⁹ oīb⁹ euadere festinabāt hebre
os: qs armatos sup se venire audierāt:
fugientes p vias cāpoz ⁊ semitas colliū.
Clidētes itaqz filij isrl fugientes· secuti
sunt illos: descenderūtqz clāgentes tub
⁊ vlulātes p ipos. Et qm assyrij nō ad
unati in fugā ibāt pcipites. Filij aūt is
rael vno agmie psequētes: debilitabāt
oēs qs īuenire potuissent. Visitqz oci
as nūcios p oēs ciuitates ⁊ regiōes isrl
Dis itaqz regio oīsqz vbs electā iuuen
tutē armatā misit post eos·⁊ psecuti sūt
eos ī ore gladij qusqz puenirēt ad extre
mitatē finiū suoz. Reliq aūt q erāt ī be
thulia· ingressi sunt castra assyrioz·⁊ pdā
quā fugiētes assyrij reliqrāt· abstulerūt
⁊ onustati sunt valde. Di vo q victores
reūsi sunt ad bethuliā. oīa q erāt illoz
abstulerūt secū: ita vt nō esset nūerus ī
pecoribꝫ ī iumentis ⁊ vniūsis mobilib⁹ eo
rū: vt a mīmo vsqz ad magnū oēs diui
tes fierent de pdatiōib⁹ eoz. Joachim
aūt summ⁹ pōtifex de hierlm venit ī be
thuliā cū vniūsis psbyteris suis vt vi
deret iudith. Que cum exisset ad illum
benedixerūt illā oīes vna voce· dicētes
Tu gloria hierusalez· tu leticia israel· tu
honorificentia populi nostri· qz fecisti vi
riliter·⁊ pfortatū est cor tuū eo q casti
tatem amaueris ⁊ post virū tuū alteruz
nescieris· ideo ⁊ manꝰ dñi pfortauit te·
⁊ ideo eris bñdicta in eternuz. Et dixit
oīs pplꝰ· fiat fiat. Per dies aūt triginta
vix collecta sunt spolia assyrioz a popu
lo israel. Horro autem vniuersa que ho
lofernis peculiaria fuisse probata sunt:
dederunt iudith in auro ⁊ argento ⁊ ve
stibus ⁊ gemmis ⁊ omni supellectili· et
tradita sunt omīa illi a populo. Et om
nes populi gaudebant cum mulieribꝫ ⁊
virginibus ⁊ iuuenibus· ī organis ⁊ ci
thris.

Tunc cantauit XVI (tharis.

t canticum hoc dño iudith dicēs
Incipite domīo in tympanis:
cantate domino in cymbalis: modula
mini illi psalmum nouū: exultate ⁊ in
uocate nomen eius. Domin⁹ cōterens
bella· domin⁹ nomen est illi. Qui posuit
castra sua ī medio populi sui· vt eripiet
nos de manu oīm īimicoz nroz. Venit
assur ex montib⁹ ab aqlone in multitu
dine fortitudinis sue: cuius multitudo
obturauit torrētes ⁊ eq eoz coopuerūt
valles. Dixit se incensurū fines meos·⁊
iuuenes meos occisurū gladio: īfantes
meos dare in pdaz·⁊ virgines ī captiui
tatem. Dns aūt oīpotens nocuit euz·⁊
tradidit eū in manus femine·⁊ cōfudit
eum. Non enī cecidit potens eoz a iuue
nibus· nec filij titan percusserunt eum·
nec excelsi gigātes imposuerūt se illi: sz
iudith filia merari ī specie faciei sue dis
soluit eum. Exuit enim se vestimēto vi
duitatis·⁊ induit se vestimento leticie
in exultatione filiozum israel. Unxit fa
ciem suam vnguento· colligauit cincin
nos suos mitra ad decipiendum illum.
Sandalia eius rapuerūt oculos eius:
pulcritudo eius captiuam fecit animaz
eius: amputauit pugione ceruicē eius.
Horruerūt pse cōstantiaz eius·⁊ medi
audaciam eius. Tūc vlulauerūt castra

assyriorum quãdo apparuerunt humi/
miles mei: arescentes in siti. Filij puel/
laꝝ cõpũxerũt eos. ⁊ sicut pueros fugiẽ
tes occiderunt eos. perierũt in p̃lio a fa
cie dñi dei mei. Hymnũ cantemus do/
mino. hymnũ nouũ cantemus deo no/
stro. Adonai domine. magnus es tu: et
preclarus in virtute. ⁊ quem supare ne
mo põt. Tibi seruiat oĩs creatura tua qꝛ
dixisti ⁊ facta sũt. misisti spm̃ tuũ ⁊ crea/
ta sunt. ⁊ nõ ẽ qui resistat voci tue. Mõ/
tes a fundamentis mouebũtur cũ aq̃s
petre sicut cera liquescẽt ante faciẽ tuaꝫ
Qui aũt timent te magni erũt apud te
ꝑ oĩa. Ue gẽti insurgẽti sup̃ gen⁹ meuꝫ
Dñs enĩ oĩpotens vindicabit in eis. in
die iudicij visitabit illos. Dabit enim
ignẽ ⁊ vermes in carnes eoꝝ: vt vrank̃ ⁊
sentiãt vsq̃ ĩ sempiternũ. Et fcm̃ ẽ post
hec oĩs ꝓpl̃s post victoriã venit ĩ hierl̃m
adorare dñm. ⁊ mox vt purificati sunt.
obtulerũt oẽs holocausta ⁊ vota ⁊ repro
missiones suas. Porro iudith vniu̇sa
vasa bellica holofernis q̃ dedit illi ꝓpl̃us
⁊ conopeũ q̃d ipsa sustulerat obtulit in
anathema obliniõis. Erat aũt ꝓpl̃us io/
cũdus s̃m faciẽ scõꝝ. ⁊ ꝑ tres mẽses gau
diũ huius victorie celebratũ est cuꝫ iu/
dith. Post dies aũt illos vnusq̃sq̃ redi
it in sua. ⁊ iudith magna fctã est ĩ bethu
lia. ⁊ p̃clarior erat vniu̇se terre isrl̃. Erat
etiã v̄tuti castitas adiũcta: ita vt nõ co/
gnosceret viruꝫ oĩbꝫ diebꝫ vite sue: ex q̃
defunct⁹ est manasses vir eius. Erat au
tem diebꝫ festis ꝓcedẽs cũ magna glo/
ria. Mansit autem in domo viri sui an
nos centũ quinq̃. ⁊ dimisit abram suaꝫ
liberam. ⁊ defuncta ẽ ac sepulta cuꝫ viro
suo in bethulia: luxitq̃ illam oĩs popu/
lus diebus septem. In omni autez spa
tio vite eius non fuit qui perturbaret
israel. ⁊ post mortem eius annis multis
Dies autem victorie huius festiuitatꝫ
ab hebreis in numero sanctorum dieꝝ
accipitur. ⁊ colitur a iudeis ex illo tem/
pore vsq̃ in presentem diem.

Explicit liber Judith.

Incipit prologus in librũ Hester.

Libruꝫ hester varijs trãsla/
toribꝫ ꝯstat eẽ vitiatũ quẽ
ego de arciuis hebreoꝝ re/
uelãs verbuꝫ e verbo exp̃ssi
us transtuli. Quẽ librũ e/
ditio vulgata laciniosis hinc inde verbo
rum sinibꝫ trahit. addens ea que ex ꝑte
dici poterãt. ⁊ audiri sicut solitũ est scho
laribꝫ disciplinis sumpto themate exco
gitare. quibꝫ verbis vti potuit qui iniu/
riã passus est. vel ille qui iniuriam fecit.
Vos autez o paula ⁊ eustochiũ qm̃ ⁊ bi
bliothecas hebreoꝝ studuistis intrate. ⁊
intrep̃tũ certamina cõprobastis. tenen
tes hester hebraicũ librum ꝑ singula ver
ba nostram trãslatiõem aspicite: vt pos/
sitis agnoscere me. nihil etiã augmen/
tasse addendo. sed fideli testimonio sim
pliciter sicut in hebreo habetur. historiã
hebraicam latine lingue tradidisse. Nec
affectamus laudes hominum. nec vitu
perationes expauescimus: deo enim pla
cere curantes. minas hominum penit⁹
nõ timemus: qm̃ deus dissipat ossa eoꝝ
q̃ hoĩbꝫ placere desiderant. ⁊ s̃m apl̃m: q̃
eiusmõi sunt. s̃ui christi esse nõ possunt
Rursuꝫ in libro hester alphabetũ ex mi
nio vsq̃ ad theta litterã fecim⁹ diuersis
in locis: volentes. s. septuaginta interp̃/
tũ ordinẽ ꝑ h̃ insinuare studioso lectori
Nos enĩ iuxta morẽ hebraicũ ordinẽ ꝓse
qui etiã ĩ septuagĩta editiõe maluimus

Explicit prologus. Incipit
liber Hester. Cupitulum I

In diebꝫ asue
ri qui regnauit ab india
vsq̃ ethiopiam super cen/
tum vigintiseptem pro/
uincias: quando sedit in solio regni sui:
susa ciuitas regni eius exordium fuit:
Tertio igitur anno imperij sui fecerat
grande conuiuium cunctis principibꝫ.
et pueris suis fortissimis persaruꝫ ⁊ me
dorum inclytis ⁊ prefectis ꝓuinciarum

coram se: vt oñderet diuitias glorie regni sui. ac magnitudinē atq; iactātiā potentie sue mlto tpe: centum videlicet ⁊ octogīta dieb. Cūq; īplerent dies ꝯuiuij. inuitauit oēm ppl'm qui inuēt⁹ est ī susis a maximo vsq; ad minimū. ⁊ iussit septē dieb ꝯuiuiū p̄parari in vestibulo horti ⁊ nemoris. qd̄ regio cultu ⁊ manu cōsitū erat. Et pēdebāt ex oī pte tētoria aerei coloris ⁊ carbasini ac hiacinthini: sustentata funib byssinis atq; purpureis qui eburneis circulis inserti erant ⁊ colūnis marmoreis fultiebāt. Lectuli q̄z aurei ⁊ argētei. sup pauimentū smaragdino ⁊ pario stratuz lapide dispositi erāt: qd̄ mira varietate pictura decorabat. Bibebāt aūt qui īuitati erāt: aureis poculis. ⁊ alijs atq; alijs vasis cibi inferebāt. Clinū q̄z vt magnificētia regia dignū erat abūdans ⁊ p̄cipuū ponebat. Nec erat q̄ nolētes cogeret ad bibēduz sz sicut rex statuerat p̄ponēs mensis singulos de p̄cipib suis: vt sumeret vn⁹ quisq; qd̄ vellet. Clasthi q̄z regina fecit cōuiuiū feminaꝝ ī palatio vbi rex asuerus manere ꝯsueuerat. Itaq; die septimo cū rex eēt hilarior. ⁊ p⁹ nimiā potionē incaluissz mero: p̄cepit maumā ⁊ bacatha ⁊ arbona ⁊ bagatha ⁊ abgatha et çarath ⁊ charchas septē eunuchis q̄ in cōspectu ei⁹ mīstrabāt. vt introducerēt reginā vasthi corā rege. poīto sup caput eius diademate: vt oñderet cūct⁹ ppl'is ⁊ p̄cipib ei⁹ pulcritudinē. Erat enim pulcra valde. Que renuit. ⁊ ad reg⁹ īperiū qd̄ p eunuchos mandauerat. venire cōtempsit. Vñ iratus rex. ⁊ nimio furore succēsus. introgauit sapientes qui ex more regio semp ei aderāt. ⁊ illoꝝ faciebat cūcta ꝯsilio. sciētiū leges ac iura maioꝝ: erāt aūt p̄mi ⁊ p̄rimi charsena ⁊ çethar ⁊ admatha ⁊ tharſ ⁊ mares ⁊ marsana ⁊ mamucha. septē duces psaꝝ atq; medorū: qui videbāt faciē regis ⁊ primi post eū residere soliti erant: cui sn̄ie vasthi regina subiaceret que asueri regis impium qd̄ p eunuchos mādauerat. facere noluisset. Rñditq; mamucha audiente rege atq; p̄cipib. Nō solū regem lesit regina vasthi: sed ⁊ omēs ppl'os et principes qui sunt in cūctis p̄uincijs regis asueri. Egredieť enī sermo regine ad omēs mulieres vt ꝯtemnant viros suos. ⁊ dicant: Rex asuerus iussit vt regina vasthi intraret ad eū. ⁊ illa noluit: atq; hoc exemplo omēs principū cōiuges psaꝝ atq; medoꝝ paruipendent imperia maritorū. Vnde regis iusta est indignatio. Si tibi placet egrediatur edictum a facie tua. ⁊ scribatur iuxta legez persarum atq; medorū quā preteriri illicitū est: vt nequaq̄ vltra vasthi ingrediatur ad regē: sed regnū illius altera q̄ melior ē illa accipiat. Et h̄ in omne qd̄ latissimū est p̄uinciarum tuaꝝ diuulgetur impiū: ⁊ cūcte vxores tam maioꝝ q̄z minoꝝ deferant maritis suis honorem. Placuit consilium eius regi ⁊ principibus: fecitq; iuxta ꝯsiliū mamucha. ⁊ misit epistolas ad vniuersas p̄uīcias regni sui. vt queq; gens audire ⁊ legere poťat diuersis līguis ⁊ lr̄is. eē viros p̄cipes ac maiores in domibus suis. ⁊ hoc p cūctos populos diuulgari. II

His itaq; gestis: postq̄z reg⁹ asueri indig̃tio d̄ferbuerat: recordatus ē vasthi q̄ fecisset vl' q̄ passa esset: dixeruntq; pueri regis ac ministri eius. Querantur regi puelle virgines ac speciose. ⁊ mittantur qui cōsiderent per vniuersas prouincias puellas speciosas ⁊ virgines. ⁊ adducant eas ad ciuitatem susan. ⁊ tradant in domū seminaruz sub manu egei eunuchi qui est p̄positus ⁊ custos mulierū regiarū. ⁊ accipiant mūdū muliebrē ⁊ cetera ad vsus necessaria. Et quecūq; inter omnes oculis regis placuerit: ipsa regnet p vasthi Placuit ſmo regi: ⁊ ita vt suggesserāt iussit fieri. Erat vir iudeus in susis ciuitate. vocabulo mardocheus filius iair. filij semei. filij cis. de stirpe gemini. qui trāslatus fuerat de hierusalem eo tempore quo iechoniam regem iuda nabuchodonosor rex babylonis transtulerat qui fuit nutrici⁹ filie frīs sui edisse q̄ al-

tero noīe vocabaſ̄ Ixſter·⁊ vtrūq; parē/
tē amiſerat·pulcra nimis ⁊ decora facie
Mortuiſq; pēe ei⁹ ac mīe· mardochæus
ſibi eā adoptauit ī filiā. Cūq; pcrebuiſ
ſet regis impiū·⁊ iuxta mādatū illi⁹ ml/
te pulcre ꝛgines adducerenſ̄ ſuſan·⁊ e/
geo traderētur eunucho: Ixſter q̄z inter
ceteras puellas ei tradita eſt: vt ꝓuareſ̄
in nūero feminaꝝ. Que placuit ei ⁊ in/
uenit grām in ꝓſpectu illius. Et p̄cepit
eunucho vt acceleraret mundū mulie/
brē·⁊ traderet ei ꝓtes ſuas·⁊ ſeptē puel
las ſpecioſiſſimas de domo regis·⁊ tam
ipſam q̄q; pediſſeq;s eius ornaret atq; ex/
coleret. Que noluit indicare ei ppl'm et
patriam ſuaz. Mardochæus enī p̄cepat
ei vt de hac re oīno reticeret: q̄ deambu
labat q̄tidie añ veſtibulū dom⁹ in q̄ ele/
cte ꝛgines ꝓuabanſ̄: curā agens ſalutis
Ixſter·⁊ ſcire volēs q̄d ei accideret. Cum
aūt veniſſet tps ſingulaꝝ p ordinē puel
laꝝ vt intrarēt ad regē: expletis oīb; que
ad cultū mulieb⁹ ꝓtinebāt·mēſis duo
decim⁹ vtebaſ̄ ita dūtaxat vt ſex mēſib;
oleo vngerenſ̄ myrtino·⁊ alijs ſex q̄buſ
dā pigmētis ⁊ aromatib; vterenſ̄. In/
grediēteſq; ad regē: quicq̄d poſtulaſſent
ad ornatū ꝓtinēs accipiebāt·⁊ vt eis pla
cuerat cōpoſite: de triclinio feminaꝝ ad
regis cubiculū trāſiebāt. Et q̄ intraue/
rat veſpe egrediebaſ̄ mane: atq; inde in
ſecūdas edes deducebāſ̄ q̄ ſub manu ſa
ſagaçi eunuchi erāt·q̄ ꝓcubinis reg' p̄ſi
debat: nec habebat ꝓtātē ad regē vltra re
dēūdi niſi voluiſſet rex·⁊ eā vocare iuſſiſ/
ſet ex noīe. Cuoluto aūt tpe p ordinem
inſtabat dies q̄ Ixſter filia abiahil fratr⁹
mardochæi·quā ſibi adoptauerat in fili/
am deberet intrare ad regē. Que nō q̄ſi/
uit muliebrē cultū ſz q̄cūq; voluit ege⁹
eunuch⁹ cuſtos ꝛginū: hīc ei ad ornatum
dedit. Erat enī formoſa valde·⁊ incredi
bili pulcritudīe: oīm oculis gratioſa·et
amabil' videbaſ̄. Ducta eſt itaq; ad cu/
biculū reg' aſueri menſe decimo q̄ vocaſ̄
thebeth·ſeptimo āno regni eius·⁊ ada/
mauit eā rex plus q̄z omēs mulieres: ha
buitq; gratiā ⁊ miſericordiā cora eo ſup
omnes mulieres·⁊ poſuit diadema re/
gni in capite eius: fecitq; eā regnare in
loco vaſthi. Et iuſſit conuiuiū ꝑparari
pmagnificū cūctis p̄cipib;·⁊ ſeruis ſu
is·⁊ p cōiunctiōe·⁊ nuptijſ Ixſter. Et re
dit requiē vniuerſis ꝓuincijs: ac dona
largitus eſt iuxta magnificentiā p̄cipa
lem. Cūq; ⁊ ſecundo q̄rerenſ̄ ꝛgines·⁊
cōgregarenſ̄: mardochæus manebat ad
ianuā regis: necdū ꝓdiderat Ixſter pa/
triā ⁊ ppl'm ſuū·iuxta mandatum eius:
Quicq̄d enī ille p̄cipiebat obſeruabat
Ixſter·⁊ ita cūcta faciebat vt eo tempo/
re ſolita erat q̄ eaz puulā nutriebat. Eo
igiſ̄ tpe q̄ mardochæus ad regis ianuaz
morabatur·irati ſunt bagathan ⁊ tha/
res duo eunuchi regis·qui ianitores e/
rant·⁊ in p̄imo palatij limīe reſidebāt·
voluerunt q̄z inſurgere in regē ⁊ occide/
re eū. Qđ mardochæū non latuit. Sta
timq; nūciauit regine Ixſter·⁊ illa regi
ex noīe mardochæi qui ad ſe rem detu
lerat. Queſitū eſt ⁊ inuentū ⁊ appenſus
eſt vterq; eoz in patibulo. Et iuſſit rex
vt in libro memoriali ſcriberet: vt ꝑ vi/
ta ſua aliquid repenſaret ei. Mādatūq;
eſt hiſtoriis·⁊ ānalib; traditū cora rege.

POſt hæc rex aſuerus exal/ III
tauit aman filium amadathi q̄
erat de ſtirpe agag·⁊ poſuit ſoli/
um eius ſup omēs p̄incipes quos ha/
bebat: Cunctiq; ſerui regis qui in foribꝫ
palatij verſabantur flectebant genua·⁊
adorabant aman. Sic enī p̄cepat eis
imperator. Solus mardochæus nō fle/
ctebat genu·neq; adorabat eū. Cui dixe
runt pueri regis qui ad fores palatij re/
ſidebant. Cur p̄eter ceteros non obſer
uas mandatum regis? Cumq; hoc cre/
berius dicerent·⁊ ille nollet audire: nun
ciauerunt aman ſcire cupientes vtrū p
ſeueraret in ſentētia. Dixerat enī eis ſe
eſſe iudeum. Quod cuz audiſſet aman
⁊ experimento ꝓbaſſet q̄ mardochæ⁹ nō
ſibi flecteret genu nec ſe adoraret·irat⁹
eſt valde·⁊ p nihilo duxit in vnū mar/
dochæuz mittere manus ſuas. audierat
enim q̄ eſſet gentis iudee: magiſq; vo/

luit oēm iudeoꝝ q̄ erāt ī regno asueri ꝑ
dere nationē. Mēse p̄mo cui⁹ vocabulū
ē nisan āno duodecīo regni asueri. mis/
sa ē sors ī vrnā q̄ hebraice d̄r phur corā
amā q̄ die ⁊ q̄ mēse gens iudeoꝝ deberet
intr̄fici. ⁊ exiuit mēsis duodecim⁹ q̄ voca
tur adar. Dixitq̄ aman regi asuero. Est
ppl̄s ꝑ oēs ꝓuīcias regni tui dispsus. et
a se mutuo sepatus. nouis vtēs legib⁹
⁊ cerimonijs. insup ⁊ reg̃ scita ꝯtēnēs.
Et optime nosti ꝙ non expediat regno
tuo vt insolescat ꝑ licētiā. Si tibi placz
decerne vt pereat. ⁊ decē milia talentoꝝ
appendam arcarijs gaçe tue. Tulit ergo
rex ānulū. q̄ vtebat̄ de manu sua. ⁊ dedit
eū aman filio amadathi d̄ ꝓgenie agag
hosti iudeoꝝ: dixitq̄ ad eū. Argētū qd̄ tu
polliceris. tuum sit: de ppl̄o age qd̄ tibi
placz. Vocatiq̄ sunt scribe reg̃ mēse pri
mo nisan tertiadecima die eiusdē men/
sis. ⁊ scriptū est vt iusserat amā ad oēs
satrapas regis. ⁊ iudices ꝓuinciaꝝ diu̇/
sarūq̄ gentiuz: vt q̄q̄ gens lege[illegible] pote/
rat ⁊ audire ꝓ varietate linguaꝝ [illegible] noīe
reg̃ asueri. ⁊ lr̄e signate ipsius annulo
misse sunt ꝑ cursores regis ad vniu̇sas
ꝓuīcias. vt occiderēt atq̄ delerēt oēs iu
deos a puero vsq̄ ad senē ꝑuulos ⁊ mu
lieres vno die. h̄ ē tertiodecimo mēsis
duodecimi qui vocat̄ adar. ⁊ bona eoruz
diriperēt. Sūma aūt epl̄aꝝ hec fuit: vt
oēs ꝓuīcie scirēt ⁊ pararēt se ad p̄dictaz
diē. Festinabāt cursores qui missi erant
regis imperiū explere. Statimq̄ in su/
sis pepēdit edictū: rege ⁊ amā celebrāte
ꝯuiuiū. ⁊ cūct̄ iudeis q̄ ī vrbe erāt flētib⁹

Q Ue cū audisset mardoche IIII
us. scidit vestimēta sua. ⁊ indu/
tus est sacco: spargēs cinerē ca/
piti ⁊ in platea medie ciuitatis voce ma
gna clamabat oñdens amaritudinē aī
sui. ⁊ h̄ eiulatu vsq̄ ad fores palatij gra/
diēs. Nō enī erat licitū indutū sacco au
lā regis intrare. In oīb⁹ q̄z ꝓuīcijs. op/
pidis ac locis ad q̄ crudele regis dogma
ꝑuenerat. planctus ingēs erat apud iu/
deos: ieiuniū. vlulatus ⁊ fletus: sacco ⁊
cinere multis pro stratu vtentib⁹. In/
gresse aūt sunt puelle hester ⁊ eunuchi:
nunciauerūtq̄ ei. Quod audiēs cōster/
nata est. ⁊ vestem misit vt ablato sacco
indueret eam. Quaz accipe noluit: Ac/
citoq̄ athach eunucho quē rex ministꝝ
ei dederat precepit vt iret ad mardoche
um ⁊ disceret ab eo cur h̄ faceret. Egres
susq̄ athach iuit ad mardocheū. ⁊ inue
nit eum stantē in platea ciuitatis ante
ostium palatij. Qui indicauit ei omīa
que acciderant. quō aman ꝓmisisset vt
in thesauros reg̃ ꝓ iudeoꝝ nece inferrz
argētū. exemplar q̄z edicti qd̄ pendebat
in susis dedit ei vt regine ostenderet. et
moueret eam vt intraret ad regem. et
dep̄caret̄ eū ꝓ ppl̄o suo. Regressus ath/
ach nūciauit hester oīa q̄ mardoche⁹ di
xerat. que rn̄dit ei: ⁊ iussit vt dicerz mar/
docheo.: Omnes serui regis ⁊ cuncte q̄
sub ditione eius sunt norūt ꝓuincie. ꝙ
siue vir siue mulier nō vocatus. interi⁹
atriū regis intrauerit: absq̄ vlla cūcta/
tione statim interficiat̄. nisi forte rex au
reā virgam ad eum tetēderit pro signo
clementie. atq̄ ita possit viuere. Ego igi
tur quō ad regem intrare potero: q̄ tri/
ginta iam dieb⁹ nō sum vocata ad euz?
Quod cum audisset mardocheus: rur/
sum mandauit hester. dicens: Ne putes
ꝙ animā tuam tantū liberes. quia in do
mo regis es pre cunctis iudeis. Si enī
nunc silueris. per aliam occasionē libera
būtur iudei. ⁊ tu ⁊ domus patris tui pe
ribitis. Et quis nouit vtruz idcirco ad
regnum veneris: vt in tali tempore pa/
rareris? Rursumq̄ hester h̄ mardocheo
verba mandauit: Vade ⁊ congrega om
nes iudeos quos in susis reppereris et
orate pro me. Non comedetis ⁊ non bi
betis tribus diebus ⁊ tribus noctibus
⁊ ego cum ancillulis meis similiter ie/
iunabo: ⁊ tunc ingrediar ad regem. con/
tra legem faciens non vocata: tradensq̄
me morti ⁊ periculo. Iuit itaq̄ mardo/
cheus et fecit omnia que hester precepe

D Ie autem ter/ V (rat
tio induta est hester regalibus
vestimētis ⁊ stetit in atrio dom⁹

regie qđ erat interius ꝯtra basilicam re
gis. At ille sedebat sup̄ soliū suū in ꝯsi-
storio palatij ꝯ̄ ostiū dom⁹. Cūq; vidisset
hester reginā stantē placuit oculꝰ eius ⁊
extēdit ꝯ̄ eā v̄gam aureā quam tenebat
manu. Que accedēs osculata ē summi-
tatē v̄ge eius: dixitq; ad eam rex. Quid
vis hester regina? Que est petitio tua?
Etiā si dimidiā p̄tem regni petieris. da
bit̄ tibi. At illa rn̄dit. Si regi placet ob
secro vt venias ad me hodie ⁊ aman te-
cum ad ꝯuiuiū qđ paraui. Statīq; rex:
vocate inq̄t cito aman vt hester obediat
volūtati. Clenerunt itaq; rex ⁊ aman ad
cōuiuiū qđ eis regina parauerat. Dixit
q; ei rex postq̄; vinū biberat abūdanter.
Quid petis vt det̄ tibi: ⁊ p̄ qua re postu
las? Etiam si dimidiā p̄tem regni mei
petieris. ipetrabis. Cui rn̄dit hester. Pe
titio mea ⁊ preces sunt iste. Si inueni
in ꝯspectu regis gr̄am. ⁊ si regi placet vt
det mihi qđ postulo ⁊ meā impleat peti
tionē: veniat rex ⁊ aman ad cōuiuiū qđ
paraui eis. ⁊ cras aperiā regi voluntatē
meā. Egressus est itaq; illo die aman le
tus ⁊ alacer. Cūq; vidisset mardocheuz
sedentē ante fores palatij. ⁊ nō solū nō
assurrexisse sibi. sed nec motū quidē de
loco sessionis sue. indignatus est valde
⁊ dissimulata ira reuersus in domū suā
cōuocauit ad se aīcos suos ⁊ çares vxo-
rem suā. ⁊ exposuit illis magnitudinem
diuitiaꝝ suaꝝ filiorūq; turbam ⁊ quāta
eū gloria sup̄ oēs p̄ncipes ⁊ seruos suos
rex eleuasset. Et post hec ait: Regina q̄q;
hester nullū aliū vocauit ad cōuiuiū cuz
rege p̄ter me: apud quā etiam cras cuz
rege pransurus sum. Et cū hec oīa habe
am nihil me habere puto q̄ꝫdiu videro
mardocheum iudeū sedentē ante fores
regias. Responderūtq; ei çares vxor ei⁹
⁊ ceteri amici. Jube parari excelsam tra
bem hn̄tem altitudīs quinq̄ginta cubi-
tos. ⁊ dic mane regi vt appendatur su-
per eam mardocheus. ⁊ sic ibis cum re-
ge letus ad conuiuium. Placuitq; ei
consilium. et iussit excelsam preparari
crucem.

VI

Noctem illam duxit rex insom-
nem: iussitq; sibi afferri histori-
as ⁊ annales priorū tp̄oꝝ. Que
cū illo p̄nte legerent̄: ventū est ad illū lo
cū vbi scriptū erat quō nunciasset mar-
docheus insidias bagathā ⁊ thares eu-
nuchoꝝ: regē assuerū iugulare cupiētiū
Qđ cum audisset rex. ait: Quid p̄ hac
fide honoris ac premij mardocheus cō-
secutus est? Dixerūt ei s̄ui illius ac mi-
nistri. Nihil omnino mercedis accepit.
Statīq; rex. q̄s est inq̄t in atrio? Aman
quippe interi⁹ atriū dom⁹ regie intraue
rat vt suggereret regi. ⁊ iuberet mardo-
cheū affigi patibulo qđ ei fuerat prepa-
ratū. Rn̄derūt pueri: Aman stat ī atrio
Dixitq; rex: ingrediatur. Cunq; esset in
gressus. ait illi: Quid dz fieri viro quez
rex honorare desiderat? Cogitās autem
in corde suo aman. ⁊ reputās q̄ nulluz
alium rex nisi se vellet honorare. rn̄dit:
Homo quē rex honorare cupit debet in
dui vestib⁹ regijs. ⁊ imponi sup̄ equū q̄
de sella regis est. ⁊ accipe regiū diadema
sup̄ caput suū. ⁊ prim⁹ de regijs p̄ncipi-
bus ac tyrānis teneat equū ei⁹. et p̄ pla-
teā ciuitat̄ incedēs clamet. ⁊ dicat: Sic
honorabit̄ quēcunq; rex voluerit hono-
rare. Dixitq; ei rex: Festina ⁊ sūpta stola
⁊ equo fac vt locutus es. mardocheo iu
deo qui sedet ante fores palatij. Caue
ne quicq̄; de his que locutus es preter-
mittas. Tulit itaq; aman stolaz ⁊ equū.
indutumq; mardocheum in platea ciui
tatis. ⁊ impositu; equo precedebat atq;
clamabat: Hoc honore cōdign⁹ est quē-
cunq; rex voluerit honorare. Reuersus
q; est mardocheus ad ianuam palatij. ⁊
aman festinauit ire in domum suam lu
gens. ⁊ operto capite: narrauitq; çares
vxori sue ⁊ amic̄ omīa q̄ euenissent sibi
Cui rn̄derūt sapiētes q̄s habebat in cō-
silio ⁊ vxor eius: Si đ semīe iudeoꝝ est
mardocheus ante quē cadere cepisti. nō
poteris ei resistere: s̄z cades ī ꝯspectu ei⁹.
Adhuc illis loquētib⁹ venerūt eunuchi
regis ⁊ cito eum ad ꝯuiuiū quod regina
parauerat. p̄gere compulerunt.

VII

Intrauit itaq; rex ⁊ amā vt biberent cū regina. Dixitq; ei rex etiam secūda die postq; vino incaluerat: Que est petitio tua hester vt det tibi. ⁊ quid vis fieri? Etiā si dimidiā partem regni mei petieris. impetrabis. Ad quē illa rndit: Si inueni grām in oculis tuis o rex. ⁊ si placet: dona mihi aiaz meam. p qua rogo. ⁊ pplm meuz. p quo obsecro: Traditi enī sum⁹ ego ⁊ populus meus vt pteramur. iugulem⁹ ⁊ peam⁹. Atq; vtinā in seruos ⁊ famulas venderemur. esset tolerabile malū. ⁊ gemens tacerem: nūc aūt hostis noster est cuius crudelitas redūdat in regez. Rndensq; rex asuerus. ait: Quis est iste ⁊ cui⁹ potētie. vt hec audeat facere? Dixitq; hester: Hostis ⁊ inimic⁹ noster pessim⁹ iste est aman. Qđ ille audiēs ilico obstupuit: vultū regis ac regine ferre nō sustinēs. Rex aūt iratus surrexit. ⁊ de loco puiuj intrauit in hortū arboribꝫ psitus. Aman quoq; surrexit vt rogaret hester reginaz p aīa sua: intellexit enī a rege sibi patuz malū. Qui cū reuersus esset ꝺ horto nemoribꝫ psito. ⁊ intrassz puiuj locū. reperit aman sup lectū corruisse in q̄ iacebat hester. ⁊ ait: Etiā reginā vult oppimere me pīte in domo mea. Hec dū uerbū de ore regis exierat. ⁊ statim opuert faciē eius. Dixitq; arbonavnus de eunuchis qui stabāt in misterio regis: En lignū qđ pauerat mardochęo qui locut⁹ est. p rege. stat in domo aman: hīs altitudinis quinq̄ginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eū in eo. Suspensus est itaq; aman ī patibulo qđ pauerat mardochęo. ⁊ regis ira quieuit. VIII

Die illo dedit rex asuerus hester regine domū aman aduersarij iudeoꝝ. ⁊ mardochę⁹ ingressus est ante faciē regis. Confessa est enim ei hester q̄ esset patru⁹ suus: Tulitq; rex annulū quez ab aman recipi iusserat. et tradidit mardochęo. Hester aūt pstituit mardochęū sup domū suā: Nec his cōtenta. pcidit ad pedes regis: fleuitq; ⁊ locuta ad eum orauit vt malitiam aman agagite. ⁊ machinatiōes eius pessimas q̄s excogitauerat ꝓtra iudeos. iuberet irritas fieri. At ille ex more sceptrū aureum pretēdit manu. q̄ signum clemētie mōstrabat. Illaq; psurgens stetit ante euz. ⁊ ait: Si placet regi. ⁊ si inueni gratiā in oculis eius. ⁊ pcatio mea nō ei videt esse ꝓtraria: obsecro vt nouis epistolis. ꝟteres aman lās insidiator⁹ ⁊ hostis iudeoꝝ. quib⁹ eos in cūctis regis puincijs pire pcepat coriganť. Quō enī potero sustinere necez ⁊ interfectiōez populi mei? Rndit; rex asuerus hester regine ⁊ mardochęo iudeo. Domū aman cōcessi hester regine. ⁊ ipz iussi affigi cruci. q̄z ausus est manū mittere in iudeos. Scribite ergo iudeis sicut vobis placz ex regis noīe: signātes litteras annulo meo. Nec enī psuetudo erat. vt epl'is q̄ ex regis noīe mittebanť. ⁊ illius annulo signate erāt. nemo auderet ꝺdicere. Accitisq; scribis ⁊ librarijs regis. erat autē tps tertij mēsis qui appellat siban. vicesima ⁊ tertia illi⁹ die. scripte sunt epl'e vt mardochęus voluerat ad iudeos ⁊ ad pncipes. pcuratoresq; ⁊ iudices. qui cētum vigintiseptē puincijs ab india vsq; ethiopiā pfidebāt: puincie atq; puincie: ppl'o ⁊ ppl'o. iuxta linguas ⁊ litteras suas. ⁊ iudeis: put legere poterāt ⁊ audire. Ipseq; epl'e q̄ regis noīe mittebanť. annulo illius obsignate sunt ⁊ misse p veredarios q̄ p oēs puincias discurrentes. veteres litteras nouis nūcijs pvenirēt. Quib⁹ imperauit rex. vt queni rent iudeos per singulas ciuitates. ⁊ in vnū pcipent ꝓgregari. vt starēt. p aīab⁹ suis. ⁊ oēs inimicos suos cū ꝓiugib⁹ ac liberis. ⁊ vniūsis domib⁹ interficerēt atq; delerēt. Et pstituta est per oēs puincias vna vltiōis dies. i. tertiadecima die mēsis duodecimi adar. Sūmaq; epl'e hec fuit. vt in oīb⁹ terris ac ppl'is qui regis asueri subiacebāt impio. notū fierz patos eē iudeos ad capiendā vindictā de hostib⁹ suis. Egressiq; sūt veredarij celeres nūcios pferētes. ⁊ edictū regis pependit in susis. Mardochęus autem de

palatio ⁊ de ꝯspectu regis egrediẽs ful/
gebat vestibꝫ regijs hiacinthinis videli
cet ⁊ aerinis coronã aureã portãs in capi
te ⁊ amictꝰ serico pallio atq; purpureo.
Oĩsq; ciuitas exultauit atz letata ẽ. Iu
deis aũt noua lux oriri visa ẽ. gaudium
honor ⁊ tripudiũ. Apud omẽs ꝓplos vr
bes atq; ꝓuincias quocunq; regꝫ ꝑcepta
veniebãt mira exultatio. epule atq; ꝯui/
uia ⁊ festus dies: intantũ vt plures alte
riꝰ gẽtis ⁊ secte. eoꝝ religioni ⁊ cerimo/
nijs iũgerent. Grãdis enĩ cũctos iudai
ci nominis terror inuaserat. IX

Igitur duodecimi mẽsis quez
adar vocari ante iaz diximꝰ: ter/
tiadecima die qñ cũctis iudeis
interfectio ꝑabat. ⁊ hostes eoꝝ inhiabãt
sanguini. versa vice supiores iudei esse
ceperũt. ⁊ se de adũsarijs vindicare. Cõ
gregatiq; sunt ꝑ singlas ciuitates ⁊ op/
pida ⁊ loca: vt extenderent manũ ꝯ ini/
micos ⁊ ꝑsecutores suos. Nullusq; au/
sus ẽ resistere: eo ꝙ oẽs ꝓplos magnitu
dĩs eoꝝ formido penetraret. Naz ⁊ ꝓuĩ
ciaꝝ iudices duces ⁊ ꝓcuratores. oĩsq;
dignitas q̃ singulis locis ⁊ opibꝫ ꝑerat:
extollebãt iudeos tĩore mardochei quez
prĩcipẽ esse palatij ⁊ plurimũ posse cog/
uerãt. Fama q̃z noĩs eius crescebat q̃ti/
die. ⁊ ꝑ cũctoꝝ ora volitabat. Itaq; per/
cusserũt iudei inimicos suos plaga ma
gna ⁊ occiderũt eos. reddentes eis qd̃ si
bi ꝑauerant facere: intm̃ vt etiã in susis
quingẽtos viros intficerẽt: extra decẽ fi
lios aman agagite hostis iudeoꝝ. Quo
rũ ista sunt noĩa: pharsandathan ⁊ del/
phon ⁊ espatha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ ari/
datha ⁊ ephermesca arisai ⁊ aridai ⁊ vai
satha. Quos cuz occididissent: ꝑdas de
substãtijs eoꝝ agere noluerẽt. Statĩq;
nũerꝰ eoꝝ qui occisi erãt ĩ susis ad regẽ
relatꝰ ẽ. Qui dixit regine. In vrbe susis
interfecerũt iudei q̃ngẽtos viros. ⁊ ali/
os decem filios aman. Quantaz putas
eos exercere cedẽ in vniuersis ꝓuincijs
Quid vltra postulas ⁊ q̃dvis vt fieri iu
beaz? Cui illa rñdit: Si regi placet: det
ptãs iudeis vt sicut fecerũt hodie in su/
sis: sic ⁊ cras faciant. ⁊ decem filij aman
in patibul' suspendant. Precepit rex vt
ita fieret. Statĩq; in susis pepẽdit edi/
ctũ ⁊ decez filij aman suspẽsi sunt. Con/
gregatis iudeis quartadecima die men
sis adar. intfecti sunt in susis trecẽti vi/
ri: nec eoꝝ ab illis direpta substãtia ẽ: sz
ꝑ omẽs ꝓuĩcias q̃ ditioni regis subiace
bãt ꝓ aĩabꝫ suis steterũt iudei. interfe/
ctis hostibus ac persecutoribus suis: in/
tantum vt septuagintaquinq; mila oc/
cisorum implerentur: ⁊ nullus de sub/
stantijs eorum quicq̃ ꝯtingeret. Dies
aũt tertiusdecimus mensis adar. vnus
apud oẽs intfectiõis fuit. ⁊ q̃rtadecima
die cedere desierũt. Quẽ ꝯstituerũt esse
solennẽ: vt in eo omni tꝑe deinceps va
carẽt epulis: gaudio atq; ꝯuiuijs. At hi
qui in vrbe susis cedere exercuerant ter/
tiodecimo ⁊ q̃rtodecimo die eiusdẽ mẽ/
sis in cede ꝟsati sunt: quĩtodecimo aũt
die ꝑcutere desierũt. Et idcirco eũdem
diẽ ꝯstituerũt solẽnem epulaꝝ atq; leti/
cie. Hi ꝟo iudei qui in oppidis nõ mu
ratis ac villis morabant. quartumdeci
mũ diẽ mensis adar ꝯuiuioꝝ ⁊ gaudij
decreuerũt: ita vt exultẽt in eo ⁊ mittãt
sibi mutuo ꝑtes epulaꝝ ⁊ ciboꝝ. Scri/
psit itaq; mardocheus oĩa hec. ⁊ litteris
cõprehensa misit ad iudeos qui in oĩbꝫ
regis ꝓuĩcijs morabant: tã de vicino po
sitis q̃z ꝓcul: vt q̃rtamdecimã ⁊ quintã
decimã diem mẽsis adar ꝓ festis suscipe
rẽt. ⁊ reuertẽte sꝑ ãno solẽni celebrarẽt
honore: qꝛ in ipsis diebꝫ se vlti sunt iu/
dei de inimicis suis. ⁊ luctus atq; tristi/
cia in hilaritatẽ gaudiũq; cõuersi sunt:
essentq; dies iste epularuz atq; leticie. ⁊
mitterẽt sibi inuicẽ ciboꝝ ꝑtes. ⁊ pauꝑi/
bus munuscula largirent. Susceperũt
q; iudei in solennẽ ritũ cũcta q̃ eo tꝑe fa
cere ceperãt. ⁊ q̃ mardocheꝰ lr̃is faciẽda
mandauerat. Aman enĩ filiꝰ amadathi
stirpis agag hostis ⁊ aduersarius iudeo
rũ cogitauit ꝯtra eos malum. vt occide
ret illos atq; deleret. ⁊ misit phur qd̃ no
stra lingua vertitur in sortem. ⁊ postea ĩ/
gressa ẽ hester ad regez obsecrãs vt cona

tus eius lr̃is regis irriti fierẽt · ⁊ maluz quod ꝓtra iudeos cogitauerat · reuertetur in caput eius. Deniqꝫ ⁊ ipm ⁊ filios eius affixerũt cruci: atqꝫ ex illo tpe dies isti appellati sunt phurim · i · sortiuz · eo q̃ phur · i · sors in vrnam missa fuerit Et cũcta q̃ gesta sunt ep̃le · i · libri huius volumine ꝓtinent: quecꝫ sustinuerũt ⁊ que deinceps immutata sunt · suscepẽt iudei sup se ⁊ semen suũ · ⁊ sup cũctos q̃ religioni eor̃ voluerũt copulari: vt nulli liceat duos hos dies absqꝫ solennitate transigere quos scriptura testat̃ · ⁊ cetera exp̃tũt tpa annis sibi iugiter succedentib⁹. Isti sunt dies q̃s nulla vnqꝫ delebit obliuio ⁊ p̃ singulas generationes cũcte in toto orbe ꝓuincie celebrabunt: nec est vlla ciuitas in qua dies phurim id est sortiũ · nõ obseruent̃ a iudeis · ⁊ ab eor̃ ꝓgenie q̃ his cerimonijs obligata ẽ Descripserꝫ hester regina filia abiahil ⁊ mardochꝰ iude⁹ etiã secũdã ep̃lam vt omni studio dies ista solẽnis sancire tur in posterũ. Et miserũ ad oẽs iudeos qui in centũ vigintiseptez ꝓuincijs regis asueri ꝰsabant̃ · vt habẽret pacem ⁊ suscipent veritatẽ · obseruãtes dies sortiũ · ⁊ suo tpe cũ gaudio celebrarẽt · sicut cõstituerãt mardochꝰ ⁊ hester. Et illi obseruanda suscep̃runt a se ⁊ a semine suo ieiunia atqꝫ clamores ⁊ sortiũ dies · ⁊ oĩa q̃ libri huius qui voc̃ hester hi

Rr storia continentur. X

Ex vero asuerus oẽm terram ⁊ cunctas maris insulas · fecit tributarias: cuius fortitudo ⁊ imperium ⁊ dignitas atqꝫ sublimitas q̃ exaltauit mardochæũ · scripta sunt in libris medorũ atqꝫ p̃sar̃ · ⁊ quõ mardochæus iudaici generis secũdus a rege asuero fuerit · ⁊ magn⁹ apud iudeos · ⁊ acceptabilis plebi fratrũ suor̃: querẽs bona pp̃lo suo et loquẽs ea q̃ ad pacez seminis sui ptinerent. Que habent̃ in hebreo plena fide exp̃ssi · hæc aũt q̃ sequũtur scripta reperi in editione vulgata q̃ grecorũ lingua ⁊ lr̃is ꝓtinent̃ · ⁊ interim post finẽ libri lr̃ capl̃m ferebat̃ · qõ iuxta ꝓsuetudinem nostrã obelo · i · veru ꝓnotauimus.

Dixitqꝫ mardochꝰ. A deo facta sunt ista. Recordat⁹ sum somnij qõ videraz: hæc eadẽ significãtis: nec eor̃ quicqꝫ irritũ fuit. Parv⁹ fons qui creuit i fluuiũ ⁊ in lucẽ solẽqꝫ ꝓrsus est · ⁊ in aq̃s plurimas redũdauit: hester est: quã rex accepit vxorẽ ⁊ voluit esse reginã. Duo aũt draco nes: ego sum: ⁊ aman. Gentes q̃ cõuenerãt · hi sunt qui conati sunt delere nomẽ iudeor̃. Gens aũt mea isr̃l est q̃ clamauit ad dñm ⁊ saluuz fecit pp̃lm suũ libauitqꝫ nos ab oĩb⁹ malis · ⁊ fecit sig̃ magna atqꝫ p̃tẽta int̃ gẽtes · ⁊ duas sortes esse p̃cepit vnã pp̃li dei · ⁊ alteram cunctar̃ gentiũ. Venitqꝫ vtraqꝫ sors in statutũ ex illo iam tpe coram deo vniũsis gentib⁹ · ⁊ recordatus est dñs pp̃li sui: ac miſtus hereditatis sue. Et obseruabũt̃ dies isti in mẽse adar · q̃rtadecima · ⁊ q̃ntadecima die eiusdẽ mensis · cuz omni studio ⁊ gaudio in vnũ cetũ pp̃li ꝓgregati in cunctas deinceps generationes po

Anno quarto XI (puli israel. a regnãtib⁹ ptolomeo ⁊ cleopatra: attulerunt dositheus qui se sacerdotem ⁊ leuitici generis ferebat · ⁊ ptolome⁹ fili⁹ eius hãc ep̃lam phurim quã dixerũt interp̃tatã esse lysimacum ptolomei filiũ in hierl̃m. Hoc q̃z p̃cipiũ erat in editiõe vulgata: qõ nec in hebreo · nec apud vllũ ferẽ interp̃tuz.

Anno secũdo regnãte artarexe maximo · p̃ima die mẽsis nisan vidit somnium mardochꝰ fili⁹ iaheri · filij semei · filij cis de tribu beniamin · hõ iude⁹ qui hãitabat in vrbe susis: vir magnus ⁊ inter p̃cipuos aule regie. Erat ãt de eo nũero captiuorũ q̃s transtulerat nabuchodonosor rex babylonis ꝺ hierusalẽ cũ iechonia rege iuda · ⁊ hoc eius somniũ fuit. Apparuerũt voces ⁊ tumultus: tonitrua ⁊ terre motus ⁊ ꝓturbatio sup terrã · ⁊ ecce duo draco nes magni paratiqꝫ ꝺ se in p̃eliũ ad q̃z clamorẽ cuncte concitate sunt nationes. vt pugnarẽt ꝺ gẽtẽ iustor̃. Fuitqꝫ dies illa tenebraz ⁊ discriminis · ⁊ tribulationis ⁊ angustie · ⁊ ingẽs formido

super terram. Cōturbataq; est gens iu-
stoꝝ timentium mala sua. ⁊ p̄parata ad
mortē. Clamauerūtq; ad deū. ⁊ illis vo-
ciferantib⁹. fons ꝑuus creuit in fluuiū
maximū. ⁊ in aq̄s plurimas redundauit
Lux ⁊ sol ortus est. ⁊ hūiles exaltati sunt
⁊ deuorauerūt inclytos. Quod cum vi
disset mardocheus ⁊ surrexisset de stra-
tu. cogitabat quid deus facere vellet et
fixum habebat in animo. scire cupiens
quid significaret somnium. XII

Morabatur aūt eo tp̄e in aula re
gis cum bagatha ⁊ thara eunu
chis reg⁹. qui ianitores erāt pa-
latij. Cunq; intellexisset cogitatiōes eo
rū ⁊ curas diligētius ꝑuidisset: didicit
q̄ conarent̄ in regē artaxerxē man⁹ mit-
tere: ⁊ nūciuait sup̄ eo regi. Qui d̄ vtro
q; habita questione. confessos iussit du
ci ad mortē. Rex aūt q̄d gestū erat scri-
psit in cōmentarijs. Sed ⁊ mardoche⁹
rei memoriā litteris tradidit Precepit
q; ei rex vt in aula palatij moraret̄: dat⁹
ei ꝑ delatione mūerib⁹. Amā ꝟo filius
amadathi bugeus erat gloriosissim⁹ co
rā rege. ⁊ voluit nocere mardocheo ⁊ po
pulo eius ꝑ duob⁹ eunuchis reg⁹ q̄ fue
rant interfecti. Hucusq; ꝓhemiū. Que
sequūtur in eo loco posita erāt vbi scri-
ptū est in volumīe: Et diripuerūt bona
vel substātias eoꝝ. Que in sola vulgata
editiōe repperim⁹. Epl'e aūt h̄ exemplar
fuit.

Rex maxim⁹ arta XIII
xerxes ab india vsq; ethiopiam
centū vigintiseptē ꝓuinciaruz:
principib⁹ ⁊ ducib⁹ qui eius impio sub-
iecti sunt salutē. Cū plurimis gētibus
imperarē. ⁊ vniūsum orbē mee ditioni
subiugassem: volui nequaq̄ abuti potē-
tie magnitudīe: sed clemētia ⁊ lenitate
gubernare subiectos: vt absq; vllo terro
re vitam silentio trāsigentes optata cū
ctis mortalibus pace fruerētur. Que-
rente aūt me a cōsiliarijs meis quō pos
set hoc impleri: vnus qui sapiētia ⁊ fide
ceteros p̄cellebat. ⁊ erat post regē secun-
dus aman nomīe indicauit mihi in to-
to orbe terraꝝ ꝓpl'm esse dispsum qui no
uis vteret̄ legib⁹. ⁊ ꝯ oīm gentiū ꝯsue-
tudinē faciēs regū iussa ꝯtēneret. ⁊ vni
uersaꝝ ꝯcordiam nationū sua dissensio-
ne violaret. Quod cū didicissemus. vi
dentes vnam gentē rebellem aduersus
omne hoīm gen⁹ ꝑuersis vti legib⁹. no-
strisq; iussionib⁹ ꝯtraire. ⁊ turbare sub-
iectaꝝ nobis ꝓuinciaꝝ pacem atq; ꝯcor
diā: iussimus vt quoscūq; aman qui oī-
bus ꝓuincijs p̄posit⁹ est. ⁊ secūdus a re-
ge. ⁊ quē p̄ris loco colim⁹ mōstrauerit.
cū ꝯiugib⁹ ac liberis deleant̄ ab inimic⁹
suis. nullusq; eoꝝ misereat̄. quartadeci
ma die duodecimi mensis adar anni p̄-
sentis vt nepharij hoīes vno die ad īfe
ros descendentes reddant imperio nr̄o
pacē quam turbauerāt. Hucusq; ex-
emplar epistole. Que sequūtur. post
euz locū scripta repperi. vbi legit̄: Per-
gensq; mardocheus fec̄ omīa q̄ ei māda
uerat hester: nec tamē habet̄ in hebraico
⁊ apud nullū penitus ferunt̄ interp̄tuz
Mardocheus aūt dep̄catus est dn̄m
memor oīm op̄m eius ⁊ dixit: Domine
dn̄e rex oīpotens. in ditione enī tua cū-
cta sunt posita. ⁊ nō est qui posset tue re
sistere volūtati: si decreuer⁹ saluare isrl̄:
Tu fecisti celū ⁊ terrā. ⁊ quicq̄d celi am-
bitu continet̄: dn̄s oīm es: nec ē qui re-
sistat maiestati tue. Cuncta nosti ⁊ scis.
q̄r nō ꝑ sup̄bia ⁊ ꝯtumelia ⁊ aliqua glo-
rie cupiditate fecerim hoc. vt nō adora-
rem aman sup̄bissimū. libenter enī ꝑ sa
lute israel etiā vestigia pedū eius deoscu
lari paratus essem: sed timui ne honorē
dei mei trāsferrē ad hoīem. ⁊ ne quemq̄
adorarem. excepto deo meo. Et nūc do-
mine rex deus abraam. miserere populi
tui: q̄r volunt nos inimici nostri perde-
re. ⁊ hereditatem tuam delere. Ne despi
cias p̄tē tuā quam redemisti de egypto
Exaudi dep̄cationē meā. ⁊ ꝓpiti⁹ esto sor
ti ⁊ funiculo tuo. ⁊ ꝯuerte luctum nr̄m
in gaudium. vt viuentes laudemus no
mē tuū domīe. ⁊ ne claudas ora te canē-
tium. Oīs q̄z israel pari mente ⁊ obsec̄-
tione clamauit ad dominum: eo q̄ eis
certa mors impenderet. XIIII

Hester

Hester quoq; regina cõfugit ad dñm: pauẽs ꝑiculũ qđ imminebat. Cunq; deposuisset vestes regias. fletib; ⁊ luctui apta indumẽta suscepit. ⁊ ꝑ vnguẽtis varijs cinere ⁊ stercore ĩpleuit caput. ⁊ corpus suũ hũilia uit ieiunijs: oĩaq; loca in quib; antea letari ꝯsueuerat. criniũ laceratone cõpleuit. Et deꝑcabat̃ dñm deum isrl̃ dicẽs: Dñe mi q̃ rex noster es sol⁹. adiuua me solitariã: ⁊ cuius ꝑt̃ te nullus est auxiliator alius. Periculũ meũ in maĩb; meis est Audiui a pr̃e meo ꝙ tu dñe tulisses isrl̃ de cũctis gẽtib; ⁊ pr̃es nr̃os ex oĩb; retro maiorib; suis vt possideres hereditatẽ sempiternã: fecistiq; eis sic̃ locutus es. Peccauim⁹ in ꝯspectu tuo. ⁊ idcirco tradidisti nos in man⁹ inimicoruz nr̃oꝝ. Coluim⁹. n. deos eoꝝ. Iustus es dñe. Et nũc eis nõ sufficit ꝙ durissima nos opprimũt ſuitute: ſz robur manuũ suaꝝ idoloꝝ potẽtie ꝺputãtes volũt tua mutare ꝓmissa. ⁊ delere hereditatẽ tuaz ⁊ claudere ora laudãtiũ te. atq; extĩguere gl̃iaz tẽpli ⁊ altar̃ tui. vt apiãt ora gẽtiũ ⁊ laudent idoloꝝ fortitudinez. ⁊ ꝑdicent carnalẽ regẽ in sempiternũ. Ne tradas dñe sceptrũ tuũ his q̃ ñ sunt. ne rideãt ad ruinã nr̃am: ſz ꝯuerte ꝯsiliũ eoꝝ suꝑ eos: ⁊ eũ qui ĩ nos cepit seuire. disꝑde. Memẽto dñe ⁊ oñde te nob̃ ĩ tꝑe tribulatiõis nr̃e. ⁊ da mihi fiduciã dñe rex deoꝝ ⁊ vniuſe ptãtis: tribue ſmonez cõpositũ in ore meo in conspectu leonis. ⁊ trãsfer cor illi⁹ in odiũ hostis nr̃i: vt ⁊ ipse pereat. ⁊ ceteri q̃ ei ꝯsentiũt. Nos aũt libera ĩ manu tua. ⁊ adiuua me nullum aliud auxiliuz hñtẽ nisi te dñe. q̃ habes oĩm sc̃iam. ⁊ nosti qꝛ oderĩ gloriã iniq̃ꝝ. ⁊ detester cubile ĩcircũcisoꝝ ⁊ oĩs alieni gene. Tu scis nc̃citatẽ meã ꝙ abominer signũ suꝑbie ⁊ glorie mee qđ est suꝑ caput meũ ĩ dieb; ostẽtatiõis mee. ⁊ detester illud q̃si pãnũ mẽstruate. ⁊ ñ portẽ ĩ dieb; silẽtij mei. ⁊ ꝙ ñ comederĩ ĩ mẽsa amã. nec mihi placuerit ꝯuiuiũ regis. ⁊ nõ biberĩ vinũ libaminũ. ⁊ nũq̃z letata sit ãcilla tua ex q̃ huc trãslata suz vsq; in pñtem diẽ: nisi in te dñe de⁹ abraã. De⁹ fortis suꝑ oẽs. exaudi vocẽ eoꝝ q̃ nullaz aliã spem hñt. ⁊ libera nos đ manu iniq̃ruz. ⁊ erue me a timore meo. Hec q̃z addita reperi in editione vulgata. XV

Et mandauit ei (haud dubiũ q̃n hester) mardocheus. vt ingrederet̃ ad regez: ⁊ rogaret pro ꝓpl̃o suo ⁊ ꝓ patria sua. Memorare inq̃t dierũ hũilitatis tue. quõ nutrita sis in manu mea: qꝛ aman secũdus a rege locur⁹ ẽ ꝯ nos ĩ mortẽ. ⁊ tu inuoca dñz. ⁊ loq̃re regi ꝓ nob̃. ⁊ libera nos de morte. Necñ ⁊ ista q̃ subdita sunt: in editiõe vulgata repperi. Die aũt tertio deposuit vestimẽta ornat⁹ sui. ⁊ circũdata est gl̃ia sua Cũq; regio fulgeret habitu. ⁊ inuocasſz oĩm rectorẽ ⁊ saluatorẽ deũ: assũpsit duas famulas. ⁊ suꝑ vnã q̃dẽ ĩnitebat̃ q̃si pre delitijs ⁊ nimia teneritudĩe corpus suũ ferre nõ sustinẽs: altera aũt famularuz seq̃bat̃ dñam. defluẽtia in humũ indumẽta sustentãs. Ipsa aũt roseo colore vultũ ꝑfusa. ⁊ grat̃ ac nitẽtib; oculis tristẽ celabat animũ. ⁊ nimio timore cõtractũ. Ingressa igit̃ cuncta ꝑ ordinem ostia. stetit ꝯ regez. vbi ille residebat super soliũ regni sui. indut⁹ vestib; regijs auroq; fulgens ⁊ ꝑciosis lapidib;. erat q; terribilis aspectu. Cũq; eleuasset faciem ⁊ ardentib; oculis furorẽ pectoris ĩdicasset: regina corruit ⁊ in pallorẽ colore mutato. lassum suꝑ ancillulã reclinauit caput. Cõuertitq; deus spm̃ regis ĩ mãsuetudinez. ⁊ festin⁹ ac metuẽs exiliuit de solio ⁊ sustentãs eã vlnis suis donec rediret ad se his v̄bis blãdiebatur: Quid habes hester? Ego sum frater tuus: noli metuere. Nõ morier̃. Nõ eniz ꝓ te: ſz ꝓ oĩb; hec lex ꝯstituta est. Accede igit̃ ⁊ tãge sceptrũ. Cunq; illa reticeret. tulit aureã v̄gã. ⁊ posuit suꝑ collũ ei⁹. et osculatus est eã. ⁊ ait: Cur mihi nõ loq̃ris? Que rñdit: Vidi te dñe q̃si angelũ dei. ⁊ ꝯturbatũ est cor meuz pre timore gl̃ie tue. Valde enĩ mirabilis es dñe. et facies tua plena est gratiaꝝ. Cũq; loq̃retur. rursus corruit. ⁊ pene exanimata est

Rex aūt turbabatur · ⁊ oēs ministri ei⁹ consolabant̄ eū. Exēplar epistole reg⁹ artaxerxis quaꝫ pro iudeis ad totas regni sui prouincias misit: qd̄ ⁊ ip̄m in hebraico volumine non habetur. XVI

Rex magn⁹ artaxerxes · ab india vsq̄ ethiopiā centū vigintiseptez ꝓuinciaꝝ ducib⁹ ac pr̄icipibus qui nr̄e iussioni obediūt · salutē dic̄: Multi bonitate pr̄icipū ⁊ honore qui in eos collatus est · ⁊ abusi sunt in sup̄biaꝫ ⁊ non solū subiectos regib⁹ nitūt̄ opprimere: sed datā sibi gloriā nō ferētes: in ipsos q̄ d̄derūt moliūt̄ insidias. Nec cōtenti sunt gr̄as nō agere bn̄ficijs · ⁊ hūanitatis in se iura violare: sꝫ dei q̄ꝫ cūcta cernētis arbitrātur se posse fugere sn̄iaꝫ Et intm̄ vesanie ꝓruperūt · vt eos q̄ credita sibi officia diligent̄ obseruāt · et ita cūcta agūt vt oīm laude digni sint · mēdacioꝝ cuniculis conent̄ subūtere duꝫ aures principū simplices ex sua natura alios estimātes. callida fraude decipiūt Que res ⁊ ex veterib⁹ ꝓbat̄ historijs · et ex his q̄ gerūt̄ q̄tidie · q̄uo malis q̄rūdaꝫ suggestionib⁹ regū studia dep̄uent̄. Unde ꝓuidendū est paci oīm ꝓuinciarum. Nec putare d̄betis si diuersa iubeamus ex animi nr̄i venire leuitate: sꝫ ꝓ q̄litate ⁊ necessitate tēporū vt reipublice poscit vtilitas ferre sn̄iam. Et vt manifestius qd̄ dicim⁹ intelligatis: Aman fili⁹ amadathi · ⁊ aīo ⁊ gente macedo · alienusq̄ a persaꝝ sanguine · ⁊ pietatē nr̄am sua crudelitate cōmaculans · ꝑegrinus a nobis susceptus est: ⁊ tantā in se exp̄tus hūanitatē vt pater noster vocaret̄ · ⁊ adorare tur ab oīb⁹ post regem secundus · qui in tm̄ arrogantie tumorē sublatus est · vt regno priuare nos niteretur ⁊ spū. Naꝫ mardocheū cui⁹ fide ⁊ beneficijs viuim⁹ ⁊ consortē regni nostri hester. cum omni gente sua nouis quibusdā atq̄ inauditis machinis expetiuit in mortē. h̄ cogitās vt illis interfectis insidiaret̄ nr̄e solitudini · ⁊ regnū p̄sarū transferret in macedonas. Nos aūt a pessimo mortaliū iudeos neci destinatos · in nulla penitus culpa repperim⁹ sed econtrario iustis vtētes legib⁹ · ⁊ filios altissimi ⁊ maximi semp̄q̄ viuētis dei cuius bn̄ficio ⁊ patrib⁹ nr̄is ⁊ nobis regnū est traditū · ⁊ vsq̄ hodie custoditur. Unde eas lr̄as quas sub nomine nostro ille direxerat sciatis esse irritas. Pro quo scelere ante portas huius vrbis · i · susis · ⁊ ipse qui machinatus est · ⁊ oīs cognatio eius pēdet in patibulis: nō nobis · sed deo reddēte ei qd̄ meruit. Hoc aūt edictuꝫ quod nunc mittim⁹ in cunctis vrbib⁹ ꝓponatur · vt liceat iudeis vti legib⁹ suis. Quibus debetis eē āminiculo vt eos qui se ad necem eoꝝ parauerant · possint interficere: tertiadecima die mēsis duodecimi qui vocatur adar. Hanc enī diem deus oīpotens meroris ⁊ luctus eis vertit in gaudium. Unde ⁊ vos inter ceteros festos dies · hanc habetote diē · ⁊ celebrate eam cū omni leticia: vt ⁊ imposteruꝫ cognoscant̄ om̄s qui fideliter persis obediunt dignā pro fide recipe mercedem qui aūt insidiāt̄ regno eoꝝ · p̄ire pro scelere. Oīs autē prouincia ⁊ ciuitas q̄ noluerit solēnitatis hui⁹ esse p̄ticeps · gladio ⁊ igne pereat · ⁊ sic deleat̄ vt nō soluꝫ hoīb⁹: sed etiaꝫ inuia bestijs sit in sempiternū: pro exēplo ꝯtēptus ⁊ īobediētie.

Explicit liber hester. Incipit ꝓlog⁹ in Job · s̄m translationeꝫ septuaginta.

Cogor p̄ singulos scripture diuine libros aduersariorum respondere maledictis · q̄ interp̄tatiōem meā reprehensionez septuaginta interpretrum criminant̄: quasi nō et apud grecos aquila symmachus ⁊ theodotion · vel verbum e verbo · vel sensum e sensu · vel ex vtroq̄ commixtuꝫ ⁊ medie temp̄atum genus translationis exp̄sserint et omnia veteris instrumenti volumina: Origenes obelis asteriscisq̄ distinxerit: quos vel additos vel theodotione sumptos translationi antique inseruit probans defuisse quod additū est. Di-

scant igitur obtrectatores mei recipere in toto quod in partibꝫ susceperũt: aut interp̃tationem meam cuꝫ asteriscis suis radere. Neqꝫ eniꝫ fieri potest vt quos plura intermisisse susceperint non eosdem etiam in quibusdã errasse fateant̃. precipue ĩ iob: cui si ea que sub asterisc̃ addita sunt subtraxeris ꝑs maxima detrũcabit̃. ⁊ hoc dumtaxat apud grecos. Ceterũ apud latinos ante eaꝫ traslationẽ quã sub asteriscis ⁊ obelis nuꝑ edidimus. septĩgẽti ferme aut octĩgẽti v̄sus desunt vt decurtat⁹ ⁊ lacerat⁹ corrosusqꝫ liber feditatez sui publice legentibꝫ prebeat. Hec aũt translatio nullũ de veteribus sequitur interpretem: sed ex ipso hebraico arabicoqꝫ sermone. ⁊ interduꝫ syro: nunc verba. nunc sensus. nũc simul vtrũqꝫ resonabit. Obliquus enim etiã apud hebreos totus liber fertur ⁊ lubricus. ⁊ quod greci rhetores vocant schematismenos. duꝫ qui aliud loquit̃. aliđ agit. Ut si velis anguillam vel murenulam strictis tenere manibꝫ: quanto fortius presseris. tanto citius elabit̃. Memini me ob intelligentiã hui⁹ volumĩs lyddeum quendã preceptorẽ. qui apud hebreos primus haberi putabat̃. nõ paruis redemisse nũmis: cuius doctrina an aliquid profecerim. nescio. Hoc vnum scio: non potuisse me interp̃tari. nisi qđ ante intellexeram. A principio itaqꝫ volumĩs vsqꝫ ad v̄ba iob apud hebreos ꝓsa oratio est. Porro a verbis iob in quibus ait: Pereat dies in qua natus sum ⁊ nox in qua dictum est. cõceptus est homo: vsqꝫ ad eum locum vbi ante finem voluminis scriptum est: Idcirco ipse me reprehendo ⁊ ago pn̄iam in fauilla ⁊ cinere: hexametri versus sunt. dactylo spondeoqꝫ currentes. ⁊ propter lingue idioma crebro recipientes ⁊ alios pedes non earundem syllabaruꝫ sed eorundẽ temporum. Interduꝫ quoqꝫ rythmus ipse dulcis ⁊ tinnulus fertur numeris pedum solutis: quod metrici magis q̃ simplex lector intelligunt. A supradicto autem versu vsqꝫ ad finem libri. paruũ coma quod remanet: prosa oratione cõtexitur. Quod si cui videtur incredulũ metra scilicet eẽ apud hebreos. ⁊ in morem nostri flacci grecicqꝫ pindari et alcei ⁊ sapho. vel psalterium vel lamentationes hieremie. vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendendi: legat philonem. iosephum. origenem cesariensem eusebium. ⁊ eorũ testimonio me verum dicere comprobabit. Audiant q̃ propter canes mei. idcirco me in hoc volumine laborasse: non vt interpretationez antiquam reprehẽderem. sed vt ea que in illa aut obscura sunt. aut omissa aut certe scriptorũ vitio deprauata. manifestiora nostra interpretatione fierẽt: ⁊ hebreum sermonem ex parte didicimus. ⁊ in latino pene ab ipsis cunabulis inter grãmaticos ⁊ rhetores ⁊ philosophos detriti sum⁹. Quod si apud grecos post septuaginta editionem: iã christi euangelio coruscante iudeus aquila et symmachus ac theodotion iudaiçantes heretici sunt recepti qui multa mysteria saluatoris subdola interpretatione celarunt. et tamen in hexaplis habentur apud ecclesias et explanantur ab ecclesiasticis viris: quãtomagis ego christianus et de parentibus christianis natus. et vexilluꝫ crucis in mea fronte portans. cuius studium fuit omissa repetere. deprauata corrigere. ⁊ sacramenta ecclesie puro et fideli aperire sermone: vel a fastidiosis vel a malignis lectoribus non debeo reprobari. Habeant qui volunt veteres libros vel in membranis purpureis auro argentoqꝫ descriptos. vel vncialibus (vt vulgo aiunt) litteris onera magis exarata q̃ codices dũmodo mihi meisqꝫ permittãt pauperes habere scedulas. ⁊ non tam pulcros codices q̃ emendatos. Utraqꝫ autez editio et septuagĩta iuxta grecos et mea iuxta hebreos. in latinum meo labore translata est. Eligat vnusquisqꝫ quod vult. et studiosum me magis quam maliuolũ probet. Explicit prologus in Job.

Item alius prologus in Job: secundum translationem lxx. non ista.

Si aut fiscellaz iunco texerem. aut palmarum folia complicarem vt in sudore vult⁹ mei comederē panē. ⁊ vētris opus sollicita mēte ꝑtractarē: nullus morderet: nemo reprehēderet? Nūc aūt qꝛ iuxta sn̄iam saluatoris volo oꝑari cibū qui nō perit. et antiquā diuinoꝝ voluminū viā sentib⁹ virgultisqꝫ purgare: error mihi gemin⁹ infigit̄: corrector vitiorū falsarius vocor ⁊ errores nō auferre. sꝫ serere. Tanta est enī vetustatis ꝯsuetudo vt etiā confessa plerisqꝫ vitia placeāt: dū magis pulcros habere volunt codices q̄ꝫ emendatos: Quapropter o frēs dilectissimi vnicuꝫ nobilitatis ⁊ hūilitat⁹ exēplar. ꝑ flabello calathis sportellisqꝫ munusculis monachoꝝ. spiritalia hec et mā̄sura dona suscipite: ac beatū iob qui adhuc apud latinos iacebat in stercore. ⁊ vermib⁹ scatebat erroꝝ: integruꝫ īmaculatūqꝫ gaudete. Qūo. n. post ꝓbationē atqꝫ victoriaꝫ duplicia sunt ei vniu̇sa reddita. ita ego ī lingua nr̄a vt audacter loq̄r. feci eū hr̄e q̄ amiserat. Igitur ⁊ vos ⁊ vnūquēqꝫ lectorē solita p̄fatione cōmoneo. ⁊ in prīcipijs libroꝝ eadē semꝑ annectēs rogo. vt vbicūqꝫ sꝑ p̄cedētes virgulas videritis. sciatis ea q̄ subiecta sunt in hebraic⁹ voluminib⁹ nō haberi. Porro vbi stelle imago p̄fulserit: ex hebreo in s̄mone nr̄o addita sunt. Necnō et illa q̄ haberi videbātur et ita corrupta erant vt sensuꝫ legentib⁹ tollerēt: orantib⁹ vob̄ magno labore correxi. magis vtile q̄d ex odio meo ecclesijs christi venturū ratus. q̄ꝫ ex aliorum negocio.

Incipit argumentū in libruꝫ Job.

In terra quidez habitasse iob vsitidi in finib⁹ idumee ⁊ arabie. ⁊ erat ei ante nomen iobab. Et accepit vxorem arabissam. ⁊ genuit filium quē vocauit ennon. Erat autem ipse filius quidem ꝯareth de esau filijs fili⁹: de matre vo bosra ita vt sit quint⁹ ab abraā. Et hi sunt reges qui regnauerunt in edom. in q̄ ⁊ ipse regnauit sed primus in ea regnaut balach filius beor. ⁊ nomē eiusdez ciuitat⁹ nachaba. Post hunc aūt balach. Post eum iobab qui vocat̄ iob. Post iob autem cusram: qui erat dux ex themanorū regione. Et post illū regnauit adar fili⁹ beath. qui excidit madian in cāpo moab ⁊ nomē ciuitatis eius chetheauith.

Explicit argumētū. Incipit liber Job. Capitulum. I

Vir erat in terra hus nomine iob. Et erat vir ille simplex ⁊ rect⁹ ac timēs deum. ⁊ recedēs a malo. Natiqꝫ sunt ei septez filij: ⁊ tres filie. Et fuit possessio eius septem milia ouiū. ⁊ tria milia cameloꝝ: quingēta q̄ꝫ iuga bouꝫ. ⁊ quingente asine: ac familia multa nimis. Eratqꝫ vir ille magnus īter omēs oriētales. Et ibant filij eius. ⁊ faciebant cōuiuia ꝑ domos: vnusquisqꝫ in die suo. Et mittētes vocabāt tres sorores suas vt comederēt ⁊ biberēt cum eis. Cunqꝫ in orbē transissent dies conuiuij. mittebat ad eos iob. ⁊ sanctificabat illos: cōsurgēsqꝫ diluculo offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim Ne forte peccauerint filij mei. ⁊ benedixerint deo in cordib⁹ suis. Sic faciebat iob cūctis dieb⁹. Quadā autē die cū venissent filij dei vt assisterēt coram domino: affuit inter eos etiam sathan. Cui dixit dominus: Unde venis? Qui respōdens ait: Circūiui terram: ⁊ perambulaui eam. Dixitqꝫ dominus ad eum: Nūquid considerasti seruum meum iob q̄ non sit ei similis in terra: homo simplex ⁊ rectus ac timens deum ⁊ recedens a malo? Cui respondens sathan. ait: Nūquid frustra iob timet deum? Nōne tu vallasti euꝫ ac domum eius: vniuersaꝫqꝫ substantiam eius per circūitū? Operib⁹ manuuꝫ eius benedixisti ⁊ possessio

eius creuit in terra. Sed extende paululum manū tuam. ⁊ tange cuncta que possidet. nisi in faciem benedixerit tibi. Dixit ergo dñs ad sathan: Ecce vniuersa q̄ habet. in manu tua sunt: tm̄ in eum ne extendas manum tuā. Egressusq̄ est sathan a facie dñi. Cum aūt quadā die filij ⁊ filie eius comederent ⁊ biberēt vinū in domo fratris sui primogeniti: nūcius venit ad iob qui diceret: Boues arabant. ⁊ asine pascebant̄ iuxta eos. ⁊ irruerūt sabei. tulerūtq̄ oīa. ⁊ pueros percusserūt gladio: ⁊ euasi ego solus vt nūciarē tibi. Cūq̄ adhuc ille loq̄retur: venit alter. ⁊ dixit: Ignis dei cecidit e celo ⁊ tactas oues. puerosq̄ cōsumpsit. ⁊ effugi ego solus vt nūciarē tibi. Sz ⁊ adhuc illo loquēte: venit ali⁹. ⁊ dixit: Chaldei fecerūt tres turmas ⁊ inuaserunt camelos ⁊ tulerūt eos: necnon ⁊ pueros ꝑcusserūt gladio: ⁊ ego fugi solus vt nūciarē tibi. Adhuc loq̄bat̄ ille: ⁊ ecce alius intrauit. ⁊ dixit: Filijs tuis ⁊ filiabꝫ vescentibꝫ ⁊ bibentibꝫ vinū in domo fratrꝫ sui prīogeniti. repente ventus vehemēs irruit a regione deserti ⁊ cōcussit q̄ttuor angulos domus: q̄ corruēs oppressit liberos tuos. ⁊ mortui sunt: et effugi ego solus vt nūciarē tibi. Tunc surrexit iob ⁊ scidit vestimēta sua. ⁊ tonso capite corruens in terrā: adorauit. ⁊ dixit: Nudus egressus suz de vtero matris mee. ⁊ nudus reūtar illuc. Dñs dedit. dñs abstulit: sicut dño placuit. ita fcm̄ ē: sit nomē dñi bñdictū. In omībꝫ his nō peccauit iob labijs suis: neq̄ stultū q̄d ꝯ deū locutus est.

II

Factū est aūt cuz quadā die venissent filij dei. ⁊ starent corā dño venisset q̄z sathan inter eos. ⁊ staret in conspectu eius: vt diceret dñs ad sathan: Vnde venis? Qui rūdens. ait: Circūiui terrā: ⁊ ꝑambulaui eam. Et dixit dñs ad sathan: Nunq̄d considerasti seruū meū iob ꝙ non sit ei similis in terra vir simplex ⁊ rectus ac timens deum ⁊ recedēs a malo. ⁊ adhuc retinēs innocentiā? Tu autē cōmouisti me adūsus eū vt affligerem eū frustra. Cui respondens sathan ait: Pellez pro pelle. ⁊ cuncta que habet homo dabit ꝓ aīa sua. Alioquin mitte manū tuā. ⁊ tāge os ei⁹ ⁊ carnē. ⁊ tūc videbis ꝙ in faciē bñdicat tibi. Dixit g̊ dñs ad sathan: Ecce in manu tua est: verūtn̄ aīaz illius serua. Egressus igit̄ sathan a facie dñi. percussit iob vlcere pessimo: a planta pedis vsq̄ ad verticē eius. Qui testa saniē radebat: sedēs in sterquilinio. Dixit aūt illi vxor sua: Adhuc tu ꝑmanes in simplicitate tua? Bñdic d̄o ⁊ morere. Qui ait ad illam: Quasi vna de stultis mulieribus locuta es: Si bona suscepimus de manu dñi. mala q̄re nō sustineam⁹? In omībꝫ his nō peccauit iob labijs suis. Igit̄ audiētes tres amici iob oē maluz q̄d accidisset ei: venerunt singuli de loco suo: eliphaç themāites. ⁊ baldath suites ⁊ sophar naamathites. Cōdixerāt eī vt pariter veniētes visitarēt eū ⁊ ꝯsolarentur. Cūq̄ eleuassent ꝓcul oculos suos: nō cognouerūt eū. Et exlcamātes plorauerūt scissisq̄ vestibꝫ sparserūt puluerē sup caput suū in celū. Et sederūt cū eo ī terra septē diebꝫ ⁊ septē noctibꝫ ⁊ nemo loquebat̄ ei verbum. Videbant enim dolorem esse vehementem.

III

Post hec aperuit iob os suum: ⁊ maledixit diei suo. ⁊ locutus est Pereat dies in qua natus suz: ⁊ nox in qua dictū est: cōcept⁹ est homo. Dies illa vertatur in tenebras. Non requirat eum deus desup: ⁊ non illustret̄ lumine. Obscurent eum tenebre: ⁊ vmbra mortis. Occupet eum caligo: ⁊ inuoluat̄ amaritudine. Noctem illam tenebrosus turbo possideat. Non computetur in diebꝫ āni: nec nūeretur ī mensibus. Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicant ei qui maledicūt diei qui parati sunt suscitare leuiathā. Obtenebrentur stelle caligine eius. Expectet lucem ⁊ non videat: nec ortum surgentis aurore. Quia non cōclusit ostia ventrꝫ. qui portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis: Quare non inuulua mortuus suz: egressus ex vtero nō statī

perij: Quare exceptus genubꝫ. cur lactatus vberibꝫ: Nūc enī dormiēs silerem ⁊ somno meo requiescerē cū regibꝫ ⁊ consulibꝫ terre. qui edificāt sibi solitudies: aut cū principibꝫ qui possidēt aurū: ⁊ replent domos suas argēto. Aut sicut abortiuū abscōditū non subsistierē: vel qui concepti nō viderēt lucē. Ibi impij cessauerūt a tumultu: ⁊ ibi requeuerūt fessi robore: ⁊ quōdam vincti pariter sine molestia. Nō audierūt vocem exactoris. Parvus ⁊ magnus ibi sunt: ⁊ seruus liber a dño. Quare misero data est lex: ⁊ vita his q̄ in amaritudīe anie sunt: Qui expectant morte ⁊ nō venit. q̄si effodientes thesaurū: gaudētq; vehemēter cū inuenerint sepulcrū. Viro cui⁹ abscōdita ē via ⁊ circūdedit eū dē⁹ tenebris. Anteq; comedam suspiro. ⁊ q̄si inundantes aque sic rugitus meus: qz timor quē timebā euenit mihi. ⁊ qō verebar accidit. Nonne dissimulaui? Nōne silui? Nōne quieui? Et venit sup me indignatio. IIII

Respondēs aūt eliphaz themanites dixit: Si ceperimus loq̄ tibi: forsitā molestē accipies. Os conceptū sermonē tenere q̄s poterit? Ecce docuisti multos ⁊ manus lassas roborasti. Claudicātes firmauerūt sermones tui: ⁊ genua tremētia roborasti. Nūc aūt venit sup te plaga. ⁊ defecisti: tetigit te ⁊ cōturbatus es. Vbi timor tu⁹. fortitudo tua. ⁊ patiētia tua. ⁊ perfectio viaꝝ tuarum? Recordare obsecro te. quis vnq̄ innocens periit: aut quando recti deleti sunt? Quinpotius vidi eos qui operant iniquitatē ⁊ seminant dolores. ⁊ metūt eos. flante deo perisse: ⁊ spū ire eius esse cōsumptos. Rugitus leōis ⁊ vox leene: ⁊ dentes catulorꝫ leonū contriti sunt. Tigris periit eo q̄ non hēret p̄dam: ⁊ catuli leonis dissipati sunt. Porro ad me dictū est verbū absconditū: ⁊ q̄si furtiue suscepit auris mea venas susurrij ei⁹. In horrore visiōis nocturne quando solet sopor occupare hoīes. pauor tenuit me ⁊ tremor: ⁊ omia ossa mea perterrita sunt Et cū spūs me p̄ter transiret: inhorruerūt pili carnis mee. Stetit quidam cuius non agnoscebam vultū. imago coram oculis meis. ⁊ vocē q̄si aure leuis audiui. Nūquid homo deo compatione iustificabit? aut factore suo purior erit vir Ecce q̄ seruis ei nō sunt stabiles ⁊ in angelis suis reperit prauitatē. Quanto magis hi q̄ habitant domos luteas q̄ terrenū habent fundamentū p̄sumentē velut a tinea: de mane vsq; ad vesperam succident ⁊ q̄ nullꝰ intelligit. in eternum peribūt Qui aūt reliq̄ fuerint auferent ex eis: morientur ⁊ non in sapientia. V

Voca q̄si ē qui tibi rñdeat. ⁊ ad aliquē sanctoꝝ quertere. Virū stultū interficit iracūdia. ⁊ puerū occidit īuidia. Ego vidi stultū firmā radice. ⁊ maledixi pulcritudini eius statim. Longe fient filij eius a salute. ⁊ cōterent⁹ in porta. ⁊ non erit qui eruat. Cuius messem famelicus comedet: ⁊ īpm rapiet armatus. ⁊ bibent sitientes diuitias eius. Nihil in terra sine causa fit. et de humo non egredietur dolor. Hō nascitur ad laborē ⁊ auis ad volatū. Quāobrem ego deprecabor dñm. ⁊ ad deū ponam eloquiū meum. Qui facit magna ⁊ inscrutabilia. ⁊ mirabilia absq; numero. Qui dat pluuiā sup faciem terre. ⁊ irrigat aquis vniuersa. Qui ponit humiles in sublime. ⁊ merētes erigit sospitate. Qui dissipat cogitationes malignorū: ne possint implere manꝰ eorꝝ q̄d cepterant. Qui apprehendit sapiētes in astutia'eorꝝ. ⁊ consiliū prauorꝝ dissipat. Per diem incurrent tenebras. ⁊ quasi in nocte sic palpabūt in meridie. Porro saluus faciet egenū a gladio oris eorꝝ. ⁊ de mānu violēti pauperē. Et erit egeno spes: iniquitas aūt obstrauit os suū. Beatus homo qui corripit a dño. Increpationē q̄ dñi ne reprobes. qz ipse vulnerat ⁊ medet⁹ percutit ⁊ manus eius sanabūt. In sex tribulationib liberabit te. ⁊ in septima nō tanget te malū. In fame eruet te de morte ⁊ in bello de manu gladij. A flagello linguе absconderis. ⁊ nō timebis calamitatem cuz venerit. In vastitate ⁊ fame ri-

debis ⁊ bestias terre nõ formidabis. Sz cũ lapidib⁹ regionũ pactũ tuuz: ⁊ bestie terre pacifice erũt tibi. Et scies q̃ pacez habeat tabernaculũ tuũ. ⁊ visitãs speciẽ tuã nõ peccabis. Et scies qm̃ multiplex erit sem̃ tuũ. ⁊ ꝓgenies tua quasi herba terre. Ingredieris in abũdantia sepulcrũ: sicut infert̃ aceru⁹ tritici in tp̃e suo. Ecce hoc vt inuestigauim⁹: ita est: quod auditum mente pertracta.

VI

Respondẽs aũt iob dixit: Vltinã appenderent̃ pctã mea quibus iram merui: ⁊ calamitas quam patior in statera: q̃si arena maris hec grauior appareret. Vnde ⁊ verba mea dolore sunt plena: qꝛ sagitte dñi in me sunt: quaꝝ indignatio ebibit spm̃ meũ. ⁊ terrores dñi militãt ꝯ me. Nũquid rugiet onager cũ habuerit herbaz: aut mugiet bos cũ ante p̃sepe plenũ steterit? Aut poterit comedi insulsum: qđ nõ est sale cõditũ? Aut põt aliquis gustare: qđ gustatũ affert mortem? Anime. n. esuriẽti etiã amara dulcia esse vident̃. Que pri⁹ nolebat tangere aĩa mea: nũc pre angustia cibi mei sunt. Quis det vt veniat petitio mea: ⁊ qđ expecto tribuat mihi de⁹ ⁊ qui cepit ipse me ꝯterat? Saluat manũ suã. ⁊ succidat me: ⁊ hec mihi sit consolatio vt affligẽs me dolore nõ parcat: nec ꝯtradicã s̃monib⁹ sancti. Que est. n fortitudo mea vt sustineam: aut quis finis meus vt patiẽter agã? Nec fortitudo lapiduz fortitudo mea: nec caro mea enea est. Ecce non est auxiliũ mihi ĩ me ⁊ necessarij q̃z mei recesserũt a me. Qui tollit ab amico suo mĩaz timorẽ dñi derelinquit. Fratres mei p̃terierũt me: sicut torrẽs qui raptim trãsit in cõuallibus. Qui timent pruinam: irruet sup̃ eos nix. Tempore quo fuerint dissipati peribũt. ⁊ vt incaluerint solueut̃ đ loco suo. Inuolute sunt semite gressuũ eoꝝ ambulabũt in vacuũ: ⁊ p̃ibunt. Considerate semitas themã: itinera sabba. et expectate paulisper. Confusi sunt. qꝛ speraui. Venerunt quoq̃ vsq̃ ad me. ⁊ pudore cooperti sunt. Nunc venistis: ⁊ mõ videntes plagam meam timetis? Nũquid dixi: afferte mihi ⁊ de substãtia vestra donate mihi: vel liberate me đ mãu hostis. ⁊ de manu robustorũ eruite me? Docete me. ⁊ ego tacebo. ⁊ si quid forte ignoraui. instruite me. Quare detraxistis s̃monib⁹ veritatis: cum e vobis nullus sit qui possit arguere me? Ad increpandũ tm̃ eloquia cõcinnatis. ⁊ in ventum verba ꝓfertis. Sup̃ pupillũ irruitis. ⁊ subuertere nitimini amicũ vestrũ Verũtamẽ qđ cepistis explete. Prebet e aurẽ. ⁊ videte an mentiar. Rñdete obsecro absq̃ contentiõe. ⁊ loquentes id qđ iustñ est iudicate. Et nõ inuenietis in ligua mea iniquitatem: nec in faucibus meis stulticia personabit.

VII

Militia est vita hominis sup̃ terram. ⁊ sicut dies mercẽnarij dies eius. Sicut ceruus đsiderat vmbram. ⁊ sicut mercennarius p̃stolatur finem op̃is sui: sic ⁊ ego habui menses vacuos. ⁊ noctes laboriosas enumeraui mihi. Si dormiero. dicam quãdo consurgam. ⁊ rursum expectabo vesperã ⁊ replebor doloribus vsq̃ ad tenebras. Induta est caro mea putredine ⁊ sordibus pulueris: cutis mea aruit ⁊ contracta est. Dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur. et consumpti sunt absq̃ vlla spe. Memento quia vẽtus est vita mea. et non reuertetur oculus meus vt videat bona: nec aspiciet me visus hominis. Oculi tui in me. et non subsistam. Sicut consumitur nubes et pertransit. sic qui descendit ad inferos non ascendet: nec reuertetur vltra in domum suam: neq̃ cognoscet eũ amplius locus ei⁹. Quapropter et ego non parcaz ori meo: loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine anime mee. Nũquid mare ego sum aut cetus: quia circundedisti me carcere? Si dixero consolabitur me lectul⁹ me⁹. ⁊ reuelabor loquens me cũ ĩ stratu meo: terreb̃ me p̃ somnia. ⁊ p̃ visiões horrore cõcuties. Quãobrẽ elegit suspendiũ aĩa mea. ⁊ mortẽ ossa mea

Desperaui. Nequaq̃ vltra iam viuam:
Parce mihi: nihil enim sunt dies mei.
Quid ē hō qr magnificas eū · aut quid
apponis erga eū cor tuū? Visitas eū di-
luculo · ⁊ subito ꝓbas illū. Vsq̃quo nō
ꝑcis mihi nec dimittis me vt glutiam
saliuā meaz? Peccaui. Quid faciam ti-
bi o custos hoīm? Quare posuisti me cō
trariū tibi: ⁊ fact⁹ suz mihimetipsi g̃uis
Cur nō tollis pctm̄ meū · ⁊ q̃re non au-
fers iniquitatē meā: Ecce nūc in pulue-
re dormiaz: ⁊ si mane me q̃sieris nō sub-
sistā.

Respondens aūt VIII
baldath suites · dixit: Vsq̃quo
loq̃ris talia · ⁊ spūs multiplex ꝯ-
monis oris tui? Nūquid deus supplan-
tat iudiciū: aut oīpotens subuertit qd̄
iustū est? Etiā si filij tui peccauerunt ei ·
⁊ dimisit eos in manu iniquitatis sue:
tu tamē si diluculo cōsurrexeris ad deū
⁊ oīpotentez fueris dep̄cat⁹ si mūdus et
rectus incesseris · statiz euigilabit ad te
⁊ pacatū reddet habitaculū iusticie tue
intantum vt si priora tua fuerint parua
⁊ nouissima tua multiplicentur nimis
Interroga enī generationē pristinā · et
diligenter inuestiga patrū memoriam:
hesterni quippe sumus ⁊ ignoram⁹ qm̄
sicut vmbra dies nostri sunt sup terraz
ipsi docebūt te. Loquent̄ tibi · ⁊ de corde
suo ꝓferent eloquia. Nūquid virere po
test scirpus absq̃ humore: aut crescere
charectū sine aq̃? Cuz adhuc sit in flore
nec carpat̄ māu ante oēs herbas arescit:
sic vie oīm qui obliuiscūtur deū · ⁊ spes
hypocrite peribit. Non ei placebit vecor
dia sua · ⁊ sicut tela araneaꝝ fiducia ei⁹:
Innitet̄ sup domū suā: ⁊ non stabit: ful
tiet eaz · et nō cōsurget. Humect⁹ videt̄
anteq̃ veniat sol · et in ortu suo germen
eius egredieť. Sup aceruū petrarū ra-
dices eius densabunt̄ · ⁊ inter lapides cō
morabit̄. Si absorbuerit eū d̄ loco suo
negabit eū · ⁊ dicet: Nō noui te. Hec est
enī leticia vie eius · vt rursuz de terra a-
lij germinent̄. De⁹ non ꝓijciet simplicē
nec porriget manuz malignis: donec im
pleat̄ risu os tuum · ⁊ labia tua iubilo.
Qui oderūt te induentur confusione ·
⁊ tabernaculū impioꝝ nō subsistet. IX

Et rn̄dens iob ait: Vere scio q̄
ita sit ⁊ q̄ nō iustificet̄ hō cōpo-
situs deo. Si voluerit cōtende
re cuz eo · non poterit rn̄dere ei vnū pro
mille. Sapiens corde est · ⁊ fortis robore
Quis restitit ei · ⁊ pacē habuit? Qui trā
stulit mōtes · ⁊ nescierūt hi quos subū-
tit in furore suo? Qui cōmouet terraz
de loco suo · ⁊ colūne eius cōcutiuntur?
Qui precipit soli ⁊ non oritur · ⁊ stellas
claudit q̃si sub signaculo: Qui extendit
celos solus ⁊ gradit̄ sup fluctus maris?
Qui facit arcturū ⁊ oriona ⁊ hyadas · ⁊
interiora austri? Qui facit magna ⁊ in-
cōprehēsibilia ⁊ mirabilia q̃ꝝ nō est nūe
rus? Si venerit ad me: nō videbo eū: si
abierit · nō intelligā. Si repente inter-
roget · q̃s rn̄debit ei? Vel q̃s dicere pōt ·
cur ita facis? Deus cui⁹ ire nemo resiste
re pōt · ⁊ sub q̃ curuant̄ qui portāt orbez.
Quant⁹ g̃ sum ego vt rn̄deam ei · ⁊ loq̃r
verbis meis cū eo? Qui etiā si habuero
quippiā iustū · nō rn̄debo: sz meū iudicez
dep̄cabor. Et cū inuocātē me exaudierit
non credo q̄ audierit vocem meaz. In
turbine enim cōteret me · ⁊ multiplica-
bit vulnera mea · etiam sine causa. Non
concedit requiescere spiritū meū ⁊ im-
plet me amaritudinibꝰ. Si fortitudo q̃
rit̄: robustissim⁹ est. Si equitas iudicij
nemo audet ꝓ me testimonium dicere
Si iustificare me voluero · os meū con
dēnabit me. Si innocētē oñdero: p̄uū
me cōprobabit. Etiā si simplex fuero · h̄
ipsum ignorabit aīa mea · ⁊ tedebit me
vite mee. Vnū est quod locut⁹ sum · et
innocentē ⁊ impiuz ipse consumit. Si
flagellat · occcidat semel · ⁊ nō de penis i
nocētiū rideat. Terra data ē in manus
impij: vultū iudiciū ei⁹ opit. Q si nō il
le ē: q̃s g̃ est? Dies mei velociores fuert̄
cursore: fugerūt · ⁊ nō videt̄ bonū. Per
transierūt quasi naues poma portantes
sic aq̃la volās ad escam. Cū dixero · neq̃-
q̃ ita loq̃r · cōmuto faciē meaz et dolore
torq̃or. Verebar oīa opa mea: sciens q̄

non ꝓceres ꝛelinquẽti. Si aũt ⁊ sic im/
pius sum: q̃re frustra laboraui? Si lot?
fuero q̃si aq̃s niuis ⁊ fulserit ꝛelut mũ/
dissime man?mee: tñ sordib? intinges
me ⁊ abominabũtur me ꝛestimẽta mea
Nec enĩ viro qui filius mei ẽ rñdeꝛe nec
qui mecuz in iudicio ex eq̃ possit audiri.
Nõ est qui vtrũq; ualeat arguere ⁊ po/
nere manũ suã ĩ amboꝝ. Auferat a me
virgã suã ⁊ pauoꝛ ei? nõ me terreat. Lo
quar ⁊ non timeꝛe eum. Nec enim pos/
sum metuens respondere. X

Tedet aĩaz meã ꝛite mee: dimit
tam adũsuz me eloquiũ meum
Loquar in amaritudine anime
mee: dicã deo. noli me ꝯdemnare. Indi
ca mihi: cur me ita iudices? Nũquid bo
nũ tibi videt si calumnieris me ⁊ oppri
mas me. opus manuũ tuaꝝ. ⁊ cõsiliũ im
pioꝝ adiuues? Nũquid oculi carnei tibi
sunt. aut sicut videt hõ et tu videbis?
Nũquid sicut dies hois dies tui. ⁊ anni
tui sicut hũana sunt tpa: vt q̃ras iniq̃ta
tẽ meã. ⁊ pctñ meũ scruteris? Et scias
q̃ nihil impiũ fecerim cũ sit nemo qui
de manu tua possit eruere. Man? tue fe
cerũt me. ⁊ plasmanerũt me totũ in cir
cũitu: ⁊ sic repẽte ꝯcipitas me: Memen
to q̃so q̃ sicut lutũ feceris me: ⁊ in pul/
uerẽ reduces me. Nõne sicut lac mulsi/
sti me. ⁊ sicut caseũ me coagulasti? Pel
le ⁊ carnib? vestisti me: ossib? ⁊ neruis cõ
pegisti me. Vitã ⁊ miam tribuisti mihi
⁊ visitatio tua custodiuit spm̃ meũ. Li/
cet hec celes in coꝛde tuo: tñ scio q̃ vni/
uersoꝝ memĩeris. Si peccaui ⁊ ad hoꝛã
ꝑpcisti mihi: Cur ab iniq̃tate mea mũ/
dũ me esse nõ paterisꝰ? Et si impi? fuero
ve mihi est. ⁊ si iustus non leuabo caput
saturat? afflictione ⁊ miseria. Et ꝓpter
supbiã q̃si leenã capies me: reuersusq;
mirabiliter me crucias. Instauras te/
stes tuos ꝰ me. ⁊ multiplicas irã tuam
adũsuz me ⁊ pene militãt in me. Quare
de vulua eduxisti me? Qui vtinã ꝯsum
ptus essem ne oculus me videret. Fu/
issem q̃si non eẽm de vtero trãslatus ad
tumulũ. Nunq̃d nõ paucitas diez̃ meoꝝ
rum finiet̃ breui? Dimitte q̃ me vt plã
gam paululũ doloꝛe meũ anteqũ vadã ⁊
nõ reuꝛtar ad terrã tenebꝛosaz. ⁊ optam
moꝛtis caligine: terrã miserie ⁊ tenebꝛaꝝ.
vbi vmbꝛa moꝛtis ⁊ nullus oꝛdo. sed sem
piternus hoꝛoꝛ inhabitans. XI

Respondens aũt sophar naama/
thites. dixit: Nunq̃d qui multa
loquit̃ nõ audiet: aut vir ꝛbos?
iustificabit? Tibi soli tacebũt hoies. ⁊ cũ
ceteros irriseris a nullo ꝯfutaberis? Di/
xisti enĩ. Pura? est ꝛmo me?. ⁊ mũdus sum
in ꝓspectu tuo. Atq; vtinã de? loq̃ret̃ te/
cũ. ⁊ aperiret labia sua tibi: vt oñderet ti/
bi secreta sapie. ⁊ q̃ multiplex eẽt lex ei?
⁊ intelligeres q̃ mlto minoꝛa exigat̃ ab
eo q̃ meret̃ iniq̃tas tua. Forsitan ves/
tigia dei cõprehẽdes ⁊ vsq; ad pfectũ om
nipotentẽ reperies: Excelsioꝛ celo ẽ. Et
q̃d facies? Profundioꝛ inferno. ⁊ vñ co
gnosces? Lõgioꝛ terra mensura eius. et
latioꝛ mari. Si subuterit oĩa ul ĩ vnuz
coartauerit: quis ꝯdicet ei? vl q̃s dicere
ei põt. cur ita facis? Ipe enĩ nouit hoĩm
vanitatẽ. ⁊ vidẽs iniquitatẽ nonne con
siderat? Vir vanus in supbiã erigit̃. et
tanq̃ pullum onagri se liberũ natuz pu
tat. Tu aũt firmasti coꝛ tuũ. ⁊ expãdisti
ad eũ manus tuas. Si iniq̃tatẽ q̃ est in
manu tua abstuleris a te. ⁊ non mansꝛe/
rit in tabernaculo tuo iniusticia: tunc le
uare poteris faciẽ tuã absq; macula. et
eris stabilis. ⁊ nõ timeb. Miserie q̃z ob/
liuisceris. ⁊ quasi aq̃ꝝ q̃ preterierũt non
recoꝛdaberis. ⁊ q̃si meridianus fulgoꝛ cõ/
surget tibi ad vesperam. Et cuz te ꝯsum
ptũ putaueꝛis oꝛieris vt lucifer. ⁊ habeb
fiduciã ꝓposita tibi spe ⁊ defossus secur?
dormies. Requiescꝛes. ⁊ ñ erit q̃ te exꝛreat.
Et deprecabunt̃ faciẽ tuã plurimi. Oculi
autem impioꝝ deficient. ⁊ effugium
peribit ab eis et spes illoꝝ abominaꝛ/
tio anime. XII

Respondens autem iob dixit:
Ergo vos estis soli homines. et
vobiscuz moꝛietur sapientia? Et mihi
est coꝛ sicut et vobis: nec inferioꝛ vestri
sum. Quis enĩ hec que nostis ignoꝛat?

Qui deridetur ab amico suo sicut ego:
inuocabit deū. ⁊ exaudiet eū. Deridet̄
enī iusti simplicitas: lāpas ꝯtenta apud
cogitationes diuitū: parata ad tempus
statutū. Abundāt tabernacula predonū
⁊ audacter prouocant deū: cū ipse dede-
rit omnia in man⁹ eorū. Nimirū inter-
roga iumēta. ⁊ docebūt te. ⁊ volatilia ce-
li. ⁊ indicabūt tibi. Loq̄re terre ⁊ respō-
debit tibi. ⁊ narrabūt pisces mar⁹. Quis
ignorat ꝙ oīa hec man⁹ dñi fecerit? In
cuius manu aīa omīs viuentis. ⁊ spūs
vniuerse carnis hoīs? Nōne auris ꝟba
diiudicat ⁊ fauces comedētis. saporem?
In antiq̄s est sapīa. ⁊ in multo tp̄e pru-
dentia. Apud ip̄m est sapiētia ⁊ fortitu-
do. ⁊ ipse habet consiliū ⁊ intelligentiaz.
Si destruxerit. nemo est qui edificet. si
incluserit hoīem nullus est qui aperiat
Si ꝯtinuerit aq̄s: oīa siccabūtur. si emi
serit eas: subuertēt terrā. Apud ip̄m est
fortitudo ⁊ sapīa. Ipse nouit ⁊ decipiē-
tem. ⁊ eū qui decipitur. Adducit ꝯsilia-
rios in stultū finē ⁊ iudices in stuporez.
Balthеum regū dissoluit. ⁊ p̄cingit fu-
ne renes eoꝝ. Ducit sacerdotes inglori
os. ⁊ optimates supplantat. Cōmutās
labiū veraciū ⁊ doctrinā senū auferens.
Effundit despectionē sup̄ prīcipes. ⁊ eos
qui oppressi fuerant releuās. Qui reue-
lat ꝓfunda de tenebris ⁊ ꝓducit in lucē
vmbrā mortis. Qui mltiplicat gētes ⁊
p̄dit eas. ⁊ subuersas in integrū restitu
it. Qui īmutat cor principū populi ter-
re. ⁊ decipit eos vt frustra incedant per
inuium. Palpabunt quasi in tenebris
⁊ nō ī luce. ⁊ errare eos faciet q̄si ebrios

XIII

Ecce oīa hec vidit ocu
lus meus. ⁊ audiuit auris mea.
⁊ intellexi singula. Scd̄m sciaz
vr̄az. ⁊ ego noui: nec inferior vr̄i suz. Sz
tamē ad oīpotentē loq̄r. ⁊ disputare cuz
deo cupio: prius vos oñdens fabricato-
res mēdacij. ⁊ cultores p̄uersoꝝ dogma
tū. Atq̄z vtinā taceretis: vt putaremini
esse sapiētes. Audite g̃ correctiones me
as. ⁊ iudiciū labioꝝ meoꝝ attēdite. Nū-
quid deus indiget vestro mendacio. vt
pro illo loquamini dolos? Nūquid faci-
em eius accipitis. ⁊ ꝓ deo iudicare nite-
mini? Aut placebit ei quem celare nihil
potest aut decipiet̄ vt hō vr̄is fraudulē-
tijs? Ipse vos arguet: qm̄ in abscōdito
faciē eius accipitis. Statim vt se cōmo
uerit. turbabit vos. et terror eius irruet
sup̄ vos. Memoria vr̄a cōparabit̄ cine-
ri. et redigent̄ in lutū ceruices vr̄e. Ta-
cete paulisp̄. vt loq̄r q̄dcūq̄z mihi mēs
suggesserit. Quare lacero carnes meas
dentib⁹ meis ⁊ aīam meā porto in mani
bus meis? Etiaz si occiderit me in ipso
sperabo. Clerūtamē vias meas in ꝯspe-
ctu eius arguaz. et ipse erit saluator me
us. Nō enī veniet in ꝯspectu eius omīs
hypocrita. Audite sermonē meū. et eni-
gmata p̄cipite auribꝫ vestris. Si fuero
iudicatus: scio ꝙ iust⁹ inueniar. Quis
est q̄ iudicet̄ mecū? Cleniat. Quare ta-
cēs cōsumor? Duo tm̄ ne facias mihi ⁊
tūc a facie tua nō abscōdar. Manū tuaz
lōge fac a me: ⁊ formido tua non me ter
reat. Cloca me ⁊ ego rñdebo tibi: aut cer
te loq̄r. ⁊ tu rñde mihi. Quātas habeo i
iquitates et peccata. scelera mea et deli-
cta mea oñde mihi. Cur faciē tuā abscō
dis. et arbitraris me īimicū tuū? Con-
tra foliū q̄d vento rapitur oñdis poten-
tiā tuā. et stipulā siccam p̄seq̄ris. Scri-
bis enī ꝯtra me amaritudines. et cousu
mere me vis peccatis adolescētie mee.
Posuisti in neruo pedez meū. et obser-
uasti omēs semitas meas. ⁊ vestigia pe-
duz meoꝝ cōsiderasti. Qui quasi putre
do cōsumendus sum. ⁊ quasi vestimen-
tū q̄d comeditur a tinea.

XIIII

Homo natus de muliere breui
viuēs tp̄e replet̄ mltis miserijs
Qui q̄si flos egredit̄ et cōterit̄.
⁊ fugit velut vmbra. ⁊ nūq̄z ī eodē statu
p̄māet. Et dignū duc⁹ sup̄ huiuscemōi
ap̄ire oclos tuos. ⁊ adducere eū tecū ī iu
diciū? Quis pōt facere mūdū d̄ īmūdo
cōceptū semīe? Nōne tu q̄ sol⁹ es? Bre-
ues dies hoīs sunt: nūer⁹ mēsiū ei⁹ ap̄d
te ē. Cōstituisti termīos ei⁹ q̄ p̄teriri nō
poterit. Recede paululū ab eo vt q̄escat

donec optata veniāt. ⁊ sicut mercēnarij dies eius. Lignū habet spez. Si p̄cisuz fuerit. rursum virescit. ⁊ rami eius pullulant. Si senuerit in terra radix eius. ⁊ in puluere emortuꝰ fuerit truncus illius ad odorē aque germinabit. ⁊ faciet comaz quasi cū primū plantatū est. Hō vo cū mortuus fuerit. ⁊ nudatus atqz consumptus vbi queso est? Quō si recedant aque de mari. et fluuius vacuefactus arescat. sic hō cū dormierit non resurget. Donec atterat celū nō euigilabit: nec consurget de somno suo. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno ꝓtegas me. ⁊ abscondas me donec ꝑtāseat furor tuꝰ. ⁊ ꝯstituas mihi tp̄s in q̄ recorderis mei? Putas ne mortuus hō rursuz viuet? Cūctis diebꝫ q̄bꝫ nūc milito: expecto donec veniat īmutatio mea. Vocabis me. ⁊ ego rn̄debo tibi. Operi manuum tuaꝝ porriges dexterā. Tu quidem gressus meos dinumerasti sz ꝑce peccatis meis. Signasti q̄si in sacculo d̄licta mea: sz curasti iniq̄tatē meaz. Mons cadens defluit. ⁊ saxū trāsfert̄ de loco suo. Lapides excauāt aq̄. ⁊ alluuione paulatim terra ꝯsumit̄. ⁊ hoīes g̊ similit̄ ꝑdes Roborasti eū paululū: vt ī ꝑpetuū trāsiret. Immutabis faciē eiꝰ ⁊ emittes eū. Siue nobiles fuerīt filij eiꝰ siue ignobiles: non intelliget. Attn̄ caro eius dū viuet dolebit. ⁊ aīa illius sup̄ semetipso

Respondēs aūt XV (lugebit
r eliphaç themanites: dixit. Nunquid sapiens rn̄debit q̄si in ventū loq̄ns. ⁊ implebit ardore stomachuz suū? Arguis v̄bis eū qui nō est eq̄lis tibi. ⁊ loq̄ris qd̄ tibi nō expedit. Quantū in te est euacuasti timorez. ⁊ tulisti p̄ces coram deo. Docuit enī iniq̄tas tua os tuū. ⁊ imitaris linguā blasphemantiuz Condēnabit te os tuū. ⁊ nō ego: ⁊ labia tua rn̄debūt tibi. Nūquid p̄mus hō tu natus es. ⁊ añ oēs colles formatꝰ? Nūquid cōsiliū dei audisti. ⁊ inferior te erit eius sapia? Quid nosti qd̄ ignoremꝰ? quid intelligis qd̄ nesciamus? Et senes et antiq̄ sunt in nob̄ multo vetustiores q̄z p̄res tui. Nūquid grande est vt ꝯsoletur te deus? Sed v̄ba tua p̄ua hoc ꝓhibent: Quid te eleuat cor tuū. ⁊ q̄si mag̊ cogitās attonitos habes oculos? Quid tumet ꝯ deū sp̄us tuus. vt proferas de ore tuo huiuscemodi sermōes? Quid est homo vt immaculatꝰ sit. ⁊ vt iustus appareat natus de muliere? Ecce inter sanctos eius nemo īmutabilis: ⁊ celi nō sunt mūdi in ꝯspectu eius? q̄ntomagis abominabilis ⁊ inutilis homo q̄ bibit q̄si aquā. iniq̄tatez: Oñdam tibi audi me qd̄ vidi narrabo tibi. Sapientes ꝯfitētur: ⁊ nō abscōdūt patres suos. Quibꝫ solis data est terra. ⁊ nō transibit alienꝰ per eos. Cūctis diebꝫ suis impius sup̄bit. ⁊ nūerus annoꝝ incertꝰ ē tyrānidis eius. Sonitus terroris sp̄ in auribꝫ illius: ⁊ cū pax sit. ille sp̄ infidias suspicat̄. Non credit q̄ reuerti possit de tenebris ad lucē: circūspectās vndiqz gladiū. Cū se mouerit ad q̄rendū panē: nouit q̄ paratus sit in māu eiꝰ renebraꝝ dies. Terrebit eū tribulatio. et angustia vallabit eū sicut regē qui p̄p̄at̄ ad p̄liū. Tetēdit enī aduersus deū manū suā. ⁊ ꝯ oīpotentē roboratꝰ est. Cucurrit adūsus euz erecto collo. ⁊ pingui ceruice armatus ē Operuit faciē eius crassitudo. ⁊ de lateribꝫ eius aruina depēdet. Habitauit in ciuitatibꝫ desolatis. ⁊ in domibꝫ desertis que ī cumulos sunt redacte. Non ditabitur nec p̄seuerabit substātia eius: nec mittet in terram radicem suam. Nō recedet de tenebris. Ramos eius arefaciet flamma ⁊ auferetur spiritu oris eius Non rercedet frustra errore deceptꝰ: q̄ aliq̄ precio redimēdus sit. Anteq̄z dies eius impleant̄ peribit ⁊ manus eius arescent. Ledetur quasi vinea in primo flore botrus eius. ⁊ quasi oliua proijciens florē suū. Cōgregatō enī hypocrite sterilis. ⁊ ignis d̄uorabit tab̄nacula eoꝝ qui mūera libēter accipiūt. Cōcepit dolorē: ⁊ peperit iniquitatem. ⁊ vterus eiꝰ preparat dolos. XVI

Respōdēs aūt iob. dixit: Audiui frequenter talia. Consolatores

onerosi omnes vos estis. Nūquid habe
bunt finez verba vētosa? Aut aliquid ti/
bi molestū est si loquaris? Poteram et
ego similia vestri loqui. Atqꝫ vtinā esset
anīa vr̄a ꝓ anīa mea. Consolarer ⁊ ego
vos sermonib⁹ ⁊ mouerem caput meū
sup̄ vos. Roborarem vos ore meo ⁊ mo
uerem labia mea quasi parcens vobis.
Sed quid agā? Si locutus fuero non
quiescit dolor meus ⁊ si tacuero non re/
cedet a me. Nunc aūt opp̄ssit me dolor
meus ⁊ in nihilū redacti sunt oēs art⁹
mei. Ruge mee testimoniū dicunt con
tra me ⁊ suscitat̄ falsiloquus adūsus fa
ciē meā ꝯtradicēs mihi. Collegit furo/
rē suū in me ⁊ cōminās mihi infremu
it ꝯtra me dentib⁹ suis. Hostis me⁹ ter
ribilib⁹ oculis me intuitus est. Aperue/
rūt sup̄ me ora sua ⁊ exprobrātes p̄cusse
rūt maxillā meā: satiati sunt penis meis
Cōclusit me deus apud iniquū ⁊ mani
bus īpioꝝ me tradidit. Ego ille quon/
dā opulēt⁹ repēte ꝯtritus suꝫ: tenuit cer
uicē meā. Cōfregit me ⁊ posuit me sibi
q̄si in signū. Circūdedit me lāceis suis:
cōuulnerauit lūbos meos. Nō pep̄cit ⁊
effudit in terra viscera mea. Conscidit
me vulnere sup̄ vuln⁹: irruit ī me qua/
si gigas. Saccū consui sup̄ cutē meā et
operui cinere carnē meā. Facies mea in
tumuit a fletu ⁊ palpebre mee caligaue
runt. Hec passus sum absqꝫ iniquitate
manus mee cū haberē mūdas ad deuꝫ
p̄ces. Terra ne op̄ias sanguinē meū: ne
qꝫ inueniat in te locū latēdi clamor me/
us. Ecce enī in celo testis me⁹ ⁊ consci/
us me⁹ in excelsis. Verbosi amici mei:
ad deuꝫ stillat oculus meus. Atqꝫ vtinā
sic iudicaretur vir cū deo: quomō iudi/
catur filius hoīs cum collega suo. Ecce
enī breues anni transeunt ⁊ semitam p̄
quaꝫ non reuertar ambulo. XVII

Spiritus meus attenuabit̄: di/
es mei breuiabūtur ⁊ solū mi/
hi sup̄est sepulcrū. Nō peccaui
⁊ in amaritudinib⁹ morat̄ oculus me⁹.
Libera me ⁊ pone me iuxta te ⁊ cui⁹ vis
manus pugnet cōtra me. Cor eoꝝ lon/
ge fecisti a disciplina ꝓpterea non exalta
buntur. Predā pollicet̄ socijs ⁊ oculi fi
lioꝝ eius deficiēt. Posuit me q̄si in pro
uerbiū vulgi ⁊ exemplū suꝫ corā eis. Ca
ligauit ad indignationē oculus meus
⁊ membra mea quasi in nihiluꝫ redacta
sunt. Stupebant iusti sup̄ hoc ⁊ inno/
cens cōtra hypocritam suscitabitur. Et
tenebit iustus viam suā ⁊ mundis ma
nibus addet fortitudinem. Igitur oēs
vos conuertimini ⁊ venite ⁊ non inue/
niā in vobis vllū sapientem. Dies mei
trāsiert̄: cogitatiōes mee dissipate sunt
torquētes cor meū. Noctē vertert̄ ī diez
⁊ rursuꝫ post tenebras spero lucē. Si su
stinuero infern⁹ dom⁹ mea ē ⁊ ī tenebris
straui lectulū meū. Putredini dixi pat̄
meus es: mater mea ⁊ soror mea vermi
bus. Vbi est ḡ nūc p̄stolatio mea ⁊ pati
entiā meā quis ꝯsiderat? In ꝓfundissi/
mū infernū descēdent oīa mea. Putas
ne saltē ibi erit requies mihi? XVIII

Respondens aūt baldach suites
dixit: Vsqꝫ ad quē finē verba ia/
ctabis? Intellige prius ⁊ sic lo/
quam̄. Quare reputati sum⁹ vt iumē/
ta ⁊ sorduim⁹ corā te? Quid p̄dis aīam
tuā in furore tuo? Nūquid ꝓpter te dre
linquet̄ terra ⁊ transferent̄ rupes de lo/
co suo? Nonne lux impij extinguet̄: nec
splendebit flamma ignis eius? Lux ob
tenebrescet ī tabnaculo illi⁹ ⁊ lucerna q̄
sup̄ eū ē: extinguet̄. Artabūt̄ gressus vir
tut̄ ei⁹ ⁊ p̄cipitabit eū ꝯsiliuꝫ suū. Im/
misit enī in rete pedes suos ⁊ in macul
ei⁹ ābulat. Tenebit̄ plāta illi⁹ laq̄o ⁊ ex/
ardescet ꝯ eū sitis. Abscōdita ē in t̄ra pe
dica ei⁹ ⁊ decipula illi⁹ sup̄ semitā. Un/
diqꝫ terrebūt eū formidīes ⁊ inuoluēt
pedes ei⁹. Attenuet̄ fame robur ei⁹ ⁊ in
edia inuadat costas illi⁹. Deuoret pul/
critudinē cut̄ ei⁹ ⁊ ꝯsumat brachia illi⁹
prīogenita mors. Auellat̄ de tabernacu/
lo suo fiducia eius ⁊ calcet super eum q̄
si rex interitus. Habitent in tabernacu
lo illius socij ei⁹ qui nō est: asp̄gat̄ in ta
bernaclo ei⁹ sulphur. Deorsum radices
ei⁹ siccent̄: sursuꝫ aūt atterat̄ messis ei⁹.

Memoria illi⁹ pereat d̄ terra. ⁊ nō celebre
tur nomē eius ī plateis. Expellet eū de
luce ī tenebras. ⁊ de vrbe trāsferet eum.
Nō erit semē eius neq; ꝓgenies in ꝓplo
suo nec vlle reliq̄e ī regionib⁹ eius. In
die eius stupebūt nouissimi: ⁊ p̄mos in
uadet horror. Hec sunt g̃ tabnacula ini/
qui. ⁊ iste loc⁹ eius qui ig̃rat deū. XIX

Respondēs aūt iob dixit: Usq; q̄
affligitis aīam meā. ⁊ atteritis
me sermōib⁹: En decies ꝯfun/
ditis me. ⁊ nō erubescitis opprimentes
me. Nempe ⁊ si ig̃raui: mecū erit ignorā
tia mea. At vos ꝯ̄ me erigimini ⁊ argui
tis me opprobrijs meis. Saltē nūc in/
telligite q̄ de⁹ non eq̄ iudicio afflixerit
me: ⁊ flagellis suis me cinxerit. Ecce cla
mabo vim patiēs. ⁊ nemo audiet. Cloci
ferabor. ⁊ nō est q̄ iudicet. Semitā meā
circūsepsit ⁊ trāsire nō possum ⁊ in calle
meo tenebras posuit. Spoliauit me glo
ria mea. ⁊ abstulit coronā de capite meo
Destruxit me vndiq; ⁊ pereo: ⁊ q̄si euul
se arbori abstulit spem meā. Iratus est ꝯ̄
me furor eius. ⁊ sic me habuit q̄si hostez
suuz. Simul venerunt latrones eius.
⁊ fecerūt sibi viā ꝑ me ⁊ obsederūt in gy
ro tabernaculuz meū. Frēs meos longe
fecit a me. ⁊ noti mei q̄si alieni recesserūt
a me. Dereliq̄rūt me ꝓpinqui mei. ⁊ q̄
me nouerāt obliti sunt mei. Inq̄lini do
mus mee ⁊ ancille mee sicut alienū ha/
buerūt me. ⁊ q̄si pegrinus fui in oculis
eoꝝ. Seruū meū vocaui ⁊ nō rn̄dit: ore
ꝓprio depcabar illū. Halitū meū exhor/
ruit vxor mea. ⁊ orabā filios vteri mei.
Stulti q̄z despiciebāt me. ⁊ cum ab eis
recessissem detrahebāt mihi. Abominati
sunt me quōdā ꝯsiliarij mei. ⁊ quē ma/
xime diligebam auersatus est me. Pel
li mee ꝯsumptis carnib⁹ adhesit os me/
um ⁊ d̄relicta sunt tm̄modo labia circa
dētes meos: Miseremī mei. miseremī
mei saltē vos amici mei: q̄ man⁹ dn̄i te
tigit me. Quare ꝑseq̄mini me sicut de⁹
⁊ carnib⁹ mei saturamī? Quis mihi tri
buat vt scribāt̄ ſmones mei? Quis mi
hi det vt exarent̄ in libro stilo ferreo et
plumbi lamīa: vel celte sculpant̄ ī silice?
Scio enī q̄ redēptor me⁹ viuit: ⁊ in no
uissimo die d̄ terra surrecturus suz. Et
rursum circūdabor pelle mea ⁊ in carne
mea videbo deū. Quē visurus sum ego
ipse. ⁊ oculi mei ꝯspecturi sunt. ⁊ nō ali⁹
Reposita est hec spes mea in sinu meo.
Quare g̃ nūc dicitis ꝑseq̄mur eū. ⁊ ra/
dicē vbi inueniamus ꝯ̄ euz? Fugite g̃ a
facie gladij: qm̄ vltor iniq̄tatū gladius
est. ⁊ scitote esse iudicium. XX

Respondēs aūt sophar naama/
thites dixit: Idcirco cogitatio
nes mee varie succedunt sibi. ⁊
mens in diuersa rapit̄. Doctrinaz qua
me arguis audiā. ⁊ spūs ītelligētie mee
rn̄debit mihi. Hoc scio a p̄ncipio ex q̄ ē
posit⁹ hō sup terrā: q̄ laus impioꝝ bre/
uis sit. ⁊ gaudiū hypocrite adinstar pun
cti. Si ascēderit vq; ad celū sup̄bia ei⁹.
⁊ caput eius nubes tetigerit: quasi sterq̄
liniū in fine ꝑdet̄. ⁊ qui eū viderant. di/
cent: vbi est? Velut somniū auolās nō
inuenietur: transiet sicut visio noctur/
na. Oculus qui eum viderat non vide
bit: neq; vltra intuebit̄ euz locus suus.
Filij eius atterentur egestate. ⁊ manus
illius reddent ei dolorem suum. Ossa
eius implebuntur vitijs adolescentie
eius. ⁊ cum eo in puluere dormiēt. Cuz
enim dulce fuerit in ore eius malum:
abscondit illud sub lingua sua. Parcet
illi ⁊ non derelinquet illud. ⁊ celabit in
gutture suo. Panis eius in vtero illi⁹
vertetur in fel aspiduz intrinsecus. Di/
uitias quas deuorauit euomet. et de vē
tre illius extrahet eas deus. Caput aspi
dum suget. et occidet eum lingua vipe/
re. Non videat riuolos fluminis torrē/
tis: mellis et butyri. Luet que fecit om
nia: nec tamē consumetur. Iuxta mul/
titudinem adinuentionum suarum sic
et sustinebit: quoniam confringens nu
dauit pauperis domum: rapuit. et non
edificauit eam: nec est satiatus venter e/
ius. Et cū habuerit q̄ concupierat possi
dere nō poterit. Nō remāsit de cibo eius
⁊ ꝓpterea nihil ꝑmanebit de bonis eius

Cum satiatus fuerit artabit: estuabit. ⁊ omis dolor irruet sup eũ. Utinã ipleat venter eius vt emittat in eũ irã furoris sui. ⁊ pluat sup illũ bellũ suũ. Fugiet arma ferrea. ⁊ irruet in arcum ereũ: eductꝰ ⁊ egrediẽs de vagina sua ⁊ fulgurãs in amaritudine sua. Uadent ⁊ venient super eum horribiles. omnes tenebre abscõdite sunt in occultis eius. Deuorabit eũ ignis qui nõ succendit: affliget relictus in tabernaculo suo. Reuelabũt celi iniquitatẽ eiꝰ. ⁊ terra ꝯsurget aduersus eũ. Aptũ erit germen domus illiꝰ: detrahet in die furoris dei. Hec est pars hoĩs impij a deo. ⁊ hereditas ꝟborꝫ eiꝰ a

Respondẽs aũt iob XXI (dño dixit. Audite queso ſmões meos. ⁊ agite pniam. Sustinete me vt ⁊ ego loq̃r. ⁊ post mea si videbitur verba ridete. Nunq̃d ꝯ hoĩem disputatio mea est vt merito nõ debeã ꝯtristari Attendite me ⁊ obstupescite. ⁊ supponite digitũ ori vr̃o. Et ego qñ recordatus fuero ptimesco. ⁊ cõcutit carnem meaꝫ tremor. Quare g̃ impij viuũt: subleuati sunt. cõfortatiq̃ diuitijs? Semen eorum pmanet corã eis: ꝓpinquoꝝ turba ⁊ nepotũ in ꝯspectu eoꝝ. Domꝰ eoꝝ secure sunt ⁊ pacate. ⁊ nõ est ꝟga dei sup illos. Bos eoꝝ cõcepit ⁊ non abortiuit: vacca pepit ⁊ nõ ẽ ꝑuata fetu suo. Egrediunt q̃si greges puuli eorũ. ⁊ infantes eoꝝ exultãt lusibꝫ. Tenent tympanuꝫ ⁊ citharã. ⁊ gaudẽt ad sonitũ organi. Ducũt in bonis dies suos. ⁊ in puncto ad ĩferna descendũt. Qui dixerũt deo recede a nobis. ⁊ sciam viaꝝ tuaꝝ nolumus. Quis est oĩpotens vt ſuiamus ei? Et quid nob ꝓdest si orauerimꝰ illũ? Uerũ tamẽ qꝛ nõ sunt in manu eoꝝ bona sua: cõsiliũ impioꝝ lõge sit a me. Quotiẽs lucerna impioꝝ extinguet. ⁊ supueniet eis inundatio. ⁊ dolores diuidꝫ furoris sui? Erũt sicut palee ante faciez venti. ⁊ sicut fauilla quã turbo dispergit. Deus seruabit filijs illius dolorẽ patris. ⁊ cuꝫ reddiderit tũc sciet. Uidebũt oculi eius interfectiõem suã ⁊ de furore oĩpotẽtis bibet. Quid enĩ ad eum ptinet de domo sua post se? Et si numerus mensiũ eius dimidiet? Nũquid deũ docebit quispiã sciam. q̃ excelsos iudicat? Iste morit robustus ⁊ sanus. diues ⁊ felix. viscera eiꝰ plena sunt adipe. ⁊ medullis ossa illius irrigant. Alius ꝟo moritur in amaritudine aĩe sue absq̃ vllis opibꝫ ⁊ tamen simul in puluere dormiẽt. ⁊ vermes operiẽt eos. Certe noui cogitatiões vestras ⁊ snĩas ꝯtra me iniquas. Dicitis enim Ubi est domus principis. ⁊ vbi tabernacula impioꝝ? Interrogate quẽlibet de viatoribꝫ. ⁊ hec eadẽ illũ intelligere cog̃scetis. Quia in diem pditionis ſuatur malus. ⁊ ad diẽ furoris ducet. Quis arguet corã eo vias eius. ⁊ que fecit quis reddet illi? Ipse ad sepulcra ducet. ⁊ in congerie mortuoꝝ vigilabit. Dulcis fuit glaries coccyti: ⁊ post se oẽꝫ hoĩem trahet. ⁊ ante se innũerabiles. Quõ igit cõsolamĩ me frustra: cũ rñsio vestra repugnare ostensa sit veritati?

XXII

Respondens aũt eliphaç themanites dixit: Nũquid deo põt cõparari homo: etiã cũ pfecte fuerit scientie? Quid ꝓdest deo si iustꝰ fueris: aut quid ei ꝯfers si immaculata fuerit vita tua? Nunquid timẽs arguet te ⁊ veniet tecum in iudicium. ⁊ nõ ꝓpter maliciam tuã plurimã ⁊ infinitas iniq̃tates tuas? Abstulisti enĩ pignꝰ fratruꝫ tuoꝝ sine causa ⁊ nudos spoliasti vestibꝫ Aquam lasso non dedisti ⁊ esuriẽti subtraxisti panem. In fortitudine brachij tui possidebas terram. ⁊ potentissimus obtinebas eã. Uiduas dimisisti vacuas ⁊ lacertos pupillorũ cõminuisti. Propterea circũdatus es laqueis. ⁊ ꝯturbat te formido subita. At putabas te tenebras nõ visurũ. ⁊ ĩpetu aq̃rũ inũdantiũ nõ oppsuꝫ iri. An cogitas q̃ deꝰ excelsior celo sit. ⁊ sup stellaꝝ ꝟticẽ sublimet? Et dic: Quid. n. nouit deꝰ? Et q̃si p caliginẽ iudicat. Nubes latibuluꝫ eiꝰ: nec nr̃a ꝯsiderat ⁊ circa cardĩes celi pãbulat Nũq̃d semitã sclꝰoꝝ custodire cupis quã calcauert viri iniq̃ q̃ sublati sunt añ tps

suum: ⁊ fluuius subuertit fundamētuz eoꝝ. Qui dicebāt deo: recede a nobis. ⁊ q̄si nihil possit facere oīpotēs. estimabāt eū cū ille īplesset domos eoꝝ bonis. quorū snīa ꝓcul sit a me. Videbūt iusti ⁊ letabuntur. ⁊ innocēs subsannabit eos. Nōne succisa est erectio eoꝝ: ⁊ reliquias eoꝝ d̄uorauit ignis? Acquiesce igit̄ ei. ⁊ habeto pacē. ⁊ ꝑ hec habebis fructꝰ optimos. Suscipe ex ore illius legē: ⁊ pone sermones eius in corde tuo. Si reuersus fueris ad oīpotentē edificaberis. et lōge facies iniquitatē a tab̄naculo tuo. Dabit ꝓ terra silicē. ⁊ ꝓ silice torrentes aureos. Eritq; oīpotēs ꝯ hostes tuos. ⁊ argentū coaceruabit̄ tibi. Tunc sup̄ oīpotētez delitijs afflues. ⁊ eleuabis ad deum faciē tuā. Rogab̄ eū. ⁊ exaudiet te. ⁊ vota tua reddes. Decernes rez ⁊ veniet tibi. ⁊ in vijs tuis splēdebit lumē. Qui enī hūiliatus fuerit. erit in gloria. ⁊ qui inclinauerit oculos suos. ipse saluabit̄. Saluabit̄ innocēs: saluabit̄ aūt mūdicia manuū suarum

XXIII

Respondēs aūt iob ait: Nūc q̄z ī amaritudīe est ſmo meꝰ. ⁊ manus plage mee aggrauata est sup̄ gemituz meū. Quis mihi tribuat vt cognoscā ⁊ inueniā illū. ⁊ veniā vsq; ad soliuz eius? Ponā corā eo iudiciū. ⁊ os meuz replebo increpationib: vt sciā v̄ba que mihi rn̄deat. ⁊ intelligaz q̄d loq̄t̄ mihi. Nolo multa fortitudīe ꝯtendat mecuz nec magnitudīs sue mole me premat. Proponat eq̄tatē ꝯ me. ⁊ ꝑueniet ad victoriā iudiciū meū. Si ad oriētez iero nō apparet: si ad occidentē nō intelligā eū. Si ad sinistrā. quid agā? Nō apprehendam eū. Si me vertā ad dexterā. nō videbo illū. Ipse v̄o scit viā meā. ⁊ ꝓbabit me q̄si aurū q̄d ꝑ ignē transit. Vestigia eius secutꝰ est pes meus. viā eiꝰ custodiui. ⁊ nō declinaui ex ea. A mādatis labioꝝ eius nō recessi. ⁊ in sinu meo abscondi verba oris eius. Ipse enī solus ē ⁊ nemo auertere potest cogitationē eiꝰ. ⁊ anima eius q̄dcunq; voluit hoc fecit. Cunq; expleuerit in me volūtatē suam ⁊ alia multa similia presto sunt ei. Et idcirco a facie eius turbatus sum. ⁊ ꝯsiderās eam. timore sollicitor. Deus emolliuit cor meū. ⁊ omnipotens ꝯturbauit me. Nō enī perij ꝓpter imminētes tenebras: nec faciem meam operuit caligo.

XXIIII

A omnipotēte non sunt abscōdita tp̄a. qui aūt nouerūt eum. ignorant dies illiꝰ. Alij terminos trāstulerūt: diripuerunt greges. ⁊ pauerūt eos. Asinū pupilloꝝ abegerūt. ⁊ abstulerūt ꝓ pignere bouem vidue. Subuerterūt pauperū viam. ⁊ oppresserunt pariter mansuetos terre. Alij quasi onagri in deserto egrediūtur ad opus suū: vigilātesq; ad predā p̄p̄āt panem liberis. Agrū non suū demetūt. ⁊ vineam eius quez vi oppresserūt vindemiāt. Nudos dimittūt hoīes indum̄ta tollentes. quib: non est op̄imentum in frigore: quos imbres montiuz rigāt ⁊ non habentes velamen amplexantur lapides. Vim fecerūt depredantes pupillos. ⁊ vulgū paup̄em spoliauerunt. Nudis ⁊ incedentib: absq; vestitu ⁊ esurientib: tulerūt spicas. Inter aceruos eoꝝ meridiati sunt qui calcatis torcularib: sitiunt. De ciuitatibus fecerunt viros gemere. ⁊ anima vulneratorum clamauit. ⁊ deus inultuz abire nō patitur. Ipsi fuerunt rebelles lumini. Nescierūt vias eius: nec reuersi sunt per semitas illius. Mane primo consurgit homicida: interficit egenum ⁊ pauperem: ꝑ noctem vero erit quasi fur. Oculus adulteri obseruat caliginem dicens: non me videbit oculus. ⁊ operiet vultum suuz Perfodit in tenebris domos. sicut in die condixerant sibi. et ignorauerunt lucem: Si subito apparuerit aurora arbitrantur vmbram mortis et sic in tenebris quasi in luce ambulant. Leuis est super faciem aque. Maledicta sit pars eius in terra. nec ambulet per viam vinearum. Ad nimium calorem transiet ab aquis niuium. ⁊ vsq; ad inferos peccatū illius. Obliuiscat̄ eiꝰ mīa. Dulcedo illiꝰ vermes. Non sit in recordatiōe:

sed ꝓteratur sicut lignū infructuosum
Dauit enī sterilez ⁊ q̄ nō parit· ⁊ vidue
bñ nō fecit. Detraxit fortes ī fortitudie
sua· ⁊ cū steterit nō credet vite sue. De/
dit ei deus locū pnīe· ⁊ ille abutitur eo ī
supbia. Oculi aūt eius sunt in vijs illi
us. Eleuati sunt ad modicū· ⁊ non sub/
sistēt· ⁊ humiliabunt sicut omia ⁊ aufe/
rent· ⁊ sicut summitates spicaꝝ ꝓterent
Q si nō est ita· quis me potest arguere
eē mētitū· ⁊ ponere ante deū ꝛba mea?

Respōdens autē bal/ XXV
dath suites dixit: Potās ⁊ terroꝛ
apud eū est: qui facit ꝓcordiam
in sublimib⁹ suis. Nūquid ē nūer⁹ mili
tū ei⁹? Et sup quē nō surget lumē illi⁹?
Nunquid iustificari pōt hō cōpar⁹ deo:
aut apparere mundus nat⁹ de muliere?
Ecce luna etiā nō splēdet: ⁊ stelle nō sūt
mūde in ꝓspectu ei⁹: q̄ntomagis hō pu
tredo· ⁊ filius hoīs vermis? XXVI

Respōdens aūt iob dixit: Cuius
adiutoꝛ es: nūq̄d ibecill': Et su/
stētas brachiū ei⁹ q̄ nō est foꝛt?
Cui dedisti ꝓsiliū? Fortitā illi qui nō hz
sapiam· ⁊ prudētiā tuā oñdisti plurimā
Quē docere voluisti: Nōne eū q̄ fec̄ spi/
ramētū? Ecce gigātes gemūt sub aq̄s·
⁊ qui hītāt cū eis. Nudus ē inferus co/
rā illo· ⁊ nullū ē opimētū ꝓditiōi. Qui
extēdit aq̄lonē sup vacuū· ⁊ appēdit ter/
rā sup nihili. Qui ligat aq̄s ī nubib⁹ su
is: vt nō erumpant pariť deoꝛsuz. Qui
tenet vultū soliꝫ sui· ⁊ expādit sup illud
nebulā suā. Terminuz circūdedit aq̄s:
vsq̄z dū finiant lux ⁊ tenebre. Columne
celi ꝓtremiscūt· ⁊ pauēt ad nutū ei⁹. In
fortitudie illius repēte maria ꝓgregata
sunt· ⁊ prudētia ei⁹ ꝓcussit supbū. Spi
rit⁹ eius ornauit celos· ⁊ obstetricante
manu eius educt⁹ ē coluber tortuosus
Ecce hēr ꝓte dicta sunt viaꝝ ei⁹. Et cuz
vix puam stillā sm̄ois eius audierimus
q̄s poterit tonitruū magnitudis illi⁹ in/

Addidit q̄z XXVII (tueri.
iob assumēs parabolā suā· ⁊ di/
xit: Eliuit deus q̄ abstulit iudi/
cium meū· ⁊ oīpotēs qui ad amaritudi/
nē adduxit aiaz meā· q̄: donec supest ha
litus in me· ⁊ spiritus dei in naribꝫ me
is· non loquent labia mea iniquitatem
nec lingua mea meditabit mendacium
Absit a me· vt iustos vos esse iudicem.
Donec deficiā: nō recedā ab innocētia
mea. Justificatiōem meā quā cepi tene
re· nō deseram. Necz enī reprēndit me
coꝛ meū: in omni vita mea. Sicut im/
pius inimicus meus· ⁊ adūsarius me⁹
q̄si iniqu⁹. Que ē· n· spes hypocrite si a/
uare rapiat ⁊ non liberet de⁹ aīam eius?
Nūquid de⁹ audiet clamoꝛē ei⁹ cū vene
rit sup eū angustia: Aut poterit in oīpo/
tente delectari· ⁊ inuocare deū omī tpe?
Docebvos p manū dei q̄ oīpotēs habe/
at: nec abscōdā. Ecce vos omēs nostis· ⁊
quid fine causa vana loq̄mī: Hec est ps
hoīs impij apud deū· ⁊ hereditas violē/
toꝛ quā ab oīpotente suscipiēt. Si ml/
tiplicati fuerit filij eius in gladio erunt
⁊ nepotes eius non saturabunt pane.
Qui reliqui fuerint ex eo sepelient in in/
teritu· ⁊ vidue illius nō ploꝛabunt. Si
cōportauerit quasi terra argentuz· ⁊ si/
cut lutū preparauerit vestimenta: ꝓpa/
rabit quidē sed iustus vestiet illis· ⁊ ar/
gentū innocēs diuidet. Edificauit sicut
tinea domū suā ⁊ sicut custos fecit vin/
braculū. Diues cum dormierit· nihil se/
cum affert: aperiet oculos suos· ⁊ nihil
inueniet. Apprehendet euz q̄si aqua ino/
pia: nocte oppримet euz tempestas. Tol
let eum ventus vrens ⁊ auferet ⁊ velut
turbo rapiet eum de loco suo. Et mittet
sup eū· ⁊ nō pcet: ō mālu ei⁹ fugiēs fugi/
et. Stringet sup eū man⁹ suas· ⁊ sibila/
bit sup illū intuēs locū eius. XXVIII

Habet argentum venarum suaꝝ
ꝓncipia: ⁊ auro locus est in q̄
conflatur. Ferrum de terra tol
litur· ⁊ lapis solutus caloꝛe in es vertit.
Tempus posuit tenebris· ⁊ vniuersoꝛ.
finem ipse considerat. Lapidem q̄z cali/
ginis ⁊ vmbram mortis diuidit toꝛrēs
a populo peregrinante: eos q̄s oblitus
est pes egētis hoīs· ⁊ inuios. Terra de q̄
oriebať panis· ī loco suo igni subiūsa est

Locus sapphiri lapides ei⁹. et glebe illi
us aur. Semitam ignorauit auis: nec
intuitus est oculus vulturis. Non cal
cauerūt eam filij institorū: nec ꝑtransi
uit per eam leena. Ad silicē extendit ma
num suam: subuertit a radicibus mon
tes. In petris riuos excidit. ⁊ omne pre
ciosuz vidit oculus eius. Profunda q̄z
fluuiorū scrutatus est. et abscōdita pro
duxit in lucez. Sapiētia vero vbi inue
nitur. et quis est locus intelligētie. Ne
scit hō preciū eius: nec inuenit̄ in terra
suauiter viuentiū. Abyssus dicit nō est
in me et mare loquit̄. nō est mecū. Non
dabit̄ aurū obriçum ꝓ ea nec appendet̄
argentū in cōmutatione eius. Non cō
feret̄ tinctꝫ indie coloribꝫ nec lapidi sar
donico p̄ciosissimo. vel sapphiro. Nō ad
equabit̄ ei aurū vel vitrū nec cōmuta
bunt̄ ꝓ ea vasa auri excelsa et eminētia.
non cōmem orabunt̄ cōparatione eius
Trahit̄ autez sapiētia de occultis. Non
adequabit̄ ei topaçius de ethiopia. nec
tincture mundissime cōponent̄. Unde
ergo sapiētia venit. ⁊ quis est loc⁹ intelli
gētie? Abscōdita ē ab oculis oīm viuēti
um: volucres q̄z celi latet. Perditio et
mors dixer̄t: auribꝫ nr̄is audiuim⁹ famā
eius. Deus intelligit viam eius et ip̄e
nouit locū illius. Ip̄e enī fines mundi
intuet̄. ⁊ oīa q̄ sub celo sūt respicit. Qui
fecit ventis pōdus. ⁊ aq̄s appēdit in mē
sura. Qñ ponebat pluuijs legē. et viā ꝓ
cellis sonātibꝫ: tūc vidit illā et enarra
uit ⁊ p̄parauit et īuestigauit: ⁊ dixit hoī.
Ecce timor dñi ip̄a ē sapiētia. et recede
re a malo intelligentia. XXIX

Addidit q̄z iob assumens para
bolam suā. et dixit: Quis mihi
tribuat vt sim iuxta mēses pri
stinos ꝑm dies quibꝫ deus custodiebat
me? Qñ splēdebat lucerna eius sup̄ ca
put meū ⁊ ad lumē ei⁹ ambulabā in te
nebris. Sicut fui in diebꝫ adolescentie
mee: qñ secreto de⁹ erat in tabernaculo
meo. Qñ erat oīpotēs mecū ⁊ in circūi
tu meo pueri mei. Qñ lauabam pedes
meos butyro ⁊ petra fundebat mihi ri
uos olei. Qñ ꝓcedebā ad portā ciuita
tis. ⁊ in platea parabāt cathedram mihi
Videbāt me iuuenes ⁊ abscōdebant̄. ⁊
senes assurgētes stabāt Principes cessa
bāt loqui. ⁊ digitū supponebāt ori suo.
Vocē suā cohibebāt duces. et lingua eo
rū gutturi suo adherebat. Auris audiēs
beatificat me: et oculus videns testimo
niū reddebat mihi. eo q̄ liberassem pau
perē vociferantē et pupillū cui nō esset
adiutor. Benedictio perituri sup̄ me ve
niebat. et cor vidue ꝯsolatus sum. Iu
stitia indut⁹ sum ⁊ vestiui me sicut vesti
mēto et diademate iudicio meo. Ocu
lus fui ceco et pes claudo. Pater eram
pauper. ⁊ causaz quā nesciebā diligētissi
me inuestigabā. Conterebā molas iniq̄
et de dentibꝫ illius auferebā predā. Di
cebāq̄z: In nidulo meo moriar et sicut
palma mltiplicabo dies. Radix mea ap
ta est secus aq̄s. et ros morabit̄ in messi
one mea. Gloria mea semp̄ innouabit̄
et arc⁹ meus in manu mea instaurabit̄
Qui me audiebāt. expectabāt sn̄iam. et
intenti tacebāt ad consiliū meum. Ver
bis meis addere nihil audebāt. et super
illos stillabat eloquiū meum. Expecta
bant me sicut pluuiā. et os suum aperie
bant q̄si ad imbrē serotinū. Si qñ ride
baz ad eos. non credebāt. et lux vultus
mei nō cadebat in terra. Si voluissem
ire ad eos: sedebā prim⁹. Cūq̄z sederem
quasi rex circūstante exercitu: eram ta
men merentium consolator. XXX

Nunc aūt derident me iuniores
tp̄e quoꝝ nō dignabar p̄res po
nere cū canibꝫ greg̃ mei. Quo
rū virt⁹ manuū mihi erat ꝓ nihilo. ⁊ vi
ta ip̄a putabant̄ indigni. Egestate et fa
me steriles: q̄ rodebāt in solitudīe squa
lētes calamitate et miseria. Et mande
bāt herbas ⁊ arboꝝ cortices. et radix iuni
perorū erat cibꝫ eoꝝ. Qui de cōuallibus
ista rapiētes: cū singula repperissent. ad
ea cū clamore currebāt. In desertis ha
bitabāt torrentiū. et in cauernis terre
vel sup̄ glareā. Qui inter huiuscemodi
letabantur. et esse sub sentibus delitias

computabãt. Filij stultorũ ⁊ ignobiliũ· et in terra penitus nõ parẽtes. Nunc in eor̃ canticũ versus sum: ⁊ factꝰ sum eis in puerbiũ. Abominant̃ me et lõge fugiunt a me: et faciẽ meã conspuere nõ verent̃. Pharetrã· n· suã aperuit ⁊ afflixit me· ⁊ frenũ posuit in os meũ. Ad dexterã orientis calamitatis mee ilico surrexerunt. Pedes meos subuerterũt: oppẽserũt q̃si fluctibꝫ semitis suis. Dissipauerũt itinera mea insidiati sunt mihi ⁊ ꝓualuerũt· ⁊ nõ fuit q̃ ferret auxilium. Quasi rupto muro ⁊ apta ianua irruerũt sup me· ⁊ ad meas miserias deuoluti sunt. Redactꝰ sũ in nihilũ: Ablstulit q̃si vent̃ desideriũ meũ ⁊ velut nubes ptrãsijt salus mea. Nũc aũt in memetipo marcescit aĩa mea ⁊ possidẽt me dies afflictõis. Nocte os meũ ꝓforat̃ doloribꝫ· et q̃ me comedũt nõ dormiũt. In multitudine eor̃ ꝓsumit̃ vestimentũ meũ· ⁊ q̃si capitio tunice succinxerũt me. Adꝛopatus sum luto· ⁊ assimilatꝰ sũ fauille et cineri. Clamo ad te ⁊ nõ exaudis me: sto ⁊ nõ respicis me. Mutatus es mihi in crudelẽ· et in duritia manꝰ tue aduersaris mihi. Eleuasti me ⁊ quasi sup ventũ ponẽs elisisti me valide. Scio quia morti trades me: vbi cõstituta est domꝰ omi viuenti. Verumtñ nõ ad cõsumptionẽ eor̃ emittis manũ tuã ⁊ si corruerint ipe saluabꝫ. Flebã quondã sup eo qui afflictus erat· et cõpatiebat̃ aĩa mea pauꝑi. Expectabam bona· ⁊ venerũt mihi mala: pstolabar lucem· ⁊ eruperũt tenebre. Interiora mea efferbuerũt absq; vlla requie puenerũt me dies afflictõis. Merẽs incedebaꝫ: sine furore consurgẽs· in turba clamabã. Frater fui draconũ ⁊ socius strutionuꝫ Cutis mea denigrata est sup me· ⁊ ossa mea aruerunt pre caumate. Uersa ẽ in luctum cithara mea· et organum meuꝫ in vocem flentium.

XXXI

Pepigi fedus cũ oculis meis: vt ne cogitarẽ quidem de virgine Quã enĩ ptẽ haberet in me de? desup· ⁊ hereditatẽ oĩpotens de excelsis? Nũquid nõ pditio ẽ iniquo: ⁊ alienatio opantibꝫ iniustitiã? Nõne ipe ꝓsideret vias meas. et cũctos gressus meos dinumerat? Si ambulaui in vanitate et festinauit i dolo pes meus? appẽdat me in stateta iusta: ⁊ sciat deus simplicitatem meã. Si declinauit gressus meus de via· et si secutus est oculus meus cor meũ· et si in manibꝫ meis adhesit macula· seram et alius comedat· et pgenies mea eradicet̃. Si deceptũ est cor meum sup mulierẽ· ⁊ si ad ostiũ amici mei insidiatus sum: socrũ alterius sit uxor mea· ⁊ sup illã incuruent̃ alij. Hoc· n· nephas est et iniquitas maxima ignis vsq; ad pditionẽ deuorans· ⁊ oĩa eradicãs genimina. Si cõtempsi subire iudiciũ cũ suo meo ⁊ ancilla mea· cũ disceptarẽt aduersũ me. Quid· n· faciã cũ surrexerit ad iudicandũ deus· et cũ quesierit· quid rñdebo illi? Nũquid nõ in vtero fecit me qui et illũ opatus ẽ· et formauit me in vulua vnus? Si negaui q̃ volebãt pauperibus· ⁊ oculos vidue expectare feci. Si comedi buccellã meã solus· et nõ comedit pupill̃ ex ea: Quia ab infantia mea creuit mecũ miseratio· ⁊ de vtero matris mee egressa est mecũ. Si despexi ptereuntẽ eo q̃ nõ habuerit indumentuꝫ et absq; operimẽto pauperẽ? Si nõ benedixerũt mihi latera eius: et de velleribus ouium meaꝝ calefactus est? Si leuaui sup pupillũ manũ meã etiã cũ viderer me in porta superiorẽ: humerus meus a iũctura sua cadat. et brachiũ meũ cuꝫ suis ossibus cõfringat̃. Semp enĩ quasi tumẽtes sup me fluctus timui deũ· et põdus eius ferre nõ potui. Si putaui aurũ robur meuꝫ: et obrizo diri fiducia mea. Si letatus suꝫ super multis diuitijs meis· ⁊ quia plurima reperit manus mea. Si vidi solem cum fulgeret· ⁊ lunã incẽdentẽ clare· et letatũ est in abscõdito cor meũ: et osculatus sum manuꝫ meã ore meo· que est iniquitas maxima et negatio contra deum altissimuꝫ? Si gauisus sum ad ruinã eius qui me oderat: et exultaui q̃ inuenisset eum malũ? Non enim dedi ad peccandum gutturi

meum: vt expeterē maledicēs aīaz eius
Si nō dixerūt viri tabernaculi mei: q̄s
det de carnib⁹ eius vt saturemur. Foris
nō māsit pegrin⁹: ostiū meū viatori pa
tuit. Si abscondi quasi homo peccatuz
meum: et celaui in sinu meo iniquitatē
meā: Si expaui ad multitudinē nimiā
et despectio ꝓpinquorū terruit me. ⁊ nō
magis tacui. nec egressus sum ostium:
Quis mihi tribuat adiutorē vt deside/
riū meū audiat oīpotēs. ⁊ libruz scribat
ipe qui iudicat: vt in humero meo por/
tez illū. et circūdem illū quasi coronam
mihi: Per singulos gradus meos pro
nūciabo illū: et quasi principi offerā euz
Si aduersum me terra mea clamat: et
cū ipa sulci eius deflent. Si fruct⁹ eius
comedi absq̄z pecunia. et animā agrico/
larū eius afflixi: ꝓ frumēto oriat̄ mihi
tribul⁹ ⁊ ꝓ hordea spina. XXXII

O Miserūt aūt tres viri isti rn̄de
re iob: eo ꝙ iustus sibi videret̄.
Et iratus īdignatusq̄z est heliu
filius barachel buçites d̄ cognatōe ram.
Iratus est aūt aduersuz iob eo ꝙ iustū
se esse diceret corā deo. Porro aduersuz
amicos eius indignatus est eo ꝙ nō in
uenisset responsionē rationabilē: sed tā
tūmodo condēnassēt iob. Igit̄ heliu ex
pectauit iob loquentē: eo ꝙ seniores es/
sent qui loquebant̄. Cuz aūt vidisset ꝙ
tres rn̄dere nō potuissent: iratus est ve/
hemēter. Rn̄densq̄z heliu filius barachel
buçites dixit: Junior sum tpe: vos aūt
antiquiores. Idcirco dimisso capite ve/
ritus sum vob̄ indicare meā sn̄iaz. Spe
rabaz enī ꝙ etas ꝓlixior loq̄ret̄. et ānoꝝ
mltitudo doceret sapīam. Sz vt video
spūs est in hoīb⁹. et inspiratio oīpotētis
dat intelligētiā. Nō sunt lōgeui sapien
tes: nec senes intelligūt iudiciū. Ideo
dicā. audite me: ostendaz vobis etiā ego
meā sapientiam. Expectaui enī sermo/
nes vr̄os: audiui prudentiā vestrā. Do
nec disceptaremini sermonib⁹ vr̄is. et
donec putabā vos aliquid dicere cōside
rabam. Sed vt video nō est qui possit
arguere iob. et respōdere et vobis s̄mo
nibus eius. Ne forte dicatis: inuenim⁹
sapientiam deus proiecit eum non ho/
mo. Nihil locutus est mihi. et ego non
s̄m sermones vr̄os rn̄debo illi. Extimu
erunt. nec responderunt vltra: abstule/
runtq̄z a se eloquium. Quoniā igit̄ ex/
pectaui et nō sunt locuti: steterunt. nec
respōderunt vltra: rn̄debo et ego partez
meā. et ostendā scient iā meā. Plenus
sum enī sermonib⁹. ⁊ coartat me spirit⁹
vteri mei. En venter meus q̄si mustuz
absq̄z spiraculo. qd̄ lagunculas nouas
dirūpit. Loq̄r et respirabo paululū: ape/
riā labia mea ⁊ rn̄debo. Non accipiā ꝑso
naz viri. et deū homī nō equabo. Nescio
enī q̄z diu subsistā: et si post modicū tol/
lat me factor meus. XXXIII

Audi igit̄ iob eloquia mea: ⁊ oēs
sermones meos ausculta. Ec/
ce aperui os meū loquat̄ lingua
mea in faucibus meis. Simplici corde
meo sermones mei: et sententiaz labia
mea purā loquētur. Spiritus dei fecit
me et spiraculum omnipotētis viuifi/
cauit me. Si potes respōde mihi. et ad
uersus faciem meā consiste. Ecce et me
sicut et te fecit de⁹: ⁊ de eodē luto ego q̄z
formatus sum. Ueruntn̄ miraculū me
um nō te terreat. et eloquētia mea non
sit tibi grauis. Dixisti ergo in auribus
meis. ⁊ vocē verboꝝ tuoꝝ audiui. Mūd⁹
sum ego ⁊ absq̄z delicto: īmaculatus. et
nō est iniquitas in me. Quia q̄relas in
me repperit. ideo arbitrat⁹ est me inimi
cum sibi. Posuit in neruo pedes meos
custodiuit oēs semitas meas. Hoc est g̊
in quo nō es iustificatus. Respōdebo ti
bi: qꝛ maior sit deus homīe. Adūsus euz
contendis: ꝙ non ad omīa v̄ba rn̄derit
tibi. Semel loquitur deus. et secundo
idipsum non repetit. Per somnium in
visione nocturna: quando irruit sopor
super homines: et dormiunt in lectulo:
Tunc aperit aures virorū ⁊ erudiēs eos
instruit disciplina: vt auertat hoīem ab
his que fecit. ⁊ liberet eū de sup̄bia: eru/
diēs aīaz eius a corruptioue et vitā illi
us vt nō transeat in gladiū. Increpat

q̃z ꝑ dolorẽ in lectulo·et oĩa ossa ei⁹ mar
cescere facit. Abominabilis ei fit in vita
sua panis·et aĩe illius cib⁹ ante desidera
bilis. Tabescet caro eius· et ossa q̃ tecta
fuerãt nudabunt̃. Appropinq̃bit corru/
ptioni aĩa eius·⁊ vita illius mortiferis
Si fuerit pro eo angelus loquẽs vnus
de milib⁹ vt annũciet hoĩs equitatẽ:mi/
serebit̃ eius·et dicet: Libera eũ vt nõ de
scendat in corruptionẽ. Inueni in quo
ei ꝓpitier. Cõsumpta ẽ caro eius a sup/
plitijs:reuertat̃ ad dies adolescẽtie sue
Deprecabit̃ deũ et placabilis ei erit· et
videbit faciẽ eius in iubilo :⁊ reddet ho
mini iustitiã suã. Respiciet hoĩes:et di/
cet: Peccaui ⁊ vere deliqui.⁊ vt eram di
gnus nõ recepi. Liberauit aĩaz suã ne ꝑ
geret in interitũ:sed viuẽs lucẽ videret
Ecce hec oĩa opat̃ de⁹ trib⁹ vicib⁹ per sin
gulos:vt reuocet animas eorũ a corru/
ptione·et illuminet luce viuentiũ. At/
tende iob et audi me·et tace dũ ego lo/
quor. Si aũt habes q̃d loq̃ris·rñde mi/
hi. Loquere. Volo enĩ te apparere iustũ
Quod si nõ hẽs:audi me:tace et docebo
te sapientiam.

XXXIIII

Pronũcians itaq̃ heliu etiã hec
locutus est: Audite sapiẽtes ver
ba mea·⁊ eruditi auscultate me
Auris enĩ verba ꝓbat·⁊ guttur escas gu
stu diiudicat. Iudiciũ eligamus nobis
et inter nos videamus quid sit melius
Quia dixit iob.iustus sum:⁊ deus subũ
tit iudiciũ meum. In iudicando·n· me
mẽdaciũ est:violenta sagitta mea absq̃
vllo peccato. Quis est vir vt est iob qui
bibit subsannatõez quasi aquã:qui gra/
dit̃ cũ opantib⁹ iniquitatẽ· et ambulat
cum viris impijs? Dixit enim: Nõ pla/
cebit vir deo:etiã si cucurrerit cũ eo. Iõ
viri cordati audite me: Absit a deo ĩpie/
tas:⁊ ab oĩpotẽte iniq̃tas. Opus enim
hoĩs reddet ei:⁊ iuxta vias singulor̃ re/
stituet eis. Vere enĩ deus nõ cõdemna
bit frustra:nec oĩpotens subuertet iudi
ciũ. Quẽ ꝯstituit aliũ sup terrã:aut quẽ
posuit sup orbẽ quẽ fabricat⁹ est? Si di/
rexerit ad eũ cor suũ spũm illi⁹ ⁊ flatum
ad se trahet. Deficiet oĩs caro simul et
hõ in cinerẽ reuertet̃. Si habes g̃ intel
lectũ audi q̃d dicit̃·et ausculta vocẽ elo
quij mei. Nũquid qui nõ amat iudiciuz
sanari põt? Et quõ tu eũ qui iustus est
intantũ condẽnas? Qui dicit regi·apo
stata:qui vocat duces impios. Qui nõ
accipit personas principũ:nec cognouit
tyrannũ cũ disceptaret cõtra pauperez.
Opus enim manuũ eius sunt vniuersi
Subito morient̃ ⁊ in media nocte tur
babunt̃ ꝓpl'i·et ꝑtransibũt et auferent
violentũ absq̃ manu. Oculi enĩ ei⁹ su/
per vias hoĩm·et oẽs gressus eorũ cõsi/
derat. Nõ sunt tenebre. ⁊ nõ est vmbra
mortis:vt abscondãt̃ ibi qui opant̃ ini/
quitatem: Neq̃ enĩ vltra in hoĩs ptãte
est:vt veniat ad deũ in iudiciũ. Cõteret
multos innumerabiles · et stare faciet
alios ꝓ eis. Nouit enĩ opa eorũ·et idcir
co inducet noctẽ·⁊ cõterent̃. Quasi im
pios ꝑcussit eos in loco videntiũ. Qui
quasi de industria recesserũt ab eo·⁊ om
nes vias eius intelligere noluerũt: vt
ꝑuenire facerẽt ad eũ clamorẽ egeni· et
audiret vocẽ pauperũ. Ipo enĩ cõceden
te pacẽ:quis est qui condẽnet? Ex q̃ ab/
scõderit vultũ:quis est q̃ contẽplet̃ eũ?
Et sup gentes·⁊ sup oẽs homĩes. Qui
regnare facit hominẽ hypocritã:ꝓpt̃ pec/
cata ꝓpl'i. Quia g̃ ego locut⁹ sũ ad deũ:te
q̃z non ꝓhibebo. Si erraui tu doce me.
Si iniquitatẽ locutus suz vltra nõ ad/
dam. Nũquid a te deus expetit eã:q̃z di/
splicuit tibi? Tu eniz cepisti loqui·et nõ
ego. Q̃ si quid nosti melius · loquere?
Viri intelligẽtes loquant̃ mihi: et vir
sapiẽs audiat me. Iob aũt stulte locu/
tus est·⁊ verba illius nõ sonant discipli
nam. Pater mi.probet̃ iob vsq̃ ad finẽ
Ne desinas ab homĩe iniquitatis:qui ad
didit sup peccata sua blasphemiam. In
ter nos interim constringat̃·et tunc ad
iudicium prouocet sermonib⁹ suis deũ

XXXV

Igitur heliu hec rur
sum locutus est. Nũquid equa
videtur tibi tua cogitatio:vt di
ceres iustior deo sum? Dixisti enĩ: Non

tibi placet quod rectū est: vel quid tibi proderit si ego peccauero? Itaq; ego re spōdebo sermonibꝫ tuis. et amicis tuis tecū. Suspice celū et intuere. et contēplare etherā q̄ altior te sit. Si peccaueris quid ei nocebis? Et si multiplicate fuerint iniquitates tue: quid facies contra eum? Porro si iuste egeris quid donabis ei: aut quid de manu tua accipiet? Homini qui similis tui est nocebit impietas tua. et filiū hominis adiuuabit iustitia tua. Propter multitudinem calumniatorū clamabunt et eiulabunt ꝓpter vim brachij tyrannorū. Et nō dixit vbi est deus qui fecit me: qui dedit carmina in nocte. Qui docet nos sup iumēta terre. et sup volucres celi erudit nos. Ibi clamabūt. et nō exaudiet ꝓpter superbiaz malorū. Nō ḡ frustra audiet deus. et oīpotens causas singulorū intuebit. Etiā cū dixeris. nō cōsiderat: iudicare coram illo. et expecta eū. Nunc enī nō infert furorē suum. nec vltiscitur scelus valde. Ergo iob frustra aperit os suum. et absq; sciētia verba multiplicat. XXXVI

Hdens aūt heliu hec locutus est Sustine me paululū. et indicabo tibi. Adhuc n. habeo quod p deo loquar. Repetam scientiā meā a principio. et operatorē meū probabo iustū. Certe enī absq; mēdacio sermones mei. et perfecta scientia probabitur tibi. Deus potentes non abiicit cuz ipse sit potens. sz non saluat impios. et iudicium pauperibus tribuit. Nō auferet a iusto oculos suos. et reges in solio collocat in perpetuum. et illic erigunt. Et si fuerit in catenis et vinciant funibꝫ paupertatis iudicabit eis opa eorū et scelera eorū: q̄ violenti fuerunt: Reuelabit aūt aurē eorum vt corripiat. et loquet vt reuertātur ab iniq̄te. Si audierint et obseruauerint complebunt dies suos in bono. et ānos suos in gloria. Si aūt non audierint: trānsibunt p gladium. et consument in stultitia. Simulatores et callidi prouocāt iram dei: nec clamabūt cum vincti fuerint. Morietur in tempestate anima eorum. et vita eorū inter effeminatos. Eripiet de angustia sua paupere. et reuelabit in tribulatiōe aurē eius. Igit saluabit te de ore angusto latissime et nō habēte fundamentū subter se. Requies autez mense tue erit plena pinguedine. Causa tua quasi impij iudicata est: causaz iudiciumq̄ recipies. Non te ergo superet ira vt aliquē oppримas: nec multitudo donorū inclinet te. Depone magnitudinem tuam absq; tribulatione et ōēs robustos fortitudine. Ne ptrahas noctē: vt ascēdant ppli p eis. Caue ne declines ad iniquitatē. Hanc n. cepisti sequi post miseriā. Ecce deus excelsus in fortitudine sua et nullus ei similis in legislatoribus. Quis poterit scrutari vias ei⁹: aut quis audet ei dicere. opatus es iniquitatem? Memēto q̄ ignores opus ei⁹ de quo cecinerūt viri. Oēs homines vidēt eū vnusquisq; intuet procul. Ecce deus magnus vincēs sciam nostrā. Numer⁹ annoꝝ eius inestimabilis. Qui aufert stillas pluuie. et effundit imbres adinstar gurgitum qui de nubibus fluūt: que p terūt cūcta desup. Si voluerit extēdere nubes q̄si tentoriū suū. et fulgurare luce suo desup: cardines q̄z maris opiet. Per hec enim iudicat ppl̄os. et dat escas multis mortalibꝫ. In manibꝫ abscōdit lucē et precipit ei vt rursus adueniat. Annūciat de ea amico suo q̄ possessio eius sit. et ad eā possit ascēdere. XXXVII

Sup hoc expauit cor meū. et emotum est de loco suo. Audiet auditionē in terrore vocis eius. et sonum de ore illius procedentē. Subter omnes celos ipe considerat. et lumē illius super terminos terre. Post euz rugiet sonitus: tonabit voce magnitudinis sue et nō inuestigabit cū audita fuerit vox eius. Tonabit deus in voce sua mirabiliter: qui facit magna et inscrutabilia. Qui precipit niui vt descēdat in terram: et hyemis pluuijs et imbri fortitudinis sue. Qui in manu oīm hominuz signat: vt nouerint singuli opa sua. Ingredietur bestia latibulū suum et in an

tro suo morabit̃. Ab interioribꝫ egredie
tur tempestas: et ab arcturo frigus: flan
te deo cõcrescit gelu. et rursuꝫ latissime
fundunt̃ aque. Frumentũ desiderat nu
bes. et nubes spargũt lumen suuꝫ. Que
lustrant cũcta ꝑ circũitũ quocũqꝫ eas vo
lũtas gubernãtis duxerit ad oẽ q̃d̃ pre
cepit illis sup faciẽ orbis terrarũ: siue in
vna tribu. siue in terra sua. siue in q̃cun
qꝫ loco misericordie sue eas iusserit ĩue
niri. Ausculta hec iob: sta et ꝯsidera mi
rabilia dei. Nũquid scis qñ p̃cepit deus
pluuijs vt oñderet lucẽ nubiũ eiꝰ? Nũ
quid nosti semitas nubium magnas et
perfectas scientias? Nonne vestimenta
tua calida sunt cũ ꝑflata fuerit terra au
stro? Tu forsitan cũ eo fabricatus es ce
los: q̃ solidissimi quasi ere fusi sunt. Oñ
de nobis quid dicamꝰ illi. Nos quippe
inuoluimur tenebr̃. Quis narrabit ei
q̃ loquor? Etiã si locutus fuerit. homo
deuorabit̃. at nñc nõ videret lucez. Su
bito aer coget̃ in nubes. ⁊ ventus transi
ens fugabit eas. Ab aquilone aur̃ venit
⁊ a deo formidolosa laudatio. Digne eũ
inuenire nõ possumus. Magnus forti
tudine et iudicio et iustitia. et enarrari
non potest. Ideo timebũt eum viri et
non audebũt contẽplari oẽs qui sibi vi
dentur esse sapientes. XXXVIII

Respondẽs aũt dñs iob de turbi
ne dixit: Quis est iste inuoluẽs
sñias sermonibꝫ ĩperitis? Accin
ge sicut vir lũbos tuos: interrogabo te. ⁊
rñde mihi. Ubi eras qñ ponebã funda
mẽta terre? Indica mihi si hẽs intelli
gentiã. Quis posuit mẽsuras eius si no
sti: vel quis tetẽdit sup eã lineam? Su
per quo bases illius solidate sunt? Aut
quis demisit lapidẽ angularẽ eius cum
me laudarent simul astra matutina. et
iubilarẽt oẽs filij dei? Quis ꝯclusit osti
is mare qñ erũpebat q̃si de vulua proce
dẽs: cũ ponerẽ nubẽ vestimẽtũ eiꝰ. ⁊ cali
gine illud q̃si pãnis infantie obuoluerẽ
Circũdedi illud terminis meis. ⁊ posui
vectẽ et ostia. et dixi: Usqꝫ huc venies. ⁊
nõ ꝓcedes ampliꝰ. ⁊ hic ꝯfringes tumẽ
tes fluctus tuos. Nũquid post ortũ tuũ
p̃cepisti diluculo. ⁊ oñdisti aurore locuꝫ
suũ. et tenuisti cõcutiens extrema terre
excussisti impios ex ea? Restituet̃ vt lu
tũ signaculũ. et stabit sicut vestimentũ.
Auferet̃ ab impijs lux sua. ⁊ brachiuꝫ ex
celsuꝫ cõfringet̃. Nũquid ingressus es ꝓ
fundũ maris. et in nouissimis abyssi de
ambulasti? Nũquid apte sunt tibi porte
mortis. et ostia tenebrosa vidisti? Nun
quid cõsiderasti latitudinẽ terre? Indi
ca mihi si nosti oĩa in qua via lux habi
tet ⁊ tenebrarũ quis locus sit: vt ducas
vnũquodqꝫ ad terminos suos. et intel
ligas semitas domus eiꝰ. Sciebas tũc
q̃ nasciturus esses. et numer̃ dierũ tuo
rũ noueras? Nunquid ingressus es the
sauros niuis. aut thesauros grandinis
aspexisti: q̃ p̃paraui in tp̃s hostis in diez
pugne. ⁊ belli? Per quã viã spargit̃ lux:
diuidit̃ estus sup terrã. Quis dedit vehe
mentissimo imbri cursuꝫ. et viã sonãtis
tonitrui: vt plueret sup terrã absqꝫ hoĩe
in deserto vbi nullus mortaliũ cõmora
tur vt impleret inuiã et desolatã. et pro
duceret herbas virẽtes? Quis est plu
uie pater: vel quis genuit stillas roris?
De cuius vtero egressa ẽ glacies: ⁊ gelu
de celo quis genuit? In similitudinẽ la
pidis aque durant̃ ⁊ sup̃ficies abyssi cõ
stringit̃. Nũquid coniũgere valebis mi
cantes stellas pliades aut gyrũ arcturi
poteris dissipare? Nũquid ꝓducis luci
ferũ in tp̃e suo. et vesperũ sup fines ter
re ꝯsurgere facis? Nũquid nosti ordinẽ
celi. ⁊ pones ratõez eiꝰ in terra? Nũquid
eleuabis in nebula vocẽ tuã: ⁊ impetus
aquarũ opiet te? Nũquid mittes fulgu
ra et ibũt: et reuertẽtia dicent tibi: adsu
mus? Quis posuit in visceribꝫ hoĩs sa
sapientiã: vel q̃s d̃dit gallo ĩtellgentiã?
Quis enarrabit celorũ rationẽ ⁊ cõcen
tum celi q̃s dormire faciet? Qñ funda
bat̃ puluis in terra. et glebe cõpingebã
tur? Nũquid capies leene predã. et aĩaꝫ
catulorum eius implebis: qñ cubant in
antr̃. ⁊ in specubꝫ insidiant̃? Quis p̃pa
rat coruo escã suam: quando pulli eius

clamant ad deum vagientes eo q̄ non habeant cibos?

XXXIX

Nunquid nosti tp̄s partus ibicū in petris: vel parturientes ceruas obseruasti? Dinumerasti mēses concept⁹ eaꝝ. ⁊ scisti tēpus part⁹ eaꝝ Incuruant̄ ad fetū ⁊ pariūt et rugitus emittunt. Separant̄ filij earum: ⁊ pergūt ad pastuz: egrediunt̄ et nō reūtent̄ ad eas. Quis dimisit onagꝝ liberuz et vincula eius quis soluit? Cui dedi in solitudine domū. et tabernacula ei⁹ in terra salsuginis? Contēnit multitudinē ciuitatis: clamorē exactoris nō audit. Circūspicit mōtes pascue sue. ⁊ virētia queq̄ ꝑquirit. Nunquid volet rhinoceros seruire tibi. aut morabit̄ ad p̄sepe tuuz? Nūquid alligabis rhinocerotā ad arandum loro tuo. aut cōfringet glebos valliuz post te? Nūquid fiduciā habebis in magna fortitudine eius. ⁊ derelinq̄s ei labores tuos? Nūquid credes illi qm̄ sementē reddet tibi. ⁊ areā tuā cōgreget? Pēna strutionis similis est pēnis herodij et accipitr̄. Qñ derelinquit oua sua in t̄ra tu forsitā ī puluere calefacies ea? Obliuiscit̄ q̄ pes ꝯculcet ea: aut bestia agri cōterat: Duratur ad filios suos q̄si nō sint sui: frustra laborauit nullo timore cogēte. Priuauit enī eaz de⁹ sapiētia nec dedit illi intelligētiā. Cū tēpus fuerit in altū alas erigit: deridet equum et ascensorē eius Nūquid p̄bebis equo fortitudinē: aut circūdabis collo eius hinnitū? Nūquid suscitabis eū quasi locustas? Gloria nariū eius terror: terrā vngula fodit. Exultat audacter: in occursū pergit armatis. Cōtemnit pauorē: nec cedit gladio. Sup̄ ip̄m sonabit pharetra: vibrabit hasta ⁊ clypeus. Feruens ⁊ fremēs sorbet terrā: nec reputat tube sonare clangorē. Vbi audierit buccinā. dicit vah ꝓcul odorat̄ bellū exhortatōz ducuz. ⁊ vlulatū exercitus. Nūquid per sapientiā tuā plumescit accipiter: expandēs alas suas ad austrū? Nunq̄d ad p̄ceptū tuū eleuabit̄ aquila: et in arduis ponet nidū suū? In petris manet: in p̄ruptis silicib⁹ cōmoratur: atq̄ īaccessis rupibus. Inde cōtemplat̄ escā. et delōge oculi eius prospiciunt. Pulli eius lambūt sanguinē: et vbicunq̄ cadauer fuerit: statim adest. Et adiecit dñs. et locutus ē ad iob: Nunquid qui contēdit cuz deo: tam facile cōquiescit? Vtiq̄ q̄ arguit deū debet et rñdere ei. Rñdens autez iob dño. dixit: Qui leuiter locutus suz respondere quid possum? Manū meam ponā sup̄ os meū. Vnū locutus suz. qd̄ vtinā non dixissem. et alterum quibus vltra non addam.

XL

Respondēs aūt dñs iob de turbine dixit. Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te ⁊ indica mihi Nunquid irritū facies iudiciuz meū et coudēnabis me vt iustificeris? Et si habes brachiū sicut deus ⁊ voce simili tonas: circūda tibi decorē et in sublime erigere. et esto gloriosus. et speciosis induere vestib⁹. Disp̄ge sup̄bos in furore tuo: ⁊ cōfunde eos: ⁊ respiciēs oēm arrogantē humilia. Respice cūctos sup̄bos et cōfunde eos. et cōtere impios in loco suo. Abscōde eos in puluere simul et facies eoꝝ demerge ī foueā. et ego cōfitebor q̄ saluare te possit dextera tua Ecce behemoth quē feci tecū: fenum quasi bos comedet. Fortitudo eius in lūbis eius. et virtus illius in vmbilico vētris eius. Stringit caudā suā quasi cedruz nerui testiculorū eius ꝑplexi sunt Ossa eius velut fistule eris: cartilago illi⁹ q̄si lamine ferree. Ip̄e est principiū viaruz dei. Qui fecit eū applicabit gladiū eius: huic mōtes herbas fert̄. Oēs bestie agri ludent ibi. sub vmbra dormit in secreto calami in locis humētib⁹. Protegunt vmbre vmbrā eius circūdabunt eū salices torrētis. Ecce absorbebit fluuiuz: et nō mirabit̄. et habet fiduciam q̄ influat iordanis in os eius. In oculis eius q̄si hamo capiet eū. ⁊ in sudib⁹ ꝑforabit nares eius. An extrahere poteris leuiathā hamo. et fune ligabis linguā eius? Nūquid pones circuluz in narib⁹ eius. aut armilla ꝑforabis maxillā eius? Nūquid

multiplicabit ad te ꝓces aut loquet tibi mollia? Nũquid feriet tecũ pactũ et accipies eũ seruũ sempiternũ? Nũquid illudes ei quasi aui: aut ligabis eũ ancillis tuis? Concident eum amici: diuidẽt illum negociatores. Nũquid implebis sagenas pelle eius et gurgustiũ piscium capite illius? Pones sup eũ manũ tuã Memento belli nec vltra addas loqui. Ecce spes eius frustrabit eum: et videntibus cunctis ꝓcipitabitur. XLI

NOn quasi crudelis suscitabo eũ Quis enim resistere potest vultui meo et quis ante dedit mihi vt reddã ei? Omnia que sub celo sunt mea sunt. Nõ parcã ei verbis potentibꝰ et ad dependendũ cõpositis. Quis reuelabit faciem indumẽti eius et in mediũ oris eius quis intrabit? Portas vultus eius quis aperiet? Per gyrum dentiũ eius formido corpus illius ꝙñ scuta fusilia compactũ squamis se premẽtibꝰ. Una vni coniungit et ne spiraculũ quidẽ incedit per eas. Una alteri adhærebit et tenentes se nequaq̃ sepabunt. Sternutatio eius splendor ignis et oculi eius vt palpebre diluculi De ore eius lampades ꝓcedũt sicut tede ignis accense. De naribꝰ eius ꝓcedit fumus sicut olle succẽse atq̃ feruentis. Halitus eius prunas ardere facit et flãma de ore eius egredit. In collo eius morabit fortitudo et faciem eius pcedit egestas. Membra carniũ eius cohærẽtia sibi. Mittet cõtra eũ fulmina et ad locum alium nõ ferent. Cor eius indurabitur tanq̃ lapis et stringet quasi malleatoꝛ incus. Cũ sublatus fuerit timebũt angeli et territi purgabunt. Cũ apprehenderit eũ gladius subsistere nõ poterit neq̃ hasta neq̃ thorax Reputabit enim quasi paleas ferrũ et quasi lignũ putridũ es. Non fugabit eũ vir sagittarius in stipulam versi sunt ei lapides funde. Quasi stipulam estimabit malleũ et deridebit vibrantem hastã. Sub ipo erunt radij solis et sternet sibi aurũ quasi lutum. Feruescere faciet quasi ollam ꝓfundum maris et ponet quasi cũ vnguenta bulliunt. Post eũ lucebit semita: estimabit abyssum quasi senescentem. Non est super terrã potestas que comparetur ei qui factus est vt nullũ timeret. Omne sublime videt: ipe est rex super vniuersos filios superbie. XLII

REspondens aũt iob dño dixit: Scio quia oia potes et nulla te latet cogitatio. Quis est iste qui celat concilium absq̃ sciẽtia? Ideo insipienter locutus sum et que vltra modum excedũt sciẽtiã meã. Audi et ego loqr. interrogabo te et rñde mihi. Auditu auris audiui te nunc aũt oculus meus videt te. Idcirco ipe me reprehendo et ago pnitentiã in fauilla et cinere. Postq̃ aũt locutus est dñs verba hec ad iob dixit ad eliphaz themanitẽ. Iratus est furor meus in te et in duos amicos tuos: qm̃ nõ estis locuti coram me rectũ sicut seruꝰ meus iob. Sumite ergo vobis septem tauros et septẽ arietes: et ite ad seruũ meum iob: et offerte holocaustũ ꝓ vobis. Iob aũt seruus meus orabit ꝓ vobis. faciem eius suscipiã: vt nõ vob imputet stultitia. Nec enim locuti estis coram me rectũ sicut seruus meꝰ iob. Abierũt ergo eliphas themanites et baldath suites et sophar naamathites et fecerũt sicut locutus fuerat dñs ad eos: et suscepit dominus faciem iob. Dñs quoq̃ conuersus est ad pnitentiã iob cũ oraret ille ꝓ amicis suis. Et addidit dñs oia quecũq̃ fuerãt iob duplicia. Venerũt aũt ad eum oẽs fratres sui et vniuerse sorores sue et cuncti qui nouerãt eũ prius et comederunt cũ eo panẽ in domo eius. Et mouerũt super eũ caput et consolati sunt eum super omi malo q̃ intulerat dñs super eũ et dederunt ei vnusquisq̃ ouẽ vnã et inaurẽ aureã vnam. Dñs autẽ bñdixit nouissimis iob magis q̃ principio eius. Et facta sũt ei quattuordecim milia ouiũ et sex milia camelorꝫ et mille iuga bouũ: et mille asine et fuerũt ei septẽ filij et tres filie. Et vocauit nomẽ vnius die nomẽ secũde cassiã et nomẽ tertie cornustibij. Nõ sunt aũt inuẽte mulieres

res speciose sicut filie iob ĩ vniũsa terra. Deditq; eis pater suus hereditatẽ inter frẽs earũ. Vixit aũt iob post flagella hec centũ q̃dragĩta ãnis ⁊ vidit filios suos et filios filiorum suorũ vsq; ad quartaz generationem. et mortuus est senex et plenus dierum.

Explicit liber iob. Incipit prolog⁹ bea Hieronymi presbyteri in psalterium ledu translationem hex.

Psalterium rome duduz positus emendaraz ⁊ iuxta septuagĩta interp̃tes licet cursim: magna tñ ex parte correxeram. Qđ qr rursuz videtis o paula ⁊ eustochium scriptorũ vitio deprauatum. plusq; antiquum errorem q̃ nouam emendationem valere: me cogitis vt veluti quodam noua li. scissum iam aruum exerceam. et obliquis sulcis renascentes spinas eradicẽ. equum esse dicẽtes. vt quod crebro male pululat. crebrius succidatur. Vn de consueta prefatione cõmoneo. tam vos quibus forte labor iste desudat. q̃ eos q̃ exẽplaria istiusmodi habere voluerint: vt que diligenter emendaui. cum cura et diligentia transcribantur. Notet sibi vnusquisq; vel iacentem lineam. vel radiantia signa. id est obelos. vel astericos ⁊ vbicunq; viderit virgulã precedentẽ. ab ea vsq; ad duo puncta que impressimus. sciat in septuagĩta trãslatoribus plus haberi: vbi aũt p̃spexerit stelle similitudinẽ: de hebreis voluminib⁹ additu nouerit eque vsq; ad duo puncta. iuxta theodotionis dũtaxat editionẽ: qui simplicitate sermonis a septuaginta interpretibus nõ discordat. Hec q̃ et vobis ⁊ studioso cuiq; fecisse me sciens: nõ ambigo multos fore. qui vel inuidia vel supercilio malint contẽnere videri p̃clara q̃ discere. et de turbulento magis riuo q̃ de purissimo fonte potare.

Explicit prologus. Incipit liber Hymnorũ vel soliloquioꝝ. Psalm⁹ dauid I

Beatus vir qui non abijt in cõcilio impiorũ: ⁊ in via peccatorũ nõ stetit: ⁊ in cathedra pestilẽtie nõ sedit. Sed in lege dñi volũtas ei⁹: ⁊ ĩ lege ei⁹ meditabit̃ die ac nocte. Et erit tanq̃ lignũ qđ plãtatũ est secus decursus aquarũ: qđ fructũ suũ dabit in tp̃e suo. Et foliũ ei⁹ nõ defluet: et oĩa quecũq; faciet p̃sperabuntur. Nõ sic impij nõ sic: sed tanq̃ puluis quẽ p̃ijcit vẽtus a facie terre. Ideo nõ resurgunt impij in iudicio: neq; peccatores in consilio iustorũ. Qm̃ nouit dñs viã iustorũ: et iter impiorum peribit

Psalmus dauid II

Quare fremuerũt gẽtes: et ppl̃i meditati sunt inania. Astiterũt reges terre ⁊ principes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm et aduersus christũ eius. Dirũpamus vincula eoꝝ: et p̃ijciamus a nobis iugũ ip̃oruz. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Tunc loqnet̃ ad eos ĩ ira sua. ⁊ in furore suo cõturbabit eos. Ego aũt ꝯstitutus suz rex ab eo sup̃ sion mõtem sanctũ eius: p̃dicãs preceptũ eius. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me et dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã termĩos terre. Reges eos in virga ferrea ⁊ tanq̃ vas figuli cõfringes eos. Et nũc reges ĩtelligite: erudimini q̃ iudicatis terrã. Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei cũ tremore. Apprehẽdite disciplinã: ne qñ irascat̃ dñs ⁊ pereat̃ de via iusta. Cũ exarserit in breui ira ei⁹: beati oẽs qui cõfidũt in eo. Psalm⁹ dauid cuz fugeret a facie absalon filij sui. III

Domine quid multiplicate sũt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me. Multi dicunt anime mee: nõ est salus ipsi in deo eius. Tu autez dñe susceptor meus es: gloria mea et exaltans caput meuz. Voce mea ad dominũ clamaui: ⁊ exaudiuit

me de monte sancto suo. Ego dormiui ⁊
soporat⁹ sum: ⁊ exurrexi qꝛ dñs suscepit
me. Nõ timebo milia ꝓpl'i circũdãt⁊ me:
exurge dñe saluũ me fac deus me⁹. Qm̃
tu ꝑcussisti omnes aduersantes mihi si
ne causa: dẽtes peccatoꝝ cõtriuisti. Dñi
est salus: et sup populũ tuuz benedictio
tua. In finem in carminibus. psal-
mus dauid. IIII

Cum inuocarem exaudiuit me
deus iusticie mee: in tribulatio-
ne dilatasti mihi Miserere mei
et exaudi orationẽ meam. Filij hominũ
vsqueq̃ graui corde: vt quid diligit⁊ va
nitatem et queritis mendaciuz? Et scí-
tote qm̃ mirificauit dominus sanctum
suum: dominus exaudiet me cũ clama-
uero ad eum. Irascimini et nolite pec-
care que dicitis in cordib⁹ vestris: et in
cubilibus vestris cõpũgimini. Sacrifi-
cate sacrificiũ iusticie ⁊ sperate in domĩo
multi dicũt quis oñdit nobis bona. Si
gnatũ est sup nos lumẽ vultis tui dñe
dedisti leticiã in corde meo. A fructu fru
mẽti vini et olei sui: mltiplicati sũt. In
pace in idip̃m: dormiã ⁊ requiescã. Qm̃
tu dñe singulariter in spe: cõstituisti me
In finem pro ea que hereditatem cõ
sequitur. psalmus dauid. V

Verba mea auribꝫ ꝑcipe dñe: in
tellige clamorẽ meũ. Intende
voci oratõis mee: rex me⁹ et de⁹
meus. Qm̃ ad te orabo dñe: mane exau-
dies vocẽ meã. Mane astabo tibi ⁊ vide
bo: qm̃ nõ deus volẽs iniquitatez tu es.
Neqꝫ habitabit iuxta te malign⁹ neqꝫ ꝑ
manebũt ĩiusti ante oculos tuos. Odi
sti oẽs qui opant̃ iniquitatẽ: perdes oẽs
q̃ loquunt̃ mendaciũ. Virũ sanguinũ ⁊
dolosuz abominabit̃ dñs: ego aũt in ml'
titudine misericordie tue. Introibo in
domũ tuã: adorabo ad tẽplũ sanctũ tuuz
in timore tuo Dñe deduc me in iustitia
tua: ꝓpter inimicos meos dirige in con
spectu tuo viã meã. Qm̃ non est in ore
eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanũ est. Sepulcꝝ
patẽs ẽ guttur eoꝝ: linguis suis dolose
agebãt: iudica illos deus. Decidãt a co
gitationib⁹ suis: ꝑm multitudinẽ impi-
etatũ eorũ expelle eos: qm̃ irritauerunt
te dñe. Et letent̃ omnes qui sperant in
te: in eternũ exultabunt ⁊ habitabis in
eis. Et gloriabunt̃ in te omẽs qui dili-
gunt nomẽ tuum: qm̃ tu bñdices iusto
Dñe vt scuto bone volũtatis tue coro-
nasti nos. In finez in carmĩb⁹ ꝓ octa
ua. psalmus dauid. VI

Domine ne in furore tuo argu-
as me: neqꝫ in ira tua corripias
me. Miserere mei dñe qm̃ infir
mus sum: sana me dñe quoniam cõtur
bata sunt ossa mea. Et anima mea tur-
bata est valde: sed tu dñe vsqueq̃. Con-
uertere dñe et eripe animãmeã: saluum
me fac ꝓpter misericordiaz tuã. Qm̃ nõ
est in morte q̃ memor sit tui: in inferno
aũt quis confitebit̃ tibi? Laboraui in ge
mitu meo: lauabo ꝑ singulas noctes le-
ctũ meũ: lachrymis meis stratũ meũ ri
gabo. Turbatus est a furore oculus me-
us ĩueteraui inter oẽs inimicos meos.
Discedite a me oẽs qui opamĩ iniquita
tem: qm̃ exaudiuit dñs vocẽ fletus mei
Exaudiuit dñs deprecationem meam:
dominus orationẽ meam suscepit. Eru
bescant et cõturbentur vehementer om
nes inimici mei: conuertentur et erube
scant valde velociter. In finem psal-
mus dauid quẽ cantauit domino ꝓ ver
bis chusi filij gemini. VII

Domine deus meus in te spera
ui: saluũ me fac ex omĩbus ꝑse-
quẽtib⁹ me et libera me. Ne qñ
rapiat vt leo aĩam meã: dũ non est qui
redimat neqꝫ qui saluum faciat. Domi
ne deus meus si fecisti istud: si est iniqui
tas in manibus meis. Si reddidi retri
buentib⁹ mihi mala: decidaz merito ab
inimic⁊ meis inanis. Persequat̃ inimi-
cus aĩaz meã et cõprehendat: et cõculcet
in terra vitã meã: et gloriã meaz in pul-
uerẽ deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ ex
altare in finibus inimicoꝝ meoꝝ. Et ex
urge dñe de⁹ me⁹ in ꝑcepto qd̃ mãdasti
et synagoga ꝓpl'oꝝ circũdabit te. Et pro
pter hanc in altũ regredere: dñs iudicat

Psalterium

ppulos. Judica me dñe ſm iuſticiam meã: et ſm innocentiã meã ſup me. Cõſumetur nequitia peccatoꝝ: ⁊ diriges iuſtum ſcrutans corda et renes deꝰ. Juſtũ adiutoriũ meum a domino: qui ſaluos facit rectos corde. Deus iudex iuſtꝰ fortis ⁊ patiens: nũquid iraſcet̃ p ſingulos dies. Niſi cõuerſi fueritis gladiũ ſuum vibrabit: arcũ ſuũ tetẽdit ⁊ parauit illũ. Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardẽtib⁹ effecit. Ecce parturit iniuſtitiã concepit dolorẽ et peperit iniq̃tatem. Lacũ aperuit ⁊ effodit eum: et incidit in foueam quam fecit. Conuertet̃ dolor eius in caput eius: ⁊ in verticẽ ipſius iniquitas eius deſcendet. Cõfitebor dño ſm iuſticiam eius: ⁊ pſallam nomini dñi altiſſimi. In finem p torculari bus pſalmus dauid. VIII

Domine dñs noſter: q̃ admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra. Qm̃ eleuata ẽ magnificẽtia tua ſup celos. Ex ore infantiũ ⁊ lactẽtiũ pfeciſti laudẽ ꝓpter inimicos tuos: vt deſtruas inimicũ ⁊ vltorẽ. Qm̃ videbo celos tuos opa digitor tuor: lunã et ſtellas q̃ tu fundaſti. Quid eſt hõ q̃ memor es ei⁹: aut filꝰ hois qm̃ viſitas eũ: Minuiſti eũ paulomin⁹ ab angelis gloria et honore coronaſti eũ et conſtituiſti eum ſup opa manuũ tuarũ. Oia ſubieciſti ſub pedib⁹ ei⁹: oues ⁊ boues vniuerſas: inſup ⁊ pecora campi. Volucres celi ⁊ piſces mar̃: q̃ pambulãt ſemitas maris. Dñe dñs noſter: q̃ admirabile ẽ nomẽ tuũ in vniũſa terra. In finem pro occultis filij: pſalmus dauid. IX

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omia mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo i te: pſallã nomi tuo altiſſime. In quertẽdo inimicũ meũ retrorſũ: infirmabũt̃ ⁊ peribũt a facie tua. Qm̃ feciſti iudiciũ meũ ⁊ cãm meã: ſediſti ſup thronũ q̃ iudicas iuſticiam. Increpaſti gẽtes ⁊ periit impi⁹: nomẽ eor delesti in eternũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi. Inimici defecerũt framee in finẽ: ⁊ ciuitates eor deſtruxiſti. Periit memoria eor cũ ſonitu: ⁊ dñs in eternũ pmanet. Parauit in iudicio thronũ ſuũ ⁊ ipe iudicabit orbẽ terre in equitate: iudicabit pplos in iuſticia. Et fact⁹ ẽ dñs refugiũ paupi: adiutor in oportunitatib⁹ i tribulatõe. Et ſperẽt in te q̃ nouerũt nomen tuũ: qm̃ nõ dereliqiſti querẽtes te dñe. Pſallite dño q̃ habitat in ſion: annũcia te inter gẽtes ſtudia ei⁹. Qm̃ requirens ſanguinẽ eor recordat⁹ eſt: nõ ẽ oblitus clamorẽ pauper. Miſerere mei dñe: vide humilitatẽ meam de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annũciez omes laudatões tuas in port̃ filie ſion. Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſũt gẽtes in interitu quẽ fecerũt. In laqueo iſto quẽ abſcõderunt: compreh̃enſus eſt pes eor. Cognoſcet̃ dñs iudicia faciens in opib⁹ manuũ ſuar cõprehẽſus ẽ peccator. Cõuertant̃ peccatores in infernũ omes gẽtes q̃ obliuiſcunt̃ deũ. Qm̃ nõ in finẽ obliuio erit paupis: patientia pauperũ nõ pibit in finẽ. Exurge dñe non cõfortet̃ hõ. iudicent̃ gẽtes in cõſpectu tuo. Cõſtitue dñe legiſlatorẽ ſuper eos vt ſciãt gentes qm̃ hoies ſũt. Ut q̃d dñe receſſiſti lõge: dſpicis in oportunitatib⁹ in tribulatione. Dũ ſupbit impius incendit̃ paup: comp̃hendunt̃ in conſiliis quibus cogitant. Qm̃ laudat̃ peccator in deſideriis aie ſue: ⁊ iniqu⁹ benedicit̃. Exacerbauit dñm peccator: ſm multitudinẽ ire ſue nõ queret. Nõ eſt deus in conſpectu eius: inq̃nate ſunt vie illi⁹ in omi tpe. Auferũt̃ iudicia tua a facie ei⁹ oim inimicor ſuorum dñabitur. Dixit enĩ in corde ſuo: nõ mouebor a generatiõe in generationẽ ſine malo. Cui⁹ maledictõe os plenũ eſt ⁊ amaritudie ⁊ dolo: ſublingua eius labor ⁊ dolor. Sedet in inſidijs cũ diuitib⁹ in occultis: vt interficiat innocentẽ. Oculi eius in pauperẽ reſpiciũt: inſidiat̃ in abſcõdito q̃ſi leo i ſpelũca ſua. Inſidiat̃ vt rapiat pauperẽ: rapere pauperẽ dum attrahit eũ. In laqueo ſuo humiliabit eũ: inclinabit ſe et cadet cũ dominatus fuerit pauperum. Dixit enim in corde ſuo oblit⁹ eſt deus

auertit faciē suā ne videat in finē. Exurge dñe deus & exaltet manus tua: ne obliuiscaris pauperū. Propter quid irritauit impius deū: dixit enim in corde suo non requiret. Vides quoniā tu labores et dolorem consideras: vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus ē pauper: orphano tu eris adiutor. Contere brachium peccatoris et maligni queretur peccatum illius et nō inuenietur. Dominus regnabit in eternum et in seculū seculi: pibitis gētes de terra illi⁹. Desiderium pauperū exaudiuit dñs: pparationē cordis eor audiuit auris tua. Judicare pupillo & humili: vt nō apponat vltra magnificare se homo super terram.

In finem psalmus dauid. X

In dño confido quō dicitis aie mee: transmigra in mōtē sicut passer. Qm̄ ecce peccatores intēderunt arcū: parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagittēt in obscuro rectos corde. Qm̄ quē pfecisti destruxerunt: iustus aūt quid fecit? Dñs in templo sancto suo: dñs in celo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ in pauperem respiciunt: palpebre ei⁹ interrogant filios hominū. Dñs interrogat iustum et impiu: qui aūt diligit iniquitatē odit aiam suā. Pluet sup peccatores laqueos: ignis et sulphur & spiritus procellarū pars calicis eor. Qm̄ iustus dñs et iustitias dilexit: equitatē vidit vultus eius. In finem psalmus dauid pro octaua. XI

Saluū me fac dñe qm̄ defecit sanctus: qm̄ diminute sunt veritates a filijs hominū. Vana locuti sunt vnusq̄sq̄ ad primū suū: labia dolosa in corde & corde locuti sunt. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: & linguā magniloquā. Qui dixerūt: linguā nr̄az magnificabim⁹: labia nr̄a a nobis sunt: quis noster dñs est? Propter miseriaz inopū & gemitū pauper: nūc exurgā dicit dñs. Ponaz in salutari: fiducialiter agā in eo. Eloquia dñi eloqa casta: argētū igne examinatū: pbatuz terre purgatū septuplū. Tu dñe seruabis nos & custodies nos: a generatōe hac in eternū. In circuitu impij ambulant: pm altitudinē tuā multiplicasti filios hominum.

In finē psalmus dauid. XII

Usqueq̄ dñe obliuiscer⁹ me in finē: vsq̄q̄ auertis faciē tuam a me? Quādiu ponā consilia in aia mea: dolorē i corde meo p diē. Vsq̄quo exaltabit⁹ inimicus meus sup me? respice et exaudi dñe de⁹ meus. Illumia oculos meos: ne vnq̄ obdormiā in morte: ne qn̄ dicat inimicus meus pualui adūsus eum. Qui tribulāt me exultabūt si motus fuero: ego autez in misericordia tua speraui. Exultabit cor meū i salutari tuo: cātabo dño q̄ bona tribuit mihi: & psallā nōi dñi altissimi. In finē psalmus dauid. XIII

Dixit insipiēs in corde suo: non est deus. Corrupti sūt et abominabiles facti sūt in studijs suis nō est q̄ faciat bonū. nō est vsq̄ ad vnū. Dñs de celo prospexit sup filios hoīm: vt videat si ē intelligēs aut requirēs deum. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est qui faciat bonū. nō ē vsq̄ ad vnū. Sepulcrū patēs est guttur eorū: linguis suis dolose agebāt: venenum aspidū sub labijs eor. Quorū os maledictione et amaritudine plenū est: veloces pedes eor ad effundendū sanguinē. Cōtritio et infelicitas in vijs eor: & viā pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei añ oc̄los eor. Nōne cognoscēt oēs q̄ operant iniquitatē: q̄ devorāt plebē meā sicē escaz panis? Dñm non inuocauerūt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor. Qm̄ dñs in generatōe iusta ē: consiliū inopis cōfudistis qm̄ dñs spes ei⁹ est. Quis dabit ex sion salutare isrl: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue exultabit iacob & letabit⁹ israel. In finem psalmus dauid XIIII

Domine q̄s habitabit in tabernaculo tuo aut q̄s requiescet in mōte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiaz. Qui loquitur veritatem in corde suo: qui nō egit dolū in lingua sua. Nec fecit

Psalterium

proximo suo malū: et opprobriū non accepit aduersus proximos suos. Ad nihilum deductus est in ospectu eius malignus: timētes aūt dñm glorificat. Qui iurat proximo suo ⁊ nō decipit: qui pecuniā suam non dedit ad vsurā: ⁊ munera super innocentē non accepit. Qui facit hec: non mouebitur in eternū. Tituli inscriptio ipi dauid. XV

Conserua me dñe quoniā speraui in te: dixi dño deus meus es tu quīm bonorū meorum non eges. Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit oēs uoluntates meas in eis. Multiplicate sunt infirmates eorū: postea accelerauerūt. Non cōgregabo cōuenticula eorū de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum p labia mea. Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui restitues hereditatē meā mihi. Funes ceciderunt mihi in preclaris: etenim hereditas mea preclara est mihi. Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum: insuper et vsq; ad noctem increpuerunt me renes mei. Prouidebā dominū in cōspectu meo semp: quoniam a dextris est mihi ne cōmouear. Propt hoc letatum est cor meum et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requiescet in spe. Quīm nō derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctū tuum videre corruptionē. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectatōes in dextera tua vsq; in finē. Oratio dauid. XVI

Exaudi dñe iusticiā meam: intende deprecationē meā. Auribus percipe orationē meā: nō in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciū meū pdeat oculi tui videāt equitatē. Probasti cor meū et visitasti nocte: igne me examinasti et nō est inuēta in me iniq̄tas. Vt nō loquat os meū opa hominū: propter verba labiorū tuorū ego custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueantur vestigia mea. Ego clamaui quīm exaudisti me deus: inclina aurem tuā mihi et exaudi verba mea. Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperātes in te. A resistentibus dextere tue custodi me: vt pupillā oculi. Sub vmbra alarū tuarū protege me: a facie impiorum qui me afflixerūt. Inimici mei animā meā circūdederūt: adipē suū cōcluserūt: os eorū locutū est superbiā. Proijcientes me nūc circūdederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terram. Susceperūt me sicut leo paratus ad prādam ⁊ sicut catulus leonis habitās in abditis. Exurge dñe preueni eū et supplāta eū: eripe animā meā ab impio: frameam tuam ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorū et de abscōditis tuis adimplet⁹ est venter eorū. Saturati sunt filijs: ⁊ diuiserūt reliquias suas paruulis suis. Ego autē in iustitia apparebo cōspectui tuo: satiabor cū apparuerit gloria tua. In finē puero dñi dauid qui locutus ē dño verba cāntici huius in die q̄ eripuit eū dñs de manu omniū inimicorū eius: ⁊ de manu saul: et dixit. XVII

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentū meū et refugium meū et liberator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ sperabo in eum. Protector meus ⁊ cornu salutis mee: et susceptor meus. Laudans inuocabo dñm et ab inimicis meis saluus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis perturbauerūt me. Dolores inferi circūdederūt me: preoccupauerūt me laquei mortis. In tribulatōe mea inuocaui dñm: et ad deū meū clamaui. Et exaudiuit de templo sancto suo vocē meā: et clamor meus in ospectu eius introiuit in aures eius. Cōmota est ⁊ cōtremuit terra fundamēta montium conturbata sunt et cōmota sunt: quīm iratus est eis. Ascēdit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eius exarsit: carbones succēsi sunt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descēdit: ⁊ caligo sub pedibus eius. Et ascēdit sup cherubin ⁊ volauit: volauit sup pēnas ventorū. Et posuit tenebras latibulū suū in circūitu eius tabernaculū eius: tenebrosa aq̄ in nubibus aeris.

Pre fulgore in ꝯspectu eius nubes trāsie
runt: grādo et carbones ignis. Et into-
nuit de celo dñs: et altissimus dedit vo-
cez suā: grādo et carbones ignis. Et mi-
sit sagittas suas et dissipauit eos: fulgu
ra multiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos. Et ap
paruerūt fontes aquaꝝ: et reuelata sūt
fundmēta orbis terrarū. Ab increpatio
ne tua dñe: ab inspiratione spūs ire tue
Misit de sūmo ⁊ accepit me: et assum-
psit me de aquis multis. Eripuit me de
inimicis meis fortissimis ⁊ ab his qui
oderunt me qm̄ cōfortati sunt sup̄ me.
Preuenerūt me in die afflictionis mee
et factus est dñs ꝓtector meus. Et edu
xit me in latitudinē: saluuz me fecit qm̄
voluit me. Et retribuet mihi dñs ꝑm
iusticiam meā: et ꝑm puritatē manuuz
mearū retribuet mihi. Quia custodiui
vias dñi: nec impij gessi a deo meo. Qm̄
oīa iudicia eius in conspectu meo. et iu
sticias eius non repuli a me. Et ero im
maculatus cum eo: et obseruabo me ab
iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs
ꝑm iustitiā meā: ⁊ ꝑm puritatē manuuz
meaꝝ in ꝯspectu oculorū ei⁹. Cū sancto
scūs eris: ⁊ cū viro īnocente innocens
eris. Et cū electo electus eris: ⁊ cū ꝑuer
so ꝑuerteris. Qm̄ tu ꝓpl'm humilez sal
uum facies: et oculos sup̄borū humilia
bis. Qm̄ tu illumīas lucernā meā dñe:
deus me⁹ illumīa tenebras meas. Qm̄
in te eripiar a tēptatōe: ⁊ ī deo meo trās
grediar murū. Deus me⁹ īpolluta via
eius: eloquia dñi igne examinata. prote
ctor est oīm sperantiuz in se. Qm̄ q̄s de⁹
p̄ter dñm: aut q̄s de⁹ p̄ter deū nr̄m De⁹
qui p̄cinxit me virtute: ⁊ posuit īmacu-
latam viā meam. Qui ꝑfecit pedes me
os tanq̄ ceruorū: ⁊ sup̄ excelsa statuens
me. Qui docet manus meas ad p̄liū: et
posuisti vt arcū ereū brachia mea. Et de
disti mihi ꝓtectionē salutꝫ tue: ⁊ dextera
tua suscepit me. Et disciplina tua corre
xit me in finem. ⁊ disciplina tua ip̄a me
docebit. Dilatasti gressus meos subtus
me: et non sunt infirmata vestigia mea
Persequar inimicos meos ⁊ cōprehen
dam illos: et non conuertar donec defi
ciant. Confringaz illos nec poterunt sta
re: cadent subtus pedes meos. Et p̄cin-
xisti me virtute ad bellum: et supplātasti
insurgētes in me subtus me. Et inimi-
cos meos dedisti mihi dorsum et odien
tes me disperdidisti. Clamauerunt nec
erat qui saluos faceret ad dominuz: nec
exaudiuit eos. Et cōminuaz eos vt pul
uerem ante faciē venti: vt lutuz platea-
rum delebo eos. Eripies me de contradi
ctionibus populi: constitues me in ca-
put gentiū. Populus quē non cogno-
ui seruiuit mihi: in auditu auris obedi-
uit mihi. Filij alieni mentiti sunt mihi
filij alieni inueterati sunt: et claudica-
uerūt a semitis suis. Viuit dñs et bn̄di
ctus deus meus: et exaltet̄ deus salutis
mee. Deus qui das vindictas mihi et
subdis ꝓpl'os sub me: liberator meus de
inimicis meis iracundis. Et ab insur-
gentibus in me exaltabis me: a viro ini
quo eripies me. Propterea cōfitebor ti
bi in nationib⁹ domine: et nomini tuo
psalmum dicam. Magnificans salutes
regis eius: ⁊ faciēs misericordiā christo
suo dauid: et semini eius vsq̄ in seculū.

In finē psalmus dauid. XVIII

Celi enarrant gloriā dei: ⁊ opera
manuū eius annūciant firma-
mentuz. Dies diei eructat ver-
bum: ⁊ nox nocti indicat sciam. Nō sunt
loquele neq̄ sermones: quorū nō audi-
antur voces eorum. In omnē terram
exiuit sonus eorum: et in fines orbis
terre verba eoꝝ. In sole posuit taberna-
culum suū: et ipse tanq̄ sponsus proce-
dens de thalamo suo. Exultauit vt gi-
gas ad currendā viā: a sūmo celo egres
sio eius. Et occursus eius vsq̄ ad sum-
mū eius: nec est qui se abscōdat a calore
eius. Lex dñi īmaculata conuertēs aīas
testimonium domini fidele sapientiam
prestans paruulis. Iusticie domini re-
cte letificantes corda: preceptū dñi luci
dum illuminās oculos. Timor domini
sanctus permanens in seculū seculi: iu-
dicia dñi vera iustificata in semetipsa.

Psalterium

Desiderabilia sup aurū ⁊ lapidē pciosū multū: et dulciora sup mel et fauū. Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiē dis illis retributio multa. Delicta quis intelligit: ab occultis meis mūda me: ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Si mei nō fuerīt dñati tūc īmaculatus ero: ⁊ emūdabor a delicto maximo. Et erūt vt cōplaceant eloquia oris mei: ⁊ meditatio cordis mei in cōspectu tuo semper. Dñe adiutor me⁹: ⁊ redemptor meus. In finem psalmus dauid. XIX

Exaudiat te dñs in die tribulationis: ptegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxilium de sancto et de sion tueatur te. Memor sit omnis sacrificij tui: et holocaustū tuū pingue fiat. Tribuat tibi ām cor tuum: et oēm consiliū tuū confirmet. Letabimur in salutari tuo: et in noīe dei nr̄i magnificabimur. Impleat dominus omnes petitiones tuas: nūc cognoui qm̄ saluū fecit dñs christum suum. Exaudiet illum de celo sancto suo: in potētatibus salus dextere eius. Hi in curribus ⁊ hi in equis nos autem in nomine dei nostri inuocabimus. Ipsi obligati sunt et ceciderūt. nos autem surreximus et erecti sumus. Dñe saluum fac regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerimus te. In finē psalmus dauid. XX

Domine in virtute tua letabit rex: et sup salutare tuum exultabit vehementer. Desiderīū cordis eius tribuisti ei: et voluntate labior eius nō fraudasti eum. Qm̄ puenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pciosō. Vitam petijt a te et tribuisti ei: longitudinem dierū in seculū et in seculum seculi. Magna ē gloria ei⁹ in salutari tuo: gloriam et magnum decorē impones super eum. Qm̄ dabis eū in benedictionē in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo. Qm̄ rex sperat in domino: et in misericordia altissimi nō cōmouebitur. Inueniat manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderūt. Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui: dñs in ira sua pturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructum eorum de terra pdes: et semē eorum a filijs hominū. Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire. Qm̄ pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparabis vultū eor. Exaltare dñe in virtute tua: cātabimus et psallem⁹ virtutes tuas. In finē ps dauid pro suscептione matutina. XXI

Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti: lōge a salute mea verba delictorū meor. Deus meus clamabo per diē ⁊ nō exaudies: et nocte et nō ad insipiētiam mihi. Tu autem in sancto habitas: laus isr̄l. In te sperauerūt patres nostri: speraverūt et liberasti eos. Ad te clamauerūt ⁊ salui facti sunt: in te sperauerūt ⁊ nō sūt cōfusi. Ego autē sum vermis ⁊ nō homo: opprobrium hominū et abiectio plebis. Oēs videntes me deriserūt me: locuti sunt labijs ⁊ mouerūt caput. Sperauit in dño eripiat eū: saluum faciat eū quoniam vult eum. Quoniam tu es qui extraxisti me de vētre: spes mea ab vberib⁹ matris mee: in te proiectus sum ex vtero. De vētre matris mee deus meus es tu ne discesseris a me. Quoniā tribulatio prima ē: quoniā nō est qui adiuuet. Circūdederūt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me. Aperuerūt super me os suum: sicut leo rapiens et rugiens. Sicut aqua effusus sum: ⁊ dispsa sunt oīa ossa mea. Factum est cor meum tanq̄m cera liquescēs: in medio ventris mei. Aruit tanq̄m testa virtus mea: et lingua mea adhesit faucib⁹ meis: et in puluerē mortis deduxisti me. Quoniam circundederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt oīa ossa mea. Ipi vero cōsideraverūt ⁊ īspexerūt me: diuiserūt sibi vestimēta mea et sup vestē meā miserūt sortē. Tu autē dñe ne elōgaueris auxiliū tuū a me: ad

defensionē meam conspice. Erue a fra/
mea deus aiaz meā: ⁊ ō manu canis vni
cam meā. Salua me ex ore leonis: et a
cornibus vnicornīū humilitatē meam
Narrabo nomē tuū frībus meis: ī medio
ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm
laudate eū: vniuersuz semē iacob glori/
ficate eū. Timeat eū oīe semē isrl: qm̄
nō spreuit neqz despexit deprecatōez paupe
ris. Nec auertit faciē suā a me: ⁊ cuz cla/
marē ad eū exaudiuit me. Apud te laus
mea in ecclesia magna: vota mea reddā
in cōspectu timentiū eū. Edent pauper
et saturabunt: ⁊ laudabūt dñm qui req
runt eū: viuēt corda eorū in seculum se
culi. Reminiscent ⁊ conuertent ad dñm:
vniuerse fines terre. Et adorabūt in cō
spectu eius vniuerse familie gentium.
Qum̄ dñi est regnū: et ipe dnabit genti/
um. Manducauerūt et adorauerūt oēs
pingues terre: in ꝓspectu ei⁹ cadēt oēs
qui descēdūt in trā. Et aīa mea illi viuet
et semē meū seruiet ipi. Annūciabit dño
generatio ventura: et annūciabūt celi iu
sticiā eius: pplo qui nascet quē fecit dñs

Psalmus dauid. XXII

Dominus regit me et nihil mi/
hi deerit: in loco pascue ibi me
collocauit. Super aquam refecti
onis educauit me: aiaz meā conuertit.
Deduxit me sup semitas iustitie: ꝓpter
nomē suum. Naz ⁊ si ambulauero ī me
dio vmbre mortis nō timebo mala: qm̄
tu mecū es. Virga tua et baculus tuus
ipa me cōsolata sunt. Parasti in ꝓspectu
meo mensaz: adūsus eos q̄ tribulāt me
Impinguasti in oleo caput meū: et ca/
lix me⁹ inebrians q̄ p̄clarus est. Et mise/
ricordia tua subsequet me: oib⁹ diebus vi
te mee. Et vt inhabitē in domo dñi: in
longitudine dierū. Psalmus dauid
in pma sabbati. XXIII

Domini ē terra ⁊ plenitudo ei⁹
orbis terrarū ⁊ vniūsi q̄ habitāt
in eo. Quia ipe sup maria fun/
dauit eū: et sup flumina ꝓparauit eum
Quis ascendet in montez domini: aut
quis stabit in loco sancto eius: Inno/
cens manibus et mundo corde: qui nō
accepit in vano animam suaz: nec iura/
uit in dolo proximo suo. Hic accipiet be
nedictionē a domino: et misericordiā a
deo salutari suo. Hec est generatio que
rentiū eū: querentiū faciē dei iacob. Lt
tollite portas principes vras ⁊ eleuami
ni porte eternales: et introibit rex glie.
Quis est iste rex glorie: dñs fortis et po
tens: dñs potēs in plio. Attollite portas
pncipes vras: ⁊ eleuamī porte eternales
et introibit rex glorie. Quis est iste rex
glorie: dñs virtutum ipe est rex glorie.

In finem ps dauid. XXIIII

Ad te dñe leuaui aīam meaz: de
us meus in te cōfido non eru/
bescā. Neqz irrideant me inimi/
ci mei: etenī vniuersi qui sustinēt te nō
confundent. Confundātur omnes imi
qua agentes: supuacue. Vias tuas do
mine demōstra mihi: ⁊ semitas tuas edo
ce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce
me: quia tu es saluator meus: et te susti
nui tota die. Reminiscere miserationū
tuarū dñe: et misericordiarū tuarū que
a seculo sunt. Delicta iuuētutis mee et
ignorantias meas ne memineris. Se
cundū misericordiā tuam memēto mei
tu, ꝓpter bonitatē tuā dñe. Dulcis et re
ctus dñs: ꝓpter hō legē dabit delinquēti/
bus in via. Diriget māsuetos ī iudicio
docebit mites vias suas. Vniuerse vie
dñi misericordia ⁊ veritas: requirentib⁹
testamentū ei⁹ ⁊ testimonia eius. Pro/
pter nomē tuū dñe, ꝓpitiaberis peccato
meo: multū est enī. Quis est hō qui ti/
met dñm: legē statuit ei in via quaz ele/
git. Aīa eius in bonis demorabit: ⁊ semē
eius hereditabit terrā. Firmamentū est
dñs timentibus eum: et testamentum
ipius vt manifestet illis. Oculi mei sp
ad dñm: quoniaz ipe euellet de laqueo
pedes meos. Respice in me et miserere
mei: quia vnicus ⁊ pauper sum ego. Tri
bulationes cordis mei multiplicate sūt
de necessitatib⁹ meis erue me. Vide hu
militatē meā et labōrem meū: ⁊ dimitte
vniuersa delicta mea. Respice inimicos

meos qm̃ multiplicati sunt: & odio iniq̃ oderũt me. Custodi aiam meam & erue me: nõ erubescã qm̃ speraui in te. Innocẽtes & recti adhæserũt mihi: quia sustinui te. Libera de⁹ israel: ex oĩb⁹ tribulatõib⁹ suis. Psalmus dauid. XXV

Iudica me dñe qm̃ ego in innocentia mea ingressus sum: et in dño sperãs nõ infirmabor. Proba me dñe & tempta me: ure renes meos et cor meũ. Quia misericordia tua ante oculos meos est: & cõplacui in veritate tua. Nõ sedi cum cõcilio vanitatis: & cũ iniqua gerentib⁹ nõ introibo. Odiui ecclesiam malignantiũ: & cũ impijs nõ sedebo. Lauabo inter innocẽtes manus meas: & circũdabo altare tuũ dñe. Vt audiam vocẽ laudis: et enarrẽ vniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorẽ domꝰ tue et locũ habitatõis glorie tue. Ne pdas cũ impijs deus aiam meã: et cũ viris sanguinũ vitam meã. In quorũ manibus iniquitates sunt dextera eorũ repleta est muneribus. Ego aũt in innocẽtia mea ingressus sum: redime me & miserere mei. Pes enĩ meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te dñe. In finẽ ps dauid priusq̃ liniretur. XXVI

Dominus illumiatio mea et salus mea: quẽ timebo? Dñs protector vite mee: a quo trepidabo? Dum appropiant sup̃ me nocẽtes: vt edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipi infirmati sũt & ceciderũt. Si cõsistant aduersus me castra: nõ timebit cor meũ. Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo. Vnam petij a dño hãc requiram: vt inhabitem in domo dñi oĩb⁹ diebus vite mee. Vt videam voluntatẽ dñi: & visitẽ templũ eius. Qm̃ abscõdit me in tabernaculo suo in die malorũ: protexit me in abscõdito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: & nũc exaltauit caput meũ super inimicos meos. Circũiui & immolaui in tabernaculo eius hostiã vociferatõis cantabo et psalmũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te: miserere mei & exaudi me. Tibi dixit cor meus exquisiuit te facies mea: faciẽ tuam dñe requirã. Ne auertas faciẽ tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus es tu ne derelinquas me: neq̃ despicias me deus salutaris meus. Qm̃ pater meus & mater mea dereliquerũt me: dñs aũt assumpsit me. Legẽ pone mihi dñe in via tua & dirige me in semita recta, propter inimicos meos. Ne tradideris me in aias tribulantiũ me: qm̃ insurrexerũt in me testes iniq̃: & mẽtita ẽ iniq̃tas sibi. Credo videre bona domini ĩ terra viuẽtiũ. Expecta dñm viriliter age: et confortet cor tuũ et sustine dñm. Psalmꝰ ipi dauid. XXVII

Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me: ne qm̃ taceas a me: & assimilabor descẽdẽtib⁹ in lacum. Exaudi dñe vocem orationis mee dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctũ tuum. Ne simul tradas me cum peccatoribus: et cum operantibus iniquitatem ne perdas me. Qui loquunt pacẽ cum proximo suo: mala aũt in cordib⁹ eorũ. Da illis scm opa eorũ: & scm nequitiã adinuẽtionũ ipor̃. Scõm opa manuũ eor̃ tribue illis: redde retributionem eorũ ipis. Quoniã nõ intellexerunt opa domini et in opera manuũ eius: destrues illos et nõ edificabis eos. Benedictus dñs qm̃ exaudiuit vocem deprecationis mee. Dñs adiutor meus et protector meus: & in ipo sperauit cor meum et adiutus sum. Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: et protector saluationũ christi sui est. Saluũ fac populũ tuũ dñe et benedic hereditati tue: et rege eos et exalta illos vsq̃ in eternum. Psalmus dauid in cõsummatione tabernaculi. XXVIII

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietũ. Afferte domiõ gloriam et honorem: afferte domino gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio sancto eius. Vox domini super aq̃s: deus maiestatis intonuit: dñs super

aquas multas. Vox dñi in virtute: vox
dñi in magnificentia. Vox dñi cõfringẽ
tis cedros: ⁊ ꝯfringet dñs cedros libani
Et cõminuet eas tãq; vitulũ libani: et
dilectus quẽadmodũ filius vnicorniũ.
Vox dñi intercidẽtis flãmaz ignis: vox
dñi cõcutiẽtis desertũ: ⁊ cõmouebit do-
minus desertũ cades. Vox dñi preparã
tis ceruos et reuelabit cõdensa: ⁊ in tẽ-
plo ei⁹ oẽs dicẽt gloriã Dñs diluuiũ in
habitare facit: ⁊ sedebit dñs rex in eter-
nũ. Dñs virtutẽ ꝓpl'o suo dabit: dñs be
nedicet ꝓpl'o suo in pace. Psalm⁹ cãtici
in dedicatõe dom⁹ dauid. XXIX

Exaltabo te dñe quoniã suscepi-
sti me: nec dlectasti ĩimicos me
os sp̄ me. Dñe deus me⁹ clama
ui ad te: et sanasti me. Dñe eduxisti ab
inferno animã meã: saluasti me a descen
dentibus ĩ lacũ. Psallite dño sancti ei⁹:
et cõfitemini memorie sanctitatis eius
Qm̃ ira in indignatione eius: ⁊ vita in
voluntate eius. Ad vesperuz demorabit̃
fletus: et ad matutinũ leticia. Ego aũt
dixi in abundantia mea: nõ mouebor in
eternũ. Dñe in volũtate tua: p̄stitisti de
cori meo virtutem. Auertisti faciem tu
am a me: et factus suz ꝯturbatus. Ad te
dñe clamabo: ⁊ ad deuz meuz deprecabor
Que vtilitas in sanguine meo: dum de
scẽdo in corruptionẽ? Nũquid confite-
bitur tibi puluis: aut annũciabit verita
tem tuaz? Audiuit dñs et misertus est
mei: dñs factus est adiutor meus. Con
uertisti planctum meum in gaudiũ mi
hi: conscidisti saccum meum et circun-
dedisti me leticia. Vt cantet tibi gloria
mea ⁊ non compungar: dñe deus meu⁹
in eternũ confitebor tibi. In finẽ
p̄s dauid pro extasi. XXX

In te dñe speraui non confun-
dar in eternũ: in iustitia tua libe
ra me. Inclina ad me aurẽ tuã
accelera vt eruas me. Esto mihi in deũ
protectorẽ et in domũ refugij: vt saluuz
me facias. Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugi-
um meũ es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuũ dedu
ces me ⁊ enutries me. Educes me de la
queo h̄ quẽ abscõderũt mihi: qm̃ tu es
ꝓtector me⁹. In man⁹ tuas cõmendo
spm̃ meũ: redemisti me dñe deus verita
tis. Odisti obseruãtes vanitates super
uacue. Ego aũt in dño speraui: exultabo
⁊ letabor in misericordia tua. Qm̃ respe
xisti humilitatẽ meã: saluasti i de necessi-
tatibus aĩaz meã. Nec conclusisti me in
manib⁹ inimici mei: statuisti in loco spa
cioso pedes meos. Miserere mei domĩe
qm̃ tribulor: cõturbatus est in ira ocul⁹
meus: aĩa mea et venter meus. Qm̃ de
fecit in dolore vita mea: et ãni mei in ge
mitibus Infirmata est in paup̄tate vir
tus mea: et ossa mea conturbata sunt.
Sup̄ oẽs inimicos meos fact⁹ sum op
probriuz vicinis meis valde: ⁊ timor no
tis meis. Qui videbãt me foras fugert
a me: et obliuioni datus suz tãq; mortu
us a corde. Fact⁹ suz tanq; vas p̄ditum
qm̃ audiui vitupatõez multoꝝ cõmorã
tiũ in circũitu. In eo dum cõuenirẽt si
mul aduersuz me: accipe aĩaz meã cõsili
ati sunt. Ego aũt in te speraui dñe: dixi
deus meus es tu: in manib⁹ tuis sortes
mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ
et a p̄sequẽtib⁹ me. Illustra faciẽ tuã su
per seruũ tuũ: saluũ me fac in misericor
dia tua: dñe nõ ꝯfundar qm̃ ĩuocaui te.
Erubescãt impij ⁊ deducant̃ ĩ infernum
muta fiãt labia dolosa. Que loquũt̃ ad
uersus iustũ iniq̃tatẽ: in sup̄bia ⁊ in ab-
usione. Quã magna multitudo dulce-
dinis tue dñe: quã abscondisti timẽtib⁹
te. Perfecisti eis q̃ sperãt in te: in cũspe-
ctu filioꝝ hoĩm. Abscõdes eos in abscõ-
dito faciei tue: a cõturbatione hominũ.
Proteges eos in tabernaculo tuo a cõ-
tradictõe linguarũ. Bñdictus dñs: qm̃
mirificauit misericordiã suã mihi ĩ ciui-
tate munita. Ego aũt dixi ĩ excessu mẽ-
tis mee: ꝓiect⁹ suz a facie oculoꝝ tuorũ.
Ideo exaudisti vocẽ oratõis mee: dũ cla
marẽ ad te. Diligite dñm oẽs sancti ei⁹
qm̃ veritatẽ req̃ret dñs: et retribuet ab-
undanter facientibus superbiam. Viri
liter agite et confortetur cor vr̃m: om̃s
qui speratis in dño. Intellect⁹ dauid

Psalterium

XXXI

Beati quoꝝ remisse sūt iniquitates: ⁊ quoꝝ tecta sunt peccata. Beat⁹ vir cui non imputauit dñs peccatū: nec ē in spū ei⁹ dol⁹. Qm̄ tacui inueterauerūt ossa mea dū clamarez tota die. Qm̄ die ac nocte grauata est sup me man⁹ tua: cōuersus sum in erūna mea dū cōfigit spina. Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniustitiaz meā nō abscōdi. Dixi cōfitebo aduersū me iniustitiā meā dño: ⁊ tu remisisti impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te oīs scūs: in tpe opportuno. Verūtn in diluuio aquarū multarū: ad eum nō approximabūt. Tu es refugiū meum a tribulatōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdantibꝫ me. Intellectuz tibi dabo ⁊ instruā te: in via hac q̄ gradieris firmabo sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equ⁹ ⁊ mulus: quibꝫ nō ē intellect⁹. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ostringe: q̄ nō approximāt ad te. Multa flagella peccatoꝝ: sperātē aūt in dño misericordia circūdabit. Letamini in dño et exultate iusti: et gloriamini oēs recti corde. In finē ps dauid. XXXII

Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Cōfitemini domino in cithara: in psalterio decem chordarū psallite illi. Cantate ei cāticū nouū: bñ psallite ei in vociferatōe. Quia rectū est verbū dñi: et oīa opa ei⁹ in fide. Diligit misericordiā ⁊ iudiciuz: misericordia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eoꝝ. Cōgregās sicut in vtre aq̄s maris: ponēs in thesauꝝ abyssos. Timeat dñm oīs tra: ab eo aūt cōmoueāt oēs inhabitātes orbē. Qm̄ ipe dixit et facta sunt: ipe mādauit et creata sunt. Dñs dissipat cōsilia gentiū: reprobat aūt cogitatōes pplorum: et reprobat cōsilia principū. Consiliū aūt dñi in eternū manet cogitationes cordis eius in generatōez et generatōez. Beata gens cuius est dominus deus eius: pplus quez elegit in hereditatē sibi. De celo respexit dñs: vidit oēs filios hoīm. De pparato habitaculo suo: respexit sup oēs qui habitant terram. Qui finxit singillatim corda eoꝝ: qui intelligit oīa opa eoꝝ. Nō saluat rex p multā virtutem: et gigas nō saluabit in multitudine virtutis sue. Fallax equ⁹ ad salutē: in abundantia autez virtutis sue non saluabitur. Ecce oculi dñi sup metuentes eum: et in eis qui sperāt sup misericordia eius. Vt eruat a morte animas eoꝝ: et alat eos in fame. Anima nostra sustinet dominū: qm̄ adiutor et protector noster est. Quia in eo letabit cor nr̄m: et in noie scō ei⁹ speravim⁹. Fiat misericordia tua dñe sup nos: quēadmodū speravim⁹ in te. Psalm⁹ dauid cū mutauit vultū suū coram abimelech: et dimisit eū et abiit. XXXIII

Benedicā dñm in omī tpe: semper laus ei⁹ in ore meo. In dño laudabitur aīa mea: audiāt mā sueti et letent. Magnificate dñm mecū ⁊ exaltemus nomē ei⁹ in idipm. Exquisiui dñm et exaudiuit me: et ex oīb⁹ tribulatōibꝫ meis eripuit me. Accedite ad eū et illumiamini: ⁊ facies vre nō confundent. Iste paup clamauit et dñs exaudiuit eū: et de oīb⁹ tribulationibꝫ eius saluauit eum. Immittet angel⁹ dñi in circūitu timentiū eū: ⁊ eripiet eos. Gustate et videte qm̄ suauis est dñs: btūs vir qui sperat in eo. Timete dñm oēs sci eius: qm̄ nō est inopia timētibꝫ eum Diuites egerūt et esurierūt: inquirētes autem dominuz non minuent omni bono. Venite filij audite me: timorē domini docebo vos. Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos? Prohibe linguā tuā a malo: ⁊ labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo et fac bonū: inquire pacē et psequere eā. Oculi dñi sup iustos: et aures eius in pces eoꝝ. Vultus autē dñi super facientes mala: vt pdat de terra memoriam eoꝝ Clamauerunt iusti et dominus audiuit eos: et ex omnibus tribulatōibꝫ eoꝝ liberauit eos. Iuxta ē dominus his qui tribulato sunt corde: ⁊ humiles spiritu saluabit. Multe tribulationes iustoruz

et de oĩb⁹ his liberabit eos dñs. Custo/
dit dñs oĩa ossa eor⁹:vnũ ex his nõ cõte
retur. Mors peccator⁹ pessima:et q̃ oderũt
iustũ delinquẽt. Redimet dñs aĩas ser/
rũ suor⁹: et nõ delinquẽt oẽs q̃ sperãt in
eo. In finẽ ps ipi dauid. XXXIIII

Iudica dñe nocentes me:expu/
gna impugnãtes me. Apprehẽ
de arma et scutũ:⁊ exurge in ad
iutoriũ mihi. Effunde framea⁊ pclude
aduersus eos qui psequunt me:dic aĩe
mee:salus tua ego sum. Cõfundant⁹ et
reuereant⁹:querẽtes aĩaz mea. Auertan
tur retrorsuz⁊ cõfundant⁹:cogitãtes mi
hi mala. Fiant tanq̃ puluis ante faciez
venti:et angelus dñi coartãs eos. Fiat
vie illor⁹ tenebre et lubricũ:⁊ angelus
dñi psequẽs eos. Quĩ gratis abscõderũt
mihi interitũ laquei sui:supuacue exp/
bauerũt aĩaz mee. Veniat illi laqueus
quẽ ignorat:et captio quã abscõdit app
hendat eũ:et in laqueũ cadat in idipm.
Anima aũt mea exultabit in dño:⁊ dele
ctabit⁹ sup salutari suo. Oĩa ossa mea di
cent:dñe q̃s similis tibi:Eripies inopẽ
de manu fortiorũ eius:egenũ et paupe/
rem a diripiẽtib⁹ eũ. Surgentes testes
iniqui:q̃ ignorabã interrogabãt me Ne
tribuebãt mihi mala p bonis:sterilitatẽ
aĩe mee. Ego aũt cum mihi molesti es/
sent:induebar cilitio. Humiliabã in ieiu
nio aĩaz mea:et oratio mea in sinu meo
cõuertet⁹. Quasi primũ et q̃si frẽm nẽm
sic cõplacebã. q̃si lugẽs et cõtristatus sic
humiliabar. Et aduersum me letati sũt
et cõuenerũt:congregata sunt sup me fla
gella et ignorabã. Dissipati sunt nec cõ/
puncti:temptauerũt me subsannauerũt
me subsannatiõe: frẽduerũt sup me dẽ/
tibus suis. Dñe q̃n respicies: restitue
aĩam meã a malignitate eor⁹ a leonibus
vnicã meã. Cõfitebor tibi in ecclesia ma/
gna:in pplo graui laudabo te. Nõ super/
gaudeãt mihi q̃ aduersant⁹ mihi inique
qui oderũt me gratis⁊ ãnuunt oculis.
Quĩ mihi quidẽ pacifice loquebant⁹:et
in iracũdia terre loquẽtes dolos cogita
bãt Et dilatauerũt sup me os suũ:dixerũt
euge euge viderũt oculi nri. Vidisti dñe
ne sileas:dñe ne discedas a me. Exurge
et intẽde iudicio meo deus me⁹:et dñs
meus in causaz meã. Judica me fm iu/
stitiã tuã dñe deus me⁹:⁊ nõ supgaude
ant mihi. Nõ dicant in cordib⁹ suis eu/
ge euge aĩe nre:nec dicãt deuorabimus
eũ. Erubescant⁊ reuereant⁹ simul:q̃ gra
tulant⁹ malis meis. Induant⁹ confusio
ne et reuerentia:qui maligna loquunt⁹
super me. Exultẽt et letentur qui volũt
iustitiam meam: et dicant semper ma/
nificetur dñs qui volunt pacẽ serui ei⁹
Et lingua mea meditabitur iustitiam
tuam:tota die laudem tuam. In finez
seruo dñi dauid. XXXV

Dixit iniust⁹ vt delinq̃t in semet
ipo:non est timor dei aĩ oculos
eius. Quĩ dolose egit in cõspe/
ctu eius:vt inueniat⁹ iniq̃tas ei⁹ ad odiũ
Verba oris eius iniquitas et dolus:no
luit intelligere vt bñ ageret. Iniquita/
tẽ meditat⁹ ẽ in cubili suo: astitit oĩ vie
nõ bone:malitiã aũt nõ odiuit. Dñe in
celo misericordia tua: et veritas tua vsq̃
ad nubes. Justitia tua sicut mõtes dei:
iudicia tua abyssus multa. Homines et iu/
mẽta saluab⁹ dñe:quẽadmodũ multipli
casti misericordiã tuã de⁹ Filij aũt hom
nũ:in tegmine alar⁹ tuar⁹ sperabunt. Ine
briabunt⁹ ab vbertate dom⁹ tue:⁊ torren
te voluptat⁹ tue potabis eos. Quĩ apũ
te ẽ fons vite.⁊ in lumine tuo videbim⁹
lumẽ. Prorrẽde misericordiã tuã scitẽti
bus te:⁊ iustitiã tuã his q̃ recto sũt cor/
de: Nõ veniat mihi pes superbie:⁊ manus
pctoris nõ moueat me. Ibi ceciderũt q̃
opant⁹ iniq̃tatẽ:expulsi sũt nec potuerũt
stare. Psalmus ipi dauid. XXXVI

Noli emulari in malignãtib⁹:ne
q̃ zelaueris faciẽtes iniq̃tatem.
Quĩ tanq̃ fenũ velocit⁹ arescẽt:⁊
quẽadmodũ olera herbar⁹ cito decident.
Spera in dño⁊ fac bonitatẽ:⁊ inhabita
terrã⁊ pascer⁹ in diuitijs ei⁹ Delectare
in dño.⁊ dabit tibi petitiões cordis tui.
Reuela dño viã tuã⁊ spera in eo:et ipe
faciet. Et educẽt quasi lumen iustitiam

tuam: ⁊ iudiciū tuū tanq̄ meridiez: sub
ditus esto dño ⁊ ora eum. Noli emula/
ri in eo qui ꝓsperat̄ in via sua: in hoīe fa
ciente iniusticias. Desine ab ira ⁊ dere/
linque furorē: noli emulari vt maligne
ris. Qm̄ qui malignant̄ exterminabun
tur: sustinētes aūt dñm ipi hereditabūt
terrā. Et adhuc pusillū ⁊ nō erit pecca/
tor: ⁊ queres locū eius ⁊ non inuenies
Mansueti aūt hereditabūt terrā: ⁊ dele/
ctabunt̄ in multitudīe pacis. Obserua
bit pctōr iustū: ⁊ stridebit super eū denti
bus suis. Dñs aūt irridebit eum: quo/
niam ꝓspicit q̄ veniet dies eius. Gladi
um euaginauerūt pctōres: intenderūt
arcū suū. Vt decipiant pauꝑem ⁊ inopē
vt trucident rectos corde. Gladius eo/
rū intret in corda ipoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ con
fringat̄. Melius est modicū iusto: super
diuitias pctōꝝ mltas. Qm̄ brachia pec
catoꝝ cōterent̄: cōfirmat aūt iustos dñs
Nouit dñs dies immaculatoruz: ⁊ here
ditas eoꝝ in eternū erit. Nō ꝯfundent̄
in tpe malo: ⁊ in diebꝫ famis saturabūt̄
q̄ pctōres ꝑibūt. Inimici vo dñi mox
vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficiē/
tes quēadmodū fum⁹ deficiēt. Mutua/
bit̄ pctōr ⁊ nō soluet: iustus aūt misere/
tur ⁊ tribuet. Quia bñdicētes ei heredi
tabūt terrā: maledicētes aūt ei disꝑibūt
Apud dñm gressus hoīs dirigeť: ⁊ viaz
eius volet. Cū ceciderit nō collidet̄: q̄
dñs supponit manū suā. Junior fui et/
enī senui: ⁊ nō vidi iustū derelictuz: nec
semen ei⁹ querēs panē. Tota die mise/
retur ⁊ cōmodat: ⁊ semē illius in benedi
ctione erit. Declina a malo ⁊ fac bonuz:
⁊ inhabita ī seculuz seculi. Quia dñs a/
mat iudiciū: ⁊ nō derelinquet scōs suos
in eternū conseruabunt̄. Iniusti puni/
entur: ⁊ semē impioꝝ ꝑibit. Justi autez
hereditabūt terrā: et inhabitabūt in se/
culum seculi sup eā. Os iusti meditabi
tur sapientiā: ⁊ lingua ei⁹ loquet̄ iudici
um. Lex dei ei⁹ in corde ipius: ⁊ nō sup/
plantabunt̄ gressus ei⁹. Considerat pec
cator iustum: ⁊ q̄rit mortificare eū. Do/
minus autē nō derelinquet eū in mani
bus eius: nec dānabit eū cuz iudicabit̄
illi. Expecta dñm ⁊ custodi viā eius: ⁊ ex
altabit te vt hereditate capias terrā: cū
perierint pctōres videbis. Vidi impiuz
supexaltatum: ⁊ eleuatum sicut cedros
libani. Et transiui ⁊ ecce nō erat ⁊ que
siui eum: ⁊ nō est inuētus loc⁹ eius. Cu
stodi innocētiam ⁊ vide equitatez: quo/
niam sunt reliquie homini pacifico. In
iusti aūt disꝑibunt: sil̄ reliquie impiorū
interibūt. Salus aūt iustoꝝ a dño: ⁊ ꝓ
tector eoꝝ in tpe tribulatiōis. Et adiu/
uabit eos dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet e/
os a pctōribꝫ: ⁊ saluabit eos q̄ speraue/
runt in eo. Psalmus dauid in reme
moratione sabbati. XXXVII

Domine ne in furore tuo argu/
as me: neq̄ in ira tua corripias
me. Qm̄ sagitte tue infixe sunt
mihi: ⁊ ꝯfirmasti sup me manū tuā. Nō
est sanitas ī carne mea a facie ire tue: nō
est pax ossibꝫ meis a facie pctōꝝ meoruz
Quoniā iniq̄tates mee supgresse sunt
caput meū: ⁊ sicut onus graue grauate
sunt sup me. Putruerūt ⁊ corrupte sūt
cicatrices mee: a facie insipientie mee.
Miser factus sum ⁊ curuatus sum vsq̄
in finē: tota die cōtristatus ingrediebar
Quoniā lumbi mei impleti sunt illusi/
onibus: ⁊ non est sanitas in carne mea.
Afflictus sum et hūiliatus sum nimis:
rugiebaz a gemitu cordis mei. Dñe an/
te te om̄e desideriū meū: ⁊ gemit⁹ meus
a te nō est absconditꝰ. Cor meū contur/
batū est: dereliquit me virtus mea: ⁊ lu
mep oculoꝝ meorū ⁊ ipm nō est mecuz.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: adūsum me ap/
propinq̄uerunt ⁊ steterūt. Et qui iuxta
me erant delonge steterunt: ⁊ vim facie
bant qui q̄rebant aniam meā. Et q̄ inq̄
rebant mala mihi locuti sunt vanitates
⁊ dolos tota die meditabant̄. Ego autē
tanq̄ surdus nō audiebam: ⁊ sicut mu/
tus nō apiens os suū. Et fact⁹ suz sicut
homo non audiens: ⁊ nō habens in ore
suo redargutiōes. Qm̄ in te dñe spera/
ui: tu exaudies me dñe deus me⁹. Quia
dixi ne qñ supergaudeant mihi inimici

mei: ⁊ dum cõmouent̃ pedes mei super me magna locuti sunt. Qm̃ ego in flagella parat⁹ sum: ⁊ dolor me⁹ in ꝓspectu meo semp. Qm̃ iniquitatẽ meã annũciabo: ⁊ cogitabo ꝓ peccato meo. Inimici aũt mei viuũt ⁊ ꝓfirmati sunt sup me: ⁊ mlt̃iplicati sunt q̃ oderũt me inique. Qui tetribuũt mala pro bonis detrahebant mihi: qm̃ sequebar bonitatẽ. Non derelinquas me dñe de⁹ me⁹: ne discesseris a me. Intende in adiutoriũ meum dñe deus salutis mee. In finem ꝓ ydithum canticũ dauid. XXXVIII

Dixi custodiam vias meas: vt nõ delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam: cũ consisteret pctor aduersum me. Obmutui ⁊ hũiliatus sum ⁊ silui a bonis: et dolor meus renouat⁹ est. Concaluit cor meum intra me: ⁊ in meditatione mea exardescet ignis. Locut⁹ sum in lingua mea: notũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerus dierum meor̃ qs est: vt sciam qd desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos ⁊ substantia mea tanq̃ nihilũ ante te. Verũtamen vniuersa vanitas: omis hõ viuens. Veruntñ in imagine ptransit hõ. sed ⁊ frustra ꝓturbat̃. Thesauriçat ⁊ ignorat cui congregabit ea. Et nunc que ẽ expectatio mea. nõne dñs: ⁊ substantia mea apud te est. Ab omibus iniq̃tatibꝫ meis erue me: opprobriũ insipienti dedisti me. Obmutui ⁊ nõ aperui os meum: qm̃ tu fecisti. amoue a me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tue ego defeci in increpationibꝫ: ꝓpter iniq̃tates corripuisti hoiem. Et tabescere fecisti sicut araneã aiam eor̃ verũtamẽ vane ꝓturbat̃ omis homo. Exaudi orõem meã dñe ⁊ deprecationẽ meã auribꝫ pcipe lachrymas meas. Ne fileas qm̃ aduena ego sum apud te: ⁊ pegrin⁹ sicut oes patres mei. Remitte mihi vt refrigerer. priusq̃ abeã: ⁊ ampli⁹ nõ ero.

In finẽ psalmus dauid XXXIX

Expectans expectaui dñm: ⁊ intendit mihi. Et exaudiuit ꝓces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserie. ⁊ de luto fecis. Et statuit supra petrã pedes meos: et direxit gressus meos. Et immisit in os meum canticũ nouũ: carmen deo nostro. Videbũt multi ⁊ timebũt ⁊ sperabunt in dño. Beatus vir cuius est nomẽ dñi spes eius: ⁊ nõ respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua et cogitatiõibus tuis nõ est qui similis sit tibi. Annũciaui ⁊ locutus sum: mlt̃iplicati sunt sup numerũ. Sacrificiũ ⁊ oblationem noluisti: aures aũt ꝑfecisti mihi. Holocaustũ ⁊ ꝓ peccato nõ postulasti: tũc dixi ecce veño. In capite libri scriptum ẽ de me vt facerem voluntatm tuã deus meus volui ⁊ legẽ tuam in medio cordis mei. Annũciaui iusticiã tuã in ecclesia magna: ecce labia mea non phibebo dñe tu scisti. Justiciã tuã nõ abscondi in corde meo: veritatẽ tuaz ⁊ salutare tuũ dixi. Nõ abscondi misericordiã tuã ⁊ veritatẽ tuã a cõcilio multo. Tu autẽ dñe ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia ⁊ veritas tua semp susceperũt me. Qm̃ circũdederũt me mala quor̃ nõ est numerus: cõprehenderũt me iniquitates mee: ⁊ nõ potui vt viderem. Multiplicate sunt sup capillos capitis mei: ⁊ cor meũ dereliquit me. Cõplaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandũ me respice. Cõfundant̃ ⁊ reuereantur simul: qui querũt aiam meam vt auferant eam. Auertãtur retrorsum ⁊ reuereant̃: qui volunt mihi mala. Ferant confestim cõfusionẽ suã: qui dicũt mihi euge euge. Exultent ⁊ letent̃ sup te oñes querẽtes te: ⁊ dicant semp magnificetur dñs qui diligũt salutare tuũ. Ego autẽ mẽdicus sum ⁊ pauper: dñs sollicitus est mei. Adiutor meus ⁊ ꝓtector meus tu es: deus me⁹ ne tardaueris

In finem psalmus dauid. XL

Beatus qui intelligit super egenum ⁊ pauperem: in die mala liberabit eum dñs. Dñs cõseruet eũ ⁊ viuificet eũ: ⁊ beatũ faciet eũ in terra: ⁊ nõ tradat eum in animaz inimicor̃ eius. Dñs opem ferat illi super lectum

doloris eius: vniuersum stratuz eius ver-
sasti in infirmitate ei⁹. Ego dixi dñe mi
serere mei: sana aīam meā qr peccaui ti-
bi. Inimici mei dixerūt mala mihi: qñ
morietur ⁊ pibit nomē eius? Et si ingre-
diebat vt videret vana loqbat cor eius
cōgregauit iniquitatē sibi. Egrediebat
foras ⁊ loqbat in idipm. Aduersum me
susurrabant oēs inimici mei: aduersuz
me cogitabant mala mihi. Verbuz ini-
quū ꝯstituerūt aduersuz me: nūqd qui
dormit non adijciat vt resurgat? Etenī
homo pacis mee in quo speraui: qui ede-
bat panes meos magnificauit sup me
supplantationem. Tu aūt dñe miserere
mei: ⁊ resuscita me ⁊ retribuam eis. In
hoc cognoui quoniā voluisti me: qm̄ nō
gaudebit inimic⁹ meus sup me. Me au
tē ꝓpter innocentiā suscepisti: ⁊ ꝯfirma-
sti me in ꝯspectu tuo in eternū. Benedi
ctus dñs de⁹ israel a seculo in seculū: fi-
at fiat. In finē intellectus filijs cho-
re. psalmus dauid. XLI

Quemadmoduz desiderat ceru⁹
ad fontes aquarū: ita desiderat
aīa mea ad te de⁹? Sitiuit anīa
mea ad deū fontē viuū: qñ veniā ⁊ appa-
rebo ante faciē dei? Fuerūt mihi lachry-
me mee panes die ac nocte: dū dicit mi
hi quotidie vbi est de⁹ tuus. Hec recor-
datus sum ⁊ effudi in me aīam meā: q̄-
niā transibo in locū tabernaculi āmira-
bilis vsqz ad domū dei. In voce exultati
onis ⁊ ꝯfessionis: sonus epulātis Qua
re tristis es aīa mea: ⁊ quare cōturbas
me. Spera in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor il-
li: salutare vultus mei ⁊ de⁹ me⁹. Ad me
ipm aīa mea ꝯturbata est: ꝓpterea mēor
ero tui de terra iordanis ⁊ hermonym a
monte modico. Abyssus abyssum inuo
cat: in voce cataractarū tuarū. Oīa excel-
sa tua ⁊ fluctus tui: sup me transierunt
In die mandauit dñs misericordiaz su
am: ⁊ nocte canticū ei⁹. Apud me oratio
deo vite mee: dicam deo susceptor me⁹
es. Quare oblit⁹ es mei: ⁊ q̄re contrista
tus in cedo dū affligit me inimic⁹? Dū
cōfringunt ossa mea: exprobrauerūt mi
hi qui tribulāt me inimici mei. Dū di-
cunt mihi p singulos dies vbi est deus
tuus: quare tristis es anīa mea ⁊ quare
ꝯturbas me. Spera ī deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi: salutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹.

In finem psalmus dauid. XLII

Iudica me deus ⁊ discerne cau-
saz meā de gente non sancta: ab
homīe iniquo ⁊ doloso erue me
Quia tu es deus fortitudo mea: quare
me repulisti et quare tristis incedo duz
affligit me inimicus? Emitte lucez tuā
⁊ veritatem tuā: ipa me deduxerūt et ad
duxerunt in montē sanctuz tuū ⁊ in ta-
bernacula tua. Et introibo ad altare dei
ad deū qui letificat iuuentutez meā. Cō
fitebor tibi in cithara deus de⁹ meus: q̄-
re tristis es anīa mea ⁊ quare cōturbas
me? Spera in deo quoniā adhuc confi-
tebor illi: salutare vultus mei ⁊ de⁹ me⁹

In finem pro filijs chore intellectus
psalmus dauid. XLIII

Deus auribꝫ nostris audiuimus
patres nostri annūciauerūt no
bis: Opus qd̄ opatus es ī die-
bus eoruz: ⁊ in diebꝫ antiquis. Manus
tua gentes disperdidit ⁊ plantasti eos:
afflixisti populos ⁊ expulisti eos. Nec. n.
in gladio suo possederūt terrā: ⁊ brachi-
um eorū nō saluauit eos. Sed dextera
tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illuminatio vultus
tui: quoniā cōplacuisti in eis. Tu es ipe
rex meus ⁊ deus meus: qui mandas sa-
lutes iacob. In te inimicos nr̄os venti
labimus cornu et in noīe tuo spernem⁹
insurgentes in nobis Nō enim in arcu
meo sperabo: ⁊ gladius meus non salua
bit me. Saluasti enī nos de affligenti-
bus nos ⁊ odientes nos confudisti. In
deo laudabimur tota die: et in noīe tuo
confitebimur in seculū. Nunc autez re-
pulisti ⁊ cōfudisti nos. ⁊ nō egredieris ī
virtutibꝫ nostris. Auertisti nos retror-
sum post inimicos nr̄os. ⁊ qui oderunt
nos diripiebant sibi. Dedisti nos tanq̄z
oues escarū: ⁊ in gentibꝫ dispersisti nos
Vendidisti populū tuū sine precio. ⁊ nō
fuit multitudo in cōmutationibꝫ eorū

Posuisti nos opprobrium vicinis nris
subsannationē ⁊ derisuz his qui sunt in
circūitu nro. Posuisti nos in similitu/
dinē gentib⁹: cōmotionē capitis i pplis
Tota die verecundia mea ptra me est: ⁊
cōfusio faciei mee cooperuit me. A voce
exprobrantis ⁊ obloquētis a facie inimi
ci ⁊ psequētis. Hec oia venerūt sup nos
nec obliti sum⁹ te: et inique nō egimus
in testamēto tuo. Et non recessit retro
cor nostrū: et declinasti semitas nostras
a via tua. Qm̄ humiliasti nos i loco af/
flictionis: ⁊ cooperuit nos umbra mor/
tis. Si obliti sumus nomē dei nri: et si
expandimus man⁹ nras ad deū alienuz:
Nōne deus requiret ista: ipe enī nouit ab
scondita cordis. Quoniā ppter te mor/
tificamur tota die: estimati sum⁹ sicut
oues occisionis. Exurge quare obdor/
mis dñe: exurge ⁊ ne repellas in finem.
Quare faciē tuā auertis: obliuiscēris i
opie nre ⁊ tribulatiōis nostre: Qm̄ hu
miliata est in puluere aīa nostra: cōglu/
tinatus ē in terra venter nr̄. Exurge do
mīe adiuua nos: ⁊ redime nos ppter no
men tuū. In finē pro his qui cōmu/
tabunt filijs chore ad intellectum canti
cum pro dilecto. XLIIII

Eructauit cor meū verbū bonuz
dico ego opa mea regi. Lingua
mea calam⁹ scribe: velociter scri
bentis. Speciosus forma p filijs hoim:
diffusa est gratia in labijs tuis: propterea
benedixit te deus in eternum Accingere
gladio tuo: sup femur tuū potentissime
Specie tua et pulcritudine tua: intēde
prospere procede ⁊ regna. Propter verita
tem ⁊ mānsuetudinē ⁊ iusticiā: ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue
acute: pplī sub te cadent in corda inimi/
corū regis. Sedes tua de⁹ in seculuz se
culi: virga directionis virga regni tui.
Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē: pro
pterea unxit te deus de⁹ tuus oleo leti/
cie pre cōsortib⁹ tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊
casia a vestimētis tuis a domib⁹ eburne
is ex quib⁹ delectauerūt te filie reguz in
honore tuo. Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato: circūdata varietate
Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuam: et
obliuiscere pplm tuū ⁊ domū patris tui
Et cōcupiscet rex decorē tuū: qm̄ ipse est
dñs deus tuus ⁊ adorabūt eum. Et filie
tyri in muneribus: vultū tuū deprecabunt
omnes diuites plebis. Omnis gla ei⁹ filie
regis ab int⁹: in fimbrijs aureis circūa/
micta varietatib⁹. Adducētur regi vir/
gines post eam: proxime eius afferent ti/
bi. Afferent in leticia ⁊ exultatiōe: addu
cētur in templū regis. Pro patrib⁹ tu/
is nati sunt tibi filij: cōstitues eos prin
cipes sup omēm terrā. Memores erūt no
minis tui dñe: in omni generatiōe et ge/
neratione. Propterea pplī cōfitebūtur
tibi in eternū: ⁊ in seculuz seculi. In
finē filijs chore p arcanis. XLV

Deus nr̄ refugiū ⁊ virtus adiu/
tor in tribulatiōib⁹ q̄ inuenerūt
nos nimis. Propterea non ti/
mebimus dū turbabit terra ⁊ trāsferē/
tur mōtes in cor maris. Sonuerunt ⁊
turbate sunt aque eor: turbati sūt mon
tes in fortitudine ei⁹. Fluminis impe/
letificat ciuitatē dei: sctificauit tabernacu
lū suuz altissimus. Deus in medio eius
nō cōmouebit: adiuuabit eā deus mane
diluculo. Cōturbate sunt gētes ⁊ incli/
nata sunt regna: dedit vocē suaz mota ē
terra. Dñs virtutū nobiscuz: suscepto/
nr̄ deus iacob. Clenite ⁊ videte opa dñi
que posuit prodigia sup terrā: auferens
bella vsq̄ ad finē terre. Arcum cōteret ⁊
cōfringet arma: ⁊ scuta comburet igni.
Clacate ⁊ videte qm̄ ego sum de⁹: exalta
bor i gentib⁹ ⁊ exaltabor in tra. Dñs vir
tutū nobiscū: suscepto/ nr̄ deus iacob.
In finē p filijs chore. psalmus dauid
XLVI

Omnes gētes plau/
dite manib⁹: iubilate deo i voce
exultatiōis. Quoniā dñs excel
sus terribilis: rex magn⁹ sup omnē ter
ram. Subiecit pplos nobis: et gentes
sub pedib⁹ nris. Elegit nobis hereditā/
tē suā: speciē iacob quā dilexit. Ascendit
deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite re/

Psalterium

gi nō psallite. Qm̃ rex oīs terre deus: psallite sapiēter. Regnabit dn̄s sup gentes. deus sedet super sedem scām suam. Principes pplox congregati sunt cuz deo abraam: qm̃ dij fortes terre vehementer eleuati sunt. ℣ Psalmus cantici filijs chore secūda sabbati. XLVII

Magnus dn̄s z laudabil' nimis ī ciuitate dei nostri: in monte scō eius. Fundat exultatiōe vniu/se terre: mons sion latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus in domibus eius cognoscet: cū suscipiet eam. Quoniam ecce reges terre congregati sunt: cōuenerūt in vnū. Ipi vidētes sic admirati sunt: conturbati sunt. cōmoti sunt tremor apprehēdit eos. Ibi dolores vt pturiētis: in spiritu vehemēti conteres naues tharsis. Sicut audiuim9 sic vidimus in ciuitate dn̄i virtutū in ciuitate dei nr̄i: deus fundauit eam in eternuz. Suscepim9 dn̄e misericordiā tuā: in medio templi tui. Scōm nomē tuū deus sic z laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua. Letetur mons sion z exultent filie iude: pter iudicia tua domine. Circūdate sion z cōplectimini eā narrate in turribz eius. Ponite corda vra in virtute eius: z distribuite domos eius vt enarretz in pgenie altera. Qm̃ hic est deus dn̄s nr̄ in eternū z in seculuz seculi: ipe reget nos ī secula. In finē p filijs chore. psalm9 dauid. XLVIII

Audite hec oēs gētes: auribz percipite oēs q̄ habitatz orbez. Quiqz terrigene z filij hoīm simul ī vnū diues z pauper. Os meū loquet sapientiā: z meditatio cordis mei prudentiam. Inclinabo in parabolam aurē meam: aperiā in psalterio propositionē meaz Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me. Qui confidunt in virtute sua: z in multitudine diuitiarū suarū gloriant. Frater nō redimit redimet homo: nō dabit deo placationē suaz Et precium redemptionis aie sue: z laborabit in eternū z viuet adhuc in finez Non videbit interitū cum viderit sapientes morientes: simul insipiens z stultus peribūt. Et relinquēt alienis diuitias suas: z sepulcra eor domus illor in eternū. Tabernacula eor in pgenie z pgenie: vocauerūt nomina sua in terris suis Et homo cū in honore esset non intellexit: cōparatus est iumentis insipientibz: et similis factus est illis. Hec via illor scā dalum ipsis: z postea in ore suo cōplacebunt. Sicut oues in inferno positi sūt mors depascet eos. Et dn̄abūtur eor iusti in matutino: z auxiliū eor veterascet in inferno a gloria eorū. Verūtamē deus redimet aiam meā de manu inferi: cum accepit me. Ne timueris cū diues factus fuerit homo: z cū multiplicata fuit gl'ia domus eius. Quoniā cum interierit nō sumet omnia: necz descēdet cū eo gl'ia ei9 Quia aia eius in vita ipius bñdicetur: cōfitebit tibi cū benefeceris ei. Introibit vsqz in pgenies patruz suor: vsqz in eternū nō videbit lumē. Homo cū ī honore esset nō intellexit: compatus est iumentis insipiētibz: z similis fact9 est ill'.

℣ Psalmus asaph. XLIX

Deus deor dn̄s locut9 est: z vocauit terram. A solis ortu vsqz ad occasum: ex sion species decoris ei9. Deus manifeste veniet: deus nr̄ z nō silebit. Ignis in conspectu eius exardescz z in circuitu eius tempestas valida. Advocauit celū desursum. z terrā discernere pplm suū. Cōgregate illi sctōs eius: qui ordināt testamētum eius sup sacrificia. Et annūciabūt celi iusticiam eius qm̃ deus iudex est. Audi pplus meus z loquar: israel z testificabor tibi: deus deus tu9 ego suz Nō in sacrificijs tuis arguā te: holocausta autem tua ī cōspectu meo sunt semp. Nō accipiam de domo tua vitulos: necz de gregibz tuis hircos. Qm̃ mee sunt oēs fere siluaruz: iumēta in mōtibus z boues. Cognoui oīa volatilia celi: z pulcritudo agri mecuz est. Si esuriero nō dicam tibi: meus est enī orbis terre z plenitudo eius. Nūquid mā ducabo carnes taurorū: aut sanguinem hircorum potabo? Immola deo sacrificiū

laudis: ⁊ redde altissimo vota tua. Et in
uoca me in die tribulatiõis eruam te ⁊
honorificabis me. ℣ Peccatori autẽ dixit
deus. quare tu enarras iusticias meas
⁊ assumis testamentũ meũ p os tuum:
Tu vero odisti disciplinã: ⁊ pieciſti ſmo
nes meos retrorsum. Si videbas furẽ
currebas cũ eo: ⁊ cũ adulteris portiõem
tuã ponebas. Os tuuz abundauit mali
cia: ⁊ lingua tua cõcinnabat dolos. Se/
dens aduersus frẽm tuũ loq̃baris: ⁊ ad/
uersuz filiũ matris tue ponebas scanda
luz hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniq̃ q
ero tui ſilis: arguã te ⁊ ſtatuã ꝓtra faciẽ
tuã. Intelligite hec q̃ obliuiſcimini deũ
neq̃ rapiat ⁊ nõ ſit q̃ eripiat. Sacrifici
um laudis honorificabit me: et illic iter
q̃ oſtendã illi ſalutare dei. ℣ Pſalm⁹ in
finem dauid qñ venit ad eũ nathan pro
phẽta qñ intrauit ad berſabee. L

Miſerere mei deus: ſm magnaz
miſericordiã tuã. Et ſm multi
tudinẽ miſerationuz tuaꝝ: dele
iniq̃tatem meã. Amplꝰ laua me ab ini/
quitate mea: ⁊ a peccato meo mũda me
Quoniã iniq̃tatẽ meã ego cognoſco: et
peccatũ meuz ꝓtra me eſt ſemp. Tibi ſo
li peccaui ⁊ maluz coram te feci: vt iuſtifice
ris in ſermonib⁹ tuis ⁊ vincas cũ iudi/
caris. Ecce enĩ in iniq̃tatib⁹ cõcept⁹ ſum
⁊ in peccatis cõcepit me mater mea. Ec
ce enĩ veritatẽ dileꝛiſti: incerta ⁊ occulta
ſapiẽtie tue manifeſtaſti mihi. Aſperges
me dñe hyſopo ⁊ mundabor: lauabis me
⁊ ſup niuem dealbabor. Auditui meo da
bis gaudiũ ⁊ leticiã ⁊ exultabũt oſſa hu
miliata. Auerte faciẽ tuã a peccatis me/
is: ⁊ oẽs iniq̃tates meas dele. Cor mun
dũ crea in me deꝰ: ⁊ ſpũm rectũ innoua
in viſceribus meis. Ne proiſcias me a fa/
cie tua: ⁊ ſpũm ſctũ tuum ne auferas a
me. Redde mihi leticiã ſalutaris tui: et
ſpiritu principali ꝯfirma. Docebo iniq̃ſ
vias tuas: ⁊ impij ad te cõuertent. Libe
ra me de ſanguinib⁹ deus deꝰ ſalutꝭ mee
⁊ exultabit lingua mea iuſticiã tuã. Do
mine labia mea aperies: ⁊ os meũ annũ
ciabit laudẽ tuã. Quoniã ſi voluiſſes ſa
crificium dediſſem vtiq̃ holocauſtis nõ
delectaberis. Sacrificiũ deo ſpũs cõtri/
bulatus: cor cõtritũ ⁊ humiliatũ deꝰ nõ
deſpicies. Benigne fac dñe in bona volũ
tate tua ſion: vt edificent muri hieruſa
lem. Tunc acceptabis ſacrificiũ iuſticie
oblatiões ⁊ holocauſta tũc imponẽt ſup
altare tuum vitulos. In finez intel/
lectus dauid cuz venit ad eũ doech idu/
meus ⁊ nunciauit ſauli. venit dauid in
domũ abimelech. LI

Quid gloriaris i malicia: qui po/
tens es in iniq̃tate? Tota die i/
uſticiã cogitauit lingua tua: ſi/
cut nouacula acuta feciſti dolum. Dileꝛi/
ſti maliciam ſup benignitatẽ: iniquitatẽ
magis q̃ loqui equitatez. Dileꝛiſti oĩa
verba p̃cipitatiõis: lingua dolo ſa. Pro/
pterea deus deſtruet te in finez: euellet
te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: et
radicem tuã de terra viuentium. Vide/
bunt iuſti ⁊ timebũt: ⁊ ſup eum ridebũt
⁊ dicent: ecce homo q̃ nõ poſuit deum ad
iutorem ſuũ. Sed ſperauit in multitu/
dine diuitiaꝝ ſuaꝝ ⁊ preualuit in vanita
te ſua. Ego autẽ ſicut oliua fructifera i
domo dei: ſperaui in miſericordia dei in
eternũ ⁊ in ſeculum ſeculi. Cõfitebor ti/
bi in ſeculum q̃ feciſti: ⁊ expectabo nomẽ
tuum q̃m bonũ in cõſpectu ſanctoꝝ tuoꝝ

In finẽ intellect⁹ dauid ꝑ amalech. LII

Dixit inſipiens
in corde ſuo nõ ẽ deꝰ. Cor/
rupti ſunt ⁊ abominabiles
facti ſunt in iniq̃tatib⁹: nõ
eſt qui faciat bonũ. Deus
de celo ꝓſpexit ſup filios hoĩm: vt videat
ſi eſt intelligens aut requirens deum.
Oẽs declinauerũt ſimul inutiles facti ſũt
nõ eſt qui faciat bonũ nõ eſt vſq̃ ad vnũ
Nõne ſciunt oẽs qui operant iniq̃tatem
qui devorãt plebem meã vt cibũ panis?
Deum nõ inuocauerũt: illic trepidaue
runt timore vbi nõ fuit timor. Quoni/
am deus diſſipauit oſſa eoꝝ qui hominĩ
bus placent: confuſi ſunt quoniã deus
ſpreuit eos. Quis dabit ex ſion ſaluta/
re iſrael: cum cõuerterit deꝰ captiuitatẽ

plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit̄ isrl̄
In finē i carminib⁹ intellect⁹ dauid
cū venissent cyphei ⁊ nunciassent sauli·
nōne dauid abscondit⁹ est apud nos.

LIII

Deus in noīe tuo sal/
uū me fac: ⁊ in virtute tua iudi
ca me. Deus exaudi orōem me
am: auribꝫ ꝑcipe verba oris mei. Quoni
am alieni insurrexerūt aduersuꝫ me: et
fortes q̄sierūt aīam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt
deum añ cōspectum suū. Ecce enī deus
adiuuat me: ⁊ dn̄s susceptor est aīe mee
Auerte mala inimicis meis: ⁊ in verita
te tua disperde illos. Volūtarie sacrifi/
cabo tibi: ⁊ ꝯfitebor nomini tuo dn̄e qm̄
bonū est. Quoniā ex oī tribulatione eri
puisti me· ⁊ sup̄ inimicos meos despexit
oculus me⁹. In finē in carminib⁹ in
tellectus dauid.

LIIII

Exaudi de⁹ orationē meā· ⁊ ne de
spexeris dep̄cationē meā: inten
de mihi ⁊ exaudi me. Cōtristat⁹
sum in exercitatiōe mea: ⁊ ꝯturbat⁹ suꝫ
a voce inimici ⁊ a tribulatiōe peccatoris
Qm̄ declinauerūt in me iniq̄tates: ⁊ in
ira molesti erāt mihi. Cor meū ꝯturba/
tū est ī me: ⁊ formido mortis cecidit su/
per me. Timor ⁊ tremor venerūt super
me: ⁊ cōtexerūt me tenebre. Et dixi· q̄s
dabit mihi pennas sicut colūbe: et vola/
bo ⁊ requiescā: Ecce elongaui fugiens:
⁊ mansi in solitudīe. Expectabam euꝫ q̄
saluū me fecit: a pusillanimitate spirit⁹
⁊ tempestate. Precipita dn̄e diuide lin/
guas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̄tatē ⁊ ꝯtradictio
nē in ciuitate. Die ac nocte circundabit
eam sup̄ muros eius iniq̄tas: ⁊ labor in
medio eius ⁊ iniusticia. Et nō defecit de
plateis ei⁹: vsura ⁊ dolus. Qm̄ si inimi/
cus me⁹ maledixisset mihi: sustinuissez
vtiq̄ Et si is qui oderat me sup̄ me ma
gna locut⁹ fuisset: abscondissem me for
sitan ab eo. Tu vero hō vnanimis: dux
meus ⁊ not⁹ meus. Qui simul mecuꝫ
dulces capiebas cibos ī domo dei ambu
lauimus cū ꝯsensu. Veniat mors super
illos: ⁊ descēdant in infernū viuentes.
Qm̄ nequicie in habitaculis eorum: in
medio eoꝝ. Ego aūt ad deuꝫ clamaui: et
dn̄s saluauit me. Vespe ⁊ mane ⁊ meri
die narrabo ⁊ annūciabo: ⁊ exaudiet vocē
meā. Redimet in pace aīam meā ab his
qui appropinquāt mihi: qm̄ inter mul/
tos erāt mecū. Exaudiet de⁹ ⁊ hūiliabit
illos: qui est añ secula. Non enī est ill̄ cō
mutatio ⁊ nō timuerūt deū: extēdit ma
nū suam in retribuendo. Cōtaminaue
rūt testamētum eius diuisi sunt ab ira
vult⁹ ei⁹: ⁊ appropinq̄uit cor illi⁹ Molli
ti sunt ꝑmones eius sup̄ oleū: ⁊ ipi sunt
iacula. Iacta sup̄ dn̄m curā tuā ⁊ ipe te
enutriet: ⁊ nō dabit in eternū fluctuati
onē iusto. Tu vero de⁹: deduces eos ī pu
teum interitus. Viri sanguinū ⁊ dolosi
nō dimidiabūt dies suos: ego autez spe
rabo in te dn̄e. In finē pro ꝓpl̄o qui a
sanctis longe fact⁹ est ī tituli inscriptio
ne ipi dauid cū tenerent eum allophyli
in geth.

LV

Miserere mei deus qm̄ conculca
uit me hō tota die impugnans
tribulauit me. Cōculcauerunt
me inimici mei tota die: qm̄ multi bellā
tes aduersum me. Ab altitudine diei ti
mebo: ego vero in te sperabo. In deo lau
dabo ꝑmones meos: in deo speraui non
timebo quid faciat mihi caro. Tota die
verba mea execrabantur: aduersum me
oēs cogitatiōes eoꝝ in malū. Inhabita
būt ⁊ abscōdent: ipi calcaneū meū obser
uabūt. Sicut sustinuerūt aīam meā ꝓ
nihilo saluos facies illos: ī ira ꝓpl̄os cō
fringes. Deus vitā meā annunciaui ti
bi: posuisti lachrymas meas in cōspectu
tuo. Sicut ⁊ in ꝓmissiōe tua: tūc cōuer
tētur inimici mei retrorsum. In quacū
q̄ die inuocauero te: ecce cognoui qm̄
deus meus es. In deo laudabo verbum
in dn̄o laudabo ꝑmonem: in deo speraui
nō timebo q̄d faciat mihi homo. In me
sunt de⁹ vota tua: q̄ reddam laudatiōes
tibi. Quoniā erupisti aīam meā de mor
te: ⁊ pedes meos de lapsu: vt placeaꝫ co/
ram deo ī lumīe viuētiū. In finē ne
disperdas dauid in tituli inscriptiōe cū
fugeret a facie saul regis isrl̄ in spelūcaꝫ.

Miserere mei deus LVI
miserere mei: qm̄ in te confidit
anīa mea. Et in vmbra alarū tu
arū sperabo donec transeat iniq̄tas. Cla
mabo ad deū altissimū: deū qui bene fecit
mihi. Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit
in opprobriū cōculcātes me. Misit deus
misericordiā suā ⁊ veritatē suā: ⁊ eripu
it aīam meā de medio catulorū leonum
dormiui cōturbatus. Filij hoīm dentes
eorū arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladi⁹
acutus. Exaltare sup̄ celos deus: ⁊ in oī
terra gloria tua. Laqueū parauerūt pe
dibus meis: ⁊ incuruauerūt aīam meā
Foderūt añ faciē meā foueam: ⁊ incide
runt in eam. Paratū cor meū de⁹ para
tum cor meū: cantabo ⁊ psalmū dicā do
mino. Exurge gloria mea exurge psalte
riū ⁊ cithara exurgam diluculo. Confi
tebor tibi in ꝓpl'is dñe: ⁊ spalmū dicaz ti
bi in gentib⁹. Qm̄ magnificata est vsq̄
ad celos misericordia tua: ⁊ vsq̄ ad nu
bes veritas tua. Exaltare sup̄ celos deus
⁊ sup̄ oēm terrā gl'ia tua. In finez ne
disperdas dauid in tituli inscriptione.

Si vere vtiq̄ iusticiā LVII
loq̄mini: recte iudicate filij ho
minū. Etenī in corde iniq̄tates
op̄amini in terra: iniusticias man⁹ vr̄e
concinnant. Alienati sunt pctōres a vul
ua: errauerūt ab vtero: locuti sunt falsa
Furor illis ꝑm ꝓl'itudinē serpentis: sicut
aspidis surde ⁊ obturantis aures suas.
Que nō exaudiet vocē incantantiuz: et
venefici incantantis sapiēter. Deus cō
teret dentes eoꝝ in ore ip̄oꝝ: molas leo
nū cōfringet dñs. Ad nihilū deuenient
tanq̄ aqua decurrens: intēdit arcū suū
donec infirment̄. Sicut cera q̄ fluit au
ferent̄: sup̄cecidit ignis ⁊ nō viderūt so
lem. Priusq̄ intelligerēt spine vr̄e rha
mū: sicut viuētes sic in ira absorbet eos
Letabit̄ iustus cū viderit vindictā: ma
nus suas lauabit in sanguīe pctōris. Et
dicet homo si vtiq̄ est fructus iusto: vti
q̄ est deus iudicans eos in terra. In
finē ne disperdas dauid in tituli inscri
ptione. qñ misit saul ⁊ custodiuit domū
eius vt interficeret eum. LVIII

Eripe me de inimicis meis deus
meus: ⁊ ab insurgentib⁹ in me
libera me. Eripe me de operanti
bus iniquitatē: ⁊ de viris sauguinū sal
ua me. Quia ecce ceperūt aīam meaz. ir
ruerūt in me fortes. Neq̄ iniq̄tas mea
neq̄ pctm̄ meū dñe: sine iniq̄tate cucur
ri ⁊ direxi. Exurge in occursuz meū ⁊ vi
de: ⁊ tu dñe de⁹ virtutū deus israel. In
tende ad visitandas oēs gentes: nō mi
serearis oībus qui op̄ant̄ iniq̄tatē. Cō
uertent̄ ad vesp̄am ⁊ famē patientur vt
canes: ⁊ circūibūt ciuitatē. Ecce loquē
tur in ore suo ⁊ gladius in labijs eoruz:
qm̄ quis audiuit. Et tu dñe derideb̄ eos
ad nihilū deduces oēs gentes. Fortitu
dinem meā ad te custodiam: q̄ deus su
sceptor meus es: deus meus misericor
dia eius p̄ueniet me. De⁹ ostēdit mihi
sup̄ inimicos meos: ne occidas eos ne
qñ obliuiscant̄ ꝓpl'i mei. Disperge illos
in virtute tua: ⁊ depone eos ꝓtector me
us dñe. Delictū oris eoꝝ: sermonē labi
orum ip̄oꝝ: ⁊ cōprehendantur in sup̄bia
sua. Et de execratiōe ⁊ mēdacio annūci
abūtur in ꝯsummatiōe: in ira ꝯsumma
tionis ⁊ nō erūt. Et scient q̄ de⁹ dñabi
tur iacob: ⁊ finiū terre. Cōuertētur ad
vesp̄am ⁊ famē patiētur vt canes: ⁊ cir
cūibūt ciuitatē. Ip̄i dispergētur ad mā
ducādum: si vero nō fuerint saturati et
murmurabūt. Ego aūt cantabo fortitu
dinē tuam: ⁊ exaltabo mane misericordi
am tuā. Quia factus es susceptor me⁹:
⁊ refugiū meū in die tribulatiōis mee.
Adiutor meus tibi psallam: q̄ de⁹ susce
ptor meus es: de⁹ me⁹ misericordia mea
In finē pro his qui cōmutabūtur in
tituli inscriptione ip̄i dauid in doctrinā
cū succēdit mesopotamiā syrie ⁊ sobal. ⁊
cōuertit ioab ⁊ p̄cussit edom in valle sa
linarum duodecim milia. LIX

Deus repulisti nos et destruxisti
nos: iratus es ⁊ misert⁹ es nob̄
Cōmouisti terram ⁊ conturba
sti eam: sana cōtritiones eius quia com
mota est. Ostendisti populo tuo dura:

potasti nos vino cōpunctionis. Dedisti metuētibus te significatiōem: vt fugiant a facie arcus. Et liberētur dilecti tui saluū fac dextera tua & exaudi me. Deus locutus est in scō suo: letabor & partibor sichimā: & vallē tabernaculoꝝ metibor. Deus est galaad & me⁹ est manasses: et ephraim fortitudo capitis mei. Juda rex meus. moab olla spei mee. In idu⁹ meaz extēdam calciamētum meū: mihi alieni gene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vsqz in idumeā: Nōne tu deus qui repulisti nos: & nō egredieris deus in virtutibus nris. Da nobis auxiliū de tribulatione & vana salus hoīs. In deo faciemus virtutem: & ipe ad nihilū deducet tribulantes nos. In finē in hymnis. psalm⁹ dauid. LX

Exaudi deus deprecatiōez meā: intende oratiōni mee. A finibus terre ad te clamaui dū anxiaret cor meū: in petra exaltasti me. Deduxisti me qz factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo i tabernaculo tuo in secula: protegar in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Quōm tu de⁹ me⁹ exaudisti oratiōez meā: dedisti hereditatē timētibus nomē tuū. Dies sup dies reg adijcies: ānos eius vsqz in diē generatiōis & generatiōis. Permanet in eternū in cōspectu dei: misericordiā & veritatez eius q̄s requret: Sic psalmū dicaz nomī tuo i seculuz seculi: vt reddā vota mea de die in diez. In finem pro ydithum. psalmus dauid. LXI

Nonne deo subiecta erit aīa mea: ab ipo enī salutare meū. Nā & ipe deus me⁹ & saluator meus: susceptor meus: nō mouebor amplius. Quousqz irruitis in hoīez interficitis vniuersi vos: tanqz parieti inclinato & macerie depulse: Verūtamē preciū meū cogitauerunt repellere: cucurri in siti. ore suo bñdicebant & corde suo maledicebāt. Verūtamē deo subiecta esto aīa mea: quoniā ab ipo patientia mea. Quia ipe de⁹ meus & saluator meus: adiutor meus nō emigrabo. In deo salutare meum & gloria mea: de⁹ auxilij mei & spes mea in deo est. Sperate in eo oīs congregatio populi: effundite corā illo corda vestra: deus adiutor nr̄ in eternuz. Verūtamē vani filij hoīm: mēdaces filij hoīm in stateris: vt decipiant ipi de vanitate in idipm. Nolite sperare in iniquitate: & rapinas nolite concupiscere. divitie si affluant nolite cor apponere. Semel locut⁹ est deus duo hec audiui: qz potestas dei est & tibi dne misericordia: qz tu reddis vnicuiqz iuxta opa sua

Psalm⁹ dauid cū eet i deserto iudee. LXII

Deus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aīa mea: cui multipliciter tibi caro mea. In terra deserta inuia & inaqsa sic in scō apparui tibi: vt viderē virtutē tuā & gloriā tuam. Quoniā melior ē misericordia tua sup vitas: labia mea laudābūt te. Sic bñdicam te in vita mea: et in noīe tuo leuabo man⁹ meas. Sicut adipe & pinguedine repleat aīa mea: & labijs exultatiōis laudabit os meū. Si memor fui super stratum meuz: in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor me⁹. Et in velamēto alarū tuarum exultabo: adhesit aīa mea post te: me suscepit dextera tua. Ipi vero in vanū quesierūt aīam meaz introibūt in inferiora terre: tradentur in manus gladij ptes vulpium erunt Rex vero letabit in deo laudabūtur oēs qui iurāt in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua

In finez psalmus dauid. LXIII

Exaudi deus oratiōem meam cū deprecor: a timore inimici eripe aīam meā. Protexisti me a cōuentu malignātium: a multitudie operantiū iniquitatez. Quia exacuerūt vt gladium linguas suas: intēderūt arcuz rem amarum: vt sagittent in occultis immaculatum. Subito sagitabūt eū & nō timebunt: firmauerūt sibi sermonē nequā. Narrauerūt vt absconderēt laqueos: dixerunt quis videbit eos? Scrutati sunt iniquitates: defecerūt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altū

ꝛ exaltabitur deus. Sagitte paruulorũ facte sunt plage eorũ: ꝛ infirmate sunt cõtra eos lingue eorũ. Cõturbati sunt oẽs qui videbant eos: ꝛ timuit oẽis homo. Annũciauerunt opera dei: ꝛ facta eius intellexerũt. Letabit iustus in domino ꝛ sperabit in eo: ꝛ laudabũtur oẽs recti corde. In finez psalmus dauid canticũ aggei hieremie ꝛ ezechiel de verbo peregrinatõis ꝛ de populo trãsmigrationis cũ inciperẽt pficisci. LXIIII

Tet ꝛ tibi reddetur votũ in hierusalem. Exaudi oronez meã: ad te oẽis caro veniet. Verba iniquor̃ pualuerũt sup nos: ꝛ impietatib⁹ nostr̃ tu ꝓpitiaberis. Beat⁹ quẽ elegisti ꝛ assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tue: scĩ est templum tuũ mirabile in equitate. Exaudi nos deus salutaris nr̃: spes oĩm finium terre ꝛ in mare longe. ¶Preparans mõtes in virtute tua accinctus potentia: q̃ cõturbas profundũ maris sonũ fluctuum ei⁹. Turbabũtur gẽtes ꝛ timebunt qui habitãt termiios a signis tuis: exit⁹ matutini ꝛ vespere delectabis. Visitasti terrã ꝛ inebriasti eaz: multiplicasti locupletare eam. Flumẽ dei repletũ est aq̃s: parasti cibũ illorũ q̃m ita est preparatio eius. Riuos ei⁹ inebria mltiplica genimina eius: in stillicidiis ei⁹ letabit germinans. Bñdices corone anni benignitatis tue: ꝛ campi tui replebũtur vbertate. ¶Pinguescẽt speciosa deserti: ꝛ exultatione colles accingent. Induti sunt arietes ouium: ꝛ valles abundabũt frumento: clamabũt eteni hymnũ dicent.

In finẽ canticũ psalmi resurrectiõis

Ilbilate deo oĩs terra: psalmũ dicite nomini eius: date gloriaz laudi eius. Dicite deo q̃z terribilia sunt opa tua dñe: in mltitudine virtutis tue mentient tibi inimici tui. Oĩis terra adoret te ꝛ psallat tibi: psalmũ dicat nomini tuo. Venite ꝛ videte opa dei: terribilis in cõsiliis sup filios hoĩm. Qui cõuertit mare i aridaz in flumine pertrãsibũt pede ibi letabim̃ur in ipo. Qui dñatur in virtute sua i eternum oculi ei⁹ sup gentes respiciũt: qui exasperãt nõ exaltent in semetipis. Benedicite gentes deũ nr̃m: ꝛ auditã facite vocem laudis ei⁹. Qui posuit ãiam meã ad vitã: ꝛ nõ dedit in cõmotionez pedes meos. Quoniã probasti nos deus igne nos examiasti sicut examinat argentuz. Induxisti nos in laqueũ: posuisti tribulationes in dorso nro: imposuisti hoies sup capita nostra. Tranisuim⁹ p ignem et aquã: ꝛ eduxisti nos in refrigerium. Introibo in domũ tuaz in holocaustis: reddam tibi vota mea que distinxerunt labia mea. Et locutũ est os meũ: in tribulatione mea. Holocausta medullata offeram tibi cũ incenso arietũ: offeraz tibi boues cũ hircis. Venite audite ꝛ narrabo oĩis qui timetis deuz: quãta fecit aie mee. Ad ipm ore meo clamaui: ꝛ exaltaui sub lingua mea. Iniquitatẽ si aspexi in corde meo: nõ exaudiet dñs. Propterea exaudiuit deus: ꝛ attẽdit voci deprecationis mee. Bñdictus deus: qui non amouit orõem meã ꝛ misericordiã suã a me.

In finẽ in hymnis psalmis cãtici dauid

Deus misereat nr̃i LXVI

ꝛ bñdicat nobis: illuminet vultum suũ sup nos: ꝛ misereatur nr̃i. Ut cognoscamus i terra viã tuã in oĩbus gẽtib⁹ salutare tuũ. Cõfiteant tibi ppli deus: cõfiteant tibi populi oẽs. Letent ꝛ exultent gentes: quoniã iudicas populos in equitate: ꝛ gẽtes in terra dirigis. Cõfiteant tibi populi de⁹: cõfiteant tibi ppli oẽs: tra dedit fructũ suum. Benedicat nos deus de⁹ nr̃ benedicat nos deus: ꝛ metuant eum oĩis fines terre.

In finẽ psalmus cãtici dauid.

Exurgat deus ꝛ dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis sic pereãt peccatores a facie dei. Et iusti epulentur ꝛ exultent in conspectu dei: ꝛ delectentur in leticia. Cantate deo psalmuz dicite nomini ei⁹:

iter facite ei qui ascēdit super occasum: dominus nomē illi. Exultate in conspectu eius: turbabūtur a facie eius patris orphanorū ⁊ iudicis viduar. Deus ī loco sancto suo: deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos q̄ exasperant qui habitāt in sepulcris. Deus cū egredieris in cōspectu populi tui cuz ptransisris in deserto. Terra mota est: etenim celi distillauerūt a facie dei sinai a facie dei israel. Pluuiā voluntariam segregabis deus hereditati tue ⁊ infirmata est: tu vero pfecisti eaz. Animalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedie tua pauperi deo. Dns dabit verbū euangelizantibus: virtute multa. Rex virtutuz dilecti dilecti: ⁊ speciei dom̄ diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargētate: ⁊ posteriora dorsi eius in pallore auri. Duz discernit celestis reges sup eam nive dealbabūtur in selmon: mons dei mōs pīguis. Mōs coagulatus mons pinguis: vt quid suspicamini mōtes coagulatos? Mons ī quo beneplacitū est deo habitare in eo: etenī dns habitabit in finem. Currus dei decē milibus multiplex: milia letantium: dns in eis in sina in sancto. Ascēdisti in altū cepisti captiuitatem: accepisti dona ī hoībus. Etenī nō credētes: inhabitare dnm deū. Benedictus dns die quotidie: prosperū iter faciet nobis deus salutarium nostroz. Deus nr deus saluos faciendi: ⁊ dnī dnī exitus mortis. Verūtamen deus cōfringet capita inimicoz suoz vertice capilli pambulantiū in delictis suis. Dixit dns ad basan cōuertam: cōuertam in profundū maris. Vt intinguat pes tuus in sanguine: lingua canū tuorum ex inimicis ab ipo. Viderūt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto. Preuenerūt pncipes cōiuncti psallētibus: in medio iuuēculaz tympanistriarum. In ecclesijs benedicite deo: dño de fontibus israel. Ibi benia min adolescentulus: in mētis excessu. Principes iuda duces eorū: pncipes zabulon ⁊ pncipes neptalim. Manda deus virtuti tue: cōfirma hoc deus qđ operatus es in nobis. A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera. Increpa feras arūdinis cōgregatio taurorum in vaccis populoz: vt excludāt eos qui probati sunt argento. Dissipa gentes que bella volūt: veniēt legati ex egypto: ethiopia pueniet manus eius deo. Regna terre cantate deo: psallite dno. Psallite deo qui ascēdit sup celuz celi ad orientē. Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriā deo sup israel magnificētia eius ⁊ virtus eius in nubib. Mirabilis deus in sanctis suis deus israel ipe dabit virtutē ⁊ fortitudinez plebi sue: benedictus deus.

In finem pro his qui commutabuntur. psalmus ipi dauid. LXVIII

Saluum me fac deus: quoniam intrauerūt aque vsq̄ ad aiam meaz. Infixus sum in limo pfundi: et nō est substātia. Veni in altitudinē maris: ⁊ tempestas demersit me. Laboraui clamās rauce facte sunt fauces mee: defecerūt oculi mei dū spero in deum meū. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei q̄ oderūt me gratis. Cōfortati sunt q̄ psecuti sunt me inimici mei iniuste: q̄ nō rapui tūc exoluebā. Deus tu scis insipiētiaz meaz: ⁊ delicta mea a te nō sunt abscōdita. Nō erubescant in me q̄ expectant te dne: dne virtutū. Nō pfundantur sup me: qui q̄rūt te deus israel. Quoniā pter te sustinui oppobrium operuit cōfusio faciē meā. Extraneus factus sum fratribus meis: ⁊ pegrinus filijs matris mee. Quoniaz zelus dom̄ tue comedit me: ⁊ oppobria exprobrātiū tibi ceciderūt sup me. Et operui ī ieiunio aiam meā: ⁊ factū est ī oppobriuz mihi. Et posui vestimētuz meū ciliciū: ⁊ factus sum illis in parabolā. Adūsuz me loq̄bātur qui sedebāt ī porta: ⁊ ī me psallebāt q̄ bibebant vinū. Ego vero orationē meam ad te dne: tēpus beneplaciti deus in multitudie misericordie tue: exaudi me

in veritate salutꝫ tue. Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his q̄ oderūt me & de profundis aquaꝝ. Non me demergat tempestas aque: neq; absorbeat me profundū neq; vrgeat sup me puteꝰ os suū. Exaudi me dñe qm̄ benigna est misericordia tua: fm multitudinē miserationū tuaꝝ respice me Et ne auertas faciem tuā a puero tuo: qm̄ tribulor velociter exaudi me. Intēde aie mee & libera eaz: ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meū & confusionē meā: et reuerētiaz meam. In cōspectu tuo sunt oēs qui tribulāt me: improperiuz exspectauit cor meū & miseriaz. Et sustinui q̄ simul cōtristaret & nō fuit: & qui cōsolaretur & nō inueni. Et dederūt in escā meā fel: & in siti mea potauerūt me aceto. Fiat mēsa eoꝝ coram ipis in laqueū: & in retributiones & in scandalū. Obscurent oculi eoꝝ ne videant: & dorsuz eoꝝ semper incurua. Effunde sup eos irā tuā: & furor ire tue cōprehendat eos. Fiat habitatio eoꝝ deserta: & in tabernaculis eoꝝ nō sit q̄ inhabitet. Quoniā quē tu percussisti persecuti sunt: & sup dolorē vulnerū eorū addiderūt. Appone iniqtatē sup iniqtatē eorū: & nō intrent in iusticiā tuā. Deleantur de libro viuētiuz: & cuz iustis nō scribant. Ego sum paup & dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomē dei cū cantico: & magnificabo euz in laude. Et placebit deo sup vitulū nouellū cornua producentē & vngulas. Videant pauperes & letent: q̄rite deū & viuet aia vestra. Quoniā exaudiuit pauperes dñs: et vinctos suos nō despexit. Laudent illū celi & terra: mare & oīa reptilia in eis. Quoniam deꝰ saluā faciet sion: & edificabunt ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: & hereditate acq̄rent eā. Et semē seruoꝝ eiꝰ possidebit eā: & qui diligūt nomē eiꝰ habitabūt in ea. In finez psalmꝰ dauid in rememoratione ꝙ saluū fecit eū dominus. LXIX

Deus in adiutoriū meū intēde: dñe ad adiuuandum me festina. Confundant & reuereant: qui querunt aiam meā. Auertant retrorsum & erubescant: qui volūt mihi mala. Auertātur statim erubescētes: qui dicūt mihi euge euge. Exultēt & letent in te oēs qui querūt te: & dicant semp magnificet dñs q̄ diligūt salutare tuū. Ego vero egenus & paup sum: deꝰ adiuua me. Adiutor meus & liberator meus es tu: dñe ne more ris. Psalmus dauid filiorū ionadab & priorum captiuorum. LXX

In te dñe speraui nō confundar in eternuz: in iusticia tua libera me et eripe me. Inclina ad me aurem tuaz: & salua me. Esto mihi in deum protectorem & in locū munituz: vt saluū me facies. Quoniā firmamentū meū: & refugiuz meū es tu. Deus meꝰ eripe me de manu pctōris: & de manu contra legem agētis & iniqui. Quoniaz tu es patiētia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea. In te confirmatꝰ suz ex vtero. de ventre matris mee tu es protector meus. In te cantatio mea semp tanq̄ prodigiū factꝰ sum multis & tu adiutor fortis. Repleat os meū laude vt cantez gloriā tuā: tota die magnitudinez tuaz. Ne proicias me in tpe senectutꝫ: cuz defecerit virtus mea ne derelinquas me. Quia dixerūt inimici mei mihi: & q̄ custodiebant aiam meā consilium fecerunt in vnū. Dicētes deꝰ dereliquit eū persequimini & cōprehendite eū: qz nō est qui eripiat. Deus ne elongeris a me: deꝰ meus in auxiliū meū respice. Cōfundant & deficiāt detrahētes aie mee: operiant confusione & pudore qui querunt mala mihi Ego aūt semp sperabo: & adiciam super omnem laudem tuam. Os meum annunciabit iusticiam tuam: tota die salutare tuum. Quoniam non cognoui literaturam introibo in potentias domini: domine memorabor iusticie tue solius. Deus docuisti me a iuuentute mea et vsq; nunc pronunciabo mirabilia tua Et vsq; in senectam & senium: deus ne derelinquas me. Donec annūciem bꝫchium tuum: generationi omni q̄ ventura est. Potentiam tuam & iusticiam

tuam deus vsq; in altissima q̄ fecisti magnalia: deus q̄s sil'is sit tibi? Quantas ostendisti mihi tribulatōes mltas ⁊ malas ⁊ ꝯuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iteruz reduxisti me. Multiplicasti magnificētiam tuā: ⁊ ꝯuersus ꝯsolatus es me. Nam ⁊ ego cōfitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuā deus: psallam tibi ī cithara scūs isrl'. Exultabunt labia mea cū cantauero tibi: ⁊ aīa mea quam redemisti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iusticiā tuam: cū cōfusi ⁊ reueriti fuerint q̄ querūt mala mihi. Psalmus dauid in salomonē. LXXI

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iusticiam tuaz filio regis. Judicare ppl'm tuū in iusticia: ⁊ pauperes tuos in iudicio. Suscipiant mōtes pacem ppl'o: ⁊ colles iusticiam. Judicabit paupes ppl'i ⁊ saluos faciet filios pauperū: ⁊ hūiliabit calūniatorē. Et permanebit cū sole ⁊ añ lunā: in generatiōe ⁊ generationē. Descendet sicut pluuia ī vellus: ⁊ sicut stillicidia stillantia sup terrā Orietur in diebꝰ eiꝰ iusticia ⁊ abundantia pacis donec auferatur luna. Et dñabitur a mari vsq; ad mare: et a flumīe vsq; ad termīos orbis terraꝝ. Corā illo ꝓcidēt ethiopes: ⁊ inimici eiꝰ terrā lingēt. Reges tharsis ⁊ insule mūera offerent: reges arabū ⁊ saba dona adducent. Et adorabūt eum oēs reges: oēs gentes seruient ei. Quia liberabit paupem a potēte ⁊ paupem cui non erat adiutor Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ aīas paupum saluas faciet. Ex vsuris ⁊ iniq̄tate redimet animas eoꝝ: ⁊ honorabile nomē eoꝝ corā illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro arabie: et adorabūt de ipo semp: tota die bñdicēt ei. Erit firmamētuz in terra in summis montiū: supertolletur sup libanū fluctus eius: ⁊ florebūt de ciuitate sicut fenum terre. Sit nomē eius benedictū in secula: ante solez pmanet nomē eius. Et benedicentur in ipo oēs tribus terre: om̄es gentes magnificabūt eū. Benedictꝰ dominus deus israel: qui facit mirabilia solus. Et benedictuz nomē maiestatis eiꝰ in eternū: ⁊ replebitur maiestate eiꝰ om̄is terra: fiat fiat. Defecerūt hymni dauid filij iesse. Psalmus asaph. LXXII

Quam bonus israel deꝰ: his q̄ recto sunt corde. Mei autez pene moti sunt pedes: pene effusi sūt gressus mei. Quia celaui sup iniquos: pacem peccatorū videns. Quia non est respectus morti eoꝝ: ⁊ firmamētum in plaga eoꝝ. In labore hoīm nō sunt: ⁊ cuz hoībus non flagellabuntur. Ideo tenuit eos supbia: operti sunt iniquitate ⁊ impietate sua. Prodijt q̄si exadipe iniquitas eoꝝ: transierūt in affectuz cordis. Cogitauerūt ⁊ locuti sunt nequitiā: iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in celū os suuz: ⁊ lingua eoꝝ trāsiuit in terra. Ideo cōuertetur ppl'us meus hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis. Et dixerūt quō scit deus: ⁊ si est scientia in excelso? Ecce ipi peccatores ⁊ abūdātes in seculo: obtinuerūt diuitias. Et dixi: ergo sine causa iustificaui cor meum: ⁊ laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellatus tota die: ⁊ castigatio mea ī matutinis. Si dicebaz narrabo sic: ecce nationem filiorum tuoꝝ reprobaui. Existimabam vt cognoscerem: hoc labor ē ante me. Donec intrem in sanctuariū dei ⁊ intelligam in nouissimis eorū. Verū tamen ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarentur. Quō facti sunt in desolationē: subito defecerūt: perierunt ꝓpter iniquitatem suam. Velut somnium surgentiū: dñe in ciuitate tua imaginem ipoꝝuz ad nihilū rediges. Quia inflāmatum est cor meū: ⁊ renes mei cōmutati sunt: ⁊ ad nihilum redactꝰ sum ⁊ nesciui. Vt iumētum factus suz apud te: ⁊ ego semp tecū. Tenuisti manuz dexteram meā: ⁊ in voluntate tua deduxisti me: ⁊ cum gloria suscepisti me. Quid enim mihi est in celo: ⁊ ad te quid volui sup terram? Defecit caro mea ⁊ cor meum: deus cordis mei ⁊ pars mea deus in eternuz. Quia ecce qui elongant se a te pibūt: pdidisti oēs qui fornicantur abs te. Mihi autez adherere deo bonum est

ponere in dño deo spem meam. Et annũciem omnes predicationes tuas: in portis filie sion. In finẽ intellect' asaph

Ut quid deus repulisti in finem: iratꝰ est furor tuus sup̃ oues pascue tue? Memor esto cõgregatiõis tue: quam possedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tue: mons sion in quo habitasti in eo. Leua manꝰ tuas in superbias eorũ in finem: quãta malignatꝰ est inimicus in sctõ? Et gloriati sunt q̃ oderũt te: in medio solẽnitatis tue. Posuerũt signa sua signa. & nõ cognouerũt: sicut in exitu sup̃ summũ. Quasi in silua lignorum securib9 exciderũt ianuas eiꝰ in idipsum in securi & ascia deiecerũt eã. Incẽderũt igni scũarium tuũ in terra: polluerũt tabernaculũ nois tui. Dixerunt in corde suo cognatio eorũ simul: quiescere faciamus omnes dies festos dei a terra. Signa nr̃a nõ vidimꝰ: iam nõ est pphẽta: et nos nõ cognoscet amplꝰ. Vsq̃quo deꝰ improperabit inimicꝰ: irritat adũsarius nomẽ tuũ in finẽ? Et quid auertis manũ tuã & dexterã tuã: de medio sinu tuo in finẽ? Deꝰ aũt rex nr̃ ante secula: operatus est salutẽ in medio terre. Tu confirmasti in virtute tua mare: cõtribulasti capita draconũ in aq̃s. Tu cõfregisti capita draconis: dedisti eũ escaz pplis ethiopum. Tu dirupisti fontes & torrentes tu siccasti fluuios ethan. Tuꝰ est dies & tua est nox: tu fabricatꝰ es auroram & solẽ. Tu fecisti oẽs termios terre: estatem & ver tu plasmasti ea. Memor esto huius inimicus improperauit dño: & pplis insipiens incitauit nomen tuũ. Ne tradas bestijs aias cõfitẽtes tibi: & aias pauperũ tuorum ne obliuiscaris in finẽ. Respice in testamentũ tuũ: q̃ repleti sunt q̃ obscurati sunt terre domibus iniq̃tatuz. Ne auertat̃ hũilis factꝰ confusus: pauper et inops laudabũt nomẽ tuũ. Exurge deꝰ iudica causaz tuã memor esto improperiorũ tuorum q̃ ab insipiẽte sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum qui te oderũt ascẽdit semper.

In finẽ ne corrũpas. ps cãtici asaph.

Confitebimur LXXIIII

Confitebimur tibi deꝰ: cõfitebimur: et inuocabimus nomẽ tuũ. Narrabimꝰ mirabilia tua: cum accepero tps ego iustitias iudicabo. Liq̃facta est terra & oẽs qui habitãt in ea: ego cõfirmaui columnas eiꝰ. Dixi iniquis nolite iniq̃ agere & delinquẽtib9 nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altuz cornu vrm: nolite loqui aduersus deum iniquitatẽ. Quia neq̃ ab oriente neq̃ ab occidente neq̃ a desertis montib9: quoniã deꝰ iudex est. Hunc humiliat & hunc exaltat: q̃ calix in manu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: verũtamẽ fex eius nõ est exinanita bibent oẽs pctores terre. Ego autẽ annũciabo in seculuz: cãtabo deo iacob. Et oia cornua pctorum confringam: & exaltabunt̃ cornua iusti.

In finẽ in carminib9 canticũ ad assyrios. psalmus asaph. LXXV

Notus in iudea deus in isrl̃ magnum nomẽ eius. Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in sion. Ibi cõfregit potẽtias: arcum scutum gladium & bellum. Illuminãs tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt oẽs insipiẽtes corde. Dormierũt somniũ suũ: & nichil inuenerũt oẽs viri diuitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua deꝰ iacob: dormitauerũt qui ascẽderũt equos. Tu terribilis es & q̃s resistet tibi: ex tũc ira tua. De celo audituz fecisti iudiciũ: terra tremuit & quieuit. Cũ exurgeret in iudicium deus vt saluos faceret omẽs mansuetos terre. Quoniã cogitatio hois cõfitebitur tibi & reliquie cogitationis diem festũ agẽt tibi. Vouete & reddite dño deo vestro: omes qui in circumitu eius affertis munera. Terribili & ei qui aufert spiritum principũ: terribili apud reges terre.

In finẽ pro ydithũ. psalmus asaph.

Voce mea ad LXXVI

Voce mea ad dominum clamaui voce mea ad deum & intẽdit mihi. In die tribulationis mee deum exquisiui manib9

meis nocte ꝺtra eũ: ⁊ nõ sum ꝺceptus
Renuit ꝓsolari aĩa mea: memoꝛ fui ꝺei
⁊ ꝺelectat⁹ sum: ⁊ exercitat⁹ sum ⁊ ꝺefecit
spũs me⁹. Anticipauerũt vigilias oculi
mei: turbat⁹ sum ⁊ nõ sum locut⁹. Cogi-
taui dies antiquos: ⁊ ãnos eternos in
mente habui. Et meditat⁹ sum nocte cũ
coꝛde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebam spũm
meũ. Nũquid in eternũ proiiciet ꝺeus:
aut nõ apponat vt cõplacitioꝛ sit adhuc
Aut in finẽ misericoꝛdiã suaꝫ abscidet: a
generatiõe ĩ generatiõem: Aut obliui-
scetur misereri ꝺeus: aut ꝯtinebit in ira
sua misericoꝛdias suas: Et dixi nũc ce-
pi hĩc mutatio ꝺextere excelsi. Memoꝛ fui
operꝫ dñi: q̃ memoꝛ ero ab initio mira-
biliũ tuoꝛũ. Et meditabꝛ in oĩbꝫ opibꝫ
tuis: ⁊ ĩ adinuẽtiõibꝫ tuis exercebꝛ Deus
us in sancto via tua: quis ꝺeus magn⁹
sicut ꝺeus nr̃: tu es ꝺeus qui facis mira
bilia: Notam fecisti in ꝓpl'is virtutẽ tuã
redemisti in brachio tuo ꝓpl'm tuũ: fili-
os iacob ⁊ ioseph. Uiderũt te aq̃ ꝺe⁹ vi-
ꝺerũt te aque ⁊ timuerũt: ⁊ turbate sũt
abyssi. Multitudo sonit⁹ aquarꝫ: voꝛem
ꝺederũt nubes. Etenĩ sagitte tue trãse-
unt: voꝛ tonitrui tui in rota. Alluxerũt
coꝛuscatiões tue oꝛbi terre: cõmota est
⁊ cõtremuit terra. In mari via tua ⁊ se-
mite tue in aquis multis: ⁊ vestigia tua
nõ cognoscenť. Deduxisti sicut oues po
pulum tuũ: in manu moysi ⁊ aaron.

Intellectus asaph. LXXVII

Attẽdite ꝓpl'e me⁹ legẽ meaꝫ: in
clinate aurẽ vr̃am in verba oꝛis
mei. Aperiam ĩ parabol'os meũ
loquar ꝓpositiões ab initio. Quanta
audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: ⁊ patres nr̃i
narrauerũt nobis. Nõ sunt occultata a
filijs eoꝛũ: in generatiõe altera. Narran
tes laudes dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabi-
lia eius que fecit. Et suscitauit testimo
niũ in iacob: ⁊ legez posuit in isrl'. Quã-
ta mãdauit patribꝫ nostris nota facere
ea filijs suis: vt cognoscat generatio al-
tera. Filij qui nascenť ⁊ exurgent: ⁊ nar
rabũt filijs suis: vt ponãt in ꝺeo spez su-
am: ⁊ nõ obliuiscanť operũ ꝺei: ⁊ manda
ta ei⁹ exquirãt. Ne fiant sicut patres eo-
rum generatio praua ⁊ exasperans. Ge
neratio que non direxit coꝛ suũ: ⁊ nõ est
credit⁹ cum ꝺeo spirit⁹ eius. Filij effraim
intendentes ⁊ mittentes arcum: cõuer
si sunt in ꝺie belli. Non custodierunt te
stamentũ ꝺei: ⁊ in lege ei⁹ noluerũt am-
bulare. Et obliti sunt ꝺenefactoꝛũ eius
⁊ mirabiliũ ei⁹ q̃ ostendit eis. Coram pa-
tribꝫ eoꝛũ fecit mirabilia ĩ terra egypti:
in campo thaneos. Interrupit mare ⁊
perduxit eos: ⁊ statuit aquas q̃sĩ in vtre
Et ꝺeduxit eos ĩ nubꝫ ꝺiei: ⁊ tota nocte
in illuminatione ignis. Interrupit pe-
tram in ꝺeremo: ⁊ adaquauit eos velut
in abysso mlta. Et eduxit aquam ꝺe pe-
tra: ⁊ eduxit tanq̃ flumina aq̃s. Et appo
suerũt adhuc peccare ei: in iram excita-
uerũt excelsum in inaquoso. Et tempta-
uerũt ꝺeũ in coꝛdibus suis: vt peterent
escas aĩabus suis. Et male locuti sunt
ꝺe ꝺeo: ꝺixerunt: nunquid poterit ꝺe⁹ pa-
rare mensaꝫ in ꝺeserto: Quoniã percussit
petram ⁊ fluxerũt aque: ⁊ toꝛrẽtes inun
ꝺauerũt. Nũquid ⁊ panem poterit ꝺare
aut parare mẽsam ꝓpl'o suo: Ideo audi
uit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accensus est ĩ
iacob: ⁊ ira ascẽdit in israel. Quia nõ cre
ꝺiderũt in ꝺeo: nec sperauerũt in saluta-
ri eius. Et mandauit nubibꝫ ꝺesup: ⁊ ia
nuas celi aperuit. Et pluit illis manna
ad manducandũ: ⁊ panem celi ꝺedit eis
Panez angelorũ manducauit homo: ci
baria misit eis in abundantiã. Transtu
lit austrum ꝺe celo: ⁊ induxit in virtute
sua africum. Et pluit sup eos sicut pul-
uerem carnes: ⁊ sicut arenam maris vo
latilia pennata. Et ceciderunt in medio
castroꝛum eoꝛũ circa tabernacula eoꝛuꝫ.
Et manducauerũt ⁊ saturati sũt nimis
⁊ ꝺesideriuꝫ eoꝝ attulit eis: nõ sunt frau
dati a ꝺesiderio suo. Adhuc esce eoꝛum
erant in oꝛe ipoꝛum: ⁊ ira ꝺei ascendit su
per eos. Et occidit pingues eoꝛuꝫ: ⁊ ele-
ctos israel impediuit. In omnibus his
peccauerunt adhuc: ⁊ non crediderunt
in mirabilibus ei⁹. Et ꝺefecerũt in vani
tate ꝺies eoꝛum ⁊ ãni eoꝛum cũ festina

tione. Cum occideret eos querebãt eũ
& reuertebãtur & diluculo veniebant ad
eum. Et rememorati sunt qꝛ deus adiu
tor est eorũ: & deus excelsus redemptor
eorũ est. Et dilexerũt eum in ore suo: et
lingua sua mentiti sunt ei. Cor aũt eoꝝ
nõ erat rectũ cum eo: nec fideles habiti
sunt in testamẽto eius. Ipe autẽ est mi
sericors & ꝓpitius fiet ꝑccatis eorum: &
nõ disperdet eos. Et abũdauit vt auer
teret iram suam: & nõ accẽdit oẽm iram
suam. Et recordatus est qꝛ caro sũt spi
ritus vadens & nõ rediens. Quotiens
exacerbauerũt eum in deserto: in irã cõ
citauerũt eum in inaquoso. Et cõuerſi
sunt & temptauerũt deũ: & sanctũ israel
exacerbauerũt. Non sunt recordati ma
nus eius: die qua redemit eos ỏ manu
tribulantis. Sicut posuit in egypto si
gna sua & ꝓdigia sua in campo thane
os. Et cõuertit in sanguinẽ flumia eoꝝ
& imbres eorum ne biberẽt. Misit ĩ eos
cynomiam & comedit eos & ranam & di
sperdidit eos. Et dedit erugini fructus
eorũ: & labores eorũ locuste. Et occidit ĩ
grandine vineas eorũ: & moros eorũ in
pruina. Et tradidit grandini iumẽta eo
rum: & possessiones eorum igni. Misit ĩ
eos iram indignatiõis sue: indignatio
nem & iram & tribulatiõem: immissiões
p angelos malos. Viaz fecit semite ire
sue: nõ pepercit a morte aĩarum eorũz &
iumẽta eorum in morte cõclusit Et per
cussit oẽm ꝓgenituz in terra egypti:
primitias oẽm labꝛis eorũ in taberna
culꝭ cham. Et abstulit sicut oues popu
lum suũ: & perduxit eos tanq̃ gregẽ in
deserto. Et deduxit eos in spe & non ti
muerũt: & inimicos eorũ operuit mare
Et induxit eos in mõtem scificationis
sue: mõtem quẽ acq̃siuit dextera ei⁹. Et
eiecit a facie eorum gẽtes: & sorte diuisit
eis terrã in funiculo distributionis. Et
habitare fecit in tabernaculis eoꝝ trib⁹
israel Et temptauerũt & exacerbauerũt
deum excelsuz: & testimonia ei⁹ nõ custo
dierũt. Et auerterũt se & nõ seruauerũt
pactũ: quẽadmodũ ꝑres eorum cõuersi
sunt in arcũ ꝓuarũ. In irã cõcitauerũt
eum in collib⁹ suis: & in sculptilib⁹ suis
ad emulationem eum ꝓuocauerunt.
Audiuit deus & spreuit: & ad nihiluz re
degit valde israel. Et repulit tabernacu
lum syloe tabernaculum suũ vbi habita
uit in hominibus. Et tradidit in captiui
tatem virtutẽ eorũ: & pulcritudinẽ eoꝝ
in manus inimici. Et cõclusit in gladio
populũ suũ: & hereditatem suaz spreuit.
Juuenes eorũ comedit ignis: & virgines
eorũ nõ sunt lamentate. Sacerdotes
eorũ in gladio ceciderũt: et vidue eorum
nõ ploꝛabant. Et excitat⁹ est tanq̃ dor
miens dñs: tanq̃ potens crapulatus a
vino. Et ꝑcussit inimicos suos in poste
rioꝛa: opꝛobꝛiũ sempiternũ dedit illis
Et repulit tabernaculũ ioseph: & tribũ
effraim nõ elegit. Sed elegit tribuz iu
da: mõtem sion quez dilexit. Et edifica
uit sicut vnicoꝛnis sanctificiũ suum: in
terra quã fundauit in secula. Et elegit
dauid seruũ suũ: & sustulit eũ de gregi
bus ouiũ: de post fetantes accepit eum
ꝓascere iacob seruũ suũ & israel hereꝺi
tatem suaz. Et pauit eos in innocentia
cordis sui: & in intellectib⁹ manuum su
arũ deduxit eos.

Psalmus asaph.

Deus venerũt gentes in hereditatẽ tuã: pollu
erũt templũ sanctũ tuũ: posue
rũt hierusalẽ in pomoꝝ custodiã. Posu
erũt mortalia seruoꝝ tuoꝝ escas volati
lib⁹ celi: carnes scõꝝ tuorum bestijs terre
Effuderũt sanguinẽ ipoꝝ tanq̃ aquam
in circũitu hierusalẽ: & nõ erat qui sepe
liret. Facti sum⁹ opꝛobꝛiũ vicinis nꝛis
subsannatio et illusio his q̃ in circũitu
nꝛo sunt. Vsq̃q̃ dñe irascꝛis in finẽ: ac
cendet velut ignis zelus tuus. Effunde
iram tuã in gẽtes que te nõ nouerunt
& in regna que nomẽ tuũ nõ inuocaue
runt. Quia comederũt iacob: & locum
eius desolauerũt. Ne memineꝛis iniqui
tatum nostrarũ antiquarum cito anti
cipent nos misericordie tue: qꝛ paupes
facti sum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salu
tarꝭ nꝛ: & ꝓp gloꝛiaz nois tui dñe libera

nos. Et ꝓpitius esto peccatis nostris ꝓ
pter nomē tuuz: ne forte dicant in gen/
tibus. vbi est deus eorū. Ut innotescāt
in nationibus corā oculis nostris: vltio
sanguinis seruoꝝ suorū qui effusus est
Introeat in conspectu tuo gemitus cō
peditoruz. Scdm magnitudinem bra/
chij tui: posside filios mortificatorū. Et
redde vicinis nostris septupluz in sinu
eorū: improperiuz ipꝝorum quod expro/
brauerunt tibi dñe. Nos autē populus
tuus ⁊ oues pascue tue: cōfitebimur ti
bi in seculū. In generatione ⁊ generati
onem: annunciabimus laudem tuā.

In finē pro his qui cōmutabuntur.
psalmus ꝓ assyrijs testimoniū asaph.

Qui regis israel LXXIX
intende: qui deducis velut ouē
ioseph. Qui sedes super cheru/
bin manifestare: corā effraim beniamin
⁊ manasse. Excita potentiā tuam ⁊ veni:
vt saluos facias nos. Deꝰ cōuerte nos
⁊ ostende faciē tuaz ⁊ salui erimus. Do/
mine deus virtutum: quousqz irasceris
super orationez serui tui. Cibabis nos
pace lachrymaruz: ⁊ potuz dabis nobis
in lachrymis in mensura. Posuisti nos
in cōtradictionē vicinis nostris: ⁊ inimi
ci nostri subsannauerūt nos. Deus vir
tutum cōuerte nos: ⁊ ostēde faciez tuaz
⁊ salui erimus. Vineam de egypto trā/
stulisti: eiecisti gētes ⁊ plantasti eā. Dux
itineris fuisti in cōspectu eius: ⁊ planta
sti radices eius ⁊ impleuit terraz. Ope/
ruit montes vmbra eius: et arbusta eiꝰ
cedros dei. Extendit palmites suos vs/
qz ad mare: ⁊ vsqz ad flumē ꝓpagīes eiꝰ.
Ut quid destruxisti maceriā eius: ⁊ vin/
demiant eaz oms qui ꝑtergrediunt viā
Exterminauit eā aper de silua: et singu/
laris ferus depastus est eā. Deus virtu
tum cōuertere respice de celo et vide et
visita vineā istaz. Et perfice eam quam
plantauit dextera tua ⁊ sup filiū homīs
quē cōfirmasti tibi. Incensa igni et suf/
fossa: ab increpatione vultꝰ tui ꝑibunt.
Fiat manus tua sup virū dextere tue: ⁊
sup filiū hoīs quē cōfirmasti tibi. Et nō
discedimꝰ a te viuificabis nos et nomē
tuuz inuocabimꝰ. Dñe deus virtutum
cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui eri
mus. In finē pro torcularibꝫ. psalmꝰ
ipi asaph. q̄nta sabbati. LXXX

Exultate deo adiutori nr̄o:
iubilate deo iacob. Sumi
te psalmum ⁊ date tympa
num psalterium iocūduz
cum cithara. Buccinate ī
neomenia tuba: in insigni die solēnita/
tis vestre. Quia preceptū in israel est: ⁊
iudiciū deo iacob. Testimoniuz ī ioseph
posuit illud: cū exiret de terra egypti lin/
guam quā nō nouerat audiuit. Diuer/
tit ab oneribꝫ dorsuz eiꝰ: manus eius in
cophino seruierūt. In tribulatōe inuo
casti me et liberaui te: exaudiui te in ab/
scondito tempestatꝫ: probaui te apud a/
quā ꝯtradictiōis. Audi ppl's meꝰ ⁊ cōte/
stabor te: israel si audieris me nō erit in
te deus recens: neqz adorabis deum alie
nū. Ego enī sum dñs deꝰ tuus: qui edu
xi te de terra egypti: dilata os tuū et im
plebo illud. Et nō audiuit ppl's meꝰ vo/
cem meā: ⁊ israel nō intēdit mihi. Et di
misi eos ſm desideria cordis eoꝝ: ibunt
in adinuētionibꝫ suis. Si ppl's meꝰ au/
disset me: isrl' si in vijs meis ābulasset.
Pro nihilo forsitan inimicos eorū hu/
miliassem: ⁊ sup tribulātes eos misissez
manū meā. Inimici dñi mentiti sūt ei:
⁊ erit tps eoꝝ in secula. Et cibauit illos
ex adipe frumēti: ⁊ de petra melle satura
uit eos. Psalmꝰ asaph. LXXXI

Deus stetit in synagoga deoruz:
in medio autē deos diiudicat.
Vsqzquo iudicatis iniquitatez
⁊ facies peccatorum sumitis? Iudicate
egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperem
iustificate. Eripite pauperem: ⁊ egenuz
de manu peccatoris liberate. Nescierūt
neqz intellexerūt. in tenebris ambulāt:
mouebunt oīa fundamenta terre. Ego
dixi dij estis ⁊ filij excelsi oms. Vos au/
tem sicut hoīes moriemini: ⁊ sicut vnus
de prīcipibꝫ cadetis. Surge deus iudi/
ca terram: qm̄ tu hereditabis in oībus

gentib⁹. Canticum psalmi asaph.

Deus q̄s simil' LXXXII

Derit tibi: ne taceas neq̄ cōpescaris deus. Quoniaz ecce inimici tui sonuerūt: ⁊ qui oderūt te extulerūt caput. Sup̄ ꝓplm̄ tuū malignauerunt consiliū: ⁊ cogitauerūt adu̇sus scōs tuos. Dixerūt venite ⁊ disp̄damus eos de gente: ⁊ nō memoret̄ nomē israel vltra Quoniā cogitauerunt vnanimiter: simul aduersuz te testamentū disposuert̄ tabernacula idumeoꝝ ⁊ hismaelite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ āmon ⁊ amalech: alienigene cū habitantib⁹ tyrū. Etenī assur venit cū illis: facti sunt in adiutoriū filijs loth. Fac illis sicut madiā ⁊ sysare sicut iabin in torrente cyson. Disperierūt in endor: facti sunt vt stercus terre. Pone principes eoꝝ sicut oreb ⁊ çeb: et çebee ⁊ salmana. Oēs principes eoꝝ: qui dixerūt hereditate possideamus scūariū dei. Deus meus pone illos vt rotā: ⁊ sicut stipulā ante faciē venti. Sicut ignis qui cōburit siluā: ⁊ sicut flāma cōburēs montes. Ita p̄seq̄ris illos in tēpestate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos Imple facies eoꝝ ignominia. ⁊ q̄rent nomē tuuz dñe. Erubescant ⁊ ꝯturbent̄ in seculum seculi: ⁊ cōfundātur ⁊ pereant. Et ꝯgnoscant qꝛ nomē tibi dñs: tu solus altissimus in om̄i terra. In finē ꝓ torcularibus filijs chore psalm⁹. LXXXIII

Quā dilecta tabernacula tua domine virtutū: cōcupiscit ⁊ deficit anima mea in atrio dñi. Cor meū ⁊ caro mea: exultauerūt in deuz viuum. Etenī passer inuenit sibi domū: ⁊ turtur nidū vbi ponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutū: rex me⁹ ⁊ de⁹ meus. Beati q̄ habitant in domo tua dñe in secula seculorū laudabūt te. Beatus vir cuius est auxiliū abs te. ascēsiones ī corde suo disposuit in valle lachrymarū in loco quē posuit. Etenī bñdictionem dabit legislator: ibūt de virtute in virtutē videbit̄ de⁹ deoꝝ in sion. Dñe de⁹ virtutū exaudi oronē meaz: auribus p̄cipe deus iacob. Protector noster aspice de⁹ ⁊ respice in faciē christi tui. Quia melior est dies vna in atrijs tuis: sup̄ milia. Elegi abiectus esse ī domo dei mei: magis q̄z habitare in tabernaculis peccatorum. Quia misericordiā ⁊ veritatē diligit deus: gratiā ⁊ gloriā dabit dominus Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: dñe virtutuz beat⁹ homo qui sperat in te. In finem filijs chore

Benedixisti dñe LXXXIIII

terrā tuā: auertisti captiuitatez iacob. Remisisti iniquitatē plebis tue: operuisti oīa peccata eoꝝ. Mitigasti oēm iraz tuaz: auertisti ab ira indignationis tue. Cōuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte irā tuam a nobis. Nūquid in eternū irasceris nobis: aut extendes iraz tuā a generatione ī generationē? Deus tu cōuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̄ in te. Ostende nobis dñe misericordiā tuā: et salutare tuū da nobis. Audiā quid loquat̄ in me dñs deus: quoniā loquet̄ pacē in plebez suā. Et sup̄ sanctos suos: ⁊ in eos q̄ cōuertūtur ad cor. Verūtamen ꝓpe timētes eū salutare ip̄ius: vt inhabitet gl̄ia in terra nr̄a. Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iusticia ⁊ pax osculate sūt. Veritas de t̄ra orta ē: ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. Etenī dñs dabit benignitatem: ⁊ terra nostra dabit fructum suuz. Iusticia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via gressus suos. Oratio dauid.

Inclina domine LXXXV

aurem tuam ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper sum ego. Custodi aīam meaz quoniaz sanctus sum: saluū fac seruuz tuum deus meus sperantem in te. Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīam s̄ui tui qm̄ ad te dñe aīaz meā leuaui. Quoniā tu dñe suauis ⁊ mitis. ⁊ multe misericordie oībus inuocantibus te. Auribus p̄cipe dñe oronē meā: ⁊ intēde voci dep̄catōis mee. In die tribulatōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me. Nō ē sil'is tui in dijs dñe: ⁊ nō ē s̄m opa tua. Oēs gētes quascūq̄z fecisti veniēt ⁊ adorabūt

coram te dñe: & glorificabunt nomẽ tuum. Quñ magnus es tu & faciens mirabilia: tu es deꝰ solus. Deduc me dñe in via tua: & ingrediar in veritate tua: letetur cor meũ vt timeat nomẽ tuũ. Confitebor tibi dñe deus meꝰ in toto corde meo: & glorificabo nomẽ tuũ in eternũ Quia misericordia tua magna est sup me et eruisti aiam meã ex inferno inferiori. Deus iniqui insurrexerunt sup me: et synagoga potentiũ quesierũt aiam meam: & nõ ꝓposuerũt te in conspectu suo. Et tu dñe deus miseratoꝛ & misericors: patiens & multe misericordie & verax. Respice in me & miserere mei: da imperiũ tuũ puero tuo: & saluũ fac filium ancille tue. Fac mecũ signũ in bonũ vt videant qui oderũt me & ꝓfundant: quñ tu dñe adiuuisti me & cõsolatꝰ es me. Psalmꝰ cantici filiꝰ chore. LXXXVI

Fundamẽta eius in montibus sanctis: diligit dñs portas sion sup oĩa tabernacula iacob. Gloria dicta sũt de te ciuitas dei Memoꝛ ero raab & babylonis scientiũ me. Ecce alienigene & tyrus & ppl's ethiopũ: hi fuerũt illic. Nunqd sion dicet homo: & hõ natꝰ est in ea: & ipse fundauit eaz altissimus: Dñs narrabit in scripturis ppl'oꝝ: & pricipum hoꝝ qui fuerũt in ea. Sicut letãtium oĩm: habitatio est in te. Canticum psalmi filiꝰ chore in finẽ ꝓ melech ad rñdendũ intellectꝰ eman ezraite.

Domine deus LXXXVII
salutis mee: in die clamaui & nocte coram te. Intret in ꝓspectu tuo oõ mea: inclina aurẽ tuã ad precez meam. Quia repleta est malis aia mea & vita mea inferno appropinq̃bit. Estimatus sum cum descẽdentib in lacum factus sum sicut homo sine adiutoꝛio ĩter moꝛtuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulcris quoꝝ non es memoꝛ amplius: & ipsi de manu tua repulsi sunt. Posuerũt me in lacu inferiori: in tenebꝛosis & in vmbꝛa moꝛtis. Sup me confirmatꝰ est furoꝛ tuus: & oẽs fluctus tuos induxisti sup me. Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationẽ sibi. Traditꝰ sum & nõ egrediebar: oculi mei languerũt pre inopia Clamaui ad te dñe: tota die expandi ad te manus meas. Nunqd moꝛtuis facies mirabilia: aut medici suscitabũt & cõfitebunt tibi? Nunquid narrabit aliqs in sepulcro misericordiã tuã: veritatez tuã in pditionẽ? Nunqd cognoscentur in tenebꝛis mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis? Et ego ad te domine clamaui: & mane oõ mea pueniet te Et quid dñe repellis oõnẽ meã: auertis faciem tuã a me? Paup sum ego & ĩ laboꝛibus a iuuentute mea: exaltatꝰ aũt hũiliatus sum & ꝓturbatꝰ. In me transierunt ire tue: & terꝛoꝛes tui ꝓturbauerunt me. Circũdederũt me sicut aqua tota die: circũdederũt me simul. Elongasti a me amicum & pꝛoximum: & notos meos a miseria. Intellectus ethan ezraite. LXXXVIII

Misericordias dñi: in eternũ cantabo. In generatiõe & generationẽ: annunciabo veritatẽ tuam in oꝛe meo. Quñ dixisti in eternũ misericordia edificabit in celis: pꝛeparabit veritas tua in eis. Disposui testamentum electis meis: iuraui dauid famulo meo vsq̃ in eternũ pꝛeparabo semẽ tuũ. Et edificabo in generatione & generationẽ: sedẽ tuam. Confitebunt celi mirabilia tua domine: etenim veritatẽ tuã in ecclesia sctoꝝ Quñ quis in nubibꝰ equabit dño: similis erit deo in filiis dei? Deus q̃ glorificatur in cõsilio sctoꝝ: magnus & terribilis sup oĩs qui in circuitu eius sunt. Dñe deus virtutũ quis sicut tibi? potens es dñe & veritas tua in circuitu tuo. Tu dominaris ptãti maris: motũ aũt fluctuum ei? tu mitigas. Tu hũiliasti sic vulneratũ sup̃bũ: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos. Tui sunt celi & tua est tra: oꝛbem & plenitudinẽ ei? tu fundasti: aq̃lonẽ & mare tu creasti. Thabor & hermon in noie tuo exultabũt: tuum brachiũ cũ potentia. Firmetur manus tua & exaltet dextera tua: iustitia et

iudiciū preparatio sedis tue. Misericordia
⁊ veritas p̄cedent faciē tuā: beatus ppl's
qui scit iubilationē. Dñe in lumīe vul-
tus tui ambulabūt: ⁊ in noīe tuo exulta
bunt tota die: ⁊ in iusticia tua exaltabū
tur. Quoniā gl'a virtutis eoꝝ tu es: ⁊ ī
beneplacito tuo exaltabit̄ cornu nostrū.
Quia dñi est assumptio nr̄a: ⁊ sancti is-
rael regis nr̄i. Tūc locutus es in visiōe
sanctis tuis: ⁊ dixisti. posui adiutoriū in
potente: ⁊ exaltaui electuz de plebe mea.
Inueni dauid seruū meuz: oleo sancto
meo vnxi eū. Man⁹ enī mea auxiliabit̄
ei: ⁊ brachiuz meū cōfirmabit eū. Nihil
p̄ficiet inimic⁹ in eo: ⁊ filius iniq̄tat̄ nō
apponet nocere ei. Et cōcidaz a facie ip̄i⁹
inimicos eius: ⁊ odientes eū in fugam
cōuertam. Et veritas mea et misericor-
dia mea cū ip̄o: ⁊ in noīe meo exaltabit̄
cornu eius. Et ponam in mari manum
eius: ⁊ ī fluminib⁹ dexterā ei⁹. Ip̄e inuo
cabit me p̄r me⁹ es tu: deus me⁹ ⁊ susce-
ptor salut̄ mee. Et ego p̄riogenituz po-
nam illū: excelsum p̄ regib⁹ t̄re. In eter
nū seruabo illi misericordiā meā: ⁊ testa
mentū meū fidele ip̄i. Et ponā ī seculuz
seculi semē ei⁹: ⁊ thronū ei⁹ sicut dies ce
li. Si aūt dereliq̄rint filij ei⁹ legē meaz:
⁊ in iudicijs meis nō ambulauerīt. Si
iusticias meas p̄phanauerint ⁊ manda
ta mea nō custodierint. Visitabo in vir
ga iniq̄tates eorū: ⁊ in verberib⁹ peccata
eoꝝ. Misericordiā aūt meā nō dispgam
ab eo: neq̄z nocebo in v̄itate mea. Neq̄z
p̄phanabo testamētuz meū: ⁊ q̄ p̄cedunt
de labijs meis nō faciā irrita. Semel iu
raui ī scō meo si dauid mētiar: semē ei⁹
in eternuz manebit. Et thron⁹ ei⁹ sicut
sol in ꝯspectu meo: ⁊ sicut luna p̄fecta in
eternū. ⁊ testis in celo fidel'. Tu vero re
pulisti ⁊ despexisti: distulisti christū tuuz.
Auertisti testamentū serui tui: p̄phana
sti in terra sanctuariū eius. Destruxisti
oēs sepes eius: posuisti firmamētū eius
formidinē. Diripuerūt eū oēs transeū
tes viā: factus est opprobriū vicinis su-
is. Exaltasti dexterā deprimentiū eū: le-
tificasti oēs inimicos eius. Auertisti ad
iutoriuz gladij eius: ⁊ nō es auxiliatus
ei in bello. Destruxisti eū ab emūdatiōe
⁊ sedem eius in terra collisisti. Minora
sti dies tp̄is eius: p̄fudisti eū cōfusione
Usq̄zquo dñe auertis ī fiuē: exardescet
sicut ignis ira tua? Memorare q̄ mea
sub̄a: nunq̄d enim vane cōstituisti oīs
filios hoīm? Quis est hō qui viuet ⁊ nō
videbit mortē: eruet aīam suā de manu
inferi? Ubi sunt misericordie tue antiq̄
dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua?
Memor esto dñe opprobrij seruoꝝ tuo-
rū: quod cōtinui in sinu meo multaruz
gentiū. Quod exprobrauerunt inimici
tui dñe: quod exprobrauerūt cōmutati
onē christi tui. Bñdict⁹ dñs in eternuz
fiat fiat. Oratio moysi hoīs dei.

LXXXIX

Domine refugi-
um factus es nobis: a genera-
tione in generationez. Priusq̄z
montes fierent aut formaret̄ terra ⁊ or
bis a seculo: ⁊ in seculuz tu es deus. Ne
auertas hoīem in hūilitatē: ⁊ dixisti con
uertimini filij hoīm. Quoniā mille āni
ante oculos tuos: tanq̄z dies hesterna q̄
preterijt. Et custodia in nocte: que p̄ ni
hilo habent̄ eoꝝ anni erūt. Mane sicut
herba transeat: mane floreat ⁊ transeat:
vespere decidat induret ⁊ arescat. Quia
defecimus in ira tua ⁊ in furore tuo tur
bati sumus. Posuisti iniq̄tates nr̄as in
conspectu tuo: seculū nostrū in illumīa
tione vultus tui. Quoniā oēs dies no
stri defecerūt: ⁊ in ira tua defecimus. An
ni nr̄i sicut aranea meditabunt̄: dies an
noꝝ nr̄oꝝ in ip̄is septuaginta anni. Si
autē in potentatib⁹ octogīta anni: ⁊ am
plius eorū labor ⁊ dolor. Quoniā super-
uenit mansuetudo ⁊ corripiem̄. Quis
nouit p̄tātem ire tue: et pre timore tuo
irā tuā dinūerare? Dexterā tuaz sic no-
tam fac: ⁊ eruditos corde ī sapiētia. Cō-
uertere dñe vsq̄zq̄: et dep̄cabil' esto super
seruos tuos. Repleti sum⁹ mane mise-
ricordia tua: exultauimus ⁊ delectati su
m⁹ in oīb⁹ dieb⁹ nr̄is. Letati sum⁹ p̄ die
bus quib⁹ nos hūiliasti: annis quibus
vidim⁹ mala. Respice in seruos tuos ⁊

in opa tua:⁊ dirige filios eoꝝ. Et sit splē dor dñi dei nri sup nos:⁊ opa manuum nrāꝝ dirige sup nos:⁊ opus manuū nrarū dirige Laus cantici ipsi dauid.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectiōe dei celi commorabit. Dicet domino susceptor meus es tu:⁊ refugium meum:deus meus sperabo in eum. Quōm ipse liberabit me de laqo venantium:⁊ a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi:⁊ sub pennis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius:nō timebis a timore nocturno. A sagitta volante in die a negocio perambulāte in tenebris:ab incursu⁊ demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mille:⁊ decē milia a dextris tuis:ad te aūt nō appropinquabit. Verūtamē oculis tuis considerabis:⁊ retributionez peccatoꝝ videbis. Quōm tu es dñe spes mea:altissimum posuisti refugium tuum. Non accedet ad te malum⁊ flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniā angelis suis mandauit de te:vt custodiant te in oibus vijs tuis. In manibus portabūt te:ne forte offendas ad lapidē pedem tuū. Super aspidē⁊ basiliscū ambulabis:⁊ conculcabis leonē⁊ draconē. Quōm me in spauit liberabo eū:protegam eū quoniā cognuit nomē meū. Clamauit ad me⁊ ego exaudiā eū. cū ipso sum in tribulatione:eripiā eum⁊ glorificabo eū. Longitudie dierū replebo eū:⁊ ostendam illi salutare meum.

Psalmus cantici in die sabbati:

Bonū est confiteri dño:⁊ psallere nomini tuo altissime. Ad annunciandū mane misericordiā tuā:⁊ veritatē tuaz p noctem: In decachordo psalterio:cū cātico in cithara. Quia delectasti me dñe in factura tua⁊ in operibus manuū tuarū exultabo. Quā magnificata sunt opa tua dñe nimis profunde facte sunt cogitatiōes tue. Vir insipiēs nō cognoscet:⁊ stultus nō intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenū:⁊ apparuerint omēs qui operāt iniquitatē. Ut intereāt in seculum seculi:tu autem altissimus in eternum dñe. Quōm ecce inimici tui dñe: quōm ecce inimici tui peribūt:⁊ dispgent omnes q̄ operant iniquitatem. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meū: et senectus mea in misericordia vberi. Et despexit oculus meus inimicos meos⁊ ab insurgētibus in me malignātibus audiet auris mea Justus vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabit. Plantati in domo dñi:in atrijs domus dei nostri florebunt. Adhuc multiplicabunt in senecta vberi:⁊ bene patiētes erunt vt annuncient Quoniā rectus dñs deus noster:⁊ non est iniquitas in eo. Laus cātici dauid in die ante sabbatum quando fundata est terra: LXXXXII

Dominus regnauit decorez indutus est:indutus est dñs fortitudinez⁊ pcinxit se. Etenī firmauit orbem terre:qui nō commouebit. Parata sedes tua deus:extunc a seculo tu es Eleuauerūt flumia domine:eleuauerūt flumina vocem suam. Eleuauerūt flumina fluctus suos:a vocibus aquarū multarū Mirabiles elationes maris:mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:domū tuam decet sanctitudo dñe in longitudine dierum.

Psalmus dauid quarto sabbati: LXXXXIII

Deus vltionū dñs:deus vltionuz libere egit. Exaltare qui iudicas terraz:rede retributionem superbis. Vsqz̄q̄ peccatores dñe:vsqz̄q̄ peccatores gloriabunt: Effabunt⁊ loquētur iniquitatē:loquētur omēs qui opant iniusticiaz: Populum tuū domine humiliauerūt.⁊ hereditatem tuaz vexauerūt. Viduam⁊ aduenā interfecerunt:⁊ pupillos occiderūt. Et dixerūt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipiētes in plo⁊ stulti aliqñ sapite. Qui plantauit aurem nō audiet aut qui finxit oculū non considerat: Qui corripit gentes nō arguet:aut qui docet hoiem sciam dominus scit cogitationes hoim:quoniā vane sunt. Beatus homo quez tu erudieris

D

domīe: ⁊ de lege tua docueris eū. Ut mitiges ei a diebꝫ malis: donec fodiat̄ peccatori fouea. Quia nō repellet dn̄s plebem suaꝫ: ⁊ hereditatem suā non dereliquet. Quoadusq; iusticia ꝯuertat̄ in iudiciū: ⁊ q̄ iuxta illam: oēs qui recto sunt corde. Quis cōsurget mihi adūsus malignātes: aut q̄s stabit mecuꝫ aduersus operātes iniq̄tatem? Nisi q̄r dn̄s adiuuit me: paulominꝰ habitasset in inferno aīa mea. Si dicebam motꝰ est pes meꝰ misericordia tua domīe adiuuabat me. Scd̄m multitudinē dolorum meoruꝫ in corde meo: consolationes tue letificauerunt aīam meā. Nunquid adheret tibi sedes iniq̄tatis: q̄ fingis laborem in p̄cepto? Captabant in aīaꝫ iusti: ⁊ sanguinem innocētem cōdemnabunt. Et factus est mihi dominꝰ in refugiū ⁊ deus meꝰ in adiutorium spei mee. Et reddet illis iniquitatem ipsoꝝ: ⁊ in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos dn̄s deꝰ noster. Laus cantici ipsi dauid.

LXXXXIIII

Venite exultemus domīo: iubilemꝰ deo salutari nostio. Preoccupemꝰ faciē eius in confessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei. Qm̄ deꝰ magnus dn̄s: ⁊ rex magnus sup̄ oēs deos: qm̄ nō repellit dominus plebē suaꝫ. Quia in manu eiꝰ sunt oēs fines terre: ⁊ altitudīes montiū ipsius sunt. Qm̄ ipsius est mare ⁊ ipse fecit illud ⁊ siccā manꝰ eius formauerūt: Venite adoremꝰ ⁊ procidamus ⁊ ploremus ante dn̄m q̄ fecit nos: q̄r ipse est deus noster. Et nos ppl's pascue eius: ⁊ oues manꝰ eius. Hodie si vocem eiꝰ audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatiōe: ſm diē temptationis in deserto. Ubi temptauerūt me patres vestri: probauerūt ⁊ viderūt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: ⁊ dixi semper hi errant corde. Et isti nō cognouerūt vias meas vt iuraui in ira mea si introibūt in req̄em meam. Psalmus dauid quādo domus edificabatur post captiuitatem.

LXXXXV

Cantate dn̄o canticū nouū: cantate dn̄o omīs terra. Cantate dn̄o ⁊ bn̄dicite noī eius: annunciate de die in dieꝫ salutare eius. Annūciate inter gētes gloriam eiꝰ: in oībꝫ populis mirabilia eiꝰ. Qm̄ magnꝰ dn̄s et laudabilis nimis: terribilis ē super oēs deos. Qm̄ oēs dij gentiū d̄monia: dn̄s aūt celos fecit. Cōfessio ⁊ pulchritudo ī conspectu eiꝰ: sanctimonia ⁊ magnificētia in sanctificatiōe eius. Afferte dn̄o patrie gentiū: afferte domīo gloriā ⁊ honorem: afferte dn̄o gloriā nomini eiꝰ. Tollite hostias ⁊ introite in atria eius: adorate dominū in atrio sancto eius. Commoueat̄ a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibꝫ q̄r dn̄s regnauit. Eteniꝫ correxit orbem terre qui nō cōmouebit̄ iudicabit ppl'os in equitate. Letent̄ celi ⁊ exultet terra: commoueat̄ mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt campi ⁊ omīaque in eis sunt. Tūc exultabunt omīa ligna siluarum a facie dn̄i q̄r venit: qm̄ venit iudicate terrā. Iudicabit orbē terre in equitate: ⁊ ppl'os in veritate sua.

Psalmꝰ ipsi dauid quādo terra eius restituta est ei.

LXXXXVI

Dominus reg̃uit exultet terra: letent̄ insule multe. Nubes ⁊ caligo in circūitu eiꝰ: iusticia ⁊ iudiciuꝫ correctio sedis eius. Ignis ante ipsum p̄cedet: ⁊ inflāmabit in circūitu inimicos eiꝰ. Alluxerūt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ commota est terra. Mōtes sicut cera fluxerūt a facie dn̄i: a facie dn̄i oīs terra. Annūciauerūt celi iusticiam eiꝰ: ⁊ viderūt oēs ppl'i gloriam eius. Cōfundant̄ oēs qui adorāt sculptilia: ⁊ qui gloriant̄ in simulacris suis. Adorate eū oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata ē siō. Et exultauerūt filie iude ꝓpt̄ iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu dn̄s altissimꝰ sup̄ oēm terrā: nimis exaltatꝰ es sup̄ oēs deos. Qui diligit̄ dn̄m odite maluꝫ custodit dn̄s aīas ſuoꝝ suoꝝ: de manu pctōris liberabit eos. Lux orta ē iusto: ⁊ rect̄ corde leticia. Letamī iusti in dn̄o: ⁊ ꝯfitemī mēorie sctīficatiōis eius. Psalmꝰ dauid.

Psalterium

Cantate domi/ XCVII
no canticum nouum: quia
mirabilia fecit. Saluauit
sibi dextera eius: & brachi
um sanctū eius. Notum fecit
dñs salutare suū: in conspectu gentium
reuelauit iusticiam suam. Recordatus
est misericordie sue: & veritatis sue domui
israel. Uiderūt oēs termini terre saluta/
re dei nostri: iubilate dño omnis terra
cātate & exultate & psallite. Psallite do/
mino in cithara in cithara & voce psalmi
in tubis ductilibus & voce tube cornee. Ju
bilate in cōspectu regis dñi: moueat ma
re & plenitudo eius orbis terrarum & q̄ habi/
tant in eo. Flumina plaudent manu: si/
mul montes exultabūt a conspectu do/
mini: quoniā venit iudicare terram. Ju/
dicabit orbem terrarum in iusticia: & popu/
los in equitate. Psalmus dauid.

Dominus regnauit ira XCVIII
scant pp̄li. qui sedes super cherū
bin moueat terra. Dñs in sion
magn⁹: & excelsus sup oēs pp̄los. Confi
teant nomini tuo magno q̄m terribile
& sanctū est: & honor regis iudiciū diligit
Tu parasti directiones: iudicium & iusti/
ciam in iacob tu fecisti. Exaltate dñm de/
um nostrū: & adorate scabellū pedum ei⁹:
q̄m sanctū. ē. Moyses & aarō & sacerdotes
ei⁹: & samuel inter eos q̄ inuocāt nomē
eius. Inuocabāt dñm & ipse exaudiebat
eos in columna nubis loquebat ad eos
Custodiebant testimonia eius: & precep/
tum q̄ dedit illis. Domine de⁹ noster
tu exaudiebas eos: deus tu propitius fuisti
eis & vlciscens in oēs adinuētiones eorū
Exaltate dñm deū nostrū: & adorate in
monte sancto ei⁹: q̄m sanct⁹ domin⁹ de/
us noster. Psalmus in confessione.

Iubilate deo oīs tra XCIX
seruite dño in leticia. Introite
in cōspectu eius in exultatione
Scitote q̄m dñs ipse est deus: ipse fecit
nos & non ipsi nos. Populus eius et
oues pascue eius introite portas ei⁹ in
confessione: atria eius in hymnis confi
temini illi. Laudate nomē eius quoniā
suauis est dominus: in eternum miseri
cordia eius: & vsq; in generationem &
generationem veritas eius.

Psalmus ipsi dauid. C

Misericordiam & iudicium canta
bo tibi dñe: psallam & intelligam
in via immaculata quādo venie/
es ad me. Perambulabam in innocen
tia cordis mei: in medio domus mee. Nō
proponebam ante oculos meos rem iniu
stam: facientes preuaricatōes odiui. Nō
adhesit mihi cor prauum: declinantē a me
malignū non cognoscebam. Detrahen
tem secreto proximo suo: hūc persequebar.
Superbo oculo & insatiabili corde: cum
hoc non edebam. Oculi mei ad fideles
terre vt sedeant mecum: ambulans in
via immaculata hic mihi ministrabit.
Non habitabit in medio domus mee
qui facit superbiam: qui loquit iniq̄ nō di
rexit in cōspectu oculorum meorū. In ma
tutino interficiebā oēs peccatores ter/
re: vt disperderem de ciuitate dñi omēs
operātes iniquitatem. Oratio pauper
cum anxiaretur & coram domino effudit
precem suam. CI

Domine exaudi orationē meam:
& clamor me⁹ ad te veniat. Nō
auertas faciem tuam a me: in quacūq;
die tribulor inclina ad me aurē tuā. In
quacūq; die inuocauero te: velociter ex/
audi me. Quia defecerunt sicut fumus
dies mei: & ossa mea sicut cremiū arue/
runt. Percussus sum vt fenum & aruit
cor meū: quia oblitus sum comedere panē
meū. A voce gemitus mei: adhesit os meū
carni mee. Similis factus sum pellicano soli
tudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio
Uigilaui: & factus sum sicut passer soli
tarius in tecto. Tota die exprobrabāt mi
hi inimici mei: & qui laudabant me adu
sum me iurabāt. Quia cinerē tanq̄m pa/
nem manducabā: & poculū meū cum fle
tu miscebam. A facie ire indignatiōis
tue: quia eleuans allisisti me. Dies mei
sicut vmbra declinauerūt: & ego sicut fe
num arui. Tu aūt domine in eternum
permanes: & memoriale tum in genera

tione ⁊ generationē. Tu exurgēs miſe/
reberis ſion: qz tps miſerendi eius quia
venit tps. Quoniā placuerūt ſeruis tu
is lapides eius: ⁊ terre eius miſerebun
tur. Et timebūt gentes nomē tuū dñe
⁊ oēs reges terre gloriā tuā. Quia edifi
cauit dñs ſion: et videbit in gloria ſua.
Reſpexit ī oratiōnē humiliū: ⁊ non ſpre
uit precē eoꝝ. Scribant hec in genera/
tione altera ⁊ ppls qui creabit laudabit
dñm. Quia pſpexit de excelſo ſancto ſuo:
dñs de celo in terram aſpexit. Et audiret
gemit⁹ cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios in/
temptoꝝ. Et annūcient in ſion nomē
dñi: ⁊ laudem eius in hieruſalē. In con/
ueniendo pplos in vnū: ⁊ reges vt ſer/
uiāt dño. Rñdit ei via virtutis ſue: pau
citatē dierꝝ meoꝝ nuncia mihi. Ne reuo
ces me in dimidio dierū meoꝝ: in gene/
ratione ⁊ generationē anni tui. Initio
tu dñe terrā fundaſti: ⁊ opera manuum
tuaꝝ ſunt celi. Ipſi peribūt tu aūt pma
nes: ⁊ oēs ſicut veſtimentū veteraſcent.
Et ſicut operturiū mutabis eos ⁊ muta
bunt: tu aūt idem ipſe es: ⁊ anni tui non
deficient. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabunt
⁊ ſemen eoꝝ in ſeculū dirigetur.

Pſalmus ipſi dauid. CII

Benedic aīa mea dño: et oia q̄
intra me ſunt noī ſcō ei⁹. Bene
dic aīa mea dño: ⁊ noli obliuiſci
oēs retributiones ei⁹. Qui ꝓpitiat, om
nibꝫ iniquitatibꝫ tuis: qui ſanat oīes
infirmitates tuas. Qui redimit de inte
ritu vitaꝫ tuā: qui coronat te in miſeri/
cordia ⁊ miſeratiōibꝫ. Qui replet in bo/
nis deſideriū tuū: renouabit vt aq̄le iu
uentus tua. Faciens mīas dñs: ⁊ iudici
um oībꝫ iniuriam patientibꝫ. Notas fe
cit vias ſuas moyſi: filijs iſrl voluntates
ſuas. Miſerator ⁊ miſericors dñs: lon/
ganimis ⁊ multū miſericors. Nō in per
petuum irascet nec in eternū cōminabit. Non ſm peccata nīa fecit nob: nec
ſm iniq̄tates nīas retribuit nob. Qm̄
ſm altitudinē celi a terra: corroborauit
mīaz ſuā ſuper timentes ſe. Quantū di
ſtat ortus ab occidēte: lōge fecit a nobis
iniquitates nīas. Quō miſeret pater
filioꝝ: miſertus eſt dñs timentibus ſe:
qm̄ ipſe cognouit figmētū nr̄m. Recor/
datus ē qm̄ pulvis ſum⁹: hō ſicut fenū
dies eius tanq̄ flos agri ſic efflorebit.
Qm̄ ſpūs pertranſibit ī illo ⁊ nō ſubſiſtet.
⁊ nō cognoſcet amplius locū ſuū. Miſe
ricordia aūt dñi ab eterno ⁊ vſq̄ in eter
nū: ſup timentes eū. Et iuſticia illius ī
filios filioꝝ: his qui ſeruāt teſtamentū
eius. Et memores ſunt mādatoꝝ ipſi⁹:
ad faciēdū ea. Dñs in celo paravit ſedē
ſuā: ⁊ regnū ipſius oīb⁹ dñabit. Benedici
te dño oēs angeli ei⁹ potētes virtute: faci
entes verbū illius ad audiendaz vocem
ſermonū ei⁹. Benedicite domīo oēs vir
tutes ei⁹: miniſtri eius qui facitis voluntatem eius. Benedicite dño oīa opa eius
in omni loco dñationis ei⁹: benedic aīa
mea dño. Pſalm⁹ ipſi dauid. CIII

Benedic aīa mea dño: dñe deus
meus magnificatus es vehemē
ter. Confeſſionē ⁊ decorē indu/
ſti: amictus lumīe ſicut veſtimēto. Ex/
tendens celū ſicut pellē: qui tegis aq̄s ſu
perioꝝ ei⁹. Qui ponis nubē aſcenſuz tu
um: qui ambulas ſup pēnas ventorum.
Qui facis angelos tuos ſpūs: ⁊ mini/
ſtros tuos ignem venteꝫ. Qui funda/
ſti terrā ſup ſtabilitatē ſuaz: non inclina
bit in ſeculū ſeculi. Abyſſus ſicut veſti/
mentū amictus eius: ſup mōtes ſtabūt
aque. Ab increpatione tua fugient: a vo
ce tonitrui tui formidabūt. Aſcendunt
mōtes ⁊ deſcendūt campi: in locū quez
fundaſti eis. Terminū poſuiſti quez nō
tranſgredient: neq̄ conuertent opire ter/
ram. Qui emittis fontes in conallibus
inter mediū montiū pertranſibūt aque
potabūt oēs beſtie agri: expectabūt o/
nagri ī ſiti ſua. Sup ea volucres celi ha
bitabūt: de medio petraꝝ dabūt voces.
Rigans mōtes de ſuperioribꝫ ſuis: de fru
ctu operuz tuoꝝ ſatiabit terra. Produ/
ces fenum iumentis: ⁊ herbā ſeruituti
hoīm. Et educas panez de terra: ⁊ vinū
letificet cor hominis. Et exhilaret faciē
in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet

Saturabuntur ligna campi ⁊ cedri libani quas plantauit: illic passeres nidificabūt. Herodij dom⁹ dux est eoꝝ: mōtes excelsi ceruis petra refugiū herinaciis. Fecit lunā in tpe: sol cognouit occasum suum. Posuisti tenebras ⁊ facta ē nox: in ipsa ꝑtrāsibūt omēs bestie silue. Catuli leonū rugientes vt rapiant: ⁊ q̄rant a deo escam sibi. Ortus est sol ⁊ cōgregati sunt: ⁊ in cubilibꝫ suis collocabuntur. Exibit homo ad opus suū: ⁊ ad operationem suā vsq̄ ad vesperū. Quā magnificata sunt opa tua dñe: omīa in sapīa fecisti: impleta est terra possessiōe tua. Hoc mare magnū ⁊ spatiosum manibꝫ: illic reptilia quoꝝ nō est numerus Aīalia pusilla cum magnis: illic naues pertransibunt. Draco iste quem formasti ad illudēdū ei: omīa a te expectant vt des illis escam in tpe. Dante te illis colligent: aperiente te manum tuaꝫ omīa implebūtur bonitate. Auertente aūt te faciem turbabunt̄: auferes spm̄ eoꝝ et deficient: ⁊ in puluerem suū reuertent̄. Emitte spm̄ tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciem terre. Sic gloria dñi in seculum: letabit̄ dñs in opibꝫ suis. Qui respicit terrā ⁊ facit eā tremere: qui tāgit montes ⁊ fumigant. Cātabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̄ꝫdiu suꝫ. Jocundū sit ei eloquiū meuꝫ: ego v̄o delectabor in dño. Deficiēt peccatores a terra ⁊ iniqui ita vt nō sint: benedic anima mea domino. Alleluia. CIIII

Confitemini dño ⁊ īuocate nomen eius: annūciate inter gentes opa eius. Cantate ei ⁊ psallite ei narrate oīa mirabilia eius: laudamini in noīe sancto eius. Letetur cor q̄rentium dñm: querite dñm ⁊ confirmamini: querite faciē ei⁹ semp. Memētote mirabiliū eius que fecit: ꝓdigia eius et iudicia oris eius. Semen abraaꝫ serui eius: filij iacob electi eius. Ipse dñs deus noster: in vniuersa terra iudicia ei⁹. Memor fuit in seculū testamēti sui: verbi q̄d mandauit in mille generationes. Quod disposuit ad abraā: ⁊ iuramenti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob ī preceptū: ⁊ israel in testamētum eternum. Dicēs: tibi dabo terram chanaan: funiculū hereditatis vr̄e. Cuꝫ essent nūero breui: paucissimi ⁊ incole eius. Et ꝑtrāsierūt de gente in gentem: ⁊ de regno ad ꝓpl'm alterū. Nō reliquit hoīem nocere eis: ⁊ corripuit ꝓ eis reges. Nolite tangere christos meos: ⁊ ī ꝓphetis meis nolite malignari. Et vocauit famē sup terram: ⁊ omne firmamētū panis ꝯtriuit: Misit ante eos virū: in seruū venūdat⁹ est ioseph. Humiliauerunt in cōpedibꝫ pedes eius: ferrum pertransijt animam donec veniret verbum eius. Eloquium domini inflāmauit eum: misit rex ⁊ soluit eum: princeps populoꝝ ⁊ dimisit eū Constituit eū dñm domus sue: ⁊ prīcipem oīs possessiōis sue. Ut erudiret prīcipes eius sicut semetipsuꝫ: ⁊ senes eius prudētiam doceret. Et intrauit israel ī egyptū: ⁊ iacob accola fuit in terra chaꝫ. Et auxit ꝓpl'm suum vehemēter: ⁊ firmauit eā super īimicos eius. Cōuertit cor eorū vt erudirēt populū eius ⁊ dolū facerent in seruos ei⁹. Misit moysen seruū suū: aarō quem elegit ipsuꝫ. Posuit in eis verba signoꝝ suoruꝫ ⁊ ꝓdigioꝝ: in terra cham. Misit tenebras ⁊ obscurauit: ⁊ non exacerbauit sermones suos: Conuertit aquas eorū in sanguinem: ⁊ occidit pisces eoꝝ. Et edidit t̄ra eoꝝ ranas: in penetralibꝫ regum ipsoruꝫ. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cynifes: in oībꝫ finibus eoꝝ. Posuit pluuias eorum grandinem: ignem cōburentem in terra ipsoꝝ. Et percussit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eorum: et contriuit lignum eorum. Dixit et venit locusta et bruchus: cuius non erat numerus. Et comedit omne fenū ī terra eoꝝ: ⁊ comedit oēm fructuꝫ terre eoꝝ. Et ꝑcussit oē primogenitū in terra eoꝝ: primitias omnis laboris eoꝝ. Et eduxit eos cum argento et auro: et nou erat in tribubꝫ eorum infirm⁹. Letata est egyptus in ꝓfectiōe eoꝝ: q̄ꝛ incubuit timor eoꝝ sup eos. Expādit nubem in protectionem eorū: ⁊ ignem ⁊ vt lu-

ceret eis per noctem. Petierũt ⁊ venit coturnix ⁊ pane celi saturauit eos. Dirupit petram ⁊ fluxerũt aque: abierut ĩ sicco flumina. Quoniã memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraã puerum suuz. Et eduxit populum suum in exultatione: ⁊ electos suos in leticia. Et dedit illis regiões gẽtium: ⁊ labores populoꝝ possederũt. Ut custodiãt iustificationes eius: et legem eius requirãt.

Alleluia Alleluia. CV

Confitemini domĩo quoniaz bonus: quoniã in seculum misericordia eius. Quis loquetur potẽtias domĩ: auditas faciet omnes laudes eius? Beati qui custodiũt iudiciuz: ⁊ faciũt iusticiam in omĩ tempore. Memẽto nostri domĩe in bñplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad vidẽdum in bonitate electorum tuorum: ad letãdum in leticia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua. Peccauim⁹ cuz patribꝫ nostris: iniuste egimus iniquitatem fecim⁹. Patres nostri in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudĩs misericordie tue Et irritauerũt ascẽdẽtes in mare: mare rubꝝ: Et saluauit eos propter nomẽ suum: vt notam faceret potẽtiam suam. Et increpuit mare rubrũ ⁊ exiccatum ẽ ⁊ deduxit eos in abyssis sicut in deserto Et saluauit eos de manu odiẽtiuz: ⁊ redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulãtes eos: vnus ex eis nõ remãsit. Et crediderũt ĩ verbis eius: ⁊ laudauerũt laudem eius. Cito fecerũt. obliti sunt operũ eius: nõ sustinuerũt ꝯsilium eius. Et cõcupierũt cõcupiscẽtiaz in deserto: ⁊ temptauerũt deuz in inaq̃so. Et dedit eis petitiõem ipsoꝝ: ⁊ misit saturitatem in aĩas eoꝝ. Et irritauerũt moysen in castris: aaron scm̃ dñi. Aperta est terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit sup̄ cõgregationez abiron. Et exarsit ignis in synagoga eoruz: flãma cõbussit peccatores. Et fecerũt vitulũ in oreb: ⁊ adorauerũt sculptile. Et mutauerunt gloriã suã in similitudinẽ vituli: comedentis fenũ. Obliti sunt deũ qui saluauit eos: qui fecit magnalia ĩ egypto: mirabilia ĩ terra chã: terribilia in mari rubro. Et dixit vt disp̄derz eos: si nõ moyses elect⁹ eius stetisset in ꝯfractione in cõspectu ei⁹. Ut auerteret irã eius ne disperderet eos ⁊ ꝓ nihilo habuerũt terrã desiderabilẽ. Nõ crediderũt verbo ei⁹ ⁊ murmurauerũt in tabernaculis suis: nõ exaudierũt vocem dñi. Et eleuauit manũ suã sup̄ eos: vt prosterneret eos in deserto. Et vt deijceret semẽ eoꝝ ĩ nationibꝫ: ⁊ disp̄deret eos in regionibꝫ. Et initiati sunt beelphegor: ⁊ comederũt sacrificia mortuoꝝ. Et irritauerũt eum ĩ adinuẽtionibꝫ suis: ⁊ multiplicata est ĩ eis ruina. Et stetit phinees ⁊ placauit: ⁊ cessauit q̃ssatio. Et reputatuz est ei ad iusticiã: in generatione ⁊ generationem vsq̄z in sempiternũ. Et irritauerũt euz ad aquas cõtradictiõis: ⁊ vexatus ẽ moyses ꝓpter eos: qꝛ exacerbauerũt spirituz ei⁹. Et distinxit in labijs suis: nõ disperdiderũt gẽtes quas dixit dñs de⁹ illis: Et commixti sunt inter gẽtes: ⁊ didicerũt opa eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilibꝫ eorũ ⁊ factũ est illis in scandalũ. Et immolauerũt filios suos ⁊ filias suas d̃monijs Et effuderunt sanguinẽ innocẽtez sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ suaꝝ q̃s sacrificauerũt sculptilibꝫ chanaan. Et interfecta est terra in sanguinibꝫ: ⁊ cõtaminata est in operibꝫ eoꝝ: ⁊ fornicati sunt ĩ adinuetionibꝫ suis. Et irat⁹ est furore dñs in ꝓpl̃m suũ. ⁊ abomĩat⁹ est hereditatẽ suam. Et tradidit eos in man⁹ gentiũ: et dñati sunt eoꝝ qui oderũt eos. Et tribulauerũt eos inimici eoꝝ: ⁊ hũiliati sunt sub manibꝫ eoꝝ: sepe liberauit eos. Ipsi aũt exacerbauerũt eũ in ꝯsilio suo: ⁊ humiliati sunt in iniq̃tatibꝫ suis. Et vidit cũ tribularent̃: ⁊ audiuit or̃oem eoruz. Et memor fuit testamenti sui: ⁊ penituit eũ s̃m multitudinẽ misericordie sue. Et dedit eos in mĩas: in ꝯspectu omniũ qui ceperant eos. Saluos fac nos dñe de⁹ noster: ⁊ ꝯgrega nos de natiõibꝫ. Ut cõfiteamur noĩ sctõ tuo: ⁊ gloriemur in

laude tua. Benedictus dñs deus israel a secnlo ⁊ vsq̃ in seculũ ⁊ dicet oĩs ppl's fiat fiat. Alleluia Alleluia. CVI

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ in scl'm mĩa ei⁹. Dicãt qui redẽpti sunt a dño: quos redemit d̃ manu inimici: de regionib⁹ cõgregauit eos. A solis ortu ⁊ occasu: ab aq̃lone et mari. Errauerũt in solitudine ĩ inaquoso: viã ciuitatis hĩtaculi nõ inuenerũt. Esurientes ⁊ sitientes: aĩa eoꝝ in ipsis defecit. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent̃: ⁊ d̃ necessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos Et deduxit eos in viam rectam: vt irẽt in ciuitatẽ habitationis. Confiteantur dño mĩe ei⁹: ⁊ mirabilia eius filijs hoĩm Quia satiauit aĩam inanez: ⁊ aĩam esuriẽtem satiauit bonis. Sedentes in tenebris ⁊ in vmbra mortis victos in mẽdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt eloq̃a dei ⁊ consiliũ altissimi irritauerant Et humiliatũ est in laborib⁹ cor eoꝝ: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerũt ad dominũ cũ tribularẽtur: ⁊ de necessitatib⁹ eorũ liberauit eos Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis ⁊ vincula eorũ dirupit. Confiteant̃ domino misericordie ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩz. Quia cõtriuit portas ereas ⁊ vectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniq̃tatis eoꝝ: ꝓpter iniusticias eĩ suas hũiliati sunt. Oẽm escaz abominata est aĩa eoꝝ: ⁊ appropinq̃uerũt vsq̃ ad portas mortis. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent̃: ⁊ d̃ necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Misit verbũ suũ ⁊ sanauit eos ⁊ eripuit eos de interitiõib⁹ eorum: Confiteant̃ dño mĩe ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩm. Et sacrificẽt sacrificiũ laudis ⁊ annuncient opa eius in exultatione: Qui descendunt mare in nauib⁹: facientes opationez in aquis multis. Ipsi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia ei⁹ in profundo. Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle: ⁊ exaltati sunt fluctus ei⁹. Ascendũt vsq̃ ad celos ⁊ descendunt vsq̃ ad abyssos: aĩa eoꝝ in malis tabescebat. Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebri⁹: ⁊ oĩs sapĩa eoꝝ d̃uorata est. Et clamauerunt ad dominũ cũ tribularent̃: ⁊ de necessitatibus eoꝝ eduxit eos. Et statuit procellas ei⁹ in auram: ⁊ siluerũt fluctus ei⁹. Et letati sunt quia siluerũt: ⁊ deduxit eos in portum volũtatis eorũ. Cõfiteant̃ domĩo misericordie ei⁹ ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩm. Et exaltent eũ in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudent eũ. Posuit flumina in desertum: ⁊ exitus aquarũ in sitim Terram fructiferam in salsuginem: a malicia inhabitantiũ in ea. Posuit desertuz in stagna aquarũ: ⁊ terraz sine aq̃ in exitus aquarũ. Et collocauit illic esurientes ⁊ cõstituerũt ciuitatem habitatiõis Et seminauerunt agros ⁊ plantauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructum natiuitatis. Et benedixit eis ⁊ multiplicati sunt nimis: ⁊ iumenta eorũ nõ minorauit. Et pauci facti sunt: ⁊ vexati sunt a tribulatione malorũ: ⁊ dolore. Effusa est cõtentio super principes: ⁊ errare fecit eos in inuio ⁊ nõ in via. Et adiuuit pauperem de inopia: ⁊ posuit sicut oues familias: Videbunt recti ⁊ letabuntur: ⁊ omnis iniquitas eorũ oppilabit os suũ. Quis sapiens ⁊ custodiet hec: ⁊ intelliget misericordias domini. Alleluia Cãticũ psalmi ipsi dauid. CVII

Paratũ cor meum deus paratuz cor meũ: cãtabo ⁊ psallam in gloria mea. Exurge psalteriuz ⁊ cithara: exurgã diluculo. Cõfitebor tibi ĩ ppl'is dñe: ⁊ psallã tibi ĩ natiõib⁹. Quia magna ẽ sup celos mĩa tua ⁊ vsq̃ ad nubes ꝟitas tua. Exaltare sup celos de⁹. et sup oẽm terrã gl'ia tua: vt liberẽt̃ dilecti tui. Saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me de⁹ locut⁹ est ĩ scõ suo. Exultabo ⁊ diuidã sichimã ⁊ ꝯuallẽ tabnaculoꝝ dimetiar. Me⁹ ẽ galaad ⁊ me⁹ ẽ manasses: ⁊ effraim susceptio capitis mei: Juda rer me⁹: moab lebes spei mee. In idumeaz extendã calciamentũ meũ: mihi alienigene amici facti sunt. Quis d̃ducet me in ciuitatẽ munitã: q̃s deducet me vsq̃ in idumeã? Nõne tu deus qui repulisti nos: ⁊ nõ exibis de⁹ in virtutib⁹ nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: qz vana salus hoīs. In deo faciem⁹ virtutem: z ipse ad nihilū deducet inimicos nostros. In finez ps dauid CVIII

Deus laude meā ne tacueris: qz os pctōris z os dolosi sup me apertū est. Locuti sunt aduersuz me lingua dolosa: z sermonib⁹ odij circūdederūt me z expugnauerūt me gratis Pro eo vt me diligerent detrahebāt mihi: ego aūt orabam. Et posuerūt aduersum me mala pro bonis: z odiuz pro dilectione mea. Cōstitue super eū peccatorem: z diabolus stet a dextris ei⁹. Cū iudicat exeat condemnatus: z oratio eius fiat in peccatū. Fiant dies eius pauci: et episcopatū eius accipiat alter. Fiant filij eius orphani: z uxor ei⁹ vidua. Nutātes transferātur filij eius z mendicent: eijciant de habitationib⁹ suis. Scrutetur fenerator omnē substātiam ei⁹: z diripiant alieni labores ei⁹. Non sit illi adiutor: nec sit qui miserat pupillis eius. Fiant nati eius in interitū: in generatōne vna deleatur nomē eius. In memoriam redeat iniqtas patrū ei⁹ in conspectu domini: z peccatū matris eius nō deleat. Fiāt cōtra dñm semp: z dispeat de terra memoria eoz: p eo q nō est recordatus facere mīam. Et psecutus est hominē inopem z mendicum: z compunctuz corde mortificare. Et dilexit maledictionē z veniet ei: z noluit bñdictiōez z elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimētū: z intrauit sicut aqua in interiora ei⁹: z sicut oleū in ossibus ei⁹. Fiat ei sic vestimētū q opit: z sic cona q sp pcingit. Hoc opus eoz qui detrahūt mihi apud dñz: z q loquunt mala a dūsus aiam meā. Et tu dñe dñe fac mecū ppter nomē tuū: qz suauis est misericordia tua. Libera me qz egen⁹ z pauper suz ego: z cor meū pturbatū est ītra me. Sicut vmbra cū declinat ablat⁹ suz z excussus sum sic locuste. Genua mea infirmata sunt a ieiunio: z caro mea immutata est ppter oleū. Et ego fact⁹ sum opprobriū illis: viderūt me z mouerunt capita sua. Adiuua me dñe de⁹ me⁹ salua me fac ppt mīam tuā. Et sciāt qz manus tua h̄: z tu dñe fecisti eā. Maledicz illi z tu bñdices qui insurgūt in me confundant: seruus aūt tu⁹ letabit. Induant qui detrahūt mihi pudore: z operiātur sicut diploide confusione sua. Cōfitebor domino nimis in ore meo: z in medio multor laudabo eum. Quia astitit a dextris pauperis: vt saluaz faceret a psequentib⁹ aiam meam. Psalmus dauid. CIX

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos: scabellū pedū tuor. Virgam virtutis tue emittet dñs ex sion: dominare ī medio inimicor tuorum. Tecum principium in die virtutis tue: in splendoribus sanctor: ex vtero ante luciferū genui te. Jurauit domin⁹ et nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternum fm ordinem melchisedech. Dñs a dextris tuis: cōfregit in die ire sue reges. Judicabit in nationibus implebit ruinas: conquassabit capita in terra mlt̄orum. De torrente in via bibet propterea exaltabit caput. Alleluia. CX

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in consilio iustoruz z congregatiōe. Magna opera domini: exquisita in oēs voluntates ei⁹. Confessio z magnificentia opus eius: z iusticia eius manet in seculū seculi. Memoriaz fecit mirabiliū suor misericors z miserator dñs: escam dedit timentib⁹ se. Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operum suor annunciabit pl̄o suo. Ut det illis hereditatē gentiū: opera manuū eius veritas z iudicū. Fidelia omnia mandata eius cōfirmata in seculū seculi: facta in veritate z eq̄tate. Redemptionez misit dñs populo suo: mandauit in eternum testamentū suū. Sanctū z terribile nomē ei⁹ initiuz sapiētie timor dñi. Intellectus bonus omnibus facientib⁹ euz: laudatio eius manet in seculum seculi. Alleluia.

Reuersionis aggei ⁊ çacharie. CXI

Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis. Potēs in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iusticia eius manet in seculū seculi. Exortū est in tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus. Jocūdus homo q̄ miseretur ⁊ cōmodat: disponet sermones suos in iudicio: quia in eternū non commouebit. In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala nō timebit. Paratum cor eius sperare in dño: confirmatū est cor eius: nō commouebit donec despiciat inimicos suos. Dispsit dedit pauperib: iusticia eius manet in seculum seculi: cornu eius exaltabit in gloria. Peccator videbit ⁊ irascet dentib suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatorum peribit. Alleluia Alleluia.

Laudate pueri dñm: CXII laudate nomē dñi. Sit nomē dñi benedictū: ex hoc nunc ⁊ vsq̄ in seculum. A solis ortu vsq̄ ad occasum laudabile nomē dñi. Excelsus sup omnes gētes dñs: ⁊ sup celos gloria eius. Quis sicut dñs deus noster: qui in altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra. Suscitans a terra inopē: ⁊ de stercore erigēs pauperē Ut collocet eū cū principib cū principib pp̄li sui. Qui habitare facit sterilē in domo mātem filiorum letantē. Alleluia Alleluia.

In exitu israel ō egypto: domus iacob de pp̄lo barbaro. Facta est iudea sanctificatio eius: isrl potestas eius. Mare vidit ⁊ fugit iordanis cōuersus est retrorsum. Montes exultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare q̄ fugisti: ⁊ tu iordanis q̄ conuersus es retrorsum? Montes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouium. A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob. Qui conuertit petrā in stagna aq̄rum: et rupem in fontes aquarum. Non nobis dñe nō nobis: sed nomini tuo da gloriā. Super misericordia tua ⁊ veritate tua: nequādo dicant gētes vbi est deus eorum. Deus autem noster in celo omia quecunq̄ voluit fecit. Simulacra gentiū argentum ⁊ aurū: opa manuū hoīm. Os habent ⁊ nō loquent: oculos habent ⁊ non videbunt. Aures habent ⁊ non audient: nares hnt ⁊ nō odorabūt. Manus hnt ⁊ nō palpabūt: pedes habent ⁊ non ambulabunt: nō clamabūt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciūt ea: ⁊ omnes qui confidūt in eis. Domus israel speraui in dño: adiutor eorum ⁊ protector eorū est. Dom⁹ aaron sperauit in domino adiutor eorum et protector eorū ē Qui timēt dñm sperauerūt in domio: adiutor eorum ⁊ protector eorum est. Domin⁹ memor fuit nri: ⁊ bndixit nobis. Bndixit domui israel: benedixit domui aaron. Benedixit omib qui timent dñm: pusillis cum maioribus. Adijciat dns sup vos: sup vos ⁊ super filios vestros. Benedicti vos domino: qui fecit colū ⁊ terrā. Celum celi dño: terram autem dedit filijs hominū Non mortui laudabunt te domīe: neq̄ omēs qui descendūt in infernum. Sed nos qui viuim⁹ benedicim⁹ dño: ex hoc nūc ⁊ vsq̄ in seculū. Alleluia. CXIIII

Dilexi: qm̄ exaudiet dominus: vocē orationis mee. Quia inclinauit aurē suā mihi: ⁊ in diebus meis invocabo. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerūt me. Tribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē dñi inuocaui. O dñe libera aiam meam misericors dns ⁊ iust⁹: ⁊ deus nr̄ miseretur. Custodiens parvulos dns: humiliatus sum ⁊ liberauit me. Conuertere aia mea in requiem tuam: q̄ dominus benefecit tibi. Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regione viuorum. Alleluia. CXV

Credidi, pter qd locut⁹ sum: ego autē humiliatus sum nimis. Ego dixi in excessu meo: omis homo mendax. Quid retribuam dño: p̄ omnibus que retribuit mihi. Calicem salutaris accipiam: ⁊ nomē dñi invocabo. Vota

mea domino reddam coram omni ppl'o
eius: preciosa in cōspectu dñi mors scōꝝ
eius. O dñe qꝛ ego seruus tu⁹: ego ser-
uus tu⁹ ⁊ fili⁹ ancille tue. Dirupisti vi-
cula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis
⁊ nomē dñi inuocabo. Vota mea domi-
no reddam in conspectu oīs ppl'i eius: ī
atrijs domus domini in medio tui hie-
rusalem. Alleluia Alleluia. CXVI

Laudate dñm oīes gentes: lau
date eum oīes ppl'i. Qm̄ con-
firmata est super nos misericor-
dia eius: ⁊ veritas dñi manet in eternū
Alleluia Alleluia. CXVII

Confitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄
in seculū misericordia ei⁹. Di-
cat nūc israel qm̄ bonus: qm̄ in
seculū misericordia ei⁹. Dicat nunc do-
mus aaron qm̄ bon⁹: qm̄ in seculū mise-
ricordia ei⁹. Dicāt nūc oēs q̄ timent do-
minū: qm̄ in scl'm misericordia ei⁹. De
tribulatiōe inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit
me in latitudine dñs. Dñs mihi adiu-
tor: non timebo q̄d facit mihi hō. Dñs
mihi adiutor: ⁊ ego despiciaꝫ inimicos
meos. Bonū est confidere in dño: q̄ꝫ cō-
fidere in hoīe. Bnnuꝫ est sperare in dño
q̄ꝫ sperare in principibꝫ. Omnes gentes
circūierunt me: ⁊ in noīe dñi qꝛ vlt⁹ suꝫ
in eos. Circūdātes circūdederūt me: ⁊ ī
nomine domini quia vltus sum in eos
Circumdederunt me sicut apes et exar
serunt sicut ignis in spinis: ⁊ in nomīe
dñi qꝛ vltus sum in eos. Impulsus eū
sus sum vt caderem: ⁊ dominus susce-
pit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea domi
nus: ⁊ factus est mihi in salutem. Vox
exultatiōis ⁊ salutis: in tabernaculis iu-
stoꝝ. Dextera dñi fecit virtutez: dextera
dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtu
tem. Non moriar sed viuam: ⁊ narrabo
opa dñi. Castigans castigauit me dñs:
⁊ morti non tradidit me. Aperite mihi
portas iusticie: ingressus in eas confite-
bor domino: hec porta dñi: iusti intrabūt
in eam. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me:
⁊ factus es mihi in salutem. Lapidem
quem reprobauerunt edificātes hic fa-
ctus est in caput anguli. A domino fa-
ctum est istud: et est mirabile in oculis
nostris. Hec est dies quaꝫ fecit domin⁹
exultemus ⁊ letemur in ea. O domine
saluum me fac o domine bene prospera-
re: benedictus qui venit in nomine do-
mini. Benediximus vobis de domo do-
mini: deus dominus ⁊ illuxit nobis. Cō
stituite diem sollennez in cōdensis: vsq̄ꝫ
ad cornu altaris: Deus meus es tu et
confitebor tibi: deus meus es tu et exal-
tabo te. Confitebor tibi quoniam exau-
disti me: et factus es mihi in salutem.
Confitemini domino quoniam bonus
quoniam in seculum misericordia eius
Alleluia. Aleph: doctrina. CXVIII

Beati immaculati in via: qui am
bulant in lege domini. Beati q̄
scrutantur testimonia eius: in
toto corde exquirunt eum. Non enim
qui operantur iniquitatem: in vijs ei⁹
ambulauerunt. Tu mandasti: mādata
tua custodiri nimis. Vtinam dirigan-
tur vie mee: ad custodiendas iustifica-
tiones tuas. Tunc non confundar cuꝫ
perspexero in omnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis: in
eo q̄ didici iudicia iusticie tue. Justifi-
cationes tuas custodiam: non me dere-
linquas vsq̄ꝫquaq̄ꝫ. Beth: domus.

In quo corrigit adolescentior vi
am suam: in custodiēdo sermo-
nes tuos. In toto corde meo
exquisiui te: ne repellas me a mandatis
tuis. In corde meo abscondi eloquia
tua: vt non peccem tibi. Benedictus es
domine: doce me iustificationes tuas:
In labijs meis pronunciaui omnia iu
dicia oris tui. In via testimoniorū tuo
rum delectatus sum: sicut in omnibus
diuitijs. In mandatis tuis exercebor: ⁊
cōsiderabo vias tuas. In iustificatiōibꝫ
tuis meditabor: nō obliuiscar ꝑmones
tuos. Gymel plenitudo vl' retributō

Retribue seruo tuo: viuifica me
et custodiam sermones tuos.
Reuela oculos meos: et consi-
derabo mirabilia d̄ lege tua. Incola ego

sum in terra:non abscondas a me mandata tua:Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore. Increpasti superbos:maledicti qui declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobrium & contemptum: quia testimonia tua exquisiui. Etenim sederunt principes et aduersum me loquebantur seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam & testimonia tua meditatio mea est:et consiliū meum iustificationes tue. Daleth:tabularuz.

Adhesit pauimento anime mea viuifica me fm verbum tuum Elias meas enūciaui et exaudisti me:doce me iustificationes tuas. Viam iustificationum tuarum instrue me et exercebor in mirabilibz tuis. Dormitauit anima mea pre tedio:cōfirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amoue a me:et de lege tua miserere mei. Viam veritatis elegi:iudicia tua non sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe noli me cōfundere. Viam mādatoz tuoz cucurri:cū dilatasti coz meū. He ista.

Legem pone mihi domine viaz iustificationum tuarum: & exquiram eaz semper. Da mihi intellectū & scrutabor legez tuam:et custodiā illa m in toto coꝛde meo. Deduc me in semita mādatoz tuoz:quia ipsaz volui Inclina coz meum in testimonia tua:& non in auariciam. Auerte oculos meos ne videant vanitatem:in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquium tuum:in timoꝛe tuo. Amputa opprobriuz meum quod suspicatus sum:quia iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mādata tua:in equitate tua viuifica me.

Vau:hec vel ipsa.

Et veniat super me misericoꝛdia tua domine:salutare tuum fm eloquium tuum. Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui in sermonibus tuis. Et ne auferas de oꝛe meo verbum veritatis vsqz quaqz:quia in iudicijs tuis supersperaui Et custodiam legem tuaz semper:in seculum et in seculum seculi. Et ambulabam in latitudine:quia mandata tua exquisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum:et non cōfundebar. Et meditabar in mandatis tuis q̄ dilexi. Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi:& exercebor in iustificationibz tuis: Zay:hec vel oliua.

Memoꝛ esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. Hec me consolata est in humilitate mea:quia eloquium tuum viuificauit me. Superbi inique agebant vsqzqua qz:a lege autem tua non declinaui. Memoꝛ fui iudicioꝛum tuoꝛuz a seculo domine:et consolatus sum. Defectio tenuit me:pro peccatoꝛibus derelinquentibus legem tuam. Cantabiles mihi erant iustificationes tue:in loco peregrinationis mee. Memoꝛ fui nocte nominis tue dñe:& custodiui legē tuaz. Hec facta est mihi :qz iustificatiōes tuas exq̄siui. Heth:vita.

Portio mea dñe:dixi custodire legez tuā. Deprecat' sum faciē tuaz in toto coꝛd meo:miserere mei fm eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: & cōuerti pedes meos in testimonia tua Parat' sum & nō sum turbat' :vt custodiā mādata tua. Funes pctoꝛ circūplexi sunt me:& legē tuaz nō sum oblit'. Media nocte surgebā ad confitēdū tibi: super iudicia iustificationis tue. Participeps ego sum oīm timētiū te: & custodiētium mādata tua. Misericoꝛdia tua dñe plena est terra:iustificatiōes tuas doce me.

Teth:bonum.

Bonitatem fecisti cuz seruo tuo dñe:fm verbum tuuz. Bonitatem & disciplinam & sciam doce me:qui in mandatis tuis credidi. Priusqz humiliarer ego deliqui propterea eloquium tuuz custodiui. Bon' es tu:& in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata est super me iniquitas superboꝛum:ego autem in toto coꝛde meo scrutabor mandata tua. Coagulatuz est sicut lac coꝛ eoꝛum:ego vero legez tuam

meditatus sum. Bonū mihi quia hūi/liasti me vt discam iustificationes tuas Bonum mihi lex oris tui: sup milia au/ri et argenti. Joth: principium.

Manus tue fecerūt me et plasma/uerunt me: da mihi intellectū vt discam mandata tua. Qui ti/ment te videbunt me et letabuntur: qz in verba tua superspraui. Cognoui do/mine qz equitas iudicia tua: et in verita/te tua humiliasti me. Fiat misericordia tua vt consoletur me: sm eloquiū tuū seruo tuo. Veniant mihi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est. Confundant superbi qz iniuste iniq/tatem fecerunt in me: ego autem exer/celbor in mandatis tuis. Conuertantur mihi timentes te: et qui nouerunt testi/monia tua. Fiat cor meum immacula/tum in iustificationibz tuis vt non con fundar. Caph: manus.

Defecit in salutari tuo anīa mea et in verbum tuum superspera/ui. Defecerūt oculi mei in elo/quium tuum: dicentes quādo consola/beris me. Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum ob litus. Quot sunt dies serui tui: qn faci/es de persequentibz me iudicium. Nar/raverunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua. Omia mandata tua ve/ritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me. Paulomin' consummauerūt me in terra: ego aūt non dereliqui manda/ta tua. Scom misericordiam tuam vi/uifica me: et custodiam testimonia oris tui. Lameth: disciplina.

In eternū domine: verbū tuū p/manet in celo. In generatiōe et generationē veritas tua: funda sti terram et permanet. Ordinatiōe tua perseverant dies: qm omia seruiūt tibi Nisi qz lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea. In e/ternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluum me fac: qm iustificatio nes tuas exquisiui. Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intelleri. Omis cōsummationis vi di finem: latum mandatum tuum ni/mis. Men: ex ipsis.

Quomodo dilexi legez tuam do/mine: tota die meditatio mea ē Super inimicos meos prudē/tem me fecisti mandato tuo: qz in eter/num mihi est. Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua medi/tatio mea est. Super senes intellexi: qz mandata tua qsiui. Ab oi via mala phi bui pedes meos: vt custodiā verba tua. A iudicijs tuis nō declinaui: qz tu legez posuisti mihi. Quā dulcia faucibz meis eloqa tua sup mel ori meo. A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnē viam iniquitatis. Num: sempiternuz.

Lucerna pedibus meis verbum tuū: et lumē semitis meis. Ju/raui: et statui custodire iudicia iusticie tue. Humiliatus sum vsqzquaqz dne: viuifica me sm vbū tuū. Voluntaria oris mei beneplacita fac dne: et iudi/cia tua doce me. Aia mea in manibz mei/is sp: et legez tuam non sum oblitus. Po/suerunt peccatores laquem mihi: et de mandatis tuis non erraui. Hereditate acquisiui testimonia tua in eternuz: qz exultatō cordis mei sunt. Inclinaui cor meum ad faciendas iustificatiōes tuas in eternum: propter retributionem. Samech: adiutorium

Iniquos odio habui: et legez tu am dilexi. Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbum tuum superspraui. Declinate a me malig/ni: et scrutabor mandata dei mei. Suscipe me sm eloquiū tuū et viuam: et nō con fundas me ab expectatione mea. Adiu/ua me et saluus ero: et meditabor in iu/stificationibus tuis semper. Spreuisti oēs discedentes a iudicijs tuis: quia in/iusta cogitatio eor est. Prevaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enī tuis ti/mui. Ayn: fons siue oculus.

Psalterium

Feci iudiciū ⁊ iusticiam: non tradas me calumniātibꝫ me. Suscipe seruū tuū in bonū: nō calūnient me superbi. Oculi mei defecerūt in salutare tuū: ⁊ in eloquiū iusticie tue. Fac cum seruo tuo ſm mīam tuā: ⁊ iustificationes tuas doce me. Seruꝰ tuꝰ sum ego: da mihi intellectū: vt sciam testimonia tua. Tps facendi dñe: dissipauerūt legē tuam. Ideo dilexi mandata tua: super aurū ⁊ topaçion. Propterea ad oīa mādata tua dirigebar: oēm viaz iniquā odio habui. Hlx: os ab ore.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata ē ea aīa mea. Declaratio sermonū tuoꝝ illūiat: ⁊ intellectū dat paruulis. Os meū aperui ⁊ attraxi spūm: quia mādata tua desiderabaz. Aspice in me ⁊ miserere mei: ſm iudicium diligētium nomē tuū. Gressus meos dirige ſm eloquiū tuuz: ⁊ nō dominetur mei oīs iniusticia. Redime me a calumnijs hoīm: vt custodiaz mādata tua. Faciem tuam illumina super seruū tuū: ⁊ doce me iustificatiōes tuas. Exitus aquarū deduxerūt oculi mei: qz nō custodierūt legē tuā. Sade: iusticie.

Iustus es dñe: ⁊ rectum iudicium tuum. Mandasti iusticiam testimonia tua: ⁊ veritatem tuam nimis. Tabescere me fecit zelus meus: qz obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquium tuuz vehementer: ⁊ seruus tuꝰ dilexit illud. Adolescentulus sum ego ⁊ contemptꝰ: iustificatiōes tuas nō sum oblitus. Justicia tua iusticia i eternū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatō ⁊ angustia inuenerunt me: mādata tua meditatio mea est. Equitas testimonia tua in eternuz: intellectū da mihi ⁊ viuam. Coph: vocatio.

Clamaui i toto corde meo exaudi me dñe: iustificationes tuas requirā. Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiaz mandata tua. Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qz in verba tua supsperaui. Preuenerunt oculi mei ad te diluculo vt meditarer eloqa tua. Vocem meam audi ſm misericordiam tuam dñe: et ſm iudicium tuum viuifica me. Appropinquauerunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua lōge facti sunt. Prope es tu dñe: ⁊ omnes vie tue veritas. Initio cognoui de testimonijs tuis: quia in eternum fundasti ea. Res: capitis.

Vide humilitatem meam et eripe me: quia legem tuam nō sum oblitus. Judica iudicium meum et redime me: propter eloquiuz tuum viuifica me. Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt. Miserationes tue multe dñe: ſm iudicium tuum viuifica me. Multi qui persequuntur me ⁊ tribulāt me: a testimonijs tuis non declinaui. Vidi prevaricantes ⁊ tabescebam: quia eloquia tua non custodierūt. Vide qm mandata tua dilexi dñe: in misericordia tua viuifica me. Principium verborum tuoꝝ veritas: in eternum omnia iudicia iusticie tue. Sin: tentium.

Principes persecuti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meuz. Letabor ego sup eloquia tua: sicut qui inuenit spolia multa. Iniquitatē odio habui ⁊ abominatus sum: legem autē tuaz dilexi. Septies in die laudez dixi tibi super iudicia iusticie tue. Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊ nō est illis scandalum. Expectabam salutare tuum dñe: ⁊ mandata tua dilexi. Custodiuit aīa mea testimonia tua ⁊ dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee in cōspectu tuo. Thau: signa

Appropinquet deprecatio mea in ospectu tuo dñe: iuxta eloqū tuū da mihi intellectū. Intret postulatio mea i ospectu tuo: ſm eloquz tuum eripe me. Eructabunt labia mea hymnū: cū docueris me iustificatiōes tuas. Pronūciabit lingua mea eloquz tuū qz oīa mādata tua equitas. Fiat manus tua vt saluet me: quoniā mandata tua elegi. Concupiui salutare tuū dñe:

⁊ lex tua meditatio mea est. Viuet ani-
ma mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiu
uabūt me. Erraui sicut ouis que perijt
quere seruū tuū domīe qꝛ mandata tua
non suꝫ oblit⁹. Alleluia. Canticuꝫ
graduum. CXIX

Ad dñm cū tribularer clamaui
⁊ exaudiuit me. Domīe libera
aīam meā a labijs iniq̄s: ⁊ a lin-
gua dolosa. Quid det̄ tibi aut q̄d appo-
nat̄ tibi: ad linguam dolosam? Sagitte
potentis acute: cū carbonibus desolato-
rijs. Heu mihi quia incolatus me⁹ pro
longatus est: habitaui cum habitanti-
bus cedar: multum incola fuit anima
mea. Cum his qui oderunt pacem erā
pacificus: cum loquebar illis impugna
bant me gratis. Canticum graduuꝫ
CXX

Leuaui oculos me-
os in montes: vnde veniet au-
xiliū mihi. Auxiliū meū a domi-
no qui fecit celum ⁊ terram. Non det in
cōmotionē pedem tuū: neqꝫ dormitet q̄
custodit te. Ecce non dormitabit neqꝫ
dormiet: qui custodit israel. Dominus
custodit te: dñs protectio tua super ma
num dexteram tuam. Per diem sol nō
vret te neqꝫ luna per noctem. Domin⁹
custodit te ab omni malo: custodiat ani
mam tuam domin⁹. Domin⁹ custodiat
introitum tuū ⁊ exitum tuū: ex hoc nūc
⁊ vsqꝫ in seculum. Canticuꝫ graduū
CXXI

Letatus sum in his
que dicta sunt mihi: ī domū
domini ibim⁹. Stantes erāt
pedes nostri: ī atrijs tuis hie
rusalem. Hierusalem que edificatur vt
ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ in idipsum
Illuc enī ascēderūt tribus tribus dñi
testimonium israel: ad confitendū noī
domini. Quia illic sederunt sedes in iu
dicio: sedes sup domū dauid. Rogate q̄
ad pacem sunt hierusalem: ⁊ abundan-
tia diligētib⁹ te. Fiat pax in virtute tua
⁊ abūdantia in turrib⁹ tuis. Propt̄ fra
tres meos ⁊ proximos meos: loquebar
pacem de te. Propter domū domini dei
nostri: quesini bona tibi. Canticum
graduum. CXXII

Ad te leuaui oculos meos: qui
habitas in celis. Ecce sicut ocu
li seruoꝝ: in manib⁹ dñoꝝ suoꝝ.
Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue:
ita oculi nr̄i ad dominū deū nostrū do-
nec misereat̄ nr̄i. Miserere nr̄i dñe mi-
serere nr̄i: qꝛ multū repleti sum⁹ despe-
ctione. Quia multū repleta est anima
nostra: opprobriū abundantib⁹ et despe-
ctio supbis. Cāticū graduū CXXIII

Nisi qꝛ domin⁹ erat in nobis di-
cat nunc israel: nisi qꝛ dominus
erat in nobis. Cū exurgerēt ho-
mines in nos: forte viuos deglutissent
nos. Cum irasceretur furor eorum in
nos: forsitan aq̄ absorbuisset nos. Tor-
rentem pertransiuit anima nostra: forsi
tan pertransisset anima nostra aquaꝫ in
tolerabilem. Benedictus dominus qui
non dedit nos in captionem dentibus
eoruꝫ. Anima nostra sicut passer erepta
est: de laqueo venantium. Laqueus con
trit⁹ est: ⁊ nos liberati sum⁹. Adiutoriuꝫ
nr̄m in noīe dñi: q̄ fecit celū ⁊ terrā.
Canticum graduum. CXXIIII

Qui cōfidūt in dño sicut mōs si-
on: non cōmouebit̄ in eternū q̄
hītat in hierl'm. Montes in cir
cūitu ei⁹: ⁊ dñs in circūitu ꝓpl'i sui ex hoc
nūc ⁊ vsqꝫ ī scl'm. Quia nō relinq̄t dñs
v̄gā pctōꝝ sup sortē iustoꝝ: vt nō exten-
dāt iusti ad iniq̄tatez man⁹ suas. Bene-
fac dñe: bonis ⁊ rectis corde. Declinātes
aūt in obligatiōes adducet dñs cū opā-
tib⁹ iniq̄tatē: pax sup isr̄l. Cāticū gra-
duum CXXV

In conuertendo dñs captiuita-
tē sion: facti sum⁹ sicut ꝯsolati.
Tūc repletū est gaudio os nostrū: ⁊ lin
gua nr̄a ī exultatiōe. Tūc dicēt inter gē-
tes: magnificauit domin⁹ facere cū eis.
Magnificauit dominus facere nobiscū
facti sumus letantes. Cōuerte domi-
ne captiuitatem nostram: sicut torrens
in austro. Qui seminat̄ in lachrymis: ī
exultatione metent. Euntes ibant ⁊ fle
bant: mittentes semina sua. Veniētes

autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Canticum graduum salomonis. CXXVI

Nisi dñs edificauerit domum: in vanũ laborauerũt qui edificant eam. Nisi domin⁹ custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eã. Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postq̃ sederitis qui manducat⁹ panem doloris. Cuz dederit dilectis suis somnũ: ecce hereditas domĩ: filij merces fructus ventris. Sicut sagitte ĩ manu potentis: ita filij excussorum. Beat⁹ vir qui ĩpleuit desideriũ suũ ex ipſ: ñ cõfundet̃ cũ loq̃tur inimic⁹ suis in porta. Cãticum graduum. CXXVII

Beati omẽs qui timẽt dñm: qui ambulãt ĩ vijs ei⁹. Labores manuũ tuaꝝ mãducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit. Vxor tua sicut vitis abũdans: in lateribꝫ domus tue. Filij tui sicut nouelle oliuaꝝ: in circũitu mẽse tue. Ecce sic benedicet̃ homo: qui timet dominũ. Benedicat tibi dñs ex sion: ⁊ videas bona hierusalẽ omnibꝫ diebus vite tue. Et videas filios filioꝝ tuorum: pacem super isrl̃. Cãticum graduum CXXVII

Sepe expugnauerunt me a iuuẽtute mea: dicat nunc israel. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerũt mihi. Supra dorsum meũ fabricauerunt peccatores prolõgauerunt iniquitatem suam. Dominus iust⁹ cõcidet ceruices peccatorum: confundant̃ ⁊ cõuertantur retrorsuz omnes qui oderunt sion. Fiant sicut fenum tectorum: quod priusq̃ euellatur exaruit. De q̃ ñ implebit manum suam qui metet: ⁊ sinum suum qui manipulos colliget. Et non dixerunt qui preteribãt benedictio domini super vos: benediximus vobis ĩ nomine domini. Cãticum graduuz. CXXIX

De profundis clamaui ad te domie: domĩe exaudi vocem meam. Fiant aures res tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Si iniquitates obseruaueris domĩe: domine q̃s sustinebit. Quia apud te propitiatio est: ⁊ propter legem tuam sustinui te domĩe. Sustinuit anima mea in verbo eius sperauit aĩa mea in domĩo. A custodia matutina vsq̃ ad noctem: speret israel in domino. Quia apud dominum misericordia: ⁊ copiosa apud eum redemptio. Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibꝫ eius. Canticum graduum. CXXX

Domine non est exaltatum corneuz: neq̃ elati sunt oculi mei. Neq̃ ambulaui in magnis: neq̃ in mirabilibꝫ super me. Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animaz meam. Sicut ablactatus est super matrem suam: ita retributio in animaz meam. Speret israel in domĩo: ex hoc nũc ⁊ vsq̃ in seculum. Canticum graduum. CXXXI

Memento domine dauid: ⁊ omnis mansuetudinis eius. Sicut iurauit domino: votum vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculum domus mee: si ascẽdero in lectuz strati mei. Si dedero somnum oculis meis: et palpebris meis dormitationez. Et requiem temporibus meis donec ĩueniam locum domino: tabernaculum deo iacob. Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in campis silue. Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterũt pedes eius. Surge domine in requiem tuaz: tu et arca sanctificationis tue. Sacerdotes tui induantur iusticia: et sancti tui exultent. Propter dauid seruuz tuum: non auertas faciem christi tui. Iurauit dominus dauid veritatem et nõ frustrabitur eum: de fructu ventris tui ponã sup̃ sedẽ tuã. Si custodierint filij tui testamẽtũ meũ: ⁊ testimonia mea h̃ q̃ docebo eos. Et filij eoꝝ vsq̃ ĩ seculũ sedebũt sup̃ sedẽ tuaz. Qm̃ elegit dñs siõ elegit eã in hĩtationem sibi. Hec req̃es mea ĩ scl'm scl'i: hic habitabo qm̃ elegi eã. Viduã ei⁹ bñdicens bñdicaz: pauperes ei⁹ saturabo panibꝫ. Sacerdotes eius

induam salutari: ⁊ sancti eius exultatione exultabunt. Illuc producam cornu dauid: paraui lucernã christo meo. Inimicos eius induam cõfusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea

Canticum graduũ. CXXXII

Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocũdum: habitare fratres in vnum. Sicut vnguẽtum in capite: quod descẽdit in barbam barbam aaron. Quod descendit in oram vestimẽti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem sion. Quoniam illic mandauit dominꝰ benedictionẽ ⁊ vitam vsq̃ in seculum.

Canticum graduum. CXXXIII

Ecce nũc benedicite domiõ: omnes serui dñi. Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri. In noctib⁹ extollite manꝰ vras in sancta: ⁊ benedicite domino. Benedicat tibi dominus ex sion: qui fecit celum ⁊ terram. Alleluia. CXXXIIII

Laudate nomen domini: laudate serui dñm. Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nostri. Laudate dominum quia bonus dominus: psallite nomini eius quoniam suaue est. Quoniam iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi. Quia ego cognoui q̃ magnus est dominus: ⁊ deus noster pre omnibus dijs. Omnia quecunq̃ voluit dominus fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in omnibus abyssis Producẽs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit: Qui producit vẽtos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti ab homie vsq̃ ad pecꝰ. Et misit signa ⁊ prodigia in medio tui egypte: in pharaonem ⁊ in omẽs seruos eiꝰ. Qui percussit gentes multas: ⁊ occidit reges fortes. Seon regem ammorreorum ⁊ og regem basan: ⁊ omia regna chanaan. Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatem israel populo suo. Domie nomen tuum in eternum: domine memoriale tuum in generatiõe ⁊ generatiõem. Quia iudicabit dominꝰ populum suũ: ⁊ in seruis suis deprecabitur. Simulacra gentium argentum et aurum: opera manuum hominum. Os habent ⁊ non loquentur: oculos habent ⁊ nõ videbunt. Aures habent ⁊ non audient: neq̃ enim est spiritus in ore ipsorũ Similes illis fiant qui faciũt ea ⁊ omnes qui confidunt in eis. Domus israel benedicite domino: domus aaron benedicite domino. Domus leui benedicite domiõ: qui timetis dominum benedicite domino. Benedictus dominus ex sion: qui habitat in hierusalem. Alleluia Alleluia. CXXXV

Confitemini domino quoniam bonus quoniam in seculũ misericordia eius. Confitemini deo deorum: quoniam in eternũ misericordia eius. Confitemini domiõ dominorum: quoniam. Qui facit mirabilia magna solus: quoniam. Qui fecit celos in intellectu: qm̃. Qui firmauit terram super aquas: quoniam. Qui fecit lumiaria magna: quoniam. Solem in potestatem diei: qm̃. Lunam ⁊ stellas in potestatem noctis: qm̃. Qui percussit egyptum cum primogenitis eorum: qm̃: Qui eduxit israel de medio eorum: qm̃. In manu potẽti ⁊ brachio excelso: quoniam. Qui diuisit mare rubrum in diuisiones: quoniã Et eduxit israel per mediũ eius: quoniã Et excussit pharaõem et virtutem eius in mari rubro: quoniã. Qui traduxit populum suum per desertũ: quoniã. Qui percussit reges magnos: quoniam. Et occidit reges fortes: quoniam. Seon regem ammorreorum: quoniã. Et og regem basan: quoniam. Et dedit terram eorum hereditatem: qm̃. Hereditatem israel seruo suo: qm̃. Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: qm̃. Et redemit nos ab inimicis nr̃is: qm̃. Qui dat escam oi carni: qm̃. Confitemi deo celi: qm̃. Cõfitemi dño dñorum: qm̃ i etnũ mia eiꝰ. Alleluia. Psalmus dauid. CXXXVI

Sup flumia babylonis illic sedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dũ recordarem tui siõ. In salicib⁹ i medio eiꝰ: suspẽdimꝰ organa nr̃a. Quia illic interroga-

Psalterium

uerũt nos q̃ captiuos duxerẽt nos: verba cantionũ. Et qui abduxerũt nos: hymnũ cãtate nobis de cãticis siõ. Quomõ cantabim⁹ canticũ dñi: in terra aliena? Si oblit⁹ fuero tui hierl'm obliuioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucib⁹ meis: si non meminero tui. Si non proposuero hierusalem: in principio letície mee. Memor esto domine filioꝝ edom: in die hierusalem. Qui dicunt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentũ in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis. Beat⁹ q̃ tenebit: & allidet paruulos suos ad petrã.

Psalmus ipsi dauid. CXXXVII

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniaꝫ audisti omnia verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuũ & confitebor nomini tuo. Super misericordia tua & veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctũ tuum. In quacũq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem. Confiteant tibi domine omnes reges terre: q̃ audierunt omnia verba oris tui. Et cãtent in vijs domini: quoniam magna ẽ gloria domini. Quoniaꝫ excelsus dominus & humilia respicit: & alta a longe cognoscit. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: super iram inimicoꝝ meoꝝ extendisti manum tuam: & saluum me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me: domine misericordia tua in seculũ: & opera manuum tuaꝝ ne despicias. In finem psalmus dauid. CXXXVIII

Domine probasti me & cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meaꝫ & resurrectionẽ meã. Intellexisti cogitatiões meas de lõge: semitã meam & funiculũ meuꝫ inuestigasti. Et oẽs vias meas prouidisti: quia non est ſmo in lingua mea. Ecce tu domine cognouisti omia nouissima & antiqua: tu formasti me & posuisti super me manum tuaꝫ: Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est & non potero ad eã. Quo ibo a spiritu tuo: & quo a facie tua fugiaꝫ. Si ascendero in celum tu illic es: si descendero in infernuꝫ ades. Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitauero in extremis maris. Etenim illuc man⁹ tua deducꝫ me: & tenebit me dextera tua. Et dixi forsitã tenebre conculcabũt me & nox illuminatio mea in delitijs meis. Quia tenebre non obscurabuntur a te & nox sicẽ dies illũinabit: sicẽ tenebre ei⁹ ita & lumẽ ei⁹. Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero mris mee. Confitebor tibi qm̃ terribiliter magnificatus es: mirabilia opa tua & aĩa mea cognoscet nimis. Non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto: et substãtia mea in inferioribꝫ terre. Imperfectum meum viderunt oculi tui: & in libro tuo oẽs scribentur: dies formabuntur & nemo in eis. Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. Dinumerabo eos & super arenam multiplicabuntur: exurrexi & adhuc sum tecum. Si occideris de⁹ peccatores: viri sanguinũ declinate a me. Quia dicitꝫ ĩ cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates tuas. Nonne qui oderunt te dñe oderã: & super inimicos tuos tabescebam perfecto odio oderã illos inimici facti sunt mihi. Proba me de⁹ & scito meuꝫ: interroga me & cognosce semitas meas. Et vide si via iniq̃tatis in me ẽ: & deduc me i via eẽna. In finẽ psalm⁹ dauid.

Eripe me dñe ab CXXXIX
homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerunt iniq̃tates in corde: tota die constituebant p̃lia. Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labijs eoꝝ. Custodi me dñe de manu pctoris: & ab hoĩb⁹ iniq̃s eripe me. Qui cogitauerũt supplãtare gressus meos: absconderũt superbi laqueũ mihi. Et funes extenderũt in laqueũ: iuxta iter scandalum posuerũt mihi. Dixi dño deus me⁹ es tu: exaudi

domine vocem deprecationis mee. Do
mine dñe virtus salutis mee: obumbra
sti super caput meũ in die belli. Non tra
das me domine a d̃siderio meo peccato
ri: cogitauerunt contra me: ne derelin/
quas me ne forte exaltentur. Caput cir
cũitus eorũ: labor labiorũ ipsorum ope/
riet eos. Cadent super eos carbones: in
ignem deijcies eos in miserijs non sub
sistent. Vir linguosus nõ dirigetur in
terra: virum iniustum mala capient in
interitu. Cognoui quia faciet domin⁹
iudicium inopis ⁊ vindictam pauperũ
Veruntamen iusti confitebũtur nomi
ni tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo.

Psalmus dauid. CXL

Domine clamaui ad te exaudi
me intẽde voci mee cũ clamaue
ro ad te. Dirigat̃ oratio mea si/
cut incensum in conspectu tuo: eleuatõ
manuũ mearũ sacrificiũ vespertinum.
Pone domine custodiaz ori meo. ⁊ osti
um circumstantie labijs meis. Non de/
clines cor meuz in verba malicie ad excu
sandas excusationes in peccatis. Cum
hominibus operantibo iniquitatem: et
non cõmunicabo cum electis eorũ. Cor
ripiet me iustus in misericordia ⁊ incre
pabit me: oleum autem peccatoris nõ
impĩguet caput meũ. Quoniã adhuc
⁊ oratio mea in beneplacitis eorũ: absor
ti sunt iuncti petre iudices eorũ. Audi/
ent verba mea quoniã potuerunt: sicut
crassitudo terre: erupta est super terraz.
Dissipata sunt ossa nostra secus infer/
num. quia ad te domine dñe oculi mei
in te speraui non auferas animam meã
Custodi me a laqueo quem statuerunt
mihi: ⁊ a scandalis operantiũ iniquita/
tem. Cadent in retiaculo eius peccato/
res: singulariter sum ego donec transe/
am. Intellectus dauid cum esset in
spelunca. Oratio. CXLI

Voce mea ad dñm clamaui: vo/
ce mea ad dñm deprcatus sum.
Effundo in conspectu eius ora
tionem meaz: ⁊ tribulationem meã an/
te ipsum pronuncio. In deficiendo ex
me spiritum meũ: ⁊ tu cognouisti semi
tas meas. In via hac qua ambulabam
abscõderunt superbi laqueũ mihi Cõsi
derabaz ad dexteram ⁊ videbam: et non
erat qui cognosceret me. Perijt fuga a
me: ⁊ non est qui requirat animaz meaz
Clamaui ad te dñe dixi tu es spes mea:
portio mea in terra viuentiuz. Intende
ad deprcationẽ meã qꝛ humiliat⁹ suz ni/
mis. Libera me a persequentib⁹ me: qꝛ
cõfortati sunt super me. Educ de custo/
dia animam meaz ad confitendũ nomi
ni tuo: me expectant iusti donec retribu/
as mihi. Psalmus dauid quando ꝑ
sequebatur eum filius suus absalon.

Domine exaudi ora/ CXLII
tionem meaz auribꝰ percipe ob
secrationẽ meaz: in veritate tua
exaudi me in tua iusticia. Et nõ intres
in iudiciũ cuz seruo tuo: quia non iusti/
ficabitur in conspectu tuo omĩs viuẽs
Quia persecutus est inimicus animaz
meaz: humiliauit in terra vitam meaz.
Collocauit me in obscuris sicut mortu
os seculi: ⁊ anxiatus est super me spũs
meus: in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum antiquorum: me/
ditatus sum in omnibus operibus tu/
is: in factis manuum tuarum medita/
bar. Expandi manus meas ad te: anima
mea sicut terra sine aqua tibi. Velocit̃
exaudi me domine: defecit spiritus me⁹
Non auertas faciem tuam a me: ⁊ simi
lis ero descendentib⁹ in lacum. Auditã
fac mihi mane misericordiam tuam: qꝛ
in te speraui. Notam fac mihi viam in
qua ambulem: quia ad te leuaui animã
meaz. Eripe me de inimicis meis domi/
ne ad te confugi: doce me facere volunta
tem tuam quia deus meus es tu. Spi
ritus tuus bonus deducet me in terraz
rectam: propter nomen tuum domine
viuificabis me in equitate tua. Educes
de tribulatione aĩaz meã: ⁊ in misericor/
dia tua disperdes inimicos meos. Et ꝑ
des oẽs qui tribulant aĩam meaz: quo/
niam ego seruus tu⁹ suz. Psalmus
dauid aduersus goliam. CXLIII

Psalterium

b Benedictus dñs deus meus qui docet man⁹ meas ad preliũ: ⁊ digitos meos ad belluz. Misericordia mea ⁊ refugiũ meum: susceptor me⁹ ⁊ liberator meus. Protector me⁹ et in ipso speraui: q̃ subdit ppl'm meũ sub me. Dñe quid est homo qꝛ innotuisti ei: aut filius hoĩs quia reputas eũ? Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra p̃tereũt Dñe inclina celos tuos ⁊ descende: tange montes ⁊ fumigabũt. Fulgura coruscatiõem ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ cõturbabis eos. Emitte manũ tuã de alto: eripe me ⁊ libera me de aquis multis: ⁊ de manu filioꝝ alienorũ. Quoꝝ os locutũ est vanitatẽ ⁊ dextera eoꝝ dextera iniq̃tatis. Deus cãticũ nonũ cantabo tibi: in psalterio decachordo psallã tibi. Qui das salutem regibꝫ: qui redemisti dauid seruũ tuũ: d̃ gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ quorũ os locutũ est vanitatem: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Quoꝝ filij sicut nouelle plantationes in iuuentute sua. Filie eoꝝ composite: circũornate vt similitudo tẽpli. Promptuaria eoꝝ plena: eructãtia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetose abũdãtes in gressibꝫ suis: boues eorũ crasse. Non est ruina macerie: neq̃ trãsitus neq̃ clamor ĩ plateis eoꝝ. Beatum dixerũt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dominus deus eius. Laudatio ipsi dauid. Alelph.

CXLIIII

c Exaltabo te deus me⁹ rex: ⁊ benedicam nomĩ tuo in seculũ ⁊ in seculũ seculi. Beth Per singulos dies bñdicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuũ in seculũ ⁊ in seculuz seculi: Gymel. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius nõ est finis. Deleth. Generatio ⁊ generatio laudabunt opera tua ⁊ potentiam tuam ꝓnunciabunt. He Magnificentiã glorie sanctitatis tue loquẽtur ⁊ mirabilia tua narrabũt. Vau Et virtutem terribiliũ tuorum dicent: ⁊ magnitudinez tuam narrabũt. Zai. Memoriã abũdantie suauitatis tue eructabũt ⁊ iusticia tua exultabunt. Heth. Miserator ⁊ misericors dñs: patiens ⁊ multuz misericors. Teth. Suauis dñs vniũsis: ⁊ miserationes eius super oĩa opera eius. Joth. Confiteant̃ tibi domine omĩa opera tua: ⁊ sancti tui benedicãt tibi. Caph. Gloriaz regni tui dicent: ⁊ potentiam tuam loquẽtur. Lamech. Vt notam faciant filijs hoĩm potentiã tuam: ⁊ gloriã magnificentie regni tui. Mem. Regnũ tuũ regnũ oĩm seculorũ: ⁊ dñatio tua in oĩ generatiõe ⁊ generatiõe. Nun. Fidelis dñs in oĩbꝫ verbis suis: ⁊ scũs in omĩbꝫ operibꝫ suis. Samech Alleuat dñs oẽs qui corruunt: ⁊ erigit omẽs elisos. Ain. Oculi oĩm in te sperant dñe: ⁊ tu das escam illoruz in tempore oportuno. Phe Aperis tu manum tuã: ⁊ imples omne aĩal bñdictione. Zadi Justus dñs in oĩbꝫ vijs suis: ⁊ scũs in oĩbꝫ operibꝫ suis. Caph. Prope est dñs omĩbꝫ inuocãtibus eum: omĩbꝫ inuocantibꝫ eum in veritate. Res. Voluntatem timẽtiũ se faciet: ⁊ dep̃cationem eoꝝ exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Sin Custodit dominus oẽs diligẽtes se: ⁊ omẽs peccatores dip̃det. Thau. Laudationem dñi loq̃tur os meũ: ⁊ bñdicat oĩs caro noĩ sancto eius in seculum et in seculum seculi. Alleluia.

CXLV

l Lauda anĩa mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̃diu fuero. Nolite cõfidere in p̃ricipibꝫ: neq̃ in filijs hoĩm in q̃bꝫ non est salus. Exibit spũs eius ⁊ reũtet̃ in terram suã: in illa die peribũt oẽs cogitationes eoꝝ. Beat⁹ cuius deus iacob adiutor eius: spes ei⁹ in dño deo ipsius: qui fecit celum ⁊ terraz mare ⁊ oĩa q̃ in eis sunt. Qui custodit veritatez in seculum: facit iudiciũ iniuriã patiẽtibꝫ: dat escam esuriẽtibꝫ. Dñs soluit compeditos: dñs illumĩat cecos. Dñs erigit elisos: domin⁹ diligit iustos. Dñs custodit aduenas: pupillum ⁊ viduã suscipiet: ⁊

vias peccatoꝝ dispdet. Regnabit dñs in secula: deus tuꝰ sion in omni generatione ꝛ generatione. Alleluia

Laudate dñm qñ bonus est psalmꝰ: deo nr̄o sit iocunda decoraq; laudatio. Edificans hierlm dominꝰ: dispsiones israel congregabit. Qui sanat cõtritos corde: ꝛ alligat cõtritiões eorum. Qui nũerat multitudinem stellaꝝ: ꝛ omnib⁹ eis nomina vocãs. Magnus dñs noster ꝛ magna virtus eius ꝛ sapiẽtie eiꝰ nõ est numerus. Suscipiẽs mãsuetos dñs: hũilians aũt peccatores vsq; ad terrã. Precinite dño in confessione: et psallite deo nostro in cithara. Qui operit celum nubib⁹ ꝛ parat terre pluuiaz. Qui producit in mõtib⁹ fenum ꝛ herbam: seruituti hominum. Qui dat iumentis escam ipsoꝝ: ꝛ pullis coruoꝝ innuocantibus eum. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: neq; in tibijs viri beneplacitum erit ei. Beneplacituꝝ est domino super timentes eum: ꝛ in eis qui sperant supꝫ misericordia eius. Alleluia aggei ꝛ çacharie. CXLVII

Lauda hierusalem dñm: lauda deum tuum sion. Quoniã confortauit seras portaruꝝ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: ꝛ adipe frumenti satiat te. Qui emittit eloquiũ suũ terre: velociꝫ currit sermo eius. Qui dat niuez sicut lanam nebulã sicut cinerẽ spargit. Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit? Emittet verbũ suũ ꝛ liquefaciet ea: flabit spũs eius ꝛ fluent aque. Qui annũciat verbũ suum iacob: iusticias ꝛ iudicia sua israel. Non fecit taliter omni natiõi: ꝛ iudicia sua nõ manifestauit eis. Alleluia Aggei ꝛ çacharie. CXLVIII

Laudate dñm de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eũ omnes angeli eius: laudate eũ oẽs virtutes eiꝰ. Laudate eũ sol ꝛ luna: laudate eũ oñs stelle ꝛ lumẽ. Laudate euz celi celoꝝ: ꝛ aque oñes que super celos sunt laudent nomẽ domini. Quia ipse dixit ꝛ facta sunt: ipse mandauit ꝛ creata sunt. Statuit ea ĩ scl'm ꝛ in scl'm seculi: preceptuꝫ posuit ꝛ nõ preteribit. Laudate dñm de terra: dracones et omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spũs procellarũ que faciũt verbũ eius. Montes ꝛ oñes colles: ligna fructifera ꝛ oẽs cedri. Bestie ꝛ vniuersa pecora: serpentes ꝛ volucres pennate. Reges terre ꝛ oñs populi: principes ꝛ oẽs iudices terre. Iuuenes ꝛ virgines senes cum iunioribꝫ laudent nomen dñi: quia exaltatum est nomen eius solius. Confessio eius super celum ꝛ terram: ꝛ exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnib⁹ sanctis eiꝰ: filijs israel populo appropinquanti sibi Alleluia. CXLIX

Cantate dño canticũ nouũ: laus eius in ecclesia scoꝝ. Letetur israel ĩ eo qui fecit eum: ꝛ filie sion exultent in rege suo: Laudẽt nomẽ eius in choro: in tympano et psalterio psallant ei. Quia beneplacitũ est dño ĩ pplo suo: ꝛ exaltauit mãsuetos in salutẽ Exultabũt sancti in gloria: letabuntur in cubilib⁹ suis. Exultatiões dei in gutture eorum: ꝛ gladij ancipites in manibus eorum. Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis. Ad alligandos reges eorum in compedib⁹: ꝛ nobiles eorum in manicis ferreis. Vt faciant in eis iudicium cõscriptum: gloria hec est omnibus sanctis eius. Alleluia. CL

Laudate dominũ in sanctis eius laudate eum in firmamẽto virtutis eius. Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſm multitudinem magnitudinis eius. Laudate eũ in sono tube: laudate eum in psalterio ꝛ cithara. Laudate euz in tympano ꝛ choro: laudate euz in chordis ꝛ organo. Laudate euz in cymbalis bene sonãtib⁹: laudate eũ in cymbalis iubilatiõis: omis spũs laudet dñm. Alleluia

Explicit Psalterium.

